Koviloor Digital Library

கம்ப ராமாயணம்

யுத்த காண்டம் இரண்டாம் பகுதி

ACC N° 40390
R65-9

உரையாசிரியர்

வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

18/6

கம்பராமாயணம்

யுத்த காண்டம்

இரண்டாம் பகுதி

(மூலமும் - உரையும்)

உரையாசிரியர்
வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 40390

உமா பதிப்பகம்
171, (புதிய எண். 18), பவளக் காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
தொலைபேசி : 2521 5363, 2525 0092

Koviloor Digital Library

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	:	கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டம் - இரண்டாம் பகுதி (மூலமும் உரையும்)
உரையாசிரியர்	:	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	:	முதல் பதிப்பு - ஏப்ரல் - 2006 இரண்டாம் பதிப்பு - மார்ச் - 2011 மூன்றாம் பதிப்பு - நவம்பர் - 2017
பதிப்புரிமை	:	© குவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை - 600 005.
தாள்	:	J.K. மேப் லித்தோ 18.6 கி.கி.
நூல் அளவு	:	14x22 செ.மீ. டெம்மி
எழுத்து	:	11 புள்ளிகள்
பக்கங்கள்	:	viii + 1008 = 1016
பைண்டிங்	:	கலிக்கோ கட்டு
விலை	:	ரூ. **4000.00** *(ஏழு தொகுதிகளும் சேர்த்து)*
ஒளி அச்சு	:	**சிவா கிராபிக்ஸ்** சென்னை - 600 024.
அச்சிட்டோர்	:	**பரமேஸ்வரி கிராபிக்ஸ்** சென்னை - 600 014.
நூல் வெளியீடு	:	**உமா பதிப்பகம்** சென்னை - 600 001.

Koviloor Digital Library

18/6

கம்ப மகா காவியம்

இந்திய நாட்டின் இருபெரும் காவியங்கள் - இதிகாசங்கள் என்ற பெருமைக்கு உரியவை இராமாயணமும், மகாபாரதமும். இரண்டுமே அரச குடும்பக் கதைகள். போட்டி, பொறாமை, சூழ்ச்சி, பதவிச் சண்டை பற்றிய செய்திகளின் தொகுப்புத்தான். இந்த இரண்டு காவியங்களுமே தமிழுக்கு மூல நூல்கள் அல்ல வழிநூல்கள்தாம். இவற்றை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த பெரும் புலவர்கள் கம்பரும், வில்லியும்.

ஆனால், இன்று தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் இராமாயணம் என்று சொன்னால் அது கம்பராமாயணத்தையே குறிக்கும். வால்மீகியும், துளசிதாசரும் நிச்சயமாக எல்லோர் நினைவுக்கும் வரமாட்டார்கள்.

இதற்கு மூலமும் முதலுமான காரணம் வால்மீகியின் இராமன், ஒரு அரசகுமாரன் - காவியத் தலைவன், அவ்வளவே. ஆனால் கம்பனின் படைப்பான இராமன் காவியத் தலைவன் அல்லன். கடவுளின் அவதாரம். ''நடையில் நின்றுயர் நாயகன்'' அவனை சிறப்பித்துப் பேசும் இடங்களில் எல்லாம் கம்பன் தனது காப்பியத் தலைவனைத் திருமாலின் அவதாரமாகப் போற்றி வணங்கிப் பாடல் செய்துள்ளான். இது கம்பன் என்னும் மகாகவியால் காவியத் தலைவன் பெற்ற சிறப்பு என்பதைவிட, காவிய நாயகனைக் கடவுளாக்கிக் காவியம் படிப்பவரை கதாநாயகனைக் கைகூப்பித் தொழச் செய்த கவித்திறமை - பாத்திரப் படைப்பு என்று கூறுவதே பொருத்தம்.

'சொல்லின் செல்வன்' என்று போற்றப்படும் அனுமன் மற்ற இராமாயணங்களிலே வெறும் இராமதூதன். வானரசேனைத் தலைவன் ஆனால் கம்பன் படைத்த அனுமான் வானரமல்லன். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்துயர்ந்த தூதுவனாகத் திகழ்கிறான்.

சீதையைத் தேடி இலங்கை சென்ற அனுமனை இராவணன் முன் கொண்டு போய் நிறுத்துகின்றனர். அசோக வனத்தை, அரக்க வீரர் பலரை அக்கு மாரரைக் கொன்ற இவன் சாதாரண வானரமல்லன், மானுடனுமல்லன் என்ற நினைப்பில் இராவணன்,

> ***''தேமியோ குலிசியோ நெடுங் கணிச்சியோ***
> ***தாமரைக் கிழவனா...***
> ***......***
> ***ஆரை நீ?''***

என்ற வினாவுக்கு விடையாக அனுமன்,

Koviloor Digital Library

''சொல்லிய அனைவரும் அல்லேன்

....

சுந்தர வில்லிதன் தூதன் யான்''

- என்கிறான்.

''வெற்பெடுத்த திண்தோளான்'', ''முக்கோடி
வாழ்நாள் முயன்றுடைய பெருந்தவம்; எக்கோடி
யாராலும் வெல்லப்படாய்''

எனச் சங்கரன், சாமவேதம் பாடக் கேட்டு மகிழ்ந்ததால் தந்த வரம்'' எல்லாம் உடைய இராவணனைப் பார்த்து,

இச்சைத் தன்மையினில் பிறர் இல்லினை
நச்சி நாளும் நகையுற'' வாழும்
கொச்சை வாழ்க்கை ஆண்மைக்கு அடையாளம்
ஆகுமோ? என்றும் கேட்கிறான்.

தூதுவனுக்கு இலக்கணம் சொல்ல வந்த குறளாசான் :-

''இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது'' - என்கிறார் குறளில் இப்படி உயிருக்கு அஞ்சா உள்ள உறுதி உடைய சிறந்த தூதுவனாக அனுமன் பாத்திரப் படைப்பு கம்ப நாடகத்தின் இமயப் புகழுக்கு இன்னுமொரு சிறப்பு.

அனுமன் மட்டுமா சீதையின் பாத்திரப் படைப்பும், கம்பராமாயணத்தில் புடமிட்ட பொன் எனப் பொலிகிறது. வால்மீகத்தில் அப்படியில்லை. சீதையைச் சிறையெடுத்தது தவறு என்று தம்பிமார்கள் அறிவுரை கூறும் போதுகூடத் தன்னுடைய தனி ஆற்றல்! தன்முனைப்போடு

''முன்னையோர் இறந்தவர் எல்லாம் இப்பகை முடிப்பர் என்றும்
பின்னையோர் நின்றோர் எல்லாம் வென்றனர் பெயர்வர் என்றும்
உன்னை நீ அவரை வென்று தருதி என் உணர்ந்தும் அன்றால்
என்னையோ நோக்கி யான் இந்நெடும்பகை தேடிக் கொண்டேன்''

- என்று பேசுவது பாத்திரப் படைப்பின் பரிபூரணத்துவத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு.

இவனைவிட முனைப்பாகப் பேசியவன் இரணியன்.

தூணிலிருந்து புறப்பட்ட நரசிங்கத்தைக் கண்டு துளியும் அஞ்சாது. ''வணங்குவாய் தந்தையே! நரசிம்மத்தை'' என்ற பிரகலாதன் கூற்றுக்கு மறுமொழியாக

''உன்னையும் உன் நரசிம்மத்தையும் கொன்றுபின் அந்த வாளை வணங்கினாலும், வணங்குவேனே அல்லாது நான் தலைதாழ்ந்து ''வணங்குதல்

Koviloor Digital Library

மகளிர் ஊடல் நாளினும் உனதோ?'' என்று கேட்டும் தன் முனைப்பு - அதுதான் கவித்திறம் - பாத்திரப் படைப்பின் செய்நேர்த்தி.

கம்பமாகா காவியத்தைப் படிப்பவர்க்கு இதன் பாட்டினிமை, கற்பனை வளம், உவமைச் சுவை, கவிதையின் காம்பீர்யம், இவை எல்லாம் தரும் சுவையை விட; அதன் பாத்திரங்கள் - அதன் மூலம் கம்பன் பேசுவிதம், அவனை உலகமகா கவியாக, அவன் படைப்பை உலக மகாகாவியமாகக் கொண்டாட வைத்துள்ளது. கம்பன் கவிப்புலமை ஒரு கதைக் காவியத்தைக் காப்பிய நாடகமாக்கியுள்ளது.

எனவேதான் பாரதியார் இளங்கோவுக்கும், வள்ளுவருக்கும் முன்பாக கம்பரை வைத்து,

''யாமறிந்த புலவரிலே
கம்பனைப் போல் வள்ளுவர்போல்
இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்தில்லை, உண்மை
வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை'' - என்று பாடினார்.

காவிய வளம் கற்பனைச் சுவை, கவிதை நயம் என்பவற்றையெல்லாம் விட அதன் கதைக்கரு,

தாய்சொல் தட்டாதே!
தந்தை சொல் கேள்
பிறர்மனை விரும்பேல்

என்பன போன்ற உயர்ந்த கருத்துக்களை மக்களிடையே எடுத்துக்கூற இராமாயணம் மேடை நாடகமாகவும், தெருக்கூத்துக்களாகவும் நடிக்கவும் நடத்தவும் பட்டுள்ளன. இராமாயணத்தின் கதைத் தலைவனாகிய இராமனின் அவதாரப் பெருமைகளை அரங்கேற்றப் புராணப் பிரசங்கிகளுக்கு இது ஒரு தங்கப் புதையலானது. இதற்கு அருணாசலக் கவிராயரின் இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள் பேரளவு கைகொடுத்தன.

இராமகாதையின் பாத்திரப் படைப்புகளை ஆராய்ந்து, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், தமிழறிஞர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் போன்றவர்கள் இராவணன் மாட்சியும், வீழ்ச்சியும்'' கைகேயி நிறையும் தயரதன் குறையும் என்றெழுதிய கட்டுரைகள் சில கம்பனின் கவிப்புலமையைப் பாத்திரங்கள் தீட்டிக் காட்டும் சொற்சித்திரங்களின் சுவை அறியக் கூடிய வகையில் உதவினவே அன்றி முழுமையாகக் கம்பனைப் புரிந்துகொள்ள, நேரடியாக அவன் நிர்மாணித்த கவிக்கோயிலின் உள்ளே சென்று அவனின் செம்மாந்த புலமை படைத்த சிந்தனையை - கவிச் சிற்பத்தின் பேரழகைக் கண்டு மகிழும்

Koviloor Digital Library

வாய்ப்பு கற்றவர்கள் பலருக்கும் கூட எட்டாக் கனியாகவே இருந்தது என்கிறபோது மற்றவர் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டா அல்லவா ..?

ஐம்பதுகளில் **ரசிகமணி டி.கே.** சிதம்பரநாத முதலியார் 'கல்கி' வார ஏட்டில் வழங்கிய **'கம்பர் தரும் காட்சியும்'** ஆனந்தவிகடனில் **பி.ஸ்ரீ.** எழுதிய **சித்திர ராமாயணமும்** கம்பனின் கவிப் புலமையை தமிழுலகம் அறிய மிகவும் உதவின.

பின்னர் மேடைப் பேச்சில் கம்பன் கவித்திறத்தை புலமை சான்ற விளக்கங்களோடு பொதுமக்களிடையே பரவச் செய்த பெருமைக்குரியவர்கள் என்று **தமிழ்க் கடல் ராய.சொ.** காரைக்குடி **சொ. முருகப்பா**, வெள்ளக்கால் **ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்,** வ.வே. சுப்பிரமணிய அய்யர், எஸ். இராம கிருஷ்ணன், மற்றும் பலரைச் சொல்லலாம்.

காரைக்குடி **சா. கணேசன்** ஆண்டுதோறும் **கம்பன்விழா** நடத்திக் கவிச் சக்கரவர்த்தியின் புகழ் பரப்பியவர். **சென்னை கம்பன் கழகம்** நீதியரசர் மு.மு. இஸ்மாயீல் தலைமையில் கம்பனின் தெள்ளமுதச் சுவையின்பம் எல்லோரும் பருக ஏற்பன செய்த சிறப்பான அமைப்பு எனும் பெருமைக்குரியது.

கற்றறிந்த புலவர் மட்டுமல்லாது மற்றையோரும், தாமே படித்துப் பொருள் புரிந்து கொண்டு கவியின்பம் துய்க்கத் தக்க வகையில் கம்பராமாயணம் மூலம், விளக்க விரிவுரையுடன் கூடிய நூலாகக் கிடைக்கப் பெறாதிருந்தது தமிழர்க்கு ஒரு பெருங்குறையாகவே அண்மைக் காலம் வரை இருந்துள்ளது.

புகழ்பெற்ற **சக்தி காரியாலயம்** மலிவுப் பதிப்பு தொடங்கியபோது, ஒரு ரூபாய் விலைக்குத் திருக்குறள் பாரதியார் கவிதைகளை வெளியிட்டது எழுத்தாளர் **கு. அழகிரிசாமி** அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு குறிப்புரையுடன் சில காண்டங்கள் மூலம் மட்டுமே வெளிவந்தது.

உடுமலை எம்.ஆர். கந்தசாமிக் கவிராயர், வை.மு. சடகோப ராமானுஜாச் சாரியார், சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் சில காண்டங்களுக்கு, குறிப்புரைகளுடன் பதிப்பித்த கம்பராமாயணம் மூலம் உரையுடன் முன்னர் வெளிவந்துள்ளது.

இந்நிலையில் கம்பராமாயணம் முழுமைக்கும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு, விளக்கங்களுடன் உரையெழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர். **உரையாசிரியச் சக்கரவர்த்தி** எனத் தமிழ் உலகம் பாராட்டிய **வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்** பதிப்பித்த கம்பராமாயணம் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெளிவந்துள்ளது. கற்றவர்கள் பலரும் பாராட்டிப் புகழ்ந்த இப்பதிப்பு நீண்ட நெடுங்காலமாக மறுபதிப்புக் காணாமல் மறைந்து கிடந்தது.

Koviloor Digital Library

இந்த நூலை வெளிக்கொண்டு வரும் ஆர்வத்தில் **குவை பப்ளிகேஷன்** உரிமையாளர் திரு. **வைரம் வடிவேலு செட்டியார்** அவர்களின் அனுமதியுடன் எங்கள் வெளியீடாக வருவதைப் பெரும்பாக்கியமாக எண்ணுகிறேன். அவர்களுக்கு நன்றி.

இப்பதிப்பு சிறப்பாக வெளிவர தம்முடைய நூல்களைக் கணினி அச்சுக்கு தந்து உதவிய மாம்பாக்கம் **வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி** அவர்களுக்கும், எனக்கு எல்லா வகையிலும் உதவிய திரு. **நா. சந்திரசேகரன்** அவர்களுக்கு நன்றி.

அட்டைப் படங்களை சிறப்பாக அமைத்து தந்த **மணியன்செல்வம்** ஓவியர் அவர்களுக்கு நன்றி.

இந்த நூல்களை ஒளி அச்சு செய்து தந்தவர்களுக்கும் பிழை திருத்தித் தந்தவர்களுக்கும், அச்சிட்டுத் தந்தவர்களுக்கும், கட்டுமானம் செய்து தந்தவர்களுக்கும் நன்றி.

இந்த பணிக்கு என்னுடன் உடன்பட்டு உதவிய எனது குடும்பத்தார், பதிப்பக அலுவலர்கள் மற்றும் பதிப்பக நண்பர்கள், எங்கள் பதிப்பக ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

தமிழ் இலக்கியங்கள், எளிய நடையில் இனிய தமிழில் உரை விளக்கத்தோடு தமிழகம் எங்கும் உலா வந்து தமிழ்த் தாய்க்குப் புகழ் சேர்க்க வேண்டும் என்ற உயர்நோக்கம் - அதையே நூற்பணியாகக் கொண்டு சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், நாலடியார், பத்துப் பாட்டு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பதிற்றுப்பத்து, தமிழ் இலக்கணம், தொல்காப்பியம், தண்டி அலங்காரம், திருமூலர் திருமந்திரம், திருப்புகழ், பன்னிரு திருமுறைகள் எனத் தொடர்ந்து அழகிய பதிப்பாகக் கொண்டுவரும் **உமா பதிப்பகம் வை.மு.கோ.வின் கம்பராமாயணம் ஆறுகாண்டங்கள் - ஏழு தொகுதிகளையும்** தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் படைப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் அடைகிறோம்.

காவிய நாயகன் கம்பன் புகழ் பரவுக.
கன்னித் தமிழ்ப் பெருமை உயர்க
செம்மொழி - செந்தமிழ் சிறப்பெல்லாம் பெற்று
மென்மேலும் சிறந்தோங்கிச் செழிக்க.

- இராம லெட்சுமணன்
உமா பதிப்பகம்

Koviloor Digital Library

பொருளடக்கம்

	பாடல் எண்	தொடர் எண்	பக்கம் எண்
யுத்த காண்டம் (இரண்டாம் பகுதி):			
		2252	
19. படைத்தலைவர் வதைப்படலம்	102	2354	1
20. மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம்	38	2392	40
21. பிரமாத்திரப் படலம்	231	2623	56
22. சீதை களங்காண் படலம்	32	2655	151
23. மருத்துமலைப் படலம்	117	2772	175
24. களியாட்டு படலம்	21	2793	228
25. மாயாசீதைப் படலம்	97	2890	240
26. நிகும்பிலை யாகப்படலம்	183	3073	282
27. இந்திரசித்து வதைப்படலம்	71	3144	349
28. இராவணன் சோகப் படலம்	61	3205	387
29. படைக்காட்சிப் படலம்	52	3257	414
30. மூலபல வதைப் படலம்	235	3492	434
31. வேலேற்ற படலம்	50	3542	535
32. வானரர் களங்காண் படலம்	36	3578	560
33. இராவணன் களங்காண் படலம்	27	3605	577
34. இராவணன் தேரேறு படலம்	35	3640	590
35. இராமன் தேரேறு படலம்	27	3667	605
36. இராவணன் வதைப் படலம்	253	3920	617
37. மீட்சிப் படலம்	358	4278	729
38. திருமுடிசூட்டு படலம்	42	4320	942
39. விடைகொடுத்த படலம்	38	4358	962
செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி			979

Koviloor Digital Library

கம்பராமாயணம்

யுத்த காண்டம்

(இரண்டாம் பகுதி)

19. படைத்தலைவர் வதைப்படலம்

மகாபாரிசுவன் தூமிராட்சன் முதலிய படைத்தலைவரின் வதையைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். ஒரு பிரதியில் இப்படலமும் அடுத்த படலமும் சேர்க்கப்பட்டு, கங்குல்மகாராட்சப் படைத்தலைவர் மகரக் கண்ணன் வதைப்படலம் என்ற பெயர்கொண்டு காணப்படுகின்றது

வானரர்கள் ஆரவாரித்ததைக் கேட்டு அரக்கர் போர்வேட்கை கொண்டு இராவணனிடஞ் சென்று போர்க்குச் செல்ல விடை கேட்டனர். இராவணன் மகாபாரிசுவ, தூமிராட்சரை நோக்கி, 'நீவிர் பிரதானராக இருந்து போர்க்குச் செல்க' என்றனன். அதுபொறாத தூதர்கள்அன்று பகலில் நிகழ்ந்த போரில் அவர்கள் இந்திரசித்தைத் தனியே விட்டிட்டு ஓடி வந்திட்டதைத் தெரிவித்தனர். இராவணன் அவர்மீது சினங்கொண்டு அவர்களைப்பற்றி மூக்கையறுக்கும்படி சொல்ல, கிங்கரர் அங்ஙனஞ் செய்யமுயல, மாலி யென்பவன் நியாயங்கூறித் தடுத்தான். இராவணனும் சினம் மாறினான். உடனே, மகாபாரிசுவ, தூமிராட்சர், தாம் சபதஞ் செய்து, போர்க்குச் செல்லத் தம்மையேவ வேண்டினர். இராவணன் உடன்பட்டுப் பத்து வெள்ளம் சேனையுடனே யஜ்ஞுஹா சூரியசத்துரு முதலியோரையும் பக்கபலமாக ஏவினன். யாவரும் போர்க்களங் குறுகினர்.

விபீஷணன், ஸ்ரீராமனுக்கு அப்படைத்தலைவர்களை இன்னாரின்னா ரென்று தெரிவித்தனன். பிறகு வானரசேனைக்கும் இராட்சச சேனைக்கும் கைகலந்த போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் தூமிராட்சன் அநுமானுடனும், மகாபாரிசுவன் அங்கத குமாரனுடனும், மாலி நீலனுடனும், பிசாசன் பனசனுடனும், சூரியசத்துரு சுக்கிரீவனுடனும், யஜ்ஞுஹா இளையபெரு மாளுடனும், வச்சிரதம்ஷ்ட்ரன் விருஷபனுடனும் எதிர்த்து நின்றார்கள். அப்போது நிகழ்ந்த மும்முரமான போரைக் கண்டு தேவர்களும் நடுநடுங் கினர். அப்போரில் ஆறுவெள்ளஞ் சேனையை வானரத்தலைவர் மாய்த் தனர். மற்றை நாலுவெள்ளஞ் சேனையை இலட்சுமணன் மாய்த்தனன்.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு கடும்போர் நிகழ்கையில், இரவு கழிந்து சூரியன் உதய மானான். பின்னும் மும்முரமாக நிகழ்ந்த போரில், அநுமான் தூமிராட் சனைத் தரையில் வீழ்த்தி உதைத்து, அவனுடைய தலையைத் திருகிக் கடலில் தள்ளிக் கோபம் மாறினன். மகாபாரிசுவனும் அங்கதனும் உக்கிரமாகப் பொருகையில், மகாபாரிசுவன் அம்புகளை மிகுதியாக அங்கதன் மேலெய்ய, அவன் அவ்வரக்கனது வில்லை முறித்துத் தேருடனே அவனை வானத்தின்மீது எறிந்தான். அரக்கன் தேரைவிட் டிழிந்து யுகாந்தகாலத்து இடிபோன்ற சூலத்தை அங்கதன்மே லெறிய, இராமபிரான் தமது அம்பால் அதனை அறுத்துத் தள்ளினர். அப்பால், அங்கதன் மிக்க வலிமையோடு அவ்வரக்கனைப் பிடித்து இருபிளவாகப் பிளந்து எறிந்திட்டான். மாலி யென்பவன் கடும் போர் புரிகையில். நீலனென்னும் வானரன் ஒருமலையை யெறிந்து அவன் வில்லை இரு துண்டாக்கினன். மாலி வாட்படைகொண்டு நெருங்க, குமுதன் ஒரு மலையையெறிந்து அவ்வரக்கன் தேரைச் சிதைத்தனன். நீலன் ஒரு மராமரத்தைப் பிடுங்கி அவ்வரக்கன்மீது எறிய, அதை அவன் வாட் படையாற் சிதைத்துப் பின்னுந் தொடர்ந்தான். இலட்சுமணன் வாளேந்திய அவ்வரக்கன் தோளை வெட்டி வீழ்த்தி, இனி இவனுடன் பொருதல் தகாதென்று அப்பாற் சென்றனன். இளையபெருமாளின் அவ்வீர குணத்தை யாவரும் புகழ்ந்தனர். பின்பு இலட்சுமணன் கடுங்கோபங்கொண்டு யஜ்ஞஹாவைக் கொன்றனன். வச்சிரதம்ஷ்ட்ரன் இடபனோடு பொருது தண்டாயுதத்தால் உயிரைப்பற்றி ஐயமுண்டாகும்படி அவனை மோதினனாக, அநுமான் பொருது குத்தி அவனைக் கொன்றான். பனசனோடு பொருத பிசாசன் அவன் மீது தோமரத்தை விட்டெறிந்து, வியக்குந் திறலுள்ள குதிரைமீது ஏறி வானரர்களை வருத்திக்கொண்டு போர்க்களத்தில் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அப்போது இலட்சுமணன் வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் அவன் தலையை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டான். பின்பு இராவண தூதுவர்கள் படைத் தலைவ ரெல்லாம் மாண்டமையைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இராவணனிடம் ஓடினார்களென்பது, இப்படலத்துக் கூறப் படுகின்றது.

1. வானரர்கள் ஆர்த்தெழும் ஓசையைக் கேட்டு, அரக்கர் சினம் பொங்கப் போர்விரும்பி இராவணனிடம் விடை கேட்டல்

ஆர்த்தெழு மோசை கேட்ட வரக்கரு முரச மார்ப்பப்
போர்த்தொழில் வேட்கை பூண்டு பொங்கினர் புகுந்துமொய்த்தார்
தார்த்தட மார்பன் றன்னைத் தாவிடை யென்னச் சார்ந்தார்
பார்த்தனன் முனிந்து மன்ன னினையன பகர்வ தானான்.

ஆரவாரித்தெழுந்த ஓசையைக் கேட்ட அரக்கரும்,- முரசம் ஆரவாரிக்கப் போர்த்தொழிலில் விருப்பம் பூண்டு (சீற்றம்) பொங்கினவராய், (இராவணனிருக்குமிடத்தில்) புகுந்து மொய்த்தாராகி, மாலையை யணிந்த

Koviloor Digital Library

விசாலமான மார்பையுடையனான இராவணனைப் பார்த்து, 'விடை தருவாய்' என்று அணுகினர்; (அரக்கர்) மன்னவனான இராவணனும் பார்த்துச் சினங்கொண்டு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வதானான். (2253)

2. தம்மைப் போருக்கு ஏவுமாறு கேட்ட மகாபார்சுவ, தூமிராட்சர் கட்கு இராவணன் விடைதர, தூதுவர் பொறாமல் அவர் தன்மையை இராவணனிடம் சொல்லத் தொடங்குதல்

மாபெரும் பக்க னோடு வான்புகைக் கண்ணன் வந்திங்கு
ஏவுதி யெம்மை யென்றா னவர்முக மினிதி னோக்கிப்
போவது புரிதி ரென்னப் புகறலும் பொறாத தூதர்
தேவ! மற்றிவர்கள் செய்கை கேளெனத் தெரியச் சொன்னார்.

மகாபாரிசுவனென்பவனோடு சிறந்த தூமிராட்சன் வந்து 'இப்போரில் எம்மை ஏவுக' என்றான். அவர்முகத்தை (இராவணன்) இனிதாகப் பார்த்து '(போர்த்தொழிலுக்குப்) போவதைச் செய்க' என்று சொல்லுதலும், (அதனைக்கேட்டுப்) பொறாத தூதர்,- 'தேவ! இவர்கள் செய்த செய்கையைக் கேள்' என்று சொல்லி (அவர்கள் செய்கையை) விளங்கச் சொல்லலாயினர். (2254)

3. தூதர் மகாபார்சுவ, தூமிராட்சரின் செய்கையை இராவணனிடம் கூறுதல்

ஆனையும் பரியுந் தேரு மரக்கரு மமைந்த வாழித்
தானைகள் வீய நின்ற தலைமகன் தனிமை யோரார்
மானவன் வாளி வாளி யென்கின்ற மழலை வாயார்
போனவர் மீள வந்து புகுந்தனர் போலு மென்றார்.

ஆனையும் குதிரையும் தேரும் (பதாதிகளான) அரக்கருமாகிய (சதுரங்கங்களும்) அமைந்த கடல்போன்ற சேனைகள் அழிந்திட(த் தனித்து) நின்ற தலைமகனான இந்திரசித்தின் தனிமையைச் சிறிதும் எண்ணாமல், 'மானவனுடைய வாளிவாளி' என்கின்ற குதலைச் சொல்லைச் சொல்லும் வாயை யுடையவராய் ஓடிப்போனவரான இந்த மகா பார்சுவ தூமிராட்சர்கள் மீளவந்து (தமது வீரத்தைக் காட்டுமாறு) புகுந்தார் போலுமென்றார்.

சமயத்திற் பின்வாங்கிய இவரும் ஒரு வீரராவரோ? என்ற குறிப்புப்பட, தூதுவர் 'போனவர் மீளவந்து புகுந்தனர்போலும்' என்றார். இலட்சுமணனது அம்பினிடத்துள்ள அச்சத்தினால் அதனைச் சொல்லும்போது வாய் தழுதழுத்ததென்பதுபட 'மழலைவாயார்' என்றது. (2255)

Koviloor Digital Library

4. மகாபாரிசுவ தூமிராட்சரின்மீது இராவணன் சீற்றங்கொண்டு அவர்களைப் பற்றுமினெனல்

அற்றவர் கூறுலு மாரழ லிற்றாய்
முற்றிய கோப முருங்க முனிந்தான்
இற்றது வோவிவர் சேவக மென்னாப்
பற்றுமி னென்றனன் வெம்மை பயின்றான்.

அவ்வாறான வார்த்தையை அந்தத் தூதுவர் சொல்லவும், -கொடுமையிற் பழகியவனான இராவணன், -நிறைந்த நெருப்பின் தன்மையைக் கொண்டதாய் முதிர்ந்த சினத்தால் (தன்னிலை) அழிய மிக முனிந்தவனாய், 'இவர் சேவகம் இப்படிப்பட்டதோ!' என்று சொல்லி '(இவர்களைப்) பற்றுங்கள்' என்றான் (2256)

5. இராவணன் கட்டளைப்படியே கிங்கரர் அவ்விருவரையும் பற்றுதல்

என்றலு மெய்தினர் கிங்கர ரென்பார்
பின்றலி லாரை வலிந்து பிடித்தார்
நின்றன ராயிடை நீல நிறத்தான்
கொன்றிடு வீரலிர் கொண்மினி தென்றான்.

என்று கூறியவுடனே, கிங்கரரென்பவர் கிட்டிப் (போரிற்) பின்வாங்கிய அவர்களை வலியப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றனர்; அப்போது கருநிறமுள்ள இராவணன், '(இவர்களைக்) கொல்லவேண்டா; (யான் கூறப் போகின்ற இதை) உறுதியாக மனத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறலானான்.

பின்றலிலார்-பின்னிடுதலையுடையவர்: பின்றல்-பின்னிடுதல்: 'அரசிலார்' 'தவமிலார்' என்ற இடங்களிற்போல, இல்-சாரியை, கொண்ம்= கொள்ளும். கொண்மின் இது என்றும் பிரிக்கலாம். (2257)

6. அவ்விருவரையும் மூக்கறுத்துப் பறைகொட்டி ஊர்க்குத் தெரிவிக்குமாறு இராவணன் கட்டளையிடல்.

ஏற்ற மினிச்செயல் வேறிலை யீர்வீர்
நாற்ற நுகர்ந்துயர் நாசியை நாமக்
கோற்றரு திண்பணை கொட்டினிர் கொண்டூர்
சாற்றுமி னஞ்சின ரென்றுரை தந்தே.

'நாற்றத்தை நுகர்ந்து ஓங்கித்தோன்றுகின்ற (இவர்களுடைய) மூக்கினை யீர்வீர்: (ஈர்ந்து பின்பு இவர்களை) ஊர்முழுதுங் கொண்டுபோய் (இவர்) அஞ்சினவரென்றுசொல்லி, சிறந்த கடிப்பினால் அறைகின்ற திண்ணிய

Koviloor Digital Library

பறையைக் கொட்டிய வண்ணம் அறிவியுங்கள்; இனித்தகுந்த செயல் (இதனின்) வேறில்லை; -(என்று இராவணன் கட்டளை யிட்டான்) என வருவித்துமுடிக்க. இனி, இருசெய்யுளும் ஒரே தொடராகவுமாம். (2258)

7. மாலி அச்செயலைத் தடுத்தல்

அக்கண னேயயில் வாளினர் நேரா
மிக்குயர் நாசியை யீர விரைந்தார்
புக்கன ரப்பொழு திற்புகழ் தக்கோய்
தக்கில தென்றனன் மாலி தடுத்தான்.

அப்போதே (கிங்கரர்) - உடன்பட்டு, கூரியவாளினையுடைய வராய், மிக்குயர்ந்த நாசியை யீர்தற்கு விரைந்து புகுந்தார்; அப்பொழுது மாலியென்பவன் (இராவணனை எப் பார்த்து), 'புகழப்படுகின்ற பெரி யோனே (இது) தக்கதன்று' என்று சொல்லித் தடுத்தான்; (2259)

8-15. மாலி மகாபாரிசுவ தூமிராட்சரின் மூக்கை யரிதலாகாதென்பதற்கு நியாயங்காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்

அஞ்சம மஞ்சி யழிந்துள ரானோர்
வெஞ்சமம் வேறலும் வென்றிய தின்றாய்த்
துஞ்சலு மென்றிவை தொல்லைய வன்றே
தஞ்சென ஆருள ராண்மை தகைந்தார்.

அழகியபோரில் அஞ்சி யழிந்தவரானவர் (பின்னர்க்) கொடிய போரில் வெல்லுதலும், (முன்பு வென்றவர் மற்றொருபோது) வெற்றி யென்பது விளைந்திடாமல் துஞ்சுதலும் என்ற இவை, பழமையாய் நடந்து வரும் முறைமையவன்றோ? ஆண்மையைத் தஞ்சமாக(த் தம்மிடத்து)த் தடுத்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் யாவருளர்?

ஒருமுறை, அஞ்சியோடியதற்காக இவரைத் தண்டித்தல் தக்கதன்று: தோற்ற இவர் இப்போது வென்றாலும் வெல்லலர்மென்று குறிப்பித்தபடி. ஆண்மையைத் தடுத்துத் தம்மிடத்திலேயே ஸ்திரமாக இருக்கும்படி வைத்துக்கொள்ளுதல், எவர்க்கும் இயலாதென்க. அழிந்துளரானோர் என்பதற்கு ஏற்ப 'முன்பு வென்றவர்' என்று வருவிக்கப்பட்டது. இங்கன் வருவியாது ஒருமுறை அழிந்துளரானோர் மறுமுறை வேறலும் அன்றித் 'துஞ்சலும் இவை தொல்லைய' என்றுரைத்தலும் ஒன்று. துஞ்சுதல்-சோர்தல், இறத்தல் என்ற பொருள்களைத் தரும். தஞ்சம்-ஸ்திரமானது. சமம்=ஸமரம்: வட சொற்றிரிபு. பொதுப்பொருளால் சிறப்புப்பொருள் விளக்கிய பிறிது மொழிதலணி. (2260)

Koviloor Digital Library

**9. அந்தர மொன்று மறிந்திலை யன்றே
வந்தது நம்வயி னெத்தனை மன்னா
தந்திரம் வானவர் தானவ ரென்னும்
இந்திர னஞ்சின னெண்ணுதி யன்றே.**

(நீ) வேறுபாடு சிறிதும் அறிந்திலை: தேற்றம்; மன்னா! வானவர் தானவர் என்கிற எத்தனைச்சேனை நம்மிடத்து (எதிர்க்க) வந்தது? (அதெல்லாம் தோற்றிடவில்லையோ?) இந்திரன் அஞ்சினானே: (அதை) எண்ணிப்பார்;

எப்போதும் ஒருவர் வென்றே இருக்க வேண்டுமென்கிற நியதியில்லை யென்பதை ஆராய்ந்துணரவேண்டு மென்பது, 'அந்தரமொன்று மறிந்திலை' என்றதன் குறிப்பு. முதல் வாக்கியத்தைச் சமர்த்திக்குமாறு, தேவ, தானவர் தம்மிடத்துத் தோற்றதையும், தேவேந்திரனும் தோற்றதையும், எடுத்துக் காட்டுகிறான். தேவர் தோற்றதில் இந்திரன் தோற்றமையும் அடங்கு மாயினும், சிறப்பினதாதலால், அவன் தோற்றமையைத் தனியே எடுத்துக் கூறினான். அந்தரம் - நடுவுநிலையுமாம்: செயல் நிகழ்த்தற்கும் உரிய இடமுமாம். அன்றே-தேற்றம்: செயல் நிகழ்த்தற்கும் உரிய இடமுமாம். அன்றே-தேற்றம்: இனி, ஏ-அசை என்று கொண்டு, அன்று-முற்காலத்தில் எனினுமாம். (2261)

**10. வருண னடுங்கினன் வந்து வணங்கிக்
கருணை பெறுந்துணை யும்முயிர் காலா
இருணிற வஞ்சக ரெங்குள ரெந்தாய்
பருணிதர் தண்ட மிதன்று பகர்ந்தால்.**

(இராமனிடத்து) வந்து வணங்கி (அவனது) கருணை பெறுமளவும் வருணதேவன் பெருமூச்சுவிடுபவனாகி நடுங்கினான்; (அந்த இராம னிடத்துத் தேவர்களே அஞ்சவேண்டி யிருத்தலினால்) இருணிற முள்ள வஞ்சகர் (அரக்கர்) எங்கே இருப்பர்? அவ்விராமனுக்கு முன்னே சாதாரண ராட்சசர் போரில் முனைந்து இருப்பது முடியாததே யென்றபடி) எந்தாய்! ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, (நாசியையறுப்பது என்ற) இச்செயல் அறிந்தோர் செய்தற்கு உரிய தண்டனையன்று. (2262)

**11. பத்தொரு நாலு பகுத்த பரப்பின்
அத்தனை வெள்ள மரக்க ரவிந்தார்
ஒத்தொரு மூவர் பிழைத்தன ருய்ந்தார்
வித்தக யாரினி வீரம் விளைப்பார்.**

நாற்பது வெள்ளமாகப் பகுத்த பரப்பினையுடைய அத்தனை யரக்கரும் உயிரவிந்தார்; (அந்நாற்பது வெள்ளஞ்சேனையில்) தூமிராட்சன் மகாபார்சுவன் இந்திரசித்து என்ற இம்மூவர் தாம் உயிர் பொருந்தித் தப்பிப்

Koviloor Digital Library

பிழைத்தார்கள்; வித்தகனே! இனி (இவர்களைக் காட்டிலும்) வீரம் விளைத் தற்கு உரியவர் யாவருளர்?

'வித்தகர் என்ற பாடத்துக்கு- நாற்பது வெள்ளஞ் சேனையழியவும் தப்பிப்பிழைத்த இவர்கள் வல்லமையுள்ளவராவ ரென்க. (2263)

12. பாசமு மிற்றது பாதியின் மேலும்
நாசமு முற்றது நம்பி நடந்தாய்
பூசன் முகத்தொரு கான்முளை போதா
நீசரை வெட்டுதி யோநெடு நாசி.

(இராமலட்சுமணரை இந்திரசித்து கட்டிய) நாகபாசமும் இற்றுப் போய்விட்டது; பாதிக்குமேலாகவே (இராட்சச சேனை) மாண்டுவிட்டது; நம்பி (நீயும் ஒருமுறை போர்க்குப்) போய்த் திரும்பிவந்திட்டாய்; போர் முகத்திலே ஒப்பற்ற உன் புதல்வனுடன் போகாத எளிய பணியாளரான வரை நெடிய நாசியை வெட்டக் கடவையோ?

உன்னாலும் எதிரிகளை எதிர்க்க முடியவில்லை; உன் புதல்வன் செயலும் பயனற்றுப்போயிற்று: இப்படியிருப்பதனால். எதிரிகளுடன் செய்த போரில் உன் மகனுக்குத் துணையாய்ப் போகவில்லையென்று இவர்கள் நாசியை வெட்டுதல் தகுதியாமோ? என்றவாறு. 'போத' என்ற பாடத்திற்கு– 'பூசன் முகத்தினின்று உன்கான்முளை மீண்டுவந்திட, நீசரை நாசிவெட்டுதியோ?' என்க: பூசன் முகத்து மீண்டுவந்த கான்முளையின் நாசியை வெட்ட வேண்டாவோ? அது புரியாது இவர்கள் நாசியைவெட்டுதல் முறையோ? என்றவாறு. (2264)

13. வாழி யிலக்குவ னென்னின் மறுக்குற்று
ஆழி யரக்கர்தம் வாயி லடைப்பார்
ஏழு கடற்றுணை யோவினி நாசி
ஊழி யறுத்திடி னும்முல வாதால்.

இலக்குவனென்று சொன்னாலும் மனக்கலக்கமடைந்து ஆழி போல் மிக்குள்ள அரக்கரெல்லாம் தம்(வீட்டு)வாசலை மூடிக்கொள்வார்கள்; (ஆகையால், அவர்கள் எல்லாருடைய நாசியையும் அறுக்கவேண்டும்: ஆகவே), இனி நாசி ஏழு கடலளவு மாத்திரமோ? (அவற்றினும் மிகு மன்றோ? அவ்வாறு அறுக்கத் தொடங்கினால்), ஊழிக்காலம் வரையிலும் அறுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் (நாசியெல்லாம்) அறுத்ததாகாது; வாழி- அசை. (2265)

14. தூது நடந்தவ னைத்தொழு தந்நாள்
ஓது நெடுஞ்செரு வஞ்சி யுடைந்தார்
தீதிலர் நின்றவர் சேனையி னுள்ளார்
பாதியின் மேலுளர் நாசி படைத்தார்.

Koviloor Digital Library

ஓதுகின்ற நெடுஞ்செருவில் அன்று அஞ்சித் தூது வந்த அநுமானைத் தொழுது தோற்றவர் தீதில்லாது (உயிர்ப்பிச்சை பெற்று) நின்றவராய் (இப்போது நமது) சேனையிலுள்ளவர் பாதியளவுக்கும் மேலாவர்: (அவர் களெல்லாம்), நாசி படைத்துள்ளார்கள்;- அவர்கள் நாசியையெல்லாம் வெட்டியிருக்க வேண்டாவோ? என்றபடி. (2266)

15. விட்டிலை சீதையை யாமெனின் வீரர்
ஒட்டிய போருள தோவொரு நாளே
வெட்டுதி நாசியை வெந்தொழில் வல்லோர்
பட்டில ரென்றிலை யென்று பகர்ந்தான்.

சீதையை விட்டிடாதபடியினால், வீரர் சபதஞ்செய்த (படி நடத்திய) போர் ஒருநாளேனும் உளதோ? வெவ்விய போர்த் தொழிலில் வல்லவரான இராமலட்சுமணரோ உயிர்பட்டொழிந்திலர்; (ஆகவே, போர்க்குச் சென்றவர்) நாசியை யெல்லாம் வெட்டுவாயென்று சொல்ல வில்லையே; (அங்கனமும் சொல்லவேண்டாவோ?) என்று சொல்லி முடித்தான், (மாலி). (2267)

16. பின்பு தூமிராட்ச, மகாபாரிசுவர் இராவணனிடம் கூறலுறுதல்

ஆறின னென்ப தறிந்தன ரன்னார்
தேறினர் நின்றனர் சிந்தை தெளிந்தார்
சீறிய நெஞ்சினர் செங்கண ரொன்றே
கூறினர் தந்நிலை செய்கை குறித்தார்.

(மாலியின் வார்த்தைகேட்டு இராவணன்) கோபம் அடங்கினானென் பதை யறிந்தவராய், அந்த மகாபாரிசுவன் தூமிராட்சன் என்ற இருவரும், -மனக்கலக்கந் தீர்ந்து தெளிந்து தைரியமடைந்து நின்று, சீறிய நெஞ்சத்தை யுடையவரும் (அதனாற்) செந்நிறமடைந்த கண்களையுடையவருமாகி, தம்முடைய நிலைமையையும் செய்கையையும் குறித்து ஒன்று கூற லாயினர்: -அதனை, மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. (2268)

17-19. தூமிராட்ச மகாபாரிசுவர் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்

உன்மக னொல்கி யொதுங்கின னொன்றோ
மின்னகு வானிடை யேகி விரைந்தே
அன்னதின் மாயை இயற்றி யகன்றான்
இந்நக ரெய்தின னுய்ந்தன னெந்தாய்.

எந்தாய்! உன் மகனாகிய இந்திரசித்து (போரிற்) பின்வாங்கி யொதுங் கினான்: இம்மட்டோ? மின்னல் விளங்குகின்ற வானிலே விரைந்து சென்று,

Koviloor Digital Library

அங்கு மாயையை இயற்றி அகன்று போய் இந்நகரை யடைந்து பிழைத்தான்; (இது நிகழ்ந்த விஷயம்); (2269)

18. இப்பக லொன்றினில் நாளையி னெல்லாம்
முப்பக நீர்க்கில மாவி முடிப்போம்
வெப்பக லாவெரி வெந்தழல் வெந்த
செப்பகல் வெண்ணெயி னோன்மை தெரிந்தோய்.

வலிமையை யுணர்ந்தோனே (நாங்கள் அப்படியெல்லாம் ஓடாமல்) இப்பகலொன்றிலும் நாளையிலும் எல்லாம் வெம்மை நீங்காத எரிகின்ற வெவ்விய நெருப்பிலே வெந்த செப்பு அகலிலே பட்ட வெண்ணெய் போலாம்படி (எதிர்த்தவரின்) ஆவியை முடிப்போம்; (அங்கனன்றி) மூன்றாம்பகல் போகவிடோம்;

இன்றைய நாளையில் பகைவரின் ஆவியைத் தொலைத்து விடுகின்றோம்; மூன்றாம் நாளும் இந்தப் போர் போகும்படி விடுவதில்லையென்றனர், அந்த மகாபாரிசுவதூமிராட்சர்களென்க. பின்னிரண்டடியைத் தனியேயெடுத்து, (எதிர்த்தவரை) நெருப்பிற்பட்ட அகலிற்பெய்த வெண்ணெய்போலாக்கவல்ல எமது நோன்மையை (வலியை) அறிந்தோனே என்று விளியாக்கினுமாம். (2270)

19. விட்டனை யெம்மை விடுத்தினி வெம்போர்
பட்டன ரொன்று படுத்தன ரொன்றோ
கெட்டன் ரென்பது கேளலை யென்னா
ஒட்டின ராவி முடிக்க வுவந்தார்.

எம்மை(ப் போர்க்கு) அனுப்பினவனாய், விடுத்த பின்பு, இனி வெவ்வியபோரில் (தாம்) இறந்தார்களென்ப தொன்று, (பகைவரை) அழித்தாரென்பதொன்று: (இவ்விரண்டி லொன்றனையே கேட்பாய்; போரில்) தோற்றுவந்திட்டாரென்று கேட்கமாட்டாயென்று, (தம்முடைய) ஆவியைப் போக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவராய்ச் சபதஞ் செய்தனர்;

தூமிராட்ச, மகாபார்சுவர் தாம் ஆவியிழக்கவும் உறுதிகொண்டு ஒன்று, வென்றுவரவேண்டும்; அன்றி, உயிரையிழக்கவேண்டும்: தோற்றுவருவதில்லை என்று இராவணனிடம் சபதஞ் செய்து தெரிவித்தனரென்க. ஒன்றே என்பதன்பின் ஒரு வாக்கியம் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. (2271)

20. இராவணன் தூமிராட்ச, மகாபாரிசுவருடன் சேனையை யேவுதல்

அன்னவர் தம்மொடு மையிரு வெள்ளம்
மின்னு படைக்கை யரக்கரை விட்டான்
சொன்ன தொகைக்கமை யானை சுடர்த்தேர்
துன்னு வயப்பரி யோடு தொகுத்தான்.

Koviloor Digital Library

(இராவணன்)- அவர்களுடனே மின்னும் படைக்கலத்தைக் கைக் கொண்ட பத்துவெள்ளம் அரக்கரை அனுப்பினான்; (முன்) சொன்ன பதாதிகளான அந்தச் சேனைத் தொகைக்கு ஏற்ற யானைகளையும் சுடரைக் கொண்ட தேரையும், நெருங்கிய வலிமையுள்ள குதிரைகளுடனே சேர்த்து அனுப்பினான்; (2272)

21-22. யஜ்ஞசத்துருமுதலியோரும் சதுரங்கசேனைகளும் அவ்வரக்கர்கட்குப் பக்கபலமாகச் சென்றமை கூறும்

நெய்யழல் வேள்வி நெடும் பகை நேர்விண்
தைவரு சூரிய சத்துரு வென்பான்
பெய்கழன் மாலி பிசாச னெனும்பேர்
வெய்யவன் வச்சிரம் வென்ற எயிற்றான்.

நெய்சொரியப்பெற்ற அனலைக்கொண்ட பெரிய வேள்விக்குச் சத்துரு (யஜ்ஞசத்துரு), நேராக விண்ணிற் சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுக்குச் சத்துரு (சூரியசத்துரு) அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மாலி, பிசாசனென்னும் பேரைக்கொண்ட கொடியவன், வச்சிரத்தைவென்ற கோரப் பற்களையுடையவன் (வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்), என்பான் - முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (2273)

22. என்றவ ரோடு மெழுந்துல கேழும்
வென்றவ னேவலின் முன்னம் விரைந்தார்
சென்றன மால்கரி தேர்பரி செல்லக்
குன்றின மென்ன நடந்தனர் கொட்பால்

என்றவருடனே (மகாபாரிசுவ, தூமிராட்சர்கள்)- எழுந்து, உலகேழும் வென்றவனான இராவணனுடைய ஏவலினால் முன்னம் விரைந்தவராய், பெரிய யானை தேர் பரி என்றவைகளும் நடந்தன. (உடன்) போக, வலிமையோடு மலையினம்போல நடந்தார்கள் (2274)

23-28. அரக்கருடைய பெருஞ்சேனையின் வருணனை

விண்ணை விழுங்கிய தூளிய விண்ணோர்
கண்ணை விழுங்கு தலிற்கரை காணார்
எண்ணை விழுங்கிய சேனையை யாரும்
பண்ணை விழுங்க உணர்ந்திலர் பண்பால்.

விண்ணைவிழுங்கிய தூளியானது அந்த விண்ணோரின் கண்ணை மறைத்தலால், (அவர்கள், சேனையின்) கரையைக் காணாதவராயினார்; (இப்படித் தேவரே காண மாட்டாமையால்), எண்ணைக் கடந்த சேனை

Koviloor Digital Library

அமைந்துள்ள வகையை எவரும் முறைமையால் முற்ற உணராதவ ராயினார்.

பேருணர்வுபடைத்தவ ரென்னப்படுந் தேவர்களே உணராதபோது, மற்றவர் அச்சேனை அமைந்துள்ள அளவைக் காண முடியாமை இயல்பே யென்க. அவ்விண்ணோரென்பது தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது. பண்-அமைந்துள்ள வகை. (2275)

24. கால்கிளர் தேரொடு கால்வரை யோடும்
மேல்கிளர் பல்கொடி வெண்டிரை வீச
மால்கட லானது மாப்படை வாள்கள்
பால்கிளர் மீனிடை யாடிய பண்பால்.

சக்கரத்தோடு விளங்குகின்ற தேர்களோடு கால்படைத்த மலை போன்ற யானைகள் மீது விளங்குகின்ற பல கொடியாகிய வெள்ளிய அலைகள் வீச, வாட்படைகள், சேனையினிடத்து விளங்குகின்ற மீன்போல இடையே சஞ்சரிக்கின்ற தன்மையால், பெரியசேனை, பெரிய கடல் போன்றது; -இச் செய்யுள், சிலபிரதியிற் காணப்படவில்லை. பால்-இடம். உருவக அணியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. (2276)

25. பேரி கலித்தன பேருல கைச்சூழ்
வாரி கலித்தன வாமென யானை
காரி கலிக்கட லோடு கலித்த
மாரி கலித்தென வாசி கலித்த.

பெரிய உலகைச் சூழ்ந்த கடல் ஒலித்ததுபோலப் பேரி ஒலித்தன: யானைகள் காரோடு போட்டிபோட்டுக் கடலோடு கலித்தன; மாரிகலித்தாற் போல வாசிகள் ஒலித்தன;- வாரி-கடலுக்கு, இலக்கணை: இரண்டாமடியில், மூன்றாஞ்சீரில் வாமென என வருவது மோனையாகக் கொள்ளப்பட்டது. இங்ஙன் சிறுபான்மை சந்தியக்கரத்தை மோனையாகக் கொள்வது உண்டு: இனி ஏரிகலித்தன என்ற பாடமுமுண்டு: ஏரி-கடல். (2277)

26. சென்றன சென்ற சுவட்டொடு செல்லா
நின்று பிணங்கிய கல்வியி னில்லா
ஒன்றினை யொன்று தொடர்ந்தன வோடைக்
குன்று நடந்தன போற்கொலை யானை.

கொலைபுரியுந் தன்மையனவான யானைகள் - சென்ற படைகள் சென்ற சுவட்டினிற் செல்லாமல் நின்று பிணங்கியனவும் (பாகரின்) கல்விக்கு அடங்காதனவுமாகி, நெற்றிப்பட்டமுள்ள குன்று நடந்தனபோல ஒன்றினை யொன்று தொடர்ந்து சென்றன; அளவடிப்பாக்களில் சீரின் முதலிலன்றி,

Koviloor Digital Library

இடையிலும் மோனையெழுத்து வருவதுண்டு என்பதை, இச்செய்யுளின் நான்காமடியிலும் அறிக. (2278)

27. மாக நெடுங்கரம் வானின் வழங்கா
மேக நெடும்புனல் வாரின மேன்மேற்
போக விலங்கின உண்டன போலாம்
காக நெடுங்களி யானை களிப்பால்.

காகங்கள் சூழப்பெற்ற மிக்க மதக்களிப்புப் பொருந்திய யானைகள்- களிப்பினாலே வானம்வரையிற் செல்லுமாறு நீண்டுள்ள (தமது) துதிக் கையை வானத்திலே செலுத்தி, மேகத்திலுள்ள மிக்கபுனலை முகந்தனவாய், மேன்மேற் செல்லுதலை விட்டிட்டு (அப்புனலை) உண்பனவாயின; போல், ஆம்-அசைகள், வெறிகொண்டு கொல்லும் பிராணிகளின் தசையை யுண்ணக் காகங்கள் களியானைகளைச் சூழுமென்க. மாகம்=மஹாகம்: பெருவானம். (2279)

28. எரிந்தெழு பல்படை யின்னொளி வீரர்
அருங்கல மின்னொளி தேர்பரி யானை
பொருந்திய பண்ணொளி தாரொளி பொங்க
இரிந்தது பேரிரு ளெண்டிசை யெங்கும்.

விளங்கியெழுகின்ற பல படைக்கலங்களினொளியும், வீரரின் அரிய அணிகலங்கள் மின்னுகின்ற ஒளியும், தேர் பரி யானைகளுக்கு அமைந்த அலங்காரங்களினொளியும், கிண்கிணி மாலைகளினொளியும் மிகுதியா யிருத்தலால், எண்டிசை முழுதுமுள்ள மிக்க இருள் நிலைகெட்டு ஓடிற்று. (2280)

29. இராமன் 'இந்திரசித்தே சேனையோடு மீண்டு வருகின்றானா?' என்று விபீஷணனை வினாவுதல்

எய்திய சேனையை யீச னெதிர்ந்தான்
வெய்திவண் வந்தவன் மாயையின் வெற்றி
செய்தவ னேகொல் தெரித்தி யிதென்றான்
ஐயமில் வீடண னன்ன துரைத்தான்.

யாவர்க்குந்) தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன்- (அவ்வாறு) வந்த சேனையை எதிரே கண்டு உக்கிரங்கொண்டு இந்தச் சேனையில் வந்துள்ளவன் மாயை யினால் வெற்றியை யுண்டாக்கிக் கொண்டவனாகிய இந்திரசித்துதானா? இதனைத் தெரிவிப்பாய் என்று வினாவினான்; சந்தேக மற உணர்ந்த வனாகிய விபீஷணன் அது குறித்துச் சொல்பவனானான்; (2281)

Koviloor Digital Library

30-38. விபீஷணன் முக்கியமானவரை யெல்லாம் இன்னார் இன்னாரென்று தெரிவித்தல்

30. முழைக்குலச் சீயம் வெம்போர் வேட்டது முனிந்த தென்னப்
புழைப்பிறை யெயிற்றுப் பேழ்வா யிடிக்குலம் பொடிப்ப வார்த்துத்
தழற்பொறி வாளிப் புட்டில் கட்டிவில் தாங்கிச் சார்வான்
மழைக்குரல் தேரின் மேலான் மாபெரும் பக்கன் மன்னோ.

குகையில் வாழ்கின்ற சிறந்த சிங்கம் கொடியபோரை விரும்பிச் சீற்றங் கொண்டதுபோல, பிறைபோன்ற எயிற்றைக்கொண்ட பிளவுபட்ட வாய்ப் புழையினாலே இடிக் குலமும் பொடியாகும்படி (பேரொலியுண்டாக) ஆரவாரித்து- நெருப்புப் பொறியைக் கக்கவல்ல வாளிப் புட்டிலை (அம்புத் தூணியை) (முதுகிற்) கட்டிக்கொண்டு வில்லைப் பிடித்த வண்ணம் மழைக் குரல் போன்ற (சக்கரத்) தொனியைக் கொண்ட தேரின் மீதாக வருபவன், மஹாபார்சுவனென்பவன்; -மன் ஓ-ஈற்றசைகள், இந்திரசித்து வந்திலனென் பதைத் தெரிவிக்க, வெவ்வேறு படைத்தலைவர் வந்துள்ளாரை விபீஷணன் தெரிவிக்கின்றானென்க. குலம்-சிறப்பு. புழை-துவாரம். (2282)

வேறு

31. சிகை நிறக் கனல்பொழி தெறுகட் செக்கரான்
பகைநிறத் தவருயிர் பருகும் பண்பினான்
நகைநிறப் பெருங்கடை வாயை நக்குவா஡ன்
புகைநிறக் கண்ணவன் பொலம்பொன் தேரினான்.

சுவாலையினாலே நிறத்தைப்பெற்ற நெருப்பைக் கக்குகின்றனவும் அழிக்கவல்லனவுமான கண்கள் செந்நிறமாக இருக்கப் பெற்றவனும், பகைத் தன்மையைக் கொண்டவரின் உயிரைப் பருகுகின்ற தன்மையை யுடையவனும், சிரிப்பினால் நிறம் பெற்ற பெரிய கடைவாயை (அடிக்கடி) நக்குபவனுமான அழகிய பொற்றேரிலிருப்பவன், -தூமிராட்சனென்பவன்;

தூமிராட்சன் என்பதை மொழிபெயர்த்து புகைநிறக் கண்ணவன் என்றார். நகை, வெகுளியால் தோன்றியது. (2283)

32. பிச்சரிற் றிகைத்தவன் பெற்றிப் பேச்சினான்
முச்சிரத் தயிலினான் மூரித் தேரினான்
இச்சிர மும்மதே யெனவந் தெய்துவான்
வச்சிரத் தெயிற்றவன் மலையின் மேனியான்.

பித்தரைப்போன்று திகைத்த வலிய தன்மையுடைய பேச்சையுடைய வனும், முத்தலைச் சூலப்படையை யுடையவனும், வலியதேரினையுடைய வனும், 'இந்தத் தலை உம்மதா?' என்று வந்து (போரிற்) பொருந்துபவனும்,

Koviloor Digital Library

மலைபோன்ற மேனியையுடையவனும் ஆனவன்-வச்சிரதம்ஷ்ட்ரனென்பவன்.

'போரில் என்தலையைக் கொள்ளலாமென்று நீர் கருதுவது சிறிதும் பொருந்தாது' என்பது, 'இச்சிரமும்மதே?' என்றதன் கருத்துமாம்: இனி, இச்சிரமென்றது-எதிரியின் தலையைச் சுட்டியது. ஏகாரம்-வினா. அன்றி, இச்சிரமும் அதே என என்று பிரித்து-இந்தச் சிரமும் எயிறுபோல வச்சிரமானதே என்னுமாறு (வலிய தலைபடைத்து) என்று உரைப்பாருமுளர். (2284)

33. காலையு மனத்தையும் பிறகு காண்பதோர்
வாலுளைப் புரவியன் மடித்த வாயினான்
வேலையி னார்ப்பினன் விண்ணை மீக்கொளுஞ்
சூலமொன் றுடையவன் பிசாசன் றோன்றுவான்.

காற்றையும் மனத்தையும் பின்னிடச்செய்வதாகிய (வாயு வேகம் மனோ வேகம் இவற்றினும் விரைந்து செல்வதாகிய) வெள்ளிய பிடரிமயிரைக் கொண்ட ஒப்பற்ற குதிரையையுடையவனும் மடித்த வாயையுடையவனும் கடல்போன்ற ஆரவாரத்தை யுடையவனும் வானுலகத்தை வெல்லவல்ல சூலமொன்றுடையவனுமாகித் தோன்றுபவன், பிசாசனென்பவன்; இச் செய்யுள், சிலபிரதிகளில் 'சூரியன் பகைஞன்' என்ற அடுத்த பாடலின் பின் காணப்படுகின்றது. (2285)

34. சூரியன் பகைஞனச் சுடர்பொற் றேரினன்
நீரினு முழக்கின னெருப்பின் வெம்மையான்
ஆரிய! வேள்வியின் பகைஞ னாமரோ
சோரியுங் கனலியுங் சொரியுங் கண்ணினான்.

கடலினும்மிக்க முழக்கத்தை யுடையவனும் நெருப்பினும்மிக்க வெம்மையை யுடையவனுமாகி அந்த ஒளிர்கின்ற பொற்றேரிலிருப்பவன், சூரியசத்துருவென்பவன்; ஆரியனே! இரத்தத்தையும் நெருப்பையுங் கக்குகின்ற கண்களுடைய அவன், யஜ்ஞசத்துரு என்பவன்; -நீர்-கடலுக்கு, இலக்கணை. (2286)

35. சாலிவண் கதிர்நிகர் புரவித் தானையான்
மூலவெங் கொடுமையின் தவத்தின் முற்றினான்
சூலியும் வெருக்கொளத் தேரில் தோன்றுவான்
மாலியென் றடிமுறை வணங்கிக் கூறினான்.

செந்நெற்பயிரின் வளப்பம் பொருந்திய கதிரையொத்த குதிரைச் சேனையையுடையவனும், அநாதியாயுள்ள மிக்க கொடுமையினைக் கொண்ட தவத்தினால் முற்றுப்பெற்றவனும் (தவப்பயனை நிரம்பப்

Koviloor Digital Library

பெற்றிருப்பவனும்) ஆகி, சிவனும் அஞ்சும்படி தேரில்தோன்றுபவன், மாலியென்பவனாவன் என்று (ஸ்ரீராமனது) பாதங்களில் முறைமையுடனே வணங்கிக் கூறிமுடித்தான், (விபீஷணன்); (2287)

36.-44. அரக்க-வானரர்கட்குக் கைகலந்த போர்

ஆர்த்தெதிர் நடந்ததவ் வரியி னார்கலி
தீர்த்தனை வாழ்த்தி ஒத்திரண்டு சேனையும்
போர்த்தொழில் புரிந்தன புலவர் போக்கிலார்
வேர்த்துயிர் பதைத்தனர் நடுங்கி விம்மியே.

பரிசுத்தமூர்த்தியான இராமபிரானை வாழ்த்திவிட்டு அந்தக் குரங்குச் சேனாசமுத்திரம், ஆரவாரித்துக்கொண்டு (அரக்கர்சேனைக்கு) எதிரே நடந்தது; (பின்பு) இரண்டுசேனையும் ஒத்துப் போர்த்தொழில் செய்தன; தேவர்-(அந்தப்போரின் கடுமையைக் கண்டு வானத்தைவிட்டுச்) செல்ல மாட்டாதவராய், நடுங்கிவிம்மி வேர்த்து உயிர் துடித்தனர்; -வானவர்க்கு வேர்த்தல் முதலியன நிகழ்ந்தமை, போக்கிலாமையாலாம். ஒருகால் வான ரர்கட்குத் தோல்வி நேர்ந்திடுமோ என்ற அச்சத்தினாலெனினுமாம். (2288)

37. கல்லெறிந் தனகடை யுருமின் காரென
வில்லெறித் தனகணை விசும்பின் மேகத்துச்
செல் லெறிந் தனவெனச் சிதறி வீழ்ந்தன
பல்லெறிந் தனதலை மலையின் பண்பென.

கடைக்காலத்தில் (யுகாந்த காலத்தில்) உருமைக்கொண்ட கார் கல்லை யெறிந்தனபோல (அரக்கர் தம்) விற்கள் கணைகளை வெளிவிட்டன: (அதனால்), விசும்பின்மேகத்தினின்று இடியெறிந்தனவாக, (அப்போது) மலையின் தன்மையையொப்ப (வானரங்களின்) தலைகள் பல்லையெறிந்த வண்ணம் சிதறி வீழ்ந்தன;

மேகத்தினின்று மலைமீது இடிவிழுந்தால் அம்மலை பலபடி சிதறி விழுதல்போல, அரக்கரெறிந்த கணையால் வானரங்களின் தலைகள் தம்பற்களுக வீழ்ந்தனவென்றவாறு. மேகத்தினின்று ஒளியுள்ள இடிகள் விழுவனபோலப் பற்கள் சிதற மலைவிழுந்தனபோலத் தலைகள் விழுந்தன என்று உரைப்பாருமுளர். முதலடியைத் தனிவாக்கியமாகக் கொண்டு, வானரங்கள் யுகாந்தகாலத்து மேகம்போலக் கல்லையெறிந்தன என்றலும் ஒன்று. செல்-இடி. (2289)

38. கடம்படு கரிபடக் கலின மாப்பட
இடம்படு சில்லியி னீர்த்த தேர்பட
உடம்படு மரக்கரை யனந்த னுச்சியிற்
படம்படு மெனப் படுங் கவியின் கற்பல.

Koviloor Digital Library

மதம்பெருகுகின்ற யானை இறந்துபடவும், கல்லணை பூண்ட குதிரை இறந்துபடவும், விசாலம் பொருந்திய சக்கரத்தாலிழுத்துச் செல்லப் படுகின்ற தேர் அழியவும், உடம்பு அடப்படும் அரக்கரை அநந்தனுச்சியிற் படம் அழிந்தொழியு மென்னுமாறு குரங்குகளெறிந்த பல கல் படுத்தும் (வீழ்த்தும்); -படும்=படுத்தும்: பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: இவ்வாறு வருவதனை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவி தணிச் என்ப. (2290)

39. கொலையொடுங் காநெடும் புயத்தின் குன்றோடும்
நிலைநெடுங் காலொடு நிமிர்ந்த வாலொடும்
மலையொடு மரத்தொடுங் கவியின் வன்னெடுந்
தலையொடும் போம்விசைத் தெறிந்த சக்கரம்.

விரைவுகொண்டு (அரக்கர்) எறிந்த சக்கரம்-குரங்குகளின் கொலைத் தொழில் ஒடுங்காத நெடியபுயக்குன்றொடும் நெடியநிலையையுடைய பாதங்களோடும், நிமிர்ந்த வாலோடும், மலையோடும், மரத்தோடும், வலிய நெடிய தலையோடும் போகும்; -அரக்கரெறிந்த சக்கரம், குரங்குகளின் புயம் முதலியவற்றை அறுத்துக்கொண்டு செல்லு மென்க. மலையும் மமரனும், மாற்றார் மீது எறிதற்காக வானரங்கள் கொண்டவை. (2291)

40. ஆண்டகைக் கவிக்குலத் தலைவ ராக்கையைக்
கீண்டன புவியினைக் கிழித்த மாதிரம்
தாண்டுவ குலப்பரி மனத்தில் தாவுவ
தூண்டினர் கைவிசைத் தெறிந்த தோமரம்.

திக்குக்களைத் தாண்டுவனவும் மனத்தைப்போல் தாவுந் தன்மையனவு மான சிறந்த குதிரைகளைத் தூண்டின குதிரைவீரரின் கைகள் விரைவுபட எறிந்த தோமரமென்னும் படைக்கலம்-ஆண்மைக் குணமுள்ள கவிக்குலத் தலைவரின் உடலைக் கீண்டனவாய்ப் புவியைக் கிழித்தன; -இச்செய்யுள் 'சில்லியந்தடந்தேர்' என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதியிலுள்ளது. (2292)

41. சில்லியந் தேர்க்கொடி சிதையச் சாரதி
பல்லொடு நெடுத்தலை மடியப் பாதகர்
வில்லொடு கழுத் திறப் பகட்டை வீட்டுமால்
கல்லெனக் கவிக்குலம் வீசுங் கல்லரோ.

கல்லென்ற ஒலிதோன்றக் கவிக்குலம் வீசுங் கல்லானது, சில்லியை யுடைய அழகிய தேர்களின் கொடிகள் சிதையவும், சாரதியினுடைய பற்களுடனே நெடியதலை அறுபட்டு விழவும், பாதகரான அரக்கருடைய வில்லோடு கழுத்து இறவும் (செய்து), யானைகளையும் ஒழிக்கும்; (2293)

Koviloor Digital Library

42. கரகமுந் தியமலை முழையிற் கட்செவி
உரகமுந் தினவென வொளிக்கு மொள்ளிலை
அரகமுந் தின நெடுங் கவியி னாக்கையில்
துரகமுந் தினரெடுத் தெறியுஞ் சூலமே.

குதிரையையேறிச் செலுத்தியவரான அரக்கர் எடுத்தெறிவனவான ஒள்ளிய இலைகளையுடைய சூலங்கள்-ஆலங்கட்டி மழை பெய்யப்பெற்ற மலையின் முழைஞ்சுகளிற் கண்ணையே செவியாகவுடைய உரகம் விரைந்து புகுந்தன வென்னும்படி, நெடியவானரர்களின் உடலில் (அவர்கள்) அழியும்படி விரைந்து மறையும்; -அரக-அரங்க என்பதன் விகாரம். இக்கவி 'வால்பிடித்து' என்ற அடுத்த பாடலின்பின் சில பிரதியிலுள்ளது. (2294)

43. வால்பிடித் தடிக்கும்வா னரத்தை மால்கரி
கால்பிடித் தடிக்குமக் கரியி னைக்கவி
தோல்பிடித் தரக்கரை யெறியும் சூர்முசு
வேல்பிடித் தெறிவரம் முசுவை வெங்கணார்.

பெரியயானை, வானரத்தை வாலினாற்பிடித்து அடிக்கும்; (அதினின்று தப்பி) வானரம் அக் கரியைக் காலைப்பிடித்து அடிக்கும்; (அன்றியும்) சூரத் தன்மையுள்ள குரங்கு, யானைகளை(க் கையிற்) பற்றி (அவற்றால்) அரக்கரை மோதும்; அம் முசுவைக் கொடுங்கண்ணையுடைய அரக்கர் வேல்பிடித்தெறிவர்; -தோல்-யானை. (2295)

44. முற்படு கவிக்குல முடுக வீசிய
கற்படக் களம்படு மரக்கர் கார்க்கடல்
பற்படு தலைபடப் படுவ பாதகர்
விற்படு கணைபடக் குரங்கின் வேலையே.

முற்படுகின்ற கவிக்குலமானது விரையவீசிய கற்கள் படுவதனால், அரக்கரின் கருங்கடல்போன்ற சேனை, களத்திற்படும்: பாதகரான அரக்கரின் வில்லிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற கணைகள் படுவ தனால், குரங்குச் சேனை பற்களைக் காட்டுகின்ற தலையறுந்திட உயிரிறப்பனவாகும்; (2296)

45-48. போரிலே அரக்கரின் சதுரங்கசேனை யடைந்த தன்மை

கிச்சுறு கிரிபடக் கிளர்பொற் றேர்திரை
அச்சிறச் செல்கில வாடல் வாம்பரி
எச்சுறு துயரிடை யெய்த ஈத்துணா
முச்சிறு வாழ்க்கையின் மூண்டு ளோரென.

Koviloor Digital Library

(மனவூக்கம்) குறைதற்குக் காரணமான வறுமைத் துன்பம் இடையில் நேர்வதனால் ஈத்துண்ணாமல் மூச்சு இறுகின்ற உலக வாழ்க்கையில் மூண்டுள்ளோர் போல-நெருப்பைக் கொண்ட மலைகள் படுவதனால் விளங்குகின்ற பொன்மயமான தேர்க்கூட்டம் அச்சு இற்றுப்போகவே, வலிமைபொருந்திய தாவும் பரிகள், (அத்தேரை யிழுத்துச்) செல்ல மாட்டா வாயின;

இது-தேர்ப்படை யடைந்த நிலை கூறியது. வறுமையுற்றோர்க்கு இல்வாழ்க்கை இனிது நடவாததுபோலக் குதிரைகட்கு அச்சிற்ற தேரை யீர்த்துச் செல்லுகை இயலாதாயிற்றென்றவாறு. ஏழைமையால் வாழும் வாழ்க்கையை 'மூக்கைப்பிடித்தாற் பிராணன் போகிறது' என்று சொல்லு கின்ற உலக வழக்குப்பற்றி, 'முச்சிறு வாழ்க்கை' என்றது. மூச்சு என்பது 'முச்சு' என்றாயிற்று. க்ருஸாநு என்ற வடசொல் 'கிச்சு' எனத் திரிந்ததென்பர். ஆடல்=அடல்: நீட்டல்விகாரம்: இனி, ஆடுதலையுடைய எனினுமாம். (2297)

46. மீயவர் யாவரும் விளிய வெங்கரி
சேயிருங் குருதியில் திரிவ சேர்வில
நாயக ராளொடு மவிய நவ்விகள்
பாயொடு வேலையில் திரியும் பண்பின.

(தம்) மீதிருப்பவரான யாவரும் (மாற்றாரின் படைக் கலங்களால்) இறந்துபட, கொடிய யானைகள் (தம்மீது நாட்டிய துவசங்களுடனே) செந் நிறமுள்ள மிக்க இரத்தவெள்ளத்தில் (தம்மனம் போனபடி) திரிவனவாய் (அப்பாற்) சேரமாட்டா தனவாயினவை, -(கடற்கொள்ளைக்காரரால் தம்) மாலுமிகளெலாம் பணியாளருடனே அழிந்திடப் பாய் மரத்துடனே கடலில் திரியும் மரக்கலங்களின் தன்மையையுடையனவாயின.

இது, யானைச் சேனை யடைந்த நிலை கூறியது. களிறுக்கு மரக்கலம் உவமையாதலை, 'மொய்களிறுடைதிரைமரக்கலம்' என்ற இடத்துங் காண்க. மரக்கலத்திற்கு யானையும், பாய்மரத்திற்கு அவ்யானையின்மீது கட்டி நாட்டிய கொடியும் ஒப்பாம். (2298)

47. படையொடு மேலவர் மடியப் பல்பரி
இடையிடை தாவெழுந் தழுந்து பண்பன
கடுனெடுங் குருதிய கனலி காலுறு
வடவையை நிகர்த்தன உதிர வாயன.

பலபரிகள்-படைக்கலத்துடனே (கூடிநடத்திவந்ததம்) மேலே யுள்ளவர் மடிந்திடக் கடல்போன்ற பெருங்குருதியில் அகப்பட்டனவும் நடுநடுவே தாவியெழுந்து (அந்த இரத்தவெள்ளச்சேற்றிலே) அழுந்துந் தன்மையை

Koviloor Digital Library

யுடையனவும் உதிரங்கக்கும் வாயை யுடையனவுமாகி, நெருப்பை (வாயி னாற்) கக்குந்தன்மையுள்ள (கடலிடையேவாழும்) வடவையையொத்தன.

இது, குதிரைப்படையடைந்த நிலை கூறியது, தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற வணி. வடவை- பெண்குதிரை: இது கடலினிடையேயிருந்து மழை முதலிய வற்றாற் கடலில் நீர்மிகாதவாறு தன்வாயிலுள்ள கனலினால் வற்றச் செய்யு மென்பது, புராணநூற்கொள்கை. இடையிடைதரவிழுந்து என்ற பாடத்திற்கு -போர்க்களத்து அவ்வவ்விடந்தோறும் (வானரங்கள் மலை முதலிய வற்றை) வீசியதனாற் கீழ் விழுந்து என்க. காலுறுதல்-கக்குதலைப் பொருந்துதல். (2299)

48. எயிற்றொடு நெடுந்தலை யிட்ட கல்லொடும்
வயிற்றிடைப் புகப்பல பகலும் வைகிய
பயிற்றிய ராயினுந் தெரிக்கும் பண்பிலார்
அயிர்ப்பர்தங் கணவரை யணுகி யந்நலார்.

எயிற்றொடுகூடிய நெடிய (தம்கணவரின்) தலைகள் (வானரர்) வீசிய மலையினால் (அக்கணவரின்) வயிற்றிற் புகவே (அன்னார் கபந்தன் போலாக), பலநாளிலும் (அவருடனிருந்து) கழித்த பழக்கத்தையுடையவரா யிருந்தும் (அத்தலை இன்னாரது என்று) ஆராய்ந்து அறிதற்கு ஏற்ற (அறி வாகிய) பண்பு இல்லாதவரான அவர்மனைவிமார், தங்கணவரை நணுகி (இது யாருடைய உடலோ? என்று) சந்தேகிப்பர்; -இது தம் கணவர் இறந்தனரெனக் கேள்வியுற்ற மாதராரின் செயலைக் கூறும் முகத்தால், காலாட்படை வீரர் நிலை கூறியது. இச்செய்யுள், சில பிரதிகளில், முற்படு கவிக்குலம் (44) என்பதன்பின் உள்ளது. நலார்=நல்லார்: (மனைவிமாரான) மகளிர். (2300)

வேறு

49-50. சிற்சில அரக்கர்க்கும் சிற்சில வானரர்க்குமாக
நிகழ்ந்த தொந்தயுத்தம் கூறும்

தூமக் கண்ணனு மனுமனு மெதிரெதிர் தொடர்ந்தார்
தாமத் தங்கதன் மாபெரும் பக்கனைத் தடுத்தான்
சேமத் திண்சிலை மாலியு நீலனுஞ் செறுத்தார்
வாமப் போர் வயப் பிசாசனும் பனசனு மலைந்தார்.

தூமிராட்சனும் அநுமனும் எதிரெதிராக (ப்பொர)த் தொடர்ந்தார்கள்; (வெற்றி) மாலையை யணிந்துள்ள அங்கதன் மகாபார்சுவனைத் தடுத்தான்; சேமமான (அழியாத்தன்மையுள்ள) வலிய வில்லைக் கொண்ட மாலியும் நீலனும் கோபித்துப் பொருதார்; நேர்மையற்ற போரைப்புரிகின்ற வலிய பிசாசனும் பனசனும் பொருதார்கள். (2301)

Koviloor Digital Library

50. சூரி யன்பெரும் பகைஞனுஞ் சூரியன் மகனும்
நேரெ திர்ந்தனர் நெருப்புடை வேள்வியின் பகையும்
ஆரியன் றனித் தம்பியு மெதிரெதி ரடர்ந்தார்
வீர வச்சிரத் தெயிற்றனு மிடபனு மிடைந்தார்.

சூரியசத்துருவும் சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவனும் நேரே எதிர்ந்தனர்; யஜ்ஞஹாவும் இராமபிரானது ஒப்பற்ற தம்பியான இலட்சுமணனும் எதிர்க் கெதிராகப் போர்புரிந்தார்கள்; வீரங்கொண்ட வச்சிர தம்ஷ்ட்ரனும் இடபனும் நெருங்கி மலைந்தார்கள்;

வேள்வியின்பகை-யஜ்ஞசத்துரு. வேள்விக்கு அடைமொழியாக 'நெருப்புடை' என்பது வந்தது. ஐவகை வேள்வியுள் யஜ்ஞமென்னும் வேள்வியே தீயையுடையது ஆதலால், அதனை நெருப்புடை வேள்வி என்றார். (2302)

51. இங்கனம் இருபக்கத்துத் தலைவரும் இரட்டையராய்ப் பொருதல்

வெங்கண் வெள்ளெயிற் றரக்கரிற் கவிக்குல வீரச்
சிங்க மன்னபோர் வீரரிற் றலைவராய்த் தெரிந்தார்
அங்க மர்க்களத் தொருவரோ டொருவர்சென் றடைந்தார்
பொங்கு வெஞ்செருத் தேவரு நடுக்குறப் பொருதார்.

(இவ்வாறு) கொடுங்கண்ணையும் வெள்ளிய எயிற்றையு முடைய அரக்கரிலும் கவிக்குலத்து உதித்து வீரச்சிங்கமன்ன போரில் மேம்பாடு பெற்றவரிலும் தலைவராயுள்ளவர்-அங்கே அமர்க்களத்தில் ஒருவரோ டொருவர் சென்றடைந்து, மனக்கிளர்ச்சி கொண்டு செய்யப்படுகின்ற கொடியபோரைத் தேவரும் நடுக்குறும்படி பொருதார்கள். (2303)

52. பத்துவெள்ளஞ்சேனையில் கவிக்குலத்தலைவர் ஆறுவெள்ளஞ் சேனையையும் இலட்சுமணன் நாலுவெள்ளஞ்சேனையையும் அழித்தல்

இன்ன காலையி னீரைந்து வெள்ளம்வந் தேற்ற
மின்னும் வெள்ளெயிற் றரக்கர்தம் சேனையில் வீரர்
அன்ன வெஞ்சமத் தாறுவெள் ளத்தையு மவித்தார்
சொன்ன நாலையு மிலக்குவன் பகழியாற் றொலைத்தான்.

இவ்வாறு நிகழும்பொழுதில், அந்தக்கொடியபோரில் வந்து எதிர்க்க லான ஈரைந்துவெள்ளமுள்ள மின்னும் வெள்ளிய எயிற்றைக் கொண்ட அரக்கர்சேனையில் ஆறுவெள்ளத்தையும் (கவிக்குல) வீரர் ஒழித்தார்; (மிச்சமாகச்) சொல்லப்பட்ட நாலு வெள்ளஞ்சேனையையும் இலக்குவன்

Koviloor Digital Library

(தன்) பகழியால் தொலைத்திட்டான்; - வீரன்... அவித்தான் என்று கொண்டு, ஸ்ரீராமன் அழித்தானென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். (2304)

53. அப்போது தோன்றிய இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை

உப்பு டைக்கடன் மடுத்தன வுதிரநீ ரோதம்
அப்பொ டொத்தன கடுத்தில வார்கலி முழுதுஞ்
செப்பு ருக்கெனத் தெரிந்தது மீன்குலஞ் செருக்கித்
துப்பொ டொத்தன முத்தினங் குன்றியிற் றோன்ற.

உப்பைக் கொண்ட கடலில் நிரம்பிப் பாய்ந்தனவான உதிரநீர்ப் பெருக்குக்கள், (கடலின்) நீரோடு கலந்தனவாய்த் தோன்றவில்லை; (அக்) கடல்நீர் முழுதும், செப்பையுருக்கின உருக்குப் போலச் செந்நிறமாகக் காணப்பட்டது: (அக்கடலிலுள்ள) முத்துத் தொகுதிகள் குன்றிமணியைப் போற் (செந்நிறமுடையனவாகக்) காணப்பட, மீன்குலமெல்லாம் (இறைச்சி யாகிய நிரம்பிய உணவு கிடைத்தமையாற்) செருக்குக் கொண்டு பவழம் போலத் தோன்றின;

அப்போரில் இருதிறத்துச் சேனைகளும் பிளப்புண்டதனால் தோன்றிய இரத்த நீர்கள் கடலின்நீரினும் மிகவிஞ்சியிருந்ததனால் கடலினீரில் தாம் கலந்தது போலத்தோன்றாமல், கடனீரைச் செந்நிறத்தன ஆக்கவே. அக்கடலின் நீர் செம்புருக்குப்போலத் தோன்றிற்றென்றார்; கடலின் நீரும் மீன்களும் முத்துக்களும் வேற்றுருவத்தை உதிரப்பெருக்கால் அடைந்தன வெனக் கூறியது-வேற்றுருப்பெறலணியாம். மீன்குலம் முத்துச்சிப்பியை இறைச்சியெனக் கருதிச் செருக்குக்கொண்டன என்ற இடத்து மயக்கவணி யுள்ளது. (2305)

54. இதுவும் அது

தத்து நீர்க்கடன் முழுவதுங் குருதியாய்த் தயங்கச்
சித்தி ரக்குலப் பன்னிற மணிகளுஞ் சேந்த
ஒத்து வேற்றுருத் தெரியல உயர்மதத் தோங்கல்
மத்த கத்துகு தரளமும் வளைசொரி முத்தும்.

(அலை) தாவுகின்ற நீரைக்கொண்ட கடல்முழுவதும் இரத்தமாய் விளங்க, விசித்திரமான (வெவ்வேறுவகையாயுள்ள) தொகுதியான பல நிறத்தைக் கொண்ட இரத்தினங்களும் செந்நிறம் அடைந்தன: மதம் பெருக்குவனவான மலைபோன்ற யானைகளின் மத்தகத்தினின்று வெளிப் பட்ட முத்துக்களும் சங்குகளீன்ற முத்துக்களும் ஒத்த (செந்நிறத்தை யடைந்து) வேறு நிறம் தெரியாதனவாயின.

Koviloor Digital Library

இச்செய்யுளும் கீழைச்செய்யுளில் வந்த வேற்றுருப்பெறலணியே. யானை-போர்க்களத்திலுள்ளன. சங்கு-கடலிலுள்ளவை. இச்செய்யுள் சில பிரதியிலில்லை. மதத்தோங்கல்-அடையடுத்த உவமையாகுபெயர். (2306)

55. சூரியோதய வருணனை

அதிரும் வெஞ்செரு வன்னதொன் றமைகின்ற வளவிற்
கதிரவன் கொழுஞ் சேயொளிக் கற்றையங் கரத்தால்
எதிரும் வல்லிருட் கரியிறுத் தெழுமுறை மூழ்கி
உதிர வெள்ளத்து ளெழுந்தவ னாமென வுதித்தான்.

அதிர்கின்ற அப்படிப்பட்ட கொடியபோரொன்று நிகழ்கின்ற பொழுதில், சூரியன், கொழுவிய செந்நிற வொளித் தொகுதியாகிய அழகியகரத்தால், எதிர்ந்த வலிய இருளாகிய யானையை யழித்து எழும்போது உதிர வெள்ளத்துள் மூழ்கியெழுந்தவனாமென்று தோன்றுமாறு உதித்தான்.

சூரியன் உதிக்கும்போது மிக்கசெந்நிறமுள்ளவனாகத்தோன்றும் இயல்பு பற்றி, 'மூழ்கி உதிரவெள்ளத்துளெழுந்தவனாமென' என்று வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. பகையொழித்தபின் நீராடியெழுந்திருக்குந் தன்மை சூரியனிடத்திலேற்றப்பட்டது. இவ்வணிக்கு 'கற்றையங்கரத்தால், வல்லிருட்கரியிறுத்து' என்ற இடங்களிலுள்ள உருவகவணி அங்கமாய் நின்றது. (2307)

56. வெயில் பரத்தல்

அரக்க ரென்றபே ரிருளினை யிராமனா மிரவி
துரக்க வெஞ்சுடர்க் கதிரவன் புறத்திருள் துரக்கப்
புரக்கும் வெய்யவ ரிருவரை யுடையன போல
நிரக்கு நல்லொளி பரந்தன வுலகெலா நிமிர.

அரக்கரென்ற பெரிய இருளினை இராமனென்கிற இரவி ஓட்டாநிற்க, வெவ்விய சுடரையுடையவனான சூரியன் புறத்திருளைத் துரத்தலினாலே, பாதுகாக்கின்ற இரண்டு சூரியரை உடையனபோல மிகுதிபட்டுத் தோன்றும் மிக்க ஒளிகள் உலகமுழுவதும் பரந்தன; உதித்த சூரியனையும் இராமனையும் ஒப்பிட்டுக் கூறினார். -தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2308)

57-59. விளங்கித் தோன்று படுகளத் தன்மை

நிலைகொள் பேரிரு ணீங்கலு நிலத்திடை நின்ற
மலையும் வேலையும் வரம்பில வயின்றொறும் பரந்து
தொலைவி றன்மைய தோன்றுவ போன்றன சோரி
அலைகொள் வேலையும் மருப்பினக் குன்றமு மணவி.

Koviloor Digital Library

நிலையாகவுள்ள மிக்க இருள்நீங்குதலும், அலையைக் கொண்ட இரத்தக் கடலும் தந்தங்களைக்கொண்ட இனமாகவுள்ள யானைகளும் பொருந்தி, நிலத்தில் நின்ற மலையும் கடலும் வரம்பில்லாதனவாய் ஆங்காங்குப் பரந்து ஒழியாத தன்மைய வாய்த்தோன்றுபவற்றை யொத்தன;

உதயகாலத்தில் கடலும் மலையும் வெளிப்பட்டுத்தோன்றுவன போல, இரத்தப் பெருக்கும் யானைகளும் விளங்கிக்காணப்பட்டன வென்றவாறு: தற்குறிப்பேற்றவணி. குன்றம்- உவமையாகுபெயர். மலையும், வேலையும் என்றதற்கு மாறாக வேலையும் குன்றமும் என வந்தது- எதிர்நிரனிறை. (2309)

58. நிலந்த வாதசெந் நீரிடை நிணக்கொழுஞ் சேற்றில்
புலர்ந்த காலையிற் பொறிவரி யம்பெனுந் தும்பி
கலந்த தாமரைப் பெருவனங் கதிரவன் கரத்தால்
மலர்ந்த தாமெனப் பொலிந்தன வுலந்தவர் வதனம்.

விடியற்காலத்திலே நிலத்தினின்றுநீங்காத இரத்த வெள்ளத்திலே நிணமாகிய கொழுவியசேற்றில் பொறியையும் வரியையுமுடைய அம்பு களாகிற தும்பிகலந்தனவாகிய உயிரிழந்தவரின் வதனங்கள் - தும்பிகலந்த தாமரைப்பெருவனம் சூரியன் கிரணத்தால் மலர்ந்து தோன்றுவதுபோல விளங்கின; .

தற்குறிப்பேற்றவணி: இதற்கு, 'அம்பெனுந்தும்பி' என்ற உருவகவணி அங்கமாய் நின்றது. 'தும்பிகலந்த' என்பது 'தாமரைப் பெருவனம்' என்பத னோடு மீண்டுங் கூட்டப்பட்டது. பொறி என்ற மொழி-நெருப்புப் பொறி புள்ளியென்ற இருபொருளைச் சிலேடை வகையாலுணர்த்திற்று. வரி- அழகு, இரேகை; 'பொறிவரியசிறு வண்டே' என்றார் பெரியாரும்.(2310)

59. தேரும் யானையும் புரவியும் விரவின தேவர்
ஊரு மானமு மேகமு முடுக்கள்தம் முலகும்
பேரு மானவெங் காலத்துக் கால்பொரப் பிணங்கிப்
பாரின் வீழ்ந்தன போன்றன கிடந்தன பரந்து.

(போர்க்களத்திலே), தேரும் யானையும் புரவியும் கலந்து (பூமியிற்) பரவி விழுந்து கிடப்பவை-(உலகம்) நிலைபேர்கின்ற பொருந்திய அந்த வெவ்விய (யுகாந்த) காலத்தில் கொடுங்காற்று வீச, மாறுபட்டுத் தேவர் ஊர்ந்து செல்கின்ற விமானமும் மேகமும் நட்சத்திர மண்டலமும் பாரின் வீழ்ந்தனவாய்ப் பரந்து கிடப்பனவற்றையொத்தன; -தேர் யானை பரி என்பன முறையே விமானம் மேகம் உடுககள் போலும்: நிரனிறையணி யுடன் வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. உடுக்கள் தம்முலகு-நட்சத்திரமண்டலம். (2311)

Koviloor Digital Library

60. அரக்கியர் களத்தில் வீழ்ந்திட்ட கணவரைப் புல்லுதல்

எல்லி சுற்றிய மதிநிகர் முகத்திய ரெரிவீழ்
அல்லி சுற்றிய கோதையர் களம்புகுந் தடைந்தார்
புல்லி முற்றிய வுயிரினர் பொருந்தினர் கிடந்தார்
வல்லி சுற்றிய மாமர நிகர்த்தனர் வயவர்.

இரவிற் சஞ்சரிக்கின்ற சந்திரனையொத்த முகத்தையுடையவரும் நெருப்புத் தோற்கின்ற (நெருப்பினுஞ் செந்நிறத்தனவான) பூவி தழ்களைச் சுற்றியுள்ள தலைமயிரையுடையவரும் போர்க்களத்தையடைந்து உட் புகுந்தவருமான அரக்கியரால் தழுவப்பட்டு முடிந்த உயிரையுடையவராய் (அப்போர்க்களத்திலே) பொருந்திக் கிடக்கின்ற அரக்கவீரர் கொடியினால் தழுவப்பட்ட பெரியமரம் (வீழ்ந்து) கிடப்பதை, யொத்தனர்; தற்குறிப் பேற்றவணி. தலைமயிர் செந்நிறத்தனவாதலால், எரிவீழ் கோதை என்றார். (2312)

61-67. போர்க்களத்தைச் சார்ந்த அரக்கியரின் தன்மை

வணங்கு நுண்ணிடை வனமுலைச் செக்கர்வார் கூந்தல்
அணங்கு வெள்ளெயிற் றரக்கியர் களத்துவந் தடைந்தார்
குணங்கொ ளுந்துணைக் கணவர்தம் பசுந்தலை கொடாது
பிணங்கு பேய்களைப் பிளந்தனர் தொடர்ந்தனர் பிடித்தார்.

தொய்யுந்தன்மையுள்ள நுண்ணிய இடையையும் அழகிய தனங்களை யும் சிவந்த நீண்ட கூந்தலையும் வருத்தவல்ல வெள்ளிய எயிற்றையு முடைய போர்க்களத்திலே வந்தவரான அரக்கியர்கள், (தம்மிடத்து அன்பு வைத்தலாகிய) குணத்தைக்கொண்ட (தம்) துணையாகிய கணவரின் பசுந் தலையை (உண்பதற்காகக்கையிற் கொண்டு) கொடாமல் மாறுபடுகின்ற பேய்களைத் தொடர்ந்து பிடித்துப் பிளந்தனர். (2313)

62. சுடரும் வெள்வளைத் தோளிதன் கொழுநனைத் தொடர்வாள்
உடரு மங்கமுங் கண்டுகொண் டொருவழி யுய்ப்பாள்
குடலு மீரலுங் கண்ணுமோர் குறுநரி கொள்ளத்
தொடர வாற்றலள் நெடிதுயிர்த் தாருயிர் துறந்தாள்.

ஒளிர்கின்ற வெள்ளியவளையைப்பூண்ட தோள்களைக் கொண்ட ஒருத்தி தன் கொழுநனைக் காணச் செல்பவள், (அவனது) உடலும் (கைகால் முதலிய) உறுப்புக்களும் (தனித்தனியிருத்தலைக்) கண்டு, (அவற்றைத்) தாங்கிக்கொண்டு ஓரிடத்திற் சேர்ப்பவளாய், (அக்கணவனுடைய குடலையும் ஈரலையும் கண்களையும் ஒருசிறிய நரி கொண்டிட (அதனைத்

Koviloor Digital Library

தொடர்ந்து செல்லுதற்கு வலிமையில்லாதவளாகி, நெடிதாக மூச்சுவிட்டு(த் தன்னுடைய) அரிய உயிரைத் துறந்தேவிட்டனள்; -குறுநரி-குள்ளநரி. கண்டுகொண்டொருவழியுய்த்தாள் என்று பாடம் இருக்கலாம். (2314)

63. பெரிய வாட்டடங் கண்ணியர் கணவர்தம் பெருந்தோள்
நரிக ளீர்த்தன வணங்கவு மிணங்கவு நல்கா
இரியல் போவன தொடர்ந்தய லினப்படை கிடந்த
அரிய நொந்தில ரலத்தகச் சீறடி யந்தோ.

பெரிய வாள்போன்ற பரந்த கண்களையுடைய மகளிர், -(தம்) கணவரின் பெரியதோள்களை ஈர்த்தனவான நரிகள் வணங்கிக் கேட்கவும் இணக்க மான மொழியைச் சொல்லியிரக்கவும் கொடாமல் ஓடுபவற்றைத் தொடர லுற்று, அயலில் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற தொகுதியான படைகள் அறுத்திடவும், செம்பஞ்சு ஊட்டிய சிறிய அடிகள் வருந்தாராயினர்: ஐயோ! 'அந்தோ' என்பது, கவியினிரக்கத்தைக் குறிக்கும். அரியவும் நோவாமைக்குக் காரணம், கணவரிடத்து அன்பு. (2315)

64. நலங்கொ ணெஞ்சினர் தந்துணைக் கணவரை நாடி
விலங்க லன்னவான் பெரும்பிணக் குப்பையின் மேலோர்
அலங்க லோதிய ரருந்துணை பிரிந்துநின் றயரும்
பொலங் கொண் மாமயில் வரைமின்மேற் றிரிவன போன்றார்.

தம்முடைய துணையாகிய கணவரை நாடி மலையைப் போன்ற ஓங்கிய மிக்க பிணக்குவியலின்மேலே திரிபவரான மாலையையணிந்த கூந்தலை யுடைய நன்மையைக் கொண்ட நெஞ்சையுடையவரான அரக்க மகளிர், (தமது) அரிய துணை மயில்களைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற அழகுகொண்ட பெரிய பெண்மயில்கள் மலைமீது திரிவனவற்றை யொத்தார்; தற்குறிப் பேற்றவணி. (2316)

65. சிலவர் தம்பெருங் கணவர்தஞ் செருத்தொழிற் சினத்தால்
பலரும் வாய்மடித் துயிர்துறந் தார்களைப் பார்த்தார்
அலைவில் வெள்ளெயிற் றாலிதழ் மறைத்துள தயலாள்
கலவி யின்குறி காண்டுமென் றாமெனக் கனன்றார்.

சிலமகளிர்-தம்பெருமைபெற்ற கணவர்பலரும் தம் செருத் தொழிலிலே (மூண்ட) சினத்தினால் வாய்மடித்தவண்ணம் உயிர் துறந்தவர்களைப் பார்த்து-(இவர்கள்) அசைதலில்லாத வெள்ளிய எயிற்றினால் இதழை மறைத்துள்ளது அயலாளின் கலவிக்குறியை (நாம்) கண்டுவிடுவோமென்ற கருத்தினாற்போலும் எனக்கருதி (அவர் மீது) கோபித்தார்கள்.

Koviloor Digital Library

சினம் மூண்ட நிலையில் வாயிதழைப் பல்லினாற் கடித்துக் கொள்ளல், இயல்பு: அங்ஙனம் வாயிதழைக் கடித்தபடியே இறந்துள்ள கணவரைப் பார்த்து அவர் உயிர்நீங்கினவ ரென்பதைக் கவனியாது சிலமாதர்கள் தம் கணவர் வேறொருத்தியோடு புணர்ந்து அந்நிலையில் அம்மகளிர் வாயித ழிலே செய்த பற்குறிகளை நாம் காணாமலிருக்கவேணு மென்ற கருத்தினால் இவர் இவ்வாறு அவ்விதழை மறைத்துக்கொண்டுள்ளார் எனக் கருதி அவர்கள் மீது சினம் மூண்டனரென்பதாம். (2317)

66. நவசெய் வன்றலை யிழந்தத மன்பரை நணுகி
அவச மெய்திட மடந்தைய ருருத்தெரிந் தறியார்
துவச மன்னதங் கூருகிர்ப் பெருங்குறி தோண்மேற்
கவச நீக்கினர் கண்டுகண் டாருயிர்க் கழித்தார்.

வானத்தையொத்த (கறுத்துத் தோன்றுகின்ற வலியதலையை(ப் போரில்) இழந்தவரான தமது கணவரை நணுகி, மங்கையர் (தம்கணவரின்) உருவினைத் தெரிந்தறியமாட்டாதவராப் அவசத்தையடைய, (பின்பு அவரது) கவசத்தை நீக்கி அவரது தோள்மேல் துவசவடிவத்தையொத்த தம் கூரிய நகத்தாற்செய்த பெருங்குறிகளைக் கண்டுகண்டு (தம்) ஆருயிர் நீக்கினார்.

தலைநீங்கிய கணவருடலை 'இது கணவருடல்தான்' என்று கண்டறிய மாட்டாத அரக்கமகளிர் அவரணிந்த கவசத்தை நீக்கியதனால் தாம் புணர்ச்சிக் காலத்திற் செய்த துவசக்குறியைக் கண்டு கணவரேயென்று துணிந்து இன்னுயிர் துறந்தாரென்பதாம். ஆகாயம் அல்லது மேகம் என்ற பொருளுள்ள நபஸ் என்ற வடசொல், நவசு எனத் திரிந்து வந்தது; எய்= ஏய்; உவமவுருபு. இனி நவஞ்செய் என்பது 'நவசெய்' என விகாரப் பட்டதாகக் கொண்டு, புதிதாக மணந்தவராதலால் கணவருருவைத் தெரியாதவராயினரெனவுமாம். துவசமன்ன குறி என இயையும். (2318)

67. மாரி யாக்கிய கண்ணியர் கணவர்தம் வயிரப்
போரி யாக்கைக ணாடியப் பொருகளம் புகுந்தார்
பேரி யாக்கையின் பிணப்பெருங் குன்றிடைப் பிறந்த
சோரி யாற்றிடை யழுந்தின ரின்னுயிர் துறந்தார்.

மாரியையுண்டாக்கிய (மழைபோல் நீர்வடிக்கின்ற) கண்களையுடையவர்களான மகளிர், கணவருடைய வயிரம்போலுறுதியான போர் செய்த உடல்களை நாடி அந்தப் பொருகளத்திற் புகுந்தவராய், பெரிய யாக்கையைக் கொண்ட பெரும் பிணமலையினின்று பிறந்த இரத்தநதியிலே அழுந்தி இனிய உயிரைத் துறந்தார்கள். (2319)

Koviloor Digital Library

வேறு

68-72. அநுமானுக்கும் தூமிராட்சனுக்கும் நிகழ்ந்த போரில் தூமிராட்சன் இறத்தல்

வகைநின்றுயர் தாணெடு மாருதியும்
புகையின்பொரு கண்ணவ னும்பொருவார்
மிகைசென்றிலர் பின்றிலர் வென்றிலரால்
சிகைசென்று நிரம்பிய தீயுமிழ்வார்.

அழகாக ஓங்கிநின்ற தாளையுடைய பெருமைபெற்ற அநுமானும் புகையோடு பொருகின்ற கண்ணையுடையவனும் (தூமிராட்சனும்)-போர் செய்பவராய், கொழுந்து எழுந்து நிரம்பிய தீயையுமிழ்பவராகி, (ஒருவரை யொருவர்) மேம்படுதலும் பின்னிடுதலும் வெல்லுதலும் இல்லாதவ ராயினர்; இந்தப் பாக்களை வஞ்சிவிருத்தமாகவன்றி, வகைநின்றுயர்தா ணெடுமா ருதியும்' என அளவடி கொண்ட கலிவிருத்த மாகவும் பிரிக்க லாம். (2320)

69. ஐயஞ் சழல் வாளி யழற்கொடியோன்
மெய்யஞ்சனை கான்முளை மேனியின்மேல்
வையஞ்சிலை யாறு வழங்கின னால்
மொய்யஞ்சன மேக முனிந்தனையான்.

அழல்போற்கொடியவனான தூமிராட்சன், -நெருங்கிய கறுத்த மேகம் முனிந்ததனையொத்தவனாகி, அழல்கின்ற இருபத்தைந்து அம்புகளை, உண்மையுள்ள அஞ்சனாதேவியின் புதல்வனான அனுமானுடைய உடலின் மீது (தான்) கொண்டுள்ள அழகிய வில்லின்வழியால் எய்தான்; அழற் கொடி-புகை; அப்பெயரை யுடையோனுமாம். வை(த்த) அம் சிலை ஆறு எனப்பிரிக்க. ஆறு வழி, வை-கூர்மையுமாம். (2321)

70. பாழிப்புய மம்புரு வப்படலும்
வீழிக்கனி போற்புனல் வீசவெகுண்டு
ஆழிப் பெருந் தேரை யழித்தனனால்
ஊழிப்பெயர் கார்நிக ரொண்டிறலான்.

வலியபுயத்திலே அம்பானது உருவுமாறு படலும், வீழிக்கனி போன்ற (செந்நிறமுள்ள) இரத்தநீர் (உடம்பினின்று) வெளிப்பட, ஊழிக் காலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற மேகத்தையொத்த பெருந்திறமுடைய அநுமான்-வெகுண்டு, (அவ்வரக்கனுடைய) ஆழியைக்கொண்ட பெரிய தேரை யழித்தான்; -ஒண்டிறலான்-அநுமான்: 72-ஆம் பாடலைப் பார்க்க. (2322)

Koviloor Digital Library

71. சில்லிப்பொரு தேர்சிதையச் சிலையோடு
எல்லிற் பொலி விண்ணின் விசைத்தெழுவான்
வில்லிற்ற திலக்குவன் வெங்கணையால்
புல்லித்தரை யிட்டன னேர்பொருவான்.

சக்கரத்தைக்கொண்ட பொருதற்கு ஏற்ற தேர்சிதையவே, (தன்) வில்லோடு சூரியனால் விளக்கமுற்ற விண்ணிலே விரைந்தெழுந்தவனான தூமிராட்சனுடைய வில்லானது இலக்குவனுடைய கொடியகணையால் முறிந்தது; நேரேபொருபவனாகிய அனுமான், (தாவி அவனைத்) தழுவித் தரையிலேயிட்டான். (2323)

72. மலையிற்பெரி யானுடன் மண்ணிடையிட்டு
உலறக்கட றாவிய கால்கொடுதைத்து
அலையிற் றிரு கிப்பகு வாயனல்கால்
தலைகைக்கொ டெறிந்து தணிந்தனனால்.

(அநுமான்), -மலையினும் பெருந்தோற்றமுடையவனான தூமிராட்ச னுடைய உடலை மண்ணிலிட்டுக் கடலைத் தாவிய காலைக் கொண்டு (அவ்வரக்கனுடைய ஆவி) வற்றும்படி உதைத்து பிளந்த வாயினாலே அனலைக் கக்குகின்ற (அவன்) தலையைக் கையால் திருகிக் கடலிலெறிந்து (சினந்) தணிவடைந்தான்; உலற=உளற: கதற எனினுமாம். அலையி லெறிந்துஎன்க. அலை கடலுக்கு, இலக்கணை. (2324)

73-78. அங்கதன் மகாபார்சுவனுடன் பொருது அவனைக் கொன்றமை

மாபக்கனு மங்கத னும்மலைவார்
தீபத்தி னெரிந்தெழு செங்கணினார்
கோபத்தினர் கொல்ல நினைந்தடர்வார்
தூபத்தி னுயிர்ப்பர் தொடர்ந்தனரால்.

(ஒருவரோடொருவர்) பொருபவரான மகாபார்சுவனும் அங்கதனும், கோபங்கொண்டு தீபம்போல் எரிந்தெழுகின்ற செங்கண்ணை யுடையவரும் தூபம்போற்புகை வெளிப்படுகின்ற பெருமூச்சையுடையவருமாகி, (ஒருவரையொருவர்) கொல்லநினைத்து அடர்பவராய்த் தொடர்ந்தார்கள். (2325)

74. ஐம்பத்தொரு வெங்கணை யங்கதன்மா
மொய்ம்பிற்புக வுய்த்தனன் மொய்தொழிலான்
வெம்பிக் களியோடு விளித்தெழுதிண்
கம்பக்கரி யுண்டை கடாயெனவே.

Koviloor Digital Library

நெருங்கிப்பொருகின்ற தொழிலையுடையனான மகாபாரிசுவன், கோபித்து, மதக்களிப்புடனே ஆரவாரஞ்செய்து கொண்டெழுகின்ற வலிய கட்டுத்தறியிற் பிணிக்கத்தக்க மதயானை மீது உண்டையைச் செலுத்தினாற் போல, ஐம்பத்தொருகொடிய பாணங்களை அங்கதனுடைய பெரிய தோள் களிலே புகுமாறு செலுத்தினான்; -கடாயென=கடாவினாலென: எச்சத்திரிபு. (2326)

75. ஊரோடு மடுத்தொளி யோனையுறுங்
காரோடு நிறக்கத நாகமனான்
தேரோடு மெடுத்துயர் திண்கையினாற்
பாரோடு மடுத்தெறி பண்பிடையே.

இரண்டு கவிகள்-குளகம்.

ஊர்தல்தொழிலோடு பொருந்திச் சூரியனையுறுகின்ற மேகத் துடனே கருநிறம்பூண்ட சீற்றமுள்ள இராகுகேதுக்களையும் ஒத்தவனான அங்கதன், (தனது) உயர்ந்த திண்ணிய கைகளால் (மகாபாரிசுவனைத்) தேரோடும் எடுத்துப் பூமியிலே பொருந்துமாறு எறிந்த நிலையில், -'வழங்கினன்' என மேற்கவியிற் குளகமாக முடியும்.

தேவரைப்பற்றுமாறு சென்ற அங்கதனுக்குச் சூரியனைப்பற்றுமாறு செல்லும் காரையும் பாம்பையும் உவமை கூறினார்; எல்லிற் பொலிதேர் என அடுத்தசெய்யுளிலும் தேருக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவர். 'ஊரோடு மடுத்தொளியோனை யுறும்' என்ற விசேஷணம் கார் நாகம் இரண்டற்கும் சேரும். காரோடு நிகர் என்ற பாடத்திற்கு நாகத்திற்குக் காரை உவமை கூறியதெனின், அடுக்கி வரலுவமையாமாதலால் அங்ஙன் கூறலாகாது. ஊர்ந்து செல்லுதல் பாம்பிற்கு இயற்கை. ஊரோடும் அடுத்த எனப்பிரித்து- ஊர்கோளோடும் பொருந்திய எனினுமாம். மகாபாரிசுவனெறிந்த ஐம்பத் தொரு கணைகளாற் பற்றப்பட்ட அங்கதனுக்கு இராகு கேதுக்களாகிய நாகங்களினாற் பற்றப்பட்ட சூரியன் உவமையெனக் கொள்வாருமுளர். பாரோடு-பாரில்; வேற்றுமைமயக்கம். அடுத்து-அடுக்க: எச்சத்திரிபு. (2327)

76. வில்லைச்செல வீசி விழுந்தழியும்
எல்லிற் பொலி தேரிடை நின்றிழியாச்
சொல்லிற் பிழை யாததொர் சூலமவன்
மல்லிற்பொலி மார்பின் வழங்கினனால்.

(மகாபார்சுவன்-தன்) வில்லை (அப்பாற்) செல்லுமாறு எறிந்துவிட்டு, சூரியனைப்போல் விளங்குவதும் கீழ்வீழ்ந்தழிவதுமான தேரிடையினின்று இழிந்து, சாபச் சொற்போலத் தவறாது அழிக்கவல்ல ஒரு சூலத்தை அந்த அங்கதனுடைய வலிமையோடு விளங்குகின்ற மார்பிலே விடுத்தான். (2328)

Koviloor Digital Library

77. சூலம்மெனி னன்றிது தொல்லைவரும்
காலம்மென வுன்னு கருத்தினனாய்
ஞாலம்முடை யானது நாமறவோர்
ஆலம்முடை அம்பி னறுத்தனனால்.

உலகநாயகனாகிய ஸ்ரீராமன்-(அந்தச் சூலத்தைக் குறித்து) இது, (சாதாரண) சூலம் என்போமெனின் அன்று, பழமையாய் வருகின்ற (முடிவைவிளைக்கும்) காலபாசத்தின் சொரூபமானது என்று நினைத்த எண்ணத்தையுடையவனாய், அது பேரும் அறும் படி, நஞ்சுபூசிய அம்பைக் கொண்டு அறுத்தான்; நாம்-நாமம் என்பதன் விகாரம். (2329)

78. உளந்தா னினையாதமு னுய்த்துகவாக்
கிளர்ந்தானை யிரண்டு கிழித் துணையாய்ப்
பிளந்தா னுலகேழினொ டேழுபெயர்ந்து
அளந்தான்வலி நன்றென வங்கதனே.

(அப்போது) அங்கதன்-பதினான்கு உலகங்களையும் (தன் நிலையி னின்று) பெயர்ந்து அளந்தவனான திருமாலின் அமிசமான இராமனுடைய வலியை நன்றென்று (சொல்லிக்) கொண்டாடிவிட்டு-மனத்தினால் நினைப் பதற்கு முன்னமே (விரைவாக) (சூலத்தைச்) செலுத்தி உவந்து மனக்கிள்ர்ச்சி கொண்டவனான மகாபாரிசுவனை இரண்டுகிழியின் தன்மையாகப் பிளந் திட்டான் (இரண்டாகக் கிழித்திட்டான்) உகவா = உகந்து: செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். (2330)

79. மாலியும் நீலனும் பொருதல்

மாமாலியு நீலனும் வானவர்தம்
கோமானொடு தானவர் கோனிகலே
ஆமாறு மலைந்தன ரென்றிமையோர்
பூமாரி பொழிந்து புகழ்ந்தனரால்.

'பெருமைபெற்ற மாலியென்பவனும் நீலனும் வானவர்தம் தலைவ னுடனே தானவர்கோன் புரிந்த போரே உவமையாகுமாறு பொருகின்றனர்' என்று இமையோர் மலர்மாரிபெய்து புகழந்தார்கள் இமையோர் புகழந் தாரென்று கூறினும், புகழுமாறு பொருதாரென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. 'வானவர் தலைவன்-தேவாதி தேவனான திருமாலின் அமிசமாகிய நரசிங்க மூர்த்தி: தானவர் கோன் - இரணியன்' என்பர். (2331)

Koviloor Digital Library

80. நீலன் மலையால் வில்லையழிக்க, மாலி வாளோடும் தேரின்மேல் ஏறிவந்து அவனைத் தடுத்து நிற்றல்

கல்லொன்று கடாவிய காலையவன்
வில்லொன்றிரு கூறு விளைத்திடலும்
மல்லொன்றிய தோளினன் வாளினொடும்
நில்லென்றிடை சென்று நெருக்கினனால்.

(நீலன்) மலையொன்றை யெடுத்துச் செலுத்திய காலையில், (அது) அந்தமாலியினுடைய வில்லொன்றை இருகூறாகச் செய்திடலும், வலிமை பொருந்திய தோளையுடையவனான மாலி, வாளுடனே (வந்து) நில்லென்று சொல்லி (நீலன் போக்கைத் தடுத்து) அவனிடையே சென்று அடர்க்கலானான். (2332)

81. குமுதன் இடையேவந்து மாலியின்தேரைப் பொடியாக்கல்

அற்றத்தொழி லெய்தலும் அக்கணனே
மற்றப்புற நின்றவன் வந்தணுகாக்
கொற்றக் குமுதன்னொரு குன்றுகொளா
எற்றப்பொரு தேர்பொடி எய்தியதால்.

அப்போது அத்தொழில் நிகழ்கையில், அக்கணமே மற்றொரு புலத்திலே நின்றவனாகிய வெற்றிபொருந்திய குமுதன்-ஒரு குன்றைக் கொண்டு வந்தணுகி மோத, பொருதற்கு ,உதவியான (மாலியின்) தேர் பொடியாய் விட்டது; அன்று அத்தொழில் என்றதொடர், அற்றத் தொழிலென்றாயிற்று: அற்றத்தொழில் என்பதற்கு-வலிமையறுதலாகிய செய்ல் என்று கூறுவாருமுளர். (2333)

82. நீலனெறிந்த மரத்தை மாலி வாளால் துண்டுபடுத்த, அவன் வாள்பிடித்த தோளை இலட்சுமணன் வெட்டிவிடுதல்

தாளார்மர நீல னெறிந்ததனை
வாளான் மடிவித்து வலித்தடர்வான்
தோளாசற வாளி துரந்தனனால்
மீளாவினை நூறும் விடைக்கிளையான்.

நீலன் எறிந்ததாகிய தாள்பருத்த மரத்தை (த் தன்) வாளினால் துண்டித்து வலிகாட்டிப் பொருபவனான மாலியின் தோளின் மூட்டு அறும்படி, போக்குதற்கு அரிய வினைகளைப் போக்குபவனாகி இடபம் போன்ற இராம பிரானது தம்பி (இலட்சுமணன்) அம்பைச்செலுத்தினான்: (2334)

Koviloor Digital Library

83. மீண்டும் பொரவந்த மாலியினிடம் 'கையற்றுப்போன உன் போலியரோடு பொருதல் தகாது' என்று இலட்சுமணன் போய் விடுதல்

மின்போன் மிளிர்வாளொடு தோள்விழவும்
தன்போர் தவிராத வனைச்சலியா
என்போலியர் போர்எனின் அன்று இதுஓர்
புன்போரென நின்றயல் போயினனால்.

மின்போல் விளங்குகின்ற வாளுடனே தோள் அறுபட்டு விழவும், தன் போர்தவிராமல் பொருபவனான மாலியை (நோக்கி, இலட்சுமணன்) என் போன்றவருடன் செய்யும் போரோ என்றால் அன்று; இது ஓர் புல்லிய போராகும் என்று சொல்லி வெறுத்து அங்குநின்று அப்பாற் சென்றிட்டான்.

'சரியான வீரரோடு பொரலாம்; தோளற்றவனோடு பொருதல் முறைமையன்று' என்று சொல்லிப் போயினன், இளைய பெருமாளென்க. சலியா-வெறுத்து; சலியா தவிராதவனை என்று கூட்டுவாருமுளர். நன்றிது என்றும் பிரிக்க இடனுண்டு. (2335)

84. இலட்சுமணனைப் புகழ்ந்து வானரவீரர் இராமனிடம் கூறுதல்

நீர்வீரை யனானெதிர் நேர் வரலும்
போர்வீரனை வாசி பிடித்தவனை
யார் வீரதை இன்னசெய் தார்களெனாப்
போர்வீர ருவந்து புகழ்ந்தனரால்.

(இலட்சுமணன்) நீரைக்கொண்ட கடல் போன்ற நிறத்தவனான ராமனுடைய எதிரே நேரேவருதலும், போர்வீரர்கள், பெரிய வீரனும் அம்பைப் பிடித்துள்ளவனுமாகிய அவ்விலட்சுமணனைக் குறித்து, 'எவர் (தம்) வீரத்தன்மையால் இப்படிப்பட்ட தருமயுத்தத்தைச் செய்தார்கள்?' என்று சொல்லி, உவந்துபுகழந்தார்கள்; -வாஜம்-சிறகு: சிறகு கட்டப்பட்டுள்ளது பற்றி வடமொழியில், அம்பு வாஜி எனப்படும்; அது வாசி எனத் திரிந்து வந்தது; இனி, வாசி-போருமாம்; வாசிபிடித்தவன்-போரை (செய்யத்தக்கது என)க் கொண்டவன் என்க. அன்றி, வாசிபிடித்தவன் ('போர்செய்யத் தக்கவர் இன்னார், தகாதவரின்னார்' என்ற) வேறுபாட்டை யறிந்தவன் எனினுமாம், வீரதை=வீரதா: வடசொல். (2336)

85. யஜ்ஞஹா என்பவனை இலட்சுமணன் மாய்த்தல்

வேள்விப் பகையோடு வெகுண்டடருந்
தோள்வித்தக னங்கொர் சுடர்க்கணையால்
வாழ்வித்தனை யென்றவன் மார்பகலம்
போழ்வித்தன னாருயிர் போயினனால்.

Koviloor Digital Library

யஜ்ஞசத்துருவுடனே சினந்து பொருகின்ற தோள் வலிமை யுடைய வல்லவனான இளையபெருமாள், வாழ் இத்துணை மட்டுமே யென்று சொல்லி அப்போது ஒளி பொருந்திய ஓரம்பினால் அவன் மார்பின் பரப்பைப் பிளக்கச் செய்தான்: (அவ்யஜ்ஞசத்துரு) அரிய உயிர் போகப் பெற்றான்.

யஜ்ஞஹாவை யஜ்ஞசத்துரு என்றும் சொல்லலாம். இப்போது உயி நீங்கப்போகின்றா யாதலால் அரக்கரை இனி வாழ்விக்க முடியாதென்பான் 'வாழ்வித்தனை' என்கின்றான்: பிறகுறிப்பு. இனி, நீ என் கையிற்பட்டிறக்கப் போகின்றாயென்ற குறிப்பினால் இவ்வாறு கூறினானுமாம். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மல்லற்றடமார்பன் என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. (2337)

86. இதுவும் அது

மல்லல்தட மார்பன் வடிக்கணையால்
எல்லுற்றயர் வேள்வி யிரும்பகைஞன்
வில்லற்றது தோளொடு மேனிமிரும்
கல்லற்ற கழுத்தொடு கால்களொடும்.

வளப்பம்பொருந்திய பரந்த மார்பையுடையவனான இலட்சுமணனது கூரிய அம்பினால், ஒளிபொருந்தி ஓங்கி(த் தீ) எரிகின்ற வேள்விக்குப் பெரும்பகைவனது (யஜ்ஞசத்துருவின்) வில் அற்றிட்டது; (அவனது) தோளுடனும் கழுத்துக் கால்களுடனும் மேல்நிமிர்ந்துவரும் கற்களும் அற்றன.

யஜ்ஞசத்துரு என்ற இவ்வரக்கன், யாகஞ்செய்வோர்மேலும் யாக குண்டங்களின் மேலும், கல் முதலியன மழைபோல் விழும்படி வானத்தி லிருந்து சொரிந்து வேள்வியை யழிப்பவனாதலால், இனி அவ்வாறு யாகத் தைக் கெடுக்குமாறு கல்லைச் சொரிபவரில்லையென்பார் 'கல்லற்ற' என்றார். இவ்வாறு அறுதல் தொழிலைச் சமத்காரந் தோன்றக் கூறியிருத்தலால். 'தோளொடு கழுத்தொடு கால்களொடும் கல்லற்ற என்றது-உடனவிற்சி யணி. (2338)

87. சூரியசத்துருவைச் சுக்கிரீவன் போரிற் கொல்லுதல்

தன்றாதையை முன்பு தடுத்தொருநாள்
வென்றானை விலங்கலின் மேனியனைப்
பின்றாத வலத்துயர் பெற்றியனைக்
கொன்றான் கவியின்குல மாளுடையான்.

Koviloor Digital Library

தன் தாதையாகிய சூரியனை முன்பு ஒருநாள் தடுத்து வென்றவனும் மலைபோன்ற மேனியையுடையவனும் பின்னிடையாத வலிமையோடு உயர்ந்த தன்மையையுடையவனுமான சூரிய சத்துருவை, கவியின் கூட்டத்தையெல்லாம் (தன்) அடிமைக் குடியாகக் கொண்டவனான சுக்கிரீவன், (செய்தபோரிற்) கொன்றான். (2339)

88-89. இடபனும் வச்சிரதம்ஷ்ட்ரனும் பொருதல்

இடபன்றனி வெஞ்சம முற்றெதிரும்
விடவெங்க ணெயிற்றவன் விண்ணதிரக்
கடவுள்கதழ் தேர் கட வாளினொடும்
படவங்கொரு குன்று படர்த்தினனால்.

இடபனென்ற வானரவீரன், ஒப்பற்றகொடிய போரைப் பொருந்தி எதிர்க்கின்றவனும் விடம்கக்குங் கொடுங்கண்ணையுடையவனு மான வச்சிர தம்ஷ்டரனது வானதிரும்படி செலுத்துகின்ற விரைவு பொருந்திய தேரை (அதனை)ச் செலுத்துகின்ற ஆளுடனே (பாகனுடனே) அழியுமாறு அங்கு ஒருமலையைச் செலுத்தினான்; -படர்த்தினன்-படரச் (செல்லுமாறு) செய்தான். படைத்தனனால் என்ற பாடத்திற்குப் பெற்றானென்க. எயிற்றவன்-எயிறுகளை (தம்ஷ்ட்ரங்களை) யுடையவன்: எனவே, வச்சிர தம்ஷ்ட்ரனைக் காட்டிற்று: இச்சொல்லில், இலக்கணை யுடனே நாமைகதேஸேநாமக்ரஹண (பெயரின் ஒரு பகுதியால் முழுப் பெயரைக் கொள்ள வைப்பது)மும் உள்ளது. (2340)

89. திண்டே ரழி யச்சிலை விட்டொருதன்
தண்டோடு மிழிந்து தலத்தினனாய்
உண்டோவுயி ரென்ன உருத்துருமோடு
எண்டோளனு முட்கிட எற்றினனால்.

(தன்) வலிய தேர் அழியவும் (தான் கைப்பற்றியிருந்த) வில்லை விட்டிட்டு, (அந்த வச்சிரதம்ஷ்ட்ரன்), ஒப்பற்ற தனது தண்டாயுதத்துடனே (தேரினின்று) இழிந்து தலத்துநிற்பவனாகி, இடியும் எண்டோளையுடைய மூர்த்தியும் அஞ்சும்படி கோபித்து(க் கண்டவர் 'இனி இவருக்கு) உயிரும் உளதாகுமோ?' என்னுமாறு (அந்தத் தண்டாயுதத்தினால் இடபனை) மோதினான். (2341)

90. அப்போது அநுமன் அவ்வரக்கனுக்கு முற்படுதல்

அடியுண்டவ னாவி யுலைந்தயர
இடியுண்ட மலைக்குவ டிற்றதுபோல்
முடியும்மெனு மெல்லையின் முந்தினனால்
நெடியன்குறி யன்னெனு நீர்மையினான்.

Koviloor Digital Library

அடியுண்டவனான இடபன் உயிர் மரணவேதனையடைந்து துன்பப்பட (இவன்) இடியுண்ட மலைச்சிகரங்கள் இற்றதுபோல முடிந்திடுவானென்கின்ற காலத்திற்குள்-தான் வேண்டியபடி) நெடியனும் குறியனும் ஆகுந்தன்மையுள்ளவனான அநுமான் முற்பட்டுத் தோன்றினான். அநுமான் நெடியவனும் குறியவனும் ஆனதைச் சுந்தரகாண்டத்துக் காணலாம். (2342)

91-92. அநுமான் வச்சிரதம்ஷ்ட்ரனுடன் பொருது அவனைக் கொல்லல்

கிடைத்தானிகன் மாருதி யைக்கிளர்வான்
அடைத்தானென மீதுய ராக்கையினைப்
படைத்தானை நெடும்புகழ் பைங்கழலான்
புடைத்தா னவன் மார்பு பொறிச்சிதற.

வந்துகிட்டினவனும் விளங்குகின்ற வானத்தையடைந்தவன் என்னுமாறு மேலோங்கிய சரீரத்தைப் படைத்தவனுமான வலிமை பொருந்திய அநுமனை, மிக்கபுகழ்படைத்த பசும்பொன்னினாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்தவனாகிய வச்சிரதம்ஷ்ட்ரன், அவன் மார்பினின்று நெருப்புப்பொறி சிதறுமாறு (தண்டுகொண்டு) அடித்தான்; (2343)

92. எற்றிப்பெயர் வானை யிடக்கையினால்
பற்றிக்கிளர் தண்டு பறித்தெறியா
வெற்றிக்கிளர் கைக்கொடு மெய்வலிபோய்
முற்றத்தனிக் குத்த முடிந்தனனால்.

மோதிவிட்டுச் செல்பவனாகிய வச்சிரதம்ஷ்ட்ரனை இடக் கையினாற் பற்றிக்கொண்டு (அவனது போரில்) மூள்கின்ற தண்டாயுதத்தைப் பறித் தெறிந்துவிட்டு, (அநுமான்) வெற்றியோடு விளங்குகின்ற (தன்) கையைக் கொண்டு உடல்வலியெல்லாம் (ஓரிடத்துச்) சென்று முதிர (மிக்க வலிமையோடு) தனிக்குத்துக் குத்த, (அவ்வரக்கன்) உயிர்முடிந்திட்டான்; இரண்டாமடியில், கிளர்தல்-மூளுதல். (2344)

93-98. பிசாசன் செய்த கடும்போர்

காத்தோர்மரம் வீசுறு கைக்கதழ்வன்
போர்த்தோர்புலி போறபன சன்புரளக்
கோத்தோட நெடுங்குரு திப்புனல்திண்
மாத்தோமர மார்பின் வழங்கினனால்.

(பிசாசனென்பவன்,- தன்னைப்) பாதுகாத்துக் கொண்டு ஒருமரத்தை வீசுகின்ற கைவிரைவையுடைய ஒரு வலிய புலிப்போத்துப் போன்ற பனசன் புாளவும், மிக்க இரத்தநீர் வெள்ளங்கோத்து ஓடும்படியும், வலிய

Koviloor Digital Library

பெரிய தோமரத்தை (அவனது) மார்பில் விடுத்தான்; போத்து-புலி மரை முதலிய சில விலங்குகளின் ஆணைக்காட்டுஞ் சொல். (2345)

94. கார்மேலின னோகடன் மேலினனோ
பார்மேலின னோபகல் மேலினனோ
யார்மே லின னோஇன என்றறியேம்
போர்மேலினன் வாசியெனும் பொறியான்.

போர்மேலிருப்பவனும் குதிரையெனப்படுகின்ற யந்திரத்தைக் கொண்டவனுமாகிய அந்தப் பிசாசன் - கார்மேலிருக்கின்றானோ? கடன் மேலிருக்கின்றானோ? பூமியின் மீதிருக்கின்றானோ? (வானத்துச்) சூரியனிடத்துத் தான் இருக்கின்றானோ? யார்மேல்தான் பொருகின்றானோ? இன்னவையென்று சொல்லுதல் (யாம்) உணரோம்.

இது, கவிக்கூற்று. பொருகையிற்பிசாசன் யந்திரத்திலிருப்பவன்போன்று இன்ன இடத்து இருக்கின்றானென்பதும் இன்னார் மேற்பொருகின்றான் என்பதும் தெரியாதவாறு பல இடங்களிலுஞ் சுற்றியவண்ணம் பலருடனும் பொருதன னென்றவாறு. சாதாரணக் குதிரைபோலவன்றி ஓரியந்திரம்போற் சுழலுந் தன்மையது அவனதுபரி யென்பார் 'வாசியெனும் பொறி' என்றார்; இது, கைதவாபநுதியணி.

**விசைகண்டுயர் வானவர் விண்ணிரியக்*
குசைதங்கிய கோளென வாசியுடன்
திசையெங்கணும் நின்று திரிந்துளதால்
பசைதங்கு களத்தொரு பாய்பரியே. (2346)

95. நூறாயிர கோடிகொ லன்றுகொலென்று
ஆறாயிர வானவ ரும்மறிவில்
தேறாவகை நின்று திரிந்துளதால்
பாறாடு களத்தொரு பாய்பரியே.

ஆறாயிரம் வானவர்களும், 'நூறாயிரகோடிக் குதிரைகள் திரிகின்றனவோ? அன்றோ?' என்று அறிவில் தெளியாதபடி (ஐயமுறும்படி) (விரைந்து), பருந்துகள் உலாவுகின்ற போர்க்களத்திலே பாயுந் தன்மையுள்ள (அந்தப் பிசாசனுடைய) ஒப்பற்ற குதிரை திரிந்துநிற்பதாகும்: -இது. குதிரையின் விரைவைக் கூறியது. போர்காண ஆறாயிரவானவர் அப்போது வந்திருந்தனரென்றுகொள்க. (2347)

★ குசை-கடிவாளம். களத்துத் திசையெங்கணும் பரி குசை தங்கியகோள் என வானவர் இரியத் திரியும். பசை-இரத்தம் நிணம் முதலியவற்றின் ஈரத்துடன் ஒட்டும் நிலை. வாசியுடன்-வேறுபாட்டுடனே.

Koviloor Digital Library

96. கண்ணிற்கடு கும்மன னிற்கடுகும்
விண்ணிற் படர் காலின் மிகக்கடுகும்
உண்ணிற்கும் எனிற்புற னிற்குமுலாய்
மண்ணிற் றிரி யாத வயப்பரியே.

மண்ணில் திரிதலில்லாத (பிசாசனுடைய) வலிமை பொருந்திய குதிரை, -கண்ணின் பார்வையைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்லும்; மனத்தினும் விரைந்துசெல்லும்; போர்க்களத்தினுள்ளே நிற்கின்ற தென்றால் (அப்போதே) உலாவிப் புறத்திலும் நிற்கும்; -இதுவும், பிசாசன் குதிரையின் விரைவுகூறியதே. மண்ணில் திரியாத-வானத்தில் தாவிச் சஞ்சரிக்கின்ற என்றபடி. (2348)

97. மாப்புண்டர வாளியின் வட்டணைமேல்
ஆப்புண்டவ னொத்தவ னாரயிலான்
பூப்புண்டர வாவி புறத்தகலக்
கோப்புண்டன வானர வெங்குழுவே.

பெரிய கழுகுபோற் (பரந்து) செல்லுகின்ற குதிரையின் விரைந்த நடையிலே கட்டப்பட்டவன் போன்றவனான (குதிரை மீது உறுதியாயிருந்த) பிசாசனுடைய அரிய வேற்படையினால், பூமிதேவி புண்ணைப் பெற்றிருக்கவும் (தம்) ஆவி (உடம்பினின்று) வெளிப்படவும், கொடிய வானரக் கூட்டம் (மடிந்து)குவிந்தன. இது, வானரர்கூட்டம் மடிந்து குவிந்தமை கூறிற்று. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. புண்டரம்-கழுகு. வாளி குதிரைக்கு ஆகுபெயர். இரத்தப்பெருக்கினால் 'பூப்புண்டர' என்றது. (2349)

98. நூறும்மிரு நூறும் நொடிப்பளவின்
ஏறுந் நுதி வேலி னிறைப்பொழுதில்
சீறுங்கவி சேனை சிதைக்குமெனா
ஆறுந்திறல் உம்பரு மஞ்சினரால்.

ஓரிமைப்போதும் ஓய்வில்லாமல் நொடிப்பொழுதில் நூறும் இருநூறுமாகச் சீறுங்கவிசேனையைக் கூர்மையேறிய வேலினால் சிதைக்கின்றானே, (இப்பிசாசன்) என்று தணிந்துள்ள வலிமையுள்ள தேவரும் அஞ்சினர்; 'நொடிப்பளவில்' என வந்ததனால், இறைப்பொழுது இல்-இறைப்பொழுதும் வெறுமனேயில்லாமல் என்று உரைக்கப்பட்டது. (2350)

99. இலட்சுமணன் வாயவ்யாஸ் திரத்தினாற் பிசாசனைக் கோறல்

தோற்றும்முரு வொன்றென வேதுணியாக்
கூற்றின்கொலை யாலுழல் கொள்கையனை
ஏற்றுஞ் சிலை யாண்மை யிலக்குவன்வெங்
காற்றின்படை கொண்டு கடந்தனனால்.

Koviloor Digital Library

(போர் செய்யுமாறு) தோன்றியுள்ள உரு ஒன்றே என்று துணிய முடியாதபடி கூற்றுக்கு உரிய கொலைத்தொழிலோடு (சாரிகைதிரிந்து) சஞ்சரிக்கின்ற தன்மையுடையவனான பிசாசனை நாணேற்றுகின்ற வில்லைக் கொண்ட ஆண்மையையுடைய இலக்குவன் கொடிய வாயுவின் அத்திரத் தினால் வென்றிட்டான்;

விரைந்து செல்லுந் தன்மையுள்ள குதிரையின் மீதேறித் திரிந்து கொல்லுந் தன்மையனான பிசாசனுடைய தலையை, இலக்குவன் வாயு வைத் தெய்வமாகக் கொண்டுள்ள அம்பையெய்து கொய்திட்டனன் என்க, சாரிகைதிரிந்து பலவிடத்துங் காணப்படுவதனால், பிசாசனை 'உருவொன் றெனவே துணியா உழல் கொள்கையன்' என்றார். (2351)

100. பிசாசன் தலையற்றபின்பும் வினைத்தொடர்ச்சியால் கீழ்விழாது கொலைத்தொழில் புரிதல்

**குலையப்பொரு சூல னெடுங்கொலையும்
உலைவுற்றில வுய்த்தலு மோய்விலன்ஒண்
தலையற்றுக வுந்தரை யுற்றிலனால்
இலையப் பரி மேற்கொ ளிருக்கையினான்.**

இலயத்திற்கு ஏற்ப அடிவைத்து நடக்கின்ற பரியின் மேல் நிலையாக இருக்கையைக் கொண்டவனான பிசாசன்,- ஒள்ளிய தலையற்று விழுந்த பின்பும், (உயிர்) குலையும்படி பொருகின்ற சூலப்படையையுடையவனாய், (தான் கொண்ட) நெடிய கொலையையும் குறைதலில்லாதனவாய் நிகழ்த்து தலையும் ஒழியாதவனாகித் தரையில் வீழாதிருந்தனன்; இது, இறந்த பின்பும் சற்றுநேரம் முன்தொடங்கிய தொழில் நிகழ்தலைக் கூறியது. இங்ஙன் நிகழ்வது- தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் அட்டை யாடல் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தாளால் லயத்திற்கு ஏற்ப அடிவைப்பது அவன் குதிரை யென்பார் 'இலையப்பரி' என்றார். இலையம்-எதுகைபற்றிய போலி. (2352)

101. சீதைக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றுதலும் யமதூதரும்அரக்கத்தூதரும் தம்நகர் சேர்தலும்

**இன்றூதிய முண்டென இன்னகைபாற்
சென்றூதின தும்பிகள் தென்றிசையான்
வன்றூதரு மெய்தினர் வஞ்சனையான்
தன்றூதரு மெய்தினர் தந்நகர்வாய்.**

இனிய பற்களையுடையளான சீதாதேவியினிடத்தில் இன்றைக்கு க்ஷேமமுண்டென்று தெரிவிக்கும்படி (நன்னிமித்தமாக) வண்டுகள் சென்று ஊதின; தெற்குத் திக்குப்பாலகனாகிய யமனது வலிய தூதரும், (போரி

Koviloor Digital Library

லிறந்த உயிர்களைக்கொண்டு) தம் நகருக்குச் சென்றனர்; வஞ்சனைக் குண முள்ளவனான இராவணனுடைய தூதரும், தம் நகரினிடத்துச் சென்றனர்.

'தந்நகர்வாய்' என்ற தொடரை, 'வன்றூதரும்' என்றதன் பின் கூட்டுக. இன்னகை-பண்புத்தொகையன்மொழி: சீதையைக் காட்டிற்று. சில பிரதி களில் இந்தப் பாடலோடு இப்படலம் முடிகின்றது. (2353)

102. இராவணனிடத்துச் சென்ற தூதுவர் செய்தியுரைத்தல்

ஏகித்தனி மன்ன னிருந்துழிபுக்கு
ஓகைப்பொரு ளின்றென வுள்ளழியா
வேகத்தடல் வீரர் விளித்தவெலாம்
சோகத்தொ டிறைஞ்சினர் சொல்லினரால்.

ஒற்றர்கள்-தம் நகர்க்குச்) சென்று தனியே மன்னவனான இராவண னிருந்த இடத்திற் புகுந்து (அவனை) வணங்கி மகிழ்வுச் செய்தி சொல்வ திற்கில்லையே யென்று மனமழிந்து, வேகத்தோடு வலிமை காட்டுகின்ற படைவீரர் இறந்த செய்தியையெல்லாம் சோகத்துடனே சொல்லினார்கள்; 'வேகத்தடல் வீரர்' என்ற தொடர் ஒற்றரைக்காட்டுமெனினுமாம். (2354)

படைத்தலைவர் வதைப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

20. மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம்

மகரக்கண்ணனை ஸ்ரீராமன் வதைத்தலைப்பற்றிக் கூறும் படலமென்பது பொருள். மகரக்கண்ணனென்பது மகராட்சனென்பதன் பரியாயம்: இவன், மகரம்போன்ற கண்ணையுடையவனென்பது, 13-ஆம் செய்யுளிற் கூறப் பட்டுள்ளது. இவன், கரனுடைய புதல்வனாவன். இது, இந்தப் படலத்து 16-ஆங் கவியாற் பெறப்படும்.

படைத்தலைவர் இறந்தொழிந்ததைக் கேட்ட இராவணன் வருந்தி வெய்துயிர்த்திருக்கையில், கரன்புதல்வனான மகராட்சன் 'என்னை ஏவின், என் தந்தையைக் கொன்ற பழம் பகைவனைக் கொன்று தீர்வேன் என்று உறுதி கூற, இராவணன் அனுமதி தர, தன் சேனையுடனே இராவணனன் அனுப்பிய இருபது வெள்ளஞ்சேனையும் இரக்தாட்சன், சிங்கன் என்ற தேர்ச்சக்கரக் காவலாளரும் உடன்வரப் போர்க்களங் குறுக, அரக்க வானரர்கட்கு மும்முரமான போர் நிகழலாயிற்று. நிகழ்கையில், அந்த மகரக் கண்ணன் இராமனிருக்குமிடத்தை நோக்கித் தன்தேரைச் செலுத்தி, 'என் தந்தையைக் கொன்ற உன்னுயிரை வாங்குவேன்' என்று கூறிப் பொர லுற்றான். அந்தப் போரில் மகராட்சன் தவத்தின் சித்தியினாலும் மாயை யினாலும் காற்று இருள் முதலியவற்றையுண்டாக்கித் தன் நிசவுருவம் தோன்றாவண்ணம் நின்று பொர, ஸ்ரீராமன், தனது அம்புகளாலடிபட்டு இரத்தம் பெருகுகின்ற சுவட் டால் அவ்வரக்கனது நிசவடிவத்தை யறிந்து அவனைக் கணைகளினால் வீழ்த்தினார். அப்பால் இரக்தாட்சனை நீலனும், சிங்கனைப் பனசனும் பொருது மாய்த்தனரென்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

1. தூதர்சொல்லைக் கேட்டு இராவணன் வருந்துதல்

சொன்னாரவர் சொற்செவி பாற்றொடர்வோன்
இன்னாத மனத்தி னிலங்கையர்கோன்
வெந்நாக வுயிர்ப்பினன விம்மினனால்
அன்னானிலை கண்டய னின்றறைவான்.

சொன்ன அத்தூதரின் சொல் காதில் தொடரப் பெற்றவனாகி, இலங்கை யர் தலைவனான இராவண ன், துன்புற்ற மனத்தோடு கொடிய நாகம் போற் பெருமூச்சை விடுபவனாய், வருந்தினான்; அவன் நிலை கண்டு (மகரக்

Koviloor Digital Library

கண்ணன்) அயலில் நின்று சொல்பவனானான்; அறைவான் என்பதற்கு எழுவாய் வருவிக்க, மகரக்கண்ணன் எழுவாயென்பது, மேல் 5-ஆம் கவியால் விளங்கும். (2355)

2-5. போர் வென்று வர அனுமதியளிக்குமாறு மகரக்கண்ணன் இராவணனைக் கேட்டல்

முந்தேயென தாதையை மொய்யமர்வாய்
அந்தோ வுயிருண்டன னாருயிர்மேல்
உந்தா யெனையாது முணர்ந்திலையோ
எந்தாயொரு நீயிடர் கூருதியோ.

என்னுடைய தந்தை (கரனை) நெருங்கிய போரில் ஐயோ! உயிரை யுண்டவனின் அரிய உயிர்மேல் முன்னமே என்னைச் செலுத்தாது இருந்து விட்டாய்; என் தந்தையே! என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலாயோ? (அங்ஙனம் அறியாமையால்), ஒப்பற்ற நீ துயர்மிக்கிருக்கக் கடவையோ? என்னை யறிந்திருப்பின், நீ துயர்கூர வேண்டுவதில்லை; யான் பகையொழித்துத் துயர் தீர்ப்பது திண்ணமென்று கூறியவாறு.

மகரக்கண்ணனென்பவன், கரனுடைய புதல்வன். ஸ்ரீராமன் இவன் தந்தையைக் கொன்றமை, ஆரணியகாண்டத்துக் கரன் வதைப்படலத்தா லறிக. 'கங்குல்மகாராட்சகப் படைத்தலைவர் மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம்' என்று எழுதிய பிரதியில், இச்செய்யுளினிறுதியில் படைத்தலைவர் வதைப் படலம் முற்றும் என்று எழுதியுள்ளது; ஆயினும், அடுத்த பாடலுக்குச் செய்யுட்டொகை தொடர்ச்சியாகவேயுள்ளது. (2356)

3. யானே செல வெண்ணுவ னெய்தவவண்
தானேர்வது தீதெனவே தணிவேன்
வானேநில னேமுதன் மற்றுமெலாம்
கோனேஎனை வெல்வதொர் கொள்கையதோ.

நானே (போர்புரியுமாறு) அங்கு (போர்க்களத்தில்) செல்ல எண்ணி யிருப்பேன்; தானே நேர்ந்துசெல்வது தீதென்றே (அவ்வெண்ணந் தவிர்ந்து) ஆறியிட்டேன்; தலைவனே! வானும் நிலனும் (இவை) முதலிய மற்று மெல்லாமும் என்னை வெல்லவல்ல வலிமையுள்ளவோ?

வானே நிலனே, ஏகாரம்-எண்ணுப்பொருளது.

இங்கே ஒரு பாடல் ஒரு பிரதியிற் காணப்படுவது வருமாறு:

இந்திரியத் தையிகழ்ந்தவ னந்தோ
மந்திரவெற் றிவழங்க வழங்கும்
இந்திரமற்ற னெக்கடி திக்கொல்
வந்ததென் விற்றொழிலைக் கொலைமான. (2357)

Koviloor Digital Library

வேறு

4. அருந்துயர்க் கடலுளாழு மம்மனை யழுத கண்ணள்
பெருந்திருக் கழித்த லாற்றாள் கணவனைக் கொன்று பேர்ந்தோன்
கருந்தலைக் கலத்தி னல்லாற் கடனது கழியே னென்றாள்
பருந்தினுக் கினிய வேலா யின்னருள் பணித்தி யென்றான்.

(என்னுடைய) தாய் அழுகின்ற கண்களையுடையவளாய்(க் கடத்தற்கு) அரிய துயர்க்கடலுள் ஆழ்ந்திருக்கின்றாள்; (இன்னும்) பெருமை பெற்ற மங்கலியத்தையும் கழித்திடப் பொறுக்ககில்லாள்: கணவனைக் கொன்று போனவனுடைய கரிய தலையாகிய கலத்திலேயல்லாமல் (கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய) கடமையைக் கழிக்கமாட்டேனென்று சொன்னாள்; (உண வளித்தலால்) பருந்துக்கு இனிதாகத் தோன்றுகின்ற வேற் படையை யுடையவனே! (உனது) இனிய அருளால் (என்னை) ஏவுவாய் என்று வேண்டிக் கொண்டான், (மகரக்கண்ணன்). (2358)

5. இராவணன் அநுமதியளிக்க, மகரக்கண்ணன் பொரச் செல்லத் தேரேறுதல்

அவ்வுரை மகரக் கண்ண னறைதலு மரக்க னைய
செவ்விது சேறி சென்றுன் பழம்பகை தீர்த்தி யென்றான்
வெவ்வழி யவனும் பெற்ற விடையினன் றேர்மேற் கொண்டான்
வவ்விய வில்லன் போனான் வரம்பெற்று வளர்ந்த தோளான்.

அவ்வார்த்தையை மகரக்கண்ணன் சொன்னவுடனே, அரக்கன் (இராவணன்) 'ஐய! நல்லது. (நீ போருக்குச்) செல்வாய், சென்று உன் பழம் பகைமையைத் தீர்த்துக் கொள்வாய்' என்றான்; கொடுவழியையுடைய வனான அந்த மகரக்கண்ணனும், -விடை பெற்றுக் கொண்டவனாகி, அநுமதி பெற்றமையால் ஓங்கிவளர்ந்த தோளையுடையவனும் வில்லை(க் கையிற்) பற்றிக் கொண்டவனுமாய்த் தேர்மீது ஏறிக்கொண்டு போனான்; வரம்-சம்மதி. வரம்பெற்று வளர்ந்ததோளான்-(தேவர்களிடத்து) வரம் பெற்றதனால் வலிமைமிக்க தோளையுடையவனாகிய, வெவ்வழியவனும் என்பாருமுளர். (2359)

6. மகரக்கண்ணன், தன் சேனையுடன் இராவணன் சேனையும் வரச் செல்லுதல்

தன்னுடைய சேனை கோடி யைந்துடன் தழுவத் தானை
மன்னுடைச் சேனை வெள்ளம் நாலைந்து மழையிற் பொங்கிப்
பின்னுடைத் தாகப் பேரி கடல்படப் பெயர்ந்த தூளி
பொன்னுடைச் சிமையத் துச்சிக் குச்சியும் புதையப் போனான்.

Koviloor Digital Library

தன்னுடையசேனை ஐந்துகோடி உடன் தழுவிவரவும், தானை கொண்ட மன்னவனுடையசேனை இருபது வெள்ளம் மழை போற் பொங்கிப் பின்னேவரவும், பேரி கடல்போல் ஒலிக்கவும், (அப்போது பூமியினின்று) கிளம்பிய தூளியால் திரிகூடபருவதத்து உச்சிமுகடும் புதைந்திடப் போனான்; (மகரக்கண்ணன்).

பின்னுடைத்தாக-பின்னிக்கொண்டுவர (சூழ்ந்துவர) என்றலும் உண்டு. பொன்னுடைச்சிமையம்-மேருமலை: அதனுடைய மூன்று சிகரங்களே திரிகூடமலையாதலால், அந்தத் திரிகூடமலையினுச்சிமுகடும் புதைய என்ற பொருளில், 'பொன்னுடைச்சிமையத்துச்சிக்குச்சியும் புதைய' எனப்பட்டது. சிமையம்-மலை: உச்சி-சிகரம்: குச்சி-மேல்முகடு. (2360)

7. சோணிதாட்சன் முதலியோர் மகரக்கண்ணனைத் தொடர்ந்து செல்லுதல்

சோணிதக் கண்ண னோடுஞ் சிங்கனுந் துரகத் திண்டேர்த்
தாண்முதற் காவல் பூண்டு செல்கெனத் தக்க தென்னா
ஆண் முதற் றானை யோடு மனைவரும் தொடரப் போனான்
நாண்முதற் றிங்க டன்னைத் தழுவிய வனைய நண்பான்.

'சோணிதாட்சனோடு சிங்கனென்பவனும், குதிரை கட்டிய திண்ணிய தேரின் ச்க்கரத்தினிடத்துக் காவல்பூண்டு செல்க' என்று (இராவணன்) கட்டளையிட, தக்கதேயென்று உடன்பட்டு பதாதி முதலிய (நால்வகைச்) சேனையுடனே (வீரர்) யாவரும் தொடர்ந்துவர, நட்சத்திரம் முதலியவை சந்திரனைத் தழுவியதை யொத்த நண்பினரையுடைய மகரக் கண்ணன் போனான்:

சந்திரன் பிரதானமாகத் தோன்ற மற்ற நட்சத்திரம் முதலியன அவனைத் தழுவித் தோன்றுவதுபோல, யாவரும் தன்னைத் தழுவி நிற்கத் தான் பிரதானனாய் மகரக்கண்ணன் போர்க்குச் சென்றன னென்பதாம். (2361)

8. அரக்கச் சேனையால் வானரச்சேனை சிரமம் தீர்தல்

பல்பெரும் பதாகைப் பத்தி மீமிசைத் தொடுத்த பந்தர்
செல்லவெங் கதிரொண் கற்றை முற்றவும் தெரியா வண்ணம்
தொல்வன யானை யங்கை விலாழிநீர்த் துவலை சுற்றச்
செல்வன கவியின் சேனை அமர்த்தொழிற் சிரமம் வீய்ந்த.

பல பெரிய பதாகைப்பத்தியாகிய மிக்க மேலிடத்திட்ட பந்தர் வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியனது ஒள்ளிய கிரணத்தொகுதி ஒரு சிறிதுந் தெரியாவண்ணம் செல்லவும் பழமையான காட்டியானைகளின் அழகிய கையினின்று புறப்படுகிற உமிழ்நீர்த்துவலை (எங்குஞ்) சூழவும் செல்வன

Koviloor Digital Library

வான அரக்கச் சேனைகளால் கவிச் சேனைகளின் அமர்த்தொழிற் சிரமம் தீர்ந்தன.

சேனைகளிற் பிடிக்கப்பட்ட கொடிகள் நடைப்பந்தல் போன்ற நிழலைச் செய்ய, யானையின் விலாழிநீர்கள் நீர் தெளித்தன போலாக, அந்தப் போர்க் களம் குளிர்ச்சிபெற்று வானரச் சேனைகளின் சிரமத்தைத் தீர்த்த தென்றவாறு. வெங்கதிர்-சூரியன்: பண்புத் தொகையன்மொழி. பத்தி-தொகுதி. (2362)

9. அரக்கரின் யுத்த கோலாகலம்.

முழங்கின யானை வாசி பொலிந்தன முரசின் பண்ணை
தழுங்கின வயவ ரார்த்தா ரென்பதோர் முறைமை தள்ள
வழங்கின பதலை யோதை உண்டத்தின் வரம்பின் காறும்
புழுங்கின வுயிர்க ளியாவுங் கால்புகப் புரை யின்றாக.

(அங்ஙனம் வானரங்கள் சிரமந் தீர்த்திருக்கையில்) யானைகள் முழங் கின; குதிரைகள் கனைத்தொலித்தன: முரசத் தொகுதி ஒலித்தன; அரக்கவீரர் ஆரவாரித்தார்கள் என்கின்ற ஒருமுறைமை அடங்கும்படி அண்டத்தின் எல்லைவரையும் பதலையோசை வழங்கின: (அதுகேட்ட) உயிர்கள் யாவும் காற்றுப்புகவும் இடமில்லாமையால் வேர்த்தன. யானைகளின் பிளிறல் முதலியன அடங்கும்படி பதலையோசைகள் தோன்றின என்க: பதலை-தோற்கருவிவகை: ஒருகட்பகுவாய்ப்பறை. (2363)

10-12. அரக்கர் வானரர் என்ற இரு வகையரும் கைகலந்து போர் நிகழ்த்தல்

வெய்தினி னுற்ற தானை முறை விடா நூழில் வெம்போர்
செய்தன செருக்கிச் சென்று நெருங்கினர் தலைவர் சேர்த்திக்
கையொடு கைக ளுற்றுக் கலந்தன கல்லும் வில்லும்
எய்தன எறிந்த யானை ஈர்த்தன கோத்த சோரி.

வெம்மையோடு பொருந்திய (அரக்கச்) சேனை, முறை விடாமல் கொல்லுதல் தொழிலைக்கொண்ட வெவ்விய போரைச் செய்தன; (இரு திறத்துத்) தலைவரும் செருக்கிச் சென்று சேர்த்தியால் நெருக்கினர்: (சேனைகள்) கையோடு கைகள் பொருந்திக் கலந்தன; கல்லும் வில்லும் எய்தலும் எறிதலுஞ் செய்யப்பட்டன; (அப்போது) பெருகிய இரத்தம், யானைகளையும் இழுக்கலாயின: கல்லும் வில்லும் எறிந்த எய்தன எனச் சென்றியைதலால், எதிர்நிரனிறைப் பொருள்கோள். (2364)

11. வானர வீரர் விட்ட மலைகளை யரக்கர் வவ்வி
மீனொடு மேகஞ் சிந்த விசைத்தனர் மீட்டும் வீசக்
கானகம் இடியுண் டென்னக் கவிக்குலம் மடியுங் கவ்விப்
போனக நுகரும் பேய்கள் வாய்ப்புறப் புடைப்பொ டார்ப்ப.

Koviloor Digital Library

வானரவீரர்கள் விட்ட மலைகளை, அரக்கர், (தம்கையினாற்) கவர்ந்து நட்சத்திரங்களுடனே மேகமும் சிந்தும்படி மீண்டும் விரைந்தவராய் வீச, (அதனால், பிணங்களைக்) கவ்வி உணவு உண்கின்ற பேய்கள் வாயின் புறத்திலே புடைத்துக்கொள்ளும் புடைப்புடனே (வாயிலறைத்துகொண்டு) ஆரவாரிக்கும்படி, கவிக்குலங்கள் காட்டினிடம் இடியுண்டாற்போல மடிந்து விழும்.

வாயிற் புடைத்துக்கொண்டு பேய்கள் ஆரவாரித்தமை, பேருணவு கிடைப்பதுபற்றிய மகிழ்ச்சியினாலாகும். வானரவீரரின் படைக்கலங்களே அவர்களை மடியச்செய்தன என்க; மேற்கவியிலும் இவ்வாறே. இங்ஙன் வருவது-தகுதியின்மையணி. (2365)

12. மைந்நிற வரக்கர் வன்கை வயிரவாள் வலியின் வாங்கி
மெய்ந்நிறத் தெறிந்து கொல்வர் வானர வீரர் வீரர்
கைந் நிறைத் தெடுத்த கல்லு மரனுந்தங் கரத்தின் வாங்கி
மொய்ந்நிறத் தெறிவ ரெற்றி முருக்குவ ரரக்கர் முன்பர்.

வானர வீரர்கள் மைந்நிறமுள்ள அரக்கரின் வலியகையிலுள்ள உறுதி யான வாளை வலாற்காரத்தால் வாங்கி, (அவ்வரக்கர்களுடைய) உடலின் மார்பிலே எறிந்து கொல்வார்கள்; அரக்கரில் வலிமையுள்ளவர், -குரக்கு வீரருடைய கையில் நிறைய வெடுத்த கல்லையும் மரங்களையும் தம் கையால் வாங்கி (அக் குரக்கு வீரருடைய) வலிய மார்பிலே யெறிவர்; எற்றியழிப்பர். (2366)

13. மகரக்கண்ணன் தன்தேரை இராமனிருக்குமிடம் நோக்கி ஓட்டிச் செல்லுதல்

வண்டுலா மலங்கன் மார்பன் மகரக்கண் மழையே றென்னத்
திண்டிற லரக்கன் கொற்றப் பொற்றடஞ் சில்லித் தேரைத்
தண்டலை மருத வைப்பிற் கங்கைநீர் தழுவு நாட்டுக்
கொண்டன் மேலோட்டிச் சென்றான் குரக்கினப் படையைக்
கொன்றான்.

(இவ்வாறு இருதிறத்தார்க்கும் கை கலந்த போர் நிகழ்கையில்) வண்டுகள் உலாவுகின்ற மாலையை யணிந்த மார்பையுடையவனும் மகரக் கண்ணையும் மழையேற்றையொத்த மிக்க வலிமையையும் படைத்தவனும் வானரத் தொகுதிப்படையைக் கொன்றவனுமான அரக்கன் (மகரக் கண்ணன்), (தன்னுடைய) வெற்றி பொருந்திய பொன்மயமான பெரிய சக்கரமுள்ள தேரை, குளிர்ந்த இடத்தையுடைய மருதநிலத்தை(ப் பெரிதும்) கொண்ட கங்கைநீர் பாயப்பெற்ற கோசலநாட்டையுடைய மழை போன்ற வனான ஸ்ரீராமன் மேல் ஓட்டிச் சென்றான். (2367)

Koviloor Digital Library

14. சேனைகளையும் சேனைத்தலைவர்களையும் முறியவடித்து ஸ்ரீராமனையடைந்து மகரக்கண்ணன் சொல்லத் தொடங்குதல்.

இந்திரன் பகைஞ னேகொ லென்பதோ ரச்ச மெய்தித்
தந்திர மிரிந்து சிந்தப் படைப்பெருந் தலைவர் தாக்கி
எந்திர மெறிந்த வென்ன ஏவுண்டு புரண்டா ரெய்திச்
சுந்தரத் தோளி னானை நோக்கிநின் றினைய சொன்னான்.

'இந்திரசத்துருவேயோ (இந்திரசித்துத்தானோ?)' என்பதாகிய ஒப்பற்ற அச்சமடைந்து (வானர) சேனை நிலைகெட்டுச் சிதறவும், (வானர) சேனைப் பெருந்தலைவர் (தாம்) எந்திரத்தால் தாக்கி எறியப்பட்டாற்போல் அம்பினாலடியுண்டு புரளலானார்கள்; (மகரக்கண்ணனும்) அழகிய தோள்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனைக் கிட்டி (அவனை) நோக்கிநின்று இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்பவனானான். (2368)

15. மகரக்கண்ணன் 'என் தந்தையைக் கொன்ற உன்னோடு பொருது பகைபோக்கிக் கொள்வேன்' எனல்

*என்னுடைத் தாதை தன்னை யின்னுயி ருண்டா யென்று
முன்னுடைத் தாய தீய முழுப்பகை மூவர்க் கின்றி
நின்னிடத் தாய தன்றே யின்றது நிமிர்வ தென்றான்
பொன்னுடைத் தாதை வண்டு குடைந்துணும் பொலம்பொற் றாரான்.

பொன்னிறத்தையுடைய தாதினை வண்டு குடைந்து உண்ணப் பெற்ற மிக அழகிய மாலையை யணிந்தவனாகிய மகரக்கண்ணன், (ஸ்ரீராமனை நோக்கி), 'என்னுடைய தந்தையை இன்னுயிருண்டா யென்பதனால், முன் முதலுள்ளதாகிய கொடிய நிறைந்த பகை (எனக்குத்) திரிமூர்த்திகளிடம் இல்லாமல் உன்னிடத்துள்ள தன்றோ? அது இன்று வளர்கின்றது' என்றான்.

யான் த்ரிமூர்த்திகளை வெல்லவல்லேன்; ஆயினும், அவர்களிடத்துப் பகை கொள்ளாது நின்னிடம் பகைகொண்டது, நீ என் தாதையைக் கொன்றமையாலாகும்; இப்போது பொருது அந்தப் பழம்பகையைத் தீர்த்துக் கொள்வேனென்கிறான், மகரக்கண்ணனென்க. 'இன்றது நிமிர்வன்' என்ற பாடத்திற்கு-இன்றைக்கு உன்னைக் கொல்வதனால் அப்பகை தீரப்பெறுவேனென்றுமாம். (2369)

★ ''யத்ததா தண்டகாரண்யே பிதரம் ஹதவாந்மம | மதக்ரதஸ் ஸ்வகர்மஸ்தம் - த்ருஷ்ட்வா ரோஷோபிவர்த்ததே'' என்ற ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

Koviloor Digital Library

16. இராமபிரான் மகரக்கண்ணன்வார்த்தையைத் தக்கதேயெனல்

தீயவன் பகர்ந்த மாற்றஞ் சேவகன் தெரியக் கேட்டான்
நீகரன் புதல்வன் கொல்லோ நெடும்பகை நிமிர வந்தாய்
ஆயது கடனே யன்றோ ஆண் பிறந் தமைந்தார்க் கைய
ஏயது சொன்னா யென்றா னிசையினுக் கிசைந்த தோளான்.

புகழ்பெறுவதற்கு அமைந்த தோள்வலியுள்ளவனும் வீரனுமான ஸ்ரீராமன், கொடியவன் சொன்ன சொல்லை விளங்கக் கேட்டு, 'நெடிய பகையைப் போக்கவந்தவனே! நீ கரன் புதல்வனா? (நீ) கூறிய அது முறைமையே யன்றோ; ஐய! வீரத்தன்மையுடன் பிறந்தவர்க்கு ஏற்றதையே சொன்னாய்' என்றான்; (2370)

17-20. மகராட்சனுக்கும் இராமபிரானுக்கும் நிகழ்ந்த போர்

உருமிடித் தென்ன வில்நாண் ஒலிபடுத் துன்னோ டேய்ந்த
செருமுடித் தென்க ணின்ற சின முடித் தமைவ னென்னாக்
கருமுடித் தமைந்த மேகங் கால்பிடித் தெழுந்த காலம்
பெருமுடிக் கிரியிற் பெய்யுந் தாரைபோற் பகழி பெய்தான்.

இடியிடித்தாற் போல வில்நாணிலிருந்து ஒலியையெழுப்பி, 'உன்னுடனே பொருந்திய போரைமுடித்து என்னிடமுள்ள சினத்தைப் போக்கி(ப் பின்பு) அமைதியா யிருப்பேன்' என்று சொல்லி, (மகரக் கண்ணன்), கருவை நிரம்பப் பெற்றுள்ள மேகம் (வானத்தின்மீது) எழுந்த காலத்து மழைக்கால் பற்றிப் பெரிய சிகரங்களையுடைய மலையிற் பொழியுந் தாரைபோற் பகழியைச் சொரிந்தான்.

நீர்கொண்டு கருமுற்றிய மேகம் கால்வீழப்பெற்று மலைச் சிகரத்தின் மேல் மழைபெய்வதுபோல், இராமபிரான்மீது மகரக்கண்ணன் அம்புமழை பெய்யலானான் என்க. இராமபிரானுக்கு மலைச்சிகரத்தை உவமை கூறியதனால், அச்சரமழைக்கு அப்பிரான் சிறிதுஞ் சலியாமை பெறப்படும். கால் பிடித்தெழுந்த காலம்-காற்றுப் பிடிக்கப்பெற்று மேலெழுந்த காலம் எனினுமாம். (2371)

18. அம்புயக் கண்ணன் கண்டத் தாயிரம் பகழி நாட்டித்
தம்பிதன் கவச மீதே யிரட்டிச்சா யகங்கள் தாக்கி
வெம்பிக லனுமன் மீதே வெங்கணை மாரி வித்தி
உம்பர்த முலக முற்றுஞ் சரங்களாய் மூடி யுய்த்தான்.

(அந்த மகரக்கண்ணன்) - தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களை யுடைய இராமபிரானுடைய கண்டத்திலே ஆயிரம் அம்புகளைப் பதிய வைத்தும், (அவன்) தம்பியினுடைய கவசத்தின் மேல் இரண்டாயிரம் அம்புகள்

Koviloor Digital Library

கொண்டு தாக்கியும். (பிறர்) தவிப்பதற்குக் காரணமான வலிமையையுடைய அநுமான்மீது கொடிய அம்புமழைகளை விதைத்தும், வானவரினுலக மெல்லாம் அம்புமயமாகி மூடுமாறு (பல கணைகளைப்) பொழிந்தான்.

மூடி-எச்சத்திரிபு. இத்துணை என்னாமல் வெங்கணை யென்று கூறிய தனால், அநுமன் மீது எய்த அம்புகள் கணக்கிடமுடியா வென்பது, பெறப் படும். இச்செய்யுள் பலபிரதிகளி லில்லை. (2372)

19. சொரிந்தன பகழி யெல்லாஞ் சுடர்க்கடுங் கணைகள் தூவி
அரிந்தன னகற்றி மற்றை யாண்டகை யலங்க லாகத்து
எரிந்தொரு பகழி பாய வெய்தன னிராம னேவ
நெரிந்தெழு புருவத் தான்றன் நிறத்துற்று நின்ற தன்றே.

(மகரக்கண்ணன்) பொழிந்த அம்புகளையெல்லாம் சுடருள்ள கொடிய கணைகளைத் தூவி அரிந்துபோக்கி, பின்பு ஆண்மைக்குணமுள்ள அந்த மகரக்கண்ணனுடைய (வெற்றி) மாலையையணிந்த மார்பிலே எரிந்து ஒரு அம்பு பாயுமாறு இராபிரான் எய்தான்: (அவ்வண்ணம்) ஏவவே, நெரிந் தெழுகின்ற புருவத்தையுடைய மகரக்கண்ணனுடைய மார்பில் (அந்த அம்பு) தங்கியிருந்தது. (2373)

20. ஏவுண்டு துளக்க மெய்தா இரத்தகப் பரிதி யீன்ற
பூவுண்ட கண்ணன் வாயிற் புகையுண்ட துமிழ்வான் போல்வான்
தேவுண்ட கீர்த்தி யண்ணல் திருவுண்ட கவசம் சேரத்
தூவுண்ட வயிர வாளி யாயிரந் தூவி யார்த்தான்.

(இராமபிரானால்) அம்பு எய்யப்பட்டுச் சலித்துச் செந்நிறமுள்ள சூரியனை யீன்ற பூவை (சூரியகாந்திப்பூவை) ஒத்த கண்களை யுடைய வனும் (முன்பு உண்ட) புகையை வாயினாலுமிழ்கின்ற வன்போல்பவனு மான மகரக்கண்ணன், தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கீர்த்தியைக்கொண்ட பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய அழகுள்ள கவசத்தைச் சேரு மாறு, மாமிசம் படியப் பெற்ற வச்சிரம் போலுறுதியான அம்புகள் ஆயிரங் களைத் தூவி ஆரவாரித்தான்; (2374)

21. ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனது வில் குதிரைக் குளம்புகள் சாரதியின் தலை இவற்றை அம்புகளா லறுத்தல்

அன்னது கண்டவானோ ரதிசய முற்றா ராழி
மன்னனு முறுவல் செய்து வாயம்போ ராறு வாங்கிப்
பொன்னெடுந் தடந்தேர் பூண்ட புரவியின் குரங்கள் போக்கி
வின்னடு வறுத்துப் பாகன் தலையையு நிலத்து வீழ்த்தான்.

Koviloor Digital Library

அதனைக்கண்ட வானவர் வியப்படைந்தனர்; ஆஜ்ஞா சக்கரத்தை யுடைய ஸ்ரீராமனும்-புன்சிரிப்புச் செய்து, கூர்மை வாய்ந்த ஓராறு அம்பு களை யெடுத்து, அழகிய நெடிய பெரிய தேரிலே பூட்டியுள்ள குதிரைகளின் குளம்புகளைப் போக்கி, (அந்த மகரக்கண்ணனேந்திய) வில்லை நடுவிடத் திலே துண்டித்துப் பாகனுடைய தலையையும் நிலத்திலே விழுமாறு தள்ளினான். (2375)

22. மகரக்கண்ணன் பேரிடி காற்று முதலியவற்றைத் தவவலிமையா லுண்டாக்குதல்

மார்பிடை நின்றவாளி வாயிடை வெயிலின் வாருஞ்
சோரியன் விசும்பி னூடோ ரிமைப்பிடைத் 'தோன்றா நின்றான்
காருரு மேருங் காற்றுங் கனலியுங் கடைநாள் வையம்
பேர்வுறு கால மென்னப் பெருக்கினன் தவத்திற் பெற்றான்.

தவத்திற் சித்திபெற்றவனாகிய அந்த மகரக்கண்ணன் - (தன்) மார்பிலே தங்கிய அம்பினாலே வாயினின்று வெயில் போன்ற நிறத்துடன் பெருகு கின்ற இரத்தத்தை யுடையவனாய், (வாயிலிருந்து இரத்தம் வெளிப்பட) ஓரிமைப்பொழுதிற்குள் வானத்தினிடத்துத் தோன்றுபவனாய், மேகத்திற் பொருந்திய பேரிடியும் காற்றும் நெருப்பும் என்ற இவற்றை, வையம் நிலை பெயர்கின்ற கடைநாளாகிய ஊழிக்காலந்தான் வந்திட்டதோ என்னுமாறு மிகுதியாக உண்டாக்கினான்.

யுகாந்தகாலத்தில் மேகங்கள் தோன்றுதலும் கடுங்காற்று வீசுதலும் நெருப்பு எங்குஞ் சுடுதலும் நிகழுமென்பது, நூற்கொள்கை. இவ்வாறு பேரிடி முதலியவற்றை மகரக்கண்ணன் பெருக்கியது, தவச்சித்தி பெற்றவ னாதலாலென்பார். 'தவத்திற் பெற்றான்' என்றார். ஆகவே, இத்தொடர் கருத்துடையடைகொளியணியாம். (2376)

23. மகரக்கண்ணன் செயலால் வானரர்கள் நிலைகெட்டு ஓடுதல்

உருமுறை யனந்ததோடி யுதிர்ந்தன வூழி நாளின்
இருமுறை காற்றுச் சீறி யெழுந்தது விரிந்த தெங்கும்
கருமுறை நிறைந்த மேகங் கான்றன கல்லின் மாரி
பொருமுறை மயங்கிச் சுற்று மிரியலிற் கவிகள் போன.

இடிகள் முறையாகப் பல கோடிகள் விழுந்தன; யுகாந்த காலத்து நிகழும் முறைப்படி பெருங்காற்றுச் சீறியெழுந்து எங்கும் வீசிற்று: கருநிறம் நிறைந்த மேகங்கள் கன்மாரியை வெளிப்படுத்தின; வானரங்கள், பொரு கின்ற முறைமையினின்று மயங்கிச் சுற்றிலும் நிலைகெட்டு ஓடிப் போயின; இருங்காற்று என இயையும். (2377)

Koviloor Digital Library

24. ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனுக்குக் காற்று முதலியவற்றை யுண்டாக்கும் வல்லமை எதனால் நேர்ந்ததென, விபீஷணன் கூறல்

போயின திசைக ளெங்கும் புகையொடு நெருப்புப் போர்ப்பத்
தீயின மமையச் செல்லு மாயமா மாரி சிந்த
ஆயிர கோடி மேலு மவிந்தன கவிக ளையன்
மாயமோ வரமோ வென்றான் வீடணணன் வணங்கிச் சொல்வான்.

வானரங்கள், (தாம்) ஓடிப்போன திசைகளிலெல்லாம் புகையோடு நெருப்பும் கவிந்துகொள்ளவும், மேகமும் நெருப்பு தொகுதி பொருந்த மாயத்தன்மையுள்ள பெரு மழையைப் பொழியவும், ஆயிர கோடிக்கும் அதிகமாக மடிந்தன; (அதுகண்ட) ஸ்ரீராமன், '(இது) மாயத்தால் நிகழ்வதா? அன்றி, பெற்ற வரத்தின் பயனால் நிகழ்வதா?' என்று வினாவினான். விபீஷணன் வணங்கி (மறுமொழி) சொல்லலானான்; அதனை மேற்கவியிற் காண்க. (2378)

25. விபீஷணன், வரத்தால் நேர்ந்த திறனென்று தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் இவற்றைப் போக்குவேனெனல்

நோற்றுடைத் தவத்தி னோன்மை நோக்கினார் கருணை நோக்கிக்
காற்றுடைச் செல்வன் றானு மழையுடைக் கடவுள் தானும்
மாற்றல ரீந்த தெய்வ வரத்தினால் வந்த தென்றான்
நூற்றிதழ்க் கமலக் கண்ண னகற்றுவ னொடியி னென்றான்.

வாயுதேவனும் வருணதேவனும் (இவன்) நோற்றுள்ள தவத்தின் வலிமையை ஆராய்ந்து கருணை நோக்கங்கொண்டு மறுக்கமுடியாதவராகி ஈந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள வரத்தினால் (இது) நிகழ்ந்துள்ளதென்றான், (விபீஷணன்); நூறு இதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களை யுடைய ஸ்ரீராமன் ஒரு நொடிப்போதில் இதனைப் போக்குவேனென்றான்; (2379)

26. இராமன் வாருணாஸ்திர வாயவ்யாஸ்திரங்களால், மகரக்கண்ணனால் விளைந்த இடிமுதலியவற்றைப் போக்குதல்

காலவன் படை'யுந் தெய்வக் கடலவன் படையுங் காலக்
கோலவன் சிலையிற் கோத்த கொடுங்கணையோடுங் கூட்டி
மேலவன் துரத்த லோடும் விசும்பினி னிரிந்து வெய்தின்
மாலிருங் கடலின் வீழ்ந்து மறைந்தன மழையுங் காற்றும்.

மேன்மை பெற்றவனாகிய ஸ்ரீராமன், - காற்றுக்கு உரிய கடவுளாகிய வாயுதேவனது அஸ்த்ரமும் (வாயவ்யாஸ்த்ரமும்), கடல் தெய்வமாகிய வருணபகவானுடைய அஸ்த்ரமும் (வாருணாஸ்த்ரமும்) வெளிப்படும்படி

Koviloor Digital Library

அழகிய வலிய வில்லிலே கோத்த கொடிய கணையோடுங் கூட்டிச் செலுத்தியவுடனே, மழையும் காற்றும் வானத்தினின்று விரைந்து ஓடி மிகப் பெரிய கடலிலே வீழ்ந்து மறைந்தன; (2380)

27. மகரக்கண்ணன் மாயையால் மறைந்து பொருதல்

அத்துணை யரக்க னோக்கி யந்தர வான மெல்லாம்
ஒத்ததன் னுருவே யாக்கித் தான்மறைத் தொளித்துச் சூலப்
பத்திகள் கோடி கோடி பரப்பினா னதனைப் பார்த்த
வித்தக னொருவன் செய்த வினையம்என் னென்று சொன்னான்.

அத்தன்மையை (தன்வரத்தினால் தோற்றுவித்த மழையுங் காற்றும் மறைந்ததை)க் கண்டு, மகரக்கண்ணன், இடைவெளியாயுள்ள வானமெல்லாம் ஒத்த தன்னுருவே அமையுமாறு செய்து தான் மறைந் தொளித்துச் சூலவரிசைகளைக் கோடிகோடியாகப் பரப்பினான்; அதனைக் கண்ட ஞான ஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீராமன் ஒருவன்செய்த மாயம் என்னே! என்று சொன்னான்.

வானமுழுதும் மகரக்கண்ணனுருவே யானதால், அவனது உண்மை உருவம் தெரியவொண்ணாதபடி ஒளிந்ததென்க. (2381)

28. அதுகண்டு ஸ்ரீராமன் மனம்நோதல்

மாயத்தால் வகுத்தா னியாண்டும் வரம்பிலா வுருவந் தானெத்
தேயத்தா னெனன்னா வண்ணங் கரந்தனன் தெரிந்தி லாதான்
காயத்தா லினைய னென்று நினையலாங் கருத்த னல்லன்
தீயொத்தான் றிறத்தி னென்னை செயலெனச் சிந்தை நொந்தான்.

(மகரக்கண்ணன்) மாயத்தினால் வரம்பில்லாத உருவத்தை யாண்டும் வகுத்தவனாய்த் தான் எவ்விடத்திலுள்ளான் என்று அறியா வண்ணம் ஒளித்தான்; (அவன் கண்ணுக்குப் புலனாகாதுள்ளான்; உடலைக் கொண்டு இவன்தான் என்று துணியும் மனவறிவுக்கு எட்டியவனல்லன்: 'தீயையொத்த கொடியவனாகிய அந்த மகராட்சன் விஷயத்திற் செய்ய வேண்டுவது யாது?' என்று மனம்நொந்து கருதினான், (ஸ்ரீராமன்). (2382)

29. ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனது நிசவடிவத்தை அநுமானித்துக் கணையால் வீழ்த்துதல்

அம்பின்வா யாறு சோரு மரக்கன்ற னருளில் யாக்கை
உம்பரிற் பரப்பித் தான்வே றொளித்தன னென்ன ஓர்வான்
செம்புனற் சுவடு நோக்கி யிதுநெறி யென்று தேவர்
தம்பிரான் பகழி தூண்டத் தலையற்றுத் தலத்த னானான்.

Koviloor Digital Library

'(நான் விட்ட) அம்பினால் வாயினின்று (குருதியாறு பெருகப் பெற்ற அரக்கன் தன்னுடைய அருளில்லாத யாக்கையை வானத்திற் பரப்பினா னாய்த் தான் வேறே வொளித்துள்ளானே!' என்று சிந்தை கொண்டவனாகி, தேவாதி தேவனான ஸ்ரீராமன்-(ஓரிடத்து) இரத்தச் சுவட்டைக்கண்டு, 'இது (அவனுள்ள) இடம்' என்று துணிந்து (தன்) பகழியைச் செலுத்த, (அந்த மகரக்கண்ணன்) தலையற்றுப் பூமியில் விழுந்திட்டான்.

பல உருவங்களுள், அம்பு பட்டதனாற் குருதி சோரப் பெற்ற உருவமே அரக்கனுடைய உண்மை வடிவமென்று ஸ்ரீராமன் தெரிந்தானென்க; இது - அநுமானாலங்காரம். (2383)

30. அரக்கனொழியவே மாயை நீங்குதல்

அயில் படைத் துருமிற் செல்லு மம்பொடு மரக்கன் யாக்கை
புயல்படக் குருதி வீசிப் படியிடைப் புரள்த லோடும்
வெயில் கெடுத் திருளை யீட்டுங் காலத்தின் விளைவி னோடும்
துயில் கெடக் கனவு மாய்ந்தா லொத்தது சூழ்ந்த மாயை.

கூர்மைபெற்று இடிபோலச் செல்லுகின்ற அம்புடன் (இராமபிரான் அம்பைச் செலுத்தியவுடனே) அரக்கனுடைய யாக்கை புயல் தன்மையைப் பொருந்த இரத்தத்தைக் கக்கிக் கொண்டு (இரத்த மழை பொழிந்து கொண்டு) பூமியிற் புரளத் தொடங்கியவளவில், -சூழ்ந்திருந்த மாயையானது, வெயிலையொழித்து இருளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ள இராக்காலத்தில் நிகழ்ச்சியுடனே துயிலுங்கெட (யாவரும் துயிலுணருமாறு இராநீங்கிப் பொழுது புலருமளவிலே) கனவு ஒழிவதுபோல வொழிந்தது.

துயிலுணருங்காலத்துக் கனா நீங்குவதுபோல் அரக்கனுயிர் நீங்க அவனுடல் பூமியிற் புரண்டகாலத்து அவனால் விளைந்த மாயையும் நீங்கிற்றென்றவாறு. (2384)

31-34. இரக்தாட்சனோடு நளன் பொருது அவன் தலையைத் தரையில் தள்ளுதல்

குருதியின் கண்ணன் வண்ணக் கொடிநெடுந் தேரன் கோடைப்
பரிதியி னடுவட் டோன்றும் பசுஞ்சுடர் மேகப் பண்பன்
எரிகணை சிந்திக் காலி னெய்தினான் றன்னோ டேற்றான்
விரிகடல் தட்டான் கொல்லன் வெஞ்சினத் தச்சன் வெய்யோன்.

(அதுகண்டு பல) வண்ணக் கொடிகட்டிய நெடிய தேரை யுடையவனும் கோடைக்காலத்துச் சூரியனிடையே தோன்றும் பசுஞ் சுடரைக் கொண்ட மேகத்தின் தன்மையையுடையவனுமாகிய, எரிகின்ற அம்புகளைச் சிந்திய

Koviloor Digital Library

வண்ணம் காற்றுப்போல விரைந்து வந்தவனான இரக்தாட்சனென்பவனுடன், பரந்தகடலை (அணைகட்டி)த் தடுத்திட்டவனும், கொல்லுந் தன்மையையுடையவனுமான கடுங்கோபத்தைக் கொண்ட கொடியவனாகிய தச்சத் தொழில் புரியும் நளன் எதிர்த்தான்; எரிகின்ற அம்புகளினிடையே தோன்றும் அரக்கனுக்கு, கோடைப் பரிதியினடுவண் தோன்றும் மேகம் உவமை. வெஞ்சினத்து அச்சன் -வெவ்விய சினத்தையே அச்சு ஆக (உருவாக) உடையவனென்றலும் ஒன்று. தட்டான் என்பதில், தள்-பகுதி. இச்செய்யுளில் தட்டான் கொல்லன் தச்சன் என்ற சாதிப் பெயர்கள் அமைந்துள்ள நயம் காணத்தக்கது. (2385)

32. அன்றவன் நாமவில் நாண் அங்கற்றோ ளிலங்க வாங்கி
ஒன்றல பகழி மாரி யூழித்தீ யென்ன வுய்த்தான்
நின்றவ னெடிய தாங்கோர் தருவினா லகல நீக்கிச்
சென்றனன் கரியின் வாரிக் கெதிர்படர் சீய மன்னான்.

அன்றைக்கு அந்த ரக்தாட்சன்-(பகைவர்க்கு) அச்சத்தைத் தருகின்ற வில்லின் நாணியை, மாலையையணிந்த தோள் விளங்குமாறு வளைத்து, ஒன்றல்லாத அம்புமழைகளை யுகாந்தகாலத்துத் தீப்போலச் செலுத்தினான்; அங்கே நின்றவனாகிய நளன் நெடியதான ஒருமரத்தினால் (அவற்றை) அப்பாற்படும்படி நீக்கி, யானை கட்டியுள்ள இடத்துக்கு எதிராகச் செல்லுகின்ற சிங்கத்தை ஒத்தவனாகிச் சென்றான்;

பகழிமாரியை மரத்தினால் நீக்கிக்கொண்டு, அவ்வரக்கனுள்ள இடஞ் செல்கின்ற நளனுக்கு வாரிக்கு எதிரேபடர் சிங்கம் உவமையாம். வாரி-யானையின் கட்டுத்தறி. (2386)

33. கரத்தினிற் றிரியா நின்ற மரத்தினைக் கண்ட மாகச்
சரத்தினிற் றுணித்து வீழ்த்த தறுகணான் தன்னை நோக்கி
உரத்தினைச் சுருக்கிப் பாரி னொடுங்கினான் றன்னை யொப்பான்
சிரத்தினிற் குதித்தான் தேவர் திசைமுகங் கிழிய வார்த்தார்.

கையிலே சுழல்கின்ற மரத்தினைத் துண்டமாகுமாறு சரத்தினால் துணித்து வீழ்த்திய அஞ்சாமையையுடைய அரக்கனைப் பார்த்து, தன்னைத் தானே யொப்பவனான நளன், -மார்பையொடுக்கிப் பூமியிலொடுங்கினான் போற் பதுங்கி (உடனே அந்த ரக்தாட்சனுடைய) சிரத்திலே குதித்தான்; திசைமுகங்கிழியத் தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்; (2387)

34. எரியும்வெங் குன்றி னும்ப ரிந்திர வில்லிட் டென்னப்
பெரியவன் றலைமே னின்ற பேரெழி லாளன் சோரி
சொரியவன் கண்ணின் மூக்கிற் செவிகளில் மூளை தூங்க
நெரியவன் றலையைக் காலா லுதைத்துமா நிலத்தி லிட்டான்.

Koviloor Digital Library

எரிகின்ற கொடிய மலையின் மீது இந்திரவில் இட்டாற் போலப் பெருந் தோற்றமுள்ள அவ்வரக்கனது தலைமேனின்ற மிக்க எழிலையுடைய நளன், -வலியகண்ணின் வழியாகவும் மூக்கின்வழியாகவும், செவிகளின் வழி யாகவும், இரத்தம் சொரியும்படியும், மூளை தொங்கும்படியும் வலிய (அவ்வரக்கனது) தலையை நெரியக் காலாலுதைத்துப் பெரியபூமியில் வீழ்த்திவிட்டான். (2388)

35-37. சிங்கனைப் பனசன் கோறல்

அங்கவ னுலத்த லோடு மழற்கொழுந் தொழுகுங் கண்ணான்
சிங்கன்வெங் கணையன் வில்லன் றாரணி தேரின் மேலான்
எங்கடா போதி என்ன எய்தின னெதிரி லாத
பங்கமின் மேரு வாற்றற் பனசன்வந் திடையிற் பாய்ந்தான்.

அப்போது அந்த ரக்தாட்சன் இறந்தவுடன், தீக்கொழுந்து ஒழுகு கின்ற கண்களையுடையவனாய்ச் சிங்கனென்பவன் கொடிய அம்பையுடைய வனும் வில்லையுடையவனும் சிறுமணிகள் கட்டிய தேரின் மேலேறியவனு மாகி, 'எங்கடா போகிறாய்?' என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தான்: குற்ற மற்றமேருவையொத்த வலிமைபடைத்த ஒப்பில்லாத பனசன் வந்து நடுவே குதித்தான்; -'எங்கடா போதி' என்று நளனைச் சுட்டிக் கூறியது. (2389)

36. பாய்ந்தவன் றோளின் மார்பின் பல்லங்கள் நல்ல பண்போடு
ஏய்ந்தன வசனி போல வைமிரண் டழுந்த வெய்தான்
காய்ந்தனன் கனலி நெய்யாற் கனன்றது போலக் காந்தி
ஏய்ந்தெழு தேரினோடு மிமைப்பிடை யெடுத்துக் கொண்டான்.

பாய்ந்தவனான பனசனுடைய தோளிலும் மார்பிலும் நல்ல பண்பைப் பொருந்தியனவான பல்லமென்னும் பாணங்கள் பத்தினை, (சிங்கன்) இடிபோல அழுந்தும்படி யெய்தான்: சினந்தவனாகிய பனசன், தீயானது நெய்யினாற் சொலிப்பதுபோல வெம்பி, பொருந்தியெழுந்து வருகின்ற தேரினோடும் (அவ்வரக்கனை) இமைப்பிற்குள் (கையினால்) எடுத்துக் கொண்டான். (2390)

37. தேரொடு மெடுத்த லோடு நிலத்திடைக் குதித்த செங்கண்
மேருவிற் றோற்றத் தான்ற னுச்சிமே லதனை வீசப்
பாரிடை விழுத லோடுந் தானவ னும்பர் பாயச்
சோரியு முயிருஞ் சோரத் துகைத்தனன் வயிரத் தோளான்.

தேரோடும் (சிங்கனை) எடுத்தவளவில், செங்கண்ணையும் மேரு போன்ற தோற்றத்தையுமுடையவனான நிலத்திடையிற் குதித்த அந்தச் சிங்கனுடைய உச்சிமீது (பனசன்) அந்தத் தேரை வீச, அவ்வரக்கன் பாரிடைவிழுந்த வளவில், இரத்தம் மேலேபாயவும் உயிர்சோரவும் வயிரம்

Koviloor Digital Library

போலுறுதியான தோளையுடைய அந்தப் பனசன், துகைக்கலானான்; -தானவன்-அரக்கன். (2391)

38. அரக்கச்சேனையில் யாவரும் இறக்க, செய்திசொல்லத் தூதர் இலங்கை சேர்தல்

தராதல வேந்தன் மைந்தர் சரத்தினுங் கவியின் றானை
மராமர மலையென் றின்ன வழங்கவும் வளைந்த தானை
பராவருங் கோடி யைந்தும் வெள்ளநா லைந்தும் பட்ட
இராவணன் றூதர் போனார் படைக்கல மெடுத்தி லாதார்.

சக்கரவர்த்தி குமாரர்களாகிய இராமலக்ஷ்மணர் அம்புகளை வழங்கலானும், குரக்குச்சேனை மராமரம் மலை என்ற இவற்றை வழங்கலானும், -வளைந்திட்ட (அரக்கச்) சேனை சொல்லுதற்கு அரிய ஐந்து கோடியும் இருபது வெள்ளமும் இறந்துபட்டன: படைக்கலம் எடுக்காதவராயும் (அதனால்) இறவாமல் நின்றவருமான இராவணன் தூதர் (செய்தி சொல்லுமாறு நகர்க்குச்) சென்றனர்; மகராட்சன்சேனை ஐந்துகோடி; மன்னவன் சேனை நாலைந்து வெள்ளம்; நாலைந்து-இருபது: பண்புத்தொகை.(2392)

மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

21. பிரமாத்திரப் படலம்

இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்து இலக்குமணனையும் வானரர் களையும் உயிரொடுங்கச் செய்தமையைக் கூறும் படலமென்று விரியும்.

மகரக்கண்ணன் தன்சேனையோடும் தேர்ச்சக்கரக் காவலாளரோடும் இறந்திட்டானென்ற செய்தியைச் சொல்லினர், தூதுவர். கேட்ட இராவணன், இந்திரசித்தை விரைவிலழைத்து வருமாறு கூறினான். பணியாளர் தெரிவிக்க, இந்திரசித்து உடனே வந்து, 'யான் நரரையும் வானரரையும் வென்றுவருவேன்: வருந்தற்க' என்று கூறி அறுபது வெள்ளத்தானை யோடும் போர்க்கு உரிய வாச்சியங்கள் முழங்க, முனைமுகஞ்சார்ந்தான். சார்ந்தவன் கிரௌஞ்சவியூகமாகச் சேனையையணிவகுத்துச் சங்கநாதஞ் செய்து நின்றானாக, அவன் சேனையும் கிளர்ந்து நின்றது. அதுகண்ட வானரசேனை நிலைகெட்டோடிற்று. அநுமான் சுக்கிரீவன் அங்கதன் ராம லட்சுமணர் விபீஷணன் முதலிய சிலரே நிற்கலாயினர். அப்பால் அநுமான் தோளின்மீது ஸ்ரீராமனும் அங்கதன்தோளின்மீது இளைய பெருமாளும் ஏறிநிற்க, வானவர் மலர்மழைபொழிந்தனர். நீலன் முதலியோர் மரங் களையும் குன்றுகளையு மேந்தி அரக்கரைத் தடுக்கத் தொடங்கியபோது, ஸ்ரீராமன் 'தெய்வப்படைகளை இந்திரசித்து விடுத்தால் நீங்கள் தாங்க மாட்டிராகையால், அவற்றைத் தாங்குமாறு முன்னிடத்தை எமக்கு விட்டுப் பின்னே நின்று எம்முடைய விற்றிறமையைக் காண்க' என்றான். அவர் களும் உடன்பட்டு நிற்க, இந்திரசித்து பிரமிக்கும்படி அறுபதுவெள்ளஞ் சேனையையும் இராமலட்சுமணர் அழித்தனர். ஆயிரகோடித் தேர்வீரர்தவிர மற்றையோரெல்லாம் மாய்ந்திடவும், இந்திரசித்தினிடத்து அச்சத்தால் நிலைகெட்டோடிய குரக்குச்சேனை மீண்டிலது. ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் செய்த போர்த்திறனைக்கண்டு அனுமான் தோள்கொட்டி யாரவாரித்தனன். அவனு டைய ஆரவாரத்தால் அரக்கச்சேனை பின்னிட்டது. அதுகண்டு இந்திரசித்து அவர்களை முனிந்துநோக்கிப் பழித்து இராமலட்சுமணர்மீது பொருமாறு தான் ஒருவனாக வந்தான். அவன் வருவது கண்டு அவனோடு தான் ஒருவ னாகவே பொருவதாக ஸ்ரீராமனிடத்து இலட்சுமணன் அநுமதிபெற்றுப் பொரலானான். ஆயிர கோடிச்சேனையும் இந்திரசித்துக்குப் பக்கபலமாக வந்தது. இந்திரசித்து தத்தளிக்கும்படி இலட்சுமணன் அரக்கச் சேனையைக் கொன்று வீழ்த்துகையில், ஸ்ரீராமனும் அநுமானைத் தூண்டி அரக்கர் மீது சரமாரிபொழிந்து தேரும் அவனுமேமிச்சமாக இந்திரசித்தைச் செய்தனன்.

Koviloor Digital Library

அவ்வேளை இந்திரசித்து 'நீங்கள் தனித்துப்பொருவீரோ? சேனையுடன் கூடியவராய்ப் பொருவீரோ? நுமது கருத்துயாது?' என்று வினாவ, இலக்குமணன் தான் இந்திரசித்தைக் கொல்லுமாறு சூளுரைத்திருப்பதைத் தெரிவித்தான். இந்திரசித்து இலட்சுமணனைக் கொல்வதாகச் சூளுரைக்க, வாக்குவாதத்திற்குப் பின் இருவர்க்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின் தேரையழிக்க இந்திரசித்து அங்கதன் மீதும் இலட்சுமணன்மீதும் கணைகளைத் தூர்த்துச் சங்கெடுத்து முழக்கினன். அக்காலையில் இலக்குவன் இந்திரசித்தின் கவசத்தைப் பத்துக்கணையாற் பேதிக்க, அப்போது ஸ்ரீராமன்கட்டளையால் வானரர் பேராரவாரஞ் செய்தனர். இமைப்பொழுதிற்குள் இந்திரசித்து ஆகாயத்து மறைய, இலட்சு மணன் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுப்பே னென்ன, ஸ்ரீராமன் தடுத்தனன். இவரது ஆலோசனையையறிந்த இந்திரசித்து தான் பிரமாத்திரத்தை விடுக்கக் கருதி மெல்லப் பெயர்ந்து செல்ல, கண்ட வானவர் அரக்கன் அஞ்சிச் சென்றானென்று நகைத்தனர்; வானரரும் ஆரவாரித்தனர். இராம லட்சுமணரும் தூணி முதலியனவற்றைத் துறந்திருந்தனர்.

இந்திரசித்து, பிரமாத்திரம் விடுத்தற்கு முயற்சிகொண்டு அதற்குரிய வேள்வியைத் தொடங்க அமைந்தான். சூரியன் அத்தமித்தான். ஸ்ரீராமன் சேனைகட்கு விரைவில் உணவுகொணருமாறு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை யனுப்பிவிட்டு, சேனையைக் காத்திருக்குமாறு இலக்குவற்குக் கட்டளை யிட்டு, அத்திரபூசை செய்யச் சென்றான். இந்திரசித்து இலங்கையிற் சேர்ந்து இராவணனிடம் போரில் நிகழ்ந்ததைச் சொல்லி, 'மாறுசெய்யாதபடி மாற்றார் என்னை மறந்திருக்கையில் வஞ்சனையாகப் பிரமாத்திரம் விடுத்துப் பகையை முடிப்பேன்' என்றான். அதுகேட்ட இராவணன், முன்னின்ற மகோதரனை நூறுவெள்ளஞ் சேனையோடு மாயப்போர் புரியுமாறு ஏவ, அவ்வரக்கச்சேனை முடுகிச் சென்று வானரர்களைக் கடுமை யாகத் தாக்கிற்று. ஒருபக்கத்து, அநுமான் அரக்கரையழிக்கத் தொடங்கிக் கீழே கிடந்த கும்பகர்ணனது தண்டாயுதத்தைக் கையிற் கொண்டு சாரி திரிந்து அன்னவரை நீறாக்கலானான். நீலன்முதலிய தலைவர் ஒருவரையொருவர் காணமாட்டாது அரக்கரின் படைக்கடலுளிருந்தனர். அநுமான் அரக்கரை நீறாக்குகையில் முற்பிறவியில் தாருகனாயிருந்து குமாரக்கடவுளாற் கொல்லப்பட்டு இப்போது அகம்பனென்று பிறந்துள்ள சேனாதிபதியான வீரனை நெருங்க, இருவர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. முடிவாக அகம்பன் அம்புதூவுவதைவிட்டுத் தண்டாயுதங்கொண்டுபொர, அநுமன் தண்டுகொண்டு தாக்கவே, அவனது கதாயுதத்துடனே வலக்கையும் இற்றது. பிறகு குத்துச் சண்டையால் அவனுயிரை அனுமன் குமைத்திட்டான். மற்றொரு பக்கத்து மாயையாற் பரந்திருந்த அரக்கச்சேனையில் தென் மேற்குத் திக்கில் ஏழுயோசனை தூரம் அங்கதன் சென்றிருந்தான்; அப்பால் பதினான்கு யோசனை தூரம் சுக்கிரீவனும், அப்பால் பின்னும் நான்மடங்கு மிக்க யோசனைதூரம் இலட்சுமணனுஞ் சென்றிருந்தனர்; மற்றையோர்

Koviloor Digital Library

நாலைந்துகாத தூரமே சென்றிருந்தனர். அப்போது அநுமான், இலக்குமண னுள்ள இடம் தெரியாமலும் அவன் வில்லொலியுங் கேளாமலும், என்ன நிகழ்கின்ற தென்ற செய்தியுரைப்பார் இல்லாமலும் இருப்பதுகண்டு, பொருமலுற்றுச் சென்று இலட்சுமணனுள்ள இடத்துக்கு இரண்டு மூன்று காததூரமிருக்கு மிடத்தைச் சார்ந்து அப்பிரானது கணையால் யானை முதலியன அழிந்துகிடக்கும் பலகாட்சிகளைக் கண்டு, முடிவாக இலட்சு மணனைக் கிட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியாலார்ப்பரித்து, 'இப்போர் மாயத்தால் விளைந்திருத்தலால் மந்திரப்படைகொண்டு போக்கவேணும்' என்ன, இலட்சுமணன் பாசுபதாஸ்திரத்தை விடுக்க, மாயையெல்லாம் நீங்கவே, மகோதரன் மறையப்போயினன். வானரர் இலக்குவனை யடைந்தனர்; வானவர் பூமாரிபொழிந்தனர்.

தூதுவர் இச்செய்தியை இராவணனுக்கு உணர்த்த, அவன் இந்திர சித்துக்குச் சொல்லுமாறு பணிக்க, அவ்வாறே செய்தனர். இந்திரசித்து இஷ்ட தேவதையைப் பூசித்துவிட்டு மாயையால் வானத்து மறைந்துநின்று காலம் நோக்கிநிற்க, மகோதரன் இந்திரனுருக்கொண்டு ஐராவதவுருவுள்ள யானை மீதேறி வானவர் இருடியர் முதலியவரின் உருக்கொண்ட வீரருடன் இலட்சு மணன் மீது எதிர்த்து வந்தனன். அதுகண்ட இலட்சுமணன் அதிசயமுற்று 'இது ஏன்?' என்று அநுமானை வினாவினான். அப்போது இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து விடுக்க, இலட்சுமணன் அறிவொடுங்கிச் சாய்ந்தான். அநுமான் 'இந்திரனா இவ்வாறு செய்தான்? அவனை யானை யோடு எற்றுவேன்' என்று எழ, அவ்வநுமானைப் பிரமாஸ்திரம் இறுக்க, அவனும் நினைவுஞ் செய்கையும் மறந்து நிலஞ்சேர்ந்தான். சுக்கிரீவன் அங்கதன் நீலன் மயிந்தன் துவிவிதன் சுடேணன் கேசரி முதலிய வீரர் யாவரும் அந்த அஸ்திரத்தினால் உயிரொடுங்கிச் சாய்ந்தனர். இந்திரசித்து 'வானரசேனையுடனே இளையவன் இறந்தான்; இராமன் அகன்றிட்டான்' என்று வெற்றிச்சங்கு ஊதி, தன் வெற்றிச்செய்தியை இராவணனிடம் தெரிவித்துத் தன்னரண்மனைக்குச் செல்ல, மகோதரனும் தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்தான்.

பூசனை செய்துவிட்டு மீண்டுவந்த ஸ்ரீராமன், ஆக்கினேயாஸ்திரத் தால் இருளையொழித்துச் சுக்கிரீவன் முதலிய தலைவர் உயிரொடுங்கி விழுந்திருப்பது கண்டு பெருந்துயரடைந்து பலபடி பேசிப் புலம்பி, பின் இலட்சுமணனும் உயிரொடுங்கி விழுந்திருப்பதுகண்டு அவனைத்தழுவி வெம்பி மனம்முறிந்து பூமியிற்சாய்ந்து மூர்ச்சித்துக்கிடந்தான். அவனது நிலையைக்கண்டு சராசரங்கள்யாவும் புலம்பின. சற்றுநேரம் கழிந்ததும் ஸ்ரீராமனுக்குச் சற்று உணர்வுவர, அப்பிரான், இலட்சுமணனை இறந்த வனாக வெண்ணிப் பலபடியாகப் புலம்பி மூர்ச்சையாக, தேவர்கள் அப்பரமனைத் துதிசெய்து துயருற்றிருந்தனர். தூதுவர் இராவணனிடஞ் சென்று 'தன் தம்பியுந் துணைவரும் இந்திரசித்துவிடுத்த பிரமாத்திரத்தினால்

Koviloor Digital Library

இறந்தது கண்டு பெருந்துயரெய்தி அத்துயர்மிகுதியால் இராமனும் மாண்டனன். ஆகவே, உன்பகையொழிந்தது' என்று செய்தியுரைத்தார் என்பது, இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1. மகராட்சன் முதலியோர் மாண்டதைத் தூதர் உரைக்க, இராவணன் இந்திரசித்தை யழைத்துவரச் சொல்லுதல்

கரன்மகன் பட்ட வாறுங் குருதியின் கண்ணன் காலிற்
சிரனெரிந் துக்க வாறுஞ் சிங்கன தீறுஞ் சேனைப்
பரமினி யுலகுக் காகா தென்பதும் பகரக் கேட்டான்
வரன்முறை தவிர்ந்தான் வல்லைத் தருதிரென் மகனை யென்றான்.

கரனுடைய புத்திரனான மகரக்கண்ணன் இறந்த வகையினையும், இரக்தாட்சன் (குரங்கின்) காலினாற் சிரம்நெரிந்து போய் உயிரொழிந்த வகையினையும், சிங்கனுடைய மரணத்தையும், சேனைக்கூட்டம் இனி உலகினில் இல்லாமலொழிந்ததென்பதையும் (தூதர்) சொல்லக் கேட்ட வனாய், நீதிமுறை நிகழ்வதைத் தவறினவனாகிய இராவணன், 'என்மகனை விரைவில் அழைத்துவாருங்கள்' என்று (அத்தூதருக்குக்) கட்டளை யிட்டான்).

இராவணன் சேனையெல்லாம் நாசமாதற்குக் காரணம் அவனுடைய முறைக்கேடே யென்பார், அவனை 'வரன்முறை தவிர்ந்தான்' என்றார். வரன்முறை தவிர்ந்தான்=முறைவரல் தவிர்ந்தான்: முறை-நீதி. சில பிரதி களில் இந்தச் செய்யுளோடு மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம் முடிகின்றது. (2393)

2. இராவணன் கட்டளையைத் தூதர் அறிவிக்க, செய்தியுணர்ந்த இந்திரசித்து விரைந்துவருதல்

கூயின னுந்தை என்றார் குன்றெனக் குவிந்த தோளான்
போயின நிருத ரியாரும் பொன்றினர் போலு மென்றான்
ஏயின பின்னை மீள்வார் நீயலா தியாவ ரென்னா
மேயது சொன்னார் தூதர் தாதைபால் விரைவின் வந்தான்.

'உமது தந்தையார் (உம்மை) அழைத்தனர்' என்று (தூதுவர்) தெரிவித் தார்; குன்றுபோலத் திரண்ட தோளையுடையவனான இந்திரசித்து (போருக் குச்) சென்ற நிருதர்யாவரும் இறந்தார்போற் காண்கிறதே என்று வினா வினான்; '(போருக்கு) ஏவினபின் (அப்போரிற் செல்பவரில்) மீளவல்லவர் நீயல்லாது எவர் (உளர்?)' என்று கூறி, நிகழ்ந்ததைத் தூதுவர் சொன்னார்; (தன்) தாதையினிடத்தில் (இந்திரசித்து) விரைந்துவந்தான். (2394)

Koviloor Digital Library

3. இந்திரசித்து இராவணனைத் தேற்றி, நான் வானரரையும் நரரையுங் கொல்வேனெனல்

வணங்கிநீ யைய நொய்தின் மாண்டனர் மக்க ளென்ன
உணங்கலை இன்று காண்டி யுலப்பறு குரங்கை நீக்கிப்
பிணங்களின் குப்பை மற்றை நரருயிர் பிரிந்த யாக்கை
கணங் குழைச் சீதை தானு மமரருங் காண்ப ரென்றான்.

(வந்த இந்திரசித்து - தன் தந்தையை) வணங்கி, 'ஐய! நீ மக்கள் இலேசாக மாண்டிட்டனரென்று மனம் வாடவேண்டா; அளவற்ற குரங்குச் சேனைகளை (உயிர்) நீக்குவதனால் (படுகளத்திற் கிடக்கும் அந்தக் குரங்குப்) பிணங்களின் குவியலையும் மற்றை நரரான இராமலட்சுமணரின் உயிர் பிரிந்த உடலையும் திரண்டபொன்னாற் செய்த குழையென்னும் காதணியணிபவளான சீதையும் அமரரும் காண்பார்; (வானரர்களையும் நரரையும் அதஞ் செய்வேனென்றபடி): (இவ்வாறு நிகழ்வதை) இன்று (நீயே) காண்பாய்' என்று கூறினான்; உலப்பறு குரங்கைநீக்கி-அழிதலில்லாத (சீரஞ்சீவியான) குரங்கை (அனுமானை)த் தவிர்த்து, மற்றைப்பிணங்களின் குப்பை-மற்றை(க் குரங்குகளின்) பிணக்குவியலை என்பாருமுளர். (2395)

4. இங்ஙகன் கூறிவிட்டு இந்திரசித்து தானையோடு போர்க்களம் நோக்கிச் செல்லுதல்

வலங்கொண்டு வணங்கி வான்செ லாயிர மடங்கல் பூண்ட
பொலங் கொடி நெருந்தே ரேறிப் போர்ப்பணை முழங்கப் போனான்
அலங்கல்வா ளரக்கர் தானை யறுபது வெள்ள மியானைக்
குலங்களுந் தேரு மாவுங் குழாங்கொளக் குழீஇய வன்றே.

(பின்பு தன் தந்தையைப்) பிரதட்சிணஞ் செய்து வணங்கிவிட்டு, வானத்திலுஞ் செல்லவல்லதும் ஆயிரஞ்சிங்கம் பூண்டதும் அழகிய கொடியுடன் கூடியதுமான நெடிய தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு, போர்க்குரிய வாச்சியங்கள் முழங்க, (அவ்விந்திரசித்து), சென்றான்: (வெற்றி) மாலை சூடிய வாட்படையைக் கொண்ட அரக்கர்சேனை அறுபது வெள்ளமும் யானைக் கூட்டங்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் கூட்டமாகத் திரண்டு சென்றன. அன்றே-ஈற்றசை: தேற்றமுமாம். (2396)

5. பலவகைவாச்சியங்களும் அப்போது ஒலித்தல்

கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடுமாப் பேரி கொட்டும்
பம்பைதார் முரசஞ் சங்கம் பாண்டில்போர்ப் பணவம் தூரி
கம்பலி யுறுமை தக்கை கரடிகை துடிவேய் கண்டை
அம்பலி கணுவை யூமை சகடையோ டார்த்த வன்றே.

Koviloor Digital Library

கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடு பெரிய பேரிகை கொட்டு கின்ற பம்பை மாலைசூடிய முரசம் சங்கம் பாண்டில் போர்க்கு எடுத்த பணவம் தூரி கம்பலி உறுமை தக்கை கரடிகை துடி புல்லாங்குழல் கண்டை அம்பலி கணுவை ஊமை சகடை என்ற இவ்வாச்சியங்கள் ஆரவாரித்தன; (2397)

6. யானை முதலிய படைகளினின்று தோன்றிய ஒலி.

யானைமேற் பறைசா லீட்டத் தறைமணி யார்த்த தாழி
மானமாப் புரவி பொற்றார் மாக்கொடி கண்டை மானச்
சேனையோர் கழலுந் தாருஞ் சேடகப் புளகச் சில்லி
வானகத் தோடு மாழி யலையென வளர்ந்த வன்றே.

யானையின் மீது உள்ள பறைகளின் மிக்க கூட்டத்தோடு (அவைகளின் இருபுறத்துந் தொங்கி) ஒலிக்கின்ற மணி ஆழிபோல் ஒலித்தது; ரோஷத்தை யுடைய சிறந்த குதிரைகளணிந்த பொன்னாலியன்ற கிங்கிணிமாலையின் பெரியவரிசைகள் கண்டை போன்று ஒலிக்க, சேனையோரின் கழலினொலி யும், பொன்னரி மாலையினொலியும், (உருளுகின்றனவான) பெருமை பொருந்திய கண்ணாடி பதித்துள்ள தேர்ச் சக்கரங்களின் ஒலியும் வானம் வரையில் கடலொலிபோல மிக்கு வளர்ந்து தோன்றின. (2398)

7. பலவகை வாச்சியம் சேனையொலி இவற்றின் வருணனை

சங்கொலி வயிரி னோசை யாகுளி தழங்கு காளம்
பொங்கொலி வரிகண் பீலி போரொலி வேயின் பொம்மல்
சிங்கத்தின் முழக்கம் வாசிச் சிரிப்புத்தே ரிடிப்புத் திண்கைம்
மங்குலி னதிர்வு வான மழையொடு மலைந்த வன்றே.

சங்கினொலியும், வயிரென்னும் ஊதுகொம்பினொலியும், ஆகுளியி னொலியும், ஒலிக்கின்ற காளத்தினின்று மிக்குத் தோன்றுகின்ற ஒலியும், மயிற்கண் வரிந்த பீலியென்ற வாச்சியத்தின் போர்க்கின்ற ஒலியும், புல்லாங்குழலின் ஓசையும், சிங்கத்தின் முழக்கமும், குதிரையின் கனைப் பொலியும், தேரினின்று தோன்றுகின்ற இடிபோன்ற ஒலியும், வலிய துதிக்கைகளைக் கொண்ட மேகம் போன்ற யானையினொலியும், வானத்துத் தோன்றுகின்ற மேகத்தினொலியோடு மாறுபட்டன; -அன்றே- தேற்றம். சிங்கம்-தேரிற்கட்டப்பட்டிருப்பன. வரிகண்பீலி-பெரியார் பாசுரத் தில் தாழ்பீலி என்றவிடத்துப் பீலிதாழ்ந்ததொரு வாத்திய விஸேஷமுமா மென்று அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. (2399)

Koviloor Digital Library

8. பலவகைச் சங்கீதம்

பண்டரு கிளவிச் செவ்விப் பல்லியத் தொழுகு தீந்தேன்
கண்டினிற் குயின்ற வீணை நரம்பொடு கமழுந் தேறல்
வண்டினிற் பொலியு நல்யாழ் வழியுறு நறவம் வானத்து
அண்டர் தஞ்செவியி னுண்ணு மமிழ்தென லாய வன்றே.

இனிய ராகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சொற்களின் தன்மையைக் கொண்டனவாய்ப் பல்வகை வாச்சியங்களினின்று தோன்றுகின்ற இனிய சங்கீதமும், (முறைப்படி) அமைந்த வீணை நரம்பினின்று கற்கண்டுபோல் இன்சுவை தோன்றுகின்ற சங்கீதமும், நல்யாழிடத்தினின்று தோன்று கின்ற தும் வண்டினொலிபோல் விளங்குவதுமான சங்கீதமும், வானத்திலுள்ள தேவர்கள் தஞ்செவியாலுண்கின்ற அமிழ்து போலத் தோன்றின.

போர்க்குச் செல்வோர்க்கு மனக்கிளர்ச்சியுறுமாறு அந்த இராக்கத சேனையிற் சங்கீதமயமாக இருந்த தென்க. வாச்சியம் பேசுவது போல அவற்றினின்று இன்னொலி தோன்றுகின்றதென்பது முதலடியிற் கூறிய பொருள். நக்கியுண்ணப்படுந் தேன் நாவுக்கு இனிமை தருவதுபோலச் செவிப்புலன்கொண்டு முகந்துண்ணப்படுஞ் சங்கீதம் அச்செவிப்புலனுக்கு இனித்தலால், உவமயாகுபெயரால், சங்கீதத்தொனியை தேன், தேறல், நறவம், என்ற சொற்களாற் கூறினார். இச்செய்யுள் பல பிரதிகளிலில்லாமை யைக் காணுமிடத்து, புதிதாகப் பாடிச்சேர்க்கப்பட்ட வெள்ளிப்பாட்டிற் சேர்ந்ததோ என்று ஐயந்தோன்றுகின்றது. (2400)

9. வில்லொலி முதலியன

வில்லொலி வயவ ரார்க்கும் விளியொலி தெழிப்பி னோங்கும்
ஒல்லொலி வீரர் பேசு முரையொலி யுரப்பிற் றோன்றுஞ்
செல்லொலி திரடோள் கொட்டுஞ் சேணொலி நிலத்திற் செல்லுங்
கல்லொலி துரப்ப மற்றைக் கடலொலி கரந்த தன்றே.

வில்லினொலியும், வீரர் ஆரவாரிக்குங் குரலொலியும் அதட்டுதலா லோங்கித் தோன்றுகின்ற ஒல்லென்ற ஒலியும், வீரர் பேசுகின்ற உரை யொலியும், கனைப்பில்தோன்றும் இடிபோன்ற ஓசையும், திரண்ட தோளைக் கொட்டும் மிக்க ஒலியும், நிலத்தில் நடந்து செல்வதனாலான கல்லென்ற ஒலியும் ஓட்டிவிடுவதனால், இவற்றினும் பிறிதான கடலொலி யானது ஒளித்திட்டது; வில்லொலி முதலியவற்றாற் கடலொலியடங்கிற் றென்க. இதில், ஒப்புமையால் ஒன்றில் மற்றொன்று மறைதலாகிய மறைவணி காண்க. (2401)

Koviloor Digital Library

10. தூளி வருணனை

நாற்கட லனைய தானை நடந்திடக் கிடந்த பாரின்
மேற்கடுத் தெழுந்த தூளி விசும்பின்மேற் றொடர்ந்து வீச
மாற்கடற் சேனை காணும் வானவர் மகளிர் மானப்
பாற்கட லனைய வாட்கண் பனிக்கடல் படுத்த தன்றே.

நாற்கடலையொத்த (நால்வகைச்) சேனை நடந்திட்டதனாற் கிடந்த பாரிலிருந்து மேலே விரைந்து புறப்பட்டெழுந்த தூளி-ஆகாயத்தின் மீது தொடர்ந்து வீசுவதனால், பெரியகடல் போன்ற சேனையைக் காண்கின்ற வானவமகளிரின் பெருமைபெற்ற பாற்கடலையொத்த ஒளி படைத்த கண் குளிர்ந்தகடலை (மிக்ககண்ணீரை)த் தோற்றுவித்தது;

சேனைப்பரப்பாலெழுந்த தூளி வானத்தளவும் மிக்குச் சென்ற தென்ற கருத்தை விளக்குதற்பொருட்டு, தூளி தம்கண்களிற் படுதலால் வானவர் மகளிர் கண்களிலும் கண்ணீர் மிக்குத்தோன்றிற்றெனத் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிபடக் கூறினாரென்க. பாற்கடல் பனிக்கடலைப்படுத்தது என்ற நயம்கருதத்தக்கது. கடுத்து எழுந்த விரைந்து எழுந்த. மானம்-பெருமை. (2402)

11. பலதேர்களினிடையே இந்திரசித்து தேரில் தோன்றுதலின் வருணனை

ஆயிர கோடித் திண்டே ரமரர்கோன் நகர மென்ன
மேயவர் சுற்றத் தானோர் கொற்றப்பொற் றேரின் மேலான்
தூயபொற் சுடர்க ளெல்லாஞ் சுற்றுற நடுவட் டோன்றும்
நாயகப் பரிதி போன்றான் தேவரை நடுக்கங் கண்டான்.

தேவேந்திரனுடைய மாளிகை (யிற்பொருந்தியவர்) என்னுமாறு ஆயிர கோடி வலியதேரின்மேற் பொருந்தியவர் சுற்றி நிற்க, தேவரை நடுக்கங் கண்டவனான இந்திரசித்து, -தான் ஒரு வெற்றி பொருந்திய பொற்றேரின் மேலேறியவனாய், பரிசுத்தமாகிய அழகிய ஒளிமயமான நட்சத்திரங்க ளெல்லாஞ் சுற்றிநிற்க (அவற்றின்) இடையே தோன்றுகின்ற தலைமை பூண்ட சூரியனுக்கு ஒப்பானான்; -சுடர்-கிரகங்களுமாம். மனமகிழ்வு தோற்றுவித்தலால், தேருக்கு அமரநகரம் உவமை. (2403)

12. இந்திரசித்து கிரவுஞ்சவியூகம் வகுத்தல்

சென்றுவெங் களத்தை எய்திச் சிறையொடு துண்டஞ் செங்கண்
ஒன்றிய கழுத்து மேனி காலுகிர் வாலோ டொப்பப்
பின்றலில் வெள்ளத் தானை முறைபடப் பரப்பிப் பேழ்வாய்
அன்றிலி னுருவ தாய வணிவகுத் தமைந்து நின்றான்.

Koviloor Digital Library

(இந்திரசித்து)-போய்க் கொடிய போர்க்களத்தையடைந்து, சிறையும் மூக்கும் செங்கண்ணும் பொருந்திய கழுத்தும் உடலும் காலும் உகிரும் வாலும் என்ற இவை ஏற்ற அளவினவாக அமைய, பின்னிடுத லில்லா வெள்ளக்கணக்கான சேனையை முறைமை பொருந்தப் பரப்பிப் பிளவுபட்ட வாயையுடைய அன்றிலினுருவத்தைக் கொண்டதான அணியை வகுத்து(ப் போர் செய்ய)ச் சித்தனாக இருந்தான். (2404)

13. சங்கநாதஞ் செய்தல்

புரந்தரன் செருவிற் றந்து போயது புணரி யேழும்
உரந்தவிர்த் தூழி பேருங் காலத்து ளொலிக்கு மோதை
கரந்தது வயிற்றுக் கால வலம்புரி கையின் வாங்கிச்
சிரம் பொதிர்ந் தமர ரஞ்ச வூதினான் திசையுஞ் சிந்த.

இந்திரன் போரில் தந்திட்டுப்போனதும் ஏழுசமுத்திரங்களும் (மற்றைப் பொருளின்) உரத்தைத் தவிர்த்துக் கற்பம் மாறுங் காலத்தில் ஒலிக்கின்ற ஓதையை(த் தன்) வயிற்றினுள்ளே ஒளித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான யமன்போல் அச்சம்விளைக்கும் வலம்புரிச் சங்கத்தை(த் தன்)கையிலே வாங்கிக்கொண்டு, அமரர் தலை நடுக்கமெடுத்து அஞ்சும்படியும் திசைகள் நிலைகெட்டிடும்படியும் ஊதினான். (2405)

14. சங்கத்தொனிகேட்டு வானரச்சேனை நிலைகெட்டோட, இந்திரசித்து நாணொலிசெய்து ஆரவாரித்தல்

சங்கத்தின் முழக்கங் கேட்ட கவிப்பெருந் தானை யானை
சிங்கத்தின் முழக்கங் கேட்ட தொத்தது விரிந்து சிந்தி
எங்குற்ற என்னா வண்ண மிரிந்ததீ தன்றி யேழை
பங்கத்தன் மலைவி லென்னச் சிலையொலி பரப்பி யார்த்தான்.

சங்கத்தின் முழக்கத்தைக்கேட்ட பெரிய குரங்குச் சேனை சிங்கத்தின் முழக்கங்கேட்டதான யானையை யொத்ததாய், (நாற்புறமும்) பரவிச் சிதறி எங்கேசென்றது என்பது தெரியாமல் நிலைகெட்டோடிற்று; (நிகழ்ந்த) இது அல்லாமல், உமாதேவியை (வாம) பாகத்திலே கொண்ட வனான சிவ பிரானது மலைவில்லையொப்ப(த் தன்) வில்லின் ஒலியைப் பரவச் செய்து, (இந்திரசித்து, தானும்) ஆரவாரித்தான்; (2406)

15. வானரத்தின் நிலைமை

கீண்டன செவிகள் நெஞ்சங் கிழிந்தன கிளர்ந்து செல்லா
மீண்டன கால்கள் கையின் விழுந்தன மரனும் வெற்பும்
பூண்டன நடுக்கம் வாய்கள் புலர்ந்தன மயிரும் பொங்க
மாண்டன மன்றோ என்ற வானர மெவையு மாதோ.

Koviloor Digital Library

வானரங்களெவையும் - செவிகள் கிழியப்பெற்றன; மனம் விண்டன; கால்கள் உற்சாகங்கொண்டு செல்லமுடியாதனவாகத் திரும்பின; (அவற்றின்) கைகளிலிருந்து மரமும் மலைகளும் (கீழ்) விழுந்தன; நடுக்கங் கொண்டன; வாய்கள் உலரப்பெற்றன; (உடல்) மயிரும் மிகுதியாகச்சிந்த 'உயிர்மாண்டேபோயினோமல்லவா?' என்றன; இச்செய்யுளில் அச்சத்தின் மெய்ப்பாடுகளைக் காண்க. என்ற-பலவின்பால்முற்று. (2407)

16. சுக்கிரீவன்முதலிய சிலரன்றி மற்றையோர் நிலைகெட்டோடியமை

செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயுஞ் சமீரணன் சிறுவன் றானும்
அங்கதப் பெயரி னானு மண்ணலு மிளைய கோவும்
வெங்கதிர் மௌலிச் செங்கண் வீடணன் முதலாம் வீரர்
இங்கிவர் நின்றார் அல்ல திரிந்தது குரங்கி னீட்டம்.

செந்நிறக்கிரணங்களையே செல்வமாகவுடைய சூரியனது புதல்வனான சுக்கிரீவனும் வாயுபுத்திரனான அநுமானும் அங்கதனென்ற பெயரை யுடையவனும் ஸ்ரீராமனும் இளையபெருமாளும் கொடிய கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப்போன்று ஒளி வீசுகிற கிரீடந்தரித்த செங்கண்ணை யுடைய விபீஷணனும் முதலிய வீரர் இங்கே நின்றார்: இவர்களல்லாமல் மற்றைக் குரங்குக்கூட்டம் நிலைகெட்டோடிற்று; -வெங்கதிர்-பண்புத் தொகையன்மொழி. (2408)

17. வானரச்சேனை இரிந்தோடியதாக, அரக்கர்சேனை கிளர்ந்து ஆரவாரிக்க, அவ்வரக்கர் போர்க்களத்துப் புகுதல்

படைப்பெருந் தலைவர் நிற்கப் பல்பெருந் தானை வேலை
உடைப்புறு புனலி னோட வூழிநா ளுவரி யோதை
கிடைத்திட முழங்கி யார்த்துக் கிளர்ந்தது நிருதர் சேனை
அடைத்தது திசைக ளெல்லாம் அன்னவ ரகத்த ரானார்.

படைக்குரியபெருந்தலைவர் நிற்கவும் மிகப்பெரிய (குரங்குச்) சேனை சமுத்திரம் கரையுடைத்துக் கொண்டு செல்லுகின்ற (பெருக்கு) நீர்போல் ஓடாநிற்க-நிருதர்சேனையானது,- யுகாந்த காலத்துக் கடலினின்று தோன்றும் பேரொலி யுண்டாகுமாறு முழங்கியாரவாரித்து உற்சாகம் மூண்டதாகித் திசைகள் எல்லாவற்றிலும் (வெற்றிடம் இல்லாயாம்படி) நெருங்கி நின்றது: அவ்வரக்கரும், போர்க்களத்தவரானார்; படைப் பெருந் தானைத் தலைவர்-செங்கதிர்ச செல்வன்சேய் முதலியோர். இச்செய்யுள், 'செங்கதிர்' என்ற பாடலின்முன் சில பிரதிகளிலுள்ளது. (2409)

Koviloor Digital Library

18. அநுமான் தோளின்மீது ஸ்ரீராமனும் அங்கதன் தோள் மீது இலக்குமணனும் ஏறி நிற்க, வானவர்பூமழை பொழிதல்

மாருதி யலங்கன் மாலை மணியணி வயிரத் தோண்மேல்
வீரனும் வாலி சேய்தன் விறல்கெழு சிகரத் தோண்மேல்
ஆரியற் கிளைய கோவு மேறின ரமரர் வாழ்த்தி
வேரியம் பூவின் மாரி சொரிந்தன ரிடைவி டாமை.

அநுமானுடைய அசையுந்தன்மையுள்ள மாலையை யணிந்த அழகிய உறுதியான தோளின்மேல் ஸ்ரீராமனும், வாலியின்புதல்வனான அங்கத னுடைய வலிமை விளங்குகின்ற (மலைச் சிகரத்தையொத்த தோளின் மீது இளைய பெருமாளும் ஏறினார்கள். (அப்போது) தேவர்கள், வாழ்த்தித் தேனைக்கொண்ட அழகிய மலர்மாரியை இடைவிடாமற் சொரிந்தனர்; இச்செய்யுள். சிலபிரதிகளிலில்லை. (2410)

19. அநுமான் அங்கதன் இவர்களின் தோளின் மேலிருக்கும் இராமலட்சுமணரின் வருணனை

விடையின்மேல் கலுழன் றன்மேல் வில்லினர் விளங்கு கின்ற
கடையின்மே லுயர்ந்த காட்சி யிருவருங் கடுத்தார் கண்ணுற்று
அடையின்மே ருவையுஞ் சாய்க்கு மனுமனங் கதனென் றின்னார்
தொடையின்மேன் மலர்ந்த தாரர் தோளின்மேற் றோன்றும் வீரர்.

கண்ணுக்குப்புலனாகிச் சேருமாயின் மேருவையும் அழிக்க வல்ல அநுமன் அங்கதன் என்ற இவர்களின் தோளின்மேல் தோன்று கின்றவரும், தொடுத்த நிலையில் மலர்ந்த பூமாலையணிந்த வரும், வில்லினருமான வீரர் (இராமலட்சுமணர்)-விருஷபத்தின் மீதும் கருடன் மீதும் விளங்குகின்ற எல்லையில்லாமல் மேன்மையாக உயர்ந்த காட்சியை யுடைய (திருமால் சிவன் என்ற) இருவரையும் ஒத்தார்; -பல இடங்களில் உருத்திரமூர்த்தியை இலட்சுமணனுக்கு உவமை கூறுதலைக் காணலாம். மேருவையுஞ் சாய்க்குந் தோளென்க. இரண்டாம் அடியில், கடைஇல் என்று பிரிக்க. (2411)

20. நீலனை முதலாகவுள்ள படைத்தலைவர் பொருமாறு சமைந்து நிற்க, ஸ்ரீராமன் விலக்கிக் கூறத் தொடங்குதல்

நீலனை முதலா யுள்ள நெடும்படைத் தலைவர் நின்றார்
தாலமு மலையு மேந்தித் தாக்குவான் சமைந்த வேலை
ஞாலமும் விசும்புங் காத்த நானிலக் கிழவன் மைந்தன்
மேலமர் விளைவை யுன்னி விலக்கினன் விளம்ப லுற்றான்.

நீலனை முதலாகவுடைய நெடியபடைத்தலைவர் பனை மரங்களையும் மலைகளையும் ஏந்திக்கொண்டு நின்றவராய்த் தாக்குமாறு முயன்ற

Koviloor Digital Library

பொழுதில், மண் விண் என்ற இரண்டையுங் காத்த சக்கரவர்த்தி திருக் குமாரனான ஸ்ரீராமன்-மேல் நிகழும்போர் விளைவைக்கருதி, விலக்கின னாய்(ப் பின் வருமாறு) கூறத்தொடங்கினான்; -அதனை மேற்கவியிற் காண்க. (2412)

21. 'இந்திரசித்து விடும் கடவுட்படையைத் தாங்க முடியாதாகையால் பின் நிரையில் நிற்க' என்று நீலன் முதலியோர்க்கு ஸ்ரீராமன் கூறல்

கடவுளர் படையை நும்மேல் வெய்யவன் றுரந்த காலை
தடையுள வல்ல தாங்குந் தன்மையி ரல்லிர் தாக்கிற்கு
இடையுள தெம்பா னல்கிப் பின்நிரை நிற்றி ரீண்டிப்
படையுள தனையு மின்றெம் விற்றொழில் பார்த்தி ரென்றான்.

'கொடியவனான இந்திரசித்து தெய்வப்படைகளை நும்மீது விடுத்த போது, (அவை மரம் மலை முதலியவற்றால்) தடைப்படுவனவாகா: (நீங்களும் அவற்றைத்) தாங்கும் வல்லமையுடையீரல்லீர்; தாக்குதற்கு (வேண்டியதாய்) உள்ளதாகிய இடத்தை இங்கே (முன் நிரையில்) எமக்கும் கொடுத்திட்டுப் பின் வரிசையில் நில்லுங்கள்; இந்த (அரக்கப்)படை உள வரையும் இன்று எம்முடைய விற்றொழிலைக் காணுங்கள் என்று கூறினான். (இராமன்). (2413)

22. இராமலட்சுமணர் அரக்கர்சேனையோடு பொருதல்

அருண்முறை யவரு நின்றா ராண்டகை வீரர் ஆழி
உருண்முறை தேரின் மாவி னோடைமால் வரையி னூழி
இருண்முறை நிருதர் தம்மே லேவின ரிமைப்பி லோரும்
மருண்முறை எய்திற் றென்பர் சிலைவழங்கு அசனி மாரி.

(பின்பு இராமபிரானது) அருளின் முறையிலே (இராமன் சொல்லிய படியே) அந்தவானரரும் (பின்நிரையில்) நின்றார்: ஆண்மைக் குணமுள்ள வீரரான இராமலட்சுமணரும், (பொருமாறு அமைந்து நின்றவர்களாய்), சக்கரம் உருளுகின்ற முறைமையினாற் செல்லுகின்ற தேரின் மீதும் குதிரை மீதும் முகபடாமணிந்த பெரிய மலைபோன்ற யானைமீதும் ஊழிக்காலத்து இருளின்தன்மையைக் கொண்ட (மிக்க கருநிறமுள்ளவரான) அரக்கர் மீதும் வில்லானது வெளியிடுகின்ற இடியேற்றோடுகூடிய (அம்பு) மழையை ஏவினர்; (அதுகண்ட இமையாக்கண்ணரான தேவர்களும், மருளும்காலம் உண்டாயிற்று என்பவ ராயினர்: -எல்லாம் அழியும் பிரளயகாலத்து எங்கும் இருள்மயமாக இருக்குமென்க. (2414)

Koviloor Digital Library

23. இராம லட்சுமணருடைய வீரத் தொழிலின் சிறப்பு: கவிக்கூற்று

இமைப்பதன் முன்னம் வந்த விராக்கத வெள்ளந் தன்னைக்
குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர் தனுத்தொழில் குறித்துஇன் றெம்மால்
அமைப்பதென் பிறிதொன் றுண்டோ மேருவென் றமைந்த வில்லான்
உமைக்கொரு பாக னெய்த புரங்களி னொருங்கி வீழ்ந்த.

(பொருமாறு) வந்த வெள்ளக்கணக்கான இராக்கத சேனையை இமைப்ப தற்கு முன்னமே அழிக்குந்தொழிலைப் புரிந்த வீரரான இராம லட்சுமணரின் வில்லின் செயலைக் குறித்து, இப்போது எம்மால் சொல்லத்தக்கது யாது உளது? உமாதேவியார்க்கு(த் தன்) வாமபாகத்தைக் கொடுத்தவனான சிவ பெருமான் மேரு என்று அமைந்தவில்லால் எய்த திரிபுரத்து அசுரசேனை போல உயிரொழிந்து வீழ்ந்தன (என இவ்வாறு சொல்லலாமேயன்றி), வேறொன்று உளதோ? -ஒருங்குதல்-அழிதல். (2415)

24. இராமலட்சுமணரின் போர்த்திறனை இந்திரசித்து காணுதல்

தேரின்மேற் சிலைமி னின்றே விந்திர சித்தென் றோதும்
வீரருள் வீரன் கண்டான் விழுந்தன விழுந்த வென்னும்
பாரின்மே னோக்க லன்றேற் பட்டனர் பட்டா ரென்னும்
போரின்மே னோக்கி லாத விருவரும் பொருத பூசல்.

(மேன்மேலும்) விழுந்தபடியேயுள்ளன என்று சொல்லுதற்கு இடனான (போர்செய்யும்) பூமியின்மீது (சேனைகள் இறந்து விழுந்து கொண்டிருப்ப தைக்) காண்பதல்லது (இன்னார்) பட்டனர் (இன்னார்) பட்டார் (இறந்தார்) என்று பகுத்துச் சொல்லத்தக்க போரின்மேல் நோக்க முடியாத வகையாக இருவரும் பொருத (உக்கிரமும் விரைந்து செய்யப் படுவதுமான) போரை, தேரின்மீது சிலையை யூன்றிக்கொண்டு நின்ற இந்திரசித்தென்று சொல்லப் பட்ட வீரர்க்குள் வீரன், கண்டான்.

இராமலட்சுமணர் அப்போது பொருத பூசலானது போர்க்களத்தில் சேனைகள் உயிர்மடிந்து விழுந்துகொண்டேயிருக்கின்றன என இம்மாத் திரஞ் சொல்லலாமே தவிர, இன்னார் இறந்தார். இன்னாரிறந்தாரென்று கண்டு குறித்துச் சொல்வதற்கும் முடியாதவாறு மிகவும் உக்கிரமும் விரைவுமாக நிகழ்ந்தது: இந்திரசித்து எதிர்த்துப் பொர முடியாது அப்போரை வில்லை யூனறிக்கொண்டு கண்டானென்பதாம். (2416)

Koviloor Digital Library

25. யானை முதலியன பட்டது கண்டு, இந்திரசித்து, திகைப்படைந்து வெருவிக் கூறுதல்

யானைபட் டனவோ வென்றா னிரதமிற் றனவோ வென்றான்
மானமா வந்த வெல்லாம் மறிந்தொழிந் தனவோ வென்றான்
ஏனைவா ளரக்க ரியாரு மில்லையோ வெடுக்க வென்றான்
வானுயர் பிணத்தின் குப்பை மறைத்தலின் மயக்க முற்றான்.

(இந்திரசித்து), வானம்வரையில் ஓங்கிய பிணத்தின் குவியல் (எதிரிகளைத் தெரியவொட்டாமல்) மறைப்பதனால் திகைப்படைந்த வனாகி, யானைகள் இறந்தனவோ என்றான்; இரதங்கள் முறிந்தனவோ என்றான்; மானமுள்ள குதிரைகள் வந்தன எல்லாம் உயிர் மடிந்து போயினவோ என்றான்; (இறந்து போனவர்களை) எடுத்து அப்பாற் போடுதற்கு மற்றும் வாட்படையையுடைய அரக்கர் எவரும் இல்லையோ என்றான். (2417)

26. ராம லட்சுமணரின் போர்த் திறமையை இந்திரசித்து வியத்தல்

செய்கின்றா ரிருவர் வெம்போர் சிதைகின்ற சேனை நோக்கின்
ஐயந்தா னில்லா வெள்ள மறுபது வீகஎன்று
வைகின்றா ரல்ல ராக வரிசிலை வலத்தான் மாள
எய்கின்றா ரல்ல ரிதெவ் விந்திர சால மென்றான்.

''கொடியபோரைச் செய்கின்றவரோ, இருவரே; அழிந்து வீழ்கின்ற சேனையைப் பார்த்தாலோ, ஐயமில்லாத அறுபது வெள்ளமாகும்: (இவர் அறுபது வெள்ளஞ்சேனையையும்) 'அழிந்திடுக' என்று வைதல் மூலமாகச் (சேனைகளைச்) சிதைக்கின்றாரா? அங்ஙனல்லராக, கட்டமைந்த வில்லின் வலத்தினால் (உயிர்) மாளுமாறு எய்கின்றவருமிலர்: இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்தது, என்ன இந்திர சாலமோ!'' என்று கூறினான். (இந்திரசித்து); எய்து அறுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளை இருவர் இவ்வளவு சொற்பகாலத்துக்குட் சிதைத்தல் இயலாத காரியம் என்றபடி. (2418)

27-29. போரின் நிகழ்ச்சியை இந்திரசித்து வியப்புடன் கவனித்துப்பார்த்தல்

அம்பின்மா மழையை நோக்கும் உதிரத்தி னாற்றை நோக்கும்
உம்பரி னளவுஞ் சென்ற பிணக்குன்றி னுயர்வை நோக்கும்
கொம்பற வுதிர்ந்த முத்தின் குப்பையை நோக்கும் கொன்ற
தும்பியை நோக்கும் வீரர் சுந்தரத் தோளை நோக்கும்.

(இந்திரசித்து), அம்பினாலியன்ற பெருமழையைப் பார்ப்பான்; உதிரத் தினாலியன்ற நதியைப் பார்ப்பான்; வானம் வரையிலோங்கிய பிணமலையின் ஒக்கத்தைப் பார்ப்பான்; தந்தம் அற்றதனாலுதிர்ந்த முத்தின் குவியல்

Koviloor Digital Library

களைக் காண்பான்; கொல்லப்பட்ட யானைகளைக் காண்பான்; (இவற்றிற் கெல்லாம் ஏதுவான) வீரர்களின் (ராமலக்ஷ்மணரின்) அழகிய தோளைப் பார்ப்பான்.

தலைகளை நோக்குந் தான்தன் சரங்களை நோக்குந் தன்கைச்
சிலையினை நோக்குஞ் செம்பொற் றேரினை நோக்குஞ் செய்த
கொலைகளை நோக்குங் கொன்ற கொற்றவர் தம்மை நோக்கும்
அலை பொருங் குருதி யென்னும் அளக்கரை யமைய நோக்கும்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய விஷயங்கள் பலவும், மலைகளை நோக்கும் (என்ற பாடலில் வந்திருத்தலால், இது வெள்ளிப் பாட்டாயிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது. (2419)

28. மலைகளை நோக்கும் மற்றவ் வானுறக் குவிந்த வன்கண்
தலைகளை நோக்கும் வீரர் சரங்களை நோக்கும் தாக்கி
உலைகொள்வெம் பொறியின் உக்க படைக்கலத் தொழுக்கை நோக்கும்
சிலைகளை நோக்கும் நாணேற் றிடியினைச் செவியி னோக்கும்.

மலைகளை நோக்குவான்; மற்று வானுற (ஓங்கிக்) குவிந்த கொடிய கண்களைக்கொண்ட அந்தத் தலைகளை நோக்குவான்; (இவ்வாறு குவிதற்குக் காரணமான) வீரரின் சரங்களின்வல்லமையை யாராய்வான்: மோதி உலைக்களத்துக்கொண்ட நெருப்புப் பொறியினுடனே கீழ் விழுந்து கிடக்கின்ற படைக்கலங்கள் நீளச் சென்றிருத்தலைப் பார்ப்பான்; (இங்ஙன் ஆகுமாறு அம்பு மழை பொழிகின்ற ராமலக்ஷ்மணரின்) விற்களைப் பார்ப்பான்; (அன்னார்) நாணேற்றி யொலிப்பிக்கின்ற பேரொலியைச் செவியினாற் காண்பான்.

நோக்குதல், ஐம்பொறிகட்கும் உள்ள செயலாகும். மலைகள் - ஒடிந்து வீழ்ந்ததேர்க்குலங்க ளென்றேனும், யானைகளென்றேனும், அரக்கவீரரின் உடற்குவையென்றேனுங் கொள்க. உலைக்களத்திற் காய்ச்சியடிக்கும்போது படைக்கலம் தீப்பொறிகளுடன் இருப்பது போலப் போரில் தாக்கும் பொழுது இருக்குமாதலால், 'தாக்கி உலைகொள்வெம்பொறியினுக்க படைக்கலம்' என்றார். ஒழுக்கு - ஒழுங்காயிருப்பதுமாம். இச்செய்யுள் ஆர்க்கின்ற (33) என்ற பாடலின்பின் சில பிரதியிலுள்ளது. (2420)

29. ஆயிரந் தேரை யாட லானையை யலங்கன் மாவை
ஆயிரந் தலையை யாழிப் படைகளை யறுத்தும் அப்பாற்
போயின பகழி வேகத் தன்மையைப் புரிந்து நோக்கும்
பாயும்வெம் பகழிக் கொன்றும் கணக்கிலாப் பரப்பைப்பார்க்கும்.

ஆயிரந்தேர்களையும், வலிமையுள்ள யானைகளையும் கூத்தாடுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளையும், (ஆயிரக்கணக்கான அரக்கர்) தலைகளை

Koviloor Digital Library

யும், அழிக்குந்தன்மையுள்ள அரக்கர்படைக்கலங்களையும் அறுத்திட்டும், (அமையாது) அப்பாற்போயினவாகிய அம்புகளின் வேகத் தன்மையை விரும்பிப் பார்ப்பான்; பாய்கின்ற வெவ்வியபகழிக்கு ஒரு வரம்பும் இல்லாத பரப்பைப் பார்ப்பான்.

'வீரர்சரங்களைநோக்கும்' என்று சரத்தைப் பற்றிக் கீழ்க்கவியிற் சொல்லிய கவி, அச்சரங்கள் யானைமுதல் படைக்கலம் ஈறாகக் கூறிய வற்றை யழிக்குந் தொழிற்சிறப்பை இங்கே எடுத்துக் கூறுகின்றாரென்க. (2421)

30. அறுபதுவெள்ளவரக்கரின் படைகளும் சாம்பரானதை இந்திரசித்து நோக்குதல்.

அறுபது வெள்ள மாய வரக்கர்த மாற்றற் கேற்ற
எறிவன வெய்வ பெய்வ எற்றுறு படைக ளியாவும்
பொறிவனம் வெந்த போலச் சாம்பராய்ப் போய தல்லால்
செறிவன வில்லா வாற்றைச் சிந்தையால் தெரிய நோக்கும்.

அறுபதுவெள்ளந் தொகையினரான அரக்கர், தம்வல்லமைக்கு ஏற்றனவான எறிவனவும் எய்வனவும் பொழிவனவும் தாக்குவனவுமான படைக்கலங்கள் யாவும், தீப்பொறிபறக்க வனம் வெந்தது போலச் சாம்பராய்ப் போனதல்லாமல் (தாக்குமாறு வந்து) நெருங்குபவை இல்லாத தன்மையை மனத்தினால் ஆராய்ந்து பார்க்கலானான்; -இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் 'வயிறலைத்து' என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. பொறி-வண்டுமாம். (2422)

31. இந்திரசித்து படுகளநிகழ்ச்சியைப் பார்த்தல்

வயிறலைத் தோடி வந்து கொழுநர்மேன் மகளிர் மாழ்கிக்
குயில்தலத் துக்க வென்னக் குழைகின்ற குழைவை நோக்கும்
எயிறலைத் திடிக்கும் பேழ்வாய்த் தலையிலா வாக்கை யீட்டம்
பயிறலைப் பறவை பாரிற் படிகிலாப் படியைப் பார்க்கும்.

வயிற்றிலடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்து (தம்) கணவர் மீது மகளிர் மனம் வருந்திக் குயில் பூமித்தலத்திலே (இறகொடிந்து) வீழ்ந்துகிடக்கின்றன என்னுமாறு வருந்துகின்ற வருத்தத்தைப் பார்ப்பான்; பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு சத்தமிடுகின்ற பிளவுபட்ட வாயையுடைய தலைகளைப் பெற்றிராத உடலின்கூட்டம் (கபந்தங்கள்) கூத்தாடுதலையும், (அதனால் அஞ்சிப்) பறவைகள் பூமியிற் படியமுடியாத தன்மையையும் பார்ப்பவனானான்; (இந்திரசித்து).

பயிறல்-பழகுதல்: இங்கே கூத்தாடுதல், தங்கணவர் இறந்ததுபற்றிப் பூமியில் விழுந்து அழுகின்ற அரக்கியர்க்குக் குரலிற் குயில் உவமை.

Koviloor Digital Library

'எயிறலைத்திடிக்கும் பேழ்வாய்த்தலை' என்றது- இப்போது கபந்தமா யிருக்கும் யாக்கைக்கு உரிய வீரர் பொருங் காலத்திய நிலையைக் கூறிய தாம். (2423)

32. அநுமான் அங்கதன் இவர் சாரிதிரிந்த திறனை இந்திரசித்து வியத்தல்

அங்கத ரனந்த கோடி யுளரெனு மனும னென்பாற்கு
இங்கினி யுலக மெல்லா மிடமிலை போலு மென்னும்
எங்குமிம் மனித ரென்பா ரிருவரே கொல்லென் றுன்னும்
சிங்கவே றனைய வீரர் கடுமையைத் தெரிகி லாதான்.

ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீரரான அங்கதன் முதலியோரின் வேகத்தை யறியமாட்டாதவனான இந்திரசித்து- 'அங்கதரென்பார் பல கோடிக்கணக் கினர் உள்ளார்' என்பான்; 'அநுமான் என்று பேர் கொண்டவர்க்கு இனி இங்கே உலகமெல்லாமும் செல்லுதற்கு இடம் போதியதாக இல்லை போலும்' என்பான்; 'எல்லாவிடத்துமாகக் காணப்படுகின்ற இந்த மனித ரென்பவர் இருவரேதாமோ?' என்று நினைப்பான்;

கீழே இராமலட்சுமணரின் வில்தொழிலின் கடுமையைக் கூறிய கவி, இதனால் அனுமான் அங்கதன் என்ற இவர்களுடைய சாரி திரிந்த திறனைக் கூறுகின்றாரென அறிக. அநுமானும் அங்கதனும் இராமலட்சுமணரைத் தோளிற்சுமந்தவண்ணம் போரிற் சாரிதிரிவதனால், எங்கும் அங்கதனும் எங்கும் அனுமானும் எங்கும் இராமலட்சுமணரும் காணப்பட்டனர். அநுமான் பெருவேகமுள்ளவனாதலால், அவன் சாரிதிரிதற்கு இவ்வுலகமே போதாதென்று கருதினான், இந்திரசித்து. (2424)

33. இதுவரையில் நேராத நிகழ்ச்சிகளை அப்போது இந்திரசித்து காணல்

ஆர்க்கின்ற வமரர் தம்மை நோக்குமாங் கவர்க ளள்ளித்
தூர்க்கின்ற பூவை நோக்கும் துடிக்கின்ற இடத்தோ ணோக்கும்
பார்க்கின்ற திசைக ளெங்கும் படும்பிணப் பரப்பைப் பார்க்கும்
ஈர்க்கின்ற குருதி யாற்றின் யானையின் பிணத்தை நோக்கும்.

(இராக்கதசேனை பெரும்பாலும் அழிந்தது கண்டு மகிழ்வு கொண்டு) ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்களைப் பார்ப்பான்; அங்குள்ள அவர் கையினால் முகந்து தூர்க்கின்ற பூவை நோக்குவான்; (தீநிமித்தமாகத்) துடிக்கின்ற (தன்) இடத்தோளை நோக்குவான்; பார்க்கின்ற திசைகளெங்கும் விழுந்துகிடக்கும் பிணத்தின் பரப்பைப் பார்ப்பான்; குருதியாற்றினால் ஈர்க்கப்படுகின்ற

Koviloor Digital Library

யானையின் பிணத்தைப் பார்ப்பான்; ஆங்கவர்கள் என்ற சொல், 'தத்ரபவந்த:' என்ற வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பாய்ப் பெரியோரான அத்தேவர்களென்ற பொருளினது எனலுமாம். (2425)

34. அரக்கரிற் பெரும்பாலோர் இறந்தது கண்டும் வானரசேனை இந்திரசித்தினிடமுள்ள அச்சத்தினால் திரும்பிவராமை

ஆயிர கோடித் தேரு மரக்கரு மொழிய அல்ல
மாயிருஞ் சேனை யெல்லா மாய்ந்தன கண்டும் வல்லை
போயின குரக்குத் தானை புகுந்தில தன்றே பொற்றேர்த்
தீயவன் தன்மே லுள்ள பயந்தினாற் கலக்கந் தீரா.

ஆயிரங்கோடித்தேர்களும் அரக்கரும்தவிர மற்றையோரான அரக்கரின் மிக்கபெருஞ்சேனையெல்லாம் மாய்ந்தவற்றைக் கண்டும், விரைவாக நிலை கெட்டோடின குரங்குச்சேனை, பொற்றேரைக்கொண்ட தீயவனான இந்திர சித்தினிடமுள்ள பயத்தினால் கலக்கந்தீராமல் மீண்டுவந்திலது. (2426)

35. இராமலட்சுமணர் அரக்கரிற் பெரும்பாலோரை அழித்திட்டது கண்டு, அநுமான் தோள்கொட்டி ஆரவாரித்தல்

தளப்பெருஞ் சேனை வெள்ள மறுபதுந் தலத்த தாக
அளப்பருந் தேரினுள்ள தாயிரக் கோடியாகத்
துளக்கமி லாற்றல் வீரர் பொருதபோர்த் தொழிலை நோக்கி
அளப்பருந் தோளைக் கொட்டி அஞ்சனை மதலை யார்த்தான்.

கூட்டமான பெருத்தசேனையெல்லாம் அறுபதும் தரையில் (உயி ரொழிந்து) விழுந்ததாய்விடவும், (கண்களாற்கண்டு) கணக்கிட முடியாத தேரிலுள்ள (அரக்கச்)சேனை ஆயிரங்கோடியே எஞ்சியதாய் விடவும், கலக்கமில்லாதவல்லமையுள்ள வீரரான இராமலட்சுமணர் பொருத போர்த் தொழிலைப் பார்த்து, அஞ்சனா தேவியின் குமாரனான அநுமான், அளக்க முடியாத (மிகப்பரந்த) (தன்) தோளைக்கொட்டி ஆரவாரஞ் செய்தான். (2427)

36. அநுமானது முழக்கத்தைக் கேட்ட அரக்கரின் நடுக்கம்

ஆரிடை யனும னார்த்த வார்ப்பொலி யசனி கேளாத்
தேரிடை நின்று வீழ்ந்தார் சிலர்சிலர் படைகள் சிந்திப்
பாரிடை யிழிந்து போகப் பாரித்தார் பைம்பொ னிஞ்சி
ஊரிடை நின்று ளாரு முயிரினோ டுதிரங் கான்றார்.

Koviloor Digital Library

(காணுவதற்கு) அரிய (கொடிய) போர்க்களத்தில் அநுமான் ஆரவாரித்த பேரொலியாகிய இடியைச் செவியிலேற்று, சில அரக்கர், தேரிடையினின்று (கீழ்) வீழ்ந்திட்டார்கள்; சிலர், (தாம்கையிற் கொண்டிருந்த) படைக்கலங் களைச் சிந்திப் பூமியிலேயிழிந்து (ஊர்க்குத் திரும்பிப்) போய்விடப் பரபரப்புக்கொண்டார்கள்; பசும்பொன்னாலியன்ற மதிளை யுடைய ஊரிலிருந்த அரக்கர்களும், உயிருடனே இரத்தத்தைக் கக்கினார்கள். (இரத்தங்கக்கிய வண்ணம் உயிரொழிந்தார்கள்). (2428)

37. அஞ்சினவர்களைச் சினந்து, இந்திரசித்து இராமலட்சுமணர் மீது வருதல்

அஞ்சினீர் போமி னின்றோ ரார்ப்பொலிக்கு அழியற் பாலிர்
வெஞ்சமம் விளைப்ப தென்னோ நீருமிவ் வீரரோடு
துஞ்சினிர் போலு மன்றோ என்று அவர்ச் சுளித்து நோக்கி
மஞ்சினிற் கரிய மெய்யா னிருவர்மே லொருவன் வந்தான்.

மேகத்தினும் கருமையான வடிவுபடைத்தவனான இந்திரசித்து -'இன்று ஓர் ஆரவாரவொலிக்கே மனமழிவுபடுதலைக் கொண்ட தன்மையுடைய வர்களாய் அஞ்சினவர்களே! (நீங்கள் திரும்பி ஊர்க்கே) போய் விடுங்கள்; (இப்படிப்பட்ட நீவிர்) கொடும்போரை விளைப்பதென்பது என்ன உள்ளது? (இப்படி அஞ்சுபவர்களாற் கடியபோர் செய்யமுடியாதென்றபடி); நீங்களும் (உயிர்போய்த் தரையில் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற) இந்த வீரரோடு இறந்தவரேபோல் பயனற்றராகவேயுள்ளீரன்றோ?' என்று (கூறி, அஞ்சிய) அவ்வரக்க வீரரைச் சினந்து பார்த்துவிட்டு, இராமலட்சுமணர் இருவரின் மீது தானொருவனாகவே வந்தான்; (2429)

38. ஆயிரகோடித் தேரும் ரோஷங்கொண்டு பொரப்புகுதல்

அக்கணத் தார்த்து மண்டி யாயிர கோடித் தேரும்
புக்கன நேமிப் பாட்டிற் கிழிந்தன புவன மென்னத்
திக்கணி நின்ற யானை சிரம்பொதி ரெறியப் பாரின்
உக்கன விசும்பின் மீன்க ளுதிர்ந்திடத் தேவ ருட்க.

அந்தக்கணத்தில்தானே. (அதுகண்டு), திக்குக்கு அலங்காரமாக நின்ற திக்கஜங்களெல்லாம் (தமது) சிரம் நடுக்கலெடுக்கவும், ஆகாயத்தி லுள்ள நட்சத்திரங்கள் பூமியில் விழுந்தனவாக உதிர்ந்திடவும், தேவர்கள் அஞ்சவும், ஆயிரகோடித் தேரும் ஆரவாரஞ்செய்து நெருங்கிச் சக்கரம் ஓடுவதனாற் புவனம் கிழிவனவாய்விடுமென்று (யாவரும்) கருதுமாறு (பேரதிர்ச்சியுண் டாகப் போர்க்களத்திற்) புக்கன. (2430)

Koviloor Digital Library

39-43. இலட்சுமணன் பொருது இந்திரசித்தின் தலையை வீழ்த்துவதாகச் சபதங் கூறுதல்

மாற்றமொன் றிளையவன் வளைவிற் செங்கரத்து
ஏற்றினன் வணங்கிநின் றியம்பு வான்இகல்
ஆற்றின னரவுகொண் டசைப்ப ஆரமர்
தோற்றன னென்று கொண் டுலகஞ் சொல்லுமால்.

(நாணேறிட்டதனால்) வளைந்துள்ள வில்லைத் (தன்) செவ்விய கையிலேந்திய (ஸ்ரீராமனை) வணங்கிநின்று, இளையபெருமாள், ஒரு வார்த்தையை(ப் பின்வருமாறு) கூறலானான்: வல்லமையை (மிகுதியாகக்) காட்டியவனாகிய இந்திரசித்து, நாகாஸ்திரத்தைக்கொண்டு கட்டியதனால் அரிய போரில் (நான்) தோற்றேனென்று உலகஞ்சொல்லும்; -'இயம்புவான்' என்பதை இச்செய்யுளின் பின்னீரடி முதல் நான்கரைச் செய்யுள்களால் கூறுவர். என்று கொண்டு, கொண்டு-அசை. (2431)

40. காக்கவுங் கிற்றிலன் காதல் நண்பரைப்
போக்கவுங் கிற்றில னொருவன் போய்ப்பிணி
ஆக்கவுங் கிற்றிலன் வென்றி யாருயிர்
நீக்கவுங் கிற்றில னென்று நின்றதால்.

(யாதொருதீங்கும் வரவொட்டாமல்) அன்புள்ள நண்பரைக் காக்கவும் வல்லமையற்றவன்: (அவர்கட்குநேர்ந்த தீங்காகிய பாசக் கட்டைப்) போக்கவும் வல்லமையற்றவன். ஒருவனாகப் போய்(த் தீங்கு புரிந்த அந்த இந்திரசித்துக்கு)ப் பிணிப்பையுண்டாக்கவும் வல்லமையற்ற வனாகி விட்டான்: (இங்ஙனுள்ளவன்) வெற்றிபொருந்திய தனது அரிய உயிரை நீக்கவல்லமையற்றவனானானென்று (வசைச்சொல்லொன்று உலகத்தில்) நின்றிட்டது.

நண்பர்க்குத் தீங்குவராமலே காக்கவேண்டும்: அது முடியாவிட்டாலும் அவர்க்குத் தீங்குவந்தபின்பாவது அந்தத்தீங்கை (நாகபாசப்பிணிப்பைப்) போக்கவாவது வேண்டும்: அதுவும் செய்யாவிட்டாலும், பிணித்தலை விளைத்த அந்தப்பகைவனுக்கு மாறாகப் பிணிப்பையாவது ஆக்க வேண்டும்: அதுவும் செய்யமாட்டாதான் தன்னுயிரைப்போக்குவது உத்தமம்: அதுவும் செய்யவில்லையென்ற ஏச்சு உலகத்தில் எனக்குநிலைத்து நின்ற தென்பதாம். -வென்றியார்-இப்போது வெற்றிபெற்ற பகைவர் (இந்திர சித்து) எனினுமாம். (2432)

41. இந்திரன் பகையெனு மிவனை யென்சரம்
அந்தரத் தருந்தலை யறுத்தி லாதெனின்
வெந்தொழிற் செய்கையன் விருந்து மாய்நெடு
மைந்தரிற் கடையெனப் படுவன் வாழியாய்.

Koviloor Digital Library

வாழ்ச்சி பெறுபவனானவனே! இந்திரன் பகைவனென்கின்ற இவனுடைய அரிய தலையை என்சரம் அந்தரத்தில் அறுத்துத்தள்ளாதெனின், கொடுந்தொழிலைச் செய்கின்றவனுக்கு (யமனுக்கு) விருந்தாகி (இறந்து போய்)ப் பெருமைபெற்ற மனிதரிற் (சேராது) கடைப்பட்டவன் என்னப் படுபவனாவேன். (2433)

42. நின்னுடை முன்னரியான் நெறியி னீர்மையான்
தன்னுடைச் சிரத்தையென் சரத்திற் றள்ளினால்
பொன்னுடைய வனைகழற் பொலம்பொற் றோளினாய்
என்னுடைய அடிமையு மிசையிற் றாமரோ.

பொனனாலியன்றுபூண்ட வீரக்கழலுடனே அழகிய பொன்னணிகளை யணிந்த தோள்களையுடையவனே! உன்னுடைய (கண்) முன்பாக யான் நன்னெறியிற் செல்லுந்தன்மையில்லாதவனான இந்திரசித்தினுடைய தலையை என் அம்பினால் தள்ளினால்தான், என்னுடைய அடிமையும் புகழ் பொருந்தியதாகும்; அரோ-ஈற்றசை. நெறி இல் என்று பிரியும். முன்னரின் அரோ-ஈற்றசை. நெறி இல் என்று பிரியும். (2434)

43. நெடியன வுலகெலாங் கண்டு நிற்கவென்
அடுசர மிவன்றலை யறுத்தி லாதெனின்
முடிய வொன் றுணர்த்துவ னுனக்கு நான்முயல்
அடிமையின் பயனிகந் தறுவ தாகென்றான்.

பரந்தனவாகிய உலகமெல்லாங்கண்டு நிற்கையில் தானே என்னுடைய அடவல்ல சரம் இவ்விந்திரசித்தின் தலையை அறுக்காத தானால், முடிவாக (நான் உன்னிடத்து) ஒன்றுசொல்லுவேன்; உனக்கு நான் முயல்கின்ற அடிமைத்தொழிலின் பயன் (என்னைவிட்டு) நீங்கிப் போய் விடுவதாக என்று கூறிமுடித்தான். (இலக்குமணன்): (2435)

44. அதுகேட்டுத் தேவர் முதலியோர் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தல்

வல்லவ னவ்வுரை வழங்குங் காலையின்
அல்லனீங் கினமென வமர ரார்த்தனர்
எல்லையி லுலகங்க ளெவையு மார்த்தன
நல்லற மார்த்தது நமனு மார்த்தனன்.

வல்லமையுள்ளவனாகிய இலக்குமணன் அவ்வாறான பேச்சைச் சொல் லுஞ் சமயத்தில்-தேவர்கள் (இனி நம்பகைஞனான இந்திரசித்து ஒழிவது திண்ணமென்ற உறுதியான கருத்தினால்) 'துன்பம் நீங்கினோம்' என்று (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரித்தார்கள்; எல்லையில்லாத உலகமும் மற்று முள்ள பிராணிகளும் ஆரவாரித்தன; நல்லதருமத்திற்கு உரிய தேவதையும் (இனி உலகத்தில் தருமம் தடையில்லாமல் நடைபெறுமென்ற கருத்தினால்)

Koviloor Digital Library

ஆர்த்தது; யமனும் (இதுவரையிற்கிட்டுதற்கு அரியனவான அரக்கருயிர் களைக் கொள்ளை கொள்ளாலாமென்று) ஆரவாரித்தான்; -நமனும், உம்மை- இறந்தது தழுவியது. (2436)

45. இராமபிரான் இலட்சுமணன் திறத்தைத் கொண்டாடுதல்

முறுவல்வாண் முகத்தினன் முளரிக் கண்ணனும்
அறிவைநீ யடுவலென் றமைதி யாமெனின்
இறுதியுங் காவலு மியற்று மீசரும்
வெறுவியர் வேறினி விளைவதி யாதென்றான்.

தாமரைக்கண்ணனான ஸ்ரீராமனும்-புன்சிரிப்புத் தோன்றுகின்ற ஒளி பொருந்திய முகத்தையுடையவனாய், 'நீ (இன்னாரைச்) சங்கரிப்பேன் என்று (மனத்தினாற்) கருதினாயாயின், (அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தையறிய) அறிவு படைத்துள்ளாய்) சங்காரமும் காத்தலும் என்ற தொழிலைச் செய் கின்ற உருத்திரமூர்த்தி விஷ்ணுமூர்த்தி என்ற இருதலைவரும் (உன் திற மைக்கு முன்னே) ஒன்றுமில்லாதவர்; இனி வேறேவிளையக்கூடியது என்ன உளது? என்று (இலட்சுமணன் திறமையைப்) புகழ்ந்து கூறினான். (2437)

46. ஸ்ரீராமனைத்தொழுது அரக்கரைச் சங்காரஞ் செய்வேனென்று இலட்சுமணனெழுதல்

சொல்லிது கேட்டடி தொழுது சுற்றிய
பல்பெருந் தேரொடும் அரக்கர் பண்ணையைக்
கொல்வனிங் கன்னது கராண்டி கொல்லென
ஒல்லையி னெழுந்தன உவகை உள்ளத்தான்.

இச்சொல்லைக்கேட்டுத் திருவடிகளை வணங்கி, 'சூழ்ந்துள்ள பல பெருந் தேரோடும் அரக்கர் கூட்டத்தைக்கொன்றிடுவேன்: இப்போது அத்தன்மை யைக் காண்பாய்' என்று சொல்லி, மகிழ்ச்சி நிரம்பிய மனத்தையுடைய வனாய், விரைந்தெழுந்தான்; -கொல்-அசை. (2438)

47. அங்கதனாரவாரிப்பும் ஸ்ரீராமபிரானது சங்கநாதமும்

அங்கத னார்த்தன னசனி யேறென
மங்குனின் றதிர்த்தன வயவன் றேர் வருஞ்
சிங்கமு நடுங்குறத் திருவி னாயகன்
சங்கமொன் றொலித்தது கடலுந் தள்ளுற.

வீரனான இந்திரசித்தின் தேரிற்கட்டிய சிங்கங்களும் நடுங்கும்படி, மேகத்தினின்று அதிர்ந்தனவான பேரிடிகள் போல(ப் பேரொலி தோன்ற) அங்கதன் ஆரவாரித்தான்; கடலொலியும் பின்னிடும்படி ஸ்ரீராம னுடைய சங்கமொன்று ஒலித்தது.

Koviloor Digital Library

இலக்குமணன் வாகனமான அங்கதன் சிங்கநாதஞ்செய்ய, ஸ்ரீராமன் சங்கநாதஞ் செய்தானென்றவாறு. இலட்சுமணனுக்கு உற்சாகமூட்ட ஸ்ரீராமன் சங்கை யூதினனென்க. மங்குல்-மேகம். சிங்கம் நடுக்குறவும் கடல்தள்ளுறவும் சங்கமொன்று ஒலித்தது என்று கூட்டியுரைத்தலுமொன்று. திருவினாயகன் என்ற தொடர்க்கு-வெற்றித்திருவிற்குஉரிய தலைவனான இளையபெருமாள் என்றலும், 'லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந;' என்றபடி கைங்கர்ய ஸ்ரீக்கு உரியவனான இலட்சுமணனென்றலுமாம். (2439)

48. அரக்கர்பலபடைக்கலங்களை வீசுதல்

எழு மழுச் சக்கர மீட்டி தோமரம்
முழுமுரண் தண்டுவேல் முசுண்டி மூவிலை
கழுவயிற் கப்பணங் கவண்கல் கன்னகம்
விழுமழைக் கிரட்டிவிட் டரக்கர் வீசினார்.

எழுக்கள் மழுக்கள் சக்கரம் ஈட்டி தோமரம் பெருவலிமை கொண்ட தண்டு வேல் முசுண்டி மூவிலையைக்கொண்ட முனையோடு கூடிய சூலம் கழு கூரியகப்பணம் கவண்கல் கன்னகம் ஆகிய இவற்றை (வானத்தி னின்று) விழுகின்ற மழைக்கு இருமடங்காக அரக்கர் விட்டெறிந்தனர்; மூவிலை பண்புத்தொகையன்மொழி. (2440)

49. அரக்கரெறிந்த படைக்கலம்யாவும் இலக்குமணனால் துணிக்கப்பட்டு விழுந்திடுதல்

மீனெலாம் விண்ணினின் றொருங்கு வீழ்ந்தென
வானெலா மண்ணெலா மறைய வந்தன
தானெலாந் துணிந்துபோய்த் தகர்ந்து சாய்ந்தன
வேனிலா னனையவன் பகழி வெம்மையால்.

மன்மதனையொத்த கட்டழகை உடையவனான இலட்சுமணனது அம்பு களின் கொடுமையால், நட்சத்திரங்களெல்லாம் வானத்தினின்று ஒருங்கு வீழ்வனபோல வான்முழுதும் மண்முழுதும் மறையும்படி வந்தன வான எல்லாப் படைக்கலங்களும், துண்டு பட்டுத் தகர்ந்து சாய்ந்தன; -தான்- அசை. (2441)

50. அரக்கச்சேனை முறிந்தவகை

ஆயிரந் தேரொரு தொடையி னச்சிறும்
பாய்பரிக் குலம்படும் பாகர் பொன்றுவர்
நாயகர் நெடுந்தலை துமியும் நாமறத்
தீயெழும் புகையெழு முலகந் தீய்ந்தற.

Koviloor Digital Library

ஒருமுறை தொடுத்துவிட்ட அம்பில் ஆயிரந்தேர் அச்சிற்று விழும்; பாயுந்தன்மையுள்ள குதிரைக்கூட்டம் இறந்து படும்; பாகரும் இறந்து படுவர்; அச்சம் அறும்படி தலைவர்களின் நெடியசிரங்கள் அறுபடும்; உலகம் தீய்ந்துவிடும்படி (அந்த அம்பின் விசையிலே) தீயெழும்: புகையும் எழும்; -நாமற என்பதற்கு-நாமமும் (பெயரும்) ஒழியும்படி என்று உரைத்தலும் ஒன்று. (2442)

51. அடி யறுந் தேர்முர ணாழி யச்சறும்
வடிநெடுஞ் சிலையறும் வாசிமார் பறும்
கொடி யறுங் குடையறுங் கொற்ற வீர்தம்
முடியறு முரசறு முழுதுஞ் சிந்துமால்.

தேர் அடிப்பகுதி யற்றிடும்: (அன்றியும்), வலிமையுடைய சக்கரம் அச்சுடனே அற்றிடும்; தேர்ந்தெடுத்து (த் தேரில் வைக்கப்பட்டுள்ள) நெடிய வில் அற்றிடும்; (தேரிற் பூட்டிய) குதிரை மார்பு அற்றிடும்; கொடி அற்றிடும்; குடை அற்றிடும்; வெற்றி பொருந்திய வீரருடைய முடிகள் அற்றிடும்; (வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அடித்தற்கு வைத்துள்ள) முரசம் அற்றிடும்; மற்றமுள்ளனவும் வீழ்ந்திடும்; -சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (2443)

52. இன்னதோ ருறுப்பிவை இனைய தேர்பரி
மன்னவ ரிவரிவர் படைஞர் மற்றுளோர்
என்னவோர் தம்மையுந் தெரிந்த தில்லையால்
சின்னபின் னங்களாய் மயங்கிச் சிந்தலால்.

(எல்லாமும்) சின்னபின்னங்களாய் (ஒன்றோடொன்று) கலந்து சிந்திய தனால், 'இது இன்ன உறுப்பு: இவை இப்படிப்பட்டனவான தேர்களும் பரிகளும்: இவர் மன்னவர். இவர் படைஞரும் மற்றுமுள்ளாரும்' என்று ஓர் தன்மையும் தெரிந்ததில்லை; (2444)

53. தந்தையர் தேரிடைத் தனயர் வன்றலை
வந்தன தாதையர் வயிர வான்சிரம்
சிந்தின காதலர் தேரிற் சின்னமாய்
அந்தரத் தம்பொடு மற்றெ ழுந்தன.

துண்டமாக அற்று அம்புடனே ஆகாயத்து எழுந்தனவாகிய புதல்வரின் வலியதலைகள், தந்தைமார்களின் தேர் நடுவே வந்துவிழுந்தன; தாதை யரின் உறுதிபொருந்திய பெரிய சிரங்கள், புத்திரருடைய தேரிற் சிந்தின; 'சின்னமாயந்தரத் தம்பொடு மற்றெழுந்தன' என்ற தொடர், முன்வாக்கியத்தி லும், பின்வாக்கியத்திலும் இயையும், காதலர்-புதல்வர் (2445)

Koviloor Digital Library

54-59. படுகள வருணனை

செம்பெருங் குருதியிற் றிகழ்ந்த செங்கண்மீன்
கொம்பொடும் பரவையிற் றிரியுங் கொட்பெனத்
தும்பியந் தொடையலர்த் தடக்கை தூணிவாங்கு
அம்பொடுந் துணிந்தன நிலையொ டற்றன.

தூணியினின்று வாங்கின அம்பைப்பற்றிய நிலைமையுடனே துண்டிக்கப்பட்டு அறுபட்டனவாகி வண்டுகள்மொய்க்கும் மலர் மாலையைப் புனைந்த பெரியகைகள், செங்கண்களைப்படைத்த மீன்கள் கொம்புடனே கடலிலே திரிகின்ற தன்மைக்கு ஒப்பாகச் செந்நிறப் பெருங்குருதி வெள்ளத்திடையே விளங்கின; -அம்பைப்பற்றிய மீனுக்குக் கொம்புமீன், ஒப்பு: தற்குறிப்பேற்றவணி. கொட்பு-தன்மை. (2446)

55. தடிவன கொடுஞ்சரந் தள்ளத் தள்ளுற
மடிவன கொடிகளுங் குடையு மற்றவும்
வெடிபடு கடல்நிகர் குருதி வெள்ளத்தில்
படிவன வொத்தன பறவைப் பன்மைய.

வெட்டிவீழ்த்துந் தன்மையனவாகிய கொடுஞ்சரம் மிகுதியாக வெட்டித் தள்ளுதலால் அழிந்து வீழ்ந்தனவாகிய கொடிகளும் குடைகளும் மற்றுமுள்ளனவும், -அச்சம்பொருந்திய கடலையொத்த குருதி வெள்ளத்திலே படிவனவாகிய பலவகைப்பட்ட பறவைகளை யொத்தன; -தற்குறிப்பேற்றவணி. தள்ளத்தள்ளுற-ஒருபொருட்பன்மொழி. வெடி-அச்சம். (2447)

56. சிந்து ரங்களின் பருமமும் பகழியுந் தேரும்
குந்து வுன்னெடுஞ் சிலைமுதற் படைகளுங் கொடியும்
இந்த னங்களா யிறந்தவர் விழிக்கன லிலங்க
வெந்த வெம்பிணம் விழுங்கின கழுதுகள் விரும்பி.

யானைகளின் மேலிடுதவிசும், அம்புகளும், தேரும், (அம்பு) ஊன்றுகின்ற வலிய நெடிய சிலை முதலிய படைக்கலங்களும், கொடிகளும் விறகாக (அமைய), இறந்தவர்களின் விழியினின்று தோன்றுகின்ற நெருப்புச் சொலித்துக்கொண்டிருத்தலால் வெந்திட்ட கொடிய பிணங்களைப் பேய்கள் விரும்பினவாய் உட்கொண்டன; -போர்க் கருவிகளைக் காணுமிடத்து. வீரர்க்கு விழியினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்குமென்பார் 'சிந்துரங்களின் பருமமும்... இந்தனங்களாய்' என்றார். இது கழுதுகள் பிணந்தின்னலைக் கூறியது. (2448)

57. சில்லி யூடறச் சிதறின சிலசில கோத்த
வல்லி யூடற மறிந்தன புரவிகள் மறையப்
புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன சிலசில போரான்
வில்லி சாரதி யொடும்படத் திரிந்தன வெறிய.

Koviloor Digital Library

(எதிராளி எறிந்ததனால்,) சிலதேர்கள், சக்கரங்கள் இடையில் முறியச் சிதறின; சிலதேர்கள் (தம்மிற்) பிணைத்த குசைக்கயிறுகள் இடையில் அற்றுப்போக, மண்ணினிடம் மறையுமாறு தழுவிப் புரண்டன வாய்க் குதிரைகள் உயிர்மடங்கி விழப்பெற்றன; சில சில தேர்கள், போரைச் செய் கின்ற வில்லாளி சாரதியுடனே இறந்திட வெறிச்செனத்திரிவனவாயின; -இது போர்க்களத்து அழிந்த தேர்களின் வருணனை கூறியது. (2449)

58. அலங்கு பன்மணிக் கதிரன குருதியி னழுந்தி
விலங்கு செஞ்சுடர் விடுவன அளவின்றி மிடைந்த
குலங்கொள் வெய்யவ ரமர்க்களத் தீயிடைக் குளித்த
இலங்கை மாநகர் மாளிகை நிகர்த்தன விரதம்.

விட்டுவிட்டு விளங்குகின்ற பல்வகை மணிகளினொளியையுடையன வும் குருதியிலழுந்தி விளங்குகின்ற செந்நிறக் காந்தியை வெளி விடுவனவு மாகி, அளவின்றிநெருங்கிய இரதங்கள், -கூட்டமாகவுள்ள கொடிய அரக்கர் களின் போர்க்களத்துத் தோன்றிய தீயினிடையிலே அமிழ்ந்த இலங்கை மாநகரின் மாளிகையையொத்தன; -இதுவும், அழிந்ததேர்களின் வருண னையே. குருதியினிடையழுந்திய தேர்கள், தீயினிடையிலே குளித்த இலங்கைமாநகரின் மணிமாளிகை போலுமென்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. விலங்கு=விளங்கு. (2450)

59. ஸ்ரீராமனும் அம்புதூவ, இந்திரசித்து தானுந்தேருமாகத் தனிப்பட்டவனாதல்

ஆன காலையி னிராமனு மயின்முகப் பகழி
சோனை மாரியிற் சொரிந்தன னனுமனைத் தூண்டி
வான மானங்கண் மறிந்தெனத் தேரெலா மடியத்
தானுந் தேருமே யாயின னிராவணன் தனயன்.

அப்போது இராமனும் அநுமானை (இந்திரசித்தின் சமீபத்திற் செல்லத்) தூண்டிக் கூரியமுனையையுடைய அம்பை விடாப் பெருமழை போற் சொரிந்தான்: (அப்போது) வானத்திலுள்ள விமானங்கள் ஒடிந்து விழுந்தாற் போலத் தேரெல்லாம் மடிய, இராவணகுமாரனான இந்திரசித்து, தானும் (தன்) தேருமாகத் தனிப்பட்டவனாயினன். (2451)

60. இந்திரசித்து ஒன்றுகூறத் தொடங்குதல்

பல்வி லங்கொடு புரவிகள் பூண்டதேர்ப் பரவை
வல்வி லங்கல்போ லரக்கர்தங் குழாத்தொடு மடிய
வில்வி லங்கிய வீரரை நோக்கினன் வெகுண்டான்
சொல்வி லங்கலன் சொல்லின னிராவணன் றோன்றல்.

Koviloor Digital Library

பலமிருகங்களுடனே குதிரைகள்பூட்டிய தேர்த்தொகுதிகள் வலிய மலைகள்போல அரக்கர்கூட்டத்தோடு அழிந்திட, (அப்போது) விற்றொழிலிற் பின்னிட்ட வீரரையெல்லாம் நோக்கி வெகுண்டவனாய், இராவணன் குமாரனான இந்திரசித்து, -(தன் நிலையினின்று) பின்வாங்காதவனாய், (ராமலக்ஷ்மணரை நோக்கிப் பின்வருமாறு ஒரு) சொல்லைக் கூறலானான்.

தேர் மிகப்பலவாதலால் 'தேர்ப்பரவை' என்றார். பரவை-கடல்: தொகுதிக்கு, இலக்கணை. தேர்கள் ஓடிந்து மலைகள் கிடப்பனபோல இருந்தனவென்க. வில்விலங்கியவீரர்-விற்றொழிலில் விளங்கிய வீரரென்று இராமலக்ஷ்மணரைக் குறிக்குமென்று கொள்ளுதல், பொருந்தும்; விலங்கிய= விளங்கிய. (2452)

61. இந்திரசித்து நீவிர் எவ்வண்ணம் பொரப் போகின்றீரென்று இராமலக்ஷ்மணரை வினாவுதல்

இருவி ரென்னொடு பொருதிரா அன்றெனி னேற்ற
ஒருவிர் வந்தமர் தருதிரோ வன்றியும் படையோடும்
பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ உறுவது புகலும்
தருவ னின்றுமக் கேற்றுள தொன்றெனச் சலித்தான்.

'(நீங்கள்) இருவீரும் (சேர்ந்து) என்னுடன் பொருகின்றீரோ? அல்லாவிடின், (எனக்கு) ஏற்றஒருவீர் வந்து போர் செய்கினறீரோ? அன்றி (தனித்தோ, சேர்ந்தோ என்னொடுபொராமல்) (இருவீரும்) உம்படையோடும் (சேர்ந்து) போர்செய்து இறத்தற்கு உடன்பட்டிருக்கின்றீரோ? (நீங்கள்) செய்யப்போவதைச் சொல்லுங்கள்; இன்று உமக்கு ஏற்றுள்ளதான ஒரு போரைத் தருவன்' என்று சினங் கொண்டுரைத்தான். (இந்திரசித்து);

'இருவீருமே ஒருங்கேபோர் செய்யப் போகின்றீரோ? அன்றித் தனித்தனியே பொரப்போகின்றீரோ? அல்லாக்கால், சேனையுடன் வந்து பொருது இறக்கப்போகின்றீரோ?' என்று வினாவினான்; 'நீவிர் சேனையுடன்வந்து பொருதாலும் இறப்பது திண்ணம்' என்பதை வலியுறுத்தற்கு, 'அன்றியும் படையோடு பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ' என்றான். சலித்தான்-சினமென்று பொருளுள்ள 'சலம்' என்ற பெயரினடியாப்பிறந்த முற்று. (2453)

62. இலக்குமணன் உன்னைக்கொல்லுமாறு சபதங்கூறியுள்ளேனென்று மறுமொழி கூறுதல்

வாளிற் றிண் சிலைத் தொழிலினின் மல்லினின் மற்றை
ஆளுற் றெண்ணிய படைக்கல மெவற்றினு மமரில்
கோளுற் றுன்னொடு குறித்தமர் செய்துயிர் கொள்வான்
சூளுற் றேனிது சரதமென் றிலக்குவன் சொன்னான்.

Koviloor Digital Library

வாளினாலும் திண்ணிய வில்தொழிலினாலும் உடல் வலிமை யினாலும் மற்றும் ஆளுதல்பொருந்தி யெண்ணப்பட்டுள்ள படைக்கல மெல்லாவற்றி னாலும் போர்க்களத்திலே வலிமை பொருந்தி உன்னோடு நேர்நின்று பொருது உன்னுயிரைக் கொள்ளும்படி சபதஞ் செய்துள்ளேன்; இது திண்ணம் என்று இலட்சுமணன் மறுமொழி சொன்னான்; நீ வாள் முதலிய வற்றில் எதனால் பொருவாயோ, அதற்கு ஏற்ப நானே பொருது உன்னு யிரைக் கொள்வேன் என்று தன்சபதத்தைக்கூறினான், இலக்குவன். (2454)

63. இந்திரசித்து இலட்சுமணனைநோக்கி, உன்னைக்கொன்று, பின்பு இராமனைக் கொல்வேனெனல்

முன்பி றந்தநின் றமையனை முறைதவிர்த் துனக்குப்
பின்பி றந்தவ னாக்குவன் பின்பிறந் தோயை
முன்பி றந்தவ னாக்குவ னிதுமுடி யேனேல்
என்பி றந்தத னாற்பயன் இராவணற் கென்றான்.

'முன்னேபிறந்த உன் தமையனை முறைமை தவிர்த்து உனக்குப் பின்பு இறந்தவனாக்குவேன்: பின்பிறந்த உன்னை (அவனுக்கு) முன்பு இறந்த வனாக்குவேன்; இச்செயலைச் செய்துமுடியேனானால் (நான்) இராவணற்கு (மகனாக)ப் பிறந்ததனால் யாது பயன்?' என (இந்திரசித்து) கூறினான்.

நான் இராவணனுக்கு மகனாகப்பிறந்ததற்குப் பயன் அவன் கருத்தை முற்றுவிப்பதே யாதலாலும், அவன்கருத்து ராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்வதே யாதலாலும், முதலிற் போருக்கு வருகின்ற உன்னை முடித்திட்டுப் பிறகு உன்தமையனையும் முடிப்பேனென்று இந்திரசித்து கூறினானென்க. பின்னே பிறந்தவனை முன்னே பிறந்தவனாகவும், முன்னே பிறந்தவனைப் பின்னே பிறந்தவனாகவும் ஆக்குவேனென ஒருபொருளுந்தோன்றக் கூறிய நயங் காண்க. வயசினால் மூத்தவர் முன்னேயிறத்தலும், இளையவர் மூத்தவர்க் குப் பின் இறத்தலும் அக்காலத்துமுறை யாதலால், 'முறைதவிர்த்து' எனப் பட்டது. (2455)

64-66. பின்னும் இந்திரசித்து இலக்குவனை நோக்கி உன்னைக்கொல்வே னெனல்

இலக்கு வன்எனும் பெயருனக் கியைவதே யென்ன
இலக்கு வன்கணைக் காக்குவ னிதுபுகுந் திடையே
விலக்கு வன்னென விடையவன் விலக்கினும் வில்லால்
விலக்கு வன்னிது காணுமுன் தமையனும் விழியால்.

Koviloor Digital Library

இலக்குவனென்னும் பெயர் உனக்குத்தக்கதே யென்று (யாவரும்) கருதுமாறு, (உன்னை என்னுடைய) வலிய கணைக்கு இலக்கு ஆக்குவேன்: (விலக்குவேனென்று சொல்லி) இப்போர்க்களத்திடையே புகுந்து விலங்கின் வடிவத்தையெடுத்த அந்தத் திருமால்போலவே (எங்கட்கு வரமீந்த) விருஷபத்தை வாகனமாகவுடைய உருத்திரமூர்த்தியே விலக்கினா லும் (அவனுடைய வீரத்தையும்) வில்லால்விலக்குவேன்: இந்த (என்) வலிமையை உன்தமையனும் கண்களாற் காண்பான்;

இலக்குவனென்று உனக்கு வழங்கும்பெயர் செவ்வனே பொருள் புலப்படாமலுள்ளது. இப்போது என் சரத்திற்கு உன்னை இலக்கு ஆக்கி, 'இலக்குவன் (இந்திரசித்தின்கணைக்கு இலக்கு ஆனவன்)' என்று யாவரும் உன்பெயர்ப்பொருளை யுணர்ந்து உனக்கு இப்பெயர் தக்கதே யென்னுமாறு செய்வேன்: யார் உனக்குப் பக்கபலமாக இருப்பினும், அவர்கள் வீரத்தை யும் குலைப்பேனென்றனன் இந்திரசித்தென்க. மூன்றாமடியில், விலங்கு உவன் என மச்சம் கூர்மம் வராகம் சிங்கம் என்ற விலங்குகளினுருவ மெடுத்த அத்திருமால்போல எனப் பொருள்காண்க. இச்செய்யுள். முன்னிரண்டடி ஒருவகையாகவும் பின்னிரண்டடி ஒருவகையாகவும் நின்ற யமகமென்னுஞ் சொல்லணி பெற்றது. லக்ஷ்மணன் என்ற வடசொல்லின் திரிபு ஆகி இராமகைங்கரியமாகிய இலட்சுமியையுடையவனென்று பொருள்படுகிற 'இலக்குவன்' என்ற சொல்லைத் தமிழில்வந்த மொழி யாக்கி, கணைக்கு 'இலக்கு ஆகுபவன்' என்று சமத்காரமாக வேறு ஒரு பொருள் கற்பித்துக் கூறியது- பிரிநிலை நவிற்சியணி. இது வடமொழியில், நிருக்தியலங்காரமெனப்படும். விழியால் என்றது- இதுவரையில் அரக்கர் கொலையுண்ணக் கண்டதன்றி, அரக்கரால் தாம் கொலையுண்ணக் காணத கண்ணால் என்று குறிப்பித்தற்கு. (2456)

65. இந்திரசித்து வானரப்படைகளையே யொழிப்பேனெனல்

அறுப தாகிய வெள்ளத்தி னரக்கரை யம்பால்
இறுவ தாக்கிய விரண்டுவில் லினருங்கண் டிரங்க
மறுவ தாக்கிய வெழுபது வெள்ளமு மாள
வெறுவி தாக்குவன் உலகினைக் கணத்தினோர் வில்லால்.

அறுபதுவெள்ளமாகவுள்ள அரக்கரை அம்பினால் இற்றுப் போமாறு செய்த இரண்டுவில்வீரரும் (ராமலக்ஷமணரும்) கண்டு இரங்க, (அரக் கர்க்கு) மறுவைஉண்டாக்கிய எழுபதுவெள்ளம் (குரங்குச்) சேனைகளும் மாளுமாறு ஓர் வில்லினால் கணப்பொழுதிலே உலகை வெறிச்சென்றுள்ள தாக ஆக்குவேன்; -மறுவது, அது-பகுதிப் பொருள் விகுதி. (2457)

Koviloor Digital Library

66. இந்திரசித்து உங்கள் இரத்தத்தைக் கொண்டு இறந்த தம்பிமார்க்கும் சிற்றப்பனுக்கும் நீர்க்கடன் செய்வேன் எனல்

கும்ப கன்னனென் றொருவனீ ரம்பிடைக் குறைத்த
தம்பி யல்லனா னிராவணன் மகனொரு தமியேன்
எம்பி மாருக்கு மென்சிறு தாதைக்கு மிருவிர்
செம்பு ணீர்கொடு கடன்கழிப் பேனென்று தெரித்தான்.

நீர் அம்பினாற்குறைத்த கும்பகர்ணனென்று பேர் பூண்ட ஒரு வனாகிய (இராவணன்) தம்பியல்லன் நான், (உங்களாற் கொல்லப்படுதற்கு); (நான்) இராவணன்மகனாவேன்; (ஆனால், இராவணன் மக்களான அட்சகுமாரன் அதிகாயன் என்பார்போல அல்லேன்); ஒப்பற்றுத் தனிப்பட்டுள்ளவன்: (உம் இருவரையும் கொல்லவல்லேன்; இதற்குமுன்னே இறந்த) என் தம்பிமாரான அட்சகுமாரன் அதிகாயன் என்பவர்க்கும் என் சிறிய தந்தை கும்பகர்ண னுக்கும் உங்கள் இருவரின் செந்நிறமுள்ள இரத்தத்தைக் கொண்டு புனற் கடனைக் கழிப்பேன் என்று தெரிவித்தான்.

தான் கும்பகர்ணனல்லன் என்பது பிரசித்தமாகத் தெரிந்திருக்கவும் 'நான் கும்பகன்னன் அல்லன்' என்று கூறியது, அவன்போல் உமது அம்பாற் கொல் லத் தக்கவனல்லேனென்ற கருத்தை விளக்கற்கு: இது, விலக்கணியாம். (2458)

67. இலட்சுமணன், 'உனக்கு உன் தந்தையும் உன் தந்தை முதலியோர்க்கு விபீஷணனும் அந்திமக்கடன் செய்வார்' எனல்

அரக்க ரென்பதோர் பெயர் படைத் தவர்க்கெலா மடுத்த
புரக்கு நன்கடன் செயவுளன் வீடணன் போந்தான்
கரக்கு நுந்தைக்கு நீசெயக் கடவன கடன்கள்
இரக்க முற்றுனக் கவன்செயு மென்றன னிளையோன்.

அரக்கரென்று ஓர்பேர் பெற்றவர்கட்கெல்லாம் ஏற்றதும் (ஆன்மா) ஈடேறுதற்கு உரியதுமான சிறந்த (அந்திமக்) கடனைச் செய்ய விபீஷணன் இங்குவந்துள்ளான்; இறக்கப்போகின்ற உன்தந்தைக்கு நீ செய்ய வேண்டியனவாகிய அந்திமக்கடன்களை (நீ இப்போதே இறந்து விடப் போகின்றாயாதலால்) மனத்துயரங்கொண்டு உனக்கு அத்தந்தை செய்வா னென்று கூறினன், இளைய பெருமாள்; -'எம்பிமாருக்கும்... கடன்கழிப்பேன்' என்றதற்கு மாறுகூறுகின்றான், இலக்குவனென்க. (2459)

Koviloor Digital Library

68-71. இந்திரசித்தின் கடும் போர்

ஆன காலையி னயிலெயிற் றரக்கனெஞ் சழன்றான்
வானும் வையமுந் திசைகளு மியாவையு மறையப்
பானல் வேலையைப் பருகுவ சுடர்முகப் பகழி
சோனை மாரியி னிருமடி மும்மடி துரந்தான்.

அப்போது கூரிய கோரப்பற்களையுடைய இந்திரசித்து, -மனங் கொதித்தவனாய், வானமும் வையகமும் திசைகளும் யாவையும் மறையு மாறு, சிறந்த பாற்கடல்போன்ற குரங்குச்சேனையைப் பருகுவனவான சுடரை முகத்திலேகொண்ட பகழியை, பெருமழைபொழியும் மேகத்தினும் இருமடங்கு மூன்றுமடங்கு (மிகுதியாகப்) பொழிந்தான்; அங்ஙன் இலக்கு மணன் கூறவும், இந்திரசித்து எதிர்மொழி கூறாமல் கணையை விடுக்க லாயினனென்க. மூன்றாமடியில் பானல்வேலை யென்றது-வானரச் சேனையை; உவமேயத்தை உவமைச்சொல்லாற் கூறினார். (2460)

69. அங்கதன் றன்மே லாயிர மவற்றினுக் கிரட்டி
வெங்கண் மாருதி மேனிமேல் வேறுள வீரச்
சிங்க மன்னவ ராக்கைமே லுலப்பில செலுத்தி
எங்கும் வெங்கணை யாக்கினன் இராவணன் சிறுவன்.

இராவணகுமாரன்,- அங்கதன்மேல் ஆயிரம் அம்புகளும், கொடுங் கண்ணையுடைய அநுமான் உடலின்மீது அவற்றிற்கு இரட்டி (ஈராயிரம்) அம்புகளும், வேறேயுள்ள வீரசிங்கத்தை யொத்தவருடைய உடலின்மீது கணக்கில்லாத அம்புகளும் செலுத்தி, எங்கும் கொடிய அம்புமயமாக் கினான். (2461)

70. இளைய மைந்தன்மே லிராமன்மே லிராவணி யிகலி
விளையும் வன்றொழில் வானர வீரர்மேன் மெய்யுற்று
உளையும் வெஞ்சுரஞ் சொரிந்தன னாழிகை யொன்று
வளையு மண்டலப் பிறையென நின்றதவ் வரிவில்.

இராவணகுமாரனான இந்திரசித்து,- இளையபெருமாள் மேலும் இராமன்மேலும் மாறுபட்டுத்தோன்றுகின்ற வலிய தொழிலையுடைய வானரவீரர்மேலும் உடம்பில்பொருந்தி வருத்துதற்குக் காரணமான கொடிய அம்புகளைப் பொழிந்தான்; (அந்த இந்திரசித்தினுடைய) கட்டமைந்த வில்லானது, வளைந்துதோன்றுகின்ற வானமண்டலத்திலுள்ள பிறைச் சந்திரன் போல ஒருநாழிகைப்போது நின்றது; (2462)

71. பச்சி மத்தினு முகத்தினு மருங்கினும் பகழி
உச்சி முற்றிய வெய்யவன் கதிரென வுமிழக்
கச்ச முற்றவன் கைத்துணைக் கடுமையைக் காணா
அச்ச முற்றனர் கண்புதைத் தடங்கின ரமரர்.

Koviloor Digital Library

உச்சியில்வந்துள்ள முற்றிய வெம்மையுடையவனான சூரியனுடைய கிரணங்கள்போல (மிகவெவ்விய) அம்புகளைப் பின்புறத்திலும் முகத்திலும் பக்கங்களிலும் சிந்தக் கச்சங்கட்டிக் கொண்டுள்ளவனான இந்திர சித்தினுடைய இருகைகளின் வேகத்தைக்கண்டு, அமரரும், அச்சமடைந்தவராய், (தமது இமையாக்) கண்களை மூடிக்கொண்டு அடங்கிக் கிடந்தனர்; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. தொழில்புரியத் தொடங்குகையில் கச்சத்தையிழுத்துக் கட்டிக்கொள்ளுதல் இயல்பு. (2463)

72. இலக்குவன் இந்திரசித்தின் அம்புகளைப் போக்குதல்

மெய்யிற் பட்டன படப்படா தனவெலாம் விலக்கித்
தெய்வப் பொற்கணைக் கத்துணைக் கத்துணை செலுத்தி
ஐயற்கு ஆங்கிளங் கோளரி யறிவிலா னறைந்த
பொய்யிற் போம்படி யாக்கினன் கடிதினிற் புக்கான்.

அப்போது இராமபிரானுக்கு இளைய வலியசிங்கம் போன்ற இலக்குமணன், -விரைவிற் (போர்) செய்யத் தொடங்கினவனாகி, தன்னுடம்பிற் பட்டவைபடப் படாதனவெல்லாவற்றையும் விலக்கி, அறிவில்லாதவன் கூறிய பொய்யைப்போல (எதிராளி யெறிந்த) தெய்வத்தன்மையுள்ள பொற்கணைகள் அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு (தெய்வக்கணைகளைச்) செலுத்தி (அக்கணைகளை வீணாய்)ப் போம்படி செய்திட்டான்.

அறிவுள்ளபெரியோன் சிலசமயங்களிலே கூறும்பொய் நன்மை பயப்பதாய் மெய்போலப் பாராட்டப்படுமாதலால், 'அறிவிலானறைந்த பொய்யிற் போம்படி யாக்கினன்' என்றார். (2464)

73-78. இந்திரசித்துக்கும் இலக்குவனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்கையில் இறுதியாக இந்திரசித்தின்தேரை இலக்குவன் சிதைத்துக் கவசத்தை முறித்தமை தெரிவித்தல்

பிறகி னின்றனன் பெருந்தகை யிளவலைப் பிரியான்
அறனி தன்றென் வரக்கன்மேற் சரந்தொடுத் தருள்வான்
இறவு கண்டில ரிருவரு மொருவரை யொருவர்
விறகின் வெந்தென விசும்பிடைச் செறிந்தன விசிகம்.

பெருமைக்குணமுள்ளவனான ஸ்ரீராமன், 'இதுஅறமன்று' என்ற காரணத்தினால் இந்திரசித்தின்மீது அம்பு தொடுத்து விடாதவனாகி, இளைய பெருமாளைப் பிரியாதவனாய்ப் பின் புறத்தில் தானே நின்றான்; (இந்திர சித்து இலக்குவன் ஆகிய) இருவரும் ஒருவரையொருவர் (வெற்றியினால்) மேம்படுதலைக் கண்டாரில்லை; (அவர்கள்சொரிந்த) அம்புகள், விறகு

Koviloor Digital Library

போல எரிந்தனவாய் ஆகாயத்து நெருங்கின; ஒருத்தன் மீது இருவர் அம்பு தொடுத்தல் அறனன்றென ஸ்ரீராமன் சரத்தைத் தொடுக்காதவனானான். (2465)

74. மாடெரிந்தெழுந் திருவர்தங் கணைகளும் வழங்கக்
காடெரிந்தன கனவரை யெரிந்தன கனக
வீடெரிந்தன வேலைக ளெரிந்தன விலங்கல்
ஊடெரிந்தன வூழியி னெரிந்தன உலகம்.

இருவரும் தங்கணைகளை விடும்போது- (அவை)- பக்கங்களி லெல்லாம் சொலித்துக்கொண்டு எழுதலாலே காடுகள் எரிந்தன; பருத்த மலைகள் எரிந்தன; பொன்மயமான (இலங்கா நகரத்து மாளிகைகள் எரிந்தன; கடல்களெரிந்தன; அதன்மத்தியிலுள்ள விலங்கினங்கள் எரிந்தன; யுகாந்தகாலத்திற்போல உலகமும் எரிந்தன.

அம்புகளின் கொடுமையை விளக்கவந்த உயர்வு நவிற்சியணியோடு சொர்பொருட்பின்வருநிலையணியும் சேர்ந்துவந்தது. விலங்கல், அல்-சாரியை. விலங்கல்-திரிகூடமலையுமாம். (2466)

75. படங்கொள் பாம்பணை துறந்தவற் கிளையவன் பகழி
விடங்கொள் வெள்ளத்தின் மேலன வருவன விலக்கி
இடங்க ரேறன எறுழ்வலி யரக்கன்றே ரிழுக்கும்
மடங்க லையிரு நூற்றையுங் கூற்றின்வாய் மடுத்தான்.

படத்தைக்கொண்டுள்ள ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையைத் துறந்து ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரித்தவனுக்கு இளையவனான இலக்குமணன், வெள்ளத்தினும் மேம்பட்டனவாய் வருவனவாகிய விடத்தைக் கொண்ட அம்புகளை விலக்கி, பெருவலியைப்படைத்த அரக்கனது தேருடனே (அத் தேரைச்சிதைத்து) (அதனை) இழுத்துச் செல்வனவான ஆண் முதலை போன்ற சிங்கங்கள் ஆயிரத்தையும் யமன்வாயில் உட்புகச் செய்தான்; 'இடங்கரேறன' என்பதை அரக்கனுக்கும், 'எறுழ்வலி' என்ற அடை மொழியை மடங்கலுக்கும் கூட்டினுமாம். மேல் 'தேரழிந்திட' என வருவ தனால், இங்குத் தேரையுஞ் சிதைத்ததாகப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. எறுழ்வலி-மிக்கவலிமை. (2467)

76. தேர ழிந்திடச் சேமத்தேர் பிறிதிலன் செறிந்த
ஊர ழிந்திடத் தனிநின்ற கதிரவ னொத்தான்
பார ழிந்தது புரமெனும் படியவான் பகையின்
சூரழிந்திடத் துரந்தனன் சுடுசரஞ் சொரிந்தான்.

(இந்திரசித்து, தன்) தேர் அழிந்திட (ஏறிச்செல்வதற்குச்) சேமத் தேரும் வேறு இல்லாதவனாய், நெருங்கிய ஊர்கோள் அழிந்திடப்பெற்றுத் தனித்து

Koviloor Digital Library

நின்ற சூரியனை யொத்தான்; (அப்போது இந்திரசித்து) சுடுகின்ற சரத்தைச் சொரிந்தவனாய்ப் பெரும்பகையின் சூரத்தன்மை யழிந்திட (அதனை) ஓட்டினான்: (அதனால், அப்போது) திரிபுரமென்னுந் தன்மைய தாய், (வானரர்களிருந்த) போர்க்களமே யழிந்தது; (2468)

77. அற்ற தேர்மிசை நின்றுபோ ரங்கத னலங்கற்
கொற்றத் தோளினு மிலக்குவன் புயத்தினுங் குளித்து
முற்ற வெண்ணிலா முரட்கணை தூர்த்தனன் முரட்போர்
ஒற்றைச் சங்கெடுத் தூதினா னுலகெலா முலைய.

வலிய போரிலே, (இந்திரசித்து) சிதைந்திட்ட தேரின்மீதே நின்று, போரில்வல்ல அங்கதனுடைய மாலையை யணிந்த வெற்றித் தோளின் மீதும் இலக்குவனுடைய புயத்தின் மீதும் உட்புக்கு நிரம்பும்படி வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் போன்ற வலிய கணைகளை (அர்த்தசந்திர பாணங்களை) நிரம்பச் செலுத்தி, உலகெலாம்வருந்தும்படி (தனது) ஒற்றைச் சங்கை யெடுத்து ஊதினன். (2469)

78. சங்க மூதிய தசமுகன் றனிமகன் றரிந்த
கங்க மார்பெருங் கவசமு மிற்றுடன் கழல
வெங்கொ டுங்கணை ஐயிரண் டுருமென வீசிச்
சிங்கவே றன்ன விலக்குவன் சிலையைநா ணெறிந்தான்.

ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவனான இலக்குவன் - சங்கத்தை யெடுத்தூதிய இராவணனுடைய ஒப்பற்றமைந்தன் தரித்திருந்த பொன்னினாலியன்ற பெரிய கவசமும் இற்றுப்போய் உடனே கழன்று விடும்படி வெவ்விய கொடிய கணை பத்து இடிபோல(த் தாக்குமாறு) வீசி (அந்த இந்திரசித்தின் சங்கொலிக்கு மாறாகத் தன்) சிலையின் நாணைத் தெறித்தான்; கங்கம்- ஒருதேசம்; அங்கு உண்டாகும் பொன்னுக்கு ஆகுபெயர் என்ப. இனி, கங்கம் ஆர்-பருந்துகள் (தசை) உண்ணுதற்குக் காரணமான, கொடுங்கணை என்று கூட்டுதலும் ஒன்று. (2470)

79. இலக்குமணனது போரைக் கண்ட இராமன் ஆரவாரஞ் செய்யுமாறு கட்டளையிட, வானரர் ஆர்த்தல்

கண்ட கார்முகில் வண்ணனுங் கமலக்கண் கலுழத்
துண்ட வெண்பிறை நிலவென முறுவலும் தோன்ற
அண்ட முண்டதன் வாயினா லார்மினென் றருள
விண்ட தண்டமென் றுலைந்திட வார்த்தனர் வீரர்.

(அதனைக்) கண்ட கரியமுகில்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனான ஸ்ரீராமனும், கமலம்போன்ற கண்களில் (மகிழ்ச்சி) நீர்பெருக, வெள்ளிய

Koviloor Digital Library

துண்டமான பிறைச்சந்திரனிடத்தினின்று நிலவுதோன்றுவது போலப் புன் சிரிப்புந் தோன்ற, அண்டமுண்ட தன் வாயினாலே (இலக்குமணனது சிலை நாணொலிக்கு ஏற்ப) 'ஆரவாரஞ் செய்யுங்கள்' என்று அருளிச்செய்ய அண்டம் விண்டிட்ட தென்று வருந்தும்படி வானரவீரர் பேராரவாரஞ் செய்தனர். (2471)

80. இந்திரசித்து ஆகாயத்தில் மறைய, இராமனிடத்து இலக்குமணன் பிரமாத்திரம் தொடுப்பேனெனல்

கண்ணி மைப்பதன் முன்புபோய் விசும்பிடைக் கரந்தான்
அண்ணல் மற்றவ னாக்கைகண் டறிகில னாகிப்
பண்ண வற்கிவன் பிழைக்குமேற் படுக்குநம் படையை
எண்ண மற்றிலை யயன்படை தொடுப்பெனென் றிசைத்தான்.

(அப்போது இந்திரசித்து இங்குநின்றால் நமக்கு அபாயம் விளையு மென்று கண்ணிமைப்பதற்கு முன்னம் போய் வானத்தில் மறைந்திட்டான்; பெருமையிற் சிறந்தவனான இலட்சுமணன், அவனுடலைக் கண்டறியாத வனாகி, 'இவன் பிழைத்திடுவானானால் நம்சேனையையழிப்பான்; (ஆதலால்), வேறு ஆலோசனையின்றிப் பிரமாஸ்திரத்தை (இவன்மீது) தொடுப்பேன்' என்று ஸ்ரீராமனுக்குக் கூறினான்; பண்ணவன்-தேவன்: இங்கு, ஸ்ரீராமன். (2472)

81. ஸ்ரீராமன் 'வேண்டா' என்ன, இலக்குமணன் பிரமாஸ்திரம் விடுவதைத் தவிர்தல்

ஆன்ற வன்னது புகறலு மறவனீ முனிந்தால்
ஈன்ற வந்தணன் படைக்கலந் தொடுக்கவிவ் வுலகம்
மூன்றை யுஞ்சுடு மொருவனால் முடிகல தென்றான்
சான்ற வன்னது தவிர்ந்தன னுணர்வுடைத் தம்பி.

மிக்கோனாகிய இலட்சுமணன் (பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பே னென்ற) அந்த வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே, தரும சொரூபியாகிய ஸ்ரீராமன், (இலக்குவனைநோக்கி) 'உலகங்களையெல்லாம்) படைத்த கடவுளாகிய பிரமனுடைய படைக்கலத்தை (பிரமாஸ்திரத்தை)த் தொடுக்குமாறு நீ முனிந்தாயானால், (அது) இவ்வுலக மூன்றையுஞ் சுடும்; ஒருவனால் (விலக்க) முடிவதன்று; ஆகையால், அது செய்யற்க)' என்றான்; அறிவு டைய தம்பியாகிய சான்றோன், அச்செயலை (பிரமாஸ்திரத்தை விடுதலை)த் தவிர்த்திட்டான்;- அறவன், சான்றவன்-கருத்துடையடைகொளி. உணர் வுடைத்தம்பி-கருத்துடையடைமொழி. அறவன என்பதை நீ என்பதற்கு அடையாக்கினுமாம். (2473)

Koviloor Digital Library

82. இவர்களெண்ணத்தையறிந்த இந்திரசித்து, தான் பிரமாஸ்திரம் விடுவதாக எண்ணி மறைந்து செல்ல, அவன் கருத்தை அறியமாட்டாத தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டிச் சிரித்தல்

மறைந்து போய்நின்ற வஞ்சனு மவருடை மனத்தை
அறிந்து தெய்வவான் படைக்கலம் தொடுப்பதற் கமைந்தான்
பிரிந்து போவதே கருமமிப் பொழுதெனப் பெயர்ந்தான்
செறிந்த தேவர்க ளாவலங் கொட்டினர் சிரித்தார்.

மறைந்துபோய்நின்ற வஞ்சனைக்குணமுள்ள இந்திரசித்தும்-அவ்விராமலட்சுமணருடைய கருத்தையறிந்து, தெய்வத் தன்மையுள்ள சிறந்தபடைக்கலத்தை (பிரமாஸ்திரத்தை)த் தொடுப்பதற்கு எண்ணின வனாய், (அதற்குவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்யும் பொருட்டு இவ் விடத்தை)விட்டு அப்பாற் போவதே இப்போது செய்யத்தக்கதெனக் கருதிச் சென்றான்; (வானத்து) நெருங்கிய தேவர் ஆவலங்கொட்டிச் சிரித்தார்கள்.

இந்திரசித்து விசும்பில் மறைந்தவுடன் இலக்குவன் பிரமாத்திரம் விடுவேனென்றதையும் இராமபிரான் தடுத்ததையும் அறிந்த இந்திரசித்து, பிரமாத்திரந்தொடுத்தலைத் தானே செய்வதாகத் தீர்மானித்து அதற்கு ஏற்ற சடங்கு செய்ய அப்பாற்போனான்; இந்திரசித்தின் கருத்தை ஆராயாது தோற்றோடினனெனக்கருதித் தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டியார்த்தனரென்க. இந்திரசித்து சென்று சேர்ந்தது இலங்கையென்பதை 84-ஆஞ் செய்யுளிற் காணலாம். ஆவலங்கொட்டுதல்-செருக்குத் தோன்றக் கைக்கொட்டுதல். (2474)

83. தோற்றோடிய வானரரும் இந்திரசித்து அஞ்சியோடியதாகக் கருதிக் களிப்பினால் ஆரவாரித்தல்

செஞ்ச ரத்தொடு சேண்கதிர் விசும்பின்மேற் செல்லா
மஞ்சன் மாமழை போயின தாமென மாற
அஞ்சினான் மறைந் தானகன் றானென வார்த்தார்
வெஞ்சி னந்தரு களிப்பினார் வானர வீரர்.

செந்நிறச்சரத்தோடுகூடி வெகுதூரத்திற் சூரியன் சஞ்சரிக்கிற விசும்பின் மேற் சென்று, (இராவண) குமாரனான இந்திரசித்து, கறுத்த (நீர்கொண்ட) மேகம் போயதுபோல (அக்களத்தினின்று) நீங்க, (முன்பு தோற்றோடிய) வானரவீரரும் (மீண்டும் வந்து, 'இந்திரசித்து போர்க்கு) அஞ்சி மறைந்து அகன்றான்' என்று கருதிக் கடுஞ்சினத்தின் மேலெழுந்த களிப்பையுடைய வராகி ஆரவாரித்தார்கள். (2475)

Koviloor Digital Library

84. தோற்றோடிய வானரசேனை வந்து ஆரவாரிக்க, இந்திரசித்து இலங்கை சேர்தல்

உடைந்த வானரச் சேனையு மோதநீ ருவரி
அடைந்த தாமென வந்திரைத் தார்த்தெழுந் தாடித்
தொடர்ந்து சென்றது தோற்றவன் யாவர்க்குந் தோன்றாக்
கடைந்த வேலைபோற் கலங்குறு மிலங்கையைக் கலந்தான்.

தோற்ற வானரசேனையும் வெள்ளநீரையுடைய கடல் அடைந்ததா மென்னுமாறு வந்து உரக்க ஆரவாரித்து எழுந்து ஆடியவண்ணம் தொடர்ச்சியாகச் சென்றது; தோற்றவனாகிய இந்திரசித்து, யாவர்க்கும் கட் புலனாகாமல் கடையப்பட்ட பாற்கடல் போற் கலக்கமுற்ற இலங்கையைச் சேர்ந்தான்; இரைத்தார்த்து-ஒருபொருட்பன் மொழி. உவமையணி. (2476)

85. இந்திரசித்தின் மனக்கருத்தை இராமலட்சுமணருணராமை

எற்கொ ணான்முகன் படைக்கல மிவரென்மேல் விடாமுன்
முற்கொள் வேனெனு முயற்சியன் மறைமுறை மொழிந்த
சொற்கொள் கேள்விபோய்த் தொடங்குவா னமைந்தவன் துணிவை
மற்கொ டோளவ ருணர்ந்தில ரவன்றிற மறந்தார்.

வலிமைகொண்ட தோளையுடைய இராமலட்சுமணரும், அவ்விந்திர சித்தின் திறமையை மறந்திட்டாராய், 'ஒளியைக்கொண்ட பிரமன் படைக் கலத்தை இவர் என்மேல்விடுவதற்கு முன்னம் (நான்) முற்படுவேன்' என்னும் முயற்சியுடையவனாய், வேதம்முறையாகமொழிந்த மந்திரங் களைக் கொண்ட வேள்வியைத் தொடங்கும் பொருட்டுப் போய் முயல் கின்ற இந்திரசித்தின் மனத்துணிவை உணராதவராயினர்:- இந்திரசித்தின் திறமையை இராமலட்சுமணர் மறவாதிருப்பின், அவ்விந்திர சித்தின் மனத்துணிவை யூன்றிநோக்கி யுணர்ந்திருப்ப ரென்க. (2477)

86. இராமலட்சுமணர் போர்க்கோலம் களைந்து நிற்றலும், வானவர் பூமழை பொழிதலும்

அனும னங்கதன் றோளினின் றிழிந்தன ராகித்
தனுவும் வெங்கணைப் புட்டிலுங் கவசமுந் தடக்கைக்கு
இனிய கோதையுந் துறந்தன ரிருந்தன ரிமையோர்
பனிம லர்த்தொகை பொழிந்தனர் வாழ்த்தொலி பரப்பி.

(இந்திரசித்தின் மனத்துணிவை யறியாமையினால்) அநுமான் அங்கதன் இவ்விருவருடைய தோளினின்று (இராம லட்சுமணர்) இறங்கிய வராய், விற்களும் கொடிய அம்புப்புட்டில்களும் கவசங்களும் பெரிய கைக்கு இனியவாகிய கையுறைகளும் துறந்திருந்தார்கள்; தேவர்கள் வாழ்த்தொலி

Koviloor Digital Library

யைப் பரப்பிய வண்ணம் குளிர்ந்த மலர்த்தொகுதிகளைப் பொழிந்தனர்;– சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் இல்லை. (2478)

87. சூரியாஸ்தமன வருணனை

ஆர்த்த சேனையி னமலைபோய் விசும்பினை யலைக்க
ஈர்த்த தேரொடுங் கடிதுசென் றானந்த விரவி
தீர்த்தன் மேலவன் றிசைமுகன் படைக்கலஞ் செலுத்தப்
பார்க்கி லேன்முந்திப் படுவதே நன்றெனப் பட்டான்.

ஆரவாரித்த சேனையின் பேரொலி போய் வானத்தினைக் கலக்க (குதிரைகளால்) இழுக்கப்பட்ட தேருடனே அந்த இரவி (அவ்வானத்தை) விட்டுக் கடிதுசென்றவனாகி, 'பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன்மீது அந்த இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைச் செலுத்தக் காணப்பொறேன்; (ஆகையால்), முந்தி(க் கடலிற்)படுவது நலம்' என்பான்போல (மேல் கடலில்) மறைந்தான்.

இயற்கையாகச் சூரியன் அஸ்தமித்ததற்குத் தன்குலக் குமாரனுக்கு ஒரு தீங்கும் நேரக் காணப்பொறாதான் போலச் சூரியன் பட்டானெனக் காரணங் கற்பித்துக் கூறியதனால், இது- ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2479)

88. இராமன் 'விரைவில் சேனைகட்கு உணவு கொணர்க' என விபீஷணனை யனுப்புதல்

இரவு நன்பக லும்பெரு நெடுஞ்செரு வியற்றி
உரவு நம்படை மெலிந்துள தருந்துதற் குணவு
வரவு தாழ்த்தது வீடண வல்லையி னேகித்
தரவு வேண்டின னென்றனன் றாமரைக் கண்ணன்.

'இராத்திரியிலும் நல்லபகலிலுமாக மிக்க பெரும் போர்செய்து வலிய நமதுசேனை மெலிவுற்றுள்ளது; (இச்சேனை) உண்பதற்கு உணவுவரத் தாழ்த்திட்டது; விபீஷணனே! (நீ) விரைவிற்போய் (அவ்வுணவைக்) கொணருவதை வேண்டினேன்' என்று புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமன் கூறினான். (2480)

89. விபீஷணன் உடன்பட்டுச் செல்லுதல்

இன்ன தேகடி தியற்றுவ னெனத்தொழு தெழுந்தான்
பொன்னின் மௌலியன் வீடணன் தமரொடும் போனான்
கன்ன லொன்றிலோர் காலினின் வேலையைக் கடந்தான்
அன்ன வேலையி னிராமனீ திளையவற் கறைந்தான்.

Koviloor Digital Library

பொற்கிரீடமணிந்தவனான விபீஷணன் இச்செயலையே விரைவிற் செய்வேனென்று தொழுது எழுந்து தம்மவரோடுஞ் சென்றான்; (சென்று) ஒரு நாழிகைப்போதிற்குள் ஒப்பற்ற வாயுபகவான்போலக் கடலைக் கடந்திட்டான்; அப்போது இச்சொல்லை ஸ்ரீராமன் இளையபெரு மாளுக்குக் கூறலானான். (2481)

90. சேனையைப்பாதுகாப்பாயென்று இளையபெருமாளுக்குச் சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீராமன் அஸ்திரபூசைக்குச் செல்லுதல்

தெய்வ வான்பெரும் படைகட்கு வரன்முறை திருந்து
மெய்கொள் பூசனை இயற்றினம் விடுமிது விதியால்
ஐயநா னிவை யாற்றினன் வருவதோ ரளவும்
கைகொள் சேனையைக் காவெனப் போர்க்களங் கடந்தான்.

'தெய்வத்தன்மையுள்ள மிகச்சிறந்த அஸ்திரங்கட்கு வரன் முறையாகத் திருத்தமான உண்மையான பூசையை இயற்றினோமாகி(ப் பிறகு அவற்றை)ப் பிரயோகிக்கின்ற இச்செயலே முறைமையான செயலாகும்; ஐயனே! நான் அப்பூசனைகளைச் செய்து (மீண்டு) வருமளவும் அணி வகுத்தலைக் கொண்ட சேனையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பாய் என்று சொல்லிப் போர்க்களத்தைக் கடந்துசென்றான், (ஸ்ரீராமன்).

பரிசுத்தமான இடத்திலேயிருந்து அஸ்திரதேவதைகட்குப் பூசனைபுரிய ஸ்ரீராமன் சென்றானென்க. (2482)

91. இந்திரசித்து களத்து நிகழ்ந்தன முதலியவற்றை இராவணனிடஞ் சொல்ல, 'இனி யாது செய்ய வேண்டுவது?' என்று அவன் வினாவல்

தந்தை யைக்கண்டு புகுந்துள தன்மையுந் தன்மேல்
முந்தை நான்முகன் படைக்கலத் தொடுக்குற்ற முறையும்
சிந்தை யுட்புகச் செப்பின னனையவன் திகைத்தான்
எந்தை யென்னினிச் செயத் தக்க திசையென விசைத்தான்.

(இந்திரசித்து, தன்) தந்தையைப் பார்த்து நேர்ந்துள்ள செயலை யும் தன் மீது பழமையான பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுக்குமாறு (மாற்றார்) நினைந்த முறைமையையும் (அந்த இராவணனுடைய மனத்திற் புகுமாறு கூறினான்; (அதுகேட்டு) அந்த இராவணன் திகைப்புற்றவனாய், 'எந்நாய்! இப்போது செய்யத்தக்கது என்? சொல்' என்று வினாவினான்; எந்தை- அண்மைவிளி: அன்புபற்றியது. (2483)

Koviloor Digital Library

92-93. இந்திரசித்து பகைவர்கள் அறியாமல் மறைந்து பிரமாஸ்திரம்விடுத்து அவர்களை யொழிப்பேனெனல்

தன்னைக் கொல்வது துணிவரேற் றனக்கது தகுமேல்
முன்னர்க் கொல்லிய முயல்கவென் றறிஞரே மொழிந்தார்
அன்னப் போரவ ரறிவுறா வகைமறைந் தயன்றன்
வென்னப் போர்ப்படை விடுதலே நலமிது விதியால்.

'(ஒருவர்) தன்னைக் கொல்வதற்குத் துணிந்தாராயின், அங்ஙனம் தன்னைக்கொல்லத் துணிந்தவரைக் கொல்வதென்பது தனக்குக் கூடுமாயின், முன்னர் (அவர்களைக்) கொல்லுமாறு முயல்க' என்று அறிஞரே கூறியுள்ளார்; அப்படிச் செய்யும் போரை அந்தமானுடர் அறியாதபடி மறைந்து பிரமதேவனுடைய அழகிய போர்க்குரிய படைக் கலத்தை விடுதலே நல்லது; இதுவே முறைமையாம்; 'தன்னைக் கொல்லவந்த பசுவைக் கொல்லு' (Revenge is sweet) என்பது பழமொழி. தன்னைப் போக்கித் தருமமென்ப; இது ஆபத்தருமம். வர்ணம் என்ற வடமொழி வன்னம் என்று திரிந்து. வென்னம்' என்று மொழிமுதல் அகரம் எகரமாயிற்று. அன்ன போரென்பது செய்யுளோசையின்ப நோக்கி அன்னப்போரென விகாரப் பட்டது. (2484)

93. தொடுக்கின் றேனென்ப துணர்வரே லப்படை தொடுத்தே
தடுப்பர் காண்பரேற் கொல்லவும் வலத்தரத் தவத்தோர்
இடுக்கொன் றாகின்ற தில்லைநல் வேள்வியை யியற்றி
முடிப்ப னின்றவர் வாழ்வையோர் கணத்தென மொழிந்தான்.

'(யான் பிரமாஸ்திரத்தைத்) தொடுக்கின்றேனென்பதை (அவர்கள்) அறிந்தால், அந்தப்படையைத் தொடுத்தே (யான் தொடுத்த அஸ்திரத்தைத்) தடுப்பார்கள்; காண்பார்களேயானால் (என்னைக்) கொல்லவும் வல்லமையுடையவர் அந்தத் தவத்தோர்கள்) இடுக்கில் ஒன்றும் ஆகின்றதில்லை; நல்ல வேள்வியைச் செய்து அந்த மானுடரின் வாழ்வை ஓர்கணத்தில் (மாயவஞ்சனையால்) முடிப்பேன்' என்று சொல்லி(த் தன் வார்த்தையை) முடித்தான், (இந்திரச்சித்து);– கொல்லுதல்-படைக்கலத்தைக் கொல்லு;தலுமாம். இடுக்கு–சங்கடம். வருத்தம். (2485)

94. இந்திரசித்து சொல்லியதுகேட்டு இராவணன் மகோதரனை நோக்கிக் கூறத் தொடங்குதல்

என்னை யன்னவர் மறந்தனர் நின்றிக லியற்றத்
துன்னு போர்ப்படை முடிவிலா தவர்வயின் தூண்டின்
பின்னை நின்றது புரிவனென் றன்னவன் பேச
மன்னன் முன்னின்ற மகோதரற் கிம்மொழி வழங்கும்.

Koviloor Digital Library

(மற்றும்) 'என்னை அவ்விராமலட்சுமணர் மறந்தனராய்நின்று போர் செய்வதற்காக நெருங்கிய போரைப்புரியவல்ல சேனைகளை முடிவில்லாமல் (மிக அதிகமாக) அவ்விராம லட்சுமணர் மீது (செல்லத்) தூண்டினாயானால், பின்பு நான் (செய்யவேண்டியதாய்) நின்றதை (பிரமாஸ்திரத்தை அவர்களறியாமல் விடுப்பதை)ச் செய்வேன்' என்று அந்த இந்திரசித்து பேச, இராவணன் (தன்) முன்னின்ற மகோதரற்கு இம்மொழியைச் சொல்வானானான். (2486)

95-96. நூறு வெள்ளஞ் சேனையோடும் அகம்பன் முதலியோரோடும் போய் இராமலட்சுமணருடனும் பொருது உதவுவாயென இராவணன் மகோதரனுக்குக் கூறுதல்

வெள்ள நூறுடை வெஞ்சினச் சேனையை வீர
அள்ளி லைப்படை அகம்பனே முதலிய வரக்கர்
எள்ளி லெண்ணிலர் தம்மொடு விரைந்தனை யேகிக்
கொள்ளை வெஞ்செரு வியற்றுதி மனிதரைக் குறுகி.

வீரனே! நெருங்கிய இலையையுடைய வேற்படையைக் கொண்டுள்ள அகம்பன்முதலிய அரக்கர் குற்றமற்றுக் கணக்கிட முடியாமல் மிகப்பலராயிருப்பவருடனே நூறுவெள்ளமென்னுங் கணக்குடைய கொடுங் கோபத்தையுடைய சேனையையும் (உடன் கொண்டு விரைந்து சென்று (உயிரைக்) கொள்ளை கொள்ளுதற்கு உரிய கொடிய போரை மனிதரைக் குறுகி இயற்றுவாய்; . (2487)

96. மாயை என்றன வல்லன யாவையும் வழங்கித்
தீ இருட் பெரும் பரப்பினைச் செறிவுறத் திருத்தி
நீ ஒருத்தனே உலகு ஒரு மூன்றையும் நிமிர்வாய்
போய் உருத்து அவர் உயிர் குடித்து உதவு எனப் புகன்றான்.

நீ ஒருத்தனே வல்லனவாகிய மாயையென்றன எல்லாவற்றையுஞ் செய்து, கொடிய மிக்க இருட்பரப்பினை நெருக்கமுற உண்டாக்கி, மூவுலகத்தினையும் வெல்லவல்லாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ இங்குநின்றும்) போய், (நம்மைக்) கோபித்துப் போர்புரிபவராகிய இராமலட்சுமணரின் உயிரைக் குடித்து உதவுவாயென்று (மகோதரனை நோக்கி இராவணன்) கூறினான்.

எதிரிகள் அறியாதபடி இந்திரசித்து பிரமாத்திரமெய்து அவர்களைக் கொல்லுதற்கு மகோதரனுதவுவதையே உபசாரம் பற்றி, 'உருத்தவருயிர் குடித்துதவு' என்கிறான். முதலடிக்கு மாயைவித்தையென்றன எவை, மற்றும் அவையல்லாத வித்தைகள் எவை, எல்லாவற்றையும் உபயோகித்து என்பாருமுளர். (2488)

Koviloor Digital Library

97. அதுகேட்ட மகோதரன் மகிழ, அரக்கர் உடன்செல்லுமாறு அம்மகோதரனைச் செறிதல்

என்ற காலையி னென்றுகொ லேவுவ தென்று
நின்ற வாளெயிற் றரக்கனு முவகையி னிமிர்ந்தான்
சென்று தேர்மிசை யேறின னிராக்கதர் செறிந்தார்
குன்று சுற்றிய மதகரிக் குலமன்ன குறியார்.

என்று (இராவணன்) கூறியபோது, '(நம்மை இராவணன்) ஏவுவது எப்போதோ?' என்று (பார்த்துக்கொண்டு) நின்றுள்ள வாள்போன்ற பற்களை யுடைய அரக்கனும் (மகோதரனும்)-(இப்போது ஏவப் பெற்றதனால்) உவகையின் மேம்பட்டவனாகிப் புறப்பட்டுத் தேர்மிசையேறினான்; மலையைச் சுற்றிய மதயானைக் கூட்டம் போன்ற நிலையையுடையராகி, இராக்கதர், (அவனுடன் செல்லுமாறு நிலையுடையராகி, இரக்கதர், (அவனுடை சொல்லுமாறு) நெருங்கினார். (2489)

98. மகோதரனுடன் சென்ற தேர் முதலியவை

கோடி கோடிநூ றாயிர மாயிரங் குறித்த
ஆட லானை களணிதொறு மணிதொறு மமைந்த
ஓடு தேர்க்குல முலப்பில வோடிவந் துற்ற
கேடில் வாம்பரி கணக்கையுங் கடந்தன கிளர்ந்த.

கோடிகோடி நூறாயிரம் ஆயிரமென்னுங் கணக்கினவான வலிய யானைகள் அணிதோறும் அணிதோறும் பொருந்தியிருந்தன; ஓடுகின்ற தேர்க்குலம் அளவற்றன ஓடிவந்துற்றன; கெடுதலில்லாத தாவுகின்ற பரிகள் எல்லை கடந்தனவாய்க் கிளர்ச்சி கொண்டுவந்தன; (2490)

99. அரக்கப்பதாதிகள் மிடைதல்

படைக்க லங்களும் பருமணிப் பூண்களும் பகுவாய்
இடைக் கலந்தபே ரெயிற்றிளம் பிறைகளு மெறிக்கப்
புடைப்ப ரந்தன வெயில்களு நிலாக்களும் புரள
விடைக்கு லங்கள்போ லிராக்கதப் பதாதியு மிடைந்த.

(தாம் கைக்கொண்ட) படைக்கலங்களும் பருத்த மணிகள முத்திய பூண் களும் பிளந்த வாயினிடையே கலந்துள்ள பெரும்பற்களாகிய இளம்பிறை களும் ஒளிவீசுவதனாற் பக்கங்களிற் பரவியனவான வெயில்களும் நிலாக் களும் மாறிமாறிவிளங்க, விடைக் குலங்கள் போல இராக்கதப்பதாதியும் நெருங்கின; படைக்கலவொளியால் நிலவும், மணிப்பூண்களினொளியால் வெயிலும், பற்களினொளியால் நிலவுந் தோன்றின. விடைக்குலம்-எருது களின் குழு (2491)

Koviloor Digital Library

100. கொடிகள் குழுமியிருத்தலும், தூளிகள் மேலெழுதலும்

கொடிக்கு ழீஇயின கொழுந்தெடுத் தெழுந்து மேற் கொள்ள
இடிக்கு ழீஇயெழு மறைப்பெருங் குலங்களை யிரித்த
அடிக்கு ழீஇயிடு மிடந்தொறும் பிதிர்த்தெழுந் தார்த்த
பொடிக்கு ழீஇஅண்டம் படைத்தவன் கண்ணையும் புதைத்த.

திரண்டனவாகிய கொடிகள், (தம்) கொழுந்துகள் (காற்றினாற்) கிளர்ந்தெழுந்து மேலிடத்தைக் கொள்வதனால் இடிகள் திரண்டு எழுவனவாகிய மழைகளின் பெரியதொகுதிகளை நிலைகெடுத்தன; (அச்சேனைகளின்) அடிகள் திரண்டுபதிகின்ற இடந்தோறும் பிதிர்ப்பட்டு எழுந்து நிரம்பிய தூளிகள், திரண்டு அண்டத்தைப் படைத்தவனான பிரமதேவனது கண்களையும் மறைத்தன; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. கொழுந்து-கொடிச் சீலையின் நுனி. பிதிர்தல்-பொடிபடுதல். (2492)

101. யானைகுதிரைகளுடைய மிகுதியின்வருணனை

ஆனை யென்னுமா மலைகளி னிழிமத வருவி
வான யாறுகள் வாசியாய் நுரையொடு மயங்கிக்
கான மாமரங் கல்லொடு மீர்த்தன கடிதிற்
போன போக்கரும் பெருமைய புணரியுட் புக்க.

ஆனைக ளென்கின்ற பெரியமலைகளினின்று இழிகின்ற மதவருவிகளினாலாகிய வானநதிகள், குதிரைகளின் வாயினின்று வெளிப்படுகின்ற நுரைகளுடன் கலந்து, காட்டிலுள்ள பெரியமரங்களைக் கற்களுடனே இழுத்துக்கொண்டு கடிதிற்போனவையாய், போக்க முடியாத பெருமையையுடையவாகிக் கடலினுள்ளே புக்கன.

இவ்வருணனையால் யானைகுதிரைப் படைகளின் மிகுதி தொனித்தல் காண்க. உருவகவணியோடு தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி சேர்ந்துள்ளது. (2493)

102. அரக்கர் தம்படைக்கலங்களை விதிர்த்தல்

தடித்து மின்குலம் விசும்பிடைத் தயங்குவ சலத்தின்
மடித்த வாயினர் வாளெயிற் றரக்கர்தம் வலத்திற்
பிடித்த திண்படை விதிர்த்திட விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து
பொடித்த வெம்பொறி கொதித்துமேற் போவன போல்வ.

கோபத்தோடு மடித்த வாயையுடையவரான வாள் (போற் கூரிய) எயிற்றைக்கொண்ட அரக்கர் தம் வலப்புறத்திலே பிடித்த வலிய படைக் கலங்களை அசைக்குந்தோறும் மாறிமாறி வெளிப்பட்டகொடிய அனற்

Koviloor Digital Library

பொறிகள் கொதித்து மேலேபோவன, தடித்து என்று சொல்லப் படுகின்ற மின்னலின் கூட்டங்கள் விசும்பினிடத்திலே விளங்குவனவற்றையொத்தன.

இங்கு மின்னற்குலத்தை வருணித்தாற்போற் கூறியிருப்பினும், அரக்கர் தம் படைக்கலங்களை விதிர்க்குந்தோறும் அவைகளினின்று எழும் அனற் பொறிகள் வானத்துத் தோன்றும் மின்னற் குலம்போல் விளங்கின என்பதே கருத்தாம். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சலம்-கோபம். (2494)

103. சேனை இலங்கைவாயிலினின்று வெளிப்படுவதன் வருணனை

சொன்ன நூறுடை வெள்ளமன் றிராவணன் றுரந்த
அன்ன சேனையை வாயிலூ டுமிழ்கின்ற அமைதி
முன்னம் வேலையை முழுவதுங் குடித்தது முறையீது
என்ன மீட்டுமிழ் குறுமுனி யொத்ததவ் விலங்கை.

அன்று இராவணன் அனுப்பியனவான (கீழ்க் கூறிய நூறு வெள்ள மென்ற கணக்குக்கொண்ட அந்தச் சேனையை) இலங்கை நகரானது,- (தன்) வாயிலின் வழியாக வெளியிடுகின்ற தன்மையால், முன்னம் கடலை முழுவதுங் குடித்திட்டதை (வெளிவிடுகின்ற) இதுவே முறையென்று மீண்டும் உமிழ்ந்த குறுமுனியை யொத்தது; தற்குறிப்பேற்றம். (2495)

104. பலவகையொலி

சங்கு பேரியுங் காளமுந் தாளமுந் தலைவர்
சிங்க நாதமுஞ் சிலையின் நாணொலிகளுஞ் சினமாப்
பொங்கு மோதையும் புரவியி னமலையும் பொலிதேர்
வெங்க ணோலமு மாலென விழுங்கிய வுலகை.

சங்கங்களும் பேரிகளும் எக்காளங்களும் தாளங்களும் தலைவரின் சிங்கநாதங்களும் விற்களின் நாணொலிகளும் கறுக்கொள்ளுந் தன்மை யுள்ள மிருகமாகிய யானைகளின் கிளர்ந்தெழுகின்ற வீரிடுமொலியும் குதிரைகளின் கனைப்பொலியும் விளங்குகின்ற தேரின் கொடிய (சக்கரக்) கண்ணிலிருந்து புறப்படும் ஒலியும் திருமாலைப்போல உலகை(த் தன்னுள்) அடக்கிக்கொண்டன.

உலகை எப்புறமும் ஒலிகள் சூழ்ந்துகொண்டதனால், அவ்வொலிகள், உலகை விழுங்கியவென்றார்; அதனால், அவ்வொலிக்குத் திருமாலை உவமை கூறினார். தற்குறிப்பேற்றம். ஒலியென்ற பொருளுள்ள சொற்கள் பல வந்தன. -பொருட்பின் வருநிலையணியாம். (2496)

Koviloor Digital Library

105-108. அரக்கரும் வானரரும் கைகலந்த போர்

புக்க தாற்பெரும் போர்ப்படை பறந்தலைப் புறத்தில்
தொக்க தானெடு வானரத் தானையுந் துவன்றி
ஒக்க வார்த்தன வுறுக்கின தெழித்தன உருமின்
மிக்க வான்படை விடுகணை மாமலை விலக்கி.

பெரும்போரைச் செய்தற்குரிய (அரக்கப்) படை, போர்க் களத்திடத்துப் புக்கது; நெடியவானரச்சேனையும், நெருங்கிக் கூடிற்று; (பிறகு சேனையிலுள்ள வானரங்கள்), -மிகுதியாகவுள்ள பெரிய அரக்கப்படை எய்கின்ற அம்புகளைப் பெரியமலைகளால் விலக்கி, ஒருசேர ஆரவாரித்தன; கோபித்தன; இடியைப்போல(ப் பேரொலிபட) அதட்டின; -இது, இருதிறத்தாரும் கை கலந்து பொருதமை கூறிற்று. (2497)

106. குன்று கோடியும் கோடிமேற் கோடியுங் குறித்த
வென்றி வானர வீரர்கள் முகந்தொறும் விலங்கல்
ஒன்றில் நால்வரு மைவரு மிராக்கத ருலந்தார்
பொன்றி வீழ்ந்தன பொருகரி பாய்பரி பொலந்தேர்.

இடந்தோறும், கோடியும் கோடிக்குமேற் கோடியுமாகக் குன்றுகளைக் குறிபார்த்துவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வானர வீரர்களின் ஒரு குன்றுக்கு நால்வரும் ஐவருமாக இராக்கதர் உயிரொழிந்தார்; போர்செய்ய வல்ல யானைகளும் பாய்கின்ற பரிகளும் அழகிய தேர்களும், அழிந்து விழுந்தன; இது, அரக்கச் சேனையழிந்தமை கூறியது. விலங்கல்-மலை, முகம்-இடம். (2498)

107. மழுவுஞ் சூலமும் வலயமும் நாஞ்சிலும் வாளும்
எழுவு மீட்டியுந் தோட்டியு மெழுமுனைத் தண்டும்
தழுவும் வேலொடு கணையமும் பகழியுந் தாக்கக்
குழுவி னோடுபட் டுருண்டன வானரக் குலங்கள்.

(அரக்கருடையனவான) மழுவும் சூலமும் வலயமும் நாஞ்சிலும் வாளும் எழுவும் ஈட்டியும் தோட்டியும் எழுந்த கூர்முனையையுடைய தண்டாயுதமும் (கைகளால்) தழுவும்வேலும் கணையமும் அம்பும் ஆகிய இவைகள் தாக்குதலால், கூட்டத்தோடு வானரங்கள் கொல்லப்பட்டு உருண்டன. (2499)

108. முற்க ரங்களு முசலமு முசுண்டியு முளைப்பும்
சக்க ரங்களும் பிண்டிபா லத்தொடு தண்டும்
கப்ப ணங்களும் வளையமுங் கவண்விடு கல்லும்
வெற்பி னங்களை நுறுக்கின கவ்களை வீழ்த்த.

Koviloor Digital Library

(மற்றும் அரக்கர் விடுத்தனவான) முத்கரங்களும் உலக்கையும் முசுண்டி யும் முளையும் சக்கரங்களும் பிண்டிபாலமும் தண்டும் கப்பணங்களும் வளையமும் கவண்கல்லும், (குரங்குகள் விடுத்த) மலைக்கூட்டங்களை நொறுக்கினவாய்க் குரங்குகளையும் (உயிரொழிந்து) விழச்செய்தன.

கீழ்ச்செய்யுளும் இச்செய்யுளும், குரங்குகள் உயிரொழிந்தமை கூறின. (2500)

109. இருதிறத்துச் சேனைகளும் இயங்கமாட்டாமை

கதிர யிற்படைக் கலம் வரன் முறைமுறை கடாவ
அதிர் பிணப்பெருங் குன்றுகள் படப்பட வழிந்த
உதிர முற்றபே ராறுகள் திசைத்திசை யோட
எதிர்நடக்கில குரக்கின மரக்கரு மியங்கார்.

ஒளிவிடுகின்ற கூரிய படைக்கலங்களை வரன்முறை பிறழாமல் முறையே (அரக்கர்) கடாவுவதனால், கவிக்குலம், (அரக்கரின்) எதிரே நடக்க மாட்டாவாயின; அதிர்ந்து விழுகின்ற பெரிய பிணமலைகள் மிகுதியாகப் படுவதனாலும், (அப்பிணங்களினின்று மிகுதியாகத் தோன்றிய இரத்தத் தினாலியன்ற பேராறுகள் திசை, திசைதோறும் ஓடுவதனாலும், அரக்கரும், (வானரர்க்கு எதிரே) இயங்க முடியாதவராயினர். (2501)

110. மடிந்த வானரர் தேவர்களாதல்

யாவ ராங்கிகல் வானர ராயின ரெவரும்
தேவ ராதலி னவரொடும் விசும்பிடைத் திரிந்தார்
மேவு காதலின் மெலிவுறு மரம்பையர் விரும்பி
ஆவி யொன்றிடத் தழுவினர் பிரிவுநோ யகன்றார்.

அப்போர்க்களத்திலே எவர் மாறுபட்டுப் பொருதலையுடைய வான ரரோ, அவரெல்லாம் (தமது இயற்கை வடிவான) தேவராகி விடுதலினால் அவ்வானவருடனே விசும்பிடைத் திரிந்தவராகவே (இத்துணைக்காலம்) பொருந்திய காதல்நோயினால் தளர்ச்சியடைந்த தேவமாதர்கள், (இப்போது தம் விருப்பம் கைகூடப் பெற்று உயிரொன்று என்னும்படி (காதலரைத்) தழுவினராய் விரக நோய் தீரப் பெற்றனர்.

திருமால் ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரிக்கையில் அப்பெருமானுக்கு உதவு மாறு தேவர்களே வானரராய் பிறந்தாராதலால் அத் தேவர்களின் மனைவி மாரான தேவமங்கையர் இத்துணைக்காலம் தம் கணவரைப் பிரிந்த துயரால் மெலிவுற்று இப்போது போரில் மடிந்து மீண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்த அக்கணவரை இரண்டறத் தழுவித் தம் பிரிவு நோய் தவிர்ந்தனரென்க. (2502)

Koviloor Digital Library

111. மடிந்த அரக்கர் தேவராதல்

கரக்கு மாயமும் வஞ்சமுங் களவுமே கடனா
இரக்க மேமுதல் தருமத்தி னெறிக்கென்று மிழியா
அரக்க ரைப்பெருந் தேவர்க ளாக்கின வமலன்
சரத்தின் வேறினிப் பவித்திர முளதெனத் தகுமோ.

ஒளித்துச் செய்கின்ற மாயமும் வஞ்சமும் களவுமே (தமது) கடமை யாகக் கொண்டு இரக்கம் முதலிய தருமவழியில் என்றும் இறங்காதவரான அரக்கரையும் பெரியதேவர்களாக்கின. குற்றமற்ற இலட்சுமணனது அம்பு களைக் காட்டிலும் இனிப் பரிசுத்தமான வேறுபொருள் உள்ளது என்று சொல்லுதல் தகுமோ?

பெரும்பாவிகளான அரக்கரையும் தாம் தீண்டியதனால் தேவர்களாகச் செய்ததனால் இலட்சுமணனது அம்புகளைக் காட்டிலும் பரிசுத்தியை யுண்டாக்கவல்ல பொருள் வேறில்லை யென்பதாம். இலட்சுமணனது அம்புகளாற் கொடிய அரக்கர் பலரும் இறந்து வீரசுவர்க்க மடைந்தன ரென்றவாறு. கருத்துடையடைமொழி அணியும் கருத்துடையடைகொளி அணியும் தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணியும் காண்க. (2503)

112. இலக்குமணன் செய்த போர்

அந்த கன்பெரும் படைக்கல மந்திரித் தமைந்தான்
இந்து வெள்ளெயிற் றரக்கரு மியானையுந் தேரும்
வந்த வந்தன வானக மிடம்பெறா வண்ணம்
சிந்தி னான்சர மிலக்குவன் முகந்தொறுந் திரிந்தான்.

இலக்குவன்,- யமனது சிறந்த அஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்துக் (கையிற்) கொண்டவனாய், முனைமுகத்திலெல்லாந் திரிந்தவண்ணம், சந்திரனைப் போன்ற வெண்ணிறப் பற்களையுடைய அரக்கரும் யானையும் தேரும் ஆகிய (தன்மீது) வந்த வந்த அவைகளை வானகத்தில் தங்க இடம்பெறாத படி சரங்களைச் சிந்தினான்; இறந்த உயிர்கள் மிகப்பலவானதனால் வானத்தில் தங்க இடம் பெறாவாயினவென்றார்; தொடர்புயர்வுநவிற்சி யணி. (2504)

113-120. அனுமான் தண்டாயுதங்கொண்டு பொருதலின் சிறப்பு

கும்ப கன்ன னாண்டிட்டது வயிரவான் குன்றின்
வெம்பு வெஞ்சுடர் விரிப்பது தேவரை மேனாள்
தும்பை யின்றலைத் துரந்தது சுடர்மணித் தண்டொன்று
இம்பர் ஞாலத்தை நெளிப்பது மாருதி யெடுத்தான்.

Koviloor Digital Library

கும்பகர்ணன் அங்கே (போர்க்களத்திலே) போகட்டதும், பெரிய வயிரக் குன்றுபோல வெம்புதற்குக் காரணமான கொடுஞ்சுடரை விரிப்பதும், தேவரை முன்னாளில் போர்முனையில் ஓட்டியதும், இவ்வுலகத்தை, நெளியச்செய்வதும், ஒளிபொருந்திய மணிகளழுத்தியதுமான தண்டாயுதமொன்றை, அநுமான், (கையில்) எடுத்துக்கொண்டான்.

'ஆண்டு இட்டது;' என்பதற்கு, அந்தத் தண்டாயுதத்தை யெடுத்துப் பொரும் வலிமையுள்ளார் எவரும் இன்மையால் அங்கேயே தண்டு கிடந்தது என்று கருத்து விரிப்பர், ஒருசாரார். ஆண்டிட்டது என்று ஒரு சொல்லாக எடுத்து- ஆண்டது என்று உரைத்தாருமுளர், தும்பை-போர். (2505)

114. காற்றன்றிது கனலன்றென விமையோரிடை காணா
வேற்றங் கடு விசையோடுயர் கொலைநீடிய வியல்பால்
சீற்றந்தனி யுருவாயிடை தேறாத தொர் மாறாய்க்
கூற்றங் கொடு முனை வந்தெனக் கொன்றா னிகல் நின்றான்.

வீரத்தில் நிலைநின்றவனான மாருதி, அப்போது (எப்போது மில்லாத) வேறுவகையான கொடிய விசையுடனே பெருங்கொலைத் தொழிலும் மிக்குள்ள இயல்பினால், 'இதுகாற்று அன்று; (இது) கனலும் அன்று' என்று சொல்லி இமையோரும் நிலைமையைக் காணமாட்டாம லிருக்க, யமன் சீற்றமென்பதே தனியே உருவாகப் படைத்து(த்தன்) நிலை தேறமுடியாத படியான ஒப்பற்ற மாறுபாடுகொண்டு கொடிய முனைக் களத்து வந்தாற் போல (அந்தத் தண்டாயுதத்தைக்கொண்டு அரக்கரைக்) கொல்லலுற்றான்; இரண்டாம் அடியில், வேறு அங்கு கடு என்று பிரிக்க, அங்குகடு என்பன அங்கடு என்று திரிந்தன. வேறு அம் கடு என்றும் ஏற்றம்கடு என்றும், பிரிக்கலாம். (2506)

115. வெங்கண்மத மலைமேல் விரை பரிமேல்விடு தேர்மேல்
சங்கந்தரு படைவீரர்க ளுடன்மேலவர் தலைமேல்
எங்கும்முள னொருவன்எதிர்த் திருநான்மறை தெரிக்குஞ்
செங்கண்ணவ னவனேயெனத் திரிந்தான்கலை தெரிந்தான்.

(சகல) சரஸ்திரங்களையும் கற்றுத்தேர்ந்தவனாகிய அநுமான், கொடுங் கண்ணையும் மதத்தையுமுடைய மலைபோன்ற யானைமீதும் விரையுந் தன்மையுள்ள குதிரைமேலும் விடுகின்ற தேரின்மேலும் கூட்டமாக உள்ள படைவீரர்களின் உடலின்மேலும் அவர்களின் சிரசின்மேலும், பெரிய நான்மறைகளாலுந் தெரிவிக்கப்படுகின்ற புண்டரீகாட்சன் இவனே என்னும் படி (தான்) ஒருவனே எங்குமுளனாகி எதிர்த்துத்திரிந்தான்; எங்கு முள்ள தன்மையினால் இவன் திருமாலோ என்று கருதும்படி அனுமான் அத்துணை விரைவுபடத் திரிந்தானென்க. (2507)

Koviloor Digital Library

116. கிளர்ந்தாரையுங் கிடைத்தாரையும் கிழித்தான்கனல்விழித்தான்,
களம்தானொரு குழம்பாம்வகை யரைத்தா னுருக் கரைத்தான்
வளர்ந்தானிலை யுணர்ந்தாருல கொருமூன்றையும்வலத்தால்,
அளந்தான்முன மிவனேயென இமையோர்களு மயிர்த்தார்.

பொங்கிமேல்வந்தாரையும் கையிலகப்பட்டாரையும் கனல் புறப்பட விழித்துக் கிழித்துப் போர்க்களம் (எங்கும்) ஒப்பற்ற நிணக் குழம்பு நிறையும்படி (அவருடலை) அரைத்து உருவைக் கரைத்திட்டான், (மாருதி); ஓங்கிவளர்ந்தவனான (அந்த) அனுமானுடைய நிலையை யுணர்ந்தவராய், தேவர்களும், 'ஒரு மூன்றுலகங்களையும் (தன்) வலிமையால் முன்னம் அளந்தவன் இவனோ?' என்று ஐயவுணர்வுகொண்டார். (2508)

117. மத்தக்கரி நெடுமத்தகம் வகிர்ப்பட்டுக மண்மேல்
முத்திற்பொலி முழுமேனியன் முகில்விண்டொடு மெய்யான்
ஒத்தக்கடை யுகமுற்றுழி யுறுகால்பொர வுடுமீன்
தொத்தப்பொலி கனகக்கிரி வெயில்சுற்றிய தொத்தான்.

மதம்பிடித்த யானைகளின் நெடிய மத்தகம் பிளவு பட்டுச் சிந்துவதனால் (இப்)பூமியிலே (அம்மத்தகத்தினின்று வெளிப்பட்ட) முத்துக்களினால் விளங்குகின்ற முழுவுடலையுடையவனும் முகில்படிந்த ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற உடலையுடையவனுமான அநுமான், (எல்லாப் பொருளும்) ஒருசேர அந்த யுகாந்த காலத்து அழியும்போது பெருங்காற்று வீச, உடுவெனப்படுகின்ற மீன்கள் (நட்சத்திரங்கள்) (தன்மீது) தொத்திநிற்க விளங்குவதும் சூரியன் சுற்றுவதுமான மேருமலையை யொத்தான்;

''காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்'' என்றவாறு உள்ள அனுமானது மேனியில் யானைமத்தகத்து முத்தம்விளங்கும்போது, அவனுக்கு, விண் மீனோடு பொலியும் கனகக்கிரி ஒப்பாமென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. கனகக்கிரிக்கு 'வெயில் சுற்றியது' என்ற அடைமொழி, அதன் இயற்கையை விளக்க வந்தது. வெயில் சூரியனுக்கு, இலக்கணை; இனி, ஒளியுமாம். கடல் மீனை விலக்க, 'உடுமீன்' என்றார். (2509)

118. இடித்தா னிலம் விசும்போடென விட்டானடி யெழுந்தான்,
பொடித்தான்கடற் பெருஞ் சேனையைப் பொலந்தண்டுதன் வலத்தால்
பிடித்தான்மத கரிதேர்பரி பிழம்பானவை குழம்பா
அடித்தானுயிர் குடித்தானெடுத் தார்த்தான்பகை தீர்த்தான்.

(பின்னும் அநுமான்),- அழகிய தண்டைத் தன் வலியாற் பற்றியவனாய், நிலத்தை விசும்புடனே இடித்தானென்று கருதும்படி, (மண்ணுலகில்)

Koviloor Digital Library

அடியிட்டு (வானத்தை யளாவ) எழுந்து, (களமெங்குந் திரிந்து) கடல் போன்ற பெரிய (பகைவரின்) சேனையைப் பொடியாக்கினான்; (அன்றியும்) மதகரி தேர்குதிரையென்ற இவற்றுள் வடிவுள்ள பொருள்களையெல்லாம் குழம்பாகும் படி செய்திட்டு (அவற்றினுடைய) உயிரைப் பருகி, பகையை (இவ்வாறு) ஒழித்தவனாகிக் குரலெடுத்துப் பேராரவாரஞ் செய்தான். (2510)

119. நூறாயிர மதமால்கரி யொருநாழிகை நுவல்போது
ஆறாய்நெடுங் கடுஞ்சோரியி னளறாம்வகை யரைப்பான்
ஏறாயிர மெனலாயெழு வயவீரரை யிடறித்
தேறாதுறு கொலைமேவிய திசையானையிற் றிரிந்தான்.

ஒருநாழிகையென்று சொல்லக்கூடிய காலத்திற்குள் ஆறாய்ப் பெருகுகின்ற மிகக்கொடிய இரத்தத்தில் நூறாயிரம் மதம் பிடித்த பெரிய யானைகளைச் சேறாகும்படி யரைப்பவனான அநுமான், ஆயிரக்கணக்கான ஆண் சிங்கமென்று சொல்லுமாறு (தன்) மேல் வருகின்ற வலிமை பொருந்திய (அரக்க) வீரரை(க் காலினால்) இடறி, தெளிவடையாது (மத மயக்கங் கொண்டு) மிக்க கொலைத்தொழிலை விரும்பிச் செய்கின்ற திக்கஜம்போலத் திரிந்தான். (2511)

120. தேரேறினர் பரியேறினர் விடையேறினர் சினவெங்
காரேறினர் மழையேறினர் கலையேறினர் பலவெம்
போரேறினர் புகழேறினர் புகுந்தார்புடை வளைந்தார்
நேரேறினர் விசும்பேறிட நெரித்தான்கதை திரித்தான்.

காளைத்தன்மைகொண்டவராய்த் தேரின்மீது ஏறிவந்தவரும் குதிரையின்மீது ஏறிவந்தவரும் கோபம்மூண்ட கொடிய மேகத்தையொத்த ஆனையின்மீது ஏறிவந்தவருமாகி, (அம்பு) மழையை மிகுதியாகப் பொழிகின்றவரும் போர்க்கலையில் தேர்ந்த வரும் பலகொடிய முனைமுகத்திற் சென்று பொருது வெற்றிப்புகழ் படைத்தவரும் (இப்போது போர்க்களத்திற்) புகுந்து (தன்னை) எப்புறத்திலும் வளைத்துக் கொண்டு நேரேபொருபவருமான (அரக்க) வீரர்களையெல்லாம், (அநுமான்), தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றி விசும்பிலேறும்படி நெரித்திட்டான்.

ஒரேபொருளைக்கொண்ட ஏறுதல் என்ற சொல் பன்முறை வந்தது – சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. விடையி லேறிவந்து பொருதல் சிவபெருமானுக்கு அன்றி மற்றையோர்க்கு இல்லையாதலால், விடையேறினர் என்பதற்கு விடையின் தன்மைமிக்கவர் (காளைபோன்றவர்) எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (2512)

Koviloor Digital Library

121. சுக்கிரீவன் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் காணாமல் அரக்கர் சேனைக்கடலினிடையிலிருத்தல்

அரிகுல மன்ன னீல னங்கதன் குமுதன் சாம்பன்
பருவலிப் பனச னென்றிப் படைத்தலை வீரர் யாரும்
பொருசினந் திருகி வெற்றிப் போர்க்கள மருங்கிற் புக்கார்
ஒருவரை யொருவர் காணா ருயர்படைக் கடலி னுள்ளார்.

வானர ராசனான சுக்கிரீவனும் நீலனும் அங்கதனும் குமுதனும் சாம்பனும் மிக்கவலிமையையுடைய பனசனும் என்ற தலைமைபெற்ற இந்தச் சேனாவீரர்யாரும்- போர்செய்தற்கு உரிய சினத்தினால் மாறுபட்டு, வெற்றியைத் தருகின்ற போர்க்களத்தினிடையிலே புகுந்து ஒருவரையொருவர் காணாமல் பெரிய அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே இருப்பவரானார்கள். (2513)

122. அநுமான் அகம்பனென்ற அரக்கவீரனை எதிர்ப்படல்

தொகும்படை யரக்கர் வெள்ளந் துறைதுறை யள்ளித் தூவி
நகம்படை யாகக் கொல்லு நரசிங்க நடந்த தென்ன
மிகும்படைக் கடலுட் செல்லும் மாருதி வீர வாழ்க்கை
அகம்பனைக் கிடைத்தான் தண்டா லரக்கரை யரைக்குங் கையான்.

வெள்ளக்கணக்கான தொகுதியாகவுள்ள அரக்கர் படையை முனைத் துறைதோறும் வாரி யிறைத்து, நகத்தையே படையாகக்கொண்டு கொல்லுந் தன்மையுள்ள நரசிங்கமூர்த்தி (முன்பு) நடந்ததுபோலப் பெரிய (அரக்கர்) படையாகிய கடலுட்செல்லும் மாருதி,- தண்டாயுதங்கொண்டு அரக்கரை யரைக்குங் கையையுடையவனாகி, வீரத்தினால் வாழ்தலையுடைய அகம்பனைச் (சேய்மையிற்) சந்தித்தான். (2514)

123. அகம்பன் இன்னானெனல்

மலைப்பெருங் கழுதை யைஞ்ஞூற் றிரட்டியான் மனத்திற் செல்லுந்
தலைத்தடந் தேரன் வில்லன் றாருக னென்னுந் தன்மைக்
கொலைத்தொழி லவுணன் பின்னை யிராக்கத வேடங் கொண்டான்
சிலைத்தொழிற் குமரன் கொல்லத் தொல்லைநாட் செருவில் தீர்ந்தான்.

மலையொத்த பெருந்தோற்றமுள்ள கழுதைகள் ஆயிரங் கட்டியிருத்தலால் மனத்தைக்காட்டிலும் (விரைந்து) செல்லவல்ல தலைமைபெற்ற பெருந்தேரையுடையவனும் வில்லைக்கொண்டிருப்பவனுமான அந்த அகம்பன், தாருகனென்றும் பெயர் பூண்ட கொலைத்தொழிலையே தன்மையாகக்கொண்ட அவுணன்; (அவன்), சிலைத்தொழிலையுடைய குமாரக்

Koviloor Digital Library

கடவுள் முற்காலத்து நிகழ்ந்த போரிற்கொல்லப் போர்க்களத்து உயிர் நீங்கியவனாய்ப் பின்பு (இப்போது) இவ்விராக்கத வடிவு கொண்டுள்ளான்;

குமாரக்கடவுளாற் சங்கரிக்கப்பட்ட தாருகாசுரனே இப்போது அகம்ப னென்ற அரக்கனாய்ப் பிறந்துள்ளா னென்றவாறு; இது கவிக்கூற்று. (2515)

124. அகம்பன் அனுமானது திறத்தை வியத்தல்

பாகசா தனனு மற்றைப் பகையடுந் திகிரி பற்றும்
ஏகசா தனனும் மூன்று புரமும்பண் டெரித்து ளோனும்
போகதா மொருவர் பற்றிக் குரங்கொடு பொரக்கற் றாரே
ஆககூற் றாவி யுண்ப திததனின் மேற் றாகு மென்றான்.

(அந்த அகம்பன்) 'தேவேந்திரனும் மற்றும் பகையையடுந் தன்மை யுள்ள சக்கராயுதமென்கின்ற கையிற்கொண்டுள்ள ஒப்பற்ற சாதனத்தை யுடைய திருமாலும், முப்புரங்களையும் முன்பு எரித்துள்ளோனான சிவ பிரானும் பொரப்போகட்டும்; (வேறே எவரேனும்) ஒருவர் தாம் எதிர்ந்து (இந்தக் குரங்குடன் போர் செய்யக் கற்றாரே யாகட்டும்; (அங்ஙனம் போர் செய்குவாராயின்), கூற்றைக்கொண்டு அவருயிரையுண்பது இந்தக் குரங் கினிடத்திலே யமைந்துள்ளது' என்றான்.

தேவேந்திரன்முதல் ஒருவராலும் இந்தக்குரங்கின் எதிரில் நிற்கவும் முடியாது, எப்படிப்பட்ட திறலினோரையும் இது மாய்த்திடு மென்றவாறு. பாகசாதனன்-பாகனென்ற அசுரனைக் கொன்றவனென்று காரணப்பொருள். சாதனன் ஸாதனத்தை யுடையவன்; ஸாதனம்–கருவி. போக, ஆக–வியங் கோள். (2516)

125. அகம்பன் அம்புதொடுத்தவண்ணம் அனுமான் மீது செல்ல, அனுமானும் எதிர்த்துவருதல்

யான்தடே னென்னின் மற்றிவ் வெழுதிரை வளாக மென்னாம்
வான்றடா தரக்க ரென்னும் பெயரையு மாய்க்கு மென்னா
ஊன்றடா நின்ற வாளி மழைதுரந் துருத்துச் சென்றான்
மீன்றொடா நின்ற திண்டோ ளனுமனும் விரைவின் வந்தான்.

(இவ்வநுமானை) யான் தடுக்காமற்போனால், பின்பு ஏழு கடலாற் சூழப் பட்ட இந்தப் பூமண்டலம் யாதாகும்? (பூமியே இவனாற் பாழாய்விடு மென்றபடி); வானத்தாரோ தடுக்கமாட்டார்; (இவன்), அரக்கரென்ற பெயரே இல்லாதபடி மாய்த்திடுவான்;' என்றுஞ்சொல்லி, (எதிர்க்கின்ற) உடல் படைத்த பிராணிகளைத் தடுக்கின்ற அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு கோபித்துச் சென்றான்; வானமீனை (நட்சத்திர மண்டலத்தை) அளாவி

Koviloor Digital Library

யோங்கி நின்ற வலிய தோளையுடைய அனுமானும் விரைவாக (அந்த அகம்பனிடம்) வந்தான். (2517)

126-128. அகம்பன் வர அனுமான் தண்டாயுதத்தைச் சுற்றித் தன்வீரத்தைக் காட்டுதல்

தேரொடு களிறும் மாவு மரக்கரு நெருங்கித் தெற்றக்
காரொடு கனலுங் காலுங் கிளர்ந்ததோர் கால மென்ன
வாரொடுந் தொடர்ந்த பைம்பொற் கழலினான் வருத லோடும்
சூரொடுந் தொடர்ந்த தண்டைச் சுழற்றினான் வயிரத் தோளான்.

தேரோடு யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கரும் நெருங்கி உடன்வர, மேகத்தோடு நெருப்பும் காற்றும் பொங்கியெழுந்ததொரு காலம்போல வாரினாற்கட்டடப்பட்ட பைம்பொற் கழலையணிந்த அகம்பன் வருத லோடும், வயிரம்போலுறுதியான தோளையுடைய அநுமான்,- சூரத் தனத்தோடு (தான்) பற்றியிருந்த தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றினான். (2518)

127. எற்றின வெறிந்த வெல்லை யெய்தின வெய்த பெய்த
முற்றின படைக ளியாவு முறமுறை முறிந்து சிந்தச்
சுற்றின வயிரத் தண்டால் துகைத்தன னமரர் துள்ளக்
கற்றில னின்று கற்றான் கதையினால் வதையின் கல்வி.

(அகம்பனுடன் வந்த அரக்கர்), எற்றியவைகளும் எறிந்தவைகளும் தன்னெல்லையை யடைந்தனவாக எய்தவைகளும் சொரிந்தவைகளும் ஆகிய (வலிமை) முற்றின எல்லாப்படைகளும் முறைமுறையே முறிந்து சிந்துமாறு, சுற்றின வயிரத்தண்டினாலே, அமரர்கள் (கண்டு) துள்ளாநிற்கத் துகைத்திட்டான்; (இதுவரையில்) கதையின் மூலமாய் (வதைத்தொழிலைக் கற்காதிருந்த அநுமான் இப்போது வதைத்தலாகிய கல்வியைப் பழகினான்; இன்று செய்தாற்போல் ஒருபோதும் இத்துணை மிகுதியாக அநுமான் வதைத்தொழிலைச் செய்ததில்லை யென்பது, ஈற்றடியின் கருத்து, இங்கு முரண்தொடை காண்க. (2519)

128. அகம்பனுங் காணக் காண ஐயிரு கோடிக் கைம்மா
முகம்பயில் கலினப் பாய்மா முனைவயின் தூண்டு மூரி
நுகம் பயில் தேரி னோடு நுறுக்கினன் நூழில் தீர்த்தான்
உகம்பெய லூழிக் காற்றி னுலைவிலா மேரு வொப்பான்.

கற்பம் முடிகின்ற யுகாந்த காலத்தில் தோன்றுகின்ற (பெருங்) காற்றாலும் சலிப்படையாத மேருவோடொத்தவனான அநுமான்,- அகம்பனும் பார்த் துக் கொண்டேயிருக்கையில், பத்துக் கோடி யானைகளையும், முகத்திற் பொருந்திய கடிவாளம் பூண்ட (அத்துணைக்) குதிரைகளையும், போர்க்

Koviloor Digital Library

களத்திலே தூண்டப்படும் வலிய நுகத்தோடு கூடிய (அத்துணைத்) தேர்களோடும் நுறுக்கிக் கொன்று குவித்தலைத் தீரச்செய்தான்.

யுகாந்தகாலத்துச் சண்டமாருதம் போன்றவனான அகம்பன் பார்த் திருக்கும் போதே நூழிலை நடத்தியதனால், அனுமானை 'உகம் பெயரூழிக் காற்றினுலைவிலாமேருவொப்பான்' என்றாருமாம். நூழில்–கொன்று குவிக்கை; நெருங்கிய போர் எனினுமாம். (2520)

129. அனுமானைக் கொல்லக் கருதி அகம்பன் நெருங்க, அனுமானும் 'வா' என்று சொல்லிச் சேர்தல்

இன்றிவன் றன்னை விண்ணா டேற்றிவா ளிலங்கை வேந்தை
வென்றிய னாக்கி மற்றை மனிதரை வெறிய ராக்கி
நின்றுழி நெடிய துன்ப மமரர்பால் நிறுப்ப னென்னாச்
சென்றன னரக்க னன்று வருகென வனுமன் சேர்ந்தான்.

'இன்று இவனை வீரசுவர்க்கத்திலேற்றி வாட்படை பெற்றுள்ள இலங்காதிபதியாகிய இராவணனை வெற்றி பெற்றவனாக்கி, மற்றை மனிதரைத் தோல்வியடைந்தவராகச் செய்து, நிற்கும் இடத்தில் தானே தேவர்களிடத்துப் பெருந் துயரத்தை நிலைநிறுத்துவேன்' என்று சொல்லி, அரக்கன் சென்றான்; அப்போது 'வருக' என்றுசொல்லி அநுமானுஞ் சேர்ந்தான்;- சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் 'வில்லினால்' (133) என்ற பாடலின் பின். (2521)

130-131. அகம்பன் அனுமானைக் கடிய அம்புமழை பொழிந்ததைக் கூறும்

படுகளப் பரப்பை நோக்கிப் பாழிவாய் மடித்து நூழிற்
சுடுதழற் புகைவெங் கண்ணிற் றோன்றிடக் கொடித்தேர் தூண்டி
விடுகணைப் படல மாரி மழையினு மும்மை வீசி
முடுகுறச் சென்று குன்றின் முட்டினான் முகிலி னார்ப்பான்.

(அகம்பன்), போர்க்களப் பரப்பை நோக்கி, குகை போன்ற (தன்) வாயை மடித்துக்கொண்டு, (பகையைக்) கொன்று குவிக்குந் தொழிலிலே சுடுகின்ற நெருப்புடன் கிளர்கின்ற புகை (தன்) கொடுங் கண்ணிலே தோன்றிட, கொடிகட்டிய தேரைத் தூண்டி, விடுகின்ற அம்புக் கூட்ட மழையை மழை யினும் மும்மடங்கு அதிகமாக வீசிக்கொண்டு, மேகம் போன்ற பெருங் குரலுடனார்ப்பவனாகி, விரைந்து சென்று குன்று போல (அநுமானைக்) கிட்டி நின்றான். (2522)

Koviloor Digital Library

131. சொரிந்தன பகழி மாரி தோளினு மார்பின் மேலும்
தெரிந்தன அசனி போல்வ சொறிபொறி பிதிர்வ திக்கின்
வரிந்தன எருவை மானச் சிறைகளா லமரர் மார்பை
அரிந்தன வடிம்பு பொன்கொண் டணிந்தன வாகுங் கண்ண.

இடியைப் போல்வனவாய் நெருங்கிய தீப்பொறிகளைத் திக்குகளிற் சிந்துவனவும், கழுகுகளின் பெருமை பொருந்திய சிறகுகளாற் கட்டப்பட் டிருப்பனவும், அமரர் மார்பை (முன்னர்) அரிந்தனவும், கூரிய முனைகள் பொன் கொண்டணிந்தனவாகும் இடத்தைக் கொண்டனவுமான (அகம்பன்) சொரிந்தனவான அம்புமழைகள்,– (அநுமானது) தோளின் மீதும் மார்பின் மீதும் தெரிந்தன; (2523)

132. அனுமான் அகம்பனது தேரின் அச்சு முதலியன துண்டித்தல்

மார்பினுந் தோளின் மேலும் வாளிவாய் மடுத்த வாயில்
சோர்பெருங் குருதி சோரத் துளங்குவான் தேறா முன்னம்
தேரிரண் டருகு பூண்ட கழுதையு மச்சுஞ் சிந்தச்
சாரதி புரள வீரத் தண்டினாற் கண்டஞ் செய்தான்.

(தன்) மார்பிலும் தோளின் மீதும் வாளி துளைசெய்து சென்ற வாய்வழி யாகப் பெருகுந் தன்மையுள்ள பெருங்குருதி பெருகிய வண்ணமிருக்கச் சலித்தவனான அநுமான்– (தான்) தேறுவதற்கு முன்னமே, தேரின் இருபக்கத் தும் பூண்ட கோவேறு கழுதையும் அச்சும் முறிந்து சிந்திவிடவும், சாரதி புரண்டு கீழ்விழவும் வீரத் தண்டாயுதத்தினாற் கண்டமாக்கினான்; 'தேறா முன்னம்' என்றார், தேறினவுடனே கண்டஞ்செய்தான் என்றற்கு: மிகை யுயர்வுநவிற்சியணி. வாளி-அம்பு. (2524)

133. அகம்பன் தானும் தண்டாயுதத்தையெடுத்துக் கொள்ளுதல்

வில்லினா லிவனை வெல்ல லரிதென நிருதன் வெய்ய
மல்லினா லியன்று தோளின் வலியினால் வானத் தச்சன்
கொல்லினா லமைந்த தாண்டோர் கொடுமுனைத் தண்டுகொண்டான்
அல்லினால் வகுத்த தன்ன மேனியான் கடலி னார்ப்பான்.

'இவனை வில்லினால் வெல்வது அருமை' என்று நினைத்து, இருளைக் கொண்டு வகுத்தாற்போன்ற (கருநிறமுள்ள) மேனியையுடையவனும் கடல்போற் பேராரவாரஞ் செய்பவனுமான (அகம்பனென்ற) அரக்கன்- கொடிய உடல்வலிமையோடு பொருந்திய தோள்வலியால் (வெல்லக் கருதி), தெய்வத்தச்சன் கொல்லுத் தொழிலினாலியற்றிய கொடிய முனை யையுள்ள ஓர் தண்டாயுதத்தை அப்போது எடுத்துக்கொண்டான்; கொல்லுத் தொழில்-பூண்கட்டுதல். (2525)

Koviloor Digital Library

134-139. அகம்பனுடனே அநுமன் தண்டாயுதங் கொண்டு பொருது அவனைக் கொன்றமை.

தாக்கினா ரிடத்தும் மற்றும் வலத்தினுந் திரிந்தார் சாரி
ஒக்கினா ரூழி னார்ப்புக் கொட்டினார் கிட்டி னார்கீழ்த்
தூக்கினார் சுழற்றி மேன்மேற் சுற்றினா ரெற்றி வெற்றி
நீக்கினார் நெருக்கி னார்மே னெருங்கினார் நீங்கி னார்மேல்.

(அனுமானும் அகம்பனும் ஒருவரையொருவர்) தாக்கினார்கள்; இடத்திலும் மற்றும் வலத்திலுமாகச் சாரி திரிந்தார்கள்; யுகாந்த காலத்தைப் போல பேராரவாரத்தை ஓங்குவித்தார்; (தோள்) கொட்டினார்; கீழ்ப்புறமாக் கிட்டித் தூக்கிச் சுழற்றி மேன்மேற்சுற்றி மோதி வெற்றியை நீக்கப்பார்த்தார்; நெருக்கினார்: மேன்மேலே நெருங்கினவராய்(ப் பின்) நீங்கினார். (2526)

135. **தட்டினார் தழுவி னார்மேல் தாவினார் தரையி னோடும்**
கிட்டினார் கிடைத்தார் வீசிப் புடைத்தவை கீழும் மேலும்
கட்டினார் காத்தா ரொன்றும் காண்கிலா ரிறவு கண்ணுற்று
ஒட்டினார் மாறி வாட்ட மோடினா ராதி போனார்.

(பின்னும் தோள்) தட்டி, (ஒருவரையொருவர்) தழுவினார்: மேலே தாவினார், தரையிற் கிட்டினார்; (ஒருவரையொருவர்) நெருங்கினார்; ஓங்கியறைந்தவை (படாதபடி) கீழும் மேலும் (கையாற்) கட்டிக்காத்தார்; (மற்றையோரினும் தாம் வலிமையில்) மேம்படுவதைச் சிறிதுங்காண மாட்டாதவராய், (ஒருவரையொருவர்) பார்த்துச் சபதஞ் செய்தார்: வட்டமாகப் போதலைமாறி நேராகப் போனார். இறவு-மேம்படுகை. (2527)

136. **மையொடும் பகைத்து நின்று திறத்தினான் வயிர மார்பில்**
பொய்யொடும் பகைத்து நின்று குணத்தினான் புகுந்து மோத
வெய்யவ னதனைத் தண்டால் விலக்கினான் விலக்க லோடும்
கையொடு மிற்று மற்றக் கதைகளங் கிடந்த தன்றே.

பொய்யொடு பகைத்து நின்ற குணத்தையுடையவனான அனுமான்,– அஞ்சனத்தோடு பகைத்து நின்ற நிறத்தையுடையவனான (மிகக் கரியவனான) அகம்பனுடைய உறுதியான மார்பிலே (தண்டு கொண்டு) புகுந்து மோத,- கொடிய அகம்பன் அந்த மோதுதலைத் தண்டா யுதத்தினால் விலக்கினான்; விலக்கியவுடனே, அந்தக்கதாயுதம், (பற்றியிருந்த வலக்) கையுடனே இற்றுப் போர்க் களத்தில் விழுந்திட்டது.

தண்டாயுதம் மோதுதலைத் தண்டாயுதத்தினால் விலக்கப் பார்க்க, அவ்விசையைத் தாங்கமாட்டாமல் தண்டாயுதத்துடனே அதனைப் பற்றிய அரக்கன் கையும் இற்று வீழ்ந்திட்டதென்பதாம். (2528)

Koviloor Digital Library

137. கையொடு தண்டு நீங்கக் கடலெனக் கலக்க முற்ற
மெய்யொடு நின்ற வெய்யோன் மிடலுடை யிடக்கை யோச்சி
ஐயனை யலங்க லாகத்து அடித்தன னடித்த லோடும்
ஒய்யென வயிரக் குன்றத் துருமினே றிடித்த தொத்த.

(வலக்)கையுடனே தண்டாயுதமும் நீங்கிவிட, கடல் போலக் கலக்க முற்ற உடலோடு நின்ற கொடியோனான அகம்பன், வலிமையுள்ள இடக் கையை யோங்கி அனுமானை மாலைபூண்ட மார்பில் அடித்தான்; அடித்த லோடும், திடீரென வயிரக்குன்றத்து ஆணிடி இடித்ததையொத்திருந்தது;- ஒய்யென-ஒலிக் குறிப்புமாம். அலங்கல்–வெற்றி மாலை. மிகப்பரந்த உடலுக்குக் கடலுவமை. (2529)

138. அடித்தவன் றன்னை நோக்கி யசனியே றனைய தண்டு
பிடித்துநின் றேயுமெற்றான் வெறுங்கையான் பிழையிற் றென்னா
மடித்துவா யிடத்துக் கையான் மார்பிடைக் குத்த வாயால்
குடித்துநின் றுமிழ்வா னென்னக் கக்கினன் குருதி வெள்ளம்.

(அனுமான்), பேரிடியையொத்த தண்டாயுதத்தைத் (தான்) பிடித்து நின்றாலும், (தன்னை) அடித்தவனைப் பார்த்து "(இவன்) வெறுங் கையான்: (இவனைத் தண்டுகொண்டு அடித்தல்) அதருமமாகும்' என்று கருதி, (தண்டுகொண்டு) மோதாதவனாய் வாயை மடித்து (அந்த அகம்பனைப் போலவே) இடக்கையினால் (அவன்) மார்பினிற் குத்த, (அவ்வரக்கன்) இரத்தப் பெருக்கை வாயால் (முன்னங்) குடித்து நின்று (இப்போது) உமிழ் பவன் போலக் கக்கினான். (2530)

139. மீட்டுமக் கையால் வீசிச் செவித்தலத் தெற்றி வீழ்ந்தான்
கூட்டினா னுயிரை விண்ணோர் குழாத்திடை யரக்கர் கூட்டம்
காட்டில்வாழ் விலங்கு மாக்கள் கோளரி கண்ட என்ன
ஈட்டமுற் றெதிர்ந்த வெல்லா மிரிந்தன திசைக ளெங்கும்.

மறுபடியும் (அனுமான்) அந்த இடக்கையாலேயே (அகம்பனை) யோங்கிக் காதினிடத்து மோதி (க்கீழ்) வீழ்த்தி, அவனுயிரை வானவர் கூட்டத்திற் சேர்த்தான்; (அதுவரையிற்) கூட்டமாகப் பொருந்தி எதிரிட்ட அரக்கர் கூட்டமெல்லாம், (அப்போது) காட்டில் வாழ்கின்ற விலங்கு களாகிய மிருகங்கள் வலிய சிங்கத்தைக் கண்டனபோல எல்லாத் திசை களிலும் நிலைகெட்டோடின. (2531)

140. இலட்சுமணனம்பால் அரக்கசேனை மாளுதல்

மாண்டன னகம்பன் மண்மேன் மடிந்தன நிருதர் சேனை
மீண்டனர் குரக்கு வீரர் விழுந்தன சினக்கை வேழம்
தூண்டின கொடித்தே ரற்றுத் துணிந்தன தொடுத்த வாசி
ஆண்டகை யிளைய வீர னடுசிலை பொழியு மம்பால்.

Koviloor Digital Library

அகம்பன் மண்மேல் மாண்டு விழுந்திட்டான்; நிருதர் சேனைகளும் (மண்மேல் மடிந்தன; குரக்குவீரர் மீண்டார்கள்; ஆண்மைக் குணமுள்ள இலட்சுமணனுடைய வில்லிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற (பகைவரைக்) கொல்லும் அம்புகளால், சினம் பொருந்திய கையையுடைய வேழங்கள் (உயிர் மாண்டு) விழுந்தன; (அரக்கர்) தூண்டிய கொடித்தேர் அற்றுப் (போகப்) பூட்டிய குதிரைகள் துண்டுபட்டன: -அனுமான் செய்கை அவனுக்கு உரிய திக்காகிய ஒருபக்கத்து நடக்க, இலட்சுமணன் தென்மேற்குத் திக்கில் பகைவர் சேனையை யொழித்துக் கொண்டிருந்தானென்க; சிலை பொழியும் அடு(கின்ற) அம்பால் என இயையும். (2532)

141. இலக்குமணன் முதலியோரைப் பற்றி ஒன்றுந் தெரியாமையால் அனுமான் துயருறுதல்

ஆர்க்கின்ற குரலுங் கேளா னிலக்குவ னசனி யேற்றைப்
போர்க்கின்ற சிலையி னாணின் பேரொலி கேளான் வீரர்
யார்க்கின்ன லுற்ற தென்ப துணர்ந்தில னிசைப்போ ரில்லைப்
போர்க்குன்ற மனைய தோளா னனையதோர் பொரும லுற்றான்.

(மற்றைப்படைத்தலைவர்) ஆரவாரிக்கின்ற குரலையும் கேளாதவனும், இலக்குவனுடைய பேரிடியினொலியையும் அடக்க வல்ல வில்நாணின் பேரொலியையும் கேளாதவனும், வீரரில்யார்க்குத் துயரம் நேர்ந்துள்ள தென்பதை இசைப்போரில்லாமையால் உணராதவனுமாகி, போர்செய்ய வல்ல குன்றத்தையொத்த தோளையுடையவனான அனுமான், அவ்வாறான தொரு (மிகவும் அதிகமான) துன்பத்தையடைந்தான்; சிலபிரதிகளில், இச்செய்யுள் இலக்குவனைப் பாதுகாக்க வைத்திட்டு அஸ்திர பூசை செய்து வரச் சென்ற ஸ்ரீராமன் மீண்டுவந்ததும், சேனைக் காவலனாக நியமித்துச் சென்ற இலட்சுமணனது குரலொலி முதலியன ஒன்றுஞ் செவிப்படாமை யால் அவ்விராமன் வருந்தினானென்பதைத் தெரிவிப்பதாக 188–ஆம் பாடலுக்குப் பின் அமைந்துள்ளது. (2533)

142. அங்கதன் முதலியோர் அரக்கர் பெருஞ்சேனையில் வெகுதூரஞ் சென்றிருந்தமை

வீசின நிருதர் சேனை வேலையிற் றென்மேற் றிக்கின்
யோசனை யேழு சென்றா னங்கத னவனுக் கப்பால்
ஆசையி னிரட்டி சென்றா னரிகுலத் தலைவ னப்பால்
ஈசனுக் கிளைய வீரனிரட்டிக்கு மிரட்டி சென்றான்.

Koviloor Digital Library

வெகுதூரம் பரவியிருந்த அரக்கர் சேனையாகிய கடலின் தென்மேற்குத் திக்காக அங்கதன் ஏழுயோசனை தூரஞ் சென்றிருந்தான்; குரங்குக் குலங்கட்கு அரசனான சுக்கிரீவன், அவ்வங்கதனுக்கு அப்பால் அத்திக்கில் இரட்டிப்பாக (பதினான்கு யோசனை தூரஞ்) சென்றான்; ஸ்ரீராமனுக்கு இளையவனாகிய இலட்சுமணன் (சுக்கிரீவனுக்கும்) அப்பால் நான்கு மடங்கு தூரம் (ஐம்பத்தாறு யோசனை தூரம்) சென்றிருந்தான். (2534)

143. அனுமான் தனக்கும் இலக்குமணனுக்கும் இரண்டு மூன்று காவதமிருக்குமாறு சேர்தல்

மற்றையோர் நாலும் ஐந்தும் யோசனை மலைந்து புக்கார்
கொற்ற மாருதியும் வள்ளல் இலக்குவன் நின்ற சூழல்
முற்றினன் இரண்டுமூன்று காவதம் ஒழியப் பின்னும்
சுற்றிய சேனை நீர்மேல் பாசிபோல் மிடைந்து துன்ன.

மற்றைவாளரர்கள் போர் புரிந்து நாலும் ஐந்தும் யோசனை (அந்தச் சேனைக்கடலுக்குட்) புகுந்தார்கள்; பின்னும் சுற்றியசேனை நீர்மேற் பாசி போல் நெருங்கிக்கிட்ட, வெற்றி பொருந்திய மாருதியும், வள்ளலான இலக்குவன் நின்ற இடத்திற்கு இரண்டு மூன்று காவத தூரமிருக்கச் சேர்ந்தான். (2535)

144. இளையபெருமாளைக் கிட்டுமாறு சென்ற மாருதி, தன் துயர் நீங்க, அவனால் நிகழ்ந்த பல்வேறு குறிகளைக் காணுதல்

இளையவன் நின்ற சூழ லெய்துவென் விரைவி னென்றோர்
உளைவுவந் துள்ளந் தூண்ட வூழிவெங் காலிற் செல்வான்
களைவருந் துன்பம் நீங்கக் கண்டன னென்ப மன்னோ
விளைவன செருவிற் பல்வே றாயின குறிகள் மேய.

(இலக்குமணனைக் காணாமையால்) மனத்திலோர் வருத்தந் தோன்றித் தூண்ட, (அனுமான்), 'இளையபெருமாளுள்ள இடத்தே விரைவிற்கிட்டுவேன்' என்று சொல்லி, யுகாந்தகாலத்துச் சண்டமாருதம் போல (விரைந்து) செல்பவனாய், (வேறு வகையால்) போக்குவதற்கு அரிய துன்பம் நீங்குமாறு செருவில் விளைவனவாகிய பல்வேறான குறிகள் பொருந்தியவற்றைக் கண்டான்; -என்ப, மன்னோ-அசைகள்.

குறிகள்-இலக்குமணன் போர் செய்வதனால் நிகழ்ந்த குறிகள்; அவற்றை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க. களை வரும் என்று பிரித்து-களைப்புத் தோன்றுவதற்குக் காரணமான துன்பம் என்றலும் ஒன்று.(2536)

Koviloor Digital Library

145-152. இலக்குமணன் போர்செய்வதனால் நிகழ்ந்த அடையாளங்கள்

ஆனையின் கோடும் பீலித் தழைகளு மாரத் தோடு
மானமா மணியும் பொன்னும் முத்தமுங் கொழித்து வாரி
மீனென வங்கு மிங்கும் படைக்கலம் மிளிர வீசும்
பேனவெண் குடைய வாய குருதிப்பே ராறு கண்டான்.

ஆனையின் தந்தங்களையும் பீலிக்குடைகளையும் ஹாரங்களுடனே சிறந்த (பல்வகை) இரத்தினங்களையும் பொன்னையும் முத்துக்களையும் கொழித்துக்கொண்டு, நீரில்வாழ்கின்ற மீனென்னுமாறு அங்கும் இங்கும் படைக்கலங்கள் விளங்க, வீசுகின்ற நுரையென்று சொல்லத்தக்க வெண் குடையையுடைய அப்படிப்பட்ட குருதிப்பேராற்றை (அநுமான்) கண்டான். -பீலித்தழை–வாச்சியமென்பாருமுளர். (2537)

146. ஆசைக டோறுஞ் சுற்றி மலைகின்ற வரக்கர் தம்மேல்
வீசின பகழி யற்ற தலையொடும் விசும்பை முட்டி
ஓசையி னுலக மெங்கு மதிர்வுற ஊழி நாளிற்
காசறு கல்லின் மாரி பொழிவபோல் விழுவ கண்டான்.

திக்குகள்தோறுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு பொருகின்ற அரக்கர்களின் மேல் வீசின பகழிகள் (தம்மால்) அறுபட்ட தலைகளோடும் விசும்பை முட்டி, ஓசையினால் உலகமெங்கும் அதிர்வுற, யுகாந்தகாலத்திலே குற்ற மற்ற கல் மழை பொழிவனபோல விழுவனவற்றை (அனுமான்) கண்டான். (2538)

147. மானவே லரக்கர்விட்ட படைக்கல வான மாரி
ஆனவன் பகழி சிந்தத் திசைதொறும் பொறியோ டற்ற
மீனினம் விசும்பி னின்றும் மிருளுக விழுவ போலக்
கானகத் தொடர்ந்து தீயிற் சுடுவன பலவுங் கண்டான்.

(அன்றியும், அனுமான்), -(பொருதற்குப்) பொருந்தியவனான இலக்கு மணனுடைய பகழிகள் (தம்மேற்) சிந்துவதனால், பெருமை பொருந்திய வேற்படையையுடைய அரக்கர் விடுத்த படைக்கலமாகிய வானமாரிகள், திக்குகள்தோறும் தீப்பொறியோடும் அற்றனவாய், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் விசும்பிலிருந்து இருள் கெட வீழ்வனபோல (விழுவனவாகி), காட்டில் தொடர்ந்த தீப்போலச் சுடுபவை பலவற்றையுங் கண்டான். (2539)

148. அருளுடைக் குரிசில் வாளி யந்திர மெங்குந் தாமாய்த்
தெருளுறத் தொடர்ந்து வீசிச் செல்வன தேவர் காண, இருளிடைச்
சுடலையாடு மெண்புயத் தண்ணல் வண்ணச், சுருளுடைச்
சடையின் கற்றைச் சுற்றெனச் சுடர்வ கண்டான்.

Koviloor Digital Library

(மற்றும் அநுமான்) அருளையுடைய ஆண்களிற் சிறந்தவனான இலக்குமணனுடைய அம்புகள் ஆகாயமெங்கு தாமேயாய் (யாவரும்) உணரும்படி தொடர்ச்சியாக வீசப்பெற்றுச் செல்பவை, -இராக்காலத்தில் மயானத்திலே தேவர்காண ஆடுகின்ற எண்புயங்களையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய சுருளு தலைக்கொண்ட சடைக்கற்றைச்சுற்று (திசைகளெங்கும் விரிந்து பரந்தது) போலச் சுடர்பவற்றைக் கண்டான்.

இலக்குமணனுடைய இப்போதைய போர் கறுத்த இரவில் நடப்பதனால் அவ்விரவில் ஒளிரும் வாளிகட்கு உவமை கூறுவார், இருளிடைச் சுடலையாடும் அண்ணலின் சடைக்கற்றைச் சுற்றைக் கூறினார். இருளுடை என்ற பாடத்திற்கு-மரச்செறிவாலிருண்ட, மயானத்திலேயென்று உரைப்பர்; அன்றி, விஷகண்டனாதலால், இருளுடையண்ணல்' என்றாரென்னலாம். (2540)

149. நெய்யுறக் கொளுத்தப் பட்ட நெருப்பெனப் பொருப்பி னோங்கும்
மெய்யுறக் குருதித் தாரை விசும்புற விளங்கி நின்றது,
ஐயனைக் கங்குன் மாலை யரசென வறிந்து காலம்,
கைவிளக் கெடுத்த தென்னக் கவந்தத்தின் காடு கண்டான்.

(பின்னும்) நெய்பொருந்தக் கொளுத்தப்பட்ட நெருப்புப் போன்று மலை போல ஓங்கிநிற்கும் உடலினின்று மிகக் குருதித்தாரை வானத்துற விளங்கி நின்றது; ஐயனான இலக்குமணன் அரசனென்று அறிந்து, கங்குலாகும் காலம், கைவிளக்குப் பிடித்தாற்போலத் தோன்ற, (அந்தக் கவந்தக்காட்டை (அனுமான்) கண்டான்.

அனுமான் கவந்தத் தொகுதிகளைக் கண்டமை, இதிற் கூறப்படுகின்றது. கவந்தம்-தலையற்ற உடல். இலக்குவன் சரங்களினால் அரக்கர் தலைகளறுபடவே, அவ்வுடல்களினின்று மேலே பீரிட்டுப் பாயும் இரத்தம் நெய்யிட்டெரிக்கும் தீப்பந்தத்தின் சுவாலை போலுமென்று கொண்டார்; அங்ஙன் கொண்டவர், 'இலட்சுமணன் இராச குமாரனாயிற்றே! செறிந்த இருளில் அன்னான் தடுமாற்ற மின்றிச் செல்லட்டும்' என்று, உபசாரமாக, இராக்காலம் தீப்பந்தம்பிடிப்பது போலும் எனத் தீப்பந்தம் அப்போது அங்குப் பிடிக்கக் காரணமும் கற்பித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி மூலமாக வந்த ஏதுத்தற் குறிப்பேற்றவணி. கங்குல்மாலைக்காலம் – கங்குலென்னப்படுகிற இராக்காலம் என்க. (2541)

150. ஆளெலா மழிந்த தேரு மானையு மாடன் மாவும்,
நாளெலா மெண்ணி னாலுந் தொலைவிலா நாத ரின்றித்,
தாளெலாங் குலைய வோடித் திரிவன தாங்க லாற்றும்,
கோளிலா மன்ன னாட்டிற் குடியெனக் குலைவ கண்டான்.

Koviloor Digital Library

(அன்றியும் அனுமான்,- தம்மீது இருக்கப்பெற்ற) வீரரெல்லாம் அழியப் பெற்ற தேரும் ஆனையும் ஆடுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளும், –நாளெலா மெண்ணினாலும் (தம் வாழ்நாட்கு) அழிவு இல்லாத (தம்) தலைவரை யில்லாமல் தாளெல்லாங் குலையுமாறு ஓடித்திரிவனவாய், தாங்குதலைச் செய்யுங் கொள்கையில்லாத மன்னவனாட்டிலுள்ள குடிகள் போல நிலை குலைவனவற்றைக் கண்டான்.

அழிந்திடாமல் வெகுநாள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடியவர் தேர் முதலிய வற்றின் நாத ரென்பது, 'நாளெலாமெண்ணினாலுந் தொலைவிலா நாதர்' என்பதன் கருத்து. இனி, மிகப்பலவுள்ளன என்ற கருத்துப்படத் தேர் முதலிய வற்றை 'நாளெலாமெண்ணினாலுந் தொலைவிலா' என்றாரெனினுமாம். ஈற்றடியில் ''ஆள்பவர்கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோற், பாழ்பட்ட முகத் தோடு பைதல் கொண்டமைவாளோ'' (பாலைக்கலி–4) ''முறை தளர்ந்த மன்னவன் கீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு, பொறை தளர்பு பணிவாருங் கண்ணாயின் எவன் செய்கோ'' (பாலைக்கலி-33) என்ற கலித்தொகை யடிகள் ஒப்பிடத்தக்கன. (2542)

151. மிடல்கொளும் பகழி மாரி வானினு மும்மை வீசி
மடல்கொளு மலங்கன் மார்பன் மலைந்திட உலந்து மாண்டார்
உடல்களு முதிர நீரு மொளிர் படைக் கலமு முற்ற
கடல்களும் நெடிய கானுங் கார்தவழ் மலையுங் கண்டான்.

(மற்றும் அனுமான்),- இதழைக் கொண்ட பூமாலையை யணிந்த மார்பையுடையனான இலட்சுமணன் வலிமைகொண்ட அம்பு மழைகளை மழையைக்காட்டிலும் மும்மடங்கு வீசிப் போர் செய்திட்டதனால், உயி ரொழிந்து மாண்டவரான அரக்கரின் உடல்களும் இரத்தநீரும் விளங்குகின்ற படைக்கலங்களுமாகப் பொருந்திய கடல்களையும் நெடிய கானகத்தையும் மேகந்தவழ்கின்றமலையையும் கண்டான்;

உடல்களை மலையாகவும், உதிரநீரைக் கடல்களாகவும், படைக் கலங் களைக் கானாகவுங் கொள்க. (2543)

152. அநுமான் இலட்சுமணனது நாணொலிகேட்டு மகிழ்ச்சியாற் பேராரவாரஞ் செய்தல்

சுழித்தெறி யூழிக் காலின் துருவினன் தொடருந் தோன்றல்
தழிக்கொண்ட குருதி வேலை தாவுவான் தனிப்பே ரண்டம்
கிழித்தது கிழித்த தென்னும் நாணுரு மேறு கேட்டான்
அழித்தொழி காலத் தார்க்கு மார்கலிக் கிரட்டி யார்த்தான்.

சுழித்தடிக்கின்ற யுகாந்த காலத்துக் காற்றுப் போலத் தேடித் தொடர்ப வனும் தழுவிக்கொண்ட இரத்தக்கடலைக்கடந்து செல்பவனுமாகிய ஆண்

Koviloor Digital Library

களிற் சிறந்த அநுமான், 'தனித்த பெரிய அண்டத்தைக் கிழித்தது கிழித்தது' என்று சொல்லத்தக்க நாணின் பேரோசையைக் கேட்டு, (அதனால் தோன்றிய களிப்பினால் உலகத்தையெல்லாம்) அழித்தொழிக்கின்ற கற்பாந்தகாலத்து ஆரவாரிக்கின்ற கடலினும் இருமடங்கு ஆரவாரித்தான்; -கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய குருதிக்கடலைத் தாவு வான் என்று இங்குக் கூறியது, மற்றும் கானும் மலையும் கடந்தமைக்கும் உபலட்சணம். (2544)

153. அநுமான் இலட்சுமணனைக் கண்டு தழுவுதல்

ஆர்த்தபே ரமலை கேளா வணுகின னனும னெல்லார்
வார்த்தையுங் கேட்ட லாகு மென்றக மகிழ்ந்து வள்ளல்
பார்ப்பதன் முன்.னம் வந்து வணங்கினன் விசயப் பாவை
தூர்த்தனை யிளைய வீரன் தழுவின னினைய சொன்னான்.

(பிறகு வில்நாணி) ஒலித்த பெருஞ்சத்தத்தைக் கேட்டு, அனுமான், (இலட்சுமணனைக்) கிட்டியவனாகி, (இனி) எல்லார்செய்தியும் கேட்டல் கூடுமென்று மனமகிழ்ந்து, உதாரகுண முள்ளவனான அவ்விலட்சுமணன் பார்ப்பதற்கு முன்னம் வந்து வணங்கினான்; விசயமங்கையின் ஆசைநாயக னாகிய அநுமானை இளையபெருமாள் தழுவினவனாய் இவ் வார்த்தை களைச் சொன்னான். (2545)

154. இலட்சுமணன் அநுமானைவானர வீரர்களைக் குறித்து வினாவுதல்

அரிகுல வீர ரைய யாண்டைய ரருக்கன் மைந்தன்
பிரிவுனைச் செய்த தெவ்வாறு? அங்கதன் பெயர்ந்த தெங்கே
விரியிருட் பரவைச் சேனை வெள்ளத்து விளைந்த தொன்றும்
தெரிகிலே னுரைத்தி யென்றான் சென்னியிற் கையன் சொன்னான்.

'ஐயனே! வானரகுலவீரர்கள் எங்கேயுள்ளார்? சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன் உன்னைப் பிரிந்தது எவ்வாறு? அங்கதன் சென்றது எங்கே? விரிந்த இருட்கடலிற் கலந்த சேனைவெள்ளத்திலே விளைந்தது ஒன்றும் அறிந்திலேன்; சொல்வாய்' என்று (இலட்சுமணன்) வினவினான்: (அநு மான்) சிரசிற் (கூப்பிய) கையை யுடையவனாகிக் கூறலானான். (2546)

155. தானும் ஒன்றும் அறிந்திலாமையை அனுமான் தெரிவித்தல்

போயினார் போய வாறும் போயின தன்றிப் போரில்
ஆயினா ராய தொன்று மறிந்தில னைய யாரும்
மேயினார் மேய போதே தெரியலாம் விளைந்த தென்றான்
தாயினான் வேலை யோடும் அயிந்திரப் பரவை தன்னை.

Koviloor Digital Library

கடலினுடனே ஐந்திரவியாகரணமாகிய கடலையுங் கடந்த வனாகிய அனுமான்,- (இலக்குமணனை நோக்கி), - ஐயனே! (ஓடிப்) போயினார் போனபடியையும், (ஓடிப்) போனதன்றிப் போரிலே சென்றவர் அடைந்த வகையையும் சிறிதும் அறிந்திலேன்: யாரைப் பற்றியும் சென்றவர் மீண்டு வந்தபோதே விளைந்தது அறியமுடியும் என்றான்; ஈற்றடியில் உடனவிற்சி யணி காண்க. இலட்சுமணனுள்ளவிடத்து எல்லார் வார்த்தையுங் கேட்க லாகுமென்று வந்த அனுமான், அவ்விலட்சுமணனே பலரைப்பற்றி வினா வவே, மேயினார் மேயபோதே விளைந்தது தெரியலாமென்றானென்க. (2547)

156. மனமயக்கந்தோன்றியதை விலக்கும் உபாயத்தை அனுமான் கூறல்

மந்திர முளதா லைய வுணர்வுறு மாலைத் தஃதுன்
சிந்தையி னுணர்ந்து செய்யற் பாற்றெனிற் செய்தி தெவ்வர்
தந்திர மிதனைத் தெய்வப் படையினாற் சமைக்கி னல்லால்
எந்தைநின் னடியர் யாரு மெய்தலர் நின்னை யென்றான்.

'ஐயனே! (திகைப்புநீங்கி) உணர்வைப்பொருந்தும் தன்மைபதான உபாயம் உள்ளது; அஃது உன் சிந்தையினாலே உணர்ந்து செய்தற்கு உரியதாதலால், செய்வாய்' (நம்) பகைவரின் தந்திரத்தால் நேர்ந்த இம்மதி மயக்கத்தைத் தெய்வப்படையினாற் போக்கினாலல்லாமல், எந்தையே! நின்னடியார் எவரும் நின்னை (உணர்வுபெற்று) அடையமாட்டார்' என்று (அனுமான் இலட்சுமணனிடம்) தெரிவித்தான். மேயினார் மேய போதே விளைந்தது தெரியலாமென்ற அனுமான், இங்கு அன்னார் மீளும் உபாயத் தைக் கூறுகின்றான். (2548)

157. அனுமான் சொற்கேட்ட இலட்சுமணன் பாசுபதம் தொடுத்தல்

அன்னது புரிவி னென்னா ஆயிர நாமத் தண்ணல்
தன்னையே வணங்கி வாழ்த்திச் சரங்களைத் தெரிந்து வாங்கிப்
பொன்மலை வில்லி னான்றன் படைக்கலம் பொருத்த வேந்தி
மின்னெயிற் றரக்கர் தம்மேல் வீசினான் வில்லின் செல்வன்.

வில்தொழிற் செல்வத்தையுடையவனான இலட்சுமணன்- 'அதனைச் செய்வேன்' என்று சொல்லி, சகஸ்ரநாமத்துக்கு உரியவனான ஸ்ரீராமனையே வணங்கி வாழ்த்திவிட்டு, (பிறகு) அம்புகளைத் தெரிந்து எடுத்து, மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டவனான சிவபெருமானது அத்திரத்தைப் பொருந்தச் செய்து ஏந்தி, மின்னல் போன்ற பற்களையுடைய அரக்கர்மீது வீசினான்; பாணங்களிற் பாசுபதாஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்து லட்சுமணன் அரக்கர் மீது விடுத்தானென்க. (2549)

Koviloor Digital Library

158. பாசுபதாத்திரத்தினால் அரக்கர்படை யெரிய, இருளொழிதல்

முக்கணான் படையை நீட்டி விடுதலும் மூங்கிற் காட்டில்
புக்கதோ ரூழித் தீயிற் புறத்தினோ ருருவும் போகாது
அக்கணத் தெரிந்த வீழ்ந்த தரக்கர்தஞ் சேனை யாழி
திக்கெலா மிருளுந் தீர்ந்த தேவரு மயக்கத் தீர்ந்தார்.

சிவபெருமானுடைய அத்திரத்தை (இலட்சுமணன்) தொடுத்து விடுதலும், மூங்கிற்காட்டிலே புக்கதான ஓர் ஊழித் தீப்போலப் புறத்தே ஒரு பொருளும் போகாமல் அரக்கர்சேனைக் கடல் அக்கணத்தில்தானே எரிந்து வீழ்ந்தது: திக்குகளிலெல்லாம் இருளும் நீங்கிற்று: (வானரர்) யாவரும் அறிவுமயக்கந் தீர்ந்தார்; -தீர்ந்த தேவரும் என்று பிரிப்பாருமுளர். (2550)

159. மகோதரன் மறையப்போக, வானரர் இலட்சுமணனைக் கூடல்

தேவர்தம் படையை விட்டா னென்பது சிந்தை செய்யா
மாபெரு மாயை நீங்க மகோதரன் மறையப் போனான்
யாவரு மிரிந்தா ரெல்லா மினமழை கழிய வார்த்துக்
கோவிளங் களிற்றை வந்து கூடினா ராடல் கொண்டார்.

(இலட்சுமணன்) பாசுபதாத்திரத்தை விடுத்தானென்பதை யறிந்து கருநிறமாக வந்த பெருமாயை நீங்கிவிட, மகோதரன் (வானத்து) மறையப் போயினான்; நிலைகெட்டவராகிய (வானரர்) யாவரும், தொகுதியான மேகம் எல்லாம் பின்னிடும்படி ஆரவாரித்து இளையபெருமாளை வந்துகூடி ஆடல்புரிந்தார்;- மறையப்போனானென்பதற்கு- எங்கேயோ மறைந்திட்டா னென்பாருமுண்டு. மாயை மகோதரனால் விளைந்த தென்பதை 96-ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலறிக. (2551)

160. இலட்சுமணன் வானரசேனையோடு மகிழ்ந்திருத்தல்

யாவர்க்குத் தீதிலாமை கண்டுகண் டுவகை யேறத்
தேவர்க்குத் தேவன் றம்பி திருமனத் தையந் தீர்ந்தான்
காவற்போர்க் குரக்குச் சேனை கல்லெனக் கலந்து புல்லப்
பூவர்க்க மிமையோர் தூவப் பொலிந்தனன் தூதர் போனார்.

தேவதேவனான ஸ்ரீராமனது திருத்தம்பியான இலட்சுமணன், எவர்க்குந் தீதிலாமையைச் செவ்வனேகண்டு உவகைமிக மனத்தில் ஐயந்தீர்ந்தவனாய், (தன்னுடைய) காவலாய்ப் போர்க்குரியதான குரங்குச் சேனை கல்லென்ற வொலியுடன் (தன்னைச்) சேர்ந்து தழுவி நிற்க, மலர்த் தொகுதியைத் தேவர் தூவ, விளங்கி நின்றான்; (அச்செய்தி சொல்ல இராவணனிடம் அவனுடைய) தூதுவர் சென்றார். (2552)

Koviloor Digital Library

161. அரக்கர்சேனை யொழிந்தமையைத் தூதர் இராவணனுக்குத் தெரிவித்தல்

இலங்கையர் கோனை யெய்தி யெய்திய துரைத்தார் நீவிர்
விலங்கினிர் போலும் வெள்ள நூற்றையோர் வில்லின் வேழக்
குலங்களினோடுங் கொல்லக் கூடுமோ என்னக் கொன்றை
அலங்கலான் படையி னென்றார் அன்னதே லாகு மென்றான்.

இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனை அடைந்து, (தூதர்), நிகழ்ந்ததை உரைத்தார்; (அதுகேட்டு இராவணன்) 'நீங்கள் (அஞ்சி) விலகி வந்திட்டீர் போலும்; யானைக் கூட்டங்களுடனே நூறுவெள்ளம் (அரக்கச் சேனையை யும் ஒரு வில்லினாலே கொல்ல் முடியுமோ?' என்று வினாவ, '(இலட்சு மணன், சேனை எல்லாவற்றையும் கொன்ற இது நிகழ்ந்தது). கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமானுடைய படையினால்' என்று (தூதர் விடை) கூறினார்; 'அப்படியானால் (அரக்கர் சேனையெல்லாம் அழித்த தென்பது) நிகழ்ந்திருக்கும்' என்று (தூதுவர் வார்த்தையை இராவணன்) உடன்பட்டான்.

நீங்கள் இலக்குமணனுடைய அம்புக்கு அஞ்சி விலகிவிட்டு, அவன் சேனைகளையெல்லாம் கொன்றதாகக் கூறுகின்றீரென்ற குறிப்போடு 'நீவிர் விலகினிர் போலும்; வெள்ளய் நூற்றை ஓர் வில்லின் வேழக் குலங்களி னோடும் கொல்லக் கூடுமோ?' என்று வினாவினான், இராவணனென்க. (2553)

162. அச்செய்தியை இந்திரசித்திற்கு உணர்த்துமாறு இராவணன் கூற, அங்கன் கூறிய தூதரை இந்திரசித்து இராமாதியருள்ள இடம் வினாவல்

தோடவி ழலங்க லென்சேய்க் குணர்த்துமி னென்னச் சொன்னான்
ஓடினார் சாரர் வல்லை யுணர்த்தினர் துணுக்க மெய்தா
ஆடவர் திலகன் யாண்டை யான்இக லனுமன் ஏனோர்
வீடணன் யாங்க ணுள்ளா ருணர்த்துமின் விரைவி னென்றான்.

'இதழ்கள் மலரப்பெற்ற மாலையையணிந்த என் குமாரனுக்கு (இச்செய்தியை) உணர்த்துங்கள்' என்று (இராவணன்) கூறினான்; ஒற்றர் ஓடி விரைந்து (அச்செய்தியை இந்திரசித்துக்கு) உணர்த்தினார்கள்; (அது கேட்ட இந்திரசித்து),- மன நடுக்கமடைந்து, (தூதரைநோக்கி), 'ஆடவரில் திலகம் போன்றவனான இராமன் எங்கு உள்ளான்? வலிமையுள்ள அனுமானும் மற்றை வானரரும் வீடணனும் எங்கேயுள்ளார்? விரைவில் உணர்த்துங்கள்' என்று வினாவினான்; இச்செய்யுள், பலபிரதிகளிலில்லை. (2554)

Koviloor Digital Library

163. தூதர் இராமன் முதலியோருள்ள இடத்தை இந்திரசித்தினிடம் கூறல்

வந்தில னிராமன் வேறோர் மலையுளா னுந்தை மாயம்
தந்தன தெரிவான் போனா னுண்பன தாழ்க்கத் தாழா
எந்தையீ தியன்ற தென்ன மகோதர னியாண்டை யென்ன
அந்தரத் திடைய னென்ன இராவணி யழகிற் றென்றான்.

'இராமன் வந்திலன்: (அவன்) வேறோர் மலையிடத்துள்ளான்; (அரக்கர்) விளைப்பனவாகிய மாயத்தை அறியுந்தன்மையனான உன் சிறிய தந்தை (விபீஷணன்) (படைகட்கு) உணவுப் பொருள் தாமதிக்கவே (அவற்றைக் கொணரப்) போனான்; தாமதியாத (விரைந்துதொழில் செய்யவல்ல) எந்தையே! இது நிகழ்ந்த செயல்' என்று (தூதர்) தெரிவிக்க, (இந்திரசித்து), 'மகோதரனென்பவன் எங்கே?' என்று வினாவ, (தூதர்) ஆகாயத்திடத்தே யுள்ளானென்ன, இராவணகுமாரன் 'அழகிற்று' என்று கூறினான்.

சேனையெல்லாம் ஒழிகையில் மகோதரன் வானத்தில் மறைந்திருப்பது தகுதியன்று என்று பிறகுறிப்பாகக் கூறுவான் 'அழகிது' என்றான். 159-ஆம் பாடலில் 'மகோதரன் மறையப்போனான்' என்பதற்கு எங்கேயோ மறைந்து போய்விட்டான் என்று பொருள் கூறுவர், மகோதரன் அந்தரத்திடையன் என்று ஒற்றர் கூற இராவணி 'அழகிது' என்றதற்கு, 'நீங்கள் ஒற்றுத் தொழிலைச்சரியாகக் கவனித்துச் செய்யவில்லை'யென்று ஏசியதாகு மெனக் கருத்துக்கூறுவர். இராவணி-இராவணகுமாரன். (2555)

வேறு

164, 165. இந்திரசித்து பிரமாத்திரம்விட வேட்பது கூறும்

கால மீதெனக் கருதிய விராவணன் காதல்
ஆல மாமர மொன்றினை விரைவினி னடைந்தான்
மூல வேள்விக்கு வேண்டுவ கலப்பைகள் முறையால்
கூல நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர் கொணர்ந்தார்.

'இதுவே (பிரமாத்திரம் விடுதற்கு உரிய) காலம்' என்று கருதிய இராவண குமாரன் (இந்திரசித்து), பெரியதோர் ஆலமரத்தினடியை விரைவினி லடைந்தான்: ஒழுக்கவரம்பை மீறிய இராட்சசப்பிராமணர், பிரதான வேள்விக்கு வேண்டியனவான கருவிகளை முறைப்படக் கொணர்ந் தார்கள்;- இராமனும் விபீடணனும் இல்லாமையால் 'காலம் ஈது' என்றான், இந்திரசித்து. மகாபாரதத்து ஆலமரத்தடியில் அசுவத்தாமன் பாண்டவரைக் கொல்லுமாறு படைக்கலம் பெறப் பூசனை புரிந்ததாக வில்லிபுத்தூரார்

Koviloor Digital Library

கூறுவார். காதல்-காதலன், ஆகுபெயர். மறைநூல் வழுக்கத்துப் பார்ப்பனர் (சிலம்பு). (2556)

165. அம்பி னாற்பெருஞ் சமிதைக ளமைத்தன னளவில்
துூம்பை மாமலர் தூவினன் காரியெட் சொரிந்தான்
கொம்பு பல்லொடு கரியவெள் ளாட்டிருங் குருதி
வெம்பு வெந்தசை முறையினிட் டெண்ணெயால் வேட்டான்.

(இந்திரசித்து), அம்பினாலேயே பெரியசமித்துக்களை அமைத்தான்; அளவில்லாத சிறந்த தும்பைமலர்களைத் தூவினான்: கருநிற எள்ளைப் பெய்தான்; கொம்பு பற்கள் என்ற இவற்றோடுகூடிய கருநிற முள்ள வெள்ளாட்டின் மிக்க இரத்தத்தையும் வேகக்கூடிய வெவ்விய தசையையும் முறையாக இட்டு நெய்யைச் சொரிந்து ஓமஞ்செய்தான். (2557)

166. நற்குறிப்புக்கண்டு, இனித் தனக்கு வெற்றி கிடைக்குமென்று பிரமாத்திரம் தொடுக்க இந்திரசித்து வானத்தில் நிமிர்தல்

வலம் சுழித்து வந்து எழுந்து எரி நறு வெறி வயங்கி
நலம் சுரந்தன பெருங் குறி முறைமையின் நல்க
குலம் சுரந்து எழு கொடுமையன் வரன்முறை கொண்டே
நிலஞ்சு ரந்தெழும் வென்றிஎன் றும்பரி னிமிர்ந்தான்.

அக்கினியானது, நறுமணம் விளங்கப்பெற்று வலப்பக்கமாகச் சுழன்று வந்து கிளர்ந்து நன்மைசுரப்பனவான பெரிய குறிப்பை முறைமையாகத் தெரிவிக்க, (அரக்கர்) குலத்திற் சுரந்து தோன்றுகின்ற கொடுமைகட்கு இருப்பிடமான இந்திரசித்து,- வெற்றி போர்க்களத்தினின்று தோன்றுமென்று முறைமையால் மனத்திற்கொண்டு, (பிரமாஸ்திரந்தொடுக்குமாறு) மேலிடத்திலே நிமிர்ந்தான்; நிமிர்தல்-ஓங்கிய இடத்திலிருத்தல்.

பொரச்செல்பவன் வேள்வி செய்கையில் அக்கினிவலமாகச் சுழித்து வீசின், போரில் வெற்றி கைகூடுமென்பது, நூற்கொள்கை. எரி-அக்கினி. (2558)

167. இந்திரசித்து எவரும் உணராதவாறு மாயையால் மறைந்திருத்தல்

விசும்பு போயினன் மாயையின் பெருமையான் மேலைப்
பசும்பொ னாட்டவர் நாட்டமு முள்ளமும் படரா
அசும்பு விண்ணிடை அடங்கினன் முனிவரு மறியார்
தசும்பு நுண்ணெடுங் கோளொடு காலமுஞ் சார.

Koviloor Digital Library

மிக்கமாயையையுடையவனான இந்திரசித்து, விசும்பிற் சென்றவனாய், செல்லுந்தன்மையுள்ள நுண்ணிய நெடிய கிரகங்களுடனே (வெற்றியைத் தருகிற) காலம் வர, மேலைப்பசும் பொன்னாட்டிருப்பவரான தேவர்களின் கண்ணும் உள்ளமும் செல்லாத நீர்த்திவலையையுடைய வானத்திடை மறைந்தான்; (அவன் அங்ஙனிருப்பதை) முனிவரும் அறியாதவராயினார்;

கண்ணுக்குச் சிறிதாகத் தெரியினும் பெரும்பயன் விளைக்குங் கிரக மென்பார் 'நுண்ணெடுங்கோள்' என்றார். 'சாரவரும் வரையில், விண்ணிடையடங்கியிருந்தான்' என்று உரைப்பாருமுளர். எதுகைநோக்கி, 'ததும்பு' என்பது 'தசும்பு' என வந்தது: சஞ்சரிக்கின்ற என்பது பொருள். (2559)

168-169. மகோதரனது மாயப் போர்

அனையன் நின்றன னவ்வழி மகோதர னறிந்தோர்
வினைய மெண்ணின னிந்திர வேடத்தை மேவித்
துனைவ லத்தயி ராபதக் கழுத்தின்மேல் தோன்றி
முனைவர் வானவ ரவரொடும் போர்செய மூண்டான்.

அந்த இந்திரசித்து, (வானத்து அடங்கினவனாய்) நின்றான்; அப்போது மகோதரன் ஆலோசித்து ஒருமாயச் செய்கையைச் செய்யக் கருதினான்; (கருதியபடியே), இந்திர வேடத்தைக் கொண்டு, விரைவையும் பலத்தையு முடைய ஐராவதத்தின் பிடரிமேல் தோன்றி, முனிவர் வானவர் என்ற இவரோடும் (கூடி), போர் செய்ய முனைந்தான்; -மகோதரன் தான் இந்திரனாகவும். தன்வாகனம் ஐராவதமாகவும், தன்பரிவாரமான அரக்கர்கள் இருடியராகவும், மாயையால் தோன்றுமாறு செய்து பொருதற்கு வந்தன னென்க. (2560)

169. அரக்கர் மானிடர் குரங்கெனு மவையெலா மல்ல
உருக்களி யாவுள வுயிரினி உலகத்தி னுழல்வ
தருக்கு போர்க்குடன் வந்துள வாமெனச் சமைத்தான்
வெருக்கொ ளப்பெருங் கவிப்படை குலைந்தது விலங்கி.

அரக்கரும் மானுடரும் குரங்கும் என்ற அவைமாத்திரம் அல்ல: (இப்போது) உலகத்திற் சஞ்சரிப்பனவாய் உருவைப் படைத்த பிராணிகள் எவையுள்ளன. (அவை) எல்லாமும் செருக்கிச் செய்கின்றபோர்க்கு உடன் வந்துள்ளனவாம்' என்று கருதுமாறு (மாயைகளைச்) செய்தான்; (அதுகண்டு உலகம் முழுதும் தம்மையெதிர்ப்பதற்கு வந்திருப்பனவாகக் கருதி), பெரிய வானரசேனை, அச்சங்கொண்டதனாற் பின்வாங்கி நடுங்கலாயிற்று. (2561)

Koviloor Digital Library

170. இந்திரன், தேவர் முதலியவரோடு நம்மீது பொருதற்குவரக்காரணம் என்? என்று வானரர் திகைத்தல்

கோடு நான்குடைப் பானிறக் குன்றமேற் கொண்டான்
ஆட லிந்திர னல்லவ ரியாவரு மமரர்
சேடர் சிந்தனை முனிவர்க ளமர்பொரச் சீறி
ஊடு வந்துற்ற தென்கொலோ நிபமென உலைந்தார்.

'நான்கு தந்தங்களையுடைய (ஐராவதமென்ற) வெண்ணிற யானையின் மேலேறி நடத்துபவன், வலிமைபொருந்திய இந்திரன்: மற்றை யோரான (பரிவாரமாக அமைந்தவர்) யாவரும், தேவர்கள்; மிச்சமானவர், கடவுட் சிந்தனைபுரிகின்ற இருடியர்; (இவர்யாவரும்) போர்புரியுமாறு சீற்றங் கொண்டு இப்போர்க்களத்தினிடையே வந்து பொருந்தியதற்குக் காரணம் என்னையோ!' என்று சொல்லி (வானரர்) வருந்தினார்.

'தேவர்கோன் தேவர்முனிவர்களுடனே நம்மீது போர்க்குவருமாறு நாம் யாதொருபிழையும் புரிந்திலோமே: அப்படியிருக்க இவர்கள் பொரவருதற்குக் காரணம் என்னே!' என்று திகைப்புடன் வருத்தமுங்கொண்டார் வானரரென்க. (2562)

171. இலக்குமணன் 'முனிவர் முதலியோர் சினந்துவர யாது காரணம்?' என்று அனுமானை வினாவுதல்

அனுமன் வாண்முக நோக்கின னாழியை யகற்றித்
தனுவ லங்கொண்ட தாமரைக் கண்ணவன் றம்பி
முனிவர் வானவர் முனிந்து வந் தெய்தயாம் முயன்ற
துனிக ளென்கொலோ சொல்லுதி விரைந்தெனச் சொன்னான்.

சக்கரப்படையை நீக்கித் தனுசை வலப்புறத்திற் கொண்ட புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமனுக்குத் தம்பியான இலட்சுமணன், அநுமானுடைய ஒளி பொருந்திய முகத்தைப்பார்த்து, 'முனிவரும் தேவர்களும் சினந்து (நம் மேற் போர்செய) வந்து சேருமாறு நாம் முயன்றுசெய்த அபராதங்கள் என்னோ? விரைந்து சொல்வாய்?' என்று வினாவினான்; (2563)

172. இவ்வாறு வினர்விக்கொண்டிருக்கையில், இந்திரசித்து இலட்சுமணன் மீது பிரமாத்திரத்தை விடுத்தல்

இன்ன காலையி னிலக்குவன் மேனிமே லெய்தான்
முன்னை நான்முகன் படைக்கல மிமைப்பதன் முன்னம்
பொன்னின் மால்வரைக் குரீஇயினம் மொய்ப்பன போலப்
பன்ன லாந்தர மல்லன சுடர்க்கணை பாய்ந்த.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே, பழைய நான்முகனாரது படையை (பிரமாஸ்திரத்தை) இமைப்பதற்கு முன்னம் இலக்குமணனுடலின் மீது விடுத்தான்; பொன்மயமான பெரியமலையிலே குருவியினம் மொய்ப்பனபோல சொல்லத்தரமல்லாதனவான ஒளியையுடைய அம்புகள் (அவ்விலக்குமணன் மேனியிற்) பாய்ந்தன; இலக்குவன் வினாவுக்கு விடையிறுப்பதன் முன்னமே இந்திரசித்து அவ்விலக்குவன்மீது பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்திட்டனனென்க. (2564)

173. இலக்குமணன் பிரமாஸ்திரத்தால் அறிவு ஒடுங்கி அயர்தல்

கோடி கோடிநூ றாயிரங் கொடுங்கணைக் குழாங்கள்
மூடி மேனியை முற்றுறச் சுற்றின மூழ்க
ஊடு செய்வதொன் றுணர்ந்தில னுணர்வு புக்கொடுங்க
ஆடன் மாகரி சேவக மமைந்தென அயர்ந்தான்.

கோடிகோடி நூறாயிரங் கொடியகணைக்கூட்டங்கள் மேனியை முற்றுற மூடிச் சுற்றினவாய் மூழ்க, அவ்வேளையில் (இலட்சுமணன்) செய்வதின்ன தென்பதைப்பற்றி அறியமாட்டாதவனாய்த் தன்னுணர்வு போயொடுங்க, வலிய பெரியயானை படுக்கையிடத்தில் அடங்கினாற் போல அயர்ந்திருந் தான். (2565)

174-180. அனுமான் முதலியோர் பிரமாஸ்திரத்தால் பலபலபடியாக விழுந்தமை தெரிவிக்கும்

அனும னிந்திரன் வந்தவ னென்கொலீ தமைந்தான்
இனிய னெற்றுவன் களிற்றினோ டெடுத்தென எழுந்தால்
தனுவி னாயிரங்கோடிவெங் கடுங்கணை தைக்க
நினைவுஞ் செய்கையு மறந்துபோய் நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்.

அனுமனானவன், '(நமக்கு) இனியனான இந்திரன் (இப்போது) வந்தவனாகி, (நம்மோடுபொருதலாகிய) இச்செயலை ஏன் பொருந்தினான்? (என்று எண்ணமிட்டுக் காரணம் யாதாயினும் ஆகுக: அவ்விந்திரனை) யானையோடு எடுத்து எற்றுவேன்' என்று எழுந்தான்: (அப்போது தன்) உடலில் ஆயிரகோடிக் கொடிய கணைதைத்ததனால் நினைவுஞ் செய்கையும் மறந்துபோய் நெடிய நிலத்திற் சேர்ந்தான் (தரையில் விழுந்திட்டான்). (2566)

175. அருக்கன் மாமக னாடகக் குன்றமொன் றலர்ந்த
முருக்கின் கானக மாமெனக் குருதிநீர் முடுகத்
தருக்கி வெஞ்சரந் தலைத்தலை மயங்கின தைக்க
உருக்கு செம்பன கண்ணினன் நெடுநில முற்றான்.

Koviloor Digital Library

சூரியனது சிறந்த குமாரனாகிய சுக்கிரீவன், பொன் மயமான தொரு குன்றமொன்றில் அலர்ந்த பலாசங்காடாமென்னும்படி குருதிநீர் விரைந்து (தன்னுடலினின்று) பெருகுமாறு, செருக்கிக் கொடிய அம்புகள் உடலினிடங் களிலெல்லாம் மாறி மாறித் தைக்க, மாறுசெய்ய இயலாது சினத்தினால் உருக்கின செம்புபோன்ற கண்களையுடையவனாய் நெடுநிலத்து வீழ்த் திட்டான். (2567)

**176. அங்க தன் பதி னாயிர அயிற்கணை யழுந்தச்
சிங்க வேறிடி யுண்டென நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்
சங்க மேறிய பெரும்புகழ்ச் சாம்பனுஞ் சாய்ந்தான்
துங்க மார்பையுத் தோளையும் வடிக்கணை துளைக்க.**

அங்கதனென்பவன், (தன்னுடலின்மீது) கூரியபதினாயிரங் கணைகள் அழுந்தியதனால் ஆண்சிங்கம் (தன்மீது) இடிவிழப் பெற்றது போல நெடுநிலத்துச் சேர்ந்தான்: (வீரர்) கூட்டத்திலே ஏறிய பெரும்புகழை யுடைய ஜாம்பவானும் உயர்ந்த மார்பையும் தோளையும் (இந்திரசித்து விடுத்த) கூரிய அம்புகள் தொளைத்ததனால் (நிலத்திற்) சாய்ந்திட்டான்; (2568)

**177. நீல னாயிரம் வடிக்கணை நிறம்புக்கு நெருங்கக்
கால னார்முகங் கண்டன னிடபன்விண் கலந்தான்
ஆல மேயன்ன பகழியாற் பனசனு மயர்ந்தான்
கோலின் மேவிய கூற்றினாற் குமுதனுங் குலைந்தான்.**

நீலனென்பவன் ஆயிரம் கூரிய அம்புகள் மார்பிற் புகுந்து நெருங்கவே, யமனார் முகத்தைப் பார்த்திட்டான் (இறந்தான்) இடபனும் வானுலகஞ் சேர்ந்தான்; பனசனும் விஷத்தையே யொத்த (இந்திரசித்தின்) பாணங்களால் உயிரொடுங்கினான்; குமுதனும் அம்புவடிவாகப் பொருந்திய யமனால் உயிரொழிந்தான்; கோலினால்-செங் கோலோடு: அதிகாரத்தோடு எனினு மாம். (2569)

**178. வேலை தட்டவ னாயிரம் பகழியால் வீழ்ந்தான்
வாலி நேர்வலி மயிந்தனுங் துமிந்தனும் மடிந்தார்
கால வெந்தொழில் கவயனும் வானகங் கண்டான்
மாலை வாளியிற் கேசரி மண்ணிடை மறைந்தான்.**

(மலைகொண்டு) கடலைக் கட்டினவனாகிய (சேதுபந்தனஞ் செய்த) நளன் ஆயிரம் அம்புகளால் இறந்திட்டான்: வாலியையொத்த வலிமையை யுடைய மயிந்தனென்பவனும் (அவனுடைய) தம்பியான துமிந்தனென்ப வனும் மடிந்தார்கள்; யமன்போற் கொடிய தொழிலையுடைய கவயனும் வானலோகத்தைப் பார்த்தான் (இறந்தான்); மாலை போல(த் தொடர்ச்சி யாக) வீழ்ந்த அம்புகளினால் கேசரியும் மண்ணில் மறைந்துபோனான்; (இறந்துபோனான்); பொருட்பின்வருநிலையணி. (2570)

Koviloor Digital Library

இப்பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளில் காணும்பாடல் வருமாறு:-

கனக னாயிரங் கணைபட வானிடைக் கலந்தான்
அனக னாயின சங்கனு மக்கணத் தயர்ந்தான்
முனையின் வாளியிற் சதவலி யென்பவன் முடிந்தான்
புனையு மம்பினில் தம்பனும் பொருப்பெனப் புரண்டான்.

179. விந்த மன்னதோட் சதவலி சுசேடணன் வினதன்
கெந்த மாதன னிடும்பன்வன் ததிமுகன் கிளர
உந்து வார்கணை கோடிதம் முடல முற் றொளிப்பத்
தந்த நல்லுணர் வொடுங்கினர் மண்ணுறச் சாய்ந்தார்.

விந்தமலையையொத்த தோளையுடைய சதவலியும் சுசேடணனும் வினதனும் கந்தமாதனனும் இடும்பனும் வலிய ததிமுகனும், பொங்கி மேல்விழுகின்ற நீண்ட கோடி அம்புகள் தம்முடைய உடலிற் பொருந்தி ஒளிக்க, தங்கள்தங்களுடைய நல்ல அறிவு ஒடுங்கப் பெற்றவராய்ப் பூமியிற்பொருந்த வீழ்ந்திட்டார்கள். உடலம் முற்று என்று பிரிக்கவும் இடமுண்டு. இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளிலில்லை. (2571)

180. மற்றும் வானரர் யாவரும் உயிர் குன்றி விழுதல்

மற்றை வீரர்க ளியாவரும் வடிக்கணை மழையால்
முற்றும் வீந்தனர் முழங்குபே ருதிரத்தின் முந்நீர்
எற்று வான்றிரைக் கடலொடும் பொருதுசென் றேற
ஒற்றை வான்கணை யாயிரங் குரங்கினை யுருட்ட.

ஒலிக்கின்ற மிக்க இரத்தக்கடலானது மோதுகின்ற பேரலைகளை யுடைய (நீர்க்) கடலோடு மாறுபட்டுச் சென்று சேருமாறு ஒப்பற்ற சிறந்த ஆயிரம் அம்புகள் குரங்குகளை யுருட்டுதலால், மற்றுமுள்ள வானரவீரர்கள் எல்லோரும் கூரிய அம்புமழையினால் முழுவதும் (நன்றாக) உயிர்போகப் பெற்றவராயினார்;- வரன்-சிறந்த, ஒற்றைக்கணை ஆயிரங் குரங்கினை யுருட்ட என்றுமாம். (2572)

181. பிரமாஸ்திரத்தால் வானரம்யாவும் உயிரொழிந்து பூமியிற்கிடத்தல்

தளைத்து வைத்தது சதுமுகன் பெரும்படை தள்ளி
ஒளிக்க மற்றொரு புகலிட முணர்கில ருருமின்
வளைத்து வித்திய வாளியான் மண்ணோடுந் திண்ணம்
முளைப்பு டைத்தன வொத்தன வானர முடிந்த.

Koviloor Digital Library

பிரமனுடைய பெருமைபெற்ற அஸ்திரமானது. (கீழே) வீழ்த்தித் தளை பூட்டியதுபோற் செய்திட்டது: (அந்த அஸ்திரத்தினின்று) தப்புவதற்கு வானர வீரர்) வேறோர்புகலிடத்தைக் காணாதவராயினார்; (தம்மை இந்திரசித்து) மின்னலைப்போல வளைத்துக்கொண்டு விடுத்த அம்புகளினாலே வான ரங்கள் மண்ணோடும் உறுதியாய் (அசைவற்று நிற்குமாறு) முளையடிக்கப் பட்டன போன்றனவாய் உயிர்முடிந்தன; (2573)

182. குருதியிற் கிடந்த வானரக்கடலின் வருணனை

குவளைக் கண்ணியர் வானவர் மடந்தையர் கோட்டித்
துவளப் பாரிடைக் கிடந்தனர் குருதிநீர் சுற்றத்
திவளக் கீழொ஼டு மேல்புடை பரந்திடை செறியப்
பவளக் காடுடைப் பாற்கட லொத்ததப் பரவை.

குவளைமலர்போன்ற கண்களையுடையவராகி வானுலகத்த வரான தேவமடைந்தையர் தலைசாய்த்துத் துவளுமாறு, (வானரர்) பாரிற் கிடந்தனர்; (அவர்களுடைய) குருதிநீர் வளைத்துக் கீழுடனே மேலிடத்தும் பரந்து எங்கும் விளங்கி நெருங்குதலால், (அந்த வானர சேனா) சமுத்திரம் பவழக்காட்டைக்கொண்ட பாற்கடலை யொத்தது; (2574)

183-185. வானரர் விருந்தினராய் வந்தது கண்டு வானவர் உபசரித்துப் புனைந்துரை கூறி 'பூமியிற் செல்லுக' எனல்

விண்ணிற் சென்றது கவிக்குலப் பெரும்படை வெள்ளம்
கண்ணிற் கண்டனர் வானவர் விருந்தெனக் கலந்தார்
உண்ணிற் கும்பெருங் களிப்பின ரளவளா யுவந்தார்
மண்ணிற் செல்லுதி ரிக்கணத் தேயென வலித்தார்.

வானரக்கூட்டங்களின் பெரும்படைவெள்ளம், வானுலகத்துச் சென்றது: வானவர், (அவர்களைக்) கண்ணிற்கண்டவராய், விருந்தினர் என்று நட்புக் கொண்டு, மனத்திற்பொருந்திய பெருமகிழ்ச்சியையுடையராய் க்ஷேமம் விசாரித்து உவப்புக்காட்டி, 'இப்போதே (அரக்கரைக் கொல்லுமாறு) பூமியிற் செல்க' என்று வலாற்காரஞ் செய்தார்கள்.

வானவர் வானரர்களை அளவளாயுவந்தமையை மேலிரண்டு செய்யுளிற் காண்க. அவ்விரண்டு செய்யுள்களின் பின் இச்செய்யுளின் ஈற்றடியிலுள்ள 'மண்ணிற் செல்லுதி ரிக்கணத் தேயென வலிந்தார்' என்பது இயையத் தக்கது, 'பாடக்கிரமத்தினும் பொருண் முறைவலியுடைத்து' என்பது நூல்வழக்கு ஆதலின். (2575)

Koviloor Digital Library

184. பார்ப டைத்தவன் படைக்கொரு பூசனை படைத்தீர்
நீர்ப டக்கட வீரலீர் வரிசிலை நெடியோன்
பேர்ப டைத்தவற் கடியவர்க் கடியரும் பெறுவார்
வேர்ப் டைத்தவெம் பிறவியால் துவக்குணா வீடு.

(ஸ்ரீராமபக்தரான) நீர் இறத்தற்கு உரியீரல்லீர்: (இறக்கும் பாவனையால்) உலகங்களைப் படைத்தவனான பிரமதேவனது அஸ்திரத்துக்கு ஒருபூசனை செய்தீர்: கட்டமைந்த வில்லையுடையவனாகித் திருமாலென்னும் பேரைப் படைத்தவனான ஸ்ரீராமனது அடியவர்க்கு அடியவரும், வேரூன்றிய கொடியபிறவியால் நேருங் கட்டுப்படுதல் இல்லாது மோட்சத்தையே பெறுவர்.

'நீர் இப்போது பிரமதேவனுடைய அஸ்திரத்தைக் கௌரவிப்பதற்காக இங்ஙன் இறந்தவர் போன்றீரே யல்லது நுமக்கு இறப்புக் கிடையாது: இனிப் பிறப்புக் கிடையாது: மோக்ஷமே' என்று வீரசுவர்க்கம் புகுந்த வானரரு யிர்க்கு வானவர் உபசாரமொழி கூறினர். இந்தச் செய்யுளில், 'நீவிர் ஸ்ரீராம னுக்கு அடியவராதலால் பிறவியுடையார்க்கு உண்டாகக்கூடிய துவக்கின்றி இந்த அஸ்திரத்தினின்று விடுதலையடைவீர்' என்பது, பின்னிரண்டடிகளாற் கூறியதெனக் கருத்துக்காண்டலும் ஒன்று. (2576)

185. நங்கள் காரிய மியற்றுவா னுலகிடை நடந்தீர்
உங்க ளாருயி ரெம்முயி ருடல்பிறி துற்றீர்
செங்க ணாயகற் காகவெங் களத் திடைத் தீர்த்தீர்
எங்க ணாயகர் நீங்களென் றிமையவ ரிசைத்தார்.

'(நீங்கள்) எங்கள் காரியத்தைச் செய்வதற்காகவே உலகத்திற் பிறந்தீர்; உங்கள் அரிய உயிர் எம்முயிரே; உடல் (மாத்திரம்) வேறாகப் பொருந்தி யிருந்தீர்; புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமனுக்கு உதவும் பொருட்டுக் கொடிய போரிலே உயிர் நீங்கினீர்; நீங்கள் எங்களுக்குத் தலைவராவீர்' என்று தேவர்கள் கூறினார்கள்;- இங்ஙன் கூறினவர்களாய் 'இனி எமது காரியத்தை முற்றுவிக்க இக்கணத்தே பூமிக்குச் செல்வீராக' என அவ்வானரர்களை வலிந்து வேண்டினர் வானவரென்று 183-ஆம் செய்யுளின் இறுதியடியை இங்குத் தந்து முடிக்க.

'ஆண்மின்கள் வானக மாழியான் தமரென்று, வாளொண் கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே' என்ற பெரியார் பாசுரம், இங்கு ஒருசார் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. (2577)

Koviloor Digital Library

186. இந்திரசித்து வெற்றிச்சங்கு ஊதி இராவணனையடைதல்

வெங்கண் வானரக் குழுவொடு மிளையவன் விளிந்தான்
இங்கு வந்தில னகன்றன னிராமனென் றிகழ்ந்தான்
சங்க மூதினன் றாதையை வல்லையிற் சார்ந்தான்
பொங்கு போரிடைப் புகுந்துள பொருளெலாம் புகன்றான்.

'கொடியகண்களையுடைய வானரக்கூட்டங்களுடனே இளையவன் இறந்தான்: இராமனோ இப்போர்க்களத்தில் வராதவனாய் அப்பாற்சென்றிட்டான் (வந்திருந்தால் அவனும் இறந்திருப்பான்)' என்று (இந்திரசித்து) இகழந்தான். (பின்பு, வெற்றிச்) சங்கமூதினவனாய், தந்தையை விரைவிலடைந்து, கிளர்ச்சிகொண்டு செய்யும் போரிலே நிகழ்ந்த விஷயங்களையெல்லாஞ் சொன்னான். (2578)

187. 'இராமன் இறந்திலனோ?' என்று இராவணன் வினவ இந்திரசித்து சமாதானங் கூறுதல்

இறந்தி லன்கொலவ் விராமனென் றிராவண னிசைத்தான்
துறந்து நீங்கின லல்லனேல் தம்பியைத் தொலைத்துச்
சிறந்த நண்பரைக் கொன்றுதன் சேனையைச் சிதைக்க
மறந்து நிற்குமோ மற்றவன் திறனென்றான் மதலை.

'அந்த இராமன் இறந்திலனே கொல்?' என்று இராவணன் வினாவினான்: (அதற்கு அவனது) புதல்வனாகிய இந்திரசித்து, -'(அச்சத்தினால் இராமன் யாவரையும்) விரட்டிட்டுச் சென்றிட்டான்; (இது திண்ணம்;) அவ்வாறு விட்டிட்டுச் செல்லாதவனாயின், (தன்) தம்பியை உயிர்போக்கிச் சிறந்த நண்பரைக்கொன்று தன் சேனையைச் சிதைக்கவும், அவ்விராமன் (தன்) திறமையை மறந்திட்டு(ப் பதிலொன்றுஞ்செய்யாது வாளா) இருப்பனோ?' என்று சமாதானம் கூறினான். (2579)

188. சமாதானத்தினால் இராவணன் திருப்தியடைய, இந்திரசித்தும் மகோதரனும் தம்மனை சேர்தல்

அன்ன தேயென வரக்கனு மாதரித் தமைந்தான்
சொன்ன மைந்தனுந் தன்பெருங் கோயிலைத் தொடர்ந்தான்
மன்ன னேவலின் மகோதரன் போயினன் வந்தான்
என்னை யாளுடை நாயகன் வேறிடத் திருந்தான்.

இராவணனும், 'அப்படித்தான் (இருக்கும்) என்று (அவ்விந்திரசித்து சொல்லியதை) ஆதரித்து மனவமைதிகொண்டான்: சொன்ன (இராவண)

Koviloor Digital Library

குமாரனும், தன் பெரிய அரண்மனையைச் சேர்ந்தான்; அரசனேவலினால் வந்திட்டவனான மகோதரனும் (தன்னிருப்பிடத்திற்குப்) போயினான்; வேறிடத்து இருந்தவனும் என்னையாளுடைய நாயகனு மாகிய,- 'வீரன்' (189) என அடுத்த கவியோடு தொடருமென்க.

பின்னிரண்டடிகட்கு- மன்னனேவலின் மகோதரன் போயினன்: வேறிடத் திருந்தானாகிய என்னையாளுடை நாயகன் (போர்க்களம் நோக்கி) வந்தான் எனப்பொருள் கூறுதல் அமையும்: எனினும், இப் பொருட்கு அடுத்த பாடலில்லாதிருப்பின் நலம்: அங்ஙனமே சில பிரதிகள் காணப் படுகின்றன. இப்பாடலுக்குப் பின் 'ஆர்க்கின்ற' என்று தொடங்கும் 141- ஆவது பாடல் சில பிரதியில் உள்ளது.. (2580)

189. ஸ்ரீராமன் அஸ்திரபூஜை செய்தபின் போர்க்களம் குறுக முயறல்

செய்ய தாமரை நாண்மலர்க் கைத்தலஞ் சேப்பத்
துய்ய தேவர்தம் படைக்கெலாம் வரன்முறை துரக்கும்
மெய்கொள் பூசனை விதிமுறை யியற்றிமேல் வீரன்
மொய்கொள் போர்க்களத் தெய்துவா மினியென முயன்றான்.

வீரனாகிய ஸ்ரீராமன் அன்றுமலர்ந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற (தன்) கைத்தலம் (பின்னுஞ்) சிவக்கும்படி பரிசுத்தமாகிய தேவர் படைக்கெலாம் (அஸ்த்ரங்கட்கெல்லாம் முறைப்படி செய்ய வேண்டிய உண்மையான பூசனையை விதிப்படியே செய்து, பிறகு, (போர்வீரர்) நிரம்பிய போர்க் களத்து இனிச்செல்வோமென முயன்றான். (2581)

190. ஸ்ரீராமன் போர்க்களஞ் சேர்தல்

கொள்ளி யிற்சுட ரனலிதன் பகழிகைக் கொண்டான்
அள்ளி நுங்கலா மாரிருட் பிழம்பினை யழித்தான்
வெள்ள வெங்களப் பரப்பினைப் பொருக்கென விழித்தான்
தள்ளில் தாமரைச் சேவடி நுடங்குறச் சார்ந்தான்.

கொள்ளிக்கட்டைபோல ஒளிவிடுகின்ற அக்கினி தேவனது பாணத்தை (ஆக்நேயாஸ்திரத்தை)க் கையிற்கொண்டு, (கையினால்) அள்ளி உண்ணு தற்குரியது போன்று செறிந்த (போக்குதற்கு) அரிய இருட் பிழம்பினைப் போக்கினான்; தள்ளப்படுதலில்லாத (சிறந்த) தாமரைச்சேவடி அசைய நடந்து சேர்ந்து, (மடிந்து கிடக்கும் வானரச்சேனை) வெள்ளத்தைக் கொண்ட கொடிய பரந்த போர்க்களத்தினை விரைவிற் பார்த்தான்; ஒருபிரதியில் நான்காமடி 'தள்ளுவானரத்தலைவரைத் தனித்தனிகண்டான்' என்று உளது. (2582)

Koviloor Digital Library

191. ஸ்ரீராமன் களத்திற்கிடக்கும் வானரத் தலைவரைத் தனித்தனிப் பார்த்தல்

நோக்கி னான்பெருந் திசைதொறு முறைமுறை நோக்கி
ஊக்கி னான்றடந் தாமரைத் திருமுகத் துதிரம்
போக்கி னா னிணப் பறந்தலை யழுவத்துட் புக்கான்
காக்கும் வன்றுணைத் தலைவரைத் தனித்தனிக் கண்டான்.

முயன்றவனாய் விசாலமான திக்குகள்தோறும் நோக்கினான்; முறை முறையே பார்த்துப் பரந்த தாமரைமலர்போன்ற திருமுகத்திலே உதிரத்தை வெளிப்படுத்தினான்; நிணம் நிறைந்த போர்க்களப்பரப்பினுள்ளே புகுந்தான்; (இதுவரையில்) காத்தல் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த வலிமை கொண்ட (தனது) துணைத்தலைவர்களைத் தனித்தனிக்கண்டான்; சினத் தினால் முகத்தில் இரத்தங்குழம்பக் கண்வழியாக உதிரம் வெளிப்பட்ட தென்பது, இரண்டாமடியிற் கூறிய பொருள். (2583)

192. ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவனையும் அனுமானையும் காண்டல்

சுக்கி ரீவனை நோக்கித்தன் றாமரைத் துணைக்கண்
உக்க நீர்த்திர ளொழுகிட நெடிதுநின் றுயிர்த்தான்
தக்க தோவிது நினக்கென்று தன்மனந் தளர்ந்தான்
பக்க நோக்கினன் மாருதி தன்மையைப் பார்த்தான்.

(கீழ்க்கிடக்கும்) சுக்கிரீவனைப்பார்த்துத் தன் தாமரை மலர் போன்ற இருகண்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட நீர்த்தொகுதிகள் ஒழுகிய படியேயிருக்க, வெகுநேரம்நின்று பெருமூச்சுவிட்டு 'இந்நிலை நினக்குத் தக்கதோ?' என்று தன்மனந் தளர்ச்சியுற்றான்; பக்கத்திற் பார்த்தான்; மாருதியின் நிலையைக் கண்டான். (2584)

193. அநுமானைக் கண்டதும் ஸ்ரீராமன் புலம்பல்

கடல் கடந்து புக் கரக்கரைக் கருவொடுங் கலக்கி
இடர் கடந்து நானிருக்க நீ நல்கியது இதற்கோ
உடல்க டந்தன வோவுனை யரக்கன்வில் லுதைத்த
அடல் கடந்தபோர் வாளியென் றாகுலித் தழுதான்.

கடல்கடந்து (இலங்கையிற்) புகுந்து (சீதையைக் கண்டு) அரக்கரைக் கருவுடனே கலக்கி, இடரைக்கடந்து நான் இருக்குமாறு நீ (அந்தச்சீதையின் சேமத்தைத்தெரிவித்து) உதவியது, (முடிவில் நீ) இவ்வாறு ஆகுவதற்கு (இறத்தற்கு)த்தானோ? அரக்கனுடைய வில் வெளிப்படுத்திய வலிமை மிகுந்த போர்க்குரிய அம்புகள் உன்னுடைய உடலை(த் தொளைத்து)க் கடந்து சென்றனவோ? என்று மனத்துயருற்றுப் புலம்பினான்; ஒன்று, மூன்று,

Koviloor Digital Library

நான்காம் அடிகளில் லகரரகரப்போலியாக 'கடர், உடர், அடர்' என்றும் பாடமுண்டு. (2585)

194-196. இராமபிரான் தன்னை நோதலைத் தெரிவிக்கும்

முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களு முனிவர் தம்மொழியும்
பின்னைச் சானகி யுதவியும் பிழைத்தன பிறந்த
புன்மைச் செய்தொழி லென்வினைக் கொடுமையாற் புகழோய்
என்னைப் போல்பவ ராருள ரொருவரென் றிசைத்தான்.

'புகழோனே! (உடன்) பிறந்த இழிவான செய் தொழிலையுடைய என் தீவினைக் கொடுமையால், முன்பு தேவர்கள் (உனக்குக்) கொடுத்த வரங் களும் முனிவர்களின் வாழ்த்துச் சொற்களும் பிறகு சீதை (உனக்குப் புரிந்த) உதவியும் பயனில்லாமற் போயின; (இப்படிச்செய்த) என்னைப் போல்பவர் ஒருவர் யாருளர்?' என்று (தன்னை வெறுத்துக்) கூறினான், (ஸ்ரீராமன்).

தேவர் முதலியோரின் வரம் முதலியன பயனற்றமைக்குத் தன் தீவினையே காரணமென்று ஸ்ரீராமன் தன்னை நொந்துகொள்ளுகின்ற னென்க. தேவர் முதலியோர் அனுமானுக்கு வரங்கொடுத்ததை ''பாய நோக்கிய வானவர் தானவர் பழிப்பில், தூயமாதவர் முதலினோர் தோன்றிய வியப்பால், வாயுவேகமும் வயினதேயன்றன் மாக்கதியும், ஓய்விலாதிவ னிடத்தினிலிருக்க வென்றுரைத்தார்.'' ''கூர்பற்றியவென்குலிசத்தாற் கூறுபடுபுண்வடுத்தீர'', ''பொல்லா விருளைக் கடிந்தோட்டும் புவன தீபன் புகல்வானென், வில்லார் கரத்திற் சதகூற்றி லொருகூற்றுனக்கு மேவிடுக, எல்லாவிஞ்சைகளுந்தரிக்க விசைந்தசக்தியுண்டாக,'' என்பன முதலாக அனுமப் படலத்து வருவதுகாண்க. சானகியுதவி- அனுமான் வாலில் அரக்கர் தீக்கொளுவிப் பறையறைந்தபோது அதனை யுணர்ந்த சீதை வருந்தி அக்கினிபகவானைக்குறித்து ''கற்பதனில் தூயேனென்னில் தொழு கின்றேன் எரியே! அவனைச் சுடல்'' என்று வேண்டிக் குளிர்வித்தமை. இவற்றையெல்லாம் ஸ்ரீராமன் வானரர் வாயிலாக அறிந்திருந்தான் போலும். சானகியுதவியென்றது'' உருக்காட்டுபடலத்தில் ''ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலாம் உலகமேழும், ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்றெனஇருத்தி'' என்று சீதை உதவியவரத்தைக் காட்டு மென்பாருமுளர். (2586)

195. புன்றொ ழிற்புலை யரசினை வெஃகினேன் பூண்டேன்
கொன்றொ ருக்கினே னெந்தையைச் சடாயுவைக் குறைத்தேன்
இன்றொ ருக்கினே னித்தனை வீரரை யிருந்தேன்
வன்றொ ழிற்கொரு வரம்புமுண் டாய்வர வற்றோ.

(பின்னும் ஸ்ரீராமன் புலம்புவான்:) இழிவான தொழிலைச் செய்ய வேண்டிய இழிவான அரசினை விரும்பினேன்; மேற்கொண்டேன்:

Koviloor Digital Library

(அதனால்,) என் தந்தையைக் கொன்றொழித்தேன்; (எனக்குத் தந்தை முறையான) சடாயுவையும் (என்பொருட்டாக) உயிர்குறையச் செய்தேன்; இன்று இத்தனை வீரரையும் அழித்திட்டேனாய் (நான் சிந்தையற்று) இருந்தேன்; (எனது) வன்மையான தொழிற்கு ஒருவரம்பும் உண்டாய்வரக் கூடியதோ? என் வன்றொழில் ஒருவரம்புக்கு உட்படாதென்றபடி. (2587)

196. தமைய னைக்கொன்று தம்பிக்கு வானரத் தலைமை
அமைய நல்கின னடங்கலு மவிப்பதற் கமைந்தேன்
சுமைபி டித்துநின் றுங்களை யித்துணை கண்டேன்
சுமையு டற்பொறை சுமக்க வந் தனனெனச் சொன்னான்.

தமையனைக்கொன்று தம்பிக்கு வானரங்கட்கு அரசனாந் தன்மையைப் பொருந்தத் தந்து (நன்மை செய்தேன் போலத் தோன்றிய) நான், எல்லா வற்றையும் அழிப்பதற்கே முயன்றவனானேன்; பொறுமையை உறுதியாகக் கொண்டுநின்று உங்களை இவ்வளவு வருத்தத்திற்கு உள்ளாக்கினேன்; (பூமிக்குப்) பாரமாக உடற்சுமையைச் சுமக்கத்தான் பிறந்தேனென்று சொல்லிப்புலம்பினன் (இராமன்); சீதையை மீட்பதற்கே சுக்கிரீவபட்டாபி ஷேகஞ் செய்ததனால் , ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கூறுகின்றான். (2588)

197. அங்கதனைப் பார்த்து ஸ்ரீராமன் புலம்புதல்

விடைக்கு லங்களி னடுவணோர் விடைகிடந் தென்னக்
கடைக்கண் தீயுக வங்கதக் களிற்றினைக் கண்டான்
படைக்க லங்களைச் சுமக்கின்ற பதகனேன் பழிபார்த்து
அடைக்க லப்பொருள் காத்தவா றழகிதுஎன் றழுதான்.

இடபக் கூட்டங்களின் நடுவில் ஓர் இடபம் கிடந்தாற்போல(க் கிடக்கின்ற) அங்கதனென்ற் சிறந்த வீரனைக் கண்டான்; (கண்டு, ஸ்ரீராமன்), கடைக்கண்ணினின்று தீவெளிப்பட '(எதிரிகளினிடத்தினின்று நண்பரைக் காவாது) படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற பாவியாகிய யான் (எனக்கே) பழியுண்டாகப்பார்த்து அடைக்கலப் பொருளைக் காத்தவகை அழகியது!' என்று அழுதான்.

அடைக்கலப்பொருளான அங்கதன் உயிர் நீங்கிக் கிடந்திருத்தலைக் கண்டபோது அவனைக்கொன்ற எதிரியின்மீது சினத்தால் ஸ்ரீராமனது கடைக்கண்ணில் தீ உகுவதாயிற்று. பழி- அடைக்கலப்பொருளைக் காவாமையாலானது. பயன்படாமையால் 'படைக் கலங்களைச் சுமக்கின்ற' என்றது. தன்னையடைந்தவர் உயிரிழக்குமாறு தான் அசாக்கிரதையாக இருத்ததனால் 'அடைக்கலப் பொருள் காத்தவா றழகிது' என்றான். வாலி இறக்கும்போது அங்கதனை ஸ்ரீராமனிடம் அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தா னென்பதை ''நெய்யடை... தூயன்... புனிதமற்றுன் கையடையாகும்'' என்று

Koviloor Digital Library

வாலிவதைப் படலத்து வருவதாலறிக. பழிபார்த்து அடைக்கலப் பொருள் காத்தவாறாழகிது-பிறகுறிப்பு. (2589)

198. இலட்சுமணனை ஸ்ரீராமன் காணுதல்

உடலி டைத்தொடர் பகழியி னொளிர் கதிர்க் கற்றைச்
சுடரு டைப்பெருங் குருதியிற் பாம்பெனச் சுமந்த
மிடலு டைப்பிண மீமிசைத் தான்பண்டை வெள்ளக்
கடலி டைத்துயில் வானன்ன தம்பியைக் கண்டான்.

உடலினிடையே தொடர்ந்த அம்புகளின் விளங்குகின்ற கதிர்க் கற்றை யினால் சுடரையுடைய மிக்க குருதியிலே வலிமையையுடைய பாம்பென்று சொல்லுமாறு சுமந்த பிணங்களின் மேலே, பழமையான வெள்ளக்கடலின் மீது துயில்வானான தன்னை யொத்த தம்பியை ஸ்ரீராமன் கண்டான்; .

உடலினிடமெங்கும் பொத்திய அம்புகள் தொகுதியாக ஒளிவீசக் குருதி வெள்ளத்திலே பிணங்களின்மீது தூங்குபவன் போலுள்ள இலட்சுமணன், கடலினிடையே ஆதிசேஷ சயனத்திலே பள்ளிகொள்ளுந்திருமாலுக்கு ஒப்பாவனென்க. ''கதிர்க்கற்தை மிடலுடைப்பணமீமிசை என்றபாடத்திற்கு-குருதியிற் கிடக்குஞ் சுடர்க்கற்றை கடல்வெள்ளத்துப்பாம்பு என்னுமாறு இருக்க, கடலிடை சுமந்த மிடலுடைப்பணமீமிசைத்துயில்வான் தன் போலவேயுள்ள தம்பியைக் கண்டானென்க. (2590)

199-201. ஸ்ரீராமனது துயரத்தைக் கூறும்

பொருமி னானகம் பொங்கினா னுயிர்முற்றும் புகைந்தான்
குரும ணித்திரு மேனியு மனமெனக் குலைந்தான்
தரும நின்றுதன் கண் புடைத் தலம்வரச் சாய்ந்தான்.
உருமி னாலிடி யுண்ட தோர் மராமர மொத்தான்.

மனம் வருந்தினான்; (துயரங்) கிளர்ந்து தோன்ற உயிர்ப்பு முழுவதும் புகைந்து தோன்றப்பெற்றான்; சிறந்த நீலரத்தினம் போன்ற திருமேனியும் மனம்போலவே நடுங்கினான்; தரும தேவதை நின்று தன் கண்ணைப் புடைத்துக்கொண்டு வருந்துமாறு, உருமினாலிடியுண்டதான ஒரு மராமரத்தை யொத்தவனாய்(ப் பூமியில்) விழுந்திட்டான். (2591)

200. உயிர்த்தி லன்னொரு நாழிகை யுணர்ந்தில னொன்றும்
வியர்த்தி லன்னுடல் விழித்திலன் கண்ணிணை விண்ணோர்
அயர்த்த னன்கொலென் றஞ்சின ரங்கையுந் தாளும்
பெயர்த்தி லன்உயிர் பிரிந்திலன் கருணையாற் பிறந்தான்.

கருணையாற் பிறந்தவனான ஸ்ரீராமன், ஒருநாழிகை நேரம் மூச்சு விட்டானில்லை; ஒன்றும் உணர்ந்தானில்லை; (பெருந்துக்க முடைமையால்)

Koviloor Digital Library

உடல் வேர்த்தானுமில்லை; (சோகத்தால் மூடிய) கண்ணிணையை விழித்தானுமில்லை; அங்கையுங் காலும் நிலை பெயர்க்காதவனாயினான்; உயிர் பிரிந்தானென்பது மாத்திரமில்லை; விண்ணவர் 'உயிரொடுங்கினானோ?' என்று அஞ்சினார்;

ஸ்ரீராமனுக்குப் பெருந்துயரால் உயிர்பிரிதலென்பது மாத்திரம் நிகழவில்லையே தவிர, உயிர் பிரிந்தார்க்கு உளவாகுந் தன்மைகளெல்லாம் நிகழ்ந்தனவென்பதாம். (2592)

201. தாங்கு வாரில்லைத் தம்பியைத் தழீஇக்கொண்ட தடக்கை
வாங்கு வாரில்லை வாக்கினால் தெருட்டுவா ரில்லை
பாங்க ராயுள்ளோ ரியாவரும் பட்டனர் பட்ட
தீங்கு தானிது தமியனை யார்துயர் தீர்ப்பார்.

(இராமனுக்குத்) தோழராயுள்ளோர் யாவரும் இறந்திட்டனர்; (சாய்ந்த இராமனை அப்போது வந்து) தாங்குவாரோ இல்லை; தம்பியைத் தழுவிக் கொண்டு கிடக்கின்ற (இராமனது) பெரியகையை (அவ்வுடம்பினின்று) எடுப்பவருமில்லை; வாயினால் தேறுதல் கூறுபவருமில்லை; அவன் பட்ட துன்பம் இது; (நண்பர் சுற்றத்தார் எவருமின்றித்) தமியனானவனைத் துயர் தீர்ப்பவர் யாருளர்? (2593)

202. ஸ்ரீராமனைத் தேற்றுபவரில்லாமைக்குக் காரணம்

கவந்த பந்தமுங் கழுதுந்தங் கணவரைக் காணாச்
சிவந்த கண்ணியர் தேடினர் திரிபவர் திரளும்
உவந்த சாதகத் தீட்டமும் ஓரியி னொழுக்கும்
நிவந்த அல்லது பிறரில்லைக் கடத்திடை நின்ற.

கவந்தங்களின் தொகுதியும், பேய்களும், தம்கணவரைக் காணாமையால் (துயரத்தாற்) சிவந்த கண்களையுடையராய்த் தேடித்திரியும் மடந்தைமாரின் திரளும், (இரை மிகுதியாகக் கிடைத்தது பற்றி) மகிழ்ந்த பூதங்களின் கூட்டமும், நரிகளின் வரிசையும் மிக்கனவேயன்றி (அந்தப் பிணக்) காட்டில் உயிருடனிருந்தன வேறு இல்லை; ''தாங்குவா ரில்லை'' என்று கீழ்க்கவியிற் கூறியதை விளக்குவது, இது. (2594)

203. தேவர்முதலிய யாவரும் துயர்கூர்தல்

வான நாடியர் வயிறலைத் தழுதகண் மழைநீர்
சோனை மாரியிற் சொரிந்தனர் தேவருஞ் சொரிந்தார்
ஏனை நிற்பவுந் திரிபவு மிரங்கின எவையும்
ஞான நாயக னுருவமே யாதலான் நடுங்கி.

Koviloor Digital Library

வானநாட்டிலுள்ள மங்கையர் வயிற்றிலடித்துக் கொண்டு (தாம்) அழுத கண்மழைநீரை விடாப்பெருமழைபோலச் சொரிந்தார்; தேவர்களும் (கண்ணீரைச்) சொரிந்தார்கள்; எவையும் ஞானசொரூபியான திருமாலின் உருவமே யாதலினால், நிற்பனவும் திரிவனவுமாகவுள்ள ஏனைப்பொருள் களெல்லாமும் நடுங்கித் துயரத்தை வெளிக்காட்டின; சரீரிக்கு வருத்தம் நேரிடுகையில், சரீரத்துக்கு வருத்தவுணர்வு தோன்றுவது இயல்பே யென்க, சரீரத்துக்கு நேரும் உணர்ச்சியே சரீரியான பகவானைச் சாராது என்று வியாசமகரிஷி அறுதியிட்டுள்ளார். (2595)

204. இதுவும் அது

முகையி னாண்மலர்க் கிழவற்கு முக்கணான் றனக்கும்
நகையு நீங்கிய திருமுகங் கருணையின் நலிந்த
தொகையி னின்றவர்க் குள்ளது சொல்லியென் தொடர்ந்த
பகையும் பார்க்கின்ற பாவமுங் கலுழ்ந்தன பரிவால்.

அன்றுமலரும் முகையின் தன்மைகொண்ட (நாபீ) கமலத்தில் வசிப்ப வனான பிரமனுக்கும் திரிநேத்திரனான உருத்திர மூர்த்திக்கும் சிரிப்பும் நீங்கிய திருமுகங்கள் கருணையினால் வருந்தின; இனத்தைச் சேர்ந்தவர்க்கு உள்ளதாகிய துன்பத்தைப்பற்றிக் கூறுவதிற் பயன் யாது? தொடர்ந்துள்ள பகையும், (அத்துயரத்தை காண்கின்ற பாவத்திற்கு உரிய தேவதையும் துன்பத்தினால் கண்ணீர் விட்டன;

பகையாயினவரும், துன்பத்தை யனுபவிக்குமாறு செய்கின்ற பாவமும் இரக்கங்கொள்ளும்படி ஸ்ரீராமன் பெரும் துயருற்றானென்று, அப்பிரானது துயர்மிகுதியைப் புலப்படுத்தியவாறு. திருமால் வருந்துகையில் த்ரிமூர்த்தி யரிற் சேர்ந்த பிரமதேவனும் உருத்திர மூர்த்தியும் வருந்துதல் இயல்பே யென்பார். 'தொகையினின்றவர்க்கு உள்ளது சொல்லியென்' என்றார். நகையும் என்ற எச்சவும்மை முகமலர்ச்சியும் நீங்கிய என்ற பொருளைக் காட்டும். (2596)

205. ஸ்ரீராமன் கண்விழித்துப்பார்த்துத் தம்பி இறந்தானென்று புலம்பத்தொடங்குதல்

அண்ண லுஞ்சிறி துணர்வினோ டயர்வுயிர்ப் பணுகிக்
கண்வி ழித்தனன் தம்பியைத் தெரிவுறக் கண்டான்
விண்ணை யுற்றனன் மீள்கில னென்றகம் வெதும்பப்
புண்ணி னுற்றதோ ரெரியன்ன துயரினன் புலம்பும்.

பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனும் -சிறிது உணர்ச்சியோடும் நெட்டுயிர்த்தலோடும் பொருந்திக் கண்விழித்துத் தம்பியை நன்கு கண்டான்: (கண்டு, 'தம்பி) விண்ணகஞ் சேர்ந்திட்டான்; மீள மாட்டான்'

Koviloor Digital Library

என்று கருதி மனம் பெருவாட்டங்கொள்ள, புண்ணிற் கனல் நுழைந்தாற் போன்ற துன்பத்தையடைந்தவனாய்ப் (பின்வருமாறு) புலம்புபவனானான்.

மிக்க வருத்தத்தினால் ஸ்ரீராமன் பேச்சுமூச்சின்றிக் கண்விழி யாதுகிடந்த நிலை 200–ஆம் பாடலிற் கூறப்பட்டதனால், அந்நிலையினின்று சிறிது தேறி நிகழ்ந்தநிலையை இங்குக் கூறுகின்றார். மனைவியை மாற்றான் கையிற் பறிகொடுத்ததோடு தம்பியையிழந்த துயரமுஞ் சேர்ந்து புண்ணிலெரி யிட்டாற்போலாயின. (2597)

206-220. இராமன் புலம்புதல்

எந்தை யிறந்தா னென்று மிருந்தே னுலகெல்லாம்
தந்தன னென்னுங் கொள்கை தவிர்ந்தேன் தனியல்லேன்
உய்த்து மிருந்தாய் நீயென நின்றே னுரைகாணேன்
வந்தன னையா வந்தன னையா வினிவாழேன்.

(என் தந்தைசெய்யும் உதவிகளையெல்லாம் நீ செய்பவனாக இருந்த தனால்) என் தந்தையிறந்தான் என்று கேள்வியுற்றும், (என் தந்தையிருப்ப தாகவே எண்ணி) இருந்தேன்; உலகெல்லாவற்றையும் (பரதனுக்குத்) தந்தே னென்ற கொள்கையையும் தவிர்ந்தேன்; (நான்) தனிப்பட்டவனல்லாத வனாய், நீ உய்ந்து இருந்தாயென்றே (இவ்வாறு உறுதியாக) நின்றேன்; (இப்போது உன்) பேச்சைக் காணேன்; (ஆகையால், யான்), இனி வாழேன்; ஐயா! வந்திட்டேன், ஐயா! வந்திட்டேன்.

'தந்தைசெய்வனவெல்லாம் செய்யும் நீ என்னுடன் இருக்கின்றாய்' என்ற உறுதியால் தந்தையிறந்தானென்ற துக்கத்தையுங் கொள்ளாமல், நான் உன்னுடைய உதவிகொண்டு எளிதாக ஆளலாமென்ற நம்பிக்கையுடன் பரதனுக்குக் கொடுத்த அரசையும் அவன் திரும்பிக்கொடுக்கப் பெற்றுக் கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டேன். நீ இறந்திட்டாயாதலால், யான் இனி உயிர்வைத்திரேனென்றவாறு, ஸ்ரீராமன் தன் தந்தை இறந்ததைக் கேள்வி யுற்று, இலட்சுமணனைப் பார்த்து *உன் தந்தை இறந்தாரென்று கூறியதாக வும், சீதாபிராட்டியைப் பார்த்து உன் மாமனார் இறந்தாரென்று கூறிய தாகவும் வான்மீகி பகவான் அருளியன இங்குக் காணத்தக்கன. (2598)

* ''பித்ரா ஹீநோஸி லக்ஷ்மண'', ஸீதே! ம்ருதஸ்தே ஸ்வஸுர:'' என்பன அவை: இங்கு லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து உனக்குப் பிதா இறந்தாரென்று ஸ்ரீராமன் அருளிச்செய்யக் கார்ணம்- எனக்குப் பிதா செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்ய நீ இருத்தலால், என் வரையில் தந்தையிறந்தாரல்லர் என்பது: இவ்விஷயத்தை ''பாவஜ்ஞேந- க்ருதஜ்ஞேந- தர்மஜ்ஞேநசலக்ஷ்மண, த்வயாபுத்ரேண தர்மாத்மா- நஸம்வ்ருத்த: பிதாமம்'' என்று வெளிப்படையாகவும் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க.

Koviloor Digital Library

207. தாயோ நீயே தந்தையு நீயே தவ நீயே
சேயோ நீயே தம்பியு நீயே திரு நீயே
போயோ நின்றாய் என்னை யிகந்தாய் புகழ்பாராய்
நீயோ யானோ நின்னினு நெஞ்சம் வலியேனால்.

தாயோ நீதான்; தந்தையும் நீதான்; தவமும் நீ தான்; சேயோ நீ தான்; தம்பியும் நீ தான்; செல்வமும் நீதான்: (இப்படிப்பட்ட) நீயோ புகழைக் கருதாமல் என்னைவிட்டுப் போனவனானாய்: யானோ இன்னும் உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனாதலால்) உன்னைவிட நெஞ்சம் வலிமை யானவன்.

தம்பியென்னப்படுகிற நீ என் தந்தையாகமட்டுமின்றி, தாயாகவும், சேயாகவும் தவமாகவும் செல்வமாகவும் இருந்தாய்; எனது நன்மையே வடிவான நின்னை யிழந்ததனால் தந்தைமுதலிய எல்லாரையும் தவம் முதலிய எல்லாவற்றையும் இழந்தவனானேன். இங்ஙன்யான் இழக்கும்படி நீ வன்னெஞ்சனாய் என்னை விட்டுப்போனாய்; உன்னாற் பலவகை யுதவிகளையும் பெற்ற யான், போன உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வராததனால் நின்னினும் வன்னெஞ்சன் என்று தன்னை ஸ்ரீராமன் பழித்துக் கொள்கின்றான். சேய்-புதல்வன். (2599)

208. ஊறாய் நின்ற புண்ணுடை யாய்பா லுயிர்காணேன்
ஆறா நின்றே னாவி சுமந்தே யழுகின்றேன்
ஏறே யின்னு முய்யினு முய்வே னிருகூறாக்
கீறா நெஞ்சம் பெற்றன னன்றோ கெடுவேனே.

ஊறுபட்டுத் தோன்றியுள்ள புண்ணையுடைய உன்னுடலில் உயிரைக் காணேன்; (காணாதிருந்தும் உடனே உயிரை விடேனாகி) பொறுமை யுடையேனாய் உயிரைச் சுமந்தவண்ணம் நின்றே அழுகின்றேன்; சிங்கம் போன்றவனே! கெடுவேன் இருகூறாகப் பிளவாத நெஞ்சம் பெற்றே னன்றோ? (ஆதலால்) இன்னும் (வாழ்ச்சியுடன்) உயிர்த்திருப்பதென்றா லும் இருப்பேன்.

எனக்குச் சகோதரவாஞ்சையிருக்குமானால், உன்னுடலைக் கண்ட போதே உயிர்போகவேண்டாவோ? உயிர்போகப்பெறாத யான் பெருந் தீங்கு உடையவன் என்று தன்னைப் பழிப்பான் 'கெடுவேன்' என்கின்றான். (2600)

209. பயிலுங் காலம் பத்தொடு நாலும் படர்கானத்து
அயில்கின் றேனுக் காவன நல்கி அயிலாதாய்
வெயிலென் றுன்னாய் நின்று தளர்ந்தே மெலிவெய்தித்
துயில்கின் றாயோ இன்றிவ் வுறக்கத் துறவாயோ.

Koviloor Digital Library

பரவியகாட்டிலே பழகும் பதினான்குவருஷம் (காட்டிற் கிடைக்கும் உணவுகளை யெல்லாம்) உண்கின்ற எனக்கு வேண்டுவன வற்றைத் தந்து உண்ணாதிருந்தவனே! வெயிலென்று கருதாத நீ (உடல்) தளர்ந்துநின்றே (மனமும்) மெலிவுற்று இன்று துயில்கின்றாயோ? இவ்வுறக்கத்தை (என்றுந்) துறக்கமாட்டாயோ? ஒருநாளல்ல இருநாளல்ல, பதினான்கு வருஷம் வெயிலென்றுபாராது அலைந்து தேடிக் காட்டில் உணவுதந்து என்னைப் போற்றினாய். உன்னுடைய உணவுகுறித்துக் கருதாதவனே! மெலிந்து தளர்ந்து இப்போது உறங்குகின்றாயோ? என்றும் இவ்வுறக்கத்தைவிட்டி டாயோ? என்று புலம்புகின்றான் ஸ்ரீராமன். காலம்-ஒரு வருஷமென்னும் பொருளது. (2601)

210. அயிரா நெஞ்சு மாவியு மொன்றே யெனுமச்சொல்
பயிரா எல்லைப் பாதக னேற்கும் பரிவுண்டோ
செயிரோ வில்லா உன்னை யிழந்துந் திரிகின்றேன்
உயிரோ நானோ ஆரினி யுன்னோ டுறவையா.

'ஐயுறாத (ஒருத்தரை யொருத்தர் நம்புகின்ற) நெஞ்சும் ஆவியும் (இருவர்க்கும்) ஒன்றே' என்று (உலகத்தார்) சொல்லுகின்ற அச்சொல் பொருளுடையதாகாதபோது, பாவியான என்னிடத்தும் இரக்கம் என்ற குணந்தான் உளதாகுமோ? குற்றமென்பது சிறிதும் இல்லாத உன்னையிழந்தபின்பும் (உயிரோடு) திரிகின்றேன்; ஐயா! இப்போது உன்னோடு உறவு (எனது) உயிரோ, யானோ, யார்! - ஆவி ஒன்றே எனும் அச் சொல் பொருளற்றதாக, நான் இறவாது உயிரோடிருத்தலினால் உண்மை உறவினனல்லேனென்று தன்னைப் பழித்தவாறு. பயிர்தல்—பயிலுதல். (2602)

211. வேள்விக் கேகி வில்லு மிறுத்தோர் விடமம்மா
வாழ்விக் கும்மென் றெண்ணினன் முன்னே வருவித்தேன்
சூழ்வித் தென்னைச் சுற்றின ரோடுஞ் சுடுவித்தேன்
தாழ்வித் தேனோ இத்தனை கேடுந் தருவித்தேன்.

(சனகராசன் புரிந்த) வேள்விக்குச் சென்று (சிவ) தநுசையும் முறித்து ஓர்விடத்தை (சீதையை), (நம்மை இது) வாழ்விக்குமென்று எண்ணினே னாய் முன்புவருவித்தேன்; (அதனால்) துராலோசனை செய்து என்னைச் சுற்றினவரோடும் (நண்பரோடும்) சுடுவித்தேன்; இத்தனை தீங்கையும் உண்டாக்கி விட்ட யான், (சிறிதேனும்) பின்வாங்கினேனோ? -அம்மா- வியப்பிடைச் சொல்; சீதையைக் கொண்டதன் மூலம் விளைந்த கேட்டைப் பற்றி வியந்தவாறு. சூழ்வித்து, தாழ்வித்தேனோ என்பன- தன் வினைப் பொருளில் வந்த பிறவினை. இப்பாடலுக்குப் பின் சிலபிரதிகளில் ''மாண்டாய்'' (213) என்ற பாடலுள்ளது. (2603)

Koviloor Digital Library

212. மண்மேல் வைத்த காதலின் மாதா முதலோர்க்குப்
புண்மேல் வைத்த தீநிகர் துன்பம் புகுவித்தேன்
பெண்மேல் வைத்த காதலி னிப்பே றுகள்பெற்றேன்
எண்மேல் வைத்த என்புகழ் நன்றா லெளியேனோ.

பூமியின் மேல்வைத்த ஆசையினால் மாதா (கைகேயி) முதலானவர்க்குப் புண்மேல்வைத்த தீயையொத்த துன்பத்தை உண்டாக்கினேன்; பெண்மேல்வைத்த காதலினால் இப்பேறுகளைப் பெற்றேன்; மதிக்குமாறு உள்ள என்புகழ் மிக அழகிது; (நான்) சாமானியமானவனோ!

'இப்பேறுகள் பெற்றேன், எண்மேல்வைத்த என்புகழ்நன்று' என்பன- பிறகுறிப்பு. இப்பேறுஎன்றது- தம்பியையும் நண்பரையும் இழந்தமையை. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''சான்றோர்'' (215) என்ற பாடலுக்குப்பின்; சில பிரதிகளில் இதன்பின் ''இருந்தேனானால்'' (217) என்ற பாடல். இங்கு மண்ணாசையும் பெண்ணாசையும் பெருந்துயிர்விளைக்கும் என்று தொனிக்க வைத்திருத்தல் காண்க. (2604)

213. மாண்டாய் நீயோ யானொரு போது முயிர்வாழேன்
ஆண்டா னல்லன் நானில மந்தோ பரதன்றான்
பூண்டா ரெல்லாம் பொன்றுவர் துன்பம் பொறையாற்றார்
வேண்டா வோநா னல்லற மஞ்சி மெலிவுற்றால்.

நீயோ மாண்டாய்; யான் (இனிமேல்) ஒருபோதும் உயிர் வாழேன்; (நான் உயிர்வாழாவிடின்), பரதன் (தான்) பூமியையாள்பவ னாகான் (இறந்திடுவான்) ; அந்தோ! துன்பத்தைத் தாங்க மாட்டாதவராகி, (உறவு) பூண்டவரெல்லாம் இறப்பர்; நான் சிறந்த தருமத்திற்கு அஞ்சி மெலிவுற்றால், (அதன்பயனாக இவ்வளவும் உண்டாகவேண்டாவோ) .

'பிரமாத்திரத்தை விடவேண்டா என்று என்தம்பியைத் தடுத்ததற்குப் பயன், இவ்வாறு விளைந்த தென இரங்குகின்றான்' ஸ்ரீராம னென்னலாம். (2605)

214. அறந்தாய் தந்தை சுற்றமு மற்று மெனையல்லால்
துறந்தா யென்று மென்னை மறாதாய் துணைவந்து
பிறந்தா யென்னைப் பின்பு தொடர்ந்தாய் பிரிவாற்றாய்
இறந்தா யுன்னைக் கண்டும் இருந்தே னெளியேனோ.

அறமும் தாயும் தந்தையும் சுற்றமும் மற்றுமுள்ளனவும் என்னையல்லாமல் (வேறொன்று உளதென்று கொள்ளாது) விட்டிட்டவனே! எப்போதும் என்னை மறவாதவனே! (எனக்குத்) துணையாகவந்து பிறந்தவனே! (என்) பிரிவை யாற்றாதவனாய் என்னைப் பின்பற்றி(க் காட்டிலும்) தொடர்ந்து வந்தவனே! (இவ்வாறான நீ) இறந்தாய்; (அங்ஙனம் இறந்த) உன்னைக் கண்டும் (யான்) உயிருடன் இருந்தேன்: (நான்) சாமானிய மானவனோ? .

Koviloor Digital Library

தன்னுடன் காட்டில் வசிப்பதற்காக மனைவிமுதலியோரை இலக்கு மணன் விட்டிட்டுவந்ததனால், 'அறந்தாய்.... துறந்தாய்' என்றது. அறம் – மனைவியோடு கூடிவாழும் இல்லறம் என்க. பிரிவாற்றாய் இறந்தாய் என்று எடுத்து, எளியேனோ – நான் மிகக்கொடி யவனன்றோ என்றபடி: இவ்வாறு கூறுதல் உலகவழக்காதலுணர்க. மறாதாய்=மறவாதாய்; இனி, என் சொல் லைத் தட்டாதவனே? எனினுமாம் இச்செய்யுளும், ''வேலைப் பள்ளக்குண்ட கழி'' (216) என்ற செய்யுளும் ''கொடுத்தேன்'' (220) என்ற செய்யுட்குப்பின் முறையேயுள்ளன. ஒரு பிரதியில் இந்தச் செய்யுள் மாத்திரம் ''வேலைப் பள்ள'' என்பதன்பின் உள்ளது. (2606)

215. சான்றோர் மாதைத் தக்க வரக்கன் சிறை தட்டால்
ஆன்றோர் சொல்லு நல்லற மன்னான் வயமானால்
மூன்றாய் நின்ற பேருல கொன்றாய் முடியா வேல்
தோன்றா வோஎன் வல்விலின் தீரத் தொழில்ம்மா.

சான்றோரின் பெண்ணை வலிமைமிக்க அரக்கன் சிறையிலே தடுத்து வைத்திட்டால், (தருமம் அவனுக்கு விரோதமாக இருந்து அவனையழிக்க வேண்டும்: அங்ஙனம்புரியாமல்), ஆன்றோர் பாராட்டிக் கூறுகிற நல்ல அறமும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குமானால், மூன்றாய்நின்ற பெரிய உலக மெல்லாம் ஒருங்கே (அழியவேண்டும்: அங்கன்) அழிந்திடாதாயின், என் வலியவில்லின் தைரியத்தோடு கூடிய தொழில் வெளிப்பட மாட்டாவோ?

முறைகேடான செயலைப்புரிந்த அரக்கனை அறக்கடவுள் அழிக்காது அவன் வாழ்ந்திருப்பதனால், இந்த மூவுலகத்தையும் என்வில்வலியால் ஒழித்துவிடுவேனென்று ஸ்ரீராமன் கூறியவாறு. (2607)

216. வேலைப் பள்ளக் குண்டக ழிக்கும் விராதற்கும்
காலிற் செல்லுங் காக மணிக்குங் கரனுக்கும்
மூலப் பொத்தற் செத்த மரத்தேழ் முதலுக்கும்
வாலிக் கும்மே யாயின வாறென் வலியம்மா.

கடலென்று சொல்லப்படுகின்ற பள்ளமாகிய ஆழ்ந்த (இலங்கையின்) அகழிக்கும், விராதனுக்கும், காற்றுப்போற் செல்லுங் காகாசுரனுடைய (கண்ணின்) கருமணிக்கும், கரனுக்கும், வேரிலே தொளையையுடைய ஆராய்வதற்கு உரிய ஏழுமராமரமாகிய முதலுக்கும், வாலிக்குமே என்வலி செல்லுபடியாயினவாறு என்? அம்மா-இத்தனைபேரைக் கொன்ற வில் இவ்விந்திரசித்தைக் கொல்லாமலிருக்கின்றதே! என வியந்தவாறு. தன்னால் அழிக்கப்பட்டன வலியற்றனபோலுமென்று குறிப்பிக்க 'பள்ளக் குண்டகழி' -மூலப்பொத்தற் செத்தமரத்து' என்றான். செத்த-ஆராய்வதற்குரிய; இனி, செத்த–செத்துப்போன: வலியற்ற எனினுமாம். (2608)

Koviloor Digital Library

217. இருந்தே னானா லிந்திரச்சித்தே முதலாய
பெருந்தே ராரைக் கொன்று பிழைக்கப் பெறுவேனோ
வருந்தேல் நீயே வெல்லுதி யென்னும் வலிகொண்டேன்
பொருந்தேன் நானிப் பொய்ப் பிறவிக்கும் பொறையல்லேன்.

'(இந்திரசித்தைக் கொல்லுமாறு) வருந்தி முயற்சி செய்யாதே நீயே வெல்லுவாய்' என்று (உன்னை நோக்கிக்) கூறிய வலிகொண்ட நான், (அஸ்திரபூசை செய்யப் போர்க்களத்தை விட்டுச் செல்லாமல் இங்குத் தானே இருந்தேனானால் (அப்போது தான்) இந்திரசித்து முதலான பெரிய தேர் வீரரைக் கொன்று பிழைக்கப்பெறுவேனோ? நான் (உண்மையான அன்பு உற்ற உடன்பிறவியையும் இப்போது (உயிருடன்) இருக்கப்பெறாதவனாயி னேன்: (அதனால்) இப்பொய்ப்பிறவியைச் சுமக்கவும் வல்லேனல்லேன்.

இந்திரசித்துமுதலிய பெரியதேர்வீரரைக் கொல்லும் வலிமை பெற்றிருந் தேனானால் இந்திரசித்து வந்தபோதே என் திறமையால் வென்றிருக்க மாட்டேனோ என்று கூறியவாறு. பொருந்தேன் என்பதற்கு- நான் உன்னு டன் பிறந்ததாகவும் உடன்படேன் என்றுமாம்: இவ்வாறு கூறுவது- சகோதர வாஞ்சையற்றுத் தான் உயிரோடிருப்பது பற்றி என்னலாம். வருந்தேன் நீயே என்று பிரிக்கவும் இடனுண்டு. (2609)

218. மாதா வும்நஞ் சுற்றமு நாடும் மறையோரும்
ஏதா னாரோ வென்று தளர்ந்தே யிறுவாரைத்
தாதாய் காணச் சால நினைந்தேன் தளர்கின்றேன்
போதா யையா பொன்முடி யென்னைப் புனைவிப்பான்.

தாயும் நமது சுற்றத்தாரும் நாட்டிலுள்ளாரும் பிராமணரும் ''(காட்டிற்குச் சென்ற இராமலட்சுமணர்) எந்தக்கதியானாரோ?' என்று தளர்ச்சியுற்று மன முறிந்து வருந்துபவரை, குழந்தாய்! காணவேணுமென்று மிகவும் நினைந் துள்ளேனாய் மனத் தளர்ச்சியடைகின்றேன்; ஐயா! என்னைப் பொன்முடி புனைவிக்குமாறு வருவாய்; 'தாதாய்' என்பது–அன்புபற்றியது. (2610

219. பாசமு முற்றச் சுற்றிய போதும் பகையாலே
நாசமு ஞற்றிப் போதும் நடந்தே னுடனல்லேன்
நேசமு மற்றார் செய்வன செய்தே நிலைநின்றேன்
தேசமு முற்றென் கொற்ற நலத்தைச் சிரியாரோ.

'நாகபாசம் (உடல்) முழுதுஞ் சுற்றியபோதும் பகையாலே நாசம் ஏற்பட்ட இப்போதும் உடன் இராதவனாய் அப்பாற் சென்றிட்டேன்; நேச மற்றார் செய்வனவும் செய்தே உயிரோடுள்ளேன்: தேசத்திலுள்ளாரெல்லாம் பொருந்தி என் வெற்றிநலத்தைச் சிரியாரோ?

Koviloor Digital Library

உலகத்தாரெல்லாம் என்தோல்வி உணரும்படி நேர்மையற்ற வழியில் நடந்துகொண்டேனே' என்று தன்னை நொந்தவண்ணம் புலம்பியவாறு. (2611)

220. கொடுத்தே னன்றே வீடண னுக்குக் குலமாள
முடித்தோர் செல்வ மியான்முடி யாதே முடிக்கின்றேன்
படித்தே னென்றே பொய்ம்மை குடிக்குப் பழிபெற்றேன்
ஒடித்தே னன்றே என்புகழ் நானே யுணர்வற்றேன்.

(நான் முன்பு) விபீடணனுக்கு (அரக்கர்) குலத்தை யாளும்படி முடிசூட்டி (அதற்குரிய) ஒப்பற்ற (அரசச்) செல்வத்தையும் கொடுத்தேன் அல்லவா? (அதனை) யான் நிறைவேற்றி வையாமலே (இப்போது) உயிர் முடிக்கின் றேன்: (இதனால்), பொய்யைப் படித்தேனென்றே (இட்சுவாகு) வமிசத்துக் குப் பழியைச் சம்பாதித்து வைத்திட்டேன்; அவிவேகியான நான், (சுய மாகவே) என் புகழைக் கெடுத்துக்கொண்டேனல்லவா? -திறமையற்ற நான் விபீடணனுக்கு முடிசூட்டிப் பொய்ம்மைக்கும் பழிக்கும் ஏன் உள்ளாக வேணுமென்று நொந்து கொண்டவாறு. (2612)

221. புலம்பிய ஸ்ரீராமன் அறிவுசோர்ந்து துயிலுறுதல்

என்றென் றேங்கா விம்மு முயர்க்கு மிடையஃகிச்
சென்றொன் றொன்றோ டிந்திய மெல்லாஞ் சிறை யெய்தப்
பொன்று மென்னுந் தம்பியை யார்வத் தொடுபுல்லி
ஒன்று பேசான் தன்னை மறந்தான் துயில்வுற்றான்.

என்றென்று சொல்லியவண்ணம் ஏக்கங்கொண்டு விம்முவான்; பெரு மூச்சுவிடுவான்; (இவ்வாறெல்லாஞ் செய்தபின்), இடையிலே குறைந்து போய் ஓரிந்திரியத்தோடு (மனத்தோடு) மற்றையிந்திரியமெல்லாம் ஒன்றாகிச் சிறைப்பட, இறந்தவனாகின்றானென்னுந் தம்பியை அன்போடு தழுவி ஒன்றும் பேசாதவனாய்த் தன்னைமறந்தவனாகித் துயில் கொண்டான்; 'துயில்வுற்றான்' என்பதற்கு ஆவியுள்ளடங்கினான் என்று பொருள் கொள்ளலாம். (2613)

222. அது கண்டு தேவர் அன்போடு சொல்லத் தொடங்குதல்

கண்டார் விண்ணோர் கண்கள் புடைத்தார் கலுழ்கின்றார்
கொண்டார் துன்பம் என்முடி வென்னக் குலைகின்றார்
அண்டா வையா வெங்கள் பொருட்டா லயர்கின்றாய்
உண்டா வுன்பால் துன்பென அன்போ டுரைசெய்தார்.

தேவர்கள் (ஸ்ரீராமன் துயிலுற்றதனைக் கண்டார்கள்; கண்களிலே புடைத்துக் கொண்டவராய் வருந்துபவரானார்; துன்பங் கொண்ட வராய்

Koviloor Digital Library

'முடிவு யாதாகுமோ?' என்று நடுங்குபவரானார்; 'தேவனே! ஐயனே! எங்கள் பொருட்டாக வருந்துபவனாகப் பாவிக் கின்றாய்; உன்னிடத்துத் துன்பு உண்டோ!' என்று அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினார்; தேவர்கள் அன்போடு கூறுவதனை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க. (2614)

223-229. தேவர்கள் உண்மையுணர்த்தி அன்போடு கூறுவன

உன்னை யுள்ள படியறியோ முலக முள்ள திறமுள்ளோம்
பின்னை யறியோம் முன்னறியோ மிடையு மறியோம் பிறழாமல்
நின்னை வணங்கி நீவகுத்த நெறியி னிற்கு மதுவல்லால்
என்னை யடியேம் செயற்பால இன்ப துன்ப மில்லோனே.

இன்பதுன்பங்களில்லாதவனே! உன்னை உள்ளபடியறியும் வல்லமை யுள்ளோமல்லோம்: உலகு (உன்னிடத்து) அமைந்துள்ள கூறுபாட்டையும் ஆராய்ந்தறியோம்; இனி நடக்கப்போவதையும் அறியும் வல்லமை யுடையோமல்லோம்; இடையிலே நடப்பதையும் மாறுபாடில்லாமல் அறியும் வல்லமை யுடையோமல்லோம்; நின்னை வணங்கி நீ ஏற்படுத்தி யுள்ள வழியில் நிற்பதல்லாமல் அடியவர்களாகிய நாங்கள் (சுதந்திரமாகச்) செய்யத்தக்கவை யாவையுள?

உடலிலுள்ள நரை திரை முதலியவை ஆன்மாவைச் சேராதவாறு போல உலகத்துநிகழும் இன்பதுன்பங்கள் உலகத்து உயிர்க்கெல்லாம் உயிரான பரமான்மாவைச் சேராவென்க. (2615)

224. அரக்கர் குலத்தை வேரறுத்தெம் மல்ல னீக்கி யருளா யென்று,
இரக்க வெம்மேற் கருணையினா லிசையா வுருவமிவை யெய்திப்
புரக்கு மன்னர் குடிப்பிறந்து போந்தா யறத்தைப் பொறை தீர்ப்பான்,
கரக்க நின்றே நெடு மாயம் எமக்குங் காட்டக் கடவாயோ.

'அரக்கர்குலத்தை வேரோடுபோக்கி எம்துன்பத்தை நீக்கியருள்வாய்' என்று (நாங்கள்) வேண்டிக்கொள்ள, எம்மீதுள்ள. கருணையினாலே (உனக்கு) ஏற்காத இவ்வுருவங்களை மேற்கொண்டு காக்குந்தொழிலைக் கைக்கொண்ட (சூரியவமிசத்து) மன்னவரின் குடியிலே பிறந்து போந்த வனே! (தீயோர்பலர் இங்குப்பிறந்திட்டதனால்) தருமதேவதைக்கு நேர்ந் துள்ள பாரத்தைப் போக்கும் பொருட்டு மறைந்துநின்றே(யுள்ள உன்) பெரிய மாயத்தை எமக்குங் காட்டக் கடவாயோ?

திருமால் இராமனாதி நாலுவடிவாகப் பிறந்தானென்பது பற்றி, 'உருவ மிவையெய்தி' என்றதென்னலாம்; இனி, மச்சம் கூர்மம் முதலிய அவதாரங் களைக் கருதிய தென்பாரு முளர். ''இம்மாஞாலம் பொறை தீர்ப்பான்... பிறந்தமாயனே'' என்ற நம்மாழ்வார்பாசுரம், இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடி கட்கு ஒப்பு. (2616)

Koviloor Digital Library

225. ஈன்றெம் மிடுக்கண் துடைத்தளிப்பா னிரங்கி அரசரிற் பிறந்தாய்
மூன்றா முலகந் துயர்தீர்த்தி யென்னு மாசை முயல்கின்றோம்,
ஏன்றும் மறந்தோ மவனல்லன் மனிதனென்றே யிது மாயம்.
போன்ற தில்லை ாளுடையாய் பொய்யும் புகலப் புக்காயோ.

(உன்னாற்) பெறப்பட்டவரான எம்முடைய துன்பத்தைப் போக்கிப் பாதுகாத்தற்காக இரக்கங்கொண்டு அரசரில்லிற் பிறந்தவனே! மூன்றாகிய உலகத்திற்கு நேர்ந்துள்ள துயரத்தைத் தீர்ப்பாயென்கின்ற ஆசையினால் (நாங்கள்) முயல்கின்றோம்; (இவ்வாறு) முயன்றும் '(இவன்) அவனல்லன்; மனிதன்' என்ற உறுதியான கருத்தினால் (நின்தெய்வத் தன்மையைச் சிலகாலத்து) மறந்திட்டோம்; இம்மாயம் போன்ற செயல் (யாதும்) இல்லை; (எம்மை) அடிமையாகவுடையவனே! (எமது அறியாமைக்கு ஏற்ப நீ) பொய்பேசவும் தொடங்கிவிட்டாயோ?

தேவர்களின் முன்னிலையிலும் மனிதன்போலவே ஸ்ரீராமன் நடிப்ப தனால், 'பொய்யும் புகலப்புக்காயோ' என்கின்றனர் தேவர். மூன்றாமடியில் 'ஏன்று' என்றே கொண்டு, (நீ துக்கித்து மூர்ச்சித் திருப்பதாக நடிப்பதை உண்மையாக) ஏற்றுக்கொண்டு என்று உரைத்தலும் ஒன்று. (2617)

226. அண்டம் பலவு மனைத்துயிரு மகத்தும் புறத்து முளவாக்கி
உண்டு முமிழ்ந்து மளந்திந்து முள்ளும் புறத்து முளையாகிக்
கொண்டு சிலம்பி தன் வாயிற் கூர்நூ லியையக் கூடியற்றிப்
பண்டு மின்றும் அமைக்கின்ற படியை யொருவாய் பரமேட்டீ.

பரமேட்டியே! அண்டம் பலவற்றையும் அனைத்துயிர்களையும் உண்டும் உமிழ்ந்தும் (வயிற்றின்) உள்ளும் புறத்தும் உளவாக்கியும், அளந்தும் இடந்தும் உள்ளும்புறத்தும் உளனவாயாகியுமிருந்து, சிலம்பி தன்வாயில் மெல்லிய நூலினாலியையக் கூட்டையியற்றி முன்னும் இப் போதும் அமைக்கின்ற நிலையை நீங்காதிருப்பாய்; முன்னிரண்டடிகளில் நிரனிறை.

சிலந்திப்பூச்சி தன் உருவத்திற்கு விகாரம் சிறிதுமில்லாமலே நூலை யுண்டாக்கி மீண்டும் தான் உண்டாக்கின நூலை உட்கொள்வதுபோலவே, சருவேசுவரன் தன்சுயரூபத்திற்கு விகாரமில்லாமலே அண்டங்களைப் படைத்து மீண்டும் அவற்றை விழுங்குவனென்று வேதங்கூறுவதையொட்டி இந்தச் செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகள் வந்தன;

"சின்னூல் பலபலவாயா லிழைத்துச், சிலந்தி பின்னும்
அந்நூலருந்திவிடுவதுபோல வரங்கரண்டம்
பன்னூறு கோடிபடைத்தவையாவும் பழம்படியே
மன்னூழிதன்னில் விழுங் குவர் போத மனமகிழ்ந்தே"

(திருவரங்கத்துமாலை)

Koviloor Digital Library

''யதோர்ண நாபிஸ் ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதேச'', ''ஊர்ணநாபிர் யதா ஸ்ருஷ்ட்வா ஸ்வயம் தத்க்ரஸதேபுந: ததாஸ்ருஷ்ட்வே தமகிலம்-ஸ்வயம் தத்க்ரஸதேஹரி:'' என்பனவும் காண்க. 'தன் ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லாமலே படைத்தலும் படைத்தவற்றை உட்கொள்ளுதலும் கூடுமோ?' என்று பரம்பொருளின் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார விஷயங்களில் தோன்றும் ஐயத்தைப் போக்க இந்தச் சிலம்பி திருஷ்டாந்தம் கூறப்பட்டது; 'ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஸக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே' என்ற தத்வத்ரயத்தையுங் காண்க. 'பரம்பொருளான எம்பெருமானுக்கு அற்பஜந்துவான சிலந்தியை உவமை கூறியது இழிவுவமையின்பாற் படாதோ?' எனின், -பரம்பொருள் தனக்கு யாதொரு விகாரமுமின்றிப் படைத்துப் படைத்ததை உட்கொள்ளுதலை விளக்குதற்கு இவ்வுவமை சிறத்தலால், இழிவுவமைக் குற்றத்தின்பாற்படாது ஏற்றதேயாகுமென்க. (2618)

227. துன்ப விளையாட்டி துவேயு முன்னைத் துன்பந் தொடர் பின்மை
இன்ப விளையாட் டாமெனினு மறியா தேமுக் கிடருற்றால்,
அன்பு விளையு மருள் விளையு மறிவு விளையு மவையெல்லாம்,
முன்பு பின்பு நடுவில்லாய் முடித்தா லன்றி முடியாவே.

முன் பின் நடு இல்லாமல் எப்போதும் இருப்பவனே! உன்னைத் துன்பந் தொடர்தல் இல்லாமையால் (நீ துன்புற்றாய் போலவும் சோர்வுற்றாய் போலவும் விளையாடுகின்ற) இது துன்ப விளையாட்டே என்றாலும், (இதுவும் உனக்கு) இன்பவிளையாட்டே ஆம்; என்றாலும், (தோற்றத்தையன்றி உண்மையை) அறியமாட்டாத எங்கட்கு, (நீ) இடருற்றாயென்றால், (உன்பக்கல்) அன்பு தோன்றும்; இரக்கமும் தோன்றும்; துன்பவுணர்ச்சி தோன்றும்; அவையெல்லாம் நீ போக்கிவைத்தாலன்றி (எம்மாற்) போக்க முடியாது; -உன் திருவிளையாடலால் எமக்குத் தோன்றும் இடர் உன்னாலேயே போக்கவல்ல தென்றபடி. (2619)

228. வருவாய் போல வாரா தாய் வந்தா யென்று மனங் களிப்ப
வெருவா திருந்தோம் நீயிடையே துன்பம் விளைக்க மெலிகின்றோம்
கருவா யளிக்கும் களைக்கண்ணே நீயே யிதனைக் களையாயேல்
திருவாழ் மார்ப நின் மாயை யெம்மால் தீர்க்கத் தீருமோ.

அறியப்பட்டாய் போலநின்று அறிவுக்கு இலக்கு ஆகாதவனே! (அரக்கரையொழிக்க எங்கட்காக நீ) அவதரித்தாயென்று மனம்மகிழ அச்சம் நீங்கியிருந்தோம்; நீ இடையிலே (இராட்சச சங்காரமாகிற காரியம் முடியுமுன்) துன்பம் விளைக்க (அதனால்) மெலிவடைகின்றோம்; கருப்பத்திற் பிறந்தவனாகி (எம்மைப்) பாதுகாக்கின்ற (எமது) புகலிடமே! நீயே இத் துன்பத்தைப் போக்காயாயின், திருவாழ்மார்பனே! உன்மாயை எம்மாலே தீர்க்கத் தீர்ந்துவிடத் தக்கதோ?

Koviloor Digital Library

எவரொருவர் கடவுளை முற்ற அறிந்திட்டோமென்று கருதுகின்றனரோ அவரால் அறியப்படாதவனாகவும், எவரொருவர் கடவுள் முற்ற அறிய முடியாதவரென்று கருதுகின்றாரோ அவரால் அறியப்பட்டவனாகவும் அக்கடவுள் இருப்பானென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, 'வருவாய் போல வாரா தாய்' என்றார். ''வந்தாய் போல வாராதாய்; வாராதாய்போல் வருவானே,'' ''யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம், மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ; அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம், விஜ்ஞாதம் அவிஜாநதாம்'' என்பன, இங்கு காணத் தக்கன. உன் மாயையை நீக்கி எங்களுடைய துன்பத்தைப் போக்க வேணுமென்று வேண்டியபடி. (2620)

229. அம்ப ரீடற் கருளியதும் அயனார் மகனுக் களித்ததுவும்,
எம்பிரானே யெமக்கின்று பயந்தா யென்றே யேமுறுவோம்,
வெம்பு துயர நீயுழக்க வெளிகா ணாது மெலிகின்றோம்,
தம்பி துணைவா நீயிதனைத் தவிர்த்தெம் உணர்வைத் தாராயோ.

அம்பரீடனுக்கு அருள்புரிந்ததையும், அயனாருடைய மகனான உருத்திர மூர்த்திக்குக் கருணைபுரிந்ததையும், எம்பிரானே! எமக்கு இன்று உண்டாக் கினாயென்றே பாதுகாவல் நாடுகின்றோம்; மனங்குழைதற்குக் காரணமான துன்பத்தை நீயடைய, வெளியிடம் தெரியாது மெலிவடைகின்றோம்; தம்பிக்குத் துணைவனே! நீ இத்துயரைத் தவிர்த்து எங்களறிவைத் தர மாட்டாயோ? வெளி-துயருக்குப் புறம்பான நிலை.

அம்பரீடற்கு அருளிய கதை (சூரியகுலத்துதித்த அரசனாகிய அம்பரீஷன் ஏகாதசி நோன்பைமேற்கொண்டு துவாதசி பாரணை செய்ய இருக்கையில், துருவாசமுனிவர் விருந்தினராக வர, மன்னவன் அவரை வரவேற்க, அவர் நித்தியக்கடமைகளைச் செய்துவருமாறு யமுனைக்கு ஏக, அரசன் பாரணைக்கு உரிய காலங்கடத்தல் கண்டு பகவானைப் பூசித்த தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டான்; நித்தியக் கடமைகளைச் செய்து மீண்டுவந்த முனிவர் அரசன் செய்கையை யுணர்ந்து சினந்து அவனைத் துவம்சம் செய்யக்கருதித் தன்சடை மயிரிலொன்றை மண்ணிலெறிய, அதினின்று பூதமொன்று உண்டாகி அரசனை யெதிர்த்தது; மன்னவன் திருமாலைத் தியானிக்க, அப்பரமனருளாற் சக்கராயுதந் தோன்றிப் பூதத்தைக் கொன்று பின் முனிவரைத் துரத்த, முனிவர் திரிமூர்த்திகளிடமும் அடைக்கலம் பெறா மல் மன்னவனையே வேண்ட, அவ்வரசன் சக்கரத்தைத் தொழுது வேண்டி முனிவர்க்கு யாதொரு துன்பமும் வரவொட்டாது காத்தனனென்பது.

அயனார் மகனுக்கு அளித்த கதை: பஸ்மாசுரனென்பவன் சிவபெரு மானை நோக்கிக் கடுந்தவம்புரிந்து, தான் எவர் தலைமீது கை வைத்தாலும் அவர் உயிரிழந்து சாம்பராய்ப் போகும்படி வரம் பெற்றுத் தான் பெற்ற வரத்தைச் சோதிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் முடிமீது கைவைக்கத் தொடங் கவே, அப்பெருமான் அஞ்சி உருக்கரந்து திருமாலை வேண்டினனாக, திருமால் அசுரன்முன்னே பெண்ணுருவாய்த் தோன்றவும் அவன் அப்

Koviloor Digital Library

பெண்ணை யணைய வர, அப்பெண் 'நீராடிச் சுத்தனாக வருக' என்ன, அசுரன் நீரில் மூழ்கித் தன் தலையைத் துவட்டுதற்காகத் தன்சிரசிற் கை வைத்தான்; வைக்கவே, தானே உயிரிழந்து சாம்பராயினானாக, அதனால் சிவ பெருமான் அச்சம்நீங்கப் பெற்றனனென்பது. கையிலொட்டிய பிரமகபாலத்தைப் போக்கியது முதலியனவும் கொள்ளலாம். திருமால் அவ்வவ்வமயத்திற்கு ஏற்ப இடர்போக்கி அருள்புரியுந்தன்மை, இவ்விரண்டு கிளைக்கதைகளிலும் காணப்படும். (2621)

230. ஸ்ரீராமன் செய்தியைத் தூதர் இராவணனுக்கு சொல்லச் செல்லல்

என்ப பலவு மெடுத்தியம்பி யிமையா தோரு மிட ருழந்தார்
அன்பு மிகுதி யாலையன் ஆனாவி யுள்ளே யடங்கினான்
துன்ப மனிதர் கருமமே புணர முன்பு துணிந்தமையால்
புன்க ணிருதர் பெருந்தூதர் போன ரரக்க னிடம் புக்கார்.

என்பவை பலவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லித் தேவர்களும் துயர் கொண்டு வருந்தினார்; துன்பத்தையனுபவிக்கின்ற மனிதருடைய செயலே (தன்னிடத்துச்) சேருமாறு (திருவவதரித்தற்கு) முன்னமே சங்கற்பித்ததனால் (தம்பியினிடத்துள்ள) அன்புமிகுதி காரணமாக ஸ்ரீராமன் ஆவி உள்ளே யடங்கப்பெற்றான். இழிதகைமையுள்ள அரக்கரின் பெருந்தூதர் (அச்செய்தியைத் தெரிவிக்கப்போய்) இராவணனிடத்திற் சேர்ந்தார்) ''துயரில் மலியும்மனிசர் பிறவியில் தோன்றிக் கண்காண வந்து- துயரங்கள்செய்து தன் தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்குமம்மான்'' என்ற நம்மாழ்வார்பாசுரம் ஒருசார் ஒப்புநோக்குக. (2622)

231. இராவணனிடம் தூதர் ஸ்ரீராமன் செய்தியைத் தெரிவித்தல்

என்வந் ததுநீ ரென்றரக்கர்க் கிறைவ னியம்ப எறிசெருவில்
நின் மைந்தன்றன் நெடுஞ்சரத்தால் துணைவரெல்லாம் நிலஞ் சேரப்
பின்வந் தவனு முயிரிழந்த பிழையை நோக்கிப் பெருந்துயரால்,
முன்வந்தவனும் முடிந்தானுன் பகைபோய் முடிந்ததென மொழிந்தார்.

அரக்கர்தலைவனான இராவணன் 'நீர் வந்தது என்ன காரணம் பற்றி?' என்று (அத்தூதரை) வினாவ, (அவர்) 'மோதுகின்ற போரில் உன் மைந்தனான இந்திரசித்தின் நெடிய அம்பினால் துணைவரெல்லாம் உயிரொடுங்கி நிலத்தில்வீழ்ந்து கிடக்க, (அத்துணைவருடனே தன்) பின் பிறந்தவனும் உயிரிழந்த துன்பச் செயலைக்கண்டு மிக்க துயரத்தினால் மூத்தவனான இராமனும் உயிர்முடித்தான்; (ஆகவே), உன்பகை முடிந்துபோய்விட்டது; (இனி, உனக்குப்பகையில்லை)' என்று கூறினார்கள். (2623)

பிரமாத்திரப் படலம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

22. சீதை களங்காண் படலம்

பிரமாத்திரத்தால் உயிரற்றுக்கிடந்த இலட்சுமணனையும், இலட்சு மணனை யிழந்தோமென்ற துயரத்தின் மிகுதியால் உயிரொடுங்கிக்கிடந்த ஸ்ரீராமனையும் சீதாபிராட்டியார் போர்க்களத்திலே கண்டதைக் கூறும் படல மென்பது பொருள். 'களங்காட்டு படலம்' என்று சிலபிரதிகளிலும், 'பிராட்டி களங்காண் படலம்' என்று சில பிரதிகளிலும், 'சானகி களங்காண் படலம்' என்று சிலபிரதிகளிலும் இப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால், வானரர்களும் இலட்சுமணனும் இலட்சுமணனையிழந்த துயரால் ஸ்ரீராமனும் உயிரொடுங்கி வீழ்ந்திட்டதை ஒற்றர்மூலமாக வுணர்ந்த இராவணன் மிகமகிழ்ந்து, சீதை அவ்வுண்மையை நம்புதற்பொருட்டு அவளைப் புட்பக விமானத்திலேற்றி யுத்தகளத்தை அவட்குக் காட்டுமாறு கட்டளையிட, அரக்கியர் அங்ஙனமே செய்ய, பிராட்டி தன் பிராணநாயகனான ஸ்ரீராமனும் இளையபெருமாளும் உயி ரொடுங்கிப் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்திருப்பதுகண்டு பெருந்துயர்கொண்டு புலம்பித் தன்னுயிரை விட்டிடுவதென்று எண்ணுகையில், விபீடணன் புதல்வியான திரிசடையென்பவள் பலவகை அடையாளங்களால் இராம லட்சுமணர் உயிரோடிருக்கின்றா ரென்பதை நிரூபித்துச் சீதையை அந்தச் செயலினின்று மீட்ட செய்தி இந்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1. மாற்றார் செய்தியை ஊரெங்கும் பறையறைந்து தெரிவிக்குமாறு இராவணன் கட்டளையிடுதல்

பொய்யார் தூத ரென்பதனாற் பொங்கி யெழுந்த வுவகையனாய்
மெய்யார் நிதியின் பெருவெறுக்கை வெறுக்க வீசி விளைந்தபடி
கையார் வரைமேன் முரசேற்றிச் சாற்றி நகரங் களிசிறப்ப
நெய்யாராடல் கொள் கென்று நிகழ்த்துகென்றான் நெறியில்லான்.

நெறியில்லானாகிய இராவணன், தூதர் பொய் கூறாரென்ப தனால், (தன்பகை நீங்கிற்றென்ற காரணம்பற்றி உள்ளடங்காமல்) மேலேபொங்கித் தோன்றிய மகிழ்ச்சியையுடைய வனாகி, (தன்னிடத்து) நிலையாகப் பொருந்திய தொகுதியாயுள்ள பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்பவர்) வெறுப்படையும்படி (மிகவும் அதிகமாக) வாரியிறைத்து, 'நடந்த செய்தியை (பகைவர் யாவரும் பட்டாரென்பதை)த் துதிக்கையையுடைய

Koviloor Digital Library

மலைபோன்ற யானையின் மேல் முரசத்தையேற்றி அடித்துத் தெரிவித்து, இலங்காநகரத்திலுள்ள யாவரும் (வெற்றிவிழாக் கொண்டாட) மகிழ்ச்சிமிக நெய்யிட்டு முழுகுக என்று சொல்லுக' என்று (பறைசாற்றுமவர்க்குக்) கட்டளையிட்டான்.

இந்திரசித்துவிடுத்த பிரமாத்திரத்தால் வானர வீரர்களும் இலக்குமணனும் இறந்ததையும் அதுகண்ட பெருந்துயரால் ஸ்ரீராமனும் உயிரொடுங்கி வீழ்ந்திட்டதையும் ஒற்றர்கூற இராவணன், அந்தப் பேச்சை உண்மையென்று நம்பி அடங்காப் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு, அந்தமகிழ்மொழிகூறிய தூதர்க்குப் பெருந்திரவியத்தை வாரியிறைத்து, நடந்த செய்தியை ஊர் முழுதும் பறையறைந்து தெரிவித்து, ஊரார் யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு மங்களஸ்நாநம் செய்யும்படி கட்டளையிட்டனனென்க. செல்வம் நிலையில்லாததாயினும், இராவணன், தனக்குக் கிடைத்துள்ள பெருஞ்செல்வம் என்றும் அழியாது நிலைநிற்குமென்ற கருத்துக்கொண்ட அவிவேகியாதலால் அவன் நினைவு பற்றி 'மெய்யார் நிதியின் பெருவெறுக்கை' என்கிறான். இனி, இராவணன் குபேரனை வென்று அவனது சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலியவற்றைத் தன்வசத்தனவாக்கிக் கொண்டுள்ளதனால், சங்கம் பதுமம் முதலியவற்றின் வடிவங்கொண்டுள்ள அந்த நிதிகளைக் குறிக்குமாறு 'மெய்யார்நிதி' என்றானுமாம்; வடிவம். நிதி-குவியலான செல்வம். 'மகன் தோன்றினான், பகைவன் பட்டான்' என்று பெருமகிழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள் இரண்டென்றும், அரசனுக்கு அவை நிகழும் பொழுது அவனது குடிகள் அந்தமகிழ்ச்சியைத் தாமும் கொண்டாடுவரென்றும் அறிக. பிறர் தாரத்தைக் கவர்ந்த பெரும்பாவியாதலால், இராவணனை, 'நெறியில்லான்' என்றது. முரசு-வெற்றிமுரசு. (2624)

2. இறந்த அரக்கருடலைக் கடலிலிடுமாறு மருத்தனுக்குப் பணிக்க, அவன் அவ்வாறே செய்தல்

அந்த நெறியை யவர்செய்ய வரக்கன் மருத்தன் றனைக்கூவி
முந்த நீபோ யரக்கருடல் முழுதுங் கடலில் முடுக்கிடுநின்
சிந்தை யொழியப் பிற ரறியில் சிரமும் வரமுஞ் சிந்துவனென்று
உந்த அவன்போ யரக்கருடல் முழுதுங் கடலி னுள்ளிட்டான்.

(இராவணனிட்ட) அந்தக் கட்டளையை அந்தப் பணியாளர் செய்ய, -இராவணன் மருத்தனை வரவழைத்து 'முற்பட்டு நீ போய் அரக்கருடைய உடல் முழுவதையும் கடலில் விரைவாக செலுத்திவிடு: (நீ இவ்வாறு செய்வது) உன்மனத்துக்குத் தவிரப் பிறர் அறிந்தால் (உன்) சிரத்தையும் (உனக்கு யான் கொடுத்துள்ள) மேம்பாட்டையும் வாங்கி விடுவேன்' என்று

Koviloor Digital Library

சொல்லியனுப்ப அந்தமருத்தனும் போய் அரக்கருடைய உடல் எல்லா வற்றையும் கடலினுள்ளேயிட்டான்.

இந்த மருத்தனே சனகவுருக்கொண்டு சானகியை மயங்கச் செய்தவன். சீதையை விமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்துக்கு இட்டுக்கொண்டுவந்து அங்கு உயிரின்றி வீழ்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணரைக் காட்டுமாறு இராவணன் ஏற்பாடு செய்யப் போவதனால், அரக்கரில் எவருமிறக்க வில்லை யென்று அந்தச்சீதை கருத வேண்டுமென்ற கருத்தினால், அரக்க ருடலையெல்லாம் கடலுக்குள் இடுமாறு கட்டளையிட்டானென்க. (2625)

3. இராவணன் கட்டளைப்படி அரக்கியர் சீதையை விமானத்திலேற்றிப் போர்க் ளத்திற்குக் கொண்டுபோதல்

தெய்வ விமானத் திடையேற்றி மனித்தர்க் குற்ற செயலெல்லாம்
தையல் காணக் காட்டுமின்கள் கண்டா லன்றித் தன்னுள்ளத்து
ஐய நீங்கா ளென்றுரைக்க வரக்கர் மகளிர் இரைத் தீண்டி
உய்யு முணர்வு நீத்தாளை நெடும்போர்க் களத்தின் மிசை யுய்த்தார்.

பின்பு இராவணன் சீதைக்குக் காவலாக இருந்த இராக்கத மகளிரை யழைத்து, 'சீதையைத்) தெய்வத்தன்மையுள்ள விமானத்தின் மேலேற்றி, மனிதர்களாகிய ராமலக்ஷ்மணர்கட்கு நேர்ந்துள்ள நிகழ்ச்சி களையெல்லாம் (இராமலட்சுமணர் உயிர்நீங்கிக்கிடத்தலை) சீதை பார்க்கும் படி காட்டுமின்; (அவள் நேரிற்) பார்த்தாலல்லாமல், (நிகழ்ந்தசெய்தியை நாம் சொல்லக் கேட்பதனால்), தன்மனத்திலுள்ள ஐயம் நீங்கப்பெறாள்' என்று உரைப்ப, இராக்கதப் பெண்கள், -(அதுகேட்ட பெருமகிழ்ச்சியால்) பேராரவாரஞ் செய்து நெருங்கி '(இனி நாம்) பிழைத்திருப்போம்' என்கிற எண்ணம் நீங்கிய அந்தச் சீதையை (விமானத்திலே ஏற்றிக் கொண்டு போய்ப்) பெரிய (அந்த) போர்க்களத்தின்மீது சேர்த்தார்கள்.

'சீதையைப் போர்க்களத்திற்கு இட்டுக்கொண்டுபோய்க் காட்டினால் அங்கே உயிர்நீங்கி விழுந்துகிடக்கிற ராமலக்ஷ்மணர்களை நேரிற்கண்டால் அப்போதாவது இந்தச்சீதை தன்மனத்தில் ஐயந்தீர்ந்து நமக்கு வசப்படலாம்' என்ற கருத்தோடு, இராவணன், சீதையைப் புட்பகவிமானத்திலிட்டுக் கொண்டுபோய் போர்க்களத்தைக் காட்டும்படி ஏவ, ஏவலாளிகளான இராக்கதிகளும் அங்ஙனமே செய்தன ரென்பதாம். இராமலக்ஷ்மணர் பகை வென்று தன்னை மீட்பாரென்ற உறுதியான நம்பிக்கையோடு அரிதின் உயிர் தாங்கியிருந்த சீதை, அவர்கட்கு நேர்ந்த துர்க்கதியைத் தான் கேட்டதனால், உய்யுமுணர்வு தீர்ந்தனளென்க. அலட்சியந்தோன்ற 'மனித்தர்' என்றான், ஒருபிரதியில் இந்தப் பாடலோடு பிரமாத்திரப்படலாம் முடிகின்றது. (2626)

Koviloor Digital Library

4. சீதையின் பெருந்துயரம்

கண்டாள் கண்ணாற் கணவனுரு வன்றி யொன்றுங் காணாதாள்,
உண்டால் விடத்தை யென வுடலு முணர்வு முயிர்ப்பு முடனோய்ந்தாள்
தண்டா மரைப்பூ நெருப்புற்ற தன்மை யுற்றாள் தரியாதாள்,
பெண்டா னுற்ற பெரும் பீழை யுலகுக் கெல்லாம் பெரி தன்றோ.

(அந்தப்போர்க்களத்தில் உயிர்நீங்கி விழுந்து கிடக்குந் தனது) கணவனான இராமபிரானது உருவத்தைக் கண்ணாற் கண்டாள்; அதனையே யல்லாமல் வேறு எதையும் கண்ணெடுத்துப் பாராத சீதை, -விடத்தையுட் கொண்டவள் போல உடம்பும் அறிவும் மூச்சும் ஒருசேர ஓய்ந்து, அத் துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாதவளாகி, குளிர்ந்த தாமரைமலர் நெருப்பிற்பட்ட தன்மையை யடைந்தாள் (நெருப்பிலே விழுந்த தாமரைப்பூப்போல வாடினாள்); (இவ்வாறு) ஒரு பெண் அடைந்த பெருந்துன்பம், உலகத்துக்கு மிகப்பெரிதாகத் தோன்றுமன்றோ!

அப்போது சீதாபிராட்டி போர்க்களத்தில் ஸ்ரீராமன் உயிரொடுங்கி விழுந்துகிடப்பதைக் கண்ணாற் கண்டு, அதனாலுண்டான பெருந் துன்பத்தால் நஞ்சையுண்டவள்போன்று தனது உடலும் அறிவும் உயிர்ப்பும் சோர்ந்துவிட, நெருப்பிற்பட்ட தாமரை மலர்போல வாடி அந்தத் துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாதவளாகி நின்றாள்; இவ்வாறு உத்தமியான ஒருத்தி பெருந்துன்பத்தையடைவது, உலகத்தார்க்கே நினைக்கநினைக்கப் பெருந்துயரை யுண்டாக்குமல்லவோ? என்பதாம். 'பெண்ணென்றாற் பேயும் இரங்கும்' என்ற பழமொழி இங்குக் கருதத்தக்கது. ஈற்றடிக்கு- பெண்ணாகிய சீதாபிராட்டியார் அடைந்த பெருந்துயரமானது, உலகத்துத் தோன்றும் துயரமெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் பெரிதாமல்லவோ? என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். மிகக் கொடிய துயருற்றனர் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். மிகக் கொடிய துயருற்றவர் அத்துயர்க்காரணத்தை யன்றி வேறொன்றையும் காணாமை இயல்பு ஆதலால் 'கண்டாள்-காணாதாள்' என இவ்வாறு கூறியது. (2627)

5-6. சீதாபிராட்டியின் துயரத்தால் மற்றையோர் துயருறுதல்

மங்கை யழுதாள் வானாட்டு மயில்க ளழுதார் மழவிடை யோன்
பங்கி னுறையுங் குயிலழுதாள் பதுமத் திருந்த மாதழுதாள்
கங்கை யழுதாள் நாமடந்தை யழுதாள் கமலத் தடங்கண்ணன்
தங்கை யழுதாள் இரங்காத அரக்கி மாருந் தளர்ந்தழுதார்.

(அங்ஙன் தரிக்கமாட்டாது பெருந்துயர்கொண்ட, சீதாபிராட்டி, புலம் பினாள்; (அதனைக் கண்டதனால்), தேவலோகத்திலுள்ளவராய் மயிலைப் போன்ற சாயலுள்ளவரான தேவமங்கையர், புலம்பினார்; (என்றும்) இளமை யாய்த் தோன்றுவதான இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது

Koviloor Digital Library

(இடப்பக்கத்தில்) (எப்போதும்) வசிப்பவளும் (குரலினாற்) குயில் போன்ற வளுமான பார்வதி, அழுதாள்; செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருப்பவளான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, அழுதாள்; (சிவனது சடாமகுடத்திலிருக்கும்) கங்காதேவி யும், அழுதாள்; (பிரமனது) நாவினில் வாழும் பெண்ணாகிய சரசுவதிதேவி யும், அழுதாள்; செந்தாமரை மலரைப் போன்ற பெரியகண்களையுடைய வனான திருமாலினது உடன்பிறந்தவளான துர்க்கை அழுதாள்; (பல சொல்லி என்? எதற்கும்) இரக்கங் கொள்ளுதலில்லாத (கல்நெஞ்சாயிருக் கின்ற) அரக்க மங்கையர் தாமும், (மனஞ்) சோர்ந்து புலம்பினார்கள்.

'பெண்தானுற்ற பீழை உலகுக்கெல்லாம் பெரிதன்றோ' என்று கீழ்க் கவியிற் கூறியதை, இனி, இரண்டுகவிகளால் விவரித்துக் கூறுகின்றன ரென்னலாம். கணவன் உயிரொடுங்கிக் கிடப்பது கண்டு மனம் பொறாமற் சீதாபிராட்டி புலம்பவே, மேலுலகத்துள்ள பெருஞ்சிறப்பினரான தெய்வ மங்கையரேயன்றி எதற்கும் மனமிளகாத அரக்க மங்கையரும் மனமிளகிப் புலம்பலானாரென்பதாம். ஒரு பெண்ணின் துயர் அவ்வினத்தைச் சார்ந்த வர்க்கெல்லாம் துயரத்தை மிகுதியாக விளைக்குமென்பது பற்றிப் பெண் பாலாரையே முற்பட இச்செய்யுளிற் கூறினர். (உயிரொடுங்கிக் கிடந்த இலக்குமணனைக் கண்டு ஸ்ரீராமபிரான் துயரமுற்றபோது பரமசிவன் முதலி யோரும் துயருற்றாரென்று கீழ்ப்படலத்துக் கூறிய கவி, சீதை புலம்புகையில் பார்வதி முதலியோரும் புலம்பினா ரென்றது பொருத்தமே.)

கங்கையென்றது-கங்காநதியின் பெண்தெய்வத்தை. (பார்வதியின் அமிசவிசேடமான துர்க்கை, திருமால் கிருஷ்ணனாகி வசுதேவன் மனைவி யான தேவகியின் வயிற்றில் அவதரித்தவுடனே அப்பெருமானது விருப்பத் தின்படி, தான் நந்தகோபன் மனைவியான யசோதையின் வயிற்றில் ஒரு பெண்குழந்தையாய்ப் பிறந்ததனாலும், கண்ணன் கட்டளைப்படி வசுதேவன் எவருமறியாமல் கண்ணனாகிய ஆண் குழந்தையை யசோதையினிடத்திற் கொண்டுபோய் விட்டு, அங்கிருந்த துர்க்கையாகிய பெண்குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அக்குழந்தையையே தமக்குப் பிறந்ததாகக் கம்சனுக்குக் காட்டியதனாலும், துர்க்கைக்குத் தந்தையான நந்தகோபன் துர்க்கையின் முன்பிறந்தவனான கண்ணபிரானை வளர்த்த தந்தையாகுத லாலும், துர்க்கை 'கமலத்தடங்கண்ணன் தங்கை' எனப்பட்டாள். (2628)

6. பொன்றாழ் குழையா டனையீன்ற பூமா மடந்தை புரிந்தழுதாள்
குன்றா மறையுந் தருமமுமெய் குழைந்துகுழைந்து தளர்ந்தழுத
பின்றா துடற்றும் பெரும்பாவ மழுத பின்னென் பிறர்செய்கை
நின்றார் நின்ற படியழுதார் நினைப்பு முயிர்ப்பும் நீத்திட்டாள்.

பொன்னாற் செய்யப்பெற்றுத் தொங்குந்தன்மையுள்ள குழை யென்னுங் காதணியை (முன்பு) அணிந்தவளான சீதா பிராட்டியைப் பெற்ற சிறப்புள்ள பூமிதேவி, (மனத்திற்) பேரிரக்கங்கொண்டு புலம்பினாள்; குறையாத (மிகப்

Koviloor Digital Library

பலவாகவுள்ள) வேதங்களும் தருமதேவதையும் (உடல்) மிகவும் வாடிப் போய் மனஞ்சோர்ந்து அழுதன; பின்வாங்காமல் (தனக்கு உரியாரை) வருத்துந்தன்மையுள்ள பாவமும், (சீதாபிராட்டிதிறத்தில் இரக்கங்கொண்டு) அழுதது: அயலார் வருந்தின செய்கையைக் குறித்து இனி (வேறு சொல்ல வேண்டுவது) யாது? ஆங்காங்கிருந்தவர், (செய்ய வேண்டுவது இன்ன தென்று தோன்றாமல் திக்பிரமை கொண்டு அசையாது) நின்றபடியே புலம்ப லானார்கள்; (அப்போது சீதாபிராட்டி, மிக்க துயரத்தால்), பிரஜ்ஞையையும் மூச்சுவிடுதலையும் நீங்கினாள்.

சீதாபிராட்டியைப் பெற்றவளாதலால், பூமிதேவியை இங்கே தனியாக முதலில் எடுத்துக்கூறினார். தருமத்துக்கு மாறான செயல் நிகழ்கையில், அந்த தருமத்திற்கு உரிய தேவதை வருந்துதல் இயல்பே. தன்னைச் செய்தாரை எப்போதும் வருத்துவதையே தொழிலாகக் கொண்ட பாவமும், இந்தச் சீதையின் துயரத்தைக் கண்டு தான் மனம்பொறாமல் வருந்திற் றென்றால், மற்றையோர் யாவரும் வருந்தினரென்பது கூறவேண்டுமோ? என்னும் 'கைமுதிக நியாயம்' தோன்றக்கூறினார்: தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட் பேறணி. இவ்வாறு யாவரும் அழும்போது சீதா பிராட்டி துயர மிகுதியால் பிரஜ்ஞை தப்பி மூர்ச்சித்தனளென்க. (2629)

7. அரக்கியர் சைத்தியோபசாரஞ்செய்யவே, சீதை தெளிந்து மிகவருந்தல்

> நினைப்பு முயிர்ப்பும் நீத்தாளை நீரால் தெளித்து நெடும்பொழுதின்
> இனத்தி னரக்கர் மடவார்க ளெடுத்தா ருயிர்வந் தேங்கினாள்
> கனத்தின் நிறத்தான் றனைப்பெயர்த்துங் கண்டாள் கயலைக் கமலத்தால்
> சினத்தி னலைப்பா ளெனக்கண்ணைச் சிதையக்கையால் மோதினாள்.

பிரஜ்ஞையும் சுவாசமும் இல்லாமல் (மூர்ச்சித்துக் கீழேவீழ்ந்து) கிடந்த அந்தச் சீதாபிராட்டியை, கூட்டமாகவுள்ள அரக்கர்குலத்தில் தோன்றின மங்கையர், -நீரைக்கொண்டு மேலே தெளித்து(த் தமது கைகளினாற் பிடித்து வாரி) எடுத்தார்கள்; (சீதாபிராட்டி), வெகுநேரங் கழிந்தபின்பு (ஒடுங்கி யிருந்த) பிராணன் (செவ்வனே) வரப்பெற்று அழுது, -காளமேகம்போற் கறுத்த திருநிறமுடைய ஸ்ரீராமனை மறுபடியும் பார்த்து, சினத்தினாற் கயல் மீனைத் தாமரையைக்கொண்டு மோதுபவள்போல (அப்பிரானது அந்த நிலையைக்கண்ட தனது) கண்களை அடியுண்ணும்படி (தன்) கையால் மோதினாள்.

மூர்ச்சித்துவீழ்ந்திட்ட சீதாபிராட்டி அரக்கமகளிர்செய்த வெம்மை தீரும் செயல்களால் மூர்ச்சைதெளிந்து, பெருந்துயர்கொண்டு தன் கணவனுடலை மீண்டும் கண்ணாற்கண்டு, அந்தக்கொடுமையைக் காணும்படி நேர்ந்த தன் கண்ணின் மீதுள்ள சினத்தினால் அந்தக்கண்ணைத் தனது கைகளால் மோதிக்

Koviloor Digital Library

கொண்டன ளென்பதாம். சினங்கொண்டு கயலைக் கமலத்தால் அலைப்பாள் போல என்ற இடத்து உவமையணியோடு ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியும் கலந்து வந்தது. சீதைக்கு இராமனைப் பற்றியுள்ள அன்பைக் கெடுத்து இராவணன் மீது அதனை யுண்டாக்கவேணு மென்ற கருத்தோடு இருப்பவ ராதலால், அரக்கியர், சீதைக்கு ப்ரஜ்ஞையுண்டாகும்படி சைத்தியோபசாரஞ் செய்தன ரென்க. நீரால் தெளித்து என்பதற்கு- நீரின்மூலமாகத் தெளிவுண் டாகச் செய்து என்று உரைப்பாருமுளர். உயிர்-உயிர்ப்புமாம். (2630)

8-9. சீதையின் பெருந்துயர நிலையைக் கூறும்

அடித்தாள் முலைமேல் வயிறலைத்தா
எழுதாள் தொழுதா ளனல் வீழ்ந்த
கொடித்தா ளென்ன மெய்சுருண்டாள்
கொதித்தாள் பதைத்தாள் குலைவுற்றாள்,
துடித்தாள் மின்போ லுயிர்கரப்பச்
சோர்ந்தாள் சுழன்றாள் துள்ளினாள்,
குடித்தாள் துயரை யுயிரோடுங்
குழைந்தா ளுழைத்தாள் குயிலன்னாள்.

குயில்போல் (இனிய) குரலையுடையவளான சீதை முலையின் மேல் அடித்துக்கொண்டாள்; வயிற்றிலும் அறைந்து கொண்டாள்; அழுதாள்; தொழுதாள்; நெருப்பில் வீழ்ந்த கொடியென்னும்படி உடல் சுருண்டு துடித்தாள்; துயரத்தால் (மனம்) வெதும்பினாள்; பதைத்தாள்; நடுநடுங் கினாள்; துடித்தாள்; மூச்சுக்குறைய மின்னல்போலத் துவண்டாள்; சுழன்றாள்; துள்ளினாள்; துயரத்தை யுட்கொண்டவளாய் உயிரோடும் ஒன்றாக்கினாள்; (இவ்வாறு) மிகவும் வருந்தினாள்.

இச்செய்யுளிற்கூறிய செயலெல்லாம், துன்பத்தினால் நேர்ந்தவை. உயிரைக்குடித்தாள்-மரபு வழுவமைதி. (2631)

9. விழுந்தாள் புரண்டா ளுடல்முழுதும்
வியர்த்தா ளயர்த்தாள் வெதும்பினாள்,
எழுந்தா ளிருந்தாள் மலர்க்கரத்தை
நெரித்தாள் சிரித்தா ளேங்கினாள்,
கொழுந்தா வென்றா ளயோத்தியர்தங்
கோவே யென்றா ளெவ்வுலகும்
தொழுந்தா ளரசே ஓஎன்றாள்
சோர்ந்தா ளரற்றத் தொடங்கினாள்.

(பின்னும் சீதை,- விமானத்தில்) விழுந்து, புரண்டாள்; உடம்பு முழுதும் வியர்வைகொண்டாள்; (உடம்பு) சோர்ந்தாள்; மனங்கொதித்தாள்; எழுந்து

Koviloor Digital Library

உட்கார்ந்துகொண்டு, (தன்) தாமரைமலர்போன்ற கையை (மடக்கிக் கொண்டு) நெரித்தாள்; (இன்னதென்று தோன்றாமல்) சிரிப்புக்கொண்டாள்; ஏங்கினாள்; கொழுந்தனே! என்று உரக்கக்கூவினாள்; அயோத்தியி லுள்ளார்க்குத் தலைவனே! என்றாள்; எல்லாவுலகத்தவரும் வீழ்ந்து வணங்கத்தக்க திருவடிகளையுடைய அரசனே என்றும் கூவினாள்; (மனம்) தளர்ந்தாள்; (முடிவாக), வாய்விட்டுப் புலம்பத் தொடங்கினாள்; - புலம்புவன, மேல் பன்னிரண்டு கவிகளில்.

பெருந்துயரத்தால் விழுதல் முதலிய செயல்கள், சீதாபிராட்டியினிடம் நிகழ்ந்தன வென்க. பிறர் இகழும்படி தன் நிலை மிகவும் மாறாகிக் கேடு விளைந்ததுபற்றி, சீதாபிராட்டி நகைக்கலாயினாள்: இது, எள்ளல்பற்றிவந்த நகை: அவலம் தோன்ற நின்றது. கொழுந்தன் - கணவனுடன் பிறந்தவன். இலக்குமணன் ஸ்ரீராமன் என்ற இருவரும் யுத்தகளத்தில் வீழ்ந்து கிடத்த லால், இருவரையும் கூவிச் சீதை கதறலாயினள். அரசேயோ-விளி. (2632)

10-20. சீதை அரற்றுவன

உறமே வியகா தலுனக் குடையார்
புறமே துமிலா ரொடுபூ ணகிலாய்
மறமே புரிவார் வசமா யினையோ
அறமே கொடியா யிதுவோ வருள்தான்.

அறக்கடவுளே! உன்னிடத்தில் மிகுதியாகப் பொருந்திய அன்பை யுடையவராய் (உனக்குப்) புறம்பானாரிடத்துச் சிறிது சம்பந்தமும் வைத்துக் கொள்ளாதவரான என் கணவனாரோடு (நட்பைப்) பூண மாட்டாது, அதருமத்தையே புரிபவரான அரக்கரது வசத்தில் ஆய் விட்டனையோ? கொடியோய்! (உனது) அருள் இவ்வாறானதோ? -உனக்கு-வேற்றுமை மயக்கம். (2633)

11. முதியா ருணர்வே தமொழிந் தஅலால்
கதியே துமிலார் துயர்கா ணுதியோ
மதியேன் மதியே னுனை வாய் மையிலா
விதியே கொடியாய் விளையா டுதியோ.

சத்தியத்தினிடத்திலே (பட்சபாதம்) இல்லாத ஊழ்வினையே! (அறிவினாலும் நன்னடத்தையினாலும்) சிறந்தவராகி (எல்லாவற்றையும்) அறிந்து சொல்லுகிற வேதம் சொல்லிய வழிகளில் (செல்வது) அல்லாமல் (வேறு) எந்த வழியிலும் செல்லாதவரான பெரியோர்களுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கக் கடவையோ? (உண்டாக்குதல் தகுதியன்று என்றபடி); உன்னை (நான் ஒரு பொருளாக) மதிக்கவேமாட்டேன்; மதிக்கவேமாட்டேன்; (நீ) கொடுமையுள்ளவனாக இருக்கின்றாய்; (நீ இவ்வாறு செய்து) விளை யாடுகின்றாயோ?

Koviloor Digital Library

விதியென்பது-இப்பிறவியிலே சத்தியத்திற் பற்றுடையவர்களாய் அதைக் கைவிடாதிருப்பவரையும் பீடித்தலும், சத்தியத்திற் சிறிதும் பற்றில்லாமல் அசத்தியத்திலேயே செல்வாரையும் இன்பத்திற்கு உள்ளாக்கு தலும் உடைமையால், 'வாய்மையிலா விதியே' என்று அதனைச் சீதை திட்டுகின்றாள். ராமலக்ஷ்மணர்களின் நாசத்தாற் சத்தியத்திற் பற்றுள்ள பெரியோர்களான இருடியர்க்குத் துன்பம் விளைவதும், அதனால் அரக்கர் கட்கு மகிழ்ச்சி விளைவதும் காண்க. நீ ராமலக்ஷ்மணர்களை இறந்தவராகச் செய்தது எங்கள் மனத்தைச் சோதிக்கச் செய்த விளையாட்டோ? என்பது, 'விளையாடுதியோ' என்பதன் கருத்து; நீ விளையாட்டு வகையாகச் செய்தா யென்றாலும் இந்த உன்செயல் மிகக்கொடியது என்பாள் 'கொடியாய்' என்றாள். முன் இரண்டடிகட்கு - 'பெரியோரும் வேதமும் கூறிய முறையில் அல்லாமல் வேறு முறையிற் செல்லுதலில்லாதவரான என்னைப் போன்ற வரின் அல்லது என் கணவரான ஸ்ரீராமபிரானின் துயரத்தைக் காணக்கட வையோ?' என்று பொருள் உரைப்பாருமுளர்; 'தருமமுணர்ந்த பெரி யோரின் ஒழுக்கமும் வேதமுமே உலகத்தோர் மேற்கொண்டு நடத்தற்கு உரிய பிரமாணங்கள்' என்று நூல்கள் கூறுவது, இங்கு உணரத்தக்கது. (2634)

12. கொடியே னிவைகாண் கிலனென் னுயிர்கோள்
முடியா நமனே முறையோ முறையோ
விடியா இருள்வா யெனைவீ சினையே
அடியே னுயிரே யருணா யகனே.

கொடும்பாவியாகிய யான்,- (ராமலட்சுமணர்கட்கு நேர்ந்த) இந்த நிலைமையைப் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டேன்; என்னுடைய உயிரைக் கொள்வதையும் செய்து தீர்க்காத யமனே! (நான் பெருந்துயருறுமாறு அவ் விருவருயிரை மாத்திரம் முடித்து விட்டது உனக்கு) முறைமையாகுமோ! முறைமையாகுமோ!! என்னுயிர் போன்றவனே! (என்னிடத்துப்) பேரருள் வைத்திருக்கின்ற தலைவனே! (ஒருபொழுதும்) விடிதலில்லாத (பெருந் துயராகிய) இருளில் (எப்போதும் நான் இருக்குமாறு) என்னைத் தள்ளி விட்டாயே?

முன்னிரண்டடி- ராமலக்ஷ்மணர்களின் உயிரைக்கவர்ந்த யமனையும், பின்னிரண்டடி தன்னைப் பெருந்துயரம் அடையும்படி விட்டிட்டுப் பர லோகஞ் சேர்ந்த இராமபிரானையும் குறித்த சீதையின் புலம்பல். பரிகார மில்லாத துன்பமென்பாள் 'விடியாவிருள்' என்றாள். முடியாய் என்ற பாடத் திற்கு, நான் இத்துயரைக் காணாதபடி என்னுயிரைக் கொள்ளுதலை முடிப் பாய் என்க. (2635)

13. எண்ணா மெயி னோடுமிருந் ததுநின்
புண்ணா கியமே னிபொருந் திடவோ
மண்ணோ ருயிரே யிமையோர் வலியே
கண்ணே யமுதே கருணா கரனே.

Koviloor Digital Library

உலகத்தார்க்கு உயிர்போல் அருமையானவனே! தேவர்கட்குப் (பகைவரை யொழித்தலாற் சிறந்த) பலமாக இருப்போனே! (எனது) கண் போன்றவனே! அமிருதம்போல் இனிமையானவனே! தயைக்கு இருப்பிட மானவனே! (நேர்ந்த வருத்தத்தைப்) பொருள்செய்யாமல் (இந்த) உடம்போடும் (நான் இத்தனை நாள் இங்கே) பிழைத்திருந்தது, (பகைவர் அம்பாற்) புண்பட்டுக் கீழ்விழுந்து கிடக்கிற (உனது) திருமேனியைச் சேர்வதற்காகத் தானோ?

'நான் அரக்கர் கையிலகப்பட்டுப் பெருந்துன்பத்தை யடைந்தாலும், உயிரைவிட்டிடாமல் இந்த உடம்போடு இத்தனைநாள் காத்திருந்தது, நீ பகைவரையெல்லாம் வென்று என்னைச் சிறை மீட்க நான் உன்னைச் சேரலாமென்ற எண்ணத்தினாலே யல்லவோ? அப்படியிருக்க, பகைவர் அம்பு உடம்பெல்லாம் துளைத்துப் புண்ணாக்க அந்தப் புண்ணோடு கீழே கிடக்கின்ற நின்திருமேனியைப் பொருந்தும்படி நேர்ந்ததே! இந்தத் தீவினைக்கு என்செய்தேன்!!' என்று சீதை கதறினளென்க. இலக்குமணனைப் பிரிந்த துயரமேலீட்டால் ஸ்ரீராமன் உயிரொடுங்கிக்கிடக்கின்றானென்ற உண்மையையறியாமல் பகைவரின் அம்பாலடியுண்டு வீழ்ந்துகிடப்பதாகக் கருதுவதால், சீதை 'புண்ணாகிய மேனி' என்கின்றனளென்னலாம்: ''ஆழி யானாக்கை தன்னை யம்பொன்று மறுக்கிலாமை, ஏழைநீ காண்டியன்றே'' எனத் திரிசடை தேற்றுமொழியில் வருவது காண்க. மெய்-உடம்பு. (2636)

14. மேவிக் கனல்முன் மிதிலைத் தலையென்
பாவிக் கைபிடித் ததுபண் ணவநின்
ஆவிக் கொருகோள் வரவோ அலர்வாழ்
தேவிக் கமுதே மறையின் தெளிவே.

தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற இலக்குமிதேவிக்கு அமிருதம்போல் இனிமையாக இருப்பவனே! வேதத்தினால் (ஆராய்ந்து முதற்பொரு ளென்று) தெளியப்படுபவனே! கடவுளே, மிதிலாபுரியில் அக்கினிக்கு முன்னேயிருந்து (நீ) என்னுடைய பாவமுள்ள கையைப் பற்றியது (மணஞ் செய்து கொண்டது) உனது உயிருக்கே ஒருதீங்கு வருவதற்காகத்தானோ?

'பாவி' என்பது கைக்கு அடைமொழி. பாவி என் என்று கூட்டி யுரைப்பி னுமாம். தன்னைச் சிறைமீட்கப் புரிந்த போரில் இவ்வாறு இராமனுக்கு ஆபத்து நேர்ந்தது பற்றி, 'நான் பெரும்பாவி; அப்படிப்பட்ட எனது கையைத் தீக்கடவுள் சாட்சியாகப் பிடித்து நீ மணஞ் செய்து கொண்டதனால்தான் உனக்கு இப்போது இவ்வாறான பெருந்தீங்கு நேர்ந்தது' என்று சீதை தன்னைப் பழித்துக் கூறுகின்றனளென்க. இராமபிரானைத் திருமாலின் திருவவதாரமென்று குறிப்பிக்க 'அலர்வாழ் தேவிக்கமுதே' என்றது. (2637)

Koviloor Digital Library

15. உய்யா ளுயர்கோ சலை தன் னுயிரோடு
ஐயா இளை யோருயிர்வாழ் கிலரால்
மெய்யே வினையெண் ணிவிடுத் தகொடுங்
கைகே சிகருத் திதுவோ களிறே.

ஆண்யானைபோன்றவனே! (உனக்கு நேர்ந்த இந்த நிலையைக் கேட்டால், நற்குணங்களாற்) சிறந்த (உனது தாயாகிய) கௌசல்யை, (தனது) உயிரை வைத்துக்கொண்டு பிழைத்திராள்; தலைவனே! இளையவராகிய மற்றைமகளிரும், (இனி) உயிர்பிழைத்திருக்கமாட்டார்; (நமக்கு நேர வேண்டிய) தீமையை நினைத்துக் காட்டிற்கு) அனுப்பிய கொடிய கைகேசி யினது கருத்து உண்மையாகவே இதுதானோ?

உன் தாயாகிய கௌசல்யாதேவியார் உனக்கு நேர்ந்தநிலையைக் கேட்டால், இனிப் பிழைக்கப்போகிறதில்லை; மற்றைமாதராரும் பிழைத் திருக்கப் போகிறதில்லை; கைகேசி உன்னைக் காட்டிற்குப் போகுமாறு சொல்லியது, யாவரும் இறந்தொழியத், தான் தன் புதல்வனோடு இனிதாக இருக்கவே என்று தோன்றுகின்ற தென, கைகேயியைச் சீதை பழித்துரைக் கின்றனளென்க. ஒரேபுதல்வனான இராமபிரானைப் பிரிந்தகாலத்திலும் தனது கணவனுக்கு உற்றன செய்துகொண்டு நாட்டிலிருந்த உத்தமி யாதலால், 'உயர்கோசலை' என்றது. தசரதன் மனைவிமார் யாவரும் கௌசலையைவிட வயசினால் இளையவராதலின் இளையோர் என்றாள். இனி இளையோர் (உனது) தம்பி எனினுமாம். சிறந்த இராசகுலத்திலே பிறந்தும் அதற்கு ஏற்ற முறைமையைக் கைவிட்டு மூத்தமகனுக்கு உரிய அரசாட்சியை இளையவனான தன்மகனுக்கு வேண்டியதோடு நில்லாமல், மூத்தவனைக் காட்டிற்குச் செல்லும்படியும் ஏவினாளே யென்ற தகுதி யின்மையை விளக்குதற்கு, 'கொடுங் கைகேசி' என்கிறாள். சில பிரதிகளில் இரண்டாமடி 'வெய்யாளில் சுமித்திரை யாணகர்வாய்' என்றும், 'வெய்யா ளில் சுமித்திரை மாநகர்வாய்' என்றும் உள்ளது. (2638)

16. தகைவா ணகர்நீ தவிர்வா யெனவும்
வகையா துதொடர்ந்து ஒருமான் முதலாப்
புகையா டியகா டுபுகுந் துடனே
பகையா டியவா பரிவே துமிலேன்.

'(உனக்குத்) தகுதியான (நீ அரசாட்சி செய்யும் முறைமையை யுடைய) ஒளியுள்ள (அயோத்தி) நகரை, (இராமனே! நீ) தவிரவேணும்' என்று (கைகேயி) சொல்லவும், (உடனே அதற்கு) வேறுவகையாக மொழி கூறாமல் (அந்தச்சொல்லைப்) பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு (அங்கங்கே) பற்றியெரியுந் தன்மையுள்ள காட்டிற் புகுந்து ஒப்பற்ற மான் முதலாகக் கொண்டு (இதுவரையிலும் நீ) பகைவர்களை வென்ற விதம் (என்னே? இப்படிப்பட்ட உன் திறத்தில் நான்), அன்பு ஏதும் இலேன்.

Koviloor Digital Library

உன் திறத்தில் உண்மையான அன்பு எனக்கு இருக்குமாயின் உனக்கு இவ்வகையான நிலை நிகழ்ந்தபின்பு என்னுடலில் உயிர் தங்கியிருக்க லாமோ? இன்னும் என்னுயிர் போகாமல் நிற்பதனால் உன்னிடத்து எனக்கு அன்பு சிறிதும் இல்லை யென்பது பெறப்படுமென்று தனது தன்மையைச் சீதாபிராட்டி பழித்துக்கூறுகின்றாள்: இச்செய்யுளுக்கு வேறு வகையாகவும் பொருள் கூறலாம்: அது வருமாறு - 'தகை- (பலவகைக்) குணங்களும், நிரம்பிய' வாள்நகர்- ஒளியுள்ள நகரில்தானே, நீ தவிர்வாய்- நீ தங்கி யிருப்பாய்', எனவும்- என்று (நீ என்னை நோக்கிச்) சொல்லவும், (நான்) வகையாது - ஒரு வகைப்படுத்தாமல் (அப்பேச்சைக் கேளாமல்) தொடர்ந்து - (உன்னைத்) தொடர்ந்து, புகையாடிய காடு புகுந்ததனால், உடனே, (என் பொருட்டாக), ஒருமான் முதல் ஆ - ஒப்பற்ற (மாயமானான) மாரீசனை முதலாக, பகை - பகைவர்களை, ஆடிய - கொல்லுமாறு நேர்ந்த, ஆ-விதம் (இருந்தபடி என்னே!)'' என்பது. ''நீ வருந்தலை நீங்குவென் யான்,'' ''நாட்டயல், கல்லரக்குங் கடுமைய அல்லநின், சில்லரக்குண்ட சேவடிப் போது'' என்று இவ்வகையாகத் தன்னைக் குறித்து இராமபிரான் கூறிக் காட்டிற்கு உடன்வருவதை விலக்கவும், தான் அதனைக் கேளாமல் தொடர்ந்து சென்றதனால்தான் அவ்விராமபிரானுக்கு மாரீசன் முதலாகிய பகைவரோடு போர் நேர்ந்ததென்று தன்னாற் பலவகைக் கஷ்டங்கள் ஸ்ரீராம னுக்கு விளைந்தது பற்றித் தன்னை நொந்து சீதாபிராட்டி 'பரிவேதுமிலேன்' என்கின்றனள். (2639)

17. இன்றீச் சிலையே பிறரில் லிடைவாய்ப்
பின்றீ எனவே பிரிவோ டடியேன்
நின்றீ வதுநின் னைநெடுஞ் செருவிற்
கொன்றீ வதொர் கொள் கைகுறித் தலினோ.

(நான் இலக்குமணனை நோக்கி, 'இராமனுக்கு மாயமானினால் ஆபத்து நேர்ந்த) இப்பொழுது, (அவ்வாபத்தை நீக்கச் செல்லாததனால் நீ வீணே, வீரக்குறியாகக் கொண்டுள்ள) வில்லையும் ஒழிவாய்; பிறர்மனைவி யினுடைய இடத்தில் தங்குவாய்' என்று (சினமும் வெறுப்பும் தோன்றுமாறு) சொல்லவே, (இலக்குமணன் என்னைப் பாதுகாப்பதைவிட்டுப்) பிரித லினால் நான் (தனிப்பட்டு) நின்றது,- (இந்தப்) பெரிய போரில் நின்னைக் கொல்வதாகிய ஒரெண்ணத்தை எண்ணியதனால் தானோ?

மாயமானான மாரீசனைத் தொடர்ந்து சென்ற ஸ்ரீராமன் இலக்கு மணனைச் சீதைக்குப் பாதுகாவலாக வைத்திட்டுச் சென்று அந்த மாய மானை அம்பெய்து வீழ்த்துகையில், அது இறக்குந் தருணத்தில் இராமனது குரலால் 'ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மணா!' என்று கூறியவண்ணம் இறந்ததாக, அதுகேட்ட சீதை கலங்கி இலக்குமணனைநோக்கி ''குற்றம் வீந்த குணத்தி னெங் கோமகன், மற்றைவாளரக்கன் புரிமாயையால், இற்று வீழ்ந்தன னென்னவும் என்னயல், நிற்றியோ'', ''பெருமகனுலைவுறு பெற்றி கேட்டும்

Koviloor Digital Library

நீ, வெருவலைநின்றனை'' என்று மிகமிகப் பழித்துச் சொன்னாள். சொல்லவே, அவ்விலக்குமணன் சீதையைப் பாதுகாப்பதை விட்டுச் செல்ல, சீதை தனிப்பட்டாள். அதுவே இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்று இராம னுக்குக்கேடு விளைக்கக் காரணமானதனால், 'பிரிவோடடியேன் நின்றீவது-நின்னை நெடுஞ்செருவில் கொன்றீவதோர் கொள்கை குறித்தலினோ' என்று சீதை தன்னை நொந்து பழித்துக் கூறுகின்றனள்.

'நீ ஆபத்துவரவொட்டாமற் காப்பதற்காகக் கையில் வில்லை வைத்துக் கொண்டிருந்தும் இராமபிரானுக்கு ஆபத்துநேர்ந்த இந்தச் சமயத்தில் உதவச் செல்லாது இங்கே கிடக்கின்றனையே! இந்த வில் உனக்கு எதற்காக?' என்று பழிப்பாள் 'ஈ சிலையே; பிறரில்லிடைவாய்ப் பின்றீ' என்றாள். கொடுத்த லென்று பொருளுள்ள 'ஈ' என்பது - இங்கே தவிர்தலென்ற பொருளைத் தந்தது; ''ஈபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்'' என்ற இடத்துப்போல. இடை-இடம்; வாய்-ஏழனுருபு. பின்றீ - பின் என்ற இடைச்சொல் வினைத் தன்மையையடைந்து, பின்னேயிருத்தல் என்ற பொருளைத்தர, அச்சொல், ''முன்னிலை முன்னரீயுமேயும், அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே'' என்ற விதிபற்றி ''றீ'' என்பதைப் பெற்று வந்தது. நின்றீவது - தொழிற்பெயர் வினைத்திரிசொல்; ''செல்லாது நின்றீயல்'' என்ற கலித்தொகையில், இங்ஙனமே நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார்: இதில், இயல்பினால் இறந்த காலம் எதிர்காலமாக வந்தது, காலவழுவமைதி. கொன்றீவது என்பதும்-அவ்வாறானதே.

இனி, இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள் வேறுவகையாக வழங்கு கின்றன; அவை வருமாறு;- ''இன்றீகிலையேலிறவிவ் விடைமான், அன்றீ யெனவும் பரிவோடடியேன்'' என்பது பாடம். அடியேன்-யான், அன்று-அந்தக் காலத்தில் (இராமனைநோக்கி) இன்று இவ்விடைமான் ஈகிலை யேல்-இன்றைக்கு இந்த இடத்தில (இந்த) மானைப் பிடித்துத் தாராவிட்டால், இறவு-(எனக்கு) மரணம் (வருவதுநிச்சயம்); (ஆதலால், இந்தமானை), ஈ-(பிடித்துத்) தருவாய், எனவும்-என்று வேண்டவும், (உடனே), (அந்த இராமன் பிரிந்து சென்றதனால்), பரிவோடு-வருத்தத்தோடு, நின்றீவது-(நான் தனியே) நின்றது, நெடுஞ் செருவில் கொன்றீவது ஓர் கொள்கை குறித்தலினோ? என்பது பொருள். (2640)

18. மேதா இளையோய் விதியார் விளைவால்
போதா நெறியெம் மொடுபோ துறுநாள்
மூதா மிவன் முன் னமுடிந் திடெனும்
மாதா வுரையின் வழிநின் றனையோ.

தீவினையின் பயனால், போவதற்குக் கடுமையான (காட்டு) வழியே (இராமன் சீதை என்ற) எங்களிருவரோடும் செல்லப்புறப்பட்ட காலத்திலே, -'இளையோய்! அறிவுடையோனே! மூத்தவனான ஸ்ரீராமன் (விதியினால்

Koviloor Digital Library

மரணத்தையடைவதாக விருந்தால், அவன் இறப்பதற்கு) முன்னமே (நீ) மரிப்பாயாக என்று கட்டளையிட்ட (உனது) தாயாகிய சுமித்திராதேவி யினது சொல்லின் வழியிலே இருந்து விட்டாயோ?

சீதாபிராட்டி தனக்குப் பாதுகாவலாக இருந்த இளைய பெருமாளைத் தன் கடுஞ்சொல்லினால் பிரியுமாறு செய்த செயலே இவ்வாறானதீமை ஸ்ரீராமனுக்கு நேர்ந்ததற்குப் பரம்பரைக் காரணம் என்று கீழ்க்கூறியதனால், அவ்விளையபெருமாள் கீழே இறந்து வீழ்ந்திருப்பது கண்டு அப்பிரானைக் குறித்து இரண்டு செய்யுளாற் புலம்புகிறாள்: நாங்கள் புறப்பட்டபொழுது நீயும் எங்களுடன்வர விரும்பி உனது தாயை வணங்கி விடைகேட்கையில், அவள் ''மகனே இவன், பின் செல்தம்பி என்னும்படியன்று அடியாரினில் ஏவல்செய்தி, மன்னும் நகர்க்கே இவன்வந்திடின் வா; அதன்றேல், முன்னம் முடி'' என்று கூறினாளன்றோ! அதையொட்டி இராமனுக்குத் தீங்குவரு மென்பதை முன்னமே உணர்ந்து அவனுக்கு முன்னமே நீ இப்பொழுது இறந்திட்டாயோ?' என்று இலக்குமணன் இறந்துகிடப்பது கண்டு சீதை இரங்கிக் கூறியவாறு. 'பிதா உரைவழி நின்றார் அண்ணல், மாதா உரைவழி தம்பி நின்றனையோ!'' என்ற இடத்து, அவலம் நனி சொட்டுகிறது. மேதன் –அறிவையுடையவன்; இச்சொல்– விளிபெற்று வந்தது. மேதம்–அறிவு: இது 'மேதா' என்ற வடசொல்லின் விகாரம். இரண்டாமடியில் முரண் தொடை காண்க. விதியார்-இழிப்பின்கண் வந்தது; செறலினுமாம். (2641)

19. பூவுந் தளிருந் தொகு பொங் கணைமேல்
கோவுந் துயிலத் தவிர்வாய் கொடியார்
ஏவின் தலைவந் தஇருங் கணையின்
மேவுங் குளிர்மெல் லணைமே வினையோ.

மலர்களும் தளிர்களும் நிரம்பிய சிறந்த படுக்கையில் அரசரான ஸ்ரீராம பிரான் துயிலவும் (துயிலுதலை) நீங்கினவனே! கொடிய இராக்க தருடைய வில்லினிடத்தினின்று தோன்றின பெரிய அம்புகளாலியன்ற குளிர்ந்த மெல்லிய படுக்கையை (இப்போது) விரும்பிச் சேர்ந்தாயோ!

இலக்குமணன் அம்புப் படுக்கையில் உயிர்ப்பின்றிக் கிடப்பது கண்டு சீதை 'இலக்குமணா' ''கல்லணையிலே கண்டுயிலலாகாது'' என்று பூவுந் தளிருங்கலந்த மெல்லணைமேல் என் கணவனார் சீராமரைக் கண்துயிலு மாறுபுரிந்து துயிலுதலையே விட்டவனே! படுக்கவில்லை யென்ற குறைதீர இப்போது பகைவரின் கணைப்படுக்கையில் துயிலலானாயோ என்று புலம்புகின்றனளென்க. கணையால் மேவுங் குளிர்மெல்லணை என்றது– எதிர்மறையிலக்கணை: வெப்பம்மிகுந்த வலிய அணை என்றவாறு. இனி, 'துயிலத்தருவாய்' என்ற பாடமும் தருவார்ஆர் எனத்தொனிப் பொருளைக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு சிறக்கும். ஏவு என்பது–அம்புகளை ஏவுதற்கு உரிய 'வில்' என்ற பொருளது. (2642)

20. நெய்யார் பெருவேள் விநிரப் பிநெடுஞ்
செய்யார் புனல்நாடு திருத் துதியால்
மெய்யா கியவா சகமும் விதியும்
பொய்யா னஎன்மே னிபொருந் துதலால்.

நெய் நிரம்பப் பெய்யப்பெறும் பெருவேள்விகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு, நீண்ட வயல்கள் நிரம்பிய நீர்வளமுள்ள கோசலநாட்டை நீதிநெறிதவறாமல் ஆட்சிசெய்திருப்பாய்; (நீ) என்னுடம்பைத் தீண்டிய தனால் (என்னை விவாகஞ்செய்து கொண்டதனால்), (உனது) சத்தியமான பேச்சும், (உனது) நல்வினைப் பயனும், பொய்த்துவிட்டன; -ஆல் தேற்றம்.

'அரக்கரிடத்து அஞ்சித் தண்டகாரணியத்தில் உன்னைச் சரணமடைந்த முனிவர்கட்கு, ''சூரறுத்தவனுஞ் சுடர்நேமியும், ஊரறுத்த வொருவனு மோம்பினும், ஆரறத்தினொடன்றி நின்றாரவர், வேரறுப்பென் வெருவன் மினீர்'' என்று அபயமளித்த வாக்கும், இராமா! நீ என்னை மணந்ததனாற் பொய்க்க, இராச்சியத்தை ஆளவேண்டிய நல்வினையையும் இழந்தனை' எனச் சீதாபிராட்டி தன்னைப் பழித்துக்கூறிப் புலம்புகின்றனள். இது சில பிரதிகளில் 18–ஆவது பாடலாகவுள்ளது. ''ஏர்பிடித்தவன் என்னசெய்வான். பானைபிடித்தவள் பாக்கியம்'' என்று வழங்கும் பழமொழி இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. (2643)

21. புலம்பிய சீதை இராமபிரான்மீது விழப்புக, திரிசடை தடுத்தல்

முழுவாள் வரினும் பிளவா மனனுண்டு
அழுவே னினியென் னிடரா றிடயான்
விழுவே னஃவன்மே னியின்மீ திலெனா
எழுவா ளைவிலக் கியியம் பினளால்

மழுவென்னும் ஆயுதமும், வாளாயுதமும் வந்து பிளந்தாலும் (அவற்றிற்கும்) பிளவுபடாத மனத்தைக்கொண்டு புலம்புபவளாகிய யான், இனிமேல் எனது துன்பம் தணியுமாறு அந்த இராமபிரானது திருமேனியின் மேல் விழுந்து இறப்பேன் என்று சொல்லி, (அங்ஙனம் விழுதற்கு) எழுந்த சீதாபிராட்டியைத் தடுத்து(த் திரிசடை) சொல்லலானாள்.

'என்துயர் நீங்குவதற்கு வேறுவகையில்லாமையால், யான் என் பிராண நாயகனாகிய இராமன்மேல் விழுந்து தழுவி உயிரை விட்டு என் துயரத்தை யொழிப்பேன்' என்று சொல்லி அங்ஙனம் செய்யத் துணிந்த சீதாபிராட்டியை விலக்கித் திரிசடை கூறலானாளென்க. ஆல்-ஈற்றசை. (2644)

Koviloor Digital Library

வேறு

22. திரிசடை அரக்கியரை விலக்கிச் சீதையைக் கிட்டி அவள் காதோடு சில சொல்லத் தொடங்குதல்

மாடுற வளைந்து நின்ற வளையெயிற் றரக்கி மாரைப்
பாடுற வற்றம் நோக்கிப் பாவையைத் தழுவிக் கொண்டு
கூடின ளென்ன நின்று செவியிடைக் குறுகிச் சொன்னாள்
தேடிய தவமே யன்ன திரிசடை மறுக்கந் தீர்ப்பாள்.

(முற்பிறப்பிலே சீதாபிராட்டி) தேடிவைத்த தவம் போலிருப்ப வளான திரிசடையானவள்,- (அச்சீதையின்) மனக் கலக்கத்தைப் போக்குபவளாகி, -(அவளைச்) சுற்றிலும் நெருங்கச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த வளைந்துள்ள கோரப்பற்களையுடைய அரக்கிகளையெல்லாம் பக்கத்திலே பொருந்துதல் நீங்கிய நேரத்தைப் பார்த்து அச்சீதாபிராட்டியை நெருங்கி, இறுகத் தழுவிக் கொண்டு, (அவளுடம்பில்) ஒன்றாய்விட்டவள்போல இருந்து, (அப்பிராட் டியின்) காதிலே சொல்பவளானாள்.

திரிசடை-விபீடணனது பெண்: பெருந்துன்பத்தால் தன்னுயிரையும் இழக்கலாமென்று சீதாபிராட்டி துணிவுகொள்ளும் போதெல்லாம் ஏற்பன சொல்லிச் சமாதானப்படுத்தி உதவுதலால், அந்தத்திரிசடையை 'தேடிய தவமேயன்னதிரிசடை' என்றார். புட்பகவிமானம் எத்தனை பேர் வந்தாலும் அகன்று இடம்கொடுக்குமாறு பரந்துநிற்குந் தன்மையதாதலால், அவ்வரக் கியர் பாடுறவற்றம் திரிசடைக்குக் கிடைத்தது. (2645)

23-29. திரிசடை சீதாபிராட்டியை மறுக்கந்தீர்த்தல்

மாயமான் விடுத்த வாறுஞ் சனகனை வகுத்த வாறும்
போயநாள் நாக பாசம் பிணித்தது போன வாறும்
நீயமா நினையாய் மாள நினைதியோ நெறியி லாரால்
ஆயமா மாய மொன்றும் அறிந்திலை போலு மன்னாய்.

தாயே! கழிந்த முன்னாள்களில், (இராவணன், மாரீசனென்ற) மாயத் தினால் மானானவனை (உன்னை மயக்க) அனுப்பிய வகையும், மாயா சனகனை ஏற்படுத்தின வகையும், நாகபாசத்தினால் (இராம லக்ஷ்மணர்) கட்டுண்டதும் வெவ்வேறுவகையாகப் போயின ஆற்றால் அவற்றை நீசமாக (இழிவானமாயச்செயலாக) நினையாதவளாய் உயிரை விட்டிடும் படி நினைக்கின்றாயோ? சன்மார்க்கத்திற் செல்லாதவரான (துன் மார்க்கத் திற் செல்பவரான) அரக்கராலுண்டாகிய மிக்க மாயச்செயலைச் சிறிதும் உணராதவள் போலிருக்கின்றாயே.

'அரக்கர் மாயச்செயலில் மிகவும் வல்லவராதலால், அவர் தமது மாயச் செய்கையாற் கட்டுப்படுத்த, அதனால் இந்த இராம லட்சுமணர்கள்

Koviloor Digital Library

இறந்தவர் போல இருக்கின்றார்களேயன்றி, உண்மையில் இவர்கள் இறந்து போகவில்லை; நாகபாசத்தாற் கட்டுண்ட இவர்கள் எப்படி மீண்டும் அது நீங்கப்பெற்று எழுந்தனரோ, அது போலவே இப்போதுள்ள இந்நிலைமை நீங்கி எழுந்து இவர்கள் மீண்டும் ஒரு குறைவுமின்றிப் பகைவெல்வார்கள்; ஆதலால், இது அரக்கர் மாயமென்பதை நினையாமல் உயிர்விடக்கருதுவது தக்கதன்று' என்று திரிசடை சீதாபிராட்டியைத் தேற்றினளென்க. 'போயநாள்' என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டாமல் 'நாகபாசம் பிணித்ததும்' என்ற தனோடு மாத்திரம் கூட்டி, நாகபாசத்தாற் பிணித்து பிரமாத்திரத்தாற் கட்டியதற்கு முந்தின நாள் நிகழ்ந்ததெனக் கூறியதாகக் கொள்ளலுமாம். பிணித்தது போயவாறும் என்ற இடத்து உம்மை பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. இராவணன் மாயமானை விடுத்த செய்தி ஆரணியகாண்டத்தில் வந்துள்ளது. அன்னாய் என வருதலால், 'நீயமா' என்பவற்றிற்கு நீ அம்மா எனக் கூறலாகாது. நீயம்-நீசம். (2646)

24. கண்டன கனவும் பெற்ற நிமித்தமும் நினது கற்பும்
தண்டக முறையு நாளிற் செய்கையும் தருமந் தாங்கும்
அண்டர் நா யகன்றன் வீரத் தன்மையு மயரேல் செங்கண்
புண்டரீ கற்கு முண்டோ இறுதியிப் புல்லர் கையால்.

கண்டுள்ளனவான கனாக்களும், அடைந்துள்ள நல் நிமித்தங்களும், உன்னுடைய கற்பும், தண்டகாரணியத்தில் வசித்தபோது நிகழ்ந்த செயலும், தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகத் திருவவதரித்துள்ள தேவாதி தேவனான ஸ்ரீராமனுடைய வீரத்தன்மையும் (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்) மறவாதே: செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய ஸ்ரீராமனுக்கு அற்பரான இந்த அரக்கர்கையினால் மரணம் உண்டாகுமோ?

அரக்கர் யாவரும் இறக்க ராமலட்சுமணர் வெற்றிபெறுவரென்பதற்கு அறிகுறியாகக் கனவும் நல்நிமித்தங்களும் நமக்குத் தோன்றியிருக்கவும், நீ அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டு இவ்விராமலட்சுமணர் அரக்கராற் கொலையுண்டாரென்று எண்ணிக் கலங்குவது சிறிதும் தகாது; தருமத்தை நிலைநாட்ட வந்த இராமபிரானுக்கு அரக்கரால் இறுதியுண்டாக்க முடியா தெனத் திரிசடைதேற்றினளென்க. கண்டன கனவுகள் ''எண்ணெய் பொன் முடிதொறு மிழுகியீறிலாத், திண்ணெடுங்கழுதைபேய் பூண்ட தேரின்மேல், அண்ணலவ்விராவண னரத்தவாடையன், நண்ணினன் தென்புலன் நவை யில் கற்பினாய்'', ''மக்களும் சுற்றமும்மற்று ளோர்களும், புக்கனரப்புலம் போந்ததில்லையால்'' எனவும், ''இன்று இவண் இப்பொழுது இயைந்ததோர் கனா, வன்றுணைக் கோளரியிரண்டு மாறிலாக், குன்றிடையுழுவையங் குழுக் கொண்டிண்டியே'', ''வரம்பிலா மதகரி யுறையுமவ்வனம், நிரம்புற வளைந்தன நெருக்கிநேர்ந்தன, குரம்பறுபிணம் படக் கொன்றமாறிலாப், புரம்புகவிருந்ததோர் மயிலும் போயதால்'', ''ஆயிரந் திருவிளக்கமைய மாட்டிய, சேயொளி விளக்கமொன் றேந்திச் செய்யவள், நாயகன்

Koviloor Digital Library

றிருமனைநின்று நண்ணுதல், மேயினள் வீடணன் கோயின்மென் சொலாய்'' எனவும் வந்துள்ளவை என்னலாம். நிமித்தம்- பின்னேவரும் நன்மை தீமைகளை முன்னரே யறிவிப்பன;' சீதைக்கு நன்மையும் அரக்கர்க்குத் தீமையும் உண்டாமென்பதைத் தெரிவிக்கும் பலவகை நிமித்தங்கள், ''ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு மவ்வனம், ஈண்டனவிறந்தவா லினங் கொள்செஞ்சிகை, தூண்டருமணிவிளக் கழலுந் தொன்மனை, கீண்டதால் வானவேறெறியக் கீழைநாள்'' என்பது முதலாகச் சுந்தரகாண்டத்திற் கூறப் பட்டுள்ளன. இனி, நிமித்தம்-சீதைக்கு இடக்கண்துடித்தல் இடத்தோள் துடித்தல் முதலியன எனக் கொள்ளலுமாம். செங்கட்புண்டரீகன் – புண்டரிகச் செங்கண்ணன்; விகுதி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. கற்புடை மகளிர்க்கு அவரதுகற்பே தமது மாங்கலியத்தைக் காக்குமென்ற கொள்கை பற்றி, 'நினதுகற்பும் அயரேல்' என்றாள். தண்டகமுறையும் நாளிற்செய்கை- அரக்கரிடத்திலிருந்து அபயம் வேண்டிய முனிவர்கட்கு ''புகல்புகுந் திலரேல் புறத்தண்டத்தி, னகல்வரேனும் என்னம்பொடும் வீழ்வரால், தகவில் துன்பந்தவிருதிர்நீர்'', ''சூரறுத்தவனுஞ்சுடர் நேமியும், ஊரறுத்தவொருவனு மோம்பினும், ஆரறத்தினோடு அன்றி நின்றாரவர், வேரறுப்பென் வெருவன் மின் நீர்'' என்று இராமபிரான் அபயமளித்தது.

கற்பு-பாதிவிரத்தியம்; அஃதாவது- தன் கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர் மேற்கோள்; அது, கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும், அவனை இன்னவ்வாறே குற்றேவல் செய்து நீ வழிபட்டொழுகெனவும், இருமுதுகுரவர் அங்கியங்கடவுள் அறிகரியாக மந்திரவகையாற் கற்பித்த லானும், அந்தணர்திறத்தும் சான்றோர்தேத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் தலைமகன் கற்பித்தலானும், கற்பாயிற்று.

'தண்டகம்' என்ற பெயர்க்காரணம்: சூரியகுலத்து மநுசக்கரவர்த்தி யினது குமாரனான இட்சுவாகுமகாராசனுடைய மக்கள் நூற்றுவருள் கடைப் பட்டவனும் மூடனும், மூர்க்கனும் துஷ்டனுமாய்த் தண்டனைக்குஉரிய னென்ற காரணத்தால் எதிர்காலவுணர்ச்சியையுடைய தந்தையால் 'தண்டன்' என்று பெயரிடப்பட்டவனும், தண்டகனென்று வழங்கப்படுபவனுமாகிய ஓரரசன் விந்திய மலைக்கும் சைவலமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்னைத் தன்னாட்சிக்கு உரியதாகக்கொண்டு மதுமந்தமென்கின்ற பட்டணத்தை அமைத்து அங்கு அரசுபுரிந்துவருகையில், ஒருநாள், தனது புரோகிதரான சுக்கிராசாரியரது ஆச்சிரமத்தினுட் சென்று அவர் மகளாகிய அரஜையென் பாளைக் காதலித்து வலியக் கற்பழிக்க, பின்பு அதனையுணர்ந்த அந்தப் பார்க்கவர் சினந்து 'ஏழுநாள்களில் அவன் குடும்பத்தோடும் சேனை முதலிய பரிவாரத்தோடும் அழிந்து போக, அவனது நாடு மண்மழையால் யாதொரு ஜீவஜந்துவும் இல்லாமற் பாழாகக்கடவது' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே அந்நாடும் அவ்வரசனும் ஏழாநாள் மண்மழையால் அழிந்து

Koviloor Digital Library

போய்விட, அவ்விடம் பின்பு காடாகித் தண்டகாரணியமெனப் பெயர் பெற்ற தென்பதாம். (2647)

25. ஆழியா னாக்கை தாக்கி யம்பொன்று மறுக்கி லாமை
ஏழைநீ காண்டி யன்றே யிளையவன் வதன மின்னும்
ஊழிநா ளிரவியென்ன வொளிர்கின்ற துயிருக் கின்னல்
வாழியாற் கில்லை வாளா மயங்கலை மண்ணில் வந்தாய்.

அறிவில்லாதவளே! நீ சக்கராயுதத்திற்கு உரியவனான இவ்விராமனுடைய திருமேனியில் ஓர் அம்பும் மோதிக் கலங்கச் செய்யாத தன்மையைக் காண்கின்றாயன்றோ? (அதனால் அவனுயிருக்குச் சேத மில்லையென்பது திண்ணம்); பூமியினின்று தோன்றினவளே! (அம்பினால் தாக்கப்பட்டிருந் தாலும், இராமபிரானுக்கு) இளையவனான (இந்த) இலக்குமணனுடைய முகமானது இன்னும் (பிணமூஞ்சிப்படாமல்), கற்பாந்த காலத்திலுதிக்கின்ற சூரியன்போல விளங்குகின்றது; (ஆதலால், ஸ்ரீராம கைங்கர்யத்தால்) நல்வாழ்வு பெற்றுள்ள இந்த இலக்குமணனுடைய உயிருக்கும் மரணம் இல்லை; (நிச்சயம்); வீணாக (நீ) கலங்கவேண்டாம்.

திரிசடை பிரதியட்ச அநுமானப் பிரமாணங்களால் சீதையைத் தெளிவிக் கின்றன ளென்க. துயரமடைந்து கலங்கவேண்டிய தல்லாப் பொழுதிற் கலங்கித் துயரமடைவதனால், சீதையை 'ஏழை' என விளித்தாள். மறுக் கிலாமை=மறுக்ககில்லாமை. அம்பொன்றும் அறுக்கிலாமை என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். சீதாபிராட்டியை நோக்கி 'நீ சாமானியமானவளல்லை' என்று தெரிவிக்க 'மண்ணில் வந்தாய்' என்று விளிக்கின்றாள். (2648)

26. வீய்ந்துள னிராம னென்னி னுலகமோ ரேழு மேலும்
தீர்ந்தறு மிரவி பின்னுந் திரியுமே தெய்வ மென்னாம்
வீய்ந்துறும் விரிஞ்சன் முன்னா வுயிரெலாம் வெருவ லன்னை
ஆய்ந்தவை யுள்ள போதே அவருள ரறமு முண்டால்.

ஸ்ரீராமன் (அரக்கனது அஸ்திரத்தாற் பிளப்புண்டு) உயிரொழித் திருப்பானேயானால், (அப்போது) கீழேழ் மேலேழ் என்ற பதினான்கு லோகங்களும் அழிந்தொழியும்; (அன்றியும்), இனியும், (தெய்வத்தின் கட்டளைக்கு அடங்கித் தவறாது உதித்து நடக்கின்ற) சூரியன் (வானத்திற்) செல்வனோ? தெய்வமுண்டென்பது யாதாய் முடியும்? பிரமன் முதலாக வுள்ள பிராணிவர்க்கங்கள் யாவும் அழிந்தொழியும். (கீழே) ஆராய்ந்த உலகம் முதலிய பொருள்கள் அழியாமலிருக்கையில், அந்த ஸ்ரீராமர் உயிரோடிருக்கின்றார்; தருமமும் அழியாமல் நிலைத்துநின்றுள்ளது; (இது திண்ணம்;) ஆதலால் தாயே! ('ஸ்ரீராமனுயிர்க்குக் குறைநேர்ந்துவிட்டதோ?' என்று நீ) அஞ்சவேண்டா.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமன் உலகத்துக்கெல்லாம் உயிர் ஆதலால், அந்த உயிர் நீங்கினால் அவனுக்கு உடலாயுள்ள உலகம்முதலியனவும் அழிந்துவிடும்; அவை அழியாது நிற்றலால் அவ்விராமபிரான் உயிரோடு இருக்கின்றன னென்பது நிச்சயமென்று அருத்தாபத்தியாற் சீதையைத் திரிசடை தெளிவித்தவாறு. தருமத்தை நிலைநாட்டப் பிறந்த ஸ்ரீராமன் ஒருகுறைவுமின்றியிருத்த லினால், அவனால் நிலை நாட்டப்பட்ட தருமமும் உளதாகுமென்றனள். இராமபிரான் அரக்கராற் கொலையுண்டா னென்றால், தருமந் தோற்கப் பாவம் வென்றதென்று ஏற்படும்; அப்போது தெய்வமில்லையென்ற நாஸ்திகக் கொள்கையே வலியுறுமென்பது, 'தெய்வமென்னாம்' என்பதன் கருத்து. அவர்-இராமலட்சுமணருமாம். (2649)

27. மாருதிக் கில்லை யன்றே மங்கைநின் வரத்தி னாலே
ஆருயிர் நீங்கல் நின்பாற் கற்புக்கு மழிவுண் டாமே
சீரிய தன்றி தொன்றுந் திசைமுகன் படையின் செய்கை
பேருமிப் பொழுதே தேவ ரெண்ணமும் பிழைப்ப துண்டோ.

பெண்ணே! நீ கொடுத்துள்ள வரத்தினால், அநுமானுக்கு அருமையான உயிர் நீங்கப்பெறுதல் (மரணமடைதல்), இல்லை யல்லவோ? (அவனுக்கு மரணம் உண்டாயின்), நின்பால் கற்புக்கும் கேடு விளைந்த தாகுமே; இப்படி (நாம்) ஆலோசிப்பது, சிறிதும் சிறப்புடையதன்று; பிரமாத்திரத்தினால் நேர்ந்துள்ள (வானரர்களும் ராமலக்ஷ்மணரும் இறந்தாற்போன்ற) செயல் இப்பொழுதே நீங்கிவிடும்; தேவர்களின் கருத்துத் தவறுவது உண்டோ

இதுவரையில் ராமலட்சுமணர்கள் இறக்கவில்லையென்பதைப் பலவகை யாகச் சொல்லி, இப்போது 'அநுமான் இறந்துகிடக்கின்றான் போலத் தோன்றுகின்றானே; அவனுக்கு இறப்பு உண்டோ? நீ அவனுக்குச் சிரஞ்சீவி யாக இருக்குமாறு வரமளித்திருக்கின்றாயே? அவ்வரம் பழுதுபட்டதாயின் உன் கற்பே பழுதுபட்டதாக வேண்டாவோ? நாம் இப்படியெல்லாம் கருதுவது நன்றாக இல்லை; பிரமாத்திரத்தால் இவர்கள் கட்டுண்டிருப்பது விரைவில் தானே நீங்கிவிடும்; அப்போது எல்லாரும் உயிரொழிந்தாற் போன்ற நிலை நீங்கி எழுந்திருப்பார்கள்; தேவர்கள் இவர்களைப்பற்றி இவ்வாறு தான் நினைத்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கருத்துப் பழுதுபடாது; மனந்தேறி யிருப்பாயாக' என்று சீதையைத் திரிசடை தேற்றினளென்க. சீதை அநுமனுக்குச் சாவாமலிருக்குமாறு வரமளித்ததை ''பாழியபணைத் தோள் வீர! துணையிலேன் பரிவுதீர்த்த, வாழிய வள்ளலே யான்மறுவிலா மனத்தேனென்னின், ஊழியோர்பகலாயோதும் யாண்டெலா முலக மேழும், ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்றென விருத்தியென்றாள்'' என்ற உருக்காட்டு படலச் செய்யுளால் அறிக. அங்கு, 'யான்மறுவிலா மனத்தேன் என்னின்... யாண்டெலாம்... இருத்தி' என்று சீதாபிராட்டி தன் கற்பின்மகிமையை முன்னிட்டே அநுமானுக்கு வரம் அளித்திருப்பத னாலும், கற்புக்குக் குறைவில்லையென்பது திண்ணமாதலாலும் அநுமான்

Koviloor Digital Library

இறந்தில னென்பது நிச்சய மென்பாள் 'மாருதிக்கில்லை... ஆருயிர்நீங்கல், நின்பாற் கற்புக்கு மழிவுண்டாமே' என்றாள். சீரியதன்றிது என்பதற்கு, -இவ்வரக்கர் செயல்சீர்மை பெறுவதாகாது எனினுமாம். (2650)

28. தேவரைக் கண்டேன் பைம்பொற் செங்கரஞ் சிரத்திற் சேர்த்தி,
மூவரைக் கண்டா லென்ன விருவரை முறைமையி னோக்கி,
ஆவலிப் பெய்து கின்றா ரயர்த்தில ரஞ்ச லன்னை,
கூவலிற் புக்கு வேலை கோட்பாடு மென்று கொள்ளேல்.

தேவர்களை (என்ன செய்கின்றார்களென்று) பார்த்தேன்; (அவர்கள்), திரிமூர்த்திகளைக் காண்பதுபோல (உயிரொடுங்கிக் கிடக்கின்ற) இராம லட்சுமணரிருவரையும் முறைமையோடு (பக்திபூர்வமாகத்) தரிசித்து, (தமது) பசும்பொன்னாபரணம் பூண்ட செவ்விய கைகளைத் தலையின்மேற் சேர்வித்துப் பெருஞ் செருக்கை யடைந்திருக்கின்றார்கள்: (சிறிதும்) வருந்துகின்றார்களில்லை; (ஆதலால்) தாயே! நீ அஞ்சாதே; 'சமுத்திரம் கிணற்றினுட் புகுந்ததனால் (அதனாற்) கொள்ளப்படும்' என்று கொள்ளாதே.

'ராமலக்ஷ்மணர் இவ்வாறு கிடக்கையில் 'தேவர்கள் என்ன செய் கிறார்கள்?' என்று பார்த்தேன்; அவர்கள் திரிமூர்த்திகளைக் காணும்போது தலையின்மேற் கைகுவித்து வணங்குவது போலவே, இவர்களை வணங்கித் துதித்துப் பகை தீரும் என்று செருக்கோடிருக்கின்றார்களே யன்றி 'இவருக்கு ஊறுவந்திட்டதே!' என்று சிறிது வருத்தப்படுவதாகவும் தோன்றவில்லை; அதனாலும், இவர்கட்குக் குறையொன்றுமில்லையென்று நாம் துணியலாம்; ஆதலால்; நீ அஞ்சவேண்டா' என்று தேற்றினளென்க. ''கிணற்று நீரைக் கடல் கொள்ளாது'' அன்றி ''கிணற்றுநீரை வெள்ளங் கொள்ளாது'' என்று பழ மொழி (கொள்ளாது-ஒரு பொருட்டாக மதியாது) யமைத்துள்ளவாறாம்.

ஈற்றடிக்கு கிணற்றின் நீரினுட் கடல்வெள்ளம் புகுந்தால் அக்கடல் வெள்ளத்தைக் கிணற்றுநீராற் கொள்ளமுடியாதவாறு போலவே, வற்றாத பலபராக்கிரமத்தையுடைய இராமபிரானது வலிமையால் அற்பபலத்தை யுடைய அரக்கர் அழிவரேயன்றி, அரக்கரால் இராமபிரானை வெல்ல முடியாதென்பது கருத்து; இக்கருத்துக்கு ஏற்ப, விபீடணனடைக்கலப் படலத்தில் ''ஆபத்தின் வந்தபயமென்றானை யயிர்த்தகல விடுதியாயின், கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கடலயிர்த்த தொவ்வாதோ கொற்ற வேந்தே'' என்று அநுமான் கூறியிருப்பதுங் காண்க. ''கூவலந்தீம்புனலும் கொள்ளுமோ வெள்ளங் கோளிழைத்தே'' என்ற சடகோபரந்தாதி, இங்கே ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. இவ்வடியிலே உபமானப் பொருளை நீ கொள்ளல் என்று ப்ரஸ்துதத்தில் அமைத்துக் கூறியது வனப்புநிலையணி; வடமொழியில் லலிதாலங்கார மெனப்படும். கீழ்ச்செய்யுளில் 'தேவரெண்ணம் பிழைப்ப துண்டோ?' என்று கூறியதை, இச்செய்யுளால் திரிசடை விரித்துக் கூறின ளென்னலாம். (2651)

Koviloor Digital Library

29. மங்கல நீங்கி னாரை யாருயிர் வாங்கி னாரை
நங்கையிக் கடவுண் மானந் தாங்குறு நவையிற் றன்றால்
இங்கிவை யளவை யாக இடர்க்கடல் கடத்தி யென்றாள்
சங்கைய ளாய தையல் சிறிதுயிர் தரிப்ப தானாள்.

'பெண்ணே! (தமது) பிராணநாயகன் இறக்கப்பெற்றவராய் (அதனால்) மங்கலநாண் வாங்கப்பெற்றவர்களைத் தெய்வத்தன்மை யுள்ள இந்த விமானம் தாங்குகின்ற குற்றமுடைய தன்று; இப்போது நான் கூறிய யாவும் (உண்மையை யறிதற்கு ஏற்ற) அளவை யாதலால் (இவற்றால் உண்மை தெளிந்து நீ அடைந்துள்ள) துக்கசாகரத்தைக் கடந்திடுவாய்' என்று கூறி முடித்தாள், (திரிசடை); (மனத்திற்) சங்கைகொண்டிருந்தவளான சீதா பிராட்டி, (அச்சொற்களால் தான்கொண்ட சங்கை ஒருவாறு நீங்க), சிறிதள வாகப் பிராணனைத் தாங்கினாள்.

உன்னை இந்த விமானம் சுமப்பதும் உனது தலைவனான ஸ்ரீராமன் உயிரோடிருக்கின்றானென்பதைத் தெரிவிக்குமெனவும் தேற்றினாள். இவ் வாறு பலகாரணங்கள் காட்டி இராமபிரான் உயிரோடிருப்பதைத் திரிசடை நிரூபிக்கவே, சீதாபிராட்டி சிறிது தேறி உயிர்தரிக்கலாயினளென்க. முத லடிக்கு மங்கலம் நீங்கினாரையும் (கைம்பெண்களையும்) அருமையான தமது உயிர் நீங்கிச் சவமானவரையும் என்று உரைப்பாருமுளர். (2652)

30. திரிசடையை நோக்கிச் சீதை 'உன் பேச்சிலுள்ள நம்புதலால் நான் இன்று உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்' எனல்

அன்னைநீ யுரைத்த தொன்று மழிந்தில தாதலானே
உன்னையே தெய்வ மாக்கொண் டித்தனை கால முய்ந்தேன்
இன்னமிவ் விரவு முற்று மிருக்கின்றே னிறத்த லென்பால்
முன்னமே முடிந்த தன்றே யென்றனள் முளரி நீத்தாள்.

தாமரைமலரில் வசிப்பதைவிட்டு (ஜநகன்மகளாக)த் திருவவதரித்த வளான சீதாபிராட்டி, (திரிசடையை நோக்கி), 'அன்னை! நீ சொல்லியது எதுவும் (இதுவரையிலும்) பழுதுபட்ட தில்லை; ஆதலால், உன்னையே தெய்வமாக நினைத்து, இத்தனை காலம் உயிர்வாழ்ந்திருந்தேன்; இன்னும் இந்த இராத்திரி முடியுமளவும் உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்; இறத்தலென்பது என் விஷயத்தில் முன்னமே தீர்ந்துள்ளதன்றோ?' என்றாள்.

இராவணன் என்னை எப்போது தூக்கிக்கொண்டு வந்திட்டானோ, அப்போதே வேறுவழியில்லாவிடின் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதென்று தீர்மானஞ் செய்துள்ளேன்; ஆயினும், நீ சொல்லுகிற பேச்சு தெய்வவாக்குப் போலத் தவறாமலிருத்தலால் அவ்வப்போது உயிரை மாய்த்துக் கொள் வதை நிறுத்தியதுபோலவே இப்போதும் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதை

Koviloor Digital Library

நிறுத்தி, இன்று, இரவுவரையில் பார்ப்பேனென்று சீதை திரிசடைக்கு மறு மொழி கூறினளென்பதாம். (2653)

31. சீதை 'உயிர்விட்டிடுதல் எளிதாயினும், இராமனை அடையலாமோ? என்ற எண்ணமே நான் உயிர்வைத்திருக்கக் காரணம்' எனல்

நாணெலாந் துறந்தே னில்லின் நன்மையின் நல்லார்க் கேய்ந்த
பூணெலாந் துறந்தே னென்றன் பொருசிலை மேகந் தன்னைக்
காணலா மென்னு மாசை தடுக்கவென் னாவி காத்தேன்
ஏணிலா வுடல நீக்க லெளிதெனக் கெனவுஞ் சொன்னாள்.

(பின்னும் சீதை திரிசடையை நோக்கி 'பெண்கட்கு வேண்டிய) நாண மென்ற குணத்தை முழுதும் துறந்திட்டேன்; இல்லறத்திற்கு வேண்டிய நல்ல தன்மையோடு அமைந்த மகளிர்க்குத் தகுந்த எல்லாவகை ஆபரணமாக வுள்ள (மடம் அச்சம் முதலிய மற்றைக்) குணங்களையும் துறந்திட்டேன்; (இவ்வாறாகவும்) 'பொருகின்ற வில்லைப்படைத்த மேகம் போன்ற எனது ஸ்ரீராமனை மீண்டும் அடைதல்கூடும்' என்னும் ஓர் ஆசை தடுத்தலினால் (நான்) என்னுயிரை (விடாமற்) பாதுகாத்திருக்கின்றேன்; (பெண்கட்கு உரிய நற்குணம் ஒன்றும் இல்லாமையாற்) பெருமையுடைய தாகாத (என்) உடம்பை நீத்தல் எனக்கு எளிமையானதே' என்றும் சொன்னாள்.

'இவ்வுடம்பை ஒழித்துவிடுதலென்பது எனக்கு அருஞ்செயலன்று; அப்படியிருக்கவும், மகளிர்குணங்களெல்லாம் என்னிடத்து இல்லாமற் போய்விடவும் நான் உயிரோடிருப்பது- 'ஒரு கால் எனது இராமனை யடையக் கூடுமோ?' என்ற ஆசையினாலேயே யன்றி வேறொன்றினா லன்று' என்று தான் உயிர்வைத்திருக்குங் காரணத்தைச் சீதாபிராட்டி விளங்க வுரைத்தனளென்க. இராவணனாற் கவரப்பட்டு அவன் மனையிற் சிறைப் பட்டிருப்பதுபற்றி, தன் குணங்களெல்லாம் போயினவாகக் கூறுகின்றாள். பொருசிலை மேகம் வில்லோடு விண்ணிற்காணப்படுகிற மேகம் மண்மேற் காணப்படுவது போன்ற இராமனென்க; உருவகம். (2654)

32. தையலை யிராமன் மேனி தைத்த வேல் தடங்க ணாளைக்
கைகளிற் பற்றிக் கொண்டார் விமானத்தைக் கடாவு கின்றார்
மெய்யுயி ருலகத் தாக விதியையும் வலித்து விண்மேல்
பொய்யுடல் கொண்டு செல்லும் நமனுடைத் தூதர் போன்றார்.

இராமபிரானுடைய திருமேனியிலேபதிந்த வேற்படைபோன்ற பெரிய கண்களையுடையவளான பெண்ணாகிய சீதையைக் கைகளினாற் பற்றிக் கொண்டு விமானத்தை(மீள)த் தூண்டி(ப்போர்க்களத்தினின்று அசோக வனத்து)ச் செலுத்துகின்ற யமதூதரைப் போன்றார்கள்.

Koviloor Digital Library

கொடுமைபற்றி, உயிர் மண் மீதுள்ளதாக உடலை விண்மீதாகக் கொண்டு செல்லும் யமதூதரை அரக்கியர்க்கு இல்பொருளுவமை கூறினார். உடல் மண் மீதிருக்க, உயிரைக் கொண்டுபோதல், கால தூதர் செய்ய வேண்டிய விதி; அதற்குமாறாக இருத்தலான்; 'விதியையும் வலித்து' என்றது, மெய்யுயிர் ஸ்ரீராமன். பொய்யுடல் உண்மையான உயிர் நீங்கியிருக்கையில் உயிர் உள்ளது போலத்தோன்றும் உடல்; சீதை வலித்து பலாத் காரஞ்செய்து எனினுமாம். (2655)

சீதை களங்காண் படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

23. மருத்துமலைப் படலம்

(ஸஞ்சீவகரணிமுதலிய) ஓஷதிகளையுடைய மலையை(ச் சாம்பவான் மொழிப்படியே அநுமான்) கொணர்ந்து (யாவரும் உயிர் பெற்றெழுந்த தும்) திருப்பிக்கொண்டுபோனதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள், இப்படலத்துக்குப் பெயர், 'மருத்துவப்படலம்' என்று பலபிரதிகளிற் காணப் படுகின்றது; மருந்துப்படலம் என்றும் காண்கின்றது. மருந்து + மலை= மருத்துமலை; வேற்றுமைத் தொகையில் மென்றொடர் வன்றொடராயிற்று.

ஸ்ரீராமனது கட்டளையின்படி சென்ற ஸ்ரீவிபீடணாழ்வான் உணவைக் கொண்டு மீண்டுவந்து போர்க்களத்தில் யாவர்க்கும் பிரமாத்திரத்தால் நேர்ந்துள்ள கேட்டினையும் ஸ்ரீராமன் அடைந்திருக்கும் நிலையையுங் கண்டான். அனுமானிடஞ்சென்று அவனது களைப்பை நீக்கினான். பின் அவ்வநுமான் ஸ்ரீவிபீடணனோடு சாம்பவானையடைய, சாம்பவான் 'மருத்துமலையை விரைவிற் கொண்டு வரவேண்டும்' என்று சொல்லி அஃது இருக்கும் இடம் முதலியவற்றையும் விளக்கமாகத் தெரிவித்தான். உடனே அனுமான் பேருருக் கொண்டு செல்ல, அக்காலையில் சாம்ப வானும் விபீடணனும் ஸ்ரீராமனிடஞ் சென்று திருவடி வருட, அப்பிரான் திருக்கண் விழித்து நிகழ்ந்த குறையைச் சொல்லித் துயருற்றான். சாம்பவான் யாவரையும் உய்விக்கும்படி சஞ்சீவி மலையைக் கொணருமாறு அநுமான் சென்றிருக்குஞ் செய்தியைச் சொல்லித் தேற்றினான். அவ்வேளையில் ஆஞ்சனேயன் சஞ்சீவிமலையை வேருடன் பறித்துக் கொண்டு வான வழியாய் யுத்தகளத்திற்கு நேரே வந்து சேர்ந்தான்; அதன் காற்றுப் பட்டமாத்திரத்தில் இலட்சுமணன் முதலியோர் உயிர் பெற்றெழுந்தனர்; அதுகண்டு ஸ்ரீராமன் அனுமானை வாழ்த்த, பிறகு சாம்பவானது வேண்டு கோளினால் அனுமான் அம்மலையை முன்னிருந்த இடத்திற் கொண்டு போய் வைக்க திரும்பவும் போனானென்ற சரிதை இப்படலத்திற் கூறப் படுகின்றது.

1. விபீடணன் உணவைக்கொண்டு சேர்த்துப் போர்க்களஞ் சேர்தல்

போயினள் தைய லிப்பாற் புரிகெனப் புலவர் கோமான்
ஏயின கருமம் நோக்கி யேகிய விலங்கை வேந்தன்
மேயின வுணவு கொண்டு மீண்டவை யுறையுள் விட்ட
ஆயின வாக்கித் தான்வந் தமர்ப்பெருங் களத்த னானான்.

Koviloor Digital Library

சீதை (தன்னிருப்பிடத்துக்குப்) போயினள்; இங்கே '(உணவுகளைக் கொண்டு வருந்தொழிலைச்) செய்க' என்று தேவாதி தேவனான ஸ்ரீராம பிரான் ஏவிய காரியத்தின் பெருமையைப் பார்த்துச் சென்ற இலங்காதிபதி யான விபீடணன் தக்கவுணவுகள் கொணர்ந்து மீண்டு அவைகளைப் பாசறையுள் வைக்கப்பட்டனவாகச்செய்து, தான்வந்து பெரிய போர்க் களத்தை யடைபவனானான்; புலவர்-தேவர் (2656)

2. வானரர்களின் நிலைமையைக் கண்டு விபீடணன் உணர்வறுதல்

நோக்கினான் கண்டான் பண்டிவ் வுலகங்கள் படைக்க நோற்றான்
வாக்கினான் மாண்டா ரென்ன வானர வீரர் முற்றும்
தாக்கினா ரெல்லாம் பட்ட தன்மையை விடத்தைத் தானே
தேக்கினா னென்ன நின்று தியங்கினா னுணர்வு தீர்ந்தான்.

(அடைந்த விபீடணன்,- அந்தப் போர்க்களத்திலே), முன்பு இவ்வுலகங் களையெல்லாம் படைக்குமாறு நோற்றுள்ளவனான பிரம தேவனால் (பிரமதேவனது அத்திரத்தினாலே) (சாப) வார்த்தையால் மாண்டவர்போல வானரவீரர் (உடம்பு) முழுவதும் தாக்கப்பட்டவராய் யாவரும் இறந்தார் போல(த் தரையில்) வீழ்ந்துள்ள தன்மையை(த் தான்) நேரேகண்டு, நஞ்சினைத் தானே யுண்டவன் போல (முதலில்) தயக்கங் கொண்டு நின்று, (பின்பு) உணர்வு நீங்கினவனானான் (மூர்ச்சித்தான்). (2657)

3. மிக்கவருத்தத்துடனே வந்த விபீடணன் பிறகு இளையபெருமாளுடனே ஸ்ரீராமனைக் காணுதல்

விளைந்தவா றுணர்ந்தி லாதா னேங்கினான் வெதும்பி னான்மேல்
உளைந்துளைந் துயிர்த்தா னாவியுண்டிலை யென்ன வோய்ந்தான்
வளைந்தபேய்க் கணமும் நாயும் நரிகளு மிரிய வந்தான்
இளங்கிளை யோடுஞ் சாய்ந்த விராமனை யெய்திக் கண்டான்.

நிகழ்ந்த தன்மையை யறியாதவனான விபீடணன்,- (சிறிது தேறி), ஏக்கங்கொண்டு (மனம்) வெதும்பிப் பிறகு வருந்தி வருந்திப் பெரு மூச்சுவிட்டு, 'ஆவி உளதோ? இலதோ?' என்று (கண்டவர்) கருதுமாறு ஓய்வுற்றவனாய், சூழ்ந்துள்ள பேய்க்கணமும் நாயும் நரிகளும் நிலை கெட்டோட வந்து, இளையபெருமாளுடனே சாய்ந்துள்ள ஸ்ரீராமனை யடைந்துகண்டான்; விபீடணனைக் கண்டு பேய்க்கணம் முதலியன அஞ்சி யோடினவென்க. (2658)

Koviloor Digital Library

4. கவிக்கூற்று

என்பென்ப தியாக்கை யென்ப துயிரென்ப திவைக ளெல்லாம்
பின்பென்ப வல்ல வேனுந் தம்முடை நிலையிற் பேரா
முன்பென்ப வுளந்தென் றாலு முழுவதுந் தெரிந்த வாற்றால்
அன்பென்ப தொன்றின் றன்மை யமரரு மறிந்த தன்றால்.

என்பு என்பதும் யாக்கையென்பதும் உயிரென்பதும் இவைக ளெல்லாம் (அன்பைநோக்குமிடத்துப்) பிற்பட்டன (முக்கியமானவை யல்ல). (அன்பு உண்டாதற்கு அவை ஆதாரமாதலால் பிற்பட்டன) அல்ல (முற்பட்டன) என்று கூறினாலும், (அவை, அன்பிற்கு ஆதாரமாக இருக்கும்) தம்முடைய அந்நிலையினின்று பேரா; நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்த வகையினால், அன்பு என்று சொல்லப்பட்டது ஒன்றின் தன்மையோ அமரரும் அறிந்ததன்றாகும்;

'விபீடணன் ஸ்ரீராமலட்சுமணரிடம் பேரன்புடையவன்' என்பதைக் கூறக் கருதிய கவி, இந்தச் செய்யுளில் என்பு முதலியவற்றினும் ஒருத்தற்கு அன்பே முக்கியமானது என்கின்றார். என்போடு கூடிய உடல் உயிரோடு இருக்கும்போதே அன்பு ஆண்டுத் தோன்றுதலால், என்பு முதலியவை முக்கியமானவையென்று ஒரு சாரார் வாதிப்பினும் ''அன்போடியைந்த வழக்கென்பவாருயிர்க்கு, எனவாதிப்பினும் ''அன்போடியைந்த வழக் கென்பவாருயிர்க்கு, என் போடியைந்த தொடர்பு'' என்றபடி உடலெடுத்து இவ்வுலகத்திற் பிறந்ததற்குப் பயன் அன்புகொண்டு இருத்தலேயாதலால், அந்த அன்பே மற்றையவற்றினும் மேம்பட்டது; அதன் சிறப்பைத் தேவராலும் முற்றிலுங் கூறமுடியாதென ஆராய்ந்து கூறியவாறு. இனி, என்பும் உடலும் உயிரும் உண்டானபின்பே அன்பு உண்டாமாதலால், என்பு முதலியன பிற்பட்டனவாகாது முற்பட்டனவேயென்றாலும், அவை தம் நிலைமையினின்று மாறாவாயிருப்ப, அன்போ பின்பு தோன்றியதா யிருந்தாலும் தன்நிலையிற் பேர்ந்து பயன் விளைப்பதில் முந்துகின்றது: மற்றும் அதன் தன்மை அமரராலும் அறிய முடியாதென்று கூறுதலும் ஒன்று. (2659)

5. இராமன் துன்பமிகுதியால் இவ்வாறுள்ளானேயன்றி இறந்திலனென்று விபீடணன் உணர்ந்து துன்பந் தீர்தல்

ஆயினு மிவருக் கில்லை யழிவெனு மதனா லாவி
போயின தில்லை வாயாற் புலம்பிலன் பொருமிப் பொங்கித்
தீயினு மெரியு நெஞ்சின் தெரியலன் தெரிய நோக்கி
நாயகன் மேனிக் கில்லை வடுவென நடுக்கந் தீர்ந்தான்.

(உயிரினுஞ் சிறந்த அன்பை விபீடணன் உடையவனாகி) இருந்தாலும் இவருக்கு அழிவில்லை யென்ற காரணத்தால், ஸ்ரீ விபீடணாழ்வானுக்கு ஆவி போயினதில்லை; வாய்விட்டுப் புலம்பாதவனாய்ப் பொருமி(த்

Koviloor Digital Library

துயரங்) கிளர்ந்து தீயினும் மிக்கெரிகின்ற நெஞ்சினால் (முதலில்) ஆராய்ச்சி யில்லாதிருந்து (பிறகு) ஆராய்ந்து பார்த்துத் தலைவனான ஸ்ரீராமனுடைய மேனிக்கு வடுவில்லையென்று நடுக்கந் தீர்ந்தான். (2660)

6. விபீடணன் விளைந்துள்ளதை நுண்மையாக ஆராய்ந்து தெளிந்து பிரமாத்திரத்தின் விளைவைத் தீர்க்க உபாயம் நாடுதல்

அந்தணன் படையால் வந்த தென்பதும் ஆற்றல் சான்ற
இந்திர சித்தே யெய்தா னென்பது மிளவற் காக
நொந்தன னிராம னென்னு முண்மையும் நொய்து நோக்கிச்
சிந்தையி னெண்ணி யெண்ணித் தீர்வதோ ருபாயந் தேர்வான்.

(இளையபெருமாளுக்கும் வானரர்களுக்கும் உயிரொடுங்கிய நிலை) பிரமாத்திரத்தினால் நேர்ந்ததென்பதையும், வலிமைமிக்க இந்திரசித்தே (அப்படையை) எய்தவனென்பதையும், இளைய பெருமாளுக்காகவே இராமன் நொந்து இவ்வாறுள்ளானென்ற உண்மையையும் (தான்) எளிதி லுணர்ந்து மனத்தில் மிகவும் ஆராய்ந்து (அதனினின்று) நீங்குவதோர் உபாயத்தைத் தேர்பவனானான்; இராமபிரானது திருமேனியில் அத்திரத்தின் தழும்பு இல்லாமையால் அத்திரத்தினாலன்றி இளையவனாலேயே நொந்தா னென்று விபீடணன் உய்த்துணர்ந்தான். (2661)

7. துயரத்தால் ஸ்ரீராமன் இப்போது இவ்வாறிருப்பினும் தம்பிமாய்ந்தாற் பிழைத்திரானேயென்று விபீடணன் வருந்துதல்

உள்ளூறு துன்ப மூன்ற வுற்றன னுறக்க மன்றோ
தெள்ளிதி னுணர்ந்த பின்னைச் சிந்தனை தெரிவ தன்றே
வள்ளலோ தம்பி மாய வாழ்கிலன் மாய வாழ்க்கைக்
கள்வரோ வென்றா ரென்னா மழையெனக் கலுழுங்கண்ணான்.

'உள்ளே பொருந்திய துன்பம் ஊன்றியதனால் (ஸ்ரீராமன்) உறக்கம் (மூர்ச்சை) உற்றானன்றோ? தெளிவாக உணர்ந்த பின்பு (அவன்) சிந்தனை (இன்னதென்று நம்மால்) அறியத்தக்கதன்றே; (ஏனெனில்), -உதாரகுண முள்ளவனான இவ்விராமனோ, தம்பிமாய்ந்திட உயிர்வாழான்; (ஆகவே), மாயத்தினால் வாழும் வாழ்க்கையைக் கொண்ட வஞ்சரான அரக்கரா வென்றவராவார்?' என்று மழைபோலக் கண்ணீர் சொரிகின்ற கண்களை யுடையவனானான் (விபீடணன்). (2662)

8. விபீடணன் மனத்தடுமாற்றம் ஒழிதல்

பாசம்போ யிற்றாற் போலப் பதுமத்தோன் படையு மின்றே
நாசம்போ யெய்தும் நம்பி தம்பிக்கும் நாச மில்லை
வீசும்போர்க் களத்து வீழ்ந்த சேனையு மீளும் வெய்ய
நீசன்போர் வெல்வ துண்டோ என்றுளம் நிலையி னின்றான்.

Koviloor Digital Library

(பின்னர் விபீடணன்), -நாகபாசமானது இற்றுப் போனதுபோலவே, பிரமாத்திரமும் இன்றைக்கே நாசமாய்விடும்; ஸ்ரீராமனது தம்பிக்கும் அழிவு இல்லை; (படைக்கலங்களை) வீசியெறிகின்ற போர்க்களத்திலே (உயி ரொடுங்கி) வீழ்ந்துள்ள சேனையும் (உயிர்) மீளப்பெறும்; கொடிய நீசனான இராவணன் போரில் வெல்வதென்பது உண்டாகுமோ? என்று (தன்) மனம் (தடுமாற்றம் நீங்கி) நிலையில் நிற்கப்பெற்றான். (2663)

9. 'எவரேனும் இறவாதவருளரோ?' என்று விபீடணன் கொள்ளிக் கட்டையைக் கையிற்கொண்டு போர்க்களத்திற் பார்த்தல்

உணர்வதன் முன்ன மின்னே யுற்றுழி யுதவற் கொத்த
துணைவர்கள் துஞ்ச லில்லா ருளரெனில் துருவித் தேடிக்
கொணர்குவன் விரைவி னென்னாக் கொள்ளியொன் றங்கை கொண்டான்
புணரியி னுதிர வெள்ளத் தொருதனி விரைவிற் போனான்.

(ஸ்ரீராமன்) உணர்ச்சி பெறுவதற்கு முன்பே இப்போதே ஆபத்து நேரிட்ட காலத்தில் உதவுதற்கு ஏற்ற துணைவர்கள் இறவாதவருளரானால் ஆராய்ந்து தேடி (அவர்களை) விரைவிற் கொணர்வேனென்று சொல்லி, (விபீடணன்), கொள்ளியொன்றை அழகிய கையிலேந்திக்கொண்டு கடல் போன்ற இரத்த வெள்ளத்திலே தன்னந்தனியனாய் விரைவிற்போயினான். (2664)

10. தேடும் விபீடணன் அநுமானைக் காணுதல்

வாய்மடித் திரண்டு கையு முறுக்கித்தன் வயிரச் செங்கெண்
தீயுகக் கனகக் குன்றில் திரண்டதோள் மழையைத் தீண்ட
ஆயிர கோடி யானைப் பெரும்பிணத் தமளி மேலான்
காய்சினத் தனும னென்னுங் கடல் கடந் தானைக் கண்டான்.

வாயை மடித்துக் கொண்டு இரண்டுகையையும் முறுக்கிக்கொண்டும், (தன்னுடைய) வயிரம் (பகைமை) தோன்றுஞ் செங்கண்ணிலிருந்து நெருப்புப் பொறி பறக்க, மேருமலையைப் போல் திரண்ட தோள் மேக மண்டலத்தை யளாவுமாறு, ஆயிர கோடி யானைகளின் மிக்க பிணங் களாகிய படுக்கையின் மேலிருப்பவனாய், காய்கின்ற சினத்தைக் கொண்ட அநுமனென்கிற கடல்கடந்தவனான வீரனைக் கண்டான். (விபீடணன்);- கடல் கடந்தான்-இப்போது நேர்ந்துள்ள துக்கசாகரத்தைக் கடத்தற்கு உரியவ னென்ற கருத்தும் தோன்றும். (2665)

Koviloor Digital Library

11. விபீடணன் அநுமானது உடலம்புகளைக் களைந்து அவனுடைய களைப்பைப் போக்குதல்

கண்டுதன் கண்க ளூடு மழையெனக் கலுழி கால
உண்டுயி ரென்ப துன்னி யுடற்கணை யொன்றொன் றாக
விண்டநீர்ப் புண்ணி னின்று மெல்லென வாங்கிக் கையால்
கொண்டல்நீர் கொணர்ந்து கோல முகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்.

(விபீடணன், அநுமானைக்) கண்டு, தன் கண்களின் வழியாக மழை போல(க் கண்ணீர்) வெள்ளம் பெருக, (இவ்னுக்கு) உயிருள்ள தென்றுகருதி, வெளிப்படுகின்ற குருதி நீரைக்கொண்ட புண்ணினின்று மெல்ல (நோவாமல்) (அவனுடைய) உடலிற் பொருந்திய கணைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கையால் வாங்கி, மேகத்தின் நீரைக் கொணர்ந்து அழகிய முகத்தின்மேல் தெளித்துக் குளிருமாறு (களைப்பு நீங்குமாறு) செய்தான். (2666)

12. அநுமான் களைநீங்கி உணர்வு பெறுதல்

உயிர்ப்புமுன் னுதித்த பின்ன ருரோமங்கள் சிலிர்ப்ப வூடு
வியர்ப் புள தாகக் கண்கள் விழித்தன மேனி மெல்லப்
பெயர்த்துவாய் புனல்வந் தூற விக்கலும் பிறந்த தாக
அயர்த்தில னிராம நாமம் வாழ்த்தின னமர ரார்த்தார்.

உயிர்ப்பு முன்னே தோன்றியபின்பு மயிர்கள் சிலிர்க்க, இடையே (உயிர்ப்புத்தோன்றியபின் மயிர்ச்சிலிர்ப்பு உண்டாவதற்கு முன்னே) (களைப்பு நீங்குதலின் அடையாளமாக) வெயர்வை நீர் தோன்றியதாக, கண்களும் விழித்தலையடைந்தன; (அப்போது தன்) உடம்பை மெல்லப் பெயர்த்து வாயில்நீர்வந்து ஊற விக்கலும் தோன்றியதாக மறவாதவனாய், இராமநாமத்தை (அவ்வநுமான்) வாழ்த்தினான்; (அதுகண்ட) தேவர் ஆரவாரித்தார்கள்.

அநுமான் இடையீடின்றி ஸ்ரீராமனைத் தியானித்தலும் அப்பிரானது நாமத்தைச் சொல்லுதலும் உடையவனாதலால், பிரமாத்திரத்தால் உணர்வு நீங்கும்போது நீங்கிய தியானமும் ஜபமும் மீண்டு வந்தன என்பார் 'அயர்த்திலனிராம நாமம் வாழ்த்தின'னென்றார். ஈற்றடிக்கு இராமநாமத்தை அயர்த்திலனாய், '(இராமன்) வாழ்க' என்று வாழ்த்தினனெனினுமாம். மூர்ச்சையுற்றார் தெளிவுறும் போது அவரிடத்துக் காணப்படும் மெய்ப் பாடுகள், இப்பாட்டிற் கூறப்பட்டுள்ளன. அயர்த்திலன் - மூர்ச்சையற்றவனா யென்பாருமுளர். (2667)

Koviloor Digital Library

13. இராமனை விசாரித்தறிந்து அநுமான் தொழுதல்

அழுகையோ டுவகை யுற்ற வீடண னார்வங் கூரத்
தழுவின னவனைத் தானு மன்பொடு தழுவித் தக்கோய்
வழுவில னன்றே வள்ள லென்றனன் வலிய னென்றான்
தொழுதன னுலக மூன்றுந் தலையின்மேற் கொள்ளுந் தூயான்.

அழுகையுடனே உவகையையுமடைந்த விபீடணன் அன்புமிக அந்த அநுமானைத் தழுவினான்; (அநுமான்) தானும் அந்த விபீடணனைத் தழுவி, பெரியோனே ஸ்ரீராமப் பிரபு தீங்கு இல்லாது உள்ளாரல்லவா? என்று வினாவினான்: (அதற்கு விபீடணன்), 'க்ஷேமமாயுள்ளார்' என்று விடை கூறினான். உலகம் மூன்றினாலும் சிரசின்மேற்கொள்ளத்தக்க தூய்மை வாய்ந்தவனான அநுமான், (அவ்விராமபிரானைத் திக்குநோக்கித்) தொழுதான். (2668)

14. விபீடணனால் ஸ்ரீராமனுடைய நிலையை யறிந்தபின் அநுமான் சாம்பவானை விசாரித்தல்

அன்புதன் தம்பி மேலாத்து அறிவினை மயக்க வையன்
துன்பொடுந் துயில னான னுணர்வினித் தொடர்ந்து பின்னே
என்புகுந் தெய்து மென்ப தறிகில மென்ற லோடும்
தன்பெருந் தன்மைக் கொத்த சாம்பனெத் தலைய னென்றான்.

அன்பு தன் தம்பியின் மீது பிணைத்தலால் அறிவினை மயக்க ஸ்ரீராமன் துன்பத்துடனே துயிலையுடையவனானான்: இனி உணர்வு வந்த பின்பு என்னவந்து நேரிடுமென்பதை அறியேமென்று (மீண்டு விபீடணன்) கூறியவுடனே, (அநுமன்), தன்னுடைய பெருந்தன்மைக்கு ஏற்றவனான சாம்பவானை 'எவ்விடத்துள்ளான்?' என்று வினாவினான்;

(அநுமானது தகைமை சாம்பவானாலேயே விளங்குதலால், 'தன்பெருந் தன்மைக்கொத்த சாம்பன்' என்றது. அநுமான் சோர்ந்துள்ள நிலையில் அவனுடைய திறனைச் சொல்லிக் கடல் கடக்குமாறு அவனைத் தூண்டி விட்டதும், மருத்து மலையைக் கொணருமாறு இப்போது அவனைத் தூண்டி விடுவதுஞ் செய்து அவ்வநுமனுடைய பெருமையைச் சாம்பவான் வெளிப்படுத்துவது காண்க.) ஆத்து-யாத்து. (2669)

15. வீபீடணன் சாம்பவானைப் பற்றி அறிந்திலேனென்ன அநுமான் அவனுக்குச் சாவின்மையால் அவனை நாடிக் கண்டுபிடிப்பேனெனல்

அறிந்தில னவனை யாண்டுங் கண்டில னாவி யாக்கை
பிறிந்தில னுளனென் றொன்றுந் தெரிந்திலன் பெயர்த்தேனென்று
செறிந்ததார் நிருதர் வேந்த னுரைசெயக் காலின் செம்மல்
இறுந்திற மவனுக் கின்றால் நாடுது மேகி யென்றான்.

Koviloor Digital Library

'அந்தச் சாம்பவானைப்பற்றி (யான் ஒன்றும்) அறிந்திலேன்; (அவனை) யாண்டும் காணவில்லை; (அவன்) உடலைவிட்டு உயிர் பிரிந்து, இலனா யினானோ (அன்றி உயிருடன்) உள்ளானோ? என்று ஒன்றும் தெரியாத வனாகவே வந்துள்ளேன் என்று நெருங்கிய மாலையை யணிந்த அரக்கர் தலைவனான விபீடணன் சொல்ல, வாயுபுத்திரனான அநுமான் 'அவனுக் குச் சாகுந்தன்மை இல்லை. (ஆகையால்,) சென்று (அவனைத்) தேடுவோம்' என்று கூறினான். (2670)

16. அநுமான் 'சாம்பவானைக் கண்டால் பிழைப்பிக்கும் உபாயம் கூறுவான்' என்ன, இருவரும் சாம்பவானைச் சேர்தல்

அன்னவன் தன்னைக் கண்டா லாணையே யரக்கர்க் கெல்லாம்
மன்னவ நம்மை மீட்டு வாழ்விக்கு முபாயம் வல்லன்
என்னலு முய்ந்தோ மைய வேகுதும் விரைவி னென்னாச்
சின்னெறி யிருளிற் சென்றார் சாம்பனை விரைவிற் சேர்ந்தார்.

(பின்னும் அநுமான் விபீடணனை நோக்கி), -அரக்கர்கட்கெல்லாம் மன்னவனே! அந்தச் சாம்பவானைக் கண்டால், (அவன்) சத்தியமாக நம்மை (இத்துயரத்தினின்று) மீளச்செய்து வாழ்விக்கும் உபாயத்தை(ச் சொல்ல) வல்லான்' என்று சொன்னவுடனே, 'ஐயனே! (அப்படியானால் நாம்) உய்ந்தோம்: விரைவிலே (அவனிடம்) செல்வோம்' என்று (விபீடணன்) சொல்ல (இருவரும்), அவ்விரவில்தானே சிறிது தூரம் போய்ச் சாம்பனை விரைவிற் சேர்ந்தார்; -மீட்டு வாழ்விக்கும் உபாயம் வல்ல சாம்பவானுக்கு இறுதியில்லை யென உணர்ந்ததனால், விபீடணன் 'உய்ந்தோம்' என்கிறான். இரண்டாமடி 'மன்னவன் றனிமையெல்லாம் வாழ்விக்கும் வாயம் வல்லோன்' என்று ஒரு பிரதியிலுள்ளது. திரிவிக்கிரம மூர்த்தியின் திருவடி பிரமலோகத்துக்கு வருகையில் பிரமபுத்திரனான சாம்பவான் அத்திருவடி களைப் பூசித்தனனாக, மனமுவந்த திருமால் அந்தச் சாம்பவானது வேண்டு கோளின்படியே தன்சக்கரப்படையால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் விண்ணுலகு எய்துமாறு அவனுக்கு வரம் ஈந்தனனென்க. (2671)

17. வருத்தநிலையிலும் சாம்பவான் இருவர் வருகையையறிதல்

எரிகின்ற மூப்பி னாலும் ஏவுண்ட நோவி னாலும்
அரிக்கின்ற துன்பத் தாலு மாருயிர்ப் படங்கி யொன்றும்
தெரிகின்ற தில்லா மம்மர்ச் சிந்தைய னெனினும் வீரர்
வருகின்ற சுவட்டை யோர்ந்தான் செவிகளால் வயிரத் தோளான்.

மிகமுதிர்ந்த கிழத்தன்மையினாலும், அம்புபொத்தியதனாலான நோவி னாலும் (நண்பர்களெல்லாம் இறந்தனரே என்பதனாலான நோவினாலும் (நண்பர்களெல்லாம் இறந்தனரே என்பதைக் கருதுவதனால் மனத்தை)

Koviloor Digital Library

ஈர்க்கின்ற துன்பத்தினாலும், அரியமூச்சு அடங்கி ஒன்றும் அறியமாட்டாத மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவனா யிருந்தபோதிலும், வயிரம்போ லுறுதியான தோள்களையுடையவனான சாம்பவான், வீரரிருவர் வருகின்ற அடையாளத்தைச் செவிகளினா லறிந்தான்;

மூப்பு முதலிய காரணங்களால் மூச்சு அடங்கிக் கண்களை மூடிக்கொண் டிருந்ததனாற் கண்களாற் காணாவிட்டாலும், சாம்பவான், அநுமானும் விபீடணனும் வருகின்ற ஒலி செவியிற் படவே, வீரர் வருகின்றாரென்று உணர்ந்தானென்க. (2672)

18. யாவர் வருகின்றா ரென்று சாம்பவான் நினைத்தல்

அரக்கனோ வென்னை யாளு மண்ணலோ வனுமன் றானோ
இரக்கமுற் றருள வந்த தேவரோ முனிவ ரேயோ
வரக்கட வார்க ளெல்லின் மாற்றலர் மலைந்து போனார்
புரக்கவுள் ளாரே யென்ன நினைந்தனன் பொருமல் தீர்ந்தான்.

'(வருபவன், விபீடணனென்ற) அரக்கனோ? (அன்றி) என்னையாள்ப வனான ஸ்ரீராமனோ? (அல்லாக்கால்)' அநுமன்தானோ? (அன்றேல்), இரக்கங்கொண்டு அருள்புரியுமாறுவந்த தேவர்களோ? (அல்லது) முனிவர் தாமோ? இரவில் நடக்கக்கூடியவரான (நிசாசரர்களாக) (நமது) பகைவரோ பொருதுவென்று (மகிழ்ச்சியோடு ஊர்க்குப்) போயினார்; (ஆகவே, நம்மைப்) பாதுகாக்கவுள்ளவரே (வருபவர்) என்று துணிந்து மனத்துயரந் தீர்ந்தான்.

ஒற்றைக்காலொலி செவியிற்பட்டதும் 'அரக்கனோ?' முதலவாக ஒருமையாற் சங்கித்து, செவிப்படுவது ஒற்றைக்காலொலியல்லாமை தெரிந்த பிறகு 'தேவரோ?' முதலியவாகப் பன்மையாற் சங்கிக்கின்றான். (2673)

19. அயல்வந்து நின்றாரைச் சாம்பவான் வினாவியறிதல்

வந் தய னின்று குன்றின் வார்ந்துவீ ழருவி மானச்
சிந்திய கண்ணி னீர ரேங்குவார் தம்மைத் தேற்றி
அந்தமில் குணத்தி ரியாவி ரணுகினி ரென்றா னைய
உய்ந்தன முய்ந்தோ மென்ற வீடண னுரையைக் கேட்டான்.

வந்து (அந்தச் சாம்பவானுடைய) பக்கத்திலே நின்று மலையிலிருந்து பெருகிவீழ்கின்ற அருவியையொப்பச் சிந்துகின்ற கண்ணீரையுடையவரும் ஏங்குபவருமாகிய அவர்களைத் தேற்றி, (சாம்பவான்) 'எல்லையற்ற குணத்தையுடையவரே! வந்து சேர்ந்த நீவிர் யாவீர்? என்று வினாவினான்.

Koviloor Digital Library

ஐயா! உய்ந்தனம் உய்ந்தோம்' என்ற விபீடணனுடைய வார்த்தையைச் செவியேற்றான்; (சாம்பவான்); -கண்களால் விழித்துப் பார்க்கவும் முடியாமையால், 'அனுகினிர் யாவிர்?' என்றான். சாம்பவனுய்ந்துள்ளான் என்பதைக் கண்கூடாக அறிந்ததனாலான மகிழ்ச்சியினால், விபீடணன், 'உய்ந்தனம், உய்ந்தோம்' என்றனனென்க. (2674)

20. அநுமான் வந்துள்ளமையையறிந்து சாம்பவான் இனி யாவரும் உய்ந்தேவிட்டோம் எனல்

மற்றயல் நின்றா னியாவ னென்னமா ருதியும் வாழி
கொற்றவ வனுமன் நின்றேன் தொழுதன னென்றுகூற
இற்றில மைய வெல்லோ மெழுந்தன மெழுந்தோ மென்னா
உற்றபே ருவகை யாலே யோங்கினா னூற்ற முற்றான்.

பின்பு 'அயலிலே நின்றவன் யாவன்?' என்று (மீண்டும் சாம்பவன்) வினவ, அநுமானும் 'கொற்றவனே! வாழி; அநுமன் நின்றுள்ளேன்: தொழு தேன்' என்று சொல்ல, (அதுகேட்டு) வலிமைபெற்றவனான சாம்பவான், '(நாம்) இறந்திட்டோமல்லோம்; ஐயனே! எல்லோமும் திண்ணமாக உயிர் பெற்றெழுந்துவிட்டோம்' என்று சொல்லிப் பொருந்திய பெரு மகிழ்ச்சி யினால் மிக்கவனானான்;- 'அநுமான் மூலமாக யாவரையும் பிழைப்பிக்க முடியும்' என்ற உறுதியான எண்ணத்தினால், 'எல்லோரு மெழுந்தனம் எழுந் தோம்' என்றான். இந்த அடுக்கு, தேற்றப்பொருளது. (2675)

21. சாம்பவான் 'ஸ்ரீராமன் என்னசெய்து கொண்டுள்ளான்?' என்று வினாவ, அநுமான் துன்பத்தினால் அன்னான் துயில்கின்றானென்றுணர்த்தல்

விரிஞ்சன் வெம் படையென் றாலும் வேதத்தி னுட்பங் கூறும்
அரிந்தமன் தன்னை யொன்று மாற்றல தென்னு மாற்றல்
தெரிந்தனன் முன்னே யன்னான் செய்ததென் தெரித்தி யென்றான்
பெருந்தகை துன்ப வெள்ளத் துயிலுளான் பெரும என்றான்.

'பிரமதேவனுடைய கொடிய அத்திரமே (விடுவிக்கப்பட்டது); ஆனாலும், வேதத்தினுடைய நுண்ணியபொருளாகக் கூறப்படுகின்ற, சத்துருக்களை யடக்கவல்லவனாகிய ஸ்ரீராமனை ஒன்றுஞ்செய்கிலதென்ற (மனத்துக்கு) வலிமையைத்தரக்கூடிய விசயத்தை யறிந்துள்ளேன்: அப் பிரான் செய்த செயல் யாது? முன்னம் தெரிவிப்பாய்' என்று வினாவினான், (சாம்பவான்; அதற்கு அநுமான் சாம்பவானைநோக்கி), 'பெருமையோனே! பெருந்தகுதியுள்ளவனான ஸ்ரீராமன் துன்பவெள்ளத்தினால் தோன்றிய துயிலுக்கு உட்பட்டுள்ளான்' என்று தெரிவித்தான்; (2676)

Koviloor Digital Library

22. சாம்பவான், 'விரைவில் யாவரையும் பிழைப்பிக்கும் மருந்து கொணர்க' எனல்

அன்னவன் றன்னைக் கண்டா லாற்றுமோ ஆக்கை வேறே,
இன்னுயி ரொன்றே மூலத் திருவரு மொருவ ரேயால்,
இன்னது கிடப்பத் தாழா விங்கினி யிமைப்பின் முன்னர்க்,
கொன்னியல் வயிரத் தோளாய் மருந்துபோய்க் கொணர்தி யென்றான்.

அந்த இலக்குமணனை (உயிரொடுங்கி வீழ்ந்திருக்கக்) கண்டால், (ஸ்ரீராமன் உயிர்) தாங்கவல்லனோ? (அடியேபிடித்து ஆராய்ந்துபார்த்தால்) இருவரும் ஒருவரே: (இது திண்ணம்:) (அவ்விருவர்க்கும்) உடம்பு வேறே. (ஆயினும்) உயிர்ஒன்றேயாம். (பகைவர்க்கு) அச்சந்தோன்றக் காரணமான வயிரம்போன்ற தோள்களையுடையவனே! (இத்தன்மை) இவ்வாறு இருப்ப தால், இனி இங்குத் தாமதியாமல் இமைப்பொழுதிற்கு முன்னமேபோய் (யாவரையும் பிழைப்பிக்கவல்ல) மருந்தைக் கொணர்வாய் என்றான், (சாம்பவான்). (2677)

23. சாம்பவான் 'தாழாதுமருந்து கொணரின் யாவரும் பிழைப்பார்' எனல்

எழுபது வெள்ளத் தோரு மிராமனு மிளைய கோவும்
முழுதுமிவ் வுலக மூன்று நல்லற மூர்த்தி தானும்
வழுவலின் மறையு முன்னாள் வாழ்ந்தன வாகு மைந்த
பொழுதிறை தாழா தென்சொல் நெறிதரக் கடிது போதி.

மைந்தனே! (மருந்தைக்கொணர்ந்தால்) எழுபது வெள்ளஞ் சேனை களும் இராமனும் இளையபெருமாளும் முழுதாகிய இந்த உலகம் மூன்றும் நல்ல தருமதேவதையும் குற்றமற்ற வேதங்களும் உன்னால் வாழ்ந்தன வாகும். (ஆதலால்) சிறிதுபொழுதும் தாமதியாமல் நான் சொல்லும் வழியே விரைந்துபோவாய். (2678)

24-26. மருத்துமலையுள்ள இடத்துக்குச் சாம்பவான் வழி கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

பின்புளதிக் கடலென்னப் பெயர்ந்ததற்பின்
யோசனைகள் பேச நின்ற
ஒன்பதினா யிரங்கடந்தா லிமயமெனும்
குலவரையை யுறுதி யுற்றால்
தன் பெருமை யோரிரண்டா யிரமுள
யோசனை யதுபின் றவிரப் போனால்
முன்புளயோ சனையெல்லா முற்றினை பொற்
கூடஞ்சென் றுறுதி மொய்ம்ப.

Koviloor Digital Library

வலிமையுள்ளவனே! இந்தக் காண்கின்றகடல் பின்புளதென்னும்படி (இதனைக்கடந்து) சென்றபிறகு பேசப்படுகின்ற ஒன்பதினாயிரம் யோசனை கடந்தால் இமயமெனுங் குலபருவதத்தையடைவாய்: அடைந்தால் (அது) தன்பரப்பு இரண்டாயிரம் யோசனையுள்ளது: அது பின்தருமாறு முன்புள்ள ஓசனை (ஒன்பதினாயிரம் யோசனை) யெல்லாம் கடந்துபோனால். ஏமகூடத்தைச் சென்று சேருவாய் (2679)

25. இம்மலைக்கு மொன்பதினா யிரமுளதால்
யோசனையி னிடத மென்னுஞ்
செம்மலைக்கு முளவாய வத்தனையோ
சனை கடந்தாற் சென்று காண்டி
எம்மலைக்கும் பெரிதாய வடமலையை
யம்மலையி னகல மெண்ணின்
மொய்ம் மலைந்த திண்டோளாப் முப்பத்தீ
ராயிரமியோ சனையின் முற்றும்.

இவ்வேமகூடமலைக்கும் (அப்பால்) ஒன்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்தில் நிடதமென்னுஞ் செவ்வியமலை யுளது: அம்மலைக்கும் அவ்வளவு தூரம் (ஒன்பதினாயிரம் யோசனைதூரம்) கடந்து சென்றால் ஏமமலைக்கும் பெரியதாய மேருமலையைக் காண்பாய். அம்மலையின் பரப்பை யெண்ணினால், வலிமையோடு பொருகின்ற திண்ணிய தோள் களையுடையவனே! முப்பத்தீராயிரம் யோசனை முற்றுப்பெற்றிருக்கும். (2680)

26. மேருவினைக் கடந்தப்பா லொன்பதினா
யிரமுளயோ சனைய விட்டால்,
நேரணுகு நீலகிரி தானிரண்டா
யிரமுளயோ சனையி னிற்கும்,
மாருதிமற் றதற்கப்பா லியோசனைநா
லாயிரத்தின் மருந்து வைகும்,
கார்வரையைக் காணுதிமற் றதுகாணவித்
துயர்க்குக் கரையுங் காண்டி.

மேருவைக்கடந்து அப்பால் ஒன்பதினாயிரம்யோசனை தூரத்தைக் கடந்தால் நேரேயணுகுகின்ற நீலகிரியென்பது தான் இரண்டாயிரம் யோசனை தூரத்தில் இருக்கும்; மாருதியே! அதற்கு அப்பால் நாலாயிரம் யோசனை மருந்துகள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற கரியமலையைக் காண்பாய்; அதனைக் காணவே, பின்பு இப்போது நமக்கு நேர்ந்திருக்குந் துயருக்குக் கரையையுங் காண்பாய்: -இத்துயர்க்குக்கரை -இலக்குவப் பெருமாளும் நம் நண்பர்களெல்லாரும் இறந்ததனாலாகிய துன்பக்கடலினது கரை. (2681)

Koviloor Digital Library

27. சாம்பவான் அங்குள்ள மருந்துகள் இன்னவையென்பதை அடையாளத்தோடு அநுமானுக்குக் கூறுதல்

மாண்டரை யுய்விக்கு மருந்தொன்று
மெய்வேறு வகிர்க ளாகக்,
கீண்டாலும் பொருந்துவிப்ப தொருமருந்தும்
படைக்கலங்கள் கிளர்ப்ப தொன்றும்,
மீண்டேயுந் தம்முருவே யருளுவ தோர்
மெய்ம்மருந்தும் முளநீ வீர,
ஆண்டேகிக் கொணர்தியென அடை யாளத்
தொடுமுரைத்தா னறிவின் மிக்கான்.

அறிவின்மிக்கவனான சாம்பவான் - மாண்டவரையுய் விக்கும் மருந்து ஒன்றும், உடம்பு வெவ்வேறு பிளவுகளாகப் பிளந்திட்டாலும் பொருந்தச் செய்வதொரு மருந்தும், (பொத்திய) படைக்கலங்களை வெளிப்படுத்துவ தொரு மருந்தும், (உருவம்மாறி விட்டாலும்) மீண்டும் தம்முருவையே யடையச் செய்யவல்ல மெய்ம்மை மருந்தொன்றும் உள்ளன: வீரனே! நீ அங்கேபோய் (அம்மருந்துகளைக்) கொணர்வாயென்று, அவ்வம் மருந் துக்கு உரிய அடையாளத்தோடும் (அநுமானுக்குக்) கூறினான்.

இதனால், அந்த மருந்துமலையிலிருக்கும் மருந்துப் பூண்டுகளைச் சாம்பவான் விவரித்தனன். மாண்டாரை யுய்விக்கும் மருந்து-ஸஞ்ஜீவ கரணி: வேறுவகிர்களான உடம்பைப் பொருந்துவிக்கும் மருந்து-ஸந்தாந கரணி: படைக்கலங்கள் கிளர்ப்பது -வில்யகரணி: தம்முருவை யருள்வது -ஸாவர்ண்யகரணி. (2682)

28. அம்மருந்துகள் தோன்றியவிதமும் சாம்பவான் தான் அவற்றை அறிந்த விதமும்

இன்னமருந் தொருநான்கும் பயோ ததியைக்
கலக்கிய ஞான்றெழுந்த தேவர்,
முன்னியமைத் தனர்மறைக்கு மெட்டாத
பரஞ்சுடரிவ் வுலக மூன்றும்,
தன்னிருதா ளுள்ளடக்கிப் பொலிபோழ்தின்
யான்முரசஞ் சாற்றும் வேலை,
அன்னவைகண் டுயாவுதலுந் தொழுமுனிவர்
அவற்றியலெற் கறிவித் தாரால்.

இப்படிப்பட்ட நான்குமருந்துகளும் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்த போது தோன்றின; (அத்தேவர் அவைகளை) ஆராய்ந்து அரண்பொருந்த வைத்துள்ளார். வேதத்துக்கும் எட்டாத பரஞ்சுடரான (வாமனனான)

Koviloor Digital Library

திருமால் (திரிவிக்கிரமனாகி) இவ்வுலக மூன்றையும் தன்னுடைய இரண்டு தாளுக்குள்ளடக்கிப் பொலிந்த காலத்தில் யான் வெற்றிமுரசை யறைகை யில், அந்த ஓடதிகளைக்கண்டு வினாவுதலும் பழமையான முனிவர் அவைகளின் தன்மையை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்; -இச்செய்யுள் சில பிரதியில் இல்லை. (2683)

29. சாம்பவான் 'அம்மருந்துகளைக் கொண்டு எம்மைக்காக்க' எனல்

இம்மருந்து காத்துறைவ வெண்ணிலவால்
தெய்வங்க ளிரங்கா யார்க்கும்,
நெய்ம்மருங்கு படரகில்லா நெடுநேமிப்
படையுமவற் றுடனே நிற்கும்,
பொய்ம் மருங்கி னில்லாதாய் புரிகின்ற
காரியத்தின் பொருளை நோக்கிக்,
கைம்மருங்குண் டாநின்னைக் காவாய்என்று
அப்புறம்போய்க் கரக்கு மென்றான்.

'இந்த மருந்துகளைக் காத்துக்கொண்டிருப்பவை, எண்ணில்லாத தெய்வங்களாகும். (அவை) எவரிடத்தும் இரக்கங் கொள்ளா: நெய் பூசியதும் மருங்கே செல்வதற்கும் முடியாததுமான நெடியசக்கரப்படையும் அத்தெய்வங்களுடனே (பாதுகாவலாய்) நிற்கும்; பொய்யின் சமீபத்திலும் நில்லாதவனே! (நீ) செய்யப்போகின்ற காரியத்தின் பயனைப் பார்த்து அம்மருந்துகள் உன்கையில் தானே வந்துசேரும்: (அம்மருந்துகளைக் காக்கின்ற தெய்வங்களும்) உன்னைக் கோபியாதனவாய் அப்புறம் போய் மறைந்து விடும்' என்றான். (2684)

30. அநுமான் மருந்தைக் கொணர்வேனென்று ஒருப்பட்டு அங்குச் செல்லப் பெருவடிவங்கொள்ளுதல்

ஈங்கிதுவே பணியாகி லிறந்தாரும்
பிறந்தாரே யெங்கோக் கியாதுந்,
தீங்கிடையூ றெய்தாமல் தெருட்டுதிர்போ
யெனச் சொல்லி யவரைத் தீர்ந்தான்,
ஓங்கினன்வான் நெடுமுகட்டை யுற்றனன்
பொற் றோளிரண்டுந் திசையோ டொக்க,
வீங்கினஆ காசத்தை விழுங்கினனே
யெனவளர்ந்தான் வேதம் போல்வான்.

'இப்போது இச்செயலே (யான் செய்யவேண்டிய) ஏவலாயின், இறந்தோரெல்லாம் (மீண்டும்) பிறந்தவராய்விடுவர்: எமது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கைத்தரும் தடை யாதும் நேரிடாதபடி போய்த் தேற்றரவு

Koviloor Digital Library

கூறுங்கள்' என்று சொல்லி அவர்களை நீங்கினவனாய், வேதம் போல்ப வனான அநுமான், உயரவளர்ந்து வானத்துமேல்முகட்டை யுற்றனன்: (அவ னுடைய) அழகிய தோள்களிரண்டும் திசையோடொப்ப வளர்ந்தன. ஆகா யத்தை விழுங்கினான்போல(ப் பேருருவமெடுத்து) வளர்ந்தனன். (2685)

31. அநுமான்கொண்ட பேருருவத்தின் நிலை

கோஃளோடு தாரகைகள் கோத் தமைத்த
மணியாரக் கோவை போன்ற,
தோளோடு தோளகலம் ஆயிரமியோ சனை
யெனவுஞ் சொல்ல வொண்ணா,
தாளோடு தாள்பெயர்க்க விடமிலதா
கிய திலங்கை தடக்கை வீச,
நீளோடு திசைபோதா விசைத்தெழுவான்
னுருவத்தின் நிலையீ தம்மா.

கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் (அந்த அநுமானுக்குக்) கோத்து அமைத்த முத்துமணிகளாலியன்ற வடங்களையொத்தன: தோளொடு தோளுக்கு உள்ள அகலம் ஆயிரம்யோசனையெனவுஞ் சொல்ல முடியாது; (ஆயிரம் யோசனையிலும் மிக்கிருந்ததென்றவாறு) (வைத்துள்ள) அடியோடு பெயர்த்து வேறோரடி வைக்க இலங்கையில் இடமில்லாமற் போயிற்று: பெரியகையை வீசுவதற்கு நீளமாக ஓடுகின்ற திசையே போதாவாம்: (மருந்து கொணர) விரைந்து எழுபவனான அவ்வநுமானது உருவத்தின் நிலை இதுவாகும்; அம்மா-ஆச்சரியம்: உருவத்தின் பெருமையை வியந்து கூறியவாறு. (2686)

32. அநுமான் விசைத்தெழும்போதைய வருணனை

வால் வளைத்துக் கைந்நிமிர்த்து
வாயினையுஞ் சிறிதகல மடித்து மானக்
கானிலத்தி னிடையூன்றி யுரம்விரித்துக்
கழுத்தினையுஞ் சுருக்கிக் காட்டித்
தோல்மயிர்க்குந் தளஞ்சிலிர்ப்ப விசைத்
தெழுந்தா னவ்விலங்கை துளக்கிச் சூழ்ந்த
வேலையிற்புக் கழுந்திய தோர் மரக்கலம்போற்
சுரித்துலைய விசயத் தோளான்.

வெற்றி தங்கியதோளையுடையவனான அநுமான்- வாலை வளைத்துக் கையையுயரத்தூக்கி வாயையுஞ் சிறிது அகலுமாறுமடித்து, பெருமை பொருந்திய தாளை நிலத்திலூன்றி மார்பை விரித்துக் கழுத்தினையுஞ் சுருக்கிக்காட்டி, உடல் தோலின் மீதுள்ள மயிர்ச்செறிவுகள் சிலிர்த்து நிற்க,

Koviloor Digital Library

நிலைகலங்கி(த் தன்னைச்) சுற்றிய கடலிற் புக்கு அழுத்தின ஒரு மரக்கலம் போல அந்த இலங்கை அயருமாறு விரைவுகொண்டெழுந்தான்; அநுமான் விரைந்தெழுந்தபோதைய இயற்கையை இனிது கூறியது-தன்மை நவிற்சி யணி. ஈற்றடியில் உவமையணியும் சேர்ந்துள்ளது. (2687)

33. அநுமான்சென்ற வேகத்தினால் விளைந்த நிகழ்ச்சி மூன்று கவிகளாற் கூறப்படும்

கிழிந்தனமா மழைக்குலங்கள் கீண்டது நீண்
டகல்வேலை கிழக்கு மேற்கும்
பொழிந்தன மீன் தொடர்ந்தெழுந்த பொருப்பின
முந் தருக்குலமும் பிறவும் பொங்கி
அழிந்தனவா னவர்மான மாகாயத்
திடையினின்பே ரசனி யென்ன
விழுந்தன நீர்க் கடல மூந்த ஏறினமேற்
கீறினபோய்த் திசைக ளெல்லாம்.

பெரிய மழைக்குலங்கள் கிழிந்தன; நீண்டுபரந்த கடல் பிளவுபட்டது; கிழக்கிலும் மேற்கிலும் நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன; பொருப்புக்கூட்டங்களும் மரக்கூட்டங்களும் பிறவும் கிளர்ந்து உடன்தொடர்ந்தெழுந்தன; வானவரின் விமானங்கள் ஆகாயத்தினிடையே நிலைகெட்டனவாய்ப் பெரிய இடி போல் நீர்க்கடலிலே அழுந்த விழுந்தன; (அதனாற் கடல்நீர்கள்) திசைகளி லெல்லாம்போய்க் கிழித்து மேலேறின. (2688)

34. பாய்ந்தனனங் கப்பொழுதே பருவரைக
ளெனைப்பலவும் வடபா கத்துச்
சாய்ந்தனபே ருடற்பிறந்த சண்டமா
ருதம்வீசத் தாதை சால
ஒய்ந்தனனென் றுரைசெய்ய விசும்பூடு
படர்கின்றா னுருவே கத்தால்
காய்ந்தனவே லைகள் மேகங் கரிந்தனவெந்
தெரிந்தபெருங் கான மெல்லாம்.

அப்பொழுதே அங்குப் பாய்ந்தான்: பருத்தமலைகள் மிகப் பலவும் பெரிய உடலிலிருந்து பிறந்த சண்டமாருதம் வீசுதலால், வடபாகத்துச் சாய்ந்தன; தந்தையான வாயுபகவானும் மிகவும் ஓய்ந்திட்டானென்று சொல்லுமாறு விசும்பினிடையே செல்பவனான அநுமானுடைய மிக்க வேகத்தினால் சமுத்திரங்கள் வற்றின: மேகங்கள் கரிந்தன; பெரிய காடுக ளெல்லாம் வெந்தெரிந்தன; உருவேகம்- ஊருவேகமுமாம். வாயு வேகத்தினும் மிக்குள்ள வேகத்தை அநுமான் அப்போது கொண்டிருந்தன னென்பது 'தாதைசால ஓய்ந்தனனென்றுரைசெய்ய விசும்பூடு படர்கின்றான்'

Koviloor Digital Library

என்பதன் கருத்து. இச்செய்யுள் 'கடல் முன்னே' என்ற அடுத்த பாடற்குப் பின் சில பிரதிகளில். (2689)

35. கடல் முன்னே நிமிர்ந்தோடக் கால்பின்னே
தொடர்ந் தோடக் கடிதிற் சொல்வான்
உடல்முன்னே செலவுள்ளங் கடைக் குழையாய்ச்
செலச்செல்வா னுருவை நோக்கி
அடன்முன்னே தொடங்கியநா ளாழ்கடல்சூ
லிங்கையெனு மரக்கர் வாழுந்
திடர் முந்நீரிடைப்படுத்துப் பறித்தனனத்
துயரென்றார் தேவ ரெல்லாம்.

கடல் முன்னே நிமிர்ந்துசெல்லவும் கால் பின்னே விரைந்து செல்லவும் காற்றுப்போல விரைந்து செல்பவனும், உடல் முன்னே செல்லவும் மனம் கடைக்கூழையாய்(ப் பின்னே) செல்லவும் செல்பவனுமான அநுமா னுடைய உருவத்தைப் பார்த்து, தேவரெல்லாம் - '(இவன்) முன்னே (தன்) வலிமையை(க் காட்ட)த் தொடங்கியபோதே ஆழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த இலங்கை யென்னும் அரக்கர் வாழ்கின்ற திட்டை(த் துயர்)க் கடலிலே வீழ்த்தி நந்துயரைப் பறித்தானென்றார்.

அநுமான் உருவத்தைத் திருமாலின் உருவமென்றே கருதி, இவன் முன்பு அரக்கரைக்கொன்று எஞ்சினாரைத் துயர்க்கடலில் வீழ்த்தி நந்துயரந்தீர்த்தவ னென்று கொண்டாடினார்க ளென்பதாம்; திருமால் பூர்விகராட்சசரைத் தொலைத்தமை முன்னரே கூறப்பட்டது. இனி, சுந்தரகாண்டத்துத் தன் வலிமையை அநுமான் காட்டியதைக் கூறியதும்; அன்றி அநுமான் பிறந்த போது காட்டிய வலிமையைச்சுட்டிக் கூறியதெனினுமாம். அநுமான் வானத்து எழும்போது தோன்றிய காற்று கடலைத் தள்ளிக் கொண்டு செல்வதும், அவ்வநுமானின் நடைக்குப் பின்னேயாயிற்றென்பது, முன்னடி யிற்கூறிய பொருள். மனத்தினும் அவ்வநுமானுடைய உடல் விரைந்து சென்றதென்பது. இரண்டாமடியிற் கூறியபொருள். கடைக்குழை= கடைக் கூழை: பின்னணி: இறுதி வரிசை. (2690)

36. அநுமான் எழுந்த உயரத்தின் வருணனை

மேகத்தின் பதங்கடந்து வெங்கதிருந்
தண்கதிரும் விரைவிற் செல்லும்,
மாகத்தின் நெறிக்கப்பால் வானமீன்
குலம் வழங்கும் வரைப்பு நீங்கிப்
போகத்தின் நெறிகள் தந்தார் புகலிடங்கள்
பிற்படப்போய்ப் பூவின் வந்த
ஏகத்தந் தணனிருக்கை யினிச்சேய்த் தன்
றாமென்ன வெழுந்து சென்றான்.

Koviloor Digital Library

மேகமண்டலத்தைக் கடந்து, வெம்மையான கிரணனான சூரியனும் குளிர்ந்த கிரணங்களையுடையவனான சந்திரனும் விரைந்துசெல்கின்ற வானவழிக்கு அப்பால் நட்சத்திரங்களின் தொகுதி சஞ்சரிக்கின்ற (நட்சத்திர மண்டிலத்தின்) எல்லையினின்றுங் கடந்து, போகஸ்தாநத்தை (வேள்வி யினாற்) பெற்றவர்கள் புகும் சுவர்க்கத்தினிடங்களும் பிற்படப்போய், (நாபீ) கமலத்தில் தோன்றிய ஒரு மூர்த்தியாகிய பிரமதேவனது இருப்பிடம் இனித் தூரமானதன்று என்னும்படி உயர்வெழுந்துசென்றான், (அவ்வநு மான்); போகத்தின் குறிதொடர்ந்தார் என்ற பாடத்துக்கு - போகத்தைப் பெறக் குறித்து ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய யாகத்தைச் செய்தவர் சுவர்க்கத்தைப் பெறுவரென்பது, நூற்கொள்கையென்க. (2691)

37-39. அநுமானது வேகத்தைக் கண்டு மேலுலகத்தவர் வெவ்வேறு வகை ஊகித்துக் கூறல்

வானநாட் டுறைகின்றார் வயக்கலுழன்
வல்விசையான் மாயன் வைகும்,
தானநாட் டுறுகின்றா னென்றுரைத்தார்
சிலர் சிலர்கள் விரிஞ்சன் றான்றன்
ஏனைநாட் டெழுகின்றா னென்றுரைத்தார்
சிலர் சிலர்க ளீசனல்லால்
போனநாட் டிடைபோக வல்லனோ
விவன் முக்கட் புனித னென்றார்.

வானநாட்டிலுறைபவர்களிற் சிலர் வலிமைபொருந்திய கருடன் மிக்க விரைவையுடையனாய்த் திருமால் வாழ்கின்ற தானமான வைகுந்த நாட்டிற்குச் செல்கின்றானென்றுரைத்தார்; (வேறு) சிலர், பிரமனென்பவன் தான் தன்னுடைய சத்தியலோகத்தினும் வேறானலோகத்துக்குச் செல்கின்றா னென்றுரைத்தார்; (மற்றுஞ்) சிலர், ஈசனாக இல்லாவிட்டால் வெகுதூரத்தி லுள்ள மேலுலகத்துப் போகவல்லனோ? (ஆகையால்), இவன் திரிநேத்திரங் கொண்ட பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானேயென்றார்; 'ஏனைநாடு' என்றது-தான் படைத்த பூமண்டலமல்லாத வேறு பகுதி என்றபடியுமாம். (2692)

38. வேண்டுருவங் கொண்டு வந்து விளையாடு
கின்றான்மெய் வேத நான்கும்,
தீண்டுருவ னல்லாத திருமாலே
இவனென்றார் தெரிய நோக்கிக்
காண்டு மென விமைப்பதன்முன்
கட்புலத்தைக் கடந்தகலு மின்னுங் காண்மின்
மீண்டுவருந் தரமல்லா வீட்டுலகம்
புகுமென்றார் மென்மே லுள்ளார்.

Koviloor Digital Library

மேன்மேலான உலகத்துள்ளவர்கள் '(இவன்) வேண்டிய உருவத்தைக் கொண்டுவந்து விளையாடுகின்றவனாகிய உண்மையான வேதம் நான்குக்கும் எட்டத்தக்க வடிவமுடையவனல்லாத திருமாலேயாவன்' என்று கூறினார். (மற்றும்), 'நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துக் காணக்கடவோ மென்றுகருதி இமைப்பதன் முன்னம் கட்புலத்தைக் கடந்தகல்கின்றான்; இன்னும் காண்மின்: மீண்டு வருந்தரமல்லாத மோட்சலோகத்தைப் புகுவான்' என்றுங் கூறினார். (2693)

39. உருவென்றார் சிலர்சிலர்கள் ஒளியென்றார்
சிலர்சிலர்க ளொளிரு மேனி
அருவென்றார் சிலர்சிலர்க எண்டத்துக்
கப்புற நின் றுலக மாக்கும்
கருவென்றார் சிலர்சிலர்கள் காற்றென்றார்
சிலர் சிலர்கள் கடலைத் தாவிச்
செரு வென்றா னிலையொன்றுந் தெரிகிலார்
ருலகனைத்துந் தெரியுஞ் செல்வர்.

உலகனைத்தையும் தெரிந்த ஞானச்செல்வத்தையுடைய பெரியோர், கடலைக் கடந்து போரில் வென்றவனாகிய அநுமானுடைய நிலையை ஒன்றுந் தெரியமாட்டாதவரானார்: (அதனால் அவருட்) சிலச்சிலர், விளங்குகின்ற (இவ்வநுமானுடைய) திருமேனி, உருவுடையதென்றார்கள்; வேறுசிற்சிலர், ஒளிவடிவமான தென்றார்கள், பின்னுஞ் சிலச்சிலர் காற்று வடிவமான தென்றார்கள், மற்றுஞ் சிற்சிலர், அருவடிவமான தென்றார்கள். சிற்சிலர் அண்டத்துக்கு அப்புறத்திலிருந்து உலகத்தைப்படைக்கவல்ல காரணப் பொருளென்றார். (2694)

40. அநுமானுடலிலிருந்து தோன்றிய ஒலி

வாசநாண் மலரோன்ற னுலகளவும்
நிமிர்ந்தனமேல் வானமான
காசமா யினதெல்லாங் கரந்ததன
துருவிடையே கனகத் தோள்கள்
வீசவான் முகடுரிஞ்ச விசைத்தெழுவா
னுடற்பிறந்த முழக்கம் விம்ம
ஆசைகா வலர் தலைகள் பொதி ரெறிந்தார்
விதி ரெறிந்த தண்ட கோளம்.

நறுமணம் பொருந்திய அன்றுமலர்ந்த தாமரைமலரில் தோன்றியவனான பிரமனுடைய உலகளவும் நிமிர்ந்தவனாகி, மேல்வானமான ஆகாச

Koviloor Digital Library

மெல்லாம் மறைவதற்குக் காரணமான தனது உருவிடையேயுள்ளனவான பொன்னிறத் தோள்கள் வீசுவதனால் வான்முகட்டையளாவ விசைத்து எழுபவனான அநுமானுடைய உடலிலிருந்து பிறந்த முழக்கம், விம்மியதனால், திக்குப்பாலகர்கள் (தம்) தலைகள் நடுக்கமெடுத்தனர்; அண்டகோளமும் விதிர்விதிர்ப்புற்றது. (2695)

41. அநுமானெழுந்த நாளின் வருணனை

தொடுத்தநாண் மாலை வானோர் முனிவரே முதல தொல்லோர்
அடுத்த நான் மறைக ளோதி வாழ்த்தலா லவுணர் வேந்தன்
கொடுத்தநா ளளந்து கொண்ட குறளனார் குறிய பாதம்
எடுத்தநா ளொத்த தண்ண லெழுந்தநா ளுலகுக் கெல்லாம்.

பெருமையிற் சிறந்த அநுமான் வளர்ந்தெழுந்த அந்த நாளானது-உலகுக்கெல்லாம், அன்று மலர்ந்த மலர்கொண்டு தொடுக்கப்பெற்ற மாலையையணிந்த வானவரும் முனிவரும் முதலான பழமையோர் (தமக்கு உரிய) நான்கு வேதங்களையோதி வாழ்த்தியதனால், அவுணர் தலைவனான மகாபலிசக்கரவர்த்தி (தாரைவார்த்துக்) கொடுத்தகாலத்தில் (பூமியை) அளந்துகொண்ட வாமனாவதாரமூர்த்தியானவர் (தமது) சிறிய பாதத்தையெடுத்த காலத்தை யொத்திருந்தது.

முதலிற் சிறுகிய வடிவினனாயிருந்த அநுமான் மருத்துமலையைக் கொணரச் செல்லும்போது பெருவடிவினனாக, வாமனாவதார மூர்த்தி முதலிற் குறுகிய வடிவினனாயிருந்து பிறகு பேருருவுகொண்டு அளக்கையில் முனிவர் முதலியோர் மகிழ்வுடன் வேத மந்திரங்கொண்டு துதித்தாற்போல அப்போது உலகோர் மகிழ்வுகொண்டு துதித்தனரென்க. (2696)

42. தேவர் முதலியோர் மணி முதலியன தூவுதல்

தேவரு முனிவர் தாமஞ் சித்தருந் தெரிவை மாரும்
மூவகை யுலகி னுள்ளா ருவகையால் தொடர்ந்து மொய்த்தார்
தூவின மணியுஞ் சாந்துஞ் சுண்ணமு மலருந் தொத்தப்
பூவுடை யமரர் தெய்வத் தருவென விசும்பிற் போனாள்.

மூவுலகிடத்துமுள்ளவரான தேவரும் முனிவரும் சித்தரும் அவர்களின் பெண்டிரும், மகிழ்ச்சியினால் தொடர்ந்து நெருங்கினவர்களாய்த் தூவின மணியும் சாந்தும் சுண்ணமும் மலரும் (தன் மீது) தொத்தியதனாலே பூவைக் கொண்ட தேவர்களின் தெய்வத்தருவைப்போல (அநுமான்) விசும்பிற் போனான்; மணிமுதலியன தொத்தியதனால் அநுமான் தெய்வத்தருவைப் போன்றனனென்க. (2697)

Koviloor Digital Library

43. இமயத்தையும் கயிலையையும் அநுமான் அடைதல்

இமயமால் வரைய யுற்றான் அங்குள விமைப்பி லோரும்
கமையுடை முனிவர் மற்றும் அறனெறி கலந்தோ ரெல்லாம்
அமைகநின் கரும மென்று வாழ்த்தின ரதனுக் கப்பால்
உமையொரு பாகன் வைகுங் கயிலைகண் டுவகை யுற்றான்.

(அநுமான்) இமயமென்ற பெரியமலையை யடைந்தான்: அங்கேயுள்ள இமைப்பில்லாத தேவர்களும் பொறுமையுடைய முனிவரும் மற்றும் தரும மார்க்கத்தில் 'நடப்போரும் ஆகியயாவரும், நீ எடுத்த காரியம் இனிதாகுக' என்று வாழ்த்தினர். அதனுக்கு அப்பால் உமையை(த் தன்) வாமபாகத்தே கொண்டவனாகிய சிவபெருமான் தங்கியருளும் கயிலாச கிரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தான். (2698)

44. சிவபெருமான் அநுமானைச் சுட்டிக்காட்டி உமைக்கு உரைத்தல்

வடகுண திசையிற் றோன்று மழுவலா னாண்டு வைகும்
தடவரை யதனை நோக்கித் தாமரைச் செங்கை கூப்பிப்
படர்குவான் றன்னை யன்ன பரமனும் பரிவிற் பார்த்துத்
தடமுலை யுமைக்குக் காட்டி வாயுவின் தனயன் என்றான்.

அங்கே வடகீழ்த்திசையிற் காணப்படும் மழுப்படையையுடையவன் தங்கியருளுகின்ற பெரிய கைலாசமலையை நோக்கி(த் தன்) தாமரை மலர்போன்ற செங்கையைக் கூப்பிப்போகுபவனான அநுமானை, அந்த மலைக்கு உரிய சிறந்தோனான சிவபெருமானும், அன்போடு பார்த்துப் பருத்ததனங்களையுடைய உமாதேவிக்குச் சுட்டிக்காட்டி, '(இவன்) வாயு குமாரனான அநுமான்' என்று கூறினான்; வடகுணதிசைக்கு உரியவன்- சிவ பெருமான். ஈஸாநன் எனப்படுகிற சிவபிரானுக்கு உரியதிக்கு ஆதலால் தான் வடகீழ்திசை ஈசானியம் எனப் பெயர்பெறும். (2699)

45. அநுமான் செல்லுங் காரணத்தைச் சிவபெருமான் உமையினிடத்துத் தெரிவித்தல்

என்னிவ னெழுந்த தன்மை யென்றுல கீன்றாள் கேட்ப
மன்னவ னிராமன் றூதன் மருந்தின்மேல் வந்தான் வஞ்சர்
தென்னக ரிலங்கைத் தீமை தீர்வது திண்ணம் சேர்ந்து
நன்னுதல் நாமும் வெம்போர் காணுதும் நாளை யென்றான்.

'இவன் (விசும்பிலே) எழுந்து செல்லுகின்ற காரணம் என்னோ?' என்று உலகையீன்றவளான உமை வினாவ, 'அரசகுலத்திற் பிறந்துள்ளவனான இராமபிரானது தூதனாகிய இவன் மருந்தைக்கொண்டு செல்ல வந்துள் ளான்: வஞ்சகரான அரக்கருடைய தென்றிசையிலுள்ளதாகிய ·இலங்கை

Koviloor Digital Library

நகரத்தின் தீமை தீர்வது திண்ணமாகும். அழகியநெற்றியையுடையாய்! நாமும் (தேவருடன்) சேர்ந்து நாளைக் கொடியபோரைக் காண்போம்' என்று (சிவபெருமான்) கூறினான்; பார்வதியை 'உலகீன்றாள்' என்றது கருதுதற்கு உரியது. ''பெற்றாள் செகதண்டங்களனைத்தும்'' என்றார், வில்லி புத்தூராரும். (2700)

46. அநுமான் ஏமகூடஞ்சேர்ந்து பின் நிடதத்தையடைதல்

நானயோ சனைகள் கொண்ட தாயிர நடுவு நீங்கி
ஏமகூடத்தின் உம்ப ரெய்தின னிறுதி யில்லாக்
காமமே நுகருஞ் செல்வக் கடவுள ரீட்டங் கண்டான்
நேமியின் விசையிற் செல்வான் நிடதத்தி னெற்றி யுற்றான்.

சக்கரப்படைபோல விசைகொண்டு செல்பவனாகிய அநுமான், -பேர் பெற்ற (ஒன்பதின்) ஆயிரம்யோசனைகள் தூரங்கொண்டதான நடுவிடத்தை நீங்கி ஏமகூடத்தின் மேற்புறத்தையடைந்து, இறுதியில்லாத காமவின்பத்தை யனுபவிக்கும் செல்வவளத்தோடு கூடிய தேவர்களின் கூட்டத்தைக் கண்டான்; (அப்பால்) நிடதமலையின்மேலிடத்தைச் சேர்ந்தான்; காமமே நுகருங்கடவுளர்- கின்னரர் கிம்புருடர் போல்வார். இச்செய்யுள் சிலபிரதியி லில்லை. (2701)

47. அநுமான் மேருவின்மீது சென்றான்

எண்ணுக்கு மளவி லாத வறிவினோ ரிருந்து நோக்குங்
கண்ணுக்குங் கருதுந் தெய்வ மனத்திற்குங் கடிய னானான்
மண்ணுக்குந் திசைகள் வைத்த வரம்பிற்கும் மலரோன் வைகும்
விண்ணுக்கும் அளவை யாய மேருவின் மீது சென்றான்.

(மனிதரின்) மனத்திற்கும், அளவிடமுடியாத அறிவையுடையவர் இருந்துநோக்குகின்ற (ஞானக்) கண்கட்கும், (எதையும்) நினைக்கவல்ல தெய்வமனத்திற்கும் (எட்டாதபடி) விரைவையுடையவனான அநுமான், பூமிக்குந் திசைகளில் ஏற்பட்டுள்ள எல்லைக்கும் மலரவனான பிரமதேவன் தங்கியுள்ள வானுலகத்திற்கும் அளக்குங் கருவிபோலுள்ள மேருவின் மேலே சென்றான்.

பூமியினிடையே திக்குகளை வியாபித்துக்கொண்டு வானுற வோங்கி நிற்பதனால், மேருவை 'மண்ணுக்கும்... அளவையாய மேரு' என்றார். இமயமலையை ''மாநதண்டம்'' என்று காளிதாச மகாகவி கூறியது, இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது. (2702)

Koviloor Digital Library

48. மேருமலையின் மீது நாவன் மரத்தைக் காணுதல்

யாவது நிலைமைத் தன்மை யின்னதென் றிமையா நாட்டத்
தேவருந் தெரிந்தி லாத வடமலைக் கும்பர்ச் சென்றான்
நாவலம் பெருந்தீவு என்னா நளிர்கடல் வளாக வைப்பில்
காவலன்மூன்றுலக மோதுங் கடவுண்மா மரத்தைக் கண்டான்.

இமையாக்கண்களைப் படைத்தவரான தேவரும் நிலையாயுள்ள தன்மை இன்னதென்று சிறிதும் தெரியமுடியாத மேருமலையின் மீது சென்று, (அநுமான்) குளிர்ந்தகடலாற் சூழப்பட்ட இடமான பூமியில் பெருமைபெற்ற நாவலந்தீவு என்று காவலைக்கொண்ட மூன்று உலகமும் ஓதுவதற்குக்காரணமான தெய்வத்தன்மையைக் கொண்ட பெரிய நாவல் மரத்தைக் கண்டான்; வடமலையின் நிலைமை இமையாக்கண்ணரான தேவர்களாலுந் தெரியமுடியாத தென்க. இமையாநாட்டத்தேவர் கருத் துடையடைமொழி. ஜம்புத் துவீபம். (2703)

49. அநுமான் மேருமலையிற் பிரமனைக் கண்டு வணங்குதல்

அன்னமா மலையி னும்ப ருலகெலா மமைத்த வண்ணல்
நன்னக ரதனை நோக்கி யதனடு நாப்பண் நாமப்
பொன் மலர்ப்பீடத் தன்மேல் நான்முகன் பொலியத் தோன்றுந்
தன்மையும் கண்டு கையால் வணங்கினான் தருமம் போல்வான்.

தருமமே வடிவமெடுத்தாற் போன்றுள்ளவனான அநுமான், அந்தப் பெரிய மேருமலையினுச்சியிலே உலகெல்லாவற்றையும் படைத்த பெருமையிற்சிறந்த பிரமதேவனது சிறந்த நகரத்தைப்பார்த்து, அதன் நட்டநடுவிலே சிறந்த பொன்மலர்ப் பீடத்தின்மேல் நான்முகனான பிரமதேவன் விளங்கத்தோன்றுகின்ற தன்மையையுங் கண்டு முறைப்படி வணங்கினான்; -மேருமலைச் சிகரம் எல்லாத் தேவர்கட்கும் இருப்பிடமான தனால், அங்குப் பிரமன்முதல் தேவர்கள் எழுந்தருளியிருக்க, அத்தேவர் களையெல்லாம் முறையேகண்டு அநுமான் வணங்கினமையை ஐந்து கவிகளிற் கூறுகின்றனரென்க. கை-முறைமை. கையால் வணங்கினானு மாம். (2704)

50. திருமாலைக் கண்டு வணங்குதல்

தருவன மொன்றி வானோர் தலைத்தலை மயங்கித் தாழப்
பொருவரு முனிவர் வேதம் புகழ்ந்துரை யோதை பொங்க
மருவிரி துளப மௌலி மாநிலக் கிழத்தி யோடும்
திருவொடு மிருந்த மூலத் தேவையும் வணக்கஞ் செய்தான்.

Koviloor Digital Library

(பின்பு அனுமான்) தருக்களடர்ந்த வனம் பொருந்தி, வானவர் ஆங்காங்குப் (பக்தியினாற்) பரவசப்பட்டு வணங்கவும் ஒப்பற்றமுனிவர் வேதத்தினாற் புகழ்ந்துரைக்கும் ஒலி எங்கும் பரவவும், பூமாதேவியோடும் இலக்குமிதேவியோடும் நறுமணம் விரிகின்ற திருத்துழாயைத் தாங்கிய மௌலியுடனேயிருந்த (எல்லாப் பொருள்கட்கும்) மூலகாரணமான திருமாலையும் வணங்கினான்; -இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''ஆயதன்'' என்ற அடுத்துள்ள பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. திருமாலைக் கூறுமிடத்து 'மூலத் தேவு' என்றது, இக்கவிஞர் வைணவரென்பதைக் காட்டும். (2705)

51. உருத்திர மூர்த்தியைக் கண்டு வணங்குதல்

ஆயதன் வடகீழ் பாகத் தாயிர மருக்க ரான்ற
காய்கதிர் பரப்பி யஞ்சு கதிர்முகக் கமலங் காட்டித்
தூயபே ருலக மூன்றுந் தூவிய மலரிற் சூழ்ந்த
சேயிழை பாகத்து எண்டோ ளொருவனை வணக்கஞ் செய்தான்.

(அன்றியும் அநுமான்) அந்தமலையின் வடகீழ்ப் பாகத்தில் (ஈசான திசையில்) சிறந்தனவும் (இருளைக்) கடிகின்றனவுமான ஆயிரம்சூரியரின் கதிர்களைப் பரப்பிக்கொண்டு ஒளியுள்ள ஐந்துமுக கமலத்தைத் தோற்றுவித்து, பரிசுத்தமாகிய பெரியமூவுலகத்தோரும் அருச்சித்த மலர்களினாற் சூழப்பெற்றுச் செம்பொன்னணிகளையணிந்த உமாதேவியை (வாம) பாகத்திற் கொண்ட எண்தோள்களையுடைய ஒருவனை (சிவபெருமானை வணங்கினான்.

சிவபெருமான் ஆயிரம் சூரியரின் பிரகாசம் பொருந்திய ஐந்து முகங்களுடனும் எட்டுத் தோள்களுடனும் இம்மலையிலுள்ளனனென்க. இக்கவி, சிவபெருமானிடத்து இக்கவிஞர்க்கு உள்ள மதிப்பைக்காட்டும். சேயிழை-உமாதேவிக்கு, பண்புத்தொகையன் மொழி. ஆன்ற=அகன்ற, விரித்த, எனினுமாம். (2706)

52. இந்திரனைக் கண்டு வணங்குதல்

சந்திர னனைய கொற்றத் தனிக்குடை தலையிற் றாகச்
சுந்தர மகளி ரங்கைச் சாமரை தென்றல் தூவ
அந்தர வான நாட ரடிதொழ முரச மார்ப்ப
இந்திர னிருந்த தன்மை கண்டுவந் திறைஞ்சிப் போனான்.

(மற்றும் அனுமான்) சந்திரனையொத்த வெற்றி பொருந்திய தனிக்குடை தலையின் மீதாக (நிழல்செய்ய)வும், அழகிய மகளிர் அழகிய கையிலேந்திய சாமரை தென்றலைவீசவும், அந்தரமென்று வழங்கப்படும் வானத்திலுள்ள நாடாகிய சுவர்க்கலோகத்தவர் (தேவர்) பாதங்களை வணங்கவும்,

Koviloor Digital Library

(வெற்றி) முரசம் ஆரவாரிக்கவும், தேவேந்திரன் வீற்றிருந்த நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து வணங்கிச் சென்றான். (2707)

53. அனுமான் திசைக்காவலர் எண்மரைக் காணுதல்

பூவலர் மரத்தைப் போர்ப்பப் பொற்பகம் விரிந்து பொங்கித்
தேவர்த மிருக்கையான மேருவின் சிகரச் சேர்ப்பின்
மூவகை யுலகும் சூழ்ந்த முரண்திசை முறையில் தாங்கும்
காவல ரெண்மர் நின்ற தன்மையுந் தெரியக் காண்டான்.

மலர்கள் மலர்ந்துள்ள கற்பகதருக்களைச் சூழும்படி பொலிவு தன்னிடத்து விரிந்து கிளர்ந்து தேவர்கட்கு இருப்பிடமாகவுள்ள மேருமலையின் சிகரத்தின் எல்லையிலே மூவகையுலகத்திலும் சூழ்ந்துள்ள மாறுபட்ட திசைகளை முறைமையாகத் தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்குப்பாலகர்நின்ற தன்மையையும் கண்ணுக்குப் புலனாக (அவ்வனுமான்) கண்டான்.

கற்பக தருக்களை மேருவின்ஒளி போர்த்துக்கொண்டுள்ள தென்க. மேருகிரியின் சிகரத்து எட்டுப்புறத்திலும் எண்திசைக்குங் காவலர் தங்கியுள்ளாராவர். பொங்கி ஆன மேருவின் சிகரம் என்க. (2708)

54. உத்தரகுருவையடைந்து உதயமாய் விட்டதே யென்று அனுமான் கருதுதல்

அத்தடங் கிரியை நீங்கி யத்தலை யடைந்த வள்ளல்
உத்தர குருவை யுற்றா னொளியவன் கதிர்க ளூன்றிச்
செற்றிய இருள்இன் றாக்கி விளக்கிய செயலை நோக்கி
வித்தகன் விடிந்த தென்னா முடிந்ததென் வேக மென்றான்.

அந்தப் பெரியமலையைக் கடந்து அப்புறத்தை யடைந்த உதார குணமுள்ளவனான அநுமான், உத்தரகுருவை யடைந்தான்; (அங்குச்) சூரியனுடைய கதிர்கள் ஊன்றி நெருங்கிய இருளை இலவாகச் செய்து விளங்கிய தன்மையைப் பார்த்து செய்தொழிலில் திறமையமைந்தவனாகிய அநுமான், 'விடிந்திட்டதே!' என்று சொல்லி, எனதுவேகம் முடிந்தது என்று (வருந்தங்கொண்டு) கூறினான்.

விடிவதற்குள் மருத்துமலையைக்கண்டு கொண்டுபோய் இறந்தவர் யாவரையும் பிழைப்பிக்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்ததனால் உத்தர குருவிற் சூரியன் பேரொளிவீசியது கண்ட அநுமான் 'இவ்வளவில் விடிந்திட்டதே! என்னுடைய் வேகம் பயனற்றதாய் முடிந்திட்டதே!' என்று வருத்தமுற்றுக் கருதினானென்பதாம். பிறரைப் பிழைப்பிப்பதில் தன் வருத்தம் பாராது விரைதல் பற்றி, 'வள்ளல்' என்றார். வித்தகன்- எடுத்துக் கொண்ட காரியத்தைத் திறனுறச்செய்பவன். (2709)

Koviloor Digital Library

55. அனுமான் வருந்திய வகை

ஆதியா னுணரா முன்ன மருமருந் துதவி அல்லிற்
பாதியா லனைய துன்ப மகற்றுவான் பாவித் தேற்குச்
சோதியா னுதயஞ் செய்தா னுற்றதோர் துணித லாற்றேன்
ஏதியான் செய்வ தென்னா இடருற்றா னிணையி லாதான்.

தன்னை யொப்பாரில்லாதவனாகிய அநுமான், 'ஆதிமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமன் தெளிவடைதற்கு முன்னம் அரியமருந்தைக் (கொண்டுபோய்க்) கொடுத்து, பாதியிரவுக்குள் அந்தத் (தம்பி முதலியோர் இறந்ததனால் நேர்ந் துள்ள) துன்பத்தை நீக்குமாறு எண்ணியிருந்த எனக்கு, (என்னெண்ணத் திற்குமாறாகப்) பேரொளியுடையவனான சூரியன் உதித்திட்டான்; (அதனால் துன்பம்) நேர்ந்திட்டதற்கு (இப்போது செய்ய வேண்டுவது இன்னது என்று) ஓர்துணிவைக் கொண்டிலேன்; யான் செய்யத் தக்கது எது?' என்று துன்பத்தையடைந்தான். ஏது+ யான்=ஏதியான். (2710)

56. இரவு கழியவில்லையென்பதுணர்ந்த அநுமான் துயர் தீர்தல்

காற்றிசை சுருங்கச் செல்லுங் கடுமையான் கதிரின் செல்வன்
மேற்றிசை யெழுவா னல்லன் விடிந்தது மன்று மேரு
மாற்றினான் வடபாற் றோன்று மென்பது மறைகள் வல்லோர்
சாற்றினா ரென்னத் துன்பந் தணிந்தனன் தவத்து மிக்கான்.

தவத்தினால்மிக்கவனும் காற்றுத் திசையிலே சுருங்குமாறு (திக்கில்வீசுங் காற்றுச் சுருங்கியவேகமுள்ள தென்னுமாறு) செல்கின்ற வேகமுடையவனு மான அநுமான், -(வடதிசையாகச் செல்லும் தன்னுடைய இடப்பக்கத்திலே சூரியனிருப்பது கண்டு, ஆயிரம்) கிரணங்களைச் செல்வமாகக்கொண்டுள்ள சூரியன் மேற்குத் திசையில் உதிப்பவனல்லன்; (இப்போது) பொழுது விடியவும் இல்லை; மேருவில் (தன் கதியை) மாற்றினவனாய் (சூரியன்) வடபுறத்தில் (இருப்பார்க்கு மேற்குப் பக்கத்தில்) தோன்று மென்பதை மறைகள் வல்லவர் கூறியுள்ளா ரென்று (தன்) துன்பம் நீங்கப்பெற்றான்; -முத லடியில் கால் திசை என்று பிரிக்க. மேருமலையின் வடக்குப் பக்கத்திலுள் ளார்க்குச் சூரியன் மேற்கே தோன்றும்போது காலையும், கிழக்கே தோன்றும் போது மாலையுமுண்டாமென்பது, புராணக்கொள்கையென்ப. ஆகவே மேருவின் தென்புறத்திலுள்ளார்க்கு அப்போது இரவேயென்க. (2711)

57. உத்தரகுருநாட்டைக் காணுதல்

இருவரே தோன்றி யென்று மீறிலா வாயு ளெய்தி
ஒருவரோ டொருவ ருள்ள முயிரொடு மொன்றே யாகிப்
பொருவரு மின்பந் துய்த்துப் புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்
திருவுறை கமல மன்ன நாட்டையுந் தெரியக் கண்டான்.

Koviloor Digital Library

ஆண் பெண் என்ற இரட்டையராகவே தோன்றி என்றும் அழிதலில்லாத ஆயுளைப் பெற்று ஒருவரோடு ஒருவர் உயிருடன் மனமும் ஒன்றுபட்ட வராய் (இருவர்க்கும் ஒருயிரே யென்னுமாறு அன்பு பொருந்தியவராய்) நிகரற்ற இன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு புண்ணியம் புரிந்தோர் தங்குவதான இலக்குமி தங்குகிற தாமரையை யொத்த (இலக்குமி மாறாது உறைதற்கு இடனான) உத்தரகுருநாட்டையும் விளங்கப்பார்த்தான். (2712)

58. உத்தரகுருவைக் கண்டபின் அப்பாற் போதல்

வன்னிநாட் டியபொன் மௌலி வானவன் மலரின் மேலான்
கன்னிநாள் திருவைச் சேர்ந்த கண்ணனு மாளுங் காணிச்
சென்னிநாட் டெரியல் வீரன் தியாகமா வினோதன் தெய்வப்
பொன்னிநாட் டுவமை வைப்பைப் புலன்கொள நோக்கிப்போனான்.

நெருப்பை நாட்டினாற் போன்ற பொன்னிறச்சடையைச் சிரசிலே கொண்டவனான தேவனும் (சிவபெருமானும்), தாமரை மலரின் மீது வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவனும் செவ்விமாறாத கன்னிப்பருவமுள்ள திருவை (த் திருமார்பிலே) கொண்டுள்ள திருமாலும் ஆட்சிபுரிகின்ற இடமாகி, சிரசிலே அன்றுமலர்ந்த மலர்மாலையைத் தரித்த வீரனும் தியாகத் தையே பெரும்போது போக்காகக் கொண்டவனுமான சோழனுடைய பொன்னி நாட்டுக்கு உவமையான (அந்நாட்டு) நிலங்களைக் கண்ணுக்குப் புலனாகக் கண்டு (களித்து, அநுமான்) போகலானான்; பொன்-சடைக்கு, ஆகுபெயர், கம்பர் தமது தேசாபிமானத்தால் சோழ நாட்டை உவமையாகக் கூறினார். நாள் கன்னி செவ்விமாறாத கன்னிப்பருவம். செருகு கவி என்பர் சிலர். (2713)

59. நீலமால்வரையைக் காணுதல்

விரியவன் மேரு வென்னும் வெற்பினின் மீது செல்லும்
பெரியவ னயனார் செல்வம் பெற்றவன் பிறப்பிற் பேர்ந்தான்
அரியவ னுலக மெல்லா மளந்தநாள் வளர்ந்து தோன்றும்
கரியவ னென்ன நின்ற நீலமால் வரையைக் கண்டான்.

விரிவுற வலியமேருவென்னும் வெற்பிற்கு மீதாகவுஞ் செல்லும் பெருமையுள்ளவனும் பிரமபட்டத்தை நிச்சயமாகப் பெறப்போகின்ற வனும், (இனிப்) பிறப்பு இல்லாதவனுமாகிய அருங்குணத்தையுடைய அநுமான், (திரிவிக்கிரமனாகி) உலகமெல்லாம் அளந்தநாளிலே வளர்ந்து தோன்றிய கருநிறமுள்ள திருமால் போல (ஓங்கிவளர்ந்து) நின்ற நீலமால் வரையைக் கண்டான்; தெளிவுபற்றி, 'பெற்றவன்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அரியவன், கரியவன் என்று எடுத்து– ஹரியென்று பேரைக் கொண்ட கரியவனாகிய திருமால் என்றலும் ஒன்று. பாதலம் பூதலம் மீதலம்

Koviloor Digital Library

என்ற மூன்றையும் ஊடுருவி நீலநிறத்தையும் பெற்றிருத்தலால், அந்நீல மலை நெடுமாலை நிகர்க்குமென்க. (2714)

60. அநுமான் மருத்துமலையைக் காணுதல்

அற்குன்ற அலங்கு சோதி யம்மலை யகலப் போனான்
பொற்குன்ற மனைய தோளான் நோக்கினான் புலவன் சொன்ன
நற்குன்ற மதனைக் கண்டா னுணர்ந்தனன் நாக முற்ற
எற்குன்ற எரியுந் தெய்வ மருந்தடை யாளமென்ன

இருளும் (தன்முன்னே) ஒடுங்கும்படி (மிகக்கறுத்து) விளங்குஞ் சோதியையுடைய அம்மலை அகன்றிடும்படி கடந்து சென்றவனாய், பொன் மலையையொத்த தோள்களையுடைய அநுமான், (கண்களால்) நோக்கி, பேரறிவாளனான சாம்பவான் சொன்ன சிறந்த மருத்துமலையைக் கண்களாற் கண்டு, 'தெய்வ மருந்துக்கு அடையாளம் மேலுலகம் முற்றிலும் ஒளிகெடும்படி (ஒளி) வீசும்' என்றதனால் உணர்ந்தான்.

வானுலகத்து ஒளியும் கெடும்படி பேரொளி வீசுவதே, தெய்வ மருந்து உள்ள மலை யென்பதற்கு அடையாளமென்று அநுமான் ஊகித்து, மருத்து மலையை யுணர்ந்தானென்றவாறு. கண்டான் உணர்ந்தனன்- கண்டுணர்ந்த வனாய், நாகம் முற்ற மருந்து அடையாளம் என்ன – மலை முற்றிலும் மருந்தின் அடையாளம் (உள்ளன) என்ற காரணத்தினாலே, 'பாய்ந்தனன்' என மேற்கவியோடு குளகமாக உரைத்தலும் ஒன்று. (2715)

61. அநுமான் அம்மலை மீது பாய்தலால் மலை தாழவே, ஓஷதிகளைக் காக்குந் தேவதைகள் அநுமானைத் தடுத்துச் செய்தி விசாரித்தறிதல்

பாய்ந்தனன் பாய்த லோடு மம்மலை பாத லத்துச்
சாய்ந்தது காக்குந் தெய்வஞ் சலித்தன தடுத்துவந்து
காய்ந்தன நீதா னியாவன் கருத்தென்கொல் கழறு கென்ன
ஆய்ந்தவ னுற்ற தெல்லா மவற்றினுக் கறியச் சொன்னான்.

(அநுமான் அம்மலைமீது) பாய்ந்தான்; பாய்தலோடும் அம்மலை (அநுமானது வேகத்தைத் தாங்க முடியாமல்) பாதாளத்துச் சாய்ந்திட்டது; (மருந்துகளைக்) காக்குந் தேவதைகளும் (முதலில்) நிலைகலங்கினவாய், (பிறகு தேறி அவ்வனுமானைத்) தடுத்துவந்து காய்ந்து, 'நீ யாவன்? (உன்) கருத்து என்னை? சொல்வாய்' என்று வினாவ, ஆராய்ந்தறியுந் தன்மை யனான அநுமான் (தான்) நெருங்கி வந்த காரணத்தையெல்லாம் அத் தேவதைகட்குத் தெரியும்படி கூறினான். (2716)

Koviloor Digital Library

62. தெய்வங்கள் அனுமதி தந்தபின் அநுமானுக்குத் திருவாழி காட்சி கொடுத்துச் செல்ல, அம்மலையை அநுமான் பேர்த்தல்

கேட்டுஅவை யைய வேண்டிற்று இயற்றிப்பின் கெடாம லெம்பால்
காட்டென வுணர்த்தி வாழ்த்திக் கரந்தன கமலக் கண்ணன்
வாள்தலை நேமிதோன்ற மறைந்தது மண்ணி னின்றுந்
தோட்டன னுமன் மற்றக் குன்றினை வயிரத் தோளால்.

அத்தெய்வங்கள் (அவன் சொன்னவற்றைக்) கேட்டு, 'ஐயனே!' (மருந்து களினால் உனக்கு) வேண்டிய செயலைச் செய்து கொண்டிட்டு, பின்பு கெடாமல் எம்மிடம் (அவைகளை) வரவிடுக' என்று தெரிவித்து வாழ்த்தி மறைந்தன; (பின்பு) புண்டரீகாட்சனான திருமாலின் கூரிய நுனியையுடைய சக்கரப்படை காட்சிகொடுத்து (அதுவும்) மறைந்திட்டது; வயிரம்போலுறுதி யான தோளினால் அனுமான் பின்பு அக்குன்றினைப் பூமியிலிருந்து (வேரோடு) தோண்டியெடுத்தான்; அம்மலையைவேரோடு பறித்துக் கொண்டதற்குக் காரணம், -மேலைக்கவியில் விளங்கும். (2717)

63. அனுமான் மருத்துமலையைக் கையிலேந்தி விரைந்து போதல்

இங்குநின் றின்னன மருந்தென் றெண்ணினால்
சிங்குமாற் காலமென் றுணர்ந்த சிந்தையான்
அங்கது வேரொடும் அங்கை தாங்கினான்
பொங்கிய விசும்பிடைக் கடிது போகுவான்.

'இங்கிருந்து கொண்டு இன்னவை நமக்கு வேண்டிய மருத்துகளென்று ஆராயத்தொடங்கினால், காலங்கழியும்' என்று 'ஆராய்ந்த மனத்தை யுடையவனாய், (அனுமான்) அப்போது அம்மலையை வேருடன் அழகிய கையில் தாங்கி, ஓங்கிய சிறந்த விசும்பில் விரைந்துசெல்பவனானான்; காக்குந்தெய்வம் தடுத்தமை கூறிய கவி உதாரணமாக நேமியைக் கூறினார்; இனி கமலக் கண்ணன்- திருமாலினுடைய, வாள் தலை–பேரொளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட, நேமி–சக்கரம் போன்று வேண்டும் இடத்துச் சென்று தொழில் செய்யும் அனுமானுக்கு, தோன்றிமறைந்தது; அதனால் பெருஞ் சினங் கொண்டு வேரோடு ஒஷதிமலையைப் பறித்து வந்தான் என்னலாம். ஓஷதிமலை காணப்பட்டு மறைந்திட்டது. ஓஷதிகளைமாத்திரம் தேடிக் கொண்டு செல்லாமல் அனுமான் மலையை அவ்வாறு தோண்டியெடுத்துச் சென்றதற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (2718)

64. அம்மலையின் கீழ் மேற்பரப்புகள்

ஆயிர மியோசனை யகலமீ துயர்ந்து
ஆயிர மியோசனை யாழ்ந்த தம்மலை
ஏயெனு மாத்திரத் தொருகை யேந்தினான்
தாயின னுலகலொந் தவழ்ந்த சீர்த்தியான்.

Koviloor Digital Library

உலகெலாம் பரவிய கீர்த்தியையுடையவனான அனுமான், ஆயிரம் யோசனை தூரம் அகலம் மேற்புறத்துயர்ந்து, ஆயிரம்யோசனை தூரம் ஆழ்ந்துள்ளதான அந்தச் சஞ்சீவிமலையை ஒருநொடிப்பொழுதுக்குள் ஒருகையிலேந்தித் தாவினான். (2719)

65. கவிக்கூற்று

அத்தலை யன்னவ னனைய னாயினான்
இத்தலை யிருவரும் விரைவி னெய்தினார்
கைத்தலத் தாலடி வருடுங் காலையில்
உத்தமற் குற்றத்தை யுணர்த்து வாமரோ.

அங்கு அந்த அனுமான் அவ்வாறாயினான்; இங்கே (இலங்கையிற் போர்க்களத்திலே சாம்பவான் விபீடணன் என்ற) இருவரும், விரைவினில் (ஸ்ரீராமனை) அடைந்தவர்களாய், கைத்தலத்தினால் (அப்பிரானுடைய) திருவடிகளை மெல்லப் பிடிக்கின்ற காலத்தில், உத்தமனான அவ்விராம னுக்கு நிகழ்ந்ததை உணர்த்துவோம்; -அரோ-ஈற்றசை, அத்தலை என்றது- அனுமானுள்ள இடத்தை இத்தலையென்றது போர்க்களத்துச் சாம்பவான் விபீடணன் ஸ்ரீராமன் என்பாருள்ள இடத்தை. (2720)

66. இராமபிரான் கண்களை விழித்தல்

வண்டென மடந்தையர் மனத்தை வேரொடும்
கண்டன கொளவருங் கருணை தாமெனக்
கொண்டன கொடுப்பன வரங்கள் கோளிலாப்
புண்டரீ கத்துணை தருமம் பூத்தன.

(தம்மீது படிந்திருக்கும்) வண்டு என்னும்படி மடந்தையரின் மனத்தை வேரோடுங்கொண்டனவும், (எல்லாப் பிராணிகளும் முகந்து) கொள்ளும் படி தோன்றுகின்ற கருணையே தாமென்னுமாறு (அக்கருணையை நிரம்பக்) கொண்டனவும், வரங்களைக் கொடுப்பனவுமான மாறுபாடில்லாத புண்டரீக விணைகளாகிய (அப்பிரானுடைய) திருக்கண்கள் தருமம்போல மலர்ந்து விளங்கின.

ஸ்ரீராமபிரான் திருக்கண்களை விழித்துப் பார்த்தானென்றவாறு. தாமரை மலரில் வண்டுகள் படிவதுபோல இத்திருக்கண்களின் அழகிலீடுபட்டு மடந்தையர் மனங்கள் முற்றும்படிந் துள்ளனவென்பது, முதலடியிற் கூறிய பொருள்; கருணைவடிவ மானவையென்பது, இரண்டாமடியின் பொருள், முதலடிக்கு-வண்டைப்போலத் தொடரும் மடந்தையர் மனத்தைத் தம்மிடத்து அணுகவொட்டாது வேருடனே நீக்கியவையெனப் பொருள் கொள்வாருமுளர். (2721)

Koviloor Digital Library

67. அருகிருக்கும் சாம்பவ விபீடணரை ஸ்ரீராமன் காணுதல்

நோக்கினன் கரடிகட் கரசு நோன்புகழ்
ஆக்கிய நிருதனு மழுத கண்ணினார்
தூக்கிய தலையினர் தொழுத கையினர்
ஏக்கமுற் றருகிருந் திரங்கு வார்களை.

கண்ணீரைவடிக்குங் கண்களை யுடையவரும், தூக்கிய தலையையும் தொழுத கையையுங் கொண்டவரும் ஏக்கங் கொண்டு தன்னருகேயிருந்து இரங்குகின்றவருமான கரடிகட்கு அரசனான சாம்பவானும் மிக்க புகழைப் பெற்றுள்ளவனான அரக்கர் குலத்துப் பிறந்த விபீடணனும் என்பவர்களைப் பார்த்தான், (ஸ்ரீராமன்). (2722)

68. விபீடணன் சாம்பவான் இருவரையும் ஸ்ரீராமன் விசாரித்தல்

ஏவிய காரிய மியற்றி யெய்தினை
நோவிலை கொல்லென நோக்கி வீடணன்
தாவரும் பெரும்புகழ்ச் சாம்பன் றன்னையும்
ஆவிவந் தனைகொலென் றருளி னானரோ.

விபீடணனை நோக்கி, 'விபீடணா! ஏவின காரியத்தைச் செய்து வந்தாயா? தீதின்றியுள்ளாயா?' எனவும், குற்றமற்ற . புகழையுடைய சாம்பவானை (நோக்கி) 'ஆவிவரப்பெற்றாயா?' எனவும் அருள்கொண்டு வினாவினான் (ஸ்ரீராமன்); எய்தினை- கொல், நோவிலைகொல்' என்று 'கொல்' என்பதை, ஈரிடத்துங் கூட்டுக. இனி, எய்தினை-எய்தினநீ என வினையாலணையும் பெயராகவுமாம். (2723)

69. ஸ்ரீராமன் 'இப்போது நாம் செய்யத்தக்கது யாது?' என வினாவுதல்

ஐயன்மீர் நமக்குற்ற அழிவி தாதலின்
செய்வகை பிறிதிலா வுயிரில் தீர்ந்தவர்
உய்கில ரினிச் செயற் குரிய துண்டெனிற்
பொய்யிலீர் புகலுதிர் புலமை யுள்ளத்தீர்.

ஐயன்மீர்! மாறாகச்செய்யத்தக்க செயல் இல்லாமல் உயிர் நீங்கினவர் உய்யாமலேபோயினர்; நமக்கு நேர்ந்த அழிவு இவ்வாறாயிருத்தலால், இப்போது செய்தற்கு உரிய செயல் (ஏதேனும்) உண்டாயின், தேர்ந்த அறிவு பொருந்திய மனத்தையுடையவரே! பொய்யிலீர்! சொல்லுவீர்களாக; -பிறிது செய்வகை உயிர்பிழைக்குமாறு செய்யுஞ் செயல். (2724)

Koviloor Digital Library

70-80. இராமபிரான் பலபடி வருந்துதலைத் தெரிவிக்கும்

சீதையென் றொருத்தியா லுள்ளந் தேம்பிய
பேதையேன் சிறுமையா லுற்ற பெற்றியை
யாதென வுணர்த்துகே னுலகொ டீர்வுறாக்
காதைவன் பழியொடுந் திருத்திக் காட்டினேன்.

சீதையென்ற ஒருத்தியால் மனம்வாடிய அறிவில்லாத யான், தாழ்மையான புத்தியினால் அடைந்த தன்மையை யாதென்று சொல்லுவேன்! இவ்வுலகத்தோடு பொருந்தாத (உலகத்தில் எங்கும் நடந்திலாத) இந்த (என்) கதையைக் கொடிய பழியோடும் நிலைபெறச் செய்துகாட்டினேன். (2725)

71. மாயையின் மானென எம்பி வாய்மையால்
தூயன வுறுதிகள் சொன்ன சொற்கொளேன்
போயினன் பெண்ணுரை மறாது போனதால்
ஆயதிப் பழியுடை ஆனி யன்பினீர்.

அன்பையுடையவர்களே! '(இது), மாயையினால் வந்த மானாகும்' என்று என் தம்பி உண்மையால் தூய்மைபெற்றனவான உறுதிகளைச் சொன்ன சொற்களைக் கொள்ளேனாய், (அம்மானைப்பிடிக்க(ப்) போயினேன்; பெண்ணினுரையை மறுக்காமல் (அங்ஙனம்) போனதனால், பழியைக்கொண்ட இந்தத் தீங்கு உண்டாயிற்று; ஆனி—ஹாநி; தீங்கு. (2726)

72. கண்டன னிராவணன் றன்னைக் கண்களால்
மண்டமர் புரிந்தனன் வலியி னாருயிர்
கொண்டிலன் உறவெலாங் கொடுத்து மாளநான்
பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்.

இராவணன் தன்னைக் கண்களாற் கண்டேன்; வலிமையோடு நெருங்கிய போரைச் செய்தேன்: (ஆயினும்,) நான் முன்னே செய்துள்ள தீவினையுண்டாக்கிய நிலைமையினால், நான் உறவினருயிரையெல்லாம் மாண்டிடுமாறு பறிகொடுத்தும் (என்) வலிமையினால் (அவ்விராவணனுடைய) அருமையான உயிரைக் கொள்ளாதவனாயினேன்.

முன்னமே வலிமையினால் இராவணனுயிரைக் கொண்டிருந்தால், இப்போது உறவினருயிரை மாளப் பறிகொடுக்க நேர்ந்திராது; அங்ஙனஞ் செய்யா தொழிந்தது, எனது தீவினையின் தூண்டுதலே யென்றவாறு. (2727)

73. தேவர் தம் படைக்கலந் தொடுத்துத் தீயவன்
சாவது காண்டுமென் றிளவல் சாற்றவும்
ஆவதை யிசைந்திலன் அழிவ தென்வயின்
மேவுத லுறுவதோர் விதியின் வெம்மையால்.

Koviloor Digital Library

(என்) தம்பி, பிரமதேவருடைய படைக்கலத்தைத் தொடுத்துத் தீயவன் சாவதைக் காண்போமென்று சொல்லிய போதும், அழிவு என்னிடத்துப் பொருந்துவதான ஒப்பற்ற விதியின் கொடுமையால், பொருந்திய அச் செயலை உடன்படாதவனாயினேன்; -அழிவது, அது- பகுதிப்பொருள் விகுதி. இனி, மேற்செய்யுளோடு குளகமாக, 'ஆவதை இசைந்திலன்; என் வயின் அழிவது மேவுதலுறுவதோர் விதியின் வெம்மையால், உடன் நின்றிலன்; எறிபடைக்கு நீதியால் பூசனை இயற்ற உன்னினேன் என்று தொடருமெனினுமாம். (2728)

74. நின்றில னுட னெறி படைக்கு நீதியால்
ஒன்றிய பூசனை இயற்ற வுன்னினேன்
பொன்றினர் தமரெலா மிளவல் போயினான்
வென்றில னரக்கனை விதியின் வெம்மையால்.

(போர்க்களத்துத்) தம்பியுடன் நிற்காதவனாய் எறிகின்ற படைக் கலத்துக்கு முறைப்படி பொருந்திய பூசனையை இயற்ற நினைத்தேன்; தீவினையின் மிகுதியால், (நம்) தமரெல்லாம் இறந்திட்டனர். என் தம்பி அரக் கனை வெல்லாதவனாய் உயிர்நீங்கினான்; -போதல்-உயிர் நீங்குதல். (2729)

75. ஈண்டிவ ணிருந்திவை யியம்பு மேழைமை
வேண்டுவ தன்றினி அமரின் வீடிய
ஆண்டகை யன்பரை யமரர் நாட்டிடைக்
காண்டலே நலம்பிற கண்ட தில்லையால்.

இப்போது இங்கேயிருந்து இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லுகின்ற அறிவின்மை, வேண்டத்தக்கதன்று; இனி, அமரிலிறந்த ஆண்மைக் குண முடைய அன்பரைத் தேவலோகத்திற் காண்டலே நலம்: (இனி அவர்களைக் காண) வேறு உபாயம் காணப்படவில்லை; -இதனால், தானும் இறப்பதில் துணிவு பூண்டமையை ஸ்ரீராமன் தெரிவிக்கின்றான். அமரர் நாட்டிடைக் காண்டல்-இறந்து சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து அங்குக்காணுதல், இறத் தலே நலமென்பதை வேறுவகையாகக் கூறியது-பிறிதினவிற்சியணி. (2730)

76. எம்பியைத் துணைவரை யிழந்தப் பாலினி
வெம்புபோ ரரக்கரை முருக்கி வேரறுத்து
அம்பினி னிராவ ணனாவி பாழ்படுத்து
உம்பருக் குதவிமே லுறுவ தென்னரோ.

என் தம்பியையும் சினேகிதர்களையும் இழந்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு இனிமேல் (மனம்) வெதும்பிச்செய்கின்ற போரிலே அரக்கரை அழித்து (அவர்களை) அடியோடு ஒழித்திட்டு, (என்) அம்பினால் இராவணன் ஆவி யையும் ஒழித்துத் தேவர்கட்கு உதவுதலைச் செய்திட்டுப் பின்னர் (யான்)

Koviloor Digital Library

அடையப்போவது என்? தம்பியுந் துணைவரும் இறந்தபிறகு தேவகாரியத் திற்காக அரக்கரை யொழிப்பது எனக்குப் பயன்தருவ தாகாதென்றபடி. (2731)

77. இளையவ னிறந்தபின் னெவரு மென்னெனக்கு
அளவறு சீர்த்தியென் அறனென் னாண்மையென்
கிளையுறு சுற்றமென் அரசென் கேண்மையென்
விளைவுதா னென்மறை விதியென் மெய்ம்மையென்.

இளையவன் இறந்தபிறகு, எனக்கு எவர்தான் எதற்கு? அளவற்ற கீர்த்திதான் எதற்கு? அறந்தான் எதற்கு? ஆண்மைதான் எதற்கு? அரசுதான் எதற்கு? கிளைபோல தழுவுந்தன்மைய பொருந்தி சுற்றந்தான் எதற்கு? நட்புத்தான் எதற்கு? நல்விளைவுதான் எதற்கு? வேதவிதி எதற்கு? மெய்ம்மை தான் எதற்கு?

தம்பியில்லையானால் எவற்றாலும் எவராலும் நான் அடையத் தக்க பயன் எதுவுமில்லை யென்றபடி. மெய்ம்மையென்பதற்கு—பரம்பொருள் என்றலும் ஒன்று. (2732)

78. இரக்கமும் பாழ்பட வெம்பி ஈறுகண்டு
அரக்கரை வென்றுநின் றாண்மை யாள்வனேல்
மரக்கண்வன் கள்வனேன் வஞ்ச னேனினிக்
கரக்கும தல்லதோர் கடனுண் டாகுமோ.

தயையென்கின்ற குணமும் பாழ்படும்படி என் தம்பியின் நாசத்தைக் கண்டபின் அரக்கரைச் சயித்துநின்று பராக்கிர மத்தையாள்வேனேயானால், மரப்பாவையின் (கண்போன்ற) கண்களைப்பெற்ற வலியகள்வனும் வஞ்சகனுமாவேன்; (ஆதலால்) இனி உயிரை, யிழப்பதல்லது செய்ய வேண்டிய ஒரு செயலுண்டாகுமோ?

கரத்தல்-உயிர்போயொளித்தல், கண்படைத்தற்குப்பயன்-இரக்கத்தைப் பெற்றிருத்தல்: அவ்விரக்கமில்லா விடின், என்னுடைய கண் மரப்பாவைக் கண்ணைப் போன்றதாக, கள்வனென்றும் வஞ்சகனென்றும் சொல்லும் பழிச்சொல்லுக்கு இடனாவேனாதலால், உயிரைவிடுவதே தகுதியென்றபடி. அன்பின்செயல் என்னிடத்து இல்லாவிடின் யான் இத்துணைநாள் தம்பி யிடத்தும் துணைவரிடத்தும் பேரன்புடையவன் போலக்காட்டியது, கள்ள மும், வஞ்சகமுமாய் முடியுமென்க. மரம்-மரத்தினாலியன்ற பாவைக்கு, ஆகுபெயர். ''மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார்கண்'' என்றது. இங்குக் காணத் தக்கது. (2733)

Koviloor Digital Library

79. தாதையை யிழந்தபின் சடாயு இற்றபின்
காதலின் றுணைவரு முடியக் காத்துழல்
கோதறு தம்பியும் விளியக் கோளிலன்
சீதையை உவந்துளா னென்பர் சீரியோர்.

(நான் இப்போது அரக்கரைவென்று சீதையை மீட்பேனானால்), 'தந்தையாகிய தசரதசக்ரவர்த்தியை யிழந்தபின்னும் (தாதைமுறையாகிய) சடாயு அழிந்தபின்னும், அன்பையுடைய நண்பரெல்லாம் உயிர்முடியவும், (எல்லா நிலையிலும்) காத்து வருந்திய குற்றமற்றதம்பியும் மாளவும், சீதையை யுவந்துள்ளான்: நல்லெண்ணமில்லாதவன் என்று பெரியோர் (என்னைப்) பழிப்பர். இவ்வாறு பழிச்சொல்லைப்பெறுமாறு சீதையைமீட்டு வாழ்வதினும் உயிரையிழப்பதே கடமை யென்றவாறு. (2734)

80. வென்றன னரக்கரை வேரும் வீய்ந்தறக்
கொன்றன னயோத்தியைக் குறுகினேன் குணத்து
இன்றுணைத் தம்பியை யின்றி யானுளேன்
நன்றர சாளுமா(று) சால நன்றரோ.

(போரில்) வெற்றிபெற்று அரக்கரை வேரும் ஒழிந்திடக் கொன்றவனாகி, அயோத்தியாபுரியையடைந்து, நற்குணம் நிறைந்த இனியதுணைவனான தம்பியையில்லாமலே யான் உயிர் வாழ்பவனாய் அரசுபுரியும் வகை நன்று; மிகவும்நன்று; அரோ–ஈற்றசை, தம்பியையின்றி அயோத்திசென்று அரசு புரிவது எனக்கு மிகவும் பழிப்பைத்தருவதா மென்பது, குறிப்பு. (2735)

81. முடிவதே தகுதி யென்று ஸ்ரீராமன்
கூறுகையில், சாம்பவான் கூறலுறல்

படியின தாதலின் யாதும் பார்க்கிலன்
முடிகுவ னுடனென முடுக்கிக் கூறலும்
அடியிணை வணங்கியச் சாம்ப னாழியாய்
நொடிகுவ துளதென நுவல்வ தாயினான்.

(என்) நிலைமை இவ்வாறு உளதாதலால், எதையும் ஆலோசியாதவனாய் உடனே முடிந்திடுவேனென்று தீர்மானமாக (ஸ்ரீராமன்) கூறினவுடனே, சாம்பவான் (அப்பிரானது) இணையடிகளை வணங்கி 'ஆழியாய்! சொல்லவேண்டுவது (ஒன்று) உள்ளது' என்று சொல்லி, சொல்லலாயினான்; -சாம்பவான் கூறுவதை காண்க. இனது=இன்னது. (2736)

Koviloor Digital Library

82-91. சாம்பவான் ஸ்ரீராமனைத் துதித்து 'அனுமான் கொணரும் சஞ்சீவி மலையினால் யாவரும் உய்வர்' எனல்

82. உன்னை நீ யுணர்கிலை யடிய னேனுனை
முன்னமே உணர்குவன் மொழிதல் தீதது
என்னெனி லிமையவ ரெண்ணுக் கீனமாம்
பின்னரே தெரிகுதி தெரிவில் பெற்றியாய்.

(எவராலும்) தெரிந்துகொள்ளமுடியாத தன்மையுள்ளவனே! உன்னை நீ அறியாதவன் போலிருக்கிறாய்; அடியேன் உன்னை முன்னரே அறிகுவேன்; (அதனை) மொழிதல் நன்றன்று; ஏனெனின், இமையவருடைய எண்ணத்துக்குக் குறைவாம்; (உன் தன்மையை நீ) பின்பே அறிகுவாய்.

பரம்பொருளை ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே, அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ'' என்று வேதபுருஷனும் தன்வாக்குமனசுகளுக்கு எட்டாதவ னென்பதனால், 'தெரிவில் பெற்றியாய்' என்றது. இராவணவதத்தின் பொருட்டுத் தெய்வவுருக்கரந்து வேற்றுருக் கொண்டு கடவுளாகிய நீயும் தேவர்களும் வந்திருக்கையில் அந்தப் பரமரகசியத்தை வெளியிடுவது அபசாரமாகு மென்பான், 'இமையவரெண்ணுக்கீனமாம்' என்றான். (2737)

83. அம்புயத் தவன்படை யாதல் தேறினன்
உம்பியை யுலப்பரு முருவை யூன்றிட
வெம்பு வெங் களத்திடை விழுத்த வென்றியான்
எம்பெருந் தலைவவீ தெண்ண முண்மையால்.

எம்முடைய பெருந்தலைவனே! சினம் வெளிப்படுகின்ற கொடிய போர்க்களத்திலே உன் தம்பியையும் அழித்தற்கு அரிய உடம்பிலேஊன்ற(ப் பதிந்து) உயிரைப்போக்கிய வெற்றியைப் படைத்துள்ளதனால், (எதிரிவிட்டது) பிரமதேவனது அஸ்திரமென்பதை உணர்ந்திட்டேன்; இந்த என்னெண்ணம் சத்தியமானதேயாகும்; உம்பியை-உன் தம்பியையும், உலப்ப அரு உருவை-அளவிடமுடியாத வானரரையும் என்று கூறுவாருமுளர். ஆல்-ஈற்றசை; தேற்றமுமாம். (2738)

84. அன்னவன் படைக்கல மமரர் தானவர்
தன்னையும் விடினுயிர் குடிக்குந் தற்பர
உன்னையொன் றிழைத்தில தொழிந்து நீங்கியது
இன்னமு முவகையொன் றெண்ண வேண்டுமோ.

அந்தப் பிரமதேவனுடைய அத்திரமானது பிரயோகிக்கப்படுமாயின் அமரர் தானவர் என்பவர்களையும் உயிர்போக்கியே தீரும்; எல்லாப் பொருளிலும் மேம்பட்டவனே! (அது) உன்னை யொன்றுஞ்செய்ய மாட்டாது ஒழிந்து நீங்கியது; இதைக் காட்டிலும் (வேறே) மகிழ்ச்சியைத்

Koviloor Digital Library

தரக்கூடியது ஒன்று எண்ணவேண்டுமோ? ஈற்றடியில் 'உவமை வேறெண்ண வேண்டுமோ' என்ற பாடத்திற்கு -இது பிரமாத்திரமென்பதற்கு உன்னைத் தவிர யாவரையும் ஒழித்ததுவே போதிய நிதரிசனமென்று பொருள் கூறலாம். (2739)

85. பெருந்திற லனுமனீண் டுணர்வு பெற்றுத்தான்
அருந்துய ரளவிலா தாற்று வானையான்
மருந்திறைப் பொழுதினிற் கொணர்கு வாயெனப்
பொருந்தினன் வடதிசைக் கடிது போயினான்.

பெருஞ்சாமர்த்தியம் படைத்த அநுமான் இப்போது உணர்வு அடைந்து (போக்குவதற்கு) அரிய துயரை அளவில்லாதவாறு காட்டுவானை நோக்கி, யான், '(யாவரையும் பிழைப்பிக்க வல்ல) மருந்தை நொடிப்பொழுதிலே கொணர்வாய்' என்று கூற, உடன்பட்டவனாய், (அவன் அம்மருந்து கொணரும்பொருட்டு) வடதிசைக்கு விரைந்து சென்றுளான். (2740)

86. பனிவரை கடந்தனன் பருப்ப தங்களின்
தனியர சின்புறந் தவிரச் சார்ந்துளன்
இனியொரு கணத்தின்வந் தெய்து மீண்டுறும்
துனிவரு துன்பநீ துறத்தி தொல்லையோய்.

இமயமலையைக்கடந்து பருப்பதங்கட்கு ஒப்பற்ற அரசான மேருமலையினிடமும் நீங்க (அப்பாற்) சேர்ந்துள்ளானாகிய அநுமான் இனியொரு கணத்திற்குள் இங்கே வந்துசேர்வான்; பழமையானவனே! மிக்க மனக் கலக்கம் வருவதற்குக் காரணமான துன்பத்தை நீ விட்டிடுவாய்; உறும்-மிக்க. எய்தும்-முற்று. (2741)

87. யானலால் எந்தையா யுலகை யீன்றுளான்
தானலாற் சிவனலால் நேமி தாங்கிய
கோனலா லியாவரு முணருங் கோளில
வேனிலான் மேனியாய் மருந்தை மெய்யுற.

மன்மதன்போற கட்டழகுவாய்ந்தவனே! யான் அல்லாமலும், எனது தந்தையாகி உலகைப்படைத்தவனான பிரமதேவனல்லாமலும், சிவனல்லாமலும், சக்கராயுதத்தைத் தாங்கிய தலைவனாகிய திருமாலல்லாமலும், எவரும், மருந்தை உண்மைபொருந்த அறியும் அறிவு இல்லாதவராவர்;

அம்மருந்துகளின் தன்மை எனக்கும் திரிமூர்த்திகட்குந் தெரியுமேயன்றி, மற்றையோர்க்குத் தெரியாதென்றபடி, மூன்றாமடியில், கோளிலா என்று படித்து-யானும் பிரமன் முதலியோருமின்றி மற்றைஎவரும் அறியுந் தன்மையில்லாத அம்மருந்தை மெய்யிற்பொருந்த (அங்ஙனம் பொருந்தியவர்க்கு) மன்மதன் போன்ற மேனியுண்டாகுமெனினுமாம். (2742)

Koviloor Digital Library

88. ஆர்கலி கடைந்தநா ளமிர்தின் வந்தன
காா்நிறத் தண்ணல்தன் நேமி காப்பன
மேருவி னுத்தர குருவின் மேலுள
யாருமுற் றுணர்கிலா அரண மெய்தின.

(அம்மருந்துகள்), கடலைக்கடைந்தபோது அமிழ்தத்துடனே தோன்றி னவை; கருநிறமுடைய கடவுளான திருமாலின் சக்கரப்படையால் பாது காக்கப்படுவன: மேருவின் வடக்கிலுள்ள குருநாட்டிற்கும் அப்பாலுள்ளன: எவராலும் பொருந்தி அறியப்படாத பாதுகாவலையடைந்தன: பாரதயுத்தம் நிகழ்ந்த குருக்ஷேத்திரத்தினும் வேறுபாடு விளங்க. 'மேருவினுத்தர' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. (2743)

89. தோன்றிய நாள்மு லியாருந் தொட்டில
ஆன்றபே ரண்ணலே அவற்றி னாற்றல்கேள்
மூன்றென வொன்றிய வுலக முன்னைநாள்
ஈன்றவ னிறப்பினும் ஆவி யீயுமால்.

தோன்றினநாள் தொடங்கி எவராலுந் தொடப்படாதன; மிக்க புகழ்பெற்ற பெருமையிற் சிறந்தோனே! அவற்றின் வல்லமையைக் கேட்பாயாக; மூன்றென்று ஒருமித்துச் சொல்லப்படுகின்ற (எல்லா) வுலகங்களையும் ஆதியிற்படைத்தவனான பிரமதேவன் இறப்பையடைந்தாலும், (அம் மருந்துகள் அவனுடைய) உயிரையும் ஈயும். (2744)

90. சல்லிய மகற்றுவ தொன்று சந்துகள்
புல்லுறப் பொருந்துவ தொன்று போயின
நல்லுயிர் நல்குவ தொன்று நன்னிறம்
தொல்லைய தாக்குவ தொன்று தொல்லையோய்.

பழமையானவனே! (அம்மருந்துகளில்) ஒன்று, சல்லியத்தைப் போக்கு வது; ஒன்று, கூட்டுகளைப் பொருந்தும்படி கூட்டுவது; ஒன்று, போன (இறந்த) பிராணனைத் தருவது; ஒன்று, நல்ல உடலைப் பழமைபோல ஆக்குவது;

கீழ்ச்செய்யுட்களில் மருந்து கொணர்வதைக் குறித்துப் பொதுவாகக் கூறிய சாம்பவான், அம்மருந்துகளில் நான்குவகை யுண்டென்பதை இங்குத் தெரிவிக்கின்றான். உடலில் எதிரிகளுடைய படைபொருந்தியிருந்தால் அவற்றை நீங்குவது ஒன்று: அது விசல்லியகரணியெனப்படும். அங்ஙனம் சல்லியத்தைப்போக்கிய பின் மூட்டு விட்டிருந்தால் சேர்ப்பது-மற்றொன்று: அது, ஸந்தாநகரணியெனப்படும். போன உயிரைத் தருவது பிறிது ஒன்று: அது, சஞ்சீவகரணியெனப்படும். அடிப்பட்ட வடு இருந்தால் அவ்வடுவை நீக்கி உடலை முன்போல ஆக்குவது ஒன்று: அது ஸாவர்ண்யகரணி யெனப்படுமென்க. இந்நான்கனுள் உயிரைப்பிழைப்பிப்பதே முக்கிய

Koviloor Digital Library

மாதலால், அதனைப்பாராட்டி, 'ஈன்றவனிறப்பினுமாவியீயும்' என்று கீழும் கூறினார்ன். (2745)

91. வருவது திண்ணநீ வருந்தல் மாருதி
தருநெறி தருமமே காட்டத் தாழ்கலன்
அருமைய தன்றெனா வடிவ ணங்கினான்
இருமையுந் துடைப்பவ னேம்ப லெய்தினான்.

(மருந்து) வருவதென்பது நிச்சயம்: நீ வருந்தாதே; அநுமான் தருமமே வழிகாட்டத் தாமதியாதவனாய்க் கொணர்வான்: (அவனுக்கு இது), அருமையானதன்று என்று கூறி (சாம்பவான் ஸ்ரீராமபிரானுடைய) திருவடிகளில் வணங்கினான்: (அது கண்டு, தன்னையடைந்தாருடைய நல்வினை தீவினையென்ற இரண்டு வினைகளையும் போக்குபவனான (திருமாலின் அமிசமான) ஸ்ரீராமன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். (2746)

92. அநுமான் மருந்துகொணர்வானென்பதை நம்பினேனென்று ஸ்ரீராமன் கூறுகையில் வடதிசையிலொலியெழுதல்

பொன்மலை மீதுபோய்ப் போக பூமியின்
நன்மருந் துதவுமென் றுரைத்த நல்லுரைக்கு
அன்வய மில்லையென் றயிர்க்கின் றேனலேன்
என்னலும் வடதிசை யெழுந்த தங்கொலி.

மேருமலைக்கும் அப்பாற்போய்ப் போகபூமியிலுள்ள நல்ல மருந்துகளை (அநுமான்) கொணர்வானென்று சொன்ன நல்ல உரைக்குப் பொருத்தமில்லையென்று சந்தேகிக்கின்றேனல்லேன் என்று (ஸ்ரீராமன்) சொல்லுமளவிலே, அங்கே வடதிசையில் ஒலி எழுந்தது. (2747)

93. பெருங்காற்றுத் தோன்றுதல்

கடல்கிளர்ந்த தெழுந்துமேற் படரக் கார்வரை
இடையிடை பறிந்துவிண் ணேற விற்றிடை
தடை யிலா துடற்றுறு சண்டமாருதம்
வடதிசை தோன்றிய மறுக்க முற்றதால்.

கடல் பொங்கியெழுந்து (கரை) மீதுசெல்லவும், கார் தங்கியமலை இடையிடைபறியுண்டு வானத்திலேறவும், நடுவே இற்றுத் தடுக்கப்படுதலில்லாமல் வீசுகின்ற சண்டமாருதம் வட திசையிலே தோன்றியதனாலான கலக்கம் உண்டாயிற்று; சண்டமாருதம் தோன்றியது, அநுமான் வரும் விரைவினாலென்க. கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியபடி ஒலியெழுந்ததும் மேலே மீன் குலம் குலைதல் முதலியனவும் அநுமன் வரும் விரைவு பற்றியனவேயாம். (2748)

Koviloor Digital Library

94. நட்சத்திரக்கூட்டம் நிலைகுலைதல் முதலியன நிகழ்தல்

மீன்குலங் குலைந்துக வெயிலின் மண்டிலம்
தான்குலைந் துயர்மதி தழுவத் தன்னுழை
மான்குலம் வெருக்கொள மயங்கி மண்டிவான்
தேன்குலம் கலங்கிய நறவிற் சென்றவால்.

நட்சத்திரக்கூட்டம் நிலைகுலைந்துசிந்தவும், சூரிய மண்டலம் தான் நிலை தடுமாறி உயர்ந்துள்ள சந்திரனைத் தழுவவும், தன்னிடத்து (சந்திரனிடத்து) உள்ள மானால் மான்குலம் வெருட்சியை யடையவும், தேன் கூண்டிலே மொய்ப்பனவாய் நிலைகலங்கப் பெற்ற தேனினம் போல மேகம் (ஒன்றொடொன்று) நெருங்கி மயங்கிச் சென்றன; நறவுகலங்கிய தேன் குலத்தின் என உருபு மாறுக: நறவு-தேன்கூண்டிற்கு, இலக்கணை. உழை–மான்: இனி, இடம்–எனினுமாம்: தன்னுழைமானால் என்க. குலம்–மான் குலம். மான்குலம் என்றே எடுக்கவுமாம். (2749)

95. அனுமான் ஆரவாரித்தல்

வேர்த்துணர் தூரொடு விசும்பை மீச்செலப்
போர்த்தன மலையொடு மரனு முன்புபோல்
தூர்த்தன வேலையைக் காலின் தோன்றலும்
ஆர்த்தன னனையவ ரரந்தை யாற்றுவான்.

வேரும் பூங்கொத்தும் தூருடனே ஆகாயத்தின் மேற் சென்றதனால் (அவ்விடத்தை) மூடிக்கொண்டனவாகி, மலையும் மரமும் முன்புபோல் (நளன்சேதுவைக் கட்டியபொழுதிற் போல) கடலைத் தூர்த்தன; அனுமானும், அங்குள்ள ஸ்ரீராமன் சாம்பவான் விபீடணன் என்பவருடைய துயரத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு ஆர வாரஞ்செய்தான். (2750)

96. அநுமான் செய்த பேரொலியின் வருணனை

மழைகளுங் கடல்களு மற்று முற்றிமண்
உழையவும் விசும்பவு மொலித்தற் கொத்துள
குழீஇயின குமுறின கொள்கை கொண்டவால்
உழுவைமின் சினத்தனன் ஆர்த்த வோசையே.

புலிபோன்ற சினத்தை யுடையவனான அநுமான் ஆரவாரித்த ஓசை யானது,- மண்ணினிடத்திலிருப்பனவும் விசும்பினிடத்தனவுமாகி ஒலித் தற்கு ஏற்றனவான மழைகளும் கடல்களும் மற்றுமுள்ள எல்லாமும் (ஒன்று) கூடியனவாய் ஒலித்த தன்மையைக் கொண்டது.

அநுமான் செய்த பேரொலியானது, பூமியிலும் வானத்திலும் இருப்பன வாகி ஒலி செய்வனவான மேகம் கடல் முதலிய யாவும் ஒன்று திரண்டு

Koviloor Digital Library

ஒலித்தாலெழும் ஆரவாரத்தைப்போல மிக்கிருந்ததென்க; தற்குறிப் பேற்றம். மண் உழைய ஒலித்தற்கு ஒத்துளவும் விசும்பு ஒலித்தற்கு ஒத்துள வும், மற்றும் முற்றும்—பத்துத்திசைகளில் மண்விண் தவிர மற்றை எண் திசையிலுள்ளன யாவும் என்க. விசும்ப-பலவின்பாற்குறிப்புப்பெயர். (2751)

97. மருத்துமலையைக் கொண்டுவரும் அனுமானுடைய தோற்றம்

எறிதிரைப் பெருங்கடல் கடைய ஏற்றநாள்
செறிசுடர் மந்தரந் தருதி சென்றென
வெறிதுகொ லெனக்கொடு விசும்பின் மீச்செலும்
உறுவலிக் கலுழனே ஒத்துத் தோன்றினான்.

வீசுகின்ற திரைகளையுடைய பெரியபாற்கடலைக் கடையும்படி (தேவரும் தானவரும்) ஏற்றுக்கொண்டகாலத்தில், 'நெருங்கிய ஒளியை யுடைய மந்தரமலையைப் போய்க் கொணர்வாய்' என்று கட்டளையிட, '(இவ்விடம்) வெறுமையானது தானோ '(என்று மந்தரமிருந்த இடத்தைக் கண்டவர்) சொல்லும்படி (வேரொடு பெயர்த்துக்) கொண்டு ஆகாயத்தின் மீது செல்லுகின்ற மிக்க வலிமையையுடைய கருடனையே யொத்து (மருத்துமலையைக் கையிலேந்தியுள்ள) அநுமான் தோன்றினான்; தற் குறிப்பேற்றவுவமையணி. கருடன் மந்தரமலையைக் கொணர்ந்த செய்தி கும்பகர்ணன் வதைப்படலத்து 346—ஆம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது. (2752)

98. இதுவும் அது

பூதலத் தரவொடு மலைந்து போனநாள்
ஓதிய வென்றியன் உடற்று மூற்றத்தன்
ஏதமி லிங்கையங் கிரிகொ டெய்திய
தாதையு மொத்தனன் உவமை தாழ்க்கிலான்.

பூலோகத்திலே ஆதிசேடனோடு பொருதுபோன காலத்தில், (யாவரும்) சிறப்பித்துக் கூறுகிற வெற்றியுடையவனும் போர்செய்யவல்ல பெருவலி படைத்தவனுமாகி, குற்றமற்ற இலங்கையுள்ள அழகிய திரிகூடமலையைக் கொண்டுவந்த தாதையாகிய வாயு பகவானையும், உவமையிற் பின்வாங்காதவனாய் ஒத்தவனாயினான், (அவ்வநுமான்); பூதலத்தரவு காத்திருக்கையில் மேருவின் முச்சிகரங்களைப் பெயர்த்திட்டதனால், வாயு தேவன் வென்றவனாவன். (2753)

99. வந்தானென்று சொல்லுதற்குமுன்னே அனுமான்

தோன்றின னென்னுமச் சொல்லின் முன்னம்வந்து
ஊன்றின னிலத்தடி கடவு ளோங்கல்தான்
வான்றனில் நின்றது வஞ்ச ரூர்வர
ஏன்றில தாதலி னனும னெய்தினான்.

Koviloor Digital Library

(கடல்முதலியன நிலைகுலைந்ததையும் பெருங்காற்றும் பேராரவாரமுந் தோன்றியதையுங் கண்டு, 'அநுமான்) வந்திட்டான்' என்று (சாம்பவான்) பேசிய அச்சொல்லுக்கு முன்னமே (சாம்பவான் சொன்னவுடனே), வந்து நிலத்திலே (தன்) பாதம் ஊன்றப்பெற்று (அவ்விடத்தை) அடைந்தான், அநுமான்; வஞ்சகருடைய ஊரிலே வருவதற்கு உடன்படாததால், தெய்வத் தன்மையுள்ள அந்த மருத்துமலையானது வானில் தானே நின்றது. 97-ஆம் செய்யுளில் கலுழனேயொத்துத் தோன்றினான் என வந்ததனால், இங்கு "தோன்றின னென்னும் அச்சொல்லின்" என்றது. (2754)

100. வாயுபகவான் மருந்தின்மீதுபட்டு வீசிச் சுக்கிரீவன் முதலியோரை ஆர்த்தெழுமாறு செய்தல்

வந்தனன் மருந்தினை மருத்து வானவன்
சிந்தையிற் பெருமகிழ் சிறப்பச் சேர்ந்துறீஇ
அந்தரத் தருக்கன்மா மகனோ டாயவர்
வந்திரைத் தார்த்தெழும் வகைசெய் தானரோ.

வாயுபகவான் வந்து சிந்தையிலே மிக்கமகிழ்ச்சி சிறக்குமாறு அம் மருந்தைச் சேர்ந்து பொருந்தி, அந்தரத்திற்செல்பவனான சூரியனது சிறந்த குமாரனோடு பொருந்தியவரான மற்றைய வீரரும் (உயிர்பெற்று) வந்து இரைச்சலிட்டு ஆரவாரஞ்செய்து எழும்படி செய்தான். (2755)

101. யாவரும் உயிர்பெற்றெழுதல்

காற்றுவந் தசைத்தலுங் கடவு ணாட்டவர்
போற்றினர் விருந்துவந் திருந்த புண்ணியர்
ஏற்றமும் பெருவலி யழகொ டெய்தினார்
கூற்றினை வென்றுத முருவுங் கூடினார்.

வானுலகத்தவராற் போற்றப்பட்டவராய் விருந்தாக வந்திருந்த புண்ணியவான்கள், (இறந்த தம்முடலின் மீது) காற்று வந்து வீசுதலும், மேன்மையும், பெருவலியுடனே அழகும் பெற்றவராய், யமனைவென்று தம்முருவையுங் கூடினார்கள்.

பிரமாத்திரத்தினால் மரணம்நேரிட்டது பற்றிச் சுவர்க்கத்தையடைந்து வானவராற் போற்றப்பட்ட வானரர் மருந்துக்காற்று பட்டவுடனே தம் முடலை மீண்டும் அடைந்து, ஏற்றம் பெருவலி முதலியவற்றைப் பெற்றன ரென்க. (2756)

Koviloor Digital Library

102. அரக்கர் உயிர்பெறாமைக்கும்வானரர் உயிர் பெற்றமைக்குங் காரணம்

அரக்கர்த மாக்கைக ளழிவி லாழியிற்
கரக்கமற் றொழிந்தன வொழியக் கண்டன
மரக்கல முதலவு முய்ந்து வாழ்ந்தன
குரக்கின முய்ந்தது கூற வேண்டுமோ.

அரக்கருடைய உடல்கள் அழிவில்லாத சமுத்திரத்திலே (எறியப்பட்டு) அமிழ்ந்ததனால் (உயிரைப் பெறாமல்) உயிர்நீங்கியபடியே யிருந்தன: (அவை) தவிரக் காணப்பட்டனவான மரக்கலம் முதலியனவும் உய்ந்து வாழ்வுபெற்றன. குரக்கினம் உய்ந்தது பற்றிக் கூறவேண்டுமோ? ஒழிந்தன –முற்று. கண்டன-பெயர் மரக்கலம்-மரக்கலத்திலிருந்து உயிர் நீங்கியவுட லென்ப. அரக்கருடல்களைக் கடலி லெறியுமாறு இராவணன் மருத்தனுக்குக் கட்டளையிட, அவன் அங்ஙனமே செய்தன னெனக் கீழ்ப்படலத்துக் கூறப்பட்டது. மற்று-வினைமாற்று. (2757)

103. இலட்சுமணன் உயிர் பெறுதல்

கழன்றன நெடுங்கணை கழன்ற புண்கடுத்து
அழன்றன குளிர்ந்தன அங்கஞ் செங்கண்கள்
சுழன்றன வுலகெலாந் தொழுத தொங்கலின்
குழன்றபூங் குஞ்சியான் உணர்வு கூடினான்.

நெடியகணைகள் (இலட்சுமணனுடைய உடம்பை விட்டுக்) கழன்றன; கழன்றதனால் உடம்பிலே தோன்றிய புண்கள் கடுப்புக் கொண்டு எரிந் தவை, குளிர்ந்துவிட்டன; செந்நிறக் கண்கள் சுழலத்தொடங்கின; மாலை போலக் குழற்சிகொண்டு அழகிய மயிர் முடியையுடைய இலட்சுமணன் உணர்வு கூடப்பெற்றான்; உலகெலாம் தொழுவனவாயின; தொழுத-முற்று. (2758)

104. இலட்சுமணன் எழுதல்

யாவரு மெழுந்தன ரார்த்த வேழ்கடல்
தாழ்வரும் பேரொலி செவியிற் சார்தலும்
தேவர்கள் வாழ்த்தொலி கேட்ட செங்கணான்
யோகநீங் கினனென விளவ லோங்கினான்.

(வானரவீரர்) யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தனராகி ஆரவாரித்ததனா லான ஏழ்கடலும் தாழ்தற்குக்காரணமான பேரொலி (தன்) செவியிற்பட்ட வுடனே, தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற ஒலியைக் கேட்ட செங்கணானாகிய திருமால் யோகநித்திரையினின்று நீங்கியெழுந்தான் போல, இளைய

Koviloor Digital Library

பெருமாள் எழுந்து நின்றான்; யோகம்-தியானசமாதியுமாம். ஏழ்கடல்களி னொலி வானரரின் ஆர்ப்புக்கு முன்னே அடங்கிவிட்டன என்பார் 'ஏழ்கடல் தாழ்வரும் பேரொலி' என்றார். (2759)

105. இராமன் தம்பியைத் தழுவுதல்

ஓங்கிய தம்பியை யுயிர்வந் துவள்ளுற
வீங்கிய தோள்களால் தழுவி வெந்துயர்
நீங்கின னிராமனு முலகில் நின்றில
தீங்குள தேவரு மறுக்கஞ் சிந்தினார்.

உயிர்வந்து உடம்பினுள்ளே பொருந்தியதனால் எழுந்த தம்பியை (உவகையாற்) பூரித்த தோள்களினால் தழுவி, ஸ்ரீராமனும், (தனது) கொடிய துயர் நீங்கப்பெற்றான்; தேவரும் (தம்பகைக்) கவலையொழியப் பெற்றனர்; தோன்றிய தீங்கும் உலகில் நின்றில; உள என்பதை 'தீங்கு' என்பதனோடு இயைக்காமல் அமுதமுண்டதனாற் சாவாமலிருப்பவ ராதலின், 'உளதேவர்' என்றா ரெனினுமாம். (2760)

106. அரம்பையர் முதலியோரின் மகிழ்ச்சிச் செயல்

அரம்பைய ராடியன ரமுத வேழிசை
நரம் பியல் கின்னர முதல நன்மையே
நிரம்பின வுலகெலா முவகை நெய்விழாப்
பரம்பின முனிவரர் வேதம் பாடினார்.

அரம்பையர் ஆடினர்; நரம்பினாலியன்ற கின்னரம் முதலிய இசைக் கருவிகள் இனிதாக அமிழ்தம்போலினிய ஏழிசை நிரம்பப்பெற்றன; உலக முழுவதும் உவகைக்கு அறிகுறியாக நெய்யாடல் திருவிழா, பரவின: முனிவரர் வேதம்பாடினார்; ஒரு பிரதியில், "ஓங்கிய" (105) என்றதன்பின் "உந்தின" (108) என்ற செய்யுளும், அதன்பின் இச்செய்யுளும் உள்ளன. நெய்யாடல்-விழாக்காலங்களில் மங்களமாகச் செய்யும் எண்ணெய் முழுக்கு. (2761)

107. அப்போது வேதம் முதலியன ஆர்த்தல்

வேதம்நின் றார்த்தன வேத வேதியர்
போதம்நின் றார்த்தன புகழு மார்த்தன
ஓதம்நின் றார்த்தன வோத வேளையிற்
சீதம்நின் றார்த்தன தேவர் சிந்தனை.

வேதங்கள் (மகிழ்ச்சியோடு) நின்று ஆரவாரித்தன; வேதம் வல்ல வேதியரின் ஞானமும், (மகிழ்ச்சியோடு) நின்று ஆர்த்தன; புகழ்களும்,

Koviloor Digital Library

ஆர்த்தன; கடல்களும், (கிளர்ந்து) நின்று ஆர்த்தன; தேவர்களின் மனமும், நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட கடலைப்போலக் குளிர்ச்சி கொண்டு ஆரவாரித்தன; புகழார்த்தல் புகழ்பலராலுஞ் சொல்லப்படுதல். (2762)

108. பிரமாத்திரம் ஸ்ரீராமனை வலம் வந்து வணங்கித் தன்னிடஞ் சேர்தல்

உந்தின பின்கொலை யொழிவி லுண்மையும்
தந்தனை நீயது நினக்குச் சான்றெனாச்
சுந்தர வில்லியைத் தொழுது சூழவந்து
அந்தணன் படையுநின் றகன்று போனதால்.

கொலை நீங்கினபின் (யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்த பின்), பிரமாத்திரமும், அழகிய வில்லாளியான ஸ்ரீராமனைச் சூழ வந்து தொழுது, எதிர் நின்று 'நீ ஒழிவில்லாத சத்தியத்தைத் தந்தாய்; அது நினக்குப் பெருமையே' என்றுசொல்லி, மறைந்து போயிற்று; இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''வேத நின்றார்த்தன'' (107) என்றதன்முன் உள்ளது. (2763)

109. ஸ்ரீராமன் அநுமானைத் தழுவுதல்

ஆய காலையி னமர ரார்த்தெழத்
தாயி னன்பனைத் தழுவி னான்தனி
நாய கன்பெருந் துயரம் நாமறத்
தூய காதல்நீர் துளங்கு கண்ணினான்.

அப்போது ஒப்பற்ற தலைவனான ஸ்ரீராமன், மிக்க துயரம் பேரும் அற்றதாயொழியவே, பரிசுத்தமான அன்பினால் நீர் ததும்புகின்ற கண்களை யுடையவனாய், தாய்போல் அன்புடையவனான அநுமானை அமரர் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்து எழாநிற்க, ஆலிங்கனஞ்செய்து கொண்டான்; நீர்–மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர். (2764)

110. தன்னைத் தொழுத அநுமானுக்கு ஸ்ரீராமன் பின்வருமாறு கூறுதல்

எழுது குங்குமத் திருவி னேந்துகோடு
உழுத மார்பினா னுருகி யுள்ளுறத்
தழுவி நிற்றலும் தாழ்ந்து தாளுறத்
தொழுத மாருதிக் கினைய சொல்லுவான்.

(கோலமாக) எழுதிய குங்குமச்சாந்தத்தைக் கொண்ட தாய்ச் சீதையின் சாயாத முலையினுச்சியினாலே உழப்பெற்றமார்பை யுடையவனான ஸ்ரீராமன், மனமுருகி (அநுமனை) அழுந்த அணைத்து நின்றவளவில்,

Koviloor Digital Library

பாதங்களிற் பொருந்தப் பணிந்து தொழுத வாயுகுமாரனுக்கு இவ்வார்த்தை களைக் கூறுவானானான்; அநுமான் செய்ததும் யாவரும் பெருவியப் படைந்து மருட்சி கொள்ளும் படியுள்ளதுமான மலையைக் கொணர்ந்து மருந்து தந்ததுக்கு, ஸ்ரீராமன் திருமகட்கே யுரியமார்பைக் கொடுத்ததாகிய இதைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட சம்மானமுண்டோ? அன்றியும், மேல் இராமபிரான் நன்றி கூறுதலாக வருவனவற்றினும் மேம்படஎவராலேனும் பேசமுடியுமோ? இவற்றை அறிஞர்களே ஆராய்ந்து அகமகிழற்குரியவர். (2765)

111-114. ஸ்ரீராமன் அநுமானைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துதல்

முன்னிற் றோன்றினோர் முறையி னீங்கலாது
என்னிற் றோன்றிய துயரி னீறுசேர்
மன்னிற் றோன்றினோ முன்ன மாண்டுளோம்
நின்னிற் றோன்றினோ நெறியிற் றோன்றினாய்.

முன்னே (எங்குலத்துப்) பிறந்தாருடைய முறைமையினின்று நீங்காம லிருந்து என்னால் தோன்றிய துயரினால் மரணத்தையடைந்த (என் பிரிவினால் இறந்த) தசரத மன்னவனிடத்து நின்று முன்பு பிறந்த நாங்கள், (பிரமாத்திரத்தினால்) மாண்டுபோனோம்; (பிறகு), நன்னெறியிலேயே விளங்குபவனே! உன்னிடத்தினின்று (மீண்டு) தோன்றினவரானோம்.

முன்னிற்றோன்றினோர்முறை-சத்தியம் பிறழாமை. முதல் மூன்றடிகள்-ஸ்ரீராமன் தசரதனைப்பற்றிப் பாராட்டியமையை விளக்கும். முன்னம் தசரதனிடத்துப் பிறந்தோம்: இப்போது உன்னால் மறுபிறவி நேர்ந்தது: நீ எமக்குத் தந்தைபோல்வாய் என்றபடி: (அநுமான் சீதையைக் கண்டு செய்தி சொல்லி "ஈது அவன் கைமோதிரமே" என்று இராமநாமாங் கிதமான மோதிரத்தைத் தந்தபின், அப்பிராட்டி "மும்மைசாலுலகுக்கெல்லா முதல்வற்கு முதல்வன்றூதாய்ச், செம்மையாலுயிர் தந்தாய்க்குச் செய லென்னாலெளிய துண்டே, அம்மையாய் அத்தனாய அப்பனே! அருளின் வாழ்வே, இம்மையே மறுமைதானு நல்கினையிசையோடு" என்று கூறிய தோடு இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க. (2766)

112. அழியுங் கால்தரு முதவி ஐயனே
மொழியுங் கால்தரும் உயிரின் முற்றுமே
பழியுங் காத்தரும் பகையுங் காத்தெமை
வழியுங் காத்தனை மறையுங் காத்தனை.

ஐயனே! சொல்லுமிடத்து, (உயிர்) அழியுங்காலத்திற் செய்கின்ற உதவி யானது, தருகின்ற உயிரினால் (உயிரைப் பதிலுக்குக்கொடுத்தலால்தான்) ஈடு செய்ததாகுமோ? (நீ எம்முயிரைக்கொடுத்ததன்மூலம்) பழியும் (எமக்குவரவொட்டாமல்) தடுத்து அரியபகைவரையும் அழிந்திடும்படி

Koviloor Digital Library

யடக்கி, எம்மைக் குலத்தோடும் காத்தாய்; (இம்மூலமாக) வேதமார்க்கத்தையும் நிலைநிறுத்தினாய்.

(விதைத்தவிதைக்கு விளைவு மிக்கிருத்த லியல்பு ஆதலால் உயிருக்கு உயிரைக் கொடுத்தல் ஈடாகாதென்க. ஸ்ரீராமலட்சுமணர்க்குத் தீங்கு நேரின் பரதன் முதலியோரும் இறப்பது திண்ணமாதலால், சூரியகுலமே நாசமுறும்: அவ்வாறு போகவொட்டாமற் செய்தா யென்பான் 'வழியுங்காத்தனை' என்றான். இனி அரக்கர் நசிப்பது திண்ணமாதலால் மறையும் காக்கப் பட்டனவாகும்.) நீ செய்த உதவி உயிர்க்கு உயிர்கொடுத்தது மாத்திரமன்று: நீ செய்த உதவி மிகப்பல என்றவாறு. முற்றுமே, ஏ-எதிர்மறை. (2767)

113. தாழ்வு மீங்கிறைப் பொழுது தக்கதே
வாழி யெம்பிமே லன்பு மாட்டலால்
ஏழும் வீயுமென் பகர்வது எல்லைவாய்
ஊழி காணுநீ உதவி னாயரோ.

என் தம்பிமேலுள்ள அன்பை நிலை நிறுத்திக்காட்டியதனால், இப்போது ஒரு கணப்பொழுது (எங்கட்கு நேர்ந்த) தாழ்ச்சியும் தகுதியானதே: (வாணாளோடிருந்து) யுகாந்தகாலத்தையும் காணவல்ல நீ தக்க காலத்தில் உதவினாய்: (அவ்வாறு தக்க சமயத்தில் நீ உதவாவிட்டால், நான்), என் சொல்லுவது? இந்த ஏழுலகங்களுமே யழிந்திருக்கும்; பிரமாத்திரத்தினால் இலட்சுமணன் இறைப்பொழுது உயிர் நீங்கியதும் நான் அன்னானிடத்துக் கொண்ட அன்பைக் காட்ட இடனானதால் தக்கதேயென்று கூறிய இது, குற்றமுள்ள ஒன்றை நற்குணத்தைக் கண்டுவேண்டுவதாகிய **வேண்டலணி**யாம்: வடமொழியில் **அநுஜ்ஞாலங்கார**மெனப்படும்.) எல்லைவாய்-யுகாந்த காலத்தில், ஊழி காணும்-பிரளயத்தைக் காணப்போகின்ற. நீ என்றுமாம். வாழி-அசை. (2768)

114. இன்று வீகலா தெவரு மெம்முடன்
நின்று வாழுமா நெடிது நல்கினாய்
ஒன்று மின்னல்நோ யுறுகி லாதுநீ
என்றும் வாழ்தியா லினிதெ னேவலால்.

(இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்த) இன்றைய தினம் எவரும் உயிரொழிந்திடாமல் எம்மோடு நின்று வெகுகாலம் வாழ்ச்சிபெறுமாறு பேருதவி புரிந்தாய்; (இவ்வாறு உதவி புரிந்த) நீ, துன்பம் விளைதற்குஉரிய நோயொன்றும் உறாமல் என்னேவலினால் இனிதாக என்றும் வாழ்வாய் (என்றான், ஸ்ரீராமன்); பேரன்பினால் வேறொன்றுஞ் செயலில்லாத காலத்து வாழ்த்துதலே முடிவான செயலாத லறிக. (2769)

Koviloor Digital Library

115. மற்றையோரும் அநுமானைத் தொழுது வாழ்த்துதல்

மற்றை யோர்களு மனுமன் வண்மையால்
பெற்ற வாயுளார் பிறந்த காதலார்
சுற்று மோயினார் தொழுது வாழ்த்தினார்
உற்ற வாறெலா முணரக் கூறினான்.

மற்றைய யாவரும், அநுமானுடைய உதாரகுணத்தினால் பெற்ற வாழ்நாளையுடையவரும் (பிழைத்தெழுந்தவரும்), (அநுமானிடத்துத்) தோன்றிய அன்பையுடையவருமாகி, (அவனைச்) சுற்றிலும் பொருந்திய வராய்த் தொழுது வாழ்த்தினார்கள்; நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் (அவர்கள்) தெரிந்துகொள்ளுமாறு (அவ்வநுமான்) கூறினான். (2770)

116-117. சஞ்சீவிமலையைத் திருப்பிக்கொண்டு வைத்திடுமாறு சாம்பவான் அநுமானுக்குக் கூறுதல்

உய்த்த மாமருத் துதவ வொன்னகர்
பொய்த்த சிந்தையா ரிறுதல் பொய்க்குமால்
மொய்த்த குன்றையும் மூல மூழைவாய்
வைத்து மீடியால் வரம்பி லாற்றலாய்.

எல்லையில்லாத வல்லமையுடையவனே! (நீ) கொணர்ந்த சிறந்த மருந்து உதவி புரிவதால் பொய்த்த சிந்தையையுடையரான (நம்) பகைவர் உயிரொழிதலும் பொய்த்துவிடும்: (இம்மலை இங்குத்தானே யிருப்பின், நம்பகைவரும் உயிர்பெற்றெழுந்திடுவ ரென்றபடி); (ஓஷதிகள்) நெருங்கி யுள்ள இம்மலையை அது இருந்த முன்னைய இடத்தில்தானே வைத்து மீண்டுவருவாயாக; வரம்பிலாற்றலாய்-சஞ்சீவிமலையைக் கொணரவும் திரும்பக் கொண்டுபோகவும் வல்லமையுடையாய் நீ என்றவாறு; கருத் துடையடைகொளியணி. மூழை=முழை.' பள்ளமான இடம். (2771)

117. அநுமான் சஞ்சீவிமலையை மீட்டுங் கொண்டு செல்லுதல்

என்று சாம்பவ னியம்ப வீதரோ
நன்று சாலவென் றொன்று நாழிகைச்
சென்று மீள்வனென் றுணர்ந்து தெய்வமாக்
குன்று தாங்கியக் குரிசில் போயினான்.

என்று சாம்பவான் சொல்ல, (இவன் சொன்ன) இது மிகவும் நன்று' என்று சொல்லி, ஒரு நாழிகையிற்போய் மீண்டுவருவேனென்று மனத்திற் கருதி, பெரிய (அத்) தெய்வமலையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஆண்களிற் சிறந்த அநுமான் போயினான்.

ஒருபிரதியில் இங்கு 'மருத்துமாமலைப்படலம்' முற்றும் என்று உள்ளது. (2772)

Koviloor Digital Library

அதிகாயன்வதத்திற்குப்பின் இதுவரையிலுமுள்ள படலங்களின் சரித்திரம் ஸ்ரீவான்மீகத்திற்கூறியபடி வருமாறு:- இராவணன் புத்திர சோகத்தினால் தன் இல்லத்தில் நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தவண்ணமிருந்தானாக, துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அவ்விராவணனைப் பெருவீரனான இந்திரசித்து அடைந்து, இந்திரசித்து இருக்கையில் நீ துயரமடையலாமோ? என்னுடைய கூரியபாணங்களினால் மாற்றாரை இதோ தொலைத்துவிடுகின்றேன்; நீ கவலையற்று இருப்பாய் என்று கூறி அவனைத்தேற்றி அந்தத் தந்தையினிடத்து வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு போர்க்களத்துக்குச் சென்றனன். அவனைத் தொடர்ந்து புகழ்ந்தவண்ணம் மிகப்பல அரக்கர் பலவகைப் படைக்கலங்களையேந்திச் சென்றனர். அப்போது இந்திரசித்து அந்தப் போர்க்களத்தில் திவ்வியரதம்பெறுதற்கு ஓமஞ் செய்யக்கருதி அரக்கர்களைக் காவல்வைத்து ஆயுதங்களை நாணலாகவும் தானிக்கட்டை களைச் சமித்துக்களாகவும் தோமரங்களை பரிஸ்தரணமாகவுஞ்செய்து, இரும்புஸ்ருவத்தையுங்கொண்டு கருநிறமுள்ள ஆட்டின் கழுத்தையறுத்து ஓமஞ்செய்தான். அவன் ஈந்தஹவிசை அக்கினி புருஷன் நேராகவந்து பெற்றுக்கொண்டனன். அக்கினியில் வெற்றியைத் தோற்றுவிக்கும் அடை யாளங்கள் காணப்பட்டன. அப்பொழுது இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தை யழைத்து, அந்த அத்திரத்தினால் தனது தேர் வில் முதலிய எல்லாவற்றையும் அபிமந்திரித்தனன்; பின், வில் அம்பு கத்தி தேர் குதிரைப்பாகன் முதலிய வற்றை ஆங்குப்பெற்று ஆகாயத்திற்சென்று மறைந்தனன். அப்பால் அரக்கச் சேனை கிளர்ந்து பலவகைப் படைக்கலங்களால் வானர சைனியத்தைத் தாக்கிற்று. இந்திரசித்தும் வானத்திலிருந்தபடி படைக்கலங்களால் தாக்கினான். வானரங்கள் ஒன்று கூடி எதிர்த்தும் இந்திரசித்தின் பாண வேகத்தைத் தாங்கமாட்டாது பறந்துபோயின. சிலவானரத்தலைவர்கள் தம்முயிரின்மீது நசைகொள்ளாது இந்திரசித்தை யெதிர்த்தனர்; அங்ஙனம் எதிர்த்த கந்தமாதனன் நீலன் சாம்பவான் சுக்கிரீவன் ருஷபன் அங்கதன் முதலியோர்மீது இந்திரசித்து அம்புகளையும் பலவகைப்படைகளையும் பொழிந்து அவர்களை மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன். சிலர் தலையைத்தூக்கி வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்து கண்களிற் கூரிய அம்புகள் தைக்கப் பெற ஒருவர் மீது ஒருவர் சாய்ந்து விழுந்தனர். ஹநுமான் சுக்ரீவன் அங்கதன் கந்தமாதனன் சாம்பவான் ஸுஷேணன் வேகதர்சி மயிந்தன் த்விவிதன் நீலன் கவாக்ஷன் கஜன் கோமுகன் கேஸரி ஹரிலோமன் வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன் ஸூர்யாநநன் ஜ்யோதிர்முகன் ததிமுகன் பாவகாக்ஷன் நளன் குமுதன் முதலிய வானரத்தலைவர்கள் பலரையும் இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தினால் அபிமந்திரித்த ஈட்டிகளாலும் சூலங்களாலும் அம்பு களாலும் இமிசித்தனன். அங்ஙனம் வானரரை வருத்தியபின் இராம லக்ஷ்மணர் மீது அந்தப் பாணங்களை விடுக்கலானான். அப்போது மஹாதீரனான ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து, 'லக்ஷ்மணா! இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தைக் கைக்கொண்டு வானரர்களைவீழ்த்தி நம்மீது பாணங்களை விடுக்கின்றான்; பிரமதேவனுடைய வரமகிமையால் தன்னுடல் கண்ணுக்குத்

Koviloor Digital Library

தெரியாதபடி வானத்திற்போர்புரியும் இவனைக் கொல்வது எப்படி? இந்த அத்திரத்துக்கு உரியதேவதையின் மகிமை எண்ணுதற்கு அரியது. நீ என்னுடனே மனக்கலக்கமின்றி இந்தப் பாணங்களைப் பொறுத்திருப் பாயாக; நாம் இந்தப் பாணங்களால் மூர்ச்சித்துத் தரையில் வீழ்ந்தமையைக் கண்டவுடனே இந்திரசித்து வெற்றித் திருவையடைந்ததாக இலங்கைக்கு மீளுவான்; இது திண்ணம்' என்றனன். அவ்வண்ணமே இந்திரசித்தின் அத்திரத்தினால் இராமலக்ஷ்மணர் மூர்ச்சித்துவிழ, இந்திரசித்து மகிழ்ந்து கர்ச்சித்து நகரத்திற்குட் சென்றான்.

அப்பால் விபீடணன் வானரசைனியங்களெல்லாம் ஒடுங்கியிருப்பது கண்டு 'நீங்கள் அஞ்சவேண்டா: இராமலக்ஷ்மணர்கள் பிரமதேவனைக் கௌரவிக்கும்பொருட்டு உயிரற்றவர் போலக் கிடக்கின்றனரேயன்றி வேறில்லை' என்றனன். அநுமான் பிரமாத்திரத்தைக் கௌரவித்தற்காக ஒருமுகூர்த்தகாலம் உயிரற்றாற்போலிருந்து பின்பு அத்திரத்தினின்று விடுவித்துக்கொண்டு 'இந்த வானரசேனையில் எவர் உயிரைவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அவர்களைச் சமாதானப்படுத்துவோம்' என்று சொல்லி, விபீடணனுடனே கொள்ளிக்கட்டையைக் கையிற்கொண்டு, கைபோயும் கால்போயும் மூத்திரம் விட்டுக்கொண்டும் வீழ்ந்துகிடக்கும் வானரவீரர்களெல்லாம் பாணங்களாற்பீடிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டனன். அப்பால் அவ்விருவரும் சாம்பவானைத் தேடலாயினர். விபீடணன், வயது முதிர்ந்து பாணங்களாற் பொத்தப்பட்டு வீழ்ந்திருக்குஞ் சாம்பவானைக் கண்டு அவனருகேசென்று 'பெரியோனே! நீ உயிருடனிருக்கின்றாயோ?' என்று வினாவினான். சாம்பவான் கண்விழித்துப் பார்க்க முடியாமையால் குரலினாலே விபீடணனைக் கண்டு, 'அநுமான் உயிரோடு இருக்கின் றானா?' என்று வினாவினான். சாம்பவான் மொழிந்ததுகேட்டு, விபீடணன், வியப்புற்று 'இராமலக்ஷ்மணர்களையும்கூட வினவாமல் அநுமானிடத்து இவ்வளவு பேரன்புவைத்து வினவக் காரணம் என்?' என்றான். சாம்பவான் 'அந்த அநுமான் ஒருவன்மாத்திரம் பிழைத்திருந்தால், மற்றையாவரும் இறந்திடினும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை: அவன் ஒருவன் இல்லாவிடின் யாவரும் பிழைத்திருப்பினும் இறந்தவராவர்! அவனுடைய திறமை அத்துணை பாராட்டத்தகுந்தது' என்றான். அப்பால் அநுமான் சாம்ப வானைக் கிட்டி வணங்கினன், அநுமான் குரலைக்கேட்டதும், சாம்பவான் உடலெங்கும் அம்புகளாற் பொத்துண்டிருப்பினும் புதுப்பிறவியெடுத்தான் போலாயினான்.

பின்னர்ச் சாம்பவான் அநுமானைப் பார்த்து, 'பெருந்திறலுடையோனே! இந்த அறுபது கோடிச்சேனையும் பிழைத்தெழுவது உன் வசத்திலுள்ளது. உற்றசமயத்தில் உன்னைப்போன்று பராக்கிரமத்தைக் காட்டக்கூடியவர் வேறு எவருமில்லை. நீ இந்தராமலக்ஷ்மணர்களையும் வானரசைனியங் களையும் சல்லியந்தீர்ந்து இனிதிருக்கச் செய்வாய். அநுமானே! நீ வானில்

Koviloor Digital Library

வெகுதூரஞ் சென்று இமாலயத்திற்குப் போகவேண்டும். அப்பால் சொர்ண மயமான ருஷபமென்னும் மலையையும் கைலாசசிகரத்தையும் காண்பாய். அவ்விரண்டு சிகரங்களின் இடையில்தான் ஸஞ்ஜீவகரணீ முதலிய ஓஷதிகளையுடைய ஓஷதிமலை இருக்கின்றது. இந்த ஓஷதிகளைக் கொணர்ந்து வானரர்களைப் பிழைப்பிப்பாய்' என்றனன். அதுகேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்த அநுமான், அந்தச்சாம்பவான் சொற்படியே செல்லக் கருதிப் பேருருக்கொண்டு வானத்தில் தாவிப்பாய்ந்து இமாலயத்தை யடைந்தனன். அங்கே அநுமான் மஹரிஷிகளின் ஆச்சிரமங்களும் பிரமகிருகமான பிரமகோசமும் இந்திரன் வச்சிராயுதம் பெற்ற இடமும் குபேரஸ்தானமும் முதலியன கண்டு, சுவர்ணமயமான ருஷபபர்வதத்தை யும் கைலாசபருவதத்தையும் அவற்றினிடையே ஓஷதிமலையையும் கண்டனன்: அம்மலையைக் கண்டதும் சஞ்சீவகரணீ முதலிய ஓஷதிகளைத் தேடிப்பார்க்க, அவை அநுமானுக்குப் புலனாகாது மறைந்தன. அநுமான் சினந்து அந்த மலையைப் பார்த்து, 'இராமகாரியத்தில் தயைகாட்டாதிருக் கின்றனையே: நீ இப்படியிருப்பதேன்? நான் என் தோள்வலிமையால் உன்னையே பறித்துக்கொண்டு செல்கின்றேன், பார்' என்று சொல்லி, அந்த மலையை வேரோடு பேர்த்துக்கொண்டு இலங்கையிற் போர்க்களஞ் சேர்ந்தான். சேர்ந்ததும் அம்மலையிலுள்ள மூலிகைகளின் காற்று பட்ட மாத்திரத்தில் யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்து பேராரவாரஞ் செய்தனர்.

வெளிக்குத் தெரியாதிருக்கும்பொருட்டு, இறந்த அரக்கர்களை அவ்வப் போது கடலிலிடுமாறு இராவணன் கட்டளையிட்டிருந்ததனால், அரக்கர் எவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தாரில்லை. பின்பு அநுமான் அம்மலையைத் திருப்பிக்கொண்டுபோய் இருந்தவிடத்தில் வைத்திட்டு மீண்டு வந்தனன்.

பிறகு சுக்கிரீவன், 'தன் தம்பி கும்பகர்ணனும் அதிகாயன் முதலிய மக்களும் மாண்டனராதலால், இராவணன் இப்போது போருக்குவாரான்: ஆகையால் வல்லமைவாய்ந்த வானரர்கள் மதிலைக்கடந்து இலங்கையில் தீ வைக்கட்டும்' என்று கட்டளையிட்டான்; அந்தக் கட்டளையின்படியே வானரர்கள் அவ்விரவில் இலங்கையையெரிக்கலாயினர். இலங்கையை யெரித்துக் கொண்டு அந்தப்புரத்துக்கு அருகில் வானரர்கள் அணுகுவது கண்டு சீற்றம் விஞ்சியவனாய், இராவணன், கும்பகர்ணன்புதல்வரான கும்பநிகும்பர்களை, யூபாட்சன், சோணிதாட்சன், ப்ரசங்கன், கம்பனன் முதலிய அரக்கர்களை, அரக்க வீரருடன் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். அந்தக் கட்டளையின்படி கும்பநிகும்பர் ராட்சச முக்கியரோடும் பெரிய அரக்கப் படையோடும் கொக்கரித்துக்கொண்டு வருவதுகண்டு, வானர சைன்யம், ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு எதிர்த்தது. அப்போது வானரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் இடையே அச்சத்தைவிளைக்கத்தக்க கைகலந்த கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில், அங்கதன், கம்பனனென்பவனோடு பொரத்தலைப் பட்டான். கம்பனன் அங்கதனை வெருட்டிக்கொண்டுவந்து கதையினாற்

Koviloor Digital Library

புடைக்க, துடித்துப் பூமியில் வீழ்ந்த அவ்வங்கதன் பேராற்றலனாதலால் தெளிந்து பர்வத சிகரத்தைக் கொண்டு கம்பனனுடைய மார்பில் தாக்க, அவன் உயிரற்றுக் கீழே விழுந்தான். அதுகண்ட சோணிதாட்சன் விரைந்து வந்து அங்கதனை அம்புகொண்டு எதிர்த்தான். அரக்கனுடைய அம்பால் தொளையுண்ட அங்கதன் அவனுடைய வில் தேர் அம்புகள் இவற்றை முறித்துப் பொடியாக்கினன். பின்பு சோணிதாட்சன் கத்தியைக் கையிற் கொண்டு வானத்திலெழ, அங்கதன் அவனிலும்ஓங்க வானத்தெழுந்து, அவன் கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு அதனால் பூணூல் போல் அவன் மார்பிற் கீறினான். ஆனால், அரக்கன் மாண்டிலன். பின் அங்கதன் அக் கத்தியை யேந்தியவண்ணம் கர்ச்சித்துக் கொண்டு, ப்ரஜங்கன் முதலிய பகைவர்மேல் எதிர்த்துப் போயினன்.

யூபாக்ஷன் ப்ரஜங்கனோடு கூடி அங்கதனை யெதிர்த்தான்; சோணிதாட் சனும் உடன் வந்தான். மூவர் அங்கதனை யெதிர்ப்பதுகண்டு அவ்வங்கதனு டைய மாமன்மார்களான மயிந்த துவிவிதர் அங்கதனுக்குத் துணையா யினர். மூவருடன் போர்நிகழ்கையில், ப்ரஜங்கன் கத்தியைக் கொண்டு அங்கதனைத் தொடர, அவன் ஆச்சாமரத்தினாலடித்துப் பின்பு கத்தியேந்திய அரக்கன்முஷ்டியைத் தாக்க, கத்தி கீழ்விழுந்தது. அரக்கன் முஷ்டியினால் அங்கதனை நெற்றியின்மீது தாக்க, சிறிது நேரம் உணர்வற்றிருந்து தெளிந்து, அங்கதன், கத்தியினால் அவன்சிரசைக் கொய்தனன். தனது சிறிய தகப்பனாகிய ப்ரஜங்கன் மாண்டதுகண்டு, யூபாட்சன் கத்தியைக் கையிற் கொண்டுவர, துவிவிதன் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டான்: தன்னுடன் பிறந்தோன் பிடியுண்டதுகண்டு சோணிதாட்சன் கதையினால் தாக்கினான்: அடியுண்ட துவிவிதன் வருந்தினானாயினும் கதையைப் பிடுங்கிக் கொண் டான். மயிந்தன் யூபாட்சனது மார்பில் மோதினான்: இங்ஙனம் மயிந்த துவிவிதர்களுடனே யூபாட்ச சோணிதாட்சர்கட்கு நிகழ்ந்த நெருங்கிய போரில், இறுதியாகத் துவிவிதன் சோணிதாட்சனைப் பீறித் தரையிலறைந்து உடலைப் பிசைந்து பிண்டமாக்கினன், மயிந்தன்கையால் யூபாட்சன் மாண் டனன். பிரதான அரக்கவீரர் மாண்டதனால் அரக்கப்படை அஞ்சியோடிற்று.

அதுகண்ட கும்பன் அஞ்சியோடிய சேனைகளை நிறுத்தி இதுவரையில் நிகழ்ந்திராத கடும்போரைச் செய்தவனாய் மயிந்ததுவி விதர்களைத் தோற்கடித்துக் கடும்போர் நிகழ்த்தி, அங்கதனையும் அம்புகளைப் பொழிந்து மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன். அங்கதன் மூர்ச்சையடைந்த செய்தியை ஸ்ரீராமனுக்கு வானரர் அறிவிக்க, அப்பெருமான் அங்கதனுக்குத் துணையாகப் பொர சாம்பவான் முதலியோரை யனுப்பினான். அப்போரில் இறுதியாகச் சுக்கிரீவன் கும்பனோடு தொந்தயுத்தஞ்செய்து அவனைக் கடலில் தூக்கியெறிய அவன் மீண்டுவந்து முஷ்டியினால் தாக்க, சுக்கிரீவன் தன்முஷ்டியினால் அந்தக்கும்பனுடைய உயிரைப் போக்கினான். தன்னுடன் பிறந்தோன் இறந்தது கண்டு பெருஞ்சீற்றத்துடன் நிகும்பன் கடும்போர் புரிந்து வானரர்களை வெருட்டியடிக்க, அநுமான் எதிர்த்துப்பொருது

Koviloor Digital Library

அவன் தலையைத் திருகியெறிந்து அவனுடலைப் பிண்டமாக்கிவிட்டான். அரக்கப்படை நிலைகலங்கியோடிற்று.

கும்பநிகும்பர் மாண்டதுகேட்டு இராவணன், கரனுடைய புதல்வனான மகராட்சனைப் பொருமாறு ஏவினான். அவன் நேர்ந்த தீநிமித்தங்களையும் பொருட்படுத்தாது பெருஞ்சேனையோடு ஆர்ப்பாட்டஞ்செய்துவந்து எதிர்க்க, உடன்வந்த அரக்கர்களும் எதிர்த்து வானரர்களைத் தொலைத்து நிலைகுலையச் செய்தனர். அதுகண்ட ஸ்ரீராமன் அரக்கர்களைக் கணை கொண்டு நலிய, மகராட்சன் சீற்றம் கொண்டு இராமபிரானைநோக்கி ''நீ என் தந்தையைத் தண்டகாரணியத்திற் கொன்றவனல்லவா? தெய்வா தீநமாய் நீ எதிர்ப்பட்டாய், உன்னைத் தொமிசஞ்செய்கிறேன்' என்று இவை முதலாக வீரவாதஞ் செய்ய, ஸ்ரீராமன் 'வாயாற் பிதற்றி என்ன? செய்கை யாற் காட்ட வேணும்' என்று சொல்ல, இருவர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. முடிவாக, ஸ்ரீராமன் அவ்வரக்கனுடைய வில்லைத் துண்டித்துச் சாரதியை வதைத்துத் தேரைமுறித்துக் குதிரைகளைக் கொன்றனன். அப்போது சூலத்தை அரக்கன் ஸ்ரீராமன் மீது எறிய அதை அப்பிரான் துண்டித்தான். அரக்கன் முஷ்டியுத்தஞ்செய்யவர, ஸ்ரீராமன் ஆக்நேயாத்திரத்தினால் அவனுயிரைப் போக்கினன்.

மகராட்சன் மாண்டதுகேட்டு இராவணன் சினங்கொண்டு, செய்ய வேண்டுவதை ஆலோசித்து இந்திரசித்தைப் புகழந்து போருக்கு அனுப் பினான். அவனும் உற்சாகங்கொண்டு, யாகசாலைக்குப்போய், ஆயுதங் களையே பரிஸ்தரணம் முதலியனவாகக் கொண்டு, கருநிறமுள்ள ஆட்டை அறுத்து ஓமமியற்றி, அந்த வேள்வியின் வலிமையினால் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்திருக்கும் வல்லமையைப் பெற்று, அவ்வாறான வல்லமைவாய்ந்த தேரினாலும் பிரமாத்திரத்தினாலும் பாதுகாக்கப்பெற்று வானத்தெழுந்து, போர்க்களத்தில் சரமாரி பொழிந்து வானரர்களைப் பெரு வாரியாக உயிரொழித்து நடுநடுங்கச் செய்து இராம லட்சுமணர்களையும் கணைக்கூட்டங்களாற் பொத்தினான். இராமலட்சுமணர்கள் தமது திவ்யாத் திரங்களை அவ்விந்திரசித்தின் மீது விடுத்தும், அவன் தான் படைத்திருந்த வல்லமையால் அவைகட்குத் தப்பினான். இந்திரசித்து கண்ணுக்குப் புலனா காமலே கணைத்தொகுதிகளை விடுத்து வானரர்களை யொழித்துத் தம்மை யும் தாக்குவது கண்ட இலட்சுமணன் பெருஞ்சினமடைந்து ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, 'பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்து அரக்கர்களையெல்லாம் தொலைத்து விடுகிறேன்' என்ன, ஸ்ரீராமன் 'ஒருவனுக்காகப் போர்புரியாமலிருப்ப வரையுமுளப்படக் கொன்றிடுவது தகுதியன்று. நமது திவ்யாத்திரங்களால் அவ்விந்திரசித்தைக் கொன்று தரையில் வீழ்த்தலாம்' என்று சொல்லி இலட்சு மணனைச் சமாதானப்படுத்தி, அந்த இந்திரசித்தைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனன் என்பது.

மருத்துமலைப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

24. களியாட்டு படலம்

அரக்கமகளிர் இராவணன் காணுமாறு கள்ளைப்பருகிக் களியாலாடியதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். களியாட்டம் - கள்ளுண்டு ஆடும் ஆட்டம். களியாட்டுப்படலம் எனவும் சிலபிரதிகளிற் காண்கின்றது.

இந்திரசித்துவிடுத்த பிரமாத்திரத்தினால் தமது பகைவர் சேனையோடும் மாண்டனரென்ற அந்த மகிழ்ச்சிச் செய்தியைச் செவியேற்றதனால், ஆங்குள்ள மடந்தையர் கள்ளுண்டு, வெறியோடு ஆடல்பாடல் முதலியன நிகழ்த்தினர்; அவற்றைக் கண்டு களித்தவனாய் இராவணன் இருந்தான். அப்போது, அநுமான் கொணர்ந்த மருத்துமலையிலுள்ள ஓஷதிகளின் காற்றுப் பட்டதனால் உயிர்பெற்று முன்னிலும் வலிமையோடு கிளர்ந்தெழுந்த வானரர்கள் ஆரவாரித்தனர். அந்த ஆர்ப்பொலியையும் இராமலட்சுமணரின் வில்நாணியினொலியையும் செவியேற்று இராவணன் திடுக்குற்றிருக்க, அப்போது ஒற்றர் நிகழ்ந்த செய்தியை யுணர்த்தினர். இராவணன் மந்திரசாலைக்குச் சென்றானென்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது. பெருங்காப்பியவிலக்கணம் பற்றி, உரிய இடத்து மகாகவியாகிய கம்பரால் இக்களியாட்டு அமைக்கப்பெற்றதென அறிக.

1. இராவணன் மகளிரின் களியாட்டங் காணுதல்

இன்னதித் தலைய தாக விராவண னெழுந்து பொங்கித்
தன்னையுங் கடந்து நீண்ட வுவகையன் சமைத்த கீதம்
கின்னரர் முதலோர் பாட முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டைக்
கன்னிநன் மயிலன் னாரை நெடுங்களி யாட்டங் கண்டான்.

இவ்விடத்து (இராமனுடையசேனையில்) நிகழ்ந்த செயல் இவ்வாறாக- (பிரமாத்திரத்தால் பகைவர் உயிரொழிந்து கிடந்தாரென்று அறிந்ததனால்); இராவணன்-ஊக்கங்கொண்டு கிளர்ந்து தன்னையும் கடந்துநீண்ட (விஞ்சிய) உவகையையுடையனாய், (இலக்கணப்படி) அமைந்த சங்கீதத்தைக் கின்னரர் முதலியோர் பாட (ச் சென்று, தம்) முகத்தினிடத்துத் தங்கிய கெண்டைமீனையுடைய (கெண்டைமீன்போற் கண்களையுடைய) இளம் பருவமுள்ள அழகிய மயிலையொத்த சாயலையுடையரான மகளிரின் நெடியகளியாட்டங் கண்டான்.

Koviloor Digital Library

அரக்கியர் தம்மரசனுக்கு நேர்ந்த வெற்றியால்தோன்றிய பெரு மகிழ்ச்சியாற் கள்ளுண்டு ஆடுதலைச் செய்தனராக, இராவணன், கின்னரர் முதலோர் பாடச் சென்று அந்தக் களியாட்டத்தைக் காணலாயினனென்ப தாம்: களியாட்டங் கண்டான்-களியாட்டத்தை யாடுமாறு செய்தானெனினு மாம். இந்தக்களியாட்டம் தெய்வப்போதுகு பந்தரில் நிகழ்ந்த தென்பது, இந்தப் படலத்தின் ஈற்றுச் செய்யுளாற் பெறப்படும். (2773)

2. அரம்பையர் முதலோர் வருதல்

அரம்பையர் விஞ்சை மாத ரரக்கிய ரவுண மாதர்
குரும்பையங் கொங்கை நாகர் கோதைய ரியக்கர் கோதில்
கரும்பினு மினிய சொல்லார் சித்தர்தங் கன்னிமார்கள்
வரம்பறு சும்மை யோர்கள் மயிற்குல மருள வந்தார்.

தேவலோகத்துஸ்திரீகளும், வித்யாதரஸ்திரீகளும், ராட்சசஸ்திரீகளும், அசுரஸ்திரீகளும், குரும்பைபோன்ற அழகிய தனங்களையுடைய நாகசாதி ஸ்திரீகளும், யட்சஸ்திரீகளும், கரும்பைக் காட்டிலும் இனிய சொற்களை யுடையவரான குற்றமற்ற ஸித்த ஸ்திரீகளும் ஆகிய எல்லையற்ற தொகுதி யானவர் மயிலின்கூட்டமும் மருளும்படி (அவனுடன்) வந்தார்கள்.

இராவணன் களியாட்டத்தைக் காணவந்தபோது அரம்பையர் முதலி யோர் உடன்வந்தனரென்க. அரம்பையர் முதலியோர் களியாட்டமாட வந்தன ரென்பாருமுளர். அரம்பையர் முதலியோரைக் கண்டு சாயலொப்பு மையால் தம்மினமோ என்று மயிற்குலம் மருளும். (2774)

3. மேனகை அரம்பை முதலியோர் நர்த்தனஞ்செய்து கொண்டு வருதல்

மேனகை யிலங்கு வாட்கண் திலோத்தமை அரம்பை மெல்லென்
தேனகு மழலை யின்சொ லுருப்பசி முதல தெய்வ
வானக மகளிர் வந்தார் சில்லரிச் சதங்கை பம்ப
ஆனக முரசஞ் சங்க முருட்டொடும் இரட்ட வாடி.

மேனகையும், விளங்குகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்களையுடைய திலோத்தமையும், அரம்பையும், தேன்போல் விளங்குகின்ற மெல்லியவான முற்றாத இன்சொல்லையுடைய உருப்பசியும் முதலிய தெய்வத்தன்மை யுள்ள வானுலகத்து மகளிர்கள், -ஆனகமென்னப்படுகிற முரசப்பறை சங்க வாச்சியத்துடனும் முருடு என்னும் பறையுடனும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்க, சிலவாகிய அரிகளையுடைய சதங்கையொலிக்குமாறு ஆடிக்கொண்டு வந்தனர்.

கீழ்ச்செய்யுளில் 'அரம்பையர்' என்றதனால் வானுலகத்து மகளிர் வந்த மையைக் கூறியிருக்கவும், இந்தச் செய்யுளில் மேனகை முதலிய வானுல

Koviloor Digital Library

கத்து மகளிர் வந்தமை கூறியது- சிறப்புடைப் பொருளைத் தனிப்பட எடுத்து மொழிதல் ஒருவகை மரபு ஆதலாலென்ப. இனி, இந்த மேனகை முதலி யோர் வாச்சியத்திற்கு ஏற்ப நடனம் செய்து கொண்டு வந்தனரென்பதைத் தெரிவித்தற்காகக் கூறியதுமாம். ஆட என்ற பாடம், இவர்களே களியாட்ட மாட வந்தனரென்று கீழ்க்கவியிற்கூறிய உரைக்கு ஏற்கும். (2775)

4. கள்ளுண்டமையால்மடந்தைமாரின் முகம் செந்நிறத்தன வாதல்

தோடுண்ட சுருளுந் தூங்குங் குழைகளுஞ் சுருளிற் றோன்றும்
ஏடுண்ட பசும்பொற் பூவுந் திலதமு மிலவச் செவ்வாய்
மூடுண்ட முறுவன் முத்தும் முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கட்
காடுண்டு புகுந்த தென்ன முனிந்தது கறைவெண் டிங்கள்.

பனந்தோட்டினாலியன்றது போன்ற (பொன்னாற் செய்த) சுருளென்னும் அணியும், தொங்குகின்ற குழையென்னுங் காதணியும், (ஐம்பால் முடிவகை யிலொன்றான) சுருளிலே தோன்றுகின்ற இதழ்பொருந்திய பசும்பொற் பூவும், திலகமும், இலவமலர் போன்ற செந்நிறவாயால் மூடப்பெற்ற புன்சிரிப்பைச் செய்கின்ற முத்துப்போன்ற பற்களும் முள்ளையுடைய தாமரைமலரையொத்த கண்களும் என்றவற்றைக் கொண்டு, கறையை யுடைய வெள்ளிய திங்கள், (கூந்தற்) காடு (தன்னை மறைக்குமாறு) புகுந்துள்ளதென்ற காரணத்தினால் சீற்றத்தைக் கொண்டது.

மாதரார் கள்ளுண்டமையால், சுருளணி முதலியவற்றைக் கொண்ட அவர்களின் முகமாகிய மதிகள் தம்முடைய இயற்கை நிறத்தை நீத்துச் செந் நிறத்தை யடைந்தமையை, தம்மை மறைக்குமாறு கூந்தற்காடு புகுந்ததுண்டு என்ற கருத்தினாற் சீற்றங்கொண்டு சிவந்தனவாகக் கற்பித்துக் கூறினார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. திங்கள் - உருவகம்: இது, இங்கே சாதியொருமை. சுருள் குழை பூ திலகம் முத்து என்ற இவைகளைத் துணையாக் கொண்டு (தனக்குப் பகையாகிய) முளரிக்காடு புகுந்துள்ளதனால் திங்கள் முனிந்த தென்றலுமாம். முள்ளுடை முளரிக்காடு என்றது - கண்டாரைமிக நலிதலால். செந்நிறத்தையடைந்ததென்பார் 'முனிந்தது' என்றார். (2776)

5. மாதராரின் முறுவல் முதலியவற்றால் இருளும் மருளுதல்

முளைக்கொழுங் கதிரின் கற்றை முறுவல்வென் ணிலவு மூரி
ஒளிப்பிழம் பொழுகும் பூணி னுமிழிள வெயிலு மொண்பொன்
விளக்கையும் விளக்கும் மேனி மிளிர்கதிர்ப் பரப்பும் வீச
வளைத்த பேரிருளுங் கண்டோ ரறிவென மருளு மாதோ.

தோன்றுதலையுடைய கொழுவிய கிரணத்தொகுதியைக் கொண்ட புன்சிரிப்பாகிய வெண்ணிறநிலவும், மிக்க ஒளித்திரட்சி வெளிப்படுகின்ற ஆபரணங்களினின்று வெளித்தோன்றுகின்ற இளவெயிலும், ஒள்ளிய

Koviloor Digital Library

பொன்போன்று விளக்கையும் விளங்கச் செய்யவல்ல (அங்குவந்துள்ள மகளிரின்) மேனியிலிருந்து கிளர்ந்தெழுகின்ற கதிர்த்தொகுதியும் வீசுதலினால், -வளைத்திருந்த மிக்க இருளும் கண்டவரின் அறிவைப்போல மருள்வதாயிற்று.

களியாட்டத்தில் திரண்ட மடவாரைக் கண்டவரின் அறிவு எவ்வாறு திகைப்புறுமோ, அவ்வாறு இருளும் திகைப்புறுவதாயிற்றென்றார்: இருள் நிலைகெட்டதென்றவாறு. மடவாரின் முறுவலினின்று வெண்ணிலாப் போன்ற ஒளியும் அன்னாரின் பூண்களினின்று இளவெயில்போன்ற ஒளியும் வெளிப்பட, அன்னாருடைய மேனியினின்று விளங்கச் செய்ய வல்ல பேரொளியும் வெளிப்பட்டன வென்க. இவ்வாறு தோன்றிய ஒளிகளி னால் களியாட்டம் நிகழ்ந்த அந்தத் தேய்பிறை இரவும் விளக்கமுற்றிருந்த தென்றபடி. (2777)

6. கள்ளின்வேகம் பரத்தல்

நற்பெருங் கல்விச் செல்வ நவையறு நெறியை நண்ணி
முற்பய னுணர்ந்த தூயோர் மொழியொடும் பழகி முற்றிப்
பிற்பய னுணர்தல் தேற்றாப் பேதைபால் வஞ்சன் செய்த
கற்பனை யென்ன வோடிக் கலந்தது கள்ளின் வேகம்.

சிறந்த மிக்க கல்விச்செல்வத்தாலே குற்றமற்ற வழியைச் சார்ந்த மேலே வரும் பயனையறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவரான பெரியோரின் நல்லுப தேச மொழியோடும் பழகி அறிவு முதிர்ந்து பின்னால் விளையும் பயனை யும் (அறியவேண்டியதாயிருக்க, அங்கனம்) தெளிந்தறியமாட்டாத பேதை யோனிடத்தில் வஞ்சகக் குணமுடையோன் செய்த ஏமாற்றச் செயல் போல, கள்ளினுடைய வேகமானது (மடவாரிடத்து) விரைந்துகலந்தது.

கள்ளின் வேகம்-உண்டாரை விரைவில் மயங்கச் செய்வதான மதுவினிடமுள்ள குணம்: அது விரைந்து கலந்தமை, மேற்கவி முதல் விளங்கும். (கல்விச் செல்வத்தால் நவையறு நெறியைக் கடைப்பிடித்தும், மேல் விளையும் பயனையுணரும் தூயோரின் உபதேசமொழிகளைப் பெற்றும் இவ்வாறான செயலால் பின் விளையும் பயன் இன்னவெனத் தெரிந்து ஒழுகுபவன் மேதையெனப் படுவான்; நவையறுநெறியை நண்ணித் தூயோர்மொழியோடும் பழகி முற்றிப் பிற்பயனுணரும் உணர்ச்சியைத் தேற்றாதவன் 'பேதை' எனப்படுவான். அந்தப் பேதையனை வஞ்சகக்குணமுடையோர் ஏமாற்றமடையுமாறு தமது வசமாக்கிக்கொள்ள வல்லவராதல் போலக் கள்ளின் வேகமும் உண்டமடவாரைத் தம்வசமாக்கிக் கொண்டதென்க. கள்ளின் தன்மையை விவரிப்பார்போன்று பேதையரின் தன்மையையும் விளக்கினார்; பல நல்லுபதேசங்களை மாந்தர்க்கு அறிவுறுத்துவதே காவியத்தின் பயனாகும். (2778)

Koviloor Digital Library

7-16. மதுவுண்டதனால் மடவாரிடத்துத் தோன்றிய நிலைமை

பலபட முறுவல் வந்து பரந்தன பனித்த மெய்வேர்
இலவிதழ் துடித்த முல்லை எயிறுவெண் ணிலவை யீன்ற
கொலைபயில் நயன வேலின் கொழுங்கடை சிவந்த கொற்றச்
சிலைநிகர் புருவம் நெற்றிக் குனித்தன விளர்த்த செவ்வாய்.

சிரிப்பு, மிகுதியாகவந்து பரவின; உடல், வேர்வைத் துளியை யடைந்தன; இலவமலர் போன்ற அதரங்கள், துடித்தன. முல்லையரும்பு போன்ற பற்கள், வெண்ணிறமுள்ள ஒளியை வெளிவீசின; கொலைத்தொழிலில் (ஆடவரை வருத்துவதில்) பழகின வேற்படைபோன்ற கொழுவிய கண்களின் ஓரங்கள், செந்நிறத்தையடைந்தன; வெற்றிபொருந்திய வில்லையொத்த புருவங்கள் நெற்றி மீது வளைந்தன; செந்நிற வாய் வெளுத்தன.

மதுபானஞ் செய்தார்க்கு முறுவல்வருதல் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுதல் இயற்கையாம்: அவ்வியற்கையை இனிது கூறியது- தன்மை நவிற்சியணி. (2779)

8. கூந்தலம் பாரக் கற்றைக் கொந்தளக் காலக் கொண்டல்
ஏந்தக லல்குல் தேரை யிகந்துபோ யிறங்க யாணர்ப்
பூந்துகி லோடும் பூசன் மேகலை சிலம்பு பூண்ட
மாந்தளி ரெய்த நொய்தின் மயங்கினர் மழலைச் சொல்லார்.

'(தமது) கூந்தலின் அழகிய சுமையான தொகுதியாகிய பொங்கியெழு தலையுடைய காளமேகம் ஏந்திய அகன்ற அல்குலாகியதேரையும் கடந்து போய்த் தாழ்ந்திருக்க, புதுமையான பூந்துகிலினுடைய ஆரவாரஞ் செய்கின்ற மேகலையென்னும் இடையணி சிலம்பையணிந்துள்ள மாந்தளிரை (பாதத்தை) யடைய-குதலைச் சொல்லையுடையவரான மகளிர் விரைவில் மயங்கினார்கள்.

மடவார் மதுவையுண்டதால், குழல்சோர, உடையும் மேகலையும் நெகிழ்ந்துவீழ, மயங்கிக்கிடந்தன ரென்பதாம். அவிழ்ந்து வீழ்ந்த கூந்தல் நீண்டிருத்தல்பற்றி அந்நிலையில் அல்குற்றேரையும் இகந்து இறங்கிற் றென்க. பாதத்தை உவமச்சொல்லாகிய 'மாந்தளிர்' என்பதனாலேயே குறித்தார்; 'சிலம்புபூண்ட' என்ற அடைமொழி, இதனை விளக்கும். கொந்தளம்-பொங்கியெழுகை. (மயிர்க்) குழற்சியுமாம். (2780)

9. கோத்தமே கலையி னோடுந் துகில்மணிக் குறங்கைக் கூடக்
காத்தன கூந்தற் கற்றை யற்றம்அத் தன்மை கண்டு
வேத்தவை கீழ Gளார்கள் கீழ்மையே விளைத்தார் மேலாஞ்
சீர்த்தவர் செய்யத் தக்க கருமமே செய்தா ரென்ன.

Koviloor Digital Library

இராசசபையிலே தாழ்நிலையிலிருப்பவர்கள் கீழ்மையான தொழிலையே செய்தாராக, மேன்மைபெற்ற சிறந்தகுணமுடையோர் செய்யத் தக்க செயல்களையே செய்பவராவதுபோல, கோக்கப்பட்ட மேகலையுடனே ஆடையும் (இடையைவிட்டு) அழகிய தொடையைச் சேர, அந்த நிலைமையைக்கண்டு கூந்தற்கற்றை அவமானம் (நேரிடாதபடி) பாதுகாத்தன.

மேகலையும் துகிலும் அரையினின்று தொடையைச் சேர்ந்து மானபங்கம் விளைப்பனவாக, அத்தன்மையைக்கண்டு கூந்தற்கற்றைகள் மடவாருடைய அவயவம் பிறர்க்குத் தெரியாதவாறு செய்து மானக்கேடு நேராதபடி பாதுகாத்தன வென்பதாம்; இவ்வாறு செய்தற்குக் கீழோர் கீழ்மையைச் செய்ய நினைக்கையில், மேலோர் சீர்த்ததொழிலால் அக்கீழ்மையை அகற்றுதலை உவமை கூறினார். கூந்தல் மேலிருப்பதாதலும், மேகலையும் துகிலும் கீழிருப்பதாதலுங் காண்க. உலக நடையையொட்டி உவமையமைத்துள்ள கவிசாதுரியம் மிகவும் பாராட்டற்குரியது. (2781)

10. பாணியிற் றள்ளிக் கால மாத்திரைப் படாது பட்ட
நாணியின் முறையிற் கூறா தொருவழி நடையிற் செல்லும்
ஆணியி னழிந்த பாட லீன்றனர் அனங்க வேடன்
தூணியி னடைத்த வம்பிற் கொடுந்தொழில் துறந்த கண்ணார்.

அங்கனாகிய வேடன் (உலகத்தவர் மேலெய்யாமல் தூணீரத்திலே அடைத்துவிட்ட அம்பைப்போலக் கொடுந்தொழிலைத் துறந்த கண்களையுடைய மகளிர்- (பாடவேண்டிய) முறைமையினின்று தவறி, (துருதம் மத்திமம் மந்தம் என்பவைகட்கு ஏற்பட்ட) அட்சரகாலத்துக்குக் கட்டுப்படாமலும் (நரம்புக்கருவியிற்) பொருந்தியுள்ள நரம்பு ஒலிக்கின்ற முறைக்கு ஏற்காமலும் வேறொரு வழியான ரீதியிற் செல்லுகிற வரம்பு தவறிய பாடலைப் பாடலானார்.

நரம்பு ஒலிக்கும் காலமாத்திரைக்கும் பாடவேண்டிய முறைக்கும் மாறாக, மகளிர், மதுபானமயக்கத்தால் வேறுவகையாகப் பாடினரென்பதாம். மன்மதன் அம்பெய்து ஆடவரையும் மகளிரையும் ஆசைநோய் விளைத்து வருத்துதலால், 'அநங்கவேடன்' என்றார். அவ்வனங்கன் ஆடவர் மகளிராகிய இவர்கள் மீது எய்யாமல் தனது தூணீரத்தில் அம்புகளை வைத்திட்டால் அந்த அம்புகள் ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு நோயை விளைக்கமாட்டாவாதல் போல, மதுவுண்ட மகளிர் மதுவெறிகொண்டு காமக்குறிப்புத் தோன்றிப் பார்க்கும் பார்வையின்றி யிருத்தலால், அம் மகளிர் கண்கள் அந்நிலையிற் காமநோயை விளையாவாயின வென்பார் அவைகட்கு, அநங்கவேடன் தூணியிலடைத்த அம்புகளை உவமை கூறினார்; இது, கள்ளுண்டமயக்கத்தாற் கண் செருகியநிலையைக் கூறியது. (2782)

Koviloor Digital Library

11. வங்கியம் வகுத்த கான மாறுகொள் மழலை வாயர்
சங்கையில் பெரும்ப ணுற்ற நிறத்துறை நிரம்பித் தள்ளச்
சிங்கலி னமுதி னோடும் புளியளாந் தேற லென்ன
வெங்குர லெடுத்த பாடல் விளித்தனர் மயக்கம் வீங்க.

புள்ளாங்குழலினின்று வெளித்தோன்றுகின்ற இசைப்பாடலுடனே மாறு கொள்ளும் நிரம்பாமென்சொல்லைக் கொண்ட வாயையுடைய மாதரார், (கள்ளுண்ட) மயக்கம்மிகவே, குற்றமற்ற பெரும்பண்ணின் பொருந்திய விளக்கமான துறையினின்று மிக்குமாறுபட்டுப்போக, குறைவில்லாத அமிருதத்துடனே புளிச்சுவை பொருந்திய கள்(சேர்ந்தாற்) போல வெவ்விய (கர்ணகடூரமான) குரல்கொண்டு உரத்துள்ள பாடலைப் பாடலானார்கள்.

மழலைவாயரான மகளிர் குடிமயக்கம்மிக்கதனால் பெரும்பண்ணின் துறையினின்று மிகவும் திறம்பிப்போகுமாறு உரத்தகுரலோடு பாடலானா ரென்க, மழலைவாயில் நுரைதள்ள வெங்குரல்வந்தது, அமிழ்தினோடு புளிப்புச்சுவையுள்ள தேறல் வந்தது போலுமென்க. சிங்குதல் குறைத லாதலை ''சிங்காமைவிரித்தவன்'' என்ற பெரியார் பாசுரத்திலும், விளிதல் பாடுதலாதலை ''விளியாதான் கூத்தாட்டுக்காண்டலும்'' என்ற இடத்துங் காண்க. (2783)

12. ஏனைய பிறவுங் கண்டார்க் கிந்திர சால மென்னத்
தானவை யுருவிற் றோன்றும் பாவனைத் தகைமை சான்றோர்
மானமர் நோக்கி னாரை மைந்தரைக் காட்டி வாயால்
ஆனைய விளம்பித் தேரை அபிநயத் தியற்றி யுற்றார்.

(பாடுபவராய்) அவ்வப்பொருள்கள் தம்முருவில் தோன்றும் அபிநயத் திலே மேம்பாடு மிக்கவர்கள், -(இப்போது கள்ளுண்டதனாலான மயக்க மிகுதியால், தம்முடைய) மற்றைய அபிநயச்செயல்களும் கண்டவர்க்கு இந்திரசாலத்தோற்றம்போல நிற்க, மானையொத்த பார்வையையுடைய மகளிரையும் ஆடவரையும் சுட்டி வாயினால் (பாடும்போது) ஆனையைச் சொல்லி, அபிநயங்காட்டும்போது தேரைக் காட்டிவிட்டார்கள்; தான்- அசை.

இந்திரசாலவித்தைக்காரர் ஒரு நொடியில் ஒருபொருளை முதலிற் காட்டி அப்பொருளைப் பின் வெவ்வேறுபொருளாகக் காட்டும் வல்லமையுடை யவர். அங்ஙனமே அபிநயம்வல்லவர்களும், இப்போது கள்ளுண்ட மயக்கத்தால், ஆடவரையும் மகளிரையும் சுட்டிக் களிற்றைச் சொல்லித் தேரினை அபிநயத்தில் தெரிவித்தனரென்க. அபிநயச்செயல் முடிவதற்குள், வெவ்வேறு பொருளைக் காட்டியதனால், இந்திரசாலம் வல்லோர் இந்த அபிநயம் செய்வோர்க்கு உவமையாவர், 'மானமர் நோக்கினாரைக் காட்டி' என்றதால் துரகத்தையும் (மான்-குதிரை; ன்-சாரியை) 'மைந்தரைக் காட்டி'

Koviloor Digital Library

என்றதால் பதாதியையும் கொள்ளவைத்து, இங்ஙனே நால்வகைப் படையையும் குறிக்கச்செய்த திறன் கம்பனுக்கே சாலும். (2784)

13. அழுகுவார் நகுவார் பாடி யாடுவா ரயினின் றாரைத்
தொழுகுவார் துயில்வார் துள்ளித் தூங்குவார் துவர்வா யின்றேன்
ஒழுகுவா ரொல்கி யொல்கி யொருவர்மே லொருவர் புக்கு
முழுகுவார் குருதி வாட்கண் முகிழ்த்திட மூரி போவார்.

(மதுபானமயக்கத்தாற் சிலர்), அழுவார்; (சிலர்) சிரிப்பார்; (சிலர்), பாடி யாடுவார்; (சிலர்) அயலிலேநின்றவரைத் தொழுவார்; (சிலர்), துயில்வார்; (சிலர்), துள்ளிச்சோர்வார்; (சிலர்), செந்நிறமுள்ள வாயினின்று தேன் போன்ற நீர் ஒழுகப்பெறுவார்; (சிலர்) தளர்ந்து தளர்ந்து ஒருவர் மேல் மற்றொருவர் புகுந்து படிவார்; (சிலர்), இரத்தம் போலுஞ் சிவப்பு நிற மடைந்த வாளையொத்த கண்ணை மூடிக்கொண்டு சோம்பல் முறிப்பார், குருதி–சிவப்பு நிறத்துக்கு, இலக்கணை, வாட்கண்–உவமைத் தொகை. (2785)

14. உயிர்ப்புறத் துற்ற தன்மை உணர்த்தினா ருள்ளத் துள்ளது
அயிர்ப்பினி லறிதி வென்றே யதுகளி யாட்ட மாகச்
செயிர்ப்பறு தெய்வச் சிந்தைத் திருமறை முனிவர்க் கேயும்
மயிர்ப்புறந் தோறும் வந்து பொடித்தன மதன வாளி.

(மகளிர், 'எமது) மனத்திலுள்ளதைச் சந்தேகித் த்லினாலல்லாமல் (தெளிவாக) எல்லீரும் அறிவீர்' என்று தமது உயிரினிடத்து உள்ள இயல்பை உணர்த்தினார்கள்; அவ்வாறு களியாட்டம் நிகழ்கையில், (அதனைக் கண்ட வர்) குற்றம் நீங்கிய (தமது ஐம்பொறிகளையடக்கிய) கடவுட் சிந்தனை யையே புரியும் சிறந்த நான்மறைவல்ல முனிவராக இருப்பினும் (அவர் கட்கும்) மன்மதனுடைய அம்புகள் மயிர்க்கால்கள் தோறும் வந்து நிரம்பின.

இங்ஙனம் மடவார் களியாட்டயர்கையில் அந்தக்களியாட்டத் தைக் கண்டவர் தெய்வசிந்தனையேயுடைய முனிவராக இருப்பினும் அவர்கட் கும் அது வேட்கையையுண்டாக்கிற்றென்பதாம். கள்ளுண்டவர் எவரிடத் துஞ் சொல்லாது தம்மனத்திலேயே இரகசிய மாகவைத்திருந்ததைச் சொல்லிவிடுதல் இயல்பென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கருதத்தக்கது. ''நெஞ்சத்தொளித்த தூஉமாங்கே மிகும்'' என்றார் வள்ளுவனாரும். அயிர்ப் பின் இல்–அயிர்ப்போடு இல்லாமல் என்றபடி. (2786)

15. மாப்பிறழ் நோக்கி னார்தம் மணிநெடுங் குவளை வாட்கண்
சேப்புற வரத்தச் செவ்வாய்ச் செங்கிடை வெண்மை சேரக்
காப்புறு படைக்கைக் கள்வ நிருதர்க்கோ ரிறுதி காட்டிப்
பூப்பிறழ்ந் துருவம் வேறாய்ப் பொலிந்ததோர் தன்மை போன்ற.

Koviloor Digital Library

வண்டுகள் போன்று பிறழுந்தன்மையைக் கொண்ட கண்களையுடையரான அரக்கமகளிரின் சிறந்தகுவளை மலர்போன்ற கருமணியைப் பொருந்திய ஒளியுள்ள கண்கள் செந்நிறத்தைப் பொருந்தியதும், செங்கிடையையும் செவ்வாம்பல் மலரையும் ஒத்துச் செந்நிறம் பொருந்திய வாய்கள் வெண்ணிறத்தைச் சேர்ந்ததுவும், காவலாகப்பொருந்திய படைக்கலங்களைக் கையிற் கொண்ட வஞ்சனைக்குணமுள்ள அரக்கர்க்கு (நேரப்போகின்ற) ஒப்பற்ற முடிவை முன்னம் தோற்றுவித்து, மலர்கள் (தமது நிறம்மாறி) வேறாகி விளங்குகின்ற ஒருதன்மையைப் போன்றன.

மலர்கள் நிறம்மாறி வேறுநிறத்தனவாகப் பூத்தல், பின்னர் விளையுந் தீங்கை முன்னர்த் தெரிவிக்கும் உற்பாதமாம். மகளிருடைய கண்களாகிய குவளைமலர்களும், வாய்களாகிய செவ்வாம்பல் மலர்களும், கள்ளுண்டதனால் நிறம்மாறிச் செந்நிறத்தையும் வெண்ணிறத்தையும் முறையே அடைந்து, உற்பாதமாக நிறம் மாறிப் பூத்தமலர்களைப் போன்றன வென்றார்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி**. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''கயல்வரு'' என்ற அடுத்தபாடலின் பின் உள்ளது, அரத்தம்= ரக்தகம்; செவ்வாம்பல். 'போன்ற' என்ற முற்றுக்குத் தொழிற்பெயர்த் தன்மையையடைந்த 'சேப்புற' 'சேர' என்ற செயவெனெச்சங்கள் எழுவாய். (2787)

16. கயல்வரு காலன் வைவேல் காமவேள் கணையென் றாலும்
இயல்வரு கிற்கி லாத நெடுங்கணா ரிணைமென் கொங்கைத்
துயல்வரு கனக நாணுங் காஞ்சியுந் துகிலும் வாங்கிப்
புயல்வரு கூந்தற் பாரக் கற்றையிற் புனைய லுற்றார்.

கயல்மீனும் (உயிரைக்கொள்ள) வருகின்ற யமனுடைய கூரிய வேற்படையும் காமவேளின் அம்பும் என்றும் உவமை கூறினாலும் ஒப்புமை பொருந்தாத நீண்டகண்களையுடைய அரக்க மகளிர்- (களிமயக்கத்தால் தம்முடைய) இரட்டையாகிய மெல்லிய தனங்களிற் புரள்கின்ற பொற்சரட்டினையும், (இடையிற்பூண்டுள்ள) மேகலையினையும் ஆடையையும் கையிலெடுத்து, மேகத்தையொத்த மயிர்ச்சுமைத்தொகுதியில் அணியத் தொடங்கினார்கள்.

களிமயக்கத்தால் தாஞ் செய்யுஞ் செயல் இன்னதென்று தெரியாது மகளிர் கனகநாண் முதலியவற்றை வேற்றிடத்தில் அணியலானாரெனக. முதலிரண்டடிகளில் கண்ணுக்குச் சிறந்த உவமைப் பொருளான கயல் முதலியவற்றை உபமானமாகாவென்று மறுத்துச் சொன்னது, எதிர்நிலையணியாம். ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளோடு களியாட்டு படலம் முடிய, அடுத்தபாடலில் மாயா சீதைப்படலம் தொடங்குகின்றது. (2788)

Koviloor Digital Library

17. இங்ஙனம் களியாட்டயர்தலை இராவணன் கண்டு நிற்கையில் வானரசேனை ஆர்த்த ஓசை அவன்காதில் விழுதல்

முத்தன்மை மொழிய லாகா முகிழிள முறுவல் நல்லார்
இத்தன்மை செய்தல் நோக்கி யரசுவீற் றிருந்த எல்லை
அத்தன்மை யரியின் சேனை யார்கலி யார்த்த வோசை
மத்தன்மெய் மயங்க வந்து செவிதொறு மடுத்த தன்றே.

முத்தல்லாமையைச் சொல்லமுடியாத (முத்து என்றே சொல்லத்தக்க) தோன்றுகின்ற புன்சிரிப்பையுடைய (அரக்க) மகளிர் (களியாட்டினால் கீழ்க் கூறிய) இவ்வாறான நிலைமையடைதலை (அரக்கர்) மன்னவனான இராவணன் கண்டுகொண்டு வீற்றிருந்த போது, (அத்திரத்தினால் தோன்றிய மனவிருட்சியால் ஒடுங்கிக்கிடந்து மருத்துமலைவரப்பெற்றதனால் உயிர் பெற்று எழுதலாகிய) அத்தன்மையையுடைய குரங்குச்சேனையாகிய சமுத்திரம், ஆரவாரித்த ஓசையானது, காமப்பித்துள்ள அந்த இராவண னுடைய உடல் சோரும்படி (அவனுடைய) செவிதோறும் வந்து நுழைந்தது.

உயிர்பெற்றெழுந்த வானரசேனை ஆர்த்த தென்பது கீழ் மருத்துவ மலைப்படலத்து 100, 104–ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. முத்து அன்மை என்று பிரியும் 'முத்துத்தன்மையென்ற தொடர் 'முத்தன்மை' என்று விகாரப்பட்டுவந்ததெனக் கொண்டு, முத்தின் தன்மையையுடையது என்று சொல்லுதற்காகாத (முத்தினுஞ் சிறந்த) முகிழ்நகை என்று உரைத்தலும் ஒன்று. (2789)

18. வானரங்களி னார்ப்பொலியால் மகளிரினாடல் முதலியன ஒடுங்குதல்

ஆடலுங் களிப்பின் வந்த அமலையு மமுதி னான்ற
பாடலும் முழவின் தெய்வப் பாணியும் பவள வாயார்
ஊடலுங் கடைக்கண் நோக்கும் மழலைவெவ் வுரையு மெல்லாம்
வாடன்மென் மலரே யொத்த ஆர்ப்பொலி வருத லோடும்.

பவழம்போன்ற வாயையுடைய மகளிரின் ஆடலும் அமிழ்தினும் சிறந்த பாடல்களும், (பாடலுக்கேற்ற) முழாக்களின் தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒலி களும், (அவற்றைக் காண்போரின்) களிப்பினால் தோன்றிய ஆரவாரங் களும், (அம்மகளிரின்மீது மோகங்கொண்டு நோக்குவோர்க்கு) அம்மகளிர் வெளிக்காட்டும் ஊடலும், அவ்வூடலினால் அக்காமுகர் வருந்துதல் கண்டு அம்மகளிர் இரக்கங்கொண்டு தம் இசைவைத் தெரிவிக்கும்) கடைக்கண் பார்வையும், (அவர்களுடைய) விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கொச்சைச் சொற்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம், (வானரசேனையின்) ஆரவாரம்

Koviloor Digital Library

காதிற் கேட்டவுடன் வாடியமெல்லியமலரைப் போன்றன (பொலி வழிந்தன). (2790)

19. இராமலட்சுமணரின் நாணொலி தோன்றுதல்

தறிபொரு களிநல் யானை சேவகந் தள்ளி ஏங்கத்
துறுசுவற் புரவி தூங்கித் துணுக்குற அரக்க ருட்கச்
செறிகழ லிருவர் செய்வச் சிலையொலி பிறந்த தன்றே
எறிகடல் கடைந்த மேனா ளெழுந்தபே ரோசை யென்ன.

நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த ராமலக்ஷ்மணர் இருவரின் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய விற்களின் நாணோசையானது, - கட்டுத்தறியைப் பொருகின்ற மதக்களிப்புள்ள சிறந்த யானைகள் (தாம்) படுக்குமிடங்களில் சோர்ந்து ஏங்கவும், பிடரிமயிர் நெருங்கிய குதிரைகள் திடுக்கிட்டுச் சோரவும், அரக்கர்கள் அஞ்சவும்- (அலை) மோதுகின்ற பாற்கடலைக் கடைந்த முற்காலத்தில் எழுந்த பேரோசைபோலத் தோன்றிற்று: -சிலை யொலிக்குக் கடைந்தநாட் பேரோசையும், வானரரார்ப்பொலிக்குப் பாற்கட லொலியும் உவமை கொள்க. (2791)

20. அப்போது இராவணனுக்குக் களியாட்டு மகளிரிடத்தில் வெறுப்புத் தோன்றினமை

முத்தம்வா ணகைக்குத் தோற்கும் முகத்தியர் முழுக்கண் வேலால்
குத்துவார் கூட்ட மெல்லாம் வானரக் குழுவில் தோன்ற
மத்து வாழ் கடலி னுள்ளம் மறுகுற வதன மென்னும்
பத்து வாண் மதிக்கு மந்நாட் பகலொத்த திரவு பண்பால்.

முழுக்கண்ணாகிய வேலினாலே குத்துவாராகி முத்துக்கள் ஒளி பொருந்திய (தமது) நகைக்குத் தோற்கும் முகத்தையுடையரான அரக்க மகளிரின் கூட்டமெல்லாம், (இன்பத்தைச் செய்யாமல் துன்பத்தைச் செய்த லால் அவ்விராவணனுக்கு) வானரக்கூட்டத்தைப் போற் காணப்படவும், (மந்தரமாகிய) மத்துபொருந்தப் பெற்ற கடல்போல (அவன்) மனம் கலங்க வும், அந்த நாளின் இரவானது (பொலிவை நீங்கச்செய்த) தன்மையால் (அவனுடைய) முகமென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒளியுள்ள பத்துச் சந்திரர் களுக்கும் பகலை ஒத்தது.

மனத்தில் அச்சந்தோன்றியதனால், இராவணன் மகளிரிடத்துப் பகைவ ரிடத்துப்போல வெறுப்புக்கொண்டு விருப்பமற்றவனாய் மனங்கலங்கி முகவொளி குறையப் பெற்றவனென்க. (2792)

Koviloor Digital Library

21. இராவணன் ஒற்றராற் செய்தி உணர்ந்து மந்திரசாலைக்குச் செல்லல்

ஈதிடை யாக வந்தா ரலங்கன்மீ தேறி னார்போல்
ஊதினார் வேய்கள் வண்டி னுருவினா ருற்ற வெல்லாம்
தீதிலர் பகைஞ ரென்னத் திக்கென்ற மனத்தன் தெய்வப்
போதுகு பந்தர் நின்று மந்திரத் திருக்கை புக்கான்.

(இராவணன் களியாட்டம் காணுமிடத்து) இவ்வாறு நிகழும் சமயமாக, வந்த ஒற்றர்கள் வண்டினுருவத்தைக் கொண்டவராய், (இராவணனுடைய) மாலையின்மீது ஏறிப்போய், (அனுமான் மருத்துமலைகொணர்ந்ததனால் யாவரும் உயிர்பெற்று எழுந்ததாகிய) நிகழ்ந்த செயலையெல்லாம் ஊதினார்கள்: (இராவணன்) 'பகைவர்கள் குறைவின்றிப் பிழைத்துள்ளார்' என்று (தூதர்கள்) சொல்லக் கேட்டதனால் திடுக்கிட்ட மனத்தையுடைய வனாய், கற்பகமலர்கள் சிந்தியுள்ள (அந்தப்) பந்தலைவிட்டு மந்திர சாலையைப் போய்ச்சேர்ந்தான்;

தூதர்கள் வண்டினுருவங்கொண்டு ஊதியது, பிறர் அறியாமலிருத் தற்காக. (2793)

களியாட்டு படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

25. மாயாசீதைப் படலம்

(நிகும்பலையில் வேள்வி செய்து முடிக்கக்கருதிய இந்திரசித்து, அதற்கு இடையூறு செய்யாமல் பகைவரின் கருத்தை வேற்றிடத்திற் செலுத்தக்கருதி, சஞ்சீவிமலையைக் கொணர்ந்து வைத்துமீண்டு வந்த அநுமான் இலங்கை யின் மேலைவாயிலிலிருக்க, அவன் முன்னிலையில்) மாயையால் நிருமித்த சீதையை வெட்டியதைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள்.

இராவணன் மந்திரசாலைக்குப் போனபோது, இந்திரசித்து, சேனைத் தலைவனாகிய மகோதரன், மாலியவான் முதலியோர் பக்கத்திலிருந்த ளராக, தனக்கு நேர்ந்த துயரத்தையெல்லாம் அவரறியும்படி அவ்விரா வணன் கூறினான். அப்போது மாலியவான் ஓஷதிமலை கொணர்ந்ததனால் பிரமாத்திரமும் பழுதுபட்டது: இனி மாற்றலரை எங்ஙனம் வெல்வது? இனியாவது சீதையைக் கொடுத்து அடைக்கலம் புகுவதே தக்கது என்ன, அதுகேட்ட இராவணன், மிகச்சீறி 'என்ன நேர்ந்தாலும் சீதையைவிடேன்: அஞ்சினவர்களெல்லாம் போய்விடுங்கள்; நான் நாளைக்கே பகை வெல்கின்றேன்' என்றான். அப்போது இந்திரசித்து 'மாற்றார் திறமையைப் பற்றி இப்போது சொல்வது சரியன்று: எனக்கு ஒன்று தோன்றுகின்றது. நான் நிகும்பலைக்குப் போய் யாகஞ்செய்து முடித்தால் பகைவெல்லலாம்: ஆனால், உன் தம்பி நான் யாகஞ் செய்வதை அப்பகைஞர்க்குச் சொல்லி விட்டால், அன்னார் யாகத்தை முடிக்க வொட்டார்கள்: ஆகவே, சானகி யைப் போல் உருவஞ்செய்து அநுமான் கண்முன் நிறுத்தி அந்த மாயா சீதையை என் கைவாளாற் கொன்று வீழ்த்தி, அயோத்திக்குப் போவதாக வழிகாட்டிப் போய்விட்டால், அவர்கள் அத் துயரத்தினாற் போய்விடு வார்கள்; போகாவிட்டாலும், நான் அயோத்திக்குச் சென்ற உண்மையை அநுமான் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளப் பார்ப் பார்கள்; அதற்குள் வேள் வியை முற்றினால் வெற்றிபெறலாம்' என்றான்: அதற்கு இராவணனும் உடன்பட்டான். இது இவ்வாறாக.

சுக்கிரீவனுடைய ஆலோசனையினால் ஸ்ரீராமனனுமதியின்மேல் வானரர்கள் இலங்கையில் கொள்ளிக்கட்டையைக் கொண்டு தீ வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு நிகழ்கையில், அநுமான் மருத்துமலையை வைத்திட்டு மீளவந்தனனாக, இந்திரசித்து மாயா சீதையை அவன் கண் முன்னே நிறுத்தி அவ்வநுமான் பலபடி சொல்லித் தடுக்கவும் கேளாது

Koviloor Digital Library

அவ்வுருவத்தை வாளால்வெட்டிப் பிறகு 'அயோத்தியிலுள்ளார் மீதும் செல்லப் போகின்றேன்' என்று சொல்லி, பெருஞ்சேனையோடு புஷ்பக விமானத்தை அத்திசை செல்வதாகக்காட்டி நிகும்பலையைச் சேர்ந்தான்.

அநுமானோ மூர்ச்சையடைந்திட்டான்: தெளிந்ததும், பலவகையாகப் புலம்பி, செய்தி தெரிவிக்குமாறு ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்து, சீதையை இந்திரசித்து மாய்த்த செய்தியை அரிதில் தெரிவித்தான். அதனால், அப்பெருமான் கொண்ட துயரத்திற்கோ அளவில்லை; வானரர்களும் பெருந்துயர்கொண்டு அப்பிரான் காலில் விழுந்தழுதனர்: இலக்குமணனும் அயர்ந்து வீழ்ந்தான். விபீடணனும் இந்திரசித்து அங்ஙனஞ் செய்திருக்கலாமென்று ஓரையங் கொண்டான். பின்பு பிரஜ்ஞையற்றிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானை விபீடணன் நன்னீர் தெளித்தல், விசிறியால் காற்று உண்டாக வீசுதல் முதலிய குளிர்ச்சி தரும் செயலால் தெளிவிக்க, இலக்குவன், 'சீதையைக் கண்ணெதிரே கொன்ற பாவியரைக் கொல்லாமல் துயரத்தினால் நம்முயிரை மாய்ப்பது தக்கதன்று' என்று பலபடிகூற, சுக்கிரீவன், கனாக்கண்டவன்போலெழுந்து, 'அரக்கர்மார்பிற்போய்க் குதிப்போம். வாருங்கள்' என்று முயல, அப்போது பரதன் முதலியோரைத்தாக்க இந்திரசித்து அயோத்தி சென்றிருப்பதை அநுமான் தெரிவித்தான். அப்பால் ஸ்ரீராமன் சீதையைக்குறித்த துயரத்தை விட்டு அயோத்தியைக் குறித்து மிகத் துயருற்று 'அயோத்தி சென்ற அரக்கச்சேனையைத் தொலைத்தபின் இலங்கையைவெல்வேன்: உடனே அயோத்தி செல்ல உபாயமுண்டோ?' என்றான். தன் தோளிலேறிக் கொண்டால் புஷ்பகத்தினும் விரைந்து செல்வதாக அநுமான் கூற, இராம லக்ஷ்மணர் ஏற இருந்தனர். விபீடணன், 'துயரத்தால் அயர்ந்திட்டேன்: இந்திரசித்தின் செயல் மாயையெனக் கருதுகின்றேன்: நான் உண்மையறிந்து சொன்னபின் உரியதுசெய்யலாம்' என்று சொல்லிவிட்டு, அவ்விபீடணன் வண்டினுருவங்கொண்டு அசோகவனிகைசென்று சீதை இனிதிருப்பதை யுணர்ந்து மீண்டுவந்து அச்செய்தியைத் தெரிவித்தான். யாவரும் மகிழ்ந் தனர் என்பது இப்படலத்துக் கூறியபொருள்.

1. இந்திரசித்து முதலியோர் சூழ்ந்து நிற்க, இராவணன் தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலையைத்தானே கூறுதல்

மைந்தனும் மற்று ளோரும் மகோதரன் முதலோ ராய
தந்திரத் தலைமை யோரும் முதியருந் தழுவத் தக்க
பந்திய ரெவரும் வந்து மருங்குறப் படர்ந்தார் பட்ட
அந்தர முழுதுந் தானே யனையவர்க் கறியச் சொன்னான்.

புதல்வனாகிய இந்திரசித்தும் மகோதரன் முதலியவரான சேனைத் தலைவரும் முதியவரும் மற்றுமுள்ளோராகிய காலங்களில் வந்து தழுவுதற் குரிய கூட்டமாகவுள்ள எல்லோரும், அருகிற்பொருந்த வந்து சேர்ந்தார்கள்;

Koviloor Digital Library

நேர்ந்துள்ள துன்பங்களையெல்லாம் தானே அவர்கட்குத் தெரியும்படி (இராவணன்) சொன்னான். (2794)

2-8. மாலியவான் இராவணனுக்கு இதோபதேசஞ்செய்தல்

நங்கிளை யுலந்த தெல்லா முய்ந்திட நணுகு மன்றே
வெங்கொடுந் தீமை தன்னால் வேலையி னிட்டி லோமேல்
இங்குள வெல்லா மாடற் கினிவரு மிடையூ றில்லை
பங்கயத் தண்ணல் மீளாப் படைபழு துற்ற பண்பால்.

(அதுகேட்டு மாலியவான் இராவணனை நோக்கிக் கூறுவான்): - மிகக் கொடிய தீவினையினால் கடலிலிட்டிராவிட்டால், நமது கிளை அழிந்த தெல்லாம் உயிர்பெற்றிருக்க (இப்போது போருக்குச்) செல்லுமல்லவா? பிரமனுடைய மீட்க முடியாத அத்திரமும் பழுதுபட்ட தன்மையினால், இங்குள்ள (எதிராளிகளின்) சேனையெல்லாம் போர்புரிவதற்கு வரும்: இனி அச்சேனைக்கு இடையூறில்லை; ஆடற்கு- போர்புரிதற்கு. இங்குளவெல்லா மாடற்கு இனிவரும் இடையூறில்லையென்ற தொடர்க்கு-இங்குள்ள (நம்) சேனையெல்லாம் மாண்டு போகும்படி பொருதற்கு (முடியாதவாறு எதிராளிகளுக்கு) இனி வரக்கூடிய இடையூறில்லையென்றும் உரைக்கலாம். இது சிலபிரதியில் ''இலங்கையின்'' என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. இவை மாலியவான் கூற்று என்பது 9-ஆம் கவியால் விளங்கும். (2795)

3. இலங்கையி னின்று மேருப் பிற்பட இமைப்பிற் பாய்ந்து
வலங்கிளர் மருந்து நின்ற மலையொடுங் கொணர வல்லான்
அலங்கலந் தடந்தோ ளண்ண லனுமனே யாதல் வேண்டும்
கலங்கலி லுலகுக் கெல்லாங் காரணங் கண்ட வாற்றால்.

கலங்குதலில்லாத உலகங்கட்கெல்லாம் காரணமான கடவுள் (ஸ்ரீராமன்) (தனதுகருணைநோக்காற்) கடாட்சித்திருத்தலால், இலங்கையிலிருந்து மேருவும் பிற்பட இமைப்பொழுதிற்குப் பாய்ந்து சென்று வெற்றி பொருந்திய மருந்துகளை (அவை) நின்ற மலையுடனே பேர்த்துக்கொணர வல்லமை பெற்றவன், வெற்றி மாலையை யணிந்த பெருந்தோளையுடைய பெருமையிற் சிறந்த அநுமனேயாகவேண்டும். (2796)

4. நீரினைக் கடக்க வாங்கி இலங்கையா நின்ற குன்றைப்
பாரினிற் கிழிய வீசின் ஆருளர் பிழைக்கற் பாலார்
போரினிப் பொருவ தெங்கே போயின வனுமன் பொன்மா
மேருவைக் கொணர்ந் திவ்வூர்மே லிடுமெனின் விலக்கலாமோ.

(அவ்வநுமான்), இலங்கையாகுமாறு நின்றதிரிகூட மலையைக் கடலி னின்று பெயர்த்து எடுத்துப் பூமியின்மீது கழியுமாறு (எறியவும் வல்லான்: அங்ஙன்) எறிந்தால், (இறவாது) பிழைத்தற்கு உரியரான அரக்கர் யாருளர்?

Koviloor Digital Library

(ஆகவே, அப்பகைவருடன்) இனிப் போர்புரிவது எவ்வாறு சாத்தியம்? (மருத்துமலையை வைத்துவிட்டு வருமாறு) போயுள்ள அநுமான் பொன் மயமான மகாமேருவைக்கொண்டுவந்து இந்த இலங்காபுரியின் மேல் (வீசி யும் எறியலாம்; அவ்வாறு) எறிவானானால், (அதனை நம்மால்) தவிர்க்க முடியுமோ? (2797)

5. முறைகெட வேண்டின் முன்பு நினைத்ததே முடிப்பன் முன்பின்
குறைவிலாக் குணங்கட் காங்கோர் கோதிலர் வேதங்கூறும்
இறைவர்கள் மூவ ரென்ப தெண்ணிலா ரெண்ண மேதான்
அறைகழல் அனும னோடும் நால்வரே முதல்வ ரம்மா.

(அநுமான் உலகப்படைப்பின்) முறை அழிந்திடுமாறு (எண்ணான்); எண்ணுவானானால், முன்னம் (தான்) வலிமையோடு நினைத்தபடியே செய்து முடிக்கவல்லான்; குறைவில்லாத குணங்கள் விஷயத்தில் ஒப்பற்ற குற்றமற்றவராகி வேதங்கள் கூறுகின்ற தலைமைத்தேவர்கள் மூன்று பேரென்பது, ஆராயும் வன்மையில்லாதவரின் கருத்தாகும்; ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த அநுமானோடுஞ்சேர்த்து முதல்வராமவர், நால்வரே ஆவர்; -அம்மா-வியப்பிடைச் சொல்: அநுமானுடைய திறமையைக் குறித்து வியந்தவாறு. ஆங்கு - அசை. இறைவர்கள் மூவரென்பதை மறுத்து இறைமையை அநுமானிடத்தும் ஏற்றிக் கூறியது-அபநுதியணி. இங்ஙன் அநுமன்பெருமையைக் கம்பர் மாலியவான் வாயிலாகத் தெற்றென உணரக்கூறியிருப்பவும், ஆராய்ச்சியாளர் என்றுபேர் வைத்துக்கொண்டு அநுமனை வாலிவதைக்கு முதன்முதல் வழி வகுத்த கொடியவன் என்பது போல வாய்கூசாது பேசுகின்றனர்; கம்பன் கருத்தறிந்த ஆராய்ச்சியாகுமோ இது! இவ்வாறு உள்ளவர் ஆராய்ச்சியாளரென எழுவது கலியின் கூத்தே. (2798)

6. இறந்தவ ரிறந்து தீர வினியொரு பிறவி வந்து
பிறந்தன மாகி னுள்ளோ முய்ந்தனம் பிழைக்கும் பெற்றி
மறந்தன மெனினும் இன்னஞ் சனகியை மரபி னீந்தவ்
அறந்தரு சிந்தை யோரை யடைக்கலம் புகுது மைய.

ஐயனே! (வானர அநுமானைப்போல அரக்கரான நம் பக்கத்து உதவவல்லார் எவரும் இல்லையாதலால்) இறந்துபோன அரக்கர்கள் இறந்த வராகவே யொழியட்டும்; இனி வேறொரு பிறவியிலே வந்து பிறந்தாற் போன்றுள்ளோமாகில் (இறவாது எஞ்சிய நாம்) உள்ளவராவோம்: (அங்ஙனம் நாம்) உயிர்தப்பினோமாகிப் பிழைக்குஞ் செய்கை முறையை (இதுவரையில்) மறந்துவிட்டோம்; என்றாலும், இப்போதாவது சீதையை முறைப்படி கொடுத்திட்டு அந்தத் தருமத்தையே நினைக்கின்ற எண்ண முடையரான அவரை அடைக்கலம் புகுவோம்.

Koviloor Digital Library

அறந்தருசிந்தையோர் என்றதனால், அவர்கள் அடைக்கலம் புகுந்தோரை யாதரிக்குந் தன்மையுள்ளவ ரென்பது, பெறப்படும். இனியொரு பிறவி வந்து பிறந்தனமாகினுள்ளோம் என்றது- அரக்கத்தன்மை நீங்கிச் சாதுத்தன்மையை மேற்கொண்டால் உள்ளவராகலாமென்றபடி; அவ்வாறு உள்ளவராதற்கு உபாயம் மேலே கூறப்படுகிறதென்க. தீர-வியங்கோள் முற்று: இனி ஒருசாரார் 'இறந்து தீர - இறந்தேயொழிய என்றும், இனி ஒரு பிறவி வந்து பிறந்தனமாகின் உள்ளோம்- இனி வேறொரு பிறவியில் வந்து பிறந்தோமானால் உள்ளோமாவோம்' என்றும், 'உய்ந்தனம்பிழைக்கும் பெற்றி மறந்தனம்-உய்ந்து உயிர் தப்பிப்பிழைக்கும் வழியை அசட்டை செய்திட்டோம்' என்றும் கூறுவர். (2799)

7. வாலியை வாளி யொன்றால் வானிடை வைத்து வாரி
வேலையை வென்று கும்ப கருணனை வீட்டி னானை
ஆலியின் மொக்கு என்ன வரக்கரோ வமரின் வெல்வார்
சூலியைப் பொருப்பி னோடுந் தூக்கிய விசயத் தோளாய்.

சூலப்படையைக்கொண்ட சிவபெருமானைக் (கைலாய) மலையோடும் தூக்கிய வெற்றி பொருந்திய தோள்களையுடையவனே! வாலியென்னும் வீரனை ஓரம்பினாற் சுவர்க்கத்திலிருத்தி (இறக்கச் செய்து) நீர்க்கடலை (அணைகட்டுமாறு) ஜயித்துக் கும்பகர்ணனை யழித்தவனான இராமனை, (ஊதினால் அழிந்துபோவதாகி) நீரில் தோன்றுங் குமிழியைப்போன்ற (எளிதிலழிபவரான) அரக்கரா போரில்வெல்லவல்லார்? முன்னம் கயிலை மலையையே தூக்கினோமென்று கருதற்க. உன்னைவென்ற வாலியைக் கொன்ற வாளியுடையவனல்லவோ அவ்விராமனென்கிறான். இச்செய்யுள் சில பிரதியில் ''மறிகடல்'' என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது. சில பிரதியில் 'கட்டுரை' (10) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (2800)

8. மறிகடல் குடித்து வான மண்ணொடும் பறிக்க வல்ல
எறிபடை யரக்க ரெல்லா மிறந்தனர் இலங்கை யூரும்
சிறுவனு நீயு மல்லால் யாருள ரொருவர் தீர்ந்தார்
வெறிதுநம் வென்றி யென்றான் மாலிமேல் விளைவ தோர்வான்.

(அலை) மடங்குகின்ற கடலினீரைப் பருகி, வானை மண்ணுலகத்தோடு பேர்த்தெடுக்கவல்ல வீசுகின்ற படைக்கலங்களைக் கொண்ட அரக்கர் யாவரும் இறந்துவிட்டனர்; இலங்கையூரும் (உனது) குமாரனாகிய இந்திரசித்தும் நீயும் அல்லாமல் உயிர்தப்பிப் பிழைத்தவர் ஆர் ஒருவர் இருக்கின்றனர்? நமக்கு வெற்றியென்பது வெறும் பேச்சே (காரியத்திற் கைகூடுவதல்ல) என்று கூறினான். மேல்விளைவதை யாராய்ந்தறிபவனாகிய மாலி.

இச்செய்யுளில், மாலியென்றது-மாலியவானைக் குறிக்கும்: மேற் செய்யுளில் ''என்று மாலியவான் கூற'' என வருதல் காண்க: இனி அச்செய்யுளை

Koviloor Digital Library

இல்லையென்று கொள்வார் மாலியென்பவனே புத்தி கூறியதாகக் கொள்ள லாம். அணிவகுப்புப் படலத்து ''மாதுலத்தலைவன்'', ''மாலி'' என வந்துள் ளது காண்க. அங்கும் மாலி என்பது-மாலியவானைக் குறிக்குமென்றும், மாதுலத்தலைவன் என்பது- தாய்ப்பாட்டன் என்ற பொருளைத் தருமென் றும் கொள்ளுவதும் ஒன்று. மாலிமேல் என்ற இடத்து மாலியவான் என்று பாடங்கொள்ளினுமாம். தீர்ந்தார்-உயிர் தப்பிப் பிழைத்தவர். (2801)

9. மாலியவானை இராவணன் சினத்தல்

என்றுமா லியவான் கூறப் பிறையெயிழ் றெழிலி நாப்பண்
மின்றெரிந் தென்ன நக்கு வெருவர வுரப்பிப் பேழ்வாய்
ஒன்றினொன் றசனி யென்ன வுருத்துநீ யுரைத்த மாற்றம்
நன்றுநன் றென்று சீறி யுரைத்தனன் நலத்தை யோரான்.

என்று மாலியவான் சொல்ல, மேகத்தினிடையிலே மின்னல் விளங் கினாற்போலப் பிறைபோன்ற எயிறு (தோன்றச்) சிரித்து, அச்சமுண்டாகு மாறு அதட்டி, பிளவுபட்டவாய் ஒவ்வொன்றினாலும் (நெறுநெறென்ற ஒலியுண்டாகுமாறு பற்களைக் கடித்தலால்) இடியென்னுமாறு (பேரொலி தோன்ற) அச்சமுண்டாக அதட்டி, நீ கூறியசொல் நன்றாயுள்ளது! நன்றா யுள்ளது!' என்று சீறிக் கூறினான்: (யாவனெனில்), -(தன்) நன்மையை ஆராயாதவனாகிய இராவணன்; -இச்செய்யுள் பல பிரதிகளில்லை. ஒருகால் வெள்ளிப்பாட்டாயிருப்பினும் இருக்கலாம். (2802)

10-11. இராவணன் சீதையை விட்டிட ஒருப்படாமையோடு வீரவாதம்படப் பேசுதல்

கட்டுரை யதனைக் கேளாக் கண்ணெரி கதுவ நோக்கிப்
பட்டன ரரக்க ரென்னிற் படைக்கலம் படைத்த வெல்லாம்
கெட்டன வெனினும் வாழ்க்கை கெடாதுநற் கிளிய னாளை
விட்டிட எண்ணி யோநான் பிடித்தது வேட்கை வீய.

(மாலியவான் கூறிய) அந்த உறுதிமொழியைக் கேட்டு (இராவணன்), கண்கள் நெருப்பைக் கொள்ள விழித்துப் பார்த்து(க் கூறுவான்): -.அரக்கர் இறந்தாரென்றாலும் (நாம்) வைத்துக் கொண்டுள்ள படைக்கலமெல்லாம் அழிந்தனவென்றாலும், (நாம்) வாழ்ந்திருக்கை கெடாமலிருக்கையில் இனிக் கிளியை யொத்து (இன்மொழி) பேசுபவளான சீதையை விட்டிடு மாறு எண்ணியா வேட்கையானது கொன்று கொண்டிருக்க நான் கவர்ந்து கொண்டுவந்தது?

வேட்கை மரணவேதனையை விளைவிக்க நான் சீதையைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்தது, அவளை விட்டிடுவதற்காகவன்று; அவளுடன் இனி திருக்க வேணுமென்ற கருத்தினாலேயே: ஆகவே, அரக்கர்பலர் இறத்தல்

Koviloor Digital Library

முதலிய காரணங்களை முன்னிட்டுச் சீதையை விட்டிடேனென்றவாறு. இந்தச் செய்யுளில், உயிர் வாழ்க்கை கெடுவதற்காகவே நான் சீதையைப் பிடித்ததென்ற அமங்கலப்பொருள் தோன்றுதல் காணத்தக்கது. 'நோக்கி' என்றது, அடுத்த செய்யுளில் 'என்றான்' என்பதனோடு முடியும். (2803)

11. மைந்தனென் மற்றை யோரெ னஞ்சினிர் வாழ்க்கை வேட்டீர்
உய்ந்துநீர் போவீர் நாளை யூழிவெந் தீயி னோங்கிச்
சிந்தினன் மனித ரோடு குரங்கினைத் தீர்ப்ப னென்றான்,
வெந்திற லரக்கர் வேந்தன் மகனிவை விளம்ப லுற்றான்.

'மைந்தனென்ன, மற்றையோரென்ன, (இவ்வாறாக) அஞ்சியுள்ளவராய் வாழ்க்கையை விரும்பினவர்களே! நீங்கள் உயிர் பிழைத்தவராய்ப் போங்கள்: நாளைக்குக் கற்பாந்தகாலத்துக் கொடிய தீப்போலக் கிளர்ந்து (அம்பைச்) சிந்தினவனாய் மனிதருடனே அநுமானென்ற குரங்கினையும் உயிர்தீர்த்துவிடுவேன்' என்று கூறினான், கொடிய திறமையுடைய அரக்கர் தலைவனான இராவணன்; (அதுகேட்ட) மைந்தன் இவை கூறத் தொடங் கினான்; மைந்தனென்-மைந்தனால்தான் என்னபயன்? மற்றையோரென்-மற்றையோரால்தான் யாதுபயன்? என்று உரைப்பினுமாம். (2804)

12-14. இந்திரசித்து இராம லட்சுமணரைப் புகழ்ந்து, பிறகு 'நான் நிகும்பலையில் வேள்வி முடித்தால் உன்மனத்துயர் நீங்கும்' எனல்

உளதுநா னுணர்த்தற் பால துணர்ந்தனை கோட லுண்டேல்
தளமலர்க் கிழவன் தந்த படைக்கலந் தழலிற் சாற்றி
அளவில தமைய விட்ட திராமனை நீக்கி யன்றால்
விளைவில தையன் மேனித் தீண்டில மீண்ட தம்மா.

உணர்ந்தவனாய் (ச் சொல்வதை) மேற்கொள்வது உண்டாகுமானால் நான் அறிவிக்க வேண்டுவது ஒன்றுண்டு: (நான்) இதழ் நிறைந்த தாமரை மலரில் வாழ்பவனான பிரமதேவன் தந்திட்ட அத்திரத்தை அபிமந்திரித்து எல்லையற்றதழலோடு அமையவிட்டது, இராமனை நீக்கியன்றாகும்: (அப்படைக்கலம்) பயன்விளைவிப்பதாகாமல் அவ்விராமனுடைய மேனி யைத் தீண்டிலதாய் மீண்டது; அம்மா-வியப்பிடைச் சொல்: பிரமாத்திர மும் இராமனைத் தீண்டாமையைப் பற்றி வியந்தவாறு. (2805)

13. மானிட னல்லன் தொல்லை வானவ னல்லன் மற்றும்
மேனிவர் முனிவ னல்லன் வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன
யானென தெண்ணல் தீர்ந்தா ரெண்ணுறுமொருவ னென்றே
தேனகு தெரியன் மன்னா சேகறத் தெரிந்த தன்றே.

தேன்விளங்குகின்ற மாலையையணிந்த அரக்கர் தலைவனே! (இவ்வாறு பிரமாத்திரமும் தீண்டாதிருத்தலால் அந்த இராமன், (சாதாரண) மனிதன்

Koviloor Digital Library

அல்லன்: பழமையான (சாதாரண) தேவசாதியானும் அல்லன்: மற்றும் மேன்மைமிகுந்த முனிவன் அல்லன்: விபீடணன் உண்மையாகச்சொன்ன அகங்கார மமகாரங்களற்றவரான யோகியர் தியானிக்கின்ற ஒப்பற்ற கடவுளென்றே ஐயமின்றித் தெரிந்தது; சேகு-ஐயம். (2806)

14. அனையது வேறு நிற்க வன்னது பகர்த லாண்மை
வினையெனி னன்று நின்று வீழ்ந்தது வீழ்க வீர
இனையனீ மூண்டி யான்போய் நிகும்பலை விரைவி னெய்தித்
துனியறு வேள்வி வல்லை இயற்றினால் முடியுந் துன்பம்.

அவ்வாறானவார்த்தை வேறேயிருக்கட்டும்: அதனைக் கூறுவது ஆண்மைவினையாகுமோ என்றால், அன்று: நிகழ்ந்து கழிந்தது கழியட்டும்: வீரனே! நீ வருந்தாதே: யான் முனைந்து போய் நிகும்பலையென்னு மிடத்தை விரைவாக அடைந்து, குற்றமற்ற வேள்வியை விரைவில் முடித்தால் (உன்மனத்) துன்பம் ஒழிந்திடும்; நிகும்பலை-ஓர்தேவாலயம்: வடமொழியில் 'நிகும்பிலா' என்று கூறியுள்ளது. அங்கு வேள்வி முற்றி னால், பகைவர் தவறாதுவீழ்வ ராதலால் துன்பந்தீருமென்கின்றான். (2807)

15. இராவணன் உடன்பட்டு அவ்வேள்விக்கு இடையூறு நேராமல் செய்யும் உபயம் யாது? என்று வினாவுதல்

அன்னது நல்ல தேயா லமைதியென் றரக்கன் சொன்னான்
நன்மக னும்பிகூற நண்ணலார் கண்டு நண்ணி
முன்னிய கேள்வி முற்றா வகைசெரு முயல்வ ரென்னா
என்னவ ரெய்தா வண்ண மியற்றலா முறுதி யென்றான்.

'(நீ கூறுகின்ற) அது நல்லதே: அவ்வாறே செய்வாய்' என்று இராவணன் கூறினான்: (அவனது) சிறந்தகுமாரனான இந்திரசித்து 'உன்தம்பி வீபீடணன் (உளவு) சொல்ல (நமது) பகைவர் கண்டு கிட்டி (நாம்செய்யக்) கருதிய வேள்வி நிறைவேறாதபடி போர் முயல்வரே' என்று சொல்ல, 'அவர் வராதபடி என்ன உபாயம் செய்யலாம்?' என்று (இராவணன் மீண்டும்) வினாவினான். (2808)

16-18. தன் வேள்வி முற்ற இந்திரசித்து உபாயம் கூறுதல்

சானகி யுருவ மாகச் சமைத் தவள் தன்மை கண்ட
வானுய ரனுமன் முன்னே வாளினாற் கொன்று மாற்றி
யானெடுஞ் சேனை யோடும் அயோத்திமே லெழுந்தே னென்னப்
போனபின் புரிவ தொன்றுந் தெரிகிலர் துன்பம் பூண்பார்.

சானகியினுருவமாக ஒன்று (மாயையினால்) நிருமித்து அவளுடைய தன்மையைக் கண்ட மிக்க உயர்ச்சியுள்ள அநுமானுடைய முன்னே

Koviloor Digital Library

வாளினாற்கொன்று (அவளுடைய) உயிரைப் போக்கி, யான் பெருஞ் சேனையுடனே அயோத்தி மீது படையெடுத்துச் சென்றுள்ளேனென்று சொல்ல, (இவ்வாறு) நிகழ்ந்துவிட்டபின் (சீதையும் கொல்லப்பட்டு யானும் அயோத்தி மீது படையெடுத்தேனென்ற எண்ணம் பகைவர்கட்கு உண்டானபின்பு) (தாம்) செய்யக்கூடியது ஒன்றுந்தோன்றாமல் (பகைவர்) துன்பம் அடைவார். (2809)

17. இத்தலைச் சீதை மாண்டாள் பயனிவ ணில்லை யென்பார்
அத்தலைத் தம்பி மாருந் தாயரும் மடுத்து ளோரும்
உத்தம நகரு மாளு மென்பதோ ரச்ச மூன்றப்
பொத்திய துன்பத் தோடுஞ் சேனையுந் தாமும் போவார்.

'இவ்விடத்திற் சீதையோ மாண்டாள்; இங்கே (பொருதுவென்று நாம் பெறக்கூடிய) பயன் ஒன்றுமில்லை' என்று கருதுகின்ற இராமலட்சுமணர் 'அங்கே (அயோத்தியில்) தம்பிமார்களும் தாய்மார்களும் சேர்ந்த பந்துக் களும் (ஆகிய இவர்களைக் கொண்ட) சிறந்த நகரமும் மாண்டுவிடும்' என்ற அச்சம்பொருந்தவே, (மனத்தைக்) குத்துகின்ற துன்பத்துடனே சேனையும் தாமுமாக (இங்கு நின்று அயோத்திக்கே மீண்டு) செல்வார்; - என்பார் போவார் என இயையும். (2810)

18. போகில ரென்ற போது மனுமனை யாண்டுப் போக்கி
ஆகிய தறிந்தா லன்றி அருந்துய ராற்ற லாற்றார்
ஏகிய கரும முற்றி யானவண் விரைவினெய்தி
வேகவெம் படையிற் கொன்று தருகுவன் வென்றி யென்றான்.

(அயோத்திக்கு அவர்கள்) போகவில்லை யென்றாலும், அநுமனை அங்கே யனுப்பி நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்தாலன்றி, (தாங்குதற்கு) அரிய துயரத்தைத் தாங்கமாட்டார்: நான், சென்ற (வேள்வியாகிய) காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு அங்கு (போர்க்களத்தில்) விரைவில் அடைந்து, வேகமுள்ள கொடிய படைக்கலத்தாலே (பகைவரைக்) கொன்று வெற்றி யைத் தருவேன் என்று முடித்தான், (இந்திரசித்து). (2811)

19. இராவணன் உடன்படவே மாயா சீதையையமைக்குமாறு இந்திரசித்து சென்றிட, சுக்கிரீவன் இலங்கையைக் கொள்ளியாற் சுடுவேமெனல்

அன்னது புரிதல் நன்றென் றரக்கனு மமைய வஞ்சப்
பொன்னுரு வமைக்கு மாய மியற்றுவான் மைந்தன் போனான்
இன்னதித் தலைய தாக இராமனுக் கிரவி செம்மல்
தொன்னக ரதனை வல்லைக் கடிகெடச் சுடுது மென்றான்.

Koviloor Digital Library

அச்செயலைச் செய்வது நல்லதென்று இராவணனும் உடன்பட, வஞ்சனைச் சீதையின் உருவத்தையமைக்கவல்ல மாயத்தையியற்றும் ராவணன் மைந்தனான இந்திரசித்து சென்றான்; இங்கே இன்னதுநிகழ, (அங்கே) ஸ்ரீராமனிடத்தில், சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவன் 'பழமையான இலங்கைநகரத்தை விரைவிலே காவல்கெடும்படி கொள்ளியாற் சுடுவோம்' என்று (ஓராலோசனை) கூறினான்; -பொன்-இலட்சுமியின் அமிசாவதார மான சீதை. கடி-காவல்: விளக்கமுமாம். (2812)

20. ஸ்ரீராமனனுமதியின் மேல் வானரங்கள் இலங்கையைச் சுடுமாறு கையிற் கொள்ளிக்கட்டையைக் கொள்ளுதல்

அத்தொழில் புரிதல் நன்றென் றண்ணலு மமைய எண்ணித்
தத்தின னிலங்கை மூதூர்க் கோபுரத் தும்பர்ச் சார்ந்தான்
பத்துடை யேழு சான்ற வானரப் பரவை பற்றிக்
கைத்தலத் தோரோர் கொள்ளி எடுத்ததெவ் வுலகுங் காண.

அத்தொழிலை (இலங்கையைக் கொள்ளிகொண்டு சுடுதலை)ச் செய்தல் நல்லதென்று ஸ்ரீராமனும் ஆலோசித்து உடன்பட, (சுக்கிரீவன்) தாவி இலங்கையென்ற முதுமையான நகரின் கோபுரத்தின்மீது சேர்ந்தான்; எழுபதுவெள்ளமான வானரசேனா சமுத்திரத்தில் (ஒவ்வொன்றும்) ஒவ்வொரு கொள்ளிக்கட்டையை எவ்வுலகமுங்காணக் கையிற்பிடித்து எடுத்துக்கொண்டது. (2813)

21. கொள்ளிக்கட்டையையெடுத்த வானரசேனையின் வருணனை

எண்ணின கோடிப் பல்படை யாவும்
மண்ணுறு காவல் திண் மதில் வாயில்
வெண்ணிற மேக மின்னினம் வீசி
நண்ணின போல்வ தொன்னகர் நாண.

பழமையான இலங்கைநகர் கூச்சமடையும்படி, எண்ணப்பட்டுள்ள கோடிக்கணக்கான பலவகையாயுள்ள வானரசேனையாவும், பூமியிலே மிக்க காவலாகவுள்ள திண்ணிய மதிலின்வாசலிலே, வெண்ணிறமேகங்கள் மின்னினத்தை வீசிக்கொண்டு நண்ணினவற்றைப் போல்வனவாயின; -கொள்ளியெடுத்து மதில் வாசலிலே சென்ற வானரசேனைக்கு மின்னினம் வீசி நண்ணுறும் வெண்ணிற மேகத்தை ஒப்புக் கூறினார்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. நகர்-நகரத்தார்க்கு ஆகுபெயர். (2814)

Koviloor Digital Library

22. வானரங்கள் கொள்ளிக்கட்டையை வீசுதல்

ஆசைக டோறு மள்ளின கொள்ளி
மாசறு தானை மர்க்கட வெள்ளம்
நாசமிவ் வுருக் குண்டென நள்ளின்
வீசின வானின் மீன்விழு மென்ன.

குற்றமற்ற தானியாகிய வெள்ளக்கணக்காகவுள்ள குரங்குகள், திக்குகள் தோறும் கொள்ளியைக் கையிற்கொண்டனவாய் வீசி யெறிந்தவை,- இவ்வூருக்கு நாசமுண்டென்பதை(த் தீக்குறியாக முன்னம்) அறிவிக்க நள்ளிரவில் வானினின்று மீனினங்கள் விழுவதையொத்தன;- வானத் தினின்று மீனினங்கள் விழுவதையொத்தன; வானின்று மீனினம் மிகுதியாக வுதிர்தல், தீக்குறியென்ப. (2815)

23. வானரங்கள் வீசிய கொள்ளிக்கட்டையின் வருணனை

வஞ்சனை மன்னன் வாழு மிலங்கைக்
குஞ்சர மன்னார் வீசிய கொள்ளி
அஞ்சன வண்ண னாழியி லேவுஞ்
செஞ்சர மென்னச் சென்றது மென்மேல்.

வஞ்சனையையுடைய அரக்கர் தலைவனான இராவணன் வாழ்கின்ற இலங்கையிலே யானையையொத்தவரான வானரர் வீசிய கொள்ளியானது; -அஞ்சனம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனான ஸ்ரீராமன் கடலின்மீது ஏவிய செந்நிறமுள்ள ஆக்நேயாத்திரத்தைப் போல மேன்மேலுஞ் சென்றது; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2816)

24. இலங்கையில் நெருங்கிய தீயின் வருணனை

கையக விஞ்சிக் காவல் கலங்க
செய்ய கொழுந்தீச் சென்று நெருங்க
ஐய னெடுங்கா ராழியை யம்பால்
எய்ய வெரிந்தா லொத்த திலங்கை.

இடமகன்ற மதிளாகிய காவல் கலங்குமாறு செந்நிறமுள்ள கொழுவிய தீச் சென்று நெருங்கியதனால், இலங்கைநகர்,- ஸ்ரீராமன் நீண்ட கரிய கடலை அம்பினாலெய்ய எரிந்ததையொத்தது;- ஸ்ரீராமன் ஆக்நேயாஸ்தி ரத்தை விட்டபோது எரிந்த கடலையொத்தது, இலங்கை கொள்ளியினா லெரிந்ததென்க. (2817)

Koviloor Digital Library

25. சோலையில் எரி பற்ற பறவைக்குலங்கள் விண்ணிலெழுதல்

பரற்றுறு பல்பழு வத்தெரி பற்ற
நிரற்றுறு பல்பற வைக்குல நீளம்
உரற்றின விண்ணி னொலித் தெழும் வண்ணம்
அரற்றி யெழுந்தது அடங்க இலங்கை.

பரலில் நெருங்கிமுளைத்துள்ள பலசோலைகளிலும் எரி பற்றியதனால் வரிசையாக நெருங்கிவாழ்கின்ற பலபறவைக்குலங்கள், (தம்முடைய) கூட்டினின்று ஆகாயத்தில் பிரதித்தொனி எழும்வகையாகக் கத்தின: (இவ்வாறு) இலங்கை முழுதும் (பறவைக்குலங்களால்) அரற்றிக்கொண் டெழப்பெற்றது; - நீளம்-பறவைக்கூடு: வடசொல். இனி, (இலங்கையின் மீது) எரிபரந்ததனால், அதிலுள்ள அரக்கர்கள், பழுவத்தில் எரிபற்றப் பறவைக்குலம் தம்கூட்டினின்று விண்ணில்வந்து ஒலிப்பதுபோல, வெளியே வந்து அரற்றியெழுந்தார்களென, இச்செய்யுளுக்கு உரை கூறலாம். இவ்வுரைக்கு. இலங்கை-இலங்கையிலுள்ளவரக்கர் என்க. இலங்கை மலை மீது உள்ளதனால் அவ்விடத்துச் சோலையைப் 'பரற்றுறு பழுவம்' என்றது. (2818)

26. இராமசரத்தாற் கோபுரம் விழுதல்

மூவுல கத்த வரும்முத லோரும்
மேவின விற்றொழில் வீர னிராமன்
தீவ மெனச்சில வாளி செலுத்தக்
கோபுர மிற்று விழுந்தது குன்றின்.

(அப்போது) மூவுலகத்தவரும் முதல்மூர்த்திகளும் விரும்பத்தக்க விற்றொழிலையுடைய வீரனாகிய ஸ்ரீராமன்,- தீபத்தைப்போன்ற சில அம்புகளைச் செலுத்த, கோபுரம் முறிந்து மலைபோல விழுந்தது; -இரண்டாமடியில், ஏவின என்று பிரிக்கலாம். (2819)

27. மருத்துமலையை வைத்திட்டு அநுமான் திரும்பிவருதல்

இத்தலை யின்ன நிகழ்ந்திடு மெல்லைக்
கைத்தலை யிற்கொடு காலி னெழுந்தான்
உய்த்த பெருங்கிரி மேருவி னுப்பால்
வைத்த நெடுந்தகை மாருதி வந்தான்.

இங்கு (இலங்கையிலே) இவ்வாறு நிகழுமிடத்து, கையிலே (மருத்து மலையைக்) கொண்டு காற்றுப்போல் விரைந்தெழுந்து சென்றவனாகி,

Koviloor Digital Library

கொணர்ந்த பெரியமருத்துவமலையை மேருவுக்கு அப்பால் வைத்த பெருந்தகுதியையுடைய அநுமான் (இலங்கைக்கு மீண்டு) வந்துசேர்ந்தான். (2820)

28. அநுமான் ஆரவாரித்ததைக் கேட்டு இலங்கையரின் நடுக்கம்

அறையர வக்கழன் மாருதி யார்த்தான்
உரையர வஞ்செவி யுற்றுள தவ்வூர்
சிறையர வக்கலு ழன்கொடு சீறும்
இறையர வக்குல மொத்த திலங்கை.

ஒலிக்கின்ற ஒலியைக்கொண்ட வீரக்கழலையணிந்த அநுமான் ஆரவாரித்தான்; (அங்குத்) தோன்றிய அரவம், அந்த இலங்கையிற் கேட்டது; (அதனால்), இலங்கை, கருடனுடைய சிறையொலியினால் சீறுந்தன்மையுள்ள தலைமையையுடைய நாககுலங்கள் அடைந்தநிலையை யடைந்தது; 'கலுழன்சிறையரவக்கொடு' என மாற்றுக. (2821)

29. அநுமான் சேர்ந்த மேற்றிசை வாயிலை இந்திரசித்து அடைதல்

மேற்றிசை வாயிலை மேவிய வெங்கண்
காற்றின் மகன்றனை வந்து கலந்தான்
மாற்றலின் மாயை வகுக்கும் வலத்தான்
கூற்றையும் வென்றுயர் வட்டணை கொண்டான்.

மாற்றுதல் முடியாத மாயத்தை யியற்றும் வலிமையைப் பெற்றவனும் கூற்றுவனையும் வென்று பெருந்தாளமிட்டவனுமான இந்திரசித்து - (இலங்கையின்) மேற்குத் திக்குவாயிலைப் பொருந்தியிருந்த கொடுமையையுடைய வாயுகுமாரனான அநுமானை வந்துகூடினான். (2822)

30. மாயையால் சீதை வடிவமைத்து அவள் குழலைப் பற்றியீர்த்து வாளைக் கையிற்கொண்டு பின்வருமாறு இந்திரசித்து கூறுதல்

சானகி யாம்வகை கொண்டு சமைத்தோர்
மானனை யாளை வடிக்குழல் பற்றா
ஊனகு வாளொரு கைக்கொடு உருத்தான்
ஆனவன் அந்நிலை யின்ன தறைந்தான்.

சானகியென்று தோன்றுமாறு (மாயையைக்) கொண்டு (ஓர்உருவத்தை) அமைத்து, ஒப்பற்ற மான்போன்றவளான (அந்த மாயா) சீதையினது தேனைக்கொண்ட கூந்தலைப்பற்றி, ஊன் விளங்குகின்ற வாளை மற்றொரு கையிற் கொண்டு கோபித்தவனாகி,-அந்த இந்திரசித்து, அப்போது இவ்வாறான வார்த்தையைக் கூறினான். (2823)

Koviloor Digital Library

31. இந்திரசித்து 'இவள் காரணமாகவே போர் நிகழ்ந்ததனால் இவளைக் கொன்று விடுவேன்' என, அநுமான் அச்சமடைதல்

வந்திவள் காரண மாக மலைந்தீர்
எந்தை யிகழ்ந்தன னியானிவ ளாவி
சிந்துவ னென்று செறுத்துரை செய்தான்
அந்தமின் மாருதி அஞ்சி அயர்ந்தான்.

'(நீங்கள்) இந்தச் சீதையின் பொருட்டே வந்து போர் புரிந்தீர்கள்; என் தந்தை உபேட்சையாக இருந்திட்டான்: யான் இவளுடைய ஆவியை யழிப்பேன்' என்று சினந்து சொன்னான், (இந்திரசித்து); நாசமில்லாதவனான (சிரஞ்சீவியான) அநுமான், -(அதுகேட்டு) அஞ்சி மனந்தளர்ந்தான். (2824)

32. அநுமானது துயரநிலை

கண்டவ ளேயிவ ளென்பது கண்டான்
விண்டது போலுநம் வாழ்வென வெந்தான்
கொண்டிடைத் தீர்வதொர் கோளறி கில்லான்
உண்டு யிரோவென வாயு முலர்ந்தான்.

'(நான் தூதுசென்றபோது) பார்த்தவளான சீதையே இவள்' என்று கண்டவனாய், (அநுமான்), 'நம்வாழ்வு ஒழிந்தது போலும்' என்று (மனம்) வெதும்பினான்; அவ்விடத்து (த் தான்) மேற்கொண்டு அத்துயரினின்று நீங்குவதான ஒருபாயம் அறியாதவனாய், உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்னுமாறு வாய் உலரப் பெற்றான். (2825)

33-36. அநுமான் இந்திரசித்தைப் புகழ்ந்து, 'சீதையைக் கொல்லவேண்டா' எனல்

யாது மினிச்செயல் வேறிலை யென்னால்
நீதி யுரைப்பது நேரென ஓராக்
கோதில் குலத்தொரு நீகுண மிக்காய்
மாதை யொறுத்தல் வசைத்திற மென்றான்.

'இப்போது (இவளை மீட்குமாறு (என்னால்) செய்யத் தக்க) செய்கை (இதைக்காட்டிலும்) வேறு எதுவுமில்லை. (இவனுக்கு) நீதியுரைப்பதே நேர்மையான உபாயம்' என்று ஆராய்ந்து, (அநுமான்), 'குணம்மிக்கவனே! குற்றமற்ற குலத்துப்பிறந்த ஒப்பற்ற நீ மாதைக்கொல்வது பழிப்பின் கூறுபாட்டிற் சேரும்' என்றான். (2826)

Koviloor Digital Library

34. நான்முக னுக்கொரு நால்வரின் வந்தாய்
நூன்முக முற்றும் நுணங்க வுணர்ந்தாய்
பான்முக முற்ற பெரும்பழி யன்றோ
மான்முக மற்றொரு மாதை வதைத்தல்.

(நீ)-பிரமதேவனுக்கு ஒரு நாலாந்தலை முறையிற் சேர்ந்தவனாக வந்துள்ளாய்: சாஸ்திரங்களின் முக்கியாமிசம் முழுவதையும் நுட்பமாக அறிந்துள்ளாய்: முகதாட்சிணியமில்லாமல் ஒருமாதை வதைத்தல், (செய்யத்தகாதவையென்று விலக்கப்பட்ட) பகுதிகளில் முதன்மைபெற்ற பெரும்பழிவிளைக்குஞ் செயலன்றோ! நூல்முகம்-நூலினிடமுமாம். முகமால்-முகதாட்சிணியம். இனி, மால்-புத்தி மாறாட்டமுமாம். முகம் முதன்மை. மான்முகமுற்று என்ற பாடத்திற்கு-முகத்தில் மான்போன்ற பார்வையைப் பொருந்தியுள்ள ஒரு மாதை என்க. (2827)

35. மண்குலை கின்றது வான நடுங்கிக்
கண்குலை கின்றது காணுதி கண்ணால்
எண்குலை கின்ற திரங்கல் துறந்தாய்
பெண்கொலை செய்கை பெரும்பழி யன்றோ.

இரக்கத்தைக் கைவிட்டவனே! (நீ செய்யக்கருதுகின்ற இந்த விபரீதச் செய்கையைக் கண்டு) பூமியிலுள்ளாரும் நடுங்குகின்றனர்: வானத்தி லுள்ளாரும் நடுங்கி(த் தம்முடைய இமையாக்) கண்கள் நடுக்கமடையப் பெற்றுள்ளார்; (நீ இவற்றைக்) கண்ணாற் காண்பாய்; (என்) எண்ணமும் நடுங்குகிறது! பெண் கொலை செய்வது பெரும் பழியாகுமல்லவோ?- ''கண்ணுக்கணிகலம் கண்ணோட்டம்'' என்றவாறு கண்படைத்ததற்குப்பயன் இரங்கத்தக்கதைக் கண்டவிடத்து இரக்கங் கொள்வதேயாதலால், நீ கண்படைத்த பயனைக்கொள்வா யென்பான் 'கண்ணாற் காணுதி' என்றான். மண், வானம்-ஆகு பெயர்கள். (2828)

36. என்வயி னல்கினை யேகுதி யென்றால்
நின்வய மாமுல கியாவையு நீநின்
அன்வய மேது மறிந்திலை ஐயா
புன்மை தொடங்கல் புகழ்க் கழி வென்றான்.

என்னிடத்திலிரக்கங்கொண்டு (என் பேச்சைக் கேட்டு இரக்கத்தை மேற்கொண்டு) (இச்செயலைவிட்டுச்) சென்றாயென்றால், (உன் குணத்தைக் கண்டு) உலகமெல்லாம் உன்வயத்ததாம்; நீ நின்மரபைச் சிறிதும் ஆராய்ந் துணர்ந்தாயில்லை: ஐயா! புல்லிய தொழிலைத் தொடங்குவது புகழுக்கு அழிவாகும் என்று கூறி முடித்தான், (அநுமான்). (2829)

Koviloor Digital Library

37. இந்திரசித்தின் பதில்

என்றனன் மாருதி இந்திர சித்தும்
ஒன்றுரை கேள்என தெந்தையு மூரும்
பொன்றுதல் தீரு மிதிற்புக ழுண்டே
நன்றுரை யென்றுபின் நக்குரை செய்தான்.

என்று மாருதி கூறினான்: (பின்பு) இந்திரசித்தும், (அவனை நோக்கி) எனது ஒருவார்த்தையைக் கேள்: என் தந்தையும் இவ்விலங்காபுரியும் அழிவதினின்று நீங்குவதற்குக் காரணமான இச்செயலைக் காட்டிலும் (சீதையை வதைப்பதைக்காட்டிலும்) புகழ்தருஞ்செயல் (வேறு) உண்டோ? நன்கு (ஆய்ந்து) சொல்வாய்' என்று சொல்லிச் சிரித்துப் பின்னுஞ் சொல்லலானான்; கீழ்ச்செய்யுளினீற்றில் 'புகழ்க்கழிவு' என்று அநுமான் கூறியதனால், தந்தையையும் ஊரையுங் காத்தலாற் புகழேவிளையுமென்று இந்திரசித்து மறுமாற்றங் கூறினான். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (2830)

38. இந்திரசித்து மாயாசீதையை வெட்டுவேனெனல்

எந்தை யுமிந்த விலங்கை யுளோரும்
உய்ந்திட வானவ ரியாவரு மோடச்
சிந்துவென் வாளினி லென்று செறுத்தான்
இந்திர சித்தவ னின்ன விசைத்தான்.

'என் தந்தையும் இந்த இலங்கையிலுள்ளவரும் உய்ந்திடவும் வானவர் யாவரும் ஓடவும் (சீதையை) வாளினால் வெட்டுவேன்' என்று சொல்லிக் கோபித்தவனாய், இந்திரசித்து (பின்னும்) இவைகளைக் கூறலானான்: (2831)

39. இந்திரசித்து இனி அயோத்தியையும் எரிப்பேனெனல்

போமி னடாவினை போயது போலாம்
ஆமெனி லின்னு மயோத்தியை யண்மிக்
காமின தின்று கனற்கரி யாக
வேமது செய்தினி மீள்குவெ னென்றான்.

'அடா! (குரங்குகாள்!) போங்கள்; (நீங்கள் வந்த காரியம் (சீதையை மீட்டலென்பது), (கைகூடாமற்) போய்விட்டது; இன்னும் (உங்களாற்) கூடுமானால், அயோத்தியைச்சேர்ந்து காத்துக் கொள்ளுங்கோள்: அந்நகரம் இன்று அனலெரித்த கரியாகும்படி வெந்திடுந்தொழிலைச் செய்து இப்போது மீள்குவேன் என்றான். (2832)

Koviloor Digital Library

40-41. இராமனுக்குத் தம்பியர் தாய்மார்கள் என் கையம்புக்குத் தப்பாரெனல்

தம்பியர்தம் மொடு தாயரு மாயோர்
உம்பர் விலக்கிடி னும்மினி யுய்யார்
வெம்பு கடுங்கனல் வீசிடு மென்கை
அம்புக ளோடு மவிந்தன ரம்மா.

சினந்ததுபோல் தோன்றுகின்ற கொடியகனலைக் கக்குகின்ற என்கை அம்புகளினால் (இராமனது) தம்பியருடனே தாய்மாருமாயுள்ளவர் அவிந்தனராவர்; தேவர்கள் வந்துவிலக்கினாலும் இனி அவர்கள் உயிருட னிருக்கமாட்டார்கள்; -அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: தன் திறமையை வியந்தவாறு. (2833)

41. இப்பொழு தேகடி தேகுவ னியானிப்
புட்பக மான மதிற்புக நின்றேன்
தப்புவ ரேயவர் சங்கை யிலாவென்
வெப்புற வாளிக ளின்று விரைந்தால்.

யான் இந்தப் புஷ்பக விமானத்திற்புக்கு நின்றவனாய் இப்பொழுதே விரைந்து செல்வேன்: (அங்ஙனம்சென்று அயோத்தி சேர்ந்த) என்னுடைய வெப்பம் பொருந்தியனவான எண்ணிக்கையற்ற (மிக்கப்பலவான) அம்புகள் (இராமனது தம்பியர் முதலியோர் மீது) இப்போது விரைந்து பாய்ந்தால் அவர் உயிர் தப்புவரோ? -என்றும் இந்திரசித்து கூறினான் என வருவித்துமுடிக்க. சங்கை=சங்க்யா; வடசொல். (2834)

42. இந்திரசித்து சீதையை இரக்கமின்றி வெட்டிப் புறப்பட்டிடுதல்

ஆளுடை யாயரு ளாயரு ளாயென்று
ஏழை வழங்குறு சொல்லி னிரங்கான்
வாளி னெறிந்தனன் மாகடல் போலும்
நீளுறு சேனையி னோடு நிமிர்ந்தான்.

'(என்னை) அடிமையாக வுடையவளே! இரங்குவாய், இரங்குவாய்' என்று பேதைமைக்குணத்தையுடையளான (மாயா) சீதை (அஞ்சி யேங்கிக் கதறி இரந்து) சொல்லுகின்ற சொல்லில் இரக்கங் கொள்ளாதவனாய், (இந்திரசித்து, அந்த மாயா சீதையை) வாளினால் வெட்டினன்; (வெட்டின பின்) பெரியகடல் போலும் நீட்சி பொருந்திய சேனையுடனே (புட்பக விமானத்திலேறிப்) புறப்பட்டான். (2835)

Koviloor Digital Library

43. வடக்குநோக்கிப் புட்பகத்தின்மீது இந்திரசித்து செல்ல மாருதி கண்டு மூர்ச்சித்தல்

தென்றிசை நின்று வடாது திசைக்கண்
பொன்றிகழ் புட்பக மேல்கொடு போனான்
ஒன்று முணர்ந்திலன் மாருதி உக்கான்
வென்றி நெடுங்கிரி போல விழுந்தான்

தெற்குத்திக்கிலிருந்து வடக்குத் திக்குக்காகப் பொன்னணி விளங்குகின்ற புட்பகத்தின் மேலேறிக்கொண்டு போனான், (இந்திரசித்து); மாருதி சிறிதும் உணர்ச்சியில்லாதவனாய் (மூர்ச்சித்து) உயிரொடுங்கி, வெற்றி பொருந்திய (மேம்பட்டிருந்த) நெடிய கிரிபோல விழுந்தான். (2836)

44. இந்திரசித்து நிகும்பலைசேர, அநுமான் துயர்மிக்கு நெஞ்சமொடுங்கிப் புலம்பத் தொடங்குதல்.

போயவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான்
தூயவ னெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்
ஓய்வொடு நெஞ்ச மொடுங்க வுலர்ந்தான்
ஏயன பன்னின னின்னன சொன்னான்.

(அயோத்திமேற் செல்வதுபோற் காட்டிய) அந்த இந்திரசித்து, மாறிப் போய் நிகும்பலையிற் புகுந்தான்: பரிசுத்த குணமுடையவனாகிய அநுமான் நெஞ்சு துயர்கொண்டு சுருண்டவனாய், சோர்வுடனே மனமொடுங்க (நாக்கு) வறண்டு நின்று, மனத்துக்குத் தோன்றினவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினவனாய், இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்: -அயோத்தி நோக்கி வடதிசையிற் செல்வதுபோலக் காட்டிய இந்திரசித்து, அநுமான் மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தசமயத்தில் அங்குச் செல்வதினின்று மாறி, நிகும்ப்லையிற் சென்றானாக, மூர்ச்சித்த அநுமான் சிறிது அறிவுதோன்றப் பின்வருமாறு புலம்பலானான். (2837)

45. அநுமான் புலம்புதல்

அன்னமே யென்னும் பெண்ணி னருங் குலக் கலமே என்னும்
என்னமே யென்னுந் தெய்வ மில்லையோ யாது மென்னும்
சின்னமே செய்யக் கண்டும் தீவினை நெஞ்ச மாவி
பின்னமே யாய தில்லை யென்னும்பே ராற்றல் பேர்ந்தான்.

(அநுமான்,- தனது) பெரிய வல்லமைகுறையப் பெற்றவனாய், 'அன்னமே!' என்பான்: 'பெண்களின் அருங்குலத்திற்கு அணிகலம் போன்றவளே!' என்பான்; என் அம்மே! என்பான்: 'தெய்வமென்பது சிறிதும் இல்லையோ!' என்பான்; '(வாளினால்) வெட்டுதலைச் செய்யக் கண்டும்

Koviloor Digital Library

(பாவியானஎனது) தீவினையையுடைய நெஞ்சமும் ஆவியும் பின்னம் ஆகவில்லையே!' எனவருந்துவான். (2838)

46. அனுமானுடைய பெருந்துயரச்செயல்

எழுந்தவன் மேலே பாய வெண்ணும்பே ரிடரிற் றள்ளி
விழுந்துவெய் துயிர்த்து விம்மி வீங்கும்போய் மெலியும் வெந்தீக்
கொழுந்துக வுயிர்க்கு மியாக்கை குலைவுறுந் தலையே கொண்டுற்று
உழுந்தரை தன்னைப் பின்னு மினையன வுரைப்ப தானான்.

ஊற்றங்கொண்டெழுந்து, (அந்த இந்திரசித்து சென்றதாகத் தோன்றிய) வானவழியே பாய்ந்துதொடர்ந்து செல்ல எண்ணுவான்: மிக்க துயரத் தினால் தள்ளப்பெற்று விழுந்து வெப்பமுறப் பெருமூச்சுவிட்டு விம்மி (ஏக்கம்) மிகுவான்; மிகவும் மெலிவுறுவான்: கொடிய நெருப்பின் சுவாலை வெளிப்படப் பெருமூச்சுவிடுவான்: உடம்பு நடுங்குவான்; (தன்) தலையைக் கொண்டு தரையில் உழுவதுபோல முட்டிக்கொள்வான்; பின்னும் இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்: -அநுமான் வார்த்தை களை மேல் ஏழுகவிகளிற்காண்க. (2839)

47-53. அனுமான் இரங்கிக் கூறுதல்

முடிந்தது நந்த மெண்ண மூவுல கிற்குங் கங்குல்
விடிந்ததென் றிருந்தேன் மீள வெந்துய ரிருளின் வெள்ளம்
படிந்தது வினையச் செய்கை பயந்தது பாவி வாளால்
தடிந்தனன் றிருவை யந்தோ தவிர்ந்தது தரும மம்மா.

அந்தோ! 'நம்முடைய எண்ணம் முடிந்தது: மூவுலகிற்கும் இரவு விடிந்திட்டது' என்று எண்ணியிருந்தேன்; (விடிந்த இரவு) மீளக் கொடுந் துயரமாகிய இருட்பெருக்குப் படியப் பெற்றது; பாவி (இந்திரசித்து), வாளினால் திருவை(சீதாபிராட்டியை) வெட்டிவிட்டானே! அரக்கரின் வஞ்சச்செய்கை பலித்திட்டதே! தருமம் நீங்கிவிட்டதே! -அம்மா-இரக்கம்.

முடிந்தது நந்தமெண்ணம் என்பதற்கு -சீதையைச் சிறை மீட்கக் கருதி மனப்பால் குடித்த நம்மெண்ணம் இனி எக்காலத்தும் நிறைவேற முடியாததாய் முடிந்திட்டது என்று கூறுதலும் ஒன்று: அன்றி, இது, எதிர்மறை இலக்கனை யெனினுமாம்: நம் எண்ணம் முடியவில்லை என்றபடி; சொல்வகையால் உடன் பாட்டுப் பொருளையும் கருத்துவகையால் எதிர் மறைப் பொருளையும் உணர்த்துவது, இதனிலக்கணம். மூவுலகிற்குங் கங்குல் விடிந்தது- அரக்கர் கொடுமையால் இருண்டு தோன்றிய உலகம் மூன்றும் இனி அத்துயர்நீங்கி வெட்டவெளிச்ச மாயிற்றென்றபடி. மூவுலகிற்குங்கங்குல் விடிந்த தென்றிருந்தேன். மீளவெந்துயரிருளின் வெள்ளம்படிந்த-துன்ப இரவு நீங்கியதாகக் காட்டிய வெளிச்சம் இன்பப்

Koviloor Digital Library

பகலுக்கு முன்வரும் காலைவெளிச்ச மென்றெண்ணி யிருந்தேன்: நான் எண்ணியதற்கு மாறாக, அந்த வெளிச்சம் துன்ப இரவுக்கு முன்நிற்கும் மாலை வெளிச்சமாக ஆய்விட்டதே! விடிந்த பின் பகல் வராமல் இரவே வந்ததே! என்று அனுமான் ஏங்கியபடி. சொல்லுகிற பொருளின் கருத்து வலியுறுதற்காக வினையை முன்னே சொல்வது ஒரு மரபு ஆதலால், 'தவிர்ந்தது தருமம்' என, வினை முன்னர்க் கூறப்பட்டது. (2840)

48. பெருஞ்சிறைக் கற்பி னாளைப் பெண்ணினைக் கண்ணிற்கொல்ல
இருஞ்சிற கற்ற புட்போ லியாது மொன் றியற்ற லாற்றேன்
இருஞ்சிறை யழுந்து கின்றே னெம்பிரான் தேவிபட்ட
அருஞ்சிறை மீட்ட வண்ண மழகிது பெரிது மம்மா.

பெரியசிறையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள கற்பைக் கொண்ட பெண்ணாகிய சீதாபிராட்டியை(அரக்கன்) கண்ணெதிரிலே கொல்ல, பெரியசிறகு அற்ற பறவைபோல யாதொரு செயலும் செய்யமுடியாது பெரியசிறையில் அழுந்துகின்றேன்: எமது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய மனைவியார் அடைந்துள்ள அரிய சிறையினின்று நான் (அவரை) மீட்டவண்ணம் மிகவும் அழகியது! -அம்மா- இரக்கக்குறிப்பு, துயரமானது ஒன்றுஞ் செய்ய வொட்டாது கட்டுப்படுத்துவதனால் அத்துயரில் அழுந்துகின்ற தன்னை 'இருஞ்சிறை யழுந்துகின்றேன்' என்கிறான். அருஞ்சிறை மீட்டவண்ணம் அழகிது-எதிர்மறையிலக்கணையான பிறகுறிப்பு. புள்-சடாயுஎன்னலாம். (2841)

49. பாதக வரக்கன் தெய்வப் பத்தினி தவத்து ளாளைப்
பேதையைக் குலத்தின் வந்த பிழைப்பிலா தாளைப் பெண்ணைச்
சீதையைத் திருவைத் தீண்டிச் சிறைவைத்த தீயோன் சேயே
காதவுங் கண்டு நின்ற கருமமே கருணைத் தம்மா.

தெய்வப்பத்தினியும் தவத்திலிருப்பவளும் பேதைமைக் குணத்தைக் கொண்டவளும் (ஜநக) குலத்திற்பிறந்த குற்றமற்றவளுமான பெண்ணாகிய இலக்குமியின் திருவவதாரமான சீதையைத் தீண்டிச் சிறைவைத்த தீயோனான பாவியரக்கன் இராவணனது புத்திரனான இந்திரசித்தே (வாள் கொண்டு) வெட்டவும் நான்கண்டு நின்ற செயலே கருணையுடன் கூடியது!

எல்லாவகையினாலும் மிகச்சிறந்த பேருத்தமியைப் பாவியின் மகன் என் கண்ணெதிரிலே வாளினால் வெட்டப் பார்த்திருந்தேனே! என்னுடைய கருணையற்ற தன்மையை யென்னென்பது! என்று தனக்குநேர்ந்த நிலையை வெறுத்துத் தன்செயலைப் பழித்துக்கூறுகின்றான் அநுமானென்க. 'கருணைத்து' பிற்குறிப்பு. (2842)

Koviloor Digital Library

50. கல்விக்கு நிமிர்ந்த கீர்த்திக் காகுத்தன் தூத னாகிச்
சொல்விக்க வந்து போனேன் நோய்வுறு துயர்செய் தாரை
வெல்விக்க வந்து நின்னை மீட்பிக்க வன்று வெய்திற்
கொல்விக்க வந்தே னென்றே கொடும்பழி கூட்டிக்கொண்டேன்.

கல்வியிலே மிக்கபுகழ்பெற்ற ஸ்ரீராமதூதனாகி (அவர்) சொன்ன சொல்லைத் தெரிவிக்க வந்துபோன நான், (இப்போது) 'நோயைச் செய்கின்ற துயரத்தைச் செய்த அரக்கரை வெல்விக்க என்று வந்திட்டு, உன்னை மீட்பிக்க வரவில்லை: கொடுமையாகக் கொல்விக்கவந்தேன்' என்ற ஒருகொடிய பழியைக் கூட்டிக் கொண்டேன்.

சீதே! நான் செய்தசெயல் உன்னை எதிரிகள் கொல்வதற்கு உதவியா யிற்றேயன்றி, உன்னை மீட்பிக்க உதவவில்லையே! என்று இரங்கியவாறு. (2843)

51. வஞ்சியை யெங்குங் காணா துயிரினை மறந்தா னென்னச்
செஞ்சிலை யுரவோன் தேடித் திரிகின்றா னுள்ளந் தேற,
அஞ்சொலா ளிருந்தாள் கண்டே னென்றயா னரக்கன் கொல்லத்
துஞ்சினா ளென்றுஞ் சொல்லத் தோன்றினேன் தோற்ற மீதால்.

வஞ்சிக்கொடிபோன்ற சீதாபிராட்டியை எங்குங் காணாமல் தன்னுயி ரினை மறந்தவன்போன்று, செவ்வியவில்லில் வல்லவீரனும் தேடித் திரி கின்றவனுமான ஸ்ரீராமனுடைய மனம் (துயரம்நீங்கித்) தெளிவு பெறுமாறு 'அழகிய சொல்லையுடைய சீதை இருந்தாள்: கண்டேன்' என்று கூறின யான், அரக்கன் (இந்திரசித்து) கொல்ல இறந்திட்டாளென்று சொல்லவும் தோன்றினவனானேன்; என்பிறப்பு இவ்வாறாயிற்றே!

'எந்தவாயினால் சீதை இலங்கையில் அசோகவனிகையில் இனிதிருக் கின்றாளென்று கூறி ஸ்ரீராமனைத் தேறச்செய்தேனோ, அந்தவாயைக் கொண்டே அவள் அரக்கன்வாளால் வெட்டுண்டுஇறந்திட்ட செய்தியைச் சொல்லித் துயரத்தில் அப்பிரானை மூழ்குவிக்கவும் வேண்டியவனானேனே! என்னுடைய இந்தப்பிறவி எற்றுக்கு?' என்று வருந்திக் கூறுகின்றனன் அநுமானென்க. ஒன்றுக்குக் கருவியானது அதற்குமாறான மற்றொன்றற் குங் கருவியாயினதாகக் கூறும் மற்றதற்காக்கலணி இங்குக் காணத்தக்கது: இதனை, வடநூலார் வ்யாகாதாலங்காரமென்பர். (2844)

52. அருங்கடல் கடந்திவ்வூரை யள்ளெரி மடுத்துவெள்ளக்
கருங்கடல் கட்டி மேருக் கடந்தொரு மருந்து காட்டிக்
குரங்கினி யுன்னோ டொப்பா ரில்லெனக் களிப்புக் கொண்டேன்
பெருங்கடற் கோட்டத் தேய்வை யொத்ததென் னடிமைப் பெற்றி.

Koviloor Digital Library

(கடத்தற்கு) அரிய கடலைக் கடந்து இந்தஊரை அள்ளிக் கொள்கின்ற எரியால் உண்பித்து வெள்ளமாயுள்ள கரிய கடலைச் சேதுகட்டி, மேருவையுங் கடந்து சென்று ஒப்பற்ற மருத்து மலையை(க் கொண்டு) வந்து காட்டி (இறந்தோரையெல்லாம் உயிர்ப்பித்து, 'இனி உன்னொடு ஒப்பதாகிய குரங்குஇல்லை' என்று சொல்ல (அதனாற்) களிப்பைக் கொண்டேன்: என்னுடைய அடிமையின் தன்மை, பெரிய கடலிலே தேய்த்துக்கரைத்த கோட்டத்தின் தேய்வைபோலப் பயனற்றதாயிற்றே!

கடல் நீருக்கு நறுமணமுண்டாகுமாறு கோட்டத்தைத் தேய்த்துக் கரைத்தால் அத்தேய்வை எங்ஙனம் பயனற்றதாகுமோ அவ்வாறே என் செயலெல்லாம் பயனற்றதாயிற்றே யென்று இரங்குகின்றான் அநுமானென்க. கோட்டம்-ஓர்வாசனைப்பண்டம். 'கடலிடைக்கோட்டம் தேய்த்துக் கழிவது' என்றார் முன் கும்பகருணன்வதைப்படலத்தும். (2845)

53. விண்டுநின் றாக்கை சிந்தப் புல்லுயிர் விட்டி லாதேன்
கொண்டுநின் றானைக் கொல்லக் கூசினே னெதிரே கொல்லக்
கண்டு நின் றேன்மற் றின்னுங் கைகளாற் கனிகள் வெவ்வேறு
உண்டுநின் றுய்ய வல்லே னெளியனோ வொரு வனுள்ளேன்.

விண்டுநின்று ஆக்கையினின்று சிந்துமாறு அற்பமான உயிரை விட்டிலாத நான், (உன்னைக்கொல்லுதற்குப் பற்றிக்) கொண்டு நின்றவனான இந்திரசித்துவைக் கொல்லப் பின்வாங் கினேனே! (என் கண்ணின்) எதிரில் தானே (அவன் உன்னைக்) கொல்லவும் பார்த்து நின்றேனே! (என் தன்மை வெகு நன்றாயிருந்தது!) இன்னுங் கைகளினாற்பறித்து வெவ்வேறு கனிகளைப் புசித்துநின்று உயிர்பிழைத்திருக்கவல்லேன்:(நான்) சாமானியனோ? தனிப்பட்டவனாக உள்ளவனன்றோ?

என்னைப்போல் இப்படி இழிவுபட உயிர்பிழைத்திருப்பவர் எவரும் இராரென்று தன்னைப் பழித்துக்கூறியவாறு. (2846)

54. இரங்கிய அநுமான் தான் இனிச் செய்ய வேண்டுவது பற்றிக் கருதுதல்

என்னநின் றிரங்கிக் கள்வ னயோத்திமே லெழுவெ னென்று
சொன்னது முண்டு போன சுவடுண்டு தொடர்ந்து செல்லின்
மன்னனிங் குற்ற தன்மை யுணர்கிலன் வருவ தோரேன்
பின் னினி முடிப்ப தியாதென் றிரங்கினா னுணர்வு பெற்றான்.

என்று (வாய்) சொல்லநின்று இரங்கி, (பின்னும் அநுமான்), 'வஞ்சகக் குணமுடையனான இந்திரசித்து அயோத்தி மேற்செல்வேனென்று சொன்னது உண்டு: போன அடையாளமும் உண்டு: (நான் அவனைத்) தொடர்ந்துசென்றால்,(நமது) மன்னவனாகிய ஸ்ரீராமன் இங்கு நிகழ்ந்ததை

Koviloor Digital Library

உணராதவனாவான்: (அதனால்) விளைவது (இன்னதென்று) அறியேன்: பின்பு இனிச் செய்து முடிக்கவேண்டுவது யாது? என்று இரங்கினவனாய், (அது குறித்து ஒருவாறு) உணர்ச்சியையடைந்தான்.

செய்வது இன்னது என்பதையுணராது கலங்கிய அநுமான் பின்பு ஒரு முடிவுக்கு வந்தானென்க. அநுமான் முடிவுக்கு வந்தது இன்னது என்பது மேற்கவியிற் பெறப்படும்.இங்கன் தன்னை நொந்த அனுமான் தன்னுயிரை மாய்க்க எண்ணியபோது இந்திரசித்து அயோத்திநோக்கிச் சென்றது நினைவுக்கு வரச் சாகும் எண்ணத்தைத் தவிர்ந்து 'கள்வனயோத்தி மேலெழுவெனென்று சொன்னதுமுண்டு என்பது முதலியவாகக் கூறினான்' என்று கொள்வாருமுளர். (2847)

55. அநுமான் ஒரு துணிவுகொண்டு ஸ்ரீராமனையடைதல்

உற்றதை யுணர்த்திப் பின்னை உலகுடை யொருவ னோடும்
இற்றுறி னின்று மாள்வ னன்றெனி னெண்ண மெண்ணிச்
சொற்றது செய்வன் வேறோர் பிறிதிலென் துணிவி தென்னாப்
பொற்றடத் தோளான் வீரன் பொன்னடி மருங்கிற் போனான்.

நிகழ்ந்ததை (ஸ்ரீராமனுக்குத்) தெரிவித்துவிட்டு, பின்பு (அப்பிரான்) உயிரை ஒழிந்திடின், உலகுடைய ஒருவனான அவனோடும் உயிரிற்று மாண்டொழிவேன். (அவன்) அப்படிச் செய்யாவிட்டால், (அப்பிரானு டைய) எண்ணத்தைக் கருதி (அவன்) சொன்னதைச் செய்வேன்: வேறே பிறிது செய்யவேண்டுவது இல்லேன்: (என்) துணிவுஇதுவே' என்று சொல்லி, அழகிய பெரிய தோளையுடைய அநுமான் ஸ்ரீராமனுடைய அழகிய திருவடி வாரத்தை நோக்கிப்போனான். (2848)

56. ஸ்ரீராமனைச் சார்ந்த அனுமான் துயர்மிகுதியாற் கீழ்விழுதல்

சிங்கவே றனைய வீரன் செறிகழற் பாதஞ் சேர்ந்தான்
அங்கமு மனமுங் கண்ணு மாவியு மலக்க ணுற்றான்
பொங்கிய பொருமல் வீங்கி உயிர்ப்பொடு புரத்தைப் போர்ப்ப
வெங்கணீ ரருவி சோர மால்வரை யென்ன வீழ்ந்தான்.

(சென்ற அனுமான்), உடம்பும் மனமும் கண்ணும் ஆவியும் (பதைக்க) வருத்தமடைந்தவனாகி, பொங்கியெழுந்த துயரம்மிகுந்து பெருமூச்சுடனே உடம்பெங்கும் கவிந்துகொள்ள, ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீரனுடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தைச் சேர்ந்த வனாகிக் கண்களிலிருந்து வெவ்விய நீரருவிபெருகப் பெரியமலைபோல விழுந்தான். (2849)

Koviloor Digital Library

57. பெருந்துயருடனே ஸ்ரீராமனுக்கு அனுமான் செய்தி தெரிவித்தல்

வீழ்ந்தவன் றன்னை வீரன் விளைந்தது விளம்பு கென்னாத்
தாழ்ந்திரு தடக்கை பற்றி யெடுக்கவுந் தரிக்கி லாதான்
ஆழ்ந்தெழு துன்பத் தாளை யரக்கனின் றயில்கொள் வாளால்
போழ்ந்தன னென்னக் கூறிப் புரண்டனன் பொருமு கின்றான்.

(பாதத்தில்) வீழ்ந்த அனுமானை ஸ்ரீராமன் 'விளைந்ததைச் சொல்க' என்று சொல்லியவண்ணம் குனிந்து இரண்டு பெரியகைகளைப் பற்றி யெடுக்கவும், (அவ்வனுமான் துன்பமேலீட்டால்) நிலைகொள்ளாதவனாகி (தள்ளாடி), 'ஆழ்ந்தெழுகின்ற துன்பத்தையுடையவளான சீதையை இந்திரசித்து இன்று கூரிய வாட்படையாற் பிளந்திட்டான்' என்று கூறிப் புரண்டவனாய் விம்மியழுபவனானான். (2850)

58. ஸ்ரீராமனுடைய துயரம்

துடித்தில னுயிர்ப்பு மில்ல னிமைத்திலன் துள்ளிக் கண்ணீர்
பொடித்தில னியாது மொன்றும் புகன்றிலன் பொருமியுள்ளம்
வெடித்திலன் விம்மிப் பாரின் வீழ்ந்திலன் வியர்த்தா னல்லன்
அடுத்துள துன்ப மியாவு மறிந்தில ரமர ரேயும்.

(அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன்),-உடம்பு அசைத்தானுமில்லை; மூச்சை யுடைய வனாகவுமில்லை; கண்ணிமைத்தானுமில்லை; கண்ணீர்த்துளியைப் பெருக்கவுமில்லை; ஏது ஒருசொல்லும் சொல்லவுமில்லை; மனம் துயர் மிகுந்து வெடிக்கப்பெற்றானுமில்லை; புலம்பிப் பாரில் வீழ்ந்தானுமில்லை; (உடம்பு) வெயர்த்தானுமில்லை; (அப்பிரானுக்கு) நேர்ந்துள்ள துன்பம் முழுதையும் அமரரும் அறிந்தாரில்லை.

ஸ்ரீராமன் அச்செய்தியைக்கேட்டதும் உலகத்தவர் சாதாரணமாகத் துன்பத்தைக் காட்டுவதுபோலக் கண்ணீர் துளித்தல் முதலியனசெய்யாமல் பேச்சுமூச்சற்றுத் திகைத்துச் சித்திரம் போல் நின்றானென்பதாம். இச் செய்யுள், அநுமானது துன்ப நிலையைக் காட்டுமென்று கொள்வாருமுளர். துள்ளி-துளிஎன்பதன் விரித்தல். துள்ளியென்பதை வினையெச்சமாகக் கொள்ளலுமாம். இச்செய்யுளினீற்றடி- ''அன்பென்பதொன்றின் தன்மை யமரருமறிந்ததன்றால்'' என்ற மருத்துமலைப்படலத்துச் செய்யுளடியை நினைப்பூட்டுகின்றது. (2851)

Koviloor Digital Library

59. அநுமான் சொல்லக் கேட்டதும் வானரர் பெருந்துயர் கொண்டு ஸ்ரீராமனுடைய தாளில் விழுதல்

சொற்றது கேட்ட லோடுந் துணுக்குற வுணர்வு சோர
நற்பெரு வாடை யுற்ற மரங்களி னடுக்க மெய்தாக்
கற்பக மனைய வள்ளல் கருங்கழற் கமலக் கான்மேல்
வெற்பின மென்ன வீழ்ந்தார் வானர வீர ரெல்லாம்.

(அநுமான்) சொல்லியசொல்லைக் கேட்டதும், வானர வீரரெல்லார் தாமும்,- (நெஞ்சம்) திடுக்கிட, உணர்வுதளர, மிக்க பெரிய வாடைக் காற்றிலடிபட்ட மரங்களைப்போல் நடுக்கமடைந்து, கற்பகமரத்தையொத்த (வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரத்தைக் கொடுக்கவல்ல) உதாரனான ஸ்ரீராமனுடைய பெரியவீரக்கழலை யணிந்த கமல பாதங்களின்மேல் மலையினம்போல விழுந்தார்; - மிகவுயர்ந்தாரை மிகத்தாழ்ந்தவர் துயரம் விசாரிக்கும் முறை இது. (2852)

60. ஸ்ரீராமன் மூர்ச்சையடைதல்

சித்திரத் தன்மையுற்ற சேவக னுணர்வு தீர்ந்தான்
மித்திரர் வதன நோக்கா னிளையவன் வினவப் பேசான்
பித்தரு மிறைபொ றாத பேரபி மான மென்னும்
சத்திர மார்பிற் றைக்க வுயிரில னென்னச் சாய்ந்தான்.

சித்திரத்தன்மையை யடைந்திட்ட பெருவீரனான ஸ்ரீராமன், (பிறகு) உணர்வு தீரப்பெற்றவனாய், (தாளில்வீழ்ந்த) நண்பர்முகத்தைப் பாராமலும், (துயரத்தைப்போக்கித் தேறுதல் பெறும் உணர்வையுண்டாக்கும் பொருட்டு) இளையபெருமாள் வினவவும் பேசாமலும், பித்தர்களும் சிறிதும் பொறுக்க மாட்டாத பெரிய அபிமானமென்கிற படைக்கலம் மார்பில் தைக்க, உயிரற்ற வனென்று கருதும்படி (மூர்ச்சித்துச்) சாய்ந்திட்டான்; சித்திரத் தன்மை யுற்றமை 58-ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. சத்திரம்=ஸஸ்த்ரம்: வடசொல். அபிமானமென்பது பித்தர்களாலும் வெளிக்காட்டாது உள்ளேதாங்குதற் குரியதன்றென்பார் ‘பித்தருமிறைபொறாத அபிமானம்’ என்றார். இங்கு, அபிமானம்-சீதைபால்வைத்த பேரன்பு. (2853)

61.-இலக்குமணனும் துயரத்தால் தரையில் விழுதல்

நாயகன் தன்மை கண்டுந் தமக்குற்ற நாணம் பார்த்தும்
ஆயின கரும மீள அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும்
வாயொடு மனமுங் கண்ணு மியாக்கையு மயர்ந்து சாம்பித்
தாயினை யிழந்த கன்றின் தம்பியுந் தலத்த னானான்.

Koviloor Digital Library

(தமது) தலைவனான ஸ்ரீராமனது தன்மையைப் பார்த்தும், தமக்கு நேரிட்ட வெள்கத்தகுந்த நிலையைக் கண்டும், (இது வரையிற்) கைகூடி வந்த செயல் மீண்டும் அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும், இளையபெருமாளும் வாயுடனே மனமும் கண்ணும் உடலும் என்ற இவற்றின் செயல்கள் ஒடுங்கி யோய்ந்து சாய்ந்து, தாயையிழந்த கன்றுபோலத் தரையில் விழுந்துகிடப்ப வனானான்; -ஆயினும், அறிவுமுழுதும் அற்றானில்லை யென்க. (2854)

62. இந்திரசித்து சீதாபிராட்டியைக் கொன்றிருக்கலாமென்று விபீடணன் கருதுதல்

தொல்லைய துணரத் தக்க வீடணன் துளக்க முற்றான்
எல்லையில் துன்ப மூன்ற இடையொன்றுந் தெரிக்கி லாதான்
வெல்லவு மரிது நாச மிவள்தனால் விளைந்த தென்னாக்
கொள்வதும் அடுக்கு மென்று மனத்தினோ ரையங் கொண்டான்.

நிகழ்ந்துபோனவைகளை யுணரத்தக்க விபீடணன், (அவ்விஷயத்தைக் கேட்டு) மனக்கலக்கங் கொண்டவனாய். அளவற்ற துன்பம் மனத்திற் பொருந்தியதனால் நிகழ்ந்த தன்மையைச் சிறிதும் ஆராய்ந்தறியமாட்டாத வனாகி, '(ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரை) வெல்வதும் அரிது: 'இவளால் நாசம் விளைந்தது' என்றுகருதி (இந்திரசித்து சீதையைக்) கொல்லுதலும் தகும் என்று (தன்மனத்திலே) ஓரையங்கொண்டான்; -தொல்லையது உணரத்தக்க விபீடணனும் துளக்கமுற்றதற்குக் காரணம், எல்லையில்லாத் துன்பம் உள்ளத்து ஊன்றியமை யென்க. (2855)

63. விபீடணனது சைத்யோபசாரத்தால் ஸ்ரீராமன் மூர்ச்சை தெளிதல்

சீதநீர் முகத்தி னப்பிச் சேவகன் மேனி தீண்டிப்
போதம்வந் தெய்தற் பால யாவையும் புரிந்து பொற்பூம்
பாதமுங் கையு மெய்யும் பற்றினன் வருட லோடும்
வேதமுங் காண வள்ளல் விழித்தனன் கண்ணை மெல்ல.

குளிர்ந்தநீரை (இராமனுடைய) முகத்திலே தெளித்து, வீரனான ஸ்ரீராமனது உடம்பைப் பரிசித்துப் (பின்னும்) பிரஜ்ஞை வருதற்கு உரிய எவற்றையும் செய்து, (அப்பிரானது) அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கால்களையும் கையையும் உடலையும் (மெல்லப்) பிடித்தான்; (அங்ஙனம்) பிடித்த வளவில், வேதங்களினாலுங் காணமுடியாத மகோதாரனான ஸ்ரீராமன், மெல்ல(த் தன்) கண்ணை விழித்துப்பார்த்தான்; -விபீடணன் தன் ஐயத்தைப் பிறகு தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று கொண்டு, அப்போது செய்யக்கடவ சைத்தியோபசாரத்தைச் செய்யலானானென்க. (2856)

Koviloor Digital Library

64. இலக்குமணன் ஸ்ரீராமனைத் தேற்றுமாறு கூறத் தொடங்குதல்

ஊற்றுவார் கண்ணீ ரோடும் உள்ளழிந் துற்ற தெண்ணி
ஆற்றுவா னல்லனாகி யயர்கின்றா னெனினு மையன்
மாற்றுவா னல்லன் மானமுயிருக வருந்து மென்னாத்
தேற்றுவா னினைந்து தம்பி இவையிவை செப்ப லுற்றான்.

இளையபெருமாள்,- 'ஊற்றுப்போல் பெருகுகின்ற கண்ணீருடனே மனமழிந்து, நேர்ந்ததையறிந்து, ஆற்றமுடியாமல் மிகவும் வருந்துகின்ற வனாயிருந்தும், ஸ்ரீராமன், (எதிரியைப்) போக்கான்: மானத்தினால் உயிர் சிந்த வருந்துகின்றான்' என்றெண்ணி (அவனைத்) தேற்றக் கருதி, இவ் வாறான வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; மானம்-பகைவர்கைப்படும்படி மனைவியைவிட்டிட்டு அவளை மீட்கமுடியாமற் போயிற்றே யென்பதனா லானது. (2857)

65-71. துயரத்தினால் தேம்பியிராது பகைஞரை ஒழிப்பதே கடமையென்று இலக்குமணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

முடியுநாள் தானே வந்து முற்றினால் துன்ப முந்நீர்
படியுமாஞ் சிறியோர் தன்மை நினக்கிது பழியிற் றாமால்
குடியும்மா சுண்ட தென்னின் அறத்தொடு முலகைக் கொன்று
கடியுமா றன்றிச் சோ்ந்து கழிதியோ கருத்தி லார்போல்.

சிறியோரின்தன்மை, (ஒன்றற்கு) முடிவுகாலம் ஊழ்விதிப்படி தானே வந்து நேரிட்டால், துன்பமாகியகடலில் மூழ்கிக்கிடப்பதேயாகும்: (நீ அத் தொழிலை மேற்கொள்கின்ற) இது, உனக்குப் பழியையுண்டாக்கும்: (நமது) குடியும் மாசையடைத்திட்ட தென்னில், தருமநெறிதவறாமல் உலகை (எதிராளியாயிருப்பவரைக் கொன்று கடிகின்றவகையினாலல்லாமல், உறுதி யான எண்ணம் இல்லார்போல், (உயிர்) சோர்ந்து இறப்பாயோ?

ஊழ்வினையால் ஏதேனும் தீங்கு நேரிடுவதாயின் அப்போதும் குடிப்பழி நேராதவாறு தருமமுறையாக எதிரியைக்கொன்று கடிய வேண்டுவதே செய்யவேண்டிய கடமையன்றி, சோர்ந்துகிடத்தல் முறையன்றென்றவாறு. முடியுநாள் வந்ததனால், சீதை மாற்றானால், உயிர்முடிந்தாள்; அங்கனம் சீதையைக் கொல்லும்படி விட்டதனால், நம்குடி மாசுண்ணும்: அதனை ஒருவகையாகத் தீர்ப்பது, எதிரியாயினாரைக் கொல்லுவதனாலன்றிச் சோர்ந்திருப்பதனாலன்று என்கிறான், இலக்குவன், உலகு சத்துருலோகம்; சத்துருவாயுள்ள-ஜனம்.அறத்தொடும் உலகைக்கொன்று என்பதற்கு அறத்துடனே உலகையுங் கொன்று என்று கொள்ளுதலும் ஒன்று: மேல் 67-ஆம் செய்யுளில், 'நல்நெறியில் நடக்கும் நமக்குத் தீமை நேர, தீநெறி யோர்க்கு வெற்றி நேருமாயின், வேதத்தின் கொள்கைதானென்? இம்

Koviloor Digital Library

மூன்றுலகையும் எரிமடுப்போம்' என்று கூறுவது காண்க. வான்மீகத்திலும் இவ்வாறான கருத்துக்கள், இந்தச்சந்தர்ப்பத்து வந்துள்ளன. (2858)

66. தையலைத் துணையி லாளைத் தவத்தியை தருமக் கற்பின்
தெய்வதந் தன்னை மற்றுன் தேவியைத் திருவைத் தீண்டி
வெய்யவன் கொன்றா னென்றால் வேதனை யுழப்ப தின்னம்
உய்யவோ கருணை யாலோ தருமத்தோ டுறவு முண்டோ.

பெண்ணும் உதவியற்றவளும் தவத்தின்சின்னத்தை யுடையவளும் தருமந்தவறாத கற்புக்குத் தெய்வம்போன்றவளும் மற்றும் உன்தேவியுமான சீதாபிராட்டியைப் பரிசித்துக் கொடியவனான இந்திரசித்து கொன்றா னென்றால், வருத்தங்கொண்டு (இன்னும்) வருந்துவது, பின்னும் உய்வதற் காகவோ? கருணையாலோ? தருமத்துடன் தொடர்பு உள்ளதாகுமோ?

உன்மனைவியை இந்திரசித்து கொன்றால் பெரும்பாவியராகிய அவ்வரக்கரைக் கொன்றொழித்துத் தருமத்தை நாட்டுவதே முறையன்றி வருந்திக்கிடப்பது, தருமத்தை நடப்பிக்க வேண்டுமென்பதற்கும் சேராது; கருணையும் ஆகாது; நாம் உய்வதற்கும் வழியாகாது என்றவாறு. நல்லோர்க்கு வருத்தம் நிகழும்போது காட்டும் மனவிரக்கமே கருணை யெனப்படுமென்க. 'தையல்' என்றதனால் பொருதற்குஉற்ற ஆண்மை யில்லாதவளென்றும், 'துணையிலாளை' என்றதனால் இராவணனை வஞ்சகச் செயலைத் தடுக்க உதவுபவரில்லை யென்றும் குறிப்பித்தபடி. தருமத்தோடு உறவு உண்டோ என்பதற்கு- இந்த அதிபாதகச்செயலைத் தடுக்கத் தவறிவிட்ட நமக்கு தருமத்தோடு உறவில்லை என்று கொள்ளலு மாம்: இக்கருத்து ''அரக்கரென... வேதத்தின் கொள்கைதானென்? இருக்குமி தென்னாமிம்மூன்றுலகையு மெரிமடாதே'' என்று இங்ஙன் மேல்வருவதற்கு ஏற்கும். (2859)

67. அரக்கரென் னமரர் தாமெ னந்தணர் தாமெ னந்தக்
குருக்களென் முனிவர் தாமென் வேதத்தின் கொள்கைதானென்
செருக்கினர் வலிய ராகி நெறிநின்றார் சிதைவ ராகின்
இருக்குமி தென்னா மிம்மூன் றுலகையு மெரிம டாதே.

அரக்கரென்ன, அமரர்தாமென்ன, அந்தணர்தாம் என்ன, அந்தக் குருக்க ளென்ன, முனிவர்தாம்என்ன, வேதத்தின் கொள்கைதான் என்ன, (நாம் எதையும் கவனிக்கவேண்டுவதில்லை) செருக்குக்கொண்டவர் வலியவராகி நல்வழியில்நின்றவர் அழிவரானால், (அப்போது) இம்மூன்றுலகத்தையும் அக்கினிக்கு இரையாக்காமல், வெறுமனேயிருப்பது என்னவாகும்?

செருக்கினர் வலியராகி நல்நெறியினராகிய நாம் சிதைவதென்று ஏற்படு மானால், அப்போது 'நமக்குவேண்டியவர்வேண்டாதவர்' என்ற எதனையும்

Koviloor Digital Library

கருதாமல், இம்மூவுலகத்தையும் அழித்தொழிக்க வேண்டுவதே செய்ய வேண்டிய கடமை யென்றவாறு. (2860)

68. முழுவதே மூலக மின்ன முறைமுறை செய்கை மேன்மூண்டு
எழுவதே யமர ரின்ன மிருப்பதே யறமுண் டென்று
தொழுவதே மேக மாரி சொரிவதே சோர்ந்து நாம்வீழ்ந்து
அழுவதே நன்று நந்தம் விற்றொழி லாற்ற லம்மா.

(நன்னெறியிற்செல்லும் நாம் சீதையைக் கொன்று அரக்கர் வெற்றி யடைந்த) இன்னும் ஏழுலகமுழுவதும் முறையாக முறைசெய்கைமேல் முயன்றுவிருத்தியாகுவதே! அமரர்கள் இன்னும் இருப்பதே! அறம் உள்ள தென்று தொழுவதே! மேகம் மாரியைச் சொரிவதே! நாம் சோர்ந்துவீழ்ந்து அழுவதே! நம்முடைய விற்றொழிலின் வல்லமை நன்றாயுள்ளது!

'எழுவதே' முதலியவற்றிலுள்ள வினாப்பொருளைக்கொண்ட ஏகாரம், அவ்வச்செய்கை இனி தக்கதன்று என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். நமக்கு இவ்வாறு தீங்கு நேர்ந்தபின்பு, வில்லாளிகளெனப் பெயர்வைத்துக் கொண் டுள்ள நாம் ஏழுலகம் முறை செய்கைமேல் மூண்டெழுதல் முதலியன நிகழாதபடி எல்லாவற்றையும் நாசஞ்செய்யவேண்டு மென்றவாறு. (2861)

69. புக்கிவ்வூ ரிமைப்பின் முன்னம் பொடிபடுத் தரக்கன் போன
திக்கெலாஞ் சுட்டு வானோ ருலகெலாந் தீய்த்துத் தீர்க்கத்
தக்கநாம் கண்ணீ ராற்றித் தலைசுமந் திருகை நாற்றித்
துக்கமே யுழப்ப மென்றால் சிறுமையாய்த் தோன்று மன்றே.

புகுந்து இந்த இலங்கையரை இமைப்பளவிற்குள் பொடியாக்கி, அரக்கன் சென்ற திக்கையெல்லாம் எரித்து, வானோ ருலகத்தையெல்லாம் தீக்கு இரையாக்கி ஒழிக்கத்தக்க நாம் கண்ணீரைப் பெருக்கி, தலையைச் சுமந்த வண்ணம் இருகை தொய்யத் துக்கத்தை அநுபவிப்போமென்றால், அது சிறுமையாகக் காணப்படுமல்லவோ?

இனி, தலை நாற்றி இருகை சுமந்து என்றுமாறலுமாம். இரு கைகளை யும் தலைமீது வைக்கும்போது அவ்விருகையையும் தலைசுமப்பதாகும். தலைநாற்றிக் கையைத் தலைமேல் வைத்துக் கொள்ளுதல், துயரக்குறியாம். நாம் துயரக்குறியைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தால், பார்ப்பவர் நம்மை எளிமைப்படக் கருதுவரென்றபடி. (2862)

70. அங்குமிவ் வறமே நோக்கி யரசிழந் தடவி யெய்தி
மங்கையை வஞ்சன் பற்ற வரம்பழி யாது வாழ்ந்தேம்
இங்குமித் துன்ப மெய்தி யிருத்துமே லெளிமை நோக்கிப்
பொங்கு வன்றளையிற் பூட்டி ஆட்செயப் புகல்வ ரன்றே.

Koviloor Digital Library

அவ்விடத்தும் (அயோத்தியிலும்) இந்தத் தருமத்தையே பார்த்து இராச்சியத்தையிழந்து (துன்புற்றோம்.) காட்டையடைந்து மனைவியை வஞ்சனைக்குணமுள்ள இராவணன் கவர்ந்து செல்ல(த் தரும) வரம்பழியாது (துன்புடன்) வாழ்ந்தோம்: இவ்விலங்கையை யடைந்தபின்பும், (தேவியைக் கொன்ற தீயோரைச்சிதையாமல்) இத்துன்பத்தையடைந்து இருப்போ மானால், நம்முடைய எளிமையைப்பார்த்து(த் தாம்) உற்சாகம்மிகுதற்குக் காரணமான கொடியவிலங்கைப் பூட்டி, அடிமைத்தொழில் செய்யுமாறு (நம்பகைவர்) கூறுவாரன்றோ? பொங்குவன் தளை-மிகவும் வன்மையை யுடைய தளையுமாம். தளையில்=தளையை. (2863)

71. மன்றலங் கோதை யாளை நம்மெதிர் கொணர்ந்து வாளிற்
கொன்றவர் தம்மைக் கொல்லுங் கோளிலா நாணங் கூரப்
பொன்றின ரென்ப ராவி போக்கினாற் பொதுமை பார்க்கின்
அன்றிது கரும மென்நீ யயர்கின்ற தறிவி லார்போல்.

இப்போது துயரத்தினால் நம்முடைய உயிரைப்போக்கினாலும், நறுமண முள்ள அழகிய மயிர்முடியையுடைய பெண்ணை நம்மெதிரே கொணர்ந்து வாளினாற்கொன்ற பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வலிமையில்லாமை யால், நாணம்மிக்க (இன்னார்) இறந்தாரென்று (உலகத்தவர்) பழிப்பார்கள்: பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்தும் இப்போது (துயரத்தினால்) உயிரைவிட்டிடு வதென்ற இச்செயல் செய்யத்தக்கதன்று: (ஆகையால்), அறிவிலாதவர் போல் நீ துயரத்தினால் அயர்ந்திருப்பது என்னே!

நாம் துயர்க்காரணத்தினால் உயிரைநீப்பின், கொடிய அரக்கர் உலகத் தாரை மிகவும் நலியத்தொடங்குவ ராதலின், 'பொதுமை பார்க்கின் அன்றிது கருமம்' என்கின்றான். பொதுமைபார்க்கின் அன்றிதுகருமம் என்பதற்கு, பொதுமை-(யாவர்க்கும்) பொதுவாகவுள்ள தருமத்தை, பார்க்கின்- பார்த் தால், கருமம்-(அந்தத்தருமச்) செயலுக்கு, இது-இக்காலம், அன்று-ஏற்ற தன்று என்றுஉரை கூறினுமாம். (2864)

72. அதுகேட்ட சுக்கிரீவன் உணர்வுற்று, இலங்கையில் அரக்கன்மார்பிற் குதிப்போமெனல்

அனையன விளவல் கூற வருக்கன்சே யயர்கின் றானோ
கனவுகண் டனனே யென்னக் கதுமென வெழுந்து காணும்
வினையினி யுண்டே வல்லை விளக்கின்வீழ் விட்டி லன்ன
மனையிடை அரக்கன் மார்பிற் குதித்தும் நாம் வம்மி னென்றான்.

அவ்வாறானவார்த்தைகளை இளையபெருமாள் சொல்ல, துயரத்தினால் அயர்கின்றவனான சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் ஒரு கனாவைக் கண்டவன் போலத் திடீரென்று எழுந்து 'நாம் ஆராய வேண்டியசெயலும் இனி உண்டோ? விரைவாக விளக்கில் வீழ்கின்ற விட்டிலை யொத்தவனும்

Koviloor Digital Library

மனையிடையிலுள்ளவனுமான அரக்கனுடைய மார்பிற் குதிப்போம், (நாம்); வாருங்கள்' என்றான்; -சீதையை நச்சிக் கவர்ந்ததனால், 'விளக்கின் வீழ்விட்டிலன்ன அரக்கன்' என்றது அரக்கன்-இராவணன்: இந்திரசித்தெனக் கொள்ளலுமொன்று. (2865)

73. அரக்கரை வேரோடு அழிப்போமெனல்

இலங்கையை யிடந்து வெங்க ணிராக்கத ரென்கின் றாரைப்
பொலங்குழை மகளி ரோடும் பால்நுகர் புதல்வ ரோடும்
குலங்களோ டடங்கக் கொன்று கொடுந்தொழில் குறித்து நம்மேல்
விலங்குவா ரென்னில் தேவர் விண்ணையும் நிலத்து வீழ்த்தும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம்.

இலங்கையைப் பெயர்த்தெடுத்து, கொடுங்கண்ணை யுடைய இராக்கத ரென்கின்றவரைப் பொன்குழையணிந்த மனைவிமாரோடும் (முலைப்) பால் குடிக்கின்ற புதல்வரோடும் இனத்தாரோடும் ஒருசேரக்கொன்று, (அப்போது அவ்வாறு நாம் செய்கின்ற) கொடுந்தொழிலையெண்ணி நம்மேல் தேவர் எதிர்ந்து வருவாரேயானால் (அந்தத்) தேவருடைய விண்ணுலகத்தையும் (இம்) மண்ணுலகில் விழச்செய்வோம்.

அரக்கரை நாம் கொன்றோமானாலும், தேவர்கள் தருமத்திற் கருத்துள்ள வராதலால், அக்கிரமமாக அவ்வரக்கரின் மனைவிமக்களைக் கொல்வது கண்டு நம்மீது ஒருகால் பொரவந்தாலும் அவர்களையும் தொலைப்போ மென்கின்றானென்க. குலங்கள்-சுற்றத்தாரைக்குறிக்கும். (2866)

74. சுக்கிரீவன் இலங்கைமீது தாவுதல்

அறங்கெடச் செய்து மென்ப தமைந்தன மாகி னைய
புறங்கிடந் துரைப்ப தென்னே பொருதினிப் புவன மூன்றும்
கறங்கெனத் திரிந்து தேவர் குலங்களைக் கட்டு மென்னா
மறங்கிளர் வயிரத் தோளா னிலங்கைமேல் வாவ லுற்றான்.

அறத்தைக் கெடுமாறு செய்வோமென்று உடன் பட்டோமாகில், ஐயனே! புறத்திலே கிடந்து வருந்துவது எதற்கு? இனிப் போர்புரிந்து புவனம் மூன்றையும் காற்றாடிபோலத்திரிந்து தேவர் குலங்களையும் வேரோடறுப் போம் என்று நிச்சயித்து, வலிமையால் விளங்குகின்ற உறுதியான தோள்களையுடைய சுக்கிரீவன் இலங்கையின்மேற் பாயத்தொடங்கினான்:- தருமப்படியன்றித் தருமங்கெடத் தொழில் செய்வதானாலும் எப்படியும் பகைவரைவதைப்பதே செய்யத்தக்கதென்கின்றான், சுக்கிரீவன். (2867)

Koviloor Digital Library

75. சுக்கிரீவனுடன் மற்றைவானரரும் இலங்கை மீது பாயத் தொடங்க, அயோத்திக்கு இந்திரசித்து சென்றிருத்தலை அநுமான் கூறுதல்

மற்றைய வீர ரெல்லா மன்னனின் முன்னந் தாவி
எற்றுது மரக்கர் தம்மை யில்லொடு மெடுத் தென் றேகல்
உற்றன ருறுத லோடு முணர்த்துவ துளதென் றுன்னாச்
சொற்றன னனுமன் வஞ்ச னயோத்திமேற் போன சூழ்ச்சி.

மற்றைவானர வீரரெல்லாரும் (தம்முடைய) அரசனுக்கு முன்னே தாவி, 'அரக்கர்களை (அவர்களுடைய) இல்லத்துடனே பெயர்த்தெடுத்து மோது வோம்' என்று செல்லத்தொடங்கினர்; தொடங்கவே, அநுமான், 'சொல்ல வேண்டுவது ஒன்று உண்டு' என்று எண்ணி, வஞ்சனைக்குணமுள்ள இந்திர சித்து அயோத்தி மீது சென்ற சூழ்ச்சியைச் சொல்லினான். (2868)

76.-இராமனுக்குச் சீதை துயரினும், தம்பி முதலியோரைப் பற்றிய துயர் மிகல்

தாயருந் தம்பி மாருந் தவம் புரி நகரஞ் சாரப்
போயின னென்ற மாற்றஞ் செவித்துளை புகுத லோடும்
மேயின வடியி னின்ற வேதனை கனைய வெந்த
தீயிடைத் தணிந்த தென்னச் சீதையால் துயரந் தீர்ந்தான்.

தாய்மார்களும் தம்பிமார்களும் தவம்புரிந்துகொண்டுள்ள அயோத்தி நகரத்தைச் சாருமாறு (இந்திரசித்து) போயினானென்ற சொல் செவித்துளை யிற் புக்கவுடனே,- பொருந்திய அடி பட்டதனாலுண்டான வேதனையானது மிக, வெம்மைவாய்ந்த நெருப்பினிடையிலே தணிந்து விடுவதுபோலச் சீதையினிடத்துக் கொண்ட துன்பம் தீர்ந்தான், (ஸ்ரீராமன்).

இதனால் சீதையைக் காட்டிலும் தம்பிமார் தாய்மார்களிடத்து மிக்க அன்பைக் கொண்டிருந்தனன் ஸ்ரீராமனென்பது பெறப்படும். அடிபட்ட தனால் தோன்றும் வேதனை நெருப்புப்படும்போது தோன்றும் வேதனைக்கு முன் தோன்றாமை போல, தாயர் முதலியோருக்கு நேரவிருக்குந் துன்பத்தை நினைக்கையில் சீதையைப் பற்றி நேர்ந்துள்ள துன்பம் மறையலாயிற்றென்று விளக்கினார். கணவனையிழந்த தன் தாய்மார் கைம்மை நோன்பை நோற்பாரென்பது பற்றியும், ஸ்ரீராமனைத் தியானித்த வண்ணம் ஜடாவற்கலைதாரியாய்ப் பரதன் வாழ்வது பற்றியும், 'தாயருந் தம்பிமாரும் தவம் புரிநகரம்' என்றது. பரதன் முதலியோர் நந்திக்கிராமத்தில் வசிப்பது அனுமனுக்குத் தெரியாமையால், 'நகரம்' என்றது: இனி, நகரம் என்றது-அரசுபுரிகின்ற இடத்தையே குறிக்குமெனினுமாம். (2869)

Koviloor Digital Library

77. ஸ்ரீராமன் மனநிலை கலங்குதல்

அழுந்திய பாலின் வெள்ளத் தாழிநின் றனந்தர் நீங்கி
எழுந்தன னென்னத் துன்பக் கடலினின் றேறி யாறாக்
கொழுந்துறு கோபத் தீயு நடுக்கமு மனத்தைக் கூட
உழுந்துருள் பொழுதுந் தாழா வினையினான் மறுக்க முற்றான்.

ஆழமாகவுள்ள பால்வெள்ளத்தைக்கொண்ட கடலினின்று யோக நித்திரை நீங்கி(த் தான்) எழுந்துவந்தனன் போலச் (சீதையைப்பற்றிய) சோக சாகரத்தினின்று கரையேறி, உழுந்துருள்கின்ற காலமளவும் தாமதித்த லில்லாத முயற்சியையுடையனான ஸ்ரீராமன், தணியாத கவாலை பொருந் திய கோபத்தீயும் நடுக்கமும் மனத்தைப்பொருந்தக் கலக்கங் கொண்டு நின்றான்: -நடுக்கம், கோபத்தினால் நிகழ்ந்தது. (2870)

78-81. நேர்ந்துள்ள நிலையைக்குறித்து ஸ்ரீராமன் வருந்துதல்

தீருமிச் சீதை யோடு மென்கில தன்றென் தீமை
வேரொடு முடிப்ப தாக விளைந்தது வேறு மின்னும்
ஆரொடுந் தொடரு மென்ப தறிகிலேன் இதனை யைய
பேரிட வவதி யுண்டோ வெம்பியர் பிழைக்கின் றாரோ.

'என்னுடைய தீவினை இந்தச் சீதையுடனே தீருமென்று சொல்லக்கூடிய தாகவும் ஆகவில்லை: அன்றியும், சூரியவமிசத்தை வேருடனே முடிப்பதாக வேறாகவும் விளைந்துள்ளது; இன்னும் யாருடனே தொடர்ந்து செல்லு மென்பதனையும் அறியகில்லேன்: ஐயனே! இதனைப் போர்ந்திடுமாறு செய்ய வகை ஏதேனு முண்டோ? என் தம்பியர் பிழைத்தவராவரோ? (2871)

79. நினைவதன் முன்னஞ் செல்லு மானத்தி னெடிது நின்றான்
வினையொரு கணத்தின் முற்றி மீள்கின்றான் வினையேன் வந்த
மனைபொடி பட்ட தங்கு மாண்டது தார மீண்டும்,
ஏனையன தொடரு கின்ற துணர்கிலே னிறப்புங் காணேன்.

நினைப்பதற்கு முன்னே செல்லவல்ல விமானத்திலே வெகு நேரத்துக்கு முன்னம் ஏறிநின்ற இந்திரசித்து, (தன்) காரியத்தை ஒருநொடிப்பொழுதில் முடித்துக்கொண்டு மீள்கின்றவனாவன்: தீவினையேனாகிய யான்பிறந்த மனையும் அங்கே (அயோத்தியில்) நீறானதாகிவிடும்; இங்கேயும் மனைவி மாண்டாள்: (இன்னும்) எப்படிப்பட்ட தீமைகள் தொடரப் போகின்றன என்பதை உணரும்வல்லமை அற்றிருக்கின்றேன்: (சாவாவது வருமோ என்றால் அந்தச்) சாவையும் காண்கின்றிலேன். (2872)

Koviloor Digital Library

80. தாதைக்குஞ் சடாயு வான தாதைக்குந் தமிய ளாய
சீதைக்குங் கூற்றங் காட்டித் தீர்ந்தில தொருவன் றீமை
பேதைப்பெண் பிறந்து பெற்ற தாயர்க்கும் பிழைப்பில் லாத
காதற்றம் பியர்க்கு மூர்க்கும் நாட்டிற்குங் கூட்டிற் றன்றே.

ஒருத்தனான என்னுடைய தீவினையானது,-பெற்ற தந்தையான தசரதனுக்கும் (உற்றபிள்ளையாக என்னைத்தழுவிக் கொண்ட) சடாயுவான தந்தைக்கும் இராவணனாற்கவரப்பெற்றுத் தனிப்பட்டவளாய்விட்ட சீதைக்கும் யமனைக் காட்டி, (இவ்வளவோடு) நீங்கியதில்லை: (என் தீவினையே), -(சீதையென்ற) பேதைப் பெண்ணாய்ப்பிறந்து, (இந்திரசித் தினாற் கொல்லப்பட்டு), பெற்ற தாய்மார்க்கும் குற்றமற்ற அன்புபூண்ட (பரதசத்துருக்கினரென்ற) தம்பியர்க்கும் அயோத்திநகரார்க்கும், கோசலை நாட்டிலுள்ளார்க்கும் (யமனைக்) காட்டிவிட்டதே; -அன்றே தேற்றம்.

தாய்மார் தம்பிமாரையன்றி, ஊரார் நாட்டார்களையும் அரக்கர் கொல்லக் கூடுமென்று ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கூறுகின்றான். (2873)

81. உற்றதொன் றுணர கில்லா ருணர்ந்துவந் துருத்தா ரேனும்
வெற்றிவெம் பாசம் வீசி விதித்தவன்கொன்று வீழ்த்தால்
மற்றைவெம் புள்ளின் வேந்தன் வருகிலன் மருந்து நல்கக்
கொற்றமா ருதியங் கில்லை யாருயிர் கொடுக்கற் பாலார்.

(அயோத்திநோக்கிச் சேனையோடு சென்ற அரக்கன் அழிக்கும்போது தம்பியர் இங்கே) உற்றதொன்றையும் உணரமாட்டாதவராவர்: (ஒருகால்) அறிந்துவந்து கோபித்தாரேனும், வெற்றியைத் தரத்தக்க கொடிய நாக பாசத்தை வீசிக்கட்டி அந்த இந்திரசித்து கொன்று வீழ்த்தினானானால், பின்பு கொடிய பறவைக்கரசனான கருடனும் வாரானே; மருந்து மலையைக் கொணர வெற்றி பொருந்திய அநுமானும் அங்கே இல்லையே!! அவர்களுயிரை மீட்டுக் கொடுத்தற்கு உரியவர் யாவர்?

விசித்தவன் என்று ஒருசொல்லாக எடுப்பினுமாம். திடீரென்று ஒருவன் பொருதானானால் அயோத்தியிலுள்ளார் செய்வ தின்னதென்பது தெரியாது திகைப்பரென்பது, உற்றதொன்றுணரகில்லார் என்பதன் கருத்து. உணர்ந்து வந்து-திகைப்பு நீங்கித் தாம் செய்ய வேண்டிய செயலை அறிந்துவந்து. (2874)

82. ஸ்ரீராமன் இந்திரசித்தைவானில் தொடர உபாயங் கேட்டல்

மாகவா காயஞ் செல்ல வல்லையின் வயிரத் தோளாய்
ஏகுவா னுபாய முண்டே லியம்புதி நின்ற வெல்லாஞ்
சாகமற் றிலங்கைப் போருந் தவிர்கவச் சழக்கன் கண்கள்
காகமுண் டதற்பின் மீண்டு முடிப்பனென் கருத்தை யென்றான்.

Koviloor Digital Library

(இந்திரசித்தைக் தொடர்ந்துசெல்ல விரும்புகின்ற எனக்கு) வயிரம் போலுறுதியான தோள்களையுடையவனே! மாகம் எனப்படுகிற வான வழியே விரைவிற்சென்றுசேர உபாயமுண்டாயின், சொல்லுவாய்: (இங்கே) இருப்பதெல்லாஞ் சாகட்டும்: பின்னும் இலங்கைப்போரும் ஒழிக: அந்தக் கொடியனான இந்திரசித்தினுடைய கண்களைக் காகங்கள் (கொத்தித்) தின்ற பிறகு அங்கு நின்றுதிரும்பி என்கருத்தை முடிப்பே னென்று கூறி முடித்தான், (ஸ்ரீராமன்).

வயிரத்தோளாய் என்றது- அநுமானைநோக்கிய விளியென்னலாம். 'எது எக்கேடுகெட்டால் கெடட்டும்' என்று உலக வழக்கிற் சொல்வது போல், 'நின்றவெல்லாஞ்சாக' என்கிறான். (2875)

83-84. இலட்சுமணன் வார்த்தை: 'பரதனை இந்திரசித்தால் வெல்லமுடியாது' எனல்.

அவ்விடத் திளவ லைய பரதனை யமரி னார்க்க
எவ்விடற் குரியான் போன விந்திரசித்தே யன்று
தெவ்விடத் தமையின் மும்மை யுலகமுந் தீந்த றாவோ
வெவ்விடர்க் கடலின் வைகல் கேளென விளம்ப லுற்றான்.

அப்போது, இளையபெருமாள், (ஸ்ரீராமனைநோக்கி), ஐயனே! பரதனைப் போரிலே (பாசம்போன்ற படையினாற்) கட்டுவதற்கு, அம்பு செலுத்தற்கு உரியவனாய்ப்போன இந்திரசித்தேயன்று; பகைப்புலத்துப் பொருந்துவதானால், மூவுலகமும் தீந்து விடாவோ? கொடிய துன்பக் கடலில் தங்கவேண்டா; (யான் கூறுவதைக்) கேள்' என்று பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான்.

இந்திரசித்தேயன்றி, இம்மூவுலகும் எதிர்த்துநின்றாலும், பரதனுக்கு முன்னே வலியொழிந்திடு மென்கிறான். ஏவிடல் என்பது, எவ்விடல் என்று விகாரமாயிற்று. (2876)

84. தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீசத் திசைமுகன் பாசந் தீண்ட
வீக்கொண்டு வீழயானோ பரதனும்? வெய்ய கூற்றைக்
கூக்கொண்டு குத்துண் டன்னான் குலத்தொடு நிலத்த னாதல்
போய்க்கண்டு கோடி யன்றே யென்றனன் புழுங்கு கின்றான்.

'தீத்தன்மையைக்கொண்ட வஞ்சனைக்குணமுள்ள இந்திரசித்து வீசியதனால் திசைமுகன் பாசமானது தீண்டினமாத்திரத்தில் மரணத்தை யடைந்து வீழ்ந்திடுதற்குப் பரதனும் நானாவனோ? கொடுங்கூற்றத்தைக் கூவிக்கொண்டு (பரதன் படை கொண்டுபொருதலினாற்) குத்துண்டு அந்த இந்திரசித்து சுற்றத்தோடு நிலத்தில் உயிர்துறந்து விழுந்தவனாதலை, நீ

Koviloor Digital Library

போய்க் கண்டு கொள்ளப்போகிறாயன்றோ?!' என்று மனம் புழுங்கினவனாய்க் கூறினான்.

வீழ யானோபரதன்-பிரமாஸ்திரத்தினால் வீழ்த்தப்படுதற்கு என்னைப் போல் பரதன் எளியவனென்று நினைத்தீரோ, நினைக்க வேண்டா என்றபடி. (2877)

85-88. அயோத்திக்குத் தொடர்ந்து செல்லத் தன் மீது ஏறிக்கொள்ளும்படி அனுமான் இராமலட்சுமணரை வேண்டுதல்

அக்கணத் தனுமன் நின்றா னையவென் றோளி னாதல்
கைத்துணைத் தலத்தே யாத லேறுதிர் காற்றுந் தாழ
இக்கணத் தயோத்தி மூதூ ரெய்துவெ னிடமுண் டென்னில்
திக்கனைத் தினிலுஞ் செல்வே னியானேபோய்ப் பகையுந் தீர்வென்.

அப்போது நின்றானாகிய அநுமான் அழகிய என்றோளிலாதல் (மருத்து மலையைக் கொணர்ந்துவந்த) இரண்டாகிய என் கையிலேயாதல் நீவிர் ஏறுமின்; காற்றும்பிற்பட இக்கணத்தே அயோத்தியென்கின்ற பழமையான ஊரை அடைந்தவனாவேன்: அவகாசம் இருக்குமாயின், திக்கெல்லாவற்றிலுஞ் செல்லுவேன்: (அனுமதியளிப்பின்) யானேபோய்ப் பகையையும் ஒழிப்பேன்: -ஐய ஸ்ரீராமனைப்பற்றிய விளியுமாம். (2878)

86. எழுபது வெள்ளத் தோடு மிலங்கையை யிடந்தென் தோண்மேல்
தழுவுற வைத்தின் றேகென் றுரைத்தியேற் சமைவென் தக்கோய்
பொழுதிறை தாழ்ப்ப தென்னோ புட்பகம் போதன் முன்னம்
குழுவொடுங் கொண்டு போவென் கணத்தொடு குதிப்பேன் கூற்றின்

தகுதியையுடையவனே! இன்று எழுபது வெள்ளஞ் சேனையோடு இலங்கையைத் தோண்டியெடுத்து என்தோளின் மீது பொருந்தவைத்து 'செல்லுவாய்' என்று சொல்லுவாயானால், (அவ்வாறே) செய்வேன்: இறைப்பொழுது தாமதிப்பதும் எதற்கு? புட்பகம் போய்ச்சேர்வதற்கு முன்னம் வானரக் கூட்டத்துடனே (உங்களிருவரையும்) சுமந்துகொண்டு போய், ஒரு நொடிப்போதில் யமனைப்போல அங்குக் குதிப்பேன்; - இச் செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (2879)

87. கொல்லவந் தானை நீதி கூறினென் விலக்கிக் கொள்வான்
சொல்லவுஞ் சொல்லி நின்றேன் கொன்றபின் துன்ப மென்னை
வெல்லவுந் தரையின் வீழ்வுற் றுணர்ந்திலன் விரைந்து போனான்
இல்லையென் றுளனேல் தீயோன் பிழைக்குமோ இழுக்க முற்றான்.

(சீதாபிராட்டியைக்) கொல்லவந்த இந்திரசித்தை விலக்கி(ச் சுவாதீனமாக்கி)க் கொள்ளும்பொருட்டு நீதிகூறக் கருதியவனாய்(ப் பல பேச்சுக்களைச்) சொல்லுதலையுஞ் செய்துநின்றேன்: அதனைப் பொருட்படுத்

Koviloor Digital Library

தாமல் அக்கொடியவன் சீதாபிராட்டியை (வாளால் கொன்றிட்டான்): கொன்றபின்பு துன்பமானது என்னை வென்றிட்டதனால் (துன்பம் எனக்கு மிக்குத்தோன்றியதனால்) தரையில் வீழ்ந்து உணர்ச்சியற்றவனானேன்: அச்சமயத்தில் அந்தத் தீயோன் விரைந்து சென்றிட்டான்; இப்படியில்லாமல் இருப்பானேயானால் குற்றமுற்றவனாகிய அவன் எனக்கு முன்னே உயிர் பிழைப்பனோ? (என்னாற் கொல்லப்பட்டு அவன் செத்தேயிருப்பானென்ற படி).

இதனால், இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றபோதே தான் கொல்லாமற் போனமைக்குக் காரணத்தை அநுமான் காட்டியவாறு, சீதாபிராட்டியைக் கொல்லவந்த அவனை நான் கொல்ல முயன்றேனானால் 'நான் இறக்குமுன் இந்தச் சீதையைக் கொல்வேன்' என்று அன்னான் அத்தொழிலில் மூளக்கூடு மாதலால், சீதையைக் கொல்லக்கூடாது என்பதற்கு நீதிசொல்லிப் பார்த்தே னென்கின்றான் அநுமானென்க. (2880)

88. மனத்தின்முன் செல்லு மானம் போனது வழிய தாக
நினைப்பின் முனயோத்தி யெய்தி வருநெறி பார்த்து நிற்பென்
இனிச்சில தாழ்ப்ப தென்னே யேறுதி ரிரண்டு தோளும்
புனத்துழாய் மாலை மார்பீர் புட்பகம் போதன் முன்னம்.

மனத்தினும் கடிதாகச்செல்லவல்ல புட்பகவிமானம் போனவழியாகவே (அவ்விமானம் பிந்தும்படி) நினைப்பின்முன் அயோத்தியையடைந்து (அவ்விமானம்) வருகின்றவழியைப் பார்த்துநிற்பேன், (யான்): இனியும் சிலநேரம் தாமதிப்பது எதற்காக? புனத்தில் விளைகின்ற திருத்துழாய் மாலையை யணிந்த மார்பையுடையவரே! புட்பகம் போய்ச்சேர்தற்கு முன்னம் (அயோத்தி சேருமாறு நீவிரிருவீரும் என்) இரண்டுதோளிலும் ஏறுமின் (என்றான், அநுமான்). (2881)

89-91. விபீடணன் 'சீதையைக் கொன்ற உண்மையையறிந்து வருவேன்'என ஸ்ரீராமன் உடன்படலைக் கூறும்

ஏறுது மென்னா வீர ரெழுதலு மிறைஞ்சி மீண்டுக்
கூறுவ துளது துன்பம் கோளுறக் குலங்கி யுள்ளம்
தேறுவ தரிது செய்கை மயங்கினன் திகைத்து நின்றேன்
ஆறின னதனை யைய மாயமென் றயிர்கின் றேனால்.

ஏறுவோமென்று ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் எழுகையில், (விபீடணன் ஸ்ரீராமனை) வணங்கி(க் கூறுவான்:-) ஐயனே! இப்போது கூறவேண்டுவது ஒன்று உள்ளது, துன்பம் மனத்தைக் கவரவே, (அம்) மனம் நிலைகலங்கி, தெளிவது அரிதாகச் செய்ய வேண்டியசெயலைச் சிந்தியாது மயங்கினேன்; திகைப்புக் கொண்டு நின்றேன்; (இப்போது) தெளிவுபெற்றேன்: அந்தச்சீதை வெட்டுண்ட செய்கையை மாயமென்று சந்தேகிக்கின்றேன்:- இச்செய்யுளி

Koviloor Digital Library

லுள்ள 'இறைஞ்சி' என்றது, 91-ஆஞ் செய்யுளில் 'விளம்ப' என்ற எச்சத் தோடு தொடரும்: இதற்கு எழுவாயும் அதிலுள்ள 'வீடணன்' என்பதே. (2882)

90. பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப் பாதன் படுத்த போது
முத்திறத் துலகும் வெந்து சாம்பராய் முடியு மன்றே
அத்திற மான தேனு மயோத்திமேற் போன வார்த்தை
சித்திரம் இதனை யெல்லாந் தெரியலாம் சிறிது போழ்தின்.

பத்தினியாகிய சீதையைத் தீண்டிப் பாதகனாகிய இந்திரசித்து கொன்ற போது (சுவர்க்கம் மத்திமம் பாதாளம் என்ற) மூவகைப்பட்ட உலகும் வெந்துசாம்பராய் ஒழிந்திடுமன்றோ? (ஒருகால்) அச்செயல் நிகழ்ந்த தென்றாலும் அயோத்திமேற்போன செயல், விசித்திரமாகவுள்ளது: இதனை யெல்லாம் சிறிதுபோதுக்குள் (உண்மை) அறியலாம்; - பத்தினியைப் பாதகன் தீண்டினாலே மூவுலகும் வெந்து சாம்பராம்; தீண்டிக் கொலைசெய் தானென்றால் மூவுலகும் வெந்து சாம்பராகாது நிற்குமோ? நிகழக்கூடாத அச்செயல் நிகழ்ந்ததென்று கொண்டாலும், தம்மைத் தொந்தரவுபடுத்தும் வானரசேனைகளும் இராமலக்ஷ்மணராகிய நீங்களும் இங்கு இருக்கையில், அவன் அயோத்திக்குச் செல்லுதல், அசம்பாவிதமான செயலாகும்: சிறிது நேரத்தில் இதனுண்மை வெட்டவெளிச்சமாகும் என்றவாறு. (2883)

91. இமையிடை யாக யான் போ யேந்திழை யிருக்கை யெய்தி
அமைவுற நோக்கி யுற்ற தறிந்துவந் தறைந்த பின்னர்ச்
சமைவது செய்வ தென்று வீடணன் விளம்பத் தக்கது
அமைகவென் றிராமன் சொன்னான் அந்தரத் தவனுஞ் சென்றான்.

'இமைப்பொழுதிற்குள்ளாக யான் போய்ச் சீதாபிராட்டியின் இருப் பிடத்தையடைந்து பொருத்தமுறக்கண்டு நிகழ்ந்ததை யறிந்துவந்து சொன்ன பின்பு, ஏற்றது செய்யத்தக்கது' என்று விபீடணன் சொல்ல, '(நீ சொல்லியது) தக்கதே; அங்ஙனமே யாகட்டும்' என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னான்; அந்த விபீடணனும் வானவழியாகச் சென்றான். (2884)

92-93. குளகம்: விபீடணன் வண்டினுருவங் கொண்டு
சென்று சீதையைக் காணுதலைத் தெரிவிக்கும்

வண்டின துருவங் கொண்டான் மானவன் மனத்திற் போனான்
தண்டலை யிருக்கை தன்னைப் பொருக்கெனச் சார்ந்து தானே
கண்டன னென்ப மன்னோ கண்களாற் கருத்தா லாவி
உண்டிலை யென்னச் செய்த ஓவிய மொக்கின் றாளை.

வண்டினுருவத்தைக் கொண்டவனாய், ஸ்ரீராமனுடைய மனம்போற் சென்று அசோகவனிகையிற் சீதையினிருப்பிடத்தை விரைவாகச் சேர்ந்து,

Koviloor Digital Library

மனத்தாற் படைத்த சித்திரப்பதுமை போன்றிருக்கின்ற சீதாபிராட்டியை 'ஆவி உண்டா, இல்லையோ?' என்னுமாறிருக்கத் தானே நேரேகண்களாற் கண்டான், (விபீடணன்). -என்ப, மன் ஒ-அசைகள்.

இனி, மானவன் மனத்திற்போனான்-ஸ்ரீராமனுடைய கருத்தை (அநுமதியை)ப் பெற்றுப் போனான்: ஸ்ரீராமனது மனம் சீதையுள்ள இடத்தை நாடிச் செல்லுமதுபோலப் போனானென்றலும் உண்டு. சீதையின் வடிவுக்கு ஓவியன் கையினாலெழுதிய சித்திரப்பதுமை ஒப்பாகாதென்பார் 'கருத்தினாற் செய்த ஓவியம்' என்றார். பேரழகி னாலன்றித் துயரமிகுதியால் திகைத்து அசைவற்றுநிற் கின்றதனாலும், ஓவியம், சீதைக்கு உவமையாகும். (2885)

93. தீர்ப்பது துன்ப மியானென் னுயிரொடென் றுணர்ந்த சிந்தை
போர்ப்பன செஞ்சொ லாளத் திரிசடை பேசப் பேர்ந்தாள்
கார்ப்பெரு மேகம் வந்து கடையுகங் கலந்த தென்ன
ஆர்ப்பொலி யமுத மாக வாருயி ராற்றி னாளை.

'யான் (என்) துன்பத்தைப் போக்குவது என்னுயிரோடுதான்' என்று எண்ணுகின்ற சிந்தையை மாற்றுவனவான செவ்விய சொற்களையுடை யளான அந்தத் திரிசடை பேசுவதனால் (துயரம்) நீங்கப்பெற்றவளாகி, கருநிறமுள்ள பெரியமேகம் வந்து யுகாந்தகாலத்தில் கலந்ததொப்ப (வானரர்களுயிர்பெற்றெழுந்து ஆரவாரிக்கின்ற) ஒலி அமிழ்தம் போன் றிருக்க அரிய உயிரையாற்றினவளை. -கண்டனன்' என்று கீழே தொடரும்.

வீபிடணன் சீதாபிராட்டியைக் கண்டபோது அவளுடையநிலை இச் செய்யுளிற் கூறப்படுகின்றது, இராமலட்சுமணரின் நிலையைக் கண்டு சீதை உயிர்விடத் துணிந்தாளாக, அப்போது திரிசடை தேறுதல் கூற, அதனால் உயிர்விடத் துணிந்த எண்ணம் சற்று நீங்கினவளான சீதை (விடத்தை யுட்கொண்டார்போலத்) துன்பத்தை யுட்கொண்டிருந்தவளவில், (விடத்தின் தீங்கு அமுதத்தினால் நீங்குவதுபோல்) இலக்குவனாதியரெல்லாம் சஞ்சீவி மலை மருந்தால் எழுந்து ஆர்த்த ஆரவாரத்தினொலியால் துன்பமும் நீங்கி ஆருயிரை யாற்றியிருந்தாளென்க. (2886)

94. வஞ்சனையென்பதுணர்ந்த விபீடணன், நிகும்பலை நோக்கி அரக்கச்சேனை செல்வதைக் காணுதல்

வஞ்சனை யென்ப துன்னி வானுய ருவகை வைகும்
நெஞ்சின னாகியுள்ளந் தள்ளூற லொழிந்து நின்றான்
வெஞ்சிலை மைந்தன் போனான் நிகும்பலை வேள்வியா னென்று
எஞ்சலி லரக்கர் சேனை யெழுந்தெழுந் தேகக் கண்டான்.

Koviloor Digital Library

(சீதையை வதைத்தது) மாயச்செய லென்பதையறிந்து மிகவும் ஓங்கிய மகிழ்ச்சிதங்கிய நெஞ்சையுடையவனாகி மனத்துயரம் நீங்கப்பெற்றவனான விபீடணன், கொடியசிலையை யுடையனான இந்திரசித்து நிகும்பலையில் வேள்விசெய்பவனாய்ப் போனானென்று எஞ்சுதலில்லாத (மிகப்பல) அரக்கர் சேனை எழுந்தெழுந்து செல்வதையுங் கண்டான்.

தான் நிகும்பலையிற் போய் வேள்விசெய்தால் அப்போது மாற்றாரோடு போர்தரத்தக்க வீரர் இலங்கையிலில்லை யென்ற காரணத்தினாலேயே இவ்வாறு இந்திரசித்து மாயச்செயல்செய்து போயினான்: அன்றியும். ஸ்ரீராமனுடைய கண்ணெதிரில் மாயச் செயல் செய்யத் தொடங்கினால், அப்பெருமான் தன்மீது பெரு வெகுளியினனாயிருந்ததனால் அவன் கண் முன்னே நிற்கும்போதே எங்கே எரித்துவிடுவானோ என்ற அச்சத்தினால் இந்திரசித்து தான் அங்ஙனஞ் செய்யவில்லையென்பர். (2887)

95. இந்திரசித்தின் சூழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க இராமபிரானிடத்து விபீடணன் மீளுதல்

வேள்விக்கு வேண்டற் பால தருப்பையும் விறகும் நெய்யும்
வாழ்விக்குந் தாழ்வி லென்னும் வானவர் மறுக்கங் கண்டான்
சூழ்வித்த வண்ணம் ஈதோ நன்றெனத் துணிவு கொண்டான்
தாழ்வித்த முடியன் வீரன் தாமரைச் சரணந் தாழ்ந்தான்.

'வேள்விக்கு வேண்டியனவான தருப்பையும் விறகும் நெய்யும் (நம்மைத்) தாழ்விலே வாழச்செய்யும்' என்று கருதும் வானவரின் கலக்கத் தைக் கண்டவனான விபீடணன், 'ஆராய்ந்து செய்தவகையான இதுவோ மிகநன்று!!' என்று (அவ்விந்திரசித்தின் செயலை) நிச்சயித்தவனாய், தாழ்த்திய முடியையுடையவனாகி, ஸ்ரீராமனுடைய தாமரைச் சரணத்தில் வணங்கினான்; சீதையைக் கண்டபிறகு வேள்விக்குவேண்டிய பொருள் களுடன் அரக்கர் சேனை எழுந்துசெல்வதையும், வானவர் மறுக்கத்தையும் கண்டு, சீதையின் வதையும் அயோத்திப் பயணமும் ஆகிய இந்திரசித்தின் சூழ்ச்சியை விபீடணன் துணிந்தானென்க. இந்திரசித்து இப்போது தொடங் கிய வேள்வியை முடித்தானானால் அவனே வெல்வானென்ற காரணம் பற்றி, வானவர் 'வேள்விக்கு... வாழ்விக்கும் தாழ்வில்' என்றுகருதி மறுகின ரென்க. 'கலப்பையும்' என்ற பாடத்திற்கு- (மற்றும் வேள்விக்கு உரிய கருவி களும் என்க. (2888)

96. விபீடணன் இந்திரசித்தின் சூழ்ச்சியைத் தெரிவித்தல்

இருந்தனள் தேவி யானே எதிர்ந்தனன் என்க ணார
அருந்ததி கற்பி னாளுக் கழிவுண்டோ அரக்கன் நம்மை
வருந்திட மாயஞ் செய்து நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்
முருங்கழல் வேள்வி முற்றி முதலற முடிக்க லூண்டான்.

Koviloor Digital Library

தேவி (இனிது) இருந்தனள்: என்கண் நிரம்ப யானே எதிரிற்கண்டேன்: அருந்ததியையொத்த கற்புடையாளுக்கு அழிவு நேருமோ? (தான் சித்தி பெறுமாறு செய்யும் வேள்வி நம்மால் தடுக்கப்படாது நிறைவேறும் பொருட்டு) அரக்கன் நம்மை வருந்தும்படி மாயஞ்செய்து (நம்மை ஏமாற்றிவிட்டு) நிகும்பலையினிடத்துப்புக்கான்: அழிக்கவல்ல அழலிற் செய்யப்படும் வேள்வியை முடித்து (நம்மை) அடியோடு அறும்படி அழிக்க மூண்டுள்ளான். (2889)

97. அதுகேட்டு வானரர் யாவரும் மகிழ்தல்

என்றலு முலக மேழும் ஏழுமாத் தீவும் எல்லை
ஒன்றிய கடல்க ளேழும் ஒருங்கெழுந் தார்க்கு மோதை
அன்றென வாகு மென்ன அமரரும் அமிர்க்க ஆர்த்துக்
குன்றின மிடியத் துள்ளி யாடின குரக்கின் கூட்டம்.

என்று விபீடணன் சொன்னவுடனே, 'ஏழுலோகங்களும் இந்த உலகத்து ஏழுபெரிய தீவுகளும் எல்லையிற்பொருந்திய ஏழுகடல்களும் ஒருங் கெழுந்து ஆர்க்கின்ற ஓதை அன்று (இது)' என்னவும், '(இது அவ்வாறான ஓதையே) ஆகும்' என்னவும் தேவர்களும் ஐயுறும்படி ஆரவாரித்து, குன்றினமும் இடியும்படி குரங்கின் கூட்டம் துள்ளியாடின. (2890)

❑ ❑ ❑

ஸ்ரீவான்மீகத்தில் இச்சரிதம் கூறியுள்ளவிதம் வருமாறு:- இராமன் தன்னைக்கொல்ல உபாயஞ்சிந்திப்பதை யுணர்ந்த இந்திரசித்து இலங்கை யிற்புகுந்து கும்பகர்ணாதியரிறந்ததை நினைத்துக் கண்கள் சிவக்கச்சிவந்து இராமலக்ஷ்மணர் துயரத்தினால் போர்முயற்சியை விட்டிருக்குமாறு மாயையை வெளியிடக்கருதி அரக்கச்சேனை சூழ இலங்கையின் மேலை வாயிலாற் புறப்பட்டான். பின்பு அந்த இந்திரசித்து மாயையினாற் சீதையைப்போன்ற உருவத்தைப் படைத்து, வானரர்கட்கு எதிராகப் போக, அநுமானோடு மற்றை வானரர்களும் கற்களையும் மலைச்சிகரங்களையும் ஏந்திச் சென்றனர். அப்போது சீதை மகிழ்ச்சியற்ற உருவத்துடன் இந்திரசித் தின் தேரிலிருப்பது கண்டு, வானரப் படையோடு அநுமான் அவனை அணுகினான். வானரப்படை நெருங்குவதுகண்ட இந்திரசித்து, 'ராம! ராம!' என்று சீதை கதறிக்கொண்டிருக்கும் போதே வாளை யுருவிச் சீதையின் தலையைப் பிடித்துக்கொண்டான். அநுமான் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகக் குற்றமற்ற பெண்ணைக் கொலைசெய்வதைச் சுட்டி இந்திரசித்தைப் பலபடி யாகத் திட்டினன். இந்திரசித்து, 'நீங்களெல்லோரும் எவள்பொருட்டாக இங்கு வந்தீர்களோ, அவளையே கொன்றுவிடுகிறேன். பின்பு ராமாதியரான உங்களையெல்லாம் கொல்லுவேன். குரங்கே! பகைவர்க்கு வருத்தத்தை

Koviloor Digital Library

விளைப்பது எதுவோ, அது அவசியம் செய்யத்தக்கது: ஆகவே, சீதையைக் கொல்வது தக்கதே' என்று சொல்லி, அந்த மாயாசீதையை அவள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போதே வெட்டி வீழ்த்திக் கர்ச்சித்தான். அது கண்டு அஞ்சி யோடப் பார்த்த வானரரைத் தைரியமூட்டி முதலிற் பொருது மாற்றாரான அரக்கரைத் தடுத்துப் பின் உற்சாகங்குன்றி, அநுமான் 'எவள் பொருட்டுப் போர்நேர்ந்ததோ, அவளோ இறந்திட்டாள். இனி நாம் பொருது என்ன பயன்? இராமபிரானிடத்தும் சுக்கிரீவனிடத்தும் இச்செய்தியை யறிவித்து அவர்கள் சொன்னபடி செய்வோம்' என்று சேனையுடன் மெல்லத் திரும்பினான். அதுகண்டு இந்திரசித்து தான் ஓமஞ்செய்ய விரும்பி நிகும்பலையென்ற தேவாலயத்திற்குச் சென்று, அங்கு முறைப்படி ஓமஞ் செய்யலானான். இது நிற்க.

ஸ்ரீராமன் ராக்ஷஸவானரர்கட்கு நிகழும்போரின் பேரொலியைக் கேட்டு, திடீரென வந்த சாம்பவானை நோக்கி 'அநுமான் பெரும் போர் புரிவதாகத் தோன்றுகின்றது: அவனுக்கு உதவ உன் சேனையுடன் ஆங்குச்செல்வாய்' என்றான். சாம்பவான் அநுமானைச் சந்திக்க, யாவரும் ஸ்ரீராமனிடம் திரும்பினார்கள். ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்ததும், அநுமான், அப்பிரானிடத்துச் சீதையின் செய்தியைக் கூறினான். அதுகேட்டதும், ஸ்ரீராமன் துயரமிகுதி யால் மூர்ச்சித்து வேரற்றமரம்போல் வீழ்ந்தனன். வானரர்கள் பலவகைச் சைத்தியோபசாரங்களினால் அப்பிரானைத் தேற்றலானார்கள். இலட்சுமணன் மிகவும்வருந்தி அப்பிரானைத் தன் கைகளால் அணைத்தும் பலபடிசொல்லித்தேற்றி, 'மாற்றார் உனக்கு வருத்தத்தையுண்டாக்கியதனால், இலங்கையை இதோ தொலைத்துவிடுகிறேன்' என்றனன். இவ்வண்ணம் தேற்றிக்கொண்டிருக்கையில் விபீடணன் சேனைகளைத் தம்தமது தொழிலைச் செய்யுமாறு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அங்கு வந்து சேர்ந்து யாவரும் கண்ணீருடனிருப்பதையும் இலட்சுமணன் துடைமீது புலம்பிய வண்ணம் ஸ்ரீராமன் படுத்திருப்பதையும் கண்டு, 'இதுவென்?' என்று வினாவ, இலட்சுமணன் செய்தியைச் சுருக்கமாகக் கூறினான். அவன் சொல்லும்போதே விபீடணன், செய்தி தெரிந்தவனாகையால், 'இது எல்லாம் மாயச்செயல். சீதையை விட்டிடவும் விரும்பாத இராவணன், அவளைக் கொல்லுமாறு விடுவனோ? இந்திரசித்து வானரர்களை ஏமாற்றிவிட்டு நிகும்பலைக்குப் போயுள்ளான்: அவன் வேள்வியை முற்றுமுன் அவனைப் போருக்கு அழைத்தால் பிரமனது வரத்தின்படி கொல்லத்தக்கவனாவான். காலதாமதமின்றி என்னோடு இலட்சுமணனை அனுப்புக. வேள்வியை நிறைவேற்றி விட்டானானால் தேவர்களாலும் அவனை வெல்லமுடியாது' என்றான் என்பது.

மாயாசீதைப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

26. நிகும்பலை யாகப்படலம்

(மாயாசீதையை வாளால் வெட்டிப் போக்குக்காட்டிய இந்திரசித்து தவறாமல் வெற்றிபெறவேணுமென்ற கருத்தினால்) நிகும்பிலையென்ற இடத்து யாகஞ்செய்ய, (அச்செய்தியை யுணர்ந்த விபீடணனால் அறிவிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீராமன் அனுமதியினால் ஆங்கு அவ்விபீடணனோடும் வானர சைனியத்தோடும் இலக்குமணன் சென்று பொருது) அதனை முடிக்க வொட்டாது தடுத்திட்டதைக் கூறும் படலமென்று, பொருள். இது, நிகும்பலையாகப் படலம், நிகும்பலைப்படலம் என்றும் வழங்குகின்றது.

''சீதையைக் கொன்று அயோத்திமீது இந்திரசித்து சென்றிட்டானோ?' என்று கொண்ட ஐயந்தீர்ந்து விபீடணனை ஸ்ரீராமபிரான் இறுகத் தழுவிப் புகழ்ந்தான். நிகும்பிலையில் இந்திரசித்து யாகத்தை முடிக்கும்முன் அதனை யழிக்குமாறு இளையபெருமாளைத் தன்னோடு அனுப்புமாறு விபீடணன் வணங்கிவேண்ட, ஸ்ரீராமன் இளைய பெருமாளுக்கு அஸ்திரங்களைத் தொடுக்கும் விஷயத்தில் உபதேசித்து, வில் கவசம் அம்புக்கூடு என்பன அளித்து உறுதிகள் சொல்லி விடைதர, இலட்சுமணன் விடைபெற்றுக் கொண்டு நிகும்பிலை சார்ந்து, வேளிவிக்குப் பாதுகாவலாகிச் சக்கரவியூக மாக இருந்த ஒலியற்ற அரக்கப் பெருஞ்சேனையினைக் கண்டான். காண்கையில், வானரர் அச்சேனையைக் கண்டு ஆரவாரிக்க, அரக்கரும் எதிரேயாரவாரிக்க, இருவருக்கும் பெரும்போர் விளைந்தது. இலக்குமணனும் அச்சேனையிற் பொருது கொண்டிருந்தனன். விபீடணன் 'யாகத்தையொழிக்காமல் சேனையின் முன்னின்று பொருது பொழுது போக்குவது தக்கதன்று' என்ன, இலட்சுமணன் புகுந்து பொருது பெருவாரி யாகக் கொன்று வீழ்த்தவே, யாகப்பொருள்கள் அழியலாயின. வேள்வியும் பாதுகாவலான பெரும்படையும் அழிந்ததுகண்டு இந்திரசித்து முகப் பொலிவு குன்றி மனம் வருந்தி நின்றான். அப்போது அநுமான் இந்திரசித்தை யணுகிப் பலபடி ஏசினான். இந்திரசித்து பதிலாகச் சிலகூறி யுத்த சன்னத்தனாய் அனுமானோடு பொருது அவனை மெலிவுறச் செய்ய, அங்கதன் முதலியோர் பொருமாறுவர, அவ்விந்திரசித்து அவர்களை இகழ்ந்து இலக்குமணனைக் குறித்துச் செல்ல, அப்போது வானரர் கல், மரம் முதலியவற்றை யெறிய, அரக்கன் அவற்றைச் சிதைத்து வானரர்களையும் வலி ஓயுமாறு செய்தான். அப்போது விபீடணன் இலக்குமணனை நோக்கி 'நமது வானரப்படை குலைகின்றதே! இந்திரசித்தைப் பிழைப்புறாமல்

Koviloor Digital Library

விரைந்து கிட்டிப் பொருக' என்று விண்ணப்பிக்க, அநுமான் தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டு இலக்குமணன் இந்திரசித்தைக் கிட்ட, இருவர்க்கும் கடும் போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இந்திரசித்து மெலிய, அதுகண்ட விபீடணன் அச்செய்தியை இலக்குமணனிடம் விண்ணப்பித்தான். இந்திரசித்து கடுங் கோபம் கொண்டு வாயவ்யாஸ்திரம் முதலிய அஸ்திரங்களைத் தொடுக்க, அவைகளை அந்த அந்த அஸ்திரங்களாலேயே இலக்குமணன் குலைத்தான். அப்பால் 'இதற்குத் தப்பாமல் இறந்தொழிவாய்' என்று பிரமாத்திரத்தை அரக்கன்தொடுக்க, இளையபெருமாளும் அந்த அத்திரத்தையே யெடுத்து 'உலகத்தையழிக்காமல் எதிரி விடுத்த அத்திரத்தையே அழிப்பாய்' என்று சொல்லி விடுத்தான். இலக்குமணனது அருளைக்கண்டு தேவர்கள் வியந்து கொண்டாடினர். அப்போது தேவேந்திரன் அவதாரரஹஸ்யத்தைத் தேவர் கட்கு நினைப்பூட்டினான். தேவர்களெல்லாம் 'அறிந்தும், மாயையால் மறந்திடுகின்றோம்: இப்போது உண்மையறிந்தோம்' என்று சொல்லி இலக்குமணனைத் தொழுதனர். பிரமாத்திரந் தணிந்தது. பிறகு இந்திரசித்து நாராயணாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, யாவரும் அஞ்சிக் கைகூப்பி வணங்க, இலக்குமணன் தன்னை நாராயணனாகப் பாவித்து நிற்க, அது இவனை வலங்கொண்டு வானவழியே சென்றது. பின்னர்ப் பாசுபதாஸ்திரத்தை அரக்கன் தொடுக்க, அதனை அந்த அஸ்திரத்தினாலேயே இலக்குமணன் தடுத்திட்டான். தெய்வப் படைகள் பழுதுபடவும், இந்திரசித்து சலிப்பில்லா மல் வில்வித்தையில் வெல்வோமென்று அம்புகளைப் பொழிய, வானரர்கள் ஓயாமல் மலைகளைப் பொழிய, இளையபெருமாள் இனி அரக்கர் பிழையாரென்னுமாறு நூறுகோடி அம்புகளைத் தொடுத்தான். அப்போது இந்திரசித்து இலக்குமணனருகேயிருந்த தன் சிறிய தந்தையைக் கண்டு இகழ்ந்து பலபடி பேசினான். விபீடணன் சீற்றங்கொள்ளாமல் 'தருமந்தவறாமல் நடக்கவேண்டுவது கடமையே யன்றிப் பாவவழியில் நடப்பது தகுதியன்று. அதுவே எனக்குச் சிறப்பு' என்று விரிவாகக் கூறினான். பின்பு இந்திரசித்து 'உன் சிறப்பெல்லாம் என்கையம்பால் தீரும்' என்று அர்த்த சந்திரபாணத்தை விபீடணன் மீது விடுக்க, அதனை இலக்குமணன் ஒழித்தருள, வேற்படையை அரக்கன் விட்டான். அதனையும் இளைய பெருமாள் கருணையால் வெட்டிவீழ்த்தினார். அப்போது விபீடணன் தனது கதாயுதத்தினரல் இந்திரசித்தின் சாரதியையும் தேர்க்குதிரைகளையும் கொன்று தேரையும் கட்டுக்குலையச் செய்தான். அத்தேரிலிருந்தபடியே இந்திரசித்து, விபீடணன் இளையபெருமாள் வானரர் என்ற எல்லோர்மீதும் அம்புகளைப் பொழிந்து அட்டகாசஞ் செய்து, இனி இதிலிருந்து பொரமுடியாதென்று கருதிக் கண்ணிமைப்போதிற்குள் வானத்தெழுந்து மறைந்து இராவணனருகிற் சேர்ந்தானென்பது இப்படலத்திற் கூறிய பொருள். ❑

Koviloor Digital Library

1. ஸ்ரீராமன் விபீடணனைத் தழுவிக் கொண்டாடுதல்

வீரனு மையந் தீர்ந்தான் வீடணன் றன்னை மெய்யோடு
ஆர்வமு முயிரு மொன்ற வழுந்துறத் தழுவி யைய
தீர்வது பொருளோ துன்பம் நீயுளை; தெய்வ முண்டு
மாருதி யுளன்;நாஞ் செய்த தவமுண்டு வலியு முண்டால்.

ஸ்ரீராமனும் ஐயம்நீங்கப்பெற்று, விபீடணனை (த் தன்) உடலோடு அன்புடன் உயிரொன்றாக அழுத்தமாகத் தழுவி, (அவ்விபீடணனை நோக்கி) 'ஐயனே! (யான்) துன்பம் நீங்குவது ஒரு பெரியகாரியமோ? (அன்று: ஏனெனின்),- நீ உள்ளாய்: தெய்வமுளது! மாருதி உள்ளான்: நாம் செய்த தவமுமுண்டு: வலியும் உள்ளதே'; -'என்றலும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். வீரனும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. (2891)

2. இந்திரசித்தின் யாகத்தைத் தடுக்கும்படி இலக்குமணனை யனுப்புமாறு ஸ்ரீராமனை விபீடணன் வேண்டுதல்

என்றலும் இறைஞ்சி யாகமுடியுமே லியாரும் வெல்லார்
வென்றியு மரக்கர் மாடே விடையருள் இளவலோடும்
சென்றவ னாவியுண்டு வேள்வியுஞ் சிதைப்ப னென்றான்
நன்றது புரிதி ரென்று நாயகன் நவில்வ தானான்.

என்று கொண்டாடிக் கூறியவுடனே, (ஸ்ரீ விபிடணன் இராமபிரானை) வணங்கி, '(இந்திரசித்து தொடங்கும்) யாகத்தை முடிப்பானானால், யாரும் (அவனை) வெல்லமாட்டார்: வெற்றியும் அரக்கரிடமேயாம்: (ஆதலால்) இளவலுடனேசென்று அவ்விந்திரசித்தின் ஆவியை யொழித்து (அவன் தொடங்கிய) யாகத்தையும் அழிப்பேன்: விடையருள்வாய்' என்று வேண்டினான்: 'அது நல்லது: அவ்வாறேசெய்மின்' என்று ஸ்ரீராகவன் (சில) சொல்லலானான்; வேள்விமுடியாது இந்திரசித்தின் வாழ்வுமுடிய இளவலை யனுப்புக என்றான். (2892)

3-7. ஸ்ரீராமன் இலக்குமணனைத் தழுவிக்கொண்டு அம்பு விடுவது குறித்துச் சில உபதேசித்தலைத் தெரிவிக்கும்

தம்பியைத் தழுவி யையன் தாமரைத் தவிசின் மேலான்
வெம்படை தொடுக்கு மாயின் விலக்கும தன்றி வீர
அம்புநீ துரப்பா யல்லை அனையது துரந்த காலை
உம்பரு முலகு மெல்லாம் விளியுமஃ தொழிதி யென்றான்.

ஸ்ரீராமன்,- இளையபெருமாளைத் தழுவி, 'வீரனே! பகைவன், பிரமனது கொடிய அஸ்திரத்தைத் தொடுப்பானாயின், (அதை) விலக்குவதன்றி, நீயே (முந்த) அந்தப்படையைத் தொடுத்துவிடாதே; அந்தப் படையைத்

Koviloor Digital Library

தொடுத்துவிட்டகாலத்து மேலுலகமும் இவ்வுலகமுமெல்லாம் இறந்துபடும்; ஆதலால், அதனை ஒழிந்திடுவாய்' என்று கூறினான்.

இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தைத் தொடுப்பானாயின், அதனை விலக்கும் பொருட்டாக நீயும் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுக்கலாமேயன்றி, மற்றை வேளையில் முற்பட்டு நீ பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்துவிடவேண்டா என்று உபதேசித்தவாறு. இராமபிரான் அறத்திற்கு வரம்புகாண முடியவில்லையே! (2893)

4-9. கணை விடு முறை

முக்கணான் படையும் ஆழி முதலவன் படையும் முன்னின்று
ஒக்கவே விடுமே விட்டா லவற்றையும் அவற்றி னோயத்
தக்கவா றியற்றி மற்றுன் சிலைவலித் தருக்கி னாலே
புக்கவ னாவிகொண்டு போதுதி புகழின் மிக்கோய்.

புகழினால் மிக்கவனே! மூன்றுகண்களையுடையவனான சிவபிரானது அஸ்திரமும் (பாசுபதாஸ்திரமும்) சக்கரப்படையை யுடைய முதற் கடவுளினது அஸ்திரமும் (நாராயணாஸ்திரமும்) முன்னேநின்று (யாவும் அழிவனவாக இந்திரசித்து) ஒருசேரவிடக் கூடும்: அங்ஙனம்விட்டால், அந்த அஸ்திரங்களையும் அவற்றாலேயே ஓயுமாறு தகுந்தவகையாகத் தொடுத்து, பின்பு உன்னுடைய வில்வலியாகிய திறமையினால் (போரிற்) புகுந்த (அந்த) இந்திரசித்தினுடைய ஆவியைக் கவர்ந்துகொண்டு போவாய்.

பாசுபதாஸ்திரம்போன்ற அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து மாற்றானைக் கொல்லாது உன் வில்வலிமையினாலேயே அவனைக் கொல்வாயென்றான் ஸ்ரீராமனென்க. (2894)

5. வல்லன மாய விஞ்சை வகுத்தன அறிந்து மாளக்
கல்லுதி தரும மென்னுங் கண்ணகன் கருத்தைக் கண்டு
பல்பெரும் போருஞ் செய்து வருந்தின அற்றம் பார்த்துக்
கொல்லுதி யமரர் தங்கள் கூற்றினை கூற்ற மொப்பாய்.

(பகைவர்க்கு) யமன்போன்றவனே! (அவ்விந்திரசித்து தனக்குக்) கைவந்தனவான மாயவித்தைகள் செய்தவற்றை யறிந்து (அவை) ஒழிய, தருமமென்கின்ற கண் பரந்துள்ள கருத்தைப் பிரதியட்சீகரித்துப் போர்த்துத் தள்ளுவாய்; (எதிரி) பல பெரும்போரைச் செய்து வருந்தின சமயம்பார்த்து அமரர்க்குக் கூற்றமாகவுள்ள அவனை யொழிப்பாய். (2895)

6. பதைத்தவன் வெம்மை யோடிப் பல்பெரும் பகழி மாரி
விதைப்பன விதையா நின்று விலக்கினை மெலிவு மிக்கால்
உதைத்தவன் சிலையின் வாளி மருமத்தைக் கருதி யோட்டி
வதைத்தொழில் புரிதி சாய நூல்நெறி மறப்பி லாதாய்.

Koviloor Digital Library

வில்நூலின் முறையை மறவாதவனே! (இந்திரசித்து) பதைப்புக் கொண்டவனாய் உக்கிரம்மிகுந்து மிக்க பல பகழிமாரி விதைப்பவற்றை (நீயும் பாணங்களை) விதையாநின்று விலக்கினாய், (அவனுக்கு) மெலிவு மிக்கால் (அப்போது) உதைந்த வலிய சிலையினின்று வாளியை (அவனது) மருமஸ்தானத்தை நோக்கிச் செலுத்திச் சாய்ந்திட வதைத்தொழிலைப் புரிவாய்.

மருமம்-உயிர்நிலை. வாளியுதைத்த வல்சிலையினது, மருமத்தை-நடு விடத்தை, கருதி-குறியாகவைத்து, ஓட்டி-அம்பைச்செலுத்தி (அந்தவில்லை யொடித்திட்டு) என்றுமாம். (2896)

7. தொடுப்பதன் முன்னம் வாளி தொடுத்தவை துறைக டோறும்
தடுப்ப தடுத்தி யெண்ணங் குறிப்பினா லுணர்ந்து தக்க
கடுப்பினு மளவிலாத கதியினுங் கணைகள் காற்றின்
விடுப்பன வவற்றை நோக்கி விடுதியால் விரகின் மிக்காய்.

தந்திரம் மிக்கவனே! (எதிரி) தொடுப்பதற்கு முன்னமே (தொடுத்த வளவில்தானே) தொடுத்தனவாகிய அம்புகளைத் தடுத்தற்கு உரிய வழியினாலெல்லாம் தடுத்தற்குரியவற்றைத் தடுப்பாய்; (பகைவனது) எண்ணத்தைக் குறிப்பினாலறிந்து, தக்க வேகத்தோடும் அளவிடமுடியாத கதியினோடும் காற்றைப்போற் கணைகளை (எதிரி விடுத்தால்) விடுப்பன வாகிய அவைகளைக் கவனித்து (அவை தணியும்படி மாற்றுக்கணைகளை) விடுவாய். -கடுப்புஎன்றது -ஓரம்பைச்செலுத்தியபின் மற்றோரம்பைச் செலுத்துதற்கு உரியகாலம் சொற்பமாம்படி மேன்மேல் விடும் வேகம். கதிஎன்றது -விடுத்தகணை விரைந்துசெல்லுகை. (2897)

8. இராமபிரான் வைஷ்ணவ வில்லைப் பெற்றுக் கொள்வாயெனல்

என்பன முதல் உபாய மியாவையு மியம்பி யேற்ற
முன்பனை நோக்கி யைய மூவகை யுலகுந் தானாய்த்
தன்பெருந் தன்மை தானு மறிகிலா வொருவன் தாங்கும்
வன்பெருஞ் சிலையி தாகும் வாங்குதி வலமும் கொள்வாய்.

என்பனமுதல் உபாயம் எவற்றையும் சொல்லி, தகுதி யுள்ள வலியனான (அந்த) இளையபெருமாளை நோக்கி, ஐயனே! மூவகையுலகமும் தானாகித் தனது பெரியதன்மையைத் தானும் அறியமாட்டாத ஒப்பற்றவனான திருமால் தாங்குகின்ற வலிய பெரிய வில், இதுவாகும்: (இதனைப்) பெற்றுக்கொள்வாய்: வெற்றியையும் அடைவாய்.

இச்செய்யுளிலுள்ள 'நோக்கி' யென்பது அடுத்தசெய்யுளில் 'என்று கொடுத்தனன்' என முடியும். தன்பெருந்தன்மை தானும் அறியாவொரு வன்- ''தனக்குந் தன்றன்மையறிவரியானை' என்றார், நம்மாழ்வாரும்.

Koviloor Digital Library

'தன்தன்மையறிவரியான்' என்றால், ஸ்ர்வேஸ்ரனுடைய ஸ்ர்வஜ்ஞதைக்கு (முற்றுணர்வுக்கு)க் குறைவராதோ? என்னில்-அளவிடமுடியாததை அங்ஙனமுள்ளதாக அறிந்திடுதலால் வாராதென்ப. (2898)

9. ஸ்ரீராமன் வில்லுடனே கவசத்தையும் தருதல்

இச்சிலை இயற்கை மேனாள் தமிழ்முனி யியம்பிற் றெல்லாம்
அச்செனக் கேட்டா யன்றே யாயிர மௌலி யண்ணல்
மெய்ச்சிலை விரிஞ்சன் மூட்டும் வேள்வியின் வேட்டுப் பெற்ற
கைச்சிலை யென்று தானே கொடுத்தனன் கவசத் தோடும்.

'இந்த வில்லின் தன்மையைக் குறித்து மேனாளில் அகஸ்திய முனிவன் கூறியதெல்லாம் மனத்திற்படியும் விதமாகக் கேட்டுள்ளாயல்லவோ? (இந்த வில்), ஆயிரந்திருமுடிகளையுடைய பரமபுருஷனின் மெய்ம்மையான சிலையாகும்: (இது), விரிஞ்சன் முயன்று செய்த யாகத்தில் ஓமஞ்செய்து பெற்ற கைச்சிலை' என்று சொல்லிக் கவசத்தோடு (ஸ்ரீராமன்) கொடுத்திட்டான்; -அச்சு-இலக்கணையால், மனத்துப்பதிதலைக் காட்டிற்று. ஆயிர மௌலியண்ணல் ''ஸஹஸ்ர, ஸீர்ஷாபுருஷ:''. (2899)

10. அம்பறாத்தூணி கொடுத்தல்

ஆணியிவ் வுலகுக் கான ஆழியான் புறத்தி னார்த்த
தூணியுங் கொடுத்து மற்று முறுதிகள் பலவுஞ் சொல்லித்
தாணுவின் தோற்றத் தானைத் தழுவினன் தழுவ லோடுஞ்
சேணியர் விசும்பில் தேவர் தீர்ந்ததெஞ் சிறுமை யென்றார்.

இவ்வுலகுக்கெல்லாம் ஆதாரமான சக்கரப் படையையுடைய திருமால் முதுகிற்கட்டியிருந்த அம்பறாத்தூணியும் கொடுத்து, மேலும் பல உறுதி களையுஞ் சொல்லிச் சிவபெருமான் போன்ற (உக்கிரமான) தோற்றத்தை யுடையனான இளையபெருமாளைத் தழுவினான், (ஸ்ரீராமன்); தழுவின வுடனே, மிகவுயர்ந்த விசும்பிலுள்ள தேவர் எம்முடைய சிறுமை நீங்கிற் றென்றார். (2900)

11. போர்மேற் செல்லும் இலக்குமணனுடைய பொலிந்த தோற்றம்

மங்கலந் தேவர் கூற வானவ மகளிர் வாழ்த்திப்
பங்கமி லாசி கூறிப் பலாண்டிசை பரவ பாகத்
திங்களின் மௌலி யண்ணல் திரிபுரந் தீக்கச் சீறிப்
பொங்கின னென்னத் தோன்றிப் பொலிந்தனன் போர்மேற் போவான்.

தேவர்கள் மங்கலத்தைச் சொல்லவும், தேவமகளிர் வாழ்த்திக் குற்றமற்ற ஆசியைக் கூறிப் பல்லாண்டுபாடவும், போர் மேற் செல்பவனாகிய இலக்குமணன்,- (அப்போது) பிறைச்சந்திரனை முடியிற்கொண்டவனாகிய

Koviloor Digital Library

பெருமைபெற்ற சிவபெருமான் திரிபுரத்தைத் தீக்குமாறு சீறிப் பொங்கினான் போலத் தோன்றி விளங்கினான். (2901)

12. ஸ்ரீராமன் விடைகொடுக்க, அவனை வணங்கி வானர சேனையோடு நிகும்பலைக்கு இலட்சுமணன் புறப்படுதல்

மாருதி முதல்வ ராய வானரத் தலைவ ரோடும்
வீரநீ சேறி யென்று விடைகொடுத் தருளும் வேலை
ஆரியன் கமல பாத மகத்தினும் புறத்து மாகச்
சீரிய சென்னி சேர்த்துச் சென்றனன் தருமச் செல்வன்.

'வீரனே! மாருதிமுதலாகவுள்ளவரான வானரத் தலைவருடனே நீ செல்வாய்' என்று (ஸ்ரீராமன்) விடைகொடுத்தருளும் போது, அந்த ஸ்ரீராமனுடைய கமலபாதம் மனத்திலும் புறத்திலுமாக இருக்குமாறு சிறப்புப் பொருந்திய முடிமீதுசேர்த்து, தருமத்தைச் செல்வமாகக் கொண்டவனான இலட்சுமணன், (நிகும்பிலைக்குச்) செல்பவனானான்; -மனத்திலேயே தியானித்திருப்பதனால் அகத்திலும், சென்னியிற் சேர்த்தலாற் புறத்திலும் ஆரியன்பாதம் இருந்ததென்க. (2902)

13. இலக்குமணன் நிகும்பிலை நோக்கிச் செல்லுதல்

பொலங் கொண்ட லனைய மேனிப் புரவலன் பொருமிக் கண்ணீர்
நிலங்கொண்டு பரச நின்று நெஞ்சழி வானை நம்பி
வலங்கொண்டு வயிர வல்வி லிடங்கொண்டு வஞ்சன் மேலே
சலங்கொண்டு கடிது சென்றான் தலைகொண்டு வருவெ னென்றே.

அழகிய மேகத்தையொத்த மேனியைக்கொண்ட மன்னவனும் விம்மிக் கண்ணீர் புவியிலேவிழுந்து பரவுமாறுநின்று மனம் வருந்துபவனுமான ஸ்ரீராமனை, இளையபெருமாள், -பிரதட்சிணஞ்செய்து, (அப்பிரானளித்த) வலிய உறுதியானவில்லை இடப்புறத்திற்கொண்டு, (இந்திரசித்தினுடைய) தலையை (அறுத்துக்) கொண்டு வருவேனென்று சொல்லி, வஞ்சகனான (அந்த) இந்திரசித்தின் மீது கோபங்கொண்டு விரைந்துசென்றான்; மூன்றாமடியில் தொடைமுரண் காண்க. கொண்டு என்பது பலமுறை வந்தது- சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (2903)

14. இலட்சுமணனைப் பிரிந்த இராமபிரான் நிலை

தான்பிரி கின்றி லாத தம்பிவெங் கடுப்பிற் செல்லா
ஊன்பிரி கின்றி லாத வுயிரென மறைத லோடும்
வான்பெரு வேள்வி காக்க வளர்கின்ற பருவ நாளில்
தான்பிரிந் தேகக் கண்ட தயரதன் தன்னை யொத்தான்.

Koviloor Digital Library

தான் பிரிந்திராத தம்பி மிக்கவேகத்தோடு சென்று உடலை விட்டுப் பிரிந்திராத உயிர் (சென்றாற்) போல (ப் பிரிந்து சென்று கண்ணுக்கு) மறைந்த வுடனே, -வளர்ந்துவருகின்ற இளம்பருவத்தில் (விசுவாமித்திரன் செய்யும்) மிக்கபெரிய வேள்வியைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுத் தான் பிரிந்து செல்லக் கண்ட தயரதனை யொத்தான்.

இந்தச்செய்யுளும் இலட்சுமணனிடத்து இராமன் எவ்வளவு அன்பு பூண்டிருந்தா னென்பதை விளக்கும், ஊன்-உடலுக்கு, இலக்கணை.(2904)

வேறு

15. வானரர்களும் இலட்சுமணனுடனே நிகும்பிலையையடைதல்

சேனாபதி யேமுதல் சேவகர்தாம்
ஆனார்நிமிர் கொள்ளிகொ ளங்கையினார்
கானார் நெறி யும்மலை யுங்கழியப்
போனார்கள் நிகும்பிலை புக்கனரால்.

சேனாதிபதிமுதலிய வீரர்களாயுள்ளவர், எரிகின்ற கொள்ளிக்கட்டையை யேந்திய அகங்கையையுடையவர்களாய், காட்டிற்பொருந்திய வழியும் மலையும் கழிந்துவிடும்படி போனார்களாய், நிகும்பிலையைப் புகுந்தார்கள்; -சேவகரானார்தாம் என இயைக்க. இந்தவிருத்தச் செய்யுள் களை சேனாபதியே முதல்சே வகர்தாம்' என இவ்வாறு நாற்சீராகவும் பிரிக்கலாம். (2905)

16. சென்றவர்கள் அரக்கர்சேனையைக் காணுதல்

உண்டாயதொ ராலுல குள்ளொருவன்
கொண்டானுறை கின்றது போற்குலவி
விண்டானும் விழுங்க விரிந்ததனைக்
கண்டார வரக்கர் கருங்கடலே.

தோன்றியதான ஓராலில் உலகை யுட்கொண்ட ஒருவன் உறைகின்றது போல் விளங்கி, ஆகாயமும் தன்னுளடங்கப் பரந்ததாகிய அந்த அரக்கர் கருங்கடலைச் சென்றவர்கள் கண்டார்.

சிறிய இடத்தில் மிகப்பரந்தசேனை யிருப்பதற்கு, ஆலிலையிலே உலகத்தையெல்லாமுட்கொண்ட திருமால் பள்ளிகொண்டதனை உவமை யாகக் காட்டினார்; ஆதாரத்தினும் ஆதேயம்மிக்கிருத்தலைக் கூறுவது பெருமையணியாம். (2906)

Koviloor Digital Library

17-20. அரக்கர் சேனையின் வருணனை

நேமிப் பெயர் யூக நிரைத்து நெடுஞ்
சேமத்தது நின்றது தீவினையோன்
ஓமத்தனல் வெவ்வட வைக்குடனே
பாமக்கடல் நின்றதொர் பான்மையதை.

கொடுஞ்செயலை யுடையோனான இந்திரசித்தினுடைய ஓமாக்கினியைச் சக்கரயூகம் வரிசைப்பட்டு நெடுஞ்சேமத்தை (பாதுகாப்பை)ச் செய்வதாகக் கொண்டு நின்றது, -வெவ்விய வடவைக் குடனாக ஒளியையுடைய கடல் நின்தன்மையையுடைய; தனை; 'கண்டார்' என்று கீழ்க்கவியோடு இயையும். இவ்வாறே மேல்மூன்றுகவிகளிலும் ஈற்றிலுள்ள இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல் 16-ஆங் கவியில் 'கண்டார்' என்பதனோடு முடியும்.

கீழ் அரக்கர்சேனைக்குக் கடலை உவமைகூறிய கவி, இங்கு அரக்கர் சேனை சூழ இந்திரசித்தினுடைய வேள்விக் கனலிருப்பதற்கு, கடலினிடை வடவைக்கனலிருப்பதை உவமை கூறினர். பாமம்-ஒளி: இனி, இச்சொல் லுக்குக் கோபமென்ற பொருளுள்ளதனால், பாமக்கடல்-பொங்குதலை யுடைய கடலுமாம்; பாமம்-வடசொல். (2907)

18. காராயின காய்கரி தேர்கலிமா
தாராயிர கோடி தழீஇயதுதான்
நீராழியொ டாழி நிறீஇயதுபோல்
ஓராயிர மியோசனை யுள்ளதனை.

மேகத்தையொத்தனவாகிய சினக்குந்தன்மையுள்ள யானைகளும் தேரும் குதிரையும் காலாட்படையும் (ஆகிய சேனை) ஆயிரகோடி தழுவப் பெற்றது, -நீர்மயமான கடலுடனே வேறே கடல் (சேர) நிறுத்தப்பட்டது போல ஓராயிரம் யோசனைதூரம் பரவியுள்ளதனை,--நீர்க்கடலோடு மற்றைக்கடல் சேர்ந்தால் எவ்வளவு பரந்திருக்குமோ அவ்வளவு பரந்திருந் தது அந்த அரக்கச்சேனையென்க தார்-சேனை: இங்கு, பாதிச்சேனை. (2908)

19. பொற்றேர் பரிமாகரி மாபொருதார்
எற்றேபடை வீரரை யெண்ணிலமால்
உற்றேவிய யூக முலோகமுடைச்
சுற்றாயிர மூடு சுலாயதனை.

பொருகின்ற முன்னணியிலுள்ள பொற்றேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் எவ்வளவோ? படைவீரரையே எண்ண முடியாதவரானோம்; (இவ்வாறு) பொருந்தி யேவிய வியூகம் உலகத்தினுடைய சுற்றுப்புறத்தை ஆயிரம் முறைச் சுற்றவல்லதனை, -தார்-முன்னணி. பரிமா-பரியாகிய மா: கரிமா-கரியாகிய மா. (2909)

Koviloor Digital Library

20. வண்ணக்கரு மேனியின் மேல் மழைவாழ்
விண்ணைத்தொடு செம்மயிர் வீசுதலால்
அண்ணற்கரி யானன லம்படவெம்
பண்ணைக்கடல் போல்வதொர் பான்மையதை.

(தமது) கருநிறமான மேனியின்மீதுள்ள செம்மயிர் மழை வாழ்கின்ற விண்ணைத் தொடுமாறு வீசுவதனால், பெருமையிற் சிறந்த ஸ்ரீராமன் விடுத்த ஆக்கிநேயாஸ்திரம்பட வெவ்விய நீர்த்திரளைக்கொண்ட கடலை யொத்த தன்மையையுடையதை, 'கண்டார்' (16) என்று இச் செய்யுளோடு குளகம் முடியும். செம்பட்டமயிர் மேல் நிமிர்ந்து நிற்கப்பெற்ற அரக்கச் சேனை, ஸ்ரீராமனால் ஆக்கிநேயாஸ்திரம் தொடுத்துவிடப்பெற்று வானுற வோங்கிய அக்கினிச் சுவாலையையுடைய கருங்கடல் போலுமென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2910)

21. அவ்வரக்கர் சேனை நாணொலி முதலியன குன்றியிருந்தமை

வழங்காசிலை நாணொலி வானில்வரும்
பழங்கார்முக மொத்த பணிக்குலமும்
தழங்காகடல் வாழ்வன போல் தகைசால்
முழங்காமுகி லொத்தன மாமுரசே.

(அந்த அரக்கச்சேனை கொண்டிருந்த) விற்கள், நாணியினொலியை வெளிப்படுத்தாதனவாய்,- மேகத்தினிடத்துத் தோன்றுகின்ற பழமையான இந்திரவில்லை யொத்தன: சங்குகளின் கூட்டமும், கடலில் வாழ்கின்றவை போல் முழங்காமலிருந்தன: பெரிய முரசமும், பெருமை பொருந்திய முழங்காத முகிலையொத்தன.

'நாணொலிமுதலியன செய்யப்படின் மாற்றார் அங்குவந்திடுவரே' என்ற காரணத்தினால், அரக்கர்சேனை நாணொலிமுதலியன செய்யாது ஒலியடங்கி யிருந்ததென்க. அங்ஙனமிருக்கும் சிலை முதலியவற்றிற்கு, இந்திரதனுசு முதலியவற்றை யுவமைகூறினார். முரசத்திற்கு முழங்காமை யில் மாத்திரம் உவமையாவதன்றி, வடிவத்தினால் முகில் உவமையாகாது. பணிலக்குலமென்பது, பணிக்குல மெனக் குறைந்துவந்தது. (2911)

22. அரக்கர் சேனையைக் கண்டு வானரசேனை யார்த்தல்

வலியான விராகவன் வாய் மொழியால்
சலியாத நெடுங்கடல் தானெனலாய்
ஒளியாதுறு சேனையை யுற்றொருநாள்
மெலியாதவ ரார்த்தனர் விண்கிழிய.

Koviloor Digital Library

சலியாமல்நின்ற நெடியகடலென்று உவமை சொல்லத்தக்கதாய் ஒலியாமலிருந்த (அரக்கர்) சேனையை, வலிமையுள்ளவனான ஸ்ரீராமனுடைய வாய்மொழியினாற் பொருந்தி, ஒரு நாளும் மெலியாதவரான வானரர், வானமும் கிழியும்படி ஆரவாரித்தனர். (2912)

23-26. வானர சேனையுடனே அரக்கர் சேனைக்கு நிகழ்ந்த கைகலந்த போரைக் கூறும்

ஆர்த்தாரெதி ரார்த்த வரக்கர் குலம்
போர்த்தார் முரசங்கள் புடைத்தபுகத்
தூர்த்தாரிவர் கற்படை சூன்முகிலின்
நீர்த்தாரையி னம்பவர் நீட்டினரால்.

ஆரவாரித்தவரான வானரர்கட்கு எதிராக அரக்கர் குலம் ஆரவாரித்தன; போர்க்குரிய மாலைசூட்டிய முரசங்கள்; அறையப்பட்டன: இவ்வானரர்கள், (அரக்கர் சேனையிடையே) செல்லுமாறு கல்லாகிய படைக்கலங்களைத் தூர்த்தார்; அந்த அரக்கர்கள் கருக்கொண்ட மேகத்தினின்று நீர்த்தாரை (பொழிவது போல) அம்புகளைச் செலுத்தினார்கள். (2913)

24. மின்னும்படை வீசலின் வெம்படைமேல்
பன்னுங் கவி சேனை படிந்துளதால்
துன்னுந்துறை நீர்நிறை வாவிதொடர்ந்து
அன்னங்கள் படிந்தன வாமெனலாய்.

துறைநெருங்கிய நீர்நிறைந்த வாவியிலே தொடர்ந்து அன்னங்கள் படிந்தனபோலுமென்று சொல்லுமாறு, மின்னுகின்ற படைக்கலங்களை வீசுவதனாற் கொடிய (அரக்கர்) சேனையின் மேற் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிற கவிச்சேனை படிந்துளது.

கருநிறமுள்ள அரக்கர்சேனைமீது கவிக்குலங்கள் படிந்தது, வாவியில் அன்னங்கள் படிந்தனபோலு மென்க: தற்குறிப்பேற்றம். (2914)

25. வில்லும்மழு வும்மெழு வும்மிடலோர்
பல்லுந்தலை யும்முட லும்படியில்
செல்லும்படி சிந்தின சிந்தினவால்
கல்லும்மர முங்கர மும்கதுவ.

(வானரங்கள் வீசிய) கல்லும் மரமும் (அவ்வானரங்களுடைய) கைகளும் கௌவியதனால், வலியவரான அரக்கருடைய வில்லும் மழுவும் எழுவும் பற்களும் தலையும் உடலும் பூமியிற்செல்லும்படி மிகச்சிந்தின: -வானரர் வீசிய கல்லும் மரமும் கதுவின: கரத்தினாலும் வானரர் கதுவினரென்க. (2915)

Koviloor Digital Library

26. வாலுந் தலை யும்முட லும்வயிறும்
காலுங்கர முந்தரை கண்டனவால்
கோலும்மழு வும்எழு வுங்கொழுவும்
வேலுங்கணை யும்வளை யும்விசிற.

(அரக்கர்கள்) தண்டாயுதங்களையும் மழுக்களையும் எழுக்களையும் கொழுக்களையும் வேல்களையும் அம்புகளையும் வளையங்களையும் விசிறியதனால், (வானரங்களின்) வாலுந் தலையும் உடலும் வயிறும் காலும் கரமும் தரையில்விழுந்தன: -பின்னால் 'கணையும்' என வருவதனால் கோல் தண்டாயுதமெனப்பட்டது. (2916)

27. இந்திரசித்தின் வேள்வியை அழிக்காது அச்சேனையினிடத்துப் போதுபோக்குதல் தகாதென விபீடணன் கூறல்

வென்றிப் படை வீரனை வீடணன்நீ
நின்றிக் கடை தாழுதல் நீதியதோ
சென்றிக்கடி வேள்வி சிதைத்திலையேல்
என்றிக்கடல் வெல்குது மியாமெனலும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

விபீடணன்-வெற்றிபொருந்திய படைவீரனான இலட்சுமணனை நோக்கி, 'நீ, இவ்விடத்துநின்று தாமதித்தல் முறைமையையுடைய தாகுமோ? போய் இந்தக் காவலுள்ள இந்திரசித்து செய்யும் வேள்வியை யழிக்காவிட்டால், நாம் எப்போது இந்த அரக்கர்சேனையாகிய கடலை வெல்லுவோம்?' என்று கூறியவளவில், 'விசும்புறைவோர் மேவாதவ ரில்லை' என அடுத்த கவியோடு முடியும். (2917)

28. தேவர் முதலியோர் அப்போரைக் காண வானத்து வருதல்

தேவாசுர ருந்திசை நான்முகனும்
மூவாமுத லீசனு மூவுலகின்
கோவாகிய கொற்றவ னும்முதலோர்
மேவாதவ ரில்லை விசும்புறைவோர்.

(இலக்குமணன் செய்யும் போரைக் காண) தேவாசுரரும் நான்கு திசையை நோக்கிய நான்கு முகங்களையுடைய பிரம தேவனும் மூவா முதலோனாகிய திருமாலும் மூவுலகின் தலைவனான இந்திரனும் முதலோரான விசும்புறைவோரில் விரும்பி வராதவர் இல்லை; -மூவா முதலீசன்-சிவன் எனக்கொண்டு, மூவுலகின்கோ-திருமால் என்பாருமுளர். (2918)

Koviloor Digital Library

29. அரக்கர்சேனையில் நால்வகைப்படையும் இருத்தல்

பல்லார்படை நின்றது பல்லணியால்
பல்லார்படை நின்றது பல்பிறைவெண்
பல்லார்படை நின்றது பல்லியமும்
பல்லார்படை நின்றது பல்படையே.

பல் படை-பலவகைப்பட்ட சேனைகளில்-பல்லார் பலவீரரேறிய, படை-தேர்ப்படை, நின்றது-; பல் அணியால் பலநிரையாக, பல் ஆர்-பலவாகப் பொருந்திய, படை-குதிரைச்சேனை, நின்றது; பல்பிறை வெண் பல்லார்-பலவான அர்த்த சந்திரபாணமும் வெள்ளியபற்கள் போற்பொத்துகின்ற தம்ஷ்டர பாணமும் பொருந்தியவரான பதாதியரின், படை-சேனை நின்றது: பல்லியம்-வாச்சியங்களுடனே, உம்பல் ஆர் படையானைகள் நிரம்பிய படை, நின்றது.

இச்செய்யுள் அரக்கச்சேனையில் நால்வகைச் சேனையும் நின்றமை யைக் கூறியது. பின்னிரண்டடிகளில் பதாதிச்சேனை யானைச் சேனைகளைக் கூறினமையால், முன்னிரண்டடிகளில் மற்றைத்தேர் பரிச்சேனைகளைக் கூறினரெனக் கொள்ளப்பட்டது. அணியணியாநிற்பது குதிரைப்படைக்குச் சிறத்தலால், பல்லணியாற் பல்லார் படையென்பதைக் குதிரைச் சேனை என்றது. இரண்டாமடியிலும், நான்காமடியிலும், முறையே, ஆர்தல்-பொருந்துதல் நிறைதல் என்றபொருளில் வந்தது. இச்செய்யுளில் யமக மென்னுஞ்சொல்லணியும் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியும் காணத் தக்கன, பிறை வெண்பல் என்பன பாண விசேடங்கள். (2919)

30-31. இலக்குவன் அரக்கச் சேனையை யழித்தல் கூறும்

அக்காலை யிலக்குவ னப்படையுள்
புக்கானயி லம்பு பொழிந்தனனால்
உக்கார வரக்கர்த மூரொழியப்
புக்கார்நம னாருறை தென் புலமே.

அப்போது, இலக்குவன் அந்த (அரக்கர்) சேனையுட்புகுந்து, கூரிய அம்புகளைப் பொழிந்தான்: (அதனால்), அவ்வரக்கரும்,- உயிர் சிந்தின வராய், தம்மூரொழிய (தம்மூர்க்குத் திரும்பாமல்) யமன் வாழ்கின்ற தென்புலத்தைச் சேர்ந்தார்கள். (2920)

31. தேறாமத மாகரி தேர்பரிமா
நூறாயிர கோடியின் நூழில்படச்
சேறார்குரு திக்கட லில்திடரில்
கூறாயுக வாவி குறைத்தனனால்.

Koviloor Digital Library

தெளிவடையாமலிருத்தற்குக் காரணமான மதமுள்ள விலங்காகிய யானைகளும் தேரும் குதிரையும் நூறாயிர கோடிக்கணக்காகக் கொன்று குவிக்கப்படவும், சேறாகப்பொருந்திய இரத்தக் கடலிலே திட்டுப்போலக் கூறுபட்டுச் சிந்தவும், (அரக்கச்சேனையின்) உயிரையொழித்தான், (இலட்சு மணன்). (2921)

32-42. படுகளச் சிறப்பு

வாமக்கரி தானழி வார்குழிவன்
தீமொய்த்த வரக்கர்கள் செம்மயிரின்
தாமத்தலை புக்க தழங்கெரியின்
ஓமத்தை நிகர்ந்த உலப்பிலவால்.

அழகிய யானை பிடிபட்ட நீண்ட குழியிலே வலிய தீ மொய்த்தாற் போன்றுள்ள செம்பட்டமயிர்களைக் கொண்ட அரக்கர்களின் ஒளி பொருந்திய தலைகள் புக்கவை,-ஓமகுண்டத்தில் புக்க தழங்கெரியை நிகர்த்தன: -தற்குறிப்பேற்றவணி. அழிவார்குழி (காலால்) தரையைப் பேர்த்ததனால் தோன்றியபெரியகுழி என்றலுமுண்டு. ஓமத்தின் தழங் கெரியை என உருபு பிரித்துக் கூட்டுக. (2922)

33. சிலையின்கணை யூடு திறந்தனதிண்
கொலைவெங் களிமால்கரி செம்புனல்கொண்டு
உலைவின்று கிடந்தன ஒத்துளவால்
மலையுஞ்சுனை யும்வயி றும்உடலும்.

(இலட்சுமணனுடைய) வில்லினதுகணையினாலே இடையே பிளக்கப் பட்டனவான திண்ணியகொலைத் தொழிலையுடைய கொடியமதமயக்கங் கொண்ட வலிய பெரியானைகளின் இரத்தத்தைக் கொண்டு கலைதலில்லாற் கிடந்தனவான உடலும் வயிறும், மலையையும் சுனையையும் ஒத்துள்ளன; யானையுடல் மலையையும், வயிறு சுனையையும் ஒத்தன; தன்மைத் தற்குறிப் பேற்றவணி. (2923)

34. விற்றொத்திய வெங்கணை யெண்கின்வியன்
பற்றொத்திய போற்படி யப்பலவும்
முற்றச்சுடர் மின்மினி மொய்த்துளவன்
புற்றொத்த முடித்தலை பூழியன.

புழுதியிற்கிடப்பனவான கிரீடமணிந்த தலைகள்- கரடியின் பெரியபற்கள் தொத்தினபோல வில்லினின்று வெளிப் பட்ட கொடியஅம்புகள் பலவும் படிதலாலே, விளங்குகின்ற மின்மினி முழுவதும் மொய்த்துக் கொண்டுள்ள வலிய புற்றுக்களையொத்தன: -அம்புகள்பொத்துண்டு தரையிற்கிடக்கும்

Koviloor Digital Library

முடித்தலைகள் எங்கும் மின்மினிமொய்த்துக்கொண்டுள்ள புற்றுக்கள் போலு மென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2924)

35. படுமாரி நெடுங்கணை பாய்தலினால்
விடுமாறுதி ரப்புனல் வீழ்வன வால்
தடுமாறுநெ டுங்கொடி தாழ்கடல்வாய்
நெடுமாமுகில் வீழ்வ நிகர்த்தனவால்.

தோன்றிய மாரியையொத்து நெடிய அம்புகள் பாய்தலினாற் பெருகு கின்ற உதிரப்புனலாறுகள், (கடலில்) விழுவன வாயின: (அங்கே) அலைகின்ற நெடிய துவசங்கள், ஆழ்ந்த கடலினிடையில் நெடியமாமுகில் வீழ்வனவற்றை யொத்தன; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. விடுதல்- பெருகுதல். உதிரப்புனலாறு என மாறுக. (2925)

36. மின்னார்கணை தாளற வீசவிழுந்து
அன்னாருதி ரத்து எழுந்துவதால்
ஒன்னார்முழு வெண்குடை யொத்தனவால்
செந்நாகம் விழுங்கிய திங்களினை.

பகைவரின் முழுமையான வெள்ளியகுடைகள்,- ஒளிபொருந்திய அம்புகளினாலே காம்புகள் அற்றுப்போக (க் காற்று) வீசுதலால் விழுந்து, அப்பகைவரின் இரத்தப்பெருக்கினுளழுந்து தலால்,- (பற்றும்படி) செல்லு கின்ற இராகுவென்ற பாம்பினால் விழுங்கப்பெற்ற சந்திரனையொத்தன;- இரத்தப்பெருக்கிலழுந்திய குடை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே செந்நிறப் பாம்பான இராகுவால் விழுங்கப்பெற்ற சந்திரன்போலுமெனக் குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2926)

37. கொடுநீள்கரி கையொடு தாள்குறையப்
படுநீள்குரு திப்படர்கின்றனவால்
அடுநீளுயி ரின்மையி னாழ்கிலவால்
நெடுநீரிடை வங்கம் நிகர்த்தனவால்.

கொடிய நீண்ட யானைகள்,-கையுடனே தாள்களும் அறுபடப் படைக் கலங்களினால் அடப்பெற்று நீண்டவுயிர் இல்லா மையினால், பெருகுகின்ற மிக்க இரத்தப்பெருக்கின்வழியே ஆழ்கில வாகிச் செல்கின்றவை,- நெடிய நீர்ப்பெருக்கின்வழியே தோன்றும் மரக்கலங்களை யொத்தன; உயிரில்லா மையால் குருதி செல்லும்வழியாக அவ்யானையினுடல்கள் சென்றன என்க. இதுவும் தற்குறிப்பேற்றவணியே. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''வாயிற் கனல் (39)'' என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (2927)

Koviloor Digital Library

38. கரியுண்ட களத்திடை யுற்றன கார்
நரியுண்டி யுகப்பன நட்டனவால்
இரியுண்டவ ரின்னிய மிட்டிடலால்
மரியுண்ட வுடற்பொறை மானினவால்.

யானைகள் நிரம்பியிருந்த போர்க்களத்திடையே கானில்வாழும் நரி உணவையுகப்பனவாய் விரும்பிவந்து சேர்ந்தன; நிலைகெட்டு ஓடியவரின் இனிய பறைகள் (அவர்கள்) விட்டுச்சென்றதனால், மரித்த உடற் பொறையை யொத்தன. (2928)

39. வாயிற் கனல் வெங்கடு வாளியினம்
பாயப்பரு மக்குலம் வேவனவால்
வேயுற்ற நெடுங்கிரி மீவெயிலாந்
தீயுற்றன போன்ற சினக்கரியே.

சினத்தையுடைய யானைகள்-வாயில் நெருப்பைக் கொண்ட வெவ்விய கொடிய அம்புகளின் தொகுதி பாய்தலினால் மேலேபூண்ட அலங்காரங்கள் வேவப்பெறுபவை,-மூங்கிலைப் பொருந்திய நெடியமலைகளின் மேலே வெம்மையையுடைய நெருப்புப்பற்றின போன்றன; பருமக்குலம் வேவன வான சினக்கரிகள் தீயுற்றன, வேயுற்ற கிரிகள் போன்றன என்க. (2929)

40. அலைவேலை யரக்கரை யெண்கினுகிர்
தலைமேன்முடி யைத்தரை தள்ளுதலான்
மலைமேலுயர் புற்றினை வள்ளுகிரால்
நிலைபேர மறிப்ப நிகர்த்தனவால்.

கரடிகளின் நகங்கள் அலைகளையுடைய கடல் போற் பரந்த அரக்கரின் மேலுறுப்பான முடித்தலையை(க் கிள்ளித்) தரையில் தள்ளுவதனால், மலை மேலுயரவுள்ள புற்றினைக் கூரியநகத்தினால் நிலைபேரும்படி பேர்த்துத் தள்ளுவதையொத்தன; -முடித்தலைக்குப் புற்று உவமை: கீழ் 34-ஆம் செய்யுளும் பார்க்க. (2930)

41. மாவாளிகண் மாமழை போல்வரலால்
மாவாளிகள் போர்தெறு மாமறவோர்
மாவாளிகள் வன்றலை இன்றலைவாம்
மாவாளிக ளோடு மறிந்தனரால்.

பெரிய ஆளிகளைப் போரிலழிக்கவல்ல (காலாட்களாகிய) சிறந்த அரக்கவீரர்களும்,-அழகிய அம்புகள் பெருமழை போலவருதலால், யானை குதிரையென்னும் இவற்றை யாள்கின்றவரான யானை- குதிரை வீரர்களும், (தமது) வலிய தலையினிடத்துத் தாவிமொய்க்கின்ற கருநிற முள்ள வண்டுகளோடும் இறந்து வீழ்ந்தனர்.

Koviloor Digital Library

வீரர்புனைந்த போர்மாலைகளில் வண்டுகள் மொய்க்கின்றன வென்க. புனைந்த பூமாலைகளுடனே மூவகைவீரரும் இறந்தன ரென்றவாறு. மூவகை வீரரைக்கூறியது, தேர்வீரர்க்கும் உபலட்சணம். முதலடியில் மா-அழகு: வாளி-அம்பு இரண்டாமடியில் மா-பெரிய, ஆளிகள்-யாளிகள்; மூன்றாமடியில், மா-விலங்கு. இங்கு, யானை குதிரைகள்: அவற்றை ஆள்பவர்-ஆளிகள்.தலையின்றலை-தலையினிடத்து. வாம்-தாவுகின்ற, நான்காமடியில், மா-கரிய. ஆளிகள்-அளிகள் என்பதன் நீட்டல், யமக மென்னுஞ் சொல்லணி. (2931)

42. அங்கங்கிழி யத்துணி பட்டதனால்
அங்கங்கிழி குற்ற வமர்த்தலைவர்
அங்கங்கிழி செம்புனல் பம்பவலைந்து
அங்கங்க ணிரம்பி யலம்பியதால்.

அங்கு அங்கு-அவ்வப்போர்த்துறைகளில், இழிகுற்ற-தோல்வி யடைந்த, அமர் தலைவர்-போர்த்தலைவர், அங்கம்- (தமது) உடல், கிழிய-(போரிற்) கிழியும்படி துணிபட்டதனால் துண்டுபட்டதனால், அம்-அழகிய, கங்கு-பருந்துகள், இழி- (உண்ணும் பொருட்டு) இழிகின்ற, செம்புனல்-உதிரநீரானது, பம்ப-நிரம்ப, அலைந்து-அலைகளெறிந்து, அம் (ஆம்) கிடக்கின்ற, கங்கள்-சிரசுக்களை, நிரம்பி-முழுவதும், அலம்பியது-கழுவிற்று. (2932)

43. இலக்குமணன் அரக்கர்தானையை எய்து குறைத்தல்

வன்றானையை வார்கணை மாரியினால்
முன்றாதையொர் தேர்கொடு மொய்பலதேர்ப்
பின்றாவெதிர் தானவர் பேரணியைக்
கொன்றானென எய்து குறைத்தனனால்.

(அப்போது இலக்குமணன்),- முன்பு ஒரு தேரைக் கொண்டு (பத்துத் திசையிலுஞ் சென்று) நெருங்கிய பலதேரைக் கொண்டு பின்னிடாமலெதி ரிடுகின்ற தானவரின் பெரிய அணி வகுப்பினைக் கொன்றவனான தன் தாதையாகிய தசரதன்போல, நீண்ட கணைமாரியினால் (அரக்கரின்) வலிய தானையை எய்துகுறைத்தான். (2933)

44-51. இலட்சுமணன் செய்த போரினால் இந்திரசித்தின் யாகங்கெடுதல்

மலைகளு மழைகளும் வான மீன்களும்
அலையவெங் கால்பொர அழிந்த வாமென
உலையவெங் கனல்பொதி ஓம முற்றவால்
கலைகளு முடல்களுள் சரமுந் தாவுவ.

Koviloor Digital Library

அலையுமாறு கொடுங்காற்று வீசுவதனால் மலைகளும் மழைகளும் வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களும் அழிந்துவிழுந்தன போல, (அரக்கரின்) தலைகளும் உடல்களும் சரங்களும் தாவினவாய் (இந்திரசித்து) மனவருத்த முறும்படி வெவ்வியகனல் நிரம்பிய ஓம குண்டத்தையுற்றன; -இலக்கு மணனம்புகளாலறுபட்ட தலைகளும் உடல்களும் அந்த அம்புகளோடு ஓம குண்டத்தையுற்றன. உடல் தலை சரம் இவற்றிற்கு மலை மழை வானமீன்கள் ஒப்பு என்னலாம். (2934)

45. வாரண மனையவன் துணிப்ப வான்படர்
தாரணி முடிப்பெருந் தலைகள் தாக்கலால்
ஆரண மந்திர மமைய வோதிய
பூரண மணிக்குட முடைந்து போயதால்.

யானையையொத்தவனான இலட்சுமணன் துண்டித்து வீழ்த்துதலாலே வானத்திற்படர்ந்தனவான மாலையையணிந்த (அரக்கரின்) முடிப் பெருந் தலைகள் (வந்து) மோதுவதனால், வேதமந்திரங்கொண்டு நன்கு அபி மந்திரிக்கப்பெற்ற பூரணமணிக்குடம் உடைந்து போயிற்று. (2935)

46. தாறுகொண் மதகரி சுமந்து தாமரை
சீறிய முகத்தலை யுருட்டிச் செந்நிறத்து
ஊறுகள் சொரிந்தபே ருதிரத் தோங்கலை
யாறுக ளெழுங்கன லவியச் சென்றவால்.

அங்குசத்தைக்கொண்ட மதயானைகளைச் சுமந்தும், தாமரையைச் சீறிய முகத்தோடுகூடிய தலைகளை யுருட்டியும், செந்நிற முள்ள வடுப்பட்ட இடங்கள் சொரிந்த மிக்கஉதிரத்தின் ஓங்கிய அலைகளைக்கொண்ட யாறுகள், (வேள்வியில்) எழுகின்ற கனல் அவிந்திடும்படி பெருகிச்சென்றன. (2936)

47. தெரிகணை விசும்பிடைத் துணிப்பச் செம்மயிர்
வரிகழ லரக்கர்தந் தடக்கை வாளொடும்
உருமென வீழ்தலும் அனலுக் கோக்கிய
எருமைகண் மறிந்தன மறியு மீர்ந்தவால்.

(இலக்குமணன்) ஆராய்ந்து தொடுத்த அம்புகள் ஆகாயத்திலே துணிப்ப, செம்மயிரையும் கட்டியவீரக்கழலையுமுடைய அரக்கரின் பெரியகைகள் (பிடித்த) வாளுடனே இடிபோல விழுதலால், ஓமாக்கினியில் ஓமஞ் செய்யப்படுமாறு வைக்கப்பட்டுள்ள எருமைகள் அறுப்புண்டனவாக, ஆடுகளும் அறுப்புண்டன.

இலட்சுமணன் அம்புகளை யெய்ததனால், ஏந்தியவாளுடனே அறுப் புண்ட அரக்கர் கைகளாலே, வெட்டி வேள்விக்கனலில் ஓமஞ்செய்யுமாறு யூபத்திற்கட்டப்பட்டுள்ள எருமைகளும் ஆடுகளும் அறுப்புண்டனவென்ற

Koviloor Digital Library

வாறு. வேள்வியைக்காக்க அமைந்த அரக்கர் கைவாட்களே வேள்விக்கு அமைந்த எருமைமறிகளை ஈர்ந்தன என்க: மற்றதற்காக்கலணி. (2937)

48. அங்கடங் கழிந்தபே ரருவிக் குன்றினின்று
அங்கடங் கிழிந்தில ரழிந்த வாடவர்
அங்கடங் கலும்படர் குருதி யாழியின்
அங்கடங் கினர்தொடர் பகழி யஞ்சினார்.

அழகிய கன்னத்தினின்று வெளிப்பட்ட மிக்க (மத) நீரருவியையுடைய யானையிலே தங்கிய தம்முடல் கிழிபட்டிலராயினும், ஊக்கங்குறைந்த இராக்கதர், அவ்விடத்தெல்லாம் பரவிய இரத்தக்கடலில் (இலக்குமணன்) தொடர்ச்சியாக எய்கின்ற அம்புக்கு அஞ்சினவராய்த் தங்கினார்கள்.

முதலடியில், கடம்-கன்னம்: வடசொல். இரண்டாமடியில் அம்-ஆம் என்பதன் விகாரம். கடம்-கடம் என்ற வடசொல்லுக்கு விகாரம்: உடலென்று பொருள். மூன்றாமடியில், அங்கு அடங்கலும் என்று பிரிக்க. ஆழியினங்கண் தங்கினர் எனப்பிரியும். இது-யமகமென்னுஞ்சொல்லணி: ஆதிமடக்கு ஆகும். இச்செய்யுள், சிலபிரதியில், ''காறலைத்தலத்தோடு'' (49) என்று பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. (2938)

49. காறலைத் தலத்தொடுந் துணியக் காய்கதிர்க்
கோறலைத் தலையுற மறுக்கங் கூடினார்
வேறலத் தூன்றினார் துளங்கு மெய்யினார்
நாறலைக் குடலினர் பலரு நண்ணினார்.

கால்கள் தலையுடனே துணிந்திட(ப் பின்னும்) காய்கின்ற கிரணங்களை யுடையனவான (இலட்சுமணனெய்த) அம்புகள் (தம்உடலில்) ஆங்காங்குப் பதிதலால், கலக்கங்கொண்டவராய். (தாம் கையிற்பிடித்த) வேலைத் தரையிலூன்றி நடுக்கமெடுத்த உடலையுடையவரும், வெளித்தோன்றுகின்ற அலையுங்குடரைக் கொண்டவர்களுமாகி, பல அரக்கர்களும் சோர்ந்து நின்றார்கள்; -நான்காமடியில் நாறு அலை எனப்பிரிக்க. இனி, நால்+தல் என்பன விகுதிபெற்ற நாறல் என்றாகி, இரண்டனுருபைப் பெற்று வந்ததாகக் கொண்டு, நாறலை-தொங்குதலை(யுடைய) என்று பொருள் கூறலாம், தலைத்தலம்-தலையிடம். (2939)

50. பொங்குடல் துணிந்ததம் புதல்வர்ப் போக்கிலார்
தொங்குடற் றோண்மிசை யிருந்து சோர்வுற
அங்குடல் தம்பியைத் தழுவி யண்மினார்
தங்குடர் முதுகிடைச் சொரியத் தள்ளுவார்.

சினந்துபோர்செய்த உடல்துணிந்த தம்புதல்வரைப் போக்கமாட்டாத வராய்த் தொங்குகின்ற அவ்வுடல் தம் தோளின் மீது இருந்தவண்ணம் தொங்க, (தம்முடைய) குடர் முதுகிடையே வெளிப்பட (அதனையுட்

Koviloor Digital Library

புறத்துத்) தள்ளுபவராய்(ச் சில அரக்கர்), அங்கு மாறுபட்டுப் போர் செய்கின்ற இளையபெருமாளை நெருங்கிக் கிட்டினார்கள்; மூன்றாமடியில் உடல் தம்பி-வினைத்தொகை: உடலுதல்-மாறுபட்டுப் பொருதல். (2940)

51. மூடிய நெய்யொடு நறவ முற்றிய
சாடிகள் பொரியோடு தகர்ந்து தள்ளுறக்
கோடிகள் பலபடுங் குழாங்கு ழாங்களாய்
ஆடின வறுகுறை யறுக்கு மாக்கையே.

நெய்யும் பொரிகளும் நறவும் நிரம்பியனவான மூடியுள்ள சாடிகள் உடைந்துவீழ்ந்திடுமாறு, அறுக்கப்பட்ட அரக்கரின் பெரியகைகள் குழாங் குழாங்களாய்ப் பலகோடிகள் விழும்; (அன்றியும்), தலையற்ற உடற் குறைகள் ஆடும். -ஈற்றடியினீற்றில், மா-பெரிய, கை என்க: இனி, ஆக்கை யெனப்பிரித்து, உடலென்பாருமுளர். (2941)

52. போர்க்களத்து இலட்சுமணன் அரக்கச் சேனையை வெட்டி வீழ்த்தல்

காலெனக் கடுவெனக் கலிங்கக் கம்மியர்
நூலென வுடற்பொறை தொடர்ந்த நோயெனப்
பாலுறு பிரையெனக் கலந்து பன்முறை
வேலுறு சேனையைத் துணித்து வீழ்த்தினான்.

காற்றுப் போலவும் விஷம் போலவும் ஆடை நெய்வோரின் நூல் போலவும் உடற்சுமையைத் தொடர்ந்த நோய்போலவும் பாலைப் பொருந்திய பிரைபோலவும் பலமுறைகலந்து வேல்பொருந்திய அரக்கச் சேனையை (இலக்குமணன்) வெட்டி வீழ்த்தினான். (2942)

53-55. இலக்குமணனால் நிகும்பிலையிற் சேனை முதலியன நிலைகுலைந்தமையை இந்திரசித்து காணுதலைக் கூறும்

கண்டனன் றிசைதொறும் நோக்கிக் கண்ணகன்
மண்டல மறிகட லன்ன மாப்படை
விண்டெறி கால்பொர மறிந்து வீற்றுறுந்
தண்டலை யாமெனக் கிடந்த தன்மையை.

இடமகன்ற பூதலத்தில் (அலை) மடங்குகின்ற கடல்போலப் பெரிய (பரந் திருந்த) இராக்கதசேனை, வானத்தினின்று வீசுகின்ற காற்று,மோதுதலால் ஒடிந்து சின்னபின்னப்பட்ட சோலைபோல (ச் சின்னபின்னப்பட்டு)க் கிடந்த தன்மையைத் திசைதோறும் நோக்கிக் கண்டான், (இந்திரசித்து); 'கண்டான்' என்பதற்கு, எழுவாய்வருவிக்க. மேலிரண்டுசெய்யுள்களிலும் இவ்வாறே. விண்டு=விஷ்ணு: வானம்: விண் தெறிஎனவும் பிரிக்கலாம். (2943)

Koviloor Digital Library

54. மிடலின்வெங் கடகரிப் பிணத்தின் விண்டொடும்
திடலும்வெம் புரவியுந் தேருஞ் சிந்திய
உடலும்வன் தலைகளு முதிரத்து ஓங்கு அலை
கடலுமல் லாதிடை யொன்றுங் கண்டிலன்.

வலிமையையுடைய கொடிய மதம்பெருகும் (கன்னத்தையுடைய) யானைகளின் சவத்தினாலான வானத்தை அளாவுகின்ற மேடும், வெவ்விய குதிரைகளும் தேரும் சிந்திய உடலும் வலியதலைகளும், ஓங்கிய அலைகளையுடைய உதிரக்கடலும் அல்லாமல் இடையே வேறொன்றுங் காணாதவனாயினான், (இந்திரசித்து) -பதாதியை உபலட்சணத்தாற் கொள்க. சதுரங்க சேனைகளும் அழிந்து குவிந்திருப்பதையும், இரத்தம் கடல்போலப் பெருகியிருப்பதையும் இந்திரசித்து கண்டானென்பதாம். (2944)

55. நூறுநூ றாயிர கோடி நோன்கழன்
மாறுபோ ரரக்கரை யொருவன் வாட்கணை
கூறுகூ றாக்கிய குவையுஞ் சோரியின்
ஆறுமே யன்றியோ ராக்கை கண்டிலன்.

வலியவீரக்கழலையும் மாறாகச்செய்யும் போரினையுமுடைய நூறு நூறாயிரகோடியரக்கரை ஒருவனுடைய (இலட்சுமணனுடைய) கொடிய அம்புகள் துண்டுதுண்டாக்கிய குவியலையும் சோரியின் ஆற்றையுமே யன்றித் (துண்டுபடாத) ஓராக்கையையும் கண்டிலன், (இந்திரசித்து). (2945)

56. அப்போது அரக்கர்களின் நிலைமை

நஞ்சினும் வெய்யவர் நடுங்கி நாவுலர்ந்து
அஞ்சினர் சிலர்சில ரடைகின் றார்சிலர்
வெஞ்சின வீரர்கள் மீண்டி லாதவர்
துஞ்சினர் துணையில ரெனத்து ளங்கினார்.

(அப்போது) விஷத்தைக் காட்டிலும் கொடியவரான சிற்சில வரக்கர், -அஞ்சினவராய் (உடல்) நடுங்கி நாவறண்டு, இந்திரசித்தையடைகின்றவ ராயினார்; கொடிய சினத்தையுடைய வீரர்களான (மற்றுஞ்) சிலர், (தாமுள்ள இடத்தினின்று) மீண்டுவர மாட்டாதவராய்த் துணையில்லாதவரென்ற காரணத்தினாற் கலங்கி யிறந்தொழிந்தார். (2946)

57. ஆங்குள்ள நிலையைக் கண்ட இந்திரசித்தின் தோற்றம்

ஓமவெங் கனலவிந் துழைக்க லப்பையும்
காமர்வண் தருப்பையும் பிறவுங் கட்டற
நாமமந் திரத்தொழின் மறந்து நந்துறு
தூமவெங் கனலெனப் பொலிந்து தோன்றினான்.

Koviloor Digital Library

வெப்பமுள்ள ஓமாக்கினியும் அவிந்து அவ்விடத்திருந்த ஓமசாமக் கிரியைகளும் அழகிய வளப்பமுள்ள தருப்பையும் பிற பொருள்களும் நிலைகுலைய, அச்சத்தைத் தரக்கூடிய மந்திரத் தொழிலையும் மறந்து, அவிந்துகொண்டிருக்கின்ற புகைநிறைந்த வெவ்விய அக்கினிபோல விளங்கிக்காணப்பட்டான், (இந்திரசித்து;).

கொழுந்துவிட்டெரியுந் தன்மைநீங்கிப் புகையுந்தன்மையடைந் துள்ள அக்கினி எவ்வாறு தோன்றுமோ, அவ்வாறே பொலிவின்றி வெம்மையுடன் காணப்பட்டான் இந்திரசித் தென்றவாறு. (2947)

58. எஞ்சிய அரக்கர் இந்திரசித்தைச் சார, பொருமாறு வானர சேனை அங்குப் புகுதல்.

'அக்கணத் தடுகளத் தப்பு மாரியால்
அக்கவ ரொழிதர வுயிரு ளோரெலாம்
தொக்கன ரரக்கனைச் சூழ்ந்து சுற்றுறப்
புக்கது கவிப்பெருஞ் சேனைப் போர்க்கடல்.

அந்த க்ஷணத்தில் போர்க்களத்தில் (இலக்குமணனுடைய) அம்பு மழையால் உயிரொழிந்தவர்போக, உயிருள்ளவரான அரக்கரெல்லாம் ஒருங்கு கூடினவராய் இந்திரசித்தை வளைந்து சுற்றிக்கொள்ள, வானரப் பெருஞ் சேனையாகிய போர்புரியுங் கடலானது (அவ்விடத்துப்) புகுந்தது. (2948)

59. இந்திரசித்து மனம்வெம்புதல்

ஆயிர மலருடை யாழி மாப்படை
ஏயெனு மளவினி னழிந்த தென்பதும்
தூயவன் சிலைவலித் தொழிலுந் துன்பமும்
மேயின வெகுளியுங் கிளர வெம்பினான்.

ஆயிரந்தாமரையென்னுங் கணக்கைக்கொண்ட கடல்போன்ற பெரிய (அரக்கச்) சேனை ஏயென்னும் மாத்திரத்திலே யழிந்ததென்பதும், பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன் வில்வலியின்செயலும், துன்பமும் பொருந்திய சினமும் (மனத்துக்) கிளர்ந்து கொண்டிருக்க, (இந்திரசித்து) மனம் வெதும்பினான்.

மலர்-பதுமமென்ற எண். துன்பம்-தான் தொடங்கிய தொழில் முற்றுப் பெறாமையாலானது. (2949)

Koviloor Digital Library

60. அரக்கர் இறத்தலை இந்திரசித்து காணுதல்

மெய்குலைந் திருநில மடந்தை விம்முறச்
செய்கொலைத் தொழிலையுஞ் சென்ற தீயவர்
மொய்குலத் திறுதியு முனிவர் கண்டவர்
கைகுலைக் கின்றதும் கண்ணி னோக்கினான்.

பெரிய பூமாதேவி உடல்நடுங்கித் துன்புறும்படி இலட்சுமணன் செய்கின்ற கொலைத் தொழிலையும், (பொரச்) சென்ற கொடியவர் நெருங்கியதொகுதியாக இறந்ததையும் கண்டவரான முனிவர் கைகுலைக் கின்றதையும் கண்ணினால் (இந்திரசித்து) கண்டான்; - பெரும்பாரம் விழுவதனால் நிலமடந்தை மெய்குலைந்து விம்மினாள். 'நிகும்பிலையில் வேள்விமுடிந்தால் என்செய்வது!' என்ற அச்சத்தினால் முனிவர் கை குலைப்பதாயிற்று. இனி, முனிவர் -ஓமஞ்செய்கின்ற அரக்கமுனிவரெனினு மாம். கண்-இவ்வாறான காட்சியைக் கண்டிராத கண். (2950)

61. இந்திரசித்து நியமங்குலையவே வருந்திக் கூறத்தொடங்குதல்

மானமும் பாழ்பட வகுத்த கேள்வியின்
மோனமும் பாழ்பட முடிவி லாமுரண்
சேனையும் பாழ்படச் சிறந்த மந்திரத்து
ஏனையும் பாழ்பட இனைய செப்பினான்.

(தன்) மானம் பாழ்படவும், வகுத்தவேள்வியின் மோனம் பாழ்படவும், முடிவிலாத வலிமையையுடைய சேனை பாழ்படவும், சிறந்த மந்திரத்துக்கு உரிய ஏனையும் பாழ்படவும், (இந்திசித்து), இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்பவனானான்; அவற்றை மேல் 4-கவிகளிற் காண்க. அரக்கர்க்குக் கேடு விளைந்தது பற்றி மானம்பாழ்பட்டது. யாகத்தில் யஜமானன் மௌனத் துடனிருக்க வேண்டியது விதியென்பர். மந்திர பூர்வமாகச் செய்யத் தொடங்கிய வேள்வி பாழ்பட்டதென்க. (2951)

62-65. இந்திரசித்து வருந்திக் கூறுதல்

வெள்ளமை யைந்துடன் விரிந்த சேனையின்
உள்ளதக் குரோணியீ ரைந்தொ டோயுமால்
எள்ளரு வேள்விநின் றினிதி யற்றுதல்
பிள்ளைமை யனையது சிதைந்து பேர்ந்ததால்.

இருபத்தைந்து வெள்ளத்துடன் பரந்த (அரக்கர்) சேனையில் (இப்போது) மிச்சமாகவுள்ளது, பத்து அக்குரோணிசேனையே ஆகும்: அதுவும் ஓய்ந்து விடும்: (இனி), பழிப்பு இல்லாத வேள்வியை மனம் ஒருப்பட்டிருந்து இனி தாக இயற்றுதல் குழந்தைத்தனம்; அந்தவேள்வி சிதைத்தொழிந்தது. (2952)

Koviloor Digital Library

63. தொடங்கிய வேள்வியின் றூம வெங்கனல்
அடங்கிய தவிந்துள தமையு மாமன்றே
இடங்கொடு வெஞ்செரு வென்றி யின்றெனக்கு
அடங்கிய தென்பதற் கேது வாகுமால்.

தொடங்கிய வேள்வியினுடைய புகையோடுகூடிய வெவ்விய கனல் அடங்கியதாகி யவிந்துவிட்டதென்பது, அமைந்துள்ள தன்றோ? (இது),- இடத்தைக்கொண்டு பரந்து உள்ள மிகக் கொடிய போரிலே வென்றி எனக்கு இன்று அடங்கிவிட்ட தென்பதற்குக் குறிப்பாகும். (2953)

64. அங்கது கிடக்கநான் மனிதர்க் காற்றலன்
சிங்கின னென்பதோ ரெளிமை தேய்வுற
இங்குநிள் றிவையிவை நினைவ தென்னினி
பொங்குபோ ராற்றஎன் றோளும் போனவே.

அது கிடக்கட்டும்: நான் மனிதர்க்குமுன் (பொர) வல்லமையற்ற வனாய்க் குன்றினே னென்பதாகிய எளிமையொடு தேய்ந்திடுமாறு இங்கே யிருந்து இவ்விவைகளை நினைவது எதற்காக? (இவைகளை நினைத் திருப்பது தக்கதன்று); இப்போது கிளர்ந்து செய்யப்படும் போரைப் புரிவதற்கு என்தோள்வலியும் போயினவோ? -அங்கு-அசை. (2954)

65. மந்திர வேள்விபோய் மடிந்த தாமெனச்
சிந்தையி னினைந்து நொந்திருந்து தேய்வுறல்
அந்தரத் தமரர்தா மனிதர்க் காற்றலன்
இந்திரர்க் கேயிவன் வலியென் றேசவோ.

'மந்திரத்தோடு செய்யப்படும் யாகம் போய்மடிந்ததாகும்' என்று மனத் திலே நினைந்து நொந்திருந்து குறைவது- ஆகாயத்திலே வாழும் அமரர்கள் '(இவ்விந்திரசித்து), மனிதர்க்கு முன் வல்லமையற்றவனானான்; இவன் வலிமை இந்திரனுக்குத் தானா (செல்லுவது?) என்று பழித்தற்காகவோ? (2955)

66. அப்போது வானவீரரெறிந்த குன்று முதலியவற்றால் அரக்கச் சேனை சின்னபின்னப்படுதல்

என்றவன் பகர்கின்ற எல்லை யின்னிருங்
குன்றோடு மரங்களும் பிணத்தின் கூட்டமும்
பொன்றின கரிகளுங் கவிகள் போக்கின
சென்றன பெரும்படை யிரிந்து சிந்தின.

என்று அவன் (தன்னுட்) சொல்லிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், பெரிய மலைகளுடனே மரங்களும் பிணத்தின் கூட்டமும் இறந்தயானைகளும்

Koviloor Digital Library

ஆகியவற்றை வானரங்கள் போக்கின; (இந்திரசித்துடன்) சென்றிருந்த பெருஞ்சேனை நிலைகெட்டுச் சிந்திற்று. (2956)

67. வானரர் வீசிய குன்று முதலியவற்றாலும் இலட்சுமணன் பாணங்களினாலும் அரக்க ரொடுங்குதல்

ஒதுங்கின ரொருவர்கீ ழொருவர் புக்குறப்
பதுங்கினர் நடுங்கினர் பகழி பாய்தலிற்
பிதுங்கினர் குடருடல் பிளவு பட்டனர்
மதம்புலர் களிறெனச் சீற்ற மாற்றினார்.

(அரக்கர், வானரசேனையெறிந்த குன்றுமுதலியவற்றைத் தாங்க மாட்டாமல்), -நடுங்கினவராய் விலகி ஒருவர்கீழ் ஒருவர் புகுந்துகொண்டு மிகவும் பதுங்கினர்: (அப்போதும் இலட்சுமணன் விடுத்த) அம்பு பாய்தலினால், (அவ்வரக்கர்) குடல்பிதுங்கி உடல் பிளவுபட்டு மதம்புலர்ந்த யானை போலச் சீற்றம் ஒழிந்தார்கள். (2957)

68. வானரரும் இலட்சுமணனும் விடுத்தவை அரக்கர் சேனையிற் படிந்தவை

வீரன்வெங் கணையொடுங் கவிகள் வீசிய
கார்வரை யரக்கர்தங் கடலின் வீழ்ந்தன
போர்நெடுங் கால்பொரப் பொழியு மாமழைத்
தாரையு மேகமும் படிந்த தன்மைய.

இலட்சுமணன் விடுத்த கொடிய அம்புகளுடனே குரங்குகள் வீசிய பெருமலைகள், அரக்கருடைய (சேனா) சமுத்திரத்திலே வீழ்ந்தவை, போர்த்த பெருங்காற்று வீசப்பொழியும் மாமழையின் தாரையும் மேகமும் படிந்தாற்போன்ற தன்மையையுடையன; -இலக்குமணனுடைய கணை-மழைத்தாரையையும், வானரரெறிந்த வரைகள் மேகத்தையும்போலும் என்க. (2958)

69. அநுமான் இந்திரசித்துக்குக் கோபம் வரப் பரிகாசமாகக் கூறலுறல்

திரைக்கடற் பெரும்படை யிரிந்து சிந்திட
மரத்தினிற் படைத்தடர்த் துருத்த மாருதி
அரக்கனுக் கணித்தென வணுகி அன்னவன்
வரக்கதஞ் சிறப்பன மாற்றங் கூறுவான்.

திரையையுடைய கடலைப்போன்ற பெரிய (அரக்கச்) சேனை நிலைகெட்டுச் சிதறிவிடுமாறு மரத்தினாற் புடைத்து அடர்த்துச் சினந்த அநுமான்,-

Koviloor Digital Library

இந்திரசித்துக்குச் சமீபமாக நெருங்கி, அவனுக்கு கோபம்வரச் சிறந்துள்ளன வான வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; -அவற்றை, மேல்பத்துக் கவிகளிற் காண்க. கதம்-கோபம். (2959)

70-79. அநுமான் கூறும் பரிகாச மொழி

நானுனை யிரந்து கூறும் நயமொழி ஒன்றுங் கேளாய்
சானகி தன்னை வாளாற் றடிந்ததோ தனதன் தந்த
மானமேற் சேனை யோடும் வடதிசை நோக்கிமீது
போனதோ கோடி கோடி வஞ்சமும் பொய்யும் வல்லாய்.

பலகோடிக்கணக்கான வஞ்சனையையும் பொய்யையும் வல்லவனே! நான் உன்னை இரந்து கூறிய நீதிமொழி யொன்றையுங்கேளாதவனாகிய, நீ சானகிதன்னை வாளால்வெட்டியது யாதாயிற்றோ? குபேரன் கொடுத் திட்ட புஷ்பகவிமானத்தின்மீது சேனையுடனே வடதிசை நோக்கிமேற் சென்றது யாதாயிற்றோ! -தடிந்ததோ, போனதோ என்ற இடங்களிலுள்ள வினாஓகாரம், அச்செயல்கள் நிகழவில்லையென்பது குறிப்பிக்கும். -இச் செய்யுள் பல பிரதிகளிலில்லை. (2960)

71. தடந்திரைப் பரவை யன்ன சக்கர யூகம்புக்குக்
கிடந்தது கண்ட துண்டோ நாணொலி கேட்டி லோமே
தொடர்ந்துபோ யயோத்தி தன்னைக் கிளையொடுந் துணியநூறி
நடந்ததெப் பொழுது? வேள்வி முடிந்ததே! கரும நன்றே.

பெரிய அலைகளையுடைய கடலையொத்த சக்கரவியூகம் (நிகும்பிலை யிற்) புகுந்து கிடந்ததை (நாங்கள்) கண்டதுண்டோ? நாணொலியைக் கேட்டி லோமோ? அயோத்தியைத் தொடர்ந்து சென்று(பரதனைச்) சுற்றத் தாருடனே துண்டாம்படி அழித்து (நீ) மீண்டுவந்தது எப்போது? (நீ தொடங்கிய) வேள்வி முடிந்திட்டதா? (உன்) செயல் நன்றாயிருந்தது!

அநுமான் பிறகுறிப்புவகையால் இந்திரசித்தை இகழ்கின்றன னென்க. கிடந்தது கண்டதுண்டோ நாணொலிகேட்டிலோமே என்றது-உனதுசேனை நாணொலிசெய்யாமல் ஒலியற்றிருக்கவும், இங்கு மறைந்து வேள்வி செய்வதையும் சக்கரயூகம் காவல்செய்ததையும் கண்டிட்டோமென்று குறிப்பித்தபடி. (2961)

72. ஏந்தகன் ஞால மெல்லா மினிதுறைத் தியற்கை தாங்கும்
பாந்தளிற் பெரிய திண்டோட் பரதனைப் பழியிற் றீர்ந்த
வேந்தனைக் கண்டு நீநின் வில்வலங் காட்டி மீண்டு
போந்ததே உயிருங் கொண்டே யாயினும் புதுமையன்றே.

(பல பொருள்களையும்) தாங்குகின்ற அகன்றபூமியையெல்லாம் இனிதாகவுறைந்து இயற்கையாகத் தாங்குகின்ற குற்றமற்ற வேந்தனாகி,

Koviloor Digital Library

ஆதிசேஷனைக்காட்டிலும் மிக்க தோள்வலியையுடைய பரதனைக்கண்டு, நீ உன்னுடைய வில்வலிமையைக் காட்டி மீண்டுவந்ததென்பது உயிரையுங் கொண்டேயானாலும், (இது உன் விஷயத்திற்) புதுமையன்று.

பரதனுடன் பொருது வென்று உயிருடன் மீண்டு வரமுடியாதென்பது, கருத்து. ஆதிசேஷன் பூமியைத் தாங்குவது போல். தன் தோள்வலியாற் பூமிமுழுவதையும் தாங்குவதனால் 'பாந்தளிற் பெரிய திண்டோட்பரதன்' எனப்பட்டான். ஞாலமெல்லாம் உறைந்து=உறைய எனினுமாம். (2962)

73. அம்பரத் தமைந்த வல்விற் சம்பர னாவி வாங்கி
உம்பருக் குதவி செய்த வொருவனுக் குதயஞ் செய்த
நம்பியை முதல்வ ரான மூவர்க்கு நால்வ ரான
தம்பியைக் கண்டு நின்றன் தனுவ்லங் காட்டிற் றுண்டோ.

ஆகாயத்தே (போர்செய்யுமாறு) வந்த வலிய வில்லைக்கொண்ட சம்பராசுரனுடைய உயிரைப் போக்கித் தேவருக்கு உதவிபுரிந்த ஒப்பற்ற தசரதனுக்குப் பிறந்த குணபூர்ணனும் முதல்வரான மூவர்க்கு நாலாமவனு மான சத்துருக்கினாழ்வானைக் கண்டு உன்னுடைய வில்வலிமையைக் காட்டினது உண்டோ? மூவரான முதல்வர்- இராமலட்சுமணபரதர்.(2963)

74. தீயொத்த வயிர வாளி யுடலுறுச் சிவந்த சோரி
காயத்தின் செவிமி னூடும் வாயினுங் கண்க ளூடும்
பாயப்போ யிலங்கை புக்கு வஞ்சனை பரப்பச் செய்யும்
மாயப்போ ராற்ற லெல்லா மின்றொடு மாளு மன்றே.

(இலட்சுமணனுடைய) நெருப்பையொத்த உறுதியான அம்புகள் உடம்பிற் பொருந்துவதனாலே சிவந்த இரத்தம் உடம்பிலே காதின் வழியாகவும் வாயின் வழியாகவும் கண்களின் வழியாகவும் பாய்ந்து கொண்டிருக்கையிற் போய் இலங்கையிலே புகுந்து கொண்டு வஞ்சனை யைப் பரப்புமாறு செய்கின்ற மாயப்போரின் வல்லமை யெல்லாம் இன்றோடு முடிந்திடும்; -அன்றே-தேற்றம், உன்னை இனி மாயஞ் செய்ய வொட்டாது இன்றைக்கே கொன்றிடுவோ மென்றபடி. (2964)

75. பாசமோ மலரின் மேலான் பெரும்படைக் கலமோ பண்டை
ஈசனார் படையோ மாயோ னேமியோ யாதோ இன்னம்
வீசநீர் விரும்பு கின்றீ ரதற்குநாம் வெருவிச் சாலக்
கூசினோம் போதும் போதும் கூற்றினார் குறுக வந்தார்.

நாகபாசமோ, தாமரைமலரின் மீது வாழ்பவனாகிய பிரமதேவனுடைய பெரிய அஸ்திரமோ, பழமையான சிவபிரானது அஸ்திரமோ, மாயைக்குரிய கடவுளான திருமாலினது சக்கரப் படையோ இன்னும் யாதோ, நீர் (எங்கள் மீது) வீசுமாறு விரும்புகின்றீர்? அந்தப்படைக்கு நாங்கள் அஞ்சி மிகவும்

Koviloor Digital Library

பின்வாங்கினோம்; (உம்முடையதிறமை) அமையும் அமையும்; நமனார் நெருங்கவந்து விட்டார்.

கூசினோம்-கூசவில்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும் எதிர் மறையிலக்கணையான பிறகுறிப்பு. கூற்றினாரென்பது, -இலட்சுமணனைக் குறிக்குமென்றலுமாம். ஓகாரம்-விகற்பம். (2965)

76. வரங்கணீ ருடைய வாறு மாயங்கள் வல்ல வாறும்
பரங்கொள்வா னவரில் தெய்வப் படைக்கலம் படைத்த வாறும்
உரங்களு நின்ற தன்றே உம்மைநாம் உயிரி னோடுஞ்
சிரங்களைத் துணித்து மென்னக் கண்டதும் திறம்பி னோமோ.

நீங்கள் வரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற வகையும், மாயங்களில் வல்ல தன்மையும், பெருமையைக்கொண்ட தேவர்களிடத்தில் தெய்வப்படைக் கலங்களைப் பெற்றுள்ள தன்மையும், -(உமது) தேக வலிமையும் நின்றன வல்லவா? 'உம்மை நாம் உயிரோடு சிரங்களைத் துணிப்போம்' என்று சொல்லியதில் மாறுபட்டும் போனவரானோமோ?

வரம் முதலியவற்றால் மிக்குள்ளோமென்று நீர் செருக்க வேண்டா: தவறாமல் நாங்கள் சொல்லியபடி உமது சிரத்தைக் கொய்து உயிரை மாய்ப் போமென்றபடி. 'நீர்' என்பது ஏளனத்தைக் குறிக்கும். நின்றதன்றே-நிலை யானதல்ல என்றபடி. ஆறும் ஆறும் ஆறும் உரங்களும் நின்றது-ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். (2966)

77. விடந்துடிக் கின்ற கண்டத் தண்ணலும் விரிஞ்சன் தானும்
படந்துடிக் கின்ற தாகப் பாற்கடற் பள்ளி யானும்
சடந்துடிக் கிலராய் வந்து தாங்கினுஞ் சாதல் திண்ணம்
இடந்துடிக் கின்ற துண்டே யிருந்திரோ இயம்பு வீரே.

விஷம் ததும்புகின்ற கண்டத்தையுடைய பெருமானான சிவனும், பிரமதேவனும், (சீறிப்) படமெடுக்கின்ற ஆதிசேஷனிடத்துத் திருப்பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்டுள்ளவனான திருமாலும், (தங்களுடைய) உடல் நடுங்காதவராய்வந்து (உம்மைத்) தாங்கினாலும் (நீர்) சாவதுதிண்ணம்; (உங்களுக்கு) இடப்பக்கம் துடிக்கின்ற தன்றோ? (இவ்வாறு தீநிமித்தமும் உமக்குவரும் மரணத்தைத் தெரிவிக்க நீர்) உயிருடனிருப்பீரோ? சொல்வீர். (2967)

78. கொல்வனென் றுன்னைத் தானே குறித்தொரு சூளுங் கொண்ட
வில்லிவந் தருகு சார்ந்துன் சேனையை முழுதும் வீட்டி
வல்லைநீ பொருவா யென்று விளிக்கின்றான் வரிவில் நாணின்
ஒல்லொலி யைய செய்யு மோமத்துக் குறுப் பொன் றாமோ.

Koviloor Digital Library

கொல்வேனென்று சொல்லி உன்னைக் குறித்தே ஒருசபதமும் செய்து கொண்ட வில்லாளியான இலக்குமணன் வந்து சமீபத்திற் சேர்ந்து உன் சேனையை முழுவதும் கொன்று, 'விரைவில் நீ பொருவாய்' என்று அழைக் கின்றான்; (அவனுடைய) கட்டமைந்த வில்லின் நாணியினின்று எழுகின்ற ஒல்லென்ற ஒலியானது. ஐயனே! (நீர்) செய்கின்ற (வேள்வியின்) ஓமத்துக்கு உறுப்பாவதொன்றோ? -இந்திரசித்து செய்யும் வேள்வி அழிக்கப்பட்டது பற்றி, 'ஒல்லொலியுறுப்பொன்றாமோ?' என்று இகழ்ச்சியாகக் கூறு கின்றான். (2968)

79. மூவகை யுலகுங் காக்கு முதலவன் தம்பி பூசல்
தேவர்கண் முனிவர் மற்றுந் திறத்திறத் துலகம் சேர்ந்தார்
யாவருங் காண நின்றா ரினியிறை தாழ்ப்ப தென்னோ
சாவது சரத மன்றொ என்றனன் றருமங் காப்பான்.

மூவகை யுலகங்களையும் காக்கின்ற முதற்கடவுளான திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமனுடைய தம்பி செய்யப்போகின்ற போரை, தேவர்களும் இருடியரும் மற்றும் பலவேறுவகைப்பட்ட உலகத்திலுள்ளாரும் யாவரும் காணும்பொருட்டு (வானத்தில்) வந்துநின்றார்கள்: இனி இறைப்பொழு தேனும் தாமதிப்பது ஏன்? (நீ) இறப்பது திண்ணமன்றோ? என்று கூறினான், தருமத்தைக் காக்க வந்தவனான அநுமான்.

தருமத்தை நிலைநிறுத்துதற்பொருட்டு அவதரித்துள்ள ஸ்ரீராமனுக்குப் பெருந்துணையாயிருத்தல்பற்றி, அநுமானை, ' தருமங்காப்பான்' என்றது. (2969)

80. அதுகேட்ட இந்திரசித்து மறுமாற்றங்கூறத் தொடங்குதல்

அன்னவா சகங்கள் கேளா வனலுயிர்த் தலங்கல் பொற்றோள்
மின்னகு பகுவா யூடு வெயிலுக நகைபோய் வீங்க
முன்னரே வந்திம் மாற்ற மொழிகின்றீர் மொழிந்த மாற்றம்
என்னவோ நீயிரென்னை யிகழ்ந்ததென் றினைய சொன்னான்.

அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு, நெருப்பெழப் பெருமூச்செறிந்து, மாலையையணிந்த பொன்தோளையுடைய இந்திரசித்து, -ஒளிவிளங்கு கின்ற பிளவுபட்டவாயிலிருந்து வெம்மை வெளிப்படவும்,வெகுளிச் சிரிப்பென்பது மிகுதியாகத் தோன்றவும் ('என்) முன்னே வந்து இவ்வாறான வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றீர்; நீர் என்னை இகழ்ந்ததாகிச் சொன்ன சொல் என்ன பொருளுள்ளதோ!' என்று சொல்லிப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

அலங்கல்பொற்றோ-இந்திரசித்துக்கு, அன்மொழித்தொகை. இனி, இந்திரசித்து என எழுவாய்வருவித்து, பொற்றோளூடு வெயிலுக, மின்னகு பகுவாயூடு நகைபோய்வீங்க என்று இயைத்து, பொற்றோளில் அணிகல

Koviloor Digital Library

வொளிவீசுவதையும் வாயிலே வெகுளிச் சிரிப்பு மிகவருவதனையும் இத்தொடர்கள் குறிக்குமென்றலும் ஒன்று. வலியற்ற நீர் சொல்லிய மாற்றம் பொருளுள்ளதன்று என்பான் 'மொழிந்த மாற்றம் என்னதோ நீயிரென்னை இகழ்ந்தது' என்றான். (2970)

81-85. இந்திரசித்து அநுமன் முதலியோரை இகழ்ந்து கூறுதல்

மூண்டபோர் தோறும் பட்டு முடிந்தநீர் முறையிற் றீர்ந்து
மீண்டபோ ததனை யெல்லாம் மறந்திரோ விளிதல் வேண்டி
ஈண்டவா வென்னா நின்றீ ரித்தனை பேரும் பட்டு
மாண்டபோ துயிர்தந் தீயு மருந்துவைத் தனிரோ மான.

பெருமை பாராட்டுபவனே! நேர்ந்த போர்தோறும் இறந்தொழிந்த நீங்கள் (இறந்தவர் உயிர்பெறுவதில்லை என்ற) முறைமையினின்று நீங்கி உயிரை மீளப்பெற்றபோது அந்தச்சாவு நேர்ந்ததையெல்லாம் மறந்துவிடுகின்றீரோ? இறத்தலைவிரும்பி, 'நெருங்கவா' என்று அழையாநின்றீர்: நீங்கள் இத்தனை பேரும் உயிரொழிந்து இறந்தபோது உயிரைத்தர வல்லமருந்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்களோ? (யாவரும் இறப்பீராதலால் ,இப்போது விளையும் போரில் உயிரளிக்கவல்ல மருந்து கொணரமுடியா தென்ற படி): நாகபாசத்தால் மாண்டபோது கருடனாலும் பிரமாத்திரத்தினாற்பட்டபோது மருத்துமலையின் மருந்தாலும் பிழைத்ததனால் 'மூண்டபோர்தோறும் பட்டு மீண்டநீர்' என்கிறான். (2971)

82. இலக்குவ னாக மற்றை யிராமனே யாக ஈண்டு
விலக்குவ ரெல்லாம் வந்து விலக்குக குரங்கு வெள்ளங்
குலக்குல மாக மாளுங் கொற்றமு மனிதர் கொள்ளும்
அலக்கணு முனிவர் தாமு மமரருங் காண்ப ரன்றே.

இலக்குவனாகட்டும்: (அன்றி), மற்றையோனான இராமனேயாகட்டும்: இவ்விடத்து (எம்முடைய வலிமையை) விலக்குவோரெல்லாம் வந்து விலக்கட்டும்; குரங்கின்வெள்ளக் கணக்கான சேனை கூட்டங் கூட்டமாக மாள்வதனால் (யான் அடையும்) வெற்றியையும், மனிதராகிய இராம லட்சுமணர் அடையும் வருத்தத்தையும் முனிவர்களும் அமரரும் காணப் போகின்றார். அன்றே தேற்றம். (2972)

83. யானுடைய வில்லு மென்பொன் தோள்களு மிருக்க வின்னும்
ஊனுடை யுயிர்க ளியாவு முய்யுமோ வொளிப்பி லாமல்
கூனுடைக் குரங்கி னோடு மனிதரைக் கொன்று சென்றவ்
வானினுந் தொடர்ந்து கொல்வன் மருந்தினு முய்யமாட்டீர்.

யான் கொண்டுள்ள வில்லும் என்னுடைய அழகிய தோள்களும் இருக்கையில், இன்னமும் சீரத்தைப்படைத்த பிராணிகளெல்லாம் (ஒளிந்து

Koviloor Digital Library

கொள்ளுதல் செய்யாமல் ஒளிந்து கொள்ளாவிட்டால்) (என்னாற்கொல்லப் படாமல்) உயிருய்யுமோ? கூனலையுடைய குரங்குடனே மனிதரைக் கொன்று போய் அந்த வானத்திலும் தொடர்ந்து (அங்குள்ளாரையும்) கொல் வேன்: (இப்போது இறந்தால் நீவிர்) மருந்தினாலும் பிழைக்கமாட்டீர்.

ஒளிப்பிலாமல் கொன்று என இயைத்து உரைத்தலுந்தகும். ஒழிப்பிலாமல் என்ற பாடத்துக்கு குரங்கினோடு மனிதரை விலக்கில்லாமற் கொன்று என்க. மருந்தைக் கொணர்வாரில்லாமையால் மருந்தினுமுய்யமாட்டீரென்கின் றான். இனி, ஒரு முறை மண்ணுலகிற் கொன்று இரண்டாம்முறை வீர சுவர்க்கத்திலும் தொடர்ந்து கொல்வதனால் மருந்தினுமுய்யமாட்டீர் என்றானுமாம். மருந்து-சஞ்சீவிமருந்து. வானினுந்தொடர்ந்து கொல்வன்-என்னாற் கொல்லப்பட்டவர் வீரசுவர்க்கஞ்சென்றாலும் அங்கும் அவரை இருக்கவொட்டாது வருத்துவேன் என்று பொருள் கூறுவர் சிலர். (2973)

84. வேட்கின்ற வேள்வி யின்று பிழைத்தது வென்றோமென்று
கேட்கின்ற வீர மெல்லாங் கிளத்துவீர் கிளத்தல் வேண்டா
தாழ்க்கின்ற தில்லை உம்மைத் தனித்தனித் தலைகள் பாறச்
சூழ்க்கின்ற வீர மென்கைச் சரங்களாய்த் தோன்று மன்றே.

(நான்) செய்கின்ற வேள்வியானது இன்று (முற்றாமல்) தவறிவிட்டது: (இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு), சயித்தோமென்று கருதிக்கேட்கப்படுகின்ற வீரவாதமெல்லாஞ் சொல்லுபவர்களே! (அங்ஙனம்) சொல்லவேண்டா; தாமதியாமல் உம்மைத் தனித் தனியே தலைகள் சிந்துமாறு ஆராய்ந்து செய்யவல்ல வீரத்தன்மை என்கையிலுள்ள அம்புகளாய்த் தோன்றும்; - உம்மைப் போல வெறும் பேச்சினாலன்றி எனது கரங்களின் மூலமாகவே என் வீரம் வெளிப்படுமென்கின்றான். அன்றே-தேற்றம். (2974)

85. மற்றெலா நும்மைப் போல வாயினாற் சொல்ல மாட்டேன்
வெற்றிதா னிரண்டுந் தந்தீர் விரைவது வெல்லற்கு ஒல்லா
உற்றுநா னுருத்த காலத் தொருமுறை யெதிரே நிற்கக்
கற்றிரோ வின்ன மாண்டு கிடத்திரோ கடத்தி ரோதான்.

(இனி), நும்மைப்போல எல்லாம் வாயினாற் சொல்ல மாட்டேன்: இரண்டுமுறையும் (எனக்கே) வெற்றியைத் தந்தீர்! விரைவதால் வெல் வதற்கு முடியாது. நான் (போருக்கு) நின்று கோபித்த காலத்தில் (இன்னம்) ஒருமுறை என்னெதிரே நிற்கக் கற்றுக்கொண்டீரோ? இன்னமும் மாண்டு கிடக்கப்போகின்றீரோ? -தான்-அசை இருமுறை வெற்றிதந்தது-நாகபாசம் விடுத்தபோதும், பிரமாத்திரம் விடுத்தபோதும் என்க. (2975)

Koviloor Digital Library

86. இந்திரசித்து யுத்தசன்னத்தனால்

நின்மின்கள் நின்மி னென்னா நெருப்பெழ விழித்து நீண்ட
மின்மின்கொள் கவச மிட்டான் வீக்கினான் தூணி வீரப்
பொன்மின்கொள் கோதை கையிற்பூட்டினான் பொறுத்தான் போர்வில்
என்மின்கொள் வயிரத் திண்டேர் ஏறினா னெறிந்தா னாணி.

('ஓடிக்கடவாது நிற்பீராகில்) நில்லுங்கள், சற்று நில்லுங்கள்: (இதோ பொருதற்கு வருகிறேன்)', என்று சொல்லி, இந்திரசித்து, -நெருப்புப்பொறி பறக்க விழித்து நீண்ட (நிலைத்துள்ள) மின்னலைபபோல் ஒளிவிடுகின்ற கவசத்தை (உடலிற்) பூண்டு, தூணியை த் தோளிற் கட்டி, வீரத்திற்கு அறிகுறி யான பொன்னினாற் செய்து ஒளிவிடுகின்ற விரலுறையைக் கையிற் பூட்டினவன.ய், போர்வில்லைத் தாங்கி, சூரியன்போல் ஒளிவிடுகின்ற வயிரத்திண்டேரிலேறி, வில்நாணியை யெறிந்தான்; எல்-சூரியன். மின் கொள்ளுதல்-ஒளிவிடுதல். (2976)

87. இந்திரசித்து சங்கினை வாய்வைத்து முழக்குதல்

ஊதினான் சங்கம் வானத்து ஒண்டொடி மகளி ரொண்கண்
மோதினார் கணத்தின் முன்னே முழுவது முருக்கி முற்றக்
காதினா னென்ன வானோர் கலங்கினார் கயிலை யானும்
போதினான் தானு மின்று புகுந்தது பெரும்போ ரென்றார்.

(பிறகு) சங்கத்தை (வாயில் வைத்து) ஊதினான்: கணத்திற்கு முன்னே (க்ஷணகாலத்திற்குள்ளே) முழுவதும் அழித்து மிச்சமின்றிப் பொருவா னென்றே கருதி, வானோர் கலங்கினார்கள்: வானத்துள்ள ஒள்ளிய தொடியையணிந்த மகளிர் ஒள்ளிய கண்கள் மீது மோதிக்கொண்டார்கள்; கயிலையில் வசிப்பவனான சிவபெருமானும் தாமரைமலரில் வாழ்பவ னாகிய பிரமதேவனும் 'இன்று பெரும்போர் புகுந்தது' என்றனர்; -'தமக்கு விருப்ப மில்லாத செயல் நிகழ்வதைக் கண்ணாற் பார்க்கநேருமே!' என்று வானவமகளிர் கண்ணின்மீது மோதிக்கொண்டனர்.தெளிவு பற்றி, காதினா னென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது. (2977)

88. முன்னர்க் கலங்கின வானவர் பின்பு தேறி இந்திரசித்து இறப்பானென்று மகிழ்தல்

இழைத்தபே ரியாகந் தானே யாம் செய்த தவத்தி னாலே
பிழைத்தது பிழைத்த லாலே இவனினிப் பிழைக்க லாற்றான்
அழைத்தது விதியே யாகு மிலக்குவ னம்பி னாலே
உழைப்பது காண்கின் றோமென் றோங்கினா ரும்ப ரெல்லாம்.

Koviloor Digital Library

(இந்திரசித்து) செய்யத்தொடங்கிய பெரிய யாகமானது யான்செய்த தவத்தினாலே (முற்றாமல்) பிழைபட்டுவிட்டது; (அவ்வாறு) பிழைபட்டதனால் இவ்விந்திரசித்து, இனிப்பிழைக்க மாட்டான்; (இவனைப்) போர்க்கு அழைத்தது விதியின் செயலே தான்; இலக்குவன் அம்பினாலே (இவ்விந்திரசித்து) வருந்தப்போவதைப் பார்க்கப் போகின்றோமென்று, (முதலிற் கலங்கிய) தேவர்களெல்லாம்,தெளிந்து மனத்திலூக்கங்கொண்டு கிளர்ந்தார்கள். (2978)

89. குரங்குகள் இந்திரசித்தினுடைய வில்லின் நாணொலி கேட்டதும் நிலைகெட்டோடுதல்.

நாண்டொழி லோசை வீசிச் செவிதொறு நடத்த லோடும்
ஆண்டொழின் மறந்து கையி னடுக்கிய மரனுங் கல்லும்
மீண்டன மறிந்து சோர விழுந்தன விழுந்த மெய்யே
மாண்டன மென்றே உன்னி இரிந்தன குரங்கின் மாலை.

நாணைத்தெறித்தலாகிய தொழிலினாலே (தோன்றிய) ஓசை, பரந்து (தம்முடைய) காதுகள்தோறும் படுதலும், குரங்குகளின் வரிசைகள் (தம்முடைய) பராக்கிரமச் செயலை மறந்து, கையிலே வரிசையாகக் கொண்டிருந்த மரமும் கல்லும் (போர்க்கு உதவாமல்) மடங்கி (ப் பூமியிற்) சோர்ந்து விழ, (தாமும் போரினின்று) மீண்டனவாய்க் கீழ்வீழ்ந்தன; (அங்ஙனம்) விழுந்தவை (இங்கே தாமதித்துநின்றால் இந்திரசித்தின் கணையால்) மெய்யாகவே மாண்டுவிடுவோமென்று நினைத்து, நிலை கெட்டோடின; இங்ஙனம் நிலைகெட்டோடியவர் சேனாபதியரல்லாத மற்றைவானரரென்பது. அடுத்த கவியால் விளங்கும். மாண்டனம்-காலவழுவமைதி. (2979)

90. அநுமான் ஒருமலையைக் கொண்டு போர்க்கு நிற்றல்

படைப்பெருந் தலைவர் நின்றா ரல்லவ ரிறுதி பற்றும்
அடைப்பருங் காலக் காற்றா லாற்றல தாகிக் கீறிப்
புடைத்திரிந் தோடும் வேலைப் புனலென விரிய லுற்றார்
கிடைத்தபே ரனுமன் ஆண்டோர் நெடுங்கிரி கிழித்துக் கொண்டான்.

படையிலே பெருமைபெற்ற சேனாபதியாகவுள்ளவர் தவிர மற்றையோர், நாசத்தை யுண்டாக்கவல்ல தாங்கமுடியாத யுகாந்தகாலத்துக் காற்றினாலே தாங்கும் வல்லமையற்றதாகித் (தன் கரையைவிட்டு) மீறிப் பக்கங்களிலெல்லாம் நிலைகெட்டு ஓடுகின்ற கடல்நீர்போல நிலைகெட்டோடத் தொடங்கினார்கள்: (போர்க்கு) நேர்ந்த பெருமைபெற்ற அநுமான், அங்கே ஒரு பெரிய கிரியைப் பூமியினின்று பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டான். (2980)

Koviloor Digital Library

91. இந்திரசித்தின் வீரவாதம்

நில்லடா நில்லு நில்லு நீயடா வாசி பேசிக்
கல்லெடா நின்ற தென்னே போர்க்களத் தமரர் காணக்
கொல்லலா மென்றோ நன்று குரங்கென்றாற் கூடு மன்றே
நல்லைபோர் வாவா வென்றான் நமனுக்கும் நமனாய் நின்றான்.

(அப்போது அதுகண்ட) யமனுக்கும் யமனாய் நின்றவனான இந்திர சித்து- (அந்த அநுமானைநோக்கி) 'நில் அடா! நில்லு நில்லு; அடா! நீ விசேஷ வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு கல்லையெடுத்துக்கொண்டு நிற்பது என்ன காரணம்பற்றி? போர்க்களத்திலே தேவர் காணும்படி (என்னைக்) கொல்லலாமென்று கருதியோ? (உன்செயல்) நன்றாயுள்ளது; குரங்கென்பதனால் இந்தச்சாபலம் பொருந்தியதே; (நீ)நல்லவன் தான்; போருக்கு வருவாய், வருவாய்' என்றான். (2981)

92. அப்போது தேவர்கள் நடுங்குதல்

வில்லெடுத் துருத்து நின்ற வீரருள் வீரன் நேரே
கல்லெடுத் தெறிய வந்த வனுமனைக் கண்ணி னோக்கி
மல்லெடுத் துயர்ந்த தோளாற்கென்கொலோ வலிய தென்னாச்
சொல்லெடுத் தமரர் சொன்னார் தாதையுந் துணுக்க முற்றான்.

வில்லை யெடுத்துக் கோபித்துநின்ற வீரருள் வீரனான இந்திரசித்துக்கு நேரே கல்லையெடுத்துஎறியவந்த அநுமானைக் கண்களால் நோக்கி, 'வலிமையோடு ஓங்கிநின்ற தோளையுடைய இந்த அநுமானுக்கு மனவுறுதி என்கொலோ?' என்று சொல்லையெடுத்து அமரர் சொன்னார்கள்: (அநுமா னுடைய) தந்தையும் மனநடுக்க மடைந்தான். (2982)

93. அநுமான் வீசிய மலையைக் கண்டு அரக்கர் நடுங்குதல்

வீசினன் வயிரக் குன்றம் வெம்பொறிக் குலங்கள் விண்ணின்
ஆசையி னிமிர்ந்து செல்ல ஆயிர முருவொன் றாகப்
பூசின பிளப்பி தென்னா வருமதன் புரிவை நோக்கிக்
கூசின வுலக மெல்லாங் குலைந்ததவ் வரக்கர் கூட்டம்.

(அநுமான்) உறுதியுள்ள அந்த மலையை,வானத்திலும் திக்கிலும் கொடிய தீப்பொறிக்குலங்கள் பரந்து செல்ல வீசினான்; 'வெவ்வேறாகவுள்ள ஆயிரம் உருவம் ஒன்றாகச் சேரப்பூசியதாகும் இது' என்னுமாறு வருகின்ற அந்தமலையின் செயலைப் பார்த்து, உலகமெல்லாம் அஞ்சின; அந்த அரக்கர்கூட்டமும் நிலை குலைந்தது; பிளப்பு என்பதனால், வெவ்வேறான மலையென்பது பெறப்படும். ஆயிரம் மலைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து இயற்றினாற் போன்றது, அநுமானெறிந்த அம்மலையென்க. (2983)

Koviloor Digital Library

94. அம்மலையை இந்திரசித்து தூளாக்கி வீழ்த்தல்

குண்டல நெடுவில் வீச மேருவிற் குவிந்த தோளான்
அண்டமுங் குலுங்க வார்த்து மாருதி யசனி யஞ்ச
விண்டலத் தெறிந்த குன்றம் வெறுந்துக ளாகி வீழக்
கண்டன னெய்த தன்மை கண்டில ரிமைப்பில் கண்ணார்.

(தன்) குண்டலம் பேரொளியை வீசிக்கொண்டிருக்க மேருவைப்போலக் குவிந்த தோளையுடையவனான இந்திரசித்து,- அண்டமுங் குலுங்கும்படி ஆரவாரித்து, இடியும் அஞ்சும்படி விண்தலத்திலே அநுமானெறிந்த குன்றம் வெறுந்துகளாகி வீழச் செய்தான்: இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்களும், அவன் எய்த செயலைக் கண்டாரில்லை; -அநுமான் மலையை வீசிய மாத்திரத்தில் அம்பை எய்து பொடியாக்கி வீழ்த்தனன் இந்திரசித் தென்க. (2984)

95. அம்பெய்து இந்திரசித்து அநுமானைத் துன்புறுத்துதல்

மாறொரு குன்றம் வாங்கி மறுகுவான் மார்பிற் றோளில்
காறரு காலிற் கையிற் கழுத்தினின் நுதலிற் கண்ணின்
ஏறின வென்ப மன்னோ எரிமுகக் கடவுள் வெம்மை
சீறிய பகழி மாரி தீக்கடு விடத்திற் றோய்ந்த.

வேறொரு குன்றத்தை யெடுத்துச் சுழல்பவனான அநுமானுடைய மார்பின்மீதும் தோளின்மீதும் காற்றைப்போற் செல்லவல்ல காலின் மீதும் கையின் மீதும் கழுத்தின் மீதும் நுதலின் மீதும் கண்களின் மீதும், தீய கொடிய விடத்திற் படிந்தனவாய் எரியை முகத்திற் கொண்டு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்து வெம்மையோடு சீறிவருகின்றனவான (இந்திரசித்தின்) அம்புகளின் மழைகள் ஏறின; -என்ப, மன்னோ-அசைகள். (2985)

96. அம்பினாலடிபட்ட அநுமானுடைய தோற்றம்

வெதிரொத்த சிகரக் குன்றின் மருங்குற விளங்கலாலும்
எதிரொத்த இருளைச் சீறி யெழுகின்ற இயற்கை யாலும்
கதிரொத்த பகழிக் கற்றை கதிரொளி காட்ட லாலும்
உதிரத்தின் செம்மை யாலும் உதிக்கின்ற காட்ட லாலும்.

மூங்கில் பொருந்திய சிகரத்தோடுகூடிய மலையின் பக்கத்திலே விளங்குவதாலும், (தன்னுடலொளியால்) எதிரிற் பொருந்திய இருளைப் போக்கித் தோன்றுகின்ற தன்மையாலும், கதிரையொத்த அம்புத்தொகுதி கதிர்களினொளியைக் காட்டுதலாலும் உதிரத்தாற்றோன்றிய செம்மைநிறத்தாலும், (அநுமான்) உதிக்கின்ற சூரியனையொத்தான்; - திரிகூடாசலத்து மருங்கில்

Koviloor Digital Library

தோன்றும் அநுமானுக்குச் சூரியனுவமை; தற்குறிப்பேற்றவணி, மலையைக்கொண்டு அதன் மருங்குத் தோன்றுவதால், 'குன்றின் மருங்குற விளங்கலாலும்' என்றாரெனினுமாம். (2986)

97. அநுமான் அயரவே, அங்கதன் முதலியோரும், சுக்கிரீவனும் வர, இந்திரசித்து கூறத் தொடங்குதல்

ஆயவ னயர்த லோடு மங்கதன் முதல்வ ரானோர்
காய்சினந் திருகி வந்து கலந்தனர் கதிரோன் பெற்ற
தூயசுக் கிரீவன் வந்து தோன்றினன் தோன்றக் கண்டு
தீயவ னவரை நோக்கிக் கனலெனச் சினத்துச் சொன்னான்.

அந்த அநுமான் (இந்திரசித்து எய்த அம்புமழைகளால்) அயர்ந்த வளவில், அங்கதன் முதலியோர் காயவல்ல சினத்தோடு மாறுபட்டு வந்து (அங்குச்) சேர்ந்தார்கள்; சூரியன் பெற்ற பரிசுத்தகுணமுள்ள சுக்கிரீவனும் (அங்கு) வந்துதோன்றினான்; தோன்றக்கண்டு, தீயவனான இந்திரசித்து-அவ்வானரரைப் பார்துக் கனல்போலச் சினத்துடனே கூறலானான். (2987)

98-99. இந்திரசித்து இலக்குமணனைக் காட்டுக எனல்

வெம்பின செருவின் வந்து யேவினும் வெகுண்டு சீயம்
தும்பியைத் தொடர்வ தல்லால் குரங்கினைத் தொடர்வ துண்டோ
அம்பினை மாட்டி யென்னே சிறிதுபோ ராற்ற வல்லான்
தம்பியைக் காட்டித் தாரீர் சாதிரோ சலத்தி னென்றான்.

'கோபித்துச் செய்யும் போரிலேவந்து எதிர்த்து நின்றாலும், சிங்கமானது சினங்கொண்டு யானையைத் தொடருமே யல்லாமல் குரங்கினைத் தொடர்வது உண்டோ? (நும்மீது) அம்பைச் செலுத்தி என்ன பயன்? (உம்மை என்னம்பினாற் கொல்வதால் எனக்குப் புகழுண்டாகாதென்றபடி); (என்னுடன்) சிறிது போரைச் செய்யவல்லவனாகிய (இராமன்) தம்பியைக் காட்டிக் கொடுங்கள்; கோபத்தினால் மடியக்கடவீரோ?' என்று கூறினான்; இந்திரசித்து. (2988)

99. அனுமனைக் கண்டி லீரோ வவனிலும் வலிய ரோவென்
தனுவுள தன்றோ தோளி னவ்வலி தவிர்ந்த துண்டோ
இனு முனை நீர லீரோ எவ்வலி யீட்டி வந்தீர்
மனிதரைக் காட்டி நுந்த மலைதொறும் வழிக்கொ ளீரே.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-குளகம்.

அநுமானைப் பார்த்தீரில்லையோ? அவ்வநுமானைக் காட்டிலும் (நீங்கள்) வலிமையுடையவர்களோ?- என்னுடைய வில் உள்ளதன்றோ?

Koviloor Digital Library

(என்) தோளின் அவ்வலி நீங்கிற்றுண்டோ? இன்னும் போர்முனையில் முன்னேவந்த நீங்களே யல்லீரோ? (இப்போது) எந்தவலிமையை(ப் புதிதாக)ச் சம்பாதித்துக்கொண்டு வந்தீர்? மனிதனைக் காட்டிவிட்டு நும்முடைய மலைதோறும் வழிக்கொள்க (சென்றிடுக).

இனுமுனைநீரலீரோ-முன்னம் பல முறைகளில் நீங்கள் என்னால் அடிபட்ட வரல்லீரோ? என்றபடி. வெவ்வலியீட்டி வந்தீர் என்று பிரித்து அதன் பின்னும் ஓகாரஞ் சேர்த்துப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (2989)

100. இந்திரசித்தின் மீது மரம் முதலியன வீசி வானரங்கள் வலிமை ஓய்தல்

என்றுரைத் திளவல் தன்மே லெழுகின்ற இயற்கை நோக்கிக்
குன்றமு மரமும் வீசிக் குறுகினார் குழாங்க டோறுஞ்
சென்றன பகழி மாரி மேருவை யுருவித் தீர்வ
ஒன்றல கோடி கோடி உளைந்தன வலியு மோய்ந்த.

என்று (இந்திரசித்து) சொல்லி, இளையபெருமாள் மீது எழுகின்ற செயலைப்பார்த்து, (வானரர்கள்) குன்றங்களையும் மரங்களையும் வீசிக் கிட்டினார்கள்; (அவ்வானரக்) கூட்டங்கடோறும் மேருவையும் உருவியே தீர்வனவாகிய பகழிமழை ஒன்றல்லாமற் பல கோடிக்கணக்காகச் சென்றன: (அம்மழைகளினால்) வானரங்கள் வருந்தினவாய், (தம்) வலிமையையும் இழந்தன. (2990)

101. விபீடணன் சொல்ல, இந்திரசித்துள்ளவிடத்துக்கு வந்து இளையபெருமாள் போரில் மூளுதல்

படுகின்ற தன்றோ உன்றன் பெரும்படை பகழி மாரி
விடுகின்ற தன்றோ வென்றி யரக்கனாங் காள மேகம்
இடுகின்ற வேள்வி மாண்ட தினியவன் பிழைப்பு றாமே
முடுகென்றா னரக்கன் தம்பி நம்பியுஞ் சென்று மூண்டான்.

(அப்போது) இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீடணன், (இலட்சு மணனை நோக்கி), வெற்றிபொருந்திய அரக்கனாகிய காளமேகம் பகழி மாரியை விடுகின்றதன்றோ? (அதனால்) உன்னுடைய பெரிய வானர சேனை இறந்துபடுகின்றதன்றோ? (பலி) இடப்படுகின்ற வேள்வி ஒழிந் திட்டது: இனி அந்த இந்திரசித்து (உயிர்) பிழைத்துப்போகாதபடி விரைவா யென்றான்: இளையபெருமாளும், (இந்திரசித்து இருக்குமிடத்துச்) சென்று (போரில்) மூண்டான். (2991)

Koviloor Digital Library

102. அநுமான் வேண்டுகோளின்படி இலட்சுமணன் அவன் தோளின் மீது ஏறுதல்

வந்தானெடுந் தகைமாருதி மயங்காமுக மலர்ந்தான்
எந்தாய்கடி தேறாஎனது இருதோண்மிசை யென்றான்
அந்தாகவென்று உவந்தையனு மமைவாயின னிமையோர்
சிந்தாகுலங் களைந்தானென நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்.

நெடுங்குணமுள்ள மாருதி மயங்காமல் (அயர்வுநீங்கி) வந்து முகம் மலர்ந்து, 'எந்தாய்! எனது இரண்டு தோளின்மீது கடிது ஏறுவாய்' என்று வேண்டினான்; அவனும் அப்படியே யென்று உவந்து உடன்பட்டான்; 'இமையோருடையசிந்தா குலத்தை (இவன்) போக்கிவிட்டான்' என்று (கண்டோர்) கருதும்படி நெடுஞ்சாரிகை திரிபவனானான், (அநுமான்); -அநுமான் சாரிகை திரிவதனால் இந்திரசித்தை இலட்சுமணன் எளிதில் வெல்லலாமென்ற எண்ணமுண்டாக, அவ்வழியால் தேவர்களின் சிந்தா குலத்தைக் களைந்தானென்க. அந்து-கன்னடத்தினின்று தமிழில் வந்து வழங்கிய திசைச்சொலென்பர். (2992)

103-127. இந்திரசித்துக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் நிகழ்ந்த போர்

காராயிர முடனாகிய தெனலாகிய கரியோன்
ஓராயிரம் பரிபூண்டதொ ருயர்தேர்மிசை யுயர்ந்தான்
நேராயின ரிருவோர்களு நெடுமாருதி நிமிரும்
பேராயிர முடையானெனத் திசையெங்கணும் பெயர்ந்தான்.

'ஆயிரம் மேகங்கள் ஒரு சேர நின்றது' என்று சொல்லுதற்கு ஏற்ற (மிகக்கரிய) கொடியனான இந்திரசித்து, ஓராயிரம் பரிபூண்டதான ஒரு உயர்ந்ததேரின்மிசை உயரத்தோன்றினான்: (இலட்சுமணன் இந்திரசித்து என்ற) இருவீரர்களும் நேர்க்குநேராயினர்: நெடியமாருதி, (திரிவிக்கிர மனாகி) ஓங்கிய ஆயிரம்பேர் படைத்த திருமால் போல எல்லாத்திசைகளி லும் சென்றான்; -'காராயிரமுடனாகிய தெனலாகிய' என்பதை, விரைவு பற்றிப் பரிக்கு உவமை கூறியதாகப் பொருள்கூறுவாரு முளர். பற்றிப் பரிக்கு உவமை கூறியதாகப் பொருள் கூறுவாரு முளர். (2993)

104. தீயொப்பன வுருமொப்பன வுயிர்வேட்டன திரியும்
பேயொப்பன பசியொப்பன பிணியொப்பன பிழையா
மாயக்கொடு வினையொப்பன மனமொப்பன கழுகின்
தாயொப்பன சில வாளிகள் துரந்தான்துயில் துறந்தான்.

துயிலை நீத்தவனாகிய இலட்சுமணன்,- (எரிக்குந்தன்மையுள்ள) தீயை யொப்பனவும், (உக்கிரமுள்ள) இடியையொப்பனவும், உயிரை விரும்பியன வாய்த் திரியும் பேயையொப்பனவும், (உள்ளிருந்து வருந்துவனவான)

Koviloor Digital Library

பசியையொப்பனவும், (உள்ளும் புறனுமிருந்து வருத்துவனவான பிணியையொப்பனவும், தவறாது பயன் விளைத்துப் பிரகிருதி சம்பந்தத்தாலுளதாகிய கொடிய வினையை யொப்பனவும், விரைந்துசெல்லும் மனத்தையொப்பனவும், கொத்தியுணவளிக்கும் கழுகின் தாய்ப்பறவையொப்பனவுமான சில அம்புகளைத் துரந்தான்.

வாளி-அம்பு. இலக்கு ஆனவனைத் தவறாமற் பயனை நுகர் வித்தலில், வினை உவமை. தாய்ப்பறவை தம்குஞ்சுகளுக்கு உணவளிக்குந் தன்மையன: கழுகுகட்கு இரை தருதலால், 'கழுகின் தாயொப்பன' என்றது. (2994)

105. அவ்வம்பினை யவ்வம்பினின் அறுத்தா னிக லரக்கன்
எவ்வம்பினி யுலகத்துள தென்னும்படி யெய்தான்
எவ்வம்பர எவ்வெண்டிசை எவ்வேலைகள் பிறவும்
வவ்வுங்கடை யுகமாமழை பொழிகின்றது மான.

வலிமைபொருந்திய அரக்கன்-(இலக்குவன் எந்த அம்புகளை விடுத்தானோ) அந்த அம்புகளை அவ்வாறான அம்புகளினாலேயே முறித்துத் த்ள்ளினான்: (பின்பு), ஆகாயம் எவ்வளவு உண்டோ, எட்டுத்திசைகள் எவ்வளவு (தூரம் உண்டோ) எத்துணைச் சமுத்திரங்கள் (உண்டோ, அவைகளையும்) மற்றைப் பிரதேசங்களையும் கவிந்து கொள்கின்ற கடையுகத்து மிக்க மழைகள் பொழிவதையொப்ப, 'இனி எந்த அம்பு உலகத்து (மிச்சமாக) உள்ளது (எந்த அம்பும் மிச்சம் இல்லை)' என்னும்படி மிகப் பல அம்புகளை இலட்சுமணன் தொடுத்துவிட்டான். (2995)

106. ஆயோனெடுங் குருவிக்குல மென்னுஞ்சில வம்பால்
போயோடிடத் துரந்தான் அவை பொறியோவென மறியத்
தூயோனுமத் துணைவாளிகள் தொடுத்தானவை தடுத்தான்
தீயோனுமக் கணத்தாயிரம் நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்.

அந்த இந்திரசித்து,நெடிய குருவிக்கூட்டமென்று சொல்லுதற்குரிய சில அம்புகளினால் (அவைகளை) ஒழிந்துபோய் விடும்படி துரந்தான்: அவை தீப்பொறியோவென்னுமாறு மீண்டிட, பரிசுத்தனாகிய இலட்சுமணனும் (பின்னும்) அத்துணை வாளிகள்தொடுத்தான்: அவற்றைத் தடுத்தவனாய்க் கொடியவனாகிய இந்திரசித்தும், அக்கணத்தில் ஆயிரம் நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்; -கீழைச்செய்யுளில் அரக்கன் அம்பு எய்தனெனக் கொள்பவர் 'ஆயோன்... துரந்தான்' என்பதுவரை அநுவாதமாகக்கொண்டு, அந்த இலக்குமணனும் அத்துணைவாளிகளால் அவற்றைத் தடுத்தான்: இந்திரசித்து சாரிகை திரியலானனென்பர். (2996)

107. கல்லுந்நெடு மலையும்பல மரமுங் கடைகாணும்
புல்லுஞ்சிறு கொடி யும்மிடை தெரியாவகை புரியச்
செல்லுந்நெறி தொறுஞ்சென்றன தெறுங்கால்புரை மறவோன்
மல்லின்முதிர் தேருஞ் சின வயமாருதி தாளும்.

Koviloor Digital Library

(இந்திரசித்தின்தேர் சாரிகைவரவே இலட்சுமணன் வாகனமாகிய அநுமானுஞ் சாரிகைவர) அப்போது கற்களும் நெடியமலைகளும் பலமரங் களும் (தாவரவருக்கத்திற்) கடையாய் நின்ற புல்லும் சிறுகொடியும் வேறுபாடு தெரியாதபடி (எல்லாவிடத்திலும், சமனாக) விரும்பிச் செல்லு கின்ற வழிதோறும், யுகாந்தகாலத்திலே உயிர்களையெல்லாம்) அழிக்கின்ற சண்டமாருதத்தையொத்த மறத்தையுடையவனான இந்திரசித்தின் வலிமை மிக்கதேரும், சினங்கொண்ட வலிய மாருதியின் கால்களும் சென்றன.

அநுமன் கால்சென்றவழி இந்திரசித்தின்தேரும், இந்திரசித்தின் தேர் சென்றவழி அநுமன்காலும், கல் மலை முதலிய இடவேறுபாடு கருதாது ஒரு நிகராகச் சென்றன வெனக. (2997)

108. இருவீரரு மிவனின்னவ னிவனின்னவ னென்னச்
செருவீரரு மறியாவகை திரிந்தார்கணை சொரிந்தார்
ஒருவீரரு மிவரொக்கிலர் எனவானவர் உவந்தார்
பொருவீரையும் பொருவீரையும் பொருதாலெனப் பொருதார்.

(இந்திரசித்து இலட்சுமணன் என்ற) இருவீரர்களும் 'இவன் இன்னான், இவன் இன்னான்' என்று போர்வீரரும் அறியாவகை (சாரி) திரிந்தவராய்க் கணைகளைப் பொழிந்தார்கள்; (அப்போது) 'ஒருவீரரும் இவரை ஒத்திலர்' என்று தேவர்களும் பாராட்டிக் கூறினார்கள்: (அலை) மோதுகின்ற கடலும் அலை மோதுகின்ற கடலும் (தம்மிற்) பொருதாலென (அவ்விரு வீரரும்) பொருதார்கள்; -வீரை-கடல். (2998)

108. விண் செல்கில செல்கின்றன விசிகம்மென இமையோர்
கண்செல்கில மனஞ்செல்கில கணிதம்உறு மெனினோர்
எண்செல்கில நெடுங்காலவன் இடைசெல்கிலன் உடன்மேற்
புண்செல்வன வல்லாலொரு பொருள் செல்வன தெரியா.

'(எய்த) அம்புகள் விண்ணிற் செல்கில, செல்கின்றன' என்று உணருமாறு தேவர்களின் கண்களும் செல்கில: மனமுஞ் செல்கில: எண்ணுவதற்கு (அந்த அம்புகள்) அடங்குமெனிலோ, ஓரெண்ணும் செல்லவில்லை (அவை கணக்கிடமுடியாதபடி மிக்குள்ளன என்றபடி): (அவ்வம்புகளின்) இடையே நெடியவாயு தேவனும் செல்லமாட்டாதவனாயினன் (அவ்வளவு நெருங்கி யிருந்தன): (அவைகளைப்பற்றித் தெரிந்தனஎல்லாம்) உடலின் மீது புண் செல்வனவல்லாமல் வேறொருபொருள் செல்லுந் தொழில்கள் காணப் பட்டில; -விண்-ஆகுபெயர். கண்முதலியவற்றின்பின் உம்மைகள் விகாரத் தால் தொக்கன. கால் அவன்-கால் என்று சொல்லப்படுகின்ற அத்தேவன்: வாயுதேவன்: சொற்பொருட்பின்வருநிலையும் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி யும் காண்க. மேற்செய்யுளிலும் இதுகாண்க. புண்செல்லல்-புண் தோன்றுதல். (2999)

Koviloor Digital Library

110. எரிந்தேறின திசையாவையும் இடியாமெனப் பொடியாய்
நெரிந்தேறின நெடுநாணொலி படர்வானிறை யுருமின்
சொரிந்தேறின சுடுவெங்கணை தொடுந்தாரகை முழுதும்
கரிந்தேறின உலகியாவையுங் கனல்வெம்புகை கதுவ.

பரந்த வானத்தில் யாவையும் தெரியும்படி மிக்குத் தோன்றிய நெடிய நாணொலி நிறைகின்ற இடிபோல (க்காணப்பட, அவ்விருவீரரும்) சொரிந்த தனால் வெளியேறின சுடுவெங்கணைகள் உலகெங்கும் கனலின் வெவ்விய புகை கதுவ (ஒன்றையொன்று மோதி)ப் பொடியாகி இடிபோல எரிந்து கொண்டு திசையெங்கும் பரவின: (ஆகாயத்துத்) தோன்றுகின்ற நட்சத்திர முழுதும் (அந்த அம்புகளினாற்) கரிந்துகொண்டு பரவிநின்றன. (3000)

111. வெடிக்கின்றன திசையாவையும் விழுகின்றன இடிவந்து
இடிக்கின்றன சிலைநாணொலி இருவாய்களு மெதிரக்
கடிக்கின்றன கனல்வெங்கணை கலிவா னுற விசைமேல்
பொடிக்கின்றன பொறிவெங்கன லிவைகண்டனர் புலவோர்.

வில்நாணியினொலி,-திசையாவையும் வெடிக்கின்றனவாய், விழுகின்றனவான இடிபோலத்தோன்றி ஒலிக்கின்றனவாயின: (வில்லின்) இரண்டு முனைகளும் எதிர்தலாலே (வளைதலாலே) (உடலிற்) கடிக்கின்றன வான கனலைக் கொண்டகொடிய அம்புகள், -ஒலியைக்குணமாகக் கொண்ட வானத்திற்பொருந்தச் சென்ற விசையினால் மேலே வெங்கனற் பொறியைத் தோற்றுவிப்பனவாயின: இவற்றையெல்லாம் தேவர்கள் கண் டார்கள்; -இருவாய்களும் எதிரக்கடிக்கின்றன என்று எடுத்து இரண்டு வீரரின் வாய்களும் மாறுபட்டு(க் கோபத்தால் நெறுநெறென)க் கடிப்பன வாயின என்றுமாம். (3001)

112. கடல்வற்றின மலையுக்கன பருதிக்கனல் கதவுற்று
உடல் பற்றின மர முற்றன கனல் பட்டன உதிரம்
சுடர்வற்றின சுறுமிக்கது துணிபட் டுதிர் கணையின்
திடர்பட்டது பரவைக் குழி திரியுற்றது புவனம்.

(அவ்விருவரும் எய்த அம்புகளினால்), கடல்களெல்லாம் வற்றின; மலைகள் பிளவுபட்டன; சூரியனுடைய உடல் (முழுதும்) கனலாற்கதுவப் பட்டுப் பற்றியெரிந்தது; மரங்கள் உற்றனவான கனலினால் அழிந்தன; இரத்தம், சுடர்வற்றின; சுறுநாற்றம், மிக்குத்தோன்றிற்று; துணிபட்டு உதிர் கின்ற கணைகளாலே கடலாகிய குழிந்தஇடம் மேடாகிவிட்டது; புவனமும் சுழன்றது. (3002)

113. எரிகின்றன வயில்வெங்கணை யிருசேனையு மிரியத்
திரிகின்றன புடைநின்றில திசைசென்றன சிதறிக்
கரிபொன்றின பரிமங்கின கவிசிந்தின கடல்போற்
சொரிகின்றன பொருசெம்புனல் தொலைகின்றனர் கொலையால்.

Koviloor Digital Library

(இருவரும் விடுத்த) எரிகின்றனவான கூரிய வெவ்வியகணைகள்,- இருசேனைகளும் நிலைகெடும்படி திரிவனவாய் அங்குத்தானே நில்லாமல் திக்குகளிற் சிதறிச் சென்றன; (அக்கணைகளினால்), யானைகள் இறந்தன; குதிரைகள் அவிந்தன; வானரங்கள் சிதறின: கடல்போல (அலை) மோது கின்ற இரத்தம் வெளிப்படுவனவாயின; (பலவீரர்களும்) கொலையால் உயிர்தொலைபவராயினர். (3003)

114. புரிந்தோடின புதைந்தோடின பொரிந்தோடின புகைபோய்
எரிந்தோடின கரிந்தோடின இடமோடின வலமே
திரிந்தோடின செறிந்தோடின விரிந்தோடின திசைமேற்
சரிந்தோடின கருங்கோளரிக் கிளையான்விடு சரமே.

கருநிறமுடைய வலிய சிங்கம் போன்ற ஶ்ரீராமனுக்கு இளையவனாகிய இலட்சுமணன் விடுத்த சரங்களுள் சில, வளைந்தோடின; (சில), புகைந் தோடின; (சில), பொரிந்தோடின; (சில), புகை நீங்கி எரிந்தவண்ணமோடின; (சில), கரிந்தவண்ணம் ஓடின; (சில) இடமோடின; (சில), வலமே திரிந் தோடின; (சில), நெருங்கியோடின; (சில ஒன்று நூறாகி), விரிந்தோடி; (சில), திக்குகளிற் சரிந்து ஓடின. (3004)

115. நீரொத்தன நெருப்பொத்தன பொருப்பொத்தன நிமிருங்
காரொத்தன உருமொத்தன கடலொத்தன கதிரோன்
தேரொத்தன விடைமேலவன் சிரிப்பொத்தன வுலகின்
வேரொத்தன செருவொத்திகல் அரக்கன்விடு விசிகம்.

போரிலே ஒத்துப்போர்செய்கின்ற இந்திரசித்து விடுத்த அம்புகளுட் சில, நீரையொத்தன; (சில), நெருப்பையொத்தன; (சில), மலையையொத்தன; (சில), வானத்து நிமிரும்மேகத்தையொத்தன; (சில), இடியையொத்தன: (சில), கடலையொத்தன; (சில) சூரியன்தேரைப்போன்றன; (சில), இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு ஊர்பவனாகிய சிவபெருமானின் சிரிப்பையொத்தன; சில (அச்சத்துத்தோன்றிய) உலகத்தின் வேர்வைநீரை யொத்தன;

சொற்பொருட்பின்வருநிலை. நீரொத்தன என்பதற்கு-மேகத்தினின்று நீர்த்தாரை வெளிப்படுவதுபோல விற்களினின்று அம்புகள் வெளிப்பட்டன எனக்கருத்துக் காணலாம். வேர்-மூலமெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. உலகம் நிலைகெடும்படி களைந்து வெளிவிட்ட வேரை யொத்தன என்க. (3005)

116. ஏமத்தடங் கவசத்திக லகலத்தன இருவோர்
வாமப் பெருந் தோள் மேலன வதனத்தன வயிரத்
தாமத்தன மார்பத்தன சரணத்தன தத்தம்
காமக்குல மடமங்கையர் கடைக்கண்ணெனக் கணைகள்.

Koviloor Digital Library

காமத்தையுண்டாக்குகின்ற குலத்திற் பிறந்த மடமைக் குணம்பூண்ட தம் தமது மங்கையரின் கடைக்கண்களைப்போல, (இந்திரசித்தும் இலட்சுமண னும் என்ற) இருவோர்விட்ட அம்புகள்,-பாதுகாவலாகிய பெரிய கவசத் தின் வலிய பரப்பில் தங்குவனவும் அழகிய பெரிய தோளிற் பதிவனவும், முகத்திற் பாய்வனவும், உறுதியான மாலையை யணிந்தனவான மார்பிற் பாய்வனவும், இரண்டுகால்களிலும் பாய்வனவு மாயின: -மங்கையர் கண்கள் போல மார்பு முதலியவிடங்களில் அம்புகள் பாய்ந்தன என்றபடி. (3006)

117. எந்நாளினின் எனத்தேவர்க ளெத்தானவ ரெவரே
அன்னார்செரு வொத்தாரென இமையோரெடுத் தார்த்தார்
பொன்னார்சிலை யிருகால்களு மொருகால்பொறை உயிரா
முன்னாளினி லிரண்டாம்பிறை முளைத்தாலென வளைத்தார்.

பொற்கட்டு அமைந்த விற்களின் இருமுனைகளும் ஒருமுறை பொறை யுயிர்க்குமாறு முதற்பட்சமாகிய சுக்கிலபட்சத்தில் இரண்டாம் பிறை முளைத்தாற்போல (அவ்விருவரும் சிலையை) வளைத்தார்; 'எந்த நாளினில் எந்தத்தேவர்கள் எந்தத் தானவர் (மற்றுமுள்ள) எவர்தாம் (இந்திர சித்து இலட்சுமணன் என்ற) அவருடைய செருவையொத்துப் போர் புரிந்தார்?' எனத்தேவர்கள் குரலெடுத்து ஆரவாரித்தார்கள்; 116-ஆம் கவியிற் கூறிய அம்புகளின் செய்கைக்குக் காரணம் சிலைபொறை உயிர்த்தமை என்று இங்குக் காட்டுகின்றார். பொறையுயிர்த்தல் (அம்பு களை வெளிப்படுத்துதலால் தம்) பாரம் நீங்குதல். ஒருமுறை வளைத்த வில் அம்புகளை உமிழ்ந்தபடியே இருந்ததென்பார், ஒருகால் வளைத்தார்' என்றார். நாள்-பட்சம்; ''இருணாட்பிறந்த அம்மானை'' என்ற இடத்துங் காண்க. முன்நாள்பூர்வபட்சம். (3007)

118. வேகின்றன வுலகிங்கிவர் விடுகின்றன விசிகம்
போகின்றன சுடர்வெந்தன இமையோர்களும் புலர்ந்தார்
ஆகின்றதொ ரழிகாலமி தாமன்றென வயிர்த்தார்
நோகின்றன திசையானைகள் செவிநாணொலி நுழைய.

இப்போது இவர் விடுகின்றனவான அம்புகளால் உலகங்கள் வேகின்றன; (வானத்திற்) சஞ்சரிப்பனவான (சூரியன் முதலிய) சுடர்கள் வெந்தன; இமை யோர்களும் உடல் வற்றினார்; (அன்றியும்), 'தோன்றுகின்ற ஊழிக்காலம் இதுவாகும், அன்று' என்று அயிர்த்தார்கள்; திக்கஜங்கள், (தம்) செவியிலே நாணியினொலி நுழைய வருந்துவனவாயின. (3008)

119. மீனுக்கது நெடுவானகம் வெயி லுக்கது சுடரும்
மானுக்கது முழுவெண்மதி மழையுக்கது வானம்
தானுக்கது குலமால்வரை தலையுக்கது தகைசால்
ஊனுக்கன வுயிருக்கன உலகத்தினி னெங்கும்.

Koviloor Digital Library

(இருவரும் எய்த அம்புகள் படுவதனால்), நெடிய வானத்திலிருந்து நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன; சூரியனும் வெம்மையை யுகுத்திட்டது; முழு வெண்மதி மானைச் சிந்திவிட்டது, வானம் மழைகளைச் சிந்திற்று; அஷ்ட குலாசலமும் பொடியாகி விட்டன; உலகத்திலெங்கும் (எல்லாப் பிராணி களும்) உடம்பைச் சிந்தினவாய் உயிரைச்சிந்தின; பெருமைமிக்க (பல) தலைகள் கீழ் சிந்தின: மீன், வரை, தலை என்பன-சாதியொருமையாதலால், ஒருமை முற்றைக் கொண்டன. தானுக்கதுகுலமால் வரை தலையுக்கது என்பதற்கு-குலமால்வரை உகத்தொடங்கி முதலில் தலையுக்கதெனக் கூறுவாருமுளர். சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி. (3009)

120. அக்காலையி னயில்வெங்கணை யையைந்துபுக் கழுந்தத்
திக்காசற வென்றான்மக னிளங்கோவுடற் செறித்தான்
கைக்கார்முகம் வளையச்சில கனல்வெங் கணை கவசம்
புக்காகமுங் கழன் றோடிட இளங்கோளரி பொழிந்தான்.

திக்குக்களையெல்லாம் குற்றமற வென்றவனான இராவணனுடைய மகனான இந்திரசித்து,-அந்தக்காலத்தில், கூரிய வெவ்விய கணை இருபத் தைந்து புக்கு அழுந்தும்படி இளைய பெருமாளின் உடலிலே நெருங்க விடுத்தான்; இளையசிங்கம் போன்ற இளைய பெருமாளும்,-(தன்) கையிற் பிடித்த வில் வளைய, சில கனல்கின்ற கொடிய அம்புகள் (இந்திரசித்தினது) கவசத்திற் புகுந்து உடலைத்துளைத்து வெளிப்படுமாறு பொழிந்தான். (3010)

121. தெரிந்தான் சில சுடர்வெங்கணை தேவேந்திரன் சினமா
இரிந்தோடிடத் துரந்தோடின இமையோரையு முன்னாள்
அரிந்தோடின எரிந்தோடின அவைகோத்தட லரக்கன்
சொரிந்தா னுயர் நெடுமாருதி தோண் மேலினில் தோன்ற.

வலிமைபொருந்திய அரக்கன், -தேவேந்திரனுடைய சினங்கொண்ட ஐராவதயானை நிலைகெட்டு ஓடிவிட (வில்லை விட்டு) மிக விரைந்து சென்றனவும், தேவர்களையும் முற்காலத்தில் அரிந்தோடினவும், எரிந் தோடினவுமான சில சுடர்கின்ற வெவ்விய கண்ணைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றைக் கோத்து, உயர்ந்துள்ள நெடிய மாருதியின் தோளின்மேல் தோன்றுமாறு பொழிந்தான். (3011)

122. குருதிப்புனல் சொரியக்குணங் குணிப்பில்லவன் குணபால்
பருதிப்படி பொலிவுற்றதை யிளங்கோளரி பார்த்தான்
ஒருதிக்கிலும் பெயராவகை அவன்றேரினை யுதிர்த்தான்
பொருதிக்கணம் வென்றானெனச் சரமாரிகள் பொழிந்தான்.

எண்ணமுடியாத (மிக்க) குணங்களையுடையவனான அநுமன் குருதிநீர் சொரிவதனால் கீழ்திசையிற் சேர்ந்த (உதிக்குந் தருணத்தையடைந்த

Koviloor Digital Library

சூரியன்போலப் பொலிவுற்றதை இளைய சிங்கம் போன்ற இலட்சுமணன், -பார்த்து, 'பொருது இக்கணத்தில் தானே வென்றானாவன்' (என்று கண்டோர்) கருதும்படி சரமாரி களைப் பொழிந்து, ஒருதிக்கிலும் பெயர்ந்து செல்லமுடியாதபடி அந்த இந்திரசித்தின் தேரை(ப் பொடிப் பொடியாக) உதிரச்செய் தான். (3012)

123. அத்தே ரழிந் ததுநோக்கிய இமையோரெடுத் தார்த்தார்
முத்தேவரு முவந்தாரவ னுருமேறென முனிந்தான்
தத்தாவொரு தடந்தேரினைத் தொடர்ந்தான் சரந் தலைமேற்
பத்தேவின னவை பாய்தலி னிளங்கோளரி பதைத்தான்.

அந்த இந்திரசித்தின் தேர் அழிந்ததை நோக்கிய தேவர்கள் எடுத்து (ஓங்கியகுரலுடன்) ஆரவாரித்தார்கள்; (அயன் அரி அரன்என்னும்) மூன்று தேவர்களும் மகிழ்ந்தார்கள்; அந்த இந்திரசித்து இடியேறுபோலச் சினந்து பாய்ந்துசென்று ஒரு பெரியதேரினைத் தொடர்ந்தேறி, (பின்பு) பத்துச் சரங்களை (இலட்சுமணனுடைய) தலைமேல் ஏவினான்; அவை பாய்த லினால், இளையபெருமாள் பதைத்தார். (3013)

124. பதைத்தானுடல் நிலைத்தான்சில பகுவாயயிற் பகழி
விதைத்தா னவன்விலக்காதமுன் விடைமேல்வரு விமலன்
மதத்தாலெதிர் வருகாலனை யொருகாலுற மருமத்து
உதைத்தா லெனத் தனித்தோர்கணை யவன் மார்பினி லுதைத்தான்.

பதைத்த இலட்சுமணன்,-உடம்பு தேறினவனாய் சில பிளவுபட்ட வாயை யுடைய கூரிய அம்புகளை வித்தினான்; அவ்விந்திரசித்து (அவைகளை) விலக்குவதற்கு முன்னமே, விடைமேல் வருகின்ற விமலனான சிவபெரு மான் உடற்கொழுப்பினால் எதிர்த்து வந்த யமனை ஒருகால் மருமத்திலே யூன்ற உதைத்தாற்போலத் தனித்த ஒருகணையை அந்த இந்திரசித்தினுடைய மார்பிலே செலுத்தினான். (3014)

125. கவசத்தையும் நெடுமார்பையுங் கழன்றக்கணை கழிய
அவசத்தொழி லடைந்தானதற் கிமையோரெடுத் தார்த்தார்
திவசத்தெழு கதிரோனெனத் தெரிகின்றதொர் கணையால்
துவசத்தையுந் துணித்தேயவன் மணித் தோளையுந் துளைத்தான்.

(இலட்சுமணன்விடுத்த) அந்த அம்பானது (இந்திரசித்தினுடைய) கவசத்தையும் நெடிய மார்பையும் (தொளைத்துக் கொண்டு) வெளிப்பட்டு அப்பாற்செல்ல, மெய்ம்மறந்த தன்மையை யடைந்தான், (இந்திரசித்து); அதற்காகத் தேவர்கள் குரலெடுத்து ஆரவாரித்தார்கள்; (அப்போது இலட்சு மணன்), -பகலில் உதயமாகின்ற சூரியனைப்போலத் தோன்றுகின்றதான

Koviloor Digital Library

ஒருகணையினாலே (அந்த இந்திரசித்தின் தேர்த்) துவசத்தையுந் துணித்து அவனுடைய அழகிய தோள்களையும் தொளைத்திட்டான். (3015)

126. உள்ளாடிய வுதிரப்புனல் கொழுந்தீயென வொழுகத்
தள்ளாடிய வடமேருவிற் சலித்தா னுடல் தரித்தான்
தொள்ளாயிரங் கடும்போர்க்கணை துரந்தானவை சுடர்போல்
விள்ளாநெடுங் கவசத்திடை நுழையாதுக வெகுண்டான்.

(அவ்வாறு இலட்சுமணனெய்த அம்பினால்) உள்ளே ஓடிக் கொண்டிருந்த இரத்தநீர் கொழுவிய நெருப்புச்சுவாலைபோல வெளிப்பட, தள்ளாடிய வடமேருவைப் போல முதலில் இந்திரசித்து நிலைகலங்கினான்; (உடனே) உடம்புநிலைநிற்கப்பெற்றவனாய், தொள்ளாயிரம் கடிய போர்க் கணைகளை (இலக்குமணன்மீது) துரந்தான்; அவை சுடரைப் போன்ற பிளவாத (இலக்குமணனது) நெடிய கவசத்தினிடையே நுழையாது சிந்திவிடவே அரக்கன் சினந்தான். (3016)

127. மறித்தாயிரம் வடிவெங்கணை மருமத்தினை மதியாக்
குறித்தாயிரம் பரித்தேரவன் விடுத்தானவை குறிபார்த்து
இறுத்தானெடுஞ் சரத்தாலொரு தனிநாயகற் கிளையோன்
செறித்தா னுடல்சில பொற்கணை சிலை நாணறத் தெரிந்தான்.

ஆயிரம்பரிபூண்ட தேரையுடையவனான இந்திரசித்து, -மீண்டும் வெவ்விய வடித்துக்கூராக்கின ஆயிரங்கணைகளை மருமத்தைக் குறியாக எண்ணி விடுத்தான்: ஒப்பற்றதனிநாயகற்கு இளையவனான இலட்சுமணன், நெடுஞ்சரத்தாற் குறிபார்த்து அவற்றையெல்லாம் முறித்திட்டு, சில பொற் கணைகளை (அவ்விந்திரசித்தின் உடலிலே நெருங்கச் செலுத்தினான்; சில பொற்கணைகளைச்) சிலையின் நாணியறும்படி தெரிந்துவிடுத்தான். (3017)

128. இந்திரசித்து சலித்தல்

வில்லிங்கிது நெடுமால்சிவ னயன் மேலவர் தனுவே
கொல்லென்றுகெண் டயிர்த்தான்நெடுங் கவசத்தையுங் குலையாச்
செல்லுங் கொடுங் கணையாவையுஞ் சிதையாமையுந் தெரிந்தான்
வெல்லுந்தரம் இல்லாமையு மறிந்தானகம் மெலிந்தான்.

'இப்போது இவ்விலட்சுமணன் பிடித்துள்ள வில்', நெடுமால் சிவன் பிரமன் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிறந்த தேவர்களின் தனுவேதானோ?' என்று திகைத்துக் கருதி (இந்திரசித்து) ஐயுற்றான்: (தன்னுடைய) நெடிய கவசத்தையும் அழித்துக் கொண்டு செல்கின்ற கொடியகணை எல்லாமும் அழிவுபடாமலிருப்பதையும் ஆராய்ந்தான்: (தான்) வெல்லுந்தன்மை இல்லாமையையும் அறிந்தவனாய் மனம் மெலிந்தான். (3018)

Koviloor Digital Library

129. இந்திரசித்து சலித்தமையை விபீடணன் இலட்சுமணனிடம் கூறல்

அத்தன்மையை யறிந்தானவன் சிறுதாதையு மணுகா
முத்தன்முக நோக்காவொரு மொழிகேளென மொழிவான்
எத்தன்மையு மிமையோர்களை வென்றானிகல் வென்றாய்
பித்தன் மனந் தளர்ந்தானினிப் பிழையானெனப் பகர்ந்தான்.

அந்த இந்திரசித்தின் சிற்றப்பனான விபீடணாழ்வானும், (இந்திரசித்தின்) அந்தத்தன்மையை யுணர்ந்து (இலட்சுமணனை) நெருங்கி, முத்திக்கு உரிய திருமாலினமிசமான இலட்சுமணனுடைய முகத்தை நோக்கி 'ஒரு மொழி கேள்' என்று மொழிபவனாய், 'எந்த நிலைமையிலும் (எப்படிப்பட்டவரா யிருந்தாலும்) இமையோர்களை வென்றவனான இவனைப் போரில் வென்றவனானாய்; (எவ்வாறெனில்?-) (போர்ப்) பித்துப்பிடித்தவனான இவ்விந்திரசித்து மனஞ்சோர்ந்திட்டான்; இனி, உயிர்பிழையான்' என்று கூறினான். (3019)

130-131. இந்திரசித்து பலவகை அஸ்திரங்களைத் தொடுத்தலையும், இலட்சுமணன் அவற்றை மாற்றுதலையும் கூறும்

கூற்றின்படி கொதிக்கின்றவக் கொலைவாளெயிற் றரக்கன்
ஏற்றஞ்சிலை நெடுநாணொலி யுலகேழினு மெய்தச்
சீற்றத்தலைத் தலைசென்றுற விதுதீரெனத் தெரியாக்
காற்றின்படை தொடுத்தானவ னதுவேகொடு காத்தான்.

கூற்றினையொப்பக் கொதிக்கின்றவனான அந்தக் கொலைபுரியும் வாட்படையையும் எயிற்றையுமுடைய அரக்கன் (இந்திரசித்து) ஏற்றிய சிலையின் நெடியநாணொலி உலகேழினுஞ் சென்றுசேர, சீற்றம் தலைக்கு மேற் சென்று பொருந்த, 'இதைப் போக்குவாய்' என்றுசொல்லி ஆராய்ந்து, வாயுபகவானைத் தேவதையாகக்கொண்ட அம்பைத் தொடுத்தான்; அவ் விலக்குமணன் அதனையேகொண்டு தடுத்தான்; -முதல் நூலில் வெவ்வேறு அஸ்திரங்களை விடுத்தே இந்திரசித்தின் அஸ்திரங்களை இலக்குமணன் போக்கியதாக உள்ளது. (3020)

131. அனலின்படை தொடுத்தானவ னதுவேகொடு தடுத்தான்
புனலின்படை தொடுத்தானவ னதுவேகொடு பொறுத்தான்
கனவெங்கதி ரவன்வெம்படை துரந்தான் மனங் கரியான்
சினவெந்திற லிளங்கோளரி யதுவேகொடு தீர்த்தான்.

ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை (இந்திரசித்து) தொடுத்தான்: அவ்விலக்குமணன் அதனையேகொண்டு தடுத்தான்: வாருணாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தான் (இந்திரசித்து): இலட்சுமணன் அதனையேகொண்டு தாங்கினான்;

Koviloor Digital Library

நெருங்கிய வெவ்விய கிரணங்களையுடையவனான சூரியனது வெவ்விய அஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான், கரியமனமுள்ளவனான இந்திரசித்து: சினம் பொருந்திய வெவ்விய திறலையுடைய இளையசிங்கமான இலட்சுமணன், அந்தச் சூரியாஸ்திரத்தையே கொண்டு போக்கினான்; -'மனங்கரியான்'- பாவச் சிந்தையை யுடையவன். (3021)

132. இந்திரசித்து அஸ்திரம் விடுதல்

இதுகாத்திகொ லென்னாவெடுத்து இசிகப்படை யெய்தான்
அதுகாப்பதற் கதுவே யள வென்னாத்தொடுத் தமைந்தான்
செதுகாப்படை தொடுப்பேனென நினைந்தான் திசைமுகத்தான்
முதுமாப்படை துரந்தானினி முடிந்தாயென மொழிந்தான்.

'இதுதன்னைக் காப்பாயோ?' என்றுசொல்லி எடுத்து இசிகப்படையை (இந்திரசித்து) எய்தான்: அதனைக்காப்பதற்கு அதுவே தக்கவளவினதென்று அதனையே தொடுத்து (இலட்சுமணன்) அடக்கினான்; (பிறகு), அழியாத படையைத் தொடுப்பேனென்று நினைத்தவனாய், நான்முகத்தையுடைய வனான பிரமதேவனது முதுமாப்படையை விட்டு, 'இனி (நீ) இறந்தவனா வாய்' என்று மொழிந்தான், (அந்த இந்திரசித்து); -இசிகப்படை-இஷீகாஸ்த்ர மென்ப. (3022)

133. போர் காண வந்த தேவர்களின் அச்சம்

வானின்றலை நிலைநின்றவவ் மழுவாளியும் மலரோன்
தானும்முனி வரரும்பிற தவத்தோர்களும் அறத்தோர்
கோனும்பிற பிறதேவர்கள் குழுவும்மனங் குலைந்தார்
ஊனம்மினி யிலதாகு விளங்கோக்கென வுரைத்தார்.

வானத்தினிடத்து இருந்தவராகிய சிவபெருமானும் பிரமதேவனும் முனிவரரும் பிறதவத்தோர்களும் அறத்தையுடையரான தேவர்கட்குத் தலைவனும் (இந்திரனும்), மற்றுமுள்ள தேவ வர்க்கங்களும்; மனம்நடுங்கி, 'இளையபெருமாளுக்கு இனி ஊனம் இல்லாதிருக்க' என்று உரைத்தார்.

'இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்ததனாலே ஊனம்உள தாகும்' என்று அஞ்சி, மழுவாளிமுதலியோர் 'ஊனம் இலதாகுக' என்றனர். (3023)

134. இந்திரசித்து பிரமாத்திரம் தொடுத்ததை இலட்சுமணன் காணுதல்

ஊழிக்கடை யினுமத்தலை யுலகியாவையு முண்ணும்
ஆழிப்பெருங் கனல் தன்னொடு சுடரென்னவு மாகாப்
பாழிச்சிகை பரப்பித்தனி படர்கின்றது பார்த்தான்
ஆழித்தனி முதனாயகற் கிளையா னது மதித்தான்.

Koviloor Digital Library

ஆழியையுடைய ஒப்பற்ற தலைவனான ஸ்ரீராமனுக்கு இளையவனான இலட்சுமணன், -யுகாந்த காலத்தில் (யாவும்) அழிகின்ற அப்போது உலகு எவற்றையும் உண்ணுகின்ற கடலிடையே யுள்ள பெரியவடவைக்கனலினு டனே சூரியன் என்றாலும் உவமைபெறாத வலியசுவாலைகளைப் பரப்பிக் கொண்டு தனியே (பிரமாத்திரம்) படர்கின்றதைப் பார்த்தவனாய், அது குறித்து எண்ணினான். (3024)

135. இலட்சுமணன் தானும் பிரமாத்திரம் விடுமாறு துணிதல்

மாட்டா னிவன் மலரோன்படை முதற்போதுதன் வலத்தால்
மீட்டானலன் தடுத்தானலன் முடிந்தானென விட்டான்
காட்டாதினிக் கரந்தாலது கருமம் அல தென்னாத்
தாட்டாமரை மலரோன்படை தொடுப்பேனெனச் சமைத்தான்.

'வலிமையற்றவனாகிய இவன், பிரமாத்திரத்தை முதற்போதில் (முன் முறையில்) தன்வலிமையினால் மீட்டிலன்; தடுத்திலன்: முடிந்திட்டான்: (ஆகவே, இப்போதும் இறந்தேதீருவான்) என்று கருதி (இந்திரசித்து நம்மீது) விடுத்தான்: இப்போது (நம் திறமையை) வெளிக்காட்டாமல் ஒளித்தால், அது செய்தக்க செயலாகாது' என்று கருதி, (இலக்குமணன்), நாளத்தைக் கொண்டதாமரைமலரின் மீதிருப்பவனாகிய பிரமதேவனுடைய அத்திரத் தைத் தொடுத்துவிடுவே னென்று துணிந்தான். (3025)

136. 'எவர்க்குந் தீமை விளைக்காது, அரக்கன் விடுத்த பிரமாத்திரத்தை மட்டுமே ஒழிக்க' என்று இளையபெருமாள் பிரமாஸ்திரம் விடுதல்

நன்றாகுக உலகுக்கென முதலோன்மொழி நவின்றான்
பின்றாதவ னுயிர்மேற்செல வொழிகென்பது பிடித்தான்
ஒன்றாகவிம் முதலோன்படை தனைமாய்க்கஎன் றுரைத்தான்
நின்றானது துரந்தா னவன் நலம்வானவர் நினைந்தார்.

(அப்போது) முதன்மைபெற்றவனான இலக்குமணன் 'உலகுக்கு(த் தீங்கு விளையாமல்) நன்மையுண்டாகுக' என்று இந்த மொழியைக் கூறினான்: '(பிரமாஸ்திரத்தை விடுதற்குப்) பின்வாங் காதவனான இந்திரசித்தினுடைய உயிர்மேற்செல்லுதலை ஒழிவாயாக' என்பதையும் உறுதியாகக் கூறினான்; '(பின்னும்) தவறாமல் இந்த முதலோனுடைய படையை (பிரமாத்திரத்தை) மாய்க்க' என்றும் கூறிநின்றானாய், அந்தப் பிரமாத்திரத்தை விட்டான்; வானவர் அந்த இலட்சுமணனுடைய நற்குணத்தை யெண்ணி வியந்தார்கள்; -வியந்த வகை மேற்கவியிற் கூறப்படும். இந்திரசித்துவிடுத்த பிரமாத்திரத் தினால் உலகத்து எவர்க்கும் தீமையுண்டாகாதிருக்கவேணு மென்ற கருத்தி னால் அதனை அடக்குமாறு இலட்சுமணன் பிரமாத்திரத்தை விடுத்தானென்க. (3026)

Koviloor Digital Library

137. தேவர்கள் இலக்குமணனது நற்குணத்தைப் பாராட்டுதல்

தான் விட்டது மலரோன்படை எனின் மற்றிடை தருமே
வான்விட்டது மண்விட்டது மறவோ னுடலறுமே
தேன் விட்டிடு மலரோன்படை தீர்ப்பாயெனத் தெரிந்தான்
ஊன் விட்டவன் மறம்விட்டில னெனவானவ ருவந்தார்.

'இவ்விலக்குமணன் விடுத்தது பிரமாத்திரமாதலால், (அது) வானத்தை அழியாதுவிட்டதும் பூமியை அழியாது விட்டதுமாகி, (இந்திரசித்தினுடலை யறுத்திடு என்றால்) மறத்தை யுடையோனான அந்த இந்திரசித்தினுடல் அறுபட்டுவிடுமே: (அது) பின்னிடையுமோ? (பின்னிடையாது); தேனை வெளியிட்டுச் சிந்துகின்ற மலரிலெழுந்தருளியிருப்பவனான பிரமதேவன் படையைத் தீர்ப்பாயென்றே (இந்தப் படையைத்) தெரிந்து விடுத்தான்: குற்றமற்ற இலட்சுமணன் மறக்குணத்தை வெளிவிட்டானில்லை' என்று வானவர் உவந்து கூறினார்கள்.

'பிரமாஸ்திரத்தையே பிரயோகித்திருத்தலால், இவ்விலட்சுமணன்,அந்த அஸ்திரத்தைவிடுத்தபோது வானையும் மண்ணையும் அழியாமல், இந்திர சித்தையழியென்றால் அழித்திருக்குமே: அவ்வாறு செய்யாமல் அரக்கன் விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தையே ஒழிப்பாயென்று விடுத்தானே! இவனுடைய கருணையை என்னென்பது!' என்று தேவர் வியந்து கூறினார்கள். ஊன்= ஊநம்: வடசொல். மற்று-வினைமாற்று. (3027)

138. இலட்சுமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரம் அரக்கன் விடுத்த அஸ்திரத்தையழித்து எங்குமாதல்

உருமேறுவந் தெதிர்த்தாலத னெதிரேநெருப் புய்த்தால்
வருமாங்கது தவிர்ந்தாலென மலரோன்படை மாயத்
திருமால்தனக் கிளையான்படை யுலகேழையுந் தீய்க்கும்
அருமாகன லெனநின்றது விசும்பெங்கணு மாகி.

நெருப்பைச் செலுத்தினால் அதனெதிரே பேரிடி வந்து எதிர்க்கத் தொடங் கினால் அப்போது (முதலிலே) வந்த அந்த நெருப்புத் தவிர்ந்தாற்போல (இந்திரசித்துவிடுத்த) பிரமாஸ்திரம் மாய்ந்திட்டதாக, திருமாலுக்கு (ஸ்ரீராமனுக்கு) இளையதம்பியாகிய இலட்சுமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரம் உலகேழையும் தீய்க்கவல்ல அரியபெரிய நெருப்புப்போல் ஆகாயத்தி லெங்குமாகி நிறைந்தது; -இலக்குமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரத்துக்கும் இந்திரசித்து விடுத்த பிரமாஸ்திரத்துக்கும், பேரிடிக்கும் நெருப்பிற்குமுள்ள வேறுபாடு இருந்ததென்க. (3028)

Koviloor Digital Library

139. இலட்சுமணன் ஒரு பாணத்தால் பிரமாஸ்திர வேகத்தைத் தீர்த்தல்

படையங்கது படராவகை பகலோன்குல மருமான்
இடையொன்றது தடுக்கும்படி செந்தீயுக வெய்தான்
தொடையொன்றினைக் கணைமீமிசைத் துறுவாய்இனியென்றான்
விடமொன்றுகொண் டொன்றீர்ந்தது போல் தீர்ந்தது வேகம்.

சூரியகுலத்துத் தோன்றியவனான இலட்சுமணன்,- அப்போது அந்த அஸ்திரம் வானத்திற் படராதபடியும் வானத் திடத்திலொன்றிய அதைத் தடுக்கும்படியும் 'இனி', (அந்தப்) பிரமாஸ்திரத்தின்மீது நெருங்குவாய்' என்று சொல்லியவனாய், ஒரு பாணத்தைச் செந்தீப்புறப்பட எய்தான்: ஒரு விடத்தால் மற்றொருவிடம் ஈரப்பட்டதுபோல(இலட்சுமணன் பின்னர் விடுத்த கணையால் முன்விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தின்) வேகம் நீங்கிற்று. விடையொன்றொரு விடமுற்றென என்ற பாடத்துக்கு- ஒருவிடத்தால் மற்றொரு விடம் விடைகொண்டு போனாற்போல எனப் பொருளாம். (3029)

140. இராமலட்சுமணரின் திறமையைத் தேவர்கள் வியந்துகூற, சிவபெருமான் கூறத் தொடங்குதல்

விண்ணோரது கண்டார்வய வீரர்க்கினி மேன்மேல்
ஒண்ணாதன உளவோவென மனந்தேறின ருவந்தார்
கண்ணார்நுதற் பெருமான் இவர்க் கரிதோவெனக் கடைபார்த்து
எண்ணாதிவை பகர்ந்தீர்பொருள் கேளீரென விசைத்தான்.

விண்ணோர் அந்த இலட்சுமணனது செயலைப் பார்த்து, 'வலிமை பொருந்திய வீரராகிய இவ்விராமலக்குமணர்கட்கு இனி மேன்மேல் செய்து முடித்தற்கு அரியனவும் உளவோ?' என்று சொல்லி, (தங்கள் காரியம் நிறைவேறலாமென்று) மனந்தேறினவராய் மகிழ்ந்தார்கள்: கண்பொருந்திய நெற்றியையுடைய சிவபெருமான் (அத்தேவர்களைப்பார்த்து,) 'இவர்க்கு அரியது உண்டோ? என்று கடைவரையிற்பார்த்து உண்மையெண்ணாமல் இவ்வார்த்தைய்ச் சொன்னீர்கள்: உண்மைப்பொருளைக்கேளீர்' என்று சொல்லிக் கூறலானான். (3030)

141-144. சிவபெருமான் தேவர்கட்குக் கூறியது

நாராயண நரரென்றிவ ருளராய் நமக் கெல்லாம்
வேராய்முழு முதற்காரணப் பொருளாய்வினை கடந்தோர்
ஆராயினுந் தெரியாததொர் நெடுமாயையி னகத்தார்
பாராயண மறைநான் கையுங் கடந்தா ரிவர் பழையோர்.

Koviloor Digital Library

இந்த இராமலட்சுமணர், -நாராயணன் நரன் என்று (இருவராக) உள்ளவராய், நமக்கெல்லாம் மூலகாரணமாக, இவ்வண்டங்கட்கெல்லாம் முழுமுதற் கடவுளான காரணவஸ்துவாய், வினைகடந்தவர் ஆராய்ந்தாலும் (அவர்கட்குத்) தெரியாததான ஒப்பற்ற பெரியமாயையினுள் மறைந்திருப்பவராய், (நாம்) பாராயணஞ்செய்கின்ற மறைநான்கிற்கும் அப்பாற்பட்டவர்: இவர் புராணபுருஷராவர்;

திருமாலே உலகத்தார்க்கு ஆசாரியனும் சிஷ்யனும் இருக்க வேண்டிய முறையைக் காட்டுவதற்காக,. பதரிகாச்சிரமத்திலே நர நாராயணராகத் திருவவதரித்து நரனான சிஷ்யனுக்கு நாராயணனென்ற தான் ஆசிரியனாகித் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்தா னென்று நூல்கள் கூறும்; அந்த இருவராய்த் திருவவதரித்த மூர்த்தமே இராமலட்சுமணராகத் திருவவதரித்துள்ளதென்றபடி. -''உன்னை யான் பிரிவதில்லை யொருமுறை பிரிந்து மேனாள், நன்னிலாவெறிக்கும் பூணாய் நரனு நாரணனுமானோம்'' ''பின்னொரு பிறப்பில் யாமே யிராமலக்குவப்பேர் பெற்றோம்'' என்று கண்ணன் வார்த்தையாக வில்லிபாரதத்தில் வருவது காண்க. (3031)

142. அறத்தாறழி வுளதாமென வறிவுந்தொடர்ந் தணுகாப்
புறத்தார் புகுந்த தகத்தாரெனப் புகுந்தன்னது புரப்பார்
மறத்தார்குல முதல்வேரற மாய்ப்பானிவண் வந்தார்
திறத்தாலது தெரிந்தி யாவருத் தெரியாவகை திரிவார்.

அறிவும் தொடர்ந்து நெருங்கமுடியாதபடி (அவ்வறிவுக்கு) அப்பாற்பட்டவரும், தருமமார்க்கம் அழிவுள்ளதாகுமென்கையில் புகுந்துள்ள பூதலத்தவர்போலவே (தாமும்) புகுந்து அந்தத் தருமத்தைப் பாதுகாப்பவருமான அவர்கள், கொடுமையையுடைய அரக்கரின் குலம் முதன்மை பெற்ற வேரோடு அறும்படி ஒழிப்ப தற்காக இங்குவந்துள்ளார்; (ஆயினும், தம்) திறமையால் அச்செயலை யாவரும் ஆராய்ந்து உணராதபடி சஞ்சரிப்பார்; -புகுந்த கத்தார் -பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு, தொகுத்தல். (3032)

143. உயிர்தோறுமுற் றுளன் தோத்திரத் தொருவன்னென வுரைக்கும்
அயிராநிலை யுடையானிவ னவனிவ்வுல கனைத்தும்
தயிர்தோய்பிரை யெனலாம் வகை கலந்தேறிய தலைவன்
பயிராததொர் பொருளின்னதென் றுணர்வீரிது பரமால்.

'உயிர்தோறும் பொருந்தியுள்ளவனாய்த் தோத்திரஞ் செய்தற்கு உரிய ஒப்பற்ற கடவுள் என்று சொல்லத்தக்கவனாகிச் சந்தேகிக்கவேண்டாத நிலையையுடையவன் இந்த இலட்சுமணன்; அந்த இராமனும் இவ்வுலகனைத்திலும் தயிராகத்தோய்தற்குக் காரணமானபிரைமோரென்று சொல்லலாம்படி கலந்து எங்கும் பரந்த தலைவன்: தவறுதலில்லாத ஒப்பற்ற பொருள் இன்னதாகுமென்று நீங்கள் உணர்வீர்: இது, பரமார்த்தமாகும்; -முதற் கடவுளே இருமூர்த்தியாக வந்துள்ளார்: இது உண்மையென்றவாறு (3033)

Koviloor Digital Library

144. நெடும்பாற்கடற் கிடந்தாரும்பண் டிவர் நாங்குறை நேர
விடும்பாக்கிய முடையார்களைக் குலத்தோடற வீட்டி
இடும் பாக்கியத் தறங் காப்பதற் கிசைந்தாரென விதெலாம்
அடும் பாக்கியத் துடைச்செஞ்சடை முதலோன்பணித் தமைந்தான்.

முன்பு நாம் குறை நேர, அழியத்தக்க பாக்கியத்தை யுடையவர்களான அரக்கரைக் குலத்தோடு அறுமாறுகொன்று பொருந்திய பாக்கியத்தை யுடைய அறத்தைக் காப்பதற்கு இசைந்தாரும், நெடியபாற்கடலிலே கிடந்தவரும், இவர் என இதனையெல்லாம், சங்காரத்தொழிலை (த் தனக்கு) உரியதாகக்கொண்டு அஷ்டைசுவரியங்களுக்கு உரியனான செவ்விய சடையையுடைய முதல்வனான சிவபெருமான் சொல்லி அமைந்து நின்றான்.

விடும்பாக்கியமுடையார்-தம்முடைய பாக்கியம் விட்டுப் போகுங் காலத்தை யடைந்துள்ளவர். பாக்கியத்து இடும் அறம்-சௌபாக்கியத்தைக் கொண்ட தருமம் எனினுமாம். (3034)

145. தேவர்கள் பரமார்த்தமுணர்த்திய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து தொழல்

அறிந்தேயிருந் தறியேமவ னெடுமாயையி னயிர்ப்போம்
பிறிந்தோமினி முழுதையமும் பெருமானுரை பிடித்தோம்
எறிந்தோம்பகை முழுதும் மினித் தீர்ந்தோமிடர் கடந்தோம்
செறிந்தோர்வினைப் பகைவாஎனத் தொழுதார்நெடுந் தேவர்.

‘நெருங்கினவரின் தீவினையைப் போக்குபவனே! அறிந்திருந்தே அவனுடைய நெடியமாயையினாலே அறியோமாகிச் சந்தேகிப்போம்; இப்போது ஐயம்முழுதும் நீங்கப்பெற்றோம்: பெருமானாகிய உம்முடைய உரையை (உறுதியுரையாக)க் கொண்டோம்: பகைமுழுதையும் போக்கின வரானோம்: இனித் துயர் தீர்ந்தோமாகி (அவற்றை)க் கடந்திட்டோம்’ என்று சொல்லிப் பெருமை பெற்ற தேவர்கள், (சிவபெருமானைத்) தொழுதார்கள். (3035)

146. இந்திரசித்து இலட்சுமணன் மீது திருமாலின் படையை விடுத்தல்

மாயோனெடும் படைவாங்கிய வளைவாளெயிற் றரக்கன்
நீயேயிது தடுப்பாயெனின் நினக்காரெதிர் நிற்பார்
போயேவிசும் படைவாயிது பிழையாதெனப் புகலாத்
தூயோன் மிசை உலகியாவையுந் தடுமாறிடத் துரந்தான்.

Koviloor Digital Library

மாயையையுடையவனாகிய திருமாலின் நெடிய படையையெடுத்த (வனான) வளைந்த ஒளியுள்ள கோரப்பற்களை யுடையவனான அந்த இந்திரசித்து, 'நீ இதனைத் தடுப்பாயேயானால் உனக்கு எதிரே நிற்கவல்லவர் எவருளர்? (இதனால் நீ இவ்வுலகத்தைவிட்டுப்) போய் விசும்பையடைவாய்: இது தவறாது' எனச் சொல்லி, பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன் மீது உலகெல்லாம் தடுமாறும்படி விடுத்தான்; -மாயோன்படை என்பதற்கு- சக்கரப்படை யென்று ஒரு சாராரும், நாராயணாஸ்திரமென்று மற்றொரு சாராரும் கூறுவர். (3036)

147-148. யாவரும் கைகுவிப்ப, அந்தப் படைக்கு முன்னே இலட்சுமணன் தன்னை நாராயணனாகத் தியானிக்க, அது விலகிச் செல்லுதல்

சேமித்தன ரிமையோர்தமைச் சிரத்தேந்திய கரத்தார்
ஆமித்தொழில் பிறரியாவரு மடைந்தார்பழு தடையாக்
காமிப்பது முடிவிப்பது படிகின்றது கண்டான்
நேமித்தனி அரிதானென நினைத்தா னெதிர் நடந்தான்.

தேவர்கள் சிரத்திலேந்திய கையையுடையவராய்த் தம்மைக் காத்துக் கொண்டனர்; பொருந்திய இத்தொழிலையே (முனிவர் முதலிய) மற்றையோர் யாவரும் செய்தனர்: பழுது அடை யாமல் வேண்டியதை முடிப்பதாகிய அந்தப்படை (கைகூப்புவார்க்குப்) படிந்துபோவதைக் கண்ட இலட்சுமணன், 'ஒப்பற்ற சக்கரப்ப படையைக்கொண்ட அரி, தான்' என்பதை நினைந்தவனாய் (அந்தப்படைக்கு) எதிரே நடந்தான்.

இலட்சுமணன்மேல் பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பினும், திருமாலின் படை இடையிலிருப்பவற்றையெல்லாம் அறுத்துக்கொண்டு செல்லவல்ல தன்மை யதாதலால், தேவர்முதலியோர் 'நம்மை இது துண்டித்து விடுமோ?' என்று அஞ்சிக் கைகுவித்தாராக, அது அவர்களையெல்லாம் ஒன்றுஞ்செய்யாது படிந்துபோயிற்று; அதுகண்ட இலட்சுமணன், வருவது திருமாலின் படை யாதலை அறிந்து, தன்தன்மையைக் காட்டக் கருதித் தன்னைத் திருமாலாக உள்ள நிலையை நினைந்தவண்ணம் அதனெதிரே நடந்தா னென்பதாம். (3037)

148. **தீக்கின்றதிவ் வுலகேழையு மெனச் செல்வதுந் தெரிந்தான்**
நீக்குந்தர மல்லா முழு முதலோனென நினைத்தான்
வீக்கின்றில தயல் சென்றது விலங்காவலங் கொடுமேல்
போய்த்தங்கது கனல்மாண்டது புகைவீய்ந்தது பொதுவே.

இவ்வுலகேழையும் தீக்கின்ற தென்னுமாறு (அந்தப்படை) செல்வதையும் உணர்ந்தான்: ஒழிக்குந்தன்மை உடை யோனல்லாத முழுமுதற்கடவுளே (தான்) என்று நினைந்தான்; பின்பு அங்கே அந்தப்படை, (அவ்விலக்கு

Koviloor Digital Library

மணனை) அழிக்காததாகி விலகிப் பக்கத்துச்சென்று பிரதட்சிணஞ்செய்து அந்தரத்திலே போயிற்று; (அப்போது அது), பொதுவாக (எவர்க்குமாக) நெருப்புச்சுடர்ஒழிந்து புகையும் அற்றது; -போய்த்து-முற்று. (3038)

149. இமையோர் முதலோரின் களிப்பு

ஏத்தாடின ரிமையோர்களும் கவியின்குல மெல்லாம்
கூத்தாடின ரரமங்கையர் குனிந்தாடினர் தவத்தோர்
காத்தாயுல கனைத்தும்மெனக் களித்தாடினர் கமலம்
பூத்தானுமம் மழுவாளியும் முழுவாய்கொடு புகழ்ந்தார்.

இமையோர்களும் (இலக்குமணனைத்) துதித்து ஆடினார்கள்: கவியின் குலத்தார் யாவரும் (ஆனந்தக்)கூத்தாடினர்; அமரமங்கையர் குதித்தாடினர்: தவத்தவர் 'உலகனைத்தும் காத்தவனானாய்' என்று மனமகிழ்ந்தாடினர்: (நாபீ) கமலத்தில் தோன்றியவனான' பிரமதேவனும் அந்தமழுவாளியும், முழுவாயைக்கொண்டு புகழ்ந்தார்; -சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. முழுவாய்கொடு புகழ்தல்-தம்மாலியன்றவரையும் பூர்ணமாகப் புகழ்தல். (3039)

150. இந்திரசித்து பாசுபதாத்திரத்தைத் தொடுக்கக் கருதுதல்

அவனன்னது கண்டானிவ னாரோ?என வயிர்த்தான்
இவனன்னது முதலேயுடை யிறையோனென வியவா
எவனென்னினு நன்றாகுக இனியெண்ணலன் என்னாச்
சிவனின் படை தொடுத்தாருயிர் முடிப்பேனெனத் தெரிந்தான்.

அவ்வாறு திருமாலின்படை போனதைக் கண்ட அந்த இந்திரசித்து 'இவன் ஆரோ?'என்று சந்தேகித்தான்; 'இவன் அந்தச் சக்கரப்படையை யுடைய முதல்வனான தலைவனே' என்று வியந்து, 'எவனானாலும் (என் செயல்) நன்றாகுக; இனி (இதனைப்பற்றி) எண்ணேன்' என்று சொல்லி, சிவனுடைய அஸ்திரத்தை (பாசுபதாஸ்திரத்தை)த் தொடுத்து (இவனுடைய) அரிய உயிரை முடிப்பேனென்று எண்ணினான்; -இவன் அன்னது உடை முதல் இறையோனே என இயையும். இனி, அன்னது முதலேயுடையிறை யோன் என்பதற்கு -அந்தப்படைக்கு முதல்வனும் எல்லாவற்றையுந்தன தாகவுடைய இறைவனுமாவனெனினுமாம். (3040)

151. அதுகண்டு வானோரும் உலகோரும் கலங்குதல்

பார்ப்பான்தரு முலகியாவையு மொருநாளொரு பகலே
தீர்ப்பான்படை தொடுப்பேனெனத் தெரிந்தானது தெரியா
மீப்பாவிய இமையோர்குலம் வெருவுற்ற திப்பொழுதே
மாய்ப்பானென வுலகியாவையு மருகுற்றன மயங்கா.

Koviloor Digital Library

பிரமதேவன்படைத்த உலகை எல்லாம் ஒருநாளின் ஒருபகற் பொழுதில் தானே ஒழிப்பவனான பசுபதியின் படையைத் தொடுப்பேனென்று கருதின (இந்திரசித்தினுடைய) அக் கருத்தை யுணர்ந்து, மேலே பரவியிருந்த தேவர்கூட்டம், அச்சங் கொண்டது; உலகமெல்லாம், 'இப்பொழுதே இவன் (நம்மை) மாய்ப் பான்' என்று மயங்கிக் கலக்கங்கொண்டன. (3041)

152-153. இதை விடின் அழிவது திண்ணமென்று சிவபெருமான் நேரே தந்த படையை இந்திரசித்து விடுதல்

தானேசிவன் தரப்பெற்றது தவநாள்பல வுழந்தே
தானேபிற ரறியாதது தந்தேனெனச் சமைந்தான்
ஆனாலிவ னுயிர்கோடலுக் கையம்மிலை யென்னா
மேனாளுமி தனையேவிடி னெதிர்நிற்பவ ரில்லை.

'இது, நான் பலநாள் வருந்தித் தவஞ்செய்ததனால், சிவபிரான் (பிரதியட்ச மாகவந்து) தானே தரப்பெற்றது: (அன்னான்) பிறரறியாத இதனைத் தந்தேனென்று தானே (அநுக்கிரகித்துக்) கொடுத்தான்: இப்படியானால் இப்படியிருத்தலால், இவன் உயிரை (இதனாற்) கொள்ளுதற்குச் சந்தேகம் இல்லை; முற்காலத்திலும் இதனைவிடினே எதிர்நிற்பவரில்லாதவராயினர்' என்று (இந்திரசித்து) கூறி, -அடுத்த செய்யுளில் 'விட்டான்' என்பதனோடு இயையும். (3042)

153. மனத்தான்மலர் புனல்சாந்தமொ டவிதூபமும் வகுத்தான்
நினைத்தானிவ னுயிர் கொண்டிவ ணிமிர்வாயென நிமிர்ந்தான்
சினத்தானெடுஞ் சிலைநாண்தடந் தோண் மேலுறச் செலுத்தா
எனைத்தாயதொர் பொருளாலிடை தடையில்லதை விட்டான்.

புஷ்பமும் (அர்க்கியபாத்தியங்கட்கு ஏற்ற) ஜலமும் சந்தனமும் (நிவேதனத்திற்கு உரிய) அவிசும் தூபமும் ஆகிய எல்லா வற்றையும் மனத்தினாலேயே வகுத்தவனாய், (இந்திரசித்து), -தியானஞ்செய்து பூசித்தான்; எப்படிப்பட்டதொரு பொருளாலும் இடையே தடையில்லாத அந்தப் படையை (நோக்கி), 'இந்த இலட்சுமணனுடைய உயிரைப் பறித்துக் கொண்டு இங்கேவருவாய்' என்றுசொல்லி, சினத்துடனே நெடியவில்லின் நாணி பெரிய தோள்மேற் பொருந்தச் செலுத்தி மேலெடுத்து விட்டான்: -நிமிர்த்தான் விட்டான்=நிமிர்த்துவிட்டான். (3043)

154-155. அப்போதைய கடுநிலை

சூலங்களு மழுவுஞ்சுடு கணையுங் கனற் சுடரும்
ஆலங்களு மரவங்களு மசனிக் குலமெவையும்
காலன்றன துருவங்களுங் கரும்பூதமும் பெரும்பேய்ச்
சாலங்களும் நிமிர்கின்றன உலகெங்கணுந் தானாய்.

Koviloor Digital Library

(அப்போது அந்தப்பாசுபதத்தினால்), சூலங்களும் மழுக்களும் சுடுகின்ற அம்புகளும் அக்கினிச்சுவாலைகளும் விஷங்களும் பாம்புகளும் இடிக்குல மெல்லாமும் யமனுருவங்களும் கரும் பூதங்களும் பெரியபேய்களின் கூட்டங்களுமாகி உலகெலாம் பரந்து வரலாயின. (3044)

155. ஊழிக்கன லொருபாலத னுடனேதொடர்ந் துடற்றும்
சூழிக் கொடுங் கடுங் காற்றத னுடனேவரத் தூர்க்கும்
ஏழிற்குமப் புறத்தாயுள பெரும்போர்க்கட லிழிந்தாங்கு
ஆழித்தலைக் கிடந்தாலென நெடுந்தூங்கிரு ளடைய.

யுகாந்தகாலத்து அக்கினி ஒருபக்கத்து அதனுடனே தொடர்ந்துவந்து (உலகத்தை) வருத்தாநிற்கும்; (ஒரு பக்கத்துச்) சுழலுந்தன்மையதான கொடியசண்டமாருதம், அந்தப்படைக்கலத்துடனே வாராநிற்க ஏழுகடல் களுக்கும் அப்புறத்ததாகியுள்ள பெரும்புறக்கடல் அங்கு (ப் போர்க் களத்திலே) இழிந்தாற் போன்றுள்ள சேனாசமுத்திரத்திலே கிடந்தாற்போல நெடிய மிக்க இருள்யாவும் (உலகமெல்லாவற்றையும்) தூராநிற்கும்; -சேனாசமுத்திரம் பெரும்புறக்கடல் வந்தாற்போலிருக்க, அது தனக்கு அப்பாலுள்ள இருள்வந்தாற்போலப் பேரிருள்வந்து சேரப் பெறுமென்க. பாசுபதத்தாற் கனலும் காற்றும் இருளும்செறிந்தன. (3045)

156. பாசுபதாஸ்திரத்தால் பலவிடத்துமுண்டான நிலைதிரிவு

இரிந்தார்குல நெடுந்தேவர்க ளிருடிக்குலத் தெவரும்
பரிந்தா ரிது பழுதாகில திருவானெனும் பயத்தால்
நெரித்தாங் கழி குரங்குற்றது பகருந்துணை நெடிதே
திரிந்தா ரிரு சுடரோடுல கொருமூன்றுடன் திரிய.

சிறந்த பெருமைபெற்றதேவர்கள், நிலைகெட்டோடினார்கள்; இருடிக் குலத்திலுள்ள எவரும், 'இது பழுது ஆகுந் தன்மையதன்று: (ஆதலால் இலட்சுமணன்) அழிந்திடுவான்' என்ற அச்சத்தினால் வருந்தினார்; அப்போது வானரங்கள் நொருங்கிப்போய் அழிதலையடைந்தது; (அந்தப் பாசுபதத்தினால் நிகழ்ந்ததுபற்றிச்) சொல்லும் அளவு மிக்கதோ? (அந்தப் படை)திரித லாலே இருசுடர்களோடு உலகொரு மூன்றிலுள்ளவர்களும் உடன்திரிந்தார்; -நெடிதே என்பதன்கருத்து, எவ்வளவு சொன்னாலும் அந்தப் பாசுபதத்தைப் பற்றித் தகுமென்பது. அழி- முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (3046)

Koviloor Digital Library

157. 'வீபீடணன் இதனை விலக்க முடியுமோ?' என்ன, இளையபெருமாள் சிரித்தல்

பார்த்தா னெடுந் தகைவீடண னுயிர் காலுறப் பயத்தால்
வேர்த்தானிது விலக்குந் தர முளதோ முதல் வீரா
தீர்த்தா!என வழைத்தானதற் கிளங்கோளரி சிரித்தான்
போர்த்தா ரடர் கவிவீரரு மவன் தாணிழல் புகுந்தார்.

பெருங்குணமுடையவனான விபீடணன் (அதனைக்) கண்டு, அச்சத்தால் உயிர்ப்புவெளிப்பட உடல்வேர்த்தவனாய், (இலட்சுமணனை நோக்கி), 'இதனை விலக்குதற்கு உரிய ஆதரவு இருக்கின்றதோ? முதல் வீரனே! பரிசுத்தமூர்த்தியே!' என்று கூவினான்: அதற்கு இளையபெருமாள் சிரித்தார்: போர்மாலையை யணிந்த (பகைவரை) அடர்க்கின்ற வானரவீரர்களும், அந்த இலட்சுமணனுடைய பாதநிழலிலே பதுங்கிக்கொண்டார்கள்; -போர்த்தார்-ஒன்றுசேர்ந்தவராய் எனினுமாம். (3047)

158. யாவர்க்கும் அபயமளித்து, இதனைச் சமிப்பிக்குமாறு பாசுபதாஸ்திரத்தையே தொடுப்பேன் என்று இலக்குமணன் கருதுதல்

அவயம்முனக் கவயம்மெனும் அனைவோரையு மஞ்சல்
அவயம் முமக் களித்தோமெனத் தன்கைத்தலத் தமைத்தான்
உவயம்முறு முலகின்பய முணர்ந்தேனினி யொழியேன்
சிவன்ஐம்முக முடையால்படை தொடுப்பேனெனத் தெளிந்தான்.

'அவயம்: உனக்கு அவயம்' என்கின்ற அனைவோரையும் பார்த்து, (இலட்சுமணன்), 'அஞ்சற்க; உமக்கு அபயம் அளித்தோம்' என்று சொல்லித் தன்கைத்தலத்தினால் அமர்த்தினான்: '(பூமி விண் என்ற) இரண்டு உலகின் மிக்க அச்சத்தை யுணர்ந்திட்டேன்: இனி, வெறுமனே இரேன்: ஐம்முக முடையவனான சிவபெருமானுடைய படையையே தொடுப்பேன்' என்று (மனத்தில்) தெளிவுகொண்டான்; -சிவையன் மனமுடையான் என்ற பாடத்திற்கு- பார்வதியை ஒரு பாகத்துக் கொண்டவனாய்த் தன்னையணு கினாரைக் காக்கும்மனமுடையான் என்க: சிவை-பார்வதி. மனமுடையா னென்ற தொடர் இலக்குமணனைக் காட்டு மெனக் கொள்ளினுமாம். அண்ணன் போர்க்குமுன் விபீடணனுக்கு அபயம் அளித்ததொரு புறத் திருப்ப, தம்பி போர்க்களத்தே அபயமளித்த திறம் பாராட்டற்குரித்து. (3048)

Koviloor Digital Library

159. இலட்சுமணன் விடுத்த பாசுபதாஸ்திரம் இந்திரசித்தின் படையை விழுங்கிவிடுதல்

அப் பொற்படை மனத்தால் நினைந் தர்ச்சித்ததை யழிப்பாய்
இப்பொற்படை தனைமற்றொரு தொழில்செய்கிலை யென்னாத்
துப்பொப்பதொர் கணைகூட்டினன் துரந்தா னிடை தொடரா
எப் பொற்பெரும் படையும்புக விழுங்குற்றதொ ரிமைப்பின்

அந்த அழகிய படையை மனத்தினால் நினைத்து, அதனை அருச்சித்து 'இந்த (இந்திரசித்து விடுத்த) பொற்படையை அழிப்பாய்: மற்றொரு செயலும் செய்யவேண்டா' என்று சொல்லித் (தன்) வலிமைக்கு ஒப்பதாகிய ஒருபாணத்துடனே (அந்தப் பாசுபதாஸ்திரத்துக்கு உரிய மந்திரத்தைக்) கூட்டி விடுத்தான்: (அது முன் இந்திரசித்துவிடுத்த அஸ்திரத்தின்) இடத்தைத் தொடர்ந்து எப்படிப்பட்ட (மிகக் கொடுமையுள்ள) பெரும்படைகளையும் ஓரிமைப்பிற்குள் (தன்னுள்) அடங்க விழுங்கிவிட்டது. (3049)

160. விண்ணார்த்தது மண்ணார்த்தது மேலோர்மணி முரசின்
கண்ணார்த்தது கடலார்த்தது மழையார்த்தது கலையோர்
எண்ணார்த்தது மறை யார்த்தது விசயம்என இயம்பும்
பெண்ணார்த்தன எறமார்த்தது புறமார்த்தது பெரிதால்.

விண்ணுலகத்தார் ஆரவாரித்தனர்; மண்ணுலகத்தார் ஆரவாரித்தனர்: மேலேயுள்ளாரான வானவருடைய அழகிய முரசின் கண் ஆர்த்தது; கடல்ஆர்த்தது; மழையார்த்தது; கலை வல்லோரின் மனம் ஆர்த்தது; மறை ஆரவாரித்தது; விசயப்பெண் ஆர்த்தனள்: அறம் ஆர்த்தது: (இவ்வாறு) புறம்பே ஆர்த்தது பெரிதாகும். (3050)

161. இலட்சுமணன் திறனைக் கண்டு இந்திரசித்து திகைக்க, வானர வீரர் அவனைத் திருமாலேயென உணர்தல்

இறுகாலையி னுலகியாவையு மவிப்பான்இகற் படையை
மறுகாவகை வலித்தானது வாங்கும்படி வல்லான்
தெறு காலனிற் கொடியோனுமற் றதுகண்டகந் திகைத்தான்
அறுகால்வயக் கவிவீரரும் அரியென்பதை யறிந்தார்.

(யாவையும்) அழியும் யுகாந்தகாலத்தில் உலகம் முழுவதையும் அழிப்பவனாகிய உருத்திரமூர்த்தியின் வலிமையுள்ள அந்த அஸ்திரத்தைப் பின் வாங்கும்படிசெய்ய வல்லவனான இலட்சுமணன்,- (உலகம்) கலங்கா வகை இழுத்திட்டான்; அழிக்கின்ற யமனைக்காட்டிலும் கொடியவனான இந்திரசித்தும்-அந்த இலட்சுமணனது திறலைக் கண்டு மனந்திகைத்தான்; (பாசுபதம் வருவதைக்கண்டு முன்பு) காலற்ற (ஓய்ந்த வலிமையுள்ள) வானரவீரரும் (அவன்) அரியேயாவனென்றநிலையையுணர்ந்தார்கள். (3051)

Koviloor Digital Library

162. இந்திரசித்து எய்யும் வல்லமை கொண்டு கணைதூவுதல்

தெய்வப்படை பழுதுற்றது வெனக்கூசுதல் சிதையா
எய்வித்தக முள தன்னது பிழையாதென விசையாச்
கைவித்தக மதனாற்சில கணைவித்தின னவையும்
மொய்வித்தகன் தடந்தோளினும் நுதற்சூட்டினு மூழ்க.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

'தெய்பவப்படை பழுதுற்றது'என்று பின்வாங்குதலை யொழித்து, (இந்திரசித்து), 'எய்கின்ற வல்லமை (எனக்கு) உள்ளது, அது பிழைபடாது' என்று சொல்லி, கைத்திறமையாற் சில கணைகளை(இலட்சுமணன்மீது) தூவினன்; அவைகளும், வலிமை பெற்ற சமர்த்தனான இலட்சுமணனுடைய பெரியதோள்களிலும் நெற்றியினுச்சியிலும் மூழ்க, (பின்னும்); -'உய்த்தான்' என அடுத்த கவியில் முடிவுபெறும். (3052)

163. சுக்கிரீவன் முதலியோர் மீது பல அம்புகளைத் தூவி, இந்திரசித்து அயல்நின்ற விபீடணனைச் செறுத்தல்

வெய்யோன்மகன் முதலாகிய விறலோர்மிகு திறலோர்
கையோய்விலர் மலைமாரியி னிருதக்கடல் கடப்பார்
உய்யாரென வடிவாளிகள் சதகோடிக ளுய்த்தான்
செய்யோனயல் தனிநின்றதன் சிறுதாதையைச் செறுத்தான்.

(அந்த இந்திரசித்து), -சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவன் முதலாகிய வலிமை யுடையவரான மிக்கபராக்கிரமசாலிகள் கையோய்வு இல்லாதவராய் மலை மாரிபோலத் தூவி நிருதக்கடல் கடப்பவரை, '(இவர்) உய்யார்' என்னுமாறு கூரிய அம்புகள் சதகோடிகள் செலுத்தினான்: (மேலும்), செம்மை நிறமுள்ள வனான இலட்சுமணனுடைய அயலில் தனியேநின்ற தன்னுடைய சிறிய தந்தையைப்பார்த்துச் சினந்து கூறலானான்; -மலைமாரி-மலைமீது தங்கும் மேகம். (3053)

வேறு

164-171. விபீடணனை இந்திரசித்து இகழ்தல்

முரட்டடந் தண்டு மேந்தி மனிதரை முறைமை குன்றப்
பிரட்டரிற் புகழ்ந்து பேதை அடியரிற் றொழுது பின்சென்று
இரட்டுறு முரச மென்ன விசைத்ததே யிசைக்கின் றாயைப்
புரட்டுவன் தலையை இன்று பழியொடு மொழிவன் போலாம்.

(பெருவீரன்போல்) வலிய பெரிய தண்டாயுதத்தை(க் கையில் ஏந்தியும், (இராட்சசசாதியிற் பிறந்தும் இந்தச் சாதியினின்றும்) பிரஷ்டரானாரைப் போல் வீரமுறைமைதவற (நம்மினும் மிகத்தாழ்ந்த) மனிதரைப் புகழ்ந்தும்,

Koviloor Digital Library

பேதைமையையுடைய அடியவரைப்போலத் தொழுதுகொண்டு (அவருடைய) பின்னே சென்று அறையப்படுகின்ற முரசவாத்தியம்போல (அந்த மனிதர்) சொன்னதையே சொல்லுகின்றவனுமான உன் தலையை இன்று புரட்டுவேன்: (புரட்டிச் சிறியதாதையைக் கொன்றானென்ற) பழியொடும் ஒழிவேன்; -ஒலித்தவண்ணமே ஒலிப்பதால், சொல்லியதே சொல்லுவதற்கு, முரசு உவமையாயிற்று, போலாம்-கட்டுரைச் சுவைபயக்க வந்தது. முரசு தானாக ஒலியாமல் கொட்டுவார்கொட்ட ஒலித்தல் போலத் தானாகச் சுதந்திரமாக ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் பராதீனனாய் இராமலட்சுமணர் கூறுவதையே விபீடணன் தான் கூறுவதால், முரசு விபீடணனுக்கு உவமையென்பாருமுளர். தண்டும், உம்மை-மனிதரைப் புகழ்தல் முதலியன செயற்பாலனவல்ல என்பதைக் காட்டும். (3054)

165. விழிபட முதல்வ ரெல்லாம் வெதும்பின ரொதுங்கி வீழ்ந்து
வழிபட வுலகமூன்றும் அடிப்பட வந்த தேனும்
அழிபடை தாங்க லாற்று மாடவ ரியாண்டும் வெஃகாப்
பழிபட வந்த வாழ்வை யாவரே நயக்கற் பாலார்.

(கண்) விழி பட்டமாத்திரத்தில் (உடலம்) வெதும்பின வராய் முதல் மூர்த்திகளான பிரமருத்திர விஷ்ணுக்கள் யாவரும் ஒதுங்கிக் கீழ்வீழ்ந்து வழிபடுமாறு உலகமூன்றும் (உனக்குச்) சுவாதீனமாக (ஆள்கின்ற ஆட்சி) வந்தாலும், தோற்றோடுகின்ற சேனைகளை (ஓடவொட்டாது) தாங்கும் வல்லமைபெற்ற ஆடவர் எங்கும் விரும்பாத பழிவிளையுமாறுவந்த வாழ்வை, யாவர்தாம் விரும்புதற்கு உரியார்?-வீரர் விரும்பா வாழ்வை நீ விரும்புகின்றாயெனப் பழித்தவாறு. (3055)

166. நீருள தனையு முள்ள மீனென நிருத ரெல்லாம்
வேருள தனையும் வீர ரிராவண னோடு மீளார்
ஊருள தொருவன் நின்றாய் நீயுளை உறைய நின்னோடு
ஆருள ரரக்கர் நிற்பா ரரசுவீற் றிருக்க வையா.

நீர் இருக்குமளவும் உயிருடனுள்ள மீனென்னுமாறு நிருதரெல்லாம் வேருள்ளதனையும் (பொருது) இராவணனுடனே இறந்துபடுவரே யன்றி, (எவரும் உயிருடன்) மீளமாட்டார்; பின்பு இலங்கைநகரம் உன்னதாகும்: (அப்போது) ஒருத்தனாய் நின்றவனான நீ (அந்தநகரத்தில்) வசிப்பதற்கு உள்ளவனாவாய்: ஐயா! நீ அரசுசெய்து வீற்றிருக்குமாறு உன்னுடன் நிற்கப் போகின்றவரான அரக்கர் யாவருளர்? (3056)

167. முந்தைநா ளுலகந் தந்த மூத்தவா னோர்கட் கெல்லாம்
தந்தையார் தந்தை யாரைச் செருவிடைச் சாயத் தள்ளிக்
கந்தனார் தந்தை யாரைக் கயிலையோ டொருகைக் கொண்ட
எந்தையா ரரசுசெய்வ திப்பெரும் பலங்கொண் டேயோ.

Koviloor Digital Library

முந்தைநாளில் உலகங்களைப்படைத்த மூத்த (வரும்) வானோர்களின் தந்தையாருமான பிரமதேவரது தந்தையான திருமாலைப் போரிலே தளர்ந்து விழுமாறுதள்ளி, கந்தனாருடைய தந்தையாரான சிவபிரானைக் கயிலைமலையுடனே ஒருகையில் தூக்கிக் கொண்ட என்தந்தையார் அரசு செய்வது, இந்த (மானுடரின்) பெரும்பலத்தைக் கொண்டுதானோ? -மானுடரின் துணை வலிகொண்டு இலங்கையை யாளவேணுமென்று கருதுவது, சிறிதுந் தகுதியன் றென்றவாறு. இராவணனார் அரசுபுரிவது மனிதருடைய அற்பபலத்தைக் கொண்டோ? என்று கருத்துக்கூறுவாரு முளர். பெரும்பலம் என்றது-இகழ்ச்சி. இராவணன் மந்திரப்படலத்து 114, 116-ஆம் செய்யுளைக் காண்க. (3057)

168. பனிமலர்த் தவிசின் மேலோன் பார்ப்பனக் குலத்துக்கெல்லாம்
தனிமுதற் றலைவ னான உன்னைவந் தமரர் தாழ்வார்
மனிதருக் கடிமை யாய்நீ யிராவணன் செல்வ மாள்வாய்
இனியுனக் கென்னோ மானம் எங்களோ டடங்கிற்றன்றே.

குளிர்ந்த தாமரைமலராகிய ஆசனத்தின் மீது இருப்பவனான பிரமதேவனுடைய பார்ப்பனக்குலத்துக் கெல்லாம் தனி முதல்தலைவனான உன்னை வந்து (பிறந்தகுலப் பெருமைக்காகத்) தேவர்களும் வணங்குவார்: (அப்படிப்பட்ட பெருமைப்பதவியைப் பெற்றிருந்த நீயோ, அற்பரான) மனிதருக்கு அடிமையாகி, இராவணனுடைய செல்வத்தையாளப் போகிறாய்: இனி உனக்கு மானம் என்பது என்ன இருக்கின்றது? (மான மென்பது நாங்களொழியின்) எங்களோடு அடங்கிவிட்டதேயாம்: (3058)

169. சொல்வித்தும் பழித்தும் நுங்கை மூக்கினைத் துணி வித் தோரால்
எல்வித்தும் படைக்கை யுங்கள் தமையனை எங்களோடும்
கொல்வித்துந் தோற்று நின்ற கூற்றினார் குலத்தை யெல்லாம்
வெல்வித்தும் வாழும் வாழ்வின் வெறுமையே விழுமி தன்றே.

(பிறரைக்கொண்டு இழிமொ:ழிகளைச்) சொல்வித்தும், நேராகவே பழித்தும், உன்தங்கைமூக்கினைத் துணித்தோரால் ஒளியைவெளிவிடுகின்ற படையைக் கையிற்கொண்ட உங்கள் தமையனை எங்களுடனே கொல் வித்தும், (இதுவரையில்) தோற்றுக் கிடந்த யமனாருடைய பரிவாரங்களை யெல்லாம் வெல்வித்தும் (நீ) வாழ்கின்றவாழ்வைக்காட்டிலும், வெறு மையே (வாழ்ச்சியற்ற நிலைமையே) சிறந்ததாகுமல்லவோ? -சொல்வித் தும் உளவுகளைச் சொல்லியும் என்றுமாம். துணிவித்தோர்=துணித்தோர். (3059)

170. எழுதியே ரணிந்த திண்டோ ளிராவண னிராம னம்பால்
புழுதியே பாயலாகப் புரண்டநாள் புரண்டு மேல்வீழ்ந்து
அழுதியோ நீயுங் கூட ஆர்த்தியோ இவனை வாழ்த்தித்
தொழுதியோ என்னோ செய்யத் துணிந்தனை விசயத் தோளாய்.

Koviloor Digital Library

வெற்றிதங்கிய தோள்களையுடையவனே! (சித்திரம்) எழுதப்பெற்று அழகைக்கொண்ட வலியதோள்களையுடைய இராவணன் இராமனுடைய அம்பினாலே புழுதியே பாயாகப் புரள்கின்ற காலத்தில் நீயும்கூடப் புரண்டு மேல்வீழ்ந்து அழப்போகிறாயோ? (அன்றி மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரிக்கின்ற பகைவரோடு) மகிழ்ச்சியாரவாரஞ் செய்யப்போகின்றாயோ? இந்த இராமனை வாழ்த்தித் தொழப்போகின்றாயோ; என்னசெய்யத் துணிந்துள்ளாய்? விசயத்தோளாய்-இகழ்ச்சி. மன்மதவுருவம் முதலிய சித்திரங்கள் ஆடவர்தோளிலெழுதப்பெறு மென்க. (3060)

171. ஊனுடை யுடம்பி னீங்கி மருந்தினா லுயிர் வந்தெய்தும்
மானிடை ரிலங்கை வேந்தைக் கொல்வரே நீயும் அன்னான்
தானுடைச் செல்வந் துய்க்கத் தகுதியே சரத்தி னோடும்
வானிடைப் புகுதி யன்றே யான்பழி மறுக்கி லென்றான்.

ஊனையுடைய உடம்பினின்று (உயிர்) நீங்கி மருந்தினாலே (மீண்டும் அந்த) உயிர்வந்து சேரப்பெறும் மானுடர் இலங்கைவேந்தைக் கொல்ல மாட்டுவரோ? நீயும், அந்த இராவணனுடைய செல்வத்தைப் பெற்று அனுபவித்தற்குத் தக்கவனாவாயோ? யான் பழியென்பது பாராது (அம்பினாற்) கொன்றேனாயின், அவ்வம்பினோடும் வானிடைப் புகுவாயல்லவோ! என்று கூறிமுடித்தான், (இந்திரசித்து); -பழி மறுக்கில்-சிறிய தந்தையைக் கொல்வது பழியென்பதை மறுத்து உன்னைக் கொன்றால். (3061)

172. விபீடணன் பதிலுரைக்கத் தொடங்குதல்

அவ்வுரை யமையக் கேட்ட வீடண னலங்கல் மௌலி
செவ்விதில் துளக்கித் தன்பால் முறுவலுந் தெரிவ தாக்கி
வெவ்விது பாவஞ் சாலத் தருமமே விழுமி தைய
இவ்வுரை கேட்டி என்னா இனையன விளம்ப லுற்றான்.

(இந்திரசித்து கூறிய) அந்தவார்த்தையைப் பொருந்தக் கேட்ட விபீடணன், மாலையை யணிந்த முடியை நன்கு அசைத்துத் தன்னிடத்துப் புன்முறுவலும் வெளித்தெரிவதாகச் செய்து. 'ஐயனே! பாவம் கொடியது: தருமமே மிகவுஞ் சிறந்தது: இந்த உரையைக் கேட்பாய்' என்று இவ் வார்த்தைகளைக் கூறத்தொடங்கினான். (3062)

173-177. விபீடணன் கூறுவன

அறந் துணை யாவ தல்லா லருநர கமைய நல்கும்
மறந்துணை யாக மாயாப் பழியொடும் வாழ மாட்டேன்
துறந்திலேன் மெய்ம்மை எய்தும் பொய்ம்மையே துறப்ப தல்லால்
பிறந்திலே னிலங்கை வேந்தன் பின்னவன் பிழைத்த போதே.

Koviloor Digital Library

தருமமே துணையாவதல்லது (கடப்பதற்கு) அரிய நரகத்தைப் பொருந்து மாறு தருகின்ற பாவம் துணையாக மாயாத பழியோடும் வாழமாட்டேன்: செய்யுமாறுநேர்கின்ற பொய்ம்மை யைத் துறப்பதல்லாமல், மெய்ம்மை யைத் துறந்திலேன்: இலங்கை வேந்தனான இராவணன் பிழைபட நடந்த போதே, (நான் அவனுக்குத்) தம்பியாகப் பிறவாதவனேயாயினேன். (3063)

174. உண்டிலன் நறவம் பொய்ம்மை உரைத்திலன் வலியா லொன்றும்
கொண்டிலன் மாய வஞ்சங் குறித்தில னியாருங் குற்றங்
கண்டில ரென்பா லுண்டே நீயிருங் காண்டி ரன்றே
பெண்டிரிற் றிறம்பி ளாரைத் துறந்தது பிழையிற் றாமே.

மதுவைப் பருகினதில்லை; பொய் பேசியதில்லை; வலிமையால் எதையும் கவர்ந்து கொண்டதில்லை: மாயத்தினாற் செய்யும் வஞ்சனைச் செயலை(ச் செய்ததில்லையென்பதன்றி மனத்தினால்) எண்ணியதுமில்லை; எவரும் என்னிடத்தில் தீச்செயலைக் கண்டதில்லை; என்னிடத்து (த் தீமை) உளதோ? நீங்களும் பார்க்கின்றீர்களல்லவா? பெண்டிரின் பொருட்டு முறைதிறம்பி நடந்தவரைத் துறந்திட்டது, பிழையையுடைய தாகுமோ?- 'என்பால்' என்பது, மத்திமதீபமாக ஈரிடத்தும் இயைந்தது. (3064)

175. மூவகை யுலகு மேத்து முதலவ னெவர்க்கு மூத்த
தேவர்தந் தேவன் றேவி கற்பினிற் சிறந்து ளாளை
நோவன செய்தல் தீதென் றுரைப்பநுன் றாதை சீறிப்
போஎன வுரைக்கப் போந்தேன் நரகதிற் பொருந்து வேனோ.

'மூவகையுலகமும் துதிக்கின்ற முதற்கடவுளும் எல்லாத் தேவரினும் மேம்பட்ட தேவாதிதேவனுமான திருமாலின் பத்தினியான கற்பிற் சிறந் துள்ளவளை வருந்தத்தக்கன செய்தல் தீமையானது' என்று (நான்) உரைப்ப, உன்தந்தை சீற்றங்கொண்டு 'போ' என்று சொல்ல, (அவனை விட்டு) வந்திட்டேன்: (இதனால்), நரகத்திற் சேர்வேனோ? (3065)

176. வெம்மையில் தரும நோக்கா வேட்டதே வேட்டு வீயும்
உம்மையே புகழும் பூண துறக்கமும் உமக்கே யாக
செம்மையிற் பொருந்தி மேலோ ரொழுக்கினோ டறத்தைத் தேறும்
எம்மையே பழியும் பூண நரகமு மெமக்கே யாக.

கொடுமையினாலே தருமத்தைப் பாராமல் காமத்தையே விரும்பி இறக்கப்போகின்ற உம்மையே, புகழும் அடையட்டும்: நல்லுலகமும் உமக்கேயுண்டாகட்டும்: நற்குணத்திற் பொருந்திநின்று மேலோருடைய ஒழுக்கத்தினோடு அறத்தைத் தேறுகின்ற எம்மையே பழியும் அடையட்டும்; நரகமும் எங்கட்கே உண்டாகட்டும்: -தருமத்தைச் செய்வதனால் பழியும் நரகமும் கிடைக்கு மென்றாலும், நாங்கள் தருமத்தை நாடுவோமேயன்றி அதருமத்தை நாடமாட்டோமென்ற கருத்து இதில் தோன்றும். (3066)

Koviloor Digital Library

177. அறத்தினைப் பாவம் வெல்லா தென்னும தறிந்து ஞானத்
திறத்தினு முறுமென் றெண்ணித் தேவர்க்குத் தேவைச் சேர்ந்தேன்
புறத்தினிற் புகழே யாக பழியொடும் புணர்க போதச்
சிறப்பினிப் பெறுக தீர்க வென்றனன் சீற்ற மில்லான்.

'அறத்தைப் பாவம் வெல்லாது' என்கின்ற அதனை யறிந்து, (இராம பிரானைச் சேர்கின்ற அச்செயல்) ஞானத்தின் கூறு பாட்டிலும் பொருந்து மென்று கருதி, தேவாதிதேவனான ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்தேன்: வெளியே (எனக்குப்) புகழுண்டாகட்டும்: அல்லது பழியோடும் (நான்) சேர்க; மிகவும் இனிச் சிறப்புப்பெறுக: (அல்லது சிறப்பு) ஒழிக; (அதுபற்றிக்கவலை யில்லை) என்று கூறினான்: (யாவனெனில்) சீற்றம் நீங்கினவனாகிய விபீடணன்; விபீடணன் தன் மீது கூறப்படும் குறைகட்கெல்லாம் நுட்பமாகக் கண்டித்து மறுமாற்றம் கூறியிருப்பதை அறிக. இக் காவிய ரத்நத்தின் பாவிகமாகிய 'அறம் வெல்லும் பாவந்தோற்கும்' என்பது, ஈண்டு சிறக்க வெளிப்படுத்தப்படுதல் காண்க. (3067)

178. விபீடணன் மீது வீரவாதத்துடன் இந்திரசித்து அம்பு எய்தல்

பெறுஞ்சிறப் பெல்லா மென்கைப் பிறைமுகப் பகழி பெற்றால்
இறுஞ் சிறப் பல்லா லப்பா லெங்கினிப் போவ தென்னாத்
தெறுஞ்சிறைக் கலுழ னன்ன வொருகணை தெரிந்து செம்பொன்
உறுஞ்சுடர்க் கழுத்தை நோக்கி நூக்கினான் உருமின் வெய்யோன்.

இடியைப்போல் வெய்யவனான இந்திரசித்து, '(நீ) பெறுவதாகக் கருதுகின்ற சிறப்புகளெல்லாம், என்கையிலேயுள்ள பிறைமுகத்தையுடைய பகழியைப் பெற்றால் அழிகின்ற சிறப்பாகுமே யல்லாமல், இனி எங்கே (இதற்குத் தப்பி) அப்பாற் போவது?' என்று சொல்லி, (சர்ப்பத்தை) அழிக்கின்ற சிறையையுடைய கருடனை யொத்த ஒருகணையை ஆராய்ந் தெடுத்து, (விபீடணனுடைய) செம்பொன்னணி பொருந்திய ஒளியுள்ள கழுத்தை நோக்கிச் செலுத்தினான்; -பெறுஞ்சிறப்பு இறுஞ்சிறப்பாகும் என்றது- நீ பெறக்கருதுஞ்சிறப்பு இற்றதாய்விடுமென்றபடி. (3068)

179. இலட்சுமணன் அந்தக் கணையைத் தடுத்தல்

அக்கணை யசனி யென்ன அனலென்ன வால முண்ட
முக்கணான் சூல மென்ன முடுகிய முடிவை நோக்கி
இக்கணத் திற்றான் இற்றான் என்கின்ற விமையோர் காணக்
கைக்கணை யொன்றால் வள்ள லக்கணை கண்டங் கண்டான்.

அந்தக் கணையானது இடியேயென்னவும், அனலே என்னவும், விஷத்தையுண்ட திரிநேத்திரனான உருத்திரமூர்த்தியினது சூலப்படை யென்னவும் விரைந்துசென்ற முடிவான நிலையை நோக்கி, 'இக்கணத்திலே

Koviloor Digital Library

(இந்த விபீடணன்) ஒழிந்தான் ஒழிந்தான்' என்கின்ற இமையோருங் காணும்படி உதாரகுணமுடையவனாகிய இலக்குமணன் (தன்) கையிலிருந்த கணையொன்றினாலே (இந்திரசித்து விட்ட) அக்கணையைத் துண்டமாக்கினான்; விபீடணன்மீது கணை செல்லாதபடி செய்யத் தான் கணை எய்ததனால் இலக்குமணனை 'வள்ளல்' என்றது. (3069)

180. இந்திரசித்து ஏவிய வேற்படையையும் இலட்சுமணன் அழித்தல்

கோலொன்று துணித லோடுங் கூற்றுக்குங் கூற்ற மன்னான்
வேலொன்று வாங்கி விட்டான் வெயிலொன்று விழுவ தென்ன
நாலொன்று மூன்று மான புவனங்கள் நடுங்க லோடும்
நூலொன்று வரிவி லானு மதனையும் நுறுக்கி வீழ்த்தான்.

ஒப்பற்ற அம்பு துணிபட்டவுடனே, யமனுக்கும் யமனை யொப்பவனான இந்திரசித்து,- வேற்படையொன்றைக் கையிலெடுத்து விட்டான்: ஒரு சூரியன் விழுவதுபோல (அந்தச் சூலப்படை ஒளிர்ந்து கொண்டுவர), ஏழான புவனங்கள் நடுங்குதலும், சாஸ்திரமுறைப்படியே கட்டமைந்த விற்றொழிலில் வல்லவனான இலட்சுமணனும் அந்த வேற்படையையும் அழித்துத் தள்ளினான். (3070)

181. விபீஷணன் இந்திரசித்தினது தேரின் சாரதி குதிரைகளை யழித்தல்

வேல்கொடு நம்மே லெய்தா னென்றொரு வெகுளி பொங்கக்
கால்கொடு காலிற் கூடிக் கைதொடர் கனகத் தண்டாற்
கோல்கொளு மொருவ னோடுங் கொடித்தடத் தேரிற் பூண்ட
பால்கொளும் புரவி யெல்லாம் படுத்தினான் படியின் மேலே.

வேலைக்கொண்டு நம்மேல் எறிந்தானென்று ஒரு கோபம் கிளர்ந்தெழ, (விபீடணன்), -காலினால் காற்றுப்போல (விரைவு) பொருந்திய கையிற் பற்றிய பொன்மயமான தண்டாயுதத்தினால் தேரைச் செலுத்துகின்ற ஒருவனுடனே (பாகனுடனே) கொடி கட்டிய பெரிய தேரிற் பூட்டிய பால்நிறமான குதிரைகளையெல்லாம் பூமியின்மீது விழுத்தினான். (3071)

182. விபீடணன் இலக்குமணன் முதலியோர் மீது இந்திரசித்து அம்புபொழிந்து ஆரவாரித்தல்

அழிந்ததேர் மீது நின்றா னாயிர கோடி யம்பு
பொழிந்தவன் றோளின் மேலு மிலக்குவன் புயத்தின் மேலும்
ஒழிந்தவ ருரத்தின் மேலு முதிரநீர் வாரி யாக
அழிந்திழிந் தோட நோக்கி அண்டமு மிரிய வார்த்தான்.

Koviloor Digital Library

அழிந்த தேரின் மீது நின்றவனான இந்திரசித்து, அந்த விபீஷணனது தோளின்மேலும் இலக்குமணனுடைய புயத்தின்மேலும் ஒழிந்தவரின் மார்பின்மேலும் ஆயிரகோடி யம்புகளைப் பொழிந்து, இரத்தப் புனற்கடல் வரம்பின்றி யிழிந்தோட நோக்கி அண்டமும் நிலைகெட்டோட ஆரவாரித் தான். (3072)

183. இந்திரசித்து வானத்து மறைந்து இராவணனிடம் செல்லுதல்

ஆர்த்தவ னனைய போதி னழிவிலாத் தேர்கொண் டன்றிப்
போர்த்தொழில் புரியலாகா தென்பதோர் பொருளை உன்னிப்
பார்த்தவ ரிமையா முன்னம் விசும்பிடைப் பாய்ந்தா னென்னும்
வார்த்தையை நிறுத்திப் போனா னிராவணன் மருங்கு சென்றான்.

ஆரவாரஞ்செய்த அந்த இந்திரசித்து, அப்போது 'அழிவில்லாத தேரைக் கொண்டாலல்லாமல் போர்த்தொழிலைச் செய்யமுடியாது' என்பதான ஒரு விஷயத்தைக் கருதி, பார்த்தவர் கண்ணைக் கொட்டுங் காலத்திற்குள், விசும்பினிடத்துப் பாய்ந்தா னென்னும் வார்த்தையை யுண்டாக்கிவிட்டு (மாயமாக)ப் போனவனாய், (அங்குநின்று) இராவணனுள்ள இடத்துக்குச் சென்றான். (3073)

நிகும்பிலையாகப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

27. இந்திரசித்து வதைப்படலம்

(இலக்குமணன் செய்த) இந்திரசித்தினுடைய வதையைக் கூறும் படல மென்பது பொருள்.

இராவணன் மருங்கு சென்று சேர்ந்த இந்திரசித்து, அவ்விராவணனைக் கண்டு, விபீஷணன் உளவுசொல்லித் தருவதையும் இலட்சுமணனுடைய பராக்கிரமத்தையுஞ் செர்லலி, 'சீதையை விட்டிடுவதே செய்யத்தக்கது' என்ன, அதுகேட்ட இராவணன் சினந்து, தான் போருக்கு எழமுயல, அப்போது இந்திரசித்து அவ்விராவணனைத் தடுத்துத் தானே போருக்கு எழுந்துசென்று இலடசுமணனோடு கடும்போர் விளைக்க, சூரியனுதித்ததும், இலட்சுமணன் இந்திரசித்துசெய்த மாயப்போரை வென்று அவனைச் சங்கரிக்கவே, அரக்கரிரிந்தோடினர். தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித் தனர். அப்போது கடவுளருளால் இறந்த வானரர் உயிர்பெற்றெழ, அங்க்தன் இந்திரசித்தின் தலையையேந்தி முன்னணியில் வர, இலக்குமணன் அநுமான் தோளின்மீதே சென்றனன். இந்திரசித்தின் தலையைக் காணிக்கையாக வைத்து இலட்சுமணன் வணங்க, ஸ்ரீராமன் அவனைப் புகழ்ந்து அவனிடத் துள்ள பேரன்பினால் அவனுடலிலுள்ள புண்களையொற்றிப் போக்கின னென்பது இந்தப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

1. இராவணன் இந்திரசித்தைநோக்கி வினாவத் தொடங்குதல்

விண்ணிடைக் கரந்தா னென்ன வஞ்சனை விளைக்கு மென்பார்
கண்ணிடைக் கலக்க நோக்கி யையுற வுழக்குங் காலை
புண்ணிடை யாக்கைச் செந்நீ ரிழிதரப் புக்கு நின்ற
எண்ணிடை மகனை நோக்கி யிராவணன் இனைய சொன்னான்.

வானத்தினிடத்தே ஒளிந்துகொண்டானென்பதைக் கண்ணினாற் பொருந்தப் பார்த்து, (வானவர் முன்போல்) மாயச் செயலைத் தோற்று விப்பானென்பாராய் ஐயறவினால் வருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது, உடலின் புண்ணினிடத்தினின்று இரத்தம் பெருக(த் தன் முன்னே) வந்து நின்றவனான (மகாவீரனென்று) மதிப்புப்பெற்ற மகனை (இந்திரசித்தை)ப் பார்த்து, இராவணன் இவ்வாறான வார்த்தையைக் கூறலானான்; ஐயுற வுழந்தவர் வானரரென்று கொண்டு கண்ணிடைக் கலக்கநோக்கி என்பதற்கு-

Koviloor Digital Library

தமது கண் வானத்தினிடத்துப் பொருந்தப் பார்த்தவண்ணம் என்றும், கண்ணினிடத்துக் கலக்கமுண்டாக என்றும் உரைத்தலுமாம். (3074)

2. நிகழ்ந்ததைச் சொல்வாயென்று இராவணன் இந்திரசித்தை வினாவல்

தொடங்கிய வேள்வி முற்றுப் பெற்றிலாத் தொழில்நின் தோள்மேல்
அடங்கிய அம்பே யென்னை யறிவித்த தழிவி லியாக்கை
நடுங்கினை போலச் சாலத் தளர்ந்தனை கலுழன் நண்ணப்
படங்குறை அரவ மொத்தாய் உற்றது பகர்தி யென்றான்.

(நீ) தொடங்கிய வேள்வியானது முடிவுபெற்றிலாத தன்மையை, உன்னுடைய தோளின்மேற் பதிந்துள்ள அம்பே எனக்குத் தெரிவித்தது; அழிவில்லாத உடல் நடுக்கமடைந்தாய் போல மிகத்தளர்ந்து, கருடன் கிட்டப் படமொடுங்கின சர்ப்பம் போன்றாய்: நிகழ்ந்ததைக் கூறுவா(பன்றான். (3075)

3-6. இந்திரசித்து கூறிய பதில்

சூழ்வினை மாய மெல்லா மும்பியே துடைக்கச் சுற்றி
வேள்வியைச் சிதைய நூறி வெகு(ளி)யா லெழுந்து வீங்கி
ஆள்வினை யாற்றல் தன்னா லமர்த்தொழில் தொடங்கி யார்க்கும்
தாழ்விலாப் படைகள் மூன்றுந் தொடுத்தனன் தடுத்துவிட்டான்.

(நான்) ஆராய்ந்து செய்த மாயச்செயலையெல்லாம் உன் தம்பியே உளவுசொல்லிக் கொடுத்துப் பயனிலவாக்கி யொழிக்க, (பிறகு இலட்சுமணன் வானரசேனையுடனே) முற்றுகை செய்து வேள்வியைக் கெடும்படி அழித்ததனால், (நான்) சினத்தோடு எழுந்து பராக்கிரமத்தோடு கூடிய வல்லமையால் மிக்குப் போர்த் தொழிலைத் தொடங்கி ஆரவாரிக்கின்ற தாழ்வில்லாத முத்தேவர்களின் படைகளையும் தொடுத்துவிட்டேன்: (அவற்றையெல்லாம் அவ்விலக்குமணன்) தடுத்துவிட்டான்; -ஆற்றல் தன்னால் வீங்கித் தொடங்கி என்க: வீங்குதல்-மிகுதல். யார்க்குந் தாழ்வு இலா. எவர்க்கும் பின்னிடையாத எனினுமாம். பிரமாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம் என்ற இம்மூன்றையும் இந்திரசித்து தொடுத்துவிட அவற்றை இலட்சுமணன் தடுத்தமையை நிகும்பிலை யாகப்படலத்து 132-ஆம் செய்யுள் முதல் ரண்க. (3076)

4. நிலஞ்செய்து விசும்புஞ் செய்து நெடியமால் படைநின் றானை
வலஞ்செய்து போயிற் றென்றால் மற்றினி வலிய துண்டோ
குலஞ்செய்த பாவத்தாலே கொடும் பகைதேடிக் கொண்டாய்
சலஞ்செயி னுலக மூன்று மிலக்குவன் முடிப்பன் றானே.

Koviloor Digital Library

நிலத்தையுண்டாக்கி மேலுலகத்தையுமுண்டாக்கிப் பெருமை பெற்ற திருமாலின் படையும் (போரில் நின்ற) இலக்குமணனைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து போயிற்றென்றால், பின்னர் இனி வலிமையுடைய படையும் உண்டோ? (அரக்கர்) குலஞ் செய்த தீவினையாலே கொடிய பகையைத் தேடிக்கொண்டாய்: இலக்குவன் கோபங்கொண்டால் தானொருவனே உலக மூன்றையும் முடிப்பான்; -குலம்-தொகுதியுமாம். (3077)

5. முட்டிய செருவின் முன்ன முதலவன் படையை என்மேல்
விட்டில னுலகை யஞ்சி யாதலால் வென்று மீண்டேன்
கிட்டிய போதுங் காத்தா னின்னமுங் கிளர வல்லான்
சுட்டிய வலியி னாலே கோறலைத் துணிந்து நின்றான்.

நெருங்கச்செய்த போரில் முன் (மும்மூர்த்தியரில்) முதலிற் சொல்லப் படுபவனான பிரமதேவன் படையை உலகை (யழித்துவிடுமேயென்று) அஞ்சி என் மீது விடுத்திலன்: அதனால் வென்றுமீண்டேன்; நான் பிரயோகித்த பிரமாஸ்திரம் தன்னைக் கிட்டியபோதும் காத்துக்கொண்டான்: இன்னமும் உற்சாகங் கொண்டு போர்செய்ய வல்லான்: பெருமைபெற்ற (தன்) வலிமையாலேயே (என்னைக்) கொல்வதைத் துணிந்து நின்றான்; -உயிருடன் மீண்டதையே வெற்றியாகக்கொண்டு 'வென்று மீண்டேன்' என்கிறான். (3078)

6. ஆதலா லஞ்சி னேனென் றருளலை யாசை தானச்
சீதைபால் விடுதி யாயி னனையவர் சீற்றந் தீர்வர்
போதலும் புரிவர் செய்த தீமையும் பொறுப்ப ருன்மேற்
காதலா லுரைத்தே னென்றா னுலகெலாங் கலக்கி வென்றான்.

இவ்வாறு நடந்ததனால் (நான்) அஞ்சினேன் என்று நினையாதே: (நீ) அந்தச் சீதையினிடத்து ஆசையை விடுவாயாயின், அந்த இராமலட்சுமணர் சினம் நீங்கிவிடுவர்; (போர்செய்து நம்மைக் கொல்லாமல்) மீண்டு போதலையுஞ் செய்வார்கள்; நீ செய்த தீமையையும் பொறுப்பார்கள்: (என்உயிர் போய்விடப்) போகிறதே என்ற அச்சத்தினாலன்று நான் இவ்வாறு கூறுவது) உன் மீது அன்பினாற் கூறினேன் என்று கூறிமுடித்தான்; (யாவனெனில்), -உலகத்தையெல்லாம் கலங்கவடித்து வென்றவனான இந்திரசித்து.

உலகத்தையெல்லாம், கலங்கவடித்தவன், இப்போது தான் கலக்க மடைந்து இவ்வாறு கூறலானானென்க. தான் கூறுவது அச்சத்தினாலன்று: தந்தை மீதுள்ள அன்பினா லென்று இந்திரசித்து தான் கூறுவதற்குக் காரணத்தை விளக்குகின்றான். பெரியோரிடத்துப் பேசுமிடத்து 'அருள்' என்ற சொல்லை உடன் சேர்த்துச்சொல்லும் மரபுபற்றி, நினையாதேயென்ற பொருளில் அருளலை என்றான். போதலும், தீமையும், உம்மைகள்-எச்சப்

Koviloor Digital Library

பொருளன.ஆதலால் என்பதற்கு-வலியினாலே கோறலைத் துணிந்தா னென்றதற்காக என்றலும் ஒன்று. (3079)

7-12. இராவணன் இந்திரசித்தை வெறுத்துக் கூறுதல்

இயம்பலு மிலங்கை வேந்த னெயிற்றிள நிலவு தோன்றப்
புயங்களுங் குலுங்க நக்குப் போர்க்கினி யொழிதி போலாம்
மயங்கினை மனிதன் தன்னை யஞ்சலை வருந்தல் ஐய
சயங்கொடு தருவன் இன்றே மனிதரைத் தனுவொன் றாலே.

(இவ்வாறு இந்திரசித்து) கூறியுவுடனே, இலங்காதி பதியாகிய இராவணன் கோரப்பற்களினின்று இளநிலா வெளிப் படவும் தோள்கள் குலுங்கவும் சிரித்து , 'இனிப் போர்க்குச் செல்லாமல் நீங்குவாய்போலும்: மனிதனைப்பார்த்து மயக்கமடைந்து விட்டாய்: அஞ்சாதே: வருந்தாதே: ஐயனே! (என்னுடைய) ஒற்றை வில்லைக்கொண்டு இன்றே மனிதரிடத்து வெற்றியைக் கொண்டு தருவேன்: -இச்செய்யுளில் 'நக்கு' என்பது ''என்னா'' (12) என்று இயையும். (3080)

8. **முன்னையோ ரிறந்தோ ரெல்லா மிப்பகை முடிப்ப ரென்றும்**
பின்னையோர் நின்றோ ரெல்லாம் வென்றவர்ப் பெயர்வரென்றும்
உன்னைநீ யவரை வென்று தகுதியென் றுணர்ந்து மன்றால்
என்னையே நோக்கி யானிந் நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்.

(நான் சீதையைக் கவர்ந்து பகை தேடிக்கொண்டது), -முன்னரே போர்க்குச் சென்றவராய் இறந்தவரெல்லாம் (எனது) இப்பகையை யொழிப்பாரென்றாவது, (இன்னும் போர்க்குச் செல்லாது) பிற்பட்டவராய் நிற்பவரெல்லாம் அப்பகைவரை வென்று மீள்வ[illegible]றாவது, உன்னைக் குறித்து 'நீ அவரை வென்று தருவாய்' என்றாவ[illegible] [illegible]தி அன்று; என் வலிமையையே எண்ணி யான் இந்த நெடியபகையைத் தேடிக் கொண் டேன்; -என்றும் என்றும் உணர்ந்தும் அன்று என்க. நோக்குதல்-எண்[illegible].
(3081)

9. **பேதைமை யுரைத்தாய் பிள்ளாய் உலகெலாம் பெயரப் பேராக்**
காதையென் புகழி னோடு நிலைபெற வமரர் காண
மீதெழு மொக்கு ளன்ன யாக்கையை விடுவ தல்லாற்
சீதையை விடுவ துண்டோ விருபது தோளுண்டாக.

அறிவு நிரம்பாதவனே! அறிவில்லாத ஆலோசனையைச் சொன்னாய்: (நான் மாற்றாரைவெல்வது திண்ணம்; ஒருகால் எனக்கு வெற்றியே யுண்டாகாதென்றாலும், எனக்கு) இருபது தோள் உண்டாயிருக்கையில், உலகமெல்லாம் பெயர்கையிலும் அழியாத என்புகழினோடு கூடிய பாடல் நிலைபெறுமாறு அமரர் கண்டு கொண்டிருக்க (நீரின்) மீது தோன்றுகிற

Koviloor Digital Library

குமிழியையொத்த என் யாக்கையை விடுவதல்லாமற் சீதையை விடுவது உண்டோ?

இரண்டு தோள்களையே பெற்ற மனிதர்க்கு அஞ்சி மாற்றாரான தேவர் காணச் சீதையை திரும்பிக்கொடுத்து நிலைத்த பழியைப் பெறுவதைக் காட்டிலும், அத்தேவர்காண நிலையாத இவ்வுடலைப் போரில் விட்டு நிலைத்துள்ள புகழுடம்பைப் பெற்றுப்போவதே இருபது தோள்படைத்த யான் செய்யத் தக்கதென்கின்றான், இராவணன். இவ்விராவணன் கூறிய படியே இவன் பெயர், காதையாகி வழங்குதல் காண்க. பௌலஸ்த்யவதம் என்று இந்த ராமசரிதத்துக்கு ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் ஒரு பெயர் சூட்டியுள்ளார்: பேதைமை, புகழ்-ஆகுபெயர். (3082)

10. வென்றில னென்ற போதும் வேதமுள் ளளவு மியானும்
நின்றுள னன்றோ மற்றவ் விராமன்பேர் நிற்கு மாயின்
பொன்றுத லொருகா லத்துத் தவிருமோ பொதுமைத் தன்றோ
இன்றுளார் நாளை மாள்வர் புகழுக்கு மிறுதி யுண்டோ.

(நான்) வெற்றிபெற்றிலேனாகி (மாற்றானாற் கொல்லப்பட்டே)னென்ற காலத்தும், மாற்றானான அவ்விராமனுடைய (வீரப்) பேர் நிலைத்து நிற்கு மாயின், வேதமுள்ள அளவும் யானும் (பெயரினால்) நிலைபெற்றுள்ளேன் ஆவனன்றோ? (எந்தக்காலத்திலாவது) ஒருகாலத்தில் இறப்பு என்பது நீங்காது வருவதே யன்றோ? (இறப்பென்பது, பிறந்தபிராணிகட்கெல்லாம்) பொதுமை யானதன்றோ? இன்றுஉள்ளவர் நாளைக்கு (வருங்காலத்தில்) இறந்தே தீர்வர்: புகழுக்கும் அழிவுண்டாகுமோ? .- கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய கருத்தையே இங்கு விவரித்துக் கூறுகின்றனன் இராவணனென்க. இங்குக் கூறும்பேச்சு புகழையே சிறப்புறக் கருதுபவன் இராவணன் என்று தோன்றுமாறு இருப்பினும் ''யாக்கையை விடுவதல்லாற் சீதையை விடுவ துண்டோ'' என்பதைக் கூர்ந்துநோக்கின் இவன்பேச்சு காதற்பித்தையே அடிப்படையாக்கொண்டமை விளக்கமுறும். (3083)

11. விட்டனன் சீதை தன்னை யென்றலும் விண்ணோர் நண்ணிக்
கட்டுவ தல்லா லென்னை யானெனக் கருது வாரோ
பட்டன னென்ற போதும் எளிமையிற் படுகி லேன்யான்
எட்டினோ டிரண்டு மான திசைகளை யெறிந்து வென்றேன்.

(நான்) சீதையை (இராமனிடம்) விட்டேனென்றவுடனே, (பின்பு) தேவர்கள் என்னைக் கிட்டிக் கட்டிக்கொண்டு போவதல்லாமல், நான் (இராவணன்) என்று எண்ணி அஞ்சிநிற் பாரோ? பத்துத் திசைகளை(ப் படைக்கலங்களை) எறிந்துவென்றவனாகிய நான் இறந்தேனே யென்றா லும் எளிமையோடு இறக்கமாட்டேன்; (எனது பராக்கிரமத்தைக் காட்டி வீரச்சாவு சாவேன்). (3084)

Koviloor Digital Library

12. சொல்லியென்பலவும் நீநின் னிருக்கையைத் தொடர்ந்து தோளிற்
புல்லிய பகழி வாங்கிப் போர்த்தொழிற் சிரமம் போக்கி
எல்லியுங் கழித்தி யென்னா வெழுந்தன னெழுந்து பேழ்வாய்
வல்லிய முனிந்தா லன்னான் வருகதேர் விரைவின் என்றான்.

பலசொல்லி யென்? நீ உன்னுடைய இருப்பிடத்தைச் சார்ந்து, தோளிலே படிந்த அம்புகளைப் பேர்த்தெடுத்து, போர்த்தொழிலால் நேர்ந்த இளைப்பை நீக்கி, இரவையுங்கழிப்பாய் என்று சொல்லி எழுந்தான்; எழுந்து, பிளந்தவாயையுடைய புலி கோபித்தால் (அதை) ஒத்தவனான இராவணன், 'தேர் விரைவில் வரட்டும்' என்றுசொன்னான். (3085)

13. இந்திரசித்து இராவணனைத் தடுத்துத்தானே பொருமாறு செல்ல இரதமேறுதல்

எழுந்தவன் றன்னை நோக்கி இணையடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
ஒழிந்தருள் சீற்றம் சொன்ன வுறுதியைப் பொறுத்தி யான்போய்க்
கழிந்தன னென்ற பின்னர் நல்லவா காண்டி யென்னா
மொழிந்தனன் தெய்வத் தேர்மே லேறினான் முடிய லுற்றான்.

எழுந்த இராவணனைப் பார்த்து, இணையடிகளிலே வணங்கி, 'எந்தாய்! சீற்றம் ஒழிந்தருள்; (உனக்கு நான்) சொன்ன உறுதிமொழியைப் பற்றி என் மீது சினங்கொள்ளாது பொறுத் தருள்வாய்: யான் (போர்க்குச்) சென்று இறந்தேனென்ற பின்பு (நான் சொல்லியவற்றை) நல்லனவாகக் காண்பாய்' என்று கூறியவனாய், இறத்தற்கு நிச்சயங்கொண்டவனான இந்திரசித்து, தெய்வத்தேரின்மீது ஏறினான்; ''அழிவிலாத்தேர்மேலன்றிப் போர்த் தொழில் புரியலாகாது'' எனக் கீழ் நிகும்பிலையாகப் படலத்து வந்திருப்பது காண்க. அத்தேர் அச்சுவேறு ஆணிவேறு ஆக ஆக்கப்பட்டதன்றிக் கணை களால் அழிக்க முடியாமற்போனமை காண்க. (3086)

14. தானம் முதலியன செய்து, இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கிக் கண்ணீர் பெருக்கிச் செல்லுதல்

படைக்கல விஞ்சை மற்றுப் படைத்தன பலவுந் தன்பால்
அடைக்கல மென்ன ஈச னளித்தன தேர்மே லாக்கிக்
கொடைத் தொழில் வேட்டோர்க் கெல்லாங் கொடுத்தனன் கொடியோன் றன்னைக்
கடைக்கணால் நோக்கிநோக்கி யிருகணீர் கலுழப்போனான்.

பின்பு (தான் தேறிய) படைக்கலவிச்சையிலே படைத்துள்ள பலவகைப் படைக்கலங்களையும், தன்னிடத்து அடைக்கலம் போலச் சிவபிரானளித் துள்ள படைக்கலங்களையும், தேர்மேலே வைத்து, கொடைத்தொழிலிலே

Koviloor Digital Library

விரும்பினர்க்கெல்லாம் (விரும்பியன எல்லாம்) கொடுத்து, (பின்பு) கொடியோனான இராவணனைக் கடைக்கண்ணினாற் பார்த்துப் பார்த்து இரு கண்களினின்றும் கண்ணீர்பெருகப் புறப்பட்டுச் சென்றான், (இந்திர சித்து).

இனி, இராவணனைப் பார்க்கப்போகிறதில்லை யென்ற கருத்தினாலும், 'தன் நன்மொழிப்படி நடவாது இவன் நாசமடையப் போகிறானே' என்ற கருத்தினாலும், கொடியோனைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக் கினன், இந்திரசித்து. (3087)

15. இலங்கைவீரர் மனமழிந்து தொடர, இந்திரசித்து அவர்களை இராவணனைக் காக்குமாறு கூறித் தேற்றிச் செல்லுதல்

இலங்கையின் நிருத ரெல்லா மெழுந்தனர் விரைவி னெய்தி
விலங்கலந் தோள நின்னைப் பிரிகலம் விளிது மென்ன
வலங்கொடு தொடர்ந்தார் தம்மை மன்னனைக் காமின் யாதும்
கலங்கலிர் இன்றே சென்று மனிதரைக் கடப்ப லென்றான்.

இலங்கையிலுள்ள அரக்கரெல்லாம், எழுந்து விரைவிற்கிட்டி, 'மலை போன்ற அழகிய தோளையுடையவனே! உன்னைப் பிரியோம்: இறப்போம்' என்றுசொல்லித் தாமே வலியத் தொடர்ந்தார்; தொடர்ந்தவரான அவ்வரக்கரை நோக்கி, 'மன்னவனைக் காத்திடும்: சிறிதும் கலங்காதிர்: இன்றேபோய் மனிதரை வெல்வேன்' என்று கூறினான், (அவ்விந்திரசித்து); -வலங்கொடு தொடர்ந்தார் என்பதற்கு-தம்சேனைவலிமை முதலியன கொண்டு பொரத்தொடர்ந்தாரென்றும் உரைக்கலாம். (3088)

16. அரக்க மகளிர் அஞ்சி நோக்க, இந்திரசித்து போர்க்களஞ் செல்லுதல்

வணங்குவார் வாழ்த்து வார்தன் வடிவினை நோக்கித் தம்வாய்
உணங்குவா ருயிர்ப்பா ருள்ள முருகுவார் வெருவ லுற்ற
கணங்குழை மகளி ரீண்டி யிரைத்தவர் கடைக்க ணென்னும்
அணங்குடை நெடு வேல் பாயு மமர்கடந் தரிதிற் போனான்.

அஞ்சுதல் பொருந்திய திரண்ட குழையென்னுங் காதணியையணிந்த மகளிர், நெருங்கி, வணங்குபவரும் வாழ்த்துபவரும் இந்திரசித்தின் வடிவத்தைப் பார்த்துத் தம்வாய் உலரப் பெறுபவரும் பெருமூச்செறிபவரும் மனமுருகுபவருமாகி(த் துயரத்தினாற்) கத்றுகின்றவரின் கடைக்கணென்கிற வருத்துந்தன்மையமைந்த நெடியவேற்படை பாயப்பெற்ற போர்க் களத்தைக் கடந்து, (இந்திரசித்து; போர்க்களம் நோக்கி) அரிதிற் சென்றான்.

Koviloor Digital Library

தனக்கு மரணம் நேருமென்று மனத்திற் பட்டுள்ளதனால் சிரமப்பட்டுத் தன்மீது காதலுள்ள மகளிர் அச்சத்தோடு விரும்பி நோக்குகையிற் சென்றானென்பார் 'வெருவலுற்ற மகளிர் கடைக் கணென்னும் வேல்பாயும் அமர்கடந்து அரிதிற்சென்றான்' என்றார்: வேல்பாய்வதனால் அவ்விடமே அமர்க்களமாயிற்று. மகளிர் இரைத்தவரின் கடைக்கணென்க. (3089)

17. இலக்குமணன் இந்திரசித்தின் தேரொலியைக் கேட்டல்

ஏயின னின்ன னாகஇலக்குவ னெடுத்த வில்லான்
சேயிரு விசும்பை நோக்கி வீடணா தீயோ னப்பால்
போயின னாதல் வேண்டும் புரிந்திலன் ஒன்று மென்பான்
ஆயிரம் புரவி பூண்ட தேரின்பே ரரவங் கேட்டான்.

(விசும்பின்வழியாகச்) சென்ற இந்திரசித்து இவ்வாறு மீண்டும் தேரிலேறி யவனாகிப் போர்க்களம் நோக்கி வருபவனாக விருக்க, -இலக்குவன், -(எய்யச்சித்தனாகிக்) கையிலெடுத்த வில்லையுடையவனாய், உயர்ந்து பரந்த ஆகாயத்தைப்பார்த்து, (இந்திரசித்தின் செயலொன்றையும் காணா மையால் விபீடணனை நோக்கி), 'விபீடணா! (விண்ணிற்சென்ற) கொடுங் குணமுடையவனான இந்திரசித்து யாதொருசெயலையும் செய்திலனா தலால், (வானத்தைவிட்டு) அப்புறம் போயினவனாக வேண்டும்' என்று சொல்பவனாக: (அப்போது) ஆயிரங்குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மிக்க ஒலியைக் கேட்டான்.

நிகும்பிலையாகப்படலத்தின் இறுதிச் செய்யுளில் ''விசும்பிடைக் கரந்தானென்னும் வார்த்தையை நிறுத்திப்போனான்'' என்று கூறிய கவி, இங்கு 'ஏயினன்' என்று அதனோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறுகின்றார். அங்ஙனம் இந்திரசித்து விசும்பில்மறைந்து இராவணனிடம்வந்து அவனுக் குப் புத்திமதி கூறியும் அவ்விராவணன் இசையாது சினங்கொள்ளவே, அவ்விந்திரசித்து அவனைத் தெளிவித்துப் போர்க்கோலங்கொண்டு போர்க்களம் நோக்கி ஆயிரம்புரவிபூண்ட தேரின்மீது வர, அவ்வரவம், வானத்தில் இந்திரசித்தின்செயல் யாதும் இல்லாமைகண்டு விபீடணனோடு அது குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த இலக்குமணனுடைய செவியிலே பட்டதென்க. ஒன்றும் புரிந்தில்லாமையாகிய ஏதுவை முன்னிட்டு அப்பாற் போயினனாதல் வேண்டுமென்று இலட்சுமணன் அநுமானித்ததனால், இது-அநுமானாலங்காரம். (3090)

Koviloor Digital Library

வேறு

18-19. இந்திரசித்தின் இரதம் வருகை

குன்றிடை நெரிவர வடவரையின்
குவடுருள் குவதென முடுகு தொறும்
பொன்றிணி கொடியின திடியுருமின்
அதிர்குரன் முரல்வது புனைமணியின்
மின்றிரள் சுடரது கடல்பருகும்
வடவனல் வெளியுற வருவதெனச்
சென்றது திசைதிசை யுலகிரியத்
திரிபுவ னமுமுறு தனியிரதம்.

திரிபுவனத்திலும் சென்றதான ஒப்பற்ற (அந்த இந்திரசித்தின்) இரதம், -பொன்தண்டத்தில் திண்ணியதாகப் பொருந்திய கொடியையுடையதும், விரைந்துவருந்தோறும் திரி கூடாசலத்தினிடம் நெரிந்திட மேருமலையின் உச்சி உருள்வதென்னுமாறு (உருண்டு) இடியேற்றின் குரல்போல அதிர் கின்ற ஓசையை யுண்டாக்குவதும், அலங்காரமாகப்பதித்த இரத்தினங்களால் மின்னலின் திரண்டசுடரை யுடையதுமாகி, கடலைப்பருகுகின்ற வடவைக் கனல் (அக்கடலினின்று)வெளியே பொருந்தவருவதென்று கருதுமாறு திசைதோறும் உலகு நிலைகெட்டோடச் சென்றது; -குற்றெழுத்துப் பயின்றுள்ளதனால், இச்செய்யுள்-குறுஞ்சீர்வண்ணம்: மேற்கவிகளிலும் இங்ஙனமே காண்க. மற்றும் சந்தச்செய்யுளாகவும் உள்ளது:- தந்தன தனதன தனதனன தனதன தனதன தனதனன எனச் சந்தக்குழிப்புக் காண்க. (3091)

19. கடன்மறு கிட வுல குலையநெடுங்
கரியிரி தரவெதிர் கவிகுலமும்
குடர்மறு கிடமலை குலைய நிலங்
குழியொடு கிழிபட பழி படரும்
இடமறு கியபொடி முடுகிடவு
மிருளிள தெனவெழு மிகலரவின்
படமறு கிடவெதிர் விரவிய தவ்
இருள்பக லுறவரு பகையிரதம்.

அந்த இரவு பகல்போலாகுமாறு (பேரொளியுடன்) வருகின்ற பகைவனுடைய இரதம்,-எதிர்நிற்கின்ற வானரர்கூட்டமும் குடல் மறுகிடவும், நெடிய (திக்) கசங்கள் நிலைகெட்டோடவும், அஷ்டகுலாசலங்களும் குலுங்கவும், கடல் கலங்கவும், உலகு வருந்தவும், நிலம் குழிவுபடுதலுடனே கீண்டிடவும், செல்லுகின்ற வழியாகிய இடம் தூள்தூளான புழுதி விரைந்து (வானத்துச்) செல்லவும், (அந்த இரவின் இருளுக்கு மேலும்) இருள் உள்ளதென்னுமாறு (விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு) எழுகின்ற வலிய ஆதி

Koviloor Digital Library

சேஷனது படம் மறுகும்படி (லட்சுமணனுக்கு) எதிராகப் பொருந்தியது; -தனதன தனதன தனதனன என்பதை இரட்டித்து இச்செய்யுட்குச் சந்தக் குழிப்புக் காண்க.

புழுதிபோய்விடவே பூமியின் கீழிருந்து தாங்குகின்ற ஆதிசேடனுடைய படம் மறுகுவதாயிற்றென்று உயர்வுநவிற்சியணி படக்கூறியவாறு. (3092)

20. இந்திரசித்துக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் போர் நிகழ்தல்

ஆர்த்தது நிருதர்த மனிக முடன்
அமரரும் வெருவினர் கவிகுலமும்
வேர்த்தது வெருவலொ டலம்வரலால்
விடுகணை சிதறின னடுதொழிலோன்
தீர்த்தனு மவனெதிர் முடுகிநெடுந்
திசை செவிடெறிதர விசைகெழுகிண்
போர்த்தொழில் புரிதலு மிலகு கடும்
புகையொடு சிகையனல் பொதுளியதால்.

அரக்கரின்சேனை, (ஒருசேர) ஆரவாரித்தது; (அதுகேட்டு) உடனே அமரர்களும் அஞ்சினர்: குரங்குகளின் கூட்டமும். அச்சத்துடனே மனச் சுழற்சி தோன்றியதால் (உடல்) வேர்க்கலாயிற்று; (பின்பு) , கொல்லுந் தொழிலையுடையவனான இந்திரசித்து. (வில்) வெளிவிடுகின்ற அம்பைச் சிதறினான்: பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இலட்சுமணனும், அந்த இந்திரசித்துக்கு எதிரே விரைந்து நெடியதிசை செவிடு(படும்படி நாணியை) எறிய(ப் பிறகு) விரைவு பொருந்திய வலிய போர்த்தொழிலைப் புரிதலும், உலகிற் கொடிய பகையுடனே சுவாலையோடுகூடிய நெருப்பு நெருங்கிற்று.

நிருதசேனை ஆரவாரிக்கவும் அதுகேட்டு அமரர் அஞ்சினராக 'இந்திர சித்து போர்க்கு வந்திட்டானே! என்னசெய்திடுவானோ?' என்று கருதுவ தனால், மனச்சுழற்சியும் அச்சமும் மனத்துத் தோன்ற வானரங்கள் உடல் வேர்த்தனவென்க. இலக்குமணன் எதிரம்புவிடவே, இருவர்கணைகளாலும் உண்டாகிய நெருப்பு புகையுடன் நிறைந்ததாயிற்று. (3093)

21. விபீடணன் 'இப்போது இந்திரசித்தை விட்டிட்டால் பின் வெல்லல் அரிது' என, இலட்சுமணன் கடுங்கணை விடல்

வீடண னமலனை விறல்கெழுபோர்
விடலையை இனியிடை விடலுளதேல்
சூடலை துறுமலர் வாகையெனத்
தொழுதன.னவளவி லழகனுமக்

Koviloor Digital Library

கோடணை வரிசிலை யுலகுலையக்
குலவரை பிதிர்பட நிலவரையில்
சேடனும் வெருவுற உருமுறழ்திண்
தெறுகணை முறைமுறை சிதறினனால்.

குற்றமற்றவனும் வலிமைபொருந்திய போரில்வல்ல வனுமான இலட்சு மணனை நோக்கி, விபீடணன், 'இனி (பொராது) இடைவிடல் ஏற்படு மாயின், நெருங்கிய வாகைமலர் மாலையைச் சூட மாட்டாய் (வெற்றிபெற மாட்டாய்)' என்று தொழுது கூறினன்; அவ்வளவிலே அழகியவனான இலட்சுமணனும், -அந்தப்பேரொலி செய்துள்ள கட்டமைந்த வில்லை, உலகு வருந்தவும் குலமலைகளும் பொடிபடவும் பூமியின் கீழெல்லையி லுள்ள ஆதிசேடனும் அச்சமடையவும் இடியையொத்த வலிய அழிக்க வல்ல அம்புகளை முறை முறையே தூவினன்; -வாகைமலர்மாலை- பகை வென்றோர் சூடுவது. இலங்கையின் மேற்றிசைவாயிலைச் சேர்ந்த இட மாகிய நிகும்பிலையென்கிற பத்திரகாளியினது கோயிலாகிய ஆல மரத்து அடியிலே ஹோமத்தை முடித்திடின் இந்திரசித்தைப் பின்வெல்வது அரிது என விபீடணனுரைத்ததாக முதனூலிற் கூறியது, இங்குக் காணத் தக்கது. கோடணை-கோஷணா என்ற வடசொல் திரிந்து வந்தது. (3094)

22-26. இந்திரசித்துக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் கைகலந்த போர்

ஆயிர வளவின அயின்முகவா
யடுகணை யவன்விட இவன் விடவத்
தீயினு மெரிவன உயிர்பருகச்
சிதறின கவிகளோ டினநிருதர்
போயின போயின திசைநிறையப்
புரள்பவர் முடிவிலர் பொருதிறலோர்
ஏயின ரொருவரை யொருவர் குறித்
தெரிகணை யிருமழை பொழிவன போல்.

ஆயிரக்கணக்கான கூரியமுனை பொருந்திய கொல்லவல்ல அம்புகளை அந்த இலட்சுமணன் பிரயோகிக்க, இந்த இந்திரசித்தும் (எதிரே) பிரயோகிக்கவே, அந்தத் தீயைக்காட்டிலும் (கடுமையாக) எரிவனவான (இருவரின்) அம்புளும் உயிர்பருகுவ தனால், சிதறின வானரர்களுடனே கூட்டமாயுள்ள அரக்கர்களும், ஓடிச் சென்ற திக்குக்களிலெல்லாம் நிறையப் புரண்டு வீழ்பவர் அளவில்லாதவராயினர்; போர்செய்கின்ற வல்லமை யுடை ய அவ்விருவரும், -எரிகின்ற கணைகளை, பெரிய இரண்டு மேகங்கள் சொரிவனபோல ஒருவரை யொருவர் இலக்காகவைத்துச் சிந்தினார்கள். (3095)

Koviloor Digital Library

23. அற்றன வனல்விழி நிருதன்வழங்
கடுகணை யிடையிடை யடலரியின்
கொற்றவன் விடுகணை முடுகியவ
னுடல் பொதி குருதிகள் பருகினகொண்டு
உற்றன ஒளிகிளர் கவசநுழைந்
துறுகில தெறுகில அனுமனுடல்
புற்றிடை யரவென நுழைய நெடும்
பொருசர மவன்அவை யுணர்கிலனால்.

நெருப்புப் புறப்படுகின்ற கண்களையுடைய இந்திரசித்து விடுத்த கொல்லுங் கணைகள் இடையிடையே அற்றனவாக, வலிய சிங்கம்போன்ற வெற்றியையுடையவனான இலக்குவன் விட்ட கணைகள் விரைந்து அந்த இந்திரசித்தினுடைய உடலில் நிறைந்த இரத்தங்களைப் பருகினவாய்க் கொண்டு பொருந்தின; (பின்னர் இந்திரசித்து விடுத்த) நெடிய பொருகின்ற சரங்கள், ஒளிவிளங்குகின்ற (இலட்சுமணனுடைய) கவசத்திலே நுழைந்து பொருந்தில: (ஆகவே, இலட்சுமணனை) ஊறுபடுத்தவு மாட்டாவாயின: (ஆயினும்), அநுமனுடலிலே புற்றிடைஅரவு(நுழைவன) போல நுழைய, அவற்றை அவ்வநுமான் (வீராவேசங்கொண்டிருந்ததனால்) உணரவில்லை; அவனவையுணர்கிலன்-தன்னுடலிலே நுழைந்தசரங்களை அநுமான் இலட்சியஞ் செய்யவில்லை யென்பது கருத்து. (3096)

24. ஆயிடை யிளையவன் விடமனையான்
அவனிடு கவசமு மழிவுபடத்
தூயின னயின்முக விசிகநெடுந்
துளைபட விழிகனல் சொரிய முனிந்து
ஏயின நிருதன தெரிகணைதான்
இடனில படுவன இடையிடைவந்து
ஓய்வுறு வனவது தெரிவுறலா
லூரறின ரிமையவ ருவகையினால்.

அப்போது (அநுமானுடலில் நுழையும்படி இந்திரசித்து சரங்களைத் தூவினபோது), இளையபெருமாள் விஷத்தை யொத்தவனாய் (பெருஞ் சினங்கொண்டு), அந்த இந்திரசித்து தரித்திருந்த கவசம் அழிவுபடக் கூரிய முகத்தையுடைய அம்புகளைத் தூவினான்; (அந்த அம்புகளால் தன்னுடல்) பெருந்தொளைபட்ட தனால், விழியினின்று அனல்புறப்படச் சினங் கொண்டு ஏவின இந்திரசித்தினுடைய எரிகின்ற கணைகள், (குறித்த) இடத் திலே படுதலில்லாதனவாகி இடையிடையே வந்து தளர்வுறுவன; அதனைத் தெரிதலால், இமையவர் உவகையினால் ஆரவாரித்தனர். (3097)

Koviloor Digital Library

25. வில்லினின் வலி தர லரிதெனலால்
வெயிலினு மனலுமிழ் அயில்விரைவில்
செல்லென மிடல்கொடு கடவினன்மற்
றதுதிசை முகன்மக னுதவியதால்
எல்லினும் வெளிபட வெதிர்வது கண்
டிளையவ னெழுவகை முனிவர்கள்தம்
சொல்லினும் வலியதொர் சுடு கணையால்
நடுவிரு துணிபட வுரறினனால்.

(தன்) வில்லின்வலிமை ஓங்காதது கண்டு, இனி வில்லினுடைய வலியைக் காட்டுதல் முடியாதென்ற கருத்துக் கொண்டதனால், வெயிலைக் காட்டிலும் (வெப்பமான) அனலை உமிழ்கின்ற அயிற்படை 'விரைவிலே செல்வாய்' என்று வலிமை கொண்டு செலுத்தினான் (இந்திரசித்து): அது பிரமதேவனுடைய மகனான பரமசிவன் உதவியதாதலால் பகற்பொழுதினும் விளக்கம் உண்டாக எதிர்த்து வருவதுகண்டு, இளையபெருமாள், எழுவகை முனிவர்களின் சாபச் சொல்லினும் வலியதான ஒரு சுடுகணை (எய்ய அக்கணை)யினால் (அந்த அயில்) நடுவிலே இரண்டு துண்டுபடவே (உவகையால்) முழங்கினான்; -எழுவகையிருடிகள் ஓம் பூ: முதலிய ஏழு வியாஹ்ருதிகட்கு உரியரான அத்திரி, ப்ருகு, குத்ஸர், வசிஷ்டர், கௌதமர், காச்யபர், ஆங்கீரஸர் என்ற இவர். மற்று-வினை மாற்று. ஆல்கள்-அசை. (3098)

26. ஆணியின் நிலையென விசிக நுழைந்
தாயிர முடல்புக வழிபடுசெஞ்
சோணித நிலமுற வுலறிடவுந்
தொடுகணை விடுவன மிடல்கெழுதிண்
பாணிகள் கடுகின முடுகிடலும்
பகலவன் மருமகன்அடு கணையின்
தூணியை யுருமுறழ் பகழிகளால்
துணிபட முறை முறை சிதறினனால்.

ஆணிவந்துநிற்பதுபோல (இளையவனேவிய) அம்புகள் ஆயிர முகமாக நுழைந்து உடலிலே புக்கனவாக, (அங்கிருந்து) பெருக்கெடுத்த செந்நிறமுள்ள இரத்தம் நிலத்திலே பொருந்த (உடல்) வற்றவும், தொடுக்கும் அம்புகளை விடுவனவாக விளங்குகின்ற (இந்திரசித்தின்) வலிய கைகள் மிகவும் விரைவு கொண்டு சென்றவளவில், சூரியனுடைய குலத்தோன்றலாகிய இலட்சுமணன், (அவ்விந்திரசித்தின்) அடுகணை நிறைந்த தூணீரத்தை இடியையொத்த அம்புகளினால் சிதறும்படி முறை முறையே துண்டுபடுத்தினான்: -துணிபடச் சிதறினன்=சிதறத்துணிபடுத்தான் என விகுதிபிரித்துக்கூட்டல். (3099)

Koviloor Digital Library

27. இந்திரசித்தின் தேர்ப்பாகனை இலக்குமணன் துணித்து வீழ்த்துதல்

தேருள தெனினிவன் வலிதொலையான்
எனுமது தெரிவுற வுணருறுவான்
போருறு புரவிகள் படுகிலவால்
புணைபிணி துணிகில பொருகணையால்
சீரிது பெரிதித னிலைமையெனத்
தெரிபவனொரு சுடு தெறுகணையால்
சாரதி மலைபுரை தலையைநெடுந்
தரையிடை யிடுதலும் நிலைதிரிய.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

தேர் உள்ளதாயின், 'இவன் வலிதொலையமாட்டான்' என்கிற அதனை (மனத்திற்பட) நன்கு உணர்பவனான இலட்சுமணன், 'பொருகின்ற கணையால் போரில் அருமையாகச் செல்கின்ற குதிரைகள் இறந்துபட்டில; (அன்றியும்) புனைந்துள்ள கட்டும், துணிவுபட்டில: இந்தத் தேரின்நிலை மிகவும் சீர்மையுற்ற தாகும்' என்று ஆராய்பவனாய், (இத்தேரைப் பயனற்ற தாக்க இதுவே உபாயம் என்று எண்ணி), அழிக்கவல்ல ஒரு சுடுகணை யினால் (அத்தேரின்) சாரதியினுடைய மலையையொத்த தலையை(க் கொய்து நெடிய தரையிலே தள்ளுதலும், (தேரின்)நிலை மாறுபட, 'தேர் போன்றது' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

நிகும்பிலையாகப் படலத்தினிறுதிச் செய்யுளில் ''அழிவிலாத் தேர்கொடன்றிப் போர்த்தொழில் புரியலாகாது'' என்று உன்னி இந்திரசித்து விசும்பிடைப் பாய்ந்து சென்றதாக வந்துள்ளதனாலும், இங்கு ''தேருள தெனினிவன்வலி தொலையான்'' என்று இலட்சுமணன் பேச்சாகவருவ தாலும், பரிகள் படுகிலதாகி அழியாத தெய்வத்தேரில் ஏறிப் போருக்கு இப்போது இந்திரசித்து வந்துள்ளானென்பது பெறப்படும். இவன் வில்லும் அழியாத தென்பதும் மேல் 36-ஆம் செய்யுளில் வெளியாம். புனைபிணி -தேருறுப்புகள் ஒன்றோடொன்று பொருத்தப்பட்டுள்ள பொருத்து எனினு மாம். (3100)

வேறு

28. பாகன் அழிந்த தேரின் நிலைமை

உய்வினை யொருவன் தூண்டா துலத்தலின் தவத்தை நண்ணி
ஐவினை நலிய நைவா ளறிவிற்கு முவமை ஆகி
மெய்வினை யமைந்த காமம் விற்கின்ற விரகில் தோலாப்
பொய்வினை மகளிர் கற்பும் போன்றதப் பொலம்பொற் றிண்டேர்.

Koviloor Digital Library

அந்த அழகிய வலிய பொற்றேரானது, -உய்வினை யுண்டாக்குகின்ற ஓராசான் (அருகேயிருந்து அறிவைத்) தூண்டாமல் அழிந்திட்டதனால், தவத்தைப்பொருந்தி (ஓசை, ஊறு) முதலிய ஐந்து புலன்களைக் கொண்ட ஐம்பொறிகள் நலிவதனால் நைபவனாகிய (மாணவகத்), தவசியின் அறிவிற்கும் உவமையாகப் பொருந்தி மெய்ம்மைச் செயலமைந்தாற் போன்றுள்ள காமத்தை விற்கின்ற தந்திரத்திற் பின்வாங்காத பொய்மைச் செயலையுடைய பொது மகளிரின் கற்பையும் போன்றது.

'உய்வினை... உலத்தலின்' என்பதற்கு-உய்வினையுண்டாக்குகின்ற ஒப்பற்றசாரதி தூண்டமுடியாதவனாய் அழிந்திட்டதனால் என்று கூறலுமாம். சாரதியற்றதனால் ஒருநிலைப்படாத தேருக்கு- தவத்தைத் தொடங்கிச் செய்தும் பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கமாட் டாதவனுடைய மனத்தையும், வேசியரின் கற்பையும் உவமைகூறினார்.ஐவினை-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்துபுலன்களையுடைய ஐம்பொறிக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழி. (3101)

29. இந்திரசித்து தன்தேரைத் தானே தூண்டித் தன்னுடம்பிற் பொத்திய அம்புகளை எடுத்துத் தூவுதல்

துள்ளு பாய் புரவித் தேரும் முறைமுறை தானே தூண்டி
அள்ளினன் பறிக்குந்தன்பே ராகமே யாவமாக
வள்ளல்மே லனுமன் றன்மேன் மற்றையோர் மற்றிண் டோண்மேல்
உள்ளுறப் பகழி தூவி யார்த்தனன் எவரு முட்க.

துள்ளுதலுடனே பாய்ந்துசெல்கின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரையும் முறைமுறையாகத் தானே செலுத்தி, தன்பெரிய மார்பே அம்புப் புட்டிலாகக் கொண்டு, அள்ளிப்பிடுங்கிய (மார்பிற்பொத்திய) அம்புகளை இலட்சுமணன் மீதும் அநுமான் மீதும் மற்றையோரின் வலிய திண்ணிய தோளின் மீதும் எவரும் உட்க உள்ளேபாயும்படி தூவி யாரவாரித்தான், (இந்திரசித்து).

அம்பறாத்தூணி துணிபட்டுப் போய்விட்டதனாலும் சாரதி இறந்து பட்டதனாலும், இந்திரசித்து தானே தேரைக் கடாவிய வண்ணம் தன்னுடலிற் பொத்தியிருந்த அம்புகளை யெடுத்துத் தூவின னென்பார், ஆகமே ஆவமாகப்பறித்தனன் அள்ளும் பகழி தூவி யார்த்தனன் என்றாரென்க. அம்பறாத்தூணியிற்போல இவனுடம்பில் அம்புகள் மிக்கிருந்ததனால், 'பேராகமே ஆவமாக' என்றது. (3102)

Koviloor Digital Library

30. தேவதைகள் இந்திரசித்தின் திறனை வியந்து மலர்மாரி தூவுதல்

வீரரென் பார்கட் கெல்லாம் முன்னிற்கும் வீரர் வீரன்
பேரரென் பார்க ளாகும் பெற்றியிற் பெற்றித் தாமே
சூரரென் னுரைக்கற் பாலார் துஞ்சும்போ துணர்விற் சோரார்
தீரரென்றமரர் பேசிச் சிந்தினார் தெய்வப் பொற்பூ.

'(இவன்) வீரரென்று சொல்லப்படுபவர்கட்குள் முதலில் நிற்கும் மகாவீரனாவன்: பேர்பெற்றவரென்னப்படுபவர்களிடத்து உண்டாகும் வீரத் தன்மையைப் போன்ற தன்மையை யுடையதோ (இவனுடைய வீரத் தன்மை)? (இவனுடைய வீரத்தன்மை எவ்வீரரிடத்தும் கண்டதில்லை யென்றபடி); சாவுநேரும் போதும் (தமது) வீரவுணர்ச்சியிற் சோர்வுபடாமல் தைரியத்தோடு இருப்பவரே, சூரரென்று சொல்லத்தக்கார்' என்று தேவர்கள் சொல்லித் தெய்வத்தன்மையுள்ள பொற்பூவைச் சிதறினார்கள். (3103)

31. இளையபெருமாளும் இந்திரசித்தின் ஆற்றலை வியத்தல்

எய்தவன் பகழி யெல்லாம் பறித்திவன் என்மே லெய்யும்
கைதடு மாறா துள்ள முயிரினங் கலங்கா யாக்கை
மொய்கணை கோடி கோடி மொய்க்கவு மிளைப்பொன் றில்லான்,
ஐயனு மிவனோ டெஞ்சும் ஆண்டொழி லாற்ற லென்றான்.

'இந்த இந்திரசித்து (நான்) எய்த வலிய அம்புகள் (தன்னுடலிற்பொத்த அந்த) அம்புகளையெல்லாம் பிடுங்கினவனாய், என்மேலேயே தொடுப் பான்; (தன்னுடலத்து அம்புகளைப் பிடுங்கும்போது தோன்றக்கூடிய நோவி னால் பிடுங்கும்போதோ, அன்றி அவற்றை எய்யும்போதோ இவனது) கை நடுங்காமலேயிருக்கின்றது: உள்ளமும் உயிரும் கலங்கா; (யான் எய்த) நெருங்கிய அம்புகள் பலகோடிகள் (உடம்பிலே) மொய்த்துக் கொண் டிருக்கவும், (இவன்) சோர்வு சிறிதும் இல்லாதவனாக இருக்கிறான்; (இப்படி மகாவீரனாக இருத்தலால் இவனிறந்தால்), ஆண்மைத், தொழிலும் வல்ல மையும் இவனுடனே (இவ்வுலகத்தில்) ஒழிந்திடும்' என்று இலட்சுமணனும் (வியந்து) கூறினான்.

'இவன் இறந்தபின், இவ்வாறான ஆண்தொழிலும் ஆற்றலும் வேறு எங்குங் காணமுடியா' என்று அந்த இந்திரசித்தின் திறத்தை இலட்சுமணன் வியந்துகூறினனென்க. கைதடுமாறாது அவ்வாறு பறித்து எய்வதற்குக் கைதடுமாறுவதில்லை: உள்ளமும் உயிருங்கலங்கா எனினுமாம். ஐயன்- உயர்ந்தோன்: இலக்குமணன். (3104)

Koviloor Digital Library

32-34. விபீடணாழ்வான் இந்திரசித்தைப் பற்றிக் கூறுதல்

தேரினைக் கடாவி வானிற் செல்லினுஞ் செல்லும் செய்யும்
போரினைக் கடந்து மாயம் புணர்க்கினும் புணர்க்கும் போயக்
காரினைக் கடந்து வஞ்சங் கருதினுங் கருதும் காண்டி
வீரமெய் பகலி னல்லால் விளிகில னிருளின் வெய்யோன்.

இந்த (இந்திரசித்து), தேரினைத் தூண்டி வானத்திற் சென்றாலும் செல்வான்: (நேராகச்) செய்கின்ற போரை நிறுத்தி விட்டு மாயச்செயலை (இங்குத் தானே) செய்தாலும் செய்வான்; (இங்குநின்று) வெளிப்பட்டுப் போய் அந்த மேகமண்டலத்தைக் கடந்திருந்து வஞ்சனை செய்யக் கருதி னாலும் கருதுவான்: வீரனே! (கருத்துடனே) காண்பாய்: கொடியவனான இந்திரசித்து பகற் பொழுதிலல்லாமல் (அரக்கருக்கு வலிமை தரக்கூடிய) இருட்பொழுதில் இறந்திடான்; (இது) உண்மை: தேரினைக்கடாவி வானிற் செல்லுதல் முதலியன இந்திரசித்தின் செயலாதல், கீழ்க் கண்டனவே. (3105)

33. இலட்சுமணன் இப்பொழுதே வெல்வேனெனல்

என்றெடுத் திலங்கை வேந்தற் கிளையவ னியம்ப இன்றே
பொன்றுவ தல்லா லப்பா லினியொரு போக்கு முண்டோ
சென்றுழிச் செல்லு மன்றே தெறுகணை வலியில் தீர்ந்தான்
வென்றியிப் போதே கோடுங் காணென விளம்பு மெல்லை.

என்று எடுத்துக்கூறிய இலங்காதிபதியான விபீடணனுக்கு, இளைய பெருமாள் இயம்புமாறு, 'இப்போதே (இவன்) இறப்பதல்லாமல் அப்பால் (போவதற்கு) இனி ஒருபோக்கும் உண்டாகுமோ? (எனது) அழிக்குந் தன்மையுள்ள அம்பு (இவன்) சென்ற இடமெல்லாம் செல்லுமல்லவோ? (மேலும் இவன் தன்) வலிமையினின்று ஒழியப் பெற்றான்; இப்பொழுதே வெற்றியைப் பெறுவோம்: காண்' என்று சொல்லுமளவில்,- ''உதித் தனனருக்கனுப்பால்'' என மேற்கவியோடு முடியும். இயம்பவென்னே என்ற பாடத்துக்கு- சொல்லுமாறு யாது உள்ளது? என்க. (3106)

34. சூரியனுதித்தல்

செம்புனற் சோரிச் செக்கர் திசையுறச் செறிகை யாலும்
அம்பென உற்ற கொற்றத் தாயிரங் கதிர்க ளாலும்
வெம்புபொற் றேரிற் றோன்றுஞ் சிறப்பினு மரக்கன் வெய்யோன்
உம்பரிற் சென்றா னோடொத் துதித்தன னருக்க னுப்பால்.

செந்நீராகிய இரத்தத்தாற் செவ்வானம் திசைகளிற் பொருந்த நெருங்கித் தோன்றுகையாலும், அம்பென்று சொல்லுமாறு பொருந்திய வெற்றி பொருந்திய ஆயிரங்கிரணங்களைப் பெற்றிருத்தலாலும், வெம்புகின்ற

Koviloor Digital Library

பொற்றேரிலே தோன்றுகின்ற சிறப்பினாலும், அரக்கனாகிய வெய்யோன் உம்பரிலே சென்றானையொத்து மேலிடத்துச் சூரியன் உதித்தான்; -எதிர் நிலையணி: சிலேடையை யங்கமாகக்கொண்டு வந்தது. (3107)

35. பொழுது விடிந்தது கண்டு, இந்திரசித்து ஒழிந்திடுவானென்று வானவர் மகிழ்தல்

விடிந்தது பொழுதும் வெய்யோன் விளங்கின னுலக மீதா
விடுஞ்சுடர் விளக்க மென்ன அரக்கரி னிருளும் வீயக்
கொடுஞ்சின மாயச் செய்கை வலியொடுங் குறைந்து குன்ற
முடிந்தன னரக்க னென்னா முழங்கின ரும்பர் முற்றும்.

பொழுதும் விடிந்தது; சூரியன் உலகம் மீதாக விளங்கினன்: சுடர்விடும் விளக்குகள் போலவே அரக்கர்போன்ற இருளும் ஒழிய, (அப்போது) வானவரெல்லாம், 'இந்திரசித்து, வலிமையுடனே கொடிய சினம் மாயச் செய்கை என்பன குறைந்து ஒழிய (இனி) முடிந்திட்டான்' என்று (மகிழ்ச்சி யினால்) ஆரவாரித்தனர்.

மாயத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் இராக்காலம் இருந்தவரையில் இந்த இந்திரசித்து 'என்ன மாயச்செயலைத் தொடங்கிச் செய்வானோ?' என்று அஞ்சியிருந்த தேவர் இரவுஒழியச் சூரியனுதித்திட்டதனால், 'இனி மாயஞ் செய்ய இடமில்லை யாகையால், இவன் பொன்றுவது திண்ணம்' என்று கருதி, மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தார்களென்பதாம். முடிந்தனன்-தெளிவினால் வந்த காலவழுவமைதி. (3108)

36. சிவபெருமானீந்த சிலையும் தேரும் இருக்க இவன் அழியானென்று விபீடணன் எச்சரிக்கை செய்தல்

ஆரழி யாத சூலத் தண்ணல்தன் அருளி னீந்த
தேரழி யாத போதுஞ் சிலைகரத் திருந்த போதும்
போரழி யானிவ் வெய்யோன் புகழழி யாத பொற்றோள்
வீரவி தாணை யென்றான் வீடணன் விளைவ தோர்வான்.

'புகழ் அழியப்பெறாமலிருத்தற்குக் காரணமான அழகிய தோள் வலிமையையுடைய வீரனே! சூலப்படையை யேந்திய பெருமையிற் சிறந்த வனாகிய சிவபெருமான் தன்னருளோடு கொடுத்த இலை அழியாமலுள்ள தேர் அழியாதபோதும், (இந்தச்) சிலை கையிலிருந்தபோதும் இந்தக் கொடியவன் போரில் அழிந்திடான்; இது திண்ணம்' என்று கூறினான்: (யாவனெனில்), -விளைவதை யுணர்பவனாகிய விபீடணன்; -ஆர்-சக்கரத் துள்ள இலை: ஆரழியாத சூலம் என்றே கூட்டி, ஆர்-இலையென்றலும் ஒன்று. (3109)

Koviloor Digital Library

37. எச்சரிக்கை பெற்ற இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின் தேரைத் தன் வில் வல்லமையால் அச்சுவேறு ஆணிவேறு ஆக்குதல்

பச்சைவெம் புரவி வீயா பல்லியச் சில்லி பாரின்
நிச்சய மற்று நீங்கா வென்பது நினைந்து வில்லின்
விச்சையின் கணவ னானான் வின்மையால் வயிர மிட்ட
அச்சினோ டாழி வெவ்வே றாக்கினான் ஆணி நீக்கி.

வில்வித்தையில் தலைமைபெற்றவனான இலட்சுமணன் '(பாகனை யொழிக்கவும் தானே பாகுதொழிலைச் செய்து இவன் போரைச் சமாளிக் கிறான்; இந்தச் தேரிற்பூட்டிய) கொடிய பச்சைக் குதிரைகளோ இறந்துபடா: பல்லியம் போலொலிக்கின்ற சக்கரம் உடைந்துபோய்ப் பூமியில் நீங்க மாட்டா: திண்ணம்' என்பதை நினைந்து, தன் வில்லின்வல்லமையாற் கடையாணியைக் கழற்றி வயிரத்தன்மை பொருந்திய அச்சுடனே சக்கரத்தை வெவ்வேறாகப் பிரித்திட்டான்; -பல்லியம்-பலவகைவாச்சியம். (3110)

38. குதிரை வலிமையற்றுச் சீறுதல்

மணிநெடுந் தேரின் தட்டு விட்டது மறித லோடும்
அணிநெடும் புரவி யெல்லா மாற்றல ஆய வன்றே
திணிநெடு மரமொன் றாழி வாண்மழுத் தாக்கச் சிந்திப்
பணைநெடு முதலு நீங்கப் பாங்குறை பறவை போல.

அழகிய நெடிய தேரின் தட்டு என்ற உறுப்பு பூட்டு விட்டுப் போனதனால் அந்தத்தேர் அழிந்தவுடனே அழகிய நெடிய குதிரைகளெல்லாம், -வலிய (தமக்குப் பற்றுக்கோடான) நெடிய மரமொன்று ஆழிபோற் கூரிய கோடா லிப்படை தாக்குவதனாற் பருத்தநீண்ட அடிப்பகுதியுமுட்பட ஒழிந்திட (ஆங்கு) இனிது உறைந்துவந்த பறவைகள் (சிதறுவன) போல, சிதறி வல்லமையற்றனவாயின.

பற்றுக்கோடாயிருந்த பொருள் நீங்கவே, அதனையொட்டிய பிராணிகள் சிதறுமென்க. விட்டு அது மறிதலோடும் என்று பிரிக்க. (3111)

39. இந்திரசித்து வானத்து மறைந்து போதல்

இழிந்ததேர்த் தட்டி னின்று மங்குள்ள படைக ளள்ளிப்
பொழிந்தன னிளைய வள்ளல் கணைகளால் துணித்துப் போக்க
மொழிந்திறா வகையில் விண்ணை முட்டினா னுலக மூன்றுங்
கிழிந்தன வென்ன வார்த்தான் கண்டில ரோசை கேட்டார்.

அழிந்த தேரின் தட்டிலிருந்து அங்கிருந்த படைக்கலங்களையெல்லாம் (இந்திரசித்து) அள்ளிப் பொழிந்தனன்: (அவற்றை), இளையபெருமாள்,

Koviloor Digital Library

(தம்) கணைகளால் துணித்துப் போக்க, சொல்லுஞ்சொல் முடிவதற்குமுன் (வெகுவிரைவில்) வானத்தில் மூண்டுநின்று 'உலக மூன்றும் கிழிந்திட்டன' என்று தோன்றும்படி ஆரவாரித்தான்: (அப்போது எவரும் அந்த இந்திர சித்தைக்) காணமாட்டாதவராகி, அவனாரவாரத்தை மாத்திரம் கேட்டார்கள். (3112)

40. இந்திரசித்து பொழிந்த கல்மழையால் வானரவீரர் மடிந்து விழுதல்

மல்லின்மா மாரி யன்ன தோளினான் மழையின் வாய்ந்த
கல்லின் மாரி பெற்ற வரத்தினாற் சொரியுங் காலைச்
செல்லும்வான் றிசைக ளோரார் சிரத்தினோ டுடல்கள் சிந்தப்
புல்லினார் நிலத்தை நின்ற வானர வீரர் போகார்.

பெரியமழையை யொத்தவனாகி (கறுத்து) வலிமை கொண்ட தோளை யுடையவனான இந்திரசித்து, (படைக்கலமில்லாமையினால்) மழையை யொத்துப்பொருந்திய பெரிய கல்மழையை(த் தான்) பெற்றுள்ள வரத்தினாற் பொழியும்போது, -போகாதுநின்ற வானர வீரர், (அப்பாற்) போகத்தக்க பெரிய திசைகளை அறிய மாட்டாதவராய், சிரத்தினோடு உடம்புகள் வீழநிலத்தைத் தழுவிக் கிடந்தார்கள். (3113)

41. இந்திரசித்து வானத்து மறைந்து கல்மழை பொழியவே, இளையபெருமாள் திசைகளெங்கும் வாளியேவுதல்

காண்கிலன் கல்லின் மாரி யல்லது காளை வீரன்
சேண்கலந் தொளித்து நின்ற செய்கையால் திசை ளெங்கும்
மாண்கலந் தளந்த மாயன் வடிவென முழுதும் வெளவ
ஏண்கலந் தமைந்த வாளி யேவினா னிடைவி டாமல்.

வானத்திலே ஒன்றுபட்டு (இந்திரசித்து தன்னை) மறைத்துக்கொண்டு நின்ற தன்மையினாலே, காளைபோன்ற வீரனான இலட்சுமணன், கல்மாரி யல்லது (வேறொன்றைக்) காணமாட்டாதவனாய், பெருமைபெற்றுத் திசைகளெங்கும் அளந்த (திருவிக்கிரமனான) திருமாலின் வடிவுபோல(த் திசைகள்) முழுதையும் கவரும்படி பெருமைபெற்றமைந்த அம்புகளை இடைவிடாமல் ஏவினான். (3114)

42. இரத்தம் பெருக இந்திரசித்து வானத்துக் காணப்படுதல்

மறைந்தன திசைக ளெங்கும் மாறுபோய் மலையு மாற்றல்
குறைந்தன னிருண்ட மேகக் குழாத்திடைக் குருதிக் கொண்மூ
உறைந்துள தென்ன நின்றா னுருவினை யுலக மெல்லாம்
நிறைந்தவன் கண்டான் காணா இனையதோர் நினைவ தானான்.

Koviloor Digital Library

(இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகளால்) ,திசைகளெங்கும் மறைந்தன: மாறாக எதிர்த்துப் பொருகின்ற வல்லமை (இந்திரசித்து) குறையப் பெற்றான்: (அப்போது) இருண்ட மேகக் கூட்டத்தினிடையில் செவ்வானம் உறைந்துளதென்னுமாறு நின்றானது உருவினை, உலகமெல்லாம் நிறைந்த வனான இலட்சுமணன் கண்டான்; கண்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தைக் கொண்டவனானான்; 'இளையதோர்நினைவு' என்பதை, மேற்செய்யுளிற் காண்க.

வானத்தினிடையே உடலெல்லாம் செந்நீருடனே தோன்றும் இந்திர சித்துக்கு, இருண்ட மேகக்குழாத்திடை உறைந்துளதாகிய குருதிக்கொண்மூ ஏற்ற உவமையாம். குருதி-செந்நிறத்துக்கு, ஆகுபெயர். மறைந்தன திசைக ளெங்கும் மாறுபோய் என்பதற்கு- அம்புகள் இந்திரசித்துக்கு மாறாகப் போனதனால் திசைகளெங்கும் மறைந்தன எனினுமாம். (3115)

43. இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின் விற்கையைக் கொய்ய அம்பு ஏவுதல்

சிலையறா தெனினு மற்றத் திண்ணியோன் றிரண்ட தோளாம்
மலையறா தொழியா தென்னா வரிசிலை யொன்றும் வாங்கிக்
கலையறாத் திங்க ளன்ன வாளியாற் கையைக் கொய்தான்
விலையறா மணிப்பூ ணோடும் வில்லொடும் நிலத்து வீழ.

'வில் (எனது அம்புகளால்) துண்டிக்கப்படமாட்டா தென்றாலும், அந்த வலியோனான இந்திரசித்தின் திரண்ட தோளாகிய மலை துண்டிக்கப் படாமற் போகாது' என்று சொல்லி, (இலட்சுமணன்), கட்டமைந்த ஒரு வில்லை வளைத்து, விலைதீர்க்கமுடியாத (மதிப்பிடமுடியாத) மணிகளழுத் திய ஆபரணங்களோடும் வில்லோடும் நிலத்திலே வீழ, மானினால் அற்றுப்போதலில்லாத (அர்த்த) சந்திரனை யொத்த பாணங்களினாற் கையை யறுத்துவீழ்த்தினான்; -மற்று-வினைமாற்று.

தேரும் வில்லும் உளவாக இவனை வெல்ல முடியாதென்று ஸ்ரீவிபீட ணாழ்வான் கூறியதையொட்டி இந்திரசித்தின் தேரை ஆணியைக் கழற்றி அச்சுவேறு ஆணிவேறாக்கிச் சிதைத்த இலட்சுமணன், வில்லைப் பாணத்தைக்கொண்டு துண்டிக்க முடியாதென்று துணிந்து அதனைப் பற்றிய கையையே துணித்து வீழ்த்தினா னென்க. பூர்ணசந்திரனினிடைப்பகுதி களங்கமாகிய கலையினால் (மானினால்) அற்று (அறுபட்டு)த் தோன்றும்; பிறைச் சந்திரனது இடையிடமோ அவ்வாறு கலையினால் அற்றுத் தோன்றா தாதலால், பிறைச்சந்திரனை 'கலையறாத்திங்கள்' என்றார்; 'பாகவான் பிறைபோல் வெவ்வாய்ச்சுடுகணை' என மேல் வருவதும் காண்க. ஆகவே, இத்தொடர்க்கு- (தன்னுடைய) கலைகள் (கிரணங்கள்) குறையப்பெறாத பூர்ணசந்திரனென்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தாது. (3116)

Koviloor Digital Library

44. இந்திரசித்தின் கை அற்றுவீழ்தல்

பாகவான் பிறைபோல் வெவ்வாய்ச் சுடுகணை படுத லோடும்
வேகவான் கடுங்கா லெற்ற முற்றும்போய் விளித்த நாளின்
மாகவான் றடக்கை மண்மேல் விழுந்தது மணிப்பூண் மின்ன
மேகமா காயத் திட்ட வில்லொடும் வீழ்ந்த தென்ன.

வானத்துத்தோன்றும் (சந்திரனுடைய) பாகமாகிய பிறைபோன்ற வெவ்விய வாயைக்கொண்ட சுடுகின்ற கணை பட்ட வுடனே, மிக்க வேகங் கொண்ட கொடுங்காற்று மோதுவதனால் யாவும் அழிந்துபோன நாளில் (யுகாந்தகாலத்திலே), ஆகாயத்திலுள்ள மேகமானது (தன்மீது) இட்ட வில்லோடும் (மண்ணின்மீது) விழுந்ததென்னும்படி, மாகத்தினின்று (ஆகாயத்தினின்று) மிகப்பெரிய (இந்திரசித்தின்) கையானது, மணிப்பூண் மின்ன (வில்லோடும்) மண்மேல் விழுந்தது.

தற்குறிப்பேற்றவணி. வான்பிறை-சிறந்தபிறையுமாம். வான்-ஆகாயம், பெருமை மாகவான்-மகாகமென்னப் படுகின்ற வானமுமாம். (3117)

45. கீழ் வீழ்ந்த இந்திரசித்தின் கை துடித்தல்

படித்தலஞ் சுமந்த நாகம் பாகவான் பிறையைப் பற்றிக்
கடித்தது போலக் கோல விரல்களா லிறுகக் கட்டிப்
பிடித்தவெஞ் சிலையி னோடும் பேரெழில் வீரன் பொற்றோள்
துடித்தது மரமுங் கல்லுந் துகள்படக் குரங்கும் துஞ்ச.

பூமியைச் சுமந்துகொண்டுள்ள ஆதிசேஷன் பாகமா யுள்ள சிறந்த பிறைச்சந்திரனைப்பற்றிக் கடித்ததுபோல அழகிய விரல்களினால் உறுதியாகக்கட்டிப்பிடித்த கொடிய சிலையினோடும், பேரழகையுடைய வீரனது பொற்றோளானது, -மரமும் கல்லும் துகளாகவும் குரங்குகள் இறக்கவும் துடிக்கலாயிற்று; -வளைந்தவில் பிறைச்சந்திரனையும், வில்லை விரல்களாற் பிடித்த கை அந்தப் பாதிச் சந்திரனைக் கவ்வும் படத்தோடுகூடிய ஆதி சேஷனையும், மற்றைக் கைப்பகுதி அவ்வாதிசேஷனது உடற்பகுதியையும் போலுமென்க. வில்லை இறுகப்பிடித்துள்ள பூமியில் வீழ்ந்த கைக்கு இல்பொருளுவமை கூறினார். (3118)

46. இந்திரசித்தின் கை அற்றுவீழ்ந்ததைக் கண்ட வானவரின் அதிசயம்

அந்தர மதனி னின்ற வானவ ரருக்கன் வீழாச்
சந்திரன் வீழா மேரு மால்வரை தகர்ந்து வீழா
இந்திர சித்தின் பொற்றோ ளிற்றிடை விழுந்த தென்றால்
எந்திர மனைய வாழ்க்கை யினிச்சில ருகந்தெ னென்றார்.

Koviloor Digital Library

வானத்தினின்ற வானவர், 'சூரியன் வீழ்ந்திடாமலும் சந்திரன் வீழ்ந்திடாமலும் மேருமால்வரை யுடைந்து வீழாமலும் இருக்கையில், இந்திரசித்தின் பொற்றோளானது இடையிலேதுண்டு பட்டு விழுந்ததென்றால், எந்திரம் போன்ற (இன்னபோது கெடுமென்பது உணரப்படாத) (இந்த உயிரோடு கூடிவாழும்) வாழ்க்கையை (உலகத்துச்) சிலர் இனி (நிலையற்றதென்று நினையாமல்) உவந்து என்ன பயன்!' என்று கூறினார்கள்; -அருக்கன் முதலியோர் வீழ்ந்தால் இவன்கை வீழத்தக்கதேயன்றி, இவ்வளவு சாமானியமாக இவன் கை வீழத்தக்கதன்று என்பார் 'அருக்கன் வீழா... வீழா இந்திரசித்தின் பொற்றோளிற்றிடை வீழ்ந்தது' என்றனர்; இந்திரசித்தின் கையே அறுந்திட்டதனால், இன்ன போதுமுடியுமென்று அறுதியிடமுடியாத உயிர்வாழ்க்கையை உவப்பதனால் யாதுபயன் என்றனர் தேவரென்க. (3119)

47. அதுகண்ட இராக்கதரின் கலக்கம்

மொய்யற மூர்த்தி யன்ன மொய்ம்பினா னம்பி னாலப்
பொய்யறச் சிறிதென் றெண்ணும் பெருமையான் புதல்வன் பூத்த
மையறக் கரிதென் றெண்ணு மனத்தினான் வயிர மன்ன
கையறத் தலையற் றார்போற் கலங்கினார் நிருதர் கண்டார்.

நெருங்கிய தருமத்தின் சரீரத்தையொத்த (தருமமே வடிவுபடைத்து வந்தாற்போன்ற) வலியவனான இலட்சுமணனுடைய அம்பினால், பொய்யை (பஞ்சமாபாதகங்களுள் ஒன்று என்று கருதாமல்) மிகவும் அற்பமானது என்று எண்ணுகின்ற அந்தப் பெருமைபெற்ற இராவணனுடைய மகனும், உண்டாக்கிய அஞ்சனத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் கரியதென்று எண்ணுதற்குரிய (கொடிய எண்ணங்கள் நிறைந்த) மனத்தையுடையவனுமான இந்திரசித்தின் வயிரம்போன்ற (உறுதியான) கை அறுபடவே, (அதனைக்) கண்டவரான நிருதர், தம் தலையற்றவர்போலக் கலக்கமடைந்தனர்; -தீமனமுடைமையை மனம் இருண்டிருப்பதெனக் கூறுதல், மரபு. பெருமையான்-பிறகுறிப்பு. சிலைக்கையறவே இனித் தம் தலை அறுவது திண்ணமென்று இராக்கதர் கலங்கினர். (3120)

48. வானரர், மேல் வீழ்ந்து அரக்கர்களை மடித்தல்

அன்னது நிகழும் வேலை யார்த்தெழுந் தரியின் வெள்ளம்
மின்னெயிற் றரக்கர் சேனை யாவரும் மீளா வண்ணம்
கொன்னகக் கரத்தாற் பல்லால் மரங்களான் மானக் குன்றால்
பொன்னெடு நாட்டை யெல்லாம் புதுக்குடி யேற்றிற் றன்றே.

(இந்திரசித்தின் கை அற்றுவீழ்கையாகிய) அந்தச் செயல் நடந்தபோது, குரங்கு வெள்ளம், -ஆரவாரித்துக்கிளர்ந்து, மின்னல் போன்ற எயிற்றை

Koviloor Digital Library

யுடைய அரக்கரின் சேனையிலே எவரும் மீண்டு போகாதபடி கொல்லுந் தன்மையுள்ள நகத்தையுடைய கையினாலும் பல்லினாலும் மரங்களினாலும் பெரிய குன்றுகளினாலும் நெடியபொன்னுலகம் (சுவர்க்கம்) முழுவதையும் புதுக்குடியாக ஏறச் செய்தது.

'அரக்கர்சேனையைக் கொன்றது' என்ற பொருளில், 'அரக்கர் சேனையை அரியின்வெள்ளம் பொன்னாட்டைப் புதுக்குடியேற்றிற்று' என்றது-பிறிதினவிற்சியணி. அன்றே-தேற்றம். (3121)

49. இந்திரசித்து இலக்குமணனை நோக்கி உன்னை முடித்தன்றி யான் முடியேனெனல்

காலங் கொண் டெழுந்த மேகக் கருமையான் செம்மை காட்டும்
ஆலங்கொண் டிருண்ட கண்டத் தமரர்கோ னருளிற் பெற்ற
சூலங்கொண் டெறிவலென்று தோன்றினான் பகையின் தோற்ற
மூலங்கொண் டுணரா நின்னை முடித்தன்றி முடியே னென்றான்.

விஷத்தையுட்கொண்டு இருண்ட கண்டத்துடனே செந்நிறத்தைக் கொண்ட தேவதேவனான சிவபெருமானுடைய அருளினாலே பெற்ற சூலத்தைக்(கையிற்) கொண்டு, (இதனை) எறிவேன் என்று தோன்றியவனும் கார்காலத்து (நீரைக்) கொண்டு எழுந்த மேகம் போன்ற கருநிறமுடையவனுமான இந்திரசித்து,- 'பகையினுடைய பிறப்பு வரலாற்றையறியாத உன்னைக் கொன்றொழித் தல்லாமல் (நான்) இறவேன்' என்று கூறினான்; -தோற்றம்-பிறவி: 'எமது பிறப்பு வலிமை முதலிய சிறப்புக்களை அறியாது பொருபவன் நீ' என்று பழிப்பான், 'பகையின் தோற்ற மூலங் கொண்டுணரா நின்னை' என்றான். (3122)

50. இந்திரசித்து மாயப் போர் புரிதல்

காற்றென உருமே றென்னக் கனலெனக் கடைநா ளுற்ற
கூற்றமோர் சூலங் கொண்டு குறுகிய தென்னக் கொல்வான்
தோற்றினா னதனைக் காணா வினித்தலை துணிக்குங் காலம்
ஏற்றதென் றயோத்தி வேந்தற் கிளையவ னிதனைச் செய்தான்.

காற்றென்னவும் இடியேறென்னவும் கனலென்னவும் கடைநாளிற் பொருந்திய யமன் ஓர் சூலங்கொண்டு குறுகிய தென்னவும், கொல்லும் பொருட்டு, (இந்திரசித்து), -தோன்றினான்; அதனைக்கண்டு அயோத்திக்கு அதிபதியாகிய இராமபிரானுக்கு இளையவனான இலட்சுமணன் இனி (இவனுடைய) தலையைத்துணிக்குங் காலம் வந்திட்டதென்று இச்செயலைச் செய்யலானான். (3123)

Koviloor Digital Library

51. 'இராமனே பரம்பொருளானால் இந்திரசித்தைக் கொல்க' என்று இலக்குமணன் அம்பு ஏவுதல்

*மறைகளே தேறத் தக்க வேதியர் வணங்கற் பால
இறையவ னிராம னென்னு நல்லற மூர்த்தி யென்னில்
பிறை எயிற் றிவனைக் கோறி யென்றொரு பிறைவாய் வாளி
நிறையுற வாங்கி விட்டான் உலகெலா நிறுத்தி நின்றான்.

'மறைகளே ஆராய்ந்து அறியத்தக்கவனும் வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் வணங்குதற்கு உரியவனுமான தேவர்தலைவன் இராமனென்கிற சிறந்த தரும மூர்த்தியே ஆவானென்பது சத்தியமானால், பிறைபோன்ற எயிற்றை யுடைய இவனைக் கொல்வாய்' என்று ஒரு பிறைவாயையுடைய அம்பை (த் தன்வலிமை) நிறைதலுறப் பூர்ணமாக வளைத்துவிட்டான்: (அதனால்), உலக மெல்லாவற்றையும் (அரக்கரால் அழியாதபடி) நிலைநிறுத்தி(த் தானும் புகழுடனே) நிலைநின்றான்;- உலகெலாம் நிறுத்திநின்றான். தன்முடிமீது தாங்குவதனால் உலகமுழுவதையும் நிலைபெறச் செய்கிற ஆதிசேஷனு டைய அமிசமான இலக்குமணன் எனினுமாம். (3124)

52. இந்திரசித்தின் தலை அறுபடுதல்

நேமியுங் குலிச வேலும் நெற்றியி னெருப்புக் கண்ணான்
நாமவேல் தானு மற்றை நான்முகன் படையு நாணத்
தீமுகங் கதுவ வோடிச் சென்றவன் சிரத்தைத் தள்ளிப்
பூமழை வானோர் சிந்தப் பொலிந்ததப் பகழிப் புத்தேள்.

அந்த (இலட்சுமணன் விடுத்த) தெய்வவாளியானது, -(விஷ்ணுவின்) சக்கரப்படையும் (இந்திரனது) வச்சிராயுதமும் நெற்றியிலே நெருப்புக் கண்ணை யுடையவனான சிவபெருமானது அச்சத்தை விளைக்கிற வேலும் மற்றும் பிரமதேவன் படையும் நாணுமாறு நெருப்பு(த் தன்) வாயிலே பற்றி எரிய ஓடிச்சென்று, அந்த இந்திரசித்தினுடைய தலையை (உடலினின்று) அப்புறப்படுத்தி(த் தேவர்கள்) மலர்மாரிபொழிய விளங்கிற்று.

தம்மாலறுக்கமுடியாத இந்திரசித்தின் தலையை அறுத்துத் தள்ளியதனால், நேமிமுதலியவை இந்த லட்சுமணனது பகழியைக் கண்டு நாணுவன ஆயின. குலிசவேல்-குலிசப்படை. பூத்தேட்பகழியெனமாறுக. இனி, பகழிப் புத்தேள்-அம்புத்தெய்வ மென்பாருமுளர். 'குலிசவேல்' என்ற இடத்து, வேலென்ற சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளது. (3125)

★ ''தர்மாத்மா ஸத்யஸந் தஸ்ச, ராமோ தாஸரதிர்யதி, பௌருஷே சாப்ரதி த்வந்த்வ:, ''ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம்'' என்றார், ஸ்ரீவால்மீகி பகவான்.

Koviloor Digital Library

53. இந்திரசித்தின் தலை வீழ்வதற்கு முன் அவனுடல் மண்ணில் விழுதல்

அற்றவன் தலைமீ தோங்கி யண்டமுற் றணுகா முன்னம்
பற்றிய சூலத் தோடும் உடனிறை பகழி யோடும்
எற்றிய காலக் காற்றான் மின்னொடு மிடியி னோடும்
சுற்றிய புயல்வீந்த தென்ன வீழ்ந்தது சோர னியாக்கை.

அவ்விந்திரசித்தின் தலை அற்று மேலே எழுந்து பூமி யிற்பொருந்திச் சேர்வதற்கு முன்னம், வஞ்சனைக் குணத்தையுடைய அந்த இந்திரசித்தின் உடல், மின்னலோடும் இடியினோடுஞ் சூழ்ந்த மேகம் வீசிய யுகாந்தகாலக் காற்றினால் விழுந்தாற்போல(க் கையிற்) பற்றிய சூலத்தினோடும் தன்னி டத்து நிறைந்த அம்புகளோடும் வீழ்ந்தது; -கொண்ட படையும் உடல்நிறை பகழியும் மின்னலுக்கும், வீழ்ந்தபோது தோன்றிய ஒலி -இடிக்கும், உடல்-மேகத்துக்கும், உவமையாம். அண்டமும்-வானமுமாம். (3126)

54. இந்திரசித்தின் தலை மண் மேல் விழுதல்

விண்டலத் திலங்கு திங்க ளிரண்டொடு முன்னு வீசுங்
குண்டலத் துணைக ளோடுங் கொந்தளக் குஞ்சிச் செங்கேழ்ச்
சண்டவெங் கதிரோன் செக்கர்த் தழலொடும் மருவித் தாம
மண்டலம் விழுந்த தென்ன விழுந்தது தலையும் மண்மேல்.

கொடிய உஷ்ணகிரணனான சூரியனது ஒளியுள்ள மண்டலம் ஆகாயத் திலே விளங்குகின்ற பிறைச்சந்திரனிரண்டோடும் மின்னலைவீசுகின்ற குண்டலமிரண்டினோடும் தலைமயிராகிய செம்மைநிறம் விளங்குகின்ற செந்நிறத்தழலோடும் பொருந்தி விழுந்தாற்போல, (இந்திரசித்தின்) தலையும் மண்மேல் விழுந்தது.

திங்களிரண்டு-இரண்டுவக்கிரதந்தங்கட்கு உவமை. துணை இரண்டு இல்பொருளுவமை வந்ததனால், தற்குறிப்பேற்றமாகும். (3127)

55. இந்திரசித்து இறக்கவே அரக்கர் இரிந்தோடுதல்

உயிரிறப் புக்க காலை உண்ணின்ற உணர்வி னோடும்
செயிரறு பொறியு மந்தக் கரணமுஞ் சிந்து மாபோல்
அயிலெயிற் றரக்க ருள்ளா ராற்றல ராகி ஆன்ற
எயிலுடை யிலங்கை நோக்கி யிரிந்தனர் படையும் விட்டார்.

(உடலிலுள்ள) ஆன்மா (அந்த உடலை விட்டு) நீங்கத்தொடங்கிய காலத்து, உள்ளே நின்ற உணர்ச்சியினோடும் குற்றமற்ற ஐம்பொறிகளும் அந்தக்கரணமும் அப்பாற்படுவனபோல், (இந்திரசித்து இறக்கவே, சேனை யிலுள்ள) கூரியபற்களைக் கொண்ட அரக்க ராகியுள்ளவர், தரித்து நிற்க

Koviloor Digital Library

முடியாதவராகி, (கையிற்கொண்ட) படைகளையும் போகட்டுவிட்டு, சிறந்த, மதிளையுடைய இலங்கைநகரை நோக்கி நிலைகெட்டு ஓடினார். (3128)

56. தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தல்

வில்லாள ரானார்க் கெல்லா மேலவன் விளித லோடும்
செல்லாதவ் விலங்கை வேந்தற் கரசெனக் களித்த தேவர்
எல்லாருந் தூசு நீக்கி யேறிட வார்த்த போது
கொல்லாத விதத் தார்தங் கடவுளர் கூட்ட மொத்தார்.

வில்லாளராய் உள்ளவர்கட்கெல்லாம் மேலானவனான இந்திரசித்து இறந்தவுடனே, '(இனி), அந்த இலங்கைவேந்தனுக்கு அரசு நடவாது' என்று மனமகிழ்ச்சிகொண்ட தேவர்கள் யாவரும், (தம் அரையிலுடுத்திருந்த) ஆடைகளையவிழ்த்து மேலே வீசியெறிந்து ஆரவாரஞ்செய்தபோது, கொல்லாவிரதத்தைக் கொண்டவரான அருகமதத்தவருடைய தெய்வங் களின் கூட்டத்தை யொத்தார்.

ஆடைவீசுதல், தாம் கொண்டமகிழ்ச்சியைக் காட்டும்: இந்திரசித்து வதத்தாலான வெற்றி எல்லாவற்றினும் சிறத்தலால், வானவர் ஆரவாரித்தல் பூமழைபொழிதல் என்பவற்றோடு நில்லாமல் ஆடையையவிழ்த்து வீசுதலுஞ் செய்தாரென்க. கொல்லாவிரதத் தாரின் தெய்வம்- அரையில் ஆடையின்றி அம்மணமாக இருக்கும், அரையிலாடையின்றியிருக்கை யென்ற பொருளில் 'அம்மணம்' என்ற பெயர் வழங்கியதும், இதற்கு ஒரு சான்றாகும். (அம்மணம்=அமணம்; அமணம்-அமணனது தன்மை). (3129)

57. திருமால் முதலியோரை வானரர் தம்கண்ணாற் காணுதல்

வரந்தரு முதல்வன் மற்றை மான்மறிக் கரத்து வள்ளல்
புரந்தரன் முதல்வ ராய நான்மறைப் புலவர் பாரில்
நிரந்தரம் தோன்றி நின்றா ரருளினா னிறைந்த நெஞ்சர்
கரந்தில ரவரை யாக்கை கண்டன குரங்கும் கண்ணால்.

(வேண்டுவோர் வேண்டிய) வரத்தைத் தரவல்ல திருமாலும் மான் குட்டியைக் கரத்திலேந்திய உதாரகுணமுள்ளவனான சிவபெருமானும் நான்மறைகளை ஓதிக்கொண்டிருக்கும் கடவுளாகிய பிரமதேவனும் இந்திரனும் முதல்வராய அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சையுடைய தேவர், (தம் உருவத்தை) மறைத்துக்கொள்ளாமற் பூமியிலே (அப்போது) நிரந்தர மாகக் காணப்பட்டிருந்தனர்; அவருடைய யாக்கையைக் குரங்கும் (தம்) கண்ணாற் கண்டன; -கரந்திலரென்பதை, 'அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சர்' என்பது சமர்த்தித்து நின்றது: தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி. திரி

Koviloor Digital Library

மூர்த்திகள் போர்க்களத்துக்கு எழுந்தருளிக் குரங்குகளுள்பட எல்லார்க்கும் காட்சியளித்தது, இந்திரசித்தின் வெற்றியின் மிக்க சிறப்பை விளக்கும். (3130)

58. இறந்தவானரர் கடவுளரருளினால் உயிர்பெற்றெழுதல்

அறந்தலை நின்றார்க் கில்லை அழி வெனு மறிஞர் வார்த்தை
சிறந்தது சரங்கள் பாயச் சிந்திய சிரத்த வாகிப்
பறந்தலை யதனின் மற்றப் பாதக வரக்கன் கொல்ல
இறந்தன கவிக ளெல்லா மெழுந்தன இமையோ ரேத்த.

அம்புகள் பாய்ந்ததனாற் சிரம் சிந்தப்பெற்றனவாகிப் போர்க்களத்திலே பாதக அரக்கனான அந்த இந்திரசித்தினாற் கொல்லப்பட்டு இறந்தனவாகிய கவிகளெல்லாம், (கடவுளரருளினால்) இமையோரேத்த உயிர்பெற்றெழுந் தன: (அதனால்), 'அறத்தை மேற்கொண்டு நின்றவர்கட்கெல்லாம் அழிவு இல்லை' என்கிற அறிஞர்வார்த்தை சிறப்புற்றதாயிற்று; -கீழே கடவுளர் வருகையைக்கூறி, இங்கு வானரங்கள் உயிர் பெற்றெழுந்தமையைக் கூறியதனால், அச்செயல் கடவுளரருளாலானமை பெறப்படும். அறிஞர் வார்த்தை சிறத்தலால் அறிஞர் கூறியசொல் பழுதுபடாது நடத்தைக்கு வருதலென்ற பொருளைக் காட்டும். (3131)

59. அங்கதன் இந்திரசித்தின் தலையையேந்தி முன்னணியிற் செல்ல, அநுமான்மீது இலக்குமணன் செல்லுதல்

ஆக்கையி னின்று வீழ்ந்த அரக்கன் றன்றலையை யங்கை
தூக்கின னுள்ளங் கூர்ந்த வாலிசேய் தூது செல்ல
மேக்குயர்ந்த தமரர் வெள்ள மள்ளியே தொடர்ந்து வீசும்
பூக்கிளர் பந்தர் நீழல் அனுமன்மே லிளவல் போனான்.

உடலினின்று (வேறுபட்டு) வீழ்ந்த அரக்கனுடைய தலையை மன மகிழ்ச்சி மிக்க வாலிகுமாரனான அங்கதன், -அழகிய கையிலேந்திய வனாய் முன்னணியிற் செல்ல, வானத்து உயரவிருந்த அமரர்களின்திரள் அள்ளித் தொடர்ந்து எறிந்த விளங்குகின்ற பூக்களினாலாகிய பந்தரின் நிழலில், இளையபெருமாள், அநுமான் மீது ஏறியவண்ணம் போனான்; -தொடர்ந்து வீசும் பூக்கிளர்பந்தர்- நடைப் பூப்பந்தர் போலும். (3132)

60. இராமன் இந்திரசித்தின் தலையை அங்கதன் கையிற் காணுதல்

வீங்கிய தோளன் தேய்ந்து மெலிகின்ற பழியன் மேன்மேல்
ஓங்கிய வுவகை யூறு முள்ளத்த னும்பர்க் காகத்
தேங்கிய கடலை முன்னாள் திரித்தவன் சேய்செங் கையால்
தாங்கிய குரிசில் பற்றிக் கொணர்ந்திடுங் தலையைக் கண்டான்.

Koviloor Digital Library

(இயற்கையாகப்) பருத்த தோளையுடையவனும் தேய்ந்து மெலிகின்ற பழியையுடையவனும், மேன்மேல் ஓங்கிய மகிழ்ச்சி சுரக்கின்ற உள்ளத்தை யுடையவனுமான ஸ்ரீராமன், -(ஆழமாகத்) தேங்கிய பாற்கடலைத் தேவர்களின் பொருட்டாக முன்னாள் கடைந்தவனான வாலியின் குமாரனான பெருமை சிறந்தோன் (தன்) சிவந்த கையால் தாங்கியதாய் பற்றிக்கொணர்ந்திடுந் தலையைக் கண்டான். (3133)

61-62. கையில் இந்திரசித்தின் தலையை ஏந்தி வரும் அங்கதனைக் கண்டு, இராமன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

எல்லி வான் மதியி னுற்ற கறையென என்மேல் வந்து
புல்லிய வடுவும் போகா தென்றகம் புலம்பு கின்றேன்
சொல்லிய தரும நல்கத் துவக்கற்றுத் துயரம் தீர்ந்தேன்
செல்வமும் பெறுதற் குண்டோ குறையினிச் சிறுமை யாதோ.

இரவில் விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திரனிடத்துப் பொருந்திய களங்கம் போல என்மேல்வந்து பொருந்திய வடுவும் போகாதென்று மனத்திற்குள் வருந்தாநிற்கின்றவனான நான், நூல்களிற் கூறப்பட்ட தருமதேவதை கருணைசெய்யப் பிணிப்பு நீங்கி (அந்தத்) துயரம் நீங்கப் பெற்றேன்; செல்வ மகளையும் பெறுதற்குக் குறையுண்டாமோ? இனி (எனக்குச்) சிறுமை யாதோ? -வான்மை-வெண்மை. வடு-மாற்றான்கையிற் பறிகொடுத்தா னென்பது. (3134)

62. **தென்றலை யாழி சூழ்ந்த திண்மதில் இலங்கை காக்கும்**
புன்றலைக் கள்வன் பெற்ற புதல்வனை யிளவல் வீழ்த்த
வன்றலை யெடுத்து நீமுன் வருதலால் வான ரேச
என்றலை யெடுக்க லானேன் இனிக்குடை யெடுப்ப னென்றான்.

தென்புறத்துக் கடலாற் சூழப்பட்ட திண்ணிய மதிளையுடைய இலங்கை யைக் காக்கும் செம்பட்ட மயிரையுடைய தலையைக்கொண்ட வஞ்சனைக் குணமுள்ள இராவணன் பெற்ற புதல்வனை இளையவன் (கொன்று) வீழ்த்த, (அவனுடைய) வலியதலையை நீ கையிற்கொண்டு முன்னே வருதலால், வானரேசனே! (இதுவரையில் நாணத்தாற் கவிழ்ந்திருந்த) என்னுடைய தலையையெடுக்கலானேன்: இனி, (என்) வெண்கொற்றக் குடையையும் எடுப்பேனென்று கூறினான்; ஸ்ரீராமன்.

குடையெடுத்தல் வெற்றிபெற்றதற்கு அடையாளமாக வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்தல்: எனவே, வெற்றிபெறுதல், புன்தலையென்பது செம் பட்ட மயிர்த்தலை என்ற பொருளில் வருதலை ''புன்றலை இரும் பரதவர்'' என்ற பட்டினப்பாலையிலும் காண்க. (3135)

Koviloor Digital Library

63. இராமனருகிலிருந்தவர் அங்கதனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

வான்றலை யெடுக்க வேலை மண்தலை யெடுக்க வானோர்
கோன்றலை யெடுக்க வேதக் குலந்தலை யெடுக்கக் குன்றாத்
தேன்றலை யெடுக்குந் தாராய் தேவரை வென்றான் றீய
ஊன்றலை யெடுத்தாய் நீயென் றுரைத்தன ருவகை மிக்கார்.

'குறையாத தேன் தன்னிடத்துத் தோன்றப் பெற்ற மலர் மாலையை யணிந்தவனே! வானுலகத்தார் (குனிந்த) தலையை நிமிர எடுக்கவும், கடலாற்சூழப்பட்ட மண்ணுலகத்தார் (அச்சம் நீங்கித்) தலையெடுக்கவும், வானோர்க்குத் தலைவனான இந்திரன் தலையெடுக்கவும், வேதத்தொகுதி தலையெடுக்கவும், தேவரை வென்றவனான இந்திரசித்தின் தீய ஊன் தலையை யெடுத்துவந்தாய் நீ' என்று உவகைமிக்கவராய், (இராமன் பக்கத்தவர்) கூறினார்கள்.

அங்கதன் இந்திரசித்தின் தலையையெடுத்து வந்தது-வானத் தார் முதலியோர் தலையை யெடுக்க ஏதுவாயிற்று எனச் சமத் காரந்தோன்றக் கூறியவாறு காண்க. 'தலையெடுத்தல்' என்பது பொருள்வேறுபாட்டுடன் பலமுறை வந்தது சொற்பின்வருநிலையணி இச்செய்யுள் பல பிரதிகளி லில்லை. (3136)

64. இந்திரசித்தைவென்று இலக்குமணன் மீண்டு வருவதை இராமன் காணல்

வரதன்போய் மறுகா நின்ற மனத்தினன் மாயத் தோனைச்
சரதப்போர் வென்று மீளுந் தருமமே தாங்க என்பான்
விரதம்பூண் டுயிரி னோடுந் தன்னுடை மீட்சி நோக்கும்
பரதன்போன் றிருந்தான் தம்பி வருகின்ற பரிசைப் பார்த்தான்.

மிகவும் கலங்காநின்ற மனத்தையுடையவனும், 'தரும தேவதை தாங்க, மாயத்தையுடையவனான இந்திரசித்தை நிச்சயமாகத் (தவறாமல்) போரில் வென்று (இலக்குவன்) மீளுவான்' என்று எண்ணியிருப்பவனும், விரதத்தை மேற்கொண்டு தன்னுடைய உயிருடனே (யாதோரிடையூறுமின்றி) மீட்சி யையே யெதிர் பார்த்திருக்கும் பரதனைப் போன்று (இலக்குமணன்வென்று மீண்டுவருவதை எதிர்பார்த்து) இருந்தவனுமான இராமன், தம்பி வருகின்ற தன்மையைக் கண்டான்: -வரதன்-இராமன். போதல்-மிகுதல். (3137)

65. இலக்குமணனைக் கண்ட இராமன் கண்ணீர் பெருக்கல்

வன்புலங் கடந்து மீளுந் தம்பிமேல் வைத்த மாலைத்
தன்புல நயன மென்னுந் தாமரை சொரியுந் தாரை
அன்புகொ லழுக ணீர்கொ லானந்த வாரி யேகொல்
என்புக ளுருகிச் சோருங் கருணைகொ லியார தோர்வார்.

Koviloor Digital Library

பகைவனிடத்துச்சென்று வென்று மீளுகின்ற தம்பி மேல் வைத்த தன் பொறியாகிய நயனமென்கின்ற தாமரை ஒழுங்காகச் சொரியும் நீர்த்தாரை யானது, -அன்பினாற் பெருகியதோ? (பிரிந்திருந்ததை நினைந்ததனா லுண்டாய) அழுகையால் நேர்ந்த கண்ணீர்கொலோ? பிரிந்தவன் திரும்பி வந்ததனாலான ஆநந்தத்தின் பெருக்கோ? என்புகளும் உருகிப் பெருகு தற்குக் காரணமான கருணையின் பெருக்கோ? அதனை அறிந்து சொல்வார் யாவர்?

இலட்சுமணனிடத்து இராமபிரான் பேரன்பு உடையவனாத லாலும், பிரிந்தாரைக் கூடுமிடத்துப் பிரிவுத்துயரம் தோன்றுதலும் மகிழ்ச்சி தோன்று தலும் இயற்கையேயாதலாலும், இராமபிரான் கருணாமூர்த்தி யாதலாலும், அப்பிரானுடைய கண்ணீரை 'அன்புகொல்' முதலியவாகக் குறித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (3138)

66. இராமபிரானது திருவடிகளில் இந்திரசித்தின் தலையைச் சமர்ப்பித்தல்

விழுந்தழி கண்ணின் நீரு முவகையுங் களிப்பும் வீங்க
எழுந்தெதிர் வந்த வீர னிணையடி முன்ன ரிட்டான்
கொழுந்தெழுஞ் செக்கர்க் கற்றை வெயில்விட வெயிற்றின் கூட்டம்
அழுந்துற மடித்த பேழ்வாய்த் தலை யடி யுறையொன் றாக.

கண்களினின்று இழிந்து பெருகுகின்ற நீரும் உவகையும் களிப்பும் மிக, எழுந்து எதிரேவந்த வீரனான ஸ்ரீராமபிரானுடைய இரண்டு திருவடிகளின் முன்னே, சுவாலைதோன்றுகின்ற செவ்வானத்தையொத்த மயிர்க்கற்றை யின் தொகுதி ஒளிவிட, பற்களின் தொகுதி அழுந்தும்படி மடித்த பிளவுபட்ட வாயையுடைய (இந்திரசித்தின்) தலையை ஒப்பற்ற பாதகாணிக்கையாக அமையவைத்தான், (இலட்சுமணன்).

களிப்பு-தான் செய்வது இன்னது என்பது தெரியமுடியாதபடி தலை தடுமாறுதற் கேதுவாகிய மனநிலை, சினக் குறியாகப் பல்லைக் கடத்த உதட்டுடனும் செம்பட்டமயிருடனும் இந்திரசித்தின் தலை யுள்ளதென்பது பின்னிரண்டடிகளில் விளங்கும். (3139)

67. அப்போதைய இராமபிரானுடைய மகிழ்ச்சி

தலையினை நோக்கும் தம்பி கொற்றவை தழீஇய பொற்றோள்
மலையினை நோக்கும் நின்ற மாருதி வலியை நோக்கும்
சிலையினை நோக்கும் தேவர் செய்கையை நோக்கும் செய்த
கொலையினை நோக்கு மொன்று முரைத்திலன் களிப்புக் கொண்டான்.

Koviloor Digital Library

('இந்தமகாவீரனும் தலையறுப்புண்டானே' என்ற பெருவியப்புடன் அந்தத்) தலையைப் பார்ப்பான்: (அந்தத் தலையை யறுத்துவீழ்த்திய பெரு வீரம் பெற்ற) தம்பியினுடைய வெற்றிமகள் தழுவிய பொற்றோளாகிய மலையை நோக்குவான்; (அந்தத்தலையை யறுக்க அம்பையெய்த இலக்கு மணனது வில்லை) நோக்குவான்: இலக்குமணனுக்கு வாகனமாகவும் வேறுவகையாகவும் இந்திரசித்தை வெல்லுதற்குத் துணையாயிருந்து (அப்போது) எதிர்நின்ற மாருதியின் வலிமையை நோக்குவான்; (இந்திர சித்தின் வதையாற் கழிபேருவகைகொண்ட) தேவர்களின் செய்கையை நோக்குவான்; (தம்பி) செய்த இந்திரசித்தின் கொலையினை இங்ஙன் பாராட்டிக் களிப்புக்கொண்ட தேவர்களின் செய்கையை நோக்குவான்; தம்பி செய்த இந்திரசித்தின் கொலையினை இங்ஙன் பாராட்டிக் களிப்புக் கொண்டவனாய், ஒன்றும் உரையாதவனாயினான் ஸ்ரீராமபிரான்; -உரையா டாதிருந்தமைக்குக் காரணம்-களிப்புமிகுதி சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (3140)

68. ஸ்ரீராமன் தாளில் இலட்சுமணன் வீழ்ந்து வணங்குதல்

காளமே கத்தைச் செக்கர் கலந்தெனக் கரிய குன்றம்
நாள்வெயிற் பரந்த தென்ன நம்பிதன் தம்பி மார்பில்
தோளின்மே லுதிரச் செங்கேழ்ச் சுவடுதன் னுருவில் தோன்றத்
தாளின்மேல் வணங்கினானைத் தழுவினன் தனித்தொன் றில்லான்.

தனிப்பட்டுத் தனக்கு உவமையாவதொரு பொருளைப் பெறாத வனாய்க் குணபூர்ணனான இராமபிரான்,-(தன்) பாதங்களில் வணங்கின வனான தன் தம்பி இலட்சுமணனை, காள மேகத்தைச் செவ்வானம் கலந்தது போலவும் கரியகுன்றத்தில் காலைவெயில் பரந்தது போலவும் (அவனு டைய) மார்பிலும் தோளின் மேலும் பரந்த உதிரத்தின் செந்நிறச்சுவடு தன்னுருவிலே காணப்படத் தழுவிக் கொண்டான்.

அரக்கரோடு பொருது வென்று வந்த இலட்சுமணனுடைய மார்பிலும் தோளிலும் படிந்திருந்த இரத்தக்கறையானது அழுந் தத்தழுவிய ஸ்ரீராம பிரானுடைய திருமேனியிற் படியவே, அத்திரு மேனியிற் படிந்தகறை காளமேகத்திற் கலந்த செக்கரையும் கரிய குன்றத்துப்பரந்த நாள் வெயிலை யும் போன்று தோன்றிற்றென்றவாறு. (பரம்பொருளான திருமாலால் வடிவம் உருவம் படைக்கலம் முதலியனவெல்லாம் அடியார்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டனவே என்ற நூற்கொள்கைபற்றி 'தனித்தொன்றில்லான்' என்றா ரெனினும் பொருந்தும்). (3141)

Koviloor Digital Library

வேறு

69. இராமன் இலட்சுமணனைப் புகழ்தல்

கம்ப மதத்துக் களியானைக் காவற் சனகன் பெற்றெடுத்த
கொம்பு மென்பா லினிவந்து குறுகி னாளென் றகங்குளிர்ந்தேன்
வம்பு செறிந்த மலர்க்கோயின் மறையோன் படைத்த மாநிலத்தில்
தம்பி யுடையான் பகையஞ்சான் என்னு மாற்றந் தந்தனையால்.

'(இலக்குமணா! நீ இந்திரசித்தைச் செயித்ததனால் இனி இராவணனும் கொல்லப்பட மீட்சிபெற்று), கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகின்ற மதக்களிப்புக் கொண்ட (அரசசின்னமான பட்டத்து) யானையையும், காக்கப்படும் நாட்டையுமுடைய சனகன் பெற்றெடுத்த கொம்புபோன்ற சீதையும் இனி என்னிடம் வந்து குறுகினவளாவளென்று மனங் குளிர்ந்தேன்: மணம் நிரம்பிய தாமரை மலரை (த் தன்) வாழிடமாகவுடைய பிரமதேவன் படைத்த பெரிய நிலத்தில் 'தம்பியுடையான் பகைக்கு அஞ்சான்' என்ற பழமொழியை (உன் செயலால்) நிலைநிறுத்தினாய்:' -என்று ஸ்ரீராமன் இளைய பெருமாளை நோக்கி முகமன் கூறினானென்று வருவித்து முடிக்க.

தம்பியாகிய உன்னைப் பெற்றதனாலன்றோ நீ இந்திரசித்தை இப்போது வெல்ல, இனி இராவணனை வெல்வது அருமையன்று என்ற கருத்து எனக்குத் திட்பமாக உண்டாயிற்றென்றவாறு. 'தம்பியுடையான் பகை யஞ்சான்' என்ற பழமொழியைப் பெய்து கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுள் உலகவழக்குநவிற்சியணியாம். ''எம்பியையீங்குப்பெற்றேனென் எனக் கரியதென்றான்'' என்ற சிந்தாமணி இங்கு நினைவுறுகின்றது. இச்செய்யுள், சில பிரதிகளிலில்லை. (3142)

70. இராமபிரான் இலட்சுமணனுடற் புண்களை யொற்றிப் போக்குதல்

தூக்கிய தூணி வாங்கித் தோளொடு மார்பைச் சுற்றி
வீக்கிய கவச பாச மொழித்தது விரைவி னீக்கித்
தாக்கிய பகழிக் கூர்வாய் தடிந்த புண் தழும்பு மின்றிப்
போக்கினன் தழுவிப் பல்கால் பொற்றடந் தோளி னொற்றி.

(தோளிற்) கட்டிய தூணீரத்தை (அப்பால்) வாங்கி, தோளுடனே மார்பைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ள கவசக்கட்டை யவிழ்த்து அதனை விரைவிற் கழற்றி, மோதிய அம்புகளின் கூரிய வாய் வெட்டியதனாலான புண்களைப் பலமுறைதழுவி அழகிய பெரிய தோளினாலொற்றித் தழும்புமில்லாதபடி போக்கினன், (ஸ்ரீராமன்); -இளையோர் மூத்தோர்க்குச் செய்யும் பணியை, அன்பு மிகுதியால், இராமன், இளையோனுக்குச் செய்தானென்க. (3143)

Koviloor Digital Library

71. இராமபிரான் விபீடணனைப் புகழ்தல்

ஆடவர் திலக நின்னா லன்றுஇக லனும னென்னும்
சேடனா லன்று வேறோர் தெய்வத்தின் சிறப்பு மன்று
வீடணன் தந்த வென்றி யீதென விளம்பி மெய்ம்மை
ஏடவி ழலங்கல் மார்ப னிருந்தனன் இனிதின் இப்பால்.

இதழ் விரியப்பெற்ற மாலையையணிந்த மார்பனான ஸ்ரீராமன்-(இலட்சுமணனை நோக்கி), 'ஆடவரிற் சிறந்தோனே! (இப்போது தோன்றிய) இந்த வெற்றியானது, உன்னாலன்று: வலிமையையுடைய அநுமானென்கிற சிரேட்டனாலன்று: வேறான தெய்வத்தின் மகிமையினாலு மன்று; விபீடணன் கொடுத்த வெற்றியாகும்' என்று உண்மையைச் சொல்லி, இங்கு இனிது இருந்தனன்.

இந்திரசித்து வதைத்தது மாயாசீதையென்பதைத் தெளிவித்தும் நிகும் பிலையில் வேள்வியை முடியவொட்டாது பேருதவி புரிந்தும் விபீடணன் தக்கபடி நடந்திராவிட்டால், இலட்சுமணனுடைய வில்வித்தைத் திறனும் அனுமானது அபாரமான உடல் வலிமையும் தெய்வசகாயமும் இருந்தா லும், இந்திரசித்தின்வதை நடந்திருக்க முடியாதாகையால், 'விபீடணன் தந்த வென்றியீது' என்று உண்மையை இராமன் தெரிவித்தனனென்க. (இனி, அங்கு இராவணன் இந்திரசித்து இறந்ததையறிந்து புலம்புவதைக் கூறப் போகின்றாராதலின், 'இப்பால் இனிதினிருந்தனன்' என்றார். ஆரணிய காண்டம் முதல் கவனிக்குமிடத்து, இராம ராவணசம்பந்தமான நிகழ்ச்சி களுள்ளே சூர்ப்பணகையின் அங்க பங்கம்-சீதையின் கவர்ச்சி, இலக்கு மணாதியர் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்ணுதல்-கருடன் வந்து அக்கட்டை நீக்கு தல், இலக்குமணாதியர் பிரமாத்திரத்தால் உயிர் சோர்தல் -சஞ்சீவிமலையால் யாவரும் உயிர்பெற்றெழுதல் என இவ்வாறு இன்பதுன்பங்களைத் தரும் செயல் மாறிமாறிவராநிற்க, இனி, இராமன்பக்கத்தார்க்கு இராக்கத உபத்திர வம் அத்துணையாக இல்லாது இன்பமே விளைதலால், இனிதிருந்தன னென்றதென்ப ஒருசாரார். (3144)

ஸ்ரீவான்மீகத்தில் நிகும்பிலையாகப்படலம் இந்திரசித்துவதைப் படலம் என்ற இவற்றிலுள்ள சரிதம் வருமாறு:- ''நிகும்பிலையில் ஹோமத்திற்கு முயன்று அதனை நிறைவேற்றாமல் இருக்கும்போது 'எவன் உன்னை எதிர்த்து வருத்துவானோ, அவன் இந்திரசத்துருவான உன்னை வதைப் பான்' என்று அந்த இந்திரசித்துக்குப் பிரமன் கூறியுள்ளான்: ஆகையால், இலக்குமணனை இப்போது ஏவுக'' என்று விபீடணன் ஸ்ரீராமனை வேண்டிக் கொண்டதும், அப்பிரான், இந்திரசித்தினியல்பை எடுத்துரைத்து, ''வானர சைனியங்களோடும் விபீடணாதியரோடும் இந்திரசித்தை வெல்லுமாறு செல்லுக' என்று இளையபெருமாளை ஏவினன். இளையபெருமாள் போர்க்கோலங்கொண்டு புறப்படுகையில், வானரசைனியங்களும் உடன்

Koviloor Digital Library

சென்றன: கரடிச்சேனைகளும் உடன்சேர்ந்தன. அச்சேனைகளுடனே வெகு தூரங்கடந்து சென்ற இலட்சுமணன், விபீடணனோடும் அநுமான் அங்கதன் என்பவர்களோடும் இருந்து நிகும்பிலையைக் காவல் செய்யும் அரக்கச் சேனையைக் கண்டனன். அப்போது விபீடணன் இலட்சுமணனைநோக்கி 'இந்த அரக்கப் பெருஞ்சேனையை வானரரும் அழிக்கட்டும்: நீயும் இதனைப் பிளந்தாயாயின், இந்திரசித்து புலப்படுவான்: அவன், தான் தொடங்கிய சடங்கைமுடித்து வருமுன் கொன்றிடவேண்டும்; பிறகு கொல்ல முடியாது' என்றனன். அந்த விபீடணனது மொழிப்படியே வானரர் களும் இலக்குமணனும் பொரலாயினர்.அப்போது இந்திரசித்து, தன்படை பகைவரால் வருத்தப்படுவதுகேட்டு, தொடங்கிய சடங்கு முடியுமுன்னே சினங்கொண்டு அரக்கத்துணைவரோடு போர்க்கு எழுந்து, அரக்கர்களை அனுமான் உருமாய்த்துக் கொண்டிருத்தலைக் கண்டு, அவனை நோக்கிச் சென்று கடுமையாகப் பொருதனன்.

அப்போது விபீடணன் சேய்மையிலுள்ள இந்திரசித்தை இலட்சுமணனுக் குச் சுட்டிக்காட்டி, 'இவன் நிகும்பிலையென்ற ஆலமரத்தினடியிலுள்ள ஆலயத்தைச் சேர்ந்து அதனில் பூதங்கட்குப் பலிகொடுத்துப் பொரவருவா னாயின், யாவர்கண்ணுக்கும் புலப்படான்; ஆகையால், வேள்வியை முடிப்பது நிகழ்வதன்முன் அவனைக் கொல்வாய்' என்று அந்த நிகும்பிலை யென்ற ஆலமரத்தருகு அழைத்துக்கொண்டு, போயினன். இலக்குமணன் அங்கு நின்றிருக்கையில், இந்திரசித்து போர்க்கோலங்கொண்டு இலட்சு மணனுக்குப் புலப்பட்டனன்; இலட்சுமணன் அவனை நோக்கி, 'போர்தருக' என்ன, இந்திரசித்து அங்கு விபீடணன் இருப்பதுகண்டு அவ்விபீடணனது செயலைப் பலபடியாகக் கண்டித்துக் கூறினான். விபீடணன் அவற்றுக்குத் தக்க சமாதானங்களைக் கூறி, 'நீ விரைவில் இலட்சுமண னாலிறப்பாய்' என்றனன்.

அப்பால் அனுமான் தோளில் விளங்கும் இலக்குமணனைக் கண்டு, இந்திரசித்து, 'முன்னர் இராப்போரில் நீவிர் அடிபட்டு வீழ்ந்ததை மறந்திட்டீர் போலும்' என்பது முதலாகப் பலவாறு வீரவாதங்கூற, இலக்குமணன் 'கள்ளன்போல மறைந்து பொருத அதனைக் குறித்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்வதிற் பயன் என்ன? வல்லையாயின் நேர்நின்று பொருக' என்ன, அப்போது இருவர்க்கும் மும்முரமான போர் நடக்கலாயிற்று. அப்போரில் இலட்சுமணனது அம்பால் இந்திரசித்து முகவொளி குறைந்தானாக, வீபிடணன் அதனைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இவன் தோல்வியுற்றானென்று தெரிகின்றது: இவனைக் கொல்ல விரைந்து முயல்க' என்ன, கடுமையான அம்புகளை இலட்சுமணன் விடுக்க. அரக்கன் முகூர்த்த நேரம் மூர்ச்சை யடைந்திருந்தான். பின்பு தெளிந்து, முன் தான் செய்துகாட்டிய பராக்கிரமச் செயலை மெச்சி வீரவாதங்கூறி, அம்புகளை விடுத்து, விபீடணனிடத்துச் சினமும் பரபரப்பும் அதிகரித்தமையால் அவன் மீதும் நூறுபாணங்களை

Koviloor Digital Library

விடுத்தனன். அப்போது இலட்சுமணன் புன்சிரிப்புச் செய்து, 'உன்னுடைய பாணங்கள் உறுதியற்றவையாதலால் வருத்தப்படுத்தாமல் இனியனவாக மேல் விழுகின்றன; சூரர் இங்ஙனம் பொரார்' என்று சொல்லி, வலிமையுள்ள பாணங்களையிழுத்துவிட, அதனால் இந்திரசித்தின் கவசம் பொடியாகி வானத்தினின்று நட்சத்திரம் விழுவதுபோல உதிர்ந்தது: இந்திரசித்து உக்கிரங்கொண்டு பல பாணங்களைத் துரக்க, இலட்சுமணனது கவசமும் முறிந்துவிழுந்தது. இங்ஙனம் வெகுநேரம் கழிந்தும் வெற்றி தோல்வி யின்றி, இருவரும் அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் விடுவதும் எதிர் விடுவனவற்றைத் தடுப்பதுமாக இருந்தனர்.

இவ்வாறு நேரம்கழிவதுகண்டு விபீடணன் மந்திரிமாரோடு தானும் போரிற் கிளர்ச்சிகொண்டனன். ஜாம்பவான் தன் சேனையுடன் கூடிய வனாகி, அரக்கச்சேனையோடு கடுமையாகப் பொருதனன். அனுமானும் சாலமரத்தைக் கொண்டு பல்லாயிரமரக்கரைத் தாக்கினன்.

விபீடணனால் அம்பெய்யப்பெற்ற இந்திரசித்தோ இலட்சுமணனையே, எதிர்த்துப் பொருதனன். அவ்விருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வி யின்றி மிக்க கடும்போர் நிகழ்ந்ததாக, அதுகண்டு இருடியர் அஞ்சி 'உலகங்கட்கு மங்கள முண்டாகுக' என்று வாழ்த்தினர்: போர் காணுந்தேவகணத்தாரும் அஞ்சி விலகினர். அப்போரில் இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின் தேர்ப்பாகனுடைய சிரத்தை யறுத்து வீழ்த்த. இந்திரசித்து தானே தேரைச் செலுத்திய வண்ணம் பொரலாயினன். எதிரி தேரையோட்டுஞ் சமயந்தோறும் இலட்சுமணன் அவனைத் தாக்கவே, இந்திரசித்து போர்ச்செருக்கு ஒழிந்து வருந்தினான். வானரயூதபதிகள் இலக்குமணனைப் புகழ்ந்தனர். அப்போது, ப்ரமாதீ சரபன் ரபசன் கந்தமாதனன் என்னும் வானரவீரர் நால்வரும் இந்திரசித்தின் தேர்க் குதிரைகள் நான்கின் மேற்பாய்ந்து அவைகளைக்கொன்று பெருந்தேரையும் முறித்தனர். பதாதியான இந்திரசித்து கூரிய அம்புகளை எய்தவண்ணம் நெருங்கிவர, இலட்சுமணன் தன் அம்புகளால் தடுத்திட்டான்.

இங்ஙனம் போர்நிகழ்கையில், அரக்கர்களும் தந்தலைவனான இந்திர சித்தைக் கவிந்துகொண்டு அவனுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தனர். அப்போது இந்திரசித்து, அரக்கர்களைப் புகழ்ந்து 'இந்தத் திசையெல்லாம் இருள்மூடிக் கொண்டிருத்தலால், நிகழ்வதின்னது என்பது புலனாகாதிருக்கின்றது. இங்கு நீவிர் எதிராளிகளுடன் போர்புரிந்து கொண்டிருப்பின், நான் இலங்கை சேர்ந்து வேறொரு தெய்வத் தேரின் மீது ஏறிக்கொண்டு வருவேன்' என்று சொல்லி, அவர்கள் அங்ஙனமே புரிய வானரர்களை ஏமாற்றி இலங்கை சேர்ந்து திவ்யமான தேரொன்றின்மீது வல்லமையுள்ள பாகனோட்டிவர மீண்டு வந்து சேர்ந்தான்: அதுகண்ட இலட்சுமணன் முதலியோர் அவ் விந்திரசித்தினுடைய திறமையை வியந்தனர்.

Koviloor Digital Library

அப்பால் இந்திரசித்து பெருஞ்சினங்கொண்டு ஓயாமல் அம்பு எய்து வானரர்களைக் கொல்லவே, வானரர்கள் அஞ்சி இலட்சுமணனைச் சரணடைந்தனர். பிறகு, இலட்சுமணன் கடுஞ்சினங் கொண்டு அம்பெய்து அவனது விற்களைத் துணித்துக் கவசத்தையும் பிளந்தான். இங்ஙனம் இலட்சுமணன் வெகுகடுமையாகத் தன் வீரியத்தைக் காட்டிக்கொண்டு பல அரக்கர்களையும் எய்து பாகனையும் வீழ்த்தினான். இந்திரசித்து வேறொருவிற்கொண்டு இலக்குமணன் மீது அம்புதொடுத்து அவனது கவசத்தைப் பிளக்கப்பார்க்க, அது அபேத்யகவச மாயிருந்தது கண்டு அவன் நெற்றியின் மீது அம்பு தொடுத்தான். இவ்வாறு போர்நிகழ்கையில் இந்திரசித்து விபீடணன்மீதும் வானரர்மீதும் அம்புகளைத் தூவ, விபீடணன் தன் கதாயுதத்தால் அவன் தேர்க் குதிரைகளைப் புடைத்து வீழ்த்தினான். சாரதியையும் குதிரையையுமிழந்த இந்திரசித்து தேரினின்று கீழே குதித்து அத்தேரிலுள்ள சக்தியென்னும் படையையெடுத்து விபீடணன் மீது எறிய, இலட்சுமணன் இடையே அதைப் பத்துச் சுக்கலாகுமாறு துணித்திட்டான். இந்திரசித்து சீறி யமாஸ்திரத்தை எடுத்துவிட, குபேரன் ஸ்வப்நத்திலே தனக்குக் கொடுத்திருந்த அஸ்திரத்தை இலக்குமணன் தொடுக்க, இரண்டும் மோதிக் கீழ் விழுந்தன. இருவரும் தமது அஸ்திரங்கள் பழுது பட்டன மக்கு நாண, இலட்சுமணன் வருணாஸ்திரத்தைவிட, அரக்கன் ரௌத்திராஸ்திரத்தினால் அதனைத் தடுத்திட்டு ஆக்நேயாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, இலக்குமணன் சூரியாஸ்திரத்தினால் தடுத்திட்டான். தன் அஸ்திரம் பழுதுபடவே, கதம்விஞ்சிய அரக்கன் ஆஸுராஸ்திரத்தை விடுக்க, இலட்சுமணன் மாஹேஸ்வராஸ்திரத்தினால் அதனைத் தடுத்திட்டான். இவ்வண்ணம் அவ்விருவருடைய போரும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. இருடியர் முதலியோர், 'இலட்சுமணனுக்கு வெற்றியுண்டாகுக' என்று வாழ்த்தினர். அப்பால் இலட்சுமணன் மிகச் சிறந்த அம்பு ஒன்றையெடுத்து வில்லைப்பூட்டி ஐந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்து, 'ஸ்ரீராமன் தருமஸ்வபாவனும் சத்திய சந்தனும் ஆண்மையில் தன்னொப்பாரில்லா தவனுமாயின், கணையே! இவனைக் கொல்க' என்று சொல்லி விடுத்தனன்: அந்தக்கணை அந்த இந்திரசித்தினுடைய தலையைத் துண்டித்துத் தரையில் வீழ்த்தியது. அது கண்டு வானரர்முதலியோர் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு கொக்கரித்தனர்; சாம்பவான் முதலிய பலர் இலட்சுமணனைப் புகழ்ந்தனர்: தேவர்கள் பூமாரிபெய்தனர்: அந்தரதுந்துபி முழங்கிற்று. சில தேவர்கள் தாமே போர்க்களத்தில் நேரே வந்துகண்டு இந்திரசித்து இறந்ததை நம்பினர்.

பிறகு இலட்சுமணன் இந்திரசித்தைவென்ற மகிழ்ச்சியுடனே உடலிற் பொருத்திய பாணங்களாற் சோர்ந்து வானரர்கள் சூழ, அனுமான்மீதும் விபீடணன் மீதும் கை ஊன்றியவண்ணம் போர்க்களத்தினின்று ஸ்ரீராமனிருக்குமிடத்துக்கு விரைந்துபோய், அப்பிரானை வலஞ்செய்து வணங்கி அருகில் நின்று இந்திரசித்து மாண்டதைத் தெரிவித்தானாக, ஸ்ரீராமன் மனமுவந்து இலக்குமணனை நோக்கி, 'நீ இந்திரசித்தைக் கொன்றதனால்,

Koviloor Digital Library

இனி இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டதாகவே நினைக்கிறேன். இராவணனுக்கு பெரிய பற்றுக்கோடாக இருந்த அவன்மகன் மூன்று நாள்கள் முற்றிலும் பொருது கொல்லப்பட்டானன்றோ? விபீடணனும் அனுமானும் இந்தப் போரில் மிக்க திறமையைக் காட்டியுள்ளார்' என்றுகூறி, அவனை மடியிலிருத்தி உச்சிமோந்து உடலெல்லாம் கணைகளாற் பொத்துண்டு புண்பட்டிருப்பது கண்டு மிகவருந்திக் கையினால் தடவிக்கொடுத்து, சுடேணனென்பவனை யழைத்து 'நீ சிகிச்சைசெய்வதில் வல்லவனாதலால், இந்த இலக்குமணனையும் விபீடணனையும் மற்றும் கணையாற்புண்பட்ட வானரர்களையும் பிணி நீங்கித் தந்நிலையினராகுமாறுசெய்க' என, அவனும் ஓஷதியொன்றை இலட்சுமணனது மூக்கில்வைத்து மோக்கச் செய்தனன்; அம்மாத்திரத்தால் அவ்விலக்குமணனுடைய உடலிற் பொத்துண்டிருந்த சல்லியங்களெல்லாம் நீங்கி வேதனையும் தீர்ந்தது; புண்களும் உலர்ந்திட்டன: இவ்வண்ணமே அனைவரையும் சொஸ்தராக்கினன். யாவரும் புண்ணொழிந்து இன்னிலையை அடைந்து இந்திரசித்து மாண்டமைக்கு மனமுவந்திருந்தனரென்பதாம்.

இந்திரசித்து வதைப்படலம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

28. இராவணன் சோகப் படலம்

(இந்திரசித்து மாண்டதையறிந்து) இராவணன் துயரமுற்றதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். சில ஒற்றர் இந்திரசித்து மாண்டதும் அரிதிற் போர்க்களத்தை நீத்துச் சென்று இலங்கையையடைந்து மிக்க நடுக்கத்தோடு இராவணனுக்குச் செய்தியறிவித்ததும், அருகிலிருந்த தேவர்முதலியோர் 'உலகுக்கு என்ன நேருமோ!' என்று அஞ்சியொளிக்க, இராவணன் துயரத்துடனே சினம் விஞ்சச் செய்தி சொன்ன ஒற்றர்களை வாளினால் ஒரே வீச்சாக வீசின' ன். பின்பு புதல்வனிடத்து வைத்திருந்த அன்பும் கொடுங் கோபமும் வெ ளித்தோன்ற இருபது கண்களிலும் இரத்தக் கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருகப் பற்களை நெறுநெறென்று கடித்துக் கைகளால் மோதி வெகுவாய்ப் புலம்பினான். மற்றும் இறந்து வீழ்ந்துகிடக்கும் மகனுடலைக் காணப் புறப்பட்டுச் சென்று போர்க்களங்குறுகி, களத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கும் பரிமா முதலியவற்றினுடல்களை ஒரு நாளெல்லாம் புரட்டிப்பார்த்து முதலிற் கையைக் கண்டான். கண்டதும், பித்துப்பிடித்தவன் போன்று அந்தக் கையைத் தலையிற் கொள்வதும், பெருமூச்சுடனே மார்பிற்கொள்வது மாயிருந்தான். பிறகு தலையற்ற அவ்விந்திரசித்தின் உடலைக் கண்டு அந்தப் பிணத்தின் மேல் விழுந்து ஒருவரும் பட்டிராத பெருஞ் சோகத் துடனே பலபடி புலம்பிப் பின் அதனை எடுத்துக்கொண்டு இலங்கையிலே பெண்களின் திரள் கோவெனக்கதறியழுகின்ற அரண்மனையிற் போய்ச் சேர்ந்தான். பின்பு 'இவ்வாறெல்லாம் நமக்குத் துயரம் நேர்ந்ததற்குக் காரணம், சீதையேயல்லவா! ஆகையால், அவளைக் கொன்றுவிடுகின்றேன்' என்று விரைய, அதுகண்ட மகோதரன் பலபடிகூற, இராவணன் சினந் தணிந்து இந்திரசித்தின் உடலைத் தயிலத்தோணியிலிட்டு வைக்குமாறு நியமிக்க, பணியாளர் அவ்வாறே செய்தார்களென்ற செய்தி இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு

1. இந்திரசித்து இறந்த செய்தி சொல்ல இராவணனிடம் தூதரோடுதல்

ஓத ரோதன வேலை கடந்துளார்
பூத ரோதரம் புக்கெனப் போர்த்திழி
சீத ரோதக் குருதித் திரையொரீஇத்
தூத ரோடினர் தாதையிற் சொல்லுவான்.

Koviloor Digital Library

தூதர்-ஒற்றர்கள், -தாதையின்-(இந்திரசித்தின்) தந்தையாகிய இராவண னிடத்தில், சொல்லுவான்-(புதல்வனான இந்திரசித்து இறந்ததைச்) சொல் லும் பெருட்டு, -போர்த்து இழி -(போர்க்களமெங்கும்) போர்த்துக்கொண்டு இழிகின்ற, சீதம் ரோதம் குருதி திரை-குளிர்ச்சியையும் கரையையுமுடைய இரத்தக் கடலை, ஒரீஇ-நீங்கி-ஓதம்-பெருவெள்ளமாகத் திரண்ட, ரோதனம்-அழுகையைக்கொண்ட, வேலை-அரக்கக் கடலை, கடந்து உளார் கடந்தவ ராகி, பூதர உதரம் புக்குளன-மலையின் உள்ளிடத்திற் புகுந்தாற்போல், இலங்காநகரின் கோபுரவாயிலிற் புகுந்து), ஓடினர்-ஓடினார்கள்.

இந்திரசித்து இறந்தசோகத்தாற் புலம்பும் பெருந்திரளான அரக்கரை அத்தூதர் கடந்துசென்றமையை, 'ஓதரோதன வேலை கடந்துளார்' என்றார். இலங்கையின் கோபுரவாயில் மேருமலையைத் தொளை செய்து வைத்தாற் போல் இருத்தலால், இராவணனிடத்துச் செல்வதற்காகத் தூதர்கள் அவ்வாயி லைக் கடந்தமையை 'பூதரோதரம் புக்கென' என்று உபமான முகத்தால் விளக்கினார். அமர்க்களத்தைக் கடக்குமிடத்து இரத்த வெள்ளத்தைத் தூதர்கடந்து சென்றனரென்பது, மூன்றாமடியிற் குறிக்கப்பட்ட பொருள், இரத்தம் உடலிலிருந்து வெளிப்படும்போது வெம்மையாயிருக்குமாயினும் பிறகு குளிர்ந்துவிடுமாதலால், 'சீதக் குருதி' என்றனர். இச்செய்யுளில், திரிபு என்ற சொல்லணி காண்க. ஓதம்-வெள்ளம். ரோதனம்-அழுகை. பூதரோ தரம்-குணசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். பூதரம் பூமியைத்தாங்குவது என மலைக்குக் காரணக்குறி. ரோதம்-கரை. திரை-கடலுக்கு ஆகுபெயர். குருதித் திரைக்குக்கரை, நாற்புறத்திலும் குவிந்த சவங்களெல்லாம். ரோதநம், ரோதம் என்று வடமொழியிற் பிறந்த வண்ணமாகவே கூறினார்: 'ராசமாபுரி' என்றதுபோல். (3145)

2. தூதர் இராவணனைக் கிட்டுதல்.

அன்றி லங்கரும் பேடைக ளாமென
முன்றிலெங்கு மரக்கியர் மொய்த்தழ
இன்றி லங்கை யழிந்ததென் றேங்குவார்
சென்றி லங்கையிற் றாதையைச் சேர்ந்துளார்.

அழகிய கரிய அன்றிற்பேடைகள் போல வீட்டின் முன்னிடமெங்கும் அரக்கமாதர்கள் நெருங்கி அழுது கொண்டிருக்கையில் (அத்தூதுவர்), 'இன்று இலங்கை யழிந்துவிட்டது' என்று ஏங்குபவர்களாய், விளங்குகின்ற வேற்படையைக் கொண்ட (இந்திரசித்தின்) தந்தையான இராவணனைச் சென்று சேர்ந்தவரானார்.

நான்காமடியில், 'அயில்' என்பது-ஐயில் என்று போலி பெற்று வந்தது. (3146)

Koviloor Digital Library

3. இந்திரசித்து இறந்த செய்தியை இராவணனிடம் தூதர் தெரிவித்தல்

பல்லும் வாயு மனமுந்தம் பாதமும்
நல்லு யிர்ப்பொறை யோடு நடுங்குவார்
இல்லை யாயினன் உன்மக னின்றெனச்
சொல்லி னார்பயஞ் சுற்றத் துளங்குவார்.

(அத்தூதுவர்), தம்முடைய பல்லும் வாயும் மனமும் பாதமும் சிறந்த உயிர்ச்சுமையோடு நடுங்கப் பெற்றவரும், அச்சம் சூழ்ந்துகொள்ள நிலை கலங்கியவருமாகி, 'இன்றைக்கு உன் மகன் இல்லையாயினன்' என்று (இந்திரசித்து இறந்தசெய்தியைச் சொல்லினார்). (3147)

4. ஆங்கிருந்த வானவர் முதலியோர் அதுகேட்டு 'இராவணன் என் செய்வானோ?' என்று ஓடியொளித்தல்

மாடி ருந்தவர் வானவர் மாதரர்
ஆடல் நுண்ணிடை யார் மற்று மியாவரும்
வீடு மின்றிவ் வுலகென விம்முவார்
ஓடி யெங்கணுஞ் சிந்தி யொளித்தனர்.

(அதுகேட்டு), இராவணன் பக்கத்தில் இருந்தவரான வானவர்களும், ஆடுந் தன்மையுள்ள நுண்ணிய இடையைக்கொண்டவ ரான மாதரார்களும் மற்றுமுள்ளாரும், (இராவணனுடைய சினத்தினால்) இன்று இவ்வுலக மானது அழிந்து விடுமென்று புலம்புபவராய், ஓடிஎங்கும் சிதறியொளித்துக் கொண்டனர். (3148)

5. செய்தி சொன்ன தூதரை இராவணன் வெட்டித் தான் கீழ் விழுதல்

சுடர்க்கொ ழும்புகை தீவிழி தூண்டிடத்
தடற்று வாளுரு வித் தரு தூதரை
மிடற்று வீச லுறா விழுந் தானரோ
கடற்பெ ருந்திரை போற்கரஞ் சோரவே.

கோபாக்கினியின் கொழுவியபுகையைத் தீவிழிக்கின்ற கண்கள் வெளிப்படுத்தவும், (இராவணன் தனது) வாட்படையை உறையினின்று உருவி (யெடுத்துத் துயர்ச் செய்தியை)க் கொணர்ந்த தூதுவர்களைக் கழுத்தினிடத்தில் வீசி, பெரிய கடலலைகள் போற் கைகள் சோர்ந்திட வீழ்ந் திட்டான்; -'தூதரைக் கொல்லலாகாது' என்ற நூன்முறைமையையும் துயர மிகுதியால் மறந்திட்டானாய், இராவணன் நற்செய்திக்குச் சம்மானிப்பது போலத் தீச்செய்தி சொல்லியதற்குச்சம்மானமாக வாளைவீசினன்: அங்ஙன்

Koviloor Digital Library

வீசின இராவணன் வெட்டிய தன் கைகள் சோர்ந்திட, கோப சோகங்களைத் தாங்கலாற்றாது கீழ்வீழ்ந்தனனென்பதாம். தீவிழி-நெருப்புப் பொறி புறப்பட விழிப்பது; கண். (3149)

6. புத்திர சோகத்தால் இராவணனுக்குச் சினத்தீ மிக்குத் தோன்றுதல்

வாய்ப்பி றந்து முயிர்ப்பின் வளர்ந்தும்வான்
காய்ப்பு றுந்தொறுங் கண்ணிடைக் காந்தியும்
போய்ப்பி றந்திவ் வுலகைப் பொதியும்வெந்
தீப்பி றந்துள தின்றெனச் செய்ததால்.

(புத்திரசோகமானது) -வாயினிடத்திற் பிறந்தும், பெருமூச்சில்வளர்ந்தும் மிகுதியாகக்காய்த்தல் பொருந்துந்தோறுங் கண்ணினிடையில் விளங்கியும் பிறந்துபோய், இவ்வுலகை மூடுகின்ற கொடிய (சினத்) தீயானது இன்று இராவணனுக்குத் தோன்றியுள்ளது' என்னுமாறு செய்தது.

புத்திரசோகத்தால் இராவணனுக்கு மிகுந்த சினம் தோன்றிற்று என்றவாறு. சினத்தீத் தோன்றியது-வாயைக்கடித்தல், பெருமூச்சுவிடுதல், உறுத்துப்பார்த்தல் முதலிய செயல்களாற் புறத்து விளங்குவதால், 'வாய்ப்பிறந்தும்... பொதியும்வெந்தீ' என்றார். (3150)

7. இதுவும் அது

படம்பி றங்கிய பாந்தளும் பாரும்பேர்ந்து
இடம்பி றங்கி யலம் பெயர்ந் தீடுற
உடம்பி றங்கிக் கிடந்துழைத் தோங்குதீ
விடம்பி றந்த கடலென வெம்பினான்.

(தன்) உடல் தளர்ச்சியுற்று (த் தரையிற்) கிடந்து வருந்துதலால், (ஆயிரம்) படங்களோடு விளங்குகின்ற ஆதிசேஷனும் (அவனால் தாங்கப்படுகின்ற) பூமியும் (தாம்) இருக்குமிடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்து ஒலித்து அலமந்துவலிகுலைய, (இராவணன்), ஓங்குகின்ற கோபத்தீயினால் விடந்தோன்றிய கடல்போல வெதும்பினான்; இடம்பேர்ந்து-பிறங்குதல் இடம்விட்டுப்பெயர்ந்து ஒலித்தல். (3151)

8. இராவணன் கண்ணீர் பெருக்குதல்

திருகு வெஞ்சினத் தீநிகர் சீற்றமும்
பெருகு காதலுந் துன்பும் பிறங்கிட
இருப தென்னு மெரிபுரை கண்களும்
உருகு செம்பென வோடிய தூற்றுநீர்.

Koviloor Digital Library

(யாவும்) நிலைகெடுதற்குக் காரணமான தீயையொத்த கொடிய கோப மென்று சொல்லப்படுகின்ற சீற்றமும் (மேன்மேற்) பெருகுகின்ற அன்பும் துன்பமும் விளங்கித் தோன்றியதனால், இருபது என்று சொல்லப்படுகின்ற (இராவணனுடைய) எரியை யொத்த கண்களினின்று (மேன் மேற்) சுரக்கின்ற அழுகைக் கண்ணீரானது, உருகின செம்புபோல் ஒடலாயிற்று.

பகைவனிடத்துச் சீற்றம், மகன்மீதுள்ள அன்பு,அவனை யிழந்ததனா லுண்டான துன்பு என்ற இவற்றால் இராவணனுடைய கண்களிலிருந்து வெப்பக்கண்ணீர் பெருகலாயிற்றென்க. (3152)

9. சினத்தினால் இராவணன் பற்களைக் கடித்துத் தரையில் மோதுதல்

கடித்த பற்குலங் கற்குலங் கண்ணற
இடித்த காலத் துருமென வெங்கணும்
அடித்த கைத்தலம் அம்மலை யாழிநீர்
பொடித்த வாய்தொறும் பொங்கின மீச்செல.

(இராவணன் நெறுநெறென்று) கடித்த பற்களின் கூட்டத்தினால் மலைக் கூட்டத்தின் மீது கண்ணோட்டமில்லாமல் இடித்த மழைக்காலத்து இடிபோல எங்கணும் (பேரொலியுண்டாக) அம்மலையில் இராவணன் மோதிய (கைத்தலத்தினால்) பொடியாய்விட்ட அம்மலை யிடந்தோறும் கடலினீர்கள் மேற்செலப் பொங்கின.

இலங்கை கடலிடையிலுள்ள தீவு ஆதலால், தான்உள்ள திரிகூடாசலத் தில் இராவணன் கையினால் மோதுகையில் மோதப் பட்ட மலையினிட மெல்லாம் பொடியாய்விடவே, கீழிருந்த ஆழிநீர் கிளர்ந்துபொங்கி மேற்செல்வதாயிற்றென உயர்வுநவிற்சியணிபடக் கூறினார். (3153)

10-13. இராவணன் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்

மைந்த வோவெனும் மாமக னேயெனும்
எந்தை யோவெனு மென்னுயி ரேயெனும்
முந்தி னேனுனை நானுள னேயெனும்
வெந்த புண்ணிடை வேல்பட்ட வெம்மையான்.

(அப்போது) வெந்த புண்ணினிடையில் வேல்பட்டாற் போன்ற கொடுந் துன்பத்தை யடைந்தவனான இராவணன்,-மைந்தனே! ஓ!! என்பான்: சிறந்த மகனே! என்பான்; எந்தையே! ஓ! என்பான்; என்னுயிரே! என்பான்; உனக்கு முந்தினவனாகிய நான் உயிரோடு இருக்கின்றேனே!! என்பான்; -ஓ- இரக்கப் பொருளது.

Koviloor Digital Library

சீதையைப் பெறவேண்டுமென்று தான் செய்துவந்த முயற்சி பலியாமை யோடு தலைமகனாகிய இந்திரசித்து இறந்த துயரையும் அடைந்தவனான இராவணனை 'வெந்தபுண்ணில் வேல்பட்ட வெம்மையான்' என்றார். இச்செய்யுள் அடுத்த பாடலின் பின் சிலபிரதியில் உள்ளது. (3154)

11. புரந்த ரன்பகை போயிற்றன் றோவெனும்
அரந்தை வானவ ரார்த்தன ரோவெனும்
கரந்தை சூடியும் பாற்கடற் கள்வனும்
நிரந்த ரம்பகை நீங்கின ரோவெனும்.

இந்திரனது பகை போயிற்றன்றோ! என்பான் : (இது வரையில் நம்மால்) துன்பத்தையடைந்தவரான வானவர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தாரோ! என்பான்; கரந்தைச் சூடிய சிவனும் பாற்கடலில் ஒளித்துக்கொண்டுள்ள வஞ்சனைக் குணத்தையுடைய திருமாலும் நிரந்தரமாகத் தம்பகை நீங்கப் பெற்றாரோ! என்பான்.

சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடிகள் தம்முள் மாறியுள்ளன. (3155)

12. நீறு பூசியும் நேமியும் நீங்கினார்
மாறு குன்றொடு வேலை மறைந்துளார்
ஊறு நீங்கின ராயுவ ணத்தினோடு
ஏறு மேறி யுலாவுவ ரென்னுமால்.

விபூதியைத்தரித்தவனான சிவபெருமானும் திருமாலும், (மாறுபட்டு) எதிர்நிற்பதினின்று நீங்கினவர்களாய் மலையோடு கடலில் மறைந்துள்ள வர்கள், -(இப்பொழுது) இடையூறு நீங்கினவர்களாய்க் கருடப்பறவை யோடு இடபத்தின்மீது ஏறியுலாவுவார்கள் என்று சொல்லுவான்; -ஊறு அச்சமுமாம். 'நீறுபூசி' 'நேமி' என்று கூறியதற்கு எதிராக, 'உவணத்தி னோடு', 'ஏறு' என்றது- எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள். சிவனும் திருமாலும் மலையிலும் கடலிலும் வசிப்பதை, தனக்கு அஞ்சிமறைந்து வசிப்பதாக கற்பித்துக்கொண்டான். (3156)

13. வான மானமும் வானவ ரீட்டமும்
போன போன திசையிடம் புக்கன
தான மானவை சார்கில சார்குவது
ஊன மானிடர் வென்றிகொண் டோவெனும்.

வானவர்களின் கூட்டமும் (அவர்கள் ஏறிச்செல்லுகின்ற) வானத்திற் சஞ்சரிக்கவல்ல விமானங்களும், (இந்திரசித்துக்கு முன்னே எதிர்த்து நிற்கமாட்டாமல் அச்சத்தினால்) ஓடிப்போன ஓடிப்போன திக்குக்களில் தானே பதுங்கினவை, (இதுவரையில்) தமக்கு உரியனவான தானங்களிற் சேரமாட்டாதனவாயின; அவை, (மீண்டு) சேருவது தாழ்மையான மானுட

Koviloor Digital Library

ரின் வெற்றியைக் கொண்டுதானோ? என்பான்; -ஆனவை-அவை: இனி, தானமானவை என்று ஒன்றாக எடுப்பினுமாம். மானம்-விமானமென்பதன் முதற்குறை. (3157)

14-15. இராவணனுடைய துயர் நிலை

கெட்ட தூதர் கிளத்தின வாறொரு
கட்ட மானிடன் கொல்லவென் காதலன்
பட்டொ ழிந்தன னேயெனும் பன்முறை
விட்ட ழைக்கு முழைக்கும் வெதும்புமால்.

தீமையையுடைய ஒற்றர் சொன்னவாறு கஷ்டப்படுகின்ற ஒரு மனிதன் கொல்ல எனது புதல்வன் உயிரொழிந்து அழிந்தனனே! என்பான்: பலமுறை ('மைந்தா! மைந்தா!' என்று) குரல்விட்டுக் கூப்பிடுவான், வருந்துவான்; (மனம்) வெதும்புவான், (இராவணன்); -சில பிரதியில், இச்செய்யுள், ''எழுமிருக்கும்'' என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின். (3158)

15. எழுமி ருக்கும் நடக்கு மிரக்கமுற்று
அழும ரற்று மயர்க்கும் வியர்க்கும்போய்
விழும்வி ழிக்கு முகிழ்க்குந்தன் மேனியால்
உழும் நிலத்தை யுருளும் புரளுமால்.

(பின்னும் இராவணன் துயரமிகுதியால்) எழுந்திருப்பான்: உட்காருவான்: நடப்பான்: இரக்கங்கொண்டு அழுவான்: கதறுவான்: சோர்வான்: (உடல்) வியர்க்கப்பெறுவான்: எழுந்து போய் விழுவான்: (கண்ணை) விழித்துப் பார்ப்பான்: (பின்பு) மூடிக் கொள்ளுவான்: தன்உடலாற் பூமியையுழுவான்: புரண்டுஉருளுவான். (3159)

16-22. இராவணன் சிரங்கள் புலம்பியன கூறும்

ஐயனேயெனு மோர் சிரம் யானினம்
செய்வ னேயர சென்னுமங் கோர்சிரம்
கையனே னுனைக் காட்டிக் கொடுத்தநான்
உய்வ னேயென் றுரைக்குமங் கோர்சிரம்.

அப்பொழுது (இராவணனுடைய பத்துச்சிரங்களில்) ஒரு சிரமானது, ஐயனே என்னும்: அங்கு ஒரு சிரமானது யான் இன் னும் அரசு செய்வேனே என்னும்: அங்கே ஓர்சிரமானது, உன்னைப் பகைவர்கையிற் காட்டிக் கொடுத்த அற்பனாகிய யான் உய்வேனோ! என்னும்; -'அங்கு' என்பதை அசையாகக் கொள்ளினுமாம். (3160)

Koviloor Digital Library

17. எழுவிற் கோல மெழுகிய தோள்களால்
தழுவிக் கொள்கலை யெனுமங் கோர்தலை
உழுவைப் போத்தை உழையுயி ருண்பதே
செழுவிற் சேவக னேயெனு மோர் சிரம்.

ஓர்தலையானது, '(சந்தனக்குழம்புகளாற்) கோலமெழுதப் பெற்ற இரும்புத்தூணையொத்த தோள்களினால் (என்னைத்) தழுவிக்கொள்ளாம லிருக்கின்றாயே!' என்று சொல்லும்; ஒரு தலையானது, 'வளப்பமுள்ள வில்வீரனே! புலியேற்றை மான் உயிருண்பது தகுதியோ!' என்று கூறும்; -அலங்காரமாகக் கோள்களின் கோலமெழுதுதலுண்டு: அன்றி, மகளிரை யணையும் போது அவர்கள்மார்பில் அணிந்த கோலம் பதிந்திருப்பதைக் கூறியதுமாம். இனி, 'எழுவிற்கோலமெழுதிய தோள்களால்' என்பதற்கு- போரில் மூண்டெழுகின்ற வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்புகளாற் பகை வர்கள் மேனியிலெழுதுகின்ற தோள்களால் அல்லது பகைவர் வில்லி லிருந்து புறப்பட்ட அம்புகளாலெழுதப்பெற்ற (வலிமைபெற்ற) தோள் களால் எனினுமாம்: கோல்-அம்பு: அம்-சாரியை. இதுவரையில் ஐந்து சிரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி, ஒவ்வொரு தலை கூறுவது மேல் ஐந்து செய்யுள்களிற் கூறப்பெறும். (3161)

18. நீலங் காட்டிய கண்டனும் நேமியும்
ஏலுங் காட்டி னெறிந்த படைக்கெலாம்
தோலுங் காட்டித் துரந்தனை மீண்டுநின்
ஓலங் காட்டிலை யோவெனு மோர் சிரம்.

ஒருதலையானது, -'நீலநிறத்தைக்கொண்ட கண்டத்தையுடையவனான சிவபெருமானும், சக்கரபாணியாகிய திருமாலும், எதிர்க்கின்ற தொகுதியா யெறிந்த படைகளுக்கெல்லாம் தோல்வியையுண்டாக்கி, (அவர்களைத்) துரத்திவிட்ட நீ மீண்டும் உன் குரலைக் காட்டாமற் போனாயோ!' என்று கூறும்: காட்டின்-காடுபோல; தொகுதியாக என்றபடி. தோல்-தோல்வி: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். துரந்தனை- துரந்தநீ: வினையாலணையும் பெயர். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''காகமாடும்'' 20. என்ற செய்யுளின் பின் உள்ளது. (3162)

19. துஞ்சி னாய்கொல் துணைபிரிந் தேனெனும்
வஞ்ச மோவெனும் வாரலை யோவெனும்
நெஞ்சு நோவ நெடுந்தனி யேகிடந்து
அஞ்சி னேனென்று அரற்றுமங் கோர்தலை.

அங்கே ஒருதலை- 'நீ இறந்திட்டாயோ! (நான்) துணையைப் பிரிந்திட் டேனே!' என்று கூறும்: (உனக்கு நேர்ந்த இவ்விபத்து) வஞ்சகமோ! என்று கூறும் ; இனித் திரும்பிவரமாட்டாயோ! என்று கூறும்; (நான்) தன்னந்தனியே கிடந்து அஞ்சினேன்' என்று நெஞ்சு நோவக் கதறும்; -இச்செய்யுள் சில

Koviloor Digital Library

பிரதிகளில் ''சேலியற்கண்'' (21) என்ற செய்யுளின் பின் உள்ளது: சிலபிரதி களில் ''காகமாடு'' (20.) என்றதன்பின் உள்ளது: சில பிரதிகளிலில்லை: ஆயினும், ''ஐயனே'' (16) என்ற செய்யுள் தொடங்கி, பத்துத்தலைகளும் புலம்புதலைக் கவி கூறுகின்றாராதலின், அந்தச் செய்யுளில் மூன்றுதலை களும் அடுத்த ''எழுவில'' என்றசெய்யுளில் இரண்டு தலைகளும் புலம்புதல் கூறப்பட்டனவாதலாலும், பிறகு ஒவ்வோர் தலையே கூறப்பட்டு வருவ தனாலும் மற்றையைந்து தலைகட்கு ஐந்து செய்யுட்கள் வேண்டுமென்க. (3163)

20. காக மாடு களத்திடைக் காண்பனோ
பாக சாதனன் மௌலியோ டும்பறித்து
ஓகை மாதவ ருச்சியின் வைத்தநின்
வாகை நாண்மல ரென்னுமற் றோர்தலை.

பின்னும் ஒருதலையானது,- 'இந்திரனுடைய (வெற்றிமாலையை அவன்) கிரீடத்துடன் (நீ) பறித்ததனால் (உனது அகமலர்ச்சிக்காக) மகிழ்ச்சி காட்டிய மாதவர் (உனது) உச்சியிலே வைத்த உன்னுடைய அன்றுமலர்ந்த வெற்றிமலர்மாலையைக் காகங்களாடுகின்ற போர்க்களத்திடைக் காண் பேனோ? (இது தக்கதோ?) என்னும்; -இனி, மாதவரென்பது -பிரம தேவரைக் குறிக்குமெனக்கொண்டு, நீ இந்திரனை வென்றமையால் மிக மகிழ்ந்து பிரமதேவன் உன் உச்சியிலே உனது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அந்த இந்திரனது வாகைமாலையைச் சூடினானே, அதனை இன்று காகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற களத்திற் புரளக் காணுமது தக்கதோ! என இரங்குமென்றுமாம். சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் ''கூற்றம்'' (22) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (3164)

21. சேலியற்க ணியக்கர்தந் தேவிமார்
மேலி னித்தவிர் கிற்பர்கொல் வீரநின்
கோல விற்குரல் கேட்டுக் குலுங்கித்தம்
தாலி யைத்தொட லென்னுமற் றோர்தலை.

மற்றோர் தலையானது,- 'வீரனே! சேல்மீனையொத்த கண்களையுடைய இயக்கமனைவியர் உன்னுடைய அழகியவில்லி னொலியைக் கேட்டு நடுங்கித் தம்தாலியைத் தொடுதலை யினிமேல் தவிர்வார்களோ!' என்று சொல்லும்; -இதற்குமுந்தி இந்திரசித்து வில்லையொலிப்பிக்கும்போது 'தங்கணவரிறத்தலினால் தம் தாலிக்கு எங்குப் பங்கம் வருகின்றதோ?' என்ற கருத்தினால் தம் தாலியைத் தொட்டுப் பார்ப்பர் இயக்கியரென்க. (3165)

22. கூற்ற முன்னெதிர் வந்துயிர் கொள்வதோர்
ஊற்றந் தானுடைத் தன்றெனை யும்மொளித்து
ஏற்ற வெவ்வுல குற்றனை எல்லையில்
ஆற்ற லாயென் றுரைக்குமங் கோர்தலை.

Koviloor Digital Library

அங்கே ஒருதலையானது, 'எல்லையில்லாத வல்லமை யுள்ளவனே! (எல்லாருயிரையுங்கொள்ளும்) யமன் உன்னெதிரே வந்து உயிர் கொள்ளு வதற்குரிய ஒப்பற்ற வலிமையைத் தான் உடையதன்று; (அவ்வாறு இருக்க வும்), என்னையும் ஒளித்து (உனக்கு) ஏற்ற எந்த உலகத்தையடைந்தாயோ? (சொல்) என்று சொல்லும். (3166)

23. இராவணன் மகனை நாடப் போர்க்களங் குறுகல்

இன்ன வாறழைத் தேங்குகின் றானெழுந்து
உன்னு மாத்திரத் தோடினன் ஊழிநாள்
பொன்னின் வானன்ன போர்க்களம் புக்கனன்
நன்ம கன்றன தாக்கையை நாடுவான்.

இவ்வாறு கதறிக்கொண்டு ஏங்குகின்றவனான இராவணன் நினைக்கு மளவிற்குள் எழுந்தோடி ஊழிக்காலத்திலே செம்பொன்னின் நிறத்தைக் கொண்ட வானத்தை (செவ்வானத்தை)ப் போன்ற (இரத்தத்தாற் செந்நிற மடைந்துள்ள) போர்க்களத்தில் (தன்) சிறந்தமகனுடைய உடலைத் தேடும் பொருட்டுப் புகுந்தான். (3167)

24. தேவர் முதலியோர் இராவணனைத் தொடர்ந்து சென்று 'என்ன விளையுமோ?' என இரங்குதல்

தேவ ரேமுத லாகிய சேவகர்
யாவ ரும்முட னேதொடர்ந் தேகினார்
மூவ கைப்பே ருலகின் முறைமையும்
ஏவ தாகுமென் றெண்ணி யிரங்குவார்.

தேவர்முதலாகிய பணியாளர்கள் யாவரும், இராவணனுடன் தொடர்ந்து சென்றவர்களாய், 'மூவகைப்பெரிய உலகின் முறைமையும் யாதாகுமோ?' என்றெண்ணி இரங்குவாராயினர். (3168)

25. களத்தில் இராவணனைக் கண்ட பேய் முதலியவற்றின் செயல்

அழுத வாற்சில வன்பின போன்றடி
தொழுத வாற்சில தூங்கின வாற்சில
உழுத யானைப் பிணம்புக் கொளித்தவால்
கழுதும் புள்ளு மரக்கனைக் காண்டலும்.

(அந்தப்போர்க்களத்தில்) இராவணனைக் கண்ட வுடனே,-பேய்களும் (கழுகு முதலிய) பறவைகளும் (என்ற இவற்றிற் சில) அன்பையுடையன போல அழுதன; சில அடிதொழுதன; சில சோர்ந்தன; சில போரில் முயன்று

Koviloor Digital Library

பொருத யானைகளின் பிணங்களிற் புகுந்து ஒளிந்து கொண்டன: -பேய்களும் பறவைகளும், பிணத்தைத் தின்ன வந்தவை. (3169)

26. இராவணன் தன் மகனுடலை ஒருநாள் முழுவதும் தேடிப் பிணங்களினிடையிற் பார்த்தல்

கோடி கோடிக் குதிரையின் கூட்டமும்
ஆடல் வென்றி யரக்கர்த மாக்கையும்
ஓடை யானையுந் தேரு முருட்டினான்
நாடி னான்றன் மகனுடல் நாளெலாம்.

இராவணன் தன்மகனுடலைத் தேடியவனாய்ப் பல கோடிக் கணக்கான குதிரைக் கூட்டங்களையும், வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய. அரக்கரின் உடலையும், நெற்றிப்பட்டமணிந்த யானைகளையும், தேர்களையும் ஒருநாளெல்லாம் புரட்டிப்புரட்டிப் பார்த்தான்; -உடல் நாளெல்லாம் என்று பிரிக்க. (3170)

27. இராவணன் இந்திரசித்தின் கையைக் காண்டல்

மெய்கி டந்த விழிவழி நீருக
நெய்கி டந்த கனல்புரை நெஞ்சினான்
மொய் கிடந்த சிலையொடு மூரிமாக்
கைகி டந்தது கண்டனன் கண்களால்.

தன்னுடம்பிலிருந்த கண்களிலெல்லாம் நீர்சிந்த, நெய்பெய்யப்பெற்ற நெருப்பையொத்த (கோபாக்கினி மிக்குத் தோன்றுகிற) நெஞ்சையுடையவனான இராவணன், -வலிமை பொருந்திய சிலையுடனே கிடந்ததாகிய வலியபெரிய (துண்டுபட்ட இந்திரசித்தினது) கையைக் கண்களாற் கண்டான்; -இதுவரையில் இவ்வாறான கோலத்தைப் பாராத கண்ணாற் பார்க்க நேர்ந்ததுபற்றி 'கண்களாற்கண்டான்' என்றார். (3171)

28. இராவணன் இந்திரசித்தின் கையையெடுத்துத் தலைமேற்கொள்ளல்

பொங்கு தோள்வளையுங் கணைப் புட்டிலோடு
அங்க தங்களு மம்பு மிலங்கிட
வெங்க ணாக மெனப்பொலி மெய்க்கையைச்
செங்கை யாலெடுத் தான்சிரஞ் சேர்த்தினான்.

கிளர்ந்து தோன்றுகின்ற தோளில் வளையக்கட்டப் பெற்றுள்ள அம்புப் புட்டிலோடு, தோள்வளைகளும் அம்பும் விளங்கிக்கொண்டிருக்க, கொடுங் கண்ணையுடைய சருப்பம் போல விளங்குகின்ற (இந்திரசித்தின்)

Koviloor Digital Library

மெய்ம்மையான கையை (இராவணன் தன்) சிவந்த கையினாலெடுத்துத் தலை மீது சேர்த்துக்கொண்டான்; -'வளையும்'-பெயரெச்சம். 'மெய்க்கை'- இதற்கு முன் பகைவரையழிப்பதில் தவறாத கை. (3172)

29. அப்போதைய இராவணன் செயல்கள்

கற்றிண் மார்பில் தழுவுங் கழுத்தினிற்
சுற்றுஞ் சென்னியிற் சூட்டுஞ் சுழல்கணோடு
ஒற்றும் மோந்திட் டுருகும் உழைக்குமால்
முற்று நாளின் விடுநெடு மூச்சினான்.

(அப்போது இராவணன்), -(கண்ட இந்திரசித்தின் கையை) மலை போன்ற வலிய (தனது) மார்பிலே தழுவிக்கொள்வான்: கழுத்தினிற் சுற்றிக் கொள்வான்; சென்னியிற் சூடிக்கொள்வான்; சுழல்கின்ற (தன்) கண்களில் ஒற்றிக்கொள்வான்; மோந்துபார்த்து உருகுவான்; வருந்துவான்; ஆயுள் முடிகின்ற (மரண) காலத்தில் விடுகின்ற பெருமூச்சைக் கொள்வான். (3173)

30. இந்திரசித்தினுடலைக் கண்டு இராவணன் விழுந்து புலம்புதல்

கைகண் டான்பின் கருங்கடல் கண்டென
மெய்கண் டானதன் மேல்விழுந் தானரோ
பெய்கண் தாரையருவிப் பெருந்திரை
மொய்கண் டார்திரை வேலையை மூடவே.

கையைக்கண்டவனாகிய இராவணன், -பின்பு கரிய கடலைக் கண்டாற் போல அவ்விந்திரசித்தினுடலைக் கண்டவனாய், பொழிகின்ற கண்ணீர்த் தாரையாகிய அருவியினாலியன்ற பெருங்கடலானது போர்க்களத்தைக் கண்ட வீரர்களாகிய அலைபொருந்திய கடலை மூட, அவ்வுடலின்மேல் விழுந்தான்; -கண்களிலிருந்து பெருகிய பெருஞ்சோக நீர்வெள்ளம் அரக்க வீரர் நிரம்பக் கிடக்கின்ற போர்க்களமெங்கும் பெருகியோட, இந்திரசித்தி னுடலின் மேல் இராவணன் விழுந்தானென்க. மொய் போர்க்களம். உருவகமும் உயர்வுநவிற்சியும் காணலாம். (3174)

31-32. இராவணனது துயர்ச் செயலைத் தெரிவிக்கும்

அப்பு மாரி யழுந்திய மார்பைத்தன்
அப்பு மாரி யழுதிழி யாக்கையின்
அப்பு(ம்) மாரி ணணைக்கும் அரற்றுமால்
அப்பு மானுற்ற தியாவருற் றாரரோ.

மரித்தலைச் செய்கின்ற அம்புகள் அழுந்திய (இந்திரசித்தின்) மார்பை, (இராவணன்), -அழுதலினால் கண்ணீர்மழை யிழிந்த தன்னுடலிலே ஒற்றிக் கொள்வான்; மார்பில் அணைத்துக் கொள்வான்; வாய்விட்டுக் கதறுவான்;

Koviloor Digital Library

அந்த (இராவணனென்கின்ற) புமான் அடைந்த வருத்தத்தை (இதுவரையில்) யாவர் அடைந்தார்? -முதலடியில், அப்பு-அம்பு என்பதன் வலித்தல். மாரி-மரித்தல். இரண்டாமடியில், அப்பு-அப் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; நீரென்ற பொருளது; இங்குக் கண்ணீர். மூன்றாமடியில் 'மார்'-மார்பு என்பதன் மரூஉ. நான்காமடியில், புமான்-புமாந்; புருஷன்; வடசொல். இச்செய்யுள்-யமகமென்னுஞ் சொல்லணியுடையது. (3175)

32. பறிக்கு மார்பிற் பகழியைப் பன்முறை
முறிக்கும் மூர்ச்சிக்கும் மோக்கு முயங்குமால்
எறிக்கும் வெங்கதி ரோடுஉல கேழையும்
கறிக்கும் வாயிலிட் டின்றெனக் காந்துமால்.

(பின்னும் அவ்விராவணன், இந்திரசித்தின்) மார்பிலுள்ள அம்புகளைப் பேர்த்தெடுத்துப் பலமுறை முறிப்பான்; மூர்ச்சிப்பான்; (அவ்வுடலத்தை) மோந்துபார்ப்பான்; தழுவுவான்; (இவன்), வீசுகின்ற வெப்பக் கிரணங்களைக்கொண்ட சூரியனோடு ஏழுலகங்களையும் இன்று வாயிலிட்டுக் கடிப்பானென்று (கண்டவர்) கருதும்படி கோபிப்பான்; -இராவணனுக்குக் கோபம் சோகத்தினாலெழுந்ததென்க. (3176)

33. இராவணனுடைய சினத்தால் தேவர் முதலியோரின் அச்சம்

தேவ ரோடு முனிவருஞ் சீரியோர்
ஏவரோடு முடன்திரி கின்றிலர்
மூவரோடு முலகொரு மூன்றுடன்
போவ தேகொல் முனிவெனும் பொம்மலான்.

'(இவனுடைய) கோபமானது; -திரிமூர்த்திகளோடும் ஒரு மூன்று லோகத்தோடும் போய்விடுவதோ?' என்று கொண்ட வருத்தத்தினால், தேவர்களுடனே முனிவர்களும் சிறந்தவரெவர்களோடும் உடன்திரியாதவராயினர்; -'திரிமூர்த்திகளுடனே மூவுலகமும் இந்த இராவணன் சினத்தினால் அழிந்துவிடுமோ!' என்று வருந்தித் தேவர்முதலிய சிறந்தோர் பலரும் இராவணனுடைய சினத்திற்கு அஞ்சி வெளிவருவதற்குப் பயந்து ஒளிந்து கிடந்தனரென்றபடி. (3177)

34. இந்திரசித்தின் தலையைக் காணாத இராவணன் வருத்தம்

கண்டி லன்தலை காந்திய மானிடன்
கொண்டி றந்தன னென்பது கொண்டவன்
புண்தி றந்தன நெஞ்சன் பொருமலன்
விண்தி றந்திட விம்மி யரற்றினான்.

Koviloor Digital Library

(இராவணன், இந்திரசித்தின்) தலையைக் காணாதவனாய் -கோபித்து 'அந்தமானுடன், தலையைக் கொண்டு அகன்றான்' என்பதைக் கருதியவனாய், புண்திறந்தாற்போன்ற நெஞ்சையுடையவனும் பெருஞ்சோகத்தையுடையவனுமாகி, விம்மி, ஆகாசம் பிளந்து போம்படி அரற்றத் தொடங்கினான்; -இராவணனரற்றுதலை, அடுத்த ஐந்து கவிகளிற்காண்க. அம்மானிடன் என்றது- 'அ மானிடன்' என விகாரப்பட்டு வந்தது; இனி, 'காந்திய' என எடுப்பினுமாம். இறத்தல்-கடந்துபோதல். (3178)

35-39. இராவணன் அரற்றுதல்

நிலையுமா திரத்து நின்று யானையும் நெற்றிக் கண்ணன்
மலையுமே யெளிய வோநான் பறித்தற்கு மறுவின் மைந்தன்
தலையுமா ருயிருங் கொண்டா ரவருட லோடுந் தங்கப்
புலையனேன் இன்னு மாவி சுமக்கின்றேன் போலும் போலும்.

நிலையாகவுள்ள திக்கில்நின்ற யானைகளும் நெற்றிக் கண்ணையுடையவனான சிவபெருமானுடைய கைலாசமலையு மட்டுமா, நான் பறித்தற்கு எளியவாயின? (அற்ப மனிதர்கள் நான் பறித்தற்கு எளியரல்லராய் விட்டாரோ!!) குற்றமற்ற (என்) மைந்தனது தலையையும் அரிய உயிரையும் கொண்டவரான அந்தப் பகைவர் உடலோடுந் தங்கியிருக்க, இழிகுணத்தையுடைய நான் இன்னும் ஆவியைச் சுமக்கின்றேன் போலும் போலும்; இதுவும் அடுத்த இரண்டு கவிகளும், புலம்பலில் இராவணன் தன்னைப் பழித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

பகைவரை யொழிக்கமாட்டாத நான் உயிர்வைத்துக் கொண்டிருப்பது தகுதியன்றென்பதைக் குறிப்பிக்க, 'சுமக்கின்றேன் போலும் போலும்' என்கிறான். (3179)

36. எரியுண அளகை மூதூர் இந்திர னிருக்கை யெல்லாம்
பொரியுண வுலக மூன்றும் பொதுவறப் புரந்தேன் போலாம்
அரியுணும் அலங்கன் மௌலி இழந்தவென் மதலை யாக்கை
நரியுணக் கண்டே னூணின் நாயுணு முணவு நன்றால்.

(நான்) அளகையென்ற பழமையான ஊரை நெருப்புண்ணவும், இந்திரனது இருக்கையான சுவர்க்கலோகமெல்லாம் (தீயின்வன்மையாற்) பொரிந்து விடவும் (செய்து), உலக மூன்றையும் வேறொருவர்க்கும் பொதுவாகாதபடி காப்பாற்றினேன்போலும்! வண்டுகளுண்கின்ற பூமாலையையணிந்த தலையையிழந்த என் புத்திரனது உடலை நரி யுண்கையிற் கண்டவனாகிய யான் உண்ணும் உணவைக்காட்டிலும் நாயுண்கின்ற உணவும் நல்லதாகும்.

Koviloor Digital Library

'என்னுடைய பிழைப்பு நாய்ப்பிழைப்பினுங் கடைகெட்டது' என்று தன்னை இராவணன் நொந்தவாறு. வெறுப்பினாலும் இகழ்ச்சியினாலும் 'உலக மூன்றும் புரந்தேன்போலாம்' என்கிறான்; 'நானா புரந்தவன்?' என்ற பொருளும் இங்குத் தொனிக்கும். (3180)

37. பூண்டொரு பகைமேற் புக்கென் புத்திர னோடும் போனார்
மீண்டிலர் விளிந்து வீழ்ந்தார் விரதிய ரிருவ ரோடும்
ஆண்டுள குரங்கு மொன்று மமர்க்களத் தாரு மின்னும்
மாண்டிலர் இனிமற் றுண்டோ இராவணன் வீர வாழ்க்கை.

போர்க்கோலத்தை மேற்கொண்டு ஒரு பகையின் (இலக்குமணன்மீது) (போர்செய்யப்) புகுந்து என் புத்திரனோடும் போனவர்கள், (எவரும்) மீளாதவராய் இறந்து வீழ்ந்தார்; அந்தப் பக்கத்திலுள்ள தவக்கோலம் பூண்ட இரண்டு மனிதருடனே அங்குள்ள குரங்குகளும் பொருந்தும் போர்க் களத்தில் இன்னும் யாரும் மாண்டிலர்; இராவணனுடைய வீரவாழ்க்கை யைப் பற்றி இனி வேறு (கூறவேண்டியது) உண்டோ?

என் பக்கத்தவராய்ச் சென்றவரெல்லாம் இறக்க, மாற்றார் பக்கத்து எவருஞ் சாகாமலிருக்கக் கண்டுகொண்டிருக்கின்ற நான் வீரனென்று பேர் பூண்டு வரலாமோ? என் வீரம் மிக அழகிது!! என்று தன்னைப் பழித்தவாறு. இருவரோடும்- இருவருள்ளும், ஆரும் எவராயினும்,-ஆண்டுஉள குரங்கு களுள்ளும், ஒன்றும்-ஒருவரும் மாண்டிலர் என்று உரைத்தலும் ஒன்று. 'இனி மற்றுண்டோ இராவணன் வீரவாழ்க்கை ' என்பதற்கு-இனியும் இராவண னுக்கு வீர வாழ்க்கையுண்டாகுமோ? உண்டாகாது என்பாருமுளர். இது தன்னைப் படர்க்கையாக வைத்துக் கூறியது. (3181)

38. கந்தர்ப்ப ரியக்கர் சித்தர் அரக்கர்தங் கன்னி மார்கள்
சிந்தொக்குஞ் சொல்லி னாருன் தேவியர் திருவி னல்லார்
வந்துற்றுஎம் கணவன் றன்னைக் காட்டுஎன்று மருங்கில் வீழ்ந்தால்
அந்தொக்க வரற்ற வோநான் கூற்றையு மாடல் கொண்டேன்.

கந்தருவர், இயக்கர், சித்தர், அரக்கர் ஆகிய இவர்களின் மகளிராய்ப் பண்ணையொக்குஞ் சொல்லையுடையவரான இலக்குமியைக் காட்டிலும் அழகிய உன்தேவியர் வந்து நெருங்கி 'எம்முடைய கணவனைக் காட்டு வாய்' என்று சொல்லி (அலறியழுது) என்னருகே வீழ்ந்தால், யமனையும் வெற்றிகொண்டவனாகிய நான்; -அவர்களுடனும் (உங்கள் கணவனை யமன் கொண்டுபோய் விட்டானென்று சொல்லி) அரற்றுதலைச் செய்யவோ! கஷ்டம்!! இதுமுதல் இரண்டு கவிகள் இந்திரசித்தைச் சுட்டிப் புலம்புவன.

'யமனையும் அலறச்செய்த நான் மகளிர்க்கு மறுமொழி சொல்ல மாட்டேனாய் உடனரற்றுதல் எவ்வளவு எளிமை!!' என்று இந்திரசித்தை

Koviloor Digital Library

முன்னிலைப்படுத்தி இராவணன் புலம்பினனென்க. நான்காமடியில், 'அந்த' -ஹந்த என்ற வடசொல்லின் திரிபு. அந்த+ஒக்க=அந்தொக்க; அகரக்கேடு விகாரம். இனி,அந்த எனப்பிரிந்து அப்படி எனப்பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. ''அந்து செய்குவன்'' என இராவணன் வதைப்படலத்து வருவது காண்க. (3182)

39. சினத்தொடுங் கொற்ற முற்றவிந்திரன் செல்வம் மேவ
நினைத்தது முடித்து நின்றேன் நேரிழை யொருத்தி நீரால்
எனக்கு நீ செய்யத் தக்க கடனெலாம் ஏங்கி யேங்கி
உனக்குநான் செய்வதானேன் என்னின்யா ருலகத் துள்ளார்.

கோபத்துடனேநின்று வெற்றியை நிறைவேற்றவும் இந்திரசம்பத்தைப் பெறவும் (இவ்வாறு முன்பெல்லாம்) நினைத்ததை முடித்துநின்றேன், (யான்): இப்போது அந்நிலைமை கெட்டு, நேர்மையான ஆபரணங்களைப் பூணற்கு உரிய ஒருபெண்ணின் பொருட்டாக, (நாளடைவில்) எனக்கு நீ செய்யவேண்டிய ஈமக்கடன்களை யெல்லாம் மிக்க இரக்கங்கொண்டு உனக்கு நான் (இப்போது) செய்யவேண்டியவனானேன்; என்னைப் போன்ற (தௌர்ப்பாக்கியமுள்ளவர்) உலகத்தில் யார் இருக்கின்றார்?

''நீ செயக்கடவன கடன்கள் இரக்கமுற்று உனக்கவன் செய்யும் என்றன னிளையோன்'' என்று பிரமாத்திரப்படலத்தில் வந்தது, இங்கே கருதத்தக்கது. (3183)

40. பலரும் புலம்ப, இராவணன் இந்திரசித்தினுடலுடன் இலங்கை புகல்

என்பன பலவும் பன்னி யெடுத்தழைத் திரங்கி யேங்கி
அன்பினால் மகனைத் தாங்கி யரக்கிய ரரற்றி வீழப்
பொன்புனை நகரம் புக்கான் கண்டவர் புலம்பும் பூசல்
ஒன்பது திக்கு மற்றை யொருதிக்கு முற்ற தன்றே.

என்பன பலவற்றையுஞ் சொல்லிக் குரலெடுத்துக் கூவி இரங்கி யேக்க முற்று, அன்பினால் மகனைச் சுமந்து, அரக்கியர் வாய்விட்டுக் கதறிக் கொண்டுவிழ, பொன்னாலலங்கரித்துச்செய்யப் பெற்ற நகரத்திற் புகுந்தான், (இராவணன்): (அப்போது), கண்டவர்யாரும் புலம்புகின்ற ஆரவாரமானது, பத்துத்திக்கிலும் போய்ப் பொருந்தியது; - கிழக்கு தென்கிழக்கு முதலிய எட்டுத்திக்குகளும் கீழும் என்னும் இவை அருகே நிற்க, பத்தாவது திசையாகிய வானம் சேய்மையில் நிற்பதனால் அதனைத் தனியே பிரித்து ஒன்பதுதிக்கும் மற்றையொருதிக்கும் என்றார். (3184)

Koviloor Digital Library

41. பல மாதரின் துயரச் செயல்

கண்களைச் சூல்கின் றாருங் கழுத்தினைத் தடிகின் றாரும்
புண்கொளத் திறந்து மார்பி னீருளைப் போக்கு வாரும்
பண்கள்புக் கலலம்பு நாவை யுயிரொடு பறிக்கின் றாரும்
எண்களிற் பெரிய வாற்றார் இருந்துயர் பொறுக்க லாற்றார்.

தொகையில்மிக்க ஆறுபோன்ற மாதர்கள்,- (தங்கள்) கண்களைத் தோண்டுகின்றவர்களும், கழுத்தை வெட்டிக்கொள்ளுபவர்களும், புண் கொள்ளும்படி பிளந்து (அம்) மார்பின்மூலமாக ஈரலை வெளிப்படுத்து கின்றவர்களும், இராகங்கள் புகுந்து ஒலிக்கின்ற நாவை உயிருடனே பறிக் கின்றவர்களுமாகி, (அப்போது தமக்குநேர்ந்த) பெருந்துயரைப் பொறுக்க மாட்டாதவராயினார்.

இந்திரசித்தினுடைய உடலுக்குக் கீழ் 30-ஆஞ் செய்யுளில் கடலை உவமை கூறியதனால், அவ்வுடலைச்சாரும் மகளிரை ஆறாகக் கொண்டா ரென்னலாம். அவர்கள் பெருந்திரளின ராயிருந்தமை பற்றி, 'எண்களிற் பெரிய' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. அந்நகரிலே தீவிர ராஜ பத்தியையுடைய சில ஆடவர்கள். 'நம்மைக் கண்ணனார் உயிரேயன்னார் என இவ்வாறாகப் பாராட்டிய குமார சக்கரவர்த்தி இறந்த பின்னர் நாம் உயிரோடிருந்து இந்தக் கோரக் காட்சியைக் காணுதல் கூடாது' என்று கண்களைச் சூல்கின்றாரும் உயிரொடுபறிக்கின்றாருமாயினர் எனக் கூறி னாருமுளர்: அங்ஙனம் கூறுமிடத்து, பண்கள் புக்கலம்பும் என்று நாவுக்கு அடைமொழி கொடுத்திருப்பது இனிது பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை. (3185)

42. பெண்களின் கண்ணீர் வெள்ளம்

மாதிரங் கடந்த திண்டோள் மைந்தன்றன் மகுடச் சென்னி
போதலைப் புரிந்த யாக்கை பொறுத்தனன் புகுதக் கண்டார்
ஓதநீர் வேலையன்ன கண்களா லுகுத்த வெள்ளக்
காதல்நீர் ஓடி யாடற் கருங்கடன் மடுத்த தன்றே.

திக்குகளெல்லாம் வென்ற திண்ணிய தோளைக் கொண்ட மைந்தனான இந்திரசித்தின் கிரீடமணிந்த தலை நீங்கிய உடலைச் சுமந்தவனாய் (இராவணன்) வருவதைக் கண்டவரான மகளிர்களின் வெள்ளமான நீரைக் கொண்ட கடல்போற்பரந்த கண்களாற் சொரிந்தும் அன்பைத் தோற்றுவிப் பதுமான அழுகை நீர் வெள்ளமானது, -அலையாடுதலைக்கொண்ட கரிய கடலை நிரப்பிற்று; -போதலைப்புரிதல்-நீங்குதல். அன்றே-தேற்றம். (3186)

Koviloor Digital Library

43. அரக்கியர் அழ, இராவணன் இந்திரசித்தினுடலைக் கொண்டு அரண்மனை புகல்

ஆவியி னினிய காத லரக்கியர் முதல்வ ராய
தேவியர் குழாங்கள் சுற்றிச் சிரத்தின்மேல் தளிர்க்கை சேர்த்தி
ஓவியம் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்வன வொப்ப வொல்லைக்
கோவியல் கோயிற் புக்கான் குருதி நீர்க் குமிழிக் கண்ணான்.

இரத்தத்தைக் குமிழ்த்தலைக்கொண்ட கண்களையுடையவனான இராவணன், -உயிரினும் இனிய அன்பைக்கொண்ட இராக்கத மகளிர் முதலோராகிய (அவ்விந்திரசித்தின்) மனைவியரின் கூட்டங்கள் சூழ்ந்து கொண்டு (தங்கள்) சிரத்தின்மேல் தளிர்போன்ற கைகளை வைத்தவண்ணம் சித்திரப்பதுமை தரையில் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்வனவற்றையொப்ப(ப் புரண்டு கொண்டிருக்க), விரைவாக அரசற்கு உரிய அரண்மனையிற் புகுந்தான்; தலையின்மேற் கையை வைத்துக்கொண்டிருத்தல், சோகத்தைக் குறிப்பிக்கும். (3187)

44. மண்டோதரி வருதல்

கருங்குழற் கற்றைப் பாரங் கால்தொடக் கமலப் பூவாற்
குரும்பையைப் புடைக்கின் றாள்போற் கைகளால் முலைமேற் கொட்டி
அருங்கலச் சும்மை தாங்க வகலல்கு லன்றிச் சற்றே
மருங்குலு முண்டோ வென்ன மயன்மகள் மறுகி வந்தாள்.

மயன்மகளான மண்டோதரியானவள், -கரியகூந்தலின் பாரமாகிய தொகுதி காலைத் தீண்ட, தாமரைப்பூவினாற் குரும்பையைப் புடைக்கின்றவளைப் போல(த் தன்) கைகளால் முலைமேற் புடைத்துக்கொண்டு, அருங்கலமாகிய மேகலாபரணத்தின் பாரத்தைத் தாங்குவதற்கு அகன்ற அல்குலேயல்லாமல் நுண்ணியதாகிய இடையும் இருக்கின்றதோ என்னுமாறு, (ஒல்கியொசிந்த வண்ணம் துயரத்தாற்) கலங்கிவந்தாள்; -அருங்கலம் -அருமையான (சிறந்த) ஆபரணங்களாகிய முத்தாகாரம் முதலியன என்பாருமுளர். (3188)

45. வந்த மண்டோதரி இந்திரசித்தினுடலின் மேல் விழுதல்

தலையின்மேற் சுமந்த கையள் தழலின்மேன் மிதிக்கின் றாள்போல்
நிலையின்மேன் மிதிக்குந் தாளள் ஏக்கத்தால் நிறைந்த நெஞ்சள்
கொலையின்மேற் குறித்த வேடன் கூர்ங்கணை யுயிரைக் கொள்ள
மலையின் மேன் மயில்வீழ்ந் தென்ன மைந்தன்மேன் மறுகிவீழ்ந்தாள்.

தலையின்மேற் சுமந்த கையையுடையவளும், நெருப்பின் மேல் மிதிக்கின்றாள் போலப் பூமியின்மேல் மிதிக்கின்ற தாளையுடையவளும், ஏக்கத்

Koviloor Digital Library

தால் நிறைந்த நெஞ்சையுடையவளுமாகி, -(மண்டோதரியானவள்), -கொல்லுதல் தொழிலில் எண்ணங்கொண்ட வேடனுடைய கூரிய கணை உயிரைக்கொள்ள, மயிலானது மலையின் மேல் விழுந்தாற்போல, இந்திரசித்தினுடலின் மேல் துயரத்தாற் கலங்கி வீழ்ந்தாள்.

நிலை-ஸ்திரா என்ற வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. வெறுந்தரையில் தாளைவைத்து நடந்து பழகாமையால், அழலில் மிதிக்கின்றாள்போல் நிலையில் மிதிக்கலானாள். மலை-இந்திரசித்தின் மார்புக்கும், மயில் மண்டோதரிக்கும் உவமை. (3189)

46. சோகக் குறியோடு நின்ற மண்டோதரி புலம்பத் தொடங்குதல்

உயிர்த்தில ளுணர்வு மில்லள் உயிரிலள் கொல்லோ வென்னப்
பெயர்த்தில ளியாக்கை யொன்றும் பேசலள் விம்மி யாதும்
வியர்த்திலள் நெடிது போது விம்மலள் மெல்ல மெல்ல
அயர்த்திலள் அரிதில் தேறி வாய்திறந் தரற்ற லுற்றாள்.

(வீழ்ந்த மண்டோதரியானவள்,-நெடுநேரம்) மூச்சு விட்டாளில்லை: உணர்வும் இல்லாதவளானாள்: 'உயிரற்றவளோ!' என்று கருதுமாறு உடம்பை யசைத்திலள்; ஒன்றும் பேசலள்: நெடுநேரமாகத் துயரம்மிக்குச் சிறிதும் விம்மலள்: வியர்த்திலள்; மெல்லமெல்ல அயர்ப்பு நீங்கினவளாய் அரிதில் தேறி விம்மி வாய் விட்டுக் கதறத் தொடங்கினாள்; -மண்டோதரி கதறுதலை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க. (3190)

47-53. மண்டோதரி புலம்புதலைக் கூறும்

கலையினால் திங்கள் போல வளர்கின்ற காலத் தேஉன்
சிலையினா லரியை வெல்லக் காண்பதோர் தவம் முன்செய்தேன்
தலையிலா வாக்கை காண எத்தவஞ் செய்தேன் அந்தோ
நிலையிலா வாழ்வை யின்னும் நினைவனோ நினைவி லாதேன்.

சந்திரன்கலையினால் நாளுக்கு நாள் வளர்வது போல வளர்கின்ற இளம்பருவத்திலேயே உன்னுடைய வில்வலியினால் இந்திரனை வெல்லக் காண்பதற்கு ஏதுவாகிய ஒப்பற்ற தவத்தை முன் செய்துள்ள நான், (இப்போது) தலையில்லாத (உன்) உடலைக் காண்பதற்கு என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! அந்தோ! நல்லெண்ணமில்லாதவளாகிய யான் நிலையில்லாததான் உடலோடு வாழ்வதை இன்னும் நினைக்கக்கடவேனோ?

நிலையில்லாத உடலுடன் வாழ்க்கையை விரும்பி மேற்கொள்வது; எனக்குத் தக்கதன்றென்றபடி; உயிர்விடுதலே தக்கது என்பது கருத்து. இரண்டாவது வந்த 'தவம்' என்பது-எதிர்மறை யிலக்கணையாகிய பிற குறிப்பால், தீவினையைக் காட்டிற்று. இந்திரனையும் இளம்பருவத்தில் நீ

Koviloor Digital Library

வெல்ல அதனைக் கண்டு களிக்கு மாறு தவஞ் செய்திருந்த எனக்கு, அவ் வண்ணஞ் சூரனான மகனுடைய தலையை மாற்றான்கொள்ள, முண்ட மாகிய உடலைக் காணுந் தீவினை ஏவ்வண்ணம் நேர்ந்ததோ! என்று இரங்கியவாறு. அரி-இந்திரன். அரி என்ற சொல்லுக்கு -பகைவன் சிங்கம் என்ற பொருளும் உண்டு. (3191)

48. ஐயனே யழக னேயென் னரும்பெற லமிழ்தே ஆழிக்
கையனே மழுவனே யென் றிவர்வலி கடந்த கால
மொய்யனே முளரி யன்ன நின்முகங் கண்டி லாதேன்
உய்வனோ உலக மூன்றுக் கொருவனே செருவ லோனே.

சக்கரத்தைக் கையிலேந்திய திருமாலும், மழுப்படையை யுடையவனான சிவபெருமானும் என்ற இவர்களின் வலிமையை வென்று (எதிர்ப்பவர்க் கெல்லாம்) யமன்போன்ற வலிமை யுள்ளவனே! உலகம் மூன்றுக்கும் ஒப்பற்ற வீரனே! போரில் வல்லவனே! ஐயனே! அழகனே! என்னுடைய பெறுதற்கரிய அமுதே! தாமரை மலரையொத்த உன்முகத்தைக் காணப் பெறாத யான் உய்வேனோ?

தலையற்ற உடலைக் கண்டதனால், இவ்வாறு கூறினா ளென்னலாம். இரண்டாமடியில் ஏகாரங்கள்-எண்ணுப்பொருளன. காலன்+மொய்யன்= காலமொய்யன்: யமன்போல் வலியன். திருமால் சிவன் இவர்கள் வலிமை யினும் மேம்பட்ட வலிமைபெற்று, இந்திரசித்து, தன்னை யெதிர்ப்போர்க் கெல்லாம் கூற்றுவனாகும் வலிமைபடைத்தவனென்பாள், 'ஆழி... மொய் யனே' என்றாள். சிவவிட்டுணுக்களின் வலிமை கடந்தவனை யமன் போன்ற மொய்யனென்பது தகாதெனக்கருதி காலம் மொய்யன் எனப் பிரித்து- சமயத்துக்கு ஏற்ப உதவும் வலிமையுள்ளவனென்றாருமுளர். இச் செய்யுள், சிலபிரதிகளில் ''முக்கணான்'' (52) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (3192)

49. தாளரிச் சதங்கை யார்ப்பத் தவழ்கின்ற பருவந் தன்னில்
கோளரி யிரண்டு பற்றிக் கொணர்ந்தனை கொணர்ந்து கோபம்
மூளுறப் பொருத்தி மாட முன்றிலின் முறையி னோடு
மீளரு விளையாட்டு இன்னங் காண்பனோ விதியி லாதேன்.

தாள்களில் (உள்ள) ப்ரலிட்ட சதங்கைகள் ஒலிக்கும்படி தவழ்கின்ற பருவத்தில்தானே (நீ) இரண்டுவலிமையுள்ள சிங்கங்களைப் பிடித்துக் கொணர்ந்தவனாய் வந்து மாளிகையின் முன்றிலில் கோபம் மூளும்படி (அவைகளை) முட்டவிட்டு முறைமையோடு (செய்கின்ற) மீளமுடியாத (உன்னுடைய) விளையாட்டை நல்வினையில்லாத யான் இன்னங் காணப் பெறுவேனோ? -குழந்தைப்பருவத்து விளையாட்டு மீளவராதாதலால், 'மீளருவிளையாட்டு' என்றது. (சாகுந்தலநாடகத்து இருடியாச்சிரமத்தில் சகுந்தலையின் புதல்வனான ட ரதன் சிங்கக்குட்டியைப்பற்றி அதன் வாயைத்

Koviloor Digital Library

திறப்பித்துப் பல்லையெண்ணினானென்று வரும் குழந்தைப்பருவ விளையாட்டு இங்குக் கருதத்தகும். ஓகாரம்-எதிர்மறையோடு புலம்பல். (3193)

50. அம்புலி யம்ம வாவென்று அழைத்தலும் அவிர்வெண் டிங்கள்
இம்பர்வந் தானைஅஞ்சல் எனவிரு கரத்தி னேந்தி
வம்புறு மறுவைப் பற்றி முயலென வாங்கும் வண்ணம்
எம்பெருங் களிறே காண வேசற்றே னெழுந்தி ராயோ.

குழந்தைப்பருவத்தில் சந்திரனை நோக்கி 'அம்புலி அம்மா! வா' என்று (நீ) அழைத்தலும், விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திரன் ('இராவணேசுவரனது மகன் அழைத்தபோது போகாவிட்டால் அநர்த்தம்விளையுமே' என்று அஞ்சி) இவ்வுலகில் (வந்தான்): வந்தவனை, 'பயப்படாதே' என்று சொல்லி, இரண்டு கைகளினாலும் ஏந்திக்கொண்டு, (பலராலும் முயலென்று சொல்லப் பெற்று அத்திங்களிடத்து) வீணாகப்பொருந்திய களங்கத்தை முயலென்று பற்றிக் கைக்கொள்ளுதற்கு முயலும் விதத்தைக் காண்பதற்கு ஆசை கொண்டேன்: எமது பெரிய யானையைப் போன்றவனே! (காலஃநித்திரை மூடிவிட்ட இந்த விசித்திர விளையாட்டுக்காட்சியை இன்னும் ஒருதரம் விளையாடிக் காட்டி என்னாசையைத் தீர்க்க நீ) எழுந்திருக்கமாட்டாயோ! அம்புலியை 'அம்ம' என்றது -அன்புபற்றிய மரபுவழுவமைதி. (3194)

51. இயக்கிய ரரக்கி மார்கள் விஞ்சைய ரேழை மார்கள்
முயற்கறை பயிலாத் திங்கண் முகத்தியர் முழுக நின்னை
மயக்கிய முயக்கந் தன்னான் மலரணை யமளி மீதே
அயர்த்தனை உறங்கு வாயோ அமர்பொரு தலசி னாரோ.

இயக்கியரும் அரக்கிமார்களும் வித்தியாதர ஸ்திரீகளும் ஆகிய முயலாகிய களங்கம்நீங்கிய சந்திரன்போன்ற முகத்தை யுடைய ஸ்திரீகள் உன்னைப் பூர்ணமாக (த் தம்) வசப்படுத்திய முயக்கத்தினால் மலரணையாகிய படுக்கையின்மீது அயர்ந்தவனா யுறங்குகின்றாயோ? (அன்றி) போர்செய்து அலுத்து உறங்குகின்றாயோ? -சிருங்காரநிலையிலும் வீர நிலையிலுமே நிற்பவனுக்கு அவலநிலை நேர்ந்திட்டதேயென்று புலம்பிய வாறு. (3195)

52. முக்கணான் முதலி னோரை யுலகொரு மூன்றி னோடும்
புக்கபோ ரெல்லாம் வென்று நின்றஎன் புதல்வன் போலாம்
மக்களி லொருவன் கொல்ல மாள்பவள் வான மேரு
உக்கிட அணுவொன் றோடி யுதைத்தது போலு மம்மா.

ஒரு மூன்று உலகத்திலும் புகுந்தபோரிலெல்லாம் திரிநேத்திரனான சிவபெருமான் முதலினோரை வென்று நின்ற என்புதல்வனா, மக்களில்

Koviloor Digital Library

ஒருவன் கொல்வதனால் மாள்வான் போலும்? (இது, நம்பத்தக்கதன்று: இச்செயலானது), 'வானம் வரையில் வளர்ந்த மேரு சிந்தும்படி ஓர் அணு வானது ஓடி உதைத் ததையொக்கும்; (இது என்ன) வியப்போ! -அம்மா வியப்புக்குறிப்பு. (3196)

53. பஞ்செரி யுற்ற தென்ன அரக்கர்தம் பரவை யெல்லாம்
வெஞ்சின மனிதர் கொல்ல விளிந்ததே மீண்ட தில்லை
அஞ்சினே னஞ்சினேனச் சீதையென்று அமிழ்தில் தோய்த்த
நஞ்சினா லிலங்கை வேந்தன் நாளையித் தகைய னன்றோ.

பஞ்சிலே தீப்பொருந்தினாற்போல அரக்கருடைய சேனாசமுத்திர மெல்லாம் கொடுங்கோபத்தையுடைய மனிதர் கொல்ல இறந்ததேயாம்; (போனது) திரும்பினதில்லை: (நான்) மிகவும் அஞ்சினேன் அஞ்சினேன்; அந்தச் சீதையென்கிற அமிழ்தத்தில் தோய்த்த நஞ்சினாலே இலங்கை யரசனும் (இராவணனும்) நாளைக்கு இத்தன்மையுடையவனாவானன்றோ (இறந்துவிடுவானன்றோ)? -வெளிக்கு இனிமை பயப்பவள் போலத் தோன்றி, இறுதியில் தீமைவிளைத்தலால். 'சீதையென்றமிழ்திற்றோய்த்த நஞ்சு' என்றாள். மனிதன் சினப் போரால் அரக்கர் பரவை எளிதிலழிந்ததற்கு, எரியுற்ற பஞ்சு உவமை. பின் நிகழப் போவதை மண்டோதரி முற்கூட்டியே அறிவிப்பதுபோல் அரற்றுந் திறம் காண்க. (3197)

54. இராவணன் சீதையை வெட்டச் செல்லுதல்

என்றழைத் திரங்கி யேங்க இத்துயர் நமர்கட் கெல்லாம்
பொன்தழைத் தனைய அல்குற் சீதையால் புகுந்த தென்ன
வன்தழைக் கல்லின் நெஞ்சின் வஞ்சகத் தாளை வாளால்
கொன்றிழைத் திடுவ னென்னா ஓடின னரக்கர் கோமான்.

என்று (இவ்வாறாக மண்டோதரி) கூவி இரங்கி ஏங்குகையில்- அரக்கர் களுக்கு அரசனான இராவணன், -'இத் துயரமானது நம்மவர்க்கெல்லாம் பொன்தழைத்தாற்போன்ற அல்குலையுடைய சீதையினால் வந்ததாகும்' என்றுகருதி, 'வன்மை தழைத்தலைக்கொண்ட கல்நெஞ்சையுடைய வஞ்சனைக் குணமுள்ள அச்சீதையை வாளாற்கொன்று (பகைவர்களுக்குத்) தீமைவிளைப்பேன்' என்று சொல்லி(ச் சீதையிருக்குமிடம் நோக்கி) ஓடலானான்; -இந்திரசித்தினிறப்பால் தோன்றியுள்ள பெருவருத்தம் மண்டோதரியின் புலம்பலால் வளரப் பெற்ற இராவணன், ''இலங்கை வேந்தனா ளையித்தகையன்'' என்று அவள் பேச்சில் தன்சாவையும் கேட்ட போது மிதமிஞ்சிய சினம்மூள, வாளால் வெட்டுமாறு கருதிச் சீதையுள்ள விடத்துக்கு ஓடினா னென்பதாம். (3198)

Koviloor Digital Library

55. இராவணன் செயலைத் தடுத்து மகோதரன் கூறத் தொடங்கல்

**ஓடுகின் றானை நோக்கி யுயர்பெரும் பழியை உச்சிச்
சூடுகின் றானென் றஞ்சி மகோதரன் துணிந்த நெஞ்சன்
மாடுசென் றடியின் வீழ்ந்து வணங்கிநின் புகழ்க்கு மன்னா
கேடுவந் தடுத்த தென்னா இனையன கிளத்த லுற்றான்.**

(அவ்வாறு) ஓடுகின்ற இராவணனை நோக்கி, மகோதரன் '(இவன்) அழியாத பெரும்பழியை(த் தன்) தலையில் சுமந்து கொள்ளப் போகின் றானே' என்று அஞ்சி, (சீதையைக்கொல்லத்) துணிவுகொண்ட நெஞ்சை யுடையவனான (அந்த) இராவணனருகிற் சென்று அடியில்வீழ்ந்து வணங்கி, 'அரசனே! உன்னுடைய கீர்த்திக்குக் கெடுதி வந்துசேர்ந்துவிட்டது' என்று பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினான்.

இராவணன், பெருவெறியோடிருக்கையில் அவன் கருத்திற்கு மாறாகச் சொல்வது துணிச்சலின் செயலென்று அந்த மகோதரனை 'துணிந்த நெஞ்சன்' என்கிறார். ''உன்மகனுயிரை இலட்சுமணன் அம்புகள் பருகிட நீ கதறப்போகின்றாய் (மாயாசனகப்-59)'' என்று துணிச்சலாகச் சீதாபிராட்டி இராவணன் முன்னர்க் கூறியபோது சீதையினிடத்துக் காதலினும் புத்திர வாஞ்சை மிக்கிருந்ததனால் இந்த சீதையைக் கொல்லுவோமென்ற கருத் தோடு ஓட, அப்போதும் மகோதரனே தடுத்தான்; இந்திரசித்து கொல்லப் பட்ட அந்தத்துயரம் மந்தோதரி புலம்பலால் உச்ச நிலையை யடையவே, 'இத்துயரம் சீதை நிமித்தத்தாலல்லவோ நமக்கு நேர்ந்தது? கல்நெஞ்சளாகிய இந்த வஞ்சகியைக் கொன்று தீர்வேன்' என்று இராவணன் வெறிகொண்டு ஓடியது, அவனது மனநிலைக்குத் தக்கதே: இந்நிலையிலும் மகோதரன் அறம் நோக்கிக் கூறுகின்றான் போல இராவணனைத் தடுக்கின்றானென்பது ஓராச்சரியமான விஷயமேயாமென்ப. ஸ்ரீவான் மீகத்திற்கு ஏற்ப, மகோதரனே என்றவிடத்து 'சுபாரிசன்' என்ற பாடமிருப்பினுமாம். (3199)

56-60. சீதையை வெட்ட வேண்டாமைக்கு மகோதரன் இராவணனிடம் காரணம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

**நீருள தனையுஞ் சூழ்ந்த நெருப்புள தனையும் நீண்ட
பாருள தனையும் வானப் பரப்புள தனையும் காலின்
பேருள தனையும் பேராப் பெரும்பழி பிடித்தி போலாம்
போருள தனையும் வென்று புகழுள தனையு முள்ளாய்.**

(இதுவரையில் நேர்ந்துள்ள) போரத்தனையையும் வென்று புகழை யெல்லாம் கொண்டிருப்பவனே! (நீ) ஐம்பெரும் பூதங்கள் இருக்குங் காலம் வரையிலும் அழியாத பெரும்பழியைக் கைக்கொள்வாய் போலும்; -சூழ்ந்த-வளைத்துக்கொள்ளும் தன்மையுள்ள. கால்-காற்று. செய்யுளார்த லின் ஐம்பெரும் பூதங்களை முறைபிறழ வைத்தார். (3200)

Koviloor Digital Library

57. தெள்ளருங் கால கேயர் சிரத்தொடுந் திசைக்கண் யானை
வெள்ளிய மருப்புச் சிந்த வீசிய விசயத் தொள்வாள்
வள்ளிய மருங்குல் செவ்வாய் மாதர்மேல் வைத்த போது
கொ...ளுமே யாவி தானே நாணத்தாற் குறைவ தல்லால்.

(இவ்வளவுவலியவரென்று) தெளிவதற்கு முடியாத காலகேயருடைய சிரத்துடனே திக்கசங்களின் வெண்ணிறமுள்ள தந்தங்கள் சிந்தும்படி வீசிய வெற்றிபெற்ற ஒள்ளிய வாளை, கொடியையொத்த அழகிய இடையையும் செந்நிறவாயையயுமுடைய மாதர்மேற் செலுத்திய போது, (அவ்வாளானது) தானே நாணத்தினால் இறுவது அல்லாமல் (அம்) மாதராவியைக் கொள் ளுமோ? (கொள்ளாது).

இராவணன் புகழிற் பெருவிருப்பினனென்பதை உணர்ந்து அவன் புகழ்ப்பெருமையைப் பாராட்டிக்கூறி அதற்குக் குறைவு நேருமென் கின்றான் மகோதரன். வீரரைவெட்டுதற்கு ஏற்பட்ட தெய்வவாளானதால், அது பெண்கொலை புரியாது: ஆகவே, பெண்கொலைக்கு முயன்ற பழியொன்றுமே சேருமென்று கூறியவாறாம்.நீ கொல்லப்பார்த்தாலும் வாள் கொல்ல நாணுமே என்றபடி. காலகேயர்-கச்யபருக்குக் கலையென்ப வளிடத்துப் பிறந்தவரெனவும், ப்லோமருக்குத் திதியென்பவளிடத்துப் பிறந்தவரெனவுங் கூறுவர்; இவர்கள் அசுரர்; பொன்னிறமுள்ளவர்; மகாபல சாலிகள்: இந்திரனைப் பலமுறை வெற்றிகொண்டவர்கள். கடலில் ஒளித்திருந்த இவர்களைத் திசைக்காவலரை வெல்லச்சென்ற இராவணன் வருணன்மாளிகைக்குச் செல்லுமுன் வென்றானென்பதை, ''அந்நகரி விட்டரக்கனடல் வருணன்றனை வெல்வானவன்றான் மேவுங், கன்னகிரி தனை மூடிக் காலகேயரை யெல்லாங் கணத்திற் கொன்று, தன்னுடைய தங்கையாம் தடவரைத்தோள் சூர்ப்பணகை தன்னைக் கொண்ட, மின்ன னைய சுடரிலைவெல் வித்தியுச்சிங்கன்றனைவெங் களத்து வீழ்த்தான்'' என்ற உத்தரகாண்டச் செய்யுளாலறிக. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் ''ஓடுகின்றானை'' (55) என்பதன்பின் உள்ளது குறைதல்-குன்றுதலுமாம். (3201)

59. மங்கையர் குலத்து ளாளைத் தவத்தியை முனிந்து வாளாற்
சங்கையொன்றின்றிக் கொன்றாற் குலத்துக்கே தக்கானென்று
கங்கையஞ் சென்னி யானுங் கண்ணனுங் கமலத் தோனும்
செங்கையுங் கொட்டி யுன்னைச் சிரிப்பரால் சிறிய னென்னா.

(இந்தத் தெய்வவாளையன்றி வேறுவாளைக்கொண்டு வெட்டுவா யென்றாலும். பெண்கொலை பாவம்: தவத்தியின் கொலை மிக்க பெரும் பாவம்: அவ்வாறாக) ஸ்திரீஜாதியைச் சேர்ந்தவளும், தவக்கோலத்தை யுடையவளுமாகிய சீதையைச் சினந்து சிறிதுங் கூச்சமில்லாமல் வாளாற் கொன்றால், -கங்கையை அழகிய சென்னியில் வைத்த சிவபெருமானும்,

Koviloor Digital Library

திருமாலும், பிரமதேவனும், ராக்ஷஸகுலத்துக்கே ஏற்ற தகுதியையுடையவனென்றும் அற்பனென்றுஞ் சொல்லி(த் தமது) செவ்விய கைகளைக் கொட்டி உன்னைச் சிரிப்பார்கள்; தெய்வவாள் வெட்டாது என்று கீழ் வந்ததனால் தெய்வவாளை யன்றி வேற்றுவாளைக்கொண்டு வெட்டுவாயென்றாலும் என்று வருவிக்கப்பட்டது. செங்கையும் என்ற உம்மை- சிரிப்பதேயன்றி என்ற பொருளைத் தழுவியதால் எச்சவும்மை. (3202)

59. நிலத்தியல் பன்று வானின் நெறியன்று நீதி யன்று
தலத்தியல் பன்று மேலோர் தருமமே லதுவு மன்று
புலத்தியன் மரபின் வந்து புண்ணிய மரபு பூண்டாய்
வலத்தியல் பன்று மாயாப் பழி கொடு மறுகு வாயோ.

புலஸ்தியனுடைய வமிசத்திலே பிறந்ததனால் பரிசுத்தகுலத்திற் பிறந்தவனென்ற புகழைப் பூண்டவனே!- (நீ ஒரு பெண்ணைக் கொல்வது) பூலோகத்தாருடைய இயல்பல்ல; வானுலகத்தாருடைய இயல்புமல்ல: (சத்தியலோகம் முதலிய மற்றெந்த உலகத்திலுள்ளவர்களுடைய இயல்பும் அன்று; மேலோருடைய தருமமென்(று நினைப்)போமானால், அதுவும் அன்று; நீதி சாஸ்திரத்திற்கும் ஏற்றதன்று; வெற்றிக்கு, உரியது மன்று: இப்படிப்பட்ட இழிதொழிலைச் செய்து) மாயாப்பழியைப் பெறுமாறு மனங் கலங்கப் பெறுவாயோ! (3203)

60. இன்றுநீ யிவளை வாளா லெறிந்துபோய் இராமன் றன்னை
வென்று மீண் டிலங்கை மூது ரெய்தினை வெதும்பு வாயோ
பொன்றினள் சீதை யென்றே போவர்க ளவர்தா மல்லால்
வென்றிட முடியா தென்னும் வீரமோ விளம்ப லென்றான்.

இன்று இவளை நீ வாளால் எறிந்துபோய் இராமனை வென்று மீண்டு இலங்கை யென்கிற பழமையான ஊரை அடைந்து (விரும்பிய சீதையை யிழந்த காரணத்தினால் மனம்) புழுங்கிக் கிடப்பாயோ? (சீதையைக் கொல்லாமல் எதிரிகளைக் கொன்றால் விரும்பிய சீதையைப் பெறலாம்: அங்ஙனாக, அறிவாளியான நீ கழிவிரக்கங்கொள்ளுஞ் செயலைச் செய்வாயோ? செய்யாய்: ஆதலால் சீதையைக் கொல்ல வேறு காரணம் வேண்டும்: அது) 'சீதையிறந்திட்டாளென்று கருதி அவர்கள் தாமே திரும்பிச்சென்று விடுவார்கள்: (அங்ஙனம் அவர்களைச்) செல்ல விடுவதல்லாமல் அவர்களை வென்றிடமுடியாது' என்ற சூரத்தனமோ! (இவ்விரண்டிற் சீதையைக் கொல்ல யாது காரணம்?) சொல்லுவாயாக என்று வினாவினான், (மகோதரன்).

நீ சீதையைக்கொல்வதாற் பெறலாகும் பயனென்று கருதக் கூடியவை- சீதையை யிழத்தலால் மனம்வெதும்புதல், பகைவரை நேரே பொருது வெல்ல முடியாமையால் அப்பகைவர்களைத் தாமே திரும்பச் செய்யும் சூரத்தனம் என இவை;' இவைகளில் நீ விரும்பியது எது? இரண்டும்

Koviloor Digital Library

விரும்பத்தக்கனவல்ல. உனது இந்தச் செயலால் உன் விருப்பத்தை இழந்தவனாவதோடு நீ கோழை யென்பதும் பெறப்படுமென்பது குறிப்பு. மகோதரன் கூற்றில் இராவணன் செயலைத் தடுத்து வாளைக் கீழ் வைக்குமாறு அன்னான் மனத்துப் பொத்தும்படி இறுதியாகக் கூறிமுடித்தவகை, ஊன்றி யறிந்து உவத்தற்கு உரியது. வீரமென்பது - இகழ்ச்சி தோன்றக் கூறிய பிறகுறிப்பு. விளம்பல்-வியங்கோள். (3204)

61. இராவணன் சீதையை வெட்ட முயல்வதை விட்டு இந்திரசித்தினுடலை எண்ணெய்த் தோணியிலிடச் சொல்லுதல்

என்னலு மெடுத்த கூர்வா ளிருநிலத் திட்டு மீண்டு
மன்னவன் மைந்தன் றன்னை மாற்றலர் வலிதிற் கொண்ட
சின்னமு மவர்கள் தங்கள் சிரமுங் கொண் டன்றிச் சேர்கேன்
தொன்னெறித் தயிலத் தோணி வளர்த்துமி னென்னச் சொன்னான்.

என்று (மகோதரன்) சொல்லவும், (தான்) எடுத்த கூரியவாளைப் பெரிய நிலத்தி லிட்டு, (தான் செய்யத் தொடங்கிய தொழிலினின்று) மீண்டு, ராக்ஷஸராஜனான இராவணன், தன் மைந்தனைப் பகைவர் வலிமையாற் கொண்ட துண்டிக்கப்பட்ட சிரத்தையும், அம்மாற்றலரின் சிரத்தையும் கொண்டு வருதலில்லாமல் திரும்பேன்; பழமையான முறைப்படியே (இந்திரசித்தின் உடலை) எண்ணெய்த் தோணியிலிடுமின்கள் என்று சொன்னான்; -சின்னம்-துண்டிக்கப்பட்டது: வடசொல்; இங்கே, இந்திர சித்தின் உடல். தோணி-திரவபதார்த்தம் கொட்டிவைக்கும் பேரளவுள்ள பாத்திரம்.

அச்சிட்டபிரதிகளில் அடுத்தபாடலில்தான் இராவணன் சோகப்படலம் முடிகின்றது; ஆயினும், பல ஏட்டுப்பிரதிகளில் இச்செய்யுளோடு இப்படலம் முடிவதாலும், அப்படி முடிவது பொருத்தமாக இருப்பதாலும் இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது. இச்செய்யுளினிறுதியில், சிலபிரதியில் இராவணன் சோபம் இந்திரசித்துவதைப் படலமும் முற்றும் என்று உள்ளது. (3205)

இந்தப்படலத்துக்கூறிய கதை ஸ்ரீ வான்மீகத்திற்கூறியபடி வருமாறு:- இராவணனுடைய மாளிகையிலிருந்து அவனுக்குத் துணை புரியும் மந்திரிமார் இந்திரசித்தின் வதத்தைத் தாமே நேரில் தெரிந்துகொண்டு மனவருத்தத்துடன் இராவணனிடம் அறிவித்தனர். அவன் அத்துயரச் செய்தியைக் கேட்டதும் புத்திரசோகத்தினால் மூர்ச்சித்து வெகு நேரம் கழிந்த பின் தேறினான். பின்னர் அவ்விராவணன் ஐம்பொறி கலங்க எளிமையுடன், 'இந்திரனையும் புறங்கண்ட நீ எப்படி இலக்குவனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டாய்? இனி எல்லாத் தேவர்களும் நீ இறந்ததைச் செவியுற்று அச்சமற்றுத் திரிவார்கள். நீ இல்லாமையால் இந்த லோகமே எனக்குச் சூனியமாகத் தோன்றுகின்றது. இனி, களிற்றைப் பிரிந்த பிடி யானைகள்

Koviloor Digital Library

போல அரக்கக்கன்னியர் கதறுவதைக் கேட்கும்படி யாயிற்றே! நீ எனக்கு ஈமக்கடனைச் செய்யவேண்டியது முறையாயிருக்க, உனக்கு நான் ஈமக் கடன் செய்யும்படியாயிற்றே! இதுவரையில் என் மனச்சள்ளையைப் போக்கிக்கொண்டிருந்த நீ எனக்கு சல்லியம் போன்ற சுக்கிரீவனும் இலட்சுமணனும் பிழைத்திருக்கையில் அச்சல்லியத்தைப் போக்காமல் எங்குப்போயினை?' என்று பலவாறாகப் புலம்பினான் பின்னர் அந்தத் துயரம் சினத்தைமூட்டக் கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க முகஞ் சிவந்து பல்லை நெறுநெறென்று கடித்தான். அந்தச் சீற்றக்குறியைக் கண்டு, இனி எதிரிகள் இறந்துவிடுவார்களென்று அரக்கர் மகிழ்ந்தனர். அவ் வண்ணம் உக்கிரமான கோபத்துடனே இராவணன், 'என் துயர்க்கெல்லாம் காரணமான சீதையை வெட்டி வீழ்த்துவேன்' என்று சொல்லி நண்பர்கள் தடுக்கவும் கேளாமல் சீதையிருக்கும் அசோகவனிகையை நோக்கிச் சென்றான். அங்ஙனம் தன்னை வெட்டுமாறு சினந்து வருகின்ற இராவண னைக் கண்டு சீதை நடுநடுங்கிப் பலவாறு புலம்பினள். அவ்வேளையில் இராவணனுக்கு நெருங்கிய நண்பனான சுபார்சுவன் இராவணனைக் கிட்டி 'சீதையைக்கொல்வது புலத்தியகுலத்திற் பிறந்து பெருவீரம் பூண்ட உனக்குத் தகாது: ஆகையால், எதிரிகளான இராமன் முதலியோரை வதைத்துச் சீதையைக் கைப்பற்றுவதே முறைமை' என்று நீதியாகவும் இனிமையாகவும் எடுத்துக் கூறினான். அதனால் இராவணன் தன்மனநிலை மாறித் தன் மாளிகை சேர்ந்து, பிறகு நண்பர்களாற் சூழப்பட்டு மீளவும் சபா மண்டபம் சேர்ந்தானென்பது.

இராவணன் சோகப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

29. படைக்காட்சிப் படலம்

(தூதுவரால் அறிவிக்கப்பட்டு, வந்த) படைகளை (இராவணன்) காணுவதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

ஆங்காங்குள்ள ராக்ஷசசேனைகளை வருமாறு பணித்த இராவணனது கட்டளையைத் தூதர் அவ்வாறே அறிவிக்க, அப்படைகளெல்லாம் தலைவருடன் திரண்டு வந்தனவாக, அவ்வாறு படைகள் வந்ததைத் தூதுவர் இராவணனுக்கு அறிவித்தனர். அவ்வரக்கர்தலைவன் கோபுரத்தின் மீது ஏறி அச்சேனைகளைக் காண, 'இந்தச்சேனை இவ்விடத்தது, இந்தச்சேனை இவ்விடத்தது' என்று தூதுவர் பகுத்துக் காட்டினர். பிறகு இராவணன் 'இச்சேனைகளின் முழுத்தொகை எவ்வளவு?' என்ன, 'பித்தர் இதன் அளவு ஓராயிரவெள்ளமென்றனர்: அது இதனளவுக்கு மிகச்சிறிது' என்று சொல்ல, இராவணன் அந்தச் சேனைகளின் தலைவரை அழைத்து வருமாறு பணித்தான். அக்கட்டளைப்படியே வந்த தானைத்தலைவர் வணங்கி நிற்க, இராவணன் சேமம் விசாரித்தபின், அவர்கள் தம்மை வரவழைத்த காரணத்தை வினாவ, சீதை காதலாற் புகுந்துள்ளவற்றை யெல்லாம் இராவணன் விவரித்தான். அதுகேட்டு அவர்கள் 'மனிதர்மீதும் குரங்கின்மீதும் சென்று பொருவதா?' என்று நக, அப்போது புஷ்கரத்தீவின் தலைவனான வன்னியென்பவன் அவர்களைக் கையாலமர்த்தி 'அந்த மானுடருடைய வலிமை யாது?' என்று வினாவ, மாலியவான் ஆதியோடந்தமாக நிகழ்ந்தன சொல்லி 'சீதையை விட்டிடுவதே நன்று' என்ற தன் கருத்தைப் புலப்படுத்த, வன்னி, 'சீதையைவிடுதல் முன்னர்ச் செய்யத்தக்கது: இந்திரசித்தும் இறந்த இப்போது செய்தல் தக்கதன்று; பகைவரை முடிப்பதே கடமை' என்று சொல்ல, பிறகு அரக்கர்யாவரும் 'பகைவென்று வருவோம்' என்று சபதஞ்செய்து சென்றனரென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

1. ஆங்காங்கிருந்து படைகள் வந்திருத்தலைத் தூதர் இராவணனுக்கறிவித்தல்

அத்தொழி லவருஞ் செய்தா ராயிடை யனைத்துத் திக்கும்
பொத்திய நிருதர் தானை கொணரிய போய தூதர்
ஒத்தன ரணுகி வந்து வணங்கின ரிலங்கை யுன்னூர்ப்
பத்தியி னமைந்த தானைக் கிடமிலை பணியென் என்றார்.

Koviloor Digital Library

(இந்திரசித்தினுடலைத் தைலத்தோணியிலிடுவதாகிய அத்தொழிலை ஆங்கிருந்தபணியாளர் செய்தனர்; அவ்வேளையில்,- அனைத்துத் திக்குகளிலும் நிரம்பியிருந்த அரக்கச் சேனையைக் கொணரும்பொருட்டுச் சென்றிருந்த தூதுவர், ஒருசேர நெருங்கிவந்து (இராவணனை) வணங்கின வராய், 'இலங்கையென்கிற உன்னூரில் வரிசைவரிசையாக (இப்போது வந்து) பொருந்தியுள்ள சேனைக்கு இடமில்லை. (ஆங்காங்கிருந்து மிகத் திரண்ட பெருஞ்சேனை வந்துள்ளன:) (இனி, நாங்கள் செய்யக்கடவ) கட்டளை யாது?' என்று வினாவினார்கள். (3206)

2. இராவணன், 'சேனை எங்குளது?' என்ன, தூதர் விடை கூறுதல்

ஏம்பலுற் றெழுந்த மன்ன னெவ்வழி யெய்திற் றென்றான்
கூம்பலுற் றுயர்ந்த கைய ரொருவழி கூற லாமோ
வாம்புனற் பரவை யேழு மிறுதியின் வளர்ந்த தென்னாத்
தாம்பொடித் தெழுந்த தானைக் குலகிட மில்லை யென்றார்.

மகிழ்ச்சி பொருந்தியெழுந்த இராவணன், '(வந்தசேனை) எவ்விடத்தில் இருக்கிறது?' என்று வினாவினான்; குவிந்தோங்கிய கையையுடைய தூதுவர், (அவ்விராவணன் வினாவிற்கு விடையாக, அச்சேனை இன்ன விடத்திலுள்ளதென்று) ஓர் இடத்தைச்சுட்டிக் கூறமுடியுமோ? தாவுகின்ற நீரையுடைய ஏழு கடல்களும் யுகாந்தகாலத்திற் பொங்கியெழுந்ததென்னு மாறு தாம் பொங்கியெழுந்த சேனைக்கு இந்த உலகத்தில் இடம் போதாது' என்று கூறினார்கள்; - 'தானைக்கு உலகிடமில்லை' என்றதில் 'எல்லாம் இறந்து விரைவில் வீரசுவர்க்கஞ் சேரும்' என்ற அமங்கலப்பொருள் தொனித்தல் காண்க. (3207)

3. சேனை இலங்கையை நோக்கி வருதல்

மண்ணுற நடந்த தானை வளர்ந்தமாத் தூளி மண்ட
விண்ணுற நடக்கின் றாரும் மிதித்தன ரேக மேன்மேல்
கண்ணுற லருமை காணாக் கற்பத்தின் முடிவிற் கார்போல்
எண்ணுற லரிய சேனை யெய்திய திலங்கை நோக்கி.

பூமியிற் பொருந்த நடந்த சேனையினாலே மிக்க பெருந் தூளி நெருங்கியதால், ஆகாயத்திற்பொருந்தி நடக்கின்ற தேவர்களும் காலை யூன்றியவர்களாய்ச் சென்றுகொண்டிருக்க, யுகாந்தகாலத்து மேகம்போல எண்ணமுடியாத (பெருந்திரளாயுள்ள) அச்சேனை, (தூளிப்பரப்பினால்) பார்த்தற்கு அருமையாகக் காணப்பட்டு இலங்கையை நோக்கி மேன்மேற் பொருந்திற்று.

சேனையின் தொகுதி யெழுப்பிய தூளியானது வானத்தில் பூமிப் பரப்புப் போற் படிவதனால் பூமியிற் கால்பாவாது அவ்வானத்துச் செல்கின்ற

Koviloor Digital Library

தேவர், பூமியிற் கால்வைத்துச் செல்வது போல் வானத்தரையான ஆங்குச் செல்லலாயினரென்பது முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். யுகாந்த காலத்தில் மிகுதியாக எழும் மேகம்போற் பெருந்திரளாயுள்ள அச்சேனை மிகுதியாக எழுப்பிய தூளி, அச்சேனையைப் பிறர் பார்க்கவொட்டாமல் தடுத்து நிற்க, அஃது இலங்கைநோக்கிச் சென்றமையைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறினார். முடிவு- யுகாந்தகாலம். (3208)

4. சேனைகளின் வருணனை

வாட்டனின் வயங்க மின்னா மழையதி னிருள மாட்டா
ஈட்டிய முரசி னார்ப்பை யிடிப்பெதிர் முழங்க மாட்டா
மீட்டினி யுவமை யில்லை வேலை மீச்சென்ற என்னில்
தீட்டிய படையு மாவு மியானையுந் தேருஞ் செல்ல.

வாள்கள் (மின்னுவது) போல, மேகங்கள் விளங்க மின்னலைப் பெற்றிரா; (அன்றியும்), அவ்வரக்கச்சேனைபோல (மேகங்கள்) இருண்டிருக்கமாட்டா: நெருங்கிய முரசினுடைய ஆரவாரத்திற்குமாறாக (அவ்வானத்தின்) இடிப்புகள் கர்ச்சிக்கமாட்டா: (ஆகையால், அச்சேனைக்கு மேகங்கள் உவமை யாகமாட்டா: படைக்கலம்) தீட்டப்பெற்றுள்ள பதாதிகளும், குதிரைகளும், யானைகளும், தேரும் எல்லாம் கடல்மீது நடந்து சென்றனவென்றால், (அச்சேனையால் மிதிக்கப்பட்ட கடல் அச்சேனைக்கு உவமையாகுமோ? ஆகாதன்றோ? இனி மீண்டும் (அந்தச் சேனைக்கு) உவமை (கூறுமாறு) வேறுபொருள் இல்லை.

அரக்கர்களுடையனவாதலால், கடலிலும் செல்லும் வல்லமையன அந்தச் சேனைகளென்னலாம்: இனி, பூமியில் இடம் போதாமையால் கடலிலும் அச்சேனைகள் சென்றன என்றலும் ஒன்று, சேனைகளின் காலால் மிதிக்கப்பட்ட பொருளாகையினால் அக்கடலை இச்சேனைக்கு உவமை யாகச் சொல்ல முடியாதென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறியபொருள்; எதிர்நிலையணி. இனி இதனை ஏது விலக்ககணி எனக் கொள்ளவுமாம். ஈட்டிய-ஈண்டிய என்பதன் வலித்தல். செல்ல-முழுதும். நான்காமடியில், படை-பதாதி; தீட்டிய என்பதற்கு ஏற்பப் படைக்கலம் என்பது வருவிக்கப் பட்டது. (3209)

5. சேனையின் மிகுதி

உலகினுக் குலகு போய்ப்போ யொன்றினொன் றொதுங்க லுற்ற
தொலைவருந் தானை மேன்மே லெழுந்தது தொடர்ந்து சுற்ற
நிலவினுக் கிறையு மீனு நீங்கின நிமிர்ந்து நின்றான்
அலரியு முந்து செல்லு மாறுநீத் தஞ்சி யப்பால்.

Koviloor Digital Library

(எண்ணிக்கையில்) தொலைதலற்ற (எண்ணிக்கையில்லாத) சேனை மேன்மேல் (எழுந்தததாய்த் தொடர்ந்துசூழ, அச்சேனைத் தொகுதியைக் கண்ட அச்சத்தால்) உலகுக்கு மேல் உலகாயுள்ள இடங்கள் போய்ப்போய் ஒன்றிலொன்று ஒதுங்கத்தொடங்கின: நிலவுக்குரிய தலைவனாகிய சந்திர னும், நட்சத்திரங்களும், (தாம் இருந்த இடத்தைவிட்டு) நிமிர்ந்து நீங்கின: சூரியனும், அஞ்சி முந்துசெல்லும் வழியைவிட்டு அப்பால் நின்றான்.

சேனைத்தொகுதியைக் கண்ட உலகுகள் முதலியவை, 'இடம் பற்றாமை யால் அச்சேனைகள் நம்மேல் வந்தால் தாங்கமுடியாது' என்று அஞ்சித் தம்மிடத்தைவிட்டுச் சென்றன என்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். இச்செய்யுளில் சேனையின் மிகுதியை விளக்க வந்த தொடர்புயர் நவிற்சியணி காண்க. (3210)

6. அச்சேனைகள் இலங்கைக்கு வந்த வருணனை

மேற்பட விசும்பை முட்டி மேருவின் விளங்கி விண்ட
நாற்பெரு வாயி லூடு மிலங்கையூர் நடக்குந் தானை
கார்க்கருங் கடலை மற்றொ ரிடத்திடைக் காலன் றானே
சோர்ப்பது போன்றதி யாண்டுஞ் சுமை பொறாதுலக மென்ன.

மேலிடம்பொருந்த வானத்தை முட்டி மேருவைப் போல் விளங்கித் திறந்துள்ள நான்குபெரியவாயில் வழியாக இலங்கையூரை நோக்கி நடக்கின்ற அந்தச்சேனையானது, -யமனே, 'கருநிறமுள்ள பெருங்கடலை, உலகம் எவ்விடத்தும் சுமைபொறாது என்ற காரணத்தால் மற்றொரு இடத்திலே கோர்ப்பதை(?) யொத்திருந்தது.

வெளியிலிருந்துவந்து இலங்கையிற் புகுஞ் சேனை விரைவில் அழியப் போவதாகிக் கடல்போற் பரந்திருந்ததென்பது, இங்குக் கூறிய தற்குறிப் பேற்றத்தாற் பெறப்படும். முதலடி-இலங்கையின் நாற்பெருவாயிலின் தன்மையை விளக்குவதாகும். சோர்த்தல் இருந்த இடத்தைவிட்டு வேறொ ரிடத்திற்குப் போகச்செய்தல். (3211)

7. அச்சேனைகள், மதிலின் மேலாகவும் இலங்கையுட் புகுதல்

நெருக்குடை வாயிலூடு புகுமெனி னெடிது காலம்
இருக்குமித் தன்மை யென்னா மதிலினுக் கும்ப ரெய்தி
அரக்கன திலங்கை யுற்ற வண்டங்க ளனைத்தி னுள்ள
கருக்குல மேக மெல்லா மொருங்குடன் கலந்த தென்ன.

'நெருக்கையுடைய வாயிலின் வழியாக உள்ளே புகு வோமென்றால் (புகுகின்ற) இத்தன்மையானது நெடுங்காலமிருக்கும்' என்று கருதி,

Koviloor Digital Library

(அச்சேனைகள், வாயிலின் வழியாகவே உட்புகுவதென்று கொள்ளாமல்), -அண்டங்களெல்லாவற்றிலுமுள்ள கருக்கொண்ட மேகக்குழாமெல்லாம் ஒருகாலத்தில் ஒருசேரக் கலந்தாற்போல, மதிலின்மேற்புறத்தைப் பொருந்தி இராவணனுடைய இலங்கையிற் புகுந்தன; (எ-று-புகும்= புகுதும் என்பதன் விகாரம். தற்குறிப்பேற்றவணி. (3212)

8. இராவணன் அச்சேனை முழுதையுங் காண விரும்புதல்

அதுபொழு தரக்கர் கோனு மணிகொள்கோ புரத்தி னெய்திப்
பொதுவுற நோக்க லுற்றா னொருநெறி போகப் போக
விதிமுறை காண்ப னென்னும் வேட்கையான் வேலை ஏழுங்
கதுமென வொருங்கு நோக்கும் பேதையிற் காதல் கொண்டான்.

அப்பொழுது அரக்கர் தலைவனை இராவணனும்,- அழகு பொருந்திய கோபுரத்தின்மேற் பொருந்தி, ஏழ்கடல்களையும் ஒருசேர விரைந்து பார்க்க வேணுமென்று விரும்புகிற மூடனைப் போல விருப்பங் கொண்டவனாய், -பொதுவாகப் பார்க்கத் தொடங்கி(ப் பார்வை) ஒருவழி போய்க் கொண்டிருக்க,- முறைப்படியே (பிரித்துப் பிரித்துக்) காண்பேனென்னும் விருப்பத்தையுடையவனானான்; -ஒரேகாலத்திற்காண முடியாதவாறு தானை மிகப் பேரளவுடையதாக இருக்கவே, பார்வை ஒருவழிசெல்லப் பிரித்துப் பார்க்க விரும்பலாயினன் இராவணனென்க. (3213)

9. தூதுவர் அணிகளை முறையே காட்டிச் சொல்லத் தொடங்குதல்

மாதிர மொன்றி னின்று மாறொரு திசைமேன் மண்டி
ஓதநீர் செல்வ தன்ன தானையை யுணர்வு கூட
வேதவே தாந்தங் கூறும் பொருளினை விரிக்கின் றார்போல்
தூதுவ ரணிகள் தோறும் வரன்முறை காட்டிச் சொன்னார்.

ஒரு திக்கிலிருந்து மற்றொரு திக்கின்மேல் நெருங்கிக் கடல்நீர் செல்வது போன்ற தானையை, தூதுவர்கள், -வேத்வேதாந் தங்கள் சொல்லும் பொருளை விரிக்கின்றவர்போல, சேனையின் அணிகள் தோறும் (இராவண னது) அறிவு கூடும்படியாகச் சுட்டிக்காட்டி முறையாகச் சொன்னார்கள்.

சேனையை இராவணன் விதிமுறை காண்பனென்னும் வேட்கை யனாகவ, வேதவேதாந்தங்களில் விரிவாகக்கூறும் நுண்மையாயுள்ள பரம் பொருளின் சொருபத்தை நல்லாசிரியன் சீடனுக்கு உணர்வு கொள்ளும்படி விளக்கிக் கூறுவதுபோலத் தூதர்கள் இராவணனுக்குப் பரந்த அந்தச் சேனையை அணியணியாகப் பிரித்து உணரக் கூறலானார்களென்க. (3214)

Koviloor Digital Library

10-27. இன்னாரின்னார் இன்னின்ன இடந்தவரென்பதைத் தூதுவர் கூறினர்

சாகத் தீவினி னுறைப்வர் தானவர் சமைத்த
யாகத் திற்பிறந் தியைந்தவர் தேவரை யெல்லாம்
மோகத் திற்பட முடித்தவர் மாயையின் முதல்வர்
மேகத் தைத்தொடு மெய்யின ரிவரென விரித்தார்.

இவர்கள்- சாகத்தீவினிலுறைபவர்கள்: தானவர் முயன்று செய்த யாகத்திற்பிறந்து பொருந்தியவர்: தேவர்களையெல்லாம் மோகத்திற் புகுமாறு தீர்த்தவர்; மாயைகள் செய்வதில் முதன்மை பெற்றவர்; மேகத்தைத் தொடுகின்ற உடலையுடையவர் என்று (ஓரணியைச்சுட்டி) விரித்துரைத்தார். (3215)

11. குசையின் தீவினி னுறைபவர் கூற்றுக்கும் விதிக்கும்
வசையும் வன்மையும் வளர்ப்பவர் வானநாட் டுறைவார்
இசையுஞ் செல்வமு மிருக்கையு மிழந்ததிங் கிவரால்
விசயந் தாமென நிற்பவ ரிவர்நெடு விறலோய்.

மிக்க பராக்கிரமத்தையுடையவனே! இவர்கள்,- குசைத்தீவில் வசிப்பவர்: யமனுக்கும் பிரமனுக்கும் முறையே பழிப்பையும் வல்லமையையும் வளர்ப்பவர்: வெற்றியே வடிவுபடைத் துள்ளதாமென்று சொல்லுமாறு நிற்பவர்; வானநாட்டிலுறைகின்ற தேவர்கள் இவர்களால்தான் கீர்த்தியை யும் செல்வத்தையும் இருப்பிடத்தையும் இப்போது இழந்தது.

கூற்றிற்கு வசை-கொல்லமுடியாமையாலும், பிரமனுக்கு வன்மை-தான் படைத்த உயிர் இறவாதிருத்தலாலுமாகும். (3216)

12. இலவத் தீவினி னுறைபவ ரிவர்கள் பண் டிமையாப்
புலவர்க் கிந்திரன் பொன்னக ரழிதரப் பொருதார்
நிலவைச் செஞ்சடை வைத்தவன் வரந்தர நிமிர்ந்தார்
உலவைக் காடுறு தீயென வெகுளிபெற் றுடையார்.

இவர்கள்,- சான்மலித்தீவிலுறைபவர்: இமையாக் கண்ணைப்படைத்த தேவர்களுக்கரசனான தேவேந்திரனது சொர்ணமயமான அமராவதிநகரம் அழியுமாறு முன்பு பொருதவர்: பிறைச்சந்திரனைச் செஞ்சடையில் வைத்த வனான சிவபெருமான் வரம்தர மேன்மைபெற்றவர்: காட்டில் காற்றோடு பொருந்திய தீப்போல வெகுளியைப் பெற்றவர்: -உலவை-காற்று: மரச் செறிவு எனினுமாம். (3217)

13. அன்றில் தீவினி னுறைபவ ரிவர் பண்டை யமரர்க்கு
என்றைக்கு கும்மிருந் துறைவிட மாம்வட மேருக்
குன்றைக் கொண்டுபோய்க் குரைகட லிடஅறக் குலைந்தோர்
சென்றித் தன்மையைத் தவிருமென் றிரந்திடத் தீர்ந்தோர்.

Koviloor Digital Library

இவர், -கிரௌஞ்சத்தீவில் வசிப்பவர்: பழமையான தேவர்களுக்கு என்றைக்கும் இருந்துறைகின்ற இடமாகிய வட மேருக்குன்றைக் கொண்டு போய் ஒலிக்கின்ற கடலிலே போடத் தொடங்க, (அத்தேவர்கள்) மிக நடுங்கினவர்களாய்ச் சென்று 'இத் தன்மையை நீங்குங்கள்' என்று வேண்ட அச்செயலைத் தவிர்ந்தவர். (3218)

14. பவளக் குன்றினி னுறைபவர் வெள்ளி பண் பழிந்தோர்
குவளைக் கண்ணி யங் கிராக்கதக் கன்னியைக் கூட
அவளிற் றோன்றின ரையிரு கோடியர் நொய்தின்
திவளப் பாற்கடல் வறள்படத் தேக்கினர் சிலநாள்.

இவர்கள், -பவளக்குன்றிலுறைபவர்கள்: சுக்கிராசாரியன் குணம்மாறி (காமபரவசனாகி) குவளைமலர்போன்ற கண்களையுடையவளான ஒரு இராக்கதக்கன்னியை அங்குப்புணர அவளிடத்திலிருந்து தோன்றியவர்; பத்துக்கோடித் தொகையை யுடையவர்: (வெண்ணிறத்தோடு) விளங்கு கின்ற அந்தப் பாற்கடல் வறண்டுவிடும்படி விரைவாகச் சிலநாளில் தேக்கினவர். -தேக்குதல்-நிரம்பப்பருகுதல். (3219)

15. கந்த மாதன மென்பதிக் கருங்கடற் கப்பான்
மந்த மாருத மூர்வதோர் கிரியதில் வாழ்வோர்
அந்த காரத்தொடும் ஆலகா லத்தொடும் பிறந்தோர்
இந்த வாளெயிற் றரக்க ரெண் ணறிந்திலம் இறைவ.

இறைவனே! இந்த வாள்போன்ற எயிற்றையுடைய அரக்கர், இக்கருங் கடற்கப்பாலுள்ள கந்தமாதனமென்பதாகிய இளங்காற்று தவழப்பெற்ற ஒப்பற்ற கிரியில் வாழ்பவர்: (நிறுத்தினால்) இருட்டையும் ஆலகாலத்தையும் ஒத்துப்பிறந்தவர்; (இவர்கள்) எண்ணிக்கையை (நாம்) அறிந்திலோம். (3220)

16. மலய மென்பது பொதியமா மலை. யதின் மறவோர்
நிலைய மன்னது சாகரத் தீவிடை நிற்கும்
குலையு மிவ்வுல கெனக்கொண்டு நான்முகன் கூறி
உலைவி லீரிதி லுறையு மென் றிரந்திட வுரைந்தார்.

மலயமென்பது, பொதியமாமலையாகும்; அதில்தோன்றிய வீரராகிய இவருடைய வாழிடமென்கின்ற அது, கடலிடையேயுள்ள தீவில் இருக்கும்; '(இவர்கள் இவ்வுலகில் வசித்தால்) இந்த உலகமே அழிந்துவிடும்' என்று கருதி பிரமதேவன் (இவர்களைநோக்கி) 'அழிவில்லாதவர்களே! இங்கு வசி யுங்கள்' என்று கூறி வேண்ட, (இவர்கள் அங்கு) உறைவதானார். (3221)

Koviloor Digital Library

17. முக்க ரக்கையர் மூவிலை வேலினர் முசுண்டி
சக்க ரத்தினர் சாபத்த ரெனநின்ற தலைவர்
நக்க ரக்கடல் நாலொரு மூன்றுக்கும் நாதர்
புக்க ரப்பெருந் தீவிடை யுறைபவர் புகழோய்.

புகழையுடையவனே! '(இவர்கள்), -சம்மட்டியைக் கையிற் கொண்டவர்: மூவிலைவடிவான வேலையுடையவர்: முசுண்டியையுஞ் சக்கரத்தையுங் கொண்டவர்: வில்லையேந்திவர்' என்று சொல்லப்படுகின்ற. தலைவர்கள்; முதலையையுடைய ஏழுகடல்களுக்குந் தலைவர்: புட்கரமென்னும் பெருந் தீவினிடையில் வாழ்பவர்; -முக்கரம்=முத்கரம்: நக்கரம்= நக்ரம்: வடசொற்கள். (3222)

18. மறலி யைப்பண்டு தம்பெருந் தாய்சொல வலியால்
புறநி லைப்பெருஞ் சக்கர மால்வரைப் பொருப்பின்
விறல்கெ டச்சிறை யிட்டய னிரந்திட விட்டோர்
இறலி யப்பெருந் தீவிடை யுறைபவ ரிவர்கள்.

இவர்கள்-இறலியென்ற அப்பெருந்தீவில் வாழ்பவர்கள்: முன்பு தம் பெருமைபெற்ற தாய்சொல்ல (இவ்வேழுலகுக்கும்) அப்பாலுள்ள சக்கரவாளமெனப்படுகின்ற பெரிய மலையிலே (தம்முடைய) வலியினால் யமனை வலிகெடச் செய்து சிறையிலிட்டு, பிரமதேவன் இரக்க (அவ் யமனைச் சிறையிலிருந்து) விடுத்தவர். (3223)

19. வேதா ளக்கரத் திவர் பண்டு புவியிடம் விரிவு
போதா துந்தமக் கெழு வகை யாய்நின்ற புவனம்
பாதா ளத்துறை வீரென நான்முகன் பணிப்ப
நாதா! புக்கிருந் துனக் கன்பினாலிவ ணடந்தார்.

தலைவனே! வேதாளத்தின் கையைப்போன்ற கையை யுடைய இவர்,- 'முன்னொருகாலத்திலே பூலோகத்தில் வசிப்பதற்கு உமக்கு இடம் விஸ்தாரமாகப் போதாது; எழுவகையாய் நின்ற உலகத்துள் பாதாளத்தில் உறைவீர்', என்று பிரமதேவன் பணித்ததனால் (பாதாளத்தில்) புக்கிருந்து, உன்னிடத் தன்பினால் (இப்போது) இங்கேவந்தார்கள். (3224)

20. நிருதி தன்குலப் புதல்வர்நின் குலத்துக்கு நேரே
பருதி தேவர்கட் கெனத்தக்க பண்பினர் பானக்
குருதி பெற்றில ரேற்கட லேழையுங் குடிப்பார்
இருணி றத்தவ ரொருத்தரேழ் மலையையு மெடுப்பார்.

(இவர்கள்), -நிருதியென்னும் திக்பாலகியினது குலத்துப் பிறந்த புதல்வராவர்: உன்குலத்துக்கு நேரே (சேர்ந்தவர்): தேவர்கட்குப் பருதியெனச் சொல்லத்தக்க (அரக்கருள் மேம்பட்டுத் தோன்றுகின்ற) பண்பையுடையவர்:

Koviloor Digital Library

குடித்தற்கு உரிய இரத்தத்தைப் பெறாமற் போவாரேயாயின் கடலேழையும் குடிப்பர்: இருள் நிறத்தையுடையவர்: ஒருத்தரே ஏழுமலையையுமெடுத்தற் குரியவர். (3225)

21. பார ணைத்தவெம் பன்றியை யன்பினாற் பார்த்த
காார ணத்தினி னாதியிற் பயந்த பைங் கழலோர்
பூர ணத்தடந் திசைதொறு மிந்திரன் புலரா
வார ண்ணத்தினை நிறுத்தியே சூடினர் வாகை.

பூமிதேவியை யணைத்த விருப்பந்தரத்தக்க பன்றியை அன்பினால் (அந்தப் பூமிதேவி) பார்த்த காரணத்தினாலே ஆதியிற் பெறப்பட்ட பசும் பொன்னாற் செய்த கழலினையுடையவராவர், (இவர்கள்): (இவர்), -பெருந்திக்குத்தோறும் (மதம்) வற்றாத தம்முடைய யானைகளை (அத் திக்கு)ப் பூரணமாகும்படி நிறுத்தி இந்திரனை வென்ற வெற்றி மாலை யைச் சூடியவர்.

பகைவரைவென்றவர் தம்யானைகளைப் பகைவர்நாட்டின் எல்லை களில் வைத்தல் மரபு என்பர்: ''ஒன்னா, ரிகலறநூறித் தன்மத வாரணந், திசை தொறு நிறுவிய... சீயகங்கன்'' என்றதும் காண்க. (3226)

22. மறக்கண் வெஞ்சின மலையென விந்நின்ற வயவர்
இறக்கங் கீழிலாப் பாதலத் துறைகின்ற விகலோர்
அறக்கண் துஞ்சில னாயிரம் பணந்தலை யனந்தன்
உறக்கந் தீர்ந்தன னுறைகின்ற திவர் நடந்து ஒறுக்க.

கொடுங்கண்களையும் கடுங்கோபத்தையுமுடைய மலை போன்ற (பெருந்)தோற்றமுள்ள இந் நின்றவீரர்கள்,-(தன்னிலுங்) கீழே இறங்கு வதற்கு இடமில்லாத பாதலத்து உறைகின்ற பராக்கிரமத்தையுடையவர்: இவர்கள், (தாம்) உறைகின்ற இடத்து நடந்து அலைத்தலினால், ஆயிரம் படத்தோடு கூடிய தலைகளையுடைய அனந்தன், -உறக்கம் நீங்கினவனாய் மிகவும் கண்துஞ்சாதவனாயினான். (3227)

23. காளி யைப்பண்டு கண்ணுதல் காட்டிய காலை
மூள முற்றிய சினக்கொடுந் தீயிடை முளைத்தோர்
கூளி கட்குநல் லுடன்பிறந் தார்பெருங் குழுவாய்
வாளி மைக்கவும் வாளெயி றிமைக்கவும் வருவார்.

(இவர்கள்),- முன்பு நெற்றியிற் கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் காளி யை(த் தோற்கும்படி *ஊர்த்துவதாண்டவஞ்செய்து) காட்டியபொழுது (அக் காளியினது) மூளுமாறுமுதிர்ந்த கோபமாகிய கொடுந்தீயினின்று பிறந்த

★ ஊர்த்துவம்-மேல்; தாண்டவம்-நடனம்: எனவே, ஒருகாலை மேலே தூக்கிச் செய்யும் நடனமாகும்.

Koviloor Digital Library

வர்: பேய்கட்குச் சிறந்த உடன்பிறந்தவர் போன்றவர் (அறைந்து கொல்லுந் தன்மையர்); (கையிற்பிடித்த) வாட்படை விளங்கவும், ஒளி பொருந்திய பற்கள் ஒளிரவும் பெருங்கூட்டமாய் வருபவர்.

நடனத்தில் சிவபெருமான் காளியை வேறுவகையால் வெல்லமுடியாது ஒருகாலைத் தூக்கிப்புரியும் ஊர்த்துவதாண்டவத்தைச் செய்தானாக, எல்லா நடனங்களிலும் வென்ற அவள் அந்த ஊர்த்துவதாண்டவத்தைப் புரிய நாணித் தோற்றுச் சிவபிரானது வஞ்சக வெற்றிக்காச் சினந்தாள்: அச்சினத்து நின்று தோன்றியவர் இவரென்க. (3228)

24. பாவந் தோன்றிய காலமே தோன்றிய பழையோர்
தீவந் தோன்றிய முழைத்துணை யெனத்தெறு கண்ணர்
கோவந் தோன்றிடில் தாயையு முயிருணுங் கொடியோர்
சாவந் தோன்றிட வடதிசை மேல்வந்து சார்வார்.

வில்லானது தோன்றும்படி வடதிக்கின்மேல் வந்து சேர்கின்றவர்களாகிய இவர்கள்,- பாவந்தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றிய பழையவர்கள்: தீபங் காணப்படுகின்ற இரண்டுகுகை களென்று சொல்லுமாறு (தோன்றி) அச்சத்தைவிளைக்கின்ற கண்களையுடையவர்: கோபந்தோன்றினால் தாயையும் உயிருண்ணச் கூடிய கொடியவர்.

பழையோர் கையும் வில்லுமாய் வடதிசைப்பக்கத்து வந்தன ரென்க. செந்நிறக்கண்களுடனே தோன்றும் குழிந்தாழ்ந்த குவளை யிணைகள் தீபந்தோன்றும் முழையிணை போலும்: ''கொள்ளி கொண்டிரண்டே முழையுட்புகக் குன்றுதோன்றுவபோல விழிப்பன''என்ற கலிங்கத்துப்பரணி இங்குக் காணத்தக்கது. பாபம், தீபம், கோபம், சாபம் எனப் பகரஎதுகைபடப் படிப்பதுமுண்டு. (3229)

25. சீற்ற மாகிய வைம்முக னுலகெலாந் தீப்பான்
ஏற்ற மாநுதல் விழியிடைத் தோன்றின ரிவரால்
கூற்ற மாகிய கொம்பினைம் பாலுடைக் கொடுமை
ஊற்ற மாகப்பண் டுதித்தவ ரென்பவ ருவரால்.

இவர்கள், -சீற்றங்கொண்டுள்ள ஐம்முகங்களை யுடையனான சிவபிரான் உலகெல்லாவற்றையுந் தீக்கும்படி கொண்டுள்ள பெரிய நெற்றிக்கண்ணனிடத்திலிருந்து தோன்றினவர்; அதோ அங்கிருப்பவர், -கூந்தலைக்கொண்ட யமன் என்றுசொல் லத்தக்க ஓர்மாதின் கொடுமைக்கு ஊன்றுகோலாக முன்புபிறந்தவரெனப்படுவார்.

'ஐம்பாலுடைக்கொம்பு' எனவே, பெண்ணாயிற்று. (3230)

Koviloor Digital Library

26. காலன் மார்புழைச் சிவன்கழல் பட அன்று கான்ற
வேலை யேயன்ன குருதியில் தோன்றிய வீரர்
சூல மேந்திமுன் னின்றவ ரிந்நின்ற தொகையார்
ஆல காலத்தி னமிழ் தின்முன் பிறந்த போ ரரக்கர்.

சூலத்தைக்கையிலேந்தி முன்னே நின்றவர்,-யமனுடைய மார்பில் சிவ பெருமானுடைய திருவடிபட அப்பொழுது (அம்மார்பு) கக்கிய கடலை யொத்த இரத்தத்தினின்றும் தோன்றிய வீரராவர்; (பெருந்) தொகையாயுள்ள இவர், ஆலகாலத்துக்கும் அமிழ்துக்கும் முன்பாகப்பிறந்த போரரக்கர். (3231)

27. வடவைத் தீயினில் வாசுகி கான்றமா கடுவை
இடவத் தீயிடை யெழுந்தவ ரிவர்கண மழையைத்
தடவத் தீயென நிமிர்ந்த குஞ் சியருவர் தனித்தேர்
கடவத் தீந்தவெம் புத்திடைத் தோன்றிய கழலோர்.

இவர்கள்,- (பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது) வாசுகி கக்கிய பெரிய விஷத்தை வடவைத் தீயிலிட, அத்தீயில் நின்றும் பிறந்தவர்: தொகுதியாகிய மேகத்தைத் தீண்டும்படி தீப்போல நிமிர்ந்துள்ள குஞ்சியை யுடையவராகிய அதோ உள்ளவர்கள், ஒப்பற்ற தேரை(ப் பிரமனாகிய சாரதி) தூண்டிச் செலுத்த(ச் சிவபெருமானால்) தீய்ந்துபோன கொடியதிரிபுரத்தில் தோன்றிய வீரக்கழலையுடையவர்; -முதலிரண்டடியையும் நான்காம் அடியையும் அவர்பிறவியை யுண்மையாகவே கூறியனவெனக் கொள்ளாது, தற்குறிப் பேற்றவணியாக் கூறியன வெனக்கொள்வர். (3232)

28. அச்சேனையிலுள்ளவர் இன்னார் இத்துணையரென்று சொல்ல முடியாமை

இனைய ரன்னவ ரென்பதோ ரளவிலர் ஐய!
நினைய வுங்குறித் துரைக்கவு மரிதிவர் நிறைந்த
வினைய மும்பெரு வரங்களுந் தவங்களும் விளம்பின்
அனைய பேருக மாயிரத் தளவினு மடங்கா.

ஐயனே! இத்தனையவர் என்பதற்கும், இன்னாரென்பதற்கும் ஓரளவில்லா தவர், (இவர்கள்: இவர்களைப்பற்றி) நினைக்கவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வும் முடியாது: இவர்களிடத்தில் நிறைந்துள்ள வஞ்சனைகளும் பெருத்த வரங்களும் தவங்களும் சொல்லப்புக்கால், அப்படிப்பட்ட பெரிய யுகம் ஆயிரத்திலும் அடங்காவாம்; - 'அனைய' என்பது-மிகப்பல நாள் பெற்ற தென்ற குறிப்பு. (3233)

Koviloor Digital Library

29. வந்த சேனையோரின் திறமை

ஒருவரே சென்றவ் வுறுதிறற் குரங்கையு முரவோர்
இருவ ரென்றவர் தம்மையு மொருகைகொண் டெற்றி
வருவர் மற்றினிப் பகர்வதென் வானவர்க் கரிய
திருவ என்றனர் தூதுவ ரிராவணன் செப்பும்.

தேவர்கட்கும் அரிய சம்பத்தையுடையவனே! (இச்சேனையிலுள்ளவர்களில்) ஒருத்தரேபோய் அந்த மிக்கதிறலுடைய குரங்கையும், வலிமையுடையவர் எனப்படுபவராகிய (இராமலக்ஷமணர்) இருவரையும் ஒரு கையைக்கொண்டு அடித்துவருவான்: வேறினிச் சொல்ல வேண்டுவதென்ன? என்று தூதுவர்சொன்னார் அப்போது இராவணன் சொல்பவனானான்;- குரங்கை அநுமானையென்னலாம்: இனி, பால்பகாவஃறிணைப் பெயரென்று கொண்டு, வானரங்களெல்லாவற்றையும் என்ப. (3234)

30. 'இராவணன் இச்சேனைக்கு அளவு என்?' எனத் தூதுவரின் விடை

எத்தி றத்திதற் கெண்ணெனத் தொகைவகுத் தியன்ற
அத்தி றத்தினை யறைதிரென் றுரைசெய வவர்கள்
ஒத்த வெள்ளமோ ராயிர முளதென வுரைத்தார்
பித்த ரிப்படைக் கெண் சிறி தென்றனர் பெயர்ந்தார்.

'இச்சேனைக்கு எண் எத்திறத்தில் என்று தொகையை வகுத்துப் பொருந்திய அத்திறத்தினைச் சொல்லுங்கள்' என்று (இராவணன்) வினாவ, அத்தூதுவர்கள்,- பொருந்திய வெள்ளம் ஓராயிரமுளது என உரைத்தவர் பித்தராவர்: இந்தப்படைக்கு (அளவிட்டுச் சொல்லுவதற்கு இப்பொழுது கணிதநூலிலுள்ள) உச்ச எண்ணே சிறியது' என்று சொன்னவர்களாய் விலகி நின்றார்கள். (3235)

31. இராவணன் சேனாபதிகளை அழைத்துவரச் சொல்லுதல்

படைப்பெ ருங்குலத் தலைவரைக் கொணருதி ரென்பால்
கிடைத்து நானவர்க் குற்றுள பொருளெலாங் கிளத்தி
அடைத்த நல்லுரை விளம்பினன் அளவளா யமைவுற்று
உடைத்த பூசனை வரன்முறை யியற்றவென் றுரைத்தான்.

(இராவணன், தூதரை நோக்கி), 'நான் நெருங்கி, அந்தப் படைத் தலைவர்க்கு நிகழ்ந்துள்ள விஷயங்களையெல்லாஞ் சொல்லி, ஏற்ற நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லினவனாய், மனம் பொருந்தி அளவளாவித் தெரிந்து உள்ளபடி பூசனைகளை வரன் முறையாயாற்றுமாறு பெருந் தொகுதியாயுள்ள படைத்தலைவர்களை என்னிடத்திலிட்டுக்கொண்டு

Koviloor Digital Library

வாருங்கள்', என்று கூறினான்;- பூசனை என்பது-சன்மானஞ் செய்து கௌரவித்தலை. உடைத்த=உடைய. (3236)

32. இராவணன் தாளிற் சேனாபதிகள் விழுந்து வணங்குதல்

தூதர் கூறிடத் திசைதொறுந் திசைதொறுந் தொடர்ந்தார்
ஓத வேலையி னாயக ரெவரும்வந் துற்றார்
போது தூவினர் வணங்கின ரிராவணன் பொலன்றாள்
மோது மோலியின் பேரொலி வானினை முட்ட.

தூதர் (இராவணன் கட்டளையைச்) சொல்லவும், பெருக்கைக்கொண்ட கடல்போற்பரந்த சேனைக்குத் தலைவர் யாவரும், -திக்குக்களினிடங்களி லெல்லாமிருந்து தொடர்ந்து வந்தவராய் இராவணனுடைய அழகிய தாள் களிலே மலர்களைத்தூவி (அருச்சித்து) மோதுகின்ற கிரீடத்தின் பேரொலி யானது வானத்தை முட்ட வணங்கினார். (3237)

33. இராவணன் வணங்கினவரை க்ஷேமம் விசாரித்தல்

அனைய ரியாவரு மருகுசென் றடிமுறை வணங்கி
வினய மேவின ரினிதினங் கிருந்ததோர் வேலை
நினையும் நல்வர வாகநும் வரவென நிரம்பி
மனையு மக்களும் வலியரே என்றனன் மறவோன்.

அவர்கள்யாவரும், (இராவணனுடைய) அருகிற் சென்று பாதங்களை முறையே வணங்கி, வணக்கம் பொருந்தியவராய் அங்கே இனிதாக இருந்தபோது,- வீரகுணத்தையுடையவனான இராவணன்,- (அவர்களை நோக்கி),- 'நும்முடையவரவு நினைக்கின்ற நல்வரவாகுக' என்று சொல்லி மனம் நிரம்பி, '(நும்முடைய) மனைவியரும் மக்களும் திடமாக இருக்கின் றார்களா?' என்று ஷேமம் விசாரித்தான். (3238)

34. சேனாதிபதிகளின் விடை

பெரிய திண் புயன்நீயுளை தவவரம் பெரிதால்
உரிய வேண்டிய பொருளெலா முடிப்பதற் கொன்றோ
இரியல் தேவரைக் கண்டனம் பகைபிறி தில்லை
அரிய தென்னமக் கென்றன ரவன்கருத் தறிவார்.

பெரிய வலிய புயம்படைத்த நீ (தலைவனாக) உள்ளாய்: (நாங்கள்) தவத்தினாற்பெற்ற வரமோ பெரியது: உரியனவாய் வேண்டியனவான காரியங்களையெல்லாம் முடித்துக் கொள்வதற்கு அருமையானதோ? தேவர்களை நிலைகெட்டோடச் செய்தோம்; பகையோ வேறேயில்லை: எமக்கு அருமையானது என்ன உள்ளது? என்று கூறினார்கள்: (யாவ ரெனில்),- அந்த இராவணனுடைய கருத்தையறிபவர்களான சேனாதி

Koviloor Digital Library

பதிகள்;- 'அரியதென்' என்ற சொற்றொடர்-நீ எப்பணி செய்யச் சொன்னாலும் அதனைச்செய்து முடிப்போம் என்ற கருத்தினது: இவ்வாறு கூறியது பற்றியே அவர்களை 'கருத்தறிவார்' என்றது. (3239)

35. சேனாபதியர் வினாவ, இராவணன்தன் செய்தியை உரைத்தல்

மாத ரார்களு மைந்தரு நின்மருங் கிருந்தார்
பேது·றாதவ ரில்லைநீ வருந்தினை பெரிதும்
யாது காரணம் அருளென அனையவ ரிசைத்தார்
சீதை காதலிற் பிறந்துள பரிசெலாந் தெரிந்தான்.

'உன்பக்கத்திலிருந்த மாதரார்கள் மைந்தர்கள் என்றவர்களில் கலக்கமுறாதவர்களில்லை: நீ மிகவும் வருந்தியுள்ளாய்: (இவ்வாறு வருந்த) யாதுகாரணம்? சொல்லியருள்வாய்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள்: (அதற்கு இராவணன்), சீதையினிடத்துக் காதலால் (தனக்குத்) தோன்றியுள்ள நிலைமையையெல்லாம் கூறிவிட்டான். (3240)

36-37. சேனாபதிகள் சிரித்துக் கூறுவன தெரிவிக்கும்

கும்ப கன்னனொ டிந்திர சித்தையுங் குலத்தின்
வெம்பு வெஞ்சினத் தரக்கர்தங் குழுவையும் வென்றார்
அம்பி னாற்சிறு மனிதரே நன்றுநம் மாற்றல்
நம்ப சேனையும் வானர மேயென நக்கார்.

கும்பகன்னனுடனே இந்திரசித்தையும் (வீர)குலத்துப் பிறந்த (மனம்) வெதும்புகின்ற கொடுங்கோபத்தையுடைய அரக்கர்தங் கூட்டத்தையும் அம்புகொண்டு வென்றவர், -சிறிய மானுடரே; நம் வல்லமை நன்று! நம்பனே! (அவர்களுடைய) சேனையும் வானரமே! என்று சொல்லிச் சிரித்தார்;- 'அம்பினால், சிறுமனிதர், சேனையும் வானரமே' என்பன- 'வென்ற கருவியும் அற்பம்: வென்றவரும் எளியர்: அன்னார்க்குத் துணையான சேனையும் வலிமையற்றது' என்ற கருத்தின. தக்க காரணம் இல்வழிக் காரணம் தோன்றியதாய்க் கூறியது-விபாவனையணி. வந்த அரக்கச் சேனாதிபதிகள் மாற்றாராற்றலைக் கனவிலும் காணாதவராதலின் நக்கனர். (3241)

37. இதுவும் அது

உலகைச் சேடன்ற னுச்சிநின் றெடுக்க வன்று ஒரேழ்
மலையை வேரொடும் வாங்கவன்று அங்கையால் வாரி
அலைகொள் வேலையைக் குடிக்கவன்று அழைத்தது மலரோடு
இலைகள் கோதுமக் குரங்கின்மேல் ஏவக்கொ லெம்மை.

(நீ) எங்களை வரவழைத்தது,- இந்தஉலகத்தை ஆதிசேஷனுடைய உச்சியிலிருந்து அப்பாலெடுப்பதற்கு அன்று; ஒப்பற்ற ஏழுகுலாசலங்களை

Koviloor Digital Library

அகங்கையால் வேரோடும் பறிப்பதற்கு அன்று; அலைகொண்டகடலைக் குடிப்பதற்கு அன்று; மலரோடு இலைகளைக் கோதித்தின்கின்ற அந்தக் குரங்குப்படையின் மேல் (போர்செய்ய) ஏவுவதற்காகவோ?

அரும்பெருங் காரியத்தைச் செய்வதற்கு எங்களை ஏவ வேண்டுமே தவிர, அற்பக்குரங்குகளின் மேற் பொருமாறு ஏவுவது தகுதியன்று என்றவாறு, சேனாபதிகள் தமது அறியாமையால் நகைத்து ஏளனம்படப் பேசினார். உலகைச் சேடன்றனுச்சி நின்று எடுக்கவன்று என்பது முதலியன தெரிந்திருந்தும் அதனைக் கூறியது- விலக்கணியாகும். மலை... ப வேரொடும் கையால் வாரி வாங்குதல்- வேரொடும் பெயர்த்தெடுத்தல். இனி வாரி அலைநீரலையுமாம்: வாரிக்குடிக்க என்னவுமாம். (3242)

38. பரிகசித்த அரக்கரை விலக்கிப் புட்கரத்தீவிற்கு அரசனான வன்னியென்பவன் 'அந்த மானிடரின் வலி யாது?' என விசாரித்தல்

என்னக் கையெறிந் திடியுரு மேறென நக்கு
மின்னும் வெள்ளெயிற் றரக்கரை யங்கையால் விலக்கி
வன்னி யென்பவன் புட்கரத் தீவுக்கு மன்னன்
அன்ன மானிடர் தம்வலி யாதென வறைந்தான்.

என்று சொல்லிக் கைகொட்டிப் பேரிடிபோலப் பேரொலி யுண்டாகு மாறு) சிரித்து, விளங்குகின்ற வெண்ணிறப்பற்களையுடைய அரக்கர் களை(த் தன்னுடைய) அழகிய கையினால் விலக்கிப் புட்கரத்தீவுக்கு மன்னவனான வன்னியென்பவன் 'அந்தமானிடரின் வலி எப்படிப்பட்டது?' என்று கூறினான் (வினாவினான்);- இலங்கையிலிருந்த அரக்கருடையவும் இராவணனுடையவும் நிலைமையையும் எளிய பேச்சையும் நேரிற்கண்டும் கேட்டும் நின்றதனால், அவர்களுள் எதையும் ஊன்றியறியும் வன்னி வினாவினான். (3243)

39. மாலியவான் பதில் கூறத் தொடங்குதல்

மற்ற வாசகங் கேட்டலும் மாலிய வான்வந்து
உற்ற தன்மையும் மனிதர துற்றமு முடனாம்
கொற்ற வானரத் தலைவர்தந் தகைமையும் கூறக்
கிற்றும் கேட்டிரால் என்றவன் கிளத்துவான் கிளர்ந்தான்.

பின்பு அந்த (வன்னியின்) வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, மாலியவா னென்பவன்,- '(அப்போது) நிகழ்ந்துள்ள தன்மையையும் மனிதருடைய வல்லமையையும் உடன் நிற்கின்ற வெற்றி பொருந்திய வானரத் தலைவர் களின் குணத்தையும் கூறும் வல்லமையுடையோம் (சொல்வோம்): கேளுங்கள்' என்று சொல்லி, அவன் சொல்லுவதற்குமூண்டான்; -'வந்து' என்பது சொல் விழுக்காடாக வந்தது; இனி, வந்து- முன்வந்து என்று

Koviloor Digital Library

உரைப்பாருமுளர். கூறக்கிற்றும் என்றதனால், மாற்றாரின் தன்மைகூறல் எளிதன் றென்பது பெறப்படும். (3244)

பரிய தோளுடை விராதன்மா ரீசனும் பட்டார்
கரிய மால்வரை நிகர்கர தூடணர் கதிர்வேல்
திரிசி ராஅவர் திரைக்கட லனபெருஞ் சேனை
ஒருவி லாலொரு நாழிகைப் பொழுதினி னுலந்தார்.

(இராமனுடைய) ஒரேவில்லால் பருத்ததோள் களையுடைய விராதனும் மாரீசனும் இறந்தார்; கரிய பெரிய மலையையொத்த கரன் தூடணன் ஒளி பொருந்திய வேலையுடைய திரிசிரா என்கின்ற அவர்களும் (தங்களுடைய) அலைபொருந்திய கடலை யொத்த பெருஞ்சேனையோடு ஒரு நாழிகைப்பொழுதில் அழிந்தார். (3245)

41-48. மாலியவான் ஸ்ரீராமனது வல்லமையைக் கூறுவன

ஆழி யன்னநீ ரறிதிரன் றேகட லனைத்தும்
ஊழிக் காலெனக் கடப்பவன் வாலியென் போனை
ஏழு குன்றமு மெடுக்குறும் மிடுக்கனை யிந்நாள்
பாழி மார்பகம் பிய்த்துயிர் குடித்ததோர் பகழி.

கடலைப்போன்று பரந்த நீங்கள், (ஒரு தினத்தில்தானே) எல்லாக் கடலையும் யுகாந்தகாலத்துக் காற்றுப்போலக் கடப்பவனாகிய வாலியென் போனை அறிவீரன்றோ? சப்தகுலாசலங்களையும் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல வலிமைபடைத்த அவனை, இந்நாளில் (இராமனுடைய) ஒரு பகழியானது, -வலிய மார்பினிடத்தைப் பிளந்து உயிரைப் பருகிற்று; -இச்செய்யுள் பரியதோளுடை (40) என்ற செய்யுளுக்கு முன் ஒருபிரதியிலுள்ளது: ஆயினும், கூறும் பொருளை நோக்கி இங்ஙன் பதிப்பித்தது. (3246)

42. இங்கு வந்துநீர் வினாயதென் எறி திரைப் பரவை
அங்கு வெந்தில தோசிறி தறிந்தது மிலிரோ
கங்கை சூடிதன் கடுஞ்சிலை யொடித்தவக் காலம்
உங்கள் வான்செவி புகுந்தில தோமுழங் கோதை.

நீர் இங்குவந்து வினாவுவது ஏன்? அலை மோதுகின்ற கடல் (ஆக்கினேயாஸ்திரத்தினால் அவ்விராமனால் எரிக்கப்பட்ட பொழுது, நீரிருக்கும்) அந்த இடத்தும் வெந்திலதோ? (அதனை நீங்கள்) சிறிதும் (கவனித்து) அறிந்ததும் இலீரோ? (சீதை பொருட்டுக் கன்னியாசுல்கமாக வைத்ததான) கங்கையைச் (சிரசில்) சூடிய சிவபெருமானுடைய வலிமைபொருந்திய வில்லை (இராமன்) ஒடித்த அந்தக்காலத்து முழங்கியஓசை உங்கள் பெருஞ் செவியில் விழுந்ததில்லையோ? -கடல்வெந்ததும், சீதையை மனைவியாகப் பெறுதற்குக் கன்னியாசுல்கமாக ஏற்படுத்திய சிவபிரான்சிலை பேரோதை

Koviloor Digital Library

தோன்ற இற்றதுமே அன்னார் வலிமையை முன்னமே உமக்குத் தெரிவித் திருக்குமே! (3247)

43. ஆயி ரம்பெரு வெள்ளமுண் டிலங்கையி னளவில்
தீயின் வெய்யபோ ரரக்கர்தஞ் சேனையச் சேனை
போய தந்தகன் புரம்புக நிறைந்தது போலாம்
ஏயு மும்மை நூன் மார்பினர் எய்தவில் லிரண்டால்.

இலங்கையின் எல்லையில் தீப்போன்ற கொடிய போரரக்கரின் சேனை ஆயிரம்பெருவெள்ளமுண்டு: அப்படிப் பெருந்தொகையாயுள்ள சேனை யானது, -முப்புரிநூலைப் பொருந்திய மார்பையுடைய அந்த ராமலக்ஷ் மணர் அம்புதொடுத்துவிட்ட இரண்டு விற்களால் யமபுரத்தில் உட்புகச் சென்று நிறைந்தது போலும்;- மும்மைநூல், வில்லிரண்டு என வந்தது ஒருவகை நயம். (3248)

44. கொற்ற வெஞ்சிலைக் கும்பகன் னனும்நுங்கள் கோமான்
பெற்ற மக்களும் பிரகத்தன் முதலிய பிறரும்
மற்றை வீரரு மிந்திர சித்தொடு மடிந்தார்
இற்றை நாள்வரை யானுமற் றிவருமே யிருந்தோம்.

வெற்றி பொருந்திய கொடியவில்லையுடைய கும்பகன்னனும் உங்க ளது அரசனாகிய இராவணன்பெற்ற (அதிகாயன் முதலிய) மக்களும் பிரகத் தன் முதலிய பிறரும், மற்றுமுள்ளவீரரும் இந்திரசித்துடன் ம்டிந்தார்கள்; இன்றுவரையிலும் யானும் இவருமேயிருந்தோம்.

நான்காம் அடியில், மற்று-வினைமாற்று. இந்திரசித்தும் புதல்வனேயா யினும் அவனைத்தனியே யெடுத்துக் கூறியது சிறப்புப்பற்றி: இங்ஙனங் கூறுவதனை வடநூலார் கோபலீவர்த்தநியாயம் என்பர். (3249)

45. மூலத் தானையென் றுண்டது மும்மைநூ றமைந்த
கூலச் சேனையின் வெள்ளம்மற் றதற்கின்று குறித்த
காலச் செய்கையால் நீர் வந்து ளீரினித் தக்க
சீலச் சேனையுஞ் சேனையின் செய்கையுந் தெரிக்கில்.

மூலச்சேனையென்று (ஒன்று) உண்டு: அது மூன்று நூறமைந்த தொகுதி யான சேனையின்வெள்ளம்: அதற்கு இன்று (போர்செய்யுமாறு) குறிக்கப் பட்ட காலத்தன்மையால் அச் (சேனைக்கு ஒத்தாசையாக) நீர் வந்துளீர்: இனித் தகுதியான வீரவொழுக்கமுள்ள (மாற்றார்) சேனையையும் அதன் செய்கையயையும் தெரிவிப்பின், ''ஏகியது'' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தம்சேனாசமுத்திரங்களோடு வந்துள்ளவர் தவிர, மூலபலமாக வேறே மும்மைநூற்றமைந்த சேனையுமுண்டு: அம்மூலத்தானை வருக என்று

Koviloor Digital Library

குறித்ததனால், அதனையொட்டி நீவிரும் வந்துளீர்: இனி, நுமக்குத் தெரியுமாறு மாற்றார் சேனையையும் அதன் செய்கையையும் தெரிவிப்பேமென்றவாறு. (3250)

46. ஒருகு ரங்குவந் திலங்கையை மலங்கெரி யூட்டித்
திருகு வெஞ்சினத் தக்கனை நிலத்தொடும் தேய்த்தும்
பொருது தூதுரைத் தேகிய தரக்கியர் புலம்பக்
கருது சேனை யாங் கடலுமாக் கடலையுங் கடந்து.

(நீங்கள் குரங்குச் சேனைதானே என்று சாமானியமாகச் சொல்கிறீர்களே! இனி, குரங்குகளின் வலிமைகூறுவேன்:) ஒரு குரங்குவந்து இலங்கையைக் கலங்குதற்குக் காரணமான தீயைமூட்டி,- அரக்கியர் புலம்பும்படி, மாறுபடுகின்ற கொடுஞ்சினத்தையுடைய அக்கனை (அட்சகுமாரனை) நிலத்தோடுந் தேய்த்துப் பொருது மதிக்கத்தகுந்த சேனையாகிய கடலையுங் கொன்று தூதுரைத்துப் பெரியகடலையுங்கடந்து போய்விட்டது. (3251)

47. கண்டிலீர் கொலாம் கடலினை மலை கொண்டு கட்டி
மண்டு போர் செய வானர ரியற்றிய மார்க்கம்
உண்டு வெள்ளமோர் எழுபது மருந்து ஒருநொடியிற்
கொண்டு வந்தது மேருவிற் கப்புறங் குதித்து.

(நீங்கள் இகழ்ந்துகூறிய) குரங்குகள் நெருங்கிய போரைச் செய்யுமாறு மலை கொண்டு கட்டி கடலிலியற்றிய சேதுவைக் கண்டிலிரோ? (எதிரிகள் பக்கத்து) எழுபதுவெள்ளஞ் சேனை யுள்ளன: (ஒரு வானரம்) மேருவிற்கு அப்புறம் குதித்து ஒரு நொடியில் மருந்துமலையைக் கொணர்ந்தது; -இப்பாட்டின் போக்கால், ஒரு நிமிஷத்தில் தாவிச்சென்று மேருவிற்கு அப்பால் மருந்துமலையைக் கொணர்ந்துவந்த வானரத்தைப் போலவே பெருந்திறல் படைத்த எழுபது வெள்ளம் வானரமுண்டு என்பது, பெறப்படும். (3252)

48. இதுவி யற்கையொர் சீதையென் றிருந்தவத் தியைந்தாள்
பொதுவி யற்கைதீர் கற்புடைப் பத்தினி பொருட்டால்
விதி விளைத்ததவ் வில்லியர் வெல்கநீர் வெல்க
முதுமொ ழிப்பதஞ் சொல்லினன் என்றுரை முடித்தான்.

இப்போரெழுந்த இயல்பு,-சீதையென்று மிக்க தவத்து இயைந்தவளான பொதுவியற்கை தீர்ந்த (வேறொருவர்க்கிலாது தனக்கே சிறப்பியல்பாக அமைந்த) கற்பையுடைய ஒருபத்தினியின் பொருட்டால் விதி விளைத்தது: அவ்வில்லியரே வெல்க: நீரே வெல்க: பழமையான மொழிகளால் (கிழப் பேச்சாக) நிகழ்ச்சியைச் சொல்லினேனென்று பேச்சை முடித்தான் மாலியவான். (3253)

Koviloor Digital Library

49. 'இத்தனைநாள் பொராமைக்குக் காரணம் என்?' என, குரங்குடன் பொருதல் தகாதென்றிருந்தேனென்று இராவணன் கூறுதல்

வன்னி மன்னனை நோக்கிநீ யிவரெலா மடிய
என்ன காரண மிகல்செயா திருந்ததென் றிசைத்தான்
புன்மை நோக்கினன் நாணினாற் பொருதிலே னென்றான்
அன்ன தேலினி யமையுமெங் கடனஃ தென்றான்.

வன்னியென்ற அவன், -(அரக்கர்) மன்னனான இராவணனைநோக்கி, 'நீ இவரெல்லாம் மடியவும் போர்செய்யாதிருந்தது என்ன காரணம்?' என்று வினாவினான்: (தான் முதனாட் போரில் தோற்றதைக் கூறாமல், மாற்றார் அவருடைய குரங்குச் சேனை இவற்றின்) இழிவை நோக்கினவனாய் வெட்கத்தினாற் போர் செய்யாதிருந்தேன்' என்றான், (இராவணன்): 'அவ்வாறாயின், இனி, எனதுகடமையாக அப்போர்செய்தல் அமையும் ' என்றான், (வன்னி). (3254)

50-51. மாலியவான் சொற்படி சமாதானத்திற்கு இது காலமன்று என்று வன்னி கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

மூது ணர்ந்த விம் முதுமகன் கூறிய முயற்சி
சீதை யென்பவள் தினைவிட் டம்மனிதரைச் சேர்தல்
ஆதி யின்றலை செய்தக்கது இனிச்செய லிழிவால்
காத லிந்திர சித்தையா மியாண்டினிக் காண்டும்.

பழஞ்செய்தியையுணர்ந்த இந்த முதியமகன் (மாலியவான்) கூறிய முயற்சி, சீதையென்பவளை விட்டு அம்மனிதரைச் சேர்ந்திடுவது: (அது), முதலிற் செய்யத்தக்கது: இனிச்செய்வது இழிவைத் தருவதாம்: அன்பிற்கு உரிய இந்திரசித்தை யாம் இனி எங்கே காண்போம்?

மாலியவான் 'சீதையைவிட்டிட்டு இந்த மனிதரைச் சேர்தல் தக்கது' என்று இங்கு வெளிப்படையாகக் கூறாவிடினும், இராமாதியரின் திறத்தைச் சொல்லும் முறைமையிலிருந்து அந்தக் கருத்துத் தொனிப்பது கொண்டு, சீதையைக் கொடுத்து இராமனைச் சேர்தல் தக்கதென்று மாலியவான் கூறியதாக வன்னி கூறினானென்க. இழிவு விளைவதன்றி, இறந்தவர் மீண்டு வாராராதலால், சீதையைவிட்டிடுதல் தக்கதன்றென்கிறான் வன்னியென்க. காதலிந்திரசித்து-வீரரின் அன்புக்கு உரியவனும் வீரரிடத்து அன்பு செலுத்து பவனுமான இந்திரசித்து. (3255)

51. விட்ட மாயினு மாதினை வெஞ்சமம் விரும்பிப்
பட்ட வீரரைப் பெறுகிலம் பெறுவது பழியால்
முட்டி மற்றவர் குலத்தொடு முடிக்குவ தல்லால்
கட்டம் அத்தொழில் செருத் தொழி லினிச்செயுங் கடமை.

Koviloor Digital Library

மாதினை விட்டிட்டோமானாலும், கொடியபோரில் விரும்பி இறந்த வீரர்களை (இனிப்) பெறமாட்டோம்: (ஆகவே, இப்போது சீதையை விட்டுச் சமாதானஞ்செய்தால் நாம்) பெறுவது, (அஞ்சினோமென்ற) பழியேயாம்; வருத்தமெடுத்துக்கொண்டு மாற்றவரைக் குலத்தோடு முடிப்பது செய்யத் தக்கதல்லாமல், அச்சமாதானத்தொழில் கஷ்டமானது (செய்யத்தகாதது) இனிச் செய்யவேண்டிய கடமை செருத்தொழிலே. (3256)

52. அரக்கர் இராவணனிடம் தாம் மாற்றாரை வென்று வருவதாகச் சேறல்

என்றெ ழுந்தன ரிராக்கத ரிருக்கநீ யாமே
சென்று மற்றவர் சில்லுடற் குருதிநீர் தேக்கி
வென்று மீளுதும் வெள்குது மேன்மிட வில்லாப்
புன்றொ ழிற்குல மாதுமென் றுரைத்தனர் போனார்.

என்று (வன்னி) சொல்ல, (அவனுடனிருந்த) இராக்கதரும் போருக்கு எழுந்தவராய், (இராவணனை நோக்கி), 'நீ (இங்குத்தானே இருப்பாய்): யாமே போய் அந்த மானிடரின் சிறிய உடலின் இரத்தத்தைக் குடித்து வென்று மீள்வோம்: பின்வாங்குவோமேயானால், வலிமையற்ற புல்லிய தொழிலையுடைய குலத்திற் பிறந்தவராவோம்' என்று சொல்லிப் போகலானார்.

வன்னியென்ற சேனாபதி யெழுகையில், உடனிருந்த சேனாபதிகள் அரக்கரும் எழலாயினர்: அப்பொழுது இராவணனும் உடன்செல்லுமாறு எழ, அரக்கர் 'நீ இருக்க: யாமே வென்றுமீளுதும்' என்று உரைத்துச் சென்றன ரென்க. வெவ்வேறிடத்திருந்து இராக்கதசேனைகளைத் தலைவரோடு வரவழைத்த விவரம், ஸ்ரீவான்மீகத்திலில்லை. (3257)

படைக்காட்சிப் படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

30. மூலபல வதைப் படலம்

மூலபலத்தை ஸ்ரீராமன் வதஞ்செய்ததைக் கூறும் படலமென்பது பொருள். (பலம்-சேனை: சேனைகள்-நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை, மூலப்படை, கூலிப் படை என்று ஆறு வகைப் படும்: இவற்றுள் மூலப்படையாவது-தொன்று தொட்டு, வருஞ்சேனை.)

அரக்கர் கூறியதுகேட்டு இராவணன், 'நான் வானரச் சேனையை உயிருண்கின்றேன்: நீயிர் இராம லட்சுமணரை வதை செய்யுங்கள்' என்ன, அவர்கள் தம்தமது வாகனங்களின்மீது ஏறிப்போய்த் தங்கள் சேனையுடன் சேர்ந்தார்கள்: இராவணன் அந்தச் சேனைகளுக்கு முன்னே தனது மூலபலத்தை அனுப்புமாறு கட்டளையிட்டு, தான் தேரிலேறிப் புறப்பட்டு யாவரும் அஞ்சி நடுங்கும்படி வானரசேனைகளின் மீது சென்றான். அப்போது வள்ளுவர் யானை மீது முரசு அறைவித்துத் தெரிவிக்க, இராவணனுடைய மூலபலங்கள் பத்துத்திக்கிலும் நிறைந்து திரண்டன. எங்கும் அரக்கச்சேனையாகவே யிருந்தது கண்டு தேவர்கள் நடுநடுங்கிச் சிவபிரானிடம் முறையிட. அப்பிரான் 'இவர்களையெல்லாம் ஸ்ரீராமமூர்த்தி சங்கரிப்பார்: அஞ்சற்க' எனச் சமாதானப் படுத்தினன். இது இங்ஙனமாக, வானரர்கள், அச்சேனைத்திரளைக் கண்டு அஞ்சிச் சிதறியோடலாயினர்; சுக்கிரீவன் அங்கதன் அநுமான் என்ற இவர்கள்தாம் அப்போது ஓடாத வர்கள். அப்போது ஸ்ரீராமன் விபீடணனை வினவி அச்சேனைகளின் வரலாற்றை யறிந்தபின், அஞ்சியோடின வானரர்களை அழைக்குமாறு பணிக்க, அங்கதன் ஓடினவர்களை யழைக்கவும் வானரத் தலைவர்கள் தமது அச்சத்தைத் தெரிவித்து நிற்க, அவ்வங்கதன் சாம்பவானை நோக்கி, 'யாவருக்கும் அறிவை யுணர்த்துகிற நீ இப்படி அஞ்சியோடலாமோ?' என்று பலபடி யெடுத்துக் கூறவே, சாம்பவான் எப்படிப்பட்டவரையும் அஞ்சி நடுங்கச் செய்யும் எதிரிகளின் பல பராக்கிரமங்களை எடுத்துக்கூறி நாணி நிற்க, அங்கதன், 'நம்மால் இச்சேனைகட்குமுன் செய்யலாவது ஒன்று மில்லை; ஸ்ரீராமனைச் சார்ந்திருப்போம்; வந்தது வரட்டும்' என்று கூறித் திரும்ப, ஜாம்பவானுடனே வானரர்களும் திரும்பி வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது ஸ்ரீராமன் வானரசேனையைப் பாதுகாக்குமாறு இலட்சுமணனுக் குக் கட்டளையிட்டு, சுக்கிரீவன் முதலானோரை அன்னானுக்குத் துணை வலிமையாக வைத்திட்டுத் தாம் தனியே போர்க்குச்செல்ல, அவ்வேளை யில் அநுமான் தன் தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டாவது, அல்லது தான்

Koviloor Digital Library

அருகிருந்து குற்றேவல்புரிய உடன்பட்டாவது பொருமாறு வேண்ட, அவனையும் இலட்சுமணனுக்கே துணைபுரியும்படி பணித்துத் தான் தனியே சென்று ஓய்ச்சலொழிவின்றிச் சாரிகை திரிந்து மாற்றார்சேனையை மருட்டி அம்பு மழைகளைப் பொழிந்து முன்னணிச்சேனைகளையெல்லாந் தொலைத்தனன்.

அதுகண்ட இராட்சசசேனாதிபதி வன்னியென்பவன் 'ஒருவனை யெதிர்க்க நாம் இத்தனைபேரிருந்து முடியாமல் மயங்குவதா? நாம் ஒருமித்து மேல் விழுந்தாலும் அவ்விராமனை ஒன்றுஞ் செய்யாமற் செய் திடலாமே' என்று சொல்ல, அப்போது ஏழு வெள்ளம் சேனைகள் ஒருங்கே இராமனை வளைந்துகொண்டு படைக்கலங்களைப் பொழிய, இராமன் எல்லாவற்றையும் ஒழித்துச் சின்னபின்னப்படுத்தியபின் மேன்மேலும் வந்து பொருந்தியும் அப்பிரானால் நூறு வெள்ளஞ்சேனை நொருங்கிவிட, அப்பால் பதினாயிரங்கோடிச் சேனைத் தலைவர் ஸ்ரீராமனைக்கிட்டி வெகு கடுமையாகப் பொரலானார்கள். அப்போது தேவர்களும் அஞ்ச, சிவபிரான் சமாதானப்படுத்தினன். இராமபிரான் பெருவிசைகொண்டு பொருது அவ்வீரரையும் வீழ்த்தி எஞ்சினவர்களை ஓடிப்போகாதவாறு சரக்கூடம் கட்டித் தடுத்துப்பொர, யாவரும் அஞ்சி நடுங்கினர்: அப்போது வன்னி யென்பவன் தைரியங்கூறி யாவரையும் ஒன்று சேர்த்துக் கடுமையாகப் பொருதனன். ஸ்ரீராமன் காந்தர்வாஸ்திரம் விடுக்க, இராவணன் மூலபலம் பெரும்பாலும் ஒழிய, வெவ்வேறிடங்களிலிருந்த அரக்கர் திரண்டு பொரலாயினர்: ஸ்ரீராமன் சாரிகைசுற்றிப் பொருகின்ற விசையினால் அப்போரில் அவர்கட்கு எங்கும் இராமனாகவே தோன்றியதனையும், தம்மவரே இராமனாகத் தோன்றினபடியால் தம்மவரைத் தாமே வதைப்ப வருமாயினார். சிவபெருமானும் பிதாமகக்கடவுளும் அவ்விராமபிரா னுடைய வில்லினின்று வெளிவரும் அம்புகளைக் கணக்கிடுவோமென்று பார்த்து முடியாமல் திகைத்து, இராமனது திறலில் வியப்புக்கொண்டனர்.

ஸ்ரீராமனுக்குமுன் பலகோடி இராட்சதவீரர் மாண்டது கண்டு எஞ்சி நின்றவர் தெய்வப்படைகளை விடுத்து வெல்வோமென்று கருதி நாராயணாஸ்திரம் முதலிய பல அஸ்திரங்களை விடுக்க, ஸ்ரீராமனும் அந்தந்த அஸ்திரங்களினாலே அவற்றை யொழித்து, தான் தனியே அவர்கள்மீது தெய்வப்படைகளை விடுப்பின் உலகுக்குக் கேடு உண்டா மென்று கடுமையான கணைகளினாலேயே அந்த அரக்கச்சேனை முழுமை யையும் ஒழித்தான். ஆயிரம்யானையும் பதினாயிரந் தேரும் ஒருகோடி குதிரையும் ஆயிரஞ்சேனாதிபதிகளும் இறந்தால் ஸ்ரீராமனுடைய வில்லிற் கட்டிய மணி, ஒருதரம் கணீரென ஒலிக்கும்: அந்தமணி ஏழரை நாழிகை ஓயாது ஒலித்ததென்றால், இறந்தவரின் தொகையை எவ்வாறு கணக் கிடுவது? இவ்வாறு அரக்கர் ஒழியவே பூமிபாரம் நீங்கிற்று. ❑

Koviloor Digital Library

இவ்வண்ணம் மூலப்ல அரக்கரையெல்லாம் ஒழித்தபின்பு, முனிவர் முதலியோர் மகிழத் தேவர்கள் பூமாரிபொழியப் பொருத இளைப்புத்தீர்ந்து ஸ்ரீராமன் அப்போர்க்களத்தை விட்டு இளைய பெருமாளோடு இராவணன் பொருகின்ற இரணகளத்தை நோக்கிச் செல்லலானானென்பது, இந்தப் படலத்துக் கூறும்* பொருளாகும்.

1. பொருமாறு போக ;தொடங்கிய சேனாபதிகட்கு இராவணன் இராமலட்சுமணரைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிடுதல்

வான ரப்பெருஞ் சேனையை யானொரு வழிசென்று
ஊன றக்குறைத் துயிருண்பன் நீயிர்போ யொருங்கே
ஆன மற்றவ ரிருவரைக் கோறிரென் றறைந்தான்
தான வப்பெ ங் கரிகளை வாட்கொண்டு தடிந்தான்.

அசுரராகிய பெரிய யானைகளை வாள்கொண்டு வெட்டிஎவனாகிய இராவணன், -(சேனாபதிகளை நோக்கி), 'யான் ஒருபுறமாகப்போய் வானரப்பெருஞ்சேனையை உடலறும்படி வெட்டி, உயிருண்பேன்: நீயிர் ஒருசேரச்சென்று, (எதிரிகளாகப்) பொருந்திய அந்த இரண்டு வீரர்களைக் கொல்லுமின்' என்று கூறினான்; -தானவக்கரிகளை வென்றவன் வானரச் சேனையை உயிருண்பனென்று செல்லுகின்றானென இராவணனுடைய நிலைமாற்றத்தைக் காட்டுகிறார்; இது-முறையிற்படர்ச்சியணி என்னும் பரியாயாலங்காரம். போர்செய்து வெல்லல் தம்கடனென்ற சேனாபதி களிடம் தானும் அத்தொழிலில் ஒருபங்கு எடுத்துக்கொள்வதாக இராவணன் கூறுகின்றான். (3258)

2. இராவணன் மூலபலத்தை முற்படச்செல்ல ஏவுமாறு பணித்தல்

எனவு ரைத்தலு மெழுந்து தம்மிரத மேலேறிக்
கனைதி ரைக்கடற் சேனையைக் கலந்தது காணா
வினைய மற்றிலை மூலமாத் தானையை விரைவோடு
இனையர் முற்செல ஏவுகென் றிராவண னிசைத்தான்.

என்று (இராவணன்) சொன்னவுடனே, (அச்சேனைகள்) எழுந்து தம்முடைய இரதத்தின் மீது ஏறி, ஒலிக்கின்ற அலையைக் கொண்ட கடல் போற்பரு த சேனையைச் சேர்ந்ததைக்கண்டு, '(வேறு) செயலில்லை: பெரிய மூலபலத்தை விரைவாக இவர்கட்கு முற்செல்லுமாறு ஏவுக' என்று இரா வணன் கூறினான்: -அவ்வரக்கர் சேனைக்கு முன் தன் வசத்திருந்த மூலச் சேனையைச் செ ்லவிடுமாறு இராவணன் பணித்தனனென்க. (3259)

Koviloor Digital Library

3. இராவணன் வானர சேனையின் மீது போர்க்கு எழுதல்

ஏவி யப்பெருந் தானையைத் தானும் வேட் டெழுந்தான்
தேவர் மெய்ப்புகழ் தேய்த்தவன் சில்லியந் தேர்மேற்
காவன் மூவகை உலகமு முனிவருங் கலங்கப்
பூவை வண்ணத்தன் சேனைமே லொரு புறம் போனான்.

தேவர்களுடைய உண்மையான புகழை அழித்தவனாகிய இராவணன், -அந்த மூலபலத்தை ஏவி, தானும் (போரில்) விருப்பங்கொண்டு எழுந்தவனாய், காவலிலுள்ள மூவகையுலகமும் முனிவருங் கலங்குமாறு, சில்லியைக்கொண்ட தேரின்மேல் ஏறி, பூவைவண்ணத்தனான இராமபிரானுடைய சேனை (வான்ரசேனை) மேல் ஒருபுறஞ் சென்றான்; -பூவை வண்ணத்தன்- காயாம் பூப்போன்ற நிறமுள்ள திருமால்: இங்கே, இராமபிரான், இப்படலத்து முதற்செய்யுளிற்போலவே இங்கும் தேவர்புகழைத் தேய்த்தவன் வானரசேனைமேற் சென்றானென்றார். (3260)

4. இராவணன் கட்டளைப்படி வள்ளுவர் முரசறைய மூலபலம் எங்கும் நெருங்குதல்.

எழுக சேனையென் றியானைமேல் மணிமுர செற்றி
வழுவில் வள்ளுவர் துறை தொறும் விளித்தலும் வல்லைக்
குழுவி யீண்டிய தென்பரால் குவலய முழுதுந்
தழுவி விண்ணையுந் திசையையுத் தடவு மாந் தானை.

குற்றமற்ற வள்ளுவர்,-'சேனையெழுக' என்று யானை மீது அழகிய முரசத்தை அடிப்பித்து உரிய இடங்களிலெல்லாம் கூவிச் சொல்லுதலும், -விரைவாகப் பூமிமுழுவதும் தழுவி வானத்திலும் திக்குக்களிலும் பரவ வல்ல அந்தச்சேனை திரள்திரளாக நெருங்கியது; -இராவணன் ஏவியபடியே வள்ளுவர் தெரிவிக்க, அவ்விராவணனுடைய மூலபலம் எங்கும் நிறைந்த தென்க. என்பர், ஆல்-அசைகள். (3261)

5. திரண்ட சேனையின் வருணனை

அடங்கும் வேலைக ளண்டத்தி னகத்தகன் மலையும்
அடங்கு மன்னுயி ரனைத்துமவ் வரைப்பிடை யவைபோல்
அடங்குமே மற்றப் பெரும்படை யரக்கர்த மியாக்கை
அடங்கு மாயவன் குறளுருத் தன்மையி னல்லால்.

அண்டத்தின் உள்ளிடத்தில் கடல்கள் அடங்கியுள்ளன: அக்கடல்களுள்ள எல்லைக்குள் மலைகளும் நிரம்பிய பிராணிகளும் அடங்கியிருக்கும்: அவைபோல எல்லாவுலகங்களையும் தன் ஈரடியால் அளக்கும் வல்லமை

Koviloor Digital Library

யமைந்த யாக்கை அடங்கிய குறளுருவின் தன்மையினல்லாமல் அப் பெரும்படை அச்சிறுதீவிலடங்குமோ?

அண்டம் எனில் ஏதோ சிறுபொருள் போலத்தோன்றும்: அவ்வாறான சிறிய அண்டத்தில் பெருங்கடல்கள் அடங்கியிருப்பன போல அங்ஙனான கடல்களினெல்லைக்குள் பெருமலைகளும் பல்வகையாகி நிரம்பிய பிராணி களும் அடங்கியிருக்கும்: அவை போலக் குறளுருவில் உலகையெல்லாம் அளக்கவல்ல பேருருவம் அடங்கியிருக்கும்: அவ்வண்ணமே இலங்கை யென்ற சிறுநகரில் பெரும்படை அடங்கியதென்றவாறு. பெரிய அண்டத் தில் இருக்கத்தக்க கடல் மலை உயிர்கள் எல்லாம் வாமனத்திருவுருவங் கொண்ட திருமாலின் வயிற்றில் அடங்கியிருந்ததுபோல, மிக்க பெருந் தொகுதியான மூலத்தானை அவ்விலங்கையினுள் அடங்கியிருந்ததெனக் கருத்துப்பட உரைப்பினுமாம். மிகுதியணியை யங்கமாகக் கொண்ட உவமையணி. மேல் 16-ஆஞ் செய்யுளில், சேனை வெளிவரும் இலங்கை வாயிலுக்கு அண்டம் உண்டுமிழுந் திருமாலின் வாயையுவமை கூறுவர். (3262)

6-12. அரக்கச்சேனை வீரரின் தன்மை கூறும்

அறத்தைத் தின்றருங் கருணையைப் பருகிவே றமைந்த
மறத்தைப் பூண்டுவெம் பாவத்தை மணம்புணர் மணாளர்
நிறத்துக் காரன்ன நெஞ்சினர் நெருப்புக்கு நெருப்பாயப்
புறத்தும் பொங்கிய பங்கியர் காலனும் புகழ்வார்.

(அந்த மூலபலத்திலுள்ள சேனைவீரர்) -அறத்தை (அன்னமாக) வாயிற் போட்டுக் கொண்டு, அரிய கருணையை (நீராகக்) குடித்துவிட்டு அறத்திற்கு மாறாக அமைந்த மறத்தை(ப் பூணாக) மேற்கொண்டு, கொடிய பாவத்தை (மனைவியாக)க் கட்டிக்கொள்கின்ற மணவாளப்பிள்ளைகள்; நிறத்தினால் மேகத்தையொத்த (கரிய) நெஞ்சையுடையவர்; நெருப்புக்கு நெருப்புப்போன்று (கடுஞ் சீற்றங்கொண்டு) (அம்மனத்திலுள்ள நெருப்புப்) புறத்துப் பொங்கினாற் போன்ற (செம்பட்ட) மயிரையுடையவர்; (கொலைத் தொழிலில் தன்னின் மேம்பட்டவரென்று) காலனாலும் கொண்டாடத் தக்கவர்; -தன்னினும் (கொலைத்தொழிலில் முந்துறுதலால், காலனும் இவ்வீரரைப் புகழ்வனென்க. நிறத்துக்காரன்ன நெஞ்சினர்- அறியாமை நிறைந்த மனத்தினர் என்றவாறு. நெருப்புக்கு நெருப்புஆய்-நெருப்பினும் அதிகமாக வெம்பியெனினுமாம். பொங்குதல்-மேலெழுதல். இருண்ட கடலினுள் வடவைபோலப் பாவம் நிறைந்த நெஞ்சிற் சினம்மூண்டு, அத்தீமேலெழுந்தாற்போன்று மேனோக்கிய செம்பட்டமயிரினர் அவர் என்க. தன்மைநவிற்சியையும், தற்குறிப்பேற்றத்தையும் கலந்து அரக்கரை வருணித்துள்ள மகாகவிஞரின் கவிநயம் அதிசயிக்கத்தக்கது.

Koviloor Digital Library

செம்பட்ட மயிர்-செந்நிறம்பொருந்திய மயிர்: இச்சொல்லை 'செம் பட்டைமயிர்' என்று வழங்குகின்றனர். (3263)

7. நீண்ட தோள்களால் வேலையைப் புறஞ்செல நீக்கி
வேண்டு மீனொடு மகரங்கள் வாயிட்டு விழுங்கித்
தூண்டு வான்உரு மேற்றினைச் செவிதொறுந் தூக்கி
மூண்ட வான்மழை யுரித்துடுத் துலாவரு மூர்க்கர்.

(பின்னும் அவ்வீரர்), நீண்டகைகளால் கடலினீரைப் புறத்தே செல்ல நீக்கி வேண்டிய மீனுடனே மகரங்களை(த் தம்) வாயிலேயிட்டு விழுங்கி, மேகத் தினாலுண்டாக்கப்படுகின்ற பேரிடியைக் காதுதோறும் அணிகலமாக அணிந்து, வானத்துமூண்ட மழைகளை யுரித்து உடுத்துக்கொண்டு உலாவு கின்ற கொடுமைக் குணமுள்ளவர்.

வீரரின் கொடுமையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி புறஞ்செலநீக்குதல்-ஒதுக்குதல்: வாரியிறைத்து விடுதலெனக் கூறினாரு முளர். வான்தூண்டுதல்-வானத்தினாலுண்டாக்கப்படுதல். உருமேறு- பேரிடி தோன்றுவதற்குக் காரணமான பெருமின்னல். அரக்கர்க்கு இரண்டே செவி யென்று திண்ணமாக இல்லாமையால் செவிதொறும் என்றது. (3264)

8. மால்வ ரைக்குலம் பரலென மழைக்குல சிலம்பாக்
கால்வ ரைப்பெரும் பாம்புகொண் டசைத்தபைங் கழலார்
மேல்வ ரைப்படர் கலுழன்வன் காற்றெனும் விசையோர்
நால்வ ரைக்கொணர்ந் துடன்பிணித் தாலன்ன நடையார்.

(பின்னும் அந்தக்கொடியவீரர்), பெரியமலைக்குலம் பரலென்னுமாறு அமைய மழைக்குலம் சிலம்பாக, தாளில் மலைகளிலுள்ள பெரும் பாம்பு கொண்டு கட்டிய பைம்பொன்னாற் செய்த சுழல்களையுடையவர்கள்: மேலெல்லையிற் பறந்துசெல்லுகின்ற கருடனும் கொடிய காற்றுமென்று சொல்லத்தக்க விசையையுடையோர்: யானையைக்கொணர்ந்து பிணித்தாற் போன்ற நடையையுடையவர்.

வரைகளைப் பரலாக இட்டு அம்மலைகளைக் கவிந்த மழைகளைச் சிலம்பாகக்கொண்டு அணிந்தும், மலைப்பாம்பாகிய நாணினாற் பசிய வீரக்கழலைக் கட்டியுமுள்ள பாதத்தரென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். மூன்றாமடி, விரைவையுணர்த்தும். ஈற்றடி யானைபோன்ற கம்பீரமான நடையையுடையாரென்க. வாய்தொங்குதல்பற்றி யானைக்கு 'நால்வாய்' என்று பேரிருத்தலால், யானையை நால்வரையென்றார்: நால்வரை-(வாய்) தொங்குகின்ற மலைபோன்றது: யானை; அடையடுத்த உவமையாகுபெயர். ஓசைநோக்கி 'நால்வரைக் கொணர்ந்து' என இரட்டித்துவந்தது. (3265)

Koviloor Digital Library

9. உண்ணுந் தன்மைய வூன் முறை தப்பிடி னுடனே
மண்ணி னின்றமா லியானையை வாயிடும் பசியார்
தண்ணி னீர் முறை தப்பிடிற் றடக்கையாற் றடவி
விண்ணின் மேகத்தை வாரிவாய்ப் பிழிந்திடும் விடாயர்.

(மற்றும் அவ்வீரர்),-உண்ணுந்தகுதியுடைய ஊன் உண்ணவேண்டிய வேளைக்குக் கிடைக்காது தவறுமாயின், உடனே பூமியில் (திசைக்காவலாக) நின்ற பெரிய யானைகளை வாயிலிட்டு உண்ணுதற்கு ஏற்ற பசியை யுடையவர்: குளிர்ந்த இனியநீர் குடிக்க வேண்டியவேளைக்குக் கிடையா விடின் (தமது) பெரியகையால் தடவி வானத்திலுள்ள மேகத்தை வாரி வாயிற் பிழிந்துகொள்ளுதற்கு ஏற்ற விடாயையுடையவர்;

மண்ணினின்ற மாலியானை-புவியில் எட்டுத்திசையிலுமுள்ள திக்கஜங்கள். (3266)

10. உறைந்த மந்தர முதலிய கிரிகளை யுருவ
எறிந்து வேல்நிலை காண்பவ ரிந்துவா லியாக்கை
சொறிந்து தீர்வுறு தினவினர் மலைகளைச் சுற்றி
அறைந்து கற்றமாத் தண்டின ரசனியி னார்ப்பார்.

(பின்னும் அவ்வீரர்கள், -பூமியில்) தங்கிய மந்தரம் முதலிய மலைகளை ஊடுருவுமாறுஎய்து (தம்முடைய) வேலின் கூரிய நிலைமையைச் சோதித்து அறிபவர்: இந்துவினால் தம்முடலைச் சொறிந்து தினவுதீரப்பெறுபவர்: (தாம் ஆயுதம் பயில்கையில்) மலைகளின்மீது சுற்றியறைந்து கற்றுக் கொண்ட பெரிய தண்டாயு தத்தை யுடையவர்; இடிபோன்று பெருஞ்சத்தஞ் செய்பவர்.

முதலிரண்டடிகட்கு-குளிர்ச்சி நீங்குமாறு பனியுறைந்துள்ள மந்தரம் முதலிய கிரிகளைத் துளைபடும்படி கையாற்குத்தி வெம்மை யுண்டாக்குப வரென்று, பொருள்காண்பாருமுளர்: இப்பொருளில், வேனிலைக் காண் பவர் என மிகும். இந்து-பிறைச்சந்திரன்: முழுமதியென்றே கொண்டு, சிப்பி கொண்டுசொறிதல்போல முழுமதி கொண்டு சொறிந்து என்பாருமுளர். ஈற்றடியில் மலைகளைச்சுற்றி வந்து அறைந்து என்றலும் ஒன்று. (3267)

11. சூலம் வாங்கிடிற் சுடர்மழு வெறிந்திடிற் சுடர்வாள்
கோல வெஞ்சிலை பிடித்திடிற் கொற்றவேல் கொள்ளின்
சால வான்தண்டு தரித்திடிற் சக்கரந் தரங்கின்
காலன், மால், சிவன், குமரன்என் றிவரையுங் கடப்பார்.

சூலாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டாலும் சுடருள்ள மழுவை யெறிந் தாலும், சுடருள்ள வாள் அழகியகொடியவில் இவைகளைக் கையிற் கொண்

Koviloor Digital Library

டாலும், வெற்றிபொருந்திய வேற்படையைக் கைக்கொண்டாலும், மிகவும் பெரிய தண்டாயுதத்தையேந்தினாலும், சக்கரப்படையைத்தாங்கினாலும், யமன், திருமால், சிவன், குமாரக்கடவுள் என்ற இவரையும் வெல்ல வல்லவர்.

இந்தச் சேனையிலுள்ள வீரர்கள் சூலம் முதலியவற்றைத் தாங்குவா ராயின், அந்தச்சூலம் முதலியவற்றைத் தாங்கும் யமன் முதலியோரையும் விஞ்சியிருப்ப ரென்க. சூலம்-காலனுக்கும் திருமாலுக்கும், மழு-சிவபெரு மானுக்கும், வாள் சிலை தண்டு சக்கரம் என்பன. வேல்- குமாரக்கடவுட்கும் உரியன. (3268)

12. ஒருவ ரேவல்ல ரோருல கத்தினை வெல்ல
இருவர் வேண்டுவ ரேழுல கத்தையு மிறுக்கத்
திரிவ ரேலுடன் திரிதரு நெடுநிலஞ் செவ்வே
வருவ ரேலுடன் கடல்களுந் தொடர்ந்துபின் வருமால்.

ஓருலகத்தினை வெல்வதற்கு ஒருத்தரே (போதுமான) வலியை யுடையவர்; ஏழுலகத்தையும் வெல்வதற்கு இருவரே வேண்டப்படுவர்; (அன்னார்) திரிவராயின் அவருடனே நெடு நிலமும் உடன்திரியும்: நேரேவருவராயின் (அவ்விசையால்) அவருடனே கடல்களும் தொடர்ந்து பின்வரும்: -ஆல்-தேற்றம். (3269)

13. சதுரங்க சேனைகளின் மிகுதி

மேக மெத்தனை விரிஞ்சன்றன் அண்டத்து விரிந்த
நாக மத்தனை நளிர்மணித் தேர்களு நானா
போக முற்றின எத்தனை அத்தனை புரவி
ஆக முற்றின எத்தனை அத்தனை யனிகம்.

பிரமனால் படைக்கப்பட்ட அண்டத்திற்குள் விரிந்த மேகம் எத்த னையோ, அத்தனை யானைகள் (அங்குள்ளன); ஒலிக்கின்ற மணிகளை யுடைய தேர்களும் மிகப்பல: (போரிற்) செல்லுமாறு தொழில் முற்றிய தேர்கள் எத்தனையோ, அத்தனை புரவிகள்: உடலில் (நல்லிலக்கணம்) நிரம்பினவான புரவிகள் எத்தனையோ, அத்தனை காலாட்படை.

பல அண்டங்கள் இருத்தலால் அவற்றினுளெல்லாமுள்ள மேகங்களை யெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்தால் எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவு யானைகள் அச்சேனையிலுள்ளன. அவ்வாறே தேர் புரவி காலாட்களும் உள்ளன என்றவாறு. யானைகளைப் போலவே தேர்கள் மிகப்பலவென்பார் 'நானா' என்றார். அனிகம்-இங்கு காலாட்படை. (3270)

Koviloor Digital Library

14. நால்வகைச் சேனைகளின் அலங்காரம்

இன்ன தன்மைய யானைதே ரிவுளியென் றிவற்றின்
பன்னு பல்லண மருமமற் றுறுப்பொடு பலவும்
பொன்னு நன்னெடு மணியுங்கொண் டல்லது புனைந்த
சின்ன முள்ளன வில்லின மெய்ம்முற்றுந் தெரிந்தால்.

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய யானை தேர் குதிரை என்ற இவற்றின் உடல்முழுதையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால், சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்க மேற்றவிசும் பல அவயவங்களுடனேமருமத் தானங்களும், பொன்னையும் சிறந்த பெரிய இரத்தினங்களையுங் கொண்டு புனைந்துள்ளனவன்றி, இந்தப்பொன்மணிகளினாலியலாத சின்னத்தை உடையன இல்லாதன வாயின; -பல்லணம் முதலிய யாவும் பொன்மணிகளினாலியன்ற சின்னத் தோடு அமைந்துள்ளன என்றவாறு, சதுரங்கங்களில் மூன்றைக் கூறியது, பதாதிக்கும் உபலட்சணம். சின்னம் அறுபட்டன இனி, சின்னம் சிறுமை எனக் கொண்டு சின்னமுள்ளன இல்லன எனினுமாம். (3271)

15. படைகளெழுப்பிய தூளியும் மதநீரும்

இப்பெ ரும்படை யெழுந்திரைத்து ஏகமே லெழுந்த
துப்பு நீர்த்தன தூளியின் படலமீத் தூர்ப்பத்
தப்பில் கார்நிறத் தவிர்ந்தது கரிமதந் தழுவ
உப்பு நீங்கிய தோங்குநீர் வீங்கொலி யுவரி.

இப்படிப்பட்ட பெரியசேனை எழுந்து ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு செல்ல,மேலேகிளம்பிய பவளத்தின் நிறத்தை யுடைய தூளியின் தொகுதி மேலிடத்தை மறைத்ததனால், குற்றமில்லாத மேகமும் (தனது) கருநிறம் நீங்கியது (செந்நிறத்தையடைந்தது); யானை மதம் பாய்ந்து கலந்ததனால், மிக்க நீரையும்பேரொலியையுமுடைய உப்புக்கடல், (தன்) உவர்ப்புச்சுவை நீங்கியது.

இந்தச்செய்யுளில் கார் தனதுகருநிறத்தை நீத்துச் செந்நிறத்தை யடைந்த தாகக் கூறியதும்,உப்புக்கடல் அத்தன்மை நீங்கிக் கரிமதச்சுவையையடைந் ததாகக் கூறியதும் பிறிதின்குணம் பெறலணியாம். இங்குத் தூளியின் மிகுதியும், யானைகளின் மிகுதியும் பெறப்படுவது வீறுகோளணியாகும். (3272)

16. மூலசேனைகள் புறப்பட்ட இலங்கை நகரின் வாயில் வருணனை

மலையும் வேலையு மற்றுள பொருள்களும் வானோர்
நிலையு மப்புறத் துலகங்கள் யாவையு நிரம்ப
உலைவு றாவகை யுண்டுபண் டுமிழ்ந்தபே ரொருமைத்
தலைவன் வாயொத்த இலங்கையின் வாயில்கள் தருவ.

Koviloor Digital Library

(மூலசேனையை) வெளியிடுவனவாகிய (இலங்கையின்) வாயில்கள், -மலையும் கடல்களும் மற்றுமுள்ள பொருள்களும் தேவர்களின் இருப்பிடமும், அப்புறமுள்ள உலகங்களும் ஆகிய யாவும் அழியாதபடி (தன் வயிற்றினுள்) நிரம்புமாறு முன்பு உண்டு (பின்னர்) உமிழ்ந்த பெரிய ஒப்பற்ற தலைவனான கடவுளது வாயையொத்தன; தலைவன் வாயொத்தது என்றபாடத்துக்கு, வாயில்கள் தலைவன் வாயொத்தது-ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்; இலங்கையின் ஒவ்வொருவாயிலும் திருமாலின் வாயையொத்த தென்க. (3273)

17. மூலசேனையின் மிகுதியும் வானரங்கள் இரிந்தோடினமையும்

கடம்பொ றாமதக் களிறுதேர் பரிமிடை காலாள்
படம்பொ றாமையின் நனந்தலை யனந்தனும் பதைத்தான்
விடம்பொ றாதுஇரி யமரர்போற் குரங்கின மிதிக்கும்
இடம்பொ றாமையுற் றிரிந்துபோய் வடகரை யிறுத்த.

கன்னத்தினின்று தங்காது பெருகுகின்ற மதநீரைக் கொண்ட களிற்று யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் நெருங்கிய காலாட்களும் என்ற இவற்றின் பார்த்தைப் பரவிய தலைகளையுடைய அநந்தனும் (தன்) படம் தாங்கமுடியாமையால் துடித்தான்; (பாற்கடலினின்று ஆலகாலவிஷம் தோன்றியபோது அவ்)விஷ வேகத்தைத் தாங்கமுடியாமல் நிலைகெட்டோடிய அமரர்போல், குரங்குக் கூட்டங்கள், (அரக்கரின் பெருஞ்சேனையைக் கண்டு அஞ்சித் தாங்கள்) ஊன்றி நிற்கின்ற இடத்தில் பொறுத்துக் கொண்டு நிற்க முடியாமையினால் நிலைகெட்டுப் போய் வடகரையில் தங்கின. (3274)

18. கவிக்கூற்று - யமனும் விதியும் தீவினையும் இலங்கையில் அரக்க வீரரை வேட்டையாடச் சென்றமை

ஆழி மால்வரை வேலிசுற் றிடவகுத் தமைத்த
ஏழு வேலையு மிடு வலை யரக்கரே யினமா
வாழி காலனும் விதியும்வெவ் வினையுமே மள்ளர்
தோழ மாமதில் இங்கை மால் வேட்டமேல் தொடர்ந்தார்.

சக்கரவாளகிரி வேலியாகச்சுற்றிநிற்க (இடையே) வகுத்து அமைத்துள்ள ஏழுசமுத்திரங்களினிடமும் வலையிடும் இடம்: அரக்கரே தொகுதியாக வுள்ள (வேட்டையாடும்) மிருகம், காலனும் விதியும் தீவினையுமே (வேட்டையாடும்) வீரர்: (இவ்வீரர் அரக்கரடைபட்டுள்ள) பெரியமதிலாற் சூழப்பட்ட இலங்கையாகிய தொழுவத்திற் பெரிய வேட்டைத்தொழிலில் தொடர்ந்து வந்தனர்.

Koviloor Digital Library

முற்றுருவகவணி. அரக்கச்சேனைவீரர் விரைவில் தொலைவரென்று விளக்கியபடி. வேலை-வேலையைக்கொண்ட இடம். இடுவலை-இடுகின்ற வலையைக்கொண்ட இடம். அரக்கரை 'மா' என்று கூறியதனால், அவர்கள் வாழிடத்தை 'தோழம்' என்றார்: தோழம்=தொழுவம்: கொட்டில்; இங்கே. மிருகங்கள் வாழுமிடமென்று பொருளைக் காட்டிற்று, வாழி-அசை. (3275)

19. பேரொலி தோன்றுதல்

ஆர்த்த வோசையோ வலங்குதே ராழியி னதிர்ப்போ
கார்த்திண் மால்கரி முழக்கமோ வாசியின் கலிப்போ
போர்த்த பல்லியத் தரவமோ நெருக்கினாற் புழுங்கி
வேர்த்த வண்டத்தை வெடித்திடப் பொலிந்தது மேன்மேல்.

நெருக்கினாற் புழுங்கிவேர்க்கின்ற அண்டத்தை வெடித் திடும்படி மேன் மேல் விளங்கித் தோன்றியது, (பதாதிவீரர்கள்) ஆரவாரித்த ஓசையோ? அசைந்து செல்லுகின்ற தேர்களின் சக்கரத்தின் அதிர்ப்பு ஒலியோ? கரிய வலிய பெரியயானைகளின் வீரிடும் முழக்கமோ? குதிரைகளின் கனைப் பொலியோ? (எல்லாவொலிகளையும்) மறைக்கின்ற பல்வகை வாச்சியங் களினொலியோ? -அப்போது பதாதிவீரர்களின் ஆர்ப்பு முதலியன, மிக்குத்தோன்றின என்றவாறு. பொருட்பின்வருநிலையணி. (3276)

20. சேனா சமுத்திரத்தின் வருணனை

வழங்கு பல்படை மீனது மதகரி மகரம்
முழங்கு கின்றதும் இரிதிரைப் பரியது முரசம்
தழங்கு பேரொலி கலிப்பது தறுகண்மா நிருதப்
புழுங்கு வெஞ்சினச் சுறவது நிறைபுடைப் புணரி.

நிறைதலையுடைய (அந்தச்சேனா) சமுத்திரம்,-விடுத்தற்கு உரிய பல படைக்கலமாகிய மீனைக்கொண்டது: மதயானையாகிய மகரம் (முதலை) முழங்கப்பெற்றது: மடங்குகின்ற அலையாகிய குதிரையையுடையது; முரசம் ஒலிக்கின்ற பேரொலியாகிய பேரோசையைக் கொண்டது. அஞ்சாமையையுடைய பெரிய நிருதராகிய மனம்புழங்குகின்ற கொடுங் கோபத்தையுடைய சுறாவையுடையது.

உருவகவணி. நிறைவு-நிறைதல். (3277)

21. இதுவும் அது

தசும்பிற் பொங்கி திரள்புயத் தரக்கர்தந் தானை
புசம்புல் தண்டல மிதித்தலிற் கரிபடு மதத்தின்
அசும்பிற் சேறுபட் டளறுபட் டமிழுமா லடங்க
விசும்பிற் சேறலிற் கிடந்ததவ் விலங்கன்மே லிலங்கை.

Koviloor Digital Library

குடம்போன்றுள்ள பொங்கிய திரண்ட புயங்களைக் கொண்ட அரக்கரின் சேனை, பசும் புல்லைக் கொண்ட குளிர்ந்த இடங்களை மிதித்தலாலும், யானைகளினின்று தோன்றுகிற மதநீர்ப் பெருக்காலும், வழுக்குநிலத்துச்சேறு போன்று அந்தச் சுவேல மலை மீதுள்ள இலங்கை முற்றிலும் குழை சேறு பட்டு அமிழ்ந்திடும்: ஆனால், (பலரும்) வானவழியிற் சேர்ந்திட்டதனால் (அழியாது) கிடந்தது.

சேனையிலுள்ளார் பலரும் வான்வழிசென்றதனால் இலங்கை குழை சேற்றிற்பட்டு அழியாது எஞ்சியதென, வருணணைமூலமாகச் சேனை மிகுதியை விளக்கியவாறு. (3278)

22. வானவர் அரக்கச்சேனையைப் பார்த்து நடுங்குதல்

படியைப் பார்த்தனர் பரவையைப் பார்த்தனர் படர்வான்
முடியைப் பார்த்தனர் பார்த்தனர் நெடுந்திசை முழுதும்
வெடியப் பார்ப்பதோர் வெள்ளிடை கண்டிலர் மிடைந்த
கொடியைப் பார்த்தனர் வேர்த்தனர் வானவர் குலைந்தார்.

வானவர்கள்-பூமியைப் பார்த்தனர்: (சேனைக்) கடலைப் பார்த்தனர்; பரவிய வானத்தினுச்சியைப் பார்த்தனர்; நெடிய திசை முழுதும் பார்த்தனர்: (எங்கும்) நெருங்கிய கொடிகளைக் கண்டனர்; சேனையில்லாதுபோகப் பார்க்கத்தக்கதொரு வெற்றிடத்தைக் கண்டிலர்; (உடல்) வேர்த்தவராய் நடுங்கினார்கள்.

வெடிதல்-சேனாசமுத்திரம் இல்லாதிருத்தல். (3279)

23. தேவர்கள் அரக்கச்சேனையைக் கண்டு வியந்து கூறுதல்

உலகின் நாமலா வுருவெலா மிராக்கத வுருவா
அலகில் பல்படைப் பிடித்தமர்க் கெழுந்தவோ அன்றேல்
விலகு நீர்த்திரை வேலையோ ரேழும்போய் விதியால்
அலகில் பல்லுருப் படைத்தன வோவென அயிர்த்தார்.

'உலகினுள் நாமல்லாத உருவங்களெல்லாம் இராக்கத வுருவாகி, எண்ணுக்கு அடங்காத பல படைக்கலங்களையேந்திப் போர்க்கு எழுந்தனவோ? அன்றேல், விலகுகின்ற நீரைக்கொண்ட திரையையுடைய கடல்களேழும் போய் விதியினால் அளவில்லாத பல உருவங்களைப் படைத்தனவோ?' என்று ஐயுற்றுக் கூறினர், (தேவர்கள்).

தேவர்கட்குத் தம்மைத் தவிர அரக்கச்சேனையே புலப்படுவதனால் 'நாமலாவுரு' என்றார். தற்குறிப்பேற்றவணி. (3280)

Koviloor Digital Library

மிகை: மூன்றி னூற்றினோ டாயிர முளவன வெள்ளம்
ஆன்ற தேர்பரி கரியவை யானையு மடங்கி
மூன்று லோகமு முற்றும்போய் முடிவுறு மென்ன
ஏன்று சென்றதவ் விராமன்மே லிராக்கதப் பரவை.

என்று ஒரு செய்யுள் காணப்படுகின்றது.

24-25. தேவர்கள் சிவபெருமானிடத்து அவ்வரக்கச் சேனையைப் பற்றி அஞ்சிக் கூறலைத் தெரிவிக்கும்

நடுங்கி நஞ்சடை கண்டனை வானவர் நம்ப
ஒடுங்கி யாங்கரந் துறைவிட மறிகில முயிரைப்
பிடுங்கி யுண்குவ ரியாரிவர் பெருமைபண் டறிந்தார்
முடிந்த தெம்வலி யென்றனர் ஓடுவான் முயல்வார்.

தேவர்கள், நஞ்சம்அடைந்த கண்டனான சிவனை நடுங்கியடைந்து, 'நம்பனே! யாங்கள் ஒடுங்கி மறைந்து வாழ்தற்கு உரிய இடத்தையறிகிலேம்: (இவர்களோ), உயிரைப் பிடுங்கி யுண்டிடுவர்: இவர்பெருமையை முன்னம் உணர்ந்தவர் யாவர்? எம்வலி (இன்று) முடிந்திட்டது' என்று கூறியவராய், ஓடுதற்கு முயல்பவரானார்கள்.

நஞ்சடைகண்டன்-கருத்துடையடைகொளியணி: முன்னர்ப்பாற் கடலினின்று எழுந்த ஆலகாலவிஷத்தினின்று காத்ததுபோல, இப்போது இவ்வரக்கக் கடலினால் தோன்றும் கொடுமையைக் காத்தற்கு ஏற்றவன் அப்பிரான் என்ற கருத்தை விளக்குதல் காண்க. (3281)

25. ஒருவ ரைக்கொல்ல வாயிர மிராமர்வந் தொருங்கே
இருப திற்றிரண் டாண்டுநின் றமர்செய்தா லென்னாம்
நிருத ரைக்கொல்வ திடம் பெறா விடையினின் றன்றோ
பொருவ திப்படை கண்டு தம் முயிர்பொறுத் தன்றோ.

(ஓடமுயன்றவர் அந்தச்சிவபிரானிடம் சற்றுத்தேறிப் பின்வருமாறு அபயம் வேண்டுவார்:- இவர்களுள்) ஒருத்தரைக் கொல்லவும் ஆயிரம் இராமர் ஒருங்கேவந்து இருபத்துநான்கு வருடம்நின்று போர்புரிந்தால்தான் என்னவாகும்? (அப்போதும் இவர்களுள் ஒருத்தரைக்கொல்லவும் முடியாது என்றபடி) மற்றும் அப்பிரான் நிருதரைக் கொல்வதென்பது, (நிற்க) இடம்பெற்று ஓரிடத்தில் நிலையாக நின்றாலல்லவோ (கைகூடும்? வெற்றிடமில்லாமல் இவர்கள் எங்கும் நிரம்பியுள்ளார்களே! மேலும், ஒருகால் எதிர்ப்பவர் நிற்க இடம்பெற்றாலும், இவ்வரக்கப்படைகளுடன்) போர்செய்வது, இவ்வரக்கப்படையைக் கண்களாற்கண்டு தம்முடைய உயிரைத் தாங்கும் வல்லமையைப் பெற்றபின்பு அல்லவோ (இயலும்?)

Koviloor Digital Library

இருபதிற்றிரண்டு-இரண்டு பன்னிரண்டு: இப்போது பதினான்கு வருஷம் வனவாசம் செய்ய வந்த ஸ்ரீராமன் பின்னும் இங்குத் தங்குவதாகக் கொண்டு இரண்டுவியாழவட்டம் (ஒரு வியாழவட்டம்-ஒருமுறை பன்னிரண்டு ராசிகளிலும் வியாழன் சென்றுவருங் காலமாகிய பன்னிரண்டு வருஷம்) பொருதாலும், இவர்களைச் சங்கரிக்க முடியாதென்ற கருத்தைக் காட்ட, 'இருபதிற்றிரண்டாண்டு' என்றது. இருபதிற்றிரண்டு என்பதற்கு-நாற்பது எனப்பொருள் கூறுவாரும், நாற்பத்துநான்கு என்று கூறுவாருமுளர். பெறா-பெற்று; உடன்பாட்டெச்சம். (3282)

26. 'இராமபிரான் யாவரையுஞ் சங்கரிப்பார்: நீர் அஞ்சற்க' என்று சிவபெருமான் கூறுதல்

என்றி றைஞ்சலு மணிமிடற் றிறைவனு மினிநீர்
ஒன்று மஞ்சலிர் வஞ்சனை யரக்கரை யொருங்கே
கொன்று நீக்குமக் கொற்றவன் இக்குல மெல்லாம்
பொன்று விப்பதோர் விதிதந்த தாமெனப் புகன்றான்.

என்றுகூறி(த் தேவர்கள்) வணங்கவும்,-நீலரத்தினம் போன்ற (கறுத்த) கண்டத்தையுடையவனான சிவனும், -(அத்தேவர்களை நோக்கி, இனி நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சாதீர்: அந்தக்கொற்றவன், வஞ்சகக்குணமுள்ள அரக்கரை ஒருசேரக் கொன்று நீக்குவான்; இந்த அரக்கக்குலத்தையெல்லாம் அழிக்கச் செய்வதாகிய ஊழானது (இங்கே-இவர்களைக்) கொண்டு வந்துள்ளதாம் என்று கூறினான். (3283)

27-28. வானரர்கள் மூலபலத்தைக் கண்டு அஞ்சியோடியமையைத் தெரிவிக்கும்

புற்றி னின்றுவல் லரவினம் புறப்படப் பொருமி
இற்ற தெம்வலி யெனவிரைந் திரிதரு மெலிபோல்
மற்றை வானரப் பெருங்கடல் பயங்கொண்டு மறுகிக்
கொற்ற வீரரைப் பார்த்தில திரிந்தது குலைவால்.

(பின்பு) புற்றிலிருந்து வலிய பாம்புக்கூட்டம் புறப்பட (அது கண்டு) வருந்தி 'எம்வலிமை ஒழிந்திட்டது' என்று விரைந்து நிலைகெட்டோடும் எலியைப் போல, அந்த வானரப்பெருஞ்சேனை (அரக்கரின் மூலபலத்தைக் கண்டு) அச்சங்கொண்டு மனங்குழம்பி, வெற்றிபொருந்திய வீரரான இராம லட்சுமணரையும் கருதாமல் நடுக்கத்தோடு நிலைகெட்டோடிற்று.

கொற்றவீரரைப் பார்த்தல்-இதுவரையில் வெற்றியே பெற்று வந்த இராமலட்சுமணரின் திறமையை நினைத்துப் பார்த்தல்: இது-அச்சம் ஒழிதற்கு ஏதுவாம். ''ஒலித்தக்காலென்னாமுவரி யெலிப்பகை, நாக முயிர்ப்பக் கெடும்'' என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. (3284)

Koviloor Digital Library

28. அணையின் மேற் சென்றசிலசில வாழியை நீந்தப்
புணைகள் தேடின சிலசில நீந்தின போன
துணைக ளோடும்புக் கழுந்தின சிலசில தோன்றாப்
பணைக ளேறின மலைமுழைப் புக்கன பலவால்.

சிலவானரங்கள், அணையின்மீது (ஏறிச்) சென்றன: சில வானரங்கள், கடலைக் கடப்பதற்குப் புணைகளைத் தேடின; சில வானரங்கள், (புணையை வேண்டாமல்) நீந்திப்போயின; சிலவானரங்கள், துணைகளோடும் போய் (நீந்தமாட்டாமல்) நீர்ச்சென்று அழுந்தின; சிலவானரங்கள், (கண்ணுக்குத்) தோன்றாமல் (எவருங்காணாதிருக்கும்படி) (இலைகளடர்ந்த) மரக்கிளை களிலேறின; பலவானரங்கள், மலைக்குகைகளிற் புக்கன.

'இரிந்ததுகுலைவால்' என்று கீழ்க்கூறியதை இதனால் விவரிக்கின்றார். (3285)

29. இரிந்த வானரங்களின் அச்சச் சொல்

அடைத்த பேரணை யளித்தது நமக்குயி ரழிவால்
உடைத்துப் போதுமா லவர்தொடர ராமலென் றுரைத்த
புடைத்துச் செல்குவர் விசும்பினு மென்றன போதோன்
படைத்த திக்கெலாம் பாய்ந்தன ரென்ற பயத்தால்.

'(கடலை) அடைக்குமாறு கட்டிய பெரிய அணையானது நமக்கு உயிரழிவை யுண்டாக்கிவிட்டது: (ஆகையால், நம்மை) அந்த அரக்கர் தொடராதபடி (அதனை) உடைத்துவிட்டுப் போவோம்' என்று சில வானரங்கள் கூறின; (சில வானரங்கள்), வானத்திலும் (நம்மை அரக்கர்) புடைத்துச் செல்வரென்றன: (சில வானரங்கள்) பிரமன் படைத்த திக்குக்களி லெல்லாம் (அரக்கர்) பாய்ந்துள்ளாரென்று அச்சத்தாற்கூறின.

இரிந்தபோது வானரங்கள் கூறியவற்றை இதனாற்கூறுகின்றார்: இனி, அணையிற் சென்றவானரங்களின் கூற்றாகக் கொள்ளுதலுமொன்று. இங்ஙன் கொள்ளுமிடத்து, பின்னிரண்டடிகள் கடலணையை உடையா மைக்குக் காரணம் தெரிவிக்கு மென்க. போதோன்-கமலத்தில் வீற்றிருப் பவன்: பிரமன். (3286)

30. சுக்கிரீவன் அநுமான் அங்கதன் இவர்கள் தவிர, மற்றையோர் நிலைகெட்டோடியமையை இராமன் காணுதல்

அரியின் வேந்தனு மனுமனு மங்கத னவனும்
பிரிய கிற்றில ரிறைவனை நின்றனர் பின்றார்
இரிய லுற்றனர் மற்றையோ ரியாவரு மெறிநீர்
விரியும் வேலையுங் கடந்தது நோக்கினன் வீரன்.

Koviloor Digital Library

'குரங்குகட்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவனும் அநுமானும் அங்கதனும் (என்ற இம்மூவரே) இராமனைப்பிரிந்து செல்லமாட்டாமல் பின்னிடாதவராய் நின்றார்; மற்றையோர்யாவரும், நிலைகெட்டு ஓடத்தொடங்கினா்; அலை வீசுகின்ற நீர்பரவப்பெற்ற கடலும் (தன்னிலையைக்) கடந்தது; (இவற்றை யெல்லாம்) மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் கண்டான்.

வானரர்கள் சென்றவிசையால் கடலும் நிலைகடந்த தென்க. (3287)

31-32. ஸ்ரீராமன் 'இப்படை வந்தவையென்?' என்று வினவ, விபீடணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

இக்கொ டும்படை யெங்குள தியம்புதி யென்றான்
மெய்க்கொ டுந்திறல் வீடணன் விளம்புவான் வீர
திக்க னைத்தினு மேழுமாத் தீவினுந் தீயோர்
புக்க ழைத்திடப் புகுந்துள திராக்கதப் புணரி.

'இந்தக்கொடும்படை எங்கே (இத்துணைக்காலம் இருப்பைப்பெற்றது? சொல்வாய்') என்றுவினாவினான் (ஸ்ரீராமன்); உண்மையான கொடிய வலிமையுள்ள விபீடணன் (பின்வருமாறு) விடைகூறுவானானான்:- 'வீரனே! எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஏழு பெரிய தீவுகளிலும் கொடிய தூதர் போயழைத்திட அரக்கரின் பெருந்திரள்வந்துள்ளது; -எல்லாத்திசைகளிலும் எல்லாத் தீவுகளிலும் சென்று தூதர்மூலமாக இராவணனாலழைக்கப்பட்டுச் சேனைக்கடல் வந்துள்ளதென்று விபீடணன் தெரிவித்தா னென்க. 'விபீடணன் விளம்புவான்' என்பதற்கு, 'அடிமலர் தொழுதவன் சொன்னான்' (33) என்று முடிபுகாண்க. ஏழுதீவு-நாவலந்தீவு முதலியன. (3288)

32. ஏழெ னப்படுங் கீழுள தலத்தினின் றேறி
ஊழி முற்றிய கடலெனப் புகுந்தது முளதால்
வாழி மற்றவன் மூலமாத் தானைமுன் வருவ
ஆழி வேறினி யப்புறத் தில்லைவா ளரக்கர்.

ஏழென்று சொல்லப்படுகின்ற கீழுள்ளஉலகத்தினின்று (இங்கு) ஏறி, யுகாந்தகாலத்தில் (உலகத்தைச்) சூழ்ந்த கடலைப்போலப் புகுந்த சேனைத் திரளும், (இங்கு) உள்ளது; முன்னே வருவது, அந்த இராவணனுடைய பெரிய மூலபலமாகும்: கொடிய அரக்கரின் (சேனா) சமுத்திரம், இனி அப்புறத்தில் வேறேயில்லை; வாழி முன்னிலையசை. கீழே தூதர் மூலமாக அழைக்கப்பட்டுப் பல திசைகளினின்றும், ஏழுதீவுகளினின்றும் அரக்கர் படை வந்தமை கூறி, இங்குமூலபலம் கீழுலகத்தினின்றும் வந்திருத்தலையும் அம்மூலப்படை முன்னும் மற்றப்படைபின்னுமாக அரக்கர் சேனா சமுத்திர மெல்லாம் அங்கிருத்தலையும் தெரிவித்தவாறு. (3289)

Koviloor Digital Library

33. இந்தச் சேனாசமுத்திரமெல்லாம் விரைவிலழிந் தொழியுமென்று தான் கருதுவதை விபீடணன் தெரிவித்தல்

ஈண்டிவ் வண்டத்தி லிராக்கத ரெனும்பெய ரெல்லாம்
மூண்டு வந்தது தீவினை முன்னின்று முடுக்க
மாண்டு வீழும்இன் றென்கின்ற தென்மதி வலியூழ்
தூண்டு கின்றதென் றடிமலர் தொழுதவன் சொன்னான்.

தீவினையானது நின்று முன்னேசெலுத்த, இவ்வண்டத்தில் இராக்கத ரென்று பெயர்படைத்த சேனையெல்லாம் இங்கே மூண்டுவந்தது; (ஆதலால்), வலியஊழ்வினை தூண்டுவதனால் இன்று (இந்தச் சேனைத் திரள்) மாண்டுவீழுமென்று என்புத்தி எண்ணுகின்றது என்று (ஸ்ரீராமன்) திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுது அந்தவிபீடணன் சொன்னான்;- ''ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்றுசூழினுந்தான் முந்துறும்'' என்ற திருக்குறள் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. (3290)

34. அஞ்சியோடிய வானரசேனையை அழைத்து வருமாறு ஸ்ரீராமன் அங்கதனுக்குக் கட்டளையிடுதல்

கேட்ட வண்ணலு முறுவலுஞ் சீற்றமுங் கிளரக்
காட்டு கின்றனன் காணுதி யொருகணத் தென்னா
ஓட்டின் மேற்கொண்ட தானையைப் பயந்துடைத் துஉரவோய்
மீட்டி கொல்லென வங்கத னோடினன் விரைந்தான்.

(விபீடணன் வார்த்தையைக்) கேட்ட பெருமையிற் சிறந்த ஸ்ரீராமனும், புன்சிரிப்பும் கோபமும் மூள, '(இவர்கள்படும்பாட்டை) ஒரு கணத்திற் காட்டுகின்றேன்: காண்பாய்' என்று சொல்லி, (பின்பு, அங்கதனை நோக்கி), 'வலியோனே! ஓட்டத்தை மேற்கொண்டுசென்ற (குரங்குச்) சேனையை அச்சம் நீக்கி மீட்பாயா?' என்ன, அங்கதன் (அச்சேனையை மீட்டுக்கொணர) விரைந்தோடலானான். -ஓட்டு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். (3291)

35. வானர சேனைத் தலைவர் மீண்டு வருதல்

சென்று சேனையை யுற்றனன் சிறைசிறை கெடுவீர்
நின்று கேட்டபின் நீங்குமி னெனச்சொல்லி நேர்வான்
ஒன்றுங் கேட்கில மென்றதக் குரக்கினம் உரையால்
வென்றி வெந்திறற் படைப்பெருந் தலைவர்கள் மீண்டார்.

(அங்கதன்) போய் (வானர சேனையை) யடைந்து, 'பற்பல பக்கங்களிலும் சிதறியோடுபவர்களே! நின்று (யான் சொல்வதைக்) கேட்டபின் (போக வேண்டுமென்று தோன்றினால்) போய்விடுங்கள்' என்று நல்வார்த்தையாகச் சொல்லி(ப் பின்னுஞ்) சொல்பவனானான்: 'நாங்கள் ஒன்றையுங் கேட்க

Koviloor Digital Library

மாட்டோம்' என்றது; அந்தக் குரங்கினம்; (ஆயினும் இவன்) பேச்சினால், வெற்றியையும் கொடியவலிமையையும் பெற்றிருந்த வானரச் சேனைப் பெருந்தலைவர்கள் (ஓடுவதினின்றும்) மீண்டார்; -நேர்தல்-சொல்லுதல்; ''நேர்தலாயிரத்து'' என்றதுங் காண்க. (3292)

36. அங்கதன் வினவ, நின்ற சேனாபதியர் தாம் ஓடிய காரணத்தை உரைக்கத் தொடங்குதல்

மீண்டு வேலையின் வடகரை யாண்டொரு வெற்பின்
ஈண்டி னார்கள் யென்குறித்து இரிவுற்ற தென்றான்
ஆண்ட நாயக கண்டிலை போலு நீ யவரை
மாண்டு செய்வதெ னென்றுரை கூறினர் மறுப்பார்.

(ஓடுவதினின்றும்) மீண்டு சமுத்திரத்தின் வடகரையில் அங்கே ஒரு மலையில் நெருங்கிநின்றவரான சேனாபதிகளை நோக்கி, 'என்ன கருத்துக் கொண்டு (நீங்கள்) நிலைகெட்டு ஓடியது?' என்று (அங்கதன்) வினாவினான்: 'ஆண்டநாயகனே! நீ அந்த அரக்கரைக் கண்டதில்லைபோலும்; (நாம்) மாண்டு செய்யப்போவது என்?'என்று (போர்க்குவருவதை) மறுப்பவராய்(ப் பின்வருமாறு) உரை கூறினார்கள்; -கூறுவதை, மேல் எட்டுக் கவிகளிற்காண்க. (3293)

37-44. சேனாதிபதிகள் கூறுவன

ஒருவ னிந்திர சித்தென வுள்ளவ னுளநாள்
செருவி னுற்றவை கொற்றவ மறத்தியோ தெரியிற்
பொருவின் மற்றவ ரிற்றில ரியாரொடும் பொருவார்
இருவர் விற்பிடித் தியாவரைத் தடுத்துநின் றெய்வார்.

இந்திரசித்து என்று பேர்படைத்துள்ளவனான ஒருவன் உள்ளநாளில், கொற்றவனே! போரில் நிகழ்ந்தவற்றை மறந்துவிட்டாயோ? ஆலோசிக்குமிடத்து, ஒப்புமையில் அவ்வரக்கர் (அவ்விந்திரசித்துக்குத் தோற்றவரல்லராய் யாவரொடும் பொருவார்; (இவ்வாறிருக்க), இருவீரர் விற்பிடித்து யாவரைத் தடுத்துநின்று எய்யவல்லர்?

ஒரு இந்திரசித்து பொருதபோது என்ன பாடுபடுத்தினான்! அவனைப் போன்ற பலகோடிவீரர் வந்திருக்கும்போது இவ்விருவீரர் என்ன செய்ய மாட்டுவரென்றே அஞ்சினோமென்றவாறு. (3294)

38. புரங்க டந்தவப் புனிதனே முதலிய பலவோர்
வரங்கள் தந்துல களிப்பவ ரியாவரு மாட்டார்
கரந்த டங்கின ரினிமற்றவ் வரக்கரைக் கடப்பார்
குரங்கு கொண்டுவந் தமர்செயு மானுடர் கொல்லாம்.

Koviloor Digital Library

வரங்களைக் கொடுத்து உலகத்தோரைக் காக்கின்றவராகிய திரிபுரத்தை வென்ற பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய அந்தச் சிவபெருமான் முதலிய தேவர்கள் யாவரும்,- முன்னிற்கமாட்டாராய் ஒளிந்து அடங்கி விட்டனர்: இனி, அவ்வரக்கரை வெல்பவர், வானரங்களைத் துணையாகக் கொண்டு வந்து போர்செய்கின்ற மானுடரோ?- இரண்டாமடியில், வரங்கள் தந்து எனப் பிரிக்க. (3295)

39. ஊழி யாயிர கோடிநின் றுருத்திர னோடும்
ஆழி யானுமற் றயனொடு புரந்தர னவனும்
சூழ வோடின ரொருவனைக் கொன்றுதம் தோளால்
வீழு மாசெய்ய வல்லரேல் வென்றியி னன்றே.

உருத்திரனோடு திருமாலும் மற்றும் பிரமனுடனே இந்திரனும் ஆயிர கோடி ஊழிக்காலம் பொருதுநின்று வெல்ல மாட்டாது, சூழவும் ஓடினராகி, (அன்னவர்) ஒருவனைத் தம்தோள் வலியாற் கொன்று வீழுமாறு செய்ய வல்லமையுடையரேல் வென்றியினும் நன்றேயாம்.

ஆயிரவூழிக்காலம் சிவபெருமான் முதலியோர் எதிர்நின்று பொருது ஒருவரைக்கொன்று வீழ்த்தவும் வல்லமையற்றவராவ ரென்றால்,இவ்விரு மானுடரால் அவ்வரக்கரை வெல்லுதல் கூடுமோ? (3296)

40. என்னப் பா!மற்றிவ் வெழுபது வெள்ளமு மொருவன்
தின்னப் போதுமோ தேவரின் வலியமோ சிறியேம்
முன்னிப் பாரெலாம் படைத்தவ னாளெலா முறைநின்று
உன்னிப் பார்த்துநின் றுறையிடக் குறையுமோ யூகம்.

என்ன ஆச்சரியம்! இந்த எழுபது வெள்ளம் வானரச் சேனையும் ஒருவன் தின்பதற்குத்தான் போதுமா? சிறியோமாகிய யாம் தேவர்களைக்காட்டிலும் வலிமைபடைத்துளோமோ? (இந்தச்சேனா) வியூகமானது,முறைநின்று ஆராய்ந்து உலகங்களை யெல்லாம் (முன்பு) படைத்தவனான பிரமதேவன் ஒருநாளெல்லாம் உன்னித்துப் பாத்துநின்று உறையிடுமாறு குறைந்த அளவையுடையதாகுமோ?

ஒருவன் தின்னுதல்-ஒருவனாலழிக்கப்படுதல் உறையிடக் குறைதல்-உறையிட முடியாதவாறு பேரளவுடையதாதல். பிரமனே உறையிட்டு எண்ணினாலும் எண்ணமுடியாதது இந்த அரக்கச்சேனை யென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து, உறையிடுதல்-பேரளவுள்ள பொருளை யெண்ணும் போது கணக்குத் தெரியுமாறு நூற்றுக்குஒன்று என இவ்வாறாகக் குறித்தல். என்னப்பா-வியப்புப்பொருளைக் குறிப்பிக்கும். (3297)

Koviloor Digital Library

41. நாய கன்தலை பத்துள கையுநா லைந்தென்று
ஓயு நெஞ்சின மொருவன்மற் றிவண்வந் திங்குற்றார்
ஆயி ரந்தலை யதற்கிரட் டிக்கைய ரையா
பாயும் வேலையிற் கூலத்து மணலினும் பலரால்.

நாயகன் ஒருவனுக்குத் தலை பத்துள்ளன; கையும் இருபது என்று (கருதி முன்பே) ஓய்கின்ற மனத்தையுடையவரானோம்: இப்போது இங்கு வந்துற்றாரோ, ஆயிரந்தலைகளையும், அதற்கு இரட்டிப்பான ஈராயிரங் கைகளையும் உடையார்; ஐயா! (அவர்கள் எண்ணிக்கையில் அலை) பாயப் பெற்ற கடற்கரையிலுள்ள மணலினும் பலராவர்: -இவர்களைப்பற்றி எம்மனம் ஓய்வதைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? என்பது குறிப்பு.

மிகப்பலருக்குக் கடல்மணலை யுவமைகாட்டுவதை ''நினைப்பான்புகிற் கடலெக்கரின் நுண்மணலிற்பலர்'' என்ற பெரியார் பாசுரத்திலுங் காண்க. (3298)

42. கும்பகன்னனென் றுளன்மற்றிங் கொருவன்கைக் கொண்ட
அம்பு தாங்கவு மிடுக்கில மவன் செய்த தறிதி
உம்ப ரன்றியே யுணர்வுடை யார்பிற ருளரோ
நம்பி நீயுமுன் தனிமையை யறிந்திலை நடந்தாய்.

கும்பகர்ணனென்றுள்ளவனான இங்கிருந்த ஒருவன் கையாண்ட அம்பைத் தாங்கவும் வலிமையற்றவராயிருந்தோம்; அவன் செய்தபோரை (நீ) அறிவாயே: (அவனைப்போற் பலர் இங்கிருக்கின்றார்களே): தேவர் களன்றியே உணர்வையுடையவர் பிறருளரோ? (அவர்களும், அஞ்சு கின்றார்களே): நம்பி! அறியாப் பிள்ளையாதலால், நீயும் தனிமையை யுடையவனாய் (இங்கு) நடந்து வந்தாய்.

நீ அறியாப்பிள்ளையாதலால், 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்ற பழ மொழிப்படி அச்சமின்றி இங்குவந்தாய்; அறிவு நிரம்பின பெரியோனா யின், நீயும் இவ்வாறு எங்களைக்கூவ வந்திருக்கமாட்டாய்; அச்சத்தினால் எங்கேனும் மறைந்து கிடப்பாய். (3299)

43. அனும னாற்றலு மரசன தாற்றலு மிருவர்
தனுவி னாற்றலுந் தம்முயிர் தாங்கவுஞ் சாலா
கனியுங் காய்களு முணவுள முழையுள கரக்க
மனித ராளினெ னிராக்கத னாளினென் வையம்.

அநுமன்வல்லமையும் சுக்கிரீவன்வல்லமையும் இருவீரரான இராம லட்சுமணரின் விற்களின் வல்லமையும் (அன்னவர்) தம்முயிரைத் தாங்கு வதற்கும் போதா: (அங்ஙனிருக்க, எங்களை எவ்வாறு அவர் காப்பார்? நாங்கள் கிட்கிந்தைக்குப் போவோமேயானால்), கனியும் காய்களுமாகிய

Koviloor Digital Library

உணவோ கிடக்கின்றன: (எதிரிகள் வந்து கொல்லாதபடி) மறைந்து வாழ மலைமுழைகளோ இருக்கின்றன: (நாங்கள் அங்கேபோய் வாழும் படி விடைதருவாய்): (இவ்)வையத்தை மனிதராண்டாலென்ன? இராக்கதனாண் டாலென்ன?

நாங்கள் மனிதரல்லோம்: அரக்கரல்லோம்: எமக்கு இருதிறத்தாராட்சியும் ஒன்றே: அங்ஙனிருக்க ஒருதிறத்தார் வெற்றி பெற்று ஆள உதவ அழைக்கின்றாயே! ஈதென்? என்பது குறிப்பு: ''இராமனாண்டாலென்ன, இராவணனாண்டாலென்ன'' என்ற பழமொழி இந்தச்செய்யுளின் ஈற்றடி யாற் கூறப்பட்டதாகும்: ஆகவே, இச்செய்யுள் உலகுவழக்குநவிற்சியணி யாம். வையம்-பூமி. (3300)

44. தாமுளா ரன்றே புகழினைத் திருவொடுந் தரிப்பார்
யாமு ளோமெனின் எங்கிளை யுள்ளதெம் பெரும
போமி னீரென்று விடைதரத் தக்கனை புரப்போய்
சாமின் நீர்என்றல் தருமமன் றென்றனர் தளர்ந்தார்.

தாமுளாரானா ரன்றே புகழினைத் திருவோடு தரிப்பவராவார்? யாங்களுளோமானாலன்றோ (எம்மாற் காக்கப்பட்டு) எம் தலைவ! எமது சுற்றமும் உள்ளதாகும்; காப்பவனே! (இளவரசே) நீங்கள் போங்களென்று (நீ எங்கட்கு) விடைதருதற்கு உரியை: நீர் சாமினென்றுகூறுதல் (உனக்குத்) தருமம் அன்று என்று (மனந்) தளர்ந்து கூறினார்கள்.

சுவரைவைத்துக்கொண்டே சித்திரமெழுதலாகும் அதுபோல, நாங்கள் நிலைத்த பிறகல்லவா எவ்வாறுசெய்யின் புகழுண்டாகுமென்று ஆலோசிக்க வேண்டும்? எங்கட்கே ஆபத்து நேர்கின்ற காலத்தில் உயிர் தப்ப ஓடி விடுவது பொருத்தமேயன்றிப் புகழைநாடி உயிரைவிடவோ? எம்முயிரை விட்டால், அதனால் எமதுகிளைஞரும் மாள்வரே! ஆகவே, நீர் சுகமாய்ப் போய் வாருங்களென்று எமக்கு விடைதருவதல்லாமல், சாகும்படி போர்க்கு வருக என்றல் இளவரசனான உனக்குத் தருமமாகாதென்றவாறு. (3301)

வேறு

45-49. அங்கதன் சாம்பவானிடம் ஓடுவது தகாதென்றற்குப் பலபடி நியாயங்காட்டித் தெரிவித்தல்

சாம்பனை வதன நோக்கி வாலிசே யறிவு சான்றோய்
பாம்பணை யமல னேமற் றிராமனென் றெமக்குப் பண்டே
ஏம்பல் வந்தெய்தச் சொல்லித் தேற்றினா யல்லை யோநீ
ஆம்பலம் பகைஞன் தன்னோ டயிந்திர மமைந்தோ னன்னாய்.

வாலிபுத்திரனான அங்கதன், -சாம்பவானுடைய முகத்தைப்பார்த்து, 'அறிவு ஒழுக்கங்களான் மிக்கவனே! ஆம்பல் மலருக்குப் பகைவனான

Koviloor Digital Library

சூரியனிடத்து ஐந்திரவியாகரணங் கற்றவனான அநுமானையொத்தவனே! நீ, ஆதிசேஷசயனத்திற் சயனித்துக்கொண்டுள்ள அமலனே! இந்த வீரனான ஸ்ரீராமனென்று எமக்கு முன்னமே மகிழ்ச்சி வந்து பொருந்தச்சொல்லித் தேற்றினாயல்லையோ? -மிக இளையவனான அங்கதன் யாவரினும் மூத்தோனான சாம்பவானுக்கு, ஓடலாகாமைக்குப் பலபடி காரணங் கூறுகின்றவாறு காண்க. ஏம்பல்-அங்கலாய்ப்புமாம். ஒடு-இடப் பொருளில் வந்தது. இச்செய்யுளிலுள்ள 'நோக்கி' என்பதுமேல் 49ஆம் செய்யுளில் ''என்னச் சொன்னான்'' எனமுடியும். (3302)

46. தேற்றுவாய் தெரிந்து சொல்லாற் றெருட்டியித் தெருளிலோரை
ஆற்றுவா யல்லை நீயு மஞ்சினை போலு மாவி
போற்றுவா யென்ற போது புகழென்னாம் புலமையென்னாம்
கூற்றின்வா யுற்றால் வீரங் குறைவரே இறைமை கொண்டார்.

ஆராய்ந்து (நய) மொழியால் இந்தத்தெளிவில்லாத வானரங்களைத் தெளிவுறுத்தித் தேற்றத்தக்க நீயும், ஆறுத லில்லாதவனாய் அஞ்சினாய் போலும்? (அன்றியும் உன்புலமையையும் புகழையும் போற்றாது) உயிரையே போற்றுபவனானாய் என்றபோழ்து புகழ்தான் என்னவாகும்? புலமை தான் என்னவாகும்? தலைமைகொண்டவர் (ஒருகால்)யமன் வாயிலே பொருந்தினாலும், (அதற்காகத் தம்) வீரம் குறையப்பெறுவரோ? -''தாமுளாரன்றே புகழினைத் திருவொடுந் தரிப்பார்'' என்ற சொல்லைக் கண்டித்துக் கூறியவாறு. (3303)

47. அஞ்சினாம் பழியும் பூண்டா மம்புவி யாண்டு மாவி
துஞ்சுமா றன்றி வாழ ஒண்ணுமோ நாண்மேற் றோன்றின்
நஞ்சுவா யிட்டா லன்ன வமுதன்றோ நம்மை யம்மா
தஞ்சமென் றணைந்த வீரர் தனிமையிற் சாதல்நன்றே.

(இப்போது நாம்) அஞ்சினோம்: (அஞ்சினமையால்) பழியையும் பூண்டோம்: அழகியபூமியில் (இப்போர்க்களத்தை விட்டு) எங்கு(ச் சென்றாலும், நம்முடைய) வாழ்நாள்மேல் (எமன்) தோன்றுவானாயின், ஆவி இறப்பதன்றி வாழமுடியுமோ? (நாம் இப்போது இராமபிரானோடு நில்லாது போய் விட்டால்) நஞ்சினை வாயிலிட்டாற்போன்ற அமிருதம் போல் ஆகுவோ மல்லோமோ? நம்மைத் தஞ்சமென்று சேர்ந்த வீரரைத் தனிமையாகி விட்டிட்டுப் போவதினும் (நாம்) சாதலே நல்லது; அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

நஞ்சுவாயிட்டாலன்ன வமுதன்றோ=அமிழ்து (என்று கருதி) வாயிட்டாலன்ன நஞ்சன்றோ-அமிழ்தென்றுகருதி வாயிலேயிட்ட நஞ்சு போல்வோமல்லவோ என்றவாறு. (3304)

Koviloor Digital Library

48. தானவ ரோடு மற்றைச் சக்கரத் தலைவ னோடும்
வானவர் கடைய மாட்டா மறிகடல் கடைந்த வாலி
ஆனவ னம்பொன் றாலே யயர்ந்தமை யயர்த்த தென்நீ
மீனலர் வேலை பட்ட துணர்ந்திலை போலு மேலோய்.

தானவரோடும் மற்றைச் சக்கரப்படையையுடையவனான திருமாலோடும் வானவர்கடையமாட்டாத (அலை) மடங்குகின்ற கடலைக் கடந்த வாலியானவன் (இராமபிரானுடைய) அம்பொன்றினாலே உயிர் சோர்ந்தமையை நீ மறந்ததென்? மேலோனே? (அவ்விராமபிரானுடைய அம்பினால்) மீன் விளங்குகின்ற கடல் அடைந்த நிலைமையை உணர்ந்தாயில்லை போலும்; -இப்போது அங்கதன் கூறுவது, எப்படிப்பட்டவர்க்கும் அழிவுகாலத்து .அழிவுவருமென்றும், இராமபிரான் வெற்றி பெறுவானென்றும் தெரிவிக்கும். (3305)

49. எத்தனை அரக்க ரேனுந் தரு்மமாண் டில்லை யன்றே
அத்தனை யறத்தை வெல்லும் பாவமென்ற றறிந்த துண்டோ
பித்தரைப் போல நீயு மிவருடன் பெயர்த்த தன்மை
ஒத்தில தென்னச் சொன்னான் அவனிவை யுரைப்ப தானான்.

அரக்கர் எத்தனை பேர் இருந்தாலும், தருமமென்பது அங்கே இல்லையன்றோ? மிகுதியாயுள்ள தருமத்தைப் பாவம் வெல்லுமென்பதும், அறிந்தது உண்டோ? (ஆகவே, அரக்கரழிவது திண்ணம்): பித்தரைப் போல நீயும் இந்த வானரர்களோடும் (இராமனுள்ள இடத்தை) விட்டுச்சென்ற தன்மை (உன்தகுதிக்கு) ஒத்ததாக இல்லை என்று சொல்லி முடித்தான்: அந்தச் சாம்பவான் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வதானான்; -அறம் வெல்லும் பாவந்தோற்கு மென்ப: ஆதலால், நமக்கே வெற்றி என்கிறான் அங்கதன், சாம்பவான் கூறுவனவற்றை, அடுத்து வருகவிகளிற் காண்க. (3306)

50-54. சாம்பவான் கூறுவன

நாணத்தாற் சிறிது போது நலங்கின னிருந்து பின்னர்
தூணொத்த திரடோள் வீர தோன்றிய வரக்கர் தோற்றம்
காணத் தானிற்கத்தானக் கறை மிடற் றவர்க்கு மாமே
கோணற்பூ வுண்ணும் வாழ்க்கைக் குரங்கின் மேற் குற்ற முண்டோ.

அப்போது சாம்பவான், நாணத்தினாலே சிறிது போழ்து மனம்வாடியவனாயிருந்து பின்பு, (அங்கதனைநோக்கிக் கூறுவான்): தூணையொத்த திரண்டதோளையுடைய வீரனே! (இப்போது) வந்துள்ள அரக்கரின் தோற்றத்தைக் காணவாவது (கண்டபின் அஞ்சியோடாது அவர் முன்னே) நிற்கவாவது விஷக்கறை கொண்ட கண்டத்தையுடையவனான அந்த உருத்திர மூர்த்திக்குத்தான் முடியுமோ? (அவ்வாறாயின்), உடற்கோணு தலை

Koviloor Digital Library

யுடைய மலரையுண்டுவாழும் வாழ்க்கையைக் கொண்ட குரங்குகள் (ஓடிப் போமென்றால் அவற்றின்) மேற் குற்றம் உண்டோ?

இச்செய்யுளிலுள்ள 'பின்னர்' என்பது, ''என்றெடுத்தெண் கின்றானைக் கிறையவனியம்பலோடும்'' என 55-ஆங் கவியோடு தொடரும். 'கோணல்' என்பதைப் பூவுக்கு அடைமொழியென்று கொள்ளலுமாம். சங்காரக் கடவுட் கும் இவ்வரக்கர்தோற்றம் அச்சம் விளைக்குமாயின், சபல சித்தமுள்ள குரங்குகள் அஞ்சியோடியதில் வியப்பென்னை? என்றவாறு: தொடர் நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி. (3307)

51. தேவரு மவுணர் தாமுஞ் செருப்பண்டு செய்த காலம்
ஏவரே யென்னாற் காணப் பட்டில ரிருக்கை யான
மூவகை யுலகி னுள்ளா ரிவர்துணை யாற்றல் முற்றும்
பாவக ருளரே கூற்று மிவருடன் பகைக்க வற்றோ.

தேவர்களும் அவுணர்களும் போர்செய்த காலத்தில் என்னாற் காணப் பட்டிலாதவர், எவர்? இருப்பிடமான மூவகை யுலகிலுமுள்ளாரில் இவ் வளவு வலிமை நிரம்பிய கொடியோருளரோ? யமனும் இவருடன் பகைக்க வல்லமையுடையதோ? (3308)

52. மாலியைக் கண்டேன் பின்னை மாலிய வானைக் கண்டேன்
காலநே மியையுங் கண்டே னிரணியன் றனையுங்கண்டேன்
ஆலமா விடமுங் கண்டேன் மதுவினை யனுச னோடும்
வேலையைக் கலக்கக் கண்டேன் இவர்க்குள மிடுக்கு முண்டோ.

மாலியைக் கண்டேன்: பின்னை மாலியவானைக் கண்டேன்: கால நேமியைக் கண்டேன்: இரணியனையும் கண்டேன்:கொடிய ஆலகால விஷத்தையும் கண்டுள்ளேன்: (கைடப னென்ற) தம்பியுடனே மதுவென் பானையும் கடலைக்கலக்குகையிற் கண்டேன்; இவ்வரக்கர்க்குள்ள வலிமை அவர்கட்கு உண்டோ? -மாலியவான் மாலி சுமாலியென்பவர்-பூர்விக ராட்சசர்: மாலியவான் கேகசியை விஸ்ரவ முனிவரிடம் ஏவி ராவணாதி யரைத் தோன்றச் செய்தவன். காலநேமி-நூறு தலைகளையும் நூறுகைகளை யும் படைத்த இவன் இரணியன் மகன்: தன் தந்தையைக் கொன்ற திருமாலி னிடம் போர் செய்யத் தொடங்க, திருமால் தலைகளையும் கைகளையும் சக்கரத்தால் அறுக்க, கபந்த ரூபமான அவனைக் கருடன் மார்பினால் வீழ்த்தினானென்ப. (மதுகைடபர்சரிதை), அதிகாயன் வதையில் 67 முதல் 10 செய்யுள்களாற் கூறப்பட்டுள்ளது. (3309)

53. வலியிதன் மேலே பெற்ற வரத்தினர் மாயம் வல்லோர்
ஒலிகடன் மணலின் மிக்க கணக்கின ருள்ள நோக்கிற்
கலியினுங் கொடியர் கற்ற படைக்கலக் கரத்த ரென்றால்
மெலிகுவ தன்றி யுண்டோ விண்ணவர் வெருவல் கண்டால்.

Koviloor Digital Library

(இவ்வரக்கர்கள்), இப்படிப்பட்ட பலத்துக்குமேலே வரமும் பெற்றவர்: மாயம்வல்லர்: ஒலிக்கின்ற கடலின் மணலைக் காட்டிலும் மிக்க பேரெண்ணி னராக உள்ளவர்; (இவர்களின்) மனத்தைப் பார்த்தாலோ, கலியினுங் கொடுமைகொண்டவர்: (அன்றியும்) கற்ற படைக்கலத்தைக் கையிற் கொண்டவர்: இவ்வாறானால், விண்ணோர் வெருவுவதையும் கண்டால், (குரங்குகளாகிய) நாம்மெலிவதல்லாமல் (வேறொருசெயல் நமக்கு) உண்டாகுமோ? (3310)

54. ஆகினு மையம் வேண்டா அழகிதன் றமரி னஞ்சிச்
சாகினும் பெயர்த்த தன்மை பழிதரு நரகிற் றள்ளும்
ஏகுது மீள வின்னு மியம்புவ துளதா லைய
மேகமே யனையான் கண்ணின் எங்ஙனம் விழித்து நிற்றும்.

இப்படியிருந்தாலும், சாவதாயிருந்தாலும், போருக்கு அஞ்சிப் பெயர்ந்த தன்மை, அழகியதன்று: (மேலும், இம்மையிற்) பழியை விளைக்கும் : (மறுமையில்) நரகத்திலே தள்ளும்: (இவ்விடயத்தில்) ஐயம்வேண்டா: (ஆதலால்), மீளச்செல்வோம். ஐய! இன்னும் சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உண்டு: (அது), மேகத்தை யொத்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய கண்முன்னே எங்ஙனம் விழித்து நிற்போம்? (என்பதே); .-அரக்கர் பெருஞ்சேனையைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிய நாங்கள் எமது வேந்தனான சுக்கிரீவனுக்குத் தலைவ னாகிய ராமபிரான் கண்முன்னே போய்நிற்பதற்கு நாணமாக இருக்கின்றதே என்றனன். (3311)

55. அந்தச் சாம்பவானுக்கு அங்கதன் சமாதானம் கூறுதல்

என்றெடுத் தெண்கின் றானைக் கிறையவ னியம்ப லோடும்
வன்றிறற் குலிச மோச்சி வரைசிற கரிந்து வெள்ளிக்
குன்றிடை நீலக் கொண்மூ அமர்ந்தென மதத்தின் குன்றின்
நின்றவ னளித்த மைந்தன் மகனிவை நிகழ்த்த லுற்றான்.

என்று கரடிச்சேனைக்குத் தலைவனான சாம்பவன் எடுத்துச் சொல்லுத லோடும், மிக்கவலிமையையுடைய வச்சிராயுதத்தை யோங்கி யெறிந்து மலைகளைச் சிறகரிந்து, வெள்ளிக்குன்றில் நீலநிறமுள்ள மேகமொன்று பொருந்தினாற் போல் மதத்தையுடைய மலைபோன்ற ஐராவதமென்ற யானையில் நின்றவனாகிய இந்திரனுக்குப் புதல்வனான, வாலியென்பானது மகனான அங்கதன் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; -சாம்பவான் கூறியதற்கு அங்கதன் மறுமொழி கூறுகின்றான். குன்று-யானைக்கு, உவமை யாகுபெயர். (3312)

Koviloor Digital Library

56-57. சாம்பவானுக்கு நாணம் நீங்க, அங்கதன் கூறுஞ் சமாதானம்

எடுத்தலுஞ் சாய்தல் தானு மெதிர்த்தலு மெதிர்ந்தோர் தம்மைப்
படுத்தலும் வீர வாழ்க்கை பற்றினர்க் குற்ற மேனாள்
அடுத்ததே யஃது அன்றியு மொன்று கூறக்
கடுத்தது கேட்டீர் நீருங் கருத்துளீர் கருதி நோக்கின்.

(நாமே) பகைவரை விஞ்சுதலும் தோற்றலும், பகைவர் எதிர்த்து நிற்றலும், எதிர்ந்தோரைக் கொல்லுதலும், வீரவாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்க்கு முன்னாள்தொடங்கி அடுத்ததே; அஃது இருக்கட்டும்: அன்றியும், ஒன்றுகூற விரைந்து அதுகேட்டு (இங்கு) இருந்துளீர்: (அதனால்), ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து நீரும் ஆராய்ச்சியுள்ளவரே: -ஆராய்ந்து தொழில் செய்வோர்க்கு அச்சத்திற்கு காரணமாயிருக்கையில் அஞ்சி விலகுதலும், சற்று ஊன்றிப் பார்த்தால் அச்சம் நீங்கியநிலையில் அஞ்சாது முனையில் வந்து கூடிநிற்றலும் இயல்பேயாதலால் நாண வேண்டுவ தில்லையென்று ஈற்று வாக்கியத்திற் போதரும். (3313)

57. ஒன்று நீ ரஞ்ச லைய யாமெலா மொருங்கே சென்று
நின்றுமொன் றியற்ற லாற்றேம் நேமியான் தானே நேர்ந்து
கொன்று போர் கடக்கு மாயிற் கொள்ளுதும் வென்றி யன்றேல்
பொன்றுது மவனோ டென்றான் போதலோ புகழன் றென்றான்.

நீர் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம். ஐய! யாமெல்லாம் ஒருங்கே சென்று நின்றும் ஒருசெயலும் இயற்றுதற்கு வல்லமையுடையோமல்லோம்: சக்கராயுதத்தையுடையவனாகிய திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமனே (சென்று பகைவரை) யெதிர்த்துக் கொன்று போரைக் கடப்பானாயின் வெற்றி கொள்ளுவோம்; அல்லாவிடின், அவனுடனே உயிரொழிவோம் என்று கூறியவனாய், (அப்பிரானை விட்டு) ஓடிப்போதலோ புகழன்று என்று கூறி முடித்தான். (3314)

58. சாம்பவான் சொற்படி வானரத் தலைவர் திரும்பி வர, மூண்ட அரக்கச் சேனைகளைக் கண்டு ஸ்ரீராமன் தம்பிக்குக் கூறத் தொடங்குதல்

ஈண்டிய தானை நீங்க நிற்பதென் யாமே சென்று
பூண்டவெம் பழியி னோடும் போந்தனம் போவ தென்னா
மீண்டனர் தலைவ ரெல்லா மங்கத னோடும் வீரன்
மூண்டவெம் படையை நோக்கித் தம்பிமேல் மொழிவ தானான்.

(அப்போது சாம்பவான்) 'நெருங்கியசேனை நீங்க நிற்பது குறித்து என்ன வியப்பு? யாமே (போர்க்களத்தை விட்டுச்) சென்று அதனாற் பூண்ட கொடிய பழியினோடும் (திரும்பி) வரலானோம்: (ஆகவே, யாவரும்)

Koviloor Digital Library

திரும்பிவரட்டும்' என்று கூற, தலைவரெல்லாம் (அழைத்த) அங்கதனோடும் திரும்பிவந்தனர்: மகாவீரனான ஸ்ரீராமன், மூண்டுள்ள கொடிய (அரக்கச்) சேனைகளைப் பார்த்துத் தம்பியினிடம் (பின்வருமாறு) கூறலானான்;

போவது-ஒருவகை வியங்கோள்: இனி, தொழிற்பெயராகக் கொண்டு, 'தக்கது' என்று ஒருமுற்றுவருவித்து உரைத்தலும் ஒன்று. மூண்ட வெம்படை என்றது-போரில் மூண்ட மூலபலத்தோடு கூடிய அரக்கர் சேனையை யென்க. 'தம்பி' மேல்மொழிவதானான்' என்பதற்கு- இளையபெருமாள் பிறகு சொல்வதானான் என்று உரைத்து, ''அத்த! நீ'' என்றபாடலை இலக்கு மணன் மொழியாக வுரைப்பினுமாம். சேனை மீண்டமை 235-ஆங் கவியிற் கூறப்படும். (3315)

59. ஸ்ரீராமன் நான் ஒருவனே இவ்வரக்கரையெல்லாம் கொல்வேனெனல்

அத்த!நீ யுணர்தி யன்றே யரக்கர்தா னவுண ரேதான்
எத்தனை யுளரென் றாலு மியான்சிலை யெடுத்த போது
தொத்துறு கனலின் வீழ்ந்த பஞ்செனத் தொலையுந் தன்மை
ஒத்ததோ ரிடையூ றுண்டென் றுணர்விடை யுதிப்ப தன்றால்.

இராமன் இலட்சுமணனை நோக்கிக்கூறுவான்:-'அத்தனே! அரக்கரென்ன, அவுணரென்ன (இவர்) எத்தனைபேர் உள்ளாரென்றாலும், (அவர்கள் யாவரும்), நான் வில்லையெடுத்து அம்புதொடுத்தபோது, திரளாகப் பொருந்திய நெருப்பிலே வீழ்ந்த பஞ்சுபோல அழியுந்தன்மையை நீ அறிவாயன்றே; (என்திறமைக்கு) ஏற்பதான ஓரிடையூறு உண்டென்று (என்) மதிக்குள் தோன்றுவது (எதுவும்) இல்லை.

'எதிர்ந்தவர் எல்லாரையும் ஒருங்கே என் வில்லினால் நான் மாய்ப்பேன் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை: என்திறமை உனக்குந் தெரிந்ததன்றோ!' என்று ஸ்ரீராமன் வானரர்க்குத் தெளிவுண்டாகத் தன்திறமையைப் பாராட்டிக் கூறினான். தன்னுடை ஆற்றலுணராரிடைத் தன்னைப் புகழ்தலும் தகு மன்றோ என்க. (3316)

60-62. ஓடிய வானர சேனையை மாருதி முதலியவரோடிருந்து பாதுகாப்பாயென்று ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுக்குக் கூறுதல்

காக்குந ரின்மை கண்ட கலக்கத்தாற் கவியின் சேனை
போக்கறப் போகித் தத்தம் உறைவிடம் புகுத லுண்டால்
தாக்கியிப் படையை முற்றுந் தலைதுமிப் பளவுந் தாங்கி
நீக்குதி நிருத ராங்கு நெருங்குவார் நெருக்கா வண்ணம்.

Koviloor Digital Library

காப்பவரில்லாமையைக் கண்ட கலக்கத்தினால் குரங்குச் சேனை (யுத்தத்திற்குச்) செல்லுதலொழிய ஓடிப்போய்த் தத்தம் வாழஉரிய இடங்களிற் புகுவதுண்டு: ஆதலால், (நான்) இந்த இராட்சச சேனையைத்தாக்கி முற்றவும் தலையைவெட்டி வீழ்த்துமளவும் (நீ) இந்தக் குரங்குச் சேனையைத் தாங்கி ஆங்கு நிருதர் நெருங்கிவந்து நெருங்காதபடி தவிர்ப்பாய். (3317)

61. இப்புறத் தினைய சேனை யேவியாண் டிருந்த தீயோன்
அப்புறத் தமைந்த சூழ்ச்சி அறிந்தவ னயலே வந்து
தப்புறக் கொன்று நீக்கி லவனையார் தடுக்க வல்லார்
வெப்புற கின்ற துள்ளம் வீரநீ யன்றி வில்லால்.

இவ்விடத்து இப்படிப்பட்ட சேனையை யேவிவிட்டு அங்கேயிருந்த தீயோனும் பொருந்திய சூழ்ச்சியையுடையவனுமான இராவணன், அப்புறத்தில் அயலேவந்து தவறுதலின்றி வானரப் படைகளைக் கொன்று நீக்கினால், வீரனே! அந்த இராவணனை நீயல்லது வில்லினால் தடுக்க வல்லவர் யாவர்? (இதுபற்றி) மனம் வருந்துகின்றது; (ஆதலால்). (3318)

62. மாருதி யோடு நீயும் வானரக் கோனும் வல்லே,
பேருதிர் சேனை காக்க என்னுடைத் தனிமை பேணிச்
சோருதி ரென்னின் வெம்போர் தோற்றும்நா மென்னச் சொன்னான்
வீரன்மற் றதனைக் கேட்ட இளையவன் விளம்ப லுற்றான்.

மாருதியுடனே நீயும் வானரத்தலைவனான சுக்கிரீவனும், விரைந்து சேனைகாக்கச் செல்லுங்கள்: என்னுடைய தனிமையைக் கருதி மனந்தளர் வீராயின், நாம் கொடும்போரில் தோற்போம் என்று மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் சொன்னான்: அதனைக்கேட்ட இளையபெருமாள் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான். (3319)

63. இலக்குமணன் இராமன் கூறியதையுடன்படுதல்

அன்னதே கரும மைய வன்றியு மருகே நின்றால்
என்னுனக் குதவி செய்த திதுபடை யென்ற போது
சென்னியிற் சுமந்த கையர் தேவரே போல யாமும்
பொன்னுடைய வரிவி லாற்றல் புறனின்று காண்டல் போக்கி.

(இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமனைநோக்கி), 'ஐயனே! அதுவே செய்யத்தக்க செயல்: அன்றியும் உன்னருகேநின்றால், அரக்கப்படை இது ஆன போது (பேரளவினதும் பெருவலிபடைத்ததுமாக இருத்தலால்), தேவரைப் போலயாமும் சென்னியிலே கூப்பியகையையுடையவராய்ப் பொற்கட்டையுடைய வில்லாற்றலைப் புறத்திலிருந்து பார்த்தலைத் தவிர்த்து, உனக்கு உதவிசெய்வது என்ன உள்ளது? (3320)

Koviloor Digital Library

64. அப்போது அநுமான் ஸ்ரீராமனிடம் தன் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தல்

என்றவ னேக லுற்ற காலையி னனும னெந்தாய்
புன்றொழிற் குரங்கெ னாதென் தோளின்மே லேறிப் புக்கால்
நன்றெனக் கருதா நின்றேன் அல்லது நாயி னேனுன்
பின்றனி நின்ற போதும் அடிமையிற் பிழைப்பி லென்றான்.

என்று சொல்லி அந்த இலட்சுமணன் போகத் தொடங்கியபோது, -அநுமான், (ஸ்ரீராமனைநோக்கி), 'எந்தாய்! புல்லியதொழிலையுடைய குரங்குஎன்று அவமதியாமல் என்தோளின் மேலேறிக்கொண்டு போரிற் புகுந்தால், நல்லதுஎன்று கருதுகின்றேன்: அல்லாவிடின், நாய்போற் கடைப்பட்டவனான நான் உன்பின்னே தனியேநின்றபோதும் அடிமையிற் பிழைப்பு இல்லாததாகும்' என்று (தன் எண்ணத்தைத்) தெரிவித்துக் கொண்டான்: -அநுமான் தான் வாகனமாகவேண்டும்: அன்றி அடிமையாக வாவது உடனிருக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீராமபிரானிடம் இதனால் தெரிவித்துக்கொள்கிறான். (3321)

65-66. இராமன் 'நீ இலட்சுமணனுக்குத் துணையாயிரு' என்று அநுமானுக்குக் காரணத்துடன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

ஐயநிற் கியலா துண்டோ விராவண னயலே வந்துற்று
எய்யும்விற் கரத்து வீரனிலக்குவன் தன்னோ டேற்றால்
மொய்யமர்க் களத்தி னுன்னைத் துணை பெறா னென்னின் முன்ப
செய்யுமா வெற்றி யுண்டோ சேனையுஞ் சிதையு மன்றே.

(இராமன் அநுமானை நோக்கிக் கூறுவான்:-) ஐயனே! உனக்கு முடியாத செயலும் உண்டோ? இராவணன் அருகிலேவந்து பொருந்தி, எய்கின்ற வில்லையேந்திய கையையுடைய வீரனான இலக்குமணனோடு எதிர்த்தால், (அப்போது) நெருங்கிய போர்க்களத்திலே உன்னைத் துணைபெறாமற் போனால், வலியவனே! பெறக்கூடிய பெருவெற்றி விளையுமோ? (அன்றியும்), குரங்குச்சேனையும் கெடுமல்லவோ? (3322)

66. **ஏரைக்கொண் டமைந்த குஞ்சி இந்திர சித்தென் பான்றன்**
பேரைக்கொண் டிருந்தமுன்னா ளிளையவன் றன்னைப் போக்கிற்று
ஆரைக்கொண் டுன்னாலன்றே வென்றதங் கவனை யின்னம்
வீரர்க்கும் வீர நின்னைப் பிரிகலன் வெல்லு மென்பேன்.

அழகைக்கொண்டு அமைந்த மயிர்முடியையுடைய இந்திரசித்து என்பவன் தன் போரைக் கொண்டிருந்த முன்னாளில் இளையவனை அனுப்பியது ஆரைக்கொண்டு? (உன் வலிமையில் நம்பிக்கைகொண்டேயல்லவா? (அக்களத்தில் அவனை வென்றது உன்னாலேயல்லவோ?) வீரர்க்கும்

Koviloor Digital Library

வீரனே! நின்னைப் பிரியாதவனாய் (அந்த இலட்சுமணன்) இன்னும் வெல்வானென்று கருதுவேன். (3323)

67. ஸ்ரீராமன் சொல்லியதைக் கேட்டு அநுமான் இளையபெருமாள் பின்னே செல்லுதல்

சேனையைக் காத்தென் பின்னே திருநகர் தீர்ந்து போந்த
யானையைக் காத்து மற்றை யிறைவனைக் காத்தெண் தீர்ந்த
வானையித் தலத்தி னோடு மறையொடும் வளர்த்தி யென்றான்
ஏனைமற் றுரைக்கி லாதா னிளவல்பின் னெழுந்து சென்றான்.

சேனையைக் காத்து, என்பின்னால் அழகிய அயோத்தியாபுரியினின்று நீங்கிப்போந்த யானைபோன்றவனான இளவலைப் பாதுகாத்து, மற்றைச் சுக்கிரீவனைப் பாதுகாத்து, மனவல்லமையைக் கடந்து நின்ற வானுலகத்தை இவ்வுலகத்தோடும் மறையோடும் வளரச்செய்வாய் என்றான்; மாறாக வேறு உரைக்கமாட்டாதவனாய், (அநுமான்) -இளவல்பின்னே எழுந்து போனான். (3324)

68. விபீணனையும் இலட்சுமணனுக்குத் துணை போகச் சொல்லுதல்

வீடண நீயு மற்றுன் தம்பியோ டேகி வெம்மை
கூடினர் செய்யு மாயந் தெரிந்தனை கூறிக் கொற்றம்
நீடுறு தானை தன்னைத் தாங்கினை நில்லா யென்னில்
கேடுள தாகு மென்றா னவனது கேட்ப தானான்.

'விபீடணனே! நீயும் உன் தம்பியோடு போகி வெம்மையுடையவராகிய அரக்கர் செய்கின்ற மாயத்தை ஆராய்ந்து கூறி, கொற்றம் நீடுறுகின்ற தானையைத் தாங்கிநில்லா யென்றால், தீமையுண்டாகும்' என்று (இராமன்) கூறினான்: அவன் அதுகேட்டு (அதன்படியே) நடப்பதானான்: -விபீடண னிடத்து இலட்சுமணனை 'உன் தம்பி என்று ஸ்ரீராமன் கூறிய அன்புமொழி, பாராட்டத்தகுந்தது; விபீடணனை தம்பியாக அங்கீகரித்தமையை விபீடண னடைக்கலப்படலத்து 146-ஆஞ் செய்யுளிற்காண்க. (3325)

69. சுக்கிரீவனாதிய யாவரும் இலட்சுமணனுக்குத் துணையாகச் செல்லல்

சூரியன் சேயுஞ் செல்வன் சொற்றதே யெண்ணுஞ் சொல்லான்
ஆரியன் பின்பு போனா னனைவரு மதுவே நல்ல
காரிய மென்னக் கொண்டார் கடற்படை காத்து நின்றார்
வீரியன் பின்னர்ச் செய்த செயலெலாம் விரிக்க லுற்றாம்.

Koviloor Digital Library

சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவனும் ஸ்ரீராமன் கூறியதையே மதித்துக் கூறிய சொல்லையுடையவனாகி இலக்குமணன் பின்னே போகலுற்றான்: யாவரும் அதுவே நல்லகாரிய மென்றுகொண்டார் களாய், கடல் போன்ற வானரப் படையைக் காத்துநின்றார்; வீரமுள்ளவனான ஸ்ரீராமன்-பின்பு செய்த செயலையெல்லாம் இனி விவரித்துச்சொல்லத் தொடங்கினோம். ஈற்றடி-கவிக்கூற்று. (3326)

70. இராமன் போர்க்கோலம் பூணுதல்

வில்லினைத் தொழுது வாங்கி யேற்றினான் வில்நாண் மேருக்
கல்லெனச் சிறந்த தேயுங் கருணையங் கடலே யன்ன
எல்லொளி மார்பில் வீரக் கவசமிட் டிழையா வேதச்
சொல்லெனத் தொலையா வாளித் தூணியும் புறத்துத் தூக்கி.

கருணைக்கடலான ஸ்ரீராமமூர்த்தி தாமே (கையால்) தொழுது வில்லை யெடுத்து வில்நாணியை யேற்றி, (பிறகு) மேரு மலைபோலச் சிறந்த தாயினும் (கவசத்தைவேண்டாததாயினும்) அந்த விளங்குகின்ற ஒளியை யுடைய (தனது) மார்பிலே வீரக்கவ சத்தையிட்டு, (ஒருவராற்) செய்யப் படாத வேதச்சொற்களைப் போலத் தொலையாத (எடுக்களடுக்கக் குறையாத) அம்புகளைக் கொண்ட தூணீரத்தையும் முதுகிலே கட்டி, (மூலப் படையின் முன்னணியைச் சேர்ந்தான்;அப்போது), ''கூசினபொடியா லெங்கும்'' என்று மேற் கவியில் முடியும்.

விஷ்ணுவின் வில்லாதலால், அதனைத் தொழுது வாங்கினான். ''அநந்தாவை வேதா:'' என்று வேதமே கூறுவதால், 'வேதச்சொல்லெனத் தொலையாவாளி' என்றார். அன்ன=அந்த. (3327)

71. அரக்கர் சேனையின் முன்னணி வந்து இராமனோடு பொருதல்

ஓசனை நூற்றின் வட்ட மிடை விடா துறைந்த சேனைத்
தூசிவந் தண்ணல் தன்னைப் போக்கற வளைந்து சுற்றி
வீசின படையு மம்பு மிடைதலும் விண்ணோ ராக்கை
கூசின பொடியால் எங்குங் குமிழ்த்தன வியோம கூடம்.

நூறு யோசனை தூரம் வட்டமாக இடைவிடாது பொருந்தின சேனையின் முன்னணிவந்து பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனைப் போக்கு இல் லாதபடிவளைந்து சூழ்ந்துகொண்டு வீசின படைக்கலங்களும் அம்புகளும் நெருங்கவும், தேவர்தம் உடல்கள் கூச்சமடைந்தன; அப்போது எழுந்த தூளி யால் ஆகாயத்தினிட மெங்கும் குமிழிகொண்டாற்போலாயின (பரவின); -பொடியால் என்பதற்கு-மயிர்ப்பொடிப்பினாலென்றுமாம். (3328)

Koviloor Digital Library

72. இமையோர் இராமனை யேத்துதல்

கண்ணனே எளியே மிட்ட கவசமே கடலே யன்ன
வண்ணனே யறத்தின் வாழ்வே மறையவர் வ்லியே மாறாது
ஒண்ணுமே நீய லாதோ ரொருவர்க்கிப் படைமே லூன்ற
எண்ணமே முடித்தி யென்னா ஏத்தின ரிமையோ ரெல்லாம்.

(அப்போது) தேவர்களெல்லாம், -'கண்ணனே! எளியவராகிய எங்கட்குப் பாதுகாப்பாகப்பொருந்திய கவசமே! கடலையொத்த நிறத்தை உடையவனே! அறத்தின்வாழ்வே! மறையவர்க்கு வலிமையாகியிருப்பவனே! நீயல்லாத எவரேனும் ஒருவர்க்குப் பின்வாங்கிடாமல் (முதுகுகாட்டியோடாமல்) இப்படை மேல் எதிர்த்தல் ஒண்ணுமோ? (எம்முடைய) எண்ணத்தை (இராட்சச சங்காரத்தை) நிறைவேற்றுவாய்' என்று சொல்லித் துதித்தார்கள்: கண்ணன்-கண்ணாகுபவன். (3329)

73. முனிவர் அஞ்சி 'ஸ்ரீராமன் வெல்க' என்று ஆசி கூறுதல்

முனிவரே முதல்வ ராய வறத்துறை முற்றி னோர்கள்
தனிமையு மரக்கர் தானைப் பெருமையுந் தரிக்க லாதார்
பனி வரு கண்ணர் விம்மிப் பதைக்கின்ற நெஞ்சர் பாவத்து
அனைவருந் தோற்க அண்ணல் வெல்கவென் றாசி சொன்னார்.

முனிவரே முதல்வராகிய அறத்துறையில் நிரம்பி நிற்பவர், -(ஸ்ரீராமனுடைய) தனிமையையும் அரக்கரின் சேனைப் பெருமையையும் (கண்டு) தரிக்கமாட்டாதவராய், நீர்த்துளி வருகின்ற கண்களையுடையவரும் விம்மிப் பதைக்கின்ற நெஞ்சையுடைய வருமாகி, 'பாவத்தையுடைய அனைவரும் தோற்க; அண்ணல் வெல்க' என்று வாழ்த்துக்கூறினார்கள். (3330)

வேறு

74. மற்றுமுள்ள தேவராதியரும் இராமனை வாழ்த்துதல்

மற்றும் வேற றத்துள் நின்ற வான நாட னைத்துளோர்
கொற்ற வில்லி வெல்வ வஞ்ச மாயர் வீக குவலயத்து
உற்ற தீமை தீர்க வின்றோ டென்று கூறி னார் நிலம்
துற்ற வெம்ப டைக்கை நீச ரின்ன இன்ன சொல்லினார்.

மற்றும் வேறாக அறத்துள்நின்ற வானநாட்டில் முற்றவுள்ளவரெல்லாம், -'வெற்றிபொருந்திய வில்லாளியான ஸ்ரீராமன் வெல்க; வஞ்சனையுள்ள மாயாவிகள் அழிக; பூமியிற் பொருந்திய தீமை இன்றொடு தீர்க' என்று கூறினார்கள்; நிலத்து நெருங்கிய கொடியபடைக்கலமேந்திய கையையுடைய நீசர்கள் இவ்வாறு இவ்வாறு கூறலானார்கள்: -அரக்கர்கள்

Koviloor Digital Library

கூறியவற்றை மேல் மூன்று கவிகளிற் காண்க. இச்செய்யுள் அனேக பிரதிகளிலில்லை. (3331)

75-77. இராமன் தைரியத்தைக்கண்டு அரக்கர் வியந்து கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

இரிந்த சேனை சிந்தி யாரு மின்றி யேக நின்றுநம்
விரிந்த சேனை கண்டி யாது மஞ்ச லின்றி வெஞ் சரம்
தெரிந்து சேவ கன்றி றம்ப லின்றி யெய்து செய்கையான்
புரிந்த தன்மை வெற்றி மேலு நன்று மாலி பொய்க்குமோ.

நிலைகெட்டோடிய சேனை சிதறி எவருமில்லாமற் போய்விடவும், நம்முடையபரந்த சேனையைக்கண்டு சிறிதும் அஞ்சுதலின்றி(த் தான்) தனித்து நின்று கொடிய அம்புகளை ஆராய்ந்து இந்த வீரன் மாறுபடுதலின்றி எய்து (பொருகின்ற) செய்கையால், (இவனது இச்) செய்கை வெற்றியினும் மேம்பட்டதே: மாலி பொய் கூறுவானோ?

நம்மைக்கண்டமாத்திரத்து வானரசேனைகளெல்லாம் ஓடிச் சிதறிவிடவும் தான் மனத்திடம் குறைதலின்றி நம்மோடு எதிர்த்து நிற்கின்றான்: இவன் வெல்லவேணுமென்பதும் இல்லை: இவனது இச்செய்கையே வெற்றியை விட மெச்சத்தக்கது: இவன் திறமை குறித்து மாலி முன்பு பாராட்டிக்கூறியது சிறிதும் பொய்படாதென்று இராக்கதர் கூறினாரென்க. மாலி=மாலியவான். இராமன் திறமையை மாலியவான் கூறியதைப் படைக்காட்சிப் படலத்துக் காண்க. எய்துபுரிந்த என்க. (3332)

76. புரங்க ளெய்த புங்க வற்கு முண்டு தேர்பொருந்தினார்
பரந்த தேவர் மாய னம்மை வேர றுத்த பண்டைநாள்
விரைந்து புள்ளின் மீது விண்ணு ளோர்க்க ளோடு மேவினான்
கரந்தி லந்த னித்தொ ருத்த னேரும் வந்து காலினான்.

முப்புரத்தை எய்தழித்த பரமற்கும் (பூமியாகிய) தேர் உண்டு. பரவிய தேவர் துணையாகப் பொருந்தினார்; மாயன் நம்மை வேரறுத்த முன்னாளில் கருடப்புள்ளின்மேல் தேவர்களோடும் விரைந்து பொருந்தினான்: (இப்போதோ) தனித்த ஒருத்தன் ஒளியாதவனாய்க் காலினால்வந்து நம்மை எதிர்க்கின்றான்: -நேரும்-முற்று. வேற்றுமையணி. (3333)

77. தேரு மாவு மியானை யோடு சீய மியாளி யாதியா
மேரு மானு மெய்யர் நின்ற வேலை யேழின் மேலவால்
வாரும் வாரு மென்ற ழைக்கு மானி டற்கிம் மண்ணிடைப்
பேரு மாறு நம்மி டைப்பி ழைக்கு மாறு மெங்ஙனே.

தேரும் குதிரைகளும் யானையுடன் சீயமும் யாளியும் ஆதியாக மேருவையொத்த மேனியையுடைய காலாள் வீரருடன் நின்றசேனைகள்,

Koviloor Digital Library

ஏழுகடல்களினும் மிக்கனவாய் உள்ளன; (அப்படியிருக்கவும்) 'வாருங்கள், வாருங்கள்' என்று அழைக்கின்ற மானுடற்கு இந்தப்பூமியில் தப்பிப்போகும் வகையும் நம்மிடத்து உயிருய்யும்வகையும் எங்ஙனே? -ஆல்-தேற்றம். (3334)

78. இராமன் வில் நாணொலியை எழுப்புதல்

என்று சென் றி ரைத்தெ ழுந்தொர் சீய ஏற டர்த்ததைக்
குன்று சூழ்வ ளைத்த போற்றொ டர்ந்த சேனை கூடலும்
நன்றி தென்று ஞால மேழு நாக மேழு மானுதன்
வென்றி வில்லை வேத நாத னாண் எறிந்த வேலைவாய்.

என்று (தம்முட்) சொல்லியவண்ணம் (அரக்கர்) சென்று ஆரவாரித் தெழுந்து, (தனியே) ஓர் ஆண்சிங்கம் பொருததை யானைகள் சூழ வளைத்ததுபோலத் தொடர்ந்தசேனை (இராமனைச்) சுற்றிக்கொள்ளுதலும், 'இது நன்று' என்றுசொல்லி, கீழேழுலகமும் மேலேழுலகமும் ஒப்பாகப் பெற்ற (பெரும்பாரமமைந்த) தன்னுடையவெற்றிவில்லை வேதநாதன் நாணெறிந்தபோதில்- 'புலர்ந்த' என மேற்கவியோடு முடியும். குன்று- உவமவாகு பெயரால், யானையைக் காட்டிற்று. (3335)

79-80. அரக்கச் சேனையில் துர்நிமித்தந் தோன்றியமை கூறும்

கதம்பு லர்ந்த சிந்தை வந்த காவன் யானை மாலொடு
மதம்பு லர்ந்த நின்ற வீரர் வாய் பு லர்ந்த மாவெலாம்
பதம்பு லர்ந்த வேக மாக வாள ரக்கர் பண்புசால்
விதம்பு லர்ந்த தென்னில் வென்ற வென்றி சொல்ல வேணுமோ.

காவலாகவந்த யானை-மதமயக்கத்தோடு மதமும் மாறிவிட்டன; மனத்திற் பொங்கிவந்த கோபமும் மாறிவிட்டன; (அங்கு) நின்ற வீரரின் வாய் புலர்ந்தன; குதிரைகளெல்லாம், கால்வேகம் குறைந்தன; மாகம் போன்ற பெருந்தோற்றமுடைய கொடிய அரக்கரின் (போர்செய்யும்) பண்புமிக்க நிலைமையும் மாறி விட்டதென்றால், (இராமபிரான்) வென்ற வென்றியின் தன்மையைச் சொல்லவேண்டுமோ!

வேகம்ஆக அரக்கரின் போர்ப்பண்பு சான்றவிதம் என்றும் உரைக்கலாம். வென்ற வென்றி சொல்லவேணுமோ என்பதற்கு- இங்ஙனம் அரக்கர் பக்கத்துத் தீநிமித்தந்தோன்றியதனால் அவர்களின் வெற்றியைப்பற்றி நாம் கூறவேண்டியதில்லை யென்றலும் ஒன்று. மாகம்=மஹாகம்: பேராகாயம். (3336)

Koviloor Digital Library

**80. வெறித்தி ரிந்த வாசி யோடு சீய மாவு மீளியும்
செறிந்த மைந்த சில்லி யென்னு மாழி கூடு தேரெலாம்
முறித்தெ றிந்து முந்த யானை வீசு மூசு பாகரைப்
பிறித்தி ரிந்து சிந்த வந்தொ ராகு லம் பி றந்ததால்.**

சிங்கமும் பேய்களும், திகைத்து நிலைகெட்டோடிய குதிரையுடனே (தாம்) கட்டப்பட்டிருந்த சில்லியென்னப்படும் சக்க ரங் கூடியதேரை யெல்லாம் முறித்தெறிந்து முற்பட்டுப்போகவும், யானைகள் (அங்குசத்தை) வீசுகின்ற நெருங்கிய பாகரை உயிர் போக்கி நிலைகெட்டுச் சிதறவும், (அங்கே அரக்கச்சேனையில்) ஒரு கலக்கமான நிலை வந்து தோன்றிற்று. (3337)

81-82. ஸ்ரீராமன் துர்நிமித்தந் தோன்றிய அரக்கச்சேனையின் மீது அம்பு ஏவுதல்

**இந்நி மித்த மிப்ப டைக் கி டைந்து வந்த டுத்ததோர்
துந்தி மித்த மென்று கொண்டு வானு ளோர்கள் துள்ளினார்
அந்நி மித்த முற்ற போத ரக்கர் கண்ண ரங்கமேல்
மின் னிமிர்த்த வன்ன வாளி வேத நாதன் வீசினான்.**

இந்த நிமித்தங்கள் இந்த (இராக்கத) சேனைக்கு இடையூறுவந்து அடுத்த தாகிய ஒப்பற்ற துன்னிமித்தமென்று (மனத்துக்) கொண்டு வானுளோர்கள் துள்ளினார்கள்; அத்தீ நிமித்தங்கள் தோன்றியபோது அரக்கர்வருந்த, அவர்மேல் மின்னலை நிமிர்த்தாலொத்த அம்புகளை வேதநாதனாகிய ஸ்ரீராமன் எறிந்தான்; -கண்ணரங்க, கண்-தமிழுபசருக்கம். (3338)

**82. ஆளி மேலு மாளின் மேலு மானை மேலும் ஆடன்மா
மீளி மேலும் வீரர் மேலும் வீரர் தேரின் மீதினும்
வாளி மேலும் வில்லின் மேலு மண்ணின்மேல் வளர்ந்தமாத்
தூளி மேலு மேற ஏற வீரன் வாளி தூவினான்.**

வீரனான ஸ்ரீராமன், காலாட்களின்மீதும் ஆனை மேலும் ஆடுந்தன்மை யுள்ள குதிரைமேலும், (தேர்களிற் பூட்டிய) யாளிமேலும், பேய்களின் மேலும், (தேரையோட்டுகின்ற) வீரர் மேலும், வீரரேறிய தேரின்மேலும், (அவர்கள் எய்த) அம்புகளின் மேலும், (அம்புகளைச் செலுத்திய) வில்லின் மேலும், (சேனைபுடை பெயர்ச்சியால்) பூமியின்மீது பெருகித் தோன்றிய மிக்கதூளிகளினும் மேன்மேலும் மிக அம்புகளைத்தூவினான்.

சேனைகளின் புடைபெயர்ச்சியால் மண்தூளி மேன்மேலும் மிகுவதா யிற்றென்க. இராமனெய்த அம்புகளின்மிகுதியை விளக்க 'தூளியினும்மிக அம்பு தூவினான்' என்றார். இனி, மிகுதியாக அம்பு தூவியதை தூள்பறக்க எய்தானென்ற வழக்குபற்றிக் கூறினதாகக் கொள்வாருமுளர். (3339)

Koviloor Digital Library

83-98. அரக்கர் சேனைகள் பட்ட வகை

மலைவி ழுந்த வாவி ழுந்த மான யானை மள்ளர்செந்
தலைவி ழுந்த வாவி ழுந்த தாய வாசி தாளறும்
சிலைவி ழுந்த வாவி ழுந்த திண்ப தாகை திங்களின்
கலைவி ழுந்த வாவி ழுந்த வெள்ளெ யிற்ற காடெலாம்.

சீற்றமுள்ள யானைகள், -மலைவிழுந்தவாறு விழுந்தன; தாவின குதிரைகள், -வீரர்களின் செந்தலை விழுந்தவாறு விழுந்தன; அடியற்ற விற்கள் விழுந்தவகையாக வலிய பெருங்கொடிகள் விழுந்தன; வெள்ளிய கோரப்பற்களின் தொகுதியெல்லாம், திங்களின்கலைகள் விழுந்தவகையான் விழுந்தன.

முதலடியிலும் நான்காமடியிலும் வந்துள்ள மலை திங்களின் கலை யென்பன-அப்பிரகிருதமான உபமானங்கள். மற்றை யிரண்டடிகளிலுள்ள மள்ளர் தலை, தாளறுஞ்சிலை என்பன-வர்ண்யங்களான உபமானங்கள். பதாகை-பெருங்கொடி. (3340)

84. வாடை நாலு பாலும் வீச மாக மேக மாலைவெங்
கோடை மாரி போல வாளி கூட வோடை யானையும்
ஆடன் மாவும் வீரர் தேரு மாளு மாள்வ தானவால்
பாடு பேரு மாறு கண்டு கண்செல் பண்பு மில்லையால்.

நாற்புறத்திலுமாகக் காற்றுச் சுழற்றியடிக்கப் பெரிய வானத்திலுள்ள மேகவரிசைகள் கொடுங்கோடையிற் பெய்யும் மாரி போல இராமசரம் மிகுதியாகக்கூடுவதனால்,-நெற்றிப்பட்டமணிந்த ஆனைகளும் வலிய குதிரைகளும் வீரரின் தேர்களும் பதாதிகளும் மாள்வதாயின: (அங்ஙனம் மாள்வதனால்) பக்கத்தே பெருகிச் சென்ற (உதிரமயமான) ஆற்றைக் கண்டு கண்செல்கின்ற பண்பும் இல்லையாயின.

இறந்த பிராணிகளி னுடலினின்று கண்கொண்டு பார்க்கமுடியாதபடி வெகுகோரமாக இரத்தநதி பெருகலாயிற்றென்றவாறு. ஆடல் அடல் என்பதன் நீட்டல்: விகாரங்கொள்ளாமல், ஆடல் ஆடுந்தன்மையுள்ள எனினுமாம். (3341)

85. விழித்த கண்கள் கைகள் மெய்கள் வேற லைக்க ழுத்தினில்,
தெழித்த வாய்கள் செல்ல லுற்ற தாள்கள் தோள்கள் செல்லினைப்,
பழித்த வாளி சிந்த நின்று பட்ட வன்றி விட்ட கோல்
கழித்த வாயு தங்க ளொன்று செய்த தில்லை கண்டதே.

(இராமபிரானைச் சினந்து) விழித்த கண்களும் (தாக்க ஓங்கிய) கை களும் (மேல்விழுந்து அமுக்கமுயன்ற) உடல்களும் கழுத்தின் மேலிருந்து வெல்லுதலைப் பழித்த வாய்களும் (கிட்டித்தாக்க) நடக்கலுற்ற தாள்களும்

Koviloor Digital Library

(மோதித்தாக்கமுயன்ற) தோள்களும் ஆகியவை, -(மேகத்தைப் பழித்த (மேகத்தினும் மிகுதியாகப் பொழிகின்ற) அம்புகளை (ஸ்ரீராமன்) தூவ அழிந்து நின்றனவன்றி, அவ்வீரர் விட்ட அம்பும் (உறை) கழித்த ஆயுதங் களும் (ஸ்ரீராமனை) ஒன்றுசெய்யக் கண்டதில்லை.

ஸ்ரீராமனை அரக்கர்படைக்கலமும் அம்புகளும் ஒன்றுஞ் செய்ய மாட்டாவாயினவென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். ஸ்ரீராமன் வீரம் கண்கூடாகத்தெரிவதனால், மனப்பூர்வமாகவன்றி வெளிக்குப் பழித்தன வென்பார் 'வேறலைக்கழுத்தினில் தெழித்த வாய்கள்' என்றாரென்னலாம்: வேறல்-வெல்லுதல். (3342)

86. தொடுத்த வாளி யோடு வில்து ணிந்து வீழு முன்றுணிந்து
எடுத்த வாள்க ளோடு தோள்க ளிற்று வீழு மற்றுடன்
கடுத்த தாள்கள் கண்ட மாகு மெங்ங னே க லந்துநேர்
தடுத்து வீரர் தாமு மொன்று செய்யு மா ச லத்தினால்.

(அரக்கவீரர்) தொடுத்த அம்புகளோடு விற்கள் கண்ணெதிரில் துணிந்து வீழும்: (அம்பும் வில்லும் பழுது பட்டனவேயென்று ஏங்கிப் பின்பு அவர்கள்) துணிந்தெடுத்த வாள்களோடு தோள்கள் இற்றுவீழும்: மற்றும் உடனே (அஞ்சிஓடுவோமென்று) வேகங்கொண்ட (அவர்களுடைய) தாள்கள் துண்டமாகும்: இவ்வாறாயின், அரக்கவீரர் நேரேகலந்து (இராம பாணங்களைத்) தடுத்துத் தாமும் கோபத்தினால் (அவ்விராமபாணங்கட்கு மாறாக) ஒன்று செய்யும் வகை எங்ஙனே?

இதனால், வீரர்பட்டமை கூறப்பட்டது. முதலிரண்டடிகட்கு-தாம் முன்னர்த் தொடுத்து விடுத்த அம்புகளோடு வில்லும் துணிந்து வீழ்வதற்கு முன்னமே, பின்பு அவ்வரக்கர் துணிந்து கைகளிலெடுத்த வாள்களும் அவற்றை யேந்திய கைகளும் துண்டுபட்டு விழுமெனினுமாம்: முறை பிறழ்வுயர்வுநவிற்சியணி. (3343)

87. குரந்து ணிந்து கண்சி தைந்து பல்ல ணங்கு லைந்துபேர்
உரந்து ணிந்து வீழ்வ தன்றி யாவி யோட வொண்ணுமோ
சரந்து ணிந்த வொன்றை நூறு சென்று சென்று தள்ளலால்
வரந்து ணித்த வீரர் போரின் முந்த வுந்து வாசியே.

(இராமபிரானுடைய) அம்பு இலக்காகக்குறித்த ஒரு பொருளின்மீது நூறாகச்சென்று சென்றுவீழ்த்துவதனால், தாம் பெற்ற வரத்தினால் துணிவு கொண்ட வீரர் போரிலே முந்துமாறு செலுத்திய குதிரைகள், -குளம்புகள் துணிந்தும் கண்சிதைந்தும் பல்லுடன் மேல்வாயும் அழிந்தும் பெரியமார்பு துணிந்தும் வீழ்வதல்லாமல்,உயிருடன் தப்பியோடத்தான் முடியுமோ?

Koviloor Digital Library

இதனால், குதிரைபட்டமை கூறப்பட்டது. பல்லணம் என்று ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு- முதுகிலிட்ட தவிசு என்றல் மிகப் பொருந்தும்: பல்லணம்=பல்யயநமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. (3344)

88. ஊர வுன்னின் முன்பு பட்டு யர்ந்த வெம்பி ணங்களால்
பேர ஒல்வ தன்று பேரி னாயி ரம்பெ ருஞ்சரம்
தூர வொன்று நூறு கூறு பட்டு கும்து யக்கலால்
தேர்க ளென்று வந்த பாவி யென்ன செய்கை செய்யுமே.

ஊர்ந்து செல்லக் கருதின் முன்பு இறந்து மேடாகக் கிடக்கின்ற கொடிய பிணங்களால் (இடம்விட்டுப்) போகவும் கூடியதாக இல்லை; (அரிதிற்) பேர்ந்துசென்றாலோ (ஸ்ரீராமன்விடுக்கின்ற) ஆயிரக்கணக்கான பெரிய அம்புகள் நிரம்ப அடைதலால் ஒருதேர் நூறுபகுதியாகிச் சிந்திடும்: (ஆகவே, சோர்வுகொள்வதன்றி, தேர்களென்று வந்த பாவி என்ன செய்கை செய்யும்?

இதனால், தேர்கள்பட்டமை கூறப்பட்டது. இரதிகர்களின் செபலை 'ஊரவுன்னின்' என்றார். நினைத்தபடி செல்லப்பெறாமையால், தேர்.களை 'பாவித்தேர்' என்றது. (3345)

89. எட்டு வன்றி சைக்க ணின்ற யாவும் வல்ல யாவரும்
கிட்டி னுய்ந்த போகி லார்க ளென்ன நின்ற கேள்வியால்
முட்டும் வெங்கண் மான யானை யம்பு ராய முன்னமே
பட்டு வந்த போல் விழுந்த வென்ன தன்மை பண்ணுமே.

முட்டுந்தன்மையுள்ள கொடிய கண்களையும் ரோஷத்தையும் படைத்த யானைகள், -அம்புஉராய்ந்ததனால், முன்னமே இறந்து வந்தன போல விழுந்தன: (அவை), என்னசெய்கை செய்ய மாட்டும்? 'வலிய, எட்டுத் திசைகளில் நின்ற எல்லாச்சேனைகளும் வலிமைபெற்ற எல்லாவீரர்களும் கிட்டினால் உய்ந்துபோகார்' என்னுமாறு கேள்வியோடு நின்றன.

இதனால், யானைகள் பட்டமை கூறப்பட்டது. என்னநின்ற கேள்வியால்- இவ்வாறான சொல் எங்கும் கேட்கப்படுமாறு, அந்தப் போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்தனவென்க. இனி, என்றகாரணத்தால் அப்போரின் கடுமையைக் கேட்டமாத்திரத்தோடு நின்றன என்றுமாம். முன்னமே இறந்தபொருள் விழுந்தனபோல, யானைகள் அவ் வளவு இலகுவாக விழுந்திட்டனஎன்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். (3346)

90. வாவி கொண்ட புண்ட ரீகமன்ன கண்ணன் வாளி யொன்று
ஏவி னுண்டை நூறு கோடி கொல்லு மென்ன எண்ணுவான்
பூவி னண்டர் கோனு மெண்ம யங்கு மன்ன போரின் வந்து
ஆவி கொண்ட கால னார்கடுப்பு மென்ன தாகுமே.

Koviloor Digital Library

நீர் நிலையிலுள்ள செந்தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய வனான ஸ்ரீராமன், ஒருபாணத்தையேவினால் அந்த வில்லுண்டை நூறு கோடிப் பிராணிகளைக் கொல்லுமென்ற காரணத்தினால், (இறந்த உயிர்களை) எண்ணுபவனான பூவிலுறைகின்ற தேவர்தலைவனான பிரம தேவனும், எண்ணுவதில் திகைப்புக் கொள்பவனானான்; அந்தப் போரில் வந்து (இறந்தபிராணிகளின்) உயிரைக்கொண்ட யமனாருடைய விரைந்து தொழில்செய்யுந்தன்மையும் எப்படிப்பட்டதாகுமோ?

இறந்தவுயிர்களைக் கண்க்கிடுதலும் ஆகாது; வில் விரைந்து கொல் வதற்கேற்ப யமனால் விரைந்து அவ்வுயிர்களைக் கொண்டு செல்லுதலு மாகாதென்று, இராமபிரானது வில் செய்யுங் கொலைத் தொழிலைத் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி வகையால் வியந்தவாறு. (3347)

91. கொடிக்கு லங்கள் தேரின் மேல யானை மேல கோடைநாள்
இடிக்கு லங்கள் வீழவெந்த காடு போலெ ரிந்தவால்
முடிக்கு லங்கள் கோடி கோடி சிந்த வேக முற்றுறா
வடிக்கு லங்கள் வாளியோட வாயி னூடு தீயினால்.

கூரிய அம்புக்கூட்டங்கள் கோடிக்கணக்கான (அரக்கரின்) முடிக்குலங் களைச் சிந்துமாறு வேகம்நிரம்பி ஓடுகையில் (அவ்வம்புகள் தம்) வாயி லிருந்து கக்கிய தீயினாலே, தேரின்மீதும் யானை மீதுமுள்ள கொடிக் குலங்கள் கோடைக்காலத்தில் இடிக்குலங்கள் வீழ்வதனால் வெந்த காடு போல எரிந்தன; -வடிவாளிக்குலங்கள் என்று மாறுக. முற்றுறா-செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டெச்சம். உறு-துணைவிணை. (3348)

92. அற்ற வேலும் வாளு மாதி ஆயு தங்கள் மீதெழுந்து
உற்ற வேக முந்த வோடி யோத வேலை யூடுறத்
துற்ற வெம்மை கைம்மி கச்சு றுக்கொ ளச்சு வைத்ததால்
மற்ற நீர்வ றந்து மீன்ம றிந்து மண்செ றிந்தவால்.

(இராமபாணங்களினால்) முறிந்துபோன வேலும் வாளும் முதலிய ஆயுதங்கள், (வீரர்கள் வலிமைகொண்டு எறிந்ததனாற்) பொருந்திய வேகம் செலுத்த மேலெழுந்து ஓடி, நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட கடலினுள்ளே பொருந்துகையில், (தம்மிடத்து) நெருங்கிய வெம்மை மிக்கிருக்கச் சுறுசுறு வென்னும் ஒலிதோன்றப் பருகியதனால்; அந்த(க் கடலின்) நீர்வற்றி (அக் கடலில் வாழும்) மீன் உயிர்மடங்கி (இறந்து) மண்ணில் நெருங்கின. (3349)

93. போர ரிந்த மன்து ரந்த புங்க வாளி பொங்கினார்
ஊரெ ரிந்த நாள்து ரந்த தென்ன மின்னு யோடலால்
நீரெ ரிந்த வண்ண மேநெ ருப்பெரிந்த நீணெடும்
தேரெரிந்த வீரர் தஞ்சி ரம்பொ டிந்து சிந்தவே.

Koviloor Digital Library

போரிற் பகைவரையடக்கவல்ல ஸ்ரீராமன் செலுத்திய கூர்முனையுள்ள அம்பு, பொங்கிவந்த அசுரர்களின் திரிபுரம் எரிந்த நாளில் செலுத்திய அம்புஎன்னுமாறு மின்னி ஓடுவதனால் (கடலின்) நீர் எரிந்தது போலவே, வீரர்தம்சிரம் பொடியாகிச்சிந்துமாறு நெருப்புப் பற்றி யெரிந்தன: (அதனால்), மிகநீண்ட தேர்களும் எரிந்தன. -'நீரெரிந்தவண்ணம்' என்று கடலில் ஆக்நேயாஸ்திரம் விடுத்தபோது அந்நீரெரிந்ததை உவமை கூறினார். (3350)

94. பிடித்த வாள்கள் வேல்க ளோடு தோள்கள் பேர ராவெனத்
துடித்த யானை மீதி ருந்து போர்தொ டங்கு சூரர்தம்
மடித்த வாய்ச்செ ழுந்த லைக்கு லம்பு ரண்ட வானின்மின்
இடித்த வாயின் இற்ற மாமலைக்கு லங்க ளென்னவே.

யானைகள் மீதிருந்து போர்தொடங்குகின்ற சூரருடைய தோள்கள், பிடித்த வாள்களுடனும் வேல்களுடனும் (இற்றப்) பெரிய அராப்போலத் துடித்தன: (அவர்களுடைய சினத்தினால்) மடித்த வாயைக்கொண்ட செழுமையான தலைகளின் தொகுதிகள், -வானத்தில் இடிதாக்கிய இடத்திலே இற்றுப்போன பெரியமலைச் சிகரத்தொகுதிபோல, (இற்றுப்) புரண்டன; மின் இலக்கணையால் இடியையுணர்த்திற்று. மலை-சிகரத்துக்கு இலக்கணை. (3351)

95. கோர வாளி சீய மீளி கூளி யோடு ஞாளியும்
போர வாளி னோடு தேர்கள் நூறு கோடி பொன்றுமால்
நார வாளி ஞால வாளி ஞான வாளி நாந்தகப்
பார வாளி வீரவாளி வேகவாளி பாயவே.

நாரங்களையாள்பவனும் இவ்வுலகையாள்பவனும் ஞானஸ்வரூபியும் நாந்தகமென்ற பெருமைபெற்ற வாட்படையையுடையவனுமாகிய வீரத்தையாள்பவனான ஸ்ரீராமனுடைய வேகமுள்ள அம்புகள் பாய்வதனால், பயங்கரமான யாளிகளும் சிங்கங்களும் வலிமையுள்ள பேய்களோடு செந்நாயும் (ஓட்டுகின்ற) சாரதியுடனே உயிர்போய்விட, தேர்கள் நூறுகோடி அழிவனவாயின; -ஆளி முதலியவை, தேரிற் கட்டியவை. நாரம்-ஆன்மா. 'போ' என்ற பகுதி-விரித்தலால் ரகரவொற்றும், அகர விகுதியும் பெற்று 'போர' என்று வந்தது: இனி, போர-போரிலுள்ள எனக் குறிப்புப் பெயரெச்சமுமாம். (3352)

96. ஆழி பெற்ற தேர ழுந்து மாள ழுந்து மாளொடச்
சூழி பெற்ற மாவ ழுந்தும் வாசி யுஞ்ச ரிக்குமால்
பூழி பெற்ற வெங்க ளங்கு ழிப்படப் பொழிந்தபேர்
ஊழி பெற்ற வாழி யென்ன சோரி நீரி னுள்ளரோ.

Koviloor Digital Library

புழுதிபெற்ற கொடிய போர்க்களம் குழிப்படும்படி (வீரர்மேனியிலிருந்து) பொழிந்ததாகிப் பெரிய யுகாந்தகாலமுண்டாக்கிய கடலென்னுமாறு (தோன்றிய) இரத்தத்தின் பெருக்கினுள்ளே சக்கரங்களைக் கொண்ட தேர், அழுந்தும்: காலாட்படை, அழுந்தும்: பாகனுடனே நெற்றிப் பட்டத்தைப் பெற்ற அப்படிப்பட்ட (மிகச்சிறந்த) யானை, அழுந்தும்; குதிரையும் சுழித்துநிற்கும்; -ஆல், அரோ-ஈற்றசைகள். (3353)

97. அற்றுமே லெழுந்த வன்சி ரங்கள் தம்மை யண்மிமேல்
ஒற்று மென்ன அங்கு மிங்கும் விண்ணு ளோ ரொதுங்குவார்
சுற்றும் வீழ்த லைக்கு லங்கள் சொல்லு கல்லின் மாரிபோல்
எற்று மென்று பாரு ளோரு மேங்கு வா ரிரங்குவார்.

'அற்று மேலேயெழுந்த வலிய தலைகள் தம்மை நெருங்கி மேலேபடும்' என்று விண்ணுளோர்கள் அங்கும் இங்கும் ஒதுங்குவார்: சுற்றிலும் வீழ்கின்ற தலைக்குலங்கள் சொல்லப்படுகின்ற கல்லின்மாரிபோல(த் தம்மீது) தாக்குமென்று பூமியில் வாழ்வாரும் ஏக்கமுற்று (அஞ்சி) வருந்துவார்: -விண்ணுளோர் பாருளோர் என்ற இருதிறத்தார்க்கும் தாக்கி வருத்தமுண்டாக்கவல்லது அப்போதைய போரென்க. (3354)

98. மழைத்த மேகம் வீழ்வ என்ன வான மான வாடையிற்
சுழித்து வந்து வீழ்வ வென்ன மண்ணின் மீது துன்னுமால்
அழித் தொடுங்கு கால மாரி யன்ன வாளி யோளியால்
விழித் தெழுந்து வானி னூடு மொய்த்த பொய்யர் மெய்யெலாம்.

(உலகத்துப் பிராணிகளையெல்லாம்) அழித்தலால் (உலகம்) ஒடுங்குகின்ற (யுகாந்த) காலத்து மாரியையொத்த (இராமபிரானுடைய) பாணங்களின் தொகுதியால் (அறுபட்டுச் செய்வதறியாது) திகைத்து மேலெழுந்து ஆகாயத்து மொய்த்த பொய்யருடைய உடலெல்லாம்,-மழைபொழியுந் தன்மையைக் கொண்ட மேகம் வீழ்வனபோலவும் வானத்துச்செல்லும் விமானங்கள் பெருங்காற்றினாற் சுழலுதலையடைந்து வீழ்வன போலவும் மண்ணின்மீதுவந்து நெருங்கவிழும்.

கீழ்ச்செய்யுளில் சிரங்கள் வீழ்வதை வருணித்த கவி, இச்செய்யுளில் உடல்விழும் வகையை வருணிக்கின்றாரென்க. (3355)

வேறு

99. அரக்கர்கள் செய்த போர்

தெய்வநெடும் படைக்கலங்கள் விடுவர்சிலர்
சுடுகணைகள் சிலையிற் கோலி
எய்வர்சில ரெறிவர்சில ரெற்றுவர்
சுற் றுவர்மலைகள் பலவு மேந்திப்

Koviloor Digital Library

பெய்வர்சிலர் பிடித்துமெனக் கடுத்துறுவர்
படைக்கலங்கள் பெறாது வாயால்
வைவர்சிலர் தெழிப்பர்சிலர் வருவர் சிலர்
திரிவர்சிலர் வயவர் மன்னோ.

சிலவீரர், சிறந்த தேவாஸ்திரங்களை விடுவர்: சிலர், சுடுகின்ற அம்புகளை வில்லிலிட்டு எய்வர்; சிலர், (எறிபடைக் கலங்களை) வீசியெறிவார்; சிலர், மலைகள்பலவுமேந்திச் சாரிகை சுற்றிப்பொழிந்து தாக்குவர்: (சிலர் இராமனைப்) பிடித்துக்கொள்ளுகிறோமென்று விரைந்துவருவார்கள்; சிலர், (தமக்குப் பொருதற்குப்) படைக்கலங்கள் கிடையாமையால் வாயால் வைவர்: சிலர் அதட்டுவார்கள்; சிலர் (எதிர்த்து) வருவர்: சிலர், (மகிழ்ச்சி கொண்டு) திரிவார்கள். (3356)

100. இதுவும் அது

ஆர்ப்பர் பல ரடர்ப்பர்பல ரடுத்தடுத்தே
படைக் கலங்க ளள்ளி யள்ளித்
தூர்ப்பர்பலர் மூவிலைவேல் துரப்பர்பலர்
கரப்பர்பலர் சுடுதீத் தோன்றப்
பார்ப்பர்பலர் நெடு வரையைப் பறிப்பர்பலர்
பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றுங்
கார்ப்பருவ மேகமென வேகநெடும்
படையரக்கர் கணிப்பி லாதார்.

பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றுகின்ற கார்காலமேகம் போல வேகமுள்ள நெடும்படைக்கலங்களை யேந்திய எண்ணற்ற அரக்கருள், பலர், ஆரவாரஞ் செய்வார்கள்: பலர், (நெருங்கிப்) பொருவார்கள்: பலர், அடுத்தடுத்து(ப் படைக்கலங்களை அள்ளியள்ளி மிகுதியாக(ப் பூமியை)த் தூர்ப்பார்போல எறிவார்கள்: பலர், மூவிலைவேலை விடுவார்கள்; பலர் (இராமபாணம் தம்மீது படாதபடி) ஒளிந்துகொள்வார்கள்: பலர் (கண்களிற்) சுடுகின்ற நெருப்பு வெளிப்பட (உக்கிரமாக ஸ்ரீராமனை விழித்துப்) பார்ப்பார்கள்; பலர் (அப்பிரான் மேலெறிவதற்குப்) பெரியமலைகளை வேருடன் பேர்ப்பார்கள்: -கரப்பது-சமயம் பார்த்துப் பகையை யொறுத்தற்கு என்னலாம். (3357)

101. ஸ்ரீராமன் அரக்கர் படைகளை வென்று விளங்குதல்

எறிந்தனவு மெய்தனவு மெடுத்தனவும்
பிடித்தனவும் படைகளெல்லாம்
முறிந்தனவெங் கணைகள் பட
முற்றினசுற் றினதேரு மூரிமாவும்

Koviloor Digital Library

நெறிந்தனகுஞ் சிகளோடு நெடுந்தலைக
ளுருண்டனபே ரிருளி னீங்கிப்
பிறிந்தனவெய் யவனென்னப் பெயர்ந்தனன்மீ
துயர்ந்ததடம் பெரிய தோளான்.

(அரக்கர்கள்) எறிந்தவைகளும் எய்தவைகளும் (விடுமாறு) எடுத்தனவும், (கையிற்) பிடித்தனவுமாகிய படைக்கலங்கள் யாவும் (ஸ்ரீராமனது) கொடிய அம்புகள்பட முறிந்திட்டன: (அப்பிரானைச் சுற்றி) முற்றுகையிட்ட தேர்களும் முற்றுப்பெற்றன; வலிய யானைகளும், நெறிந்தமயிர்களுடனே நெடுந்தலைகளுருண்டன: மேலோங்கிய மிக்க பெருந்தோளையுடையவனான ஸ்ரீராமன், பேரிருளினின்று நீங்கப் பெற்றும் பிரிந்த அந்தச் சூரியன் போல வெளிப்பட்டுத் தோன்றினான்; -கருநிறங்கொண்ட பகைப் படையைத் தொலைத்து வெளிப்பட்ட இராமபிரானுக்கு, இருளினின்று பிரிந்து வெளிப்பட்ட சூரியன் உவமை. முற்றுதல்-ஒழிதல். (3358)

102. இராமசரத்தின் செயல்

சொல்லறுக்கும் வலியரக்கர் தொடுகவசந்
துகள்படுக்குந் துணிக்கும் யாக்கை
வில்லறுக்குந் தலையறுக்கு மிடலறுக்கு
மடலறுக்கு மேன்மேல் வீசுங்
கல்லறுக்கு மரமறுக்குங் கையறுக்குஞ்
செய்யமள்ளர் கமலத் தோடு
நெல்லறுக்குந் திருநாட னெடுஞ்சரமென்
றா லெவர்க்கு நிற்க லாமோ.

கழனியிலுள்ள உழுதொழிலாளர் (விளைந்த) நெற் பயிர்த்தாளோடு (அப்பயிர்களிடையே முளைத்த) தாமரைக்ளையும் சேர்த்தறுக்கும் (நீர்வளமுள்ள) சிறந்த கோசலநாட்டையுடைய ஸ்ரீராமனுடைய நெடிய அம்பு, -சொல்ல முடியாத உடல்வலிமை படைத்த அரக்கர் பூண்டுள்ள கவசத்தைத் தூளாக்கும்: (அவர்களின்) யாக்கையைத் துண்டுபடுத்தும்; வில்லையறுக்கும்; சிரசைக்கொய்யும்; வலிமையை யொழிக்கும்; போர்த்திறமையை யொழிக்கும்: மேன்மேலும் வீசுகின்ற மலையைத் துண்டாக்கும்; மரத்தை அறுக்கும்; (மலையையும் மரத்தையும்பற்றிய) கையை யறுக்கும்; என்றால், (இந்த அம்புகட்குமுன்) எவர்க்கேனும் எதிராக நிற்க முடியுமோ? சொல்லறுக்கும்- (பெரியோரின்) சொல்லைத்தட்டுகின்ற என்பாருமுளர். (3359)

Koviloor Digital Library

103. போர்கண்ட தேவர் பேசுவன

காலிழந்தும் வாலிழந்துங் கையிழந்துங்
கழுத்திழந்தும் பருமக் கட்டின்
மேலிழந்தும் மருப்பிழந்தும் விழுந்தன
என் குநரல்லால் வேலை யன்ன
மாலிழந்து மழையனைய மதமிழந்து
கதமிழந்து மலைபோல் வந்த
தோலிழந்த தொழிலொன்றுஞ் சொன்னார்க
ளில்லைநெடுஞ் சுரர்க ளெல்லாம்.

பெருமைபெற்ற தேவர்களெல்லாம், -காலிழந்தும் வாலிழந்தும் கையிழந்தும் கழுத்திழந்தும் பருமத்தின் மேலே கட்டுதலையுள்ள அம்பாரி யிழந்தும் தந்தங்களை இழந்தும் மலைபோல வந்த யானைகள் விழுந்தன என்று சொல்பவரல்லாமல், (இராமபிரான் போரைக்கண்டதும்) கடல்போற் பரந்த அவ்யானைகள், வெல்ல வேணுமென்ற ஆசையை யிழந்தும் மழை போலப் பெருகும் மதத்தை யிழந்தும், (இயற்கையாயமைந்த) கோபத்தை யிழந்தும் (இவ்வாறு) இழந்துபோன (மாலிழத்தல் முதலிய அத்) தொழி லொன்றையும் சொன்னார்களில்லை.

வாலிழந்தமைமுதலியன கண்ணுக்குப் புலனாதலால், அவற்றைக் கூறினாரே யன்றி, வெகுவிரைவாக இராமபிரான் அம்பு தொடுக்கையில் அவ்யானைச்சேனைகள் மாலிழந்தமை முதலியன தேவர்களாலும் காண வரிதாயின வென்க. அன்ன-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (3360)

104-107. பலகோடி அரக்கர் பொர, ஸ்ரீராமன் ஒருத்தனாகவே யாவரையும் வேறல்

வேல்செல்வன சதகோடிகள் விண்மே னிமிர் விசிகக்
கோல்செல்வன சதகோடிகள் கொலைசெய்வன மலைபோல்
தோல்செல்வன சதகோடிகள் துரகந்தொட ரிரதக்
கால்செல்வன சதகோடிக ளொருவன்னவை கடிவான்.

(அந்தப்போரில் ஸ்ரீராமன்மீது) செல்வனவான வேல்கள், நூறுகோடிகள்: வானத்தில் நிமிர்ந்து செல்வனவான விசிகமென்று சொல்லப் படுகின்ற அம்புகள், சதகோடிகள்; கொலைசெய்யுந் தன்மையவான மலைகள் உள வேல் அவைபோலச் செல்வனவான யானைகள், சதகோடிகள்; குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றுள்ள இரதங்கள், சக்கரங்களாற் செல்வன சதகோடிகள்; அவற்றையெல்லாம் கடிவான், (ஸ்ரீராமன்) ஒருவனே. (3361)

இச்செய்யுளுக்குப் பின் சிலபிரதிகளில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:-

Koviloor Digital Library

கோல்பொத்திய நெடுநாணினிற் கோமான்தொடை நெகிழ
மேல்பொத்திய நிருதக்குலம் வேரோடுடன் விளியத்
தோல்பொத்திய வுயிர்யாவையும் தொடக்கற்றுடன் மடியக்
கால்பொத்திய கையொத்தன காக்த்தன்வெங் கணையால்.

105. ஒருவில்லியை யொருகாலையி னுலகேழையு முடற்றும்
பெருவில்லிகண் முடிவில்லவர் சரமாமழை பெய்வார்
பொரு வில்லவர் கணைமாரிகள் பொடியாம்வகை பொழியத்
திருவில்லிகள் தலைபேய்நெடு மலை போலுடல் சிதைவார்.

உலகேழையும் வருத்துகின்ற பெரியவில்லாளிகளான கணக்கற்ற அரக்கர்-ஒரு வில்லாளியை, ஒரே காலத்தில், (இலக்காகக் கொண்டு) மிக்கசர மழையைப் பெய்பவரானார்; பொருகின்ற வில்லையுடையவரின் அம்பு மழைகள் பொடியாம்வகை (ஸ்ரீராமன் அம்புகளைப்) பொழிவதனால், பாக்கியமற்றவரான அரக்கர்கள் தலையறுபட்டுப்போய் நெடுமலை போலுள்ள உடல் சிதைபவரானார்கள். (3362)

106. நூறாயிர மதயானையின் வலியோரென நுவல்வோர்
மாறாயின ரொருகோல்பட மலைபோலுடன் மறிவார்
ஆறாயிர முளவாகுத லழிசெம்புன லவைபுக்கு
ஏறா தெறி கடல்பாய்வன சினமால்கரி யினமால்.

நூறாயிரம் மதயானையின் வலிபெற்றவ ரென்று சொல்லப்படுபவரான அரக்கர், -(ஸ்ரீராமனுடைய) ஓரம்புபட (அந்நிலைமை) மாறுபட்டவராய், மலைபோன்ற உடல் ஒழியப்பெற்றார்கள்: அழிபட்டதனால் தோன்றிய இரத்தங்களில் ஆயிரம் யாறுகள் தோன்றுவவாயினமையால், அவ்யாறு களிலே புகுந்து நீந்திக் கரையேற முடியாமல், சினமும் மதமயக்கமு முள்ளனவான யானையினம் (அந்தக் குருதிநீராற்றுப்பெருக்குடனே) அலையெறிகின்ற கடலிற் பாய்வனவாயின.

உதிரநீர்ப்பெருக்கு விரைந்துசெல்கையில் அவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு யானைகள் சென்று கடலிற் சேர்ந்தனவென்க. ஒரு பிரதியில் 104-ஆம் பாடலின் கீழ்க்கொடுத்த "கோல்பொத்திய" என்ற பாடல், இப்பாடலின் பின்னேயுள்ளது. (3363)

107. மழுவற்றுகு மலை யற்றுகும் வளை யற்றுகும் வயிரத்து
எழுவற்றுகு மெயிறற்றுகு மிலை யற்றுகும் எழுவேல்
பழுவற்றுகு மதவெங்கரி பரியற்றுகு மிரதக்
குழுவற்றுகு மொரு வெங்கணை தொடைபெற்றதோர் குறியால்.

ஒப்பற்ற கொடியகணை தொடுக்கப்பெற்றதோர் குறியினால், (அரக்க ரெறிந்த) மழு அற்றுச் சிந்திவிடும்; மலையும் அற்று உகும்; வளையென்னும்

Koviloor Digital Library

படையும் அற்று உகும்: உறுதியுள்ள எழுவும் அற்று உகும்; பற்கள் அற்று உகும்; மேலோங்கிய வேல் இலையற்றுஉகும்; மதவெங்கரி விலாவெலும்பு அற்றுஉகும்; குதிரை அற்றுஉகும்; இரதத்தொகுதி அற்று உகும். (3364)

108. அரக்கர் மிகுதியாகப் போரிலிறத்தல்

ஒருகாலையி னுலகத்துறு முயிர்யாவையு முண்ணும்
வருகாலனு மவன்தூதரு நமன் தானுமவ் வரைப்பின்
இருகாலுடை யவரியாவருந் திரிந்தாரிளைத் திருந்தார்
அருகாயிர முயிர்கொண்டுதம் ஆறேகலர் அயர்த்தார்.

ஒரு காலத்திலே உலகத்திலே பொருந்திய உயிரெல் லாவற்றையும் உண்ணும் வல்லமையமைந்த அப்போர்க்களத்து வந்த காலனும் தூதரும் நமனும் யாவரும் இருகாலுடையராதலால், திரிந்தவர்களாய் இளைத் திருந்து அருகேயுள்ள ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைக் கொண்டு தம் முடைய வழியே செல்வதற்கும் மறந்தார்கள்; -நமன்-யமனுடைய பிரதானி; இனி நமன் என்பது-யமனைக்காட்ட, காலன் என்பது அவ்யமனுடைய மந்திரியைக்காட்டுமென்றலும் உண்டு. (3365)

109. போர்க்களத்துக் கவந்தங்க ளாடுதல்

அடுக்குற்றன மத யானையு மழி தேர்களும் பரியும்
தொடுக்குற்றன விசும்பூடுறச் சுமந் தோங்கின வெனினும்
மிடுக்குற்றன கவந்தக்குல மெழுந் தாடலி னெல்லாம்
நடுக்குற்றன பிணக்குன்றுக ளுயிர்நண்ணின வென்ன.

வரிசையாகப் பொருந்தினவாய் அழிந்த மதயானைகளும் தேர்களும் பரியும் (ஒன்றன்மேலொன்று) தொடுத்தல் பொருந்தினவாகி வானத்திற் பொருந்த மிகுதியாக உயர்ந்தனவாயினும், மிடுக்குள்ளனவாய்க், கவந்தங் களின் கூட்டம் எழுந்தாடுவதனால், பிணக்குன்றுகள் உயிர்பெற்றனவென்று எல்லாப் பிராணிகளும் நடுக்கமடைந்தன; -கவந்தம்-தலையற்றதும் தொழி லுடன் கூடியதுமான உடல்: ''போரொத்தவாயிரம் பேர் மடிந்தாற் பிறக்குங் கவந்தம், நேரொத்தவாடும்'' கவந்தங்களினாட்டத்தால் பிணக்குன்றுக ளசையவே, 'அரக்கப்படையின் பிணங்களுயிர்பெற்றிட்டனவோ!' என்று மற்றைப்பிராணிகள் நடுக்குற்றன என்க. (3366)

110. செந்நீர் படிந்த ஸ்ரீராமன் வருணனை

பட்டாருடற் படுசெம்புனல் திருமேனியிற் படலால்
கட்டார்சிலைக் கரு ஞாயிறு புரைவான் கடை யுகநாள்
சுட்டாசறுத் துலகுண்ணுமச் சுடரோனெனப் பொலிந்தான்
ஒட்டாருடற் குருதிக் குளித் தெழுந்தானையு மொத்தான்.

Koviloor Digital Library

இறந்தாருடைய உடலினின்று வெளிப்பட்ட இரத்த நீர் (தன்) திரு மேனியிற் படுவதனால், கட்டுப்பொருந்திய வில்லைப் பிடித்த கருஞாயிற்றைப் போல்பவனான ஸ்ரீராமன், -யுகாந்தகாலத்திலே உலகத்தைச் சுட்டு விரைவிலே யொழியுமாறு உண்ணுகின்ற அந்தச் சூரியனைப்போல் விளங்கினான்: (அன்றியும்), பகைவரின் உடற்குருதியிலே மூழ்கியெழுந்த பரசுராமனையும் போன்றான்; -கடையுகம்=யுகக்கடை: இலக்கணப்போலி, பகைவர் குருதியால் தோன்றிய சியமந்தபஞ்சகமடுவில் ப்ரசுராமன் மூழ்கி யெழுந்தானென்பது, வரலாறு. (3367)

111. இறந்தவர் போக, மற்றையரக்கர் ஸ்ரீராமனைச் சூழ்ந்து கொளல்

தீயொத்தன வுருமொத்தன சரஞ்சிந்திடச் சிரம் போய்
மாயத்தமர் மடிகின்றன ரெனவும் மறங் குறையா
காயத்திடை யுயிருண் டிட வுடன்மொய்த்தன களியால்
ஈயொத்தன நிருதக்குல நறவொத்தன னிறைவன்.

'தீயையொத்தனவும் உருமை யொத்தனவுமான பாணங்களை (ஸ்ரீராமன்) சிந்துவதனால் சிரம்போகப்பெற்று மாயத்தையுடைய தம்மவர் (அமரில்) இறக்கின்றார்கள்' என்ற காரணத்தினாலும் வீரங்குறையாமல், (தமது) உடலிடையிலுள்ள உயிரையும் (அவ்விராமசரங்கள்) உண்ணும்படி ஒருமகிழ்ச்சியோடு சேரமொய்த்தனவாகிய (மற்றுமுள்ள) நிருதக்குலம் ஈயையொத்தன; இராமபிரானோ, நறவையொத்தனன்.

இங்கு, நறவு-தேன்: தேன் கூண்டுக்கு, இலக்கணை, தேன் கூண்டைத் தேனீக்கள் மொய்ப்பனபோல் அரக்கர்குலங்கள் ஸ்ரீராமனை மொய்த்தன வென்க. (3368)

112-113. ஸ்ரீராமன் அங்ஙனம் தன்னை மொய்த்தாரை அழித்தல்

மொய்த்தாரையொ ரிமைப்பின்றலை முடுகத்தொடு சிலையால்
தைத்தானவர் கழற்றிண்பசுங் கா யொத்தனர் சரத்தால்
கைத்தார்கடு களிறுங்கனத் தேருங்களத் தழுந்த
குத்தானழி குழம்பாம்வகை வழுவாச்சரக் குழுவால்.

(அங்ஙனம்) நெருங்கின அரக்கரை ஓரிமைப்பினில் வேகமாக (அம்புகளை)த் தொடுத்துவிடுகின்ற வில்லாற் பொத்தினான், (ஸ்ரீராமன்): அந்த அரக்கர், (பொத்திய) அம்புகளால் திண்ணிய பசியகழற்சிக்காயையொத்தனர்: பகைவர்களுடைய விரைவுள்ள யானையையும் கனமான தேரையும் தவறாத அம்புக் கூட்டத்தினால் பெருகுகின்ற குழம்பாம் வகைசெய்து (அவை) களத்திலே யழுந்த உகுத்தான்.

கைத்தார்-பகைவர். ஈற்றடியில், உகுத்தானென்ற சொல், முதற்குறை விகாரம் பெற்றுவந்தது. அம்புத்தொகுதி பொத்தப் பெற்ற அரக்கருடற்கு,

Koviloor Digital Library

இயற்கையாக மேற்புறத்து முள்நிரம்பியிருக்கப்பெற்ற வலிய கழற்சிக்காய் உவமை. (3369)

113. பிரிந்தார்பல ரிரிந்தார்பலர் பிழைத்தார்பல ருழைத்தார்
புரிந்தார்பலர் தெரிந்தார்பலர் புரண்டார்பலர் உண்டார்
எரிந்தார்பலர் கரிந்தார்பல ரெழுந்தார்பலர் விழுந்தார்
சொரிந்தார்குடல் துமிந்தார் தலை தொலைந்தாரெதிர் தொடர்ந்தார்.

(இராமபிரான் அம்புக்கணங்களை விடுத்தபோது அரக்கர் குழாங் களிலே), உயிர்பிரிந்தார்கள் பலர்; நிலைகெட்டோடினார் பலர்; (இலக்கா காமல்) தவறிலிலகினார்கள் பலர்; வருந்தினர்; பலர் (போரை) விரும்பிச் செய்தார்கள்: பலர், உடல் நெரிந்தார்; பலர், மண்ணிற் புரண்டார்; (பலர்) உருண்டார்; பலர் எரிந்தார்; பலர் கரிந்தார்; பலர், எழுந்தார்; (பலர்), விழுந் தார்:(பலர்) குடல் துண்டிக்கப்பட்டவராய், (அக்குடலை வெளிச் சொரிந் தார்கள்); (பலர்), எதிர்தொடர்ந்து தலை தொலைந்தார். தலைதொலைந் தாரெதிர்கிடந்தார் என்ற பாடத்துக்குத் தலை தொலைந்து எதிரே தரையில் விழுந்துகிடந்தாரென்க. (3370)

114. துணிப்புண்ட அரக்கரின் வருணனை

மணிகுண்டலம் வலயங்குழை மகரஞ்சுடர் மகுடம்
அணிகண்டிகை கவசங்கழல் திலகம்முத லகலம்
துணியுண்டவ ருடல்சிந்தின தொடர்கின்றன சுடரும்
திணிகொண்டலி னிடைமின்குல மிளிர்கின்றன சிவண.

நெருங்கிய நீர்கொண்டமேகத்தினிடையே மின்குலங்கள் விளங்குவன ஒப்பத் துணியுண்டவரின் உடலிலே தொடர்ந்து விளங்கினவான இரத்தின குண்டலமும் வலயமும் மகரக்குழைகளும், சுடர்கின்ற மகுடமும், அழகிய கண்டிகையும் கவசமும் வீரக்கழலும் திலகமும் முதலியனவான அணி கலங்கள்-சிந்துவனவாயின; -முதல் கலம் எனப்பிர்க்க: கலம்-அணிகலம். (3371)

115-120. அரக்கர் அதிசயிக்கும்படி இராமன் சாரிகை திரிதல்

முன்னேயுளன் பின்னேயுளன் முகத்தேயுள னகத்தின்
தன்னேயுளன் மருங்கேயுளன் தலைமேலுளன் மலைமேல்
கொன்னேயுள னிலத்தேயுளன் விசும்பேயுளன் கொடியோர்
என்னேஒரு கடுப்பென்றிட இருஞ்சாரிகை திரிந்தான்.

அச்சமுண்டாக (நம்) முன்னேயுள்ளான்: பின்னேயுள்ளான்; (தம் சேனையின்) முகத்தினிடத்துள்ளான்; அகத்தி னிடத்தே யுள்ளான்; (நம் இரு) பக்கத்திலும் உள்ளான்; தலைமேலுள்ளான்: மலைமேலுள்ளான்: நிலத்தே

Koviloor Digital Library

யுள்ளான்; விசும்பிலேயுள்ளான்: (இவனுடைய) ஒப்பற்றவிரைவு இருந்தபடி என்னே! என்று கொடியோரான அரக்கர் வியந்துகூறுமாறு (ஸ்ரீராமன்) பெருஞ்சாரிகை திரிந்தான். (3372)

116. என்னேரினன் என்னேரின னென்றியாவரு மெண்ணப்
பொன்னேர் வரு வரிவிற்கரத் தொருகோளரி போல்வான்
ஒன்னார்பெரும் படைப்போர்க்கட லுடைக்கின்றனன் எனினும்
அன்னேரல ருடனேதிரி நிழலேயென லானான்.

(அங்ஙன் விசைபெறச்சாரிகை திரிந்ததனால்) யாவரும் (ஒரு ராமனே பல ராமராகவந்துள்ளான்:) 'என் நேரிலுள்ளான், என் நேரிலுள்ளான்' என்று கருத, பொன்னிறம் நேர்மையாகப் பொருந்தியதும், கட்டமைந்ததுமான வில்லேந்திய கரத்தையுடைய ஒப்பற்ற மிடுக்குள்ள ஆண் சிங்கத்தை யொத்தவனான ஸ்ரீராமன், பகைவரின் பெரும்படையாகிய கவிதலை யுடைய கடலை யுடைக்கின்றானாயினும் அல்லையொத்த அப்பகைவ ருடனே திரிகின்ற நிழலேயென்று சொல்லத்தக்கவனானான்.

உடனிருந்தும் சாயை கைக்கு அகப்படாதவாறுபோல, அரக்கருக்கு அருகில்தானேயிருந்தும் கைக்கு அகப்படாதவனாயினன் ஸ்ரீராமனென்க. அல்-இருள். (3373)

117. பள்ளம்படு கடலேழினும் படியேழினும் பகையின்
வெள்ளம்பல உளவென்னினும் வினையம்பல தெரியாக்
கள்ளம்படர் பெருமாயையிற் கரந்தாருருப் பிறந்தார்
உள்ளன்றியும் புறத்தேயு முற் றுளனாமென உற்றான்.

பள்ளம் பொருந்திய கடலேழிலும் ஏழுலகங்களிலும் பகைமையை யுடைய பலவெள்ளஞ்சேனைகள் உளவானாலும், பல வஞ்சனைத் தொழிலை அறிந்து கள்ளம்படர்ந்த மிக்கமாயையால் (தம்) உருவைக் கரப்ப வராய்ப் பிறந்தாரான அரக்கரின் உள்ளிடத்தன்றிப் புறத்தேயும் பொருந்தி யுளனென்னுமாறு (சாரிகையாற்) பொருந்தி நின்றான், (ஸ்ரீராமன்).

ஸ்ரீராமன், ''அந்த: ப்ரவிஷ்டஸ் ஸாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா (உள்ளே புகுந்து ஜநங்களை ஸாஸநம் பண்ணுகிறவனான ஸர்வாத் மாவாவன்)'' என்னப்படுகிற பரம்பொருளின் சொரூபியாதலால், அவன் அந்தக் கள்ளவரக்கரிடத்தும் உட்புறத்தானென்பது பெறப்படும்: அவன் இப்போது விரைந்து சாரிகைதிரிந்து பொருவதனால், ஒவ்வொருவரின் புறத்தும் உளனாயினனென்க. ஈற்றடிக்கு-அவ்வரக்கர்களுடைய உள்ளத்தின்கணி ருப்பதன்றியும் அவர்களுக்குப் புறத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற தம்முடைய ஸ்வபாவத்தின்படியே எங்கும் இராமனாயிருந்தான் என்றுமாம்: ''அந்தர்ப ஹிஸ்சதத்ஸர்வம், வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித: (உள்ளும் வெளியும் அவைகளையெல்லாம் வ்யாபித்து நாராயணன் இருக்கின்றான்'') என்று

Koviloor Digital Library

ஸ்ருதி கூறுதல் காண்க. அச்சத்தினால் அவ்வரக்கனுட்புறத்தும், சாரிகை திரிவதனால் வெளிப்புறத்தும் இருக்கின்றான் ஸ்ரீராமனென்க. (3374)

118. நானாவிதப் பெருஞ்சாரிகை திரிகின்றது நவிலார்
போனானிடை புகுந்தானெப் புலன்கொள்கிலர் மறந்தார்
தானாவது முணர்ந்தானுணர்ந் துலகெங்கணுந் தானே
ஆனான் வினை துறந்தானென விமையோர்களு மயிர்த்தார்.

(இருந்த இடம்விட்டுப்) போனவனாய் இடையிலே புகுந்தானென்பதை (த் தம்) அறிவினாற் கொள்ளமாட்டாதவராய், (ஸ்ரீராமன்) நானாவகையான பெருஞ்சாரிகை திரிவதையும் (அறிந்து) சொல்லத்தெரியாதவராய் மறந்து, இமையோர்களும் ஸ்ரீராமன் 'உணர்வுமயமாய் உலகு எங்கணுந் தானேயான பரம்பொருள் தான் ஆவதையும் உணர்ந்தவனாய், (தான் அவ தாரத்திற் செய்ய வேண்டிய தொழிலாகிய ராட்சச சங்காரத்) தொழிலைத் தவிர்ந்தான் போலும்' என்று சந்தேகித்தார்கள்.

ஸ்ரீராமன் சாரிகைதிரிந்து பொருகையில், அவ்விரைவுத் தொழிலைக் கண்டறியமாட்டாமையால், தேவரும் 'ஸ்ரீராமன் சாரிகைதிரிந்து பொரு கின்றான்' என்று அறிந்து சொல்லமுடியாமல், இராட்சச சங்காரஞ் செய்ய வேண்டிய தொழிலைவிட்டுத் தானான தன்மையையும் மேற்கொண்டிட் டானோ?' என்று ஓர்ஐயப்பாட்டைக் கொண்டனரென்பதாம். மறந்து= திகைப்புக் கொண்டு, தானானதன்மை-எங்குமுளனாகை. (3375)

119. சண்டக்கடு நெடுங்காற்றிடை துணிந்தெற்றிடத் தரைமேல்
கண்டப்படு மலைபோனெடு மரம்போற்சுடுந் தொழிலோர்
துண்டப்படக் கடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்சரஞ் சொரிந்தார்
அண்டத்தினை யளந்தானெனக் கிளர்ந்தானிமிர்ந் தகன்றான்.

(முன்பு திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) ஓங்கியுயர்ந்தவனாகி அண்டத்தை யளந்தவனான திருமாலைப்போலக் கிளர்ந்தானான ஸ்ரீராமன், கொடிய விசையுள்ள நெடியசண்டமாருதம் இடையே துண்டுபடும்படி வீசுவதனால் தரைமேற் கண்டப்படும் மலைபோலவும் நெடுமரம்போலவும் கொடுந் தொழிலையுடைய அரக்கர் துண்டாம்படி கடுஞ்சாரிகைதிரிந்தானாய், சரங்களைச் சொரிந்தான்.

சாரிகைதிரிகையில் எங்குங் காணப்பட்டமையால், திரிவிக்கிரமன் போலக் கிளர்ந்தானென்றார். சண்டமாருதம் வீசுவதனால் மலையும் மரமும் கண்டப்பட்டுத் தரைமேல் விழுவதுபோல, இராமன் அம்பெயதவண்ணம் சாரிகைதிரிவதனால் கொடுந்தொழிலோர் கண்டமாக்கப்பட்டுத் தரைமேல் விழுந்தாரென்க. (3376)

Koviloor Digital Library

120. களியாணையு நெடுந்தேர்களுங் கடும்பாய்பரிக் கணனும்
தெளி யாளியு முரட்சீயமுஞ் சினவீரர்தந் திறமும்
வெளிவானக மிலதாம்வகை விழுந்தோங்கிய பிழம்பால்
நளிநாமலை மலைதாவின னடந்தான்கடற் கிடந்தான்.

கடலிற்பள்ளிகொண்டருளுந் திருமாலினமிசமான ஸ்ரீராமன், களி யானையும் நெடுந்தேர்களும் விரைந்துபாயுங்குதிரைத் திரளும் (மேம்பட்ட வலிமையுடையதென்று) தெளியப்பட்ட யாளியும் மாறுபாட்டையுடைய சீயமும் சினமுள்ளவீரர்தம் கூறுபாடும் கீழ் விழுந்து வானகமும் வெற்றிடம் இல்லாதபடி ஓங்கிய பிழம்பினால், பெரியதொரு மலையிலிருந்து மற்றொரு மலையில் தாவி நடப்பவனாயினான், (ஸ்ரீராமன்).

பிணக்குவியல் மலைமலைகளாகக் குவிந்துகிடத்தலால், சாரிகை திரியும் இராமன் ஓர்பிணமலையிலிருந்து மற்றொருபிணமலையில் தாவி நடக்கும் படியாயிற்றென்பதாம். பிழம்பு-திரள். (3377)

வேறு

121-126. சேனையழிந்தமையின் வருணனை

அம்ப ரங்கள் தொடுங்கொடி யாடையும்
அம்ப ரங்க ளொடுங் களி யானையும்
அம்ப ரங்க வழுந்தின சோரியின்
அம்ப ரங்க மருங்கல மாழ்ந்தென.

அம்பரம் கம்-கடலின் நீரிலே, அரு கலம் ஆழ்ந்து என-அரிய மரக்கலம் ஆழ்ந்தாற்போல,-அம்பு-(இராமபிரானெய்த) அம்புகள், அரங்க-அழுந்த லால்-அம்பரங்கள் தொடும் கொடி ஆடைஉம்-வானத்தைத் தொடுகின்ற கொடிச்சீலையுடனும், அம்பரங்களொடும்-அம்பாரிகளுடனும், களியானை உம்-மதக்களிப்புள்ள யானைகளும், சோரியின்-இரத்தவெள்ளத்திலே, அழுந்தின.

கொடிச்சீலையுடனே அம்பாரிகளைக்கொண்ட யானைகள் சோரி வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தது, மரக்கலங்கள் கூம்புடனே கடல்நீரில் அமிழ்ந்தது போலுமென்று குறித்தார்: தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. நான்கடிகளிலும் முதலிற் சில எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரப் பொருள் வேறுபட்டு வந்தது, யமக மென்னுஞ் சொல்லணியாம்: மேலும் இதுகாண்க. முதலடியில், அம்ப ரங்கள்-ஆகாயம் என்றும் இரண்டாமடியில், அம்பரங்கள்-அம்பாரிகளென் றும், நான்காமடியில், அம்பரம்-கடல் என்றும் பொருள்பட்டன. (3378)

122. தம்ம னத்திற் சலத்தர் மலைத்தலை
வெம்மை யுற்றெழுந் தேறுவ மீளுவ
தெம்மு னைச்செரு மங்கைதன் செங்கையால்
அம்ம னைக்குல மாடுவ போன்றவே.

Koviloor Digital Library

தமது மனத்திற் (கபடங்கொண்டுள்ளவரான அரக்கரின் மலைபோன்ற தலைகள் (இராமபிரானது அம்புகளால்) அறுக்கப்படுங் கொடுஞ்செயலுக்கு உட்பட்டு (அவரது உடல்களினின்று) எழுந்து உயரச்சென்றனவாய் மீள்வன, -போர்முனையிலே போர்க்குரிய வீரமகள் தமது செங்கையால் அம்மனைக் குலங்களையாடுமவற்றைப் போன்றன.

ஸ்ரீராமபிரானம்புகளால் அறுக்கப்பட்டு மேலெழுந்து மீளும் அரக்கர் சிரத்தை வருணித்தவாறு. அரக்கரின் தலைகள் அறுபட்டு உடலினின்று மேலெழுந்து கீழ் விழுவன போலுமெனக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. வெம்மை-கொடுமை: கொடுஞ்செயலுக்கு ஆகுபெயர். (3379)

123. கேட கங்கண வங்கையொ டுங்கிளர்
கேட கங்கள் துணிந்து கிடந்தன
கேட கங்கி ளர்கின்ற களத்தநன்
கேட கங்கள் மறிந்து கிடந்தவே.

வேட்டைக்கு உரிய கங்கணம் பூண்ட அழகிய கையுடனே விளங்கு கின்ற கேடகங்கள், துணிந்து கிடந்தன; தீமை தன்னிடம் விளங்குகின்ற போர்க்களத்தனவாய் அழகிய தும்பை மலர்மாலையுடைய தலைகள் உருண்டு கிடந்தன.

இது- அரக்கர்களின் கைகளும் தலைகளும் அறுபட்டுக்கிடந் தமையைத் தெரிவிக்கும். முதலடியில்,கேடம்-வேட்டை: இங்கு, இலக்கணையால், கொலைத்தொழிலை யுணர்த்திற்று. இரண்டாமடியில் கேடகங்கள்-பரிசைகள்: மூன்றாம் அடியை-கேடு அகம் கிளர்கின்ற களத்த நன்கு எனப் பிரிக்க. அகம்-இடம். களத்த களம் என்பதனடியாப்பிறந்த குறிப்பு வினை யாலணையும் பெயர். களத்த-களத்திலுள்ளனவான சேனைகள், தம்முடைய கேடகங்கள் துணிந்து கிடந்தன; அன்றியும், ஏட-தும்பை மலரைச் சூடிய கங்கள்-சிரசுகள், மறிந்துகிடந்தன என்னலுமாம், ஏடு-பூவிதழ்: இங்கே, இலக் கணையால், (தும்பை) மலர்மாலையைக் காட்டிற்று. ஏட- குறிப்புப் பெய ரெச்சம். கம்-சிரசு:அதன் பன்மை-கங்கள், நன்கு என்பது, நான்காமடியின் முதலிலுள்ள 'ஏட' என்பதற்கு விசேடணம். (3380)

124. அங்க தங்களத் தற்றழி தாரொடும்
அங்க தங்களத் தற்றழி வுற்றவால்
புங்க வன்கணைப் புட்டில் பொருந்திய
புங்க வன்கணைப் புற்றர வம்பொர.

புருஷரிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய ஆவநாழி கையிற் பொருந் திய (அந்தக்) கூரிய நுனியையுடைய வலியகணையாகிய புற்றரவம் பொருதலினால், தோள்வளை கழுத்தை யொத்தது: (கழுத்து அற்றதுபோல

Koviloor Digital Library

அறுபட்டது என்றபடி); தேனொழுக்கெடுத்த மலர்மாலைகளுடனே அழகிய கோபமும் போர்க்களத்தில் நீங்கியழிவுற்றன.

இராமபிரான் கணையால் கழுத்தைப்போலவே அங்கதமும் அழிவுற, போர்வீரர் கழுத்தற்றதனால் தம்மாலையும் கோபமும் அழிபட்டவராயின ரென்க. முதலிடியில், அங்கதம்-தோள்வளை. களம்-கழுத்து. அற்று-'அன்' என்ற இடைச்சொல்லினடியாப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று. இரண்டா மடியில், அற்று-அறு என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். போர் வீரரைக் கோபமும் சிறப்புறச்செய்யுமாதலால், 'அம்கதம்' என்றார். களம்-போர்க்களம். புங்கவன்-புருஷரிற்சிறந்தவன். புங்கம்-கூர்நுனி. (3381)

125. கயிறு சேர்கழற் கார்நிறக் கண்டகர்
எயிறு வாளி படத்துணிந் தியானையின்
வயிறு தோறு மறைவன வானிடைப்
புயறொ றும்புகு வெண்பிறை போன்றவே.

கயிற்றினோடுபொருந்திய வீரக்கழலையணிந்த கார் நிறம் பொருந்திய கொடிய அரக்கரின் கோரப்பற்கள் அம்புகள் பட்டதனால் துணிப்புண்டு யானையின் வயிறுதோறும் மறைபவை, -வானிடையிலுள்ள மேகங்கள் தோறும் புகுகின்ற வெண்ணிறப் பிறையையொத்தன; -யானைகள்- புயலை யும், எயிறு-பிறைச் சந்திரனையும்போலுமென்க; தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றம். (3382)

126. வென்றி வீர ரெயிறும் விடாமதக்
குன்றின் வெள்ளை மருப்புங் குவிந்தன
என்று மென்று மமைந்த விளம்பிறை
ஒன்றி மாநிலத் துக்கவு மொத்தவால்.

வெற்றி பொருந்திய வீரரின் கோரப்பற்களும் விடாத மதத்தையுடைய மலையையொத்த யானையின் வெண்மை நிறமுள்ள தந்தங்களும், குவிந்தனவாய், -பல நாளிலும் அமைந்த இளம்பிறைகள் ஒன்றுசேர்ந்து பெரியநிலத்திலே சிந்தினவற்றையும் ஒத்தன.

எயிறும் மருப்பும் பல ஆதலால், அவற்றிற்குஏற்ப இளம் பிறை பல வாதற்காக 'என்றும் என்றுமமைந்த விளம்பிறை' என்றார்; வண்ண வடிவு களால் வந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றம். (3383)

Koviloor Digital Library

127. இரத்தக் கடல் பரந்ததனால் பலதீவுகளிலும் உறைவோர் நெடுமலைகளின்மீது ஏறுதல்

ஓவி லாருட லுந்து(உ)தி ரப்புனல்
பாவி வேலை யுலகு பரத்தலால்
தீவு தோறு மினிதுறை செய்கையர்
ஈவி லாத நெடுமலை யேறினார்.

கணக்கற்றவரான அரக்கரின் உடலினின்று வெளிப்பட்ட இரத்தநீர்க்கடல் பரவிக் கடல்சூழ்ந்த தீவுகளெங்கும் பரத்தலினால், தீவுதோறும் இனிமை யாகவாழுந் தன்மையரானவர் (கடற் பெருக்கினால்) அழிதலில்லாத நெடிய மலை மீது ஏறினார்கள். உலகு-உலகின் ஒரு பகுதியாகிய தீவுக்கு இலக்கணை.

அவ்வத்தீவைச் சூழ்ந்த கடல்களிலும் இரத்தநீர் பாயப்பெற்று அவ்வக் கடல் தாம் வாழுமிடங்களிற் பெருகுவதனால் அவ்வத்தீவில் வாழுமவர் ஆங்காங்குள்ள மலைமீது ஏறினாரென்க. கடலின் நீர் உலகமெங்கும் பரத்த லினாற் பல தீவுகளினின்று வந்த அரக்கர் மலைமீது ஏறினார்களெனக் கூறுவாருமுளர். (3384)

128. விண்முதலியவற்றில் உயிர்முதலியன நிறைதல்

விண்ணி றைந்தன மெய்யுயிர் வேலையும்
புண்ணி றைந்த புனலி னிறைந்தன
மண்ணிறைந்தன பேருடல் வானவர்
கண்ணிறைந்தன விற்றொழிற் கல்வியே.

உடலிலுள்ள உயிரால், விண்ணிடங்கள் நிறைந்தன; கடலும், புண்ணி னின்று வெளிப்பட்ட நிறைந்த இரத்த நீரினால் நிறைந்தன; (யுத்த) பூமிகளும், (அறுபட்டு) விழுந்த உடலினால் நிறைந்தன; விற்றொழிலைப் பற்றிய கல்வியால், வானவரின் கண்கள் நிறைந்தன.

சொற்பொருட்பின்வருநிலை: தநுர்வித்தையைப்பற்றி என்னென்ன கூறியுள்ளனவோ, அவைகளையெல்லாம் வானவர்கள் இப்போரிற் கண் கூடாகக் கண்டனரென்க. பேருடல்-வினைத் தொகை: பண்புத்தொகையாகப் பெரிய உடலெனினுமாம். (3385)

129. சோரி வெள்ளத்துடன் படைக்கலங்கள் கடலில் புகுதல்

செறுத்த வீரர் பெரும்படை சிந்தின
பொறுத்த சோரி புகக்கடல் புக்கன
இறுத்த நீரிற் செறிந்தன வெங்கணும்
அறுத்து மீன முலந்த வனந்தமே.

Koviloor Digital Library

கோபித்த வீரர்களின் பெரும்படைகள், -சிந்தினவாகி, (தம்மைத்) தாங்கின இரத்தநீர் புக்கதனால் (தாமும் அவ்விரத்தநீருடனே) கடலிற்புக்கு, (அக்கடலில்) தங்கிய நீரிலே நெருங்கினவாகி எங்கும் அறுத்தலால் உயிருலந்த மீன்கள் பலவாகும்.

போர்க்களத்திற் சிந்தின வாள்முதலியவை குருதி வெள்ளத்தினால் அடித்துக்கொண்டுபோகப் பெற்றுக் கடலிற்புக்கு அங்குள்ள மீன்களைத் துண்டிக்க, அதனாற் பலமீன்கள் உயிர் துறந்தனவென்பதாம். தொடர்பு யர்வுநவிற்சி. (3386)

130. அப்போது ஸ்ரீராமன் வெல்வதைப்பற்றி மாலியென்ற படைத்தலைவன் தன்னுட் சிந்தித்துக் கூறலுறல்

ஒல்வ தேயிவ் வொருவ னிவ் வூகத்தைக்
கொல்வ தேநின்று குன்றன யாமெலாம்
வெல்வ தேது மிலாமையின் வெண்பலை
மெல்வ தேயென மாலி விளம்பினான்.

வலிமைநேய்ந்த இந்த ஒருத்தன் இந்த (அரக்கரின்) வியூகத்தை (எதிர்த்து) நின்றுகொல்வதே! மலையையொத்த நாமெல்லாம் வெல்வ தென்பது சிறிதும் இல்லாமையினால் வெண் பல்லை மெல்வதோ என்று மாலியென்பவன் (கருதி மற்றைச் சேனாவீரர்களைப் பார்த்துப் பின்வரு மாறு) கூறலானான்; மாலி கூறுவதை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

ஒல்வ-வெல்லக்கூடியவை: வலிமையும் பராக்கிரமமும். இனி, இவ்வொருவன் இவ்வியூகத்தைக் கொல்வதென்பது ஒல்வதாவதே! மலை போன்ற நாமெல்லாம் வெல்வதென்பது ஏதுமிலாமையினால் (மரம்போல) வாளா இருந்து வெண்பல்லை மெல்வதே என்று உரைப்பினுமாம். ஊகம்=வியூகம்: படைவகுப்பு: இங்கே படையென்ற பொருளில் வந்தது. மாலி மூலபல படைத்தலைவரில் ஒருவன் போலும். ஒருசாரார் 'வன்னி' என்று காணப்படும் பாடம் தவறானது: ஏனெனில்,184-ஆம் பாடல் வரை யிலும் மூலபலவதையைப்பற்றிக் கூறுவதென்பது, ''எய்யெனுமாத்திரத்த விந்ததென்பரால், செய்தவத்திராவணன் மூலச்சேனையே'' (184) என்ப தனாற் பெறப்படுவதனாலும், வன்னியென்பவன் பலதிசைகளினின்றும் வந்த அரக்கப்படைகளுள் ஒன்றற்குத் தலைவனாதலாலும், மூலபலச் சேனையில் அன்னவனிருந்து பேசினானென்பது பொருந்தாமை காண்க என்ப: இனி 177-ஆம் பாடலை நோக்குமிடத்து வன்னி என்ற பாடம் கொள்ளத்தக்கதே யென்று தோன்றுகின்றது. ''ஆயிரம்'' (132) என்று தொடங்கும் பாடல் முதலிலும், அதன்பின் ''கோல்'' (131) என்று தொடங் கும் பாடலும், அதன்பின் இப்பாடலும் சிலபிரதியில் உள்ளன: சிலபிரதியில்,

Koviloor Digital Library

''கோல்'' என்பதன்பின் ''ஆயிரம்'' என்ற பாடலும், அதன்பின் ''ஒல்வ'' என்ற இப்பாடலும் உள்ளன. (3387)

131-132. மாலி மற்றைச் சேனாவீரர்கட்கும் கூறுவன

கோல்வி முந்தமுந் தாமுனங் கூடியாம்
மேல்வி ழுந்திடி னும்மிவன் வீயுமால்
கால்வி ழுந்த மழையன்ன காட்சியீர்
மால்வி ழுந்துளிர் போலு மயங்கிநீர்.

(இராமனுடைய) பாணம் வந்து விழுந்து அழுந்தாத முன்னயாம்கூடி மேல்விழுந்திட்டாலும், இவன் அழிந்திடுவான்; கால்விழுந்த மழை போலத் தோன்றுகின்ற காட்சியுடையீர் நீர் அறிவு மயங்கி, திக்பிரமைக்கு உட்பட்டீர் போலும்; -நாம் இந்த ராமனாகிய எதிரியோடு படையெடுத்துப் பொர வேண்டுமென்பதும் இல்லை; நாமெல்லாந் திரண்டு அந்த எதிரியின் மேல் விழுந்தோமானாலும் அவன் இறந்தொழிவானே! நீங்கள் ஏன் திகைத்து நிற்க வேண்டுமென்றான். உளிர்= உள்ளீர்: முன்னிலைப்பன்மைக் குறிப்பு முற்று. கருநிறங்கொண்டு அம்புமழை பொழிவதால், அரக்கர் கால்விழுந்த மழையன்ன காட்சியராவர். (3388)

132. ஆயி ரம்பெரு வெள்ள மரைபடத்
தேய நிற்பது பின்னினி யென்செயப்
பாயு முற்றுட னேயெனப் பன்னினான்
நாய கற்கொ ருதவியை நல்குவான்.

ஆயிரம் பெருவெள்ளமாகிய சேனை (அம்புகளால்) அரைக்கப்படுத லினால் அழியநிற்பதாகும்: (இது அழிந்த) பின்பு இனி என்னசெய்ய (வேண்டுவது உள்ளது)? (ஆகையால்), உடனே மனவுறுதி கொண்டு (இராமன் மீது) பாயுங்கள்என்று தன் தலைவனுக்கு ஒருதவியைச் செய்வா னாய்க் கூறினான். (3389)

133. அரக்கர் பலவகைப்படைகளைப் பொழிதல்

உற்று ருத்தெழு வெள்ள முடன்றெழாச்
சுற்று முற்றும் வளைந்தன தூவின
ஒற்றை மால்வரை மேலுயர் தாரைகள்
பற்றி மேகம் பொழிந்தெனப் பல்படை.

பொருந்திக் கோபித்தெழுகின்ற (அரக்கரின்) சேனை, வெள்ளம் மாறுபட்டெழுந்து சுற்றிலும் முற்றும் வளைந்தனவாய், ஒருமால்வரைமேல் மேகங்கள் பற்றி மிக்க மழைத்தாரைகளைப் பொழிந்தனபோலப் பல படைக்கலங்களைத் தூவின.

Koviloor Digital Library

பொழியும் படைக்கலத்திற்குத் தூவும்மழைத்தாரைகள் உவமை. ஒன்று ஒற்றையென ஆயிற்று. மால்-பெரிய. (3390)

134. அப்படைகள் சிந்தும்படி ஸ்ரீராமன் சரமழை பொழிதல்

குறித் தெறிந்தன எய்தன கூற்றுறத்
தறித்துத் தேருங் களிறுந் தரைப்பட
மறித்த வாசி துணித்தவர் மாப்படை
தெறித்துச் சிந்தச் சரமழை சிந்தினான்.

(அரக்கர்) குறித்தெறிந்தனவும் எய்தனவுமான வற்றைப் பல பகுதிப்படத் துண்டித்து, தேரும் யானைகளும் தரையிற்படவும், மடங்கிய குதிரைகளைத் துண்டித்து அக்குதிரையி லேறியவரின் பெரிய படைகள் தெறித்துச்சிந்தவும் சரமழைகளை (இராமன்) தூவினான். (3391)

135. இரத்தவெள்ளம் பெருகப் பேய்கள் கூத்தாடுதல்

வாய்வி ளித்தெழு பஃறலை வாளியில்
போய்வி ளித்த குருதிகள் பொங்குவ
பேய்க ளிப்ப நடிப்பன பெட்புறும்
தீவி ளித்திடு தீப நிகர்த்தவால்.

வாய்ப்புறத்திற் சத்தித்துக்கொண்டு எழுகின்ற பலதலை களையுடைய அம்புகளினால் இறந்துபோகின்ற சேனைகளி னிடத்தினின்று பொங்கி யெழும் இரத்தங்களைக்கண்டு (அங்குப்) பேய்கள் மகிழ நடிப்பவற்றின் (வாயில் தோன்றுகின்ற) தீ, விரும்பத்தக்க கலங்கரை விளக்கத்தைப் போன்றன.

இரத்தவெள்ளம் பெருகுவதுகண்டு அப்பெருக்கின் முகப்பே பாடிக் கூத்தாடும் கொள்ளிவாய்ப்பேய்களின் வாயிலேதோன்றும் நெருப்பு, கலங்களை இங்குவரலாமென்று தெரிவிக்கும் கலங்கரை விளக்குப்போன்ற என்றவாறு; தற்குறிப்பேற்றவணி, போய் விளித்த= விளித்துப்போவன: விகுதிபிரித்துக்கூட்டல். கலங்கரை விளக்கம்-(இங்கே சேமமான கரை யுள்ளது என்று மரக்கல மாலுமிகளை அழைக்குந் தீபம்: விளக்குக்கூடு: (Light House). (3392)

136. இரத்த வெள்ளம் பெருகப்பெற்ற பூமிதேவியின் வருணனை

நெய்கொள் சோரி நிறைந்த நெடுங்கடல்
செய்ய ஆடைய ளன்ன செஞ் சாந்தினள்
வைய மங்கை பொலிந்தனன் மங்கலச்
செய்ய கோலம் புனைந்தன்ன செய்கையாள்.

Koviloor Digital Library

நிணத்தைக்கொண்ட சோரியினால் நிறைந்த பெருங்கடலாகிய செந்நிற முள்ள ஆடையை யுடுத்தவளும் அப்படிப் பட்ட செந்நிறச் சாந்து பூசிக் கொண்டிருப்பவளுமான பூமியாகிய மங்கை, மங்கலகாலத்திற்கொள்ளும் செந்நிறக்கோலத்தைப் புனைந் தாலொத்த செய்கையை யுடையளானாள்.

கணவனைக்கூடலுறுகின்ற மகளிர் செங்கோலம் பூண்பரென்பதனை

"சேக்கைமேலினிதிருந்தாங்கு
அரத்தப்பூம்பட்டரைமிசை யுடீஇக்
குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்திச்
சிறுமலைச் சிலம்பிற் செங்கூதாள மொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர் வேய்ந்து
குங்கும வருணங் கொங்கை யினிழைத்துச்
செங்கொடுவேரிச் செழும்பூம் பிணையல்
சிந்துரச்சுண்ணஞ் சேர்ந்தமேனியில்
அந்துகிர்க்கோவையணியோடு பூண்டு...
செவ்வணிகாட்ட"

என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும் அறியலாம். இனி, மணத்தின் கடைநாளில் ஆலத்தியை மேலேபெய்தலாற் செய்யவான ஆடையைத் தரித்தல் நிகழ்தலைக் கொண்டு கூறிய தென்பாருமுளர். (3393)

137. இரத்தப்பெருக்கு

உப்புத் தேனுநெய் யொண்டயிர் பால்கரும்பு
அப்புத் தானென் றுரைத்தன ஆழிகள்
துப்புப் போற்குரு திப்புனல் சுற்றலால்
தப்பிற் றவ்வுரை யின்றொர் தனுவினால்.

உப்பு தேன் நெய் ஒண்டயிர் பால் கருப்பஞ்சாறு நன்னீர் என்று கூறப் படுகின்ற ஏழுகடல்களும் பவழம்போலுள்ள (செந்நிறமான) இரத்தநீரால் (எங்குஞ்) சூழ்தலால், இன்று ஒருதனுவினால் ஏழுகடல்கள் உள்ளன என்ற அந்தவார்த்தை தவறிற்று.

ஏழுகடல்களுள்ளன என்று நூல்களிற் கூறிய உரை தவறி, இரத்தக் கடலொன்றே எங்கும் உளதாயிற்றென்றவாறு: தொடர்புயர்வுநவிற்சி. தேனு-உசாரியை. (3394)

Koviloor Digital Library

138. இராமன் தனு வளைந்திருத்தலும், அரக்கப்படையின் அளவின்மையும்

ஒன்று மேதொடை கோலொரு கோடிகள்
சென்று பாய்வன திங்க ளிளம்பிறை
அன்று போலென லாகிய தச்சிலை
என்று மாள்வ ரெதிர்த்த விராக்கதர்.

தொடுத்துவிடுகை, ஒருமுறையே; அம்புகளோ ஒரு கோடிகள் சென்று பாய்வன: (அவ்விராமனுடைய) அந்தச்சிலை அன்று தோன்றிய இளம் பிறைத் திங்கள் போலுமென்னுமாறு வளைந்துள்ளது; (இவ்வாறு இருப்பினும்) எதிர்த்த அரக்கர் என்று மாள்வரோ?

ஒருதொடையில் ஒருகோடி அம்பு வெளிப்படுமாறு இராமன் தன் வில்லை வளைத்தவண்ணமே யிருந்தான்: அதாவது-இடை விடாமல் அம்புதொடுத்த வண்ணமே இருந்தானென்பது, முதல் மூன்றடிகளிற் கூறிய பொருள். அரக்கர் அளவின்றி மிக்கிருந்தது பற்றி, 'எதிர்த்த இராக்கதர் என்று மாள்வர்?' என்றது. (3395)

வேறு
139-145. மீண்டும் கடும்போர் புரிந்த அரக்கப்படை ஸ்ரீராம சரத்தாற் படல்

எடுத்தவ ரிரைத்தவ ரெறிந்தவர்
 செறிந்தவர் மறங்கொடெதிரே
தடுத்தவர் சலித்தவர் சரிந்தவர்
 பிரிந்தவர் தனிக்க ளிறுபோல்,
கடுத்தவர் கலித்தவர் கறுத்தவர்
 செறுத்தவர் கலந்து சரமேல்
தொடுத்தவர் துணிந்தவர் தொடர்ந்தனர்
 கிடந்தனர் துரந்த கணையால்.

(இராமனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு அரக்கர் மீண்டும் ஆயுதங் களை) எடுத்து(ப் பொருவதிலுள்ள களிப்பினாற்) பேராரவாரஞ்செய்து எறிந்தவரும், வீரகுணத்தைக்கொண்டு எதிரே நெருங்கி (வந்து இராமன் அம்புகளைத்) தடுத்தவரும், (தடுக்கமுடியாமையினாற்) சலித்து நிலை மாறிப் பிரிந்து சென்றவரும், தனித்த மதயானைபோல விசைகொண்டு செருக்கிக் கோபித்தவரும், (சீறியவராய்) நெருங்கிவந்து சரத்தைமேலே தொடுத்தவரும், (ஸ்ரீராமன்) துரந்த அம்புகளினால், துண்டுபட்டவராய்த் தொடர்ந்துகிடந்தனர். (3396)

Koviloor Digital Library

140. தொடுப்பது சுடர்ப்பகழி யாயிர
நிரைத்தவை துரந்த துறைபோய்ப்
படுப்பது வயப்பகழி யாயிரரை
யன்றுபதி னாயிரவரைக்
கடுப்பது கருத்துமது கட்புலன்
மனங்கருதல் கல்வி யிலவேல்
எடுப்பது படப் பொருவ தன்றி யிவர்
செய்வதொரு நன்றி யுளதோ.

தொடுப்பது, சுடரையுடைய பகழி ஆயிரமாகும்; வரிசையான அவை விரைந்து விடுக்கப்பட்ட துறையிற்போய்க் கொல்வது, வெற்றி பொருந்திய பகழியைக்கொண்ட ஆயிரம் வீரரை யன்று; பதினாயிரவரையாகும்; (அந்த அம்புகளின்) விசை, அப்படிப்பட்டது; (அந்த அம்பை விடுத்தவரின்) கருத்தும், அவ்வாறானதே; கட்புலனும் மனமும் (அந்த அம்புகளின் விசையைக்) கருதுதற்கும் கல்வியுடையனவல்ல; இந்த அரக்கர், (தாம் கொண்டுள்ள) வேற்படையையெடுப்பது (தாம்) இறப்பதற்காகப் பொருவ தன்றி (மாறாகச்) செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு நற்செயலும் உள்ளதோ? கட்புலன் மனங்கருதல் கல்வியில்-இராமபாணம் கண்ணினுங் கருத்தினும் விசை கொண்டதென்றவாறு. (3397)

141. தூசியொடு நெற்றியிரு கையினொடு
பேரணி கடைக்குழை தொகுத்து
ஊசிநுழை யாவகை சரத்தணி
வகுக்குமவை யுண்ணு முயிரை
ஆசைகளை யுற்றுருவு மப்புறமு
மோடுமத னிப்பு றமுளார்.
ஈசனெதி ருற்றுகுவ தல்லதிகல்
முற்றுவதொர் கொற்ற மெவனோ.

(அரக்கர்சேனையின்) முன்னணியும் நெற்றியும் இருசிறகும் (இடையிலுள்ள) பேரணியும் பின்னணியும் ஆகிய இவற்றைத் தொகுத்து ஊசியும் நுழையாவகை அம்புகளின் தொகுதியை வகுப்பவனாயினான், (ஸ்ரீராமன்); அந்த அம்புகள், (அரக்கரின்) உயிரையுண்ணும் திக்குக்களிற் பொருந்தி ஊடுருவும்; அப்பாலும் ஓடும்; அந்த அம்புக்கு இப்புறமுள்ளவராகிய அரக்கர், கடவுளாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு எதிரேபொருந்தி (உயிர்) சிந்துவதல்லது வலிமை முற்றிச் செய்வதாகிய ஒருவெற்றியென்பது எது? (அவ்வரக்கர்க்கு வெற்றியுண்டாகாது என்றபடி?). (3398)

Koviloor Digital Library

142. ஊனகு வடிக்கணைக ளூழியன
லொத்தன வுலந்தஉல வைக்
கானக நிகர்த்தன ரரக்கர்மலை
யொத்தன களித்த மதமா
மானவன் வயப்பகழி வீசுவலை
யொத்தன வளைப்புன லுள்வாழ்
மீனகுல மொத்தன கடற்படை
யினத்தொடும் விளிந் துறுதலால்.

ஊன் விளங்குகின்ற கூரிய அம்புகள் யுகாந்தகாலத் தீயையொத்தன; அரக்கர்கள் (அவ்வூழித்தீயினால்) அழிந்துபோன மரக்கூடங்களைக் கொண்ட கானகத்தையொத்தார்கள்; களிப்புக் கொண்ட மதயானைகள், (நெருப்புப்பட்டு வேகின்ற) மலைக்குச் சமமாக இருந்தன; (அன்றியும்), மனுகுலத்துத்தோன்றியவனான ஸ்ரீராமனது வலிபொருந்திய அம்புகள், வீசிய வலையை யொத்தன; கடல்போன்ற அரக்கப்படைகள் இனத்தொடும் இறந்துபோனதால் (உலகை) வளைத்தலைப்பொருந்திய கடலுள் வாழ்வன வாகி (அவ்வலையிலகப்பட்டிறந்த) மீன்கூட்டத்தை யொத்தன.

மீனகுலம்-வடசொற்றொடர்: ஆதலின், இயல்பு. (3399)

143. ஊழியிறு திக்கடுகு மாருதமு
மொத்தன னிராம னுடனே
பூழியென வுக்குதிரு மால்வரைக
ளொத்தன ரரக்கர் பொருவார்
ஏழுலகு முற்றுயிர்கள் யாவையு
முருக்கியிறு திக்கணின்வரும்
ஆழியையு மொத்தனன்அம் மன்னுயிரு
மொத்தன ரலைக்கு நிருதர்.

இராமன், -யுகாந்தகாலத்து விரைந்து வீசுகின்ற சண்ட மாருதத்தையும் ஒத்தான்: (அவ்வாறு சண்டமாருதம் வீசுவதால்) உடனே புழுதியாகச்சிந்தி உதிர்கின்ற பெரியமலைகளை யொத்தனர், (அவ்விராமனுடன்) பொருபவ ராகிய அரக்கர்; (அன்றியும், ஸ்ரீராமன்), ஏழுலகங்களையும் பொருந்தி உயிர்கள் யாவற்றையும் அழித்து யுகாந்தகாலத்திற் பொங்கிவருகின்ற கடலையும் ஒத்தனன்; (அவ்விராமபிரானால்) அலைக்கப்படுகின்ற அரக்கர், அவ்யுகாந்தத்துப் பொங்குங் கடலால் அழிக்கப்படுகின்ற) நிலைபெற்ற அந்த உயிர்களையும் ஒத்தனர். (3400)

Koviloor Digital Library

144. மூலமுத லாயிடையு மாயிறுதி
யாயெவையு முற்று முயலுங்
காலமென லாயினன் இராமனவ்வ
ரக்கர்கடை நாளில் விளியுங்
கூலமில் சராசர மனைத்தினையு
மொத்தனர் குரைக டலெழும்
ஆலமென லாயினன் இராமனவர்
மீனமென லாயி னர்களால்.

முதற்காரணமாயிருந்து இடையுமாய் இறுதியுமாகியுள்ள இராமன், எல்லாப்பொருளும் முற்றுவதற்கு இடனாகி முயல்கின்ற யுகாந்த காலமென்று சொல்லுதற்கு ஏற்றவனாயினன்: அந்த அரக்கர்கள், -யுகாந்த காலத்தில் இறக்கின்ற வரம்பில்லாத சராச ரங்களெல்லாவற்றையும் ஒத்தனர்; ஒலிக்கின்ற கடலிலெழுகின்ற ஆலகால விஷத்திற்கு ஒப்பாயினன், இராமன்: (அவ்வாலகாலத்தில் இறந்த) மீனென்று சொல்வதற்கு ஏற்றவராயினர் அவ்வரக்கர்கள்; -முற்றுதல் அழிதல்.

யுகாந்தகாலம் என்பது இறுதியை விளைவிப்பதால், அரக்கர்க்கு இறுதி விளைக்கின்ற ஸ்ரீராமன் அவ்யுகாந்தகாலத்திற்கு ஒப்பாவ னென்க. ஸ்ரீராமன் யுகாந்தத்தையும் ஆலத்தையும் ஒத்திருக்க அரக்கர் யுகாந்தத்திலழியும் பொருளையும் ஆலத்தினால் இறக்கும் மீனத்தையும் ஒத்தனரென்றார். (3401)

145. வஞ்சவினை செய்துநெடு மன்றில்வள
முண்டுகரி பொய்க்கு மறமார்
நெஞ்சமுடை யோர்கள்குல மொத்தனர்
அரக்கரற மொக்கு நெடியோன்
நஞ்சநெடு நீரினையு மொத்தனன்
அடுத்ததனை நக்கி னரையும்
பஞ்சமுறு நாளில்வறி யோர்களையு
மொத்தனர ரக்கர் படுவார்.

வஞ்சகமான தொழிலைச்செய்து, பெருமைமிகுந்த நியாயசபையில் பொருளைப்பெற்றுக்கொண்டு (லஞ்சம்வாங்கிக் கொண்டு) பொய்க்கரி கூறுகின்ற அநீதிபொருந்திய நெஞ்சத்தை யுடையவர்களின் குலத்தை யொத்தனர், அரக்கர்; பெருமை பொருந்திய இராமன், (அந்தக்குலத்தை யழிக்கும்) அறக்கடவுளை யொப்பவனானான்; (அன்றியும், இராமன்), நஞ்சத்துடன் கூடிய மிக்க நீரினையும் ஒத்தனன்; அதனை அடுத்து நக்கின வரையும், பஞ்சமுற்றகாலத்து வறியோர்களையும் ஒத்தவராய், அரக்கர், இறப்பவரானார்.

Koviloor Digital Library

மன்றிற் கரிபொய்த்தவர் குலத்தோடு கெடுவரென்க. இவ்வாறு அரக்கர்கள் மாண்டதற்குக் காரணம்-வஞ்சனையுடையவராயிருந்தமையென்பார், 'அரக்கர்கள் வஞ்சவினைசெய்து கரிபொய்க்குமறமார் நெஞ்சமுடையோர்களொத்தனர்' என்றார். (3402)

146. இலங்கையிலுள்ளும் புறமும் தெரியாதபடி இரத்த வெள்ளந்தோன்ற அரக்கியர் கலங்கி அலறியோடுதல்

வெள்ளமொரு நூறுபடும் வேலையினவ்
வேலையுமி லங்கை வெளியும்
பள்ளமொடு மேடுதெரி யாதவகை
சோர்குருதி பம்பியெழலும்
உள்ளுமதி லும்புறமு மொன்றுமறி
யாதுஅலறி யோடினர்களாற்
கள்ளநெடு மான்விழிய ரக்கியர்க
லக்கமொடு கால்கள் குலைவார்.

ஒரு நூறுவெள்ளஞ் சேனையிறக்குஞ் சமயத்தில் அந்தக் கடலும் இலங்கையின் வெளியிடமும் பள்ளமும் மேடும் தெரியாதபடி பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளம் நிரம்பி யெழலும், கள்ளத்தன்மையைக் கொண்டு நெடிய மானின்விழியையொத்த விழியைக்கொண்ட அரக்கியர்கள், மதிளின் உள்ளும் புறமும் ஒன்றுந்தெரியாமல், கால்கள் குலையக் கலக்கத்தோடு அலறியோடினர். (3403)

147. நூறுசதகோடி படைத்தலைவர் தாங்கி நிற்றல்

நீங்கினர் நெருங்கினர் முருங்கின
ருலைந்துலகில் நீளு மலைபோல்
வீங்கின பெரும்பிணம் விசும்புற
வசும்புபடு சோரி விரிவுற்று
ஓங்கின நெடும்பரவை யொத்துஉயர
வெத்திசையு முற்றெ திருறத்
தாங்கினர் படைத்தலைவர் நூறுசத
கோடியர் தடுத்த லரியார்.

(சேனாவீரர்), நெருங்கிப்பொருது உயிர்குன்றி அழிந்து (உயிர்) நீங்கினர்: (அதனால்), உலகில் நீளும் மலைபோற் பெரும்பிணங்கள், வானத்திற் பொருந்த ஓங்கிமிக்கன; பெருக்குப் பொருந்திய இரத்தங்கள், விரிவுற்று, பெரிய கடலையொத்து உயர எத்திசையினெல்லையிலும் சென்று எதிராகப் பொருந்தும்படி (மீண்டு) ஓங்கி நின்றன; (அவ்வேளையில்)

Koviloor Digital Library

தடுத்தற்கு அரியவரான நூறு சதகோடியினரான படைத்தலைவர், (இராம பிரானோடு) எதிர்ந்து நின்றனர்; -நூறுசதகோடி-பதினாயிரங்கோடி.(3404)

148-149. படைத்தலைவரும் ஸ்ரீராமனும் பொருதமையைத் தெரிவிக்கும்

தேருமத மாவும்வரை யாளியொடு
வாசிமிகு சீயமுதலா
ஊருமவை யாவையு நடாயினர்கள்
தாயினர்களுந்தி னர்களாற்
காருமுரு மேறுமெரி யேறுநிகர்
வெம்படையொ டம்பு கடிதின்
தூரும்வகை தூயினர் துரந்தனர்கள்
ளெய்தனர் தொடர்ந்த னர்களால்.

(அந்தப்படைத் தலைவர்கள்) தேரும் மதம் பொருந்திய யானையும் மலையிற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுள்ள யாளியோடு குதிரையும் (வலிமை) மிக்க சிங்கமும் முதலாக ஊர்தியாகவுள்ள எல்லாவற்றையும் கடாவிநடத்தி, (ஸ்ரீராமனை நோக்கிச்) செலுத்தினார்கள்; (அன்றியும்), மேகமும் பேரிடியும் பேரனலும் ஒத்த கொடிய படைகளுடனே அம்புகளையும் விரைவின் (போர்க்களம்) தூரும்படி தூவினார்கள்; விரைந்து எய்தவண்ணம் நெருங்கித் தொடர்ந்தார்கள்.

படைக்கலங்களைத் தூவுதலும், அம்புகளை எய்தவண்ணம் நெருங்கித் தொடர்தலுஞ் செய்தனர் படைத்தலைவரென்க. (3405)

149. வம்மினட வம்மினெதிர் வந்துநும
தாருயிர் வரங்கள் பிறவுந்
தம்மினென இன்னமொழி தந்தெதிர்
பொழிந்தன தடுப்ப ரியவாம்
வெம்மினென வெம்பகழி வேலையென
வேயினனவ் வெய்ய வினையோர்
தம்மின மனைத்தையு முனைந்தெதிர்
தடுத்தனர் தனித்த னியரோ.

(ஸ்ரீராமன் அந்தப்படைத்தலைவர்களைப் பார்த்து), 'வாருங்கள்; (நான்) அடுமாறு வாருங்கள்; எதிரேவந்து நுமது அருமையான உயிரையும் வரங்களையும் மற்றுமுள்ளவற்றையும் தந்திடுங்கள்' என இம்மொழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, எதிர்முக மாகப் பொழிந்தனவும் தடுப்பரியனவுமான கொடிய அம்புகளைக் கொடிய மின்னலைப்போலவும் கடலைப்போலவும் ஏவினன்: அந்தக் கொடிய செயலையுடைய படைத்தலைவர் தனித்தனியே

Koviloor Digital Library

எதிர்நின்று அந்த அம்புகளின் கூட்டம் எல்லாவற்றையும் ஊக்கங்கொண்டு தடுத்தனர்; அரோ-ஈற்றசை.

அட! வம்மின் என்று எடுப்பினுமாம்: அட-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. நட வம்மின் என எடுத்து நடந்துவம்மின் என்றுகூறி, வினையெச்சம் பகுதி மாத்திரமாய் வந்தது என்பாருமுளர். அம்புகள் ஒளியினால் மின்னலையும் பேரளவினாற் கடலையும் போலும். தம் இனம்-அரக்க வர்க்கமுமாம். (3406)

150-152. அரக்கர் கடும்போர் புரியத் தேவர்கள் சிவபிரானைக் கிட்டி வணங்கி 'இப்போர் எவ்வாறு ஆகும்?' என்று வினாவுதல்

அக்கணையை யக்கண மறுத்தனர்
செறுத்திக லரக்க ரடையப்
புக்கணைய லுற்றனர் மறைந்தனர்
புயற்கதிகம் வாளி பொழிவார்
திக்கணை வகுத்தன ரெனச் செல
நெருக்கினர் செருக்கின் மிகையால்
முக்கணனை யுற்றடி வணங்கிஇமை
யோரிவை மொழிந்த னர்களால்.

வலிமையுடைய அரக்கர்கள் யாவரும், புகுந்து ஒன்று சேர்தலைப் பொருந்தி, (இராமபிரான் விடுத்த) அவ்வம்புகளைக் கோபித்து அக்கணத்தில்தானே அறுத்தொழித்து, புயலைக்காட்டிலும் மிகுதியான அம்புகளைப் பொழிபவராய் (ஸ்ரீராமனை) மறைத்து திக்குக்கு ஒருஅணையை வகுத்தாற் போல மிக்க கருவத்தோடு மிகவும் நெருக்கிநின்றார்கள்; (அப்போது), இமையோர், -மூன்று கண்களையுடையவனான சிவபிரானை நெருங்கி திருப்பாதங்களை வணங்கி இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானார்கள்; -இமையோர் மொழிந்ததனை அடுத்த இருகவிகளிற் காண்க. இராமபிரான் தம் கண்ணுக்குப் புலனாகாவாறு அரக்கரான் மறைக்கப்பட்டமையால், இமையோர் பேரச்சங்கொண்டு மொழியலாயினரெனக. (3407)

151. படைத்தலைவ ருற்றொருவர் மும்மடி
யிராவண னெனும் படிமையோர்
கிடைத்தன ரவர்க்கொரு கணக்கிலை
வளைத்தனர் கிளர்ந்து லகெலாம்
அடைத்தனர் தெழித்தன ரழித்தனர்
தனித்துள னிராம னவரோ
துடைத்தனரெம் வெற்றியென உற்றன
ரினிச்செயல் பணித்தி சுடரோய்.

Koviloor Digital Library

படைத்தலைவர்களிற் பொருந்திய ஒவ்வொருவரும், இராவணனினும் மும்மடங்கானவரென்று சொல்லத்தக்க தன்மை யுடையவர்; (போரில்) வந்து நெருங்கினவரான அவர்க்கு ஓரெல்லை யில்லை; (அன்னார்) வளைத்துப் பொங்கி உலகினிடத்தையெல்லாம் அடைத்துக்கொண்டு அதட்டலுடனே அழிக்கத் தொடங்கியுள்ளார்; இராமன் தனித்துள்ளான்: அவ்வரக்கர்களோ எமதுவெற்றி யைத்துடைத்துள்ளாரென்னுமாறு பொருந்தியவர்; தழல் வண்ணனே! இனி, நிகழுஞ்செயல் யாது? சொல்வாய்: படிமை-தன்மை. (3408)

152. எய்தகணை யெய்துவதன் முன்பிடை
யறுத்திவர்களேழு லகமும்
மொய்கொள்கணை மாமுகி லெனும்படி
வளைத்தனர் முனிந்த னர்களால்
வைதுகொலி னல்லது மறப்படை
கொடிப்படை கடக்கும் வலிதான்
செய்ய திரு மாலினொ டுனக்கும் அரி
தென்றனர் திகைத்து விழுவார்.

(ஸ்ரீராமபிரான்) எய்த அம்பு வந்துசேர்வதற்கு முன்னம் நடுவிலேயே (அந்தக்கணையை) அறுத்துவிட்டு இவ்வரக்கர்கள் ஏழுலகங்களிலும் நெருங்குதலைக்கொண்டு திரண்ட பெரிய முகிலென்னும்படி வளைத்துக் கொண்டவராய் முனிந்துள்ளார்கள்; இவ்வரக்கப்படையைச் சபித்து ஒழித்தால் ஒழிக்கலாமே தவிர, வீரத்தைக்கொண்ட படையைக்கொண்டு (எதிர்த்து) வெல்லக்கூடிய வலிமை, வெவ்விய திருமாலினுடனே உனக்கும் அருமையானது என்று கூறினவராய்த் திகைத்து விழலானார்கள்.

மறப்படை கொடு இப்படை எனப் பிரிக்க. வாய்ச்சாபத்தாலன்றிக்கைச் சாபத்தால் இவர்கள் மாளாரென்றார்: வாய்ச்சாபம்-சபித்தல்: கைச்சாபம்-வில். (3409)

153-154. 'அரக்கர்தோற்க ஸ்ரீராமன் வெல்வான்'
என்று சிவபிரான் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

அஞ்சலினி யாங்கவர்க ளெத்தனைவ
ராயிடினு மத்த னைவரும்
பஞ்சி யெரி யுற்றதென வெந்தழிவர்
இந்தவுரை பண்டு முளதால்
நஞ்சமமிழ் தத்தைநனி வென்றிடினு
நல்லற நடக்குமதனை
வஞ்சவினை பொய்க்கருமம் வெல்லினுமி
ராமனையம் மாயுர் கடவார்.

Koviloor Digital Library

(நீங்கள்) இனி அஞ்சற்க: அவ்வரக்கர் அங்கே எத்தனை பேராயிருந் தாலும் அத்தனை பேரும் பஞ்சில் நெருப்புப் பற்றினாற் போல வெந்தழிந் தொழிவார்; இந்தப் பேச்சு முன்னமேயுண்டானது: நஞ்சமானது அமிரு தத்தை மிகவும் வென்றிட்டாலும், நடக்குமதான நல்லறத்தை வஞ்சவினை யாகிய பொய்ச்செயல் வென்றாலும், மாயச்செயலையுடைய அவ்வரக்கர் இராமனை வெல்ல மாட்டார்: (ஸ்ரீராமனே அவ்வரக்கரை யெல்லாம் வெல்வான் என்றபடி;).

வென்றிடினும், வெல்லினும் என்ற இடத்துள்ள உம்மைகள் வெல்லுதல் நிகழாது என்ற பொருளைக்காட்டும். வஞ்சவினையும் பொய்ச்செயலு மெனினுமாம். அஞ்சல்-எதிர்மறைவியங்கோள்முற்று. (3410)

154. அரக்கருள ரார்சிலரவ் வீடண
 னலாதுலகி னாவியுடையார்
இரக்கமுள தாகினது நல்லற
 மெழுந்துவளர் கின்ற தினிநீர்
கரக்கமுழை நேடியுழல் கின்றிலர்கள்
 இன்றொரு கடும்பகலிலே
குரக்கின்முத னாயகனை யாளுடைய
 கோளுழுவை கொல்லு மிவரை.

அந்த விபீடணனையல்லாது உலகில் ஆவியுடையராகிய அரக்கருள் எந்தச் சிலர் தாம் உளர்? இரக்கமென்பது உள்ளதாயின், அதனால் நல்ல அறம் எழுந்துவளர்கின்றதாகும்: இனி, நீர் ஒளித்துக்கொள்ளும்படி குகை களைத் தேடிக்கொண்டு உழலவேண்டா; இந்த ஒருநாளின் நடுப்பகலிலே, குரங்குகட்கு முதன்மைத்தலைவனான சுக்கிரீவனை அடிமையாகவுடைய வலிய புலி போன்றவனான ஸ்ரீராமன், இவ்வரக்கரைக் கொல்லுவான். (3411)

155. பிரமனும் உருத்திரமூர்த்தி கூறியதை உடன்பட்டுச் சொல்ல, அப்போது ஸ்ரீராமன் வாளிமழையால் அரக்கர் தலையைக் குவித்தல்

என்று பர மன்பகர நான்முகனு
 மன்னபொரு ளேயிசைதலும்
நின்றுநிலை யாறினர்கள் வானவரு
 மானவனு நேமி யெனலாம்
துன்றுநெடு வாளிமழை மாரியினு
 மேலன துரந்து விரைவிற்
கொன்றுகுல மால்வரைகண் மானுதலை
 மாமலைகு வித்த னனரோ.

Koviloor Digital Library

என்று சிவபெருமான் சொல்ல, பிரமதேவனும் அவன் கூறியதையே உடன்பட, வானவர்களும் (மனத்தடுமாற்றம் ஒழிந்து) நின்று (தம்) நிலையில் மனமமையப்பெற்றார்கள்; மனுகுலத்திற் பிறந்தவனாகிய ஸ்ரீராமனும், சக்கரம்போல் வட்டவடிவாகப் பொருந்திய நெருங்கிய நெடியவாளி மழையை மாரியினும் மேலனவாகத் துரந்து விரைவிலே கொன்று குலமலைகளையொக்கின்ற பெரிய தலைமலைகளைக் குவித்தனன்.

பெருமலைபோல ஸ்ரீராமனாலறுக்கப்பட்ட அரக்கரின் சிரக் குவியல் குவிந்தனவென்க. தவறாமலறுத்தலால், வாளிமழைகள் நேமியெனற்கு ஏற்றனவாயின. (3412)

வேறு

156-158. அரக்கர் அழிந்துபட்டதன் வருணனை

மகரமறி கடலின் வலையும் வயநிருதர்
சிகர மனையவுடல் சிதறி யிறுவருயிர்
பகர வரியபதம் விரவ வமரர்பழ
நகர மிடமருக நவையர் நலிவுபட.

மகரமென்னும் மீனைக் கொண்டதும் (அலை) மடங்கப் பெற்றதுமான கடல்போல (ஸ்ரீராமனை) வளைந்துகொண்ட வலிமை யையுடைய குற்றமுள்ளவரான அரக்கர்-(தம்முடைய) உயிர் பகர்தற்கு அரிய (மிகச்சிறந்த) சுவர்க்கபதவியைப் பொருந்தவும் அமரருடைய பழமையான தேவலோகம் இடம் இல்லாமற்போகவும், மலைச்சிகரத்தையொத்த உடல் சிதறுண்டு வருத்தமுற முறியப் பெற்றார்கள்.

நவையரான நிருதர் எனக் கூட்டுக. இறுதல்-முறிதல். குற்றெழுத்துப் பயின்று வருதலால், இது-குறுஞ்சீர்வண்ணமெனப்படும். அன்றியும், அடுத்துவரு பதின்மூன்று கவிகள்-சந்தவிருத்தங்கள்: ''இவற்றில் நிரையசையால் தொடங்கும் பாக்கள்- ''தனன தனனதன தனன தனனதன'' என்ற சந்தக்குழிப்புள்ளவை. இச்செய்யுளின்பின் 'தினகரனை' (163) என்ற பாடல் சிலபிரதியிலுள்ளது. (3413)

157. உகளு மிவுளிதலை துமியவுறு கழல்கள்
அகழி யறவலிய தலைக ளறு தலைவர்
துகளி னுடல்கள் விழ வுயிர்கள் சுரருலகின்
மகளிர் வனமுலைகள் தழுவி ய்கமகிழ.

வலியபாதங்கள் (தாம் வீழ்தலால் இலங்கையின்) அகழியற்றிட (தூர்ந்திட), (தமது) வலியதலைகளறப்பெற்ற (குதிரைத்) தலைவர்களின் உடல்கள் தூளிபோல் பொடியாய்விழ அவர்களுயிர்கள் சுரருலகிலுள்ள மகளிரின் அழகியமுலைகளைத் தழுவி மனம்மகிழாநிற்க, (அவர்களேறிய) குதிரைகள் தலைதுண்டு பட்டதனாற் புரண்டு வீழும்.

Koviloor Digital Library

குதிரைவீரரான நிருதருயிர்கள் சுவர்க்கமடைந்து தேவசரீரத்தைப் பெற்றுத் தேவதாஸ்திரீகளின் வனமுலைகளைத் தழுவ, அவர்களேறிய குதிரைகளும் அவர்களுடலும் தலையறுப்புண்டு வீழ்வனவாயின வென்றவாறு. தலைதுமிய இவுளி உகளுமென்க. வீரர்களின் உடலினின்று கால்களும் தலைகளும் வேறு வேறாக அறுபட்டமை முன்னடிகளில் விளங்கும். இச்செய்யுளின்பின் ''பாறுபடு'' (164) என்ற செய்யுள் சிலபிரதி களில் உள்ளது. (3414)

158. மலையு மறிகடலும் வனமு மருநிலமும்
உலைவி லமரருறை யுலகு முயிர்களொடு
தலையு முடலுமிடை தழுவு தவழ்குருதி
அலையு மரியதொரு திசையு மிலதணுக.

மலைகளிலும் (அலை) மடங்குகின்ற கடல்களிலும் வனங்களிலும் மருப்பூமியிலும் அழிதலில்லாத அமரருறைகின்ற உலகத்திலும், (அரக்கரின்) தலைகளையும் உடல்களையும் இடையே தழுவிக்கொண்டு தவழ்கின்ற குருதிக்கடலும் உயிர்களும் இல்லாத ஒருதிசையும் அணுகுமாறு இல்லை; -எங்கும் அரக்கருயிரும், தலைகளும் உடல்களும் பொருந்திய இரத்தக்கடலும் நிரம்பியிருந்தனவென்க, மரு-நீரில்லாத பிரதேசம்: வடசொல். அலை-கடல். (3415)

159. அரக்கர் முதல்வர் விளிய, வானவர் பூமழை பொழிதல்

இனைய செருநிகழு மளவி னெதிர்பொருத
வினைய முடைமுதல்வ ரெவரு முடன்விளிய
அனைய படைநெளிய அமரர் சொரிமலர்கள்
நனைய விசையினெழு துவலை மழைகலிய.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள்-ஒரு தொடர்.

இப்படிப்பட்ட போர் நிகழும்பொழுது, எதிரே பொருத வஞ்சனைக் குணமுள்ள முதல்வரான அரக்கரெல்லாம் ஒருசேர அழிய, (அவர்களின்) அந்தச்சேனை தத்தளிக்க அமரர் சொரிந்தமலர்களின் மொட்டுகளிலுள்ள விசையாகஎழுந்த மதுத் திவலைகளின் மழை மிக. -இரியலுறுபடையை, விலகி, கடவ (160) விலகியது (161) என முடியும்.

மழைநலிய என்ற பாடத்திற்கு-மகிழ்ச்சியினால் தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிய அம்மலர்மாரித்திவலைதான் இடைவிடாது நிற்றலால் வானத்து மழையைப் பூமியிற்பெய்யவொட்டாது தடுத்தன வென்க. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''அழகித'' (162) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (3416)

Koviloor Digital Library

160. இராக்கதர் சிதறியோடிய சேனைகளை நிறுத்தி இராமன் மீது செலுத்துதல்

இரிய லுறுபடையை நிருத ரிடைவிலகி
எரிகள் சொரியுநெடு விழிய ரிழுதையர்கள்
திரிக திரிகவென வுரறு தெழிகுரலர்
கரிக ளரிகள்பரி கடிதி னெதிர் கடவ.

இராக்கதர்கள் நடுவே விலகிப்போய், நிலைகெட்டு ஓடுதலுற்ற சேனையை(க் கிட்டி), நெருப்பைச் சொரிகின்ற நீண்ட கண்களையுடையவரும், 'அசாரமானவர்களே! திரும்புக, திரும்புக' என்று உரத்து அதட்டிக் கூறுகின்ற குரலையுடையவருமாகி, யானைகளையும் சிங்கங்களையும் குதிரைகளையும் விரைவாக (ஸ்ரீராமனெதிரே) செலுத்த. (3417)

161. அரக்கர்படை மும்முரமாகப் பொருதல்

உலகு செவிடுபட மழைக ளுதிரவுயர்
அலகின் மலைகுலைய அமரர் தலையதிர
இலகு தொடுபடைக ளிடியொ டுருமனைய
விலகியது திமிரம் வளையும் வகைவிளைய.

உலகு செவிடுபடவும், (வானத்தினின்று) மேகங்கள் கீழே சிந்தவும், உயர்ந்த அளவிடமுடியாத மலைகள் நிலைகுலையவும், தேவர்களும் தலை நடுங்கவும், விளங்குகின்ற செலுத்தப்பெறும் படைகள் (ஓசையாலும் ஒளியாலும்) இடியுடனே மின்னலையொத்தனவாக, (நிலைகெட்டோடிய அரக்கச்சேனை), இருள்வளையும் வகை விளையுமாறு (ஸ்ரீராமனைச் சூழத்) திரும்பி நின்றது.

ஆரவாரிப்பினால் உலகு செவிடுபட்டனவென்க; அதிர்ச்சியினால் மழைகளுதிர்ந்தன. 'திமிலம்வளையும்வகை விளைய' என்ற பாடத்துக்கு- நெருங்கியபோர் சூழ்ந்துகொள்ளுந்தன்மை விளைய, (இரியலுற்றசேனை) விலகியது என்க. (3418)

162-169. அரக்கருடன் ஸ்ரீராமன் கடுமையாக போர் நடத்தல்

அழகி தழகிதென வழக னுவகையொடு
பழகு மதிதியரை யெதிர்கொள் பரிசுபட
விழைவி னெதிரவதி ரெரிகொள் விரிபகழி
மழைகள் முறைசொரிய வமரர் மலர்சொரிய.

சுந்தரவுருவினனான ஸ்ரீராமனும், 'அழகாகவுள்ளது, அழகாகவுள்ளது' என்று சொல்லி, மகிழ்ச்சியுடனே பழகிய அதிதியரை எதிர் கொள்கின்ற தன்மைபொருந்த விருப்புடனே (அரக்கரை) எதிர்கொள்ளுமாறு அதிர்கின்ற

Koviloor Digital Library

எரியைக் கொண்ட விரிந்த அம்புமழைகளை முறையே சொரியவும், (அதுகண்ட) தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியவும், -''தினகரனையணவு கொடிகள் திசையடைவ'' என அடுத்த கவியில் முடியும். (3419)

163. தினகரனை யணவு கொடிகள் திசையடைவ
சினவு பொருபரிகள் செறிவ அணுகவுயர்
அனக னொடு மமரின் முடுகி யெதிரவெழு
கனக வரை யொருவ கதிர்கொள் மணியிரதம்.

சூரியனைத் தொடுகின்ற கொடிகள் திசைகளிற் சென்று சேர்வனவாக, கோபிக்கின்ற போர்செய்யுங் குதிரைகள், (போர்முனையில்) நெருங்குவன வாகிச் செறிவனவாக, ஒளியைக் கொண்ட மணிகளழுத்திய இரதம் -மேன்மைபெற்ற குற்றமற்ற ஸ்ரீராமனோடு போரிலேவிரைந்து எதிருமாறு வருகின்ற மேருமலையை யொத்தன; .-கொடியும் பரிகளும் இரதங்களினு டையன. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ''மகரமறிகடல்'' (156) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (3420)

164. பாறு படுசிறகு கழுகு பகழிபட
நீறு படுமிரத நிரையி னுடல்தழுவி
வேறு படர்படர விரவி சுடர் வலையம்
மாறு பட வுலக நிரைக ளளறுபட.

மூன்று கவிகள்-ஒரு தொடர்.

அம்புகள் படுவதனால் நீறுபடுகின்ற இரதவரிசை களிலுள்ள உடலை, பருந்தும் பொருந்தியசிறகினையுடைய கழுகும் தழுவி வேறாகச் செல்லு தலைப் பொருந்தவும், (அங்ஙன் அவை செல்வதனால்) சூரியனது ஒளிவட் டம் நிலை மாறுபடவும், (ஆங்குச் சிந்திய பிணங்களாலும் இரத்த நீராலும்) உலகநிரைகள் மாறுபட்டனவாய்ச் சேற்றின் தன்மையைப் பொருந்தவும்.

இச்செய்யுளின் முதற்சீரில். 'தனன' என்ற சந்தக்குழிப்புக்குப் பதிலாகத் 'தான' என்ற சந்தக்குழிப்புஉள்ளது. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் ''உகளும்'' (157) என்பதன்பின்னிருக்க, இதன்பின் ''மலையும்'' (158) என்ற பாடல் உள்ளது; சிலபிரதியில், இச்செய்யுள் ''தேவர் திரி'' (167) என்ற செய்யுளின் பின் உள்ளது. (3421)

165. அருகு கடல்திரிய வலகில் மலைகுலைய
உலகு சுடர்களிடை திரிய வுரனுடைய
இருகை யொருகளிறு திரிய விடுகுயவர்
திரிகை யெனவுலகு முழுது முறை திரிய.

(ஒப்பற்ற)வலிமையுடைய இருகைகளைக் கொண்டகளிறு போன்ற ஸ்ரீராமன் (மண்ணை) இடுகின்ற குயவரின் திரிகையைப் போல (அம்

Koviloor Digital Library

பெய்தவண்ணம்) திரிவதனால், அருகிலுள்ள கடல் திரியவும், அளவில்லாத (பேரளவுள்ள) மலைகள் நிலை குலையவும், உருகுவதற்குக்காரணமான இரு சுடர்களும் வானத்தினிடையே மாறுபடவும் உலக முழுவதும் (தாம் இருக்கும்) முறையினின்று மாறுபடவும், -இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் 'தேவர்திரி' (167) என்றதன் பின் உள்ளது. இராமன் அம்பெய்தவண்ணம் சாரிகை திரிவதனால் மண்ணிலே கடல்களும் மலைகளும், விண்ணிலேகதிர் களுமாக, இங்ஙன் மண்ணும் விண்ணும் அடங்கிய உலகமுழுவதும் திரிய லுற்றன என்க. திரிகை-சக்கரம். இச்செய்யுளுக்குப் பிரதியாக ஒரு பிரதியில்,

திரிய வலகின்மலை திரிய விருசுடர்கள்
திரிய வொருவனெதிர் சினவி னொடுமடர
வரிகை யொருகளிறு திரிய விடுகுயவர்
திரிகை யெனவுலகு முழுதுமிடை திரிய.

என்று ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது. (3422)

166. சிவனு மயனுமெழு திகிரி யமரர்பதி
யவனு மமரர்குல மெவரு முனிவரொடு
கவன முறுகரண மிடுவர் கழுதுஇனமும்
நமனும் வரிசிலையு மறனு நடனவில.

(அப்போது), பேய்க்கூட்டங்களும் யமனும் கட்டமைந்த (ஸ்ரீராமனது) வில்லும் அறனும் கூத்தாட, சிவபெருமானும் பிரமதேவனும் (போர் செய்ய) எழுகின்ற சக்கரப்படையை யுடைய அமரர் குழுவுக்குத் தலைவனான திருமாலும் அமரர்குலத்தைச் சேர்ந்த எவரும் முனிவர்களும் (மகிழ்ச்சியினால்) விரைவுபொருந்திய குட்டிக்கரணம் போடுவாராயினர்.

கரணமிடுதல்-தலையைக் கீழாகவைத்து உடலைத்தூக்கி யுருண்டு விழுகை: இது, மகிழ்ச்சியினாற் செய்யுஞ் செயலாகும். கவனமுதல் கரணமனகன் கவலையிட' என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றடி. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''அழகிது'' (162) என்பதன் பின் உள்ளது.

இப்பாடலுக்குப்பின் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:-

கரிய திலதமலை திரிய வலிசுடர்கள்
இரிய வொருவிலுடை யிருகை யொருகளிறு
திரிய விடுகுயவர் திரிகை யெனவுலகு
தெரிய வெழுகடலு முழுது முறைதிரிய. (3423)

167. தேவர் திரிபுவன நிலையர் செருவிதனை
ஏவ ரறிவுறுவ ரிறுதி முத லறிவின்
மூவர் தலைகள் பொதிர் எறிவ ரறமுதல்வ
பூவை நிறவவென வேத முறை புகழ.

Koviloor Digital Library

'திரிபுவனங்களிலும் தம்மிருப்பைக் கொண்டவரான தேவர்களில் எவர் இந்தச்செருவினது இறுதி இன்னவாகு மென்பதை அறிவார்கள்? முதன்மை யறிவைக்கொண்ட மூவர்கள் (இந்தச்செருவைக்கண்டு) தலைநடுக்கங் கொள்வார்கள்; 'அறத்திற்கு முதல்வனே! பூவை மலர் போன்ற நிறமுள்ள வனே!' என்று வேதபுருஷன் முறைமைபடப் புகழ. -இச்செய்யுளில், 'வேத முறை புகழ' என்ற எச்சம், (166) 'அறனும் நடநவில, சிவனும்... முனிவரோடு கரணமிடுவர்'' எனக் கீழே சென்று இயையும். ''குறுமையு நெடுமையும் அளவிற், கோடலின்'' என்பவாதலால், இரண்டு குற்றெழுத் துக்குப் பதில் 'வே' என நெட்டெழுத்தொன்று வந்தது. இனி, 'வேத' என்ற விடத்து 'மறையும்' எனப்பாடங்கொள்ளினுமாம். (3424)

168. எய்யு மொருபகழி ஏழு கடலுமிடு
வெய்ய களிறுபரி யாளொ டிரதம்விழ
ஒய்ய வொருகதியி னோடு அவுணரமரர்
கய்க ளெனவவுணர் கால்கள் கதி குலைவ.

(அப்போது இராமபிரான்) எய்கின்ற ஒப்பற்ற பகழியினாலே ஏழு கடலிலும், முகபடாம் இட்ட கொடியகளிறு குதிரை பதாதி இரதம் என்னும் நால்வகைச் சேனையும் விழாநிற்கையில், (பாற்கடலைக்கடையுமாறு) விரைய ஒரு கதிகொண்டு செல்லுகின்ற அவுணர் அமரர் என்ற இவர்களின் கைகளைப் போல (அஞ்சியோடுகின்ற) அரக்கரின் கால்கள் கதி குலைவன வாயின; -இச்செய்யுளின் முதற்சீர் 'தைய' என்ற சந்தக் குழிப்பையும், மூன்றாஞ் சீர் 'தான' என்ற சந்தக்குழிப்பையும் கொண்டன. இதனோடு சந்தச்செய்யுள் முற்றும்; மேற்செய்யுள் சந்தக்குழிப்புக்கு ஒத்துவர வில்லை யென்ப: இனி, வடநூற் போக்கையொட்டிப் பார்ப்பின், அடுத்தசெய்யுளின் மூன்று நான்காமடிகளிலுள்ள, பு, வெ, என்பன நெடிலோசை பெற்றனவாகிச் சந்தச்குழிப்புக்கு ஏற்றவாகும். (3425)

169. அண்ணல் விடுபகழி யானை யிரதமயல்
பண்ணு புரவி படை வீரர் தொகுபகுதி
புண்ணி னொடுகுறிகள் புள்ளி யென விரைவின்
எண்ணு வனவனைய வெல்லை இலநுழைவ.

பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமன் விடுகின்ற பகழிகள், (தைப்ப தனால்) -சமீபத்திலேயுள்ள யானை இரதம் சேணமமைந்த புரவி படைவீரர் என்ற இவை கூடிய பகுதிகளிலே புண்ணொடு தோன்றிய வடுக்கள் புள்ளி போலத் தோன்ற, (அச்சேனைகளை) விரைவில் எண்ணுபவற்றை யொத்தனவாகி எல்லையில்லாதனவாய் நுழைவனவாயின.

இராமபிரான் விடுத்த எல்லையற்ற சரம் சதுரங்கசேனைகளின் உடலிற் பாய்ந்து புண்வடுவை யுண்டாக்கியது- அந்தச்சேனைத் திரளை அந்தப் பாணங்கள் எண்ணுகையிற் புள்ளியிட்டதனைப் போன்றிருக்க, விரைவிற்

Koviloor Digital Library

சென்றன எனக் குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. நூற்றுக்கு ஒரு புள்ளி அல்லது ஆயிரத்துக்கு ஒருபுள்ளி என இவ்வாறு கணக்கிடுவோர் புள்ளியிடும் இயற்கை, இங்குக் கருதத்தக்கது. இச்செய்யுளின் முதற்சீர் 'தன்ன' என்ற சந்தக்குழிப்பினது. (3426)

வேறு

170. அப்போது ஸ்ரீராமன் சரமதில் சமைத்தல்

சுருக்கமுற் றதுபடை சுருக்கத் தாலினிக்
கரக்கமுற் றொருபுறத் தென்னுங் கண்ணினால்
அரக்கருக் கன்று செல்வரிய தாம்வகை
சரக் கொடு நெடுமதில் சமைத்திட் டான்அனரோ.

(அப்போது இராமன், 'இவ்வரக்கர்) படை குறைவதாயிற்று; (இங்ஙனம்) சுருங்குவதனால், (எஞ்சிய படை) இனி ஒருபுறத்திற் பொருந்தி ஒளித்துக் கொள்ளும்: (அங்ஙன் ஒளித்துக் கொள்ளாதவாறு செய்வேன்) என்கின்ற கருத்தினால், அப்போது அரக்கர்க்கு (அப்பாற்) செல்வது இயலாதபடி (அவர்களைச்சூழச்) சரத்தாலியன்ற கொடிய நெடிய மதிலை அமைத்தான்.

கண்-எண்ணம்; கண்ணுதல்-கருதுதல் செலவு போகை: தொழிற்பெயர்.. (3427)

171. அரக்கர் சரமதிலைக் கடக்கமாட்டாமை

மாலியை மாலிய வானை மால்வரை
போலுயர் கயிடனை மதுவைப் போன்றுளார்
சாலிகை யாக்கையர் தணிப்பில் வெஞ்சர
வேலியைக் கடந்தில ருலகை வென்றுளார்.

உலகைவென்றுள்ளவரும், மாலியையும் மாலியவானையும் பெருமலை போலுயர்ந்துள்ள கைடபனையும் மதுவையும் போன்றுள்ளாருமாகிய கவசமணிந்த உடலையுடையவரான அவ்வரக்கர்கள், (இராமபிரானுண்டாக் கியதான) தணிதலில்லாத கொடிய அம்பினாலியன்ற (அம்) மதிலைக் கடக்க மாட்டாதவராயினர். -சாலிகை-கவசம். (3428)

172. அரக்கர் சேனை வற்றுதல்

மாண்டவர் மாண்டனர் மற்று ளோரெலாம்
மீண்டினர் ரொருதிசை ஏழு வேலையும்
மூண்டற முருக்கிய வூழிக் காலத்தில்
தூண்டுறு சுடர்சுடச் சுருங்கித் தொக்கபோல்.

Koviloor Digital Library

(இராமபிரானது சரத்தால்) மாண்டவர் மாண்டொழிந்தனராக, மற்றுள்ளோரெல்லாம் தூண்டுதல் பொருந்தினாற்போன்று விளங்குகின்ற (வடவைத்) தீ மூண்டு மிகவும் (எல்லாவற்றையும்) அழிக்கின்ற யுகாந்த காலத்திற், (அதனால்) ஏழுகடல்களும் வற்றிச் சுருங்கித் திரண்டனபோல ஒருதிசையில் மீண்டனர்.

போர்க்களமெங்கும் பரவியிருந்த அரக்கர் பலர் மாள எஞ்சியவர் அக்களத்தின் ஓரிடத்திலே தொக்கதற்கு, ஊழிக்காலத்து வடவைக்கனலால் எழுகடல்களும் வற்ற வற்றாது எஞ்சிய அக்கடல்களின் நீர்ப்பகுதி சுருங்கிய இடத்தில் தொகுதலை உவமை காட்டினார்: இதனால், இராமசரத்தின் கொடுமை விளங்கும். சுடர்-தீ. (3429)

173-177. இராமனது சரக்கொடுமை கண்டு திகைத்த அரக்கர் கூறுவன

புரஞ்சுடு கடவுளும் புள்ளின் பாகனும்
அரஞ்சுடு குலிசவே லமரர் வேந்தனும்
உரஞ்சுடு கிற்கில ரொருவ னாமுடை
வரஞ்சுடும் வலிசுடும் வாழு நாள்சுடும்.

திரிபுரத்தையெரித்த சிவபெருமானும், கருடனை யேறிச் செலுத்து வோனாகிய திருமாலும், காய்ச்சி அரத்தினால் அராவப்பட்டுள்ள வச்சிரப் படையையுடைய தேவர்க்கதிபனான இந்திரனும் (நம்முடைய) வலி மையை அழிக்கமாட்டாதவராயினர்; (தனிப்பட்டமனிதனான) ஒருவன், நாம் பெற்றுள்ள வரத்தின் வலிமையைக் கெடுப்பான்: (நம்முடைய) வலிமையையும் அழிப்பான்: வாழ்நாளையும் போக்குவான். (3430)

174. ஆயிர வெள்ளமுண் டொருவ ராழிசூழ்
மாயிரு ஞாலத்தை மறிக்கும் வன்மையோர்
ஏயின பெரும்படை யிதனை யோர்விலால்
ஏயெனு மாத்திரத் தெய்து கொன்றனன்.

ஒருவரே, கடலாற்சூழப்பட்ட மிகப்பெரிய பூமியைத் தடுத்துப் போர் செய்யவல்ல வலிமையையுடையோர்: (அப்படிப்பட்டவர்), ஆயிரம் வெள்ளமென்னுந் தொகையினர் (நம்சேனையில்) உண்டு; (அவ்வாறு) பொருந்தின இந்தப்பெரிய சேனையை (இவ்விராமன் தனது) ஒரு வில்லினால் ஏ யென்னும் அளவிற்குள் எய்துகொன்றிட்டான். (3431)

175. இடைபடும் படாதன விமைப்பி லோர்படை
புடைபட வலங்கொடு விலங்கிப் போகுமால்
படைபடு கோடியோர் பகழி யாற்பழிக்
கடைபடு மரக்கர்தம் பிறவி கட்டமால்.

Koviloor Digital Library

(வேறு எவராலும்) வெல்லப்படாதனவான தேவர்களுடைய படைகளும் போர்க்களத்தில் (எம்படைக்கு முன்னே) இறந்துபடும்; (அங்ஙனம் அவை) புடைக்கப்படுவதனால், (நம்படை) வெற்றியைப்பெற்று அப்பாற் செல்லும்: (இப்படிப்பட்ட) படைகளிற் பொருந்திக் கோடிக்கணக்கினராய் (இராமனது) ஒருசரத்தினால் தாழ்மையான பழியைப்பெற்ற அரக்கருடைய பிறவியானது கஷ்டத்தை உண்டாக்குவதற்கேயாயிற்று.

தேவசேனைகளையும் வென்ற இவ்வரக்கப்படை இப்போது ஒரு மனிதன் சரத்தினால் எளிமைப்பட்டுப் பழியடைதலால் இவ்வரக்கப் பிறவியே கஷ்டத்தைத் தருவதாயிற்றென்கின்றனர். தம்மைப் படர்க்கையாகப் பேசுகின்றனர். இமைப்பிலோர்-தேவர். இடை-போர்க்களமாகிய இடம். (3432)

176. பண்டுல குய்த்தவ னோடும் பண்ணமை
குண்டையின் பாகனும் பிறருங் கூடினர்
அண்டர்கள் விசும்பினின் றார்க்கின் றாருழைக்
கண்டில மிவனெடு மாயக் கள்வனால்.

முன்பு உலகத்தைப் படைத்தவனான பிரமதேவனோடும், சேணமமைந்த எருதை எறிச்செலுத்துபவனான சிவனும், (இந்திராதியரான) மற்றோரும் ஒருங்குதிரண்டுள்ளார்; வானத்தில் நின்று ஆர்க்கின்றவரான தேவர்களிடையில் (மாயவனான விஷ்ணு வைக்) காண்கின்றோ மில்லை: (ஆகையால்), இந்த இராமன் மிக்க மாயத்தையும் கள்ளத்தையுமுடைய திருமாலேயாவன். (3433)

177. கொன்றன னினியொரு கோடிகோடி மேற்று
அன்றெனிற் பதுமமேற்று ஆகில் வெள்ளமாய்
நின்றது நின்றினி நினைவ தென்புற
ஒன்றென வுணர்கென வன்னி ஓதினான்.

இப்போது ஒருகோடி கோடிக்கணக்கினும் மேலாக, அன்றெனின் பதுமமென்னுங் கணக்குக்கும்மேலாக (இவ்விராமன் நம்மைக்) கொன்றான்: ஆதலால், (இப்போது) நஞ்சேனை, வெள்ள மென்னும் அளவினதாய் (எஞ்சி) நின்றது; வேறொன்றை ஒரு பொருளாக இப்போது நின்று நினைவது என்ன (பயன்தரும்)? ஆராய்க என்று (படையிலுள்ள அரக்கர்கள்) கூற, வன்னியென்பவன் கூறலானான்.

பிற ஒன்றென நினைவதென்-இவனைத் தெய்வமாக மதித்து வழிபடுவது செய்யத்தக்கதே தவிர, மாறுபட்டுச் செய்ய நினைக்கத்தக்கது ஒன்றில்லை யென்றவாறு. கம்பராமாயணசாரத்தில் 173 முதல் 179வரையிலுமுள்ள-சரத்திற்குட்பட்ட அரக்கர் தம்முள்ளே கூறிக்கொள்வன என்றும், இங்கு ''வன்னியோதினான்''என்ற இடத்து உன்னியோதினான் என்றாற்

Koviloor Digital Library

போன்ற பாடமே இருக்கத்தக்கதென்றும் கூறியுள்ளார். இனி, வன்னியென்ற பேருள்ள படைத்தலைவன் இந்த மூலபலத்தினும் ஒருவனுளனென்றாவது, மூலபலத்தை யொட்டிச்சென்ற பலதிசைப் படைகளுள் ஒன்றின் தலைவனான வன்னியே இனித்தாம் செய்யவேண்டுவது குறித்து இங்ஙன் கூறுகின்றானென்றாவது கொள்ளலாம். (3434)

178-179. வன்னியென்பவன் அரக்கரை நோக்கிச் செய்யவேண்டியதைக் கூறுதல்

விழித்துமோ விராவணன் முகத்து மீண்டியாம்
பழித்துமோ நம்மைநாம் படுவ தஞ்சினால்
அழித்துமோர் பிறப்புறா நெறிசென் றண்மயாம்
கழித்துமிவ் வாக்கையைப் புகழைக் கண்ணுற.

(பகைவராற்) கொல்லப்படுதற்கு அஞ்சினோமானால், திரும்பிச் சென்று யாம் இராவணன்முகத்து விழிப்போமோ? (செயிக்கமுடியாமற்போனாலும் செத்துப்போயிருக்கலாமே: செத்தோமில்லையே! என்று கழிந்ததற்கு இரங்கி) நம்மையே நாம் பழித்துக்கொண்டிருப்போமோ? (இவை செய்யத் தக்கன வல்ல); (புறங்காட்டாது எதிர்த்துநின்று இறந்தோமென்ற) புகழைப் பெறுமாறும். மீண்டும் பிறத்தலில்லாத ஒருநெறியைச் சென்றுசேரவும் இவ் யாக்கையை யாம் (ராமபாணங்களுக்கு இரையாகப்) போக்கக்கடவோம்.

போரிலிறந்தால் வீரசுவர்க்கம் பெறலா மாதலால், 'பிறப்புறாநெறி சென்றண்ம' என்றது. சுவர்க்கத்தையும் மோட்சத்தையும் அபேதமாகக் கூறும் மரபு இங்குக் கருதத்தக்கது. அழித்தும் - மீண்டும்: ''அழித்துப் பிறந் தனனாகிக் கண்ணுற''. (3435)

179. இடுக்கினிப் பெயர்ந்துறை யெண்ணு வேமெனின்
அடுத்தகூர் வாளியி னரண நீங்கலோம்
எடுத்தொரு முகத்தினா லெய்தி யாமினிக்
கொடுத்துநம் முயிரென வொருமை கூறினான்.

இடுக்கான (இந்) நிலையில், (புறங்காட்டியோடுதல் வீரருக்குத்தகாது' என்பதைப் பொருட்படுத்தாது) இப்போது அப்பாற்சென்று உறைதலைப் பற்றியெண்ணுவோமானால், அடுத்துள்ள கூரிய வாளியினாலியன்ற அரணத்தினின்று (சர மதிலிலிருந்து) நீங்கமுடியாதவரானோம்: இனி, நாம் ஒருமுகமாகப் பொருந்திப் பொருது நம்முயிரைக் கொடுப்போமென்று ஒருமைப்படக் கூறினான்.

வன்னி பலபடி ஆலோசனை கூறாது, ஒரே தீர்மானமாகக் கூறின னென்பார். 'ஒருமைகூறினான்' என்றார். எடுத்தல்-பகைவன் மீது சென்று பொருதல். (3436)

Koviloor Digital Library

180. அரக்கர் யாவரும் இராமபிரானை வளைத்து அதிர்த்தல்

இளக்கரு நெடுவரை யீர்க்கு மாறெலாம்
அளக்கவிற் பாய்ந்தெனப் பதங்க மாரழல்
விளக்கினில் வீழ்ந்தென விதிகொ டுந்தலால்
வளைத்திரைத் தடர்த்தனர் மலையின் மேனியார்.

இளகுவதற்கு அரிய (கடினமான) நெடியமலையையும் இழுத்துச் செல்லவல்ல ஆறுகள்யாவும் கடலிற் பாய்ந்தாற்போலவும், விட்டிற்பூச்சி நிறைந்த தீச்சுடரையுடைய விளக்கினில் வீழ்ந்தாற்போலவும், ஊழ்வினை (பிடரியைப்) பிடித்துக்கொண்டு தள்ளுதலால் மலைபோன்ற மேனியை யுடைய அ(வ்வ)ரக்கர்கள் (இராமபிரானை) வளைத்துக்கொண்டு இரைத்த வண்ணம் அடர்க்கலாயினார். (3437)

181. அரக்கர் பலபடைக்கலங்களை ஸ்ரீராமன் மீது தூவுதல்

மழுவெழுத் தண்டுகோல் வலயம் நாஞ்சில்வாள்
எழுவயிற் குத்தவே லீட்டி தோமரம்
கழுவிகற் கப்பண முதல கைப்படை
தொழுவினிற் புலியனா னுடலிற் றூவினார்.

மழுவும் (போரில்) மூண்டெழுகின்ற தண்டும் அம்பும் வலயமும் நாஞ்சிலும் வாளும் எழுவும் கூர்முனையை(த் தன்னிடத்து)க் கொண்ட குந்தமும் வேலும் ஈட்டியும் தோமரமும் கழுக்களும் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுகின்ற கப்பணமும் முதலிய கையாற் பிரயோகித்தற்கு உரிய படைக் கலங்களை, தொழுவத்திலேயுள்ள புலியையொத்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய உடலிலே (அவ்வரக்கர்) தூவினார்கள்; தொழுவம்-மாட்டுக்கொட்டில்.

தொழுவத்துப்புலியை ஸ்ரீராமனுக்கு உவமை கூறியதனால், ஸ்ரீராமனு டைய பராக்கிரமத்திற்கு முன்னே அரக்கர் பசுப்போல்வரென்பது பெறப் படும். (3438)

182. இராமபிரான் அவ்வரக்கர் மீது காந்தர்வாஸ்திரம் விடுதல்

காந்தருப் பம்மெனுங் கடவுண் மாப்படை
வேந்தருக் கரசனும் வில்லி னூக்கினான்
பாந்தளுக் கரசெனப் பறவைக் கேறெனப்
போந் துருத் ததுநெருப் பனைய போர்க்கணை.

காந்தருப்பமென்கின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிறந்த அஸ்தி ரத்தை, சக்ரவர்த்தியாதற்கு உரிய ஸ்ரீராமனும் வில்லில்தொடுத்து விடுத்தான்; போரில் விடுத்த நெருப்பை யொத்த (அந்த) அஸ்திரம், பாம்புகட்கு

Koviloor Digital Library

அரசனான ஆதிசேஷனைப் போலவும் பறவைகட்குத் தலைவனான கருடனைப்போலவும் (வில்லினின்று) புறப்பட்டுச் சென்று கோபித்தது. (3439)

183. அந்த அஸ்திரத்தின் வருணனை

மூன்றுகண் ணமைந்தன ஐம்மு கத்தன
ஆன்றமெய் தழலன புனலு மாடுவ
வான்தொட நிமிர்வன வாளி மாமழை
தோன்றின புரஞ்சுடு மொருவன் தோற்றத்த.

மூன்று கண்ணமைந்தனவும் ஐந்து முகங்களையுடையனவும், சிறந்த உடம்புகள் தழலைப்போன்றனவும் புனலில் மூழ்குவனவும் வானத்தை யளாவ வளர்ந்தனவுமான மிக்க (அந்தக்) கணைமழைகள், திரிபுரதகனஞ் செய்ச ஒப்பற்ற சிவபெருமான்போன்ற தோற்றத்தவாய்க் காணப்பட்டன.

சிவபெருமான் மூன்றுகண்களும் ஐந்து முகங்களும் தழல்நிறவடிவும் கங்கையில் ஆடுதலும் வான்தொடநிமிர்தலும் உடையவனாதல், இங்குக் கருதத்தக்கது. காந்தர்வாஸ்திரத்தினின்று மூன்று கண்கள் முதலியனபெற்ற அம்புகள் தோன்றின என்க. கணைப் பன்மைபற்றி, 'அமைந்தன' முதலிய பன்மைமுற்றுக்கள் வந்தன. (3440)

184. பத்துக் கோடிச் சேனைத் தலைவர் அழிந்திட மூலபலம் நொடிப்போதில் ஒழிந்துபோதல்

ஐயிரு கோடிய ரரக்கர் வேந்தர்கள்
மொய்வலி வீரர்க ளொழிய முற்றுற
எய்யெனு மாத்திரத் தவிந்த தென்பரால்
செய்தவத் திராவணன் மூலச் சேனையே.

பத்துக்கோடிக்கணக்கினரான அரக்கவேந்தராகிய நெருங்கிய (உடல்) வலியுள்ள வீரர்கள் மிச்சமில்லாமலொழியுமாறு அழிந்திடவே, செய்த தவத்தையுடைய இராவணனது மூலபலம் ஏயெனுமளவில் அழிந்திட்டது; -என்பர், ஆல்-அசைகள்: என்பர் என்பது, ஸ்ரீவான்மீகமுனிவரைக் குறித்துக் கூறியதுமாம். ஏயெனுமளவில்-வெகுவிரைவிலென்றபடி. இந்தப் படலத்தில் இதுவரை மூலபலப்போர் கூறப்பட்டது. (3441)

185-186. பல திசைகளினின்றும் பாதாளத்தினின்றும் வந்த அரக்கப் படைகள் பொரச்சேரலைத் தெரிவிக்கும்

மாப்பெருந் தீவுக ளேழு மாதிரம்
பாப்பரும் பாதலத் துள்ளும் பல்வகைக்
காப்பரு மலைகளும் பிறவுங் காப்பவர்
யாப்புறு காதல ரிராவ ணற்கவர்.

Koviloor Digital Library

மிகப்பெரிய ஏழுதீவுகளிலும் (எட்டுத்) திசைகளிலும் பாம்புகள் வசிக்கின்ற அருமையான பாதாளலோகத்திலும் பலவகைப்பட்ட காத்தற்கு அரிய மலைகளிலும் மற்றுமுள்ள இடங்களிலும் காப்பவராய் இராவணனிடத்து உறுதியாகப் பூண்ட அன்பை யுள்ளவர்கள், (வந்த) அந்த வீரர்கள்; - இதுமுதல் பல திசைகளிலிருந்தும் பாதாளத்திலிருந்தும் வந்தபடைகளின் போர் கூறப்படும். இந்தச்சேனைகள் மூலபலத்தையொட்டியே சென்றனவாதலால், இவற்றின் வதையையும் மூலபல வதத்திலேயே சேர்த்துள்ளார். 'நண்ணினார்' என்று மேற்செய்யுளிற் கூறுவதனால், இங்கு அவர்களின் தன்மையைக் கவி கூறுகின்றாரென்க. பாப்பு- பரப்பு எனினுமாம். (3442)

186. மாத்தட மேருவை வளைந்த வான்சுடர்
கோத்தகன் மார்பிடை யணியுங் கொள்கையார்
பூத்தவி சுகந்தவன் புகன்ற பொய்யறு
நாத்தழும் பேறிய வரத்தர் நண்ணினார்.

மிகப்பெரிய மேருமலையைச் சூழ்ந்துவருகின்ற சிறந்த சுடர்களாகிய சூரியசந்திரர்களைக் கோத்து அகன்றமார்பிடத்து அணிகின்ற தன்மையுள்ளவர்களும், தாமரைமலரை இருப்பிடமாகவுகந்த பிரமதேவன் உபதேசித்த மந்திரங்களை பொய்யற்ற நாத்தழும்பேற ஜபித்ததனாற் பெற்ற வரத்தையுடையவர்களுமாகிய அவர்கள், வந்துசேர்ந்தனர். (3443)

187. வந்த அரக்கர், 'யாவரும் ஒருங்கு திரண்டா? தனித்தனியாகவா பொருவது?' என்று தமக்குள் வினாவுதல்

நம்முளீண் டொருவனை வெல்லு நன்கெனின்
வெம்முனை யிராவணன் தனையும் வெல்லுமால்
இம்மென வுடனெடுத் தெழுந்து சேறுமோ
செம்மையில் தனித்தனிச் செய்து மோசெரு.

'இப்போது நமக்குள் ஒருவனை நன்றாக (இந்தராமன்) வெல்வானானால் கொடிய போர் முனையில் இராவணனையும் வென்றிடுவான்; (இது) நிச்சயம்: (இப்போது) இம்மென்னுமளவிலே ஒரு சேரக் கிளர்ந்தெழுந்து பொருமாறுசெல்வோமா? (அன்றி), நேர்மையுடனே, தனித்தனிப் போர் செய்வோமா? (என்று வந்து சேர்ந்த அவ்வரக்கர்கள் தமக்குள் வினாவிக்கொண்டனர்): ஒருத்தனோடு பலர்திரண்டு பொருதல் முறைமையன்று ஆதலால் தனித்தனிப் பொரச் செல்வதனை, 'செம்மையில் தனித் தனிச் செய்து மோசெரு' என்றனர். (3444)

Koviloor Digital Library

188. அப்போது வன்னி ஒருங்கே சென்று பொர வேண்டுமென்று சொல்ல, யாவரும் அதனை உடன்படல்

எல்லோம் எல்லோ மொன்றி வளைந்திந் நெடியோனை
வல்லே வல்ல போர் வலி கொண்டு மலையோமேல்
வெல்லோம் வெல்லோ மென்றனன் வன்னி மிடலோரும்
தொல்லோன் சொல்லே நன்றென வஃதே துணிவுற்றார்.

(அங்ஙனம் அரக்கர் வினாவிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டிருந்த பிரதான சேனாதிபதியான) வன்னியென்பவன், 'எல்லோரும் எல்லோரும் ஒற்றுமைப்பட்டுச் சூழ்ந்து நெடியவனான இந்த ஸ்ரீராமனை விரைவாக வல்ல போர்வல்லமைகொண்டு போர் செய்யோமேயானால், வெல்ல மாட்டோம் வெல்லமாட்டோம்' என்று கூறினான்; வலிமையுள்ள அரக்கர் யாவரும் 'பழமையுள்ள சேனாதிபதியாகிய வன்னியின் சொல்லே நன்று' என்று சொல்லி, அச்செயலையே துணிந்திட்டனர். (3445)

189. அரக்கர்களின் ஆர்ப்பாட்டம்

அன்னார் தாமு மார்கலி யேழு மெனவார்த்தார்
மின்னார் வான மிற்றுறு மென்றே விளிசங்கம்
கொன்னே யூதித் தோள்புடை கொட்டிக் கொடுசார்ந்தார்
என்னாம் வைய மென்படு மாலித் திசையேதாம்.

அந்த அரக்கர்களும் ஏழுகடல்போல ஆரவாரித்தனர்: (பின்பு) மின்னல் பொருந்திய வானம் இற்று வீழ்ந்திடுமென்று சொல்லுமாறு ஒலிக்கின்ற சங்கை அச்சமுண்டாக ஊதித் தோளினிடத்துத் தட்டிக்கொண்டு சேர்ந்தார்: இவ்வுலகம் என்னவாகுமோ? இத்திசையும் எப்பாடுபடுமோ? - கொன்னே யூதி என்பதற்கு-வெற்றியில்லாது இருக்கையில் வீணேயூதி என்றாருமுளர். ஈற்றடி-கவிக்கூற்று. (3446)

190. ஸ்ரீராமன் வில் நாணியைத் தெறித்து ஒலியெழுப்புதல்

ஆர்த்தா ரன்னா ரன்ன கணத்தே யவராற்றல்
தீர்த்தா னுந்தன் வெஞ்சிலை நாணைத் தெறிவுற்றான்
பேர்த்தான் பேர்த்தான் முற்று மளந்தான் பிறர்சங்கம்
ஆர்த்தா லொத்த தவ்வொலி யெல்லா வுலகுக்கும்.

அங்ஙனஞ் சேர்ந்த அவ்வரக்கர் ஆரவாரித்தார்கள்: அக்கணத்தில்தானே (இதுவரையில்) அவ்வரக்கரின் ஆற்றலைத்தீர்த்து வென்றுவந்தவனான ஸ்ரீராமனும் தன் கொடியவில்நாணியைத் தெறித்தான்: (அதனால் தோன்றிய) அந்த ஒலி, (இராக்கதர் முழக்கத்துக்கு எதிர்முழக்கமாய், தன் தாள்களைப்) பேர்த்துப் பேர்த்து எல்லாவுலங்கங்களையும் அளந்த

Koviloor Digital Library

திருமாலின் (வெற்றிப்புகழோடு) விளங்குஞ்சங்கம் எல்லாவுலகிலும் ஆரவாரித்ததை யொத்தது. (3447)

வேறு

191-194. அவ்வரக்கரின் தன்மையையும் அவர்கள் ஸ்ரீராமனை வளைந்து பொருதலையும் தெரிவிக்கும்

பல்லாயிர கோடியர் கல்கலைநூல்
வல்லா ரவர் மெய்ம்மை வழங்கவலார்
எல்லாவுல கங்களு மேறியபோர்
வில்லாள ரரக்கரின் மேதகையார்

பல ஆயிர கோடிக்கணக்கானவரும் பலகலை நூல்களிலும் வல்லவர்களும், நேர்வழியிலே (படைகளை) வழங்குதற்குவல்லவர்களும், எல்வா உலகங்களிலும் பிரசித்திபெற்ற போரில்வல்ல வில்லாளிகளான அரக்கருள் மேன்மைபெற்றவர்களும், -'சென்றுசெறிந்தனர்' என்று முடிவுகாண்க. வல்லாரவர், அவர்-முதல்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. (3448)

192. வென்றாருல கங்களை விண்ணவரோடு
ஒன்றாவுயர் தானவ ரோதமெலாம்
கொன்றார்நிமிர் கூற்றென வெவ்வுயிரும்
தின்றாரெதிர் சென்று செறிந்தனரால்.

உலகங்களையெல்லாம் வென்றவர்களும், விண்ணவரோடு ஒருசேர (வலிமை) சிறந்த தானவரின் பெருங்கூட்டத்தை யெல்லாம் கொன்றவரும், (உயிரைக்) கொண்டுபோவதற்கென்றே ஏற்பட்ட யமன் போல எவ்வுயிரையுந் தின்றவருமான அவ்வரக்கர்கள், (ஸ்ரீராமனுக்கு) எதிரே சென்று நெருங்கினார்கள்; -ஓதம்-கடல்: பெருந்திரளைக்காட்டிற்று. ஒன்றா-சேராத எனினுமாம். (3449)

193. வளைத்தார் மதயானையை வன்றொழிலில்
தளைத்தா ரெனவந்து தனித்தனியே
உளைத்தா ருருமேறென வொன்றலபோர்
விளைத்தா ரிமையோர்கள் வெதும்பினரால்.

வந்து, மதயானையைத் தளையிட்டாற்போல் வலிய போர்த்தொழிலால் (ஸ்ரீராமனை) வளைத்துக் கொண்டு தனித்தனியே (தடுத்துப்) பேரிடி போலக்கர்ச்சித்து ஒருபடித்தல்லாத போரை விளைத்தார்; (அதுகண்டு) தேவர்களும், மனம் வாடினார்கள். (3450)

Koviloor Digital Library

194. விட்டிய வழங்கிய வெம்படையிற்
சுட்டிய நிமிர்ந்த சுடர்ச்சுடரும்
சுட்டியு மொருங்கு கலந்தெழலால்
உட்டியுற வெந்தன ஏழுலகும்.

(பகைவன் இரணகளத்தை) விட்டொழியுமாறு (அரக்கர்) விடுத்த கொடிய படைக்கலங்களினின்று சுடும்படி எழுந்த சுடரையுடைய தீயும், (சினத்தினால் அவர்களுடைய) கண்களினின்று புறப்பட்ட தீயும் ஒருசேரக் கலந்து மேலெழுந்ததனால், ஏழுலகங்களும் உள்ளே தீயுறவெந்திட்டன.

'விட்டிய' என்பது, அரக்கரின் கருத்துப்பற்றிக் கூறியது: இது செயவென் னும் வாய்பாட்டுச்சொல்: சுட்டிய என்பதும் இவ்வாறான சொல்லே. (3451)

195. அவ்வரக்கச் சேனையில் தோன்றிய பலவகையொலி

தேரார்ப்பொலி வீரர் தெழிப்பொலியும்
தாரார்ப்பொலி யுங் கழல் தாக்கொலியும்
போரார்சிலை நாணி புடைப்பொலியும்
காராற்பொலி யுங்களி றார்ப்பொலியும்.

தேர்கள் (ஓடும்போது தோன்றுகின்ற) ஆரவாரமான ஒலியும், வீரர்கள் அதட்டுகின்ற ஒலியும், கிண்கிணிமாலைகளின் பேரொலியும், வீரக்கழல் (ஒன்றோடொன்று) தாக்குவதனாலான ஒலியும், போரிலேமூண்டவில்லின் நாணியைப் புடைத்தலினாலான ஒலியும் கருநிறத்தோடு விளங்குகின்ற யானையின் வீரிடுதலினாலான ஒலியும் (அந்தச் சேனையில் மிக்குத் தோன்றின) -வினைவருவித்து முடிக்க. (3452)

196. ஸ்ரீராமன் அவ்வரக்கச் சேனைக்கு முன்னே நிற்றல்

எல்லாரு மிராவண னேயனையார்
வெல்லாவுல கில்லவர் மெய் வலியார்
தொல்லார்படை வந்து தொடர்ந்ததெனா
நல்லானு முருத்தெதிர் நண்ணினனால்.

(அந்த அரக்கப்படையிலுள்ளவர்) எல்லாரும் இராவணனையே யொத்தவர்; (தாம்) வெல்லாத உலகம் இருக்கப்பெறாதவர் (எல்லா வுலகங்களையும் வென்றவரென்றபடி): உடல்வலி படைத்தவர்: (இப்படிப் பட்ட) பழமையானவரின் படை வந்து தொடர்ந்ததென்று கருதி, நற்குண முடையவனான ஸ்ரீராமனும் கோபித்து(ப் பொருமாறு அவர்களுடைய) எதிரே சென்றான்; -இச்செய்யுள் ''வென்றார்'' என்று தொடங்கும் 192-ஆம் செய்யுளின் பின் இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். (3453)

Koviloor Digital Library

197. இராமபிரான் அம்புமழை பொழிதல்

ஊழிக்கனல் போல்பவ ருந்தினபோர்
ஆழிப்படை யம்பொடு மற்றகலப்
பாழிக்கடை நாள்விடு பன்மழைபோல்
வாழிச்சுடர் வாளி வழங்கினனால்.

யுகாந்தகாலத்துத் தீக்கு ஒப்பானவரான அரக்கர் செலுத்தின போர்க்குரிய கடல்போற் பரந்த (பலவகைப்) படைக்கலமும் (எய்யக்கொண்ட) அம்புடனே அற்று அகன்றிடுமாறு, வலிய யுகாந்தகாலத்துப் பெய்கின்ற பெருமழைபோல வாழ்ச்சி பெற்றுச் சுடர்பொருந்திய அம்புகளை (ஸ்ரீராமன் மிகுதியாக)ப் பொழிந்தான். (3454)

198-208. இராமபாணங்களால் அரக்கப்படை துணிப்புறல்

சூரோடு தொடர்ந்த சுடர்க்கணை தான்
தாரோ டகலங்கள் தடிந்திடலும்
தேரோடு மடிந்தனர் செங்கதிரோன்
ஊரோடு படிந்தன னொத் துரவோர்.

வலிமையோடு பொருந்திய (வலிமையுடன் செலுத்திய) ஒளி பொருந்திய (அவ்விராம) பாணம், (பகைஞரின்) வெற்றிமாலை சூடப் பெற்ற மார்புகளை ஊடுருவவே, செந்நிறக்கதிரவனான சூரியன் ஊர் கோளோடும் பொருந்தியதை யொத்து, வலிய அவ்வரக்கர் (தம்) தேர்மீது மடிந்தனர்: -தேருக்கு-ஊர்கோளும், வீரர்க்குச் சூரியனும் உவமை: தற்குறிப்பேற்ற வணி. ஓடகலம்-ஓடுகின்ற மார்பு: வினைத்தொகை. தாரோடு-மாலை யுடனே எனினுமாம். ஊர்-ஊர்கோள்: சந்திரசூரியரைச் சுற்றிச் சிலகாலத்துத் தோன்றும் மண்டிலம். (3455)

199. கொல்லோடு சுடர்க்கணை கூற்றினிணப்
பல்லோடு தொடர்ந்தன பாய்தலினால்
சொல்லோடெழு மாமுகில் சிந்தினபோல்
வில்லோடும் விழுந்த மிடல்கரமே.

கொல்லுதல்தொழில் மிக்குள்ள சுடரையுடைய கணைகள் யமனுடைய நிணம்படிந்த (பற்கள்போன்ற) பற்களால் தொடரப்பெற்றனவாய்ப் பாய்த லினால், (அறுபட்டுப்பிடித்த) வில்லுடனே விழுந்த வலிய (அவ்வரக்கர்) கைகள், மின்னலுடனே எழுகின்ற கரியமேகங்கள் சிந்தினபோற் (காணப் பட்டன); கூற்றின், இன்-ஒப்பு. வச்சிர தம்ஷ்ட்ரம், அர்த்த சந்த்ரம் முதலியன வாகப் பலவகை அம்புகள் உள்ளமை அறியத்தக்கது. அரக்கர் கரத்துக்கு முகிலும், விற்களுக்கு மின்னலும் ஒப்பு: தற்குறிப்பேற்றம். (3456)

Koviloor Digital Library

200. செம்போ டுதிரத்திரை யாழியின்வாய்
வெம்போ டரவக்குல மேனிமிரும்
கொம்போடும் விழுந்தன வொத்த குழைந்து
அம்போடு விழுந்த அடற்கரமே.

வெட்டுண்டு (தொடுக்க எடுத்த) அம்போடும் செந்நிறத்தோடு பொருந்திய இரத்தங்களான அலைகடலிலே விழுந்த வலிய கைகள், -சீறியோடுகின்ற அரவக்குலம் (தாம் தங்கிய) மேலோங்கிய மரக்கிளைகளோடும் விழுந்ததனை யொத்தன.

மரக்கொம்புகட்கு விற்களும், அம்புகட்கு அரவக்குலமும் ஒப்பு. வெம்பு -வெம்புதல்: கொதித்தல். முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இனி, வெம்பியோடு என்பதன் விகாரமுமாம். (3457)

201. முன்னோ டுதிரப்புனல் மூதுலகைப்
பின்னோடி வளைந்த பெருங்கடல்வாய்
மின்னோடும் விழுந்தன மேகமெனப்
பொன்னோடை நெடுங் கரி புக்கனவால்.

பொன்னோடையணிந்த நெடிய யானைகள், முன்னே யோடுகின்ற உதிர நீரைப் பின்பற்றி ஓடி, பழமையான உலகை வளைந்த பெரிய கடலினிடத்து மின்னோடு விழுந்த மேகம் போலப் புக்கன.

பொன்னோடையையணிந்த கரியயானைகள் உதிரப்பெருக் காலீர்க்கப் பட்டுக் கடலிலே சேர்ந்தவை, கடலில் மின்னோடு வீழும் மேகம்போலு மென்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி, இனி. போர்க்களத்தினின்று ஓடிய உதிரநீர் உலகத்தைப் பின்பற்றிக் கடல்போல வளைய அந்த உதிரநீரில் மின்னலொடு மேகம் விழுந்தாற்போலப் பொன்னோடையணிந்த ஆனைகள் புக்கனவென்றலும் ஒன்று. (3458)

202. மறவெற்றி யரக்கர் வலக்கையொடும்
நறவக்குரு திக்கடல் வீழ்நகைவாள்
சுறவொத்தன மீது துடித்தெழலால்
இறவொத்தன வாவு மினப்பரியே.

மணமுள்ள குருதிக்கடலிலே, வீரத்தையும் வெற்றியையுமுடைய அரக்கரின் வலக்கையுடனே வீழ்ந்த ஒளியுள்ள வாள்கள்,-மேலேதுடித்து எழுதலாலே சுறவையொத்தன; அங்ஙனமே தாவுகின்ற இனமான பரிகளும் இறவுமீனை யொத்தன.

இராமபிரானது சரத்தால் துணிப்புண்டு பிடித்த வாட்படையுடனே இரத்தவெள்ளத்து வீழ்ந்த அரக்கர்களின் வலக்கைகள் துடிக்கும்போது பிறழ்ந்து தோன்றுவதால் நீரிற்பிறழ்ந்து செல்லும் சுறாமீன்கள் போன்றன:

Koviloor Digital Library

தற்குறிப்பேற்றவணி. சுறாமீன்கட்கு முன்புறத்துக் கத்தி போன்ற ஒருறுப்பு இருப்பது இயல்பென்பது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. 'மீதுதுடித்தெழலால்' என்பது, பரிக்கும் சேரத்தக்கது. (3459)

203. தாமச்சுடர் வாளி தடிந்தகலப்
பாமக்குரு திப்படி கின்றபடைச்
சேமப்படர் கேடக மால்கடல்சேர்
ஆமைக்குல மெத்தனை அத்தனையால்.

பேரொளி பொருந்திய அம்புகளால் (கை) அறுக்கப்பட்டுச் செல்வ தனால் பரவிய அந்தக்குருதியிலே படிகின்றனவாய்ப் படையிலுள்ள வீரர் (தமது) ரட்சைக்காகக் கொண்டனவான கேடகங்கள், பெரிய கடலைச் சேர்ந்த ஆமைக்குலமெத்தனை அத்தனையாகும். தாமச்சுடர்-ஒருபொருட் பன்மொழி. பாம் அக்குருதி என்று பிரியும். படைப்படரின் (சேனா வீரரின்) சேமக்கேடகம் என்க. படரின் (படர்களுடைய) சேமக்கேடகம் ஆமை போலும் எனக் கருத்துக் காண்பர். (3460)

204. காம்போடு பதாகைகள் காருதிரப்
பாம்போடு கடற்படி வுற்றனவால்
வாம்போர்நெடு வாடை மலைந்தகலக்
கூம்போடுயர் பாய்கள் குழைந்தனபோல்.

போர்புரிவது போன்ற தாவுகின்ற மிகுதியாக வீசப்பெற்ற பெருவாடை யினால் மரக்கலங்களின் உயர்ந்தபாய்கள் கூம்புடனே (கடலுள்) மூழ்கியன போல, காம்போடுகூடிய பதாகைகள் கறுப்பு நிறமடைந்திட்ட உதிரப்பரப் பாகிய ஓடுந்தன்மையுள்ள கடலிற் படிவுற்றன; -மலைந்து எனப்பாட மிருப்பின் நலம். போர்வாம் நெடுவாடை என்க. கூம்பு-மரக்கலத்துக் கட்டப் பெறும் பாயைத் தாங்கிநிற்கும் மரக்கொம்பு. மலைந்து அகல எனப்பிரித்து-அகல மலைதலால் என்றலுமொன்று. தற்குறிப்பேற்றவணி. (3461)

205. மண்டப்படு சோரியின் வாரியின்வீழ்
கண்டத்த கரத்தொகை கவ்வியதால்
முண்டக்கிளர் கண்டன முட்டொகுவன்
துண்டச்சுற வொத்த துடித்தனவால்.

மிகுதியாகப் பெருகுகின்ற குருதிநீரிலே வீழ்ந்த துண்டிக்கப்பட்ட கைத் தொகுதியை (அம்புகள்) கவ்வியதனால், (அவை) -தாமரையின் விளங்குகின்ற தண்டினையொத்த முள் தொக்க வலியதுண்டத்தையுடைய சுறவுகளை யொத்தனவாய்த் துடித்தன; துண்டிக்கப்பட்ட சோரிவாரியில் வீழ்ந்த கைகள் என்க. முண்டம்-முண்டகம் என்பதன் விகாரம். 'கவ்விய தாள், முண்டத்திரள் கண்டன முட்டொகுவன்' என்ற பாடத்திற்கு-கண் டிக்கப்பட்டனவான கரத் தொகையும் (அம்புகளைக்) கவ்வியதாளும்

Koviloor Digital Library

முண்டத்திரளும் காணப்பட்டவை. முள்தொக்கவலிய துண்டச்சுறவை யொத்தனவென்க. (3462)

206. தெளிவுற்ற பளிங்குறு சில்லிகொள்தேர்
விளிவிற்றுற வேறுற வீழ்வனதாம்
அளிமுற்றிய சோரிய வாழியிலாழ்
ஒளிமுற்றிய திங்களை யொத்துளவால்.

தெளிவு பொருந்திய பளிங்கினாலியன்ற சில்லியையுடைய தேர் அழிந்துபோகையில் வேறாக வீழ்வனவாகிய அச்சில்லிகள், பாணங்களினால் நிரம்பத்தோன்றிய இரத்தநீரையடைந்தனவாய், கடலில் ஆழ்கின்ற ஒளிநிரம்பிய சந்திரர்களை யொத்துள்ளன: இரத்தநீரிற் படிந்த பளிக்குச் சில்லிகள் அத்தமிக்குஞ் சந்திரர் போன்றிருந்தனவென்றார்; தற்குறிப் பேற்றவணி. அளி-பாணம். (3463)

207. நிலை கோடலில் வென்றி யரக்கரைநேர்
கொலை கோடலின் மன்குறி கோளுறுமேல்
சிலைகோடிய தோறு சிரத்திரள்வன்
மலைகோடியின் மேலு மறிந்திடுமால்.

நல்வழியைக் கொள்ளுதலில்லாத (இதுவரையில்) வெற்றி பெற்றிருந்த அரக்கரை நேராகக் கொலைகொள்வதில் (கொல்வதில்) ஸ்ரீராமன் மனத்திலெண்ணங்கொள்கின்றா னென்பதனால், (அப்பிரானுடைய) சிலை கோடியபோதெல்லாம் சிரத்திரளாகிய வலியமலைகள் கோடியின்மேலும் மறிந்திடுவனவாயின; -நிலை-நல்வழி. வளைத்து அம்புகளைத் தொடுத்தலாற் சிரங்கள்கொய்யப்பட்டு வீழ்வது வெகுவிரைவில் நிகழ்ந்த தென்றவாறு. (3464)

208. திண்மார்பின் மிசைச்செறி சாலிகையின்
கண்வாளி கடைச்செறி கானநுழைந்து
எண்வாயுற மொய்த்தன வின்னறையுற்று
உண்வாய்வரி வண்டின மொத்தனவால்.

வலியமார்பின்மீது நெருங்கக்கட்டிய கவசத்தினிடத்து அம்புகளின் கடையாகிய செறிந்ததொகுதி நுழைந்து எண்ணுந் தன்மை பொருந்தி மொய்த்தவை, -இனியதேனையுற்று உண்ணுகின்ற வாயையுடைய வரியமைந்த வண்டுகளின் இனத்தையொத்தன.

இது, இராமபிரானது அம்புகள் எதிரிகளின் கவசத்திற் பொத்தியவற்றின் வருணனை. கானம்-திரள் என்ற பொருளில் வந்தது. செய்யுளோசை யின்பம் நோக்கி, 'வாளிகடை' என இயல்பு. (3465)

Koviloor Digital Library

209-212. அரக்கப்படையைக் கொன்று குவிக்குமாறு ஸ்ரீராமன் சாரிவந்தமை

பாறாடு களத்தொரு வன்பகலின்
கூறாகிய நாலிலொர் கூறிடையே
நூறாயின யோசனை நூழில்கள்சால்
மாறாதுழல் சாரிகை வந்தனனால்.

பருந்துகள் சஞ்சரிக்கின்ற நூறுயோசனைப் பரப்புள்ள போர்க்களத்தே தனிவீரனான ஸ்ரீராமன் பகலின்நான்கில் ஒரு பகுதியான காலத்திலே (அரக்கரைக்) கொன்றுகுவித்தல் தொழிலுக்கு ஏற்ப மாறாது செய்கின்ற சாரிகை வந்தனன்.

ஸ்ரீராமன் போர்க்களமுழுதும் சாரிகைவந்தவண்ணம் அரக்கரைக் கொன்றொழிக்குந்தொழிலை ஏழரைநாழிகையிற் செய்தன னென்றவாறு. (3466)

210. நின்றாருட னின்று நிமிர்ந்தயலே
சென்றாரெதிர் சென்று திரிந்திடலால்
தன்றாதையை யோர்வுறு தன்மகனோர்
கொன்றானவ னேயிவ னென்றுகொள்வார்.

(இவ்விராமன்) நின்றாருடனே நின்றும், வேற்றிடத்துப் புடைபெயர்ந்து சென்றாரெதிரே சென்றும், திரிந்துபொருது கொல்லுதலால், ஓர்தல் பொருந்திய தன்மகனுக்கு நேரே அவன் தாதையைக் கொன்றானாகிய அந்த நரசிங்கமூர்த்தியே யிவனென்று கருதுவார்கள்;

''எங்குமுளன்கண்ணன்'' என்றபடி போர்க்களத்தில் எங்குந் திரிந்து காணப்படுதலால் இவன் திருமாலேயென்று அப்போர்க் களத்திலுள்ளோர் கொள்வாராயின ரென்பதாம். ஓர்வுறுமக னென்றது, ஞானவானான பிரகலாதனை, இனி, ஈற்றடியில் 'கொன்றானென வெய்து குறைத்தனனால்' என்ற பாடத்தைக் கொண்டு-இவ்விராமன், நின்றாருடனே நின்றும் சென்றாருடனே சென்றும் திரிபவனாயுளான்: ஆகவே, அரக்கச்சேனையை இவன் கொன்றானென்பது தக்கதன்று: தாதையருடனே இடைவிடாது நிற்கும் புத்திரனே கொன்றானாக வேண்டுமென்று அச்சேனையிலுள்ளவர் கருதும்படி அம்பினாற்கொன்றானென்று பொருள் கூறுவாறுமுளர்: இதன் கருத்து- சாரிகை திரிவதனால் இவ்விராமன் எங்கும் இருந்து அம்பு எய்து, எய்யப் பட்டவர் உயிரழியும்போது வேற்றிடத்துச் செல்வதனாலும், அருகிலிருந்து அம்பு வீழ்வதனாலும், இராமன் எய்துகொன்றானென்ற கருத்து நீங்கி அருகேயிருக்கும் மைந்தனே அவன் தந்தையைக் கொன்றானென்ற கருத்து அச்சேனையிலுள்ளார்க்கும் போர்க் காணுவார்க்கும் தோன்றிற்றென்பது. (3467)

Koviloor Digital Library

211. இங்கேயுள னிங்குள னிங்குளனென்று
அங்கே யுணர்கின்ற வலைத்தலைவாய்
வெங்கோப நெடும்படை வெஞ்சரம்விட்டு
எங்கேனும் வழங்குவ ரேகுவரால்.

(இராமன் வெகுவிசையாகச் சாரிகை வருவது பற்றி எங்குந் தோன்றுவதால்), 'இங்கே யுள்ளான், இங்கு உள்ளான், இங்கு உள்ளான்' என்று அந்தப் போர்க்களத்தில் அறிகின்ற கலக்கமான நிலையிலே, (அச்சேனையிலுள்ளார்) கொடுங்கோபத்துடனே நெடியவிற்படையினின்று கொடுஞ் சரத்தை விட்டு (இராமனை இலக்காகப் பெறாது) எங்கேனும் எய்து (தாம்) உயிர் செல்லப்பெறுவர்.

சாரிகைதிரியும் விரைவினால் எங்குப்பார்த்தாலும் இராமனாகத் தோன்றுதலால் இராமன்மீது அம்பெய்ய வேண்டுமென்று தொடுத்து அவனில்லாத வேறெங்கேயோ வீணில் அம்பெய்து அப்பிரானம்புகளால் தம்முயிர் நீங்கப் பெற்றனர். அச்சேனையிலுள்ளாரென்றவாறு: ஏகுவர் என்பதற்கு-திரிவார்கள் என்பாருமுளர். (3468)

212. ஒருவன்னென வுன்னு முணர்ச்சியிலார்
இரவன் றிது வோர்பக லென்பர்களால்
கரவன்றி திராமர் கணக்கிலரால்
பரவைமண லிற்பல ரென்பர்களால்.

(இராமனம்புகள் இருளை யோட்டித் தாம் சுவாலித்த லால், அரக்கர்கள்), -'இது இரவு அன்று, ஒருபகல்' என்பார்கள்: (அன்றியும், இராமன்) ஒருவன் (தான் உளன்) என்று நினைக்கின்ற உணர்ச்சியில்லாத அவர்கள், 'இது வஞ்சகம் அன்று: இராமர் கடலின் மணலைப்போல மிகப்பலராகிக் கணக்கில்லாதவராவர்' என்பார்கள். (3469)

213. அரக்கச் சேனையில் ஒருவரையொருவர் தாமே யடித்துக் கொண்டு மாண்டமை

ஒருவன்னொரு வன்மலை போலுயர்வோன்
ஒருவன்படை வெள்ளமொ ராயிரமே
ஒருவன்னொரு வன்உயி ருண்டதலால்
ஒருவன்னுயி ருண்டது முள்ளதுவோ.

(அந்த அரக்கச்சேனையில்) ஒவ்வொருவனும் மலைபோலுயர்ந்த தோற்றமுள்ளவன்: (அங்குள்ள) ஒப்பற்ற வலிய படை, ஓராயிரம் வெள்ளமாகும்: (அப்படையில், தம்மைத் தாமே இராமனாக மயங்கி), ஒருவன் மற்றொருவனுடைய உயிரையுண்ட தல்லாமல், ஒப்பற்ற வீரனான ஸ்ரீராமன்

Koviloor Digital Library

(அப்போது அவர்களுடைய) உயிரை உண்டதும் உள்ளதோ? -ஏகாரம்- வினாவகையால் எதிர்மறைப் பொருளையுணர்த்திற்று.

இதனால், இராமபிரானாற் கொலையுண்டவரினும் தம்மவரைத் தாமே யடித்துக் கொன்றவர் பலரென்று கூறியவாறு. இங்ஙனம் அவர்கள் செய்தது இராமன் வெகுவிரைவுடன் சாரிகை திரிகையால் ஓரிடத்துள்ளானாகத் தோற்ற, அவனைக் குறியாகக் கொண்டு விடுத்த அப்படைக்கலம் அதற்குள் அவ்விராமன் வேற்றிடத்துச் சென்றிடுவதனால், அங்கிருந்த அரக்கன்மேல் தாக்குவதனாலேயாம்: இங்ஙனம் ஒவ்வொருத்தர்படையும் இராமன்மீது படாது தம்மவர் மீது படுதலால், அச்சேனையோர் தம்மைத் தாமே மாய்த்துக் கொள்பவராயின ரென்க. இராமபிரான்படையால் வதையுண்டவரினும் தம்மவர் படையால் வதையுண்டவரே பலரென்றவாறு, இச்செய்யுளில், 'ஒருவன்' என்ற சொல் பன்முறை வந்தது, சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இரண்டாமடியில் ஒரு வன்படை எனப்பிரியும். (3470)

214-215. அந்தச் சேனாவீரரான அரக்கருக்கு இராமனது தோற்றம்

தேர்மேலுளர் மாவொடு செந்தறுகண்
கார்மேலுளர் மாகடன் மேலுளரிப்
பார்மேலுள ரும்பர் பரந்துளரால்
போர்மேல விராமர் புகுந்திடுவார்.

என்னும்படி யெங்கணு மெங்கணுமாய்த்
துன்னுஞ் சுழ லும்திரி யுஞ்சுடரும்
பின்னும் மரு கும்முட லும்பிரியான்
மன்னன்மகன் வீரர் மயங்கினரால்.

இரண்டுகவிகள் ஒருதொடர்: ஒருங்கே பொருளுரைக்கப்படும்.

(214) 'போரை மேற்கொண்டவராய்ப் புகுந்து அழிப்பவராகிய இராமர், -தேர்மீது உள்ளார்: குதிரையுடனே, அழிப்பனபோல் தோன்றுகின்ற செந்நிறக்கண்களைக் கொண்ட யானையின் மீது உள்ளார்; பெரிய கடல் மீது உளார்; இந்தப் பூமியின் மீது உளார்: வானிற் பரந்துள்ளார்: (215) என்று திகைக்கும்படி தசரதசக்கரவர்த்தித் திருமகன் எவ்விடத்திலும் எவ்விடத்திலும் பொருந்தி, பின்புறத்திலும் அருகிலும் உடலிலும் பிரியாதவனாகி நெருங்குவான்: சுழல்வான்: திரிவான் : சுடர்வான்: (அதுகண்டு) அரக்கவீரர், மயங்குவாராயினர்: ''ஒருவன்'' (213) என்ற பாடலையும் அரக்கர் கூற்றாகக்கொண்டு மூன்று பாடலையும் ஒரு தொடராக்கினுமாம்.
(3471, 3472)

Koviloor Digital Library

வேறு

216. ஸ்ரீராமனது கோதண்டத்திலுள்ள மணி கணகணென்று ஒலிக்க, சதுரங்கசேனைபடுதல் முதலியன நிகழ்தல்

படுமத கரிபரி சிந்தின பனிவரை யிரதம் விந்தன
விடுதிசை செவிடுபி ளந்தன விரிகட லளறதெ ழுந்தன
அடுபுலி யவுணர்த மங்கைய ரலர்விழி யருவிகள் சித்தின
கடுமணி நெடியவெ னுஞ்சிலை கணகண கணகணெ னுந்தொறும்.

(ஸ்ரீராமனுடைய) நெடியதெனப்படும் வில்லிலுள்ள கொடிய ஓசையுடைய மணிகள் (அம்பு எய்யும்போது வில் அசைவதனால் தாமும் அசைந்து) கணகணகணகணவென்று ஒலிக்குந் தோறும், மதம்படு கரியும் பரியும் சிந்தின; இமயமலை போன்ற இரதம் அழிந்தன: பரந்ததிசைகள் அக்குரலால் செவிடுபடப் பிளந்தன: பரந்த கடல் சேறுபட்டெழுந்தன; (தம் கணவர்க்கு நேரக்கூடிய நிலையை நினைதலால்) கொல்லுகின்ற புலி போன்ற அரக்கருடைய மங்கையரின் பரந்த விழியினின்று அவலக் கண்ணீரருவிகள் சிந்தின.

''தனதன தனதன தந்தன தனதன தனதன தந்தன'' என்ற சந்தக்குழிப்புக்கு இந்தச் செய்யுளின் நான்கடியும் ஏற்றிருத்தலால், இச்செய்யுளொன்றும் -சந்த விருத்தமாம். அளறது, அது- பகுதிப் பொருள்விகுதி. விடுதிசையென்பதற்கு -(நான்கு அல்லது எட்டு என்று) சொல்லப்படுகிற திசையெனினுமாம். இதன் பின் சில பிரதிகளில் ''ஆனையாயிரம்'' (228) என்ற பாடல் உள்ளது. (3473)

வேறு

217. இராமபிரானது விசை

ஊனேறு படைக்கை வீர ரெதிரெதி ருருவந் தோறும்
கூனேறு சிலையுந் தானுங் குதிக்கின்ற கடுப்பின் கொட்பால்
வானேறி னார்கள்தேரு மலைகின்ற வயவர் தேரும்
தானேறி வந்த தேரே யாக்கினான் தனியே றன்னான்.

ஒப்பற்ற ஆண்சிங்கம் போன்றவனான ஸ்ரீராமன், ஊன்படிந்த படைக்கலமேந்திய கையையுடைய வீரரின் எதிரெதிராக அவரவருருவந் தோறும் வளைவுமிக்க சிலையுந் தானுமாகக் குதிக்கின்ற வேகத்தின் தன்மையால், இறந்தவரின் தேரும் பொருகின்றவீரரின் தேரும் (போர்க் களத்துக்குத்) தானேறிவந்ததேர் போலத் தோன்றுமாறு செய்தான்.

விசையின் மிகுதியால்,- வீரரில்லாத தேரிலும் பொருகின்றவர் தேரிலும் தான் உளன்போலத் தோன்றலாயினன் ஸ்ரீராமனென்றவாறு. இவ்விராமன் கால் வைத்துவந்தது தரையிடமே யாகலாலும், அந்தத் தரை திரிபுரதகன

Koviloor Digital Library

காலத்திற் சிவபிரானுக்குத் தேர்த்தட்டாயமைந்ததனாலும், தானேறி வந்த தேரேயாக்கினான் என்பதற்கு-தரைமட்டமாக்கினானென்று பொருள் கூறு வாருமுளர். வான்-வீரசுவர்க்கம். (3474)

218. இராமபிரானது கைவிசை

காயிருஞ் சிலையொன் றேனுங் கணைப்புட்டி லொன்ற தேனும்
தூயெழு பகழி மாரி மழைத்துளித் தொகையின் மேல
ஆயிரங் கைகள் செய்த செய்தன வமலன் செங்கை
ஆயிரங் கையுங் கூடி யிரண்டுகை யாய வாறே.

(பகைவரைக்) காயவல்ல பெரிய சிலை ஒன்றுதானென்றாலும் அம்புப்புட்டில் ஒன்றுதான் என்றாலும்- (அப்பிரானால்) தூவப்பட்டு எழுகின்ற அம்புமழை மழைத்துளிகளின் தொகையைக் காட்டிலும் மிக்கன: (அப்போது) குற்றமற்ற இராமனுடைய (இரண்டாகிய) செங்கை, ஆயிரங்கைகள் செய்த செயலைச் செய்தன; ஆயிரங்கையொன்றுகூடி இரண்டுகையானவாறு என்ன அதிசயம்!!

இது கவிக்கூற்று: சேனையிலுள்ளோரின் கூற்றுமாம். ஆயிரங்கைகள் கொண்டு அம்புவிடுதல் தொழிலைச் செய்தால் எவ்வளவு செய்யலாமோ, அவ்வளவு எண்படத் தன் இரண்டு கைகளாலும் இராமன் அம்புகளை விடுத் தானென்றவாறு. இங்கு ஆயிரமென்றது-மிகப்பல என்னும் பொருளது. (3475)

219. இராமனை அவன்செயலாற் பலமுகத்தவனெனல்

பொய்யொரு முகத்த னாகி மனிதனாம் புணர்ப்பி தன்றால்
மெய்யுற வுணர்ந்தோம் வெள்ள மாயிர மிடைந்த சேனை
செய்யுறு வினைய மெல்லா மொருமுகந் தெரிவ துண்டே
ஐயிரு நூறு மல்ல வனந்தமா முகங்க ளம்மா.

ஒருமுகத்தையுடையனாகி மனிதனாயிருக்கின்ற இந்தத்தோற்றம், (மெய்) அன்று: பொய்யேயாகும். (இவ்விஷயத்தை), மெய்யாகவுணர்ந் தோம்: ஆயிரவெள்ளமென்ற கணக்கோடு நெருங்கிய சேனை செய்த போர்ச்செயலையெல்லாம் ஒருமுகம் அறிவதென்பது உண்டோ? (இவனது முகம்) ஆயிரமுகமேயும் அன்று: முகங்கள், அளவற்றனவாகும்.

ஆயிரவெள்ளஞ் சேனைசெய்யும் செயல்களையெல்லாம் இராமன் ஒருவனேயுணர்ந்து அதற்கு ஏற்ற மாற்றுச் செயலைச்செய்து அழிப்பதால், இவன் ஒருமுகத்தையுடையவன்போலத் தோன்றினும் இத்தோற்றம் பொய்த்தோற்றமேயன்றி உண்மைத்தோற்றமல்ல. இவனுக்கு ஆயிரத்தி னும் மிகமேம்பட்ட சிறந்த முகங்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகாது இருக்க

Koviloor Digital Library

வேண்டும் என்றவாறு. இதனையும் கவிக்கூற்றென்றேனும், சேனையிலுள் ளோரின் கூற்றென்றேனும் கொள்க. (3476)

220. சிவபிரான் முதலியோர்க்கும் இராமனம்புகள் அளவிட முடியாமை

கண்ணுதற் பரமன் தானு நான்முகக் கடவுள் தானும்
எண்ணுதுந் தொடர வெய்த கோலென எண்ண லுற்றார்
பண்ணையால் வகுக்கமாட்டார் தனித்தனிப் பார்க்க லுற்றார்
ஒண்ணுமோ கணிக்க வென்பா ருவகையி னுயர்ந்த தோளார்.

கண்ணை நுதலிலேயுடைய பரமனான உருத்திர மூர்த்தியும் நான்முகக் கடவுளும் தொடர்ச்சி பொருந்த (ஸ்ரீராமன்) எய்த அம்பை எண்ணுவோ மென்று சொல்லித் தனித்தனிப் பார்க்கலுற்று எண்ணத் தொடங்கினார் களாய், பெருந்திர ளாயிருத்தலால் எண்ணமாட்டா தவராகி மகிழ்ச்சி யினாற் பூரித்த தோள்களையுடையவராய் (இந்த அம்புகளை) எண்ணுதற்கு முடியுமோ?' என்பாராயினர். இது சிலபிரதியில், ''குடைக்கெலாம்'' (222) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (3477)

221. இந்திராதி தேவர்கள், அளவிட முடியாத அம்புகளை ஸ்ரீராமன் எய்தமை பற்றி அதிசயித்தல்

வெள்ள மீரைந்து நூறே விடுகணை யவற்றின் மெய்யே
உள்ளவா றுளவா மென்றோ ருரைகணக் குரைத்து மேனும்
கொள்ளையோ ருருவை நூறு கொண்டன பலவாற் கொற்ற
வள்ளலே வழங்கி னானோ வென்றனர் மற்றை வானோர்.

(பொரவந்த அரக்கர்சேனைத் தொகுதியோ) ஆயிரம் வெள்ளமாகும்; அந்தச்சேனைகளின்மீது (கொல்லுமாறு) விடுத்த கணைகள் சேனையுள்ள வளவினவாக உள்ளவாமென்று பேச்சுக்காக ஒருகணக்குக் கூறுவோ மென் றாலும் மெய்யாகுமோ? (சரியாகுமோ?) ஆகாது: ஏனெனின், கொள்ளை கொள்கின்ற ஒவ்வொருவருருவையும் நூறு துண்டாகச் செய்தவை பல அம்புகளாகும்; (ஆகவே, இவ்வாறான பெருந்திரளான அம்புகளையும்) வெற்றி பொருந்திய உதாரகுணமுடையவனான ஸ்ரீராமனே விடுத்தானோ! என்று (வியந்து) மற்றைவானவர்கள் கூறினார்கள்; -கீழ்ச்சிவபெருமானும் பிரமனும் கூறியவற்றைச் சொல்லியதனால் இங்கு 'மற்றைவானோர்' என்றது. (3478)

Koviloor Digital Library

222. முனிவர், ஸ்ரீராமபாணங்கள் அளவிடற்கு முடியா எனல்

குடைக்கெலாங் கொடிகட் கெல்லாங் கொண்டன குவிந்த கொற்றப்
படைக்கெலாம் பகழிக் கெல்லாம் யானைதேர் பரிமா வெள்ளக்
கடைக்கெலாந் துரந்த வாளி கணித்ததற் களவை காட்டி
அடைக்கலா மறிஞர் யாரே யென்றனர் முனிவ ரப்பால்.

அப்பால் முனிவர்கள், குடைகளும் கொடிகளும் (போர்க்களத்தை) வியாபித்துக்கொண்டனவாகித் திரண்டுள்ள வெற்றிபெற்ற படைக் கலங்களும் (அரக்கர்விடுத்த) அம்புகளும் யானை தேர் பரிமா என்ற வெள்ள எல்லையுள்ளனவும் ஆகிய இவற்றுக்கெல்லாம் (அழிவுண்டாக ஸ்ரீராமன்) துரந்த அம்புகளை எண்ணி அதற்கு ஓரளவைகாட்டி அறுதி யிடுதற்குத்தக்க அறிஞர் யாவர்தாம்? என்றனர்.

யானைதேர் பரிமாவாதிக் கடைக்கெலாம் என்ற பாடத்துக்கு யானை தேர்பரிமாமுதலாக (பதாதி) இறுதியாக உள்ள சேனைகட் கெல்லாம் என்று பொருளுரைக்க. இங்கே ஒரு பிரதியில். (3479)

மிகை: இட்டதோர் பெயரின் னீரை யாயிரம்
பட்டபோ தோடுமோர் படுகு றைத்தலை
கட்டநூ றாயிரங் கவந்த மாடிடத்
தொட்டனன் சிலையணி மணிது ணுக்கென.

மிகை: மாத்திரைப் போதினின் மணிதொ னித்திடப்
போர்த்தொழி லரக்கர்மேல் பொருத பூசலில்
ஏத்திடை யிடைவிடா தேழு நாழிகை
கீர்த்தியன் சிலைமணி கிணிகி ணென்றதே.

என்று இரண்டுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தப் பிரதியில் ''ஆனை யாயிரம்'' (228) என்ற பாடல் காணப்படவில்லை.

223. அரக்கரின் துண்டிக்கப்பட்ட கை கால் கழுத்து முதலியன கிடத்தல்

கண்டத்துங் கழுத்து மீதாய்க் கபாலத்துங் கடக்க லுற்ற
சண்டப்போ ரரக்கர் தம்மைத் தொடர்ந்துகொன் றமைந்த தன்மை
பிண்டத்திற் கருவாந் தன்பே ருருக்களைப் பிரமன் தந்த
அண்டத்தை நிறையப் பெய்து குலுக்கிய தனைய தான்.

கொடும்போர்செய்கின்ற அரக்கரைத் தொடர்ந்து (அவர்களுடைய) கண்டத்திலும் கழுத்துக்குமீதாக மண்டையோட்டிலும் கடந்துசென்ற அம்புகள் கொன்றமைந்த தன்மை, -கருப்பின் ¯டத்துப் பொருந்திய தன்மை

Koviloor Digital Library

மிக்க உருக்களைப் பிரமன் படைத்த அண்டத்தில் நிறைய இட்டுக் குலுக்கிய தன்மையை யொத்தன.

இராமசரங்களால் அறுபட்டுக் கைவேறு கால்வேறு கழுத்து வேறாகத் துண்டிக்கப்பட்டு அச்சேனை கிடந்த தன்மை, பிரமன் தான் படைக்க வேண்டிய பிராணிகள் கருவாயிருக்க, அக்கருக்களை அண்டத்துக்குள் இட்டுவைத்தாற்போலிருந்ததென்றவாறு: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'பிண்டத்துக் கருவராகும் பேருருக்கனையவந்த' என்று ஒரு பிரதியில் மூன்றாமடி. (3480)

224. பத்துக் கோடி அரக்க வீர ரிறந்துபட, மற்றையோர் தெய்விகப் படைகளைப் பிரயோகிக்கக் கருதி ஸ்ரீராமனை நெருங்குதல்

கோடியை யிரண்டு தொக்க படைக்கல மள்ளர் கூவி
ஓடியோர் பக்கமாக உயிரிழந் துலத்த லோடும்
வீடிநின் றழிவ தென்னே விண்ணவர் படைகள் வீசி
மூடுது மிவனை என்றி யாவரு மூண்டு மொய்த்தார்.

பத்துக் கோடியென்னுந் தொகுதியினரான படைக்கல மேந்திய அரக்க வீரர் கதறிக்கொண்டு ஒருபக்கமாக ஓடி உயிரையிழந்து அழிந்தவளவிலே,- '(நாம் சாதாரணப்படைக்கலங்களை) வீசி உயிர்கொல்லப்பட்டு நின்று அழி வது எதற்காக? தேவர்களின் அத்திரங்களை விடுத்து இவனை ஒழிப்போம்' என்று கருதி யாவரும் அங்ஙன்செய்ய ஒருப்பட்டு நெருங்கினார்கள். (3481)

225. அரக்கர் தேவாஸ்திரங்களை விட, ஸ்ரீராமன் அவைகளை அந்தந்தத் தேவாஸ்திரங்களாலேயே தடுத்தல்

விண்டுவின் படையே யாதி மேயவன் படையீ றாகக்
கொண்டொருங் குடனே விட்டார் குலுங்கிய தமரர் கூட்டம்
அண்டமுங் கீழ மேலா வாகிய ததனை யண்ணல்
கண்டொரு முறுவல் காட்டி யவற்றினை யவற்றாற் காத்தான்

திருமாலின் படைக்கலம்முதல் (பெருமை) பொருந்திய பிரமன்படை ஈறாகவுள்ளவற்றை (அரக்கர்) கைக்கொண்டு உடனே ஒருசேர விட்டார்கள்: (அதுகண்ட) தேவர்களின் கூட்டம் நடுநடுங்கிற்று; அண்டமும் கீழ்மேலாக மாறியது: அவ்வாறு நேர்ந்தமையைப் பெருமையிற்சிறந்த ஸ்ரீராமன் கண்டு ஒருபுன்சிரிப்புச் செய்து, அந்தத் தேவாஸ்திரங்களை அத்தேவாஸ்திரங் களாலேயே தடுத்திட்டான்.

வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை வைஷ்ணவாஸ்திரத்தினாலும், பிரமாஸ்திரத் தைப் பிரமாஸ்திரத்தினாலும், ஐந்த்ராஸ்திரத்தை ஐந்த்ராஸ்திரத்தினாலும் என இவ்வாறாக எய்து தடுத்திட்டான் ஸ்ரீராமனென்றவாறு. விண்டுவின் படை- வைஷ்ணவாஸ்திரம். (3482)

Koviloor Digital Library

226. இராமன் அரக்கர் தலைகளை அம்புகளாற் கொய்து வீழ்த்தல்

226. தானவை தொடுத்த போது தடுப்பரி துலகந் தானே
பூநனி வடவைத் தீயிற் புக்கெனப் பொரிந்து போமென்று
ஆனது தெரிந்த வள்ள லளப்பருங் கோடி யம்பால்
ஏனையர் தலைக ளெல்லா மிடியுண்ட மலையி னிட்டான்.

'தான் அவ்வாறான தெய்விகாஸ்திரங்களை தொடுத்தால் அப்போது (பிறரால் அவை) தடுத்தல் அரியதாகும். (மேலும்), மலரானது வடவைத் தீயில் நன்கு புகுந்தாற்போல, இவ்வுலகம் தானே பொரிந்து போய்விடும்' என்று பொருந்திய அந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்தறிந்த உதாரகுணமுள்ள ஸ்ரீராமன், -(அவ்வரக்கரைக் கொல்லுமாறு தெய்வாஸ்திரங்களை விடுக்காமல்), அளத்தற்கரியனவான கோடிக்கணக்கான அம்புகளாலேயே மாற்றாராகிய அரக்கரின் தலைகளையெல்லாம் இடிவீழ்ந்த மலைபோலத் தோன்றும்படி வீழ்த்தினான்; -உலகம் பொரிந்துபோமேயென்று கருணை கொண்டு தெய்வாஸ்திரத்தை எய்யாதிருந்தமையால் ஸ்ரீராமனை 'வள்ளல்' என்றார். (3483)

227. அரக்க வெள்ளம் அவியப் பூமிதேவி பாரம் நீங்குதல்

ஆயிர வெள்ளந் தோரு மடுகளத் தவிந்து வீழ்ந்தார்
மாயிரு ஞாலத் தாள்தன் வன்பொறைப் பார நீங்கி
மீயுயர்ந் தெழுந்தா ளன்றே வீங்கொலி வேலை நின்றும்
போயொருங் கண்டத் தோடுங் கோடியோ சனைகள் பொங்கி.

ஆயிரவெள்ளந் தொகையுள்ள அரக்கப்படையைச் சேர்ந்தோர் யாவரும், போர்க்களத்திலே உயிரொழிந்து வீழ்ந்தார்கள்; மிகப்பெரிய பூமிக்கு உரியதேவி தனது வலிய பாரமாயிருந்த சுமை நீங்கியதனால், பேரொலியையுடைய கடலினின்றும் ஒருசேர வெளிப்பட்டுத் தன்னண்டத் தோடும் கோடி யோசனை தூரம் கிளர்ந்துபோய் மேலெழுந்து ஓங்கினாள்; -அன்றே- தேற்றம்.

பாரத்தாற் பெருங்கடலுக்குள் அழுந்திக்கிடந்த பூமிதேவி அப்பாரம் நீங்கவே, உலகவுருண்டையோடு கோடியோசனை மேலெழுந்து கிளர்ந்து ஓங்கினாளென்க. (3484)

வேறு

228. கவிக்கூற்று: மிகப்பலவரக்கர் மடிந்தமையை நிருபித்தல்

ஆனை யாயிரந் தேர்பதி னாயிர மடர்பரி யொருகோடி
சேனை காவல ராயிரம் பேர்படிற் கவந்தமொன் றெழுந்தாடும்
கான மாயிரங் கவந்தநின் றாடிடிற் கவின்மணி கணிலென்னும்
ஏனை யம்மணி ஏழரை நாழிகை யாடிய தினிதன்றே.

Koviloor Digital Library

யானைகள் ஆயிரமும் தேர்கள் பதினாயிரமும் அடர்க்குந்தன்மையுள்ள குதிரைகள் ஒருகோடியும் சேனைகாவலர் ஆயிரவரும் இறந்தால், கவந்தம் ஒன்று (போர்க்களத்திலே) எழுந்து ஆடும்: காடுபோன்ற (பெருந்திரளான) ஆயிரங்கவந்தம் எழுந்து நின்று ஆடுமாயின் (ஸ்ரீராமனது கோதண்டத்திற் கட்டியுள்ள) அழகியமணி (ஒருமுறை) கணீரென்று ஒலிக்கும்: மற்றை அம்மணி (இந்தப் போரிலோ) இனிதாக ஏழரை நாழிகை யாடியது; -அன்றே-தேற்றம்.

இப்போரில் இறந்தவர் மிகப்பலரென்பது, இவ்வாறு விளக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளிற்கூறிய விஷயத்தைப் பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் ''பேரொத்த வாயிரம்பேர் மடிந்தாற் பிறக்குங்கவந்த, நேரொத்தவாடு மதாயிரமாடி னெடுஞ்சிலையி, னேரொத்தகிண்கிணி சற்றோலிடுமதொர் யாம நின்று, காரொத்தமேனியரங்கர் தம் போரிற் கறங்கியதே'' என்று கூறியுள்ளார். இச்செய்யுளை யடியொற்றி ''அனேகமாயிரம் பேர்படக் கவந்த மொன்றாடு மக்கவந்தங்க, ளனேகமாயிர மாடவெஞ்சிலை மணி யசைந்தொரு குரலார்க்கு, மனேகநாழிகை யருச்சுனன் சிலைமணியார்த்த தக்களம்பட்ட, வனேகமாயிரம் விருத்தரை யளவறிந் தார்கொலோவுரைக் கிற்பார்'' என்று வில்லிபாரதத்திற் கூறியமையும் கருதத்தக்கது. ''சேனை காவலத்தாயிரஞ்சிதைந்திடிற்கவந்த மொன்றாடும்'' என்று இரண்டாமடி சிலபிரதியிற் காணப்படுகிறது. (3485)

229. தேவர் முதலியோர் துயர் நீங்குதல்

நினைந்தன முடித்தே மென்னா வானவர் துயர நீத்தார்
புனைத்தனன் வாகை யென்னா விந்திர னுவகை பூத்தான்
வனைந்தன வல்லா வேதம் வாழ்வுபெற் றுயர்ந்த மாதோ
அனந்தனுந் தலைக ளேந்தி யயர்வுயிர்த் தவலந் தீர்ந்தான்.

தேவர்கள் நினைந்தவை முடியப்பெற்றோமென்று துன்பம் நீங்கினார்கள்; வெற்றிமாலை சூடினே னென்று இந்திரன் மகிழ்ச்சி தோன்றப் பெற்றான்; (ஒருவராற்) செய்யப்படாதனவான வேதம் வாழ்ச்சியைப் பெற்று மேம்பட்டன; (பூமியின் கீழ்நின்று தாங்குகின்ற) ஆதிசேஷனும் (தலைப்பொறைகுறைந்ததனால்) தலையெடுத்து மூச்சுவிடப் பெற்று வருத்தம் நீங்கினான். (3486)

230. தேவர் முதலியோர் ஸ்ரீராமனை வாழ்த்துதல்

தாய்படைத் துடைய செல்வ மீகெனத் தம்பிக் கீந்து
வேய்படைத் துடைய கானம் விண்ணவர் தவத்தான் மேவித்
தோய்படைத் தொழிலால் யார்க்குந் துயர் துடைத் தானை நோக்கி
வாய்ப்படைத் துடையாரெல்லாம் வாழ்த்தினார் வணக்கஞ்செய்தார்.

Koviloor Digital Library

தாய் '(நீ) படைத்த செல்வத்தை ஈவாயாக' என்று சொல்ல, (தன்) தம்பிக்கு (அவ்வரசச் செல்வத்தை)க் கொடுத்திட்டு மூங்கில்பொருந்திய காட்டில் தேவர்கள்செய்த தவத்தினாற் பொருந்தி, மேற்கொண்ட படைக் கலத் தொழிலால் (போர்த்தொழிலால்) யாவர்க்கும் துன்பத்தைப் போக்கிய வனான, ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து வாயைப்படைத்தவர் யாவரும் வாழ்த்தின வராய் வணங்கலானார்கள். (3487)

231. தேவர்கள் வாழ்த்தப் போர்க்களத்தில் நிற்கும் ஸ்ரீராமபிரானது தோற்றம்

தீமொய்த்த வனைய செங்க ணரக்கரை முழுதுஞ் சிந்திப்
பூமொய்த்த கரத்த ராகி விண்ணவர் போற்ற நின்றான்
பேய் மொய்த்து நரிக ளீண்டிப் பெரும் பிணம் பிறங்கித் தோன்றும்
ஈமத்துள் தமிய னின்ற கறை மிடற் றிறைவ னொத்தான்.

தீமொய்த்தாற்போன்ற செந்நிறம்படைத்த கண்களையுடைய அரக்கர் யாவரையும் (போர்க்களத்தில்) வீழ்த்தியதனால் பூநெருங்கிய கைகளை யுடையவராய்த் தேவர்கள்யாவரும் துதிக்க நின்றவனான ஸ்ரீராமன், பேய் மொய்த்து நரிகள் நெருங்கி மிக்க பிணங்கள் விளங்கித் தோன்றுவதான மயானத்துள்ளே தனிப்பட்டவனாய்நின்ற (நஞ்சுக்) கறையைக் கண்டத்திற் கொண்டுள்ள சிவபிரானையொத்தான். (3488)

232. இதுவும் அது

அண்டமாக் களமும் வீந்த வரக்கரே வுயிருமாகக்
கொண்டதோ ருருவந் தன்னா லிறுதிநாள் வந்து கூட
மண்டுநாண் மறித்துங் காட்ட மன்னுயி ரனைத்தும் வாரி
உண்டவன் தானே யான தன்னொரு மூர்த்தி யொத்தான்.

பெரிய போர்க்களம் அண்டமும், அழிந்த அரக்கரே (அவ்வண்டத் துள்ள) உயிர்களுமாக, (அங்கு ஸ்ரீராமன் தான்) கொண்டதான ஓருருவத் தினால், யுகாந்தகாலம் வந்துகூட, ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் மீண்டும் (எல்லா வற்றையும்) படைத்தற்கு நிலைபெற்ற பிராணிகளையெல்லாம் வாரியுண்ட வன் தானேயான தன்னொரு மூர்த்தியை யொத்தான்.

அரக்கரையெல்லாம் மடியச்செய்து தான் அங்குத் தனித்து நின்ற ஸ்ரீராமன் யுகாந்தகாலத்து (எல்லாவுயிர்களையும்) வாயுட் கொண்டு நிற்கும் திருமாலை யொத்தானென்க. (3489)

Koviloor Digital Library

233. தேவர்கள் மலராலும் சந்தனத்தாலும் உபசரிக்க, ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுள்ளவிடம் நோக்கிச் செல்லல்

ஆகுலந் துறந்த தேவ ரள்ளினர் சொரிந்த வெள்ளச்
சேகறு மலருஞ் சாந்துஞ் செருத்தொழில் வருத்தந் தீர்க்க
மாகொலை செய்த வள்ளல் வாளமர்க் களத்தைக் கைவிட்டு
ஏகின னிளவ லோடு மிராவண னேற்ற கைம்மேல்.

துன்பம் நீங்கிய தேவர் அள்ளிச்சொரிந்த பெருந் தொகையான குற்ற மற்ற மலர்களும் சந்தனமும் போர்த்தொழிலால் விளைந்த வருத்தத்தைத் தீர்க்க, (அரக்கரைப்) பெருங்கொலை செய்த வள்ளல் கொடிய அந்தப் போர்க்களத்தை விட்டு, இளைய பெருமாளுடனே இராவணன் எதிர்த்த போர்க்களத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

கீழ் அறுபதாஞ்செய்யுள்முதல் பத்துச் செய்யுள்வரை-இராவணன் பொருமாறு வரின் அவனைச் சார்ந்தோரால் நரங்குச் சேனைக்குத் தீங்கு நேராதவண்ணம் அநுமான் வீடணன் சுக்கிரீவன் இவர்களையும் அவ்விளைய பெருமாளுக்குத் துணையாக அமையும்படி ஏவியனுப்பி யமை கூறி, இப்பால் மூலபலத்தை, முன்னிட்ட அரக்கச் சேனையோடு ஸ்ரீராமன் பொருததாகக் கூறியதனால், அந்த அரக்கபலத்தைவென்ற ஸ்ரீராமன், தன் தம்பி இராவணனோடு பொரும் பக்கம் நோக்கிச் செல்லலானானெனக் கூறுகின்றாரென்க. கை-படையணி. (3490)

234. கவிக்கூற்று: அரக்கச்சேனை வதை கூறினோம்: இனி, இராவணனுடன் இலக்குமணன் பொருத செயலைக் கூறுவோமெனல்

இவ்வழி யியன்ற வெல்லா மியம்பினா மிரிந்து போன
தெவ்வழி யாற்றல் வெற்றிச் சேனையின் செயலுஞ் சென்ற
வெவ்வழி யரக்கர் கோமான் செய்கையு மிளைய வீரன்
எவ்வமி லாற்றல் போரு முற்றுநா மியம்ப லுற்றாம்.

இங்கு (ஸ்ரீராமபிரான் போர்செய்தவிடத்து) நிகழ்ந்தன எல்லாம் கூறினோம்; (இனி), நிலைகெட்டுச் சென்ற பகைவரையழிக்கவல்ல வல்லமைபொருந்திய வெற்றியுள்ள (குரங்குச்) சேனையின் செயலும், எதிர்த்துச் சென்ற கொடியமுறைமையைக் கொண்ட அரக்கர் தலைவனான இராவணன் செய்கையும், இளையபெருமாளுடைய குற்றமற்ற வல்லமை பொருந்திய போரும் முழுவதையும் நாம் சொல்லத் தொடங்கினோம்: இயன்ற என்றது- மூலபலவதையையும் பல திசைகளினின்று வந்த அரக்கச் சேனை வதையையும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "பெரும்படைத்தலைவர்" என்ற பாடலுக்குப் பின் அடுத்த படலத்தின் முதற்செய்யுளாக உள்ளது. (3491)

Koviloor Digital Library

235. நிலைகெட்டுச் சென்ற குரங்குச்சேனையும் மீளுதல்

பெரும்படைத் தலைவர் யாரும் பெயர்ந்திலர் பெயர்ந்து போய்நாம்
விரும்பினம் வாழ்க்கை யென்றால் யாரிடை விலக்கற் பாலார்
வரும்பழி துடைத்தும் வானின் வைகுதும் யாமுமென்னா
இருங்கடல் பெயர்ந்த தென்னத் தானையு மீண்டதிப்பால்.

பெரியசேனைத் தலைவரெல்லாரும், (போர்க்களத்தினின்று) மீண்டாரில்லை (மீண்டும் போர்க்களத்திற்கே சென்றிட்டார்கள்); மீண்டுபோய் நாம் வாழ்க்கையை விரும்பினோமென்றால் (உயிர்வாழ்தலை வேண்டிநாம் போர்க்களத்தினின்று மீண்டிட்டோ ானால்), இடையே தடுத்தற்கு உரியார் யாவர்? (எவருமில்லை) ஆயினும், வரக்கடவ பழியைத் துடைப்போம்: (போர்க்களத்துச் செல்வதனால் இறப்போமென்றாலும்), யாமும் வீரசுவர்க்கத்துக்குச் செல்வோம் என்று உறுதிகொண்டு, பெரியகடல் நிலை பெயர்ந்தாற் போல வானரச்சேனையும் இங்கு(ப் போர்க்களம் நோக்கி) நிலை பெயர்ந்து சென்றது.

வானரசேனையோடியமை கீழ் இருபத்தேழாஞ்செய்யுள்முதல் கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க. அங்ஙனம் ஓடிச்சென்ற வானரங்கள் தமது தலைவர்கள் மீண்டு போர்க்களத்தைச் சேர்ந்தமையாலும், இலக்குமணன் தம்மைக் காப்பாற்ற ஒருப்பட்டமையாலும், மனத்தில் துணிவுகொண்டு மீண்டன என்பது, இங்குக் கூறப்பட்டது. வானரத்தலைவர் மீளவந்தமை, கீழ் ஐம்பத் தெட்டாஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு பிரதியில் படைக்காட்சிப் படலம் முதல் இதுவரையிலுமுள்ள பகுதி, மூலபலவதைப்படலம் என்ற பெயரோடு காண்கின்றது. (3492)

ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் இந்த மூலபலவதையைக் கூறிய வகை வருமாறு:- அநந்தரம் இராவணன் சபைகூட்டிச் சேனாபதிகளை நோக்கி 'நீவிர் உங்களுடைய முழுவலிமைகொண்டு ஸ்ரீராமனைத் தொலைக்க: அவனை யழிக்க முடியாமற்போனாற் பெரும்போர்செய்து அவ்விராமனுடையஉடலைப் புண்படுத்துக: பிறகு நாளை அவனைக் கொல்வேன்' என்றனன். சேனாபதிகள் இசைந்து தேரேறிச் சேனைகள் சூழச்சென்று போர்க்களம் குறுக, இருதிறத்தார்க்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போது இராக்கதர் களின் கடும்போரைத் தாங்கமாட்டாது வானரங்கள் நிலைகெட்டு ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்தன. அவ்விராமன் வெகு விரைவோடு சாரி திரிந்து அரக்கச் சேனையையழிக்கையில், எங்குள்ளானென்று அவனைக் காண முடியவில்லை: இராமன் செல்லுமிடத்துள்ள அரக்கனையே இராமனாகத் திகைத்து, அரக்கர் தம்மைத்தாமே வதைத்தலும் புரிந்தனர். அன்றியும், அச்சத்தினால் இராமனொருவனையே அனேகமாயிரம் இராம பிரானாகவும் கண்டனர். அப்போரில் முகூர்த்த காலத்திற்குள், ஏழுகோடியே இருபதுலட்சந் தேர்களும், பதின்மூன்று கோடியே பன்னிரண்டு லட்சத்து

Koviloor Digital Library

இருபதினாயிரம் யானைகளும், பத்துக் கோடியேயிருபது லட்சத்தறுபதினாயிரம் குதிரைகளும், நூற்று நாற்பத்தைந்து கோடியே எண்பது லட்சம் காலாட்களும் சுதரிசனமென்ற சக்கரம்போற் சுழன்று பொருத அந்த ஸ்ரீராமனால் தொலைந்தன. அநந்தரம் எஞ்சின அரக்கர் அச்சத்தாற் குலைந்து இலங்கைக்கு ஓடினர். அந்த யுத்தபூமி பெரிய மயானம்போற் காணப்பட்டது. அப்போது ஸ்ரீராமன் தன்னருகிலிருக்கும் சுக்கிரீவன் முதலியோரை நோக்கி, 'நான் முகூர்த்தகாலத்திற்குள் மூலபலத்தையெல்லாம் ஒழித்தது மாயையினாலன்று: அஸ்திரங்களைத் தொடுத்துவிடும் வல்லமையினால்தான் ஆயிற்று: இவ்வாறான திறல் சங்காரத்தொழிலுக்கு உரிய சிவபிரானுக்கும் எனக்குமே உள்ளது,' என்றான். அப்போது கடவுட்படைகளிலும் மற்றைப் படைக்கலங்களிலும் தேர்ந்துள்ள வல்லமைவாய்ந்த அந்த ஸ்ரீராமன் அரக்கர் சேனையையெல்லாம் ஒழித்தது குறித்து வானத்தில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் கூடி வாயாரப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர்.

மூலபலவதைப் படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

31. வேலேற்ற படலம்

ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் மீது இராவணனெறிந்த வேலை இளைய பெருமாள் தாம் ஏற்றதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

மூலபலத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடி அங்கதனால்தேற்றப்பட்டுத் தலைவர்கள் மீளுதலும், தாமும் மீண்ட வானரசேனைகள், இராவணன் சேனையுடன் தம்மைநோக்கி யுத்தகோலத்தோடு வருவது கண்டு யுத்தத்தில் மூள, இருதிறத்துச் சேனைகளும் கைகலந்து பொருகையில், அவ்விரா வணன் தன்னுடையசேனை வலியொடுங்குவது கண்டு கொதித்துக் கடுங்கணை பொழிய, வானரசேனை நிலைகெடுவதாயிற்று: அப்போது இளையபெருமாள் அவ்வானரசேனைகளை 'அஞ்சற்க' என்று நிலைநிறுத்தி, இராவணனோடு கிட்டிப் பொர, அரக்கன் இலட்சுமணனது திறமையைக் கண்டு சிந்தை கொண்டு மோகனாஸ்திரத்தை விடுக்க, விபீடணன் பேச்சினால் இலக்குமணன் அதனை விஷ்ணுவின்படைகொண்டு தடுத்திட்டான். அதுகண்டு சினம்மூண்டு இராவணன் மயன் தந்த வேலை விபீடணன் மீது எறிய, விபீடணன் அதன் மகிமையை யெடுத்துக் கூறவே, இலக்குமணன் அதனைத் தன் மார்பில் ஏற்குமாறு செல்ல, விபீடண்ன் அவனைமுந்த, அவர்களை விலக்கி அங்கதனும் சுக்கிரீவனும் அநுமானும் என்ற இவர் முந்துறலானார்கள்; அதற்காக அவர்கள் பட்ட அவத்தைக்கு ஓரெல்லையில்லை. இறுதியாகச் சரணாகதனைக் காக்கவேண்டுமென்ற உறுதியான கருத்துடனே. இளையபெருமாள் யாவரையும் முந்தி அந்த வேலைத் தன் மார்பிலேற்று மூர்ச்சையாயினன். அப்போது விபீடணன் கடுங்கோபங்கொண்டு இராவணனது தேர்க்குதிரைகளை யொழித்தான். ஒழிக்கவும், இராவணன் வானத்தின் மீது நின்று விபீடணன் மீதும் அநுமான் மீதும் அம்புமழை பொழிந்து, 'என் காரியம் முடிந்தது' என்று சொல்லி இலங்கைக்குச் செல்ல, விபீடணன் 'எங்கடா ஓடிப்போகிறாய்? இலட்சு மணனை வேலால் உயிர்வாடச் செய்த உன்னைக் கொன்று நானும் உயிர் மாய்வேன்' என்று தொடர, இராவணன் 'விபீடணப்பசுவால் இனி நமக்கு என்ன? வந்த காரியம் முடிந்துவிட்டது', என்று அவன் பேச்சை இலட்சியஞ் செய்யாமல் இலங்கையிற் புகுந்திட்டான். பிறகு வானரரும் விபீடணனும் பெருந்துன்பத்தையடைந்தனராக, 'இலட்சுமணன் இறந்தபின் நான் உயிர் வாழேன்' என்று விபீடணன் இறக்கத் துணிய, சாம்பவான் தடுத்து, 'அநுமான் ஓஷதிகொணர, இலட்சுமணன் உயிர்பெறுவான்' என்று கூறி யாவரையும் சமாதானப்படுத்த, சாம்பவான்மொழிப்படியே அநுமான்

Koviloor Digital Library

ஓஷதிகொணர்ந்து இலட்சுமனனை யுயிர்ப்பிக்க, உயிர்பெற்றெழுந்த இலட்சுமணன் விபீடணன் தீங்கின்றியிருப்பதையுணர்ந்து மகிழ, பிறகு யாவரும் இராமபிரானைச் சேர்ந்து வணங்கினராக, சாம்பவான் நிகழ்ந்த வைகளை இராமபிரானிடம் கூறினான். அப்பிரான் அகமகிழ்ந்து அநுமானுக்கு முகமனுரைத்து வாழ்த்தி இலட்சுமணனைத் தழுவி அவன் செயலைப் பாராட்டி, ஒருமலையில் இளைப்பாறியிருந்தனன் என்பது, இப்படலத்திற் கூறிய பொருள். வேலேற்றுப்படலம் என்று இப்படலத்துக்குப் பெயர் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வேறு
1. இராவணன் தேரேறிச் செல்லுதல்

சில்லி யாயிரஞ் சில்லுளைப் பரியொடுஞ் சேர்ந்த
எல்ல வன்கதிர் மண்டில மாறுகொண் டிமைக்குஞ்
செல்லுந் தேர்மிசைச் சென்றனன் தேவரைத் தொலைத்த
வில்லும் வெங்கணைப் புட்டிலுங் கொற்றமும் விளங்க.

ஆயிரஞ்சக்கரங்களுடனே சிலவாகிய (நீட்சியற்ற) பிடரிமயிரோடு கூடிய ஆயிரங்குதிரைகளோடு பொருந்திச் சூரியனுடைய ஒளி பொருந்திய மண்டிலத்துடன் மாறுபாடுகொண்டு விளங்குவதான (விரைந்து) செல்லுந் தேரின்மீது, (இராவணன்), தேவர்களையழித்த வில்லும் கொடிய அம்பு களைக் கொண்ட தூணீரமும் வெற்றியும் விளங்க, (அப்போர்க்களத்தை நோக்கிச்) சென்றான்.

கத்தரிக்கப்பட்டதனால், 'சில்லுளை' என்றது. 'ஆயிரம்' என்பது-மத்திம தீபமாய், 'சில்லி' என்பதனோடும், 'பரி' என்பதனோடும் இயையும். (3493)

2. இராவணன் ஓராயிரவெள்ளம் அரக்கர்சேனையை ராமலக்ஷ்மணர் மேற்செலுத்தி, தான் வானர சேனையை யெதிர்ப்படுதல்

அரக்கர் சேனையோ ராயிர வெள்ளத்தை யமரில்
துரக்க மானுடர் தம்மையென் றொருபுடை துரந்து
வெருக்கொள் வானரச் சேனைமேற் றான்செல்வான் விரும்பி
இருக்குந் தேரொடும் போயவ னிராவண னெதிர்ந்தான்.

'மானுடர்களைப் போரிலே வென்றுஓட்ட' என்று ஓராயிரம் வெள்ளம் அரக்கர்தஞ்சேனையை ஒருபக்கத்தில் விரைவாகச் செலுத்தி, அச்சங் கொண்டதான வானரச்சேனையின் மீது தான் செல்லவிரும்பி ஏறியிருக்குந் தேருடனே போனவனான இராவணன் (அவ்வானர சேனையைக்) கண்ணுற்றான்.

'இராமலட்சுமணர்களை நீங்கள் வெல்லுங்கள்: யான் வானரர்களை வெல்வேன்' என்று படைத்தலைவர்களை நோக்கிச் சொல்லிய இராவணன்

Koviloor Digital Library

அப்படைத்தலைவரின் சேனைகள் போரில் மூண்டது கண்டு தன் மூல பலத்தை அவற்றுடன் செல்லுமாறு பணித்துத் தான் வானரர்களுடன் பொருமாறு தேரிலெழுந்தானென்று மூலபலவதைப்படலத்து முதல் மூன்று செய்யுளிற் கூறியதை யனுவதித்து, அவ்விராவணன் வானரசேனையைக் கண்ணுற்றமையை இங்குக் கூறுகின்றாரென்க. இங்ஙனம் வானரரையும் நரரையும் வேறுபடுத்துங் கருத்துள்ளான் இராவண னென்பதை ஊகித் துணர்ந்த ஸ்ரீராமன் தான் மூலபலங்களை வெல்வதாகச் சொல்லி வானரர்க் குப் பாதுகாவலாக இலக்குமணனைச் செல்லுமாறு ஏவி, அவனுக்குத் துணையாகச் சுக்கிரீவன் விபீஷணன் அநுமான்முதலியோரை யனுப்பினா னென்பது, கீழ்க்கூறப்பட்டது. இச்செய்யுள் பல பிரதிகளில் இல்லை. (3494)

3. இராவணனுடன் சென்ற சேனை

நூறு கோடித்தேர் நொறில்பரி நூற்றிரு கோடி
யாறு போன்மத மாகரி யையிரு கோடி
ஏறு கோளுறு பதாதியு மிவற்றிவற் றிரட்டி
சீறு கோளரி யேறனா னுடனன்று சென்ற.

நூறு கோடித்தேர்களும், விரைவையுடைய இருநூறு கோடிக் குதிரை களும், யாற்றைப்போல மதநீரைப்பெருக்குகின்ற பத்துக்கோடிப் பெரிய யானைகளும், இங்குக்கூறிய சேனைகள் யாவற்றினுக்கும் இரட்டிப்பாயுள்ள ஆண்சிங்கம் போன்ற வலிமையைக் கொண்ட காலாட்சேனைகளும், கோபிக்கின்ற மிடுக்கைக் கொண்ட ஆண்சிங்கம் போன்றவனான இராவண னுடனே அன்று சென்றன; -கோள்-வலிமையும், மிடுக்கும். (3495)

4. பேரிகைகள் முதலியன ஒலித்தல்

மூன்று வைப்பினு மப்புறத் துலகினு முனையின்
ஏன்று கோளுறும் வீரர்கள் வம்மினென் றிசைக்கும்
ஆன்ற பேரியு மதிர்குரற் சங்கமு மசனி
ஈன்ற காளமு மேழொடே ழுலகமு மிசைப்ப.

'(சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற) மூன்று உலகத்திலும் அப்பாற் பட்ட உலகத்திலும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தலைப்பொருந்திய (அரக்க) வீரர்கள் வாருங்கள்' என்று சொல்லுகின்ற (சொல்வது போல் ஒலிக்கின்ற) பெரிய பேரிகையும், அதிர்கின்ற குரலையுடைய சங்கமும், இடிபோன்ற பேரொலியை யுண்டாக்குகின்ற எக்காளமும் மேலேழ் கீழேழ் என்ற உலகங்களிலெல்லாம் ஒலிப்பனவாயின.

பேரிகைகள் ஒலிப்பது-முனையில் எதிர்க்கவிரும்பும் வீரர்களை வாருங்கள் என்று இசைப்பது போலுமென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி; இங்குத் தற்குறிப்பேற்றவுருபு மறைந்துவந்தது: இவ்வாறுவருவதனை,

Koviloor Digital Library

வடநூலார் கம்யோத்பிரேட்சை யென்பர். ஏன்றுகோள்-எதிர்த்தல். முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (3496)

5. வானவீரர் இராவணனையும் இராக்கத சேனையையுங் காணுதல்

அனைய வாகிய வரக்கர்க்கு மரக்கனை யவுணர்
வினைய வானவர் வெவ்வினைப் பயத்தினை வீரர்
நினையு நெஞ்சினைச் சுடுமதோர் நெருப்பினை நிமிர்ந்து
கனையு மெண்ணையுங் கடப்பதோர் கடலினைக் கண்டார்.

அவுணரால் மாயச்சூழ்ச்சி செய்யப்படுபவரான தேவர்களின் கொடிய தீவினைப்பயன் போன்றவனும், வீரர்களின் நினைக்குந் தன்மையுள்ள நெஞ்சைச் சுடுவதான ஒப்பற்ற நெருப்புப்போன்றவனுமான அப்படிப்பட்ட அரக்கர்க்கெல்லாம் பெரிய அரக்கனான இராவணனையும், எண்ணிக்கை யெல்லாங்கடப்பதாய் ஓங்கி ஒலிப்பதான (அவனுடைய) ஒப்பற்ற (சேனா) சமுத்திரத்தையும், (வானரவீரர்கள்) கண்டார்கள். (3497)

6. கண்ட வானரர்கள் யுத்த கோலாகலத்தோடு ஆரவாரித்தல்

கண்டு கைகளொ டணிவகுத் துருமுறழ் கற்கள்
கொண்டு கூற்றமு நடுக்குறத் தோள்புடை கொட்டி
அண்ட கோளங்க ளடுக்கழிந் துலைவுற வார்த்தார்
மண்டு போரிடை மடிவதே நலமென மதித்தார்.

(வானரவீரர்கள்- அவ்வாறு வந்த அரக்கனைச்) சேனையோடு கண்டு, (தம்மை) அணியாகவகுத்து, 'நெருங்கிய போரில் (இராமகாரியத்துக்காக) உயிரையும் விடுவதே நன்மை' என்று மதித்தவர்களாய், யமனும் நடுக்க மடையும்படி தோட்புறங்களிற்கொட்டிப் பேரிடிபோல் தாக்குவனவான மலைகளை(த் தம் கைகளில்) ஏந்திக்கொண்டு, (அதிர்ச்சியினால்) அண்ட கோளங்கள் (தாம்) அடுக்காகவுள்ள நிலைமை அழிந்தொழியுமாறு பேரார வாரஞ் செய்தார்கள். -கை-சேனை. கற்கள்-மலைகள். (3498)

7. இருதிறத்துச் சேனைகளும் பொருதல்

அரக்கன் சேனையு மாருயிர் வழங்குவா னமைந்த
குரக்கு வேலையு மொன்றொடொன் றெதிரெதிர் கோத்து
நெருக்கி நேர்ந்தன நெருப்பிமைப் பொடித்தன நெருப்பின்
உருக்கு செம்பென வம்பரத் தோடின துதிரம்.

இராட்சசனுடையசேனையும் (தமது) அரிய உயிரைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் சம்மதித்த குரங்குச் சேனையும் ஒன்றோ டொன்று எதிர் எதிராகப் பொருந்தி நெருக்கிப் பொருதன: (அப்போர்க்களத்

Koviloor Digital Library

தில்), இமைப்பொழுதிற்குள் (எங்கும்) நெருப்புத்தோன்றின; நெருப்பிலுருக்கினசெம்புபோல இரத்தம் கடலை நோக்கியோடிற்று; இமை-கண்ணுமாம். (3499)

8. இதுமுதல் மூன்று கவிகள் இறந்துவிட்ட சேனையின் வருணனை

அற்ற வன்றலை யறுகுறை யெழுந்தெழுந் தண்டத்து
ஒற்ற வானக முதயமண் டிலமென வொளிரச்
சுற்று மேகத்தைத் தொத்திய குருதிநீர் துளிப்ப
முற்றும் வையகம் போர்க்கள மாமென முயன்ற.

அறுபட்ட வலிய தலை அற்ற உடற்குறையினின்றும் எழுந்து எழுந்து வானத்திற் பொருந்துவதனால் வானினிடம் உதயமண்டிலம்போல் விளங்கா நிற்க, (வானத்தைச்) சூழ்ந்துள்ள மேகத்திலே (அந்தத் தலைகளினின்றுந்) தொத்திய இரத்தநீர் (கீழே) துளித்தலால் வையகம் முழுவதும் போர்க்களமென்று சொல்லும்படியாக முயன்றன போன்றன.

குருதியோடு கூடிய தலை உடலிலிருந்து எழுந்தெழுந்து வானத்துச் சென்றதனால் அந்த வானத்தினிடம் உதயமண்டலம்போற் காணப்பட்டதென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டபொருள்: அவ்வாறான தலைகளினின்று இரத்தம் வானத்துச் சூழ்ந்துள்ள மேகத்திற்படியவே, அம்மேகம் நீரைப்பொழிவதுபோல் பூமியெங்கும் இரத்தத்தைப் பொழிந்ததனால், போர்க்களம்போலப் பூமியெங்கும் இரத்தம் பெருகலாயிற் றென்பது, பின்னிரண்டடியிற் கூறப்பட்ட பொருள். இவ்வாறு கூறிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியால், சிரம் அறுபட்டவர் மிகப்பலர் என்பது தொனிக்கும். அற்றவன்றலை... அண்டத்து ஒற்ற-தலையறுபட்ட முண்டத்திலிருந்து இரத்தநீர் பீறிட்டு வானத்துப் பாய என்று கொள்ளவுமாம். (3500)

9. தூவி யம்பெடை யரியின மறிதரச் சூழி
தூவி யம்பெடை சோர்ந்தன சொரியிடற் சுரிப்ப
மேவி யம்படை படப் படக் குருதியின் வீழ்ந்த
மேவி யம்படைக் கடலிடைக் குடரோடு மிதந்த.

அம் படை கடலிடை-அழகிய (அரக்கர்) சேனையாகிய சமுத்திரத்தில், மேவி-பொருந்தி, (இலட்சுமணன்), அம்பு எடை-அம்பையெடுக்கையில், (-மதநீருண்ண வந்த), தூவி-சிறகினையுடைய, அம்பெடை-அழகிய பேடையோடுகூடிய, அரி இனம்-ஆண்வண்டுகளின்தொகுதி, மறிதர-மீண்டுபோக, (அவ்யானைகள்) சூழி-முகபடாத்தை, தூவி-அப்பாலெறிந்து, சோர்ந்தன-சோர்வையடைந்தனவாய், -வியம்மே-பெருமைபொருந்திய, படை படபட. (இலட்சுமண) சரம் படுந்தோறும், குருதியின்-இரத்தத்திலே, சொரி உடல்-சிந்துகின்ற தம்முடல், சுரிப்ப-சுழன்றமிழும்படி, வீழ்ந்த-வீழ்ந்தனவாய், குடரொடும்-குடலுடனே, மிதந்த-மிதந்தன.

Koviloor Digital Library

இலட்சுமணன் அம்பை யெடுக்கவும் யானைகள் தம் முகபடாத்தை யெறிந்துசோர்ந்து, அம்புபடுந்தோறும் இரத்தப் பெருக்கில் தமது உடல் அழுந்தும்படிவீழ்ந்து குடலுடனே மிதந்தன என்றவாறு. இது முன்னிரண் டடிகளின் முற்பகுதி ஒருவகையாகவும், பின்னிரண்டடிகளின் முற்பகுதி ஒருவகையாகவும் அமைந்த யமகவணி. 'அரியினம்' என்ற இடத்துள்ள 'இனம்' என்பது, பெடையென்பதனுடனும்இயையும். 'சூழிதூவி' என்றமை யால், 'யானைகள்' என்ற எழுவாய் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. 'மேவி' என்ற வினையெச்சம், அம்பெடைஎன்ற இடத்து 'எடை' என்பதிலுள்ள 'எடு' என்ற முதனிலையோடு முடியும். மூன்றாமடியில், 'மேவு' என்றபகுதி விகாரப்பட்டுவந்தது; மே படை-வினைத்தொகை. (3501)

10. கண்டி றந்தனர் கணவர்தம் முகத்தவா முறுவல்
கண்டி றந்தனர் மடந்தைய ருயிரொடுங் கலந்தார்
பண்டி றந்தன பழம் புணர் வகம்புகப் பன்னிப்
பண்டி றந்தன புலம்பொலி சிலம்பொலி பனிப்ப.

மடந்தையர்மகளிர், -கண் திறந்தனர் கணவர்தம் கண்ணைத் திறந்தவ ராகிய (தம்) கணவரின், முகத்த ஆம் முகத்திலேதோன்றிய, முறுவல் சிரிப்பை, கண்டு பார்த்து,-பண்டு இறந்தன பழம் புணர்வமுன் (தாம் அனுபவித்துக்) கழிந்தனவான பழமையான (சுரதநூலிற்கூறிய) கரணங்கள், அகம் புக(தம்) நெஞ்சில் நினைவுக்குவரவே, பன்னி(அவற்றை) விவரித்துக் கூறி, பண்திறந்து அன புலம்புசம்பூர்ணராகங்களை விட்டுப் பாடினாற்போல (இன்னிசையுண்டாக)ப் புலம்புகின்ற, ஒலி ஒலியுடனே, சிலம்பு ஒலி-சிலம்பினொலியும், பனிப்ப-ஒலிக்க, -(கணவருக்கு இறப்பு நேர்கின்றதே! என்ற பெருவருத்தத்தைத் தாங்கமாட்டாமல்), இறந்தனர்(தாமும்) உயி ரொழிந்தவராய், உயிரொடும் கலந்தார்(தம்) கணவருடனே (சுவர்க்க லோகத்திற்) சேர்ந்தார்கள்.

பதிவிரதையரான சில அரக்கியர் தம்கணவனிறக்குந் துயரத்தினால் உயிரிழந்து அவனுடனே சுவர்க்கலோகத்துக் கலந்தன ரென்க. இராமசரத்தா லடிபட்டு உயிர்போகும்நிலைமையை யடைந்த தம் கணவரை அவருடைய மனைவியர் கிட்டும்போது அக்கணவர்தாம் சாகுந்தறுவாயில் அம்மனை வியரைக் கண்ணைத்திறந்து பார்க்க, அம்மகளிர்க்குத் தாம் முன்னர் அந்தக் கணவருடனே துய்த்த புணர்ச்சிக்கரணங்கள் நினைவுக்குவரப்பண்ணைத் திறந்தாற்போல் அவற்றையெல்லாம் கூறிப்புலம்பினர் அம்மகளிரென்க. பெருவீரராதலால், சாகுந்தறுவாயிலும் அவ்வீரருக்கு முறுவல் மாற வில்லை. பண் ஏழுசுரங்களையும் கொண்டது. (3502)

Koviloor Digital Library

11. மாற்றாரின் போரால் தன்சேனை தருக்கழியுமென்று இராவணன் கூறல்

ஏழு மேழுமென் றுரைக்கின்ற வுலகங்கள் யாவும்
ஊழி பேர்வதே யொப்பதோ ருலைவுற வுடற்றும்
நூழில் வெஞ்சம நோக்கியவ் விராவண னுவன்றான்
தாழி லென்படை தருக்கறு மென்பதோர் தன்மை.

மேலேழ் கீழேழ் என்று சொல்லுகின்ற உலகங்கள் எல்லாமும் ஊழிக் காலம் நிலைபெயர்வதையொப்பதாகிய ஒப்பற்ற நாசத்தைப் பொருந்து மாறு கடுமையாகச்செய்யும் (எதிர்த்தவரைக்) கொன்றுகுவிக்குந் தன்மை யுள்ள கொடியபோரைப் பார்த்து, அந்த இராவணன், 'தாழ்வில்லாத என்னு டைய சேனை செருக்கு ஒழியும்' என்ற ஓர் தன்மையைக் கூறினான். (3503)

12. வானர சேனைகளுடன் பொருத அரக்கச்சேனை முற்றுங்கெடுதல்

மரமுங் கல்லுமே வில்லொடு வாண்மழுச் சூலம்
அரமுங் கல்லும்வேல் முதலிய அயிற்படை யடக்கிச்
சிரமுங் கல்லெனச் சிந்தலிற் சிதைந்ததச் சேனை
உரமுங் கல்வியு முடையவன் செரு நின்ற தொருபால்.

(வானரரெறிந்த) மரங்களும் கற்களுமே, (அரக்க ரெறிந்த) வில்லும் வாளும் மழுவும் சூலமும் அரமும் கவண்கல்லும் வேலும் முதலிய கூரிய படைக்கலங்களை யடக்கி, (வில்முதலியவற்றை உபயோகித்த அரக்கர் களுடைய) சிரங்களையும் கல்லைப் போலச் சிந்தும்படி செய்ததனால், அவ்வரக்கச்சேனை சிதைந்திட்டது: வலிமையும் போர்க்கல்வியுமுடைய வனான இலக்குமணனுடைய போரோ ஒருபுறம் நிகழ்ந்து நின்றது.

கீழ்தொட்டு இச்செய்யுளின் மூன்றடிவரையில் வானரர்களின் வெற்றி யைக் கூறிமுடித்து, இச்செய்யுளின் நான்காவது அடிதொடங்கி இலட்சு மணன் போர்த்திறமையைக் கவி கூறுகின்றார். (3504)

13-14. அனுமானுடனே கூடிய இலட்சுமணன் இராக்கதப் படையை வென்றமை

அழலுங் கட்களிற் றணியொடு துணிபடு மாவி
சுழலும் பல்பரித் தேரொடு புரவியுஞ் சுற்றச்
சுழலுஞ் சோரிநீ ராற்றொடுங் கடலிடைக் கலக்கும்
குழலு நூலும்போ லனுமனுந் தானுமக் குமரன்.

அநுமனும் இலக்குமணனென்ற அந்தக் குமரனும் நூற்குழலும் நூலும் போல(ச் செல்ல), நெருப்பை வெளிவிடுகின்ற கண்களையுடைய களிற்று

Koviloor Digital Library

வரிசையுடனே துண்டுபட்டதனா லுயிர் சுழல்கின்ற பல பரிகளைப் பூண்ட தேரும் குதிரைகளும், -நாற்புறத்திலும் வெளிப்பட்டுப் பாய்கின்ற இரத்த நீராற்றினுடனே சமுத்திரத்தினிடத்தே கலக்கும்.

அநுமானும் இலக்குமணனும் தொடர்ந்துசென்று பொரவே, பகைவரின் களிறுமுதலியன இறந்து, இரத்தப்பெருக்காற்றின் வழியே கடலிற் கலக்கு மென்பதாம். (3505)

14. வில்லுங் கூற்றுவற் குண்டெனத் திரிகின்ற வீரன்
கொல்லுங் கூற்றெனக் குறைக்குமிந் நிறைபெருங் குழுவை
ஒல்லுங் கோளரி யுருமன்ன குரங்கின துகிரும்
பல்லுங் கூர்க்கின்ற கூர்க்கிலா வரக்கர்தம் படைகள்.

யமனுக்கு வில்லும் உண்டென்று (கண்டோர்) கருதும்படி (வில்லுடனே) திரிகின்ற வீரனான இலக்குமணன்-இந்த நிறைந்த (சேனைப்) பெருந் திரளைக் கொல்லுங் கூற்றுவன் போலக் குறையச் செய்வான்; வலிமை பெற்ற வலியசிங்கத்தையும் இடியையுமொத்த குரங்கின் (அநுமானின்) நகமும் பல்லும் கூர்மையைப் பெறுகின்றன; அரக்கரின் படைகளோ, கூர்மையைப் பெறாதனவாயின.

'கூர்க்கின்ற' என்ற காரணப்பொருட்டான வினைச்சொல், கூராயிருத்த லினால் நிகழும் நாசத்தைக் குறிக்கும். 'கூர்க்கிலா' என்ற இடத்தும் இவ்வாறே காண்க. 'பல்லுங்கூர்த்தில தரக்கர் தம்படைகளையன்றி' என்றும் சிலபிரதிகளில் நான்காமடி காணப்படுகின்றது. (3506)

15. இங்ஙன் தன்சேனை யழிபடுவது கண்டு இராவணன் கொதித்தல்

கண்டு நின்றிறைப் பொழுதினிக் காலத்தைக் கழிப்பின்
உண்டு கைவிடுங் கூற்றுவ னிருதர்பே ருயிரை
மண்டு வெஞ்செரு நானொரு கணத்திடை மடித்தே
கொண்டு மீள்குவன் கொற்றமென் றிராவணன் கொதித்தான்.

(அங்ஙனம் தன்படையழிவதைச்) சற்றுநேரம்கண்டு நின்று, 'இனிக் காலத்தைப் போக்கினால் யமன் (மிச்சமாகிநிற்கின்ற) அரக்கரின் பெரிய உயிரை முற்றவும் உண்டிட்டு (இப்போர்க்களத்தை) விட்டிடுவான்; (ஆகை யால்), மூள்கின்ற கொடிய போரிலே ஒரு கணத்திலே நான் (பகைவரை) மடித்து, வெற்றியைப் பெற்று மீள்வேன்' என்று சொல்லி இராவணன் வெம்பினான்.

அரக்கரின் பெருமையை உயிரின்மேலேற்றி, 'பேருயிர்' எனப்பட்டது. மண்டுவெஞ்செரு பொழுதினிற் செருக்களத்தினிடையே என்று சில பிரதி யில் மூன்றாமடி. ஒருபிரதியில் 'கண்டுநின்றிறைப் பொழுதினிற் செருக்களத் திடையே, கொண்டு மீள்வன் வெங்கூலத்தைக் கொடிய வென்படையால்,

Koviloor Digital Library

உண்டுகைவிடுங்கூற்றுவனிருதர் தமுயிரைக், கொண்டு கொற்றமென்றி ராவணன் கரங்கொண்டு கொதித்தான்' என்று பாடங்காண்கின்றது. (3507)

16. இராவணன் அம்புகளைத் துரத்தல்

ஊதை போல்வன வுருமுறழ் திறலன வுருவிப்
பூத ரங்களைப் பிளப்பன வண்டத்தைப் பொதுப்ப
மாதி ரங்கனை யளப்பன மாற்றருங் கூற்றின்
தூது போல்வன சுடுகணை முறைமுறை துரந்தான்.

காற்றைப்போல விரைவைப் பெற்றனவும், இடியையொத்து அழிக்கும் வலிமையை யுடையனவும், மலைகளை ஊடுருவிப் பிளப்பனவும், அண்டத்தைத் துளைப்பனவும், திக்குக்களையளப்பனவும் (திசையுள்ள வளவுஞ் செல்வனவும்), மாற்றுதற்கு அரிய யமனுடைய தூதர்போற் கொல்வனவுமான சுடுந்தன்மையுள்ள அம்புகளை முறைமுறையாக விரைந்து செலுத்தினான், (இராவணன்) (3508)

17. இராவணன் கடுங்கணையால் வானரசேனை நிலைகெடுதல்

ஆளி போன்றுள னெதிர்ந்த தமர்க்களத் தடைந்த
ஞாளி போன்றுள வென்பதெ னள்ளிரு ளடைந்த
காளி போன்றன னிராவணன் வெள்ளிடைக் கரந்த
பூளை போன்றதப் பொருசினத் தரிகள்தம் புணரி.

சிங்கத்தையொத்தவனாகிய இராவணன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தபோது, போர்க்களத்திலேசேர்ந்திருந்த வானரங்கள் நாய்கள்போல (இழிவடைந்து) நின்றன என்பது எதற்காக? (சிங்கத்திற்கு முன் நாய்கள்போலும் இராவண னுக்குமுன் வானரங்கள் என்று சொல்லவுந் தகாதென்றபடி): நடுஇரவிலே வந்தடைந்த காளிபோன்று (மிகக் குரூரனாக) இருந்தான், இராவணன்: வெற்றிடத்திலே (காற்றுக்கு முன்னே இருந்த இடந்தெரியாது) ஒளித்த பூளைப்பூண்டைப்போன்றது, அந்தப் பொருகின்ற சினத்தையுடைய வானர (சேனா) சமுத்திரம்; காற்றடிக்கும்போது பூளைப்பூ இருந்த இடந் தெரியாது நிலைகுலைந்து போவதுபோல இராவணனம்பு தாக்கியபோது வானர சேனை நிலைகுலைந்தோடலுற்ற தென்றவாறு. அடைந்த-பெயர். (3509)

18. நிலைகெட்டோடிய வானரசேனைகளை 'அஞ்சற்க' என்று விலக்கி, இலட்சுமணன் அநுமான் தோள் மீது சென்று இராவணனை யெதிர்த்தல்

இரியல் போகின்ற சேனையை யிலக்குவன் விலக்கி
அரிக ளஞ்சன்மி னஞ்சன்மி னென்றருள் வழங்கித்
திரிய மாருதி தோளெனுந் தேர்மிசைச் சென்றான்
எரியும் வெஞ்சினத் திராவண னெதிர்புகுந் தேற்றான்.

Koviloor Digital Library

இலட்சுமணன், -நிலைகெட்டுஓடுகின்ற (வானர) சேனையை 'வானரர்களே! அஞ்சாதேயுங்கள், அஞ்சாதேயுங்கள்' என்று கருணை செய்து தடுத்து, திரிகின்ற அநுமானுடைய தோளென்கிற தேரின்மீது (ஏறிச்) சென்றவனாய், எரிகின்ற கொடுங் கோபத்தையுடைய இராவணனுக்கு எதிரேபுகுந்து (அவனை) எதிர்த்தான். (3510)

19-20. இலக்குமணனும் இராவணனும் நெருங்கிப் பொருதல்

ஏற்றுக் கோடலு மிராவண னெரிமுகப் பகழி
நூற்றுக் கோடியின் மேற்செலச் சிலைகொடு நூக்கக்
காற்றுக் கோடிய பஞ்செனத் திசைதொறுங் கரக்க
வேற்றுக் கோல்கொடு விலக்கின னிலக்குவன் விசையால்.

(இலட்சுமணன் வானரசேனையைத் தாங்கியவண்ணம்) எதிர்த்துப் பொருதலும், இராவணன் நெருப்பை முகத்திலே யுடைய அம்புகளை நூற்றுக்கோடியினும் விஞ்ச வில்லைக்கொண்டு செலுத்த, (அந்த அம்புகள்) காற்றுக்குமுன் ஓடின பஞ்சுபோலத் திக்குக்கள் தோறுஞ்சென்று ஒளிக்கும்படி இலக்குவன் விசையோடு வேறு அம்புகளைக்கொண்டு விலக்கினான். (3511)

20. விலக்கி னான்தடந் தோளினு மார்பினும் விசிகம்
உலக்க உய்த்தன னிராவண னைந்தொடைந் துருவக்
கலக்க முற்றில னிளவலு முள்ளத்திற் கனன்றான்
அலக்க ணெய்துவித் தானட லரக்கனை யம்பால்.

(தன்கணைகளை) விலக்கினவனான இலட்சுமணனுடைய பெரிய தோள்களின் மேலும் மார்பின்மேலும் அம்புகளை இராவணன் நன்கு பதியச் செலுத்தினான்: பத்துப்பாணங்கள் (தன்னுடலை) ஊடுருவிச் செல்லவும், கலக்கத்தையடையாதவனாகி, இளையபெருமாளும்-மனத்திற் கோபித்து, வலிய அரக்கனை(த் தன்னுடைய) அம்பினால் துன்பம் அடைவித்தான். (3512)

21-24. இலக்குமணனது வலிமை கண்டு இராவணன் மோகனாஸ்திரத்தை விட, விபீடணன் மொழியால் திருமாலின் படைகொண்டு அதனை இலக்குமணனொழித்தல்

காக்க லாகலாக் கடுப்பினிற் றொடுப்பன கணைகள்
நூக்கி னான் கணை நுறுக்கினா னரக்கனு நூழில்
ஆக்கும் வெஞ்சமத் தரிதிவன் தனை வெல்வ தம்மா
நீக்கி யென்னினிச் செய்வதென் றிராவண னினைந்தான்.

Koviloor Digital Library

தடுத்தற்குமுடியாத விசையோடு தொடுப்பனவாகிய அம்புகளைச் செலுத்தினான். (இலக்குமணன்) (அந்த) அம்புகளை நொருங்கச் செய்த வனாகிய இராவணனென்ற அரக்கனும், '(பகைவரைக்) கொன்றுகுவித்தலை யுடைய கொடியபோரில் (இவனை) வெல்வது அருமையானது; அம்மா! இவனை விட்டிட்டு இப்போது செய்யக்கூடிய வீரம் என்?' என்று எண்ண மிட்டான்; -'அம்மா' என்பது, இலட்சுமணன் வீரத்தை நினைந்து இராவணன் வியந்தமையைப் புலப்படுத்தும். (3513)

22. கடவுண் மாப்படை தொடுக்கின்மற் றவைமுற்றுங் கடக்க
விடவு மாற்றவும் வல்லனன்றி யாரையும் வெல்லும்
தடவு மாற்றலைக் கூற்றையுந் தமையனைப் போலச்
சுடவு மாற்றுமெவ் வுலகையு மெவனுக்குந் தோலான்.

(இவனையோ சாதாரணமான கணைகளால்வெல்ல முடியாது:) தேவதை களைக்கொண்ட பெரிய அஸ்திரங்களைத் தொடுத்தால், அவைமுழுதும் கடந்துவிடவும் தாங்கவும் வல்லமையுடையவனாவதன்றி யாரையும் வென்றுவிடுவான்: யமனையும் வலிமையைச் சோதித்துப் பார்ப்பான்: தமையனைப் போலவே எவ்வுலகையும் சுடுதலையும் செய்யும் வல்லமை யுள்ளான்; எவர்க்குந் தோலான். (3514)

23. மோக மொன்றுண்டு முதலவன் வகுத்தது முன்னா
ளாக மற்றது கொற்றமுஞ் சிவன்தனை யழிப்பது
ஏக முற்றிய விஞ்சையை யிவன்வயி னேவிக்
காக முற்றுழல் களத்தினிற் கிடத்துவன் கடிதின்

மோகனாஸ்திரமென்று ஒன்று உண்டு: (அது) முதற்கடவுள் முன்னாளில் இயற்றியதாகும்: அது சிவனையும் வெற்றியையழிக்கவல்லது: ஒப்பற்ற தாகி (மந்திரம்) நிரம்பிய (அந்த) அஸ்திரத்தை இவன்மீது செலுத்தி, காகங்கள் நிரம்பிச் சஞ்சரிக்கின்ற களத்திலே (இவனை) விரைவில் வீழ்ந்து கிடக்கச் செய்வேன்.

முன்னாளாக-முன்னாளில் என்றபடி: இனி, ஆக மற்றது என்று தனியே யெடுத்து, ஆகம்-கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடிய வடிவம், அற்றது-இல்லாதது என்று உரைப்பாருமுளர். சிவன்தனையும் கொற்றம் அழிப்பது என இயையும்: எதிர்ப்பவன் சிவபெருமானேயாயினும் அவன்மீது இந்த அஸ்திரம் விடப்பட்டாலும் அவனையும் தோற்கச் செய்வதென்றபடி. தசை முதலியன உண்ணும்பொருட்டுக் களத்தில் காகம் நிரம்பியிருக்கு மென்க. விஞ்சை-இலக்கணையால், மோகனாஸ்திரத்தைக் காட்டிற்று. (3515)

24. என்ப துன்னியவ் விஞ்சையை மனத்திடை யெண்ணி
முன்பன் மேல்வரத் துரத்தன னதுகண்டு முடுகி
அன்பின் வீடண னாழியான் படையினின் அறுத்தி
என்ப தோதின னிலக்குவ னதுதொடுத் தெய்தான்.

Koviloor Digital Library

என்ற இதனையெண்ணி அந்த மோகனாஸ்திர மந்திரத்தை மனத்தினாற் கருதி, வலிமையுள்ள இலட்சுமணன் மேற்செல்லுமாறு விரைந்து செலுத் தினான், (இராவணன்); அதுகண்டு விபீடணன், அன்பினாலே விரைந்து 'திருமாலின்படையால் (இந்த மோகனாஸ்திரத்தை) அறுத்திடுவாய்' என்பதை) இலட்சுமணனுக்கு)ச் சொன்னான்; இலட்சுமணனும், அந்த அஸ்திரத்தைத் தொடுத்துவிடுத்தான். (3516)

25. இலட்சுமணன் மோகனாஸ்திரத்தை நீக்குதலும்; இராவணன் விபீடணனிடம் சினங்கொள்ளுதல்

வீட ணன்சொல விண்டுவின் படைக்கலம் விட்டான்
மூடு வெஞ்சின மோகத்தை நீக்கலு முனிந்தான்
மாடு நின்றவ னுபாயங்கள் மதித்திட வந்த
கேடு நந்தமக் கென்பது மனங்கொண்டு கிளர்ந்தான்.

விபீஷணாழ்வான் சொல்லவே (இலட்சுமணன்) விஷ்ணுவின் படைக் கலத்தை விடுத்தவனாய் மூடியவெஞ்சினத்தோடு கூடிய (மிகவுக்கிரமான) மோகனாஸ்திரத்தை நீக்குதலும்,-முனிந்தவனாய், (இராவணன்), 'அருகே யிருப்பவனான விபீடணன் உபாயங்களை யாலோசித்துச் சொல்லவிளைந்த தீங்கு நமக்கு' என்பதை மனத்திற்கொண்டு பொங்கினான்; -கேடு=தன் விருப்பின்படி தன்மாற்றானை வீழ்த்தாமல் தான்விடுத்த படை யொழிந்தமை. (3517)

26. மயன் தந்த வேலால் தன் தம்பியை உயிர்கொள்ள இராவணன் கருதுதல்

மயன்கொ டுத்தது மகளொடு வயங்கனல் வேள்வி
அயன் படைத்துள தாழியுங் குலிசமு மனையது
உயர்ந்த கொற்றமு மூழியுங் கடந்துள துருமிற்
சயந்த னைப்பொருந் தம்பியை யுயிர்கொளச் சமைத்தான்.

மயனென்பவன் (தன்மகளை மணஞ்செய்து கொடுத்தபோது அம்) மகளுடனே (தனக்குக்) கொடுத்ததும், விளங்குகின்ற நெருப்பையுடைய வேள்வியிலே பிரமதேவன் படைத்ததும், சக்கராயுதத்தையும் வச்சிராயுதத் தையும் ஒத்ததும், (மாற்றாரின்) உயர்ந்த வெற்றியையும் யுகாந்தகாலத்துத் தீயையும் கடந்துள்ளதுமான இடியைப்போன்ற படையால், வெற்றியே யொருவடிவுபடைத்தாற் போன்றுள்ள (தன்) தம்பியை யுயிர்கொள்ளுமாறு கருதினான்.

மயன்கொடுத்த வேலையெறிய ஒருப்பட்டமையைக் கூறினாரென்க. கொற்றத்தைக்கடத்தல்-பிறருடைய வெற்றியைப் போக்குதல். ஊழியைக் கடத்தல்-ஊழியினும் கடுமை விஞ்சியிருத்தல். ஊழியுகாந்தகாலத்துத்

Koviloor Digital Library

தீயெனக் கொள்ளப்பட்டது: யுகாந்த காலமென்றே கொள்வதுமொன்று. உருமின்-உருமைப்போல எனக் கூறினுமாம். சயந்தனை-இந்திரகுமாரனான ஜயந்தனென்பவனையென்று உரைத்தலுமாம். பொரும்=பொருவும். (3518)

27. இராவணன் விபீடணன் மீது வேலை யேவுதல்

விட்ட போதினி னொருவனை வீட்டியே மீளும்
பட்ட போதவ னான்முக னாயினும் படுக்கும்
வட்ட வேலது வலங்கொடு வாங்கினன் வணங்கி
எட்ட நிற்கலாத் தம்பிமேல் வல்விசைத் தெறிந்தான்.

விட்டபோது ஒருத்தனை உயிர்கொண்டே மீளுவதும் (அதுமேலே) பட்டபோது படப்பெற்றவன் நான்முகக் கடவுளாகவே யிருந்தாலும் (அவனையும்) உயிரொழிக்க வல்லதுமான அந்தவேலை வட்டமாக வலங் கொண்டு வணங்கி வாங்கித் தூரத்திலில்லாத (சமீபத்தில் நிற்கிற) தம்பி மீது மிகவும் வேகமுண்டாக்கி எறிந்தான்; -வேலது, அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. (3519)

28. விபீடணன் 'இப்படை என்னுயிரை மாய்க்கும்' என்ன இலட்சுமணன் 'அஞ்சாதே'யென்று தான் அங்குச் சார்தல்

எறிந்த காலையில் வீடண னதனிலை யெல்லாம்
அறிந்த சிந்தையன் ஐயவீ தென்னுயி ரழிக்கும்
பிறிந்து செய்யலாம் பொருளிலை யென்றலும் பெரியோன்
அறிந்து போக்குவ லஞ்சல்நீ யென்றிடை யணைந்தான்.

(இராவணன் அந்தவேலை) எறிந்தபோது, அந்தப் படைக்கலத்தின் தன்மையையெல்லாம் உணர்ந்த மனத்தனான விபீடணன் (இலட்சுமணனை நோக்கி), 'ஐயனே! இது என்னுயிரை யழிக்கும்; (இதைக்) கடந்து செய்யக் கூடிய (இதனினின்று தப்பக்கூடிய செயல் ஒன்றுமில்லை' என்று கூறலும், பெருமையுடையோனான இலட்சுமணன் '(இதைப் போக்கும் வகையை) அறிந்து போக்குவேன்; நீ அஞ்சாதே' என்று சொல்லி, அந்த இடத்தைச் சார்ந்தான்; -'பிறிது' என்பது பிறிந்து என விகாரப்பட்டு வந்ததெனின், (இதற்கு) மாறாகச் செய்யக்கூடிய செயல் என்று உரைக்கலாம். (3520)

29. இலக்குமணன் விடுத்த அம்பு முதலியன அவ்வேலினை யொன்றுஞ் செய்யமாட்டா தொழியத் தேவர் மனம் வருந்துதல்

எய்த வாளியு மேயின படைக்கலம் யாவும்
செய்த மாதவத் தொருவனைச் சிறுதொழில் தீயோன்
வைத வைவினி லொழிந்தன வீடணன் மாண்டான்
உய்த லில்லையென் றும்பரும் பெருமன முலைந்தார்.

Koviloor Digital Library

(இலட்சுமணன்) தொடுத்துவிடுத்த கணைகளும் ஏவின படைக்கலங்களும் எல்லாமும், செய்த பெருந்தவத்தையுடைய ஒப்பற்றவனை அற்பத் தொழிலைப் புரியுந்தீயவன் திட்டிய வசவுபோலப் பயன் விளைக்காதனவாக, -(அப்போது) தேவர்களும் 'விபீடணன் மாண்டான்: (இனிப்) பிழைப்பு இல்லை' என்று (தம்முடைய) பெருமனத்தில் வருந்தினார். (3521)

30-31. அவ்வேலைத் தம் தம் மார்பிலேற்குமாறு இலக்குமணன் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் முந்துதலைக் கூறும்

தோற்ப னென்னினும் புகழ்நிற்குந் தருமமுந் தொடரும்
ஆர்ப்பர் நல்லவ ரடைக்கலம் புகுந்தவ னழியப்
பார்ப்ப தென்நெடும் பழிவந்து தொடர்வதன் முன்னம்
ஏற்ப னென்தனி மார்பினென் றிலக்குவ னெதிர்ந்தான்.

'(அடைக்கலமாக அடைந்த விபீடணனைக் காத்தற்காக நான் உயிரைத்) தோற்பேனேயானாலும் (அடைக்கலங்காத்த) புகழ் நிலைத்து நிற்கும்: தருமப்பயனும் (மேலுலகத்து என்னைத்) தொடர்ந்துவரும்: நல்லவர் (என் செயலைக் கண்டு மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்வார்கள்: (நம்மை) அடைக்கலமாகவந்து சேர்ந்தவன் அழிந்திடும்படி பார்த்துக் கொண் டிருப்பது ஏதுக்கு? (அடைக்கலம் புகுந்தோரைப் பாதுகாவாது விட்டனன் சூரிய வமிசத்துக் குமாரனென்ற) கொடிய பழி வந்து தொடருமே: (அது) தொடர்வதற்கு முன்பு என்னுடைய தனித்தமார்பில் நானே (அவ்வேலை) ஏற்பேன்' என்று சொல்லி, இலக்குவன், (அவ்வேலுக்கு) எதிராக நின்றான்; -அடைக்கலங் காத்தோரைக் காத்த தருமத்திற்கு உதவுவதால், 'தனிமார்பு' என்கின்றான். என்னினும்=எனினும்: விரித்தல். (3522)

31. இலக்கு வற்குமுன் வீடணன் புகுமிரு வரையும்
விலக்கி யங்கதன் மேற்செலும் அவனையும் விலக்கிக்
கலக்கும் வானரக் காவல னனுமன்முன் கடுகும்
அலக்கண் அன்னதை யின்னதென் றுரைசெய லாமோ.

(அந்தவேலைத் தன்மார்பிலே ஏற்றுக்கொள்வதற்கு) இலட்சுமணனுக்கு முன்னே விபீடணன் புகுபவனானான்: அவ்விருவரையும் விலக்கி அங்கதன் முன்னே செல்பவனானான்: வானரத்தலைவனான சுக்கிரீவன், அவ்வங்கதனையும் விலக்கி(த் தான்) சேர்பவனானான்: அநுமான் (அவனினும்) விரைந்து முந்துவானானான்: (அங்குப் பிறந்த) அத்துன்பநிலையை இன்னதென்று சொல்ல முடியுமோ? (3523)

Koviloor Digital Library

32. இறுதியாக இலக்குமணன் அவ்வேலைத் தன்மார்பிலேற்றல்

முன்னின் றாரெலாம் பின்னுறக் காலினின் முடுகி
நின்மின் யானிது விலக்குவ னென்றுரை நேரா
மின்னும் வேலினை விண்ணவர் கண்புடைத் திரங்க
பொன்னின் மார்பிடை யேற்றனன் முதுகிடைப் போக.

(தன்) முன்னேயிருந்தவரெல்லாம் (தனக்குப் பின்னே பொருந்துமாறு காற்றினும் விரைந்துசென்று, 'நில்லுங்கள்: யான் இதனை விலக்குவேன்' என்று உரைத்து, விண்ணவர் கண்ணில்மோதிக்கொண்டு அழ, முதுகி னிடத்து ஊடுருவிச் செல்லுமாறு, மின்னுகின்ற (அந்த) வேலைப் பொன் போன்ற (தனது) மார்பிலே (இலக்குவன்) ஏற்றான். (3524)

33. விபீடணன் தண்டாயுதத்தால் இராவணனுடைய தேர்க்குதிரைகளையும் சாரதியையும் அழித்தல்

எங்கு நீங்குதி நீயென வீடண னெழுந்தான்
சிங்க வேறென்ன சீற்றந்தா னிராவணன் தேரில்
பொங்கு பாய்பரி சாரதி யொடும்படப் புடைத்தான்
சங்க வானவர் தலையெடுத் திடதெடுந் தண்டால்.

(போர்க்களத்தைவிட்டுப் புறப்படமுயன்ற இராவணனை நோக்கி,) விபீடணன், 'நீ எங்கே போகப்பார்க்கிறாய்?' என்று எழுந்து, ஆண்சிங்கம் போன்ற சீற்றத்தையுடையவனாய், இராவணனுடைய தேரிலே கிளர்ந்து பாய்கின்ற குதிரைகள் சாரதியுடனே இறந்து வீழவும், திரளாயுள்ள வானவர் தலையெடுத்திடவும் நெடிய தண்டாற் புடைத்தான். (3525)

34. விபீடணன் மீதும் அநுமான் மீதும் கணைகளையெய்து, தன்காரியம் முடிந்ததென்று இராவணன் இலங்கைக்குச் செல்லுதல்

சேய்வி சும்பினில் நிமிர்ந்துநின் றிராவணன் சீறிப்
பாய்க டுங்கணைப் பத்தவ னுடல்புகப் பாய்ச்சி
ஆயி ரஞ்சர மனுமன்ற னுடலினி னழுத்திப்
போயி னன்செரு முடிந்ததென் றிலங்கையூர் புகுவான்.

இராவணன், -(தன் தேரைவிட்டுச்) சேய்மையிலுள்ள விசும்பினில் உயரச்சென்று சீறி, பாய்கின்ற கடியபத்துக்கணைகளை அந்த விபீடண னுடைய உடலிற்புகும்படி செலுத்தி, அநுமானுடைய உடலில் ஆயிரஞ்சரங் களை யழுந்த எய்து, 'செரு முடிந்தது' என்று சொல்லி இலங்கையூரிற் புகுவானாய்ப் போயினன். (3526)

Koviloor Digital Library

35. இராவணனைத் தொடர்ந்து விபீடணன் வெகுளுதல்

தேடிச் சேர்ந்தவென் பொருட்டினா னுலகுடைச் செல்வன்
வாடிப் போயின னீயினி வஞ்சனை :மதியால்
ஓடிப் போகுவ தெங்கடா உன்னொடு முடவே:ா
வீடிப் போவனென் றரக்கன்மேல் வீடணன் வெகுண்டான்.

'(அடைக்கலமாகத்) தேடியடைந்த என்பொருட்டினாலே உலகை யெல்லாமுடையனான ஸ்ரீமான் (இலட்சுமணன்) (வேலாலுருவப்பட்டு) வாடிப்போயுள்ளான்: இப்படியாயின பின்பு நீ (உன்னுடைய) வஞ்சனைப் புத்தியினால் எங்கடா ஓடிப்போவது? (உன்னோடுபொருது உன்னைக் கொன்று) உன்னுடன் உடனே உயிரொழிந்துபோவேன்' என்று (அந்த) இராவணன் மீது விபீடணன் வெகுண்டான். (3527)

36. காரியம் முடிந்தபின் 'இவனோடு என்?' என்று இராவணன் இலங்கையிற் புகுதல்

வென்றி யென்வய மானது வீடணப் பசுவைக்
கொன்றி னிப்பய மில்லையென் றிராவணன் கொண்டான்
நின்றி லன்ஒன்று நோக்கிலன் முனிவெலா நீத்தான்
பொன் றிணிந்தன மதிலுடை யிலங்கையூர் புக்கான்.

'வெற்றியோ என்வசமாகிவிட்டது: வீடணனாகிய பசுவைக்கொன்று இனிப் பயனில்லை' என்று (மனத்துக்) கொண்டவனாய், இராவணன்,- எதிர்த்து நிற்றல் செய்யாமலும் (அந்த வீடணனைப் பொருட்படுத்தி) ஒரு சிறிதும் கண்ணெடுத்துப் பாராமலும் கோபத்தையெல்லாம் விட்டவனாய், பொன் நெருங்கியுள்ளனவான மதில்களையுடைய இலங்கையூரிலே புகுந்தான்; -இழிவு தோன்ற, 'வீடணப்பசுவை' என்றது. (3528)

37. பிறகு விபீடணனும் வானரரும் இலட்சுமணனுக்கு நேர்ந்த நிலைமைக்காகப் பெருந்துன்பத்துளாழ்தல்

அரக்க னேகினன் வீடணன் வாய்திறந் தரற்றி
இரக்கந் தானென இலக்குவ னிணையடித் தலத்தில்
கரக்க லாகலாக் காதலன் வீழ்ந்தனன் கலுழ்ந்தான்
குரக்கு வெள்ளமுந் தலைவருந் துயரிடைக் குளித்தார்.

இராவணன் போய்விட்டான்: விபீடணன் ஒளிக்க முடியாத அன்பை யுடையவனாய், வாய்விட்டுக் கதறி (ஒருருவெடுத்துவந்த) இரக்கமே யென்று (கண்டோர்) கருதும்படி இலட்சுமணனுடைய பாதங்களிரண்டில் வீழ்ந்து கண்ணீர்பெருக்கி வருந்தினான்: குரக்கு வெள்ளமும் (வானர) சேனாதிபதிகளும் துன்பத்துளாழ்ந்தார்: -"அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்

Koviloor Digital Library

தாழார்வலர், புன்கணீர்பூசறரும்'' என்பவாதலால், 'கரக்கலாகலாக் காதலன்' என்றார். (3529)

38. 'இலக்குமணனுயிர்பொன்ற, நான் இருப்பதிற் பயனில்லை' என்று விபீடணன் இறக்க முயல, சாம்பவான் தடுத்தல்

பொன்ன ரும்புறு தார்ப்புயப் பொருப்பினான் பொன்ற
என்னி ருந்துநா னிறப்பனிக் கணத் தெனை யாளும்
மன்னி ருந்தினி வாழ்கில னென்றனன் மறுக
நின்னி லென்றனன் சாம்பவ னுரையொன்று நிகழ்த்தும்.

'அழகு பொருந்திய அரும்புகொண்டு தொடுக்கப் பெற்ற மாலையை யணிந்த மலைபோன்ற தோள்களை யுடையவனான இலட்சுமணனிறக்க, (நான்) இருந்து என்ன பயன்? இக்கணத்தில் தானே நான் இறப்பேன்: இனி (இலக்குமணன் உயிரொழிந்தபின்) என்னையாளும் மன்னவன் (ஸ்ரீராமன்) உயிருடனிருந்து வாழமாட்டான்' என்று மனஞ்சுழலக் கூறினான், (விபீடணன்): (அப்போது) 'நில்நில்' என்று (விபீடணன் இறப்பதைத்) தடுத்துச் சாம்பவான் ஒருபேச்சைச் சொல்பவனானான்; -சாம்பவான் நிகழ்த்தும் உரையை அடுத்த கவியிற் காண்க.

இனி, 'பொன்னிரும்புறுங் காளிமப் பொருப்பினான் பொன்ற' என்ற பாடத்திற்கு- 'இராவணனுடைய மோகனப்படையால் இலட்சுமணனிறக்க' என்ற உபமேயப்பொருளை, இரும்பிலே பொருந்திய காளிமத் தொகுதி யால் பொன் அழிந்திட என்று முதலடி உவமையினால் தெரிவித்தது, பிறிது மொழிதலணியென்க. (3530)

39. 'அநுமான் இருக்கையில் ஓஷதிகொணர்ந்து பிழைப்பிப்பானாதலால் எவரும் வருந்த வேண்டா' என்று சாம்பவான் தேற்றுதல்

அனும னிற்கநா மாருயிர்க் கிரங்குவ தறிவோ?
நினையு மத்துணை மாத்திரத் துலகெலா நிமிர்வான்
வினையி னன்மருந் தளிக்கின்றா னுயிர்க்கின்றான் வீரன்
தினையு மல்லலுற் றழுங்கன்மி னென்றிடர் தீர்த்தான்.

'நினையும் அந்த அளவினெல்லைக்குள் உலகெல்லாம் ஓங்கிச் செல்ல வல்லவனும், (தன்) செயலால் நல்ல ஓஷதிகளைக் கொணர்ந்து தருகின்றவ னுமான அநுமான் இருக்கையில், நாம் அரிய உயிருக்கு இரக்கங்கொள்வது அறிவு ஆகுமோ? (அன்றியும்), வீரனான இலட்சுமணன் உயிர்ப்புடைய வனாயுமிருக்கின்றான்: (ஆதலால்), சிறிதும் துன்பமுற்று வருந்தாதீர்கள்' என்று கூறி(ச் சாம்பவான்) துன்பத்தைப் போக்கினான். (3531)

Koviloor Digital Library

40-42. சாம்பவான்சொற்படி அநுமான் மருந்து கொணர்ந்து இலக்குமணனை உயிர்ப்பித்தல்

மருத்தின் காதலன் மார்பிடை யம்பெலாம் வாங்கி
இருத்தி யோகடி தேகலை யிளவலை யின்னம்
வருத்தங் காணுமோ மன்னவ னென்னலு மன்னான்
கருத்தை யுன்னியம் மாருதி யுலகெலாங் கடந்தான்.

வாயுபகவானுடைய அன்பிற்கு உரியமகனான அநுமானுடைய மார்பினிடத்துள்ள அம்பெல்லாவற்றையும்போக்கி(ப் பிறகு சாம்பவான்) 'இளையபெருமாளை (இவ்வாறு) வருத்தத்துடனிருக்க இராமபிரான் காணப்பொறுப்பனோ? (இங்ஙனுள்ள நிலைமையறிந்தும் நீ) விரைந்து (மருந்துகொணரச்) செல்லாதவனாய் இருக்கக்கடவாயோ?' என்று கூறலும், அவன் கருத்தையுணர்ந்து, அந்தமாருதி, (மருந்துகொணர) இவ்வுலகத்தினிடங்கள் பலவற்றையுங் கடந்தான். (3532)

வேறு

41. உய்த்தொரு திசைமே லோடி யுலகெலாங் கடக்கப் பாய்ந்து
மெய்த்தகு மருந்து தன்னை வெற்பொடுங் கொணர்ந்த வீரன்
பொய்த்தலில் குறிகள்தானே பொதுவற நோக்கிப் பொன்போல்
வைத்தது வாங்கிக்கொண்டு வருதலில் வருத்த முண்டோ.

(தன் கருத்தைமருந்து கொணர்வதிற்) செலுத்தி (வடதிசையென்னும்) ஒரு திக்கின் வழியில் ஓடி உலகினிடங்கள் பலவற்றையும் கடந்திடுமாறு பாய்ந்துசென்று மெய்ம்மையுடன் பொருந்திய (தவறாமற்பயனை விளைக்கின்ற) மருந்தினை வெற்புடனே முன்னர்க்கொணர்ந்துவந்த வீரனாகிய -பொய்த்தலில்லாத அடையாளங்களைத் தானே பொதுவல்லாமல் (விசேடமாகக்) கவனித்துப்பார்த்து, நிதிபோற் போற்றி வைத்ததனை மீண்டும் கொண்டுதருதலில் வருத்தமுண்டோ? (இல்லையன்றோ?).

முன்னொருமுறை அரிதிற்றேடிக் கண்டுபிடித்து ஒஷதி மலையைக் கொணர்ந்துவந்துள்ள வீரனான அநுமான், அதனை மீண்டு வைத்தபோதே நிதியை வைப்பதுபோலக் குறிபார்த்து வைத்துள்ளானாதலால், அவ்வோஷதிமலையை எளிதிற்கொணர்ந்தானென்க. (3533)

42. தந்தனன் மருந்து தன்னைத் தாக்குதன் முன்னே யோகம்
வந்தது மாண்டார்க் கெல்லா முயிர்தரும் வலத்த தென்றால்
நொந்தவர் நொய்வு தீர்க்கச் சிறிதன்றோ நொடித்தன் முன்னே
இந்திர னுலக மார்க்க வெழுந்தன னிளைய வீரன்.

மருத்துமலையைக் கொணர்ந்தான், அநுமான்; அந்த மருந்தின் காற்று (உடல்)மேற் படுதற்குமுன்னே பிரக்ஞை வந்திட்டது: மாண்டவர்க்கெல்லாம்

Koviloor Digital Library

உயிரைத்தரும் வல்லமையுள்ளது (அம்மலையினோஷதி) என்றால், (கணைபொத்தி) 'நொந்தவருடைய அந்நோவைத்தீர்த்தல் (அதற்கு) அற்பமான செயலன்றோ (பெருங்காரியமல்லவன்றோ)? கைந்நொடிக்கும் அளவிற்குள் தேவலோகத்தவர் (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரிக்க, இளைய வீரன் எழுந்திட்டான்.

வேல் அழுந்தத்தாக்கியதாலான நோவின்மிகுதியால் மூர்ச்சையடைந் துள்ளானே யன்றி, உயிர்நீத்திலனென்பது தோன்ற, 'நொந்தவர் நொய்வு தீர்க்கச்சிறிதன்றோ' என்றார். யோகம்நீங்கிய அறிவு வந்துசேர்கை. சில பிரதிகளில் வேலேற்றபடலம் இதனுடன் முடிய, அடுத்தசெய்யுளில் வானரச் சேனை களங்காண்படலம் தொடங்குகின்றது. (3534)

43. எழுந்த இலட்சுமணன் விபீடணன் சேமத்தையறிந்து அரக்கன் படுவது திண்ணமென்று உவகை கொள்ளல்

எழுந்துநின் றனுமன் தன்னை யிருகையாற் றழுவி யெந்தாய்
விழுந்தில னன்றோ மற்றவ் வீடண னென்று விம்மித்
தொழுந்துணை யவனை நோக்கித் துனுக்கமுந் துயரு நீக்கிக்
கொழுந்தியு மீண்டாள் பட்டா னரக்கனென் றுவகை கொண்டான்.

(இலட்சுமணன்) எழுந்து நின்று அநுமானை (த் தன்) இருகைகளாலும் தழுவிநின்று, 'எந்தாய்! மற்றும் அந்த விபீடணன் இறவாமலிருக்கின்றா னன்றோ!' என்று விசாரித்தறிந்து, தொழுகின்ற துணைவனான அவனை (விபீடணனை) பார்த்து (மனத்திலிருந்த) அச்சமும் துயரமும் நீங்கி, உவகைக் கண்ணீருகுத்து, 'கொழுந்தியும் (இனிச்) சிறை மீண்டாள்; இராவணனும் இறந்தான்' என்று மகிழ்ச்சிகொண்டான்.

இனி, இராவணனைவதஞ்செய்து சீதையைச் சிறைமீட்பது திண்ண மென்பான் 'கொழுந்தியும் மீண்டாள்: பட்டான் அரக்கன்' என்ற இறந்த காலத்தாற் கூறினான்: தெளிவினால்வந்த காலவழுவமைதி. கொழுந்தி- சகோதரன் மனைவி. மீண்டாள்= மீட்கப்பட்டாள். விம்மி-உவகை கண்ணீர் உகுத்து. (3535)

44. எல்லோரும் இராமனை நோக்கிச் செல்லுதல்

தருமமென் றறிஞர் சொல்லுந் தனிப்பொருள் தன்னை யின்னே
கருமமென் றனும னாக்கிக் காட்டிய தன்மை கண்டால்
அருமையென் னிராமற் கம்மா அறம்வெல்லும் பாவந் தோற்கும்
இருமையு நோக்கி னென்னா விராமன்பா லெழுந்து சென்றார்.

தருமமென்று அறிஞர் (கொண்டாடிச்) சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற பொருளைப்பற்றி இப்போதே செய்யத்தக்கதென்று அனுமன் நிரூபித்துக் காட்டியதன்மையை ஆலோசித்தால், இராமபிரானுக்கு (நிறைவேறுதற்கு)

Koviloor Digital Library

அருமையானசெயல் என்ன உள்ளது? (ஒன்றுமில்லை) ஆச்சரியம்! இம்மை மறுமைகளைக் கவனித்துப் பார்க்குமிடத்து 'அறம் வெல்லும்: பாவம் தோற்கும்' என்று சொல்லிக்கொண்டு (யாவரும்) இராமனிடத்து எழுந்து சென்றார்.

'தருமம் முடிவில் நன்மையையே விளைக்கும்' என்பதை அநுமான் இலக்குமணனுடைய நோயைத் தீர்த்து அவனை மூர்ச்சை தீர்ந்து எழுந் திருக்குமாறு செய்ததனால் நிரூபித்துக் காட்டியவனாவன். (3536)

45. இராமபிரானைத் தலைவர் சென்றடைந்து வணங்க, இராமபிரான் 'விளைந்ததென்?' என்று வினவுதல்

ஒன்றல பலவென் றோங்கு முயர் பிணத் தும்ப ரொன்று
குன்றுகள் பலவுஞ் சோரிக் குரைகட லனைத்துந் தாவிச்
சென்றடைந் திராமன் தன்னைத் திருவடி வணக்கஞ் செய்தார்
வென்றியின் தலைவர் கண்ட இராமனென் விளைந்த தென்றான்.

ஒன்றல்லாமற் பல என்று சொல்லுமாறு மிகவும் ஓங்கியுள்ள பிணங் களின் வானளவும்பொருந்திய குன்றுகள் பலவற்றையும் இரத்தங்களா லாகிய ஒலிக்கின்ற கடலெல்லாவற்றையும் கடந்துசென்று சேர்ந்து, இராம பிரானைத் திருவடியில் வெற்றி பெற்ற தலைவர் வணங்கினார்: (அவர் களைக்) கண்ட இராமன் 'நிகழ்ந்தது யாது?' என்று விசாரித்தான்.

இராவணன் வந்தாற் பொருமாறு அனுப்பிய தலைவர்கள் உற்சாகத் துடனே மீண்டுவந்து தன்னை வணங்கியதனால் ஆங்கு நிகழ்ந்ததைக் கூறுமாறு ஸ்ரீராமன் அவர்களை வினாவினானென்க. இராமன் இலட்சு மணனுள்ள இடங்குறித்துவருகையில், இடையிலே தலைவர் யாவரும் ஸ்ரீராமனைக் கண்டாரென்க. பிணத்தும்பரோடும் குன்றுகள் என்ற பாடத் துக்கு பிணத்தினாலியன்ற வானத்துச்செல்கின்ற குன்றுகள் என்க. (3537)

46. சாம்பவான் நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் சொல்ல, ஸ்ரீராமன் அநுமானைக் கொண்டாடி வாழ்த்துதல்

உற்றது முழுது நோக்கி யொழிவற வுணர்வு ளூறச்
சொற்றனன் சாம்பன் வீர னனுமனைத் தொடரப் புல்லிப்
பெற்றனெ னுன்னை யென்னை பெறாதன பெரியோ யொன்றும்
மற்றிடை யூறு செல்லா வாயுளை யாக லென்றான்.

(அதுகேட்ட) சாம்பவான், நிகழ்ந்ததை முழுதும் ஆலோசித்து (ஒன்றும்) விடாமல் (இராமன்) மனத்திற் பதியச் சொன்னான்: மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் அநுமானைத் தொடர்ச்சியாக (இடைவிடாது) கட்டியணைத்து, 'உன்னைப் பெற்றுள்ளேன்; பெருமையுடையோனே! (நான்) பெறாதவை எவை?

Koviloor Digital Library

பின்னும் சிறிதும் இடையூற்றையடையாத ஆயுளையுடையாயாகுக' என்று வாழ்த்தினான்.

அநுமான் சிரஞ்ஜீவியாயினும், அன்பின்மிகுதியால் மீண்டும் வாழ்த்தினான் ஸ்ரீராமனென்க. செயற்கரிய செய்தமையால், 'பெரியோய்!' என விளிக்கின்றான். (3538)

47. இலட்சுமணன் பெருமகிழ்வோடு ஸ்ரீராமனைத் தொழுது சார்தல்

புயல்பொழி யருவிக் கண்ணன் பொருமலன் பொங்கு கின்றான்
உயிர்புறத் தொழிய நின்ற வுடலன்ன வுருவத் தம்பி
துயர் தமக் குதவி மீளாத் துறக்கம் போய் வந்த தொல்லைத்
தயரதற் கண்டா லொத்தான் தம்முனைத் தொழுது சார்வான்.

மேகம் போற்பொழிகின்ற நீரருவியைக்கொண்ட கண்களையுடையவனும், உவகையமுகையைக் கொண்டு நிற்பவனும் மகிழ்ச்சி பொங்கப் பெற்றவனும், உயிர் புறத்திலே தவிர்ந்துநிற்கத் தனிப்பட்டு நின்ற உடலினையொத்தவனுமாகிய அழகிய இளையபெருமாள், துயரத்தைத் தங்களுக்குக் கொடுத்திட்டு மீளாத சுவர்க்கத்தையடைந்து (மீண்டும்) வந்த பழைமையான தயரதனைக்கண்டாலொத்தவனாகித் தமையனான ஸ்ரீராமனை(க் கண்டு அவனை)த் தொழுது சேர்பவனானான்.

இலட்சுமணன் இராமபிரானைத் தன்னுயிராகக் கருதுபவனென்பதும், தமையனைத் தந்தைபோலக் கருதுபவனென்பதும், இச்செய்யுளில் விளங்கும். (3539)

48-49. ஸ்ரீராமன் விபீடணனுக்காக இலட்சுமணன் உயிர்நீத்தமையைப் பாராட்டிக் கூறல்

இளவலைத் தழுவி யைய விரவிதன் குலத்துக் கேற்ற
வளவின மடைந்தோர்க் காகி மன்னுயிர் கொடுத்த வன்மைத்
துளவியல் தொங்க லாய்நீ யன்னது துணிந்தா யென்றால்
அளவிய லன்று செய்தற் கடுப்பதே யாகு மன்றே.

இளையபெருமாளைத் தழுவிக்கொண்டு, (ஸ்ரீராமன்) 'ஐயனே! அடைந்தவரைப் பாதுகாத்தற்காக மன்னுயிரைக் கொடுத்தவல்லமையால் இரவியின் குலத்திற்கு ஏற்ற வண்மைக் குணமுடையவரானோம்: துளவத்தினாலியன்ற மாலையைப் பூண்டவனே! நீ அச்செய்கையைத் துணிந்து செய்தாயென்றால் (அச்செயல்) மிக்க பெருமையைத் தரக்கூடிய செயலாய் அப்போது செய்தற்கு அடுத்தசெயலேயாகுமல்லவோ?'

அடைந்தோரைத் தன்னுயிரைக்கொடுத்தும் பாதுகாத்த லென்ற இந்தப் பெருமைபெற்ற செயல் சூரியகுலத்துப் பிறந்த நமக்கு ஏற்றதாய்ச் சிறக்குமென்றவாறு. (3540)

Koviloor Digital Library

49. புறவொன்றின் பொருட்டா யாக்கை புண்ணுற வரிந்த புத்தேள்
அறவனு மைய நின்னை நிகர்க்கில னப்பால் நின்ற
பிறவினை யுரைப்ப தென்னே பேரு ளாள ரென்பார்
கறவையுங் கன்று மொப்பார் தமர்க்கிடர் காண்கி லென்றான்.

'ஒருபுறாவைக் காப்பதன்பொருட்டாக உடலைப் புண்ணாக்குமாறு அரிந்து தந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தருமமூர்த்தியான சிபிசக்கரவர்த்தியும், ஐயனே! உன்னை ஒவ்வான்: அந்தச் சரிதத்தினும் வேறுபட்டு நின்ற பிறசெயலை உரைப்பது, எதற்காக? பேரருளாள ரென்பர் தம்மைச் சார்ந்தோர்க்கு இடரைக்காண்பாராயின் கறவையும் கன்றும் போன்றவராவர்' என்றான் (ஸ்ரீராமன்).

தன்னுயிரை மாற்றான்கையினின்று விடுவிக்கவேண்டுமென்று வேண்டி புறாவின்பொருட்டுத் தன்னுடலைக்கொய்து கொடுத்த சிபிசக்கரவர்த்தியினும், தன்னைக் காக்கவேண்டாததோடு தன்னைக் காவாது தடுக்கவும் முயன்ற விபீடணன் பொருட்டுத் தன்னுயிரையேகொடுத்த இலட்சுமணன் சிறப்புப்பெறுவ னென்க. கறவை தன்கன்றுக்கு இரங்குந் தன்மையது. (3541)

50. இராமபிரான் இளைப்பாறுதல்

சாலிகை முதல வான போர்ப்பரந் தாங்கிற் றெல்லாம்
நீல்நிற நாயி றன்ன நெடியவன் முறையி னீக்கிக்
கோல்சொரி தனுவுங் கொற்ற வனுமன் கைக் கொடுத்துக் கொண்டால்
மேல் நிறை குன்ற மொன்றின் மெய்ம்மெலி வாற்றலுற்றான்.

கவசம் முதலாகிய போர்க்காகத் தாங்கிய பாரத்தை யெல்லாம் முறைமையின் நீங்கி, நீலநிறமுள்ள சூரியனையொத்த ஸ்ரீராமன், அம்பைச் சொரியும் வில்லையும் வெற்றிபொருந்திய அனுமான் கையிற் கொடுத்து, மேகம் மேலே நிறையப்பெற்ற குன்றமொன்றிலே உடலின் தளர்ச்சியை ஆற்றலானான்.

இதற்கு- இலட்சுமணனது கவசத்தை நீக்கி அவனை யிளைப் பாறச் செய்தானென்று கூறுவாருமுளர். (3542)

மூலபலவதைப் படலத்துக்குப் பின் வேலேற்றப்படலம் முடியும் வரை நிகழ்ந்த சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகி முனிவர் கூறிய விதம் வருமாறு: இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமன் அந்த மூலபலங்களை எளிதில் வதைத்ததும், அந்தப்போரில் தப்பியோடினவர்களும் இலங்கையிலேயே யிருந்தவர்களும் தம்மனைவியரோடு சிந்தைக்கடலுள் ஆழ்ந்தனர். அப்போது அரக்கமகளிர் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு 'சூர்ப்பணகையினால் விளைந்த தீங்கு இது' என்றும், 'இராமன் விராதனையும் கரன்

Koviloor Digital Library

முதலியோரையும் கபந்தனையும் வாலியையும் கொன்றானே: இவற்றுள் ஒவ்வொன்றுமே இராமனுடைய பேராற்றலுக்குப் போதுமான அத்தாட்சி யாகாதோ? இராவணன் தன் தம்பியின் பேச்சைக் கேட்டிருப்பின் இவ்வித மான நிலைமை இலங்கைக்கு ஏற்பட்டிராதே: கும்பகர்ணன் அதிகாயன் இந்திரசித்து முதலியோர் மாண்டபின்பும் இராவணனுக்கு அறிவுதோன்ற வில்லையே! விபீடணன் இராமனையே சரணமடைந்ததனால் நல்ல காரியமே செய்தவனாயினன். நாம் அனாதைகளாய்ப் பரிதவிக்கிறோம். நம்மை இந்த விபத்தினின்றும் காப்பாற்றுவாரில்லையே!' என்றும் புலம்புப வரானார்கள்.

அந்தப் புலம்பலொலியைக் கேட்டதும் இராவணன் சற்றுக் கவலையி லாழ்ந்திருந்து, பிறகு சினம்பொங்க, அருகேயிருந்த மந்திரியரான மகோதரன் மகாபாரிசுவன் விரூபாட்சன் என்னும் அரக்கர்களைப் பார்த்து, 'விரைவிற் போருக்குப் புறப்படும்படி சேனைகட்குக் கட்டளையிடுக' என்றனன். அவர்களும் மன்னவன் பணியைத் தெரிவிக்க, அரக்கர்களும் முனைமுகம் நோக்கிச் சென்றனர். பிறகு மகோதரன் கைகூப்பியவண்ணம் நிற்க, இராவணன் 'பகைவெல்லப்போகின்றேன்: குரங்குகளெல்லாம் முனை முகத்து உயிரிழக்கும்' என்று பலபடி சொல்லிக்கொண்டு, 'தேரைச் சித்தஞ் செய்து விற்களைக் கொணர்க; சேனைகள் என்னைத் தொடர்ந்து வரட்டும்' என்றனன். மகாபாரிசுவன் சேனாத்யட்சர்க்கு இராவணன் கட்டளையைத் தெரிவிக்க, அவர்கள் வீடுவீடாய்ச் செய்தி தெரிவித்து அரக்கர் சேனையை யரிதிற்றிரட்டிக் கொணர்ந்தனர்; பின்னர்த் தன் கட்டளைப்படிவந்த இரதத் திலே இராவணன் ஏறிக்கொண்டு சேனைகள் தொடர வடக்குவாயிலின் வழியாகப் புறப்பட்டுப் போர்க்களஞ் சென்றான்: அவ்வேளையிற் பல வகைத் தீக்குறிகள் தோன்றின. இராவணன் அவைகளைப் பொருட்படுத் தாமற் சென்றனன். அங்கு அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் நெருங்கியபோர் நிகழலாயிற்று. இராவணனும் உட்புகுந்துபொரவே, வானரசேனைகள் மிகவுஞ் சேதமடைந்தன: இங்ஙன் இராவணன் வானரசேனையைப் பறக்கடித்து ஸ்ரீராமனைக் கிட்டினன்.

அப்போது சுக்கிரீவன் வானரரைப் பாதுகாக்கும்படி சேனாகுல்மத்தில் சுஷேணனென்பவனை நிறுத்தி மிகக்கடுமையாக அரக்கச் சேனையோடு பொர, ராட்சசசேனை முறிந்தது: அவ்வேளையில் அரக்கரைத் தாங்கி விரூ பாட்சன் சுக்கிரீவனோடு பொரவர, இருவர்க்கும் கடும்போர் நிகழ்கையில், இறுதியாகச் சுக்கிரீவன் தன்னுள்ளங்கையாலறைய, விரூபாட்சன் இரத்தத் தைக் கக்கிக்கொண்டு தரையில் விழுந்திட்டான். அதனால், வானரசைனியம் பெருமகிழ்ச்சியடைய அரக்கச்சேனை பெருந்துயரடைந்தது.

தன்சைனியம் குறைவதைக் கண்ட இராவணன் மிகவருந்தி, மகோ தரனைப் பார்த்து, 'நீயே இந்தவேளையிற் பொருது எனக்கு வெற்றியைத் தரத்தக்கவன்' என்று புகழ்ந்து தூண்ட, அவ்வரக்கன் பேருற்சாகத்துடன்

Koviloor Digital Library

பகைஞர்படையிற்புகுந்து வெகு மும்முரமாகப் பொருது வானரர்களை நிலைகெட்டோடச் செய்தனன். அங்ஙனம் ஓடிய வானரர் சுக்கிரீவனைச் சரணமடைய, அவன் அரக்கன் மீது மரங்களையும் மலைகளையும் எடுத்து எறிய, அவைகள் மகோதரனால் நீறாக்கப்பட, பிறகு போர்க்களத்தில் விழுந்துகிடக்கும் பரிகம் முசலம் என்பவைகளைச் சுக்கிரீவன் பிரயோகிக்க, அவை அரக்கனெறிந்த தண்டாயுதங்களோடும் முறிந்து வீழ்ந்தன. பிறகு முஷ்டியுத்தஞ்செய்து சலித்துப் பின்னரும் கத்திகேடகங்களை யெடுத்து இருவரும் பொருகையில் மகோதரனுடையகத்தி சுக்கிரீவன் கேடகத்திற் பாய, அவ்வேளையிற் சுக்கிரீவன் மகோதரனுடைய கழுத்தைக் கொய்திட் டனன். அதனால், அரக்கர்நிலைகெட, சுக்கிரீவனை வானவர் முதலியோர் புகழ்ந்தனர்.

மகோதரன் மாண்டதைக்கண்டு மகாபார்சுவன் அங்கதனுடைய சேனை யோடு கடுமையாகப் பொர, அங்கதன் தன் இருப்புத்தடியால் சாரதியையும் அந்தமகாபாரிசுவனையும் மூர்ச்சிக்கச் செய்ய, கவாட்சனும் சாம்பவானும் பெருஞ்சிலையால் அவ்வரக்கனுடைய தேர்க்குதிரைகளையும் தேரையும் முறித்தனர். மூர்ச்சை தெளிந்ததும் மகாபாரிசுவன் பாணங்களால் கவாட் சனையும் சாம்பவானையும் தாக்கி அங்கதனுடன் கடுமையாகப் பொர, இறுதியாக அங்கதன் மகாபார்சுவனுடைய மார்பில் முஷ்டியினால்மோத, அரக்கன் இதயம்வெடிக்கப்பெற்று வீழ்ந்தான். வானரர்கள் பெருமகிழ்ச்சி யினால் இலங்கையைச் சார்ந்த பல இடங்களிலும் ஆரவாரஞ்செய்தனர். தேவர்களும் மகிழ்ச்சிகாட்டினர்.

அனந்தரம் இராவணன் கண்டு சினம்மூண்டு தேரினின்று பேரொலி யுண்டாக இராமனை எதிர்த்துப் போயினன். பூமிமுழுவதும் இரதத்தின் பேரொலியால் அதிர்ந்தது. அப்போது இராவணன் தாமஸாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க, வானரர்கள் நாற்புறத்திலும் வீழ்ந்தனர். அக்காலத்து, இராமன் இலட்சுமணனோடு கூடி யுத்த சன்னத்தனாகி வில்நாணியைத் தெறித்து ஒலியெழுப்ப, அவ்வொலியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் பல அரக்கர்கள் வீழ்ந்தனர். இராவணன் கிட்டினானாக, இலட்சுமணன் சில அம்புகளெய்ய, அவற்றை யெல்லாம் தன்னம்புகளாற்போக்கி இலட்சுமணனைப் பொருட் படுத்தாமல் இராமனோடுபொரலானான். அப்போரில் ஆஸுராஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்துப் பலமுகங்களையுடைய அம்புகளை இராவணன் எழுப்ப, ஸ்ரீராமனுடைய ஆக்நேயாஸ்திரத்தினால் பலவகை முகமுள்ள பாணங்கள் கிளம்பி அவைகளையெல்லாம் உருமாய்த்தன. இங்ஙனம் ஸ்ரீராமனும் இராவணனும் பலவகைக்கதிகளுடனே பல அஸ்திரங்களாலும் பாணங் களாலும் பொராநிற்கையில், இலட்சுமணன் ஒரு பாணத்தினால் மனுஷ்யன் தலையைக் கொண்டதான இராவணன் தேர்த்துவசத்தையறுத்து, அவனு டைய தேர்ப்பாகனது தலையையும் கொய்து, அவனுடைய வில்லையுந்

Koviloor Digital Library

துண்டித்தனன். அந்தவேளையில் விபீடணன் அவ்விராவணனது தேர்க் குதிரைகளைக் கதாயுதத்தினால் மாய்த்தனன்.

அப்போது இராவணன் தேரினின்று குதித்துச் சக்தியை விபீடணன் மேல் விடுத்தனன். அது விபீடணனைச் சார்வதற்கு முன்னே இலட்சுமணன் தான் முன்போய்நின்று அதை மூன்று பாணங்களால் துண்டித்துவிட்டனன். அப்பால் இராவணன் மயன்நிருமித்த மஹாசக்தியையெடுத்துச் சுழற்றின மாத்திரத்தில் விபீடணன் பிராணசந்தேகமடைய, இலட்சுமணன் அவனைத் தப்புவிக்கும்பொருட்டு முன்னின்று இராவணன்மேற் கணைகள்பொழிய இராவணன் விபீடணன் மேல் அந்தமஹாசக்தியை எறியும் எண்ணம்மாறி இலட்சுமணன் மேல் விடுத்தனன். இராமன் அதுகண்டு 'இலட்சுமணனுக்கு மங்களமுண்டாகுக' என்று சொல்ல, அது வலிகுன்றி இலட்சுமணனுடைய மார்பில் ஆழமாகப் பொத்தியதால் இலட்சுமணன் கீழ்வீழ்ந்தனன். அது கண்ட ஸ்ரீராமன் கண்களில் நீர்ததும்பி இராவணன்மேற் சீற்றங்கொண்டு மற்றவர்களாற் பேர்த்தெடுக்க முடியாமற்போன அந்த மஹாசக்தியைப் பேர்த்தெடுத்து முறித்தெறிந்திட்டு அநுமான் சுக்கிரீவன் முதலியோரை இலட்சுமணனைக் காத்துக்கொண்டிருக்குமாறு பணித்து, இராவணனுடன் கடுமையாகப் பொருதனன். அப்போரில் இறுதியாக இராவணன் இராம பாணங்களினால் அடியுண்டு அஞ்சியோடினன். அவ்வாறு இராவணன் மீது அம்பைப் பொழிந்துகொண்டுநின்ற ஸ்ரீராமன் சுஷேணனைப் பார்த்து இலட்சுமணனுக்கு நேர்ந்தநிலையைக்கருதி மிக வருந்த, சுஷேணன் இலட்சுமணனிடமுள்ள சுபலட்சணங்களைக் காட்டி ஸ்ரீராமனைத் தேற்றி, அநுமானை ஒஷதிமலையிலிருந்து விசல்யகரணிமுதலிய ஒஷதிகளைக் கொணருமாறு சொல்ல, அநுமான் சென்று அவ்வோஷதிகள் இன்னவை யென்று காணமுடியாமையால் அம்மலைச்சிகரத்தையே பேர்த்துக்கொணர, சுஷேணன் ஓஷதியால் இலட்சுமணனைச் சொஸ்தனாகச்செய்ய, வானரர் யாவரும் சுஷேணனைக் கொண்டாடினர். ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனைத் தழுவி. 'நீ மரணம் அடைவாயாயின் எனக்குப் பிராணனாலும் பயனில்லை; சீதையினாலும் பயனில்லை: போர்தான் எற்றுக்கு?' என்ன, இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமனை நோக்கி 'நீர் இப்படி வலியற்றவன் போற் பேசுவது தகாது: அத்தமித்தற்குள் இராவணனை நீர் கொல்வதைப் பார்க்கவிரும்புகின்றேன். போரில் இராவணன் இறந்துபடவேண்டுமென்று விரும்பினால், விபீடண னுக்குச் செய்து கொடுத்த பிரதிஜ்ஞை நிறைவேற்ற விரும்பினால், சீதை யிடம் விருப்பமுள்ளதானால் விரைவில் என் சொல்லைச்செய்க' என்றன னென்பது.

வேலேற்றபடலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

32. வானரர் களங்காண் படலம்

வானரர்கள் (ஸ்ரீராமபிரான் பொருதுவென்ற மூலபலங்கள் மற்றும் வென்ற அரக்கப்படைகள் வீழ்ந்துகிடக்கும்) போர்க்களத்தைக் கண்டதைக் கூறும் பகுதி.

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்தபின்பு சுக்கிரீவமகாராசன் தம் சேனையுடன் இராமனைக் கிட்டி வணங்கி, 'மூவுலகத்தினும் அடங்காத சேனையை வென்றது எவ்வாறு?' எனவினவ, ஸ்ரீராமன் 'விபீடணனோடு களத்திற் சென்று கண்டால் விளங்கும்' என்று மறுமொழிகூற, தலைவர் யாவரும் ஆசை தூண்டியதனால் விபீடணனோடும் களத்திற் சேர்ந்து இறந்து வீழ்ந்திருக்குஞ் சேனைகளைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கி ஒடுங்கி மெல்லத்தேறி 'ஆயிரம் பருவம் கண்டாலும் காட்சிக்கு ஓரெல்லையில்லை; இதனைத் துறைப்படுத்துக் காட்டுவாய்' என்ன, விபீடணனும் அங்ஙனமே காட்ட, வெகுநாழிகை கண்டும் முழுதும் காணுதல் இயலாது என்று கொண்டு, யாவரும் 'பின்பு பார்த்துக்கொள்வோம்; இவ்வளவுநேரம்கண்டும் சிறிதளவு கண்டபாடு இல்லை; இராமனைச் சேர்வோம்' என்று சொல்லி அவனைச்சார்ந்து வணங்கி அப்பிரானுடைய திறமையை நினைந்து பெரு வியப்புக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து தங்கியிருந்தனரென்பது இப்படலத் துக்கூறும் பொருள்.

இப்படலம் சிலபிரதியில், 'வானரச்சேனை களங்காண்படலம்' என்ற பேரோடு ''எழுந்துநின்று'' (வேலேற்றபடலம்43) என்ற செய்யுளில் தொடங்குகின்றது. சிலபிரதியில் ''தொழுதனர்'' என்ற இப்படலத்தின் மூன்றாஞ் செய்யுளில் வானரர்களங்காட்சிப் படலம் என்ற பெயரோடும் வானரத்தலைவர்கள் களங்காட்சிப்படலம் என்ற பெயரோடும் தொடங்கு கின்றது: சிலபிரதியில் படலம் இங்குத் தொடங்கி, இதுவும் இராவணன் களங்காண்படலமும் ஒன்றாக, இரண்டுக்குஞ் சேர்ந்து களங்காண்படலம் என்ற பெயரே காணப்படுகின்றது.

Koviloor Digital Library

1. சுக்கிரீவன் தன்தானையோடுவந்து வணங்கிநிற்க, இராமபிரானாலொழிந்த அரக்கரின் பெருமையை நோக்கி வானரர் நடுக்கமும் திகைப்புமடைந்து நாணமுறுதல்

ஆயபின் கவிதன் வேந்து மளப்பருந் தானையோடு
மேயின னிராமன் பாதம் விதிமுறை வணங்கி வீந்த
தீயவர் பெருமை நோக்கி நடுக்கமுந் திகைப்பு முற்றார்
ஓய்வுறு மனத்தா ரொன்று முணர்ந்திலர் நாணமுற்றார்.

அவ்வாறானபின், வானரர்தலைவனாகிய சுக்கிரீவனும்-அளக்க முடியாத வானரசேனையுடனே இராமனுடைய சீர்பாதங்களில் விதிமுறை வணங்கிக் கிட்டினான்: (அப்போது), ஒழிந்திட்ட கொடியவரின் பெருமையை நோக்கி நடுக்கமும் திகைப்புங் கொண்டு ஓய்தலையடைந்த மனத்தையுடையவரான வானரர் ஒன்றும் உணர முடியாமல் நாண மடைந்தனர்.

தாங்கள்பெருவீரரென்றும்இராமனுக்குத் துணை புரிகின்றோமென்றும் வந்திட்டு எதிராளிகளின் பெருந் தொகுதியான வீரரைக் கண்டதும் தமது மனநிலை வீரங்குன்றி மாறுபட்டு ஓடினராதலால் யாவரும் நாணங் கொண்டனரென்க. (3543)

2. 'மூன்றுலகத்தினும் மிக்க அரக்கர்சேனையை வென்றது எவ்வாறு?' என்று சுக்கிரீவன் வினாவ, ஸ்ரீராமன் விபீஷணனோடு அதனைக் காணுமாறு பணித்தல்

மூண்டெழு சேனை வெள்ள முலகொரு மூன்றின் மேலும்
நீண்டுள வதனை யைய வெங்ஙன நிமிர்ந்த தென்றான்
தூண்டிரண் டனைய திண்டோள் சூரியன் புதல்வன் சொல்லக்
காண்டி நீயரக்கர் வேந்தன் தன்னொடுங் களத்தை யென்றான்.

தூண் திரண்டாற்போன்ற வலியதோளையுடைய சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன், '(போரில்) மூண்டெழுந்த சேனைவெள்ளமானது, உலகம் மூன்றுக்கும் மேலாகவும் நீண்டிருந்தது ஐயனே! அச்சேனையைக் கடந்து வென்றது எவ்வாறு?' என்று வினாவினான்; (அங்ஙனம்) வினாவ, (இராமன்) அரக்கர் வேந்தனான விபீடணனோடு நீ களத்தைக் காண்பாயென்றான்.

'மூவுலகத்தினும் அடங்காத பெருமையையுடைய அரக்கச் சேனையையெல்லாம் ஒருத்தனாகக் கடந்திட்டு வென்றது எவ்வாறு?' என்று சுக்கிரீவன் வினவ, இராமன் தன்னால்வீழ்த்தப்பட்டுச் சேனைகள் வீழ்ந்துகிடப்பதை விபீடணனோடும் போர்க்களஞ் சென்று காண்பா யென்று கூறினனென்க. தன்வீரப்பெருமையைத் தன்வாயினாற் சொல்லவிரும்பாமல் களத்தைக்

Koviloor Digital Library

காணுமாறு கூறினான். சிலபிரதிகளில் இங்குத்தான் வேலேற்றபடலம் முடிவடைகின்றது. (3544)

3. வணங்கிவிட்டு வானரத்தலைவர் விபீடணனோடு சென்று போர்க்களங் காணுதல்

தொழுதனர் தலைவ ரெல்லாந் தோன்றிய காதல் தூண்ட
எழுகென விரைவிற் சென்றா ரிராவணற் கிளவ லோடும்
கழுகொடு பருந்தும் பாறும் பேய்களுங் கணங்கள் மற்றும்
குழுவிய களத்தைக் கண்ணி னோக்கினர் துணுக்கங் கொண்டார்.

தலைவர்களெல்லாம் (ஸ்ரீராமனைத்) தொழுது (உள்ளத்துத்) தோன்றிய விருப்பம் தூண்டுவதனால் 'எழுக' என்று சொல்லி, இராவணன் தம்பியான விபீடணனோடும் விரைவிற்போய்,-கழுகுடனே பருந்தும் பாறும் பேய்களும் மற்றுமுள்ள காக்கை முதலியவற்றின் கூட்டங்களும் திரண்ட படுகளத்தைக் கண்ணால் நோக்கி அச்சங்கொண்டனர். -பாறு-பருந்தின் சாதிபேதம். (3545)

4. படுகளங்கண்ட வானரர் முதலிற் பேரச்சமடைந்து பிறகு மகிழ்ச்சிமிகுதல்

ஏங்கினார் நடுக்க முற்றா ரிரைத்திரைத் துள்ள மேற
வீங்கினார் வெருவ லுற்றார் விம்மினா ருள்ளம் வெம்ப
ஓங்கினார் மெள்ள மெள்ள வுயிர்நிலைத் துவகை யூன்ற
ஆங்கவ ருற்ற தன்மை யாரறிந் தறைய கிற்பார்.

(பின்னும் அவ்வானரர்), -ஏக்கங்கொண்டார்; நடுக்கமடைந்தார்; மிகவும் ஆரவாரித்து மனத்தில் (அச்சம்) மிகப் பருக்கப்பெற்றார்; வாய் புலரத் தொடங்கினார்; உள்ளம்வெதும்ப வருந்தினார்; மெள்ள மெள்ள உயிர்நிலைக்கப்பெற்று மகிழ்ச்சியூன்ற மேம்பட்டனர்; அப்போது அவருக்கு நேர்ந்த தன்மையை எவர் அறிந்து சொல்ல மாட்டுவர்? (3546)

5. உயிரிழந்து கிடக்கும் அரக்கச்சேனையைக் குறித்துக் கூறுமாறு வானரர் வினாவ, விபீடணன் கூறத்தொடங்குதல்

ஆயிரம் பருவங் கண்டுங் காட்சிக்கோர் கரையிற் றன்றால்
மேயின துறைகள் தோறும் விம்மினார் நிற்ப தல்லால்
பாய்திரைப் பரவை யேழுங் காண்குறு பதக ரென்ன
நீயிருந் துரைத்தி யென்றார் வீடண னெறியிற் சொல்வான்.

'பாய்கின்ற அலையையுடைய கடலேழும் (ஒருங்கு திரண்டாற்போற்) காணப்படுகின்ற பாதகரான அரக்கர் பொருந்திய இடங்கள்தோறும் (காண்

Koviloor Digital Library

பவர்கள் அச்சத்தினால்) அழுது கொண்டு நிற்பதல்லாமல், ஆயிரம் வருஷங் கண்டாலும் காண்பதற்கு ஓர் எல்லையில்லை யாகையால், நீ இருந்து உரைப்பாய், என்று (வானரர்) வினாவினார்: என்று வினாவவே, விபீடணன் முறைப்படி கூறலானான். (3547)

வேறு

6-34. இறந்த சேனைகளைச் சுட்டி விபீடணன் கூறுவன

காகப் பந்தர்ச் செங்கள மெங்குஞ் செறி கால
வோகத் தம்பிற் பொன்றின வேனு முடலொன்றி
மேகச் சங்கத் தொக்கன வீழும் வெளியின்றி
நாகக் குன்றம் நின்றன காண்மின் நமரங்காள்.

நம்முடையவர்களே! காகப்பந்தலைக்கொண்டதும் (இரத்த நீர்படு தலாற்) செந்நிறமடைந்ததுமான போர்க்களமெங்கும் நெருங்கிய யமனு டைய தொடர்பைக்கொண்ட அம்பினால் இறந்துகிடந்தனவாயினும், (தாம்) உடல்கள் ஒன்றுபட்டதனால் மேகத்திரள் படியப்பெறுகிற யானைகளா லியன்ற மலைகள் வெளியில்லாமல் நின்றனவற்றைக் காண்மின்கள்.

காகப்பந்தரின் கீழே யானைகள் இராமனம்புகளால் உயிர்மாண்டன வாயினும் அவை உடலொன்றுபட்டு மேகம் படியப்பெறுங் குலாசலங்கள் நிற்பனபோலக் காணப்படுபவற்றைச் சுட்டிக்காட்டியவாறு. மாமிசம் மிக்கவிடத்துக் காகங்கள் பந்தரிட்டாற்போல் வானத்தில் நெருங்கிப்பறத்தல் இயல்பு: ஆதலால், 'காகப்பந்தர்ச்செங்களம்' என்றது. கொலைபுரிதலால் இராமபாணங்கள் 'காலவோகத்தம்பு' எனப்பட்டன. ஓகத்து-யோகத்து என்பதன் திரிபு. நாகக்குன்றம்-நகக்குன்றமென்பதன் விகாரம். குலாச லத்தைக் குறிக்க, ஒருபொருட்பன்மொழியாக, நாகக்குன்றமென்றது. இனி, நாகங்களைக்கொண்ட குன்றமென்றும், யானையாகிய குன்றமென்றும் கூறுவாருமுளர். 'மேகச்சங்கந்தொக்கனவீழும்' என்பது, குன்றத்துக்கு இயற்கையடைமொழி, நமரங்காள், அம்-சாரியை. (3548)

7. வென்றிச் செங்கண் வெம்மை யரக்கர் விசையூர்வ
ஒன்றிற் கொன்றுற்று அம்பு தலைப்பட் டுயிர்நுங்கப்
பொன்றிச் சிங்க நாக வடுக்கல் பொலிகின்ற
குன்றிற் றுஞ்சுந் தன்மை நிகர்க்குங் குறிகாணீர்.

(முன்பெல்லாம்) வெற்றிபொருந்தியவரும் செங்கண்ணையுடையவரு மான வெம்மையைக்கொண்ட அரக்கர்கள், விரைந்து செல்வனவும் ஒன்றிற் கொன்று முந்துற்றனவுமான ராமசரங்கள் தம்மீதுபட்டு உயிரைக்கொள்ளுத லால் இறந்து (ஏழுகுல மலைபோற்கிடக்கும் யானைப்பிணங்களின்மீது விழுந்து) பாம்புகளைக்கொண்ட அடுக்கல் விளங்குகின்ற மலையில் தூங்கு கின்ற சிங்கத்தின் தன்மைய்ய யொத்திருக்குங் குறியைக் காண்மின்கள்.

Koviloor Digital Library

இராமபாணங்கள் பொத்தியிறந்த அரக்கர் யானைப்பிணங்களின் மீது வீழ்ந்துகிடத்தலைச் சுட்டிக்காட்டியது. இது, அடுக்கல்-அடுக்கினாற்போலுங் கல். உற்றம்பு என்ற இடத்து, உற்ற என்ற பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொகுத்தல். (3549)

8\. அளியிற் பொங்கு மங்கண னேவு மயில்வாளிக்
களியிற் பட்டார் வாண்முக மின்னுங் கரையில்லாப்
புளினத் திட்டிற் கண்ணகன் வாரிக் கடல்பூத்த
நளினக் காடே யொப்பன காண்மின் நமரங்காள்.

நம்மவர்களே! கருணையினால் ததும்பப்பெற்ற அழகிய கண்களை யுடைய இராமன் ஏவுகின்ற கூரிய அம்பினால் மதக்களிப்போடு இறந்திட்ட வரின் வாண்முகங்கள், விளங்குகின்ற கரையைப் பெற்றிராத மணல் திட்டைக் கொண்ட இடமகன்ற நீரையுடைய கடலிலேபூத்த தாமரைத் தொகுதியை யொத்துத் தோன்றுவனவற்றைக் காண்மின்கள்.

அம்பு பொத்தப்பெற்று இறந்த கறுத்த அரக்கப்பிணங்களினிடையே மதக் களிப்பாற் செந்நிறம்பெற்ற அவர்முகங்கள் கிடப்பவை கருநிறக்கடலில் தாமரைக்காடு மலர்ந்திருப்பவற்றை யொக்குமென்றார்: தற்குறிப்பேற்ற வணி. 'மின்னுங்கரையில்லாப் புளினத்திட்டிற் கண்ணகன்வாரி' என்பது, கடற்கு இயற்கையடைமொழி. முகத்திற் பொத்திய பாணங்கள்-தாமரையில் மொய்க்கும் வண்டுகள் போலு மென்பாரும், அளியிற் பொங்கும்-வண்டு களால் மொய்க்கப்பெற்ற என்று கூறி நளினக்காட்டிற்கு அடையாக்குவாரு முளர். (3550)

9\. பூவாய் வாளிச் செல்லெறி காலைப்பரி பொன்றக்
கோவார் விண்வாய் வெண்கொடி திண்பா யொடுகூட
மாவார் திண்தேர் மண்டுத லால்நீர் மறிவேலை
நாவாய் மானச் செல்வன காண்மின் நமரங்காள்.

நம்மவர்களே! சிறப்புப்பொருந்திய வானத்தை முட்டுகிற வெண் கொடியையுடைய குதிரை கட்டுதலுறுகின்ற வலிய தேர்கள், கூர்மை பொருந்திய அம்புகளாகிய இடி எறிந்தகாலத்து (த் தம்பாற்கட்டிய) குதிரைகள் இறந்துபடவும் (இரத்தப் பெருக்காலிழுக்கப்பட்டுச்) செல்வ தனால், நீர்த்திரை மங்கப்பெற்ற கடலிலே திண்ணியபாயோடுகூட மரக் கலங்களை யொத்திருக்கச் செல்வனவற்றைக் காணுங்கள்;

பூட்டிய குதிரைகள் இராமசரங்களால் இறந்திடவும் வெண்கொடித் தேர்கள் இரத்தப்பெருக்கா லீர்க்கப்பட்டுச் செல்பவை, கடலிற்செல்லும் பாய்கட்டியமரக்கலம்போலு மென்றவாறு: குதிரைகள் பொன்றவும் தேர்கள் செல்வனவெனக் கூறியது பிறிதாராய்ச்சியணியாம்: இதனை, வடநூலார் விபாவநாலங்காரமென்பர்: இது தற்குறிப்பேற்றவணிக்கு அங்கமாய்

Koviloor Digital Library

வந்தது. பூ-கூர்மை. செல்-இடி. கோ-தலைமை: சிறப்பு; சந்திரசூரியர் எனினு மாம். (3551)

10. ஒழுகிப் பாயு மும்மத வேழ முயிரோடும்
எழுகிற் கில்லாச் செம்புனல் வெள்ளத் திடையிற்ற
பழகிற் றல்லாப் பஃறிரை தூங்கும் படர்வேலை
முழுகித் தோன்று மீனர சொக்கும் முறை நோக்கீர்.

வெளியே சிந்திப்பாய்கின்ற மூன்றுமதங்களையுடைய யானைகள் உயிருடனேயிருந்தும் (இராமசரம்பட்டதனால்) எழமுயன்று தலைதூக்கியும் எழுந்திருக்கமாட்டாமல் இரத்தவெள்ளத்திலே மூழ்கியது,- (இதுவரையிற்) பழகியிராத பல அலைகள் மடங்கிவிழப்பெற்ற பரவிய கடலிலே முழுகு வதும் வெளித்தோன்றுவதுமான மீனரசை யொத்திருக்கப்பெற்ற முறைமை யைக் காண்மின்; -பல்+திசை=பஃறிசை.

இரத்தக்கடலில் முழுகுவதால், 'பழகிற்றல்லா...வேலை' எனப்பட்டது. உயிருடனிருந்தும், வேழங்கள் இராமசரத்தாலடியுண்டு இரத்த வெள்ளத்தி னிடைப்பட்டு எழுந்து தலைதூக்குவதும் வெளிச் செல்லமுடியாமல் அங்குத் தானே மூழ்குவதுமாவது, அபூர்வமான தொருகடலிலே மீனரசு எழுந்து மூழ்குந்தன்மையைப் போலுமென்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி மீனரசு-திமிங்கிலமென்பர். எழுந்து செல்லமாட்டாமைக்குக் காரணம் தம் மீது அம்புபாய்ந்தமை: இரத்தவெள்ளத்தினிடைப் பட்டமையே எழுந்து செல்ல முடியாமைக்குக் காரணமென்றலும் ஒன்று. (3552)

11. கடக்கா ரென்னப் பொங்கு கவந்தத் தொடுகைகள்
தொடக்கா நிற்கும் பேய்இல யத்தின் தொழில் பண்ணி
மடக்கோ வில்லா வார்படி மக்கூத் தமைவிப்பான்
நடக்கால் காட்டுங் கண்ணுள ரொக்கும் நமரங்காள்.

நமரங்காள்! தம்முடல் மேகத்தையொத்திருக்கக் கிளர்ந்தெழுகின்ற கவந்தத்திற்குஏற்பக் கைகளைச் சேர்க்காநிற்கின்ற (தாளம்போடுகின்ற) பேய், இலயத்தின்செயலைச்செய்த வண்ணம் மடங்குதலில்லாத (சோம்புத லில்லாத) நீண்ட அபிநயக்கூத்தை (மாணாக்கர்க்கு)ப் பொருந்தச் செய்யும் பொருட்டு நடனக்காலைக்க்காட்டுகின்ற நட்டுவனானரை ஒக்கும்.

கவந்தங்கள் கூத்தாடுகையில் அதற்கு ஏற்பத் தாம் கைத்தாளம் இட்டுக் கூத்தாடும் பேய்கள்-கூத்துப்பயிலும் மாணாக்கர்க்கு அக்கூத்தைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தாளமிட்டுக் கூத்தாடிக்காட்டுகின்ற நட்டுவனானர் போலுமென்றவாறு. கண்ணுள்-கூத்து: அதனைச்செய்பவர்-கண்ணுளர்: கூத்தர்: இங்குக் கூத்தைப் பயில்விக்கும் ஆசிரியரைக் காட்டிற்று. ''கவந்த மாடமுன்புதங் களிப்பொடாடுபேயினம், நிவந்த ஆடலாட்டுவிக்கும் நித்தகாரர்போலுமே'' என்ற கலிங்கத்துப்பரணி ஒப்புக்காணற்குரியது.

Koviloor Digital Library

கூத்தரையே கூறுவதாக உரைப்பினுமாம். கடம்-உடல். கடக்காரென்னப் பொங்கு-நீரைக்கொண்ட மேகம்போலக் கிளர்ந்தெழுகின்ற என்றல் ஏற்கும். கடக்காரென்ன-மதநீரையுடைய காரை (யானையை) யொத்த என்று பொருள் ஓதுவாருமுளர். மடக்கு ஒவில்லா முடங்குதல் நீங்காத என்றலும், 'படிமைக் கூத்து' என்று பாடமோதி-வெறியாளன் ஆடும் வெறியாட்டு என்றலும் உண்டு. (3553)

12. மழுவிற் கூர்வாய் வன்ப லிடுக்கில் வயவீரர்
குழுவிற் கொண்டார் நாடி தொடக்கப் பொறி கூட்டத்
தழுவிக் கொள்ளக் கள்ள மனப்பே யவை தள்ளி
நழுவிச் செல்லு மியல்பின காண்மின் நமரங்காள்.

நமரங்காள்! வாயிலே மழுப்போலக்கூரிய வலிய பல்லையும் இடுங்குத லில்லாத வெற்றியையுமுடைய (அரக்க) வீரர்கூட்டமாக இருப்பவரின் (உடலின்) நரம்புகள், தொடக்குதலை யுடைய (கட்டுதலையுடைய) யந்திரம் போல(த் தம்மையும்) உட்படுத்துமாறு தழுவிக்கொள்ள, வஞ்சகமுள்ள மனத்தையுடைய பேய்கள் அவற்றைத் தள்ளி நழுவிச் செல்லுகின்ற வற்றைக் காண்மின்கள்.

கூட்டமாயிருந்த அரக்கவீரரின் உடலிலிருந்து அறுபட்டு எழுந்த நரம்புகள் தொடக்கப்பொறிபோல் தம்மைக்கட்டுப்படுத்துமாறு தழுவ, அவற்றைத் தப்பிச்செல்லும் பேய்களைக் காண்மின்களென்று காட்டு கின்றனன் விபீடணனென்க. இனி, இடுக்கின், என்று கொண்டு கவந்தங் களோடு (தாளமிட்டு) நர்த்தனஞ்செய்யப்புக்க பேய்களின் கால்கள் அக் கவந்தங்களின் பல்லிடுக்கிலே சிக்கிக் கொள்ள, அவற்றின் உடல்நரம்புகள் கூட்டமாகத் தம்மைப் பொறிகளைப்போல் தொடக்குமாறு ஆரம்பிக்க, இக் கவந்தங்களோடு நம்மால் நர்த்தனஞ்செய்ய முடியாதென்று அப்பேய்கள் மெல்லவிலகிச் செல்வதைக் காணீரென்று இப்பாட்டுக்குப் பொருளுரைப் பாருமுளர். (3554)

13. பொன்னின் னோடை மின்பிறழ் நெற்றிப் புகர்வேழம்
பின்னும் முன்னும் மாறின வீழ்விற் பிணையுற்ற
தன்னின் னேரா மெய்யிரு பாலுந் தலைபெற்ற
என்னுந் தன்மைக்கு ஏய்வன பல்வே றிவைகாணீர்.

பொன்னாலியன்ற நெற்றிப்பட்டத்தினால் ஒளி விளங்குகின்ற நெற்றி யிலே (செம்) புள்ளிகளைப்பெற்ற (இரண்டு) யானைகள் (இராமசரங்களால்) வீழ்கையில் பின்புறமாகவும் முன்புறமாகவும் மாறினவாய்ச் சேர்தல் பொருந்தியவை, தன்னில் (தான்) ஒப்பாக உடம்பின் இருபாலும் தலை யைப்பெற்ற விசித்திரமிருகம் என்னுந் தன்மைக்கு ஏற்றன பல்வேறான இவற்றைக் காணீர்.

Koviloor Digital Library

யானைகள் இராமசரங்களால் அடிபட்டு வீழ்கையில் ஒன்றன் பிருஷ்ட பாகம் மற்றொன்றன் பிருஷ்டபாகத்தோடு பொருந்த மாறி வீழ்பவைபல, இருபுறத்திலும் ஒரு நிகரான தலையைப் பெற்ற மிருகங்கள் பல்வேறு போன்றுள்ளவற்றைக் காண்மினென்றவாறு. நேரா-உடன் பாட்டெச்சம். (3555)

14. நாமத் திண்போர் முற்றிய கோபந் நகை நாறும்
பாமத் தொன்னீ ரன்ன நிறத்தோர் பகுவாய்கள்
தூமத் தோடும் வெங்கன லின்னுஞ் சுடர்கின்ற
ஓமக்குண்ட மொப்பன பல்வே றிவைகாணீர்.

அச்சத்தைவிளைக்கின்ற வலியபோரில் முதிர்ந்த கோபம் கடுஞ்சிரிப்பில் தோன்றப்பெற்றனவும் பரவுதலையுடைய பழமையான நீரையுடைய கடலையொத்த நிறத்தைக்கொண்டனவுமான ஒப்பற்ற பிளவுபட்ட வாய்கள், -புகையுடனே கொடியகனல் இன்னும் எரிகின்ற ஓமகுண்டங் களையொப்பன பல்வேறு இவற்றைக் காணீர்.

இறந்து கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கின்ற வீரரின் பகுவாய்கள் கோபத்தேற்றம் மாறாமையால், புகை, கனல்களுடனே சுடர்கின்ற ஓமகுண்டம் போலுமென் கின்றான். (3556)

15. மின்னும் ஓடை யாடல் வயப்போர் மிடல்வேழக்
கன்னம் மூலத் தற்றன வெண்சா மரைகாணீர்
மன்னும் மாதீர்த் தாமரை மானும் வதனத்த
அன்னம் மெல்லத் துஞ்சுவ வொக்கும் மவை காணீர்.

மின்னுகின்ற நெற்றிப்பட்டத்தையும் ஆடலையுமுடைய வெற்றி பொருந்திய போரிலே வலிமையைக்காட்டிய யானைகளின் காதின் அடிப் புறத்தினின்று நீங்கிய வெண்சாமரைகளைக் காணீர்: நிலைபெற்ற மிக்க நீரிற் பொருந்திய தாமரைமலரையொத்த (வீரர்களின்) முகத்தின்மீது படிந்த அவை, அன்னப்பறவைகள் (தாமரைமலர்களில்) மெல்லத் துஞ்சு மவற்றை யொக்கும்: காண்மின்கள்.

பரந்த முகத்திற் சாமரை படிவதைப்பற்றிய தற்குறிப்பேற்றவணி. நிற்கும்போது ஆடுவது யானைகட்கு இயல்பு; காதுகளின் மேற்புறத்தில் சாமரம்மாட்டப்பெறுவது பண்டைக்கால வழக்கம். (3557)

16. ஒளின் முற்றா துற்றுயர் வேழத் தொளிர்வெண்கோடு
ஆளின் முற்றாச் செம்புனல் வெள்ளத் தலைகாணீர்
கோளின் முற்றாச் செக்கரின் மேகக் குழுவின்கண்
நாளின் முற்றா வெண்பிறை போலுந் நமரங்காள்.

Koviloor Digital Library

நமரங்காள்! ஒழுங்காக முற்றுகைசெய்யாது (தனித்தனியே) உற்று உயர்ந்த வேழங்களின் விளங்குகின்ற வெண்கோடுகள் வீரர்கள் நிரம்பாத செந்நீர் வெள்ளத்திலுள்ளவை,- ஒளியையுடைய முற்றாத செந்நிறமுள்ள மேகத்திரளிற் காணப்படும் நாள் நிரம்பாத வெண்பிறைபோலத் தோன்றும்; காண்மின்கள்.

செந்நீரிற்படிந்ததனால் செந்நிறமான யானைகளின் தந்தங்கள் செந்நிறங் கொண்ட வானத்துத் தோன்றும் இளம்பிறைபோலுமென்றார்; திரண்டு வருமாயின் ஒன்றன்மேலொன்று விழுமாதலால், அதனைத் தவிர்க்க 'ஒளின் முற்றாது' என்றது. வீரர்களின் பிணங்கள் நிரம்பிய இடத்து யானைகள் விழுந்துகிடப்பின் அவ்யானைத் தந்தம் தோன்றுவதருமைபற்றி, 'ஆளின்முற்றா' என்றது. கண்ணுக்குப்புலனாகவேண்டு மாதலால், முற்றாச் செக்கர்மேகம் கூறப்பட்டது. (3558)

17. கொடியும் வில்லுங் கோலொடு வேலுங் குவிதேரும்
துடியின் பாதக் குன்றின் மிசைத் தோல் விசியின்கட்டு
ஒடியும் வெய்யோர் கண்ணெரி செல்ல வுடன்வெந்த
தடியுண் டாடிக் கூளி தடிக்கின் றனகாணீர்.

கொடி வில் அம்புவேல் என்ற இவைகள் குவிந்துள்ள தேரிலும், துடியென்னும்பறைபோன்ற பாதங்களையுடைய மலைபோன்ற தோற்றத்தைக் கொண்ட யானையின்மேல் தோலாற் கட்டப்பெற்ற அம்பாரியிலும், இராம பாணங்களால் உயிர்களையப் பெற்று அழிந்த கொடியோரான அரக்கரின் கண்களிலிருந்து வெளிப்பட்டுத் தீச் சென்றதனால் ஒருசேரவெந்த மாமிசங்களை யுண்டு பேய்கள் (களிப்பினாற்) கூத்தாடி உடல்பருப்பனவற்றைக் காண்மின்.

யானைவீரர் தேர்வீரர்களின் கண்களினின்று பொங்கும் கோபத் தீயாற் பக்குவமாகவெந்த தசையைப் பேய்கள் உண்டு மகிழ்ந்து உடல் பருக்கப் பெறுமென்க. தேரிலும் விசியிலும் கட்டு ஒடியும் வீரர் என இயையும். கட்டு= உயிர் களையப்பெற்று: இறந்தகால வினையெச்சம்: ஒடிதல்அழிதல். (3559)

18. சகரம் முந்நீர்ச் செம்புனல் வெள்ளம் தடுமாறா
மகரந் நன்மீன் வந்தன கண்டு மனமுட்கிச்
சிகரம் மன்ன யாவைகொ லென்னச் சில நாணி
நகரல் நோக்கிச் செல்வன காண்மின் நமரங்காள்.

நமரங்காள்! சகரர்தோண்டியதான கடலோடு (யானைப் பிணங்களையடித்துச் செல்லும்) செந்நீர் வெள்ளமுந் தடுமாறுவதனால், சுறாமீன்கள் அங்குவந்தவை, -(அவ்யானைகளைக்) கண்டு, 'மலையையொத்த இவை யாவையோ?' என்று மனத்து அஞ்சி அப்பாற்போகும் (வழி) நாடிச் செல்வனவற்றைக் காண்மின். (3560)

Koviloor Digital Library

19. விண்ணிற் பட்டார் வெற்புறழ் காயம் பலமென்மேல்
மண்ணிற் செல்வார் மேனியின் வீழ மடிவுற்றார்
எண்ணில் தீரா வன்னவை தீரு மிடலில்லாக்
கண்ணில் தீயார் விம்மி யுளைக்கும் படிகாணீர்.

வானத்தில் இறந்தாரின் மலையையொத்த உடல்கள் பல மேன்மேல் மண்ணிற்செல்வாரின் மேனியில் வீழவே, (அந்த மண்ணிற்செல்பவர்கள்) உயிர்சோர்ந்தாராய், கணக்குக்கு அடங்காத அவ்யாக்கைகளினின்று நீங்கிட வலிமையற்று, கண்ணில் தீப்பொறியைக் கக்கினவராய் அழுது வருந்து கின்ற வகையைக் காணீர்.

வானத்துச் செல்லும் அரக்கவீரர் சிலர்மீது இராமபாணம் பட்டு அவர் களை வீழ்த்த அவ்வாறு வீழ்ந்த அவ்யாக்கைகளினாற் பூமியிற்செல்லும் சிலவீரர் உயிர்குன்றிக் கண்ணில் தீப்பொறி பறக்க விம்மிக் கத்துவதைக் காட்டுகின்றான் விபீடணனென்க. (3561)

20. அச்சிற் றிண்டே ரானையின் மாமே லகன்வானின்
மொய்ச்சுச் சென்றார் மொய்குரு தித்தா ரைகண் முட்ட
உச்சிச் சென்றா னாயினும் வெய்யோ னுதயத்தின்
குச்சிச் சென்றா னொத்துள னாகுங் குறிகாணீர்.

அச்சைப்பிரதானமாகக்கொண்ட வலியதேரின் மேலும் யானையின் மேலும் குதிரையின்மேலும், அகன்ற வானவழியாக நெருங்கிச் சென்றவரான அரக்கவீரர்களின் (இராமசரங்களாலடிபட்ட உடல்களினின்று பெருகிய) நெருங்கிய இரத்த வொழுக்குக்கள் மேலே பாய்வதனால், சூரியன் உச்சிப்போதிற்சென்றிருந்தானாயினும், உதயமலையின் சிகரத்திற் சென் றானை யொத்துத் தோன்றுங் குறியைக் காணீர்.

இரத்தத்தின் தாரை தன்மேல்முட்டியதனால் உச்சிக்காலத்துச் சூரியன் உதயகாலத்துச் சூரியன் போலச் செந்நிறத்தவனாகக் காணப்பட்டன னென்பதாம். (3562)

21. காறோய் மேனிக் கண்டகர் கண்டம் படுகாலை
ஆறோ என்ன விண்படர் செஞ்சோ ரியதாகி
வேறாய் நின்று வெண்மதி செங்கேழ் நிறம் விம்மி
மாறோர் வெய்யோன் மண்டிலம் ஒக்கின் றதுகாணீர்.

காற்றின் தன்மைபொருந்திய (விரைந்து செல்லவல்ல) மேனியை யுடைய பகைஞர் துண்டப்படும்பொழுது, விண்ணிற்படர்ந்த (அந்தச்) செந்நிறச்சோரியை 'ஆறோ!' என்று கருதும்படி தோன்றியதனால், வேறாக நின்ற வெள்ளியசந்திரன் செந்நிறம் மிக்கு (ச் சந்திரனுக்கு) மாறான ஒரு சூரியமண்டிலத்தைப் போன்றிருப்பதைக் காணீர்.

Koviloor Digital Library

இங்குச் சந்திரன் வெண்மை நிறம்மாறிச் சூரியமண்டலம்போல் செந்நிறத்தவனானானென்று கூறியது- பிறிதின்குணம் பெறலணியாம். கால் தோய்-இரத்தக்கால்படிந்த என்று கூறினுமாம். இனி, காறுஓய் என்று பிரித்து, காறு-அளவு (அதாவதுபராக்கிரமம்) ஒய்ந்த என்று கூறினாருமுளர். கண்டகர்-முட்போலக் கொடியவர்; எனவே, பகைவரைக்காட்டும். (3563)

22. வானனைய மண்ணனைய வளர்ந்தெழுந்த
பெருங்குருதி மகர வேலை
தானனைய வுற்றெழும்பா ரவைதெளித்த
புதுமழையின் துள்ளி தாங்கி
மீனனைய நறும்போதும் விரையருந்துஞ்
சிறைவண்டு நிறம்வே றெய்திக்
கானகமுங் கடிபொழிலு முறியீன்ற
போன்றொளிர்வ காண்மின் காண்மின்.

வான்நனையவும் மண் நனையவும் மிக்கு எழுந்த பேரிரத்தத்தினால் மகரம்வாழுமிடமான கடலும் தான் நனைந்திடவும் (இங்ஙனம் பிணங்களி னின்று) பொருந்தியெழுகின்ற தெளித்த புதுமழையின் துளியைப் பூமி யினிடங்கள் தாங்குவதனால், நட்சத்திரம்போல் விளங்குகின்ற (வெள்ளிய) நறுமணமுள்ள மலர்களும் நறுமணமுள்ள தேனை நுகர்கின்ற சிறகை யுடைய வண்டுகளும் வேற்றுநிறத்தையடையாநிற்க, காட்டினிடமும் நறுமணமுள்ள பொழில்களும் (தம்மீது தெறித்த குருதியினால்) தளிரை யீன்றாற் போலத்தோன்றுமவற்றைக் காண்மின் காண்மின்.

நனைய நனைய தெளித்த மழைத்துளியைப் பாரவை தாங்க, ஆங்குள்ள போதும் வண்டும் நிறம்வேறெய்தின என்க; பிறிதின் குணம்பெறலணியும் தற்குறிப்பேற்றவணியும் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணி. எய்தி=எய்த: எச்சத்திரிபு. (3564)

23. வரைபொருத மதயானைத் துணைமருப்புங்
கிளர்முத்து மணியும் வாரித்
திரைபொருது புறங்குவிப்பத் திறங்கொள்பணை
மரமுருட்டிச் சிறைப்புள் ளார்ப்ப
நுரைக்கொடியும் வெண்குடையுஞ் சாமரையு
மெனச்சுமந்து பிணத்தி னோன்மைக்
கரை பொருந்துங் கடன்மடுக்குங் கடுங்குருதிப்
பேராறு காண்மின் காண்மின்.

மலையோடுபொருத மதயானையின் இரட்டைத் தந்தங்களும் விளங்கு கின்ற முத்துக்களும் மணிகளும் என்ற இவற்றை வாரிக்கொண்டு அலைகள் மோதி ஒரு புறத்திற் குவிப்பவும், கூறுபாட்டைக்கொண்ட கிளை

Koviloor Digital Library

களையுடைய மரத்தையுருட்டுதலாற் சிறைகளையுடைய பறவைகள் ஆரவாரிக்கவும், கொடி வெண்குடை சாமரை என்ற இவைகளையெல்லாம் நுரையென்னுமாறு சுமந்து கொண்டு, பிணங்களினாலான வலிய கரை பொருந்தியதும் கடலிற் செல்லுவதுமாகிய கொடியகுருதிப்பேராற்றைக் காணுங்கள், காணுங்கள்.

மணி முதலியவற்றை ஒருபுறத்திற் குவித்தும், பெருங்கிளைகளை யுடைய மரங்களையுருட்டுதலால் அங்கு வாழுகின்ற பறவைகளை ஆரவாரிக்கச் செய்தும், குடை முதலியன நுரைபோல் தோன்ற அவற்றைச் சுமந்தும், பிணங்களாகிய வலியகரையைக் கொண்ட குருதிப்பேராறு கடல் நிரம்பப்பாயுமெனக் காட்டியவாறு. (3565)

24. கைக்குன்றப் பெருங்கரைய நிருதர் புயக்
கற்செறிந்த கதலிக் கானம்
மொய்க்கின்ற பரித் திரைய முரட் கரிக்கைக்
கோண்மாவ முளரிக் கானின்
மெய்க்கின்ற வாண்முகத்த விழுங்குடரின்
பாசடைய நிணமேற் சேற்ற
உய்க்கின்ற வுதிரநிறக் களம்குளங்க
ளுலப்பிறந்த வுவையுங் காண்மின்.

கையையுடைய மலைபோன்ற யானையாகிய பெருங்கரையைப் பெற்றனவும், நிருதருடைய புயங்களாகிய (திரள்) கல் செறிந்தனவும், கொடிகளின்தொகுதி நெருங்கிய குதிரைகளாகிய அலைகளையுடையன வும், மாறுபடுகின்ற யானைக்கைகளாகிய முதலைகளைக் கொண்டனவும், தாமரைக்காடு போல மெய்யைப் படைத்த ஒள்ளிய முகத்தையுடையனவும் (ஒள்ளிய முகங்களாகிய தாமரைக் காட்டைப் பெற்றனவும்), விழுகின்ற குடராகிய பாசிலையையுடையனவும், நிணமாகிய சிறந்தசேற்றையுடை யனவுமான (தன்னிற் பட்டோரை) உட்கொள்ளுகின்ற செந்நிறமுள்ள களமாகிய உதிரக் குளங்கள் அளவிறந்தன உதோ தோன்றுவனவற்றையும் காண்மின்; -முற்றுருவகவணி. கோண்மா-முதலை. 'உய்க்கின்ற வுதிரநீர்க் களங்களுலப்பிலவிறந்த வுலகைக்காண்மின்' என்று ஒரு பிரதியில் நான்காமடி. (3566)

25. நெடும்படைவாள் நாஞ்சி லுழு நிணச்சேற்றின்
உதிரநீர் நிறைந்த காப்பிற்
கடும்பகடுபடி தோய்ந்த கடும்பரப்பி
னினமள்ளர் பரந்த கையிற்
படுங்கமல மலர்நாறு முடிபரந்த
பெருங் கிடக்கைப் பரந்த பண்ணைத்
தடம்பணையின் நறும்பழனம் தழுவியதே
யெனப் பொலியுந் தகையுங் காண்மின்.

Koviloor Digital Library

நெடியவாட்படையாகிய கலப்பையினால் உழுகின்ற நிணமாகிய சேற்றிலே உதிரநீராகிய நிறைந்த நீர்க்கட்டினையும், விரைவுள்ள யானைகளாகிய எருமைக்கடாக்கள் படிந்து தோயப் பெற்றதாகி விரைவாகப் பரவுதலையுடைய இனமான வீரராகிய கடிய பாம்பு அடிக்குந் தொழிலினையுடைய கூட்டமான உழவர்கள் பரந்த (இரு) புறத்தினையும் (பெற்று), முளைத்த தாமரைமலரின் மணம் நாறுகின்ற தலைகளாகிய நாற்றுமுடிகள் பரந்துகிடந்த பெரிய வயல்களைக்கொண்ட நறியமருதநிலத்தின் தன்மையைத் தழுவியதெனப் பொலிகின்ற தன்மையையுங் காண்மின்.

போர்க்களத்தை மருதநிலம்போலு மென உருவகவணிவகையாய் கூறினார்: இந்த உருவகத்திற்கு, 'நெடும்பகடு, கடும்பரம்பினினமள்ளர், நாறுமுடி' என்ற இடங்களிலுள்ள சிலேடையணி அங்கமாய் நின்றது. நெடும்பகடு ஆகியபகடு, கடும் பரம்பின் இனமள்ளராகிய கடும்பரம்பின் இனமள்ளர், நாறுகின்ற முடியாகிய நாற்றுமுடி என்க. கலப்பையும், உழுஞ் சேறும், நீர்தேக்குதலும், எருமைக்கடாக்கிடந்த பரம்படிக்குந் தொழிலைக் கொண்ட மள்ளர் பரந்த மருங்கும், நாறுமுடிபரந்த பெருங்கிடக்கையும், பண்ணை மகளிர் கூட்டமும் மருதநிலத்துக் காணப்படும் வாட்படையும், நிணமும், உதிரத்தேக்கும், கடாக்களிறு தோய்ந்த பரம்பினினமள்ளர் பரந்த மருங்கும், தாமரை மலர்நாறுமுடி பரந்தகிடக்கையும் இந்தப் போர்க்களத்து உள்ளன என்க. (3567)

26. வெளில்தீர்த்த வரைபுரையு மிடலரக்க
ருடல்விழவும் வீரன் வில்லின்
ஒளிறீர்த்த முழுநெடுநா ணுருமேறு
பலபடவு முலகங் கீண்டு
நளிறீர்த்த நாகபுரம் புக்கிழிந்த
பகழிவழி நதியினோடிக்
களிறீர்த்துப் புகமண்டும் கருங்குருதித்
தடஞ்சுழிகள் காண்மின் காண்மின்.

கட்டுத்தறியைப் போக்கிய யானையையொத்த வலிய அரக்கரின் உடல்கள் விழவும், மகாவீரனான ஸ்ரீராமனுடைய விளங்குகின்ற (காது வரையில்) இழுக்கப்பெற்ற வில்லின் முழுநெடுநாணினால் பல இடியேறு போன்ற ஓசை தோன்றவும், உலகத்தைக்கீண்டு நடுவிடத்துப் பிளவுபட்ட பாதாளலோகத்துப் போயிழிந்த (இராம) பாணங்களினாற் பெருகியதாய் நதிபோலோடிக் களிறுகளை இழுத்து நெருங்கச் செல்லுகின்ற மிக்க குருதிப் பெருக்கின் பெருஞ்சுழிகளைக் காண்மின்கள் காண்மின்கள்;

இராமசரங்கள் தாம்புறப்படும்போது நாணினின்று பேரொலியைப் பரப்பிப் பிறகு அரக்கருடலை வீழ்த்து இவ்வுலகத்தைக் கீண்டு பாதாளத்திற் புகுமென்று, அப்பிரானது கணைகளின் தன்மை மூன்றடிகளிற் கூறப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

அவ்வாறு சரங்கள் சேனைகளின் உடலைப்பிளந்து செல்லும்போது, அவ்வழியால் தோன்றிய இரத்தப்பெருக்கு நதிபோல ஓடி யானைகளையும் தம்மிடத்து அகப்பட இழுத்துச்செல்லும்போது அந்த இரத்தநதியிற் பெருஞ் சுழிகள் தோன்றுவதைக் காட்டுகின்றனனென்க. வரை-உவமவாகு பெயர். வெளில்-கட்டுத்தறி. தடம்-நதி. தடஞ்சுழிகள்-பெருஞ்சுழிகளுமாம். நளில்-நடுவிடத்தில். மண்டப்புகும் எனமாறுக. (3568)

27. கைத்தலமுங் காத்திரமுங் கருங்கழுத்து
நெடும்புயமுமுரமுங் கண்டித்து
எய்த்திலபோய்த் திசைகள்தொறு மிருநிலத்தைக்
கிழித்திழிந்த தென்னி னல்லால்
மத்தகரி வயமாவின் வாணிருதர்
பெருங்கடலின் மற்றிவ் வாளி
தைத்துளதாய் நின்றதென வொன்றேயுங்
காண்பரிய தகையுங் காண்மின்.

கையினிடமும் முன்னங்காலும் கரியகழுத்தும் நெடும்புயமும் உரமும் கண்டித்து (அவ்வளவிலும்) இளையாதனவாய்ப் போய்த் திக்குக்கள் தோறும் (சென்று) பெருநிலத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு (அந்த இராமசரம் பாதாளத்திலும்) இழிந்த தென்று சொன்னாற் சொல்லலாமே தவிர, மதம் பிடித்த யானைகளிலும் வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளிலும், கொடிய நிருதராகிய பெருங்கடலிலும் இவ்வாளிகளுள் ஒன்றேனுங் தைத்ததாய் நின்றிட்டது என்று காணமுடியாத சிறப்பையுங் காணுங்கள்.

இராமபாணம் ஊடுருவி யப்பாலுஞ் சென்றிடாமற் சேனைகளின் உடலிற் பொத்தியவண்ணமாகவே நின்றிட்டது ஒன்றுமில்லை யென்பதை யூன்றிப்பாருங்க ளெனக் காட்டுகின்றன னென்க. காத்திரம்-யானையின் முன்னங்கால். கைத்தலம்-துதிக்கையின் நுனிப்பாகம். (3569)

வேறு

28. குமுத நாறு மதத்தன கூற்றன
சமுத ரோடு மடித்தன சார்தரும்
திமிர மாவன்ன செய்கைய வித்திறம்
அமிர்தின் வந்தன ஐயிரு கோடியால்.

குமுதநாறும் மதத்தையுடையனவும், யமனையொத்தனவும், பாகரோடு மடிந்தனவும், சார்கின்ற கரும்பன்றிபோன்ற செய்கையையுடையனவுமான இப்படியுள்ள பத்துக்கோடியானைகள் (பாற்கடலில் தோன்றிய) அமிருதத் தோடு வந்தனவாம்.

Koviloor Digital Library

ஸம்மிதரென்ற வடசொல்- ஒத்தவரென்ற பொருளில் உள்ளது: அது- ஒத்தபாகரென்ற பொருளில் இங்கு வந்த தென்னலாம். இருளியென்றும் 'கருமா' என்றும் பன்றிக்குப் பெயரிருத்தலால், அதனை 'திமிரமா' என்றார். பெருந்தொகுதியாக விழுந்துகிடப்பதுபற்றி, யானைகளை, 'திமிரமாவன்ன செய்கைய' என்றது. (3570)

29. ஏறு நான்முகன் வேள்வி யெழுந்தன
ஊறு மாரியு மோங்கலை யோதமும்
மாறு மாயினு மாமத மாய்வரும்
ஆறு மாறில வாறிரு கோடியால்.

சுரந்து பெய்கின்ற மழையும் ஓங்கிய அலையையுடைய கடலும் நீர்மாறுமாயினும் மிக்கமதநீராய் வருகின்ற ஆறுமாறப் பெறாதனவான (இந்த) ஆறிரு (பன்னிரண்டு) கோடியானைகள்-பெருமைமிக்க பிரமதேவ னியற்றிய வேள்வியினின்று எழுந்தன. (3571)

30. உயிர்வ றந்து முதிரம் வறந்துதம்
மயர் வறந்து மதமற வாதன
புயல வன்றிசைப் போர்மத வானையின்
இயல்ப ரம்பரை யேழிரு கோடியால்

(இதோவுள்ள) ஏழிரு (பதினான்கு) கோடியானைகள், -உயிர்வறந்திடி னும் உடலிலுள்ள இரத்தம் வறந்திடினும் தமது மதமயக்கம் வறந்திடினும் மதம்மாத்திரம் நீங்காதனவாய், மேகத்திற்கு உரிய தலைவனான இந்திர னுடைய திக்கில் (கீழ்திசையில்) இருக்கும் போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள மதங்கொண்ட (ஐராவதமென்ற) யானையின் பொருந்தியபரம்பரையை(ச் சேர்ந்தன).

இந்தப் பதினாயிரங்கோடி யானைகள் ஐராவதகுலத்தில் தோன்றியவை யெனக் காட்டியவாறு. (3572)

31. கொடாது நிற்றலிற் கொற்ற நெடுந்திசை
எடாது நிற்பன நாட்ட மிமைப்பில
வடாது திக்கின் மதவரை யின்வழிக்
கடாமு கத்த முளரிக் கணக்கவால்.

('நீவிர் இதனைத் தாங்குங்கள்' என்று பிரமன் திசைப் பாரத்தைத் தாங்குந் தொழிலைக்) கொடாதுநிற்பதனால் வெற்றிபொருந்திய நெடிய திசை களை(த் தாம்) தாங்காது நிற்பனவும், (தேவர்களைப் போலக்) கண்கள் இமைத்தலில்லாதனவுமாகி, வடக்கு திக்கிற்கு உரிய (சாருவபௌம

Koviloor Digital Library

மென்னும் பேரைக் கொண்ட) யானையின் சந்ததியாகத் தோன்றிய மதநீர்ப் பெருக்கை முகத்திற் கொண்ட இவைகள் பதுமமென்ற பெருந்தொகை யினவாம்; -திக்கசங்களைப்போலத் திசைகளைத் தாங்கவல்லன ஆயினும், பிரமன் நியமியாத குறையால் திசையானைகளாக இவைகளிருக்கவில்லை யென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். பதுமம்-ஓர் பெருந்தொகை: கோடிகோடி யென்பர். (3573)

32. வான வர்க்கிறை வன்திறை தந்தன
ஆன வர்க்கமோ ராயிர கோடியும்
தான வர்க்கிறை வன்திறை தந்தன
ஏன வர்க்கங் கணக்கில இவ்வெலாம்.

இவையெல்லாம், -தேவர்கட்குத் தலைவனான தேவேந்திரன் கப்பமாகத் தந்தனவான களிற்றுவர்க்கம் ஓராயிர கோடியாம்; தானவர்க்குத் தலைவன் திறையாகத் தந்தனவான மற்றோர் ஆனை வர்க்கம் (இவையெல்லாம்) கணக்கில்லாதன; -அந்தப் படுகளத்தில் ஓரிடத்துக் குவிந்துகிடப்பனவும் மற்றோரிடத்துக் குவிந்துகிடப்பனவுமான யானைப்பிணங்களை விபீடணன் 'இவ்வெலாம், இவ்வெலாம்' என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றான். (3574)

33. பாற்கடற்பண் டமிழ்தம் பயந்தநாள்
ஆர்த்தெ ழுந்தன வாயிர மாயிரம்
மாற்க ணப்பரி யிங்கிவை மாறுவை
மேற்கின் வேலை வருணனை வென்றவால்.

முன்பு பாற்கடலில் அமிருதத்தை யுண்டாக்கிய நாளில், ஆரவாரித்துக் கொண்டெழுந்தனவும், ஆயிரம் ஆயிரங் கணக்கானவுமான பெரிய தொகுதி யான குதிரைகளாகும், இங்கே (இராமசரங்களா லடிபட்டு விழுந்து கிடப்பன வாயுள்ள) இவை: மாறாக அதோ இருப்பவை, மேற்குக் கடலிலுள்ள வருணபகவானை வென்று பெற்றவை. (3575)

34. இருநிதி திக்கிழ வன்இழந் தேகின
அரிய வப்பரி யாயிர மாயிரம்
விரிசி னத்திகல் விஞ்சையர் வேந்தனைப்
பொருது பற்றிய தாமரை போலுமால்.

(இவை), பெருநிதிக்குத் தலைவனான குபேரன் இழந்துவிட்டனவாய் அரியனவான அந்தக்குதிரைகள், ஆயிரமாயிரமாகும்: (அதோ இருப் பவை), விரிந்த சினத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய விஞ்சையர்க்கரச னைப் பொருது கவர்ந்தவை, பதுமமென்னுங் கணக்கினபோலும். (3576)

Koviloor Digital Library

35. இவ்வாறு விபீடணன் காட்டுகையில் பின்னர் பார்த்துக் கொள்வோமென்று யாவரும் இராமனிடத்துச் செல்லத் தொடங்குதல்

என்று காணினுங் காட்டினு மீதிறைக்
குன்று காணினுங் கோளில தாதலால்
நின்று காணுது நேமியி னானுழைச்
சென்று காண்டுமென் றேகினர் செவ்வியோர்.

என்று விபீடணன் சொல்லாநிற்கையில்), நற்குணமுடைய வானரர், '(நாங்களே) கண்டாலும் (நீ காட்டிக்) கண்டாலும், இந்த இறந்த அரக்க சேனை, மலையரசனான இமயத்தினைக் கண்டாலும் காணமுடியுங் கொள்கையை யுடையதன்று; ஆதலால், சிலகாலம் பொறுத்துப் பார்த்துக் கொள்வோம்; (இப்போது) சக்கரப்படையேந்திய திருமாலினவதாரமான ஸ்ரீராமனிடத்திற்போய் (அவனைக்) காண்போம்' என்று (ஸ்ரீராமனுள்ள இடத்துக்குச்) சென்றார்கள்; - என்று என்பதன்பின், விபீடணன் சொல்கையில் என வருவிக்க. இறைக்குன்று=குன்றுக்கிறை: மலையரசு: இமயமலை. (3577)

36. யாவரும் இராமபிரானருகே அவன் போர்த் திறமையை வியந்து பெருமூச்சுக் கொண்டிருத்தல்

ஆரி யற்றொழு தாங்கவன் பாங்கரும்
போரி யற்கை நினைந்தெழு பொம்மலார்
பேரு யிர்ப்பொ டிருந்தனர் பின்புறு
காரி யத்தி னிலைமை கருதுவார்.

(சென்றவர்), ஆரியனை, (இராமனை)த் தொழுது அங்கே அவனுடைய பக்கத்தில் (அவனுடைய) அருமையான போர்த்திறமையினியல்பை நினைந்து எழுகின்ற வியப்பையுடையவராய், பெருமூச்சுடனேயிருந்த வராகிப் பின்பு நடக்கும் காரியத்தின் நிலைமையைக் கருதுபவராயினார்.

இந்தப்படலத்திற் கூறிய விஷயமும், அடுத்த இராவணன் களங்காண் படலத்திற் கூறிய சரிதையும் ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்திற் காணப்பட்டில. 'பின்புறும் காரியத்தினிலைமை கழறுவாம்' என்பது பாடமாயின், கவிக் கூற்றாம். (3578)

வானரர் களங்காண் படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

33. இராவணன் களங்காண் படலம்

இராவணன் (மூலபலமுள்பட மடிந்த உண்மையைத் தெளியும் பொருட்டு அச்சேனைகள் மடிந்து வீழ்ந்துகிடக்குங்) களத்தைக் காணு வதைக் கூறும் படலமென்பது பொருள்.

அமரர்கள் வருத்தமுறும்படி வானரர்களை ஓட்டி, இலக்குமணனை மயன்கொடுத்த வேலால் வீட்டி, இலங்கையிற் பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்த இராவணன், போர்க்களத்துத் தனக்கு உதவிய வீரர்க்கு விருந்தளிக்கும் விருப்பமுடையவனாகி வானநாட்டவரை வருகெனக் கூவி, 'தேவ லோகத்துப் போகத்தை இவ்வரக்கவீரர் நுகருமாறு தருக' எனப் பணிக்க, சுவர்க்கலோகத்து உணவு முதலியவற்றை அரக்கவீரர்க்கு வான நாட்டியர் நுகர்வித்துக் கொண்டிருக்கையில், அரக்கச்சேனை யாவு மிறந்ததைக் கண்ட தூதுவர் விரைந்து இராவணனருகில் வந்து பேரச்சத்துடனே அவன் காதில் மெல்லத் தெரிவிக்க, அதுகேட்ட இராவணன் சினத்துடனே அச்சமும் துன்பமும் தோன்றச் சற்றுநேரம் திகைத்து நின்று, பிறகு 'என்னினும் வலியராய்க் கடல்மணலினும் பலரான அரக்கவீரர் மிச்சமின்றியிறந்தனர் என்றது பொய் போலும்' என்று அயிர்த்துக்கூற, மாலியவான், தூதுவர் கூறியது மெய்யேயாகு மென்பதற்குப் பலநியாயங்களை யெடுத்துக் காட்டி 'உன் பொருட்டினால் உன்கிளைஞரெல்லாம் கேடு அடைந்தனராதலால் இப்போதாவது சிட்டர் தொழிலைக் கைக்கொள்வாய்' என்ன, இராவணன் சீறி 'நான் இலக்குமணனைக் கொன்றிட்டேனாதலால், இனி வானர ரெல்லாம் அழுங்க, இராமனும் தன்னுயிர்ப் பொறையைத் தாங்கமாட்டாது விட்டிடுவான்; எப்படியும் வெற்றி என்வயத்ததே' என்று பேசிக் கொண்டிருக்கையில், அநுமான் கொணர்ந்த ஓஷதி மலையால் இலட்சு மணன் உயிர்த்தெழுந்ததைக் கண்கூடாகக் கண்ட தூதுவர் அங்குநின்று வந்து அச்செய்தியைத் தெரிவித்தனர். மூலபலம் மிச்சமில்லாத தொழிந்திட்டதை இராவணன் நம்பவில்லையாதலால், அதனுண்மையைக் காணக் கோபுரத் தின் மீது எறி, அரக்கியரின் புலம்பலொலி செவிப்படப் போர்க்களத்து அலங்கோலநிலை பலவற்றையுங் கண்களாற் கண்டு, நெஞ்சம் புண்பட்டுக் கோபுரத்தினின்று இறங்கி அத்தாணிமண்டபத்தைச் சேர்ந்தனனென்பது, இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது. ❑

Koviloor Digital Library

1. இலங்கையூர்ச் சென்ற இராவணன் வெற்றி பெற்றதனால் மகிழ்ந்திருத்தல்

அலக்க ணெய்தி யமர ரழிந்திட
உலக்க வானர வீரரை யோட்டியவ்
விலக்கு வன்றனை வீட்டி யிராவணன்
துலக்க மெய்தினன் தோமில் களிப்பினே.

தேவர்கள் துன்பமடைந்து அழிந்திடுமாறு வானரவீரர்களை வலியழியும் படி துரத்தியும் அந்த இலக்குமணனைக் கொன்றும் குற்றமற்ற களிப்போடு இராவணன் இலங்கையில் விளக்கமுற்றிருந்தான்.

கீழ் வேலேற்றபடலத்தில் இராவணன் இலங்கைக்கு ஏகினமையை 36ஆஞ் செய்யுளிற் கூறிய கவி, இச்செய்யுளில் அவன் அங்கு மகிழ்ச்சி யோடிருந்ததற்குக் காரணம்-குரங்குச்சேனையை ஓட்டியமையும், இலக்கு மணனை வீட்டியமையுமே: இவையே தேவர்கள் அலக்கணெய்துதற்குங் காரணமென்க. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலில்லை: ஆகவே, பலபிரதிகளில் இரண்டாம் பாடலில்தான் படலம் தொடங்குகின்றது. (3579)

2. தன்னிடத்து அன்போடு போரில் உதவியவர்க்கு விருந்தளிக்க இராவணன் விரும்புதல்

பொருந்து போர்ப்பெருங் கோலத்திற் போர்த்தொழில்
வருந்தி னர்க்குத்தம் அன்பினின் வந்தவர்க்கு
அருந்து தற்கமை வாயின வாக்குவான்
விருந்த மைக்க மிகுகின்ற வேட்கையான்.

தம்முடைய அன்பினால் வந்தவராகி மேற்பூண்ட பெருமை பெற்ற போர்க்கோலத்தோடு போர்த்தொழிலில் வருந்தினவர்களுக்கு, உண்பதற்கு ஏற்றவைகளை யாக்கும்பொருட்டு (இராவணன்) விருந்தமைத்தற்கு மிகுகின்ற வேட்கையுடையவனானான். (3580)

3. இராவணன் வான நாட்டாரை வருவித்து அவ்வுலகத்துப் போகத்தை ஈங்கு அமைக்க எனல்

வான நாட்டை வருகென வல்விரைந்து
ஏனை நாட்டவ ரோடும்வந் தெய்தினார்
ஆன நாட்டந்த போக மமைத்தீர்மற்று
ஊனம் நாட்டி னிழத்தி ருயிரென்றான்.

வானநாட்டவரை மிகவிரைந்து வருக என்று (இராவணன்) கூறுதலும், மற்றைநாட்டவராகிய தானவர்நாட்டிலுள்ளாரோடும் (அவ்வானவர்) வந்து சேர்ந்தார்: (அவரைநோக்கி, இராவணன்),- ‘அந்த நாட்டிலுள்ள அப்படிப்

Koviloor Digital Library

பட்ட (மிகச்சிறந்த) போகத்தை (இங்குள்ளவீரர்க்கு) அமைப்பீர்: மாறாகக் குறைவுசெய்தால் உயிரையிழப்பீர்' என்று கட்டளையிட்டான்; ஓசைக்குச் சேர, அந்தபோகம் என இயல்பாயிற்று. (3581)

4. வானுலகத்து நறவு முதலியன ஆங்கு வருதல்

நறவு மூனு நவையற நல்லன
பிறவு மாடையுஞ் சாந்தமும் பெய்ம்மலர்த்
திறமு நானப் புனலொடு சேக்கையும்
புறமு முள்ளும் நிறையப் புகுந்தவால்.

குற்றமற நல்லனவான கள்ளும் மாமிசமும் பிறஉண்பொருளும், ஆடையும் சந்தனமும் பெய்தமலர்வகைகளும் ஸ்நாநத்திற்கு உரிய நீரும் படுக்கையும் (அரண்மனையின்) புறமும் உள்ளும் நிறையப்புகுந்தன; -நானப்புனல்-கஸ்தூரி கலக்கப்பெற்ற திரவவடிவமான வாசனை நீர்: இக்காலத்து 'அத்தர்' எனப்படுவது என்றலும் ஒன்று. (3582)

5. அரக்க வீரர்க்குச் சுகந்தத் தைலந்தேய்த்து நீராட்டல் முதலியன செய்யுமாறு வானவமகளிர் வருதல்

நான நெய்ந்நன் குரைத்து நறும்புனல
ஆன கோதற வாட்டி யமுதொடும்
பான மூட்டிச் சயனம் பரப்பவும்
வான நாடிய ரியாவரும் வந்தரால்.

வாசனைத்தைலத்தை நன்றாகத் தேய்த்து நறுமணமுள்ள புனலினால் பொருந்திய குற்றம் நீங்க நீராட்டி, உண்டற்குரிய பொருளுடனே பருகு தற்கு உரியவற்றையும் ஊட்டி, படுக்கையைப் பரப்பும்படி வானநாட்டு மகளிர்யாவரும் வந்தனர்; -வந்தர்-வந்தாரென்பதன் விகாரம். சயனம் பரப்புதல்-இடக்கரடக்கல். நானம்-கத்தூரி. (3583)

6-7. அரக்கவீரர் இன்பம் அநுபவித்தலைத் தெரிவிக்கும்

பாடுவார்க்ள் பயில் நடம் பாவகத்து
ஆடு வார்க ளமளியி லின்புறக்
கூடு வார்கள் முதலுங் குறைவறத்
தேடி னாரெனப் பண்ணையிற் சேர்ந்தவால்.

(சிலதெய்வமகளிர்), பாடுவார்கள்: (சிலர், தாம்) பழகிய நடனத்தை அபிநயனத்துடனே ஆடுவார்கள்; (சிலர்), படுக்கையில் இன்பமுண்டாகக் கூடுவார்கள். முதற்பொருளும் குறைவறத் தேடினவர்க்குப் போல அம் மகளிர் கூட்டத்தால் (விருந்தினர்க்கு எல்லா வின்பங்களும்) பொருந்தின.

Koviloor Digital Library

முதற்பொருள் அழியாமல் இலாபம்பெற்றார் அப்பொருளால் தாம் விரும்பிய இன்பங்களை அனுபவிக்கவல்லராதல்போல, அவ்வரக்கவீரர் மிக்க இன்பங்களைப் பெறலாயின ரென்பதாம். முதலும் என்ற எச்சவும்மை யால், இலாபமும் என்பது பெறப்பட்டது. (3584)

7. அரச ராதி யடியவ ரந்தமா
வரைசெய் மேனி யிராக்கதர் வந்துளார்
விரைவி னிந்திர போகம் விளைவுறக்
கரையி லாத பெருவளங் கண்ணினார்.

இராசகுலத்துப் பிறந்தார் முதலாக அடிமைசெய்வாரிறுதியாக, வந்துள்ளாரான மலையையொத்த உடல் படைத்த இராக்கதர், விரைவில் இந்திரபோகம் (தமக்கு) விளைந்ததனால், அளவிடமுடியாத அந்தப் பெரும்போகத்தை அனுபவித்தனர். (3585)

8-9. மூலபலம் முதலியன அழிந்தது கண்டதூதர் இராவணனிடம் வந்து அச்செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்குவதைக் கூறும்

இன்ன தன்மை யமைத்த விராக்கதர்
மன்னன் மாடுவந் தெய்தி வணங்கினார்
அன்ன சேனை களப்பட்ட வாறெலாம்
துன்னு தூதர் செவியிடைச் சொல்லுவார்

இவ்வாறான தன்மையமைந்த இராக்கதரின் மன்னனான இராவண னுடைய அருகில் ஆலோசனைக்குரிய தூதர், வந்துசேர்ந்து வணங்கினராகி, அந்த அரக்கச்சேனைகள் போர்க்களத்திற்பட்ட வகையெல்லாம் (அவ்விரா வணனுடைய) காதினிடம் (இரகசியமாகச்) சொல்லலானார். (3586)

9. நடுங்கு கின்ற வுடலினர் நாவுலர்ந்து
ஒடுங்கு கின்ற வுயிர்ப்பின ருள் ளழிந்து
இடுங்கு கின்ற விழியின ரேங்கினார்
பிடுங்கு கின்ற வுரையினர் பேசுவார்.

நடுங்குகின்ற உடலினையுடையவரும், நாவறண்டு குறைகின்ற மூச்சை யுடையவரும், மனமழிதலால் இடுங்குகின்ற கண்விழிகளையுடையவரும், வலியவருகின்ற சொற்களையுடைய வருமாகி ஏக்கங்கொண்டு (அத் தூதுவர்) பேசலானார்கள்.

இச்செய்யுள்-தூதுவர் செய்திசொல்லத்தொடங்கியபோது அத்தூது வர்க்கு நேர்ந்த நிலையைத் தெரிவிப்பது: கூறியது கூறலன்று. மனத்தி

Koviloor Digital Library

லிருந்து கொண்டு வாய் மூலம் வெளிவர மறுக்கின்ற வார்த்தைகளை அத் தூதுவர் வலிந்து வெளிப்படுத்தலால் 'பிடுங்குகின்றவுரையினர்' என்றது. (3587)

10. இராமன் வில்லால் மூலபலம் முதலியன மாண்டமையைத் தூதுவர் தெரிவித்தல்

இன்றியார் விருந்திங் குண்பார் இகன்முகத் திமையோர் தந்த
வென்றியா யேவச் சென்ற வாயிர வெள்ளச் சேனை
நின்றுளார் புறத்த தாக விராமன்கை நிமிர்ந்த சாபம்
ஒன்றினால் நான்கு மூன்று கடிகையின் உலந்த தென்றார்.

போர்முகத்து இமையோரால் தரப்பெற்ற வெற்றியையுடையவனே! (தேவர்களை வென்றோனே!) (நீ) ஏவச்சென்ற ஆயிரமென்னுங்கணக்கின வான சேனை போர்க்களத்தினிடத்ததாக, இராமன் கையில் ஓங்கிய வில்லொன்றினால் ஏழு நாழிகையில் அழிந்திட்டது! இங்கு விருந்துண்பவர் யாவரோ, (அவர்களே) நின்றுள்ளார் என்று (அந்தத்தூதர்) கூறினார்; -புறத்தது-போர்க்களத்தினிடத்தது. 'சென்றுளார்புறத்தராக விராமன்றன்றிரள் கைச்சாபம்' என்று சில பிரதிகளில் மூன்றாமடி காண்கின்றது. (3588)

11. தூதுவர் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடுதற்கு உரிய காலம் அன்று எனல்

வலிக் கடன் வானு ளோரைக் கொண்டுநீ வகுத்த போகம்
கலிக்கட னளிப்ப னென்று நிருதர்க்குக் கருதி னாயேல்
பலிக்கட னளிக்கற் பாலை அல்லதுன் குலத்தின் பாலோர்
ஒலிக்கட லுலகத் தில்லை ஊருளா ருளரே யுள்ளார்.

நீ (உன்) வலிமையின் முறைமையால் வானுளோரைக் கொண்டு (தேவ லோகத்துப்) பலவகையாகவுள்ள போகத்தை அரக்கர்க்கு மகிழ்ச்சியின் கடமையாகச் செய்வேனென்று கருதினாயேல், (இப்போது அந்த வானுளோரைக் கொண்டுவகுத்த போகத்தை அங்ஙனம் இறந்தவர்க்குப் பலிக்கடனாகக் கொடுத்தற்கு உரியையல்லது) உன்குலத்தைச் சேர்ந் தோர்க்குக் கொடுக்க இயலாது; (ஏனெனில்),-உன்குலத்துச் சேர்ந்தவர் ஒலியையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட உலகத்தில் இல்லை: ஊரிலுள்ளவர்தான் உயிரோடு இருப்பவராகவுள்ளார் (என்றும் அத்தூதுவர் கூறினார்).

ஊரிலுள்ளார் தவிர, மற்றையரக்கரெல்லாம் மாண்டுவிட்டன ராதலால், நீ விருந்திடவகுத்த போகம் அங்ஙனம் இறந்தோர்க்கு உத்தரகிரியைப் பிண்டம்போடுதற்கே உதவும்: இதுவே இப்போது செய்தற்கு உரியது என்றவாறு. (3589)

Koviloor Digital Library

12. அதனைக் கேட்ட இராவணன் சினந்து திகைத்து நிற்றல்

ஈட்டரு முவகை யீட்டி யிருந்தவ னிசைத்த மாற்றம்
கேட்டலும் வெகுளி யோடு துணுக்கமு மிழவுங் கிட்டி
ஊட் டரக் கனைய செங்கண் நெருப்புக வுயிர்ப்பு வீங்கத்
தீட்டிய படிவமென்னத் தோற்றினன் திகைத்த நெஞ்சன்.

(மற்றவர்களாற்) பெறமுடியாத மகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருந்தவனான இராவணன், (தூதுவர்) சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டலும், சினத்துடனே அச்சமும் துன்பமும் பொருந்தப்பெற்று, செவ்வரக்கை யூட்டியதுபோன்ற செந்நிறக் கண்களினின்று நெருப்புச்சிந்தப் பெருமூச்சுமிக, திகைப்புக் கொண்ட நெஞ்சையுடையவனாய், எழுதிய சித்திரம்போலத் தோன்றினான். (3590)

13. தூதர் பேச்சை இராவணன் ஐயுற்றுக் கூறுதல்

என்னினும் வலிய ரான விராக்கத ரியாணடும் வீயார்
உன்னினு முலப்பி லாதா ருவரியின் மணலி னீள்வார்
பின்னொரு பெயருமின்றி மாண்டன ரென்று சொன்ன
இந்நிலை யிதுவோ? பொய்ம்மை விளம்பினீ ரோலுமென்றான்.

(மூலபலமும் அவற்றுடன் சென்றவருமான வீரர்) என்னினும் வலிய ரான இராக்கதர்: எங்கும் இறவார்: (மனத்தினால்) எண்ணுவோமென்றாலும் அளவிடமுடியாதவராகிக் கடல் மணலினும் மிக்கிருப்பவர்: (அவர்களில்) பின்னொருவருமின்றி மாண்டனரென்று பேசுகின்ற இந்த நிலைமையான இதுவோ பொய்ம்மையாகக் கூறினீர்போலுமென்று (இராவணன் தூதர் மொழியை நம்பாது ஐயுற்றுக்) கூறினான். (3591)

14-17. இராவணன் சொல் கேட்ட மாலியவான் தூதுவர் மொழி தவறாயிராதென நிரூபித்துக் காட்டி, 'பெரியோர் செயலை மேற்கொள்க' என, இராவணன் சினத்தல்

கேட்டய லிருந்த மாலி யீதொரு கிழமைத் தாமோ
ஓட்டுறு தூதர் பொய்யே யுரைப்பரோ வுலகம் யாவும்
வீட்டுவ திமைப்பி னன்றே வீங்கெரி விரிந்த வெல்லாம்
மாட்டுவ னொருவ னன்றே யிறுதியின் மனத்தா லென்றான்.

(அதனைக்) கேட்டு அருகிலேயிருந்த மாலியவான், '(மூலபலத்துடன் சென்ற அரக்கர்யாவரையும் விடாமல் இராமன் கொன்றானென்ற) இது (ஐயுறுவதற்கு உரிய) ஒருமுறைமையையுடைய தாமோ? (ஆகாது); (நிகழ்ந்ததை) ஓடிவந்து கூறுதலுற்ற தூதுவர் பொய்யாகவே (ஒன்றை)

Koviloor Digital Library

யுரைப்பாரோ? விரிந்த எல்லாப் பொருளையும் இறுதிக்காலத்தில் (யுகாந்தகாலத்தில்) (தன்) சங்கற்பத்தினால் அழிக்கக் கருதுகின்றவனான சங்காரமூர்த்தி தான் ஒருத்தனாக இருந்தல்லவா (உலகம் எல்லாவற்றையும்) வீங்கிய (மிக்க) நெருப்பைக் கொண்டு இமைப்பொழுதில் நன்றாக அழிப்பது' என்று கூறினான்; மாட்டுவன்-மாளச்செய்பவன்: சங்காரமூர்த்தி.

சங்காரக்கடவுள் தானொருத்தனாகவே உலகத்துவிரிந்துள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் உகாந்தத்தில் நெருப்பினாற் சிறிதும் விடாமல் அழிக் கின்றானன்றோ! கடவுளே ஒருகாரியத்தைச் செயக்கருதினாற் செய்ய முடியாததென்பதில்லை யாதலால், இராமன் ஆயிரம் வெள்ளத்த அரக்கச் சேனையை அறவொழித்தானென்பது, பெரியதன்று: ஆகவே, தூதுவர் வார்த்தையை ஐயுறாது நம்பலாமென்று மாலியவான் இராவணனைத் தெளி வித்தவாறு. மூன்றாமடியில், இமைப்பின் நன்றே எனப் பிரிக்கப்பட்டது. (3592)

15. அளப்பரு முலகம் யாவு மளித்துக்காத் தழிக்கின்றான்றன்
உளப்பெருந் தகைமை தன்னா லொருவனென் றுண்மை வேதங்
கிளப்பது கேட்டு மன்றே யரவின்மேற் கிடந்து மேனாள்
முளைத்தபே ரிராம னென்ற வீடணன் மொழிபொய்த் தாமோ.

தன்னுடைய மனத்தின் பெருந்தகுதியினால் (சங்கற்பத்தினால்) அளத் தற்கு அரிய உலகம் எல்லாவற்றையும் படைத்துக்காத்து அழிக்கின்றவன் ஒப்பற்ற பரம்பொருள் என்று உண்மையாக வேதம் கூறுவது கேட்டிருக் கின்றோமன்றோ! (அப்பரம்பொருள் திருப்பாற்கடலில்) முற்காலத்து ஆதிசேஷனிற் கிடந்து (இங்குத்) தோன்றிய பெருமைபெற்ற ஸ்ரீராமன் என்று கூறிய (தத்துவஞானியான) விபீடணனுடைய சொல் பொய்ம்மைப் பட்டதாகுமோ? (3593)

16. ஒன்றிடி னதனை யுண்ணு முலகத்தி னுயிர்க்கொன் றாத
நின்றன வெல்லாம் பெய்தா லுடனுங்கு நெருப்புங் காண்டும்
குன்றொடு மரனும் புல்லும் பல்லுயிர்க் குழுவுங் கொல்லும்
வன்றிறற் காற்றுங் காண்டும் வலிக்கொரு வரம்பு முண்டோ.

(உண்ணுதற்கு உரிய) ஒன்றை(த் தன்னுள்) இட்டால் அதனை உண்ணுவதான இவ்வுலகத்துப் பிராணிக்கு உண்ணப் பொருந்தாதனவாய் நின்றனவற்றையெல்லாம் பெய்தாலும் (அவற்றை யெல்லாமும்) உடனே விழுங்கவல்லதானநெருப்பையும் கண்டுள்ளோம்: குன்றொடு மரனையும் புல்லையும் பலவகைப்பிராணி வர்க்கங்களையும் கொல்லவல்ல வலிய திறலையுடைய காற்றையும் கண்டுள்ளோம்; வலிக்கு ஒருவரம்பும் உள்ளதோ?

Koviloor Digital Library

இவ்வுலகத்திலே சீவராசிகள் தாம் உண்ணுதற்குரிய பொருளையிட்டால் உண்ணும்: இவ்வியல்புக்கு மாறாக எதையும் உண்ணும் நெருப்பையும், குன்று மரன் முதலியவற்றை யொழிக்கவல்ல காற்றையும் கண்டுள்ளோம்; ஆகவே, இன்ன இடத்து இந்த வலிமையுள்ள பொருள்தான் இருக்குமென்று ஓர்வரம்பு கட்ட முடியாது; இவ்வாறிருப்பதால், மனிதனும் அரக்கப் படைகளையெல்லாம் வெல்லத் திறன் படைத்திருப்பானென்று தெளியலா மென்றவாறு; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியோடு வந்த பிறிதுமொழிதலணி. (3594)

17. பட்டது முண்டே யுன்னை யிந்திரச் செல்வம் பற்று
விட்டது மெய்ம்மை ஐய மீண்டொரு வினையு மில்லைக்
கெட்டதுன் பொருட்டி னாலே நின்னுடைக் கேளி ரெல்லாஞ்
சிட்டது செய்தி யென்றா னதற்கவன் சீற்றஞ் செய்தான்.

'உன்னை இந்திரனுடைய செல்வம் பொருந்திய காலமும் உண்டு; (அது, இப்போது உன்னிடத்துப்) பற்று விட்டது என்பதும் மெய்ம்மை: ஐயனே! மீண்டு (செய்வதற்கு உரியது) ஒரு செயலும் இல்லை: உன்பொருட்டினால் உன்னுடைய சுற்றமெல்லாம் கேடு அடைந்திட்டது: (ஆகையால்), சிட்டர் மேற்கொள்ளுவதாகிய அப்படிப்பட்டசெயலைச் செய்வாய்' என்றான்: அதற்கு அவ்விராவணன் கோபங்கொண்டான்.

சிட்டு-சிட்டரின் தன்மை: சிட்டர்-ஸிஷ்டர்: நல்லொழுக்க முடையவர். சிட்டது செய்தி என்றது-பிறர்மனையை நயத்தலைவிட்டுச் சீதையை இராமனிடத்துக் கொடுத்து அவனைச் சரணமாக அடைவாயென்றவாறு. (3595)

18. "இலக்குமணனைக் கொன்றேன்; ஆக, வெற்றி யென்னதே" எனல்

இலக்குவன் தன்னை வேலா லெறிந்துயிர் கூற்றுக் கீந்தேன்
அலக்கணிற் றலைவ ரெல்லா மழுந்தின ரதனைக் கண்டால்
உலக்குமா லிராமன் பின்ன ருயிர்ப்பொறை யுகவா னுற்ற
மலக்கமுண் டாகின் ஆக; வாகையென் வயத்த தென்றான்.

'இலக்குமணனை வேலினாலெறிந்து அவனுயிரை யமனுக்குக் கொடுத்திட்டேன்: (வானரத்) தலைவரெல்லாம் (இலக்குமணன் இறந்ததனால் தோன்றிய) வருத்தத்தில் அழுந்தியுள்ளார்; அதனைக் கண்டால், பின்னே உயிர்ச்சுமையை உகவானாய் இராமன் உயிரொழிவான்; (மூலபலம் முதலியவற்றின் நாசத்தால்) நேர்ந்த துன்பம் (எனக்கு) உண்டானால் உண்டாகட்டும்: (எப்படியும்) வெற்றி என் வயத்தில்தான் இருக்கின்றது' என்றான். (3596)

Koviloor Digital Library

19. இலக்குமணன் உயிர் பெற்றமையைக் கண்ட தூதுவர் அப்போது வந்து அதனைக் கூறுதல்

ஆண்டது கண்டு நின்ற தூதுவ ரைய மெய்யே
மீண்டதவ் வளவி னாவி மாருதி மருந்து மெய்யில்
தீண்டவுந் தாழ்த்த தில்லை யாருமச் செங்க ணானைப்
பூண்டனர் தழுவிப் புக்கார் காணுதி போதி யென்றார்.

அப்போர்க்களத்தில் (இராவணனது வேலாற்பட்ட இலக்குமணன் மருத்துமலையால் உயிர் மீண்ட) அதனைக் கண்டு நின்ற தூதுவர், (அப்போது இராவணனைக் கிட்டி), 'ஐயனே! மாருதிகொணர்ந்த ஓஷதி உடம்பிற்படவும் அந்த அளவில் (இலட்சுமணனுடைய) உயிர் மீண்டது: (சிறிதும்) தாமதிக்கவில்லை: மெய்யே: தலைவரெல்லாம் அந்தச் செந்தாமரைக்கண்ணனை (இலட்சுமணனை)க் கவிந்துகொண்டவராய், தழுவிப்புகுந்தனர். (அதனைச் சென்று காண்பாய்) என்றார்.

இராவணன் 'நான் இலக்குமணனைக் கொன்றிட்டேனாதலால், வெற்றி என்னதே' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் போர்க்களத்து இலட்சு மணன் ஓஷதிமகிமையால் உயிர்பெற்றெழுந்ததைக் கண்கூடாகக்கண்ட வேறுசில தூதுவர் வந்து அந்த இலக்குமணன் பிழைத்தெழுந்த செய்தியைக் கூறினாரென்க. அரக்கச் சேனைவெள்ளம் மாண்டதைக் கூறிய தூதுவரே இலக்குமணன் பிழைத்தெழுந்தசெய்தியைக் கூறினாரெனப் பொருள் கூறினாருமுளர்: அது சிறவாது. தமது பேச்சில் ஐயுறுதல் கூடுமென்று 'மெய்யே, காணுதிபோதி' என்றார். (3597)

20. ஆயிரம் வெள்ளத்ததான அரக்கச் சேனையிறந்ததை ஐயுற்ற இராவணன் கோபுரத்தின் மீது ஏறி, உண்மை காணுதல்

தேறில னாத லானே மறுகுறு சிந்தை தேற
ஏறினன் கனகத் தாரைக் கோபுரத் தும்ப ரெய்தி
ஊறின சேனை வெள்ள முலந்தபே ருண்மை யெல்லாம்
காறின வுள்ள நோவக் கண்களாற் றெரியக் கண்டான்.

(அரக்கச்சேனை வெள்ளம் முழுதும் அழிந்ததை) நம்பிலனாதலால் கலங்கி நின்ற மனந்தெளியச் சுவர்ணமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோபுரத்தின் மேலிடத்தை ஏறியடைந்து, மேன்மேற் சுரந்து வருந்தன்மைய வான சேனை வெள்ளங்கள் ஒழிந்த மிக்க உண்மையையெல்லாம் வருந்திய உள்ளம் பின்னும் வருந்தக் கண்களாலுணரப் பார்த்தான், (இராவணன்).

நாகபாசத்தாலும் பிரமாத்திரத்தாலும் மாண்ட இலக்குமணன் உயிர் பெற்றெழுந்ததைக் கண்டிருத்தலால், இராவணனுக்கு இலக்குவன் உயிர்

Koviloor Digital Library

பெற்றெழுந்ததில் ஐயமில்லை யாதலால், மூலபலம் முதலியவற்றின் நாசத்தைப் பற்றிய ஐயந்தீரவே கோபுரமேறிக் காணலாயினனென்க. (3598)

21. இராவணன் அரக்கியரின் அழுகையொலியைக் கேட்டல்

கொய்தலைப் பூசற் பட்டோர் குலத்தியர் குவளை தோற்று
நெய்தலை வென்ற வாட்கண் குமுதத்தி னீர்மை காட்டக்
கைத லை வைத்த பூசல் கடலொடு நிமிருங் காலைச்
செய்தலை யுற்ற வோசைச் செய லதுஞ் செவியிற் கேட்டான்.

போரில் தலைகொய்யப்பெற்று இறந்தவரின் (தலையறுப்புண்டவரின்) குலஸ்திரீகள் (மனைவியர்) குவளைதோற்க நெய்தல்மலரையும் வென்ற வாள்போன்ற (தமது) கண்கள் செவ்வாம்பலின்தன்மையைக் காட்ட (கண்கள் அழுவதனாற் சிவந்து தோன்ற)க் கையைத் தலையிலேவைத்த (வண்ணம் கதறுகின்ற) அழுகை யாரவாரம் கடலொலியோடு மிக்குத் தோன்றிய வளவில், (இங்ஙனம் அரக்கியர்) செய்தலைப் பொருந்திய புலம்பலோசையாகிய அச்செயலையும் செவியிற்கேட்டான்(இராவணன்).

மூலபலம் முதலியவற்றின் நாசம் கண்களால் நேரேகண்டு அறியப் பட்டதுபோல் அவ்வரக்கியர் பூசலும் அறியப்படும்படி செவியிற்கேட்ட தென்றவாறு. கொய்தலைப் பூசற்பட்டோர்-பூசலில் தலை கொய்யப்பட்டோ ரென்க; கொய்முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொய்தலைப் பூசற்பட்டோர் என்பதற்கு உழவரென்று கூறினாருமுளர். (3599)

22-25. பலவகைத் துக்ககரமான தோற்றங்களை இராவணன் காணுதலைக் கூறும்

எண்ணுநீர் கடந்த யானைப் பெரும்பிண மேந்தி யாணர்
மண்ணினீ ரளவுங் கல்லி நெடுமலை பறித்து மண்டும்
புண்ணினீ ராறும் பல்பேய் புதுப்புன லாடும் பொம்மல்
கண்ணினீ ராறு மாறாக் கருங்கடன் மடுப்பக் கண்டான்.

எண்ணுந் தன்மையைக் கடந்த யானையின் மிக்க பிணத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு, பூமியினடியிலுள்ள நீரளவுந் தோண்டி நெடியமலையைப் பறித்து மிக்குச் செல்லுகின்ற புண்களிலிருந்து பெருகிய புதிப இரத்த நதிகளையும் (அந்தநதிப்) புதுப்புனலிலே மூழ்குகின்ற பலபேய்களின் கூட்டத்தையும் (தன்) கண்களிலிருந்து (வருத்தத்தினாற்) பெருகுகின்ற நீர்கள் மாறாமற் கருங்கடலிற்சேருமாறு (அவ்விராவணன்) கண்டான்.

பட்டவரின் புண்களிலிருந்து குருதிநீர் ஆறாய்ப்பெருக, அவ்யாறுகளில் மூழ்கும் பேய்களின் தொகுதிகளைக் காணும்போது இராவணனுடைய கண் களிலிருந்து துயரத்தினாற் கண்ணீர் ஆறாய்ப் பெருகலாயிற்றென்பதாம். (3600)

Koviloor Digital Library

23. முற்றியற் சிலைவ லாளன் மொய்க்கணை துமிப்ப வாவி
பெற்றியல் பெற்றி பெற்றா மென்னவா ளரக்கர் யாக்கை
சிற்றியற் குறுங்கா லோரிக் குரல்கொளை யிசையாப் பல்பேய்
கற்றியல் பாணி கொட்டக் களிநடம் பயிலக் கண்டான்.

சிறியதன்மையையும் குறியகாலையுமுடைய நரியின் குரல் பாட்டினி ராகமாக (அமைய), பலபேய்கள் (தாம்) கற்றுப் பழகிய தாளத்தைக் கொட்டா நிற்க, 'நிரம்பிய குணத்தையுடையனாகி வில்லில் வல்லமையுள்ளவனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய நெருங்குதலை யுடைய அம்புகள் (மிகுதியாகத்) துணிக்கப் பெற்றதனால ஆவியைப் பெற்று இயன்றதனாலான நன்மையைப் பெற்றோம் என்று கொடிய அரக்கரின் யாக்கைகள் களிப்போடு நடனஞ் செய்வதனைக் கண்டான்; -இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலில்லை.

இராமசரத்தால் துணிப்புண்டு இறக்கநேர்ந்தது குறித்துக் கொண்டாடிய வண்ணம் கவந்தங்கள் ஓரிக்குரல் இசையாகப் பேய்கள் பாணிகொட்டக் கூத்தாடலாயினவென்க. பலபேரைக் கொன்றால்தான் கவந்தமெழுந்தாடு மென்ற நூற்கொள்கை பற்றி, 'மொய்க்கணை துமிப்ப ஆவி பெற்றியல் பெற்றி பெற்றாம்' என்று கவந்தங்கள் கூறியன என்றலும் ஒன்று. (3601)

24. விண்களிற் சென்ற வன்றோட் கணவரை யலகை வெய்ய
புண்களிற் கைகள் நீட்டிப் புது நிணங் கவர்வ நோக்கி
மண்களிற் றொடர்ந்து வானிற் பிடித்துவள் ளுகிரின் மானக்
கண்களைச் சூன்று நீக்கு மரக்கியர் குழாமுங் கண்டான்.

வானத்திற் சென்ற (ஓங்கிய) வலிய தோள்களையுடைய (தம்முடைய) கணவரைப்பேய்கள் வெவ்விய புண்களிலே கைகளை நீட்டிப் புது நிணங் களைக் கவர்வதைப் பார்த்து, மண்களில் தொடர்ந்துசென்று வானிலே (சென்ற அப்பேய்களைப்) பிடித்து(த் தமது) கூரிய நகங்களாற் பேரளவுள்ள (அவற்றின்) கண்களைத் தோண்டி நீக்குகின்ற அரக்கியர் குழாத்தையும் கண்டான்.

பேய்கள் இறந்துகிடக்கின்ற தம்கணவரின் யாக்கைகளிலே புண்களின் வழியாக நிணத்தைக் கவர்வது கண்ட அரக்கியர் சினந்து மண்ணிடங் களிலே அவற்றைப் பிடிக்குமாறு தொடர, அவை வானத்திற்செல்ல, அவ் விடங்களிலும் அப்பேய்களைப் பிடிக்கத் தொடர்ந்து சென்று பற்றியவராய் அவ்வரக்கியர், கண்களிருப்பது பற்றியே புண்ணின் வழியாகத் தம் கணவரின் நிணத்தைக் கவர்கின்றன இப்பேய்களென்று அவற்றின் கண் களைத் தோண்டலாயினரென்க. வானில் என்றவிடத்து 'வாளில்' என்று பாடமோதி-கோரக்காட்சியைக் காணநேர்ந்த தமது கண்களைப் பற்றிக் கொண்டு வாளினாலும் (வாள்கிடைக்கப்பெறாதவர்) நகங்களினாலும் சூன்று நீக்கும் அரக்கியர் குழாத்தைக் கண்டான் என்று உரைப்பாருமுளர். (3602)

Koviloor Digital Library

25. குமிழிநீ ரோடுஞ் சோரிக் கனலொடுங் கொழிக்குங் கண்ணான்
தமிழ்நெறி வழக்க மன்ன தனிச்சிலை வழங்கச் சாய்ந்தார்
அமிழ்பெருங் குருதி வெள்ள மாற்றுவாய் முகத்திற் றேக்கி
உமிழ்வதே யொக்கும் வேலை யோதம்வந் துடற்றக் கண்டான்.

(கண்களிலிருந்து வருத்தத்தால்) குமிழ்த்தலையுடைய கண்ணீரோடு (சினத்தினால்) நெருப்புடன் குருதியும் கொழிக்கின்ற கண்களையுடையவனான இராவணன், தமிழ்மொழியில் மரபாகவுள்ள வழக்குகள் போல (மிகப்பலவாக) ஒப்பற்ற (இராமனது) வில் (அம்புகளை) வழங்க இறந்த அரக்கரது அமிழ்த்துகின்ற பெருங்குருதிப்பெருக்கை ஆற்றின் முகத்துவாரத்தினாற் குடித்து உமிழ்வதுபோலக் கடலின்வெள்ளம் வந்து அலை மோதுவதைக் கண்டான்.

கடல்நீர் அலைமோதுகையில் முகத்துவாரவழியாகக் குடித்த குருதிநீர் வெளிப்படுவது, மிகுதியாகப் பருகிய குருதிநீரைக் கடல் உமிழ்வது போலுமென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. மிகுதியாகப் பருகிவிட்டால் அங்ஙன் பருகியதைச் சிலவேளையில் வாந்தியெடுக்குந் தன்மை இங்குக் கருதத்தக்கது. (3603)

26. கோரக்காட்சிகளைக் கண்ட இராவணன் கோபுரத்தினின்று இழிதல்

விண்பிளந் தொல்க வார்த்த வானரர் வீக்கங் கண்டான்
மண்பிளந் தழுந்த வாடுங் கவந்தத்தின் வருக்கங் கண்டான்
கண்பிளந் தகல நோக்கும் வானவர் களிப்புங் கண்டான்
புண்பிளந் தனைய நெஞ்சன் கோபுரத் திழிந்து போந்தான்.

வானம் பிளந்து அசையுமாறு ஆரவாரித்த வானரரின் மிகுதியைக் கண்டான்; பூமி பிளவுபட்டு(ப் பாதாளத்தில்) அழுந்தும்படி ஆடுகின்ற கவந்தத்தின் தொகுதியைக் கண்டான் (இயல்பாகவே எப்போதும் விழித்திருக்குந் தமது) கண்களை (அச்சம் நீங்கி) விரித்து விரிவாகப்பார்க்குந் தேவர்களின் மகிழ்ச்சியையுங் கண்டான்: (இவற்றையெல்லாங் கண்டமையால்) புண் பிளவு பட்டிருந்தாற்போன்ற (வருத்தம்மிக்க) நெஞ்சத்தையுடைய இராவணன் கோபுரத்தினின்று கீழிழிந்துபோனான். (3604)

27. அரசாட்சி மண்டபத்தை இராவணனடைதல்

நகைபிறக் கின்ற வாயன் நாக்கொடு கடைவாய் நக்கப்
புகைபிறக் கின்ற மூக்கன் பொறிபிறக் கின்ற கண்ணன்
மிகைபிறக் கின்ற நெஞ்சன் வெஞ்சினத் தீமேல் வீங்கிச்
சிகை பிறக் கின்ற சொல்ல னரசிய லிருக்கை சேர்ந்தான்.

Koviloor Digital Library

சினச்சிரிப்புத் தோன்றுகின்ற வாயையுடையவனும், (கோபந்தோன்ற) நாவைக்கொண்டு கடைவாயை நக்க (க்கோபாக்கினி)ப் புகை வெளிப் படுகின்ற மூக்கையுடையவனும், (சினத் தீப் பொங்குவதனால்) நெருப்புப் பொறி வெளிப்படுகின்ற கண்களையுடையவனும், குற்றம்தோற்றுதற்கு இடனான நெஞ்சையுடையவனும், கொடுங்கோபத்தீ மேலோங்கப்பெற்று அனற்கொழுந்து (உக்கிரம்) தோன்றுகின்ற சொல்லையுடையவனுமான இராவணன் அரசாட்சியைப்பற்றி ஆராயும் இடமாகிய அத்தாணிமண்டபத் தைச் சேர்ந்தான். (3605)

இராவணன் களங்காண்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

34. இராவணன் தேரேறு படலம்

இராவணன் இராமபிரானோடு பொருமாறு தேரின்மீது ஏறியதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காதனத்துச் சீற்றந்தோன்ற வீற்றிருந்த இராவணன் மகோதரனென்பவனை நோக்கி, 'எஞ்சிய சேனைகளைப் போர்க்கு வருமாறு முரசறைக' என்று கட்டளையிட இராவணன் சொற்படியே முரசு அறைந்ததனால் அரக்கச்சேனைதிரள, பிறகு அவ்விராவணன் தானங்கள் புரிந்து போர்க்கோலம் பூண்டு தெய்விகத் தேரை வரச்சொல்லி அதனைத் தொழுது பூசித்து மறையவர்க்குத் தானஞ்செய்து,தேரேறி, 'பகைவனையாவது ஒழிக்க வேண்டும், நானாவது ஒழியவேண்டும்; இரண்டிலொன்று இன்று நிகழவேணும்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து, வில் நாணெறிந்து மிகுந்த ஆர்ப்பாட்டத்துடனே போர்க்குப் புறப்பட்டானாக. அதனால் எல்லாவுலகத்தோரும் நடுங்க, வானரத்தலைவரெல்லாம் அஞ்சிக் குலைய, அப்போது விபீடணன் ஸ்ரீராமனுக்கு இராவணன் யுத்த சந்நத்தனாய் வந்தன னென்பதை அறிவித்தானென்பது, இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது. அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சிலஏட்டுப் பிரதிகளிலும் இந்த இராவணன் தேரேறுபடலம், அடுத்துள்ள இராமன் தேரேறுபடலம் என்ற இரண்டும் தனித்தனியாகக் காணப்படாமல் ஒன்றாக, 'தேரேறுபடலம்' என்ற பெயரோடு காணப்படுகின்றன.

1. இராவணன் 'எஞ்சியசேனைகளைத் திரண்டு வருமாறு முரசு அறைக' என்று மகோதரனிடம் கட்டளையிடுதல்

பூதர மனைய மேனிப் புகைநிறப் புருவச் செந்தீ
மோதர னென்று நாமத் தொருவனை முறையி னோக்கி
ஏதுள திறந்தி லாத திலங்கையு ளிருந்த சேனை
யாதையு மெழுகென் றானை மணிமுர செற்று கென்றான்.

மலைபோன்ற உடலையும் கண்களிற் செந்தீயையும் (அந்தத்தீயின்) புகைநிறமமைந்த புருவங்களையுமுடைய மகோதரனென்று பேர் பெற்ற ஒருவனை முறைமையிற் பார்த்து (இராவணன்), 'இறத்தலில்லாததான சேனை இலங்கையூருள் யாது உளதோ, இருந்த அச்சேனை யெல்லாமும்

Koviloor Digital Library

எழுக என்று அழகிய முரசத்தை ஆனைமீது ஏற்றி அடிப்பிக்க' எனக் கட்டளையிட்டான்.

கண்கள் தீப்போலத் தோன்ற அக்கண்களின்மீதுள்ள புருவங்கள் புகை போலத் தோன்றுமென்க. இனி, 'எழுகென்றானை' என ஒரு சொல்லாக் கொண்டு, இறந்தன போக எஞ்சிய சேனை போர்க்கு எழட்டும் என்று ஆலோசனை கூறிய அந்த மகோதரனை நோக்கியே இராவணன் முரசறைக எனக் கட்டளையிட்டானென்றலும் ஒன்று. (3606)

2. இலங்கையூரிலிருந்த சேனைகள் திரளுதல்

எற்றின முரசி னோடு மேழிரு நூறு கோடி
கொற்றவாள் நிருதர் சேனை குழீஇயது கொடித்திண்டேரும்
சுற்றுறு துளைக்கை மாவுந் துரகமும் பிறவுந் தொக்க
வற்றிய வேலை யென்ன இலங்கையூர் வறளிற் றாக.

சாற்றிய முரசத்துடனே பதினான்குநூறுகோடி வெற்றி பொருந்திய கொடிய அரக்கரின்சேனை திரண்டது: கொடிகளையுடைய வலியதேரும் சூழ்ந்துகொள்ளுந் தன்மையதான துளையுள்ள கைகளையுடைய யானையும் குதிரையும் மற்றும் பதாதிகளும் வற்றிப்போன கடலென்னும்படி இலங்கையூர் வறுமையையுடையதாகத் தொக்கன. (3607)

3. இராவணன் செய்த போர்ப்புறப்பாட்டுக் கொடை

ஈசனை யிமையா முக்க ணிறைவனை யிருமைக் கேற்ற
பூசனை முறையிற் செய்து திருமறை புகன்ற தானம்
வீசின னியற்றி மற்றும் வேட்டன வேட்டோர்க் கெல்லாம்
ஆசற நல்கி யொல்காப் போர்த்தொழிற் கமைவ தானான்.

பரமைசுவரியமுடையவனும், இமைத்தலில்லாத முக்கண்களையுடைய வனுமான சிவபெருமானை இம்மை மறுமைகளுக்கு ஏற்ற பூசனையை முறைமையாகச் செய்து, சிறந்த வேதங்களிற் கூறுகின்ற தானங்களை (ஏற்ற பாத்திரங்களைப் பார்த்து) வீசிக்கொடுத்துப் பின்னும் விரும்பினவைகளை விரும்பினோர்க்கெல்லாம் குற்றமறக் கொடுத்துத் தளர்தலில்லாத போர் செய்யுந் தொழிற்குப் பொருந்தியவனானான். (3608)

4-17. இராவணன் கொண்ட போர்க்கோலம்

அருவி யஞ்சனக் குன்றிடை யாயிர மருக்கர்
உருவி னோடும்வந் துதித்தன ராமனை வொளிரக்
கருவி நான்முகன் வேள்வியிற் படைத்ததுங் கட்டிச்
செருவி லிந்திரன் தந்தபொற் கவசமுஞ் சேர்த்தான்.

Koviloor Digital Library

நீரருவிகளைக்கொண்ட கருநிறமலையிலே ஆயிரஞ் சூரியர் வேற்றுருவத்தோடும் வந்து உதித்தனரோ என்னும்படி ஒளிவிட, (உலக சிருஷ்டிக்குக்) காரணமான பிரமதேவன் வேள்வியிலே தோற்றுவித்ததும் போரில் (இந்திரசித்து தேவேந்திரனைக்) கட்டியதனால் அவ்விந்திரன் (தோற்ற அவ்வேளையில்) தந்ததுமான பொற்கவசத்தை (த் தன் உடம்பிற்) கட்டியணிந்து கொண்டான்.

அருவி-குன்றிற்கு இயற்கையடைமொழி. இராவணன் மார்பில் அணிந்த கவசம், ஆயிரஞ்சூரியர் ஒருருவெடுத்து ஒருமலையில் உதித்தன ரென்னுமாறு விளங்கிற்றென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. நான்காமடியில் உம்மை-எதிரது தழுவியது. (3609)

5. வாள்வ லம்பட மந்தரஞ் சூழ்ந்தமா சுணத்தின்
தாள்வ லந்தொளிர் தமனியக் கச்சொடுஞ் சார்த்திக்
கோள்வ லந்தன குவிந்தன வாமெனுங் கொள்கை
மீள்வில் கிம்புரி மணிக்கடி சூத்திரம் வீக்கி.

மந்தரமலையைச் சூழ்ந்த (வாசுகியென்னும்) பாம்பு போல முயற்சி கொண்டு (இடையிற்) சுற்றப்பட்டு ஒளிர்கின்ற பொன்னினாலியன்ற கச்சிலே உடைவாளை வலப்புறமாகப் பொருந்தச் சேர்த்தி, (மேருமலையை) வலம் வருவனவான கிரகங்கள் குவிந்தனவாகுமென்ற கொள்கை மீளுதலில்லாமல் கிம்புரிபோன்ற வட்ட வடிவம் (தன்னிடம்) அமைந்த இரத்தினங்களினாலியன்ற கடிசூத்திரத்தைக் கட்டி.

இதனால், பொற்கச்சையும் உடைவாளையும் இரத்தினக் கடிசூத்திரத்தை யும் இடையிற்கட்டியமை கூறப்புடுகின்றது. இராவணன் இடையைச் சூழ்ந்தபொற்கச்சு மந்தரஞ் சூழ்ந்த மாசுணம் போன்றிருக்க, அப்பொற் கச்சிலே உடைவாளை வலப்புறமாகச் சேர்த்தியமை முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. பின்னிரண்டடிகளில், அரையைச் சுற்றிக் கட்டிய இரத்தினங் களினாலியன்ற அரைநாண்-மேருமலையைச் சூழக் கோள்கள் தொக்கிருந்தனபோலுமென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கிம்புரி-தந்தப் பூண்: இலக்கணையால் வட்ட வடிவமென்ற பொருளது. ஈற்றடியிற்கூறிய மணிக்கடிசூத்திரம் உடையின்மேல் தரிப்பதாகும். வலம்பட-வெற்றி யுண்டாக எனினுமாம். (3610)

6. மறைவி ரித்தென்ன வாடுறு மானமாக் கலுழன்
சிறைவி ரித்தென்ன கொய்சக மருங்குறச் சேர்த்தி
முறைவி ரித்தன்ன முறுக்கிய கோசிக மருங்கில்
பிறைவி ரித்தன்ன வெள்ளெயிற் றரவமும் பிணித்து.

வேதங்களை விரித்தாற்போல ஆடுதல்பொருந்திய பெருமை பெற்ற பெரியகருடபகவானது சிறையை விரித்தாற்போல (விரித்த சிறைபோலக்)

Koviloor Digital Library

கொய்சகத்தை (ஆடையாகவுடுத்திய கோசிகத்தின்) இடத்திலே பொருந்தச் சேர்த்து, முறுக்கமைந்த வெண்பட்டாடையை முறையேவிரித்தாற்போல் (அணிந்த) இடையிலே பிறையை வெளிவிட்டாற்போல் தோன்றுகின்ற வெள்ளிய கோரப்பற்களை யுடைய அரவத்தையும் கட்டி.

இதனால், முறுக்கமைந்த வெண்பட்டாடையை முன்னே கொய் சகமமைய வைத்து விரித்து உடுத்து, அந்த ஆடை அவிழாதபடி வெள்ளை யிற்றரவத்தாற் பிணித்தமை கூறப்படுகின்றது. ஆடுறுசிறை என்க. (3611)

7. மழைக்கு லத்தொடு வானுரு மேறெலாம் வாரி
அழைத்தெ டுத்தன வனையவா ளுடைமணி யார்த்து
முழைக்கி டந்தவல் லரியின் முழங்குவ போல்வ
தழைக்கு மின்னொலிப் பொன்மலர்ச் சதங்கையுஞ் சாத்தி.

மேகக்கூட்டத்தினிடத்து இருக்கின்ற சிறந்த பேரிடியிற்றோன்றும் மின்னல்களையெல்லாம் வரவழைத்து வாரியெடுத்தன போன்ற ஒளிகளை யுடைய மணிகள் பொருத்தப்பெற்று, குகையிற் கிடந்த வலிய சிங்கங்களின் தொகுதி முழங்குபவற்றைப் போல்வனவாய்த் தழைக்கின்ற (கம்பீரமான) இடியொலியைக் கொண்ட அழகிய மலரின் வடிவையுடைய சதங்கை யென்னும் அணியையும் (பாதங்களில்) அணிந்து.

மின்னல்கள் போன்றுபேரொளிவாய்ந்த அரதனங்களை இழைத்து மலர் களின் வடிவாக அமைந்த சதங்கையென்னும் அணியை முழையிலுள்ள சிங்கவினங்களின் கர்ச்சனை போன்று கம்பீரமான இன்னொலியுண்டாகப் பாதங்களில் அணிந்தமையை இதனாற் கூறினார். ஆர்த்துத்தழைக்கும் இடி யொலிச்சதங்கையென்க. மின்-இடி. இன்னொலியென எடுப்பாருமுளர். (3612)

8. உருமி டித்தபோ தரவுறு மறுக்கம்வா னுலகின்
இருநி லத்திடை யெவ்வுல கத்திடை யாரும்
புரித ரப்படும் பொலங்கழ லிலங்குறப் பூட்டிச்
சரியு டைச்சுடர் சாய்நலஞ் சார்வுறச் சாத்தி.

இடியிடித்தபோது அரவு அடைகின்ற கலக்கத்தை வானுலகத்திலும் பெரிய (இந்தப்) பூமியிலும் எவ்வுலகத்திலும் யாவரும் அடையுமாறு ஒலிக்கின்ற பொன்னாலியன்ற கழலை விளக்கமுண்டாகப் பூட்டிச் சரிந்த உடையில் சுடர் காய்தலினாலான அழகுண்டாகச் சாத்தி, --கழலின்சுடர் உடுத்த ஆடையில் வீசுதலால், 'பொலங்கழல்... சரியுடைச்சுடர்சாய் நலஞ் சார்வுறச்சாத்தி' என்றது. புரிதர-அடைய. (3613)

Koviloor Digital Library

9. நாலஞ் சாகிய கரங்க ளினனந்தலை யனந்தன்
ஆலஞ் சார்மிடற் றருங்கறை கிடந்தென இலங்கும்
கோலஞ் சார்நெடுங் கோதையும் புட்டிலுங் கட்டித்
தாலஞ் சார்ந்தமா சுணமெனக் கங்கணந் தழுவ.

(நீண்ட) நாக்குச்சேர்ந்த பாம்புபோலத்தோன்றுங் கங்கணத்தை(க் கைகள்) தழுவிநிற்கையில், -இருபதாகிய கைகளில் அகன்ற தலைகளுள்ள அனந்தனுடைய விஷஞ்சார்ந்த கழுத்தினின்று (போக்குதற்கு) அரிய கறை கிடந்தாற்போல விளங்குகின்ற வடிவமைந்த நெடிய முன்கைத்தோற்கட்டும் விரற்புட்டிலும் என்பவைகளைக் கட்டி, -விரற்புட்டிலும் முன்கைத் தோற கட்டும் கிடப்பது அனந்தன் கறை கிடப்பது போலும். தாலம்=தாலு: நாக்கு: அம்-சாரியை. நாக்கை நீட்டுதல் பாம்பிற்கு இயல்பாதலால், 'தாலஞ்சார்ந்த மாசுணம்' எனப்பட்டது. (3614)

10. கடல்க டைந்தமால் வகையினைச் சுற்றிய கயிற்றின்
அடல்க டந்ததோ ளலங்குபோர் வலயங்க ளிலங்க
உடல்க டைந்தநா ளொளியவ னுதிர்ந்தபொற் கதிரின்
சுடர்த யங்குறக் குண்டலஞ் செவியிடைத் தூக்கி.

கடலைக்கடைந்த பெரிய (மந்தர) மலையினைச் சுற்றிய (வாசுகியென்ற) கடைகயிறுபோல வலிமையைக்கடந்த (வலியோரையெல்லாம் வென்ற) தோளில் அசைகின்ற போர்வலயங்கள் விளங்குகையில், உடலை(த் துவஷ்டாவென்பவன் சாணையிலிட்டு)க் கடைச்சல்பிடித்த காலத்திற் சூரியன் உதிர்த்த பொன்கதிரின் சுடர் விளங்குமாறு குண்டலங்களைச் செவியிடையணிந்து.

இதனால், போர்வலயங்களைப் புயங்களிலணிந்தபின் செவிக்குக் குண்டலமும் அணிந்தமை கூறப்படுகின்றது. த்வஷ்டாவின்புத்திரியான ஸம்ஜ்ஞாதேவி தன் கணவனான சூரியனுடைய ஒளியைத் தாங்கமுடியாமல் தன் சாயையைத் தேவியாக நிருமித்துத் தந்தையின் வீட்டிற்குச் சென்றிட, பிறகு பலகாலஞ்சென்றபின் அவளது தந்தையின் வேண்டுகோட்கு ஏற்ப அச்சூரியன், தன் ஒளி குறையுமாறு சாணைபிடிக்க ஒருப்பட்டனனென்பது, புராணவரலாறு. (3615)

11. உதயக் குன்றத்தோ டொத்ததி னுலாவுறு கதிரின்
துதையுங் குங்குமத் தோளொடு தோளிடைத் தொடரப்
புதையி ருட்பகைக் குண்டல மனையவை பொலியச்
சிதையில் திங்களு மீனும்போன் முத்தினம் திகழ.

உதயபருவதத்திலே பொருந்தி அந்த மலையில் உலாவுறுகின்ற சூரிய கிரணம் போல நெருங்கிய குங்குமச்சேற்றை யணிந்த தோளுடனே (கூடி அத்) தோள்களினிடத்து நெருங்கிய இருட்குப் பகையான சூரியர் போன்ற

Koviloor Digital Library

அப்படிப்பட்ட குண்டலங்கள் தொடர்ச்சியுறப் பொலிகையில் குறைதலில் லாத சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும்போல் முத்துக்களின்கூட்டம் திகழவும்.

இதனால், கீழ்க்கவியிலே அணிந்ததாகக் கூறப்படும் குண்டலம் குங்குமச் சேறணிந்த தோள்களின்மீது படும்படி இருத்தலும், தோளையடுத்துக் கழுத்தில் முத்துவடம் அணிந்தமையுங் கூறப்பட்டன. (3616)

12. **வேலை வாய்வந்த வெய்யவ ரனைவரும் விடியுங்**
காலை யுற்றன ராமெனக் கதிர்க்குலங் காலும்
மாலை பத்தின்மேன் மதியமுன் னாளிடைப் பலவாய்
ஏல முற்றிய வனையமுத் தக்குடை இமைப்ப.

கடலினிடத்துச் சூரியரனைவரும் விடியுங்காலையில் வந்து பொருந் தினராமெனக் கிரணங்களைக் காலுகின்ற முடிவரிசைப் பத்தின்மேல் சந்திரன் முன்னாளினிற் பலவானவடிவம் பொருந்த முற்றியதற்கு ஒப்ப முத்துக்குடை விளங்கவும்.

இதனால், முடிமாலைகளும் அவற்றின்மீது வெண்குடையும் விளங்கு தல் வருணிக்கப்படுகின்றது. முடிமாலை-பத்துச் சிரசுகளிலுமணிந்த பத்தாக வுள்ள கிரீடத்தொகுதி. சந்திரன் ஒருவடிவாக இராமல் பலவடிவாக இருத்த லைக் கொள்ளுதலால், 'இப்போது வெண்குடை வடிவத்தைக் கொண் டதோ?' என்னுமாறு அந்த வெண்கொற்றக் குடை தோன்றிற்றென்க. இனி, பத்துச்சிரசின் மீது பத்துக்குடைகள் பிடிக்கப்படுகின்றன அவற்றின் வருணனை என்பாருமுளர். (3617)

13. **பகுத்த பல்வளக் குன்றினின் முழையன்ன பகுவாய்**
வகுத்த வான்கடைக் கடைதொறும் வளையெயிற் றீட்டம்
மிகுத்த நீலவான் மேகஞ்சூழ் விசும்பிடைத் தசும்பூடு
உகுத்த செக்கரிற் பிறைக்குல முளைத்தன வொக்க.

பகுத்துக் கூறப்படுகின்ற பல்வளங்களையுடைய குன்றிலே குகையை யொத்த பிளவுபட்டவாயிலே வகுக்கப்பெற்ற பெரிய கடைவாய் தோறும் வளைந்த பற்களின் கூட்டம், மிகுதியாகவுள்ள நீலநிறமுள்ள பெரிய மேகம் சூழ்ந்த ஆகாயத்தில் பாலிகைப்பாத்திரங்களை ஊடேயுகுத்தாற்போன்ற செவ்வானத்திலே (தானியமுளையென்னத்தக்க) பிறைக்குலம் முளைத்த வற்றை ஒத்திருக்கவும்.

கருநிறமுள்ள இராவணனது செந்நிறக் கடைவாயிலே வெண்ணிறக் கோரப்பற்கள் தோன்றுவதை வருணித்தவாறு: உருவகத்தைத் தன்னுட் கொண்ட தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. திட்டுத்திட்டான செக்கர் பாலிகையிடும் பாத்திரம் போலு மென்க. தசும்பு கோபுரவிமானத்து உச்சிச்சிகரமுமாம். (3618)

Koviloor Digital Library

14. ஒத்த தன்மையி னொளிர்வன தரளத்தி னொக்கத்
தத்து கின்றன வீரபட் டத்தொகை தயங்க
முத்த வோடையின் முரட்டிசை முழுமத யானை
பத்து நெற்றியுஞ் சுற்றிய பேரெழில் படைக்க.

ஏற்பட்டுள்ள தன்மையோடு விளங்குகின்றனவான முத்துக்களை யொப்ப ஒளிவீசுவனவான வீரபட்டத்தொகை விளங்குவதனால், முத்தினாலியன்ற நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய மாறுபடு் தன்மைகொண்ட நிரம்பிய மதத்தோடு கூடிய திக்கசங்களின் நெற்றி சூழ்ந்த பேரெழிலைப் பத்து நெற்றியும் படைக்கவும்.

இதனால், இராவணன் நெற்றியில் வீரபட்டம் கட்டியதைக் கூறுகின்றார். திக்கசங்களின் நெற்றியில் முத்துப்பட்ட மணிந்தாற் போல இராவணனுடைய பத்து நெற்றிகளில் வீரபட்டம் கட்டப்பெற்றுள்ளதென்க; உவமையணி. மதயானை நெற்றி சுற்றிய ஓடையின்பேரெழிலைப் பத்து நெற்றியும் படைக்க என்று, நெற்றி யென்பதைப் பதவுரையில் இருமுறைகூறிக்கொள்க. (3619)

15. புலவி மங்கையர் பூஞ்சிலம் பரற்றடி போக்கித்
தலைமை கண்ணினர்த் தாழ்கிலா மணிமுடித் தலங்கள்
உலக மொன்றினை விளக்குறுங் கதிரினை யோட்டி
அலகி லெவ்வுல கத்தினும் வயங்கிரு ளகற்ற.

புலத்தலைக்கொண்ட மங்கையரின் அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற அடியைத் தவிர்த்துத் தலைமையைக் கருதுகின்றவர்களை வணங்காத இரத்தினமிழைத்துச் செய்யப்பட்ட முடித்தலங்கள், உலகமொன்றை விளங்கச் செய்யும் சூரியனை(த் தன்னொளிக்கு முன்னே) புறங்கொடுத் தோடச் செய்து கணக்கில்லாத உலகினிடமெல்லாமும் விளங்குகின்ற இருளை யகற்றவும்.

இராவணன், புலவியைக்கொண்ட மகளிரின் அந்தப் புலவியைப்போக்க அவர்களை வணங்குவதன்றி 'நாம் தலைமையுடையோம்' என்று செருக்குகின்றவர்களை ஒருபோதும் வணங்காதவனென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். சூரியனும் தோற்குமாறு அதனினும் விஞ்ச இராவணன் கவித்த முடித்தலங்கள் கதிரை வெளியிடுகின்றன என்பது, இச்செய்யுளிற் பின்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். (3620)

16. நாக நானில நான்முக னாடென நயந்த
பாக மூன்றையும் வென்றுகொண் டமரர்முன் பணிந்த
வாகை மாலையு மருங்குற வரிவண்டொ டளவித்
தோகை யன்னவர் விழிதொடர் தும்பையுஞ் சூட்டி.

Koviloor Digital Library

சுவர்க்கலோகமும் பூலோகமும் பிரமலோகமும் என்று விரும்பிச் சொல்லப்படுகின்ற மூன்றுபகுதியையும் வென்று கைக்கொண்டதனால் தேவர்கள் முன்பு அணிந்த வெற்றிமாலையையும் (அதன்) பக்கத்திற் பொருந்த இரேகைகளையுடைய வண்டுகளோடு சேர்த்து மயிலையொத்த வர் விழிதொடரப்பெற்ற தும்பைமாலையையுஞ் சூட்டி.

மூவுலகையும் வென்றமைக்காகத் தேவர்கள் முன்பு சூட்டிய வாகை மாலையின் பக்கத்தில் தும்பைமாலையை இப்போது தான் போர்க்குச் செல்லுவதற்கு அறிகுறியாகச் சூடினன் இராவண னென்றவாறு. அத்தும்பை மாலையில் வண்டுகளும் மகளிரின் விழிகளும் மொய்க்கின்றன என்று கூறியது. உடனவிற்சியணியாம். (3621)

17. அகழி வேலையைக் காலத்தை யளக்கர்நுண் மணலை
நிகழு மீன்களை விஞ்சையை நினைப்பதே னின்ற
இகழ்வில் பூதங்க ளிறப்பினு மிறுதிசெல் லாத்தன்
புகழெ னச்சரந் தொலைவிலாத் தூணியும் பூட்டி.

(இலங்கைக்கு) அகழியாக அமைந்த கடலையும் காலத்தையும் கடலின் நுண்மணலையும் (அக்கடலிற்) பொருந்திய மீனையும் கல்வியையும் (அளவிடமுடியாமைக்கு உவமையாகச் சொல்லலாமா? என்று) நினைப்பது எதற்காக? நிலைத்து நின்ற இகழ்வில்லாத பூதங்கள் ஒழிந்தாலும் ஒழித லில்லாத தன்னுடைய புகழைப் போல அம்புகள் தொலைதலில்லாத அம்பறாத் தூணியையும் பூட்டி.

அளவிட முடியாமையில் பிரசித்த உவமையாகச் சொல்லப்படுகின்ற வேலை முதலியவற்றை இராவண சரத்துக்கு உவமையாகா என்பது பெறப்பட 'நினைப்பதென்' என்று மறுத்தது, எதிர்நிலையணியின்பாற் படும். நிகழும்மீன் என்றது-வானத்து நிகழும் மீனையும் கடலில் வாழும் மீனையும் காட்டவல்லது. (3622)

18. 'வருக' என்ன, இராவணனுக்குத் தேர்வருதல்

வருக தேரென வந்தது. வையமும் வானும்
உரக தேயமு மொருங்குட னேறினு முச்சிச்
சொருகு பூவன்ன சுமையது. துரகமின் றெனினும்
நிருதர் கோமக னினைந்துழிச் செல்வதோர் நினைப்பில்.

பூமியிலுள்ளாரும் வானுலகத்தாரும் நாகர்கள் வசிக்கின்ற பாதாள லோகத்தாரும் ஒருசேர ஏககாலத்தில் ஏறினாலும் உச்சியிற் செருகுகின்ற உச்சிப்பூ என்னும் அணியைப்போன்ற சுமையையுடையதும், குதிரை இல்லாவிட்டாலும், அரக்கர் தலைவனான இராவணன் நினைந்தவிடத்தில்

Koviloor Digital Library

நினைந்த அந்த ஓர்கணத்தே போகவல்லதுமாகிய தேரானது, (இராவணன்) 'வருக' என்ன, வந்திட்டது.

மூவுலகத்தாரும் தன்மீது ஏறினாலும் அவற்றாலான சுமை உச்சிப் பூவை யணிவதனால் எவ்வளவோ அவ்வளவேயாகத் தோன்றுமாறு பெருமை வாய்ந்தது அந்தத் தேரென்பது, முதல் மூன்றடிகளிற் கூறிய பொருள். (3623)

19-23. வந்த தேரின் வருணனை

ஆமி ரம்பரி யமுதொடு வந்தவு மருக்கன்
பாய்வ யப்பசுங் குதிரையின் வழியவும் படர்நீர்
வாய்ம டுக்குமா வடவையின் வயிற்றின்வன் காற்றின்
நாய கற்குவந் துதித்தவும் பூண்டது நலத்தின்.

(அந்தத் தேர்), -சில அமிருதத்தோடு தோன்றியனவும், சில சூரியனு டைய பாயுந்தன்மையுள்ள வலிய பச்சைக்குதிரையின் மரபில் தோன்றியன வும், சில பரவிய (கடலின்) நீரை (மிகாதபடி) வாயினால் உறிஞ்சுகின்ற சிறந்த வடவையின் வயிற்றிலே வலிய காற்றுக்குத் தலைவனான வாயு தேவனுக்குத் தோன்றியனவுமாகி இப்படியுள்ள ஆயிரங் குதிரைகளை அழகாகப் பூண்டது.

இதனால், அத்தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளைக் கூறினார். இராவணன் பொருட்டுவந்ததேர் ஆயிரம்பரிகளை இனிது பூண்டுள்ளது அப்பரிகள்-அமுதத்தோடு வந்தவை முதலியனவாமென்க. (3624)

20. பாரிற் செல்வது விசும்பிடைச் செல்வது பரந்த
நீரிற் செல்வது நெருப்பினுஞ் செல்வது நிமிர்ந்த
போரிற் செல்வது போய்நெடு முகட்டிடை விரிஞ்சன்
ஊரிற் செல்வதெவ் வுலகினுஞ் செல்வதோ ரிமைப்பின்.

(பின்னும் அத்தேர்), -பாரிலே செல்வதுபோலவே, வானத்திலும் செல்வது: பரந்த நீரிலே செல்வது: நெருப்பிலுஞ் செல்வது: மூண்டபோரிலே செல்வது: அண்டமுகட்டிலும் போய்ப் பிரமனுடைய ஊரிலுஞ் செல்வது: ஓரிமைப்பில் எவ்வுலகத்திலும் செல்வது.

இதனால், அந்தத் தேரினுடைய கமனத்தின் சிறப்புக் கூறினார். (3625)

21. எண்டி சைப்பெருங் களிற்றிடை மணியென இசைக்கும்
கண்டை யாயிர கோடியின் தொகையது கதிரேசன்
மண்டி லங்களை மேருவிற் குவித்தென வயங்கும்
அண்டம் விற்குநன் காசினாற் குயிற்றியது அடங்க.

Koviloor Digital Library

(பின்னும் அத்தேர்), -எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள பெரிய திக்கஜங்களின் மணிபோல ஒலிக்கின்ற கண்டை ஆயிரகோடி யென்னுந்தொகையினை யுடையது; சூரியனுடைய மண்டலங்களை மேருவிற் குவித்தாற்போல விளங்குகின்ற அண்டத்தை விலையாகக் கொள்ளுஞ் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதி முழுவதும் இழைக்கப்பெற்றது.

இதனால், அந்தத்தேர் பலமணிகள் கட்டப்பட்டு இரத்தினங்களிழைக்கப் பெற்று விளங்குந் தன்மை கூறப்படுகின்றது. ஓங்கிய தேரில் பல இரத் தினங்கள் அமைந்திருப்பது, மேருவிற் சூரிய மண்டலத்தைக் குவித்தாற் போலும். (3626)

22. முனைவர் வானவர் முதலின ரண்டத்து முதல்வர்
எனைவ ரீந்தவு மிகலினி லிட்டவு மியம்பா
வினையின் வெய்யன படைக்கலம் வேலையென் றிசைக்கும்
சுனையின் நுண்மணற் றொகையன சுமந்தது தொக்க.

(மற்றும் அத்தேர்), இவ்வுலகவுருண்டையுள் முத ன்மை பெற்றவரான முனிவரும் வானவரும் முதலியோரரான எப்படிப் பட்டவரும் (மிக்க பெருமை பெற்றவரும்) ஈந்தனவும், போரில் (தோற்றவர்) கொடுத்திட்டன வும், சொல்லமுடியாதவாறு போர்த்தொழிலிற் கொடுமையையுடையனவு மான படைக்கலங்கள் வேலையென்று சொல்லப்படுகின்ற நீர்ச்சுனையினுள் மணலின் தொகையையுடையன வாகித் திரண்டவற்றைச் சுமந்தது.

பலருந் தந்த படைக்கலங்களை மிகுதியாகக் கொண்டது, அந்தத் தேரென்றவாறு. தொக்க-பலவி...பாற்பெயர். கடல்மணற்றொகையன வாய்த் தொக்கவான படைக்கலங்களைச் சுமந்தது அந்தத் தேரென்க. (3627)

23. கண்ண னேமியுங் கண்ணுதல் கணிச்சியுங் கமலத்து
அண்ணல் குண்டிகைக் கலசமும் அழியினும் அழியாத்
திண்மை சான்றது தேவரு முணர்வருஞ் செய்கை
உண்மை யாமெனப் பெரியது வென்றியி னுறையுள்.

(மற்றும் அத்தேர்), திருமாலின் சக்கராயுதமும், கண்ணுதற் கடவுளான சிவபிரானது மழுப்படையும் தாமரையில் வசிக்கும் பெருமையிற் சிறந்த வனான பிரமதேவனுடைய குண்டிகையாகிய பாத்திரமும் அழிந்தாலும் அழியாத வலிமைமிக்கது; தேவரும் உணர்தற்கு அருமையான வேலைப் பாட்டுடனே வென்றிக்கு உறைவிடமாகி உண்மையைப்போற் பெரியது. (3628)

Koviloor Digital Library

24. இராவணன் தேரைப்பூசித்து யாத்திராதானஞ் செய்தல்

அனைய தேரினை யருச்சனை வரன்முறை ஆற்றி
இனைய ரென்பதோர் கணக்கிலா மறையவ ரெவர்க்கும்
வினையின் நன்னிதி முதலிய வளப்பரும் வெறுக்கை
நினைமி னீண்டதோர் பெருங்கொடை யருங்கட னேர்ந்தான்.

அப்படிப்பட்டதேரினை அருச்சனையை நூன்முறைப் படி செய்து, இத்தனைவரென்பதான ஒருகணக்கு இல்லாத பிராமணர் எவர்க்கும் செய்ய வேண்டியமுறைப்படி நல்லநிதி முதலிய அளக்க முடியாத செல்வத்தை நினைக்கவும் முடியாதபடி மிக்கதான ஒப்பற்ற அருமையான தானமாக(ப் பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிய கடமையைச் செய்தான்; -முன்னே கூறிய தானம் போர்க்குப் புறப்படுதற்காகச் செய்ததென்றும், இப்போது செய்யுந் தானம் தேரில் ஏறும்போது செய்வதென்றும் அறிக. எப்படியும் இன்றோடு போர் முடியுமென்று தானஞ்செய்தான் போலும். (3629)

25. இராவணன் தேரிலேறுதல்

ஏறி னான்தொழு திந்திரன் முதலிய விமையோர்
தேறி னார்களுந் தியங்கினார் மயங்கினார் திகைத்தார்.
வேறு தாஞ்செயும் வினையிலை மெய்யினைம் புலனும்
ஆறி னார்களு மஞ்சினா ருலகெலா மனுங்க.

(அத்தேரைத்) தொழுது (இராவணன் அதன்மீது) ஏறினான்; மனந்தேறின வர்களான இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அறிவுசோர்ந்து மயங்கினராய்ப் பிரமித்தார்கள்: வேறே தாம் செய்யக்கூடிய காரியம் இல்லாமையால், உடலி லுள்ள ஐம்புலன்களும் அடங்கப்பெற்ற முனிவர்களும் உலகமெல்லாம் வருந்த(த் தாம்) அஞ்சினார்.

இராட்சச சங்காரத்தின்பொருட்டே திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித் திருக்கின்றானென்று தெளிந்த தேவர்கள் முதலியோரும் அஞ்சி அறிவு சோர்ந்து மயங்கித் திக்பிரமை கொள்ளும்படியாயிற்று. அவ்விராவணன் அந்தத் தெய்வத்தேரிலேறியபோது என்றபடி. (3630)

26. இராவணனுடைய சபதம்

மன்ற லங்குழற் சனகிதன் மலர்க்கையான் வயிறு
கொன்ற லந்தலைக் கொடுநெடுத் துயரிடைக் குளித்தல்
அன்றி தென்றிடின் மயன்மக ளத்தொழி லுறுதல்
இன்றி ரண்டினொன் றாக்குவன் தலைப்படி னென்றான்.

'(யான்) போர்செய்யத் தொடங்கின் (போர்செய்யத் தொடங்குவ தனால்), நறுமணம் பொருந்திய அழகிய கூந்தலையுடைய சானகி

Koviloor Digital Library

தன்னுடைய மலர் போன்ற கையினால் வயிற்றை வருத்தி(த் தான்) அலைச்சலைக்கொண்டு நெடியதுன்பக்கடலிலிடையே மூழ்குதல், இது நிகழாதாயின் மயனுடைய புத்திரியான மந்தோதரி அத்தொழிலையடைதல், இவ்விரண்டிலொன்றை இன்றைக்கு ஆக்குவேன்' என்று கூறினான், (இராவணன்). (3631)

27. இராவணனுடைய தோற்றம்

பலக ளம்தலை மௌலியோ டிலங்கலில் பஃறோள்
அலக ளந்தறி யாநெடும் படைகளோ டலங்க
விலக ளந்தரு கடற்கரை விசும்பொடு வியப்ப
உலக ளந்தவன் வளர்ந்தன னாமென உயர்ந்தான்.

பலகழுத்துக்களின்மீது தலைகள் கிரீடங்களோடு விளங்குகையில் பல (இருபது) கைகள் அளவினால் அளக்கமுடியாத (மிகப்பல) நெடிய படைகளோடு அசையாநிற்க, -விலகியுள்ள உப்பளத்தைத் தருகின்ற கடலினாற் சூழப்பட்ட பூமியுடனே விசும்பிலுள்ளவர்வியப்ப, உலகளந்தவன் வளர்ந்தனனென்னும்படி வளர்ந்தான். -தோள்-கை. (3632)

28. இராவணன் தோள் தட்டி யாரவாரித்தல்

விசும்பு விண்டிரு கூறுறக் கற்குலம் வெடிப்பப்
பசும்புண் விண்டெனப் புவிபடப் பகலவன் பசும்பொன்
தசும்பி னின்றிடை திரிந்திட மதிதகை யமிழ்தின்
அசும்பு சிந்திநொந் துலைவுறத் தோள்புடைத் தார்த்தான்.

வானம் விண்டு இரண்டு பகுதியாகவும், சூரியன் பசும்பொற்குடம் போன்றிருந்து தன்னிருப்பிடத்தினின்று திரிந்திடவும், சந்திரன் (தன்)) குணமாகிய அமிருதத்துளியைச் சிந்திநொந்து வருந்தவும் (தன்) தோளைப் புடைத்து ஆரவாரித்தான், (இராவணன்); -தோள்புடைத்த அதிர்ச்சியால் வானம், விள்ளுதல் முதலியன நிகழ்ந்தனவென்றார்: தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. அசும்பு-சிறுதிவலை. (3633)

29. இராவணன் தன் வில்நாணியைத் தெறித்தல்

நணித்து வெஞ்சம மென்பதோ ருவகையி னலத்தால்
திணித்த டங்கிரி வெடித்துகச் சிலையை நாண் தெறித்தான்
மணிக்கொ டுங்குழை வானவர் தானவர் மகளிர்
துணிக்க மெய்தினர் மங்கல நாண்களைத் தொட்டார்.

'கொடியபோர் சமீபித்தது' என்பதைப் பற்றிய ஒப்பற்ற உவகையின் நன்மையினால் வலிய பெரிய கிரி வெடித்துகச் சிலைநாணைத் தெறித்தான்:

Koviloor Digital Library

வளைந்த மணிக்குழைகளையணிந்த வானவர் தானவர் என்ற இவர்களுடைய மகளிர் (மனத்தில்) அச்சங்கொண்டவராய்(த் தமது) மங்கலநாண்களைத் தொடலாயினர்.

'தமது மாங்கலியசூத்திரத்திற்குக் கேடு வந்திட்டதோ?' என்று அவற்றைத் தானவ வானவமகளிர் தொட்டனரென்க. எதைப்பற்றி அச்சமுண்டாகின்றதோ, அதனைத் தொட்டுப்பார்த்தல், இயல்பு. (3634)

30. இராவணனது தோற்றம்

சுரிக்கு மண்டலம் தூங்கு நீர்ச் சுரிப்புற வீங்க
இரைக்கும் பல்லுயி ரியாவையு நடுக்கமுற் றிரியப்
பரித்தி லன்புவி படர்சுடர் மணித்தலை பலவும்
விரித்தெ ழுந்தன னனந்தன்மீ தென்பதோர் மெய்யான்.

சூரியமண்டல சந்திரமண்டலங்கள் சுழன்று தோன்றுவதற்கு இடனான மிக்க நீரையுடைய கடலிலே சுழற்சிபொருந்துமாறு (அக்கடலின் நீர்) பொங்கவும், (ஏதேனும் ஆபத்து நேரின்) ஆரவாரிக்குந் தன்மையுள்ள பல உயிர்களெல்லாமும் நடுக்கமுற்று நிலைகுலையவும், 'அநந்தனானவன் புவியைப் பரிக்காதவனாய்ச் சுடரைக்கொண்ட மணிகளையுடைய (தன்) பலதலைகளையும் மேலே விரித்தெழுந்தானோ?' என்னுமாறு தோன்றுகின்ற ஒப்பற்ற உடலையுடையனானான், (அந்த இராவணன்).

வளர்ந்து தோன்றியவனான அந்த இராவணன், 'இவ்வுலக பாரத்தைத் தாங்குகின்ற அநந்தனென்ற ஆதிசேஷனே மணித்தலைபலவும் விரித்தெழுந்தானோ?' என்னுமாறு தன்னுடலால் தோன்றினனென்க: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. தூங்குநீர்-அன்மொழி. (3635)

31. இராவணன் போர்க்களத்துத் தோன்றுதல்

தோன்றி னான்வந்து சுரர்களோ டசுரரே தொடங்கி
மூன்று நாட்டினு முள்ளவ ரியாவரு முடிய
ஊன்றி னான்செரு வென்றுயி ருமிழ்தர வுதிரம்
கான்று நாட்டங்கள் வடவனற்கு இருமடி கனல.

சுரர்களுடனே அசுரர் தொடங்கி மூவுலகத்திலுமுள்ளவர் 'யாவரும் முடிய (இராவணன்) போரில் ஊற்றங்கொண்டான்' என்ற காரணத்தினால் இரத்தத்தைக்கக்கி உயிர்சிந்தவும், (தன்) கண்கள் வடவைத்தீயினும் இருமடங்கு ஜ்வலிக்கவும், (போர்க்களத்தில் அவ்விராவணன்) வந்து தோன்றினான்; -நாட்டங்கள் வடவனற்கு இருமடிகனல என்பதற்கு -இராவணன் கண்கள் வடவைத்தீயினும் இருமடங்கு உக்கிரமாகச் சொலிக்க எனவும், உயிருமிழ் தர உதிரங்கான்று என்பதற்கு உயிரைக்கக்குவார்போல உதிரத்தைக் கக்க வந்து தோன்றினான் எனவும் பொருள் கூறுவர். (3636)

Koviloor Digital Library

32. அப்போது தோன்றிய நிலைமாறுபாட்டைச் சுக்கிரீவன் முதலியோர் காணுதல்

உலகிற் றோன்றிய மறுக்கமு மிமைப்பில ருலைவும்
மலையும் வானமும் வையமு மறுகுறு மறுக்கும்
அலைகொள் வேலைக ளஞ்சின சலிக்கின்ற வயர்வும்
தலைவ னேமுதல் தண்டலி லோரெலாங் கண்டார்.

உலகிலேதோன்றிய கலக்கமும், தேவர்களின் வருத்தமும், மலைகளும் வானமும் பூமியும் ஆகிய இவைகள் சுழல்கின்ற சுழற்சியும், அலைகளைக் கொண்ட கடல்கள் அஞ்சினவாய்ச் சலிக்கின்ற தளர்நிலையும், சுக்கிரீவன் முதலிய தடுக்கப்படாத வலிமையை யுடையவர் யாவரும் கண்டனர்; -மறுக்கு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (3637)

33. அந்நிலைவேறுபாட்டைக் கண்டு சுக்கிரீவன் முதலியோர் துணுக்குற்றெழுதல்

பீறிற்றா மண்ட மென்பதோ ராகுலம் பிறக்க
வேறிட் டோர்பெருங் கம்பலை பம்பிமேல் வீங்க
மாறிப் பல்பொருள் வகுக்குறுங் காலத்துள் மறுக்கம்
ஏறிற் றுற்றுள தென்னைகொ லோவென வெழுந்தார்.

'இவ்வண்டமானது பீறப்பெற்றதோ?' என்று கருதுமாறு ஆன ஒரு தடுமாற்றநிலை தோன்றவும், (இதுவரையிற் கண்ட நிலைமையினின்று) வேறுபட்ட ஒரு பேரொலி நெருங்கி மேல் மிகவும், அழிந்திட்டதனாற் பலபொருள்களையும் படைத்தற்கு உற்றகாலத்திலே தோன்றுங் கலக்கம் (இப்போது) மிகுதியானதாகத் தோன்றியுள்ளது: (இது) என்னை கொலோ?' என்று (சுக்கிரீவன் முதலியோர்) எழலானார்கள்; -மாறுதல்-நிலைமாறுதல். எனவே, அழிதலாயிற்று. (3638)

34. இராவணன் தேர்மீதேறித் தன்சேனையோடு வருகின்றா னென்பதைச் சுக்கிரீவன் முதலியோர் அறிதல்

கடல்க ளியாவையுங் கன்மலைக் குலங்களுங் காரும்
திடல் கொண் மேருவும் விசும்பிடைச் செல்வன சிவண
அடல்கொள் சேனையு மரக்கனுந் தேரும் வந்தார்க்கும்
கடல்கொள் பேரொலிக் கம்பலை யென்பதும் கண்டார்.

கடல்களெல்லாமும் கல்மயமான மலைத்தொகுதிகளும் மேகமும் மிக்கமேடான நிலையைக்கொண்ட மேருவும் வானத்தில் செல்வனவற்றை ஒத்திருக்க, வலிமையைக்கொண்ட (இராக்கத) சேனையும் இராவணனும்

Koviloor Digital Library

(அவன்) தேரும் வந்து-ஒலிக்கின்ற கடல்களின் பேரொலியையொத்த ஆரவாரம் (இது) என்பதையும் அறிந்தார்.

இராவணன் அரக்கச்சேனை இவற்றிற்குக் கடல்கள் மலைக்குலங்கள் கார் என்ற இவையும் அவன்தேருக்கு மேருவும் உவமை. சப்தத்தைக் குணமாகக் கொண்ட வான்வழியே பேரொலி வருவதனால், அங்ஙனம் வந்த சேனை முதலியவற்றின் ஒலி, கடலின் பேரொலியை யொத்திருந்ததென வருணித்தார். வந்து-சொல் விழுக்காடு. முறையே நான்கடியிலுமுள்ள கடல் திடல் அடல் கடல் என்பன, லகரரகரப்போலிபெற்ற பாடமும் உண்டு. (3639)

35. இராவணன் வருகையை விபீடண்ன் ஸ்ரீராமனுக்குக் கூறுதல்

எழுந்து வந்தன னிராவண னிராக்கதத் தானைக்
கொழுந்து முந்திய துற்றது கொற்றவ குலுங்குற்று
அழுந்து கின்றது நம்பலம் அமரரு மஞ்சி
விழுந்து சிந்தின ரென்றனன் விபீடணன் விரைவான்.

'வெற்றியோனே! இராவணன் (தன்சேனையோடு) புறப்பட்டுவந்தான்: இராக்கதருடைய சேனையின் முன்னணிமுந்தி வந்திட்டது; (அதுகண்டு) நம்சேனை நடுங்கி (அச்சத்தில்) மூழ்குகின்றது: தேவர்களும் அஞ்சிக் கீழ் விழுந்து சிதறினார்கள்' என்று விபீடணன் விரைபவனாய் (ஸ்ரீராமனிடம்) கூறினான். (3640)

இராவணன் தேரேறுபடலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

35. இராமன் தேரேறு படலம்

ஸ்ரீராமன் இராவணனுடன் போர்புரியுமாறு இந்திரனனுப்பிய தேரின் மீது ஏறியதைத் தெரிவிக்கும் படலம் என்பது பொருள்.

விபீடணாழ்வான் இராவணனதுவருகையைத் தெரிவிக்கவும், வானர சேனை கைகுவித்து வாய்குழறி அபயம்வேண்டுங் கூச்சல் மிக, ஸ்ரீராமன் எழுந்து போர்க்கோலங் கொள்ளா நிற்கையில், சிவபெருமான் தேவர்களை நோக்கி 'இன்றோடு போர்முடிகின்றது. இராவணன் ஒழிவான். இராமனுக்குத் தேரனுப்புக' என்ன, தேவர்களும் 'இது செய்தற்கு உரியது' என்ன, இந்திரனும் உடன்பட்டு மாதலியைத் தேர்கொணருமாறு கட்டளை யிட், அவன் கொணர்ந்தனன்: அப்போது தேவர்கள் இரதத்திற்கு உரிய தேவதையை ஏத்தி 'ஸ்ரீராமனுக்கு வெற்றி தருக' என்று சொல்லி மலர்மாரி தூவியனுப்ப, மாதலி அத்தேரையோட்டிக் கொண்டுபோய் இராமன் முன் நிறுத்தினான்: ஸ்ரீராமன் அந்தத்தேரையும் தேரோட்டியையும்பற்றி வினவ, மாதலி, தன்னை இன்னானென்று தெரிவித்து, அத்தேரைத் தான் இந்திரன் கட்டளையாற் கொணர்ந்தமையைத் தெரிவித்தானாக, ஸ்ரீராமன் அத் தேரைப்பற்றி மற்றும் ஐயுற, அத்தேர்க்குதிரைகள் ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஐயத்தைத் தம் வேதக்குரலாற் போக்கவும், மீண்டும் ஸ்ரீராமன் அநுமானை யும் இலக்குமனனையும் வினவிக் கருத்துத்தெரிந்து அத்தேரிலேறியமை இதிற் கூறப்படுகின்றது. இராமன்றிருத்தேரேறுபடலம் என்று சிலபிரதி யிலும், இராகவன்றிருத்தேரேறுபடலம் என்று சில பிரதியிலும் இந்தப் படலத்திற்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

1. ஸ்ரீராமன் போர்க்கு எழுதல்

தொழுங்கையொடு வாய்குழறி மெய்ம்முறை துளங்கி
விழுந்துகவி சேனையிடு பூசன்மிக விண்ணோர்
அழுந்துபடு பாலமளி யஞ்சலென வந்தான்
எழுந்தபடி யேகடி தெழுந்தன னிராமன்.

கூப்பியகையுடனே வாய்குழறி உடம்பின் நிலையை சலித்துக் கீழ் விழுந்து கவிசேனை செய்கின்ற பேராரவாரம் மிகவே, ஸ்ரீராமன், -துன்பத்தி லழுந்திய அந்த நாளில் 'பயப்படாதீர்கள்' என்று அபயமளித்துத் தேவர்க

Koviloor Digital Library

ளுக்காகப் பாற்கடலில் (ஆதிசேஷ) சயனத்திலே (யோகநித்திரையினின்று) எழுந்த தன்மையொப்பக் கடிதெழுந்தனன்.

பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் இராவணாதியரால் துன்புற்ற தேவர்கள் கூக்குரலிட்டனராக. அதனைச் செவியேற்று அவர்களின் துயரை யொழிக்கத் திருமால் தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றுவதற்கு எழுந்ததுபோலவே, தேவாமிசமான வானரரின் பூசலைக்கேட்டு அவர்கள் துயர்தீர இராவணவதஞ் செய்யும்படி ஸ்ரீராமன் எழுந்தனனென்க. வானரர் கைகுவித்து வாய்குழச்செய்த பூசல்-தம்மைக் காக்கவேண்டுமென்பது கருதி. (3641)

2-4. ஸ்ரீராமன் போர்க்கோலம் கொள்ளுதல்

கடக்களி றெனத்தகைய கண்ணனொரு காலன்
விடக்கயி றெனப்பிறழும் வாள்வலன் விசித்தான்
மடக்கொடி துயர்க்குநெடு வானினுறை வோர்தம்
இடர்க்கட லினுக்குமுடி வின்றென விசைத்தான்.

மதநீர்ப் பெருக்கையுடைய ஆண்யானையென்று சொல்லத்தக்க தன்மை யையுடைய ஸ்ரீராமன், ஒப்பற்ற யமனுடைய விஷமுள்ள பாசாயுதம் போல் விளங்குகின்ற வாட்படையை வலப்புறத்திற் கட்டினனாகி, 'மடப்பத்தை யுடைய கொடி போன்றவளான சீதையின் துயரத்திற்கும் நெடியவானத்தில் வாழ்பவரான தேவர்களுடைய துயர்க்கடலுக்கும் முடிவு காலம் இன்றாகும்' என்று கூறினான்.

இன்றைத்தினம் இராவணன் ஒழிந்திடுவா னென்றபடி. (3642)

3. தன்னக வசத் துருவு தங்வொரு தன்னின்
பின்னக வசந்தபொரு ளில்லைபெரி யோனை
மன்னக வசத்துற வரித்தெனல மாதோ
இன்னக வசத்தையுமொ ரீசனென லாமால்.

பெரியோனாகிய அவ்விராமனை நிலைபெறக் கவ்வச் சத்துப் பொருந்த (வலிமைபொருந்த)(க் கவசம்) வரிந்தது என்று சொல்லத் துணியோம்; (ஏனெனில்), தன் நெஞ்சின் வசமாக (ஸங்கல்பப்படி) சரீரமுள்ள எல்லாப் பொருளுந்தங்க, தன்னினும் வேறாக (அக்கடவுளால்) வலிமைபெறாத ஒருபொருளில்லை: (ஸ்ரீராமனைத் தன்னிடத்துக் கொண்டமையால்) இந்தக் கவசத்தையும் ஒப்பற்ற அந்தக் கடவுளேயென்னலாம்.

கடவுள் எல்லாப்பொருளிலுந் தங்கி அவ்வப் பொருட்குச் சத்தியைத் தருகின்றானென்பதும், அவனிலும் வேறாகி அவனால் வலிவு பெறாத ஒரு பொருளுமில்லை யென்பதும் நூற்கொள்கையாதலால், அப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குக் கவசமென்று ஒன்று உடலிற்பதிந்து ரட்சையாக நிற்கக் கட்டப்

Koviloor Digital Library

பட்டது என்று சொல்வது பொருந்துவதாகாது: இக்காலத்து ஸ்ரீராமபிரானைத் தன்னுட்கொண்டமையால் அந்தக் கவசத்தையும் ஒரு கடவுள்போலப் பாராட்டுதலாகிய இவ்வளவே நம்மாற் செய்யத்தக்கதென்பதாம். இரண்டா மடியில், பின்னகம்-வேறுபட்டது: அசத்தம்=அசக்தம். மூன்றாம் அடியில், கவ= கவ்வ. செய்யுளின்பத்தின் பொருட்டு: 'மன்ன கவ' என்பதும், 'கவ சத்து' என்பதும் இயல்பாயின. (3643)

4. புட்டிலொடு கோதைகள் புழுங்கியெரி கூற்றின்
அட்டிலென லாயமல ரங்கையி னடக்கிக்
கட்டியுல கிற்பொரு ளெனக்கரையில் வாளி
வட்டில்புறம் வைத்தவை பொருந்திட வரிந்தான்.

மனம் வேர்த்துக் கொதிக்கின்ற யமனுடைய அட்டிலென்று சொல்லத் தக்கதான விரற்புட்டிலுடனே கையுறையையும் மலர்போன்ற (தன்) அழகிய கையிலே யடங்கச்செய்து கட்டி, உலகிலுள்ள பண்டங்கள் போலக் கரை யில்லாதனவான வாளிகளைக் கொண்ட தூணிகளை முதுகிலே வைத்து அவை பொருந்தக் கட்டினான்.

வட்டில்-அம்பறாத்தூணி. இருபுறத்தும் இரண்டு அம்பறாத் தூணிகள் கட்டினமையால், 'அவை' என்றது. (3644)

இங்குச் சிலபிரதிகளில் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது வருமாறு:

இத்தகைய னாகியகல் செய்தவினை யின்னே
கொத்துமுடி கொய்வனென நின்றெதிர் குறிப்பத்
தத்தமுறு வற்செய றவிர்ந்ததென வானிற்
சித்தர்கண் முனித்தலைவர் சிந்தைமகிழ்வுற்றார்.

5. சிவபெருமான் ஸ்ரீராமனுக்குத் தேரனுப்புமாறு தேவர்களிடம் கூறுதல்

மூண்டசெரு வின்றளவின் முற்று மினிவெற்றி
ஆண்டகைய துண்மைஇனி யச்சமகல் வுற்றீர்
பூண்டமணி யாழிவய மாநிமிர் பொலந்தேர்
ஈண்டவிடு வீர்அமரர் என்றுஅர னிசைத்தான்.

'தேவர்களே! இப்போது மூண்டுள்ள போர் இன்றளவில் முற்றுப்பெறும்: இனி, வெற்றியானது ஆண்மைக்குணமுடைய இராமனுடையதே: (இது), உண்மை: இனி அச்சம் நீங்கினவராய், சக்கரங்களையுடையதும் வெற்றி பொருந்திய குதிரைகள் நிமிர்ந்து செல்லப்பெற்றதுமான மணிபூண்ட பொன்மயமான தேரை (ஸ்ரீராமனுக்கு அமரிலே) நெருங்கவிடுவீர்' என்று சிவபெருமான் (தேவர்களை நோக்கிக்) கூறினான்.

Koviloor Digital Library

தேவர்கள்-போர்காணுமாறு வானத்துவந்தவர்கள். இராவண பயத்தை விட்டு ஸ்ரீராமனுக்குத் தேரனுப்புமாறு உருத்திரமூர்த்தி கூறினானென்க. (3645)

6. தேவேந்திரன் ஸ்ரீராமனுக்கு உதவக்கருதித் தேரைக் கொணருமாறு மாதலிக்குச் சொல்லுதல்

தேவரது கேட்டிது செயற்குரிய தென்றார்
ஏவல்புரி யிந்திரனும் அற்றென விசைந்தான்
மூவுலகு முந்து மொர் கணத்தின் மிசை முற்றிக்
கோவில்புரி கேன்பொருவில் தேர் கொணர்தி யென்றான்.

தேவர்கள் அந்த உருத்திரமூர்த்தியின் வார்த்தையைக் கேட்டு 'இது செய்தற்கு உரியது' என்று (இந்திரனிடம்) கூறினர்; ஏவல்புரிகின்ற இந்திரனும் 'அப்படியே' என்று கூறினவனாய், 'மூவுலகும் முந்துந்தன்மையுள்ள ஒப்பற்ற தேரை ஒருகணத்திற்குள் (ஸ்ரீராமனுக்குக்) கோவிலாகச்செய்வேன்: அலங்கரித்துக் கொணர்தி' என்று (மாதலியை நோக்கிக்) கூறினான்; -கோவில்-கோ+இல்; யாவருக்குந் தலைவனான கடவுள் தங்குமிடம்: தன் தேரை ஸ்ரீராமனுக்கு இயங்கும் கோவிலாக்குவேனென்றனன் இந்திரனென்க. (3646)

7. மாதலி, தேர் கொணர்தல்

மாதலி கொணர்ந்தனன் மகோததி வளாவும்
பூதல மெழுந்துபடர் தன்மைய பொலந்தேர்
ஈதமைதி மண்டலமு மேனையுள துந்தன்
பாதமென நின்றது படிந்தது விசும்பில்.

கடல்சூழ்ந்துள்ளதாகி (அசைதலில்லாத) பூதலமே யெழுந்து படர்ந்தாற் போன்ற தன்மையுடைய பொற்றேரை மாதலி கொணர்ந்தான்: அமைதலையுடைய (இந்தச்) சந்திர மண்டலமும் மற்றுமுள்ளதும் தன்னுடைய அடிப்பகுதி என்று சொல்லுமாறு நின்றதான அத்தேர், வானத்திற்படிந்தது;

மண்டலம்-சூரியசந்திரமண்டலம் முதலியன. (3647)

8-14. வந்த தேரின் வருணனை

குலக்கிரிக ளேழின்வலி கொண்டுயர் கொடிஞ்சும்
அலைக்குமுயர் பாரின்வலி யாழியினி னச்சும்
கலக்கற வகுத்தது கதத்தரவ மெட்டும்
வலக்கயிறு கட்டியது முட்டியது வானை.

Koviloor Digital Library

(அந்தத்தேர்),-குலமலைகள் ஏழின் வலிமையைக் கொண்டு சிறந்த கொடிஞ்சும், அலைமோதுகின்ற சிறந்த பாரின் வலியுள்ள சக்கரத்துடனே அச்சும், கலக்கமில்லாமல் (உறுதியாக) அமைக்கப்பெற்றது; சீற்றமுள்ள அஷ்டமகாநாகங்களையும் வலிமையுள்ள கயிறாகக் கொண்டு கட்டப்பெற்றது; வானை முட்டியது (மிகவோங்கியுள்ளது) சிலபிரதியில் 'இலக்கணம் வகுத்ததனுகத்தரவமெட்டின்' என்று மூன்றாமடி காண்கிறது. (3648)

9. ஆண்டினொடு நாளிருது திங்களிவை யென்று
மீண்டனவு மேலனவும் வீட்டிவிசி தட்டின்
பூண்டுளது தாரகை மணிப் பொருவில் கோவை
நீண்டபுனை தாரினது நின்றுளது குன்றின்.

(அத்தேர்),-வருஷத்துடனே இருதுவும் மாதமும் நாளும் ஆகிய இவை என்று சொல்லப்பட்டு மீண்டனவும் இனி மேல் வருவனவும் என்ற இவற்றையடக்கி உறுதியாகவமைத்த தட்டிலே பூண்டுளது: தாரகையெனப் படுகின்ற இரத்தினங்களின் ஒப்பற்ற கோவையினாலாகிய நீண்ட அலங்கரிக்கின்ற மாலையை யுடையது: மலைபோல நிற்பது.

மீண்டன-கழிந்தன: மேலன-எதிர்காலத்துவருவன: இவ்விரண்டையும் கூறவே, இப்போது இருப்பனவும் அடங்கும். ஆண்டு முதலியன, அவற்றிற்குரிய தேவதைகளையாம். தேவதாமயம் அத்தேரென்க. ஆண்டு முதலியவற்றை ஒப்புமையாகவுடைய தட்டுக்களையுடையது என்று முதலிரண்டடிகட்கு ஒரு சாரார் பொருள் கூறினர். (3649)

10. மாதிர மனைத்தையு மணிச்சுவர்க ளாகக்
கோதற வகுத்தது மழைக்குழுவை யெல்லாம்
மீதுறு பதாகையென வீசியது மெய்ம்மைப்
பூதமவை ஐந்தின்வலி யிற்பொலிவ தம்மா.

(அத்தேர்), -திக்குக்கள் எல்லாவற்றையும் அழகிய சுவர்களாகக் குற்றமற வகுத்தது; மேகத்தின் கூட்டத்தையெல்லாம் மேலே பொருந்திய கொடியாகப் பறக்கப்பெறுவது: அழியாத பஞ்சபூதங்களின் வலிமை கொண்டு பொலிவது:-அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். (3650)

11. மரத்தொடு மருந்துலகில் யாவுமுள வாரித்
தரத்தொடு தொடுத்தகொடி தங்கியது சங்கக்
கரத்தொடு தொடுத்தகடன் மீதுநிமிர் காலத்து
உரத்தொடு கடுத்தகத ழோதைஅத னோதை.

(அத்தேர்), -மரத்துடனே பூண்டு ஆகிய உலகிலுள்ள எல்லா ஓரறிவுயிர்களையும் வாரிச் சிறப்பாகத் தொடுத்த கொடியையுடையது: தொகுதியான அலையோடு பொருந்திய சமுத்திரம் மேலேபொங்கிவருகின்ற (ஊழிக்)

Koviloor Digital Library

காலத்து வலிமையோடு விரைந்து தோன்றுகின்ற உக்கிரமான ஓதை, அந்தத் தேரினின்று தோன்றுகின்ற ஓதை.

யுகாந்தகாலத்திற் கடல் பொங்கியழிக்கும்போது உண்டாகும் ஓசை போன்ற பேரோசை, அந்தத்தேரினின்று தோன்றுமென்க. கதழ்தல் உக்கிர மாதல். (3651)

12. பண்டரித னுந்திஅயன் வந்தபழ முந்தைப்
புண்டரிக மொட்டனைய மொட்டினது பூதம்
உண்டன வயிற்றிடை யொடுக்கி யுறைகின்ற
அண்டசன் மணிச்சயன மொப்ப தகலத்தின்.

அத்தேர், -முன்பு திருமாலினுடைய நாபியில் பிரமன் வருதற்குக் காரண மான மிகப்பழமையான தாமரைமொட்டை யொத்த மொட்டையுடையது: உயிர்களாகிய உண்டவற்றையெல்லாம் வயிற்றில் ஒடுக்கி வாழ்கின்ற லோககர்த்தாவாகிய திருமாலின் அழகிய சயனமாகிய ஆதிசேஷனை அகலத்தில் ஒத்திருப்பது; -அண்டசமணிச்சயனம் என்ற பாடத்திற்கு, அண்டசம் முட்டையிற் பிறந்ததான, மணிச்சயனம் என்க. (3652)

13. வேதமொரு நாலுநிறை வேள்விகளும் வெவ்வேறு
ஓதமவை யேழுமலை யேழுமுல கேழும்
பூதமவை ஐந்துமெரி மூன்றுநனி பொய்தீர்
மாதவமு மாவுதியு மைம்புலனு மற்றும்

14. அருங்கரண மைந்துசுட ரைந்து திசைநாலும்
ஒருங்கரண மூன்றுமுழல் வாயுவொரு பத்தும்
பெரும்பகலு நீளிரவு மென்றிவை பிணிக்கும்
பொரும்பரிக ளாகநனி பூண்டது பொலந்தேர்.

(அந்த) அழகியதேர், -(13) ஒருநான்கு வேதங்களும் நிறைந்த வேள்வி களும் வெவ்வேறான ஏழுசமுத்திரங்களும் ஏழுமலைகளும் உலகேழும் ஐந்து பூதங்களும் மூன்று அக்கினிகளும் மிகவும் பொய்ம்மை தீர்ந்த மாதவமும் ஆவுதியும் ஐம்புலனும், மற்றும் (14) அருமையான ஐந்து இந்திரியங்களும் பஞ்சாக்கினிகளும் நான்குதிசைகளும் ஒருசேரவமைந்த மூன்று மதிலும் சஞ்சரிக்கின்ற தசவாயுக்களும் பெரும்பகலும் நீண்ட இரவும் என்ற இவற்றையெல்லாம் (தேரிற்) பூட்டுகின்ற பொரும்பரிகளாக மிகவும் பூண்டது.

அழிந்திடாமலிருத்தல் மிக்க வலிமை அளவிடமுடியாமல் ஓங்கி யிருத்தல் சலிப்பில்லாமல் வேகமாகச் சஞ்சரித்தல் முதலிய தன்மைகளால் அத்தேரிற் பிணித்துள்ள பரிகட்கு வேதம் முதலியன உவமையாகுமென்பது குறித்து, வேதம் முதலியவற்றைப் பரிகளாகப் பூண்டது அத்தேர் என்றார்.

Koviloor Digital Library

அக்கினி மூன்று-காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தட்சிணாக்கினி யென்பன. பஞ்சாக்கினிகள்-நான்கு திசையில் நான்கு அக்கினியும் மேலே சூரியனும் என்பவை. மும்மதில்-பொன் வெள்ளி இரும்பு என்ற இவற்றாலானவை. தசவாயுக்கள் - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் என்பன. (3653, 3654)

15. தேவர்கள் அத்தேரை வேண்டுதல்

வந்ததனை வானவர் வணங்கி வலியோய்நீ
எந்தைதர வந்தனை யெமக்குதவு கிற்பாய்
தந்தருள்வை வென்றியென நின்று தகைமென்பூச்
சிந்தினர்கள் மாதலி கடாவிநனி சென்றான்.

வந்த அத்தேரைத் தேவர்கள் வணங்கி, 'வலிமையுடையோனே! நீ எமது தலைவனாகிய இந்திரனது கட்டளையால் வந்துள்ளாய். (ஆகவே), எமக்கு உதவுவாய்: (ஸ்ரீராமபிரானுக்கு) வெற்றியைத் தந்து எங்கட்கு அருள் புரிவாய்' என்று (எதிரே) நின்று, அழகிய மெல்லியபூவைச் சிந்தினார்கள்; மாதலி தேரைத் தூண்டி நன்கு விரைந்து சென்றான்.

தெய்வத்தன்மையுள்ள தேராதலால், தேவர்கள் அதன் அதிதேவதையை நோக்கி இங்ஙன்வேண்டினார். இச்செய்யுள் 'மாதலி' (7) என்ற பாடலுக்குப் பின்னிருக்க இதன்பின் ''குலக்கிரி'' (8) என்ற பாடல் சிலபிரதிகளில் உள்ளது. (3655)

16. தேர் ஸ்ரீராமனிடத்து விரைந்து வருதல்

வினைப்பகை விசைக்கொடு விசும்புருவி மான
மனத்தின்விசை பெற்றுளது வந்ததென வானோடு
அனைத்துலக முந்தொழ அடைந்த தமலன்பால்
நினைப்புமிடை பிற்பட நிமிர்ந்தது நெடுந்தேர்.

(அந்த) நெடுந்தேரானது -(மாய) வினைக்குப் பகையான மெய்ஞ் ஞானத்தின் விசையுடனே பெருமைபெற்ற மனத்தின் விசையையும் பெற்று ளதாகி, விசும்பை ஊடுருவிக்கொண்டுவந்த தென்று வானிலுள்ளாரோடு அனைத்துலகத்திலிருப்பவரும் தொழாநிற்கையில், எண்ணமும் இடைந்து பிற்படக் குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனிடத்து வந்து சேர்ந்ததாய் நிமிர்ந்து நின்றது; -இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. விசும்புறு விமானம் என்ற பாடத்துக்கு-பகையைக் களையும் வினையிலே விசைகொண்டு விசும்புறு கின்ற விமானத்தின் விசையையும், மனத்தின் விசையையும் பெற்றுள்ளதாய் என்ப. (3656)

Koviloor Digital Library

17. அத்தேரினை ஸ்ரீராமபிரான் கொண்டாடுதல்

அலரிதனி யாழிபுனை தேரிதெனி லன்றால்
உலகின்முடி விற்பெரிய வூழொளி யிதன்றால்
நிலைகொள்நெடு மேருகிரி யன்றுநெடி தம்மா
தலைவரொரு மூவர்தனி மானமிது தானோ.

சூரியனுடைய ஒற்றைச் சக்கரம்பூண்ட தேர் (போன்றது) இது என்றால், (ஒற்றைச் சக்கரமுடையதன்றாதலால் இதனை) அவ்வாறு சொல்லுதல் பொருந்தாது: (இப்போது உலகம் முடிவுறுங்காலமன்றாதலால்) உலகம் முடிவுறுங்காலத்துப் பெரிதாகத் தோன்றுகின்ற ஊழித்தீயினொளியும் இது அன்று; (இது, -ஓரிடத்து நிலைத்தலின்றிச் சஞ்சரித்தலால்), நிலைத்தலைக் கொண்டநெடியமேருகிரியும் அன்று: இது நெடியதாகி ஒப்பற்ற தலைவர் களான திரிமூர்த்திகளின் தனியான (பெருமைபெற்ற) விமானமோ?

ஒற்றைச்சக்கரமின்மையால் சூரியன் தேரன்று: நிலையாது சஞ்சரித்த லோடு, (மேருமலையினும்) உயர்ந்திருத்தலால், மேரு அன்று: ஒருகால் திரிமூர்த்திகளின் விமானமாயிருக்கலாமோ? வெப்பமின்றியிருத்தலால், இதனொளிக்கு ஊழித்தீயொளியும் ஒப்பாகாது என்று வியந்து கூறினான் ஸ்ரீராமனென்க. அபநுதியணியோடு தற்குறிப்பேற்றமும் கலந்து வந்தது. மானம்=விமானம்: முதற்குறை. (3657)

18. ஸ்ரீராமன் மாதலியை அத்தேர்கொணர்ந்து வந்தது குறித்து வினாவ, அவன் கூறத்தொடங்குதல்

என்னையிது நம்மையிடை யெய்தலெனல் எண்ணா
மன்னவர்த மன்னன்மகன் மாதலியை வந்தாய்
பொன்னினொளிர் தேரிதுகொ டார்புகல வென்றான்
அன்னவனு மன்னதனை ஆகவுரை செய்தான்.

தசரத சக்கரவர்த்தி குமாரனான ஸ்ரீராமன் 'இது, நம்மிடத்து வருவது என்னை?' என்று நினைத்து, மாதலியை நோக்கி, 'பொன்னாலொளிர்கின்ற இந்தத் தேரைக் கொண்டு யார்சொல்ல வந்தாய்?' என்று வினாவினான்; அந்த மாதலியும் அவ்விஷயத்தைப் பொருந்த உரை செய்தான்; -கீழைச் செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுளின் முதலடி வரையில் ஸ்ரீராமன் எண்ணியதைத் தெரிவிக்கும். (3658)

19-23. மாதலிகூறிய விடை

முப்புர மெரித்தவனு நான்முகனு முன்னாள்
அப்பக லியற்றியுள தாயிர மருக்கர்க்கு
ஒப்புடைய தூழிதிரி காலுமுலை வில்லா
இப்பொருவில் தேர்வருவது இந்திரன தெந்தாய்.

Koviloor Digital Library

எனது தாய்போன்றவனே! திரிபுரதகனஞ்செய்த சிவபிரானும் நான்கு முகம் உடையவனான பிரமதேவனும் முன்னாள் (உலகத்தைப் படைத்த) அந்தக் காலத்தில் இயற்றியது: ஆயிரஞ் சூரியர்க்கு ஒப்பாகவுள்ளது: கற்பம்பெயர்கின்ற காலத்திலும் அழிதலில்லாததாகி வருவதான இந்த ஒப்பற்றதேர், இந்திரனுடையதாகும்: -'எந்தாய்' என்பதற்கு எனது தந்தை போன்றவனே! எனினுமாம். (3659)

20. அண்டமிது போல்வன வளப்பில வடுக்கிக்
கொண்டுபெய ருங்குறுகு நீளுமவை கோளுற்று
உண்டவன் வயிற்றினையு மொக்கு முவமைக்குப்
புண்டரிக நின்சர மெனக்கடிது போமால்.

இதுபோல்வனவான அண்டங்கள் அளப்பில்லாதவற்றை(த் தன் மீது) அடுக்கிக்கொண்டு பெயரவல்லது: அவ்வண்டங்களைத் தன்னிடத்துக் கொண்டே குறுகவும் நீளவும் வல்லது: உவமை கூறும் இடத்து அங்ஙனம் அண்டங்களை(த் தன்னிடத்துக் கொண்டு அவற்றை) உண்டவனான திரு மாலின் வயிற்றையும் ஒக்கும்: தாமரை மலர்போன்ற (கண் கால் முதலிய) உறுப்புக்களையுடையோனே! உன்னுடைய சரம்போலக்கடிதுபோம்; -இதுவும் அடுத்த கவியும் ''நீருமுளவே'' (22) என்றதன்பின் சிலபிரதியில் உள்ளன. உவமைக்கு என்பதை ஈற்றடியிலும் சேர்க்கலாம். (3660)

21. கண்ணுமன முங்கடிய காலு மிவை கண்டால்
உண்ணும் விசை யாலுணர்வு பிற்படர வோடும்
விண்ணுநில னும்மென விசேடமிலது அஃதே
எண்ணுநெடு நீரினு நெருப்பிடையு மெந்தாய்.

எந்தாய்! கண் மனம் கடியகாற்று என்ற இவைகளைக் கண்டால், (இத்தேர் தான்கொண்ட) விசையினால் (அவற்றை) உண்டுவிடும் (வெல்லும்): (அன்றியும்), உணர்ச்சியும் பிற்படரும்படி (தான் முந்துற்று) ஓடும்; (இத்தேர் தான் ஓடுதற்கு) வானமும் பூமியும் என்று விசேஷம் இல்லை: (தேர் செல்ல முடியாதென்று) எண்ணப்படுகின்ற நெடியநீரிலும் நெருப்பினிடையும் (இத்தேரின் ஓட்டம்) அவ்வாறானதே.

கண் மனம் முதலிய விரைந்து செல்லும் பொருளினும் விரைவை யுடைய இத்தேர், விண் மண் நெருப்பு நீர் என்ற எந்த இடத்தும் வேறுபாடு இன்றி ஒருதன்மையதாக ஓடுமென்றவாறு. (3661)

22. நீருமுள வேஅவையொ ரேழுநிமிர் கிற்கும்
பாருமுள வேயதி னிரட்டியவை பண்பிற்
பேருமொரு காலையொரு காலுமிடை பேராத்
தேருமுள தேயிது அலாலுலகு செய்தோய்.

Koviloor Digital Library

உலகையெல்லாம் படைத்த கடவுளே! கடல்களும் உள்ளனவன்றோ, அவையேழும், -அந்தக் கடலைக் காட்டிலும் இரட்டியாய் (பதினான்காகி) நிமிர்கின்ற உலகமும் உள்ளனவன்றோ, அவையும்,- (தமது) தன்மையி னின்றும் ஒருகாலத்தில் மாறுபடும்: ஒருகாலும் (தன்பண்பினின்று) நிலைமை மாறுபடாத தேரும் இதுவல்லால் வேறு உளதோ? ஒரு காலையிருகாலை யிடைபேரா என்ற பாடத்திற்கு-ஒருக்ஷணகாலத்தில் இருமுறை பேர்ந்து சூழ்ந்துவருமென்று பொருள். (3662)

23. தேவரு முனித்தலைவ ருஞ்சிவனு முன்னாள்
மூவுலக ளித்த வவனும் முதல்வ! முன்னின்று
ஏவினர் சுரர்க்கிறைவ னீந்துளவி தென்றான்
மாவின்மன மொப்பவுணர் மாதலி வலித்தான்.

முதல்வனே! தேவரும் முனித்தலைவரும் சிவனும் முன்னாள் மூவுலகு அளித்த அந்தப் பிரமனும் முன்னின்று ஏவினார்: (அவர்களின் கட்டளைப் படியே) தேவர்கட்குத் தலைவனான இந்திரன் ஈந்துள்ளது இத்தேர் என்று குதிரைகளின் மனத்தைத் தகுதியாக உணர்ந்த மாதலி திடமாகக் கூறினான்; முனித்தலைவரும் பிரமனும் ஏவினாரென்பதை இங்கு அநுவாதமாகக் கூறியதனால், முன் அரனும் தேவரும் கூறினாரென்ற விடத்து இவரும் கூறினாரென்று கொள்ளவேணும். (3663)

24. இராமன் 'இத்தேர் அரக்கர்மாயையால் தோன்றியதோ?' என்று ஐயுற, தேர்க்குதிரைகள் அந்த ஐயத்தைப் போக்குதல்

ஐயனிது கேட்டிக லரக்கரகன் மாயச்
செய்கைகொ லெனச்சிறிது சிந்தையில் நினைத்தான்
மெய்யவ னுரைத்ததென வேண்டியிடை பூண்ட
மொய்யுளை வயப்பரி மொழிந்த முதுவேதம்.

ஸ்ரீராமன் இதனைக்கேட்டு, 'வலிய இராக்கதரின் பரந்த மாயச் செய்கையோ?' என்று சிறிது மனத்திற் (சந்தேகங் கொண்டு) சிந்தித்தான்; அத்தேரினிடத்துப் பூண்ட நெருங்கிய பிடரிமயிரையுடைய வலிமை பொருந்திய குதிரைகள் பழமையான வேதவாக்கால் அந்த மாதலியுரைத் தது மெய்யென்று (ஸ்ரீராமனை) வேண்டற்பாடுதோன்ற உரைத்தன. (3664)

25. தெளிந்த ஸ்ரீராமன் மாதலியை நோக்கி, 'உன்பேரைக் கூறுக' என, அவன் தன்பெயரைக் கூறுதல்

இல்லையினி யையமென வெண்ணிய விராமன்
நல்லவனை நீயுனது நாம நவில் கென்ன
வல்லிதனை யூர்வதொரு மாதலி யெனப்பேர்
சொல்லுவர் எனத் தொழுது நெஞ்சினோடு சொன்னான்.

Koviloor Digital Library

இனி ஐயமில்லையென்று கருதின ஸ்ரீராமன், -நற்குணமுடையவனான சாரதியைநோக்கி, 'நீ உனதுபேரைக் கூறுக' என்று வினாவ, (அவன்), 'வலிய இந்தத் தேரை ஊர்தலையுடைய ஒருமாதலி யென்று (என்) பேரைச் சொல்லு வார்கள்' என்று தொழுது மனப்பூர்வமாக விடைகூறினான். (3665)

26. ஸ்ரீராமன் அநுமானையும் இலக்குமணனையும் 'உம்கருத்து என்?' என, அவர் தாம் அத்தேரைப்பற்றி ஐயறவு கொள்ளாமையைத் தெரிவித்தல்

மாருதியை நோக்கியிள வாளரியை நோக்கி
நீர்கருது கின்றதை நிகழ்த்துமென நின்றான்
ஆரியன்வ ணங்கியவ ரையமிலை யையா
தேரிது புரந்தரனது என்றனர் தெளிந்தார்.

ஆரியனான ஸ்ரீராமன், மாருதியைநோக்கியும் இளைய கொடுஞ்சிங்கம் போன்ற இலட்சுமணனை நோக்கியும் 'நீர் கருதுவதைச் சொல்லுங்கள்' என நின்றானாக, அவரும் (ஸ்ரீராமனை) வணங்கி, 'ஐயனே! ஐயம் இல்லை: இத்தேர் (அரக்கன் விடுத்த மாயத்தேரன்று:) இந்திரனுடையதே' என்று மனந்தெளிந்தவராய்க் கூறினார். (3666)

27. ஸ்ரீராமன் அத்தேரில் ஏறியிருத்தல்

விழுந்துபுரள் தீவினை நிலத்தொடு வெதும்பத்
தொழுந்தகைய நல்வினை களிப்பினொடு துள்ள
அழுந்துதுய ரத்துஅமரர் அந்தணர்கை முந்துற்று
எழுந்து தலை யேறவினி தேறின னிராமன்.

தீவினை விழுந்து (தான்) புரள்கின்ற மண்ணோடு (மண்ணாகி) வாடவும், தொழுந்தன்மையதான நல்வினை மகிழ்ச்சியொடு துள்ளவும், (இதுவரையில்) துயரத்து அழுந்தியிருந்தவரான அமரர் அந்தணர் என்ற இவர்களின் கை முற்பட்டு எழுந்து தலைமீது ஏறவும் இராமன் இனிதாக(த் தேரின் மீது) ஏறினான்; அழுந்து... தலையேற என்பதற்கு, துயரத்தழுந்திய தேவர் முனிவர் பக்கம் முன்னேறியோங்கித் தலைமை மிகவும் என்று உரைக்கலாம். (3667)

ஸ்ரீவான்மீகி ராமாயணத்தில் வேலேற்றபடலச் சரிதத்திற்குப்பின், இரதமேறுவதைப் பற்றிச் சொல்லிய சரிதை வருமாறு:- பின்பு இலக்கு மணன் கூறிய மொழியைச் செவியேற்றதும் ஸ்ரீராமன் யுத்த சன்னத்தனாக, அதற்குள் இராவணன் மற்றோரிரதத்தின் மீது ஏறி, ஸ்ரீராமன்மேல் எதிர்த்து வந்து கணைகளை மழைபோற் பொழிந்து ஸ்ரீராமனை வருத்தினன். ஸ்ரீராம னும் அவ்வாறே கடுங்கணைகளால் இராவணனை வருத்தினன்; அப்போது தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும் இராவணன் தேரிலிருந்தும்

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமன் மண்மீதிருந்தும் பொருவது ஒத்ததன்றென்று சொல்லிக்கொள்ள, தேவேந்திரன் ஆலோசித்து மாதலியை யழைத்துத் தன்தேரை ஸ்ரீராமனுக்குக் கொண்டுபோகும்படி கட்டளையிட்டான். மாதலியும் தேவேந்திரனது தேரையோட்டிக்கொண்டு விண்ணினின்று இறங்கி ஸ்ரீராமனிடம் வந்து, உளவுகோலைக் கையிற்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து, 'காகுத்ஸ்தனே! நீ பகைவரையடக்கும் வலிமையுள்ளவன்; உனக்கு வெற்றியுண்டாகும் பொருட்டுத் தேவேந்திரன் இந்தத் தேரை யனுப்பியுள்ளான்: தநுசையும், அக்கினியையொத்த கவசத்தையும், சூரியனை யொத்த பாணங்களையும், கூர்மையையுடைய இந்தச் சக்தியையும் கொடுத்திருக்கிறான்; இவற்றை யெல்லாம் கைக்கொண்டு இந்த இரதத்திலேறிப் பகைவனான இராவணனை வதைப்பாய்' என்றனன். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் அந்தத் தெய்வத்தேரை வலம்வந்து வணங்கி அந்தத் தேரிலேறினனென்பது. ❑

இராமன் தேரேறுபடலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

36. இராவணன் வதைப் படலம்

ஸ்ரீராமன் இராவணனை வதைத்ததைக் கூறும் படலமென்பது பொருள்.

ஸ்ரீராமன் தேவர்வாழ்த்தத் தேரேறிச் செல்கையில் இராவணன் தேரேறி ஸ்ரீராமனை நோக்கிவாராநின்றானாக, அப்போது மகோதரன் இராவண னிடத்து அநுமதிபெற்று இலக்குமணனோடு பொரச்சென்று இடையே இராமனைக் கண்டு பொருது மடிந்திட, ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கிப் புறப்பட்ட அவ்விராவணன் பலதீநிமித்தங்கண்டும் மனவுறுதிகுன்றாது ஸ்ரீராமனைக் கிட்ட, இருவர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது; அந்தக்கடும்போரில் இராவணன் தேருடன் அந்தரத்திற் சென்றுபொர, ஸ்ரீராமனும் அவ்வாறு செய்யப் பின் இருவர் தேரும் வானிலும் மண்ணிலும் திரிய, இருவரும் பல பல அஸ்திரங்களை விடுத்துப் பொரலாயினர்; பின் அப்போரில் இராவணன் சிறப்புவாய்ந்த சூலத்தைவிடுக்க, அதனை ஸ்ரீராமன் உங்காரத்தாற் பொடியாக்கினன். அதுகண்ட இராவணன் இவன் கடவுளின் அவதாரம்போலு மென்றுகருதி, யாராயினுமாகுக பொருவேனென்று பொர, அங்ஙன் பொருகையில் ஸ்ரீராமன் இராவணனுடைய தலையை அறுக்க அறுக்க அத்தலைமுளைப்பதாயிற்று: அப்போது ஸ்ரீராமன் அவனுடல் முழுவதையும் தனது பாணங்களால் தொளைத்து மூர்ச்சிக்கச் செய்ய, அது கண்ட இராவணசாரதி இரதத்தை விலகிச் செலுத்தினானாக, ஸ்ரீராமன் 'மூர்ச்சித்தவன் மீது படைவிடுதல் கூடாது' என்று வாளாவிருக்க, 'இதுவே இராவணனைக் கொல்லத்தக்க சமயம்' என்று தான் ஓட்டுந்தேரை இராவணன் தேரைநோக்கி மாதலி செலுத்த, மாதலியின் சொல்லை ஸ்ரீராமன் மறுத்துக்கூறினன்: அப்பால் இராவணன் களைநீங்கித் தன் தேர்ப் பாகனைக் கடிய, பாகன் நிகழ்ந்தது கூறித் தன்செயலைப் பொறுக்குமாறு வேண்ட, பின்பு இராவணன் தன் தேரை இராமனை நோக்கி விடச் சொல்லி, அப்பிரானோடு முன்னிலும் மிகக்கடுமையாகப் பொர, ஸ்ரீராமன் அவன் படைக்கலங்களைச் சிதைத்துப் பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்து அவனையும் மாய்த்தனன். அவன் இறந்தபின் அவ்விராவணனைக் கிட்டி அவனது முதுகில் தழும்பிருத்தல்கண்டு, ஸ்ரீராமன் 'இவனை வென்றது எனக்குப் பழியே விளைக்கும்' என்று மிகவருந்த, விபீடணன் உண்மைதெரிவித்துத் தெளிவிக்க, பிறகு ஸ்ரீராமன் 'வயிரத்தைவிட்டு இராவணனுக்கு ஈமக்கடன் நடத்துக' என்று விபீடணனுக்குக் கட்டளையிட்டனன். அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட விபீடணாழ்வானும் இராவணன்மீது விழுந்து துயர்மிகப்

Koviloor Digital Library

புலம்பிச் சாம்பவான் தேற்ற ஒருவாறு தேறி எழுந்தனன். பிறகு, இராவண னது மனைவிமார் வந்து அவனைத் தழுவிப் புலம்புகையில், மண்டோதரி அவ் விராவணனுடலைத் தழுவிப் புலம்பித் துயரத்தால் உயிரொழியப் பெற்றாள். அதுகண்டு யாவரும் அவளைக் கொண்டாடினர். அப்பால் விபீடணன் இராவணனுக்கும் மண்டோதரிக்கும் ஈமக்கடனைச்செய்து மற்றும் இறந்த அரக்கர்க்கெல்லாம் செய்யவேண்டிய அந்திமச் சடங்குகளை முறைப்படி செய்து இராமபிரானைக் கிட்டித் துயர் தோன்ற நிற்க, அப் பிரான் அவனைத் தேற்றினனென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள். ☐

1. தேரின் மீதேறிய இராமனைத் தேவர் வாழ்த்துதல்

ஆழியந் தடந்தேர் வீர னேறலு மாசிகூறிப்
பூமியிற் சுரித்த தன்மை நோக்கிய புலவர் போத
ஊழிவெங் காற்றின் வெய்ய கலுழனை யொன்றுஞ் சொல்லார்
வாழிய அனுமன் தோளை யேத்தினார் மலர்கள் தூவி.

வீரனான ஸ்ரீராமன் அழகிய பெரியதேரில் ஏறுதலும், (அத்தேரின்) சக்கரம் புழுதியிலே புதைகின்ற தன்மையை நோக்கிய தேவர்கள் வாழ்த்துக் கூறி, யுகாந்தகாலத்துத் தோன்றுங் கொடிய காற்றுப்போல மிகவும் கொடுமைவாய்ந்த கருடனை உவமையாகச் சிறிதுஞ் சொல்லாதவர்களாய் அநுமான்தோளை மலர்கள் தூவித் துதித்தார்கள்.

ஆழி-சக்கரம், போத வெய்ய என இயையும். ஸ்ரீராமன் தேரேறியதும், தேவர்கள் அப்பிரானைவாழ்த்தி, இதுவரையும் இவ்வவதாரத்தில் ஸ்ரீராம பிரானை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு உதவிய அநுமான் தோளை மலர்கள் தூவி ஏத்தினாரென்க. வாழிய- முன்னிலையசை. (3668)

2. தேவர்களாரவாரிக்க, இராமபிரானேறிய தேர் செல்லுதல்

எழுகதேர் சுமக்க எல்லோம் வலியும்புக் கின்றே பொன்றி
விழுகபோ ரரக்கன் வெல்க வேந்தர்க்கு வேந்தன் விம்மி
அழுகபோ ரரக்கி மாரென் றார்த்தன ரமர ராழி
முழுகிமீ தெழுந்த தென்னச் சென்றது மூரித் திண்டேர்.

'(இத்) தேர் எழக்கடவது: (அன்றியும்), எல்லோமுடைய வலிமையும் பெறக் கடவது; (இத்தேர்) புகுதலால் இன்றே போர்செய்யும் இராவணன் இறந்துபோய்(ப் போர்க்களத்தில்) வீழக்கடவன்: வேந்தர்க்கு வேந்தன் வெல்லக்கடவன்; போர்செய்யும் அரக்கருடைய மனைவிமார் விம்மியழக் கடவர்' என்று அமரர் ஆரவாரித்தனர்: வலிய உறுதியான (அத்) தேர், சக்கரம் (பூமியில்) முழுகி மேலெழுந்தாற்போற் சென்றது.

Koviloor Digital Library

அமரர்களின் ஆர்ப்பாரவத்தினிடையே ஸ்ரீராமபிரானேறிய தேர் சென்றதை வருணித்தவாறு: இனி ஈற்றடியால், தேரின் மேற்பகுதி பாரமாயிருத்தலால், அத்தேரின் சக்கரம் புதைந்தாற் போலப் பூமியிற்படிந்து சென்றதென்றாருமாம். (3669)

3. இராவணன் தன் தேரை ஸ்ரீராமனிருக்குமிடத்து விடுமாறு தன் சாரதிக்குக் கூறுதல்

அன்னது கண்ணிற் கண்ட வரக்கனு மமர ரீந்தார்
மன்னெடுந் தேரென் றுன்னி வாய்மடித் தெயிறு தின்றான்
பின்னது கிடக்க என்னாத் தன்னுடைப் பெருந்திண் டேரை
மின்னிவர் வரிவிற் செங்கை யிராமன்மேல் விடுதி யென்றான்.

அவ்வாறு இராமன் தேரின்மீது வருவதைக் கண்ணினாற்கண்ட இராவணனும், 'நிலைபெற்ற நெடியதேரை அமரர் கொடுத்தார்கள்' என்பதை நினைந்து (அவர்கள்மீது சினத்தினால்) வாயைமடித்துப் பல்லினாற் கடித்தான்; பிறகு அதுகிடக்கட்டு மென்று சொல்லித் தன்னுடைய பெரிய வலியதேரை 'ஒளியை விடுகின்ற கட்டமைந்த வில்லையேந்திய செவ்விய கையையுடைய இராமபிரானிருக்குமிடத்து விடுவாய்' என்று (தன் பாகனுக்குக்) கட்டளையிட்டான்.

இவ்வாறு மாற்றாரான தேவர்களிடத்துக் காணாததை இப்போது காணும்படி நேரிட்ட தென்பார் 'அன்னது கண்ணிற்கண்ட வரக்கன்' என்றார். 'இதற்குமுன்பெல்லாம் நமக்குமுன்னே ஒடுங்கிக்கிடந்த இத்தேவர்கள் இப்போது நமக்குமாறாக, அற்பமானுடன் வென்று விடுவானென்றல்லவா அச்சம் நீங்கி இவ்வாறெல்லாஞ் செய்கிறார்கள்! இந்தப் பகைவனை வென்றதும் இவர்களைச் சும்மா விடுவேனோ? அதஞ்செய்தே தீர்வேன்' என்று இராவணன் கருதியமை 'பின்னது கிடக்க' என்ற சொற்றொடரில் தோன்றும். அன்னது-இராமனேறி வருந்தேரை யெனினுமாம். (3670)

4. நிலைகெட்டோடிய வானரர்கள் அச்சம் நீங்கிப் போர்க்களஞ் சேர்ந்து பொருதல்

இரிந்தவான் கவிக ளெல்லா மிமையவ ரிரத மீந்தார்
அரிந்தமன் வெல்லு மென்றற் கையுறு வில்என் றஞ்சார்
திரிந்தனர் மரமுங் கல்லுஞ் சிந்தினர் திசையோ டண்டம்
பிரிந்தன கொல்லென் றெண்ணப் பிறந்தது முழக்கின் பெற்றி.

நிலைகெட்டோடிய சிறந்த வானரர்களெல்லாம் 'தேவர்கள் (இராமனுக்கு) இரதம் கொடுத்தனர்: (ஆகையால்), பகையையடக்கும் வல்லமையுள்ள இராமன் வெல்வானென்பதற்கு ஐயமில்லை' என்று சொல்லி அச்சம் நீங்கியவராய், மீண்டும் (போர்க்களம்) வந்து மரங்களையும் கல்லையும்

Koviloor Digital Library

சிந்தினர்: (அதனால்), 'திசைகளுடனே இவ்வுலகவுருண்டையும் பிளந்திட் டனவோ?', என்று எண்ணும்படி முழக்கத்தின் நிலை தோன்றிற்று; -'திசை யோடண்டம் பிரிந்தனகொல்' என்று எண்ணியது-போரினைக் காணவந்த வானவரின் எண்ணமென்னலாம். வானரர்நிலைகெட்டமை-இராவணன் தேரேறுபடலத்தின் இறுதிச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. (3671)

5. பலவகையொலிகள்

வார்ப்பொலி முரசி னோதை வாய்ப்புடை வயவ ரோதை
போர்த்தொழிற் களத்தை முற்றுஞ் சுற்றிய பொம்ம லோதை
ஆர்த்தலி னியாரும் பார்வீழ்ந் தடங்கின ரிருவ ராடல்
தேர்க்குர லோதை பொங்கச் செவிமுற்றுஞ் செவிடு செய்ய.

வாரினால் விளங்குகின்ற முரசினுடைய ஓசையும், போர் செய்யத் தகுதி பொருந்திய வீரரின் ஓசையும், போர்த்தொழில் நிகழும் களத்தை முற்றிலும் (சதுரங்கசேனைகள்) சூழ்வதனாலான மிக்க ஓசையும், (இராவணன் ஸ்ரீராமன் என்ற) இருவருடைய சஞ்சரித்தலைக்கொண்ட தேர்க்குரலினா லான ஓசையும் மிகுந்து ஆர்வாரித்தலினால் (தமது) செவி முழுவதையும் செவிடுசெய்யவே, எவரும் பூமியில் விழுந்து (அச்சத்தினால்) உயிரொடுங் கினர்; -பொம்மல்-மிகுதி. (3672)

6. 'நீ என்கருத்திற்கு இசையத் தேரோட்டுவாய்' என்று மாதலியினிடம் ஸ்ரீராமன் கூறுதல்

மாதலி வதன நோக்கி மன்னர்த மன்னன் மைந்தன்
காதலாற் கரும மொன்று கேட்டியாற் களித்த சிந்தை
ஏதலன் மிகுதி யெல்லா மியற்றிய பின்றை யென்றன்
சோதனை நோக்கிச் செய்தி துடிப்பிலை யென்னச் சொன்னான்.

சக்கரவர்த்தித் திருமகனான இராமன், மாதலியின் முகத்தை நோக்கி, 'செய்யவேண்டிய செயலைக்குறித்து ஒன்று அன்புடனே கேட்பாய்; களிப்புக்கொண்ட எண்ணமுடையவனான பகைவன் தன்னுடைய மிக்க செயலெல்லாம் செய்தபின்பு, என்னுடைய தூண்டுதலை யொட்டி (விரையத் தேரோட்டுந்தொழிலைச் செய்வாய்; (இப்போது) விரையாதே' என்று சொன்னான்.

இராவணனுடைய ஆர்ப்பாட்டமெல்லாம் தீரட்டும்; இப்போது அவசரப் படாதே: பிறகு நான் சொன்னபடி தேரைத் தூண்டலாமென்று இராமன் கூறின னென்க. சோதனை-சோதநா; வடசொல்; தூண்டுதலென்று பொருள். (3673)

Koviloor Digital Library

7. மாதலி உடன்பட்டுக் கூறுதல்

வள்ளனின் கருத்து மாவின் சிந்தையு மாற்ற லார்தம்
உள்ளமு மிகையு முற்ற குற்றமு முறுதி தானும்
கள்ளமில் காலப் பாடுங் கருமமுங் கருதே னாகில்
தெள்ளிதென் விஞ்சை யென்றா னமலனுஞ் சீரி தென்றான்.

'வரையாதருளுந் தன்மையோனே! உன்னுடைய கருத்தையும், குதிரைகளின் எண்ணத்தையும், பகைவர்களின் மனத்தையும், நேர்ந்த மிகுதியையும் குறையையும் உறுதியானதையும் வஞ்சனையில்லாமல் பயன் விளைக்குங் காலத்தின் நிலைமையையும் (மேற்கொண்டுள்ள) காரியத்தையும் ஆராய்ந்து (என் தொழிலைச்) செய்யாவிடின் என்னுடையவித்தை மிகத் தெளிவுள்ளதாகும், என்று மறுமொழி கூறினான் (மாதலி); குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனும் நல்லதென்று கூறினான்.

'உற்ற' என்பது மத்திம தீபமாய் மிகை குற்றம் என்ற இரண்டனோடும் இயையத்தக்கது. 'என் விஞ்சைதெள்ளிது்' என்ற தொடர்-பிறகுறிப்பு வகையால், தெள்ளிதன்று என்று பொருள்படும். என்விஞ்சை-நான் கற்றுள்ளவித்தை; குதிரையோட்டும் வித்தையென்னலாம். (3674)

8. 'உனக்கு இராமனோடு போர் நிகழ்கையில், எனக்கு வேறே பொர விடையளிக்க வேண்டும்' என்று மகோதரன் இராவணனை வேண்டுதல்

தோன்றின னிராம னீதாற் புரந்தரன் துரகத் தேர்மேல்
ஏன்றிரு வருக்கும் வெம்போ ரெய்திய திடையே யானோர்
சான்றென நிற்றல் குற்றம் தகுதியால் விடையீண் டென்றான்
வான்றொடர் குன்ற மன்ன மகோதர னிலங்கை மன்னை.

'தேவேந்திரனனுப்பிய குதிரையுள்ள தேரின்மீது இராமன் இதோ தோன்றியுள்ளான்; எதிர்த்துள்ள நும் இருவருக்கும் கொடும்போர் கிட்டியுள்ளது; (இவ்வாறாயிருத்தலால், நும்மிருவர்க்கும்) நடுவே யான் ஓர் சாட்சியாக (போர்செய்யாமல் வாளா) இருத்தல் குற்றமாகும்; ஆதலால், இப்போது (பொருமாறு) விடைதருவாய்' என்று வானத்தைத் தொடர்கின்ற மலைபோன்ற தோற்றமுள்ள மகோதரன் இலங்காதிபதியான இராவணனைக் கேட்டான். (3675)

9. 'நீ இலக்குமணனோடு பொருக' என்று இராவணன் கூறுதல்

அம்புய மனைய கண்ணன் தன்னையா னரியி னேறு
தும்பியைத் தொலைத்த தென்னத் தொலைக்குவன் தொடர்ந்து நின்ற
தம்பியைத் தடுத்தி யாயிற் றந்தனை கொற்ற மென்றான்
வெம்பிய லரக்க னஃதே செய்வனென் றவனின் மீண்டான்.

Koviloor Digital Library

'செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமனை யான் ஆண்சிங்கம் யானையைத் தொலைத்ததென்னும்படி அழித்திடுவேன்: (அவ்விராமனைத்) தொடர்ந்துநிற்கின்ற தம்பியைத் தடுத்துப் பொருதா யாயின், (நீ) வெற்றியைத் தந்தவனாவாய்' என்று (மறுமொழி) கூறினான், (இராவணன்); வெம்புந்தன்மை கொண்ட அரக்கனான மகோதரன் 'அதனையே செய்வேன்' என்று அவ்விராவணனிடத்தினின்று மீண்டான். (3676)

10. இலட்சுமணனை நெருங்கு முன் இராமன் தேர் நெருங்கி விட, மகோதரன் அவன்மீதே தேரை விடுமாறு கூறுதல்

மீண்டவ னிளவல் நின்ற பாணியின் விலங்கா முன்னம்
ஆண்டகை தெய்வத் திண்டே ரணுகியது அணுகுங்காலை
மூண்டெழு வெகுளியோடு மகோதரன் முனிந்து முட்டத்
தூண்டுதி தேரை யென்றான் சாரதி தொழுது சொன்னான்.

(அங்ஙனம்) மீண்டவனாகிய மகோதரன், இளையபெருமாள் நின்றிருக் கின்ற இடத்தைச் சேர்வதற்குமுன்னம் ஆண்மைக் குணம் நிறைந்த ஸ்ரீராம னுடைய தெய்வத்தன்மையுள்ள வலிய தேர் நெருங்கியது; நெருங்கும் போது, மகோதரன் மூண்டெழுகின்ற சினத்தோடு, (தன் சாரதியை நோக்கி), '(தேர்) சினங்கொண்டாற் போன்று (இராமன்தேரை) முட்டுமாறு (நம்) தேரைச் செலுத்துவாய்' என்றான்; (அதற்கு அவனுடைய) சாரதி தொழுது (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; -சாரதி கூறுவதை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க. முனிந்து என்றான் என இயைத்தலும் ஏற்கும். (3677)

11. சாரதி, 'இராமபிரானைக் கிட்டாமல் அப்பாற்போதலே சேமம்' என்று மகோதரனுக்குக் கூறுதல்

எண்ணருங் கோடி வெங்க ணிராவண ரேயு மின்று
நண்ணிய பொழுது மீண்டு நடப்பரோ கிடப்ப தல்லால்
அண்ணல்தன் தோற்றங் கண்டால் ஐயநீ கமல மன்ன
கண்ணனை யொழிய விப்பாற் செல்வதே கரும மென்றான்.

'பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனது தோற்றத்தைக் கண்டால், (பின்பு இந்த இராவணனொருத்தனே யன்று:) எண்ணுதற்கு அரிய கோடிக் கணக்கான (இவனைக்காட்டிலும்) கொடுங்கண்களையுடைய இராவணர்கள் இன்று கிட்டிய சமயத்திலும், (இறந்து தரையிற்) கிடப்பதன்றி (உயிருடன்) மீண்டு செல்ல வல்லரோ? (ஆதலால்) ஐயனே! நீ செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனை விட்டு இப்பாற் சேர்தலே செய்யத் தக்க செயலாம்', என்றான், (சாரதி); ஒழிய=ஒழிந்து; எச்சத்திரிபு. (3678)

Koviloor Digital Library

12-15. ஸ்ரீராமனோடு மகோதரன் பொருது முடிதல்

என்றலு மெயிற்றுப் பேழ்வாய் மடித்தடா வெடுத்து நின்னைத்
தின்றன னெனினு முண்டாம் பழுதுனச் சீற்றஞ் சிந்தும்
குன்றன தோற்றத் தான்றன் கொடிநெடுந் தேரி னேரே
சென்றதவ் விராமன் திண்டேர் விளைந்தது திமிலத் திண்போர்.

என்று (சாரதி) கூறவும், (அவன் சொல்லைக்கேளாமல் மகோதரன்) பற்கள் தோன்றுகின்ற பிளவுபட்ட வாயை மடித்து, 'அடா! (நீ சொன்ன சொற்கு நின்னை எடுத்துத் தின்றுவிடுவேன்: அங்ஙனம்) உன்னை எடுத்துத் தின்றேனென்றாலும் (சாரதியைத் தின்றிட்டானென்ற) பழிப்பு உண்டாம்' என்று கூற, (அப்போது) சினத்தை வெளிவிடுகின்ற மலையையொத்த தோற்றத்தையுடையவனான மகோதரனுடைய கொடிகட்டிய நெடியதேரின் நேராக அவ்விராமனது வலிய தேர் சென்றது: (அப்போது அவ்விருவர்க்கும்) நெருங்கிய வலியபோர் நிகழ்ந்தது; -என, சென்றது என இயையும்: என, சிந்தும் என இயைப்பினுமாம். மகோதரன் தன் சேனை யோடு கூடி இராமபிரானோடு பொருதமை, மேற்கவியில் விளங்கும். (3679)

13. பொற்றடந் தேரு மாவும் பூட்கையு மிலங்கு வாட்கைக்
கற்றடந் திண்டோ ளாளு நெருங்கிய கடல்க ளெல்லாம்
வற்றின விராமன் வாளி வடவனல் பருக வென்றான்
ஒற்றைவன் தடந்தே ரோடு மகோதர னொருவன் சென்றான்.

பொன்னாலியன்ற பெரியதேரும் குதிரைகளும் யானைகளும்-விளங்குகின்ற வாளைக் கையிலேந்திய மலைபோற்பரந்த திண்ணியதோளையுடைய பதாதிகளும் (ஆகிய) நெருங்கிய (சேனைக்) கடல்களெல்லாம்,- இராமபிரானுடைய அம்புகளாகிய வடவாக்கினி பருகுவதனால் வற்றினவாக, (அப்பிரான்) வென்றான்; (அதனால் தனது) வலியபெரிய ஒற்றைத் தேருடனே மகோதரன் ஒருவனாகவே (எதிர்த்துச்) சென்றான்; -உருவகவணி. (3680)

14. அசனியே றிருந்த கொற்றக் கொடியின்மே லரவத்தேர் மேற்
குசையுறு பாகன் தன்மேற் கொற்றவன் குலவுத்தோள் மேல்
விசையுறு பகழி மாரி வித்தினான் விண்ணி னோடுந்
திசைகளுங் கிழிய வார்த்தான் தீர்த்தனு முறுவல் செய்தான்.

(இந்திரத்துவசமான) இடியேறு தங்கிய வெற்றி பொருந்திய துவசத்தின் மேலும், ஒலிபொருந்திய தேரின்மீதும், கடிவாளத்தைப் பற்றிய தேர்ப்பாகன் (மாதலி) மீதும் வெற்றி பொருந்தியவனான ஸ்ரீராமனது விளங்குகின்ற தோளின்மீதும் வேகம் பொருந்திய அம்புமழையை விதைத்தவனாய், (மகோதரன்) ஆகாயத்தோடு திக்குக்களும் கிழியும்படி ஆரவாரம் செய்தாள்

Koviloor Digital Library

(அதுகண்ட) பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமனும் புன்சிரிப்புச் செய்தான். முறுவல், எள்ளல் பற்றியது. (3681)

15. வில்லொன்றாற் கவச மொன்றால் விறலுடைக் கரமோ ரொன்றாற்
கல்லொன்று தோளு மொன்றாற் கழுத்தொன்றாற் கடிதின் வாங்கி
செல் லொன்று கணையா லையன் சிந்தினான் செப்பிவந்த
சொல்லொன்றாய்ச் செய்கை யொன்றாய்த் துணிந்தன ளரக்கன் துஞ்சி.

பெரியோனாகிய இராமன், -அவ்வரக்கனுடைய வில்லை ஒரு பாணத்தினாலும், கவசத்தை ஒருபாணத்தினாலும், வலிமை பொருந்திய கைகளை ஒவ்வோர் பாணத்தினாலும், மலையையொத்த தோளையும் ஒரு பாணத்தினாலும், கழுத்தை ஒருபாணத்தினாலுமாக இடியையொத்த (தன்) கணைகளால் விரைவிற்போக்கிச் சிதறச்செய்தான்: (அப்போது) அரக்கன், -இறந்து, சொல்லிவந்த சொல் ஒருவகையாகவும் செய்கையொருவகை யாகவும் (போகத்) துண்டுபட்டான்.

தான் இராமனுடன் எதிர்த்துப் பொருதுகொல்வதாகக் கூறியது மாறுபட்டுத் தான் கொல்லப்பட்டதால், 'சொல்லொன்றாய்ச் செய்கையொன்றாய்த் துஞ்சித் துணிந்தனன்' என்றாரென்ப. இலக்குமணனைப் பொருது வெல்வேனென்று வந்தவன் இப்போது அவனண்ணனாற் போரிற் கொல்லப்பட்டதனால் இவ்வாறு கூறியதென்னலாம். வில்லொன்றால் முதலிய இடங்களிலுள்ள 'ஆல்' என்பதை அசையாகக்கொண்டு, வில்லொன்று கவசம்ஒன்று... கழுத்தொன்று (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்), ஐயன் செல்லொன்றுகணையாற் கடிதின்வாங்கிச் சிந்தினான் என்று உரைகூறலும் ஒன்று. (3682)

16. மகோதரன் இறந்தது கண்டு, இராவணன் இரதத்தை இராமன் மீது செலுத்தச் சொல்ல,சாரதி அங்ஙனமே செலுத்துதல்

மோதரன் முடிந்த வண்ணம் மூவகை யுலகத் தோடு
மாதிர மெவையும் வென்ற வன்றொழி லரக்கன் கண்டான்
சேதனை யுண்ணக் கண்டான் செலவிடு செலவி டென்றான்
சூதனு முடுகத் தூண்டச் சென்றது துரகத் திண்டேர்.

மகோதரன் இறந்தவகையை மூவகையுலகத்துடனே திக்குக்களையெல்லாம் வென்ற வலியதொழிலையுடைய அரக்கன் கண்டு, (அத்துயரம் முதலில்) தன்னறிவை யுண்டிடக் கண்டவனாய் (மூர்ச்சித்தவனாய்)(ப் பின்பு தெளிந்து 'இராமனையணுகத் தேரைச்) செல்லவிடுக, செல்லவிடுக' என்றான்; பாகனும் விரையத்தூண்ட, குதிரைபூட்டிய திண்ணிய தேர் (அவ்விராமனை நெருங்கச்) சென்றது. (3683)

Koviloor Digital Library

17. இராமபிரான் அரக்கச் சேனைகளை நீறாக்குதல்

பனிப்படா நின்ற தென்னப் பரக்கின்ற சேனை பாறித்
தனிப்படா னாகி னின்னந் தாழ்கில னென்னுந் தன்மை
நுனிப்படா நின்ற வீர னவனொன்று நோக்கா வண்ணம்
குனிப்படா நின்ற வில்லால் ஒல்லையி னூறிக் கொன்றான்.

'பனியானது ஒழிகின்றதுபோலப் பரந்துள்ள அரக்கச்சேனை சிதறிப் போய்(த் தான்) தனிப்பட்டவனாகாவிடின் இனியும் தாழ மாட்டான் (ஒருகால் சேனையெல்லாம் ஒழிந்து போனால் இவ்விராவணன் வணங்கி வருதலும் கூடும்), என்ற கொள்கையால், கூரிய ஆராய்ச்சி பொருந்திய வீரனாகிய அந்த ஸ்ரீராமன் (தன்விற்றொழிலைச்) சிறிதும் அவ்விராவணன் காண முடியாதபடி விரைவிலே வளைதலைப் பொருந்திய வில்லினால் (அரக்கச் சேனையைப்) பொடியாக்கிக் கொன்றான்; -நுனிப்படா நிற்றல்-கூரிய ஆலோசனை பொருந்தியிருத்தல். (3684)

18-21. இராவணனுக்குத் தீநிமித்தங்கள் தோன்றுதலைத் தெரிவிக்கும்

அடல்வலி யரக்கற் கப்போழ் துண்டங்க ளழுந்த மண்டும்
கடல்களும் வற்ற வெற்றிக் கால்கிளர்ந் துடற்றுங் காலை
வடவரை முதல வான மலைக்குலஞ் சலிப்ப போன்று
சுடர்மணி வலயஞ் சிந்தத் துடித்தன இடத்த பொற்றோள்.

அப்போது, -பெருவலிபடைத்த அரக்கனாகிய இராவணனுக்கு, -அண்டங்கள் முழுகிவிடும்படி (அவற்றினுள்ளே எழுந்து) கிளர்கிற கடல்களெல்லாம் வற்றும்படி வெற்றிபொருந்திய சண்டமாருதம் உக்கிரமாக வீசுகின்ற (யுகாந்த) காலத்தில், மேருமலை முதலியவான மலைத் தொகுதிகள் சலிப்பனபோன்று ஒளியுள்ள மணிகளழுத்திய தோள்வளை சிந்தும்படி இடப்பக்கத்து அழகிய தோள்கள் துடிக்கலாயின.

இராவணனுக்கு இடப்புறத்துள்ள பத்துத் தோள்களும் துடித்தன என்க. தோள் துடித்ததற்கு- மேருமுதலிய மலைகள் ஊழிக்காலத்துச் சண்டமாருதத் தாற் சலித்தலை உவமையாக்கினார். (3685)

19. உதிர மாரி சொரிந்த துலகெலாம்
அதிர வான மிடித்த தருவரை
பிதிர வீழ்ந்த தசனி யொளிபெறாக்
கதிர வன்றனை யூருங் கலந்ததால்.

இரத்தமழை, உலகமுழுவதும் பெய்தது: வானத்தில் அதிர்ச்சியுண்டாக இடித்ததான இடி, பெருமலைகள் பொடிப்பொடியாகி உதிருமாறு வீழ்ந்தது; பரிவேடமும் ஒளிபெறாமலுள்ள சூரியனைச் சேர்ந்தது.

Koviloor Digital Library

'ஒளிபெறா' என்பதைக் கதிரவனுக்கு அடைமொழியாக்காமல், வீழ்ந்தது என்ற முற்றுடன் இயைத்தும், கலந்தது என்பதனோடு இயைத்தும் உரைப் பாருமுளர். இடித்ததான அசனியென்க. அசனி-இடி. ''காலமுகில் செங் குருதி காலவருமாலோ'' என்றார், செயங்கொண்டார். (3686)

20. வாவும் வாசி நடுங்கின வாங்கலில்
ஏவும் வெஞ்சிலை நாணிடை யிற்றன
நாவும் வாயு முலர்ந்தன நாண்மலர்ப்
பூவின் மாலை புலால்வெறி பூத்ததால்.

தாவிச்செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரைகள், நடுங்கின: பின் வாங்குத லில்லாத ஏவுந்தன்மையுள்ள கொடிய விற்கள், நாண் இடையிலே அறுந்துவிட்டன; (அவ்விராவணனுக்கு) நாவும் வாயும் உலர்ந்திட்டன; (அவன் பூண்டிருந்த) அன்று மலர்ந்த மலர்கொண்டு தொடுத்த மாலையும் புலால் நாற்றம் தோன்றப் பெற்றது.

மாலையைப் பன்மையாகக் கொள்ளின், 'பூத்த' எனப் பலவின் பால் முற்றான பாடத்தைக் கொண்டு உரைக்க. ''பூவிரியுமாலைகள் புலால் கமழுமாலோ'' என்றது, கலிங்கத்துப்பரணி. (3687)

21. எழுது வீணைகொ டேந்து பதாகைமேல்
கழுகுங் காகமு மொய்த்தன கண்கணீர்
ஒழுகு கின்றன வொடிக லாடன்மாத்
தொழுவில் நின்றன போன்றன லாடன்மாத்
தொழுவில் நின்றன போன்றன சூழிமா.

எழுதிய (சித்திரவடிவாக அமைந்துள்ள) வீணையைக் கொண்டு மேம்பட்டுள்ள துவசத்தின்மீது கழுகுகளும் காகங்களும் நெருங்கின: ஓடுந் தன்மையுள்ள மிகவலிய குதிரைகளின் கண்களினின்று நீர் ஒழுகுவன வாயின; முகபடத்தையுடைய விலங்காகிய யானைகள், தொழுவில் அடைக்கப்பட்டனபோன்று கிடந்தன (வலிமை காட்டாதனவாயின); -இராவணனுக்கு உரியது, வீணைக்கொடி. (3688)

22. துர்நிமித்தங்களை இராவணன் இலட்சியஞ்செய்யாமை

இன்ன வாகி யிமையவர்க் கின்பஞ் செய்
துன்னி மித்தங்கள் தோன்றின தோன்றவும்
அன்ன தொன்று நினைந்திலன் 'ஆனாற்றுமோ
என்னை வெல்ல மனித்தன்?'என் றெண்ணுவான்.

இப்படிப்பட்டனவாகி இமையவர்க்கு இன்பத்தைச் செய்கின்ற துர் நிமித்தங்கள் (இராவணனுக்குத்) தோன்றின: (அங்ஙனந்) தோன்றவும், 'மனிதனான இராமன் என்னை வெல்ல மாட்டுவனோ?' என்று எண்ணுப

Koviloor Digital Library

வனாய், அந்தத் தீநிமித்தம் ஒன்றையும் இலட்சியஞ் செய்யாதவனா யினான். (3689)

23. இராவணன் தேர் வருதலும், வானர வீரர் இருபாலும் ஒதுங்குதல்

வீங்கு தேர்செலும் வேகத்து வேலைநீர்
ஓங்கு நாளி னொதுங்கு முலகுபோல்
தாங்க லாற்ற கிலார் தடு மாறித்தாம்
நீங்கி னாரிரு பாலு நெருங்கினார்.

கடல்நீர் பொங்கிவரும் (உகாந்த) காலத்து ஒதுங்குகின்ற உலகுபோல, (வேகம்) மிக்க தேர் செல்லும் வேகத்தினால் இருபாலும் நெருங்கின வானர வீரர் தாம் தடுமாறிப்போய்த் தாங்க மாட்டாதவராய் அப்பாற் சென்றார்கள்.

அவாந்தர பிரளயகாலத்தில் மேலுலகத்திலிருப்பவர் அதனின்மேலான உலகத்துச் சென்றிருப்பரென்ற நூற்கொள்கை, இங்குக் கருதத்தக்கது. உலகு-ஆகுபெயர். (3690)

24-27. இராமராவணர் பொருதல்

கரும முங்கடைக் கண்ணுறு ஞானமும்
அருமை சேரு மவிஞ்சையும் விஞ்சையும்
பெருமை சால் கொடும் பாவமும் பேர்கலாத்
தரும மும்மெனச் சென்றெதிர் தாக்கினார்.

கருமமும் (அக்கருமத்தின்) முதிர்ந்தநிலையில் தோன்றும் ஞானமும் போலவும், (பண்டங்களின் நிலையை) உள்ளபடி தெரியவொட்டாமற் செய்கின்ற அவிச்சையும் விஞ்சையும் போலவும், வலிமை பொருந்திய கொடியபாவமும் அழிவில்லாத தருமமும் போலவும் (இராவணனும் இராமனும்) எதிரெதிராகச் சென்று தாக்கினார்கள்.

ஒருவன் கருமயோகத்தைச் செய்யின் அதனால் மனம் தூய்மை யடையப் பின்பு ஞானம் உதிக்கும்; அந்த ஞானயோகத்தைப் பெற்றோர்க் குப் பந்தத்தை யுண்டாக்குவதாகிய கர்மயோகம் மாறாகத் தோன்றுதல். இயற்கை, மாறுபட்டிருக்கும் தன்மையால் கர்ம ஞானங்கள் முதலியன இராமராவணர்க்கு உவமைகள். அருமை சேர்தல்-இல்லாமையைச் செய்தல்: உண்மைத் தன்மையைத் தெரியவொட்டாமற் செய்தல். விஞ்சை= வித்யா: ஞானம்; அதற்கு எதிர்த்தட்டானது-அவிஞ்சை: அஜ்ஞாநம். (3691)

25. சிரமொ ராயிரந் தாங்கிய சேடனும்
உரவு கொற்றத்துவணத் தரசனும்
பொரவு டன்றனர் போலப் பொருந்தினர்
இரவு நண்பக லும்மென லாயினர்.

Koviloor Digital Library

ஓராயிரம் சிரங்களைத் தாங்கிய ஆதிசேடனும் வலிமையுடனே வெற்றியையுமுடைய கருடராஜனும் பொருமாறு மாறுபட்டனர் போலப் பொருந்தி, (அந்த ராமராவணர்கள்) இரவும் நண்பகலும் போலவும் (தம்முள் மாறுபட்டுத்) தோன்றினார்கள். (3692)

26. வென்றி யந்திசை யானை வெகுண்டன
ஒன்றை யொன்று முனிந்தன வொத்தனர்
அன்றி யுந்நர சிங்கமு மாடகக்
குன்ற மன்னவ னும்பொருங் கொள்கையார்

(அந்த ராமராவணர்கள்),- (இயல்பாகவே) வெகுட்சி கொண்டனவான வெற்றி பொருந்திய அழகிய திசையானை (யிரண்டு) ஒன்றையொன்று சினந்தவற்றையும் ஒத்தனர்; அன்றியும், நரசிங்கமும் பொன்மலையை யொத்தவனான இரணியகசிபுவும் பொருகின்ற தன்மையையு முடையவ ராயினர்.

ஸ்ரீராமனுக்கு நரசிங்கமும், இராவணனுக்கு இரணியகசிபுவும் உவமை. சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் ''துவனவில்லின்'' என்று தொடங்கும் அடுத்த செய்யுளின்பின் காணப்படுகின்றது. (3693)

27. துவன வில்லின் பொருட்டொரு தொல்லைநாள்
எவன வீசனென் பார்பொர ஏற்றேதிர்
புவன மூன்றும் பொலங்கழ லால்தொடும்
அவனு மச்சிவ னும்மென லாயினார்.

(அன்றியும் ராமராவணர்கள்),- பழமையான (முன்) ஒரு காலத்தில் 'எவன் அந்த முதற்கடவுள்?'என்பவராய், ஒலியுள்ள வில்லின் பொருட் டாகப் பொருமாறு மேற்கொண்டு எதிர்த்த மூன்று புவனங்களையும் (தம்முடைய) பொன்னங்கழலால் தீண்டிய அந்தத் திருமாலும் அச்சிவனும் போலவும் ஆயினர்.

விசுவகருமாவினால் நிருமிக்கப்பட்ட இரண்டு விற்களைக் கொண்டு தேவர்களின் தூண்டுதலாற் சிவனும் விட்டுணுவும் பொருத வரலாறு, பால காண்டத்துப் பரசுராமப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'எதிர் அவனும் அச் சிவனும்' என இயையும். துவனம்= த்வாநம்: வடசொல். அ-உலகறிசுட்டு. அவீசன்-தொகுத்தல். 'எவனவில் வலியென்றிமையோர்தொழ' என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் ''சிரமொராயிரம்'' (25) என்ற செய்யுளுக்குப்பிறகு உள்ளது. (3694)

Koviloor Digital Library

28. இராவணன் சங்கத்தொனி செய்தல்

கண்ட சங்கர னான்முகன் கைத்தலம்
விண்ட சங்கத் தொல்லண்டம் வெடித்திட
அண்ட சங்கத் தமரர்த மார்ப்பெலாம்
உண்ட சங்கம் இராவண னூதினான்.

(போரைக்) கண்டுகொண்டிருந்த சங்கரன் நான்முகன் என்பவரின் கைத் தலங்கள் (தாம் மேற்கொண்ட தொழிலினின்று) நீங்கி அசங்கவும் (நடுங்கவும்), பழமையான அண்டம் வெடித்திடவும், மேலுலகத்துத் தொகுதியாயுள்ள தேவர்களின் (வெற்றி) ஆரவாரத்தையெல்லாம் ஒழித்ததான சங்கத்தை இராவணன் ஊதினன்.

இராவணன் தன்சங்கத்தை யூதியது, போரில் உற்சாகம் மூண்டெழுதற்காக. மூன்றாமடியில், அண்டம்-மேலுலகம், சங்கம்-தொகுதி என்க. திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. (3695)

29. திருமாலின் சங்குதானும் ஒலித்தல்

சொன்ன சங்கின தோசை துளக்குற
என்ன சங்கென் றிமையவ ரேங்கிட
அன்ன சங்கைப் பொறாமை யினால்அரி
தன்ன வெண்சங்கந் தானு முழங்கிற்றால்.

அந்தச் சங்கினோசையைப் பொறாமையினால், சொல்லப்பெற்ற (அச்) சங்கினுடைய ஓசையும் நடுங்கவும், 'இது என்ன சங்கு?' என்று இமையவரும் ஏக்கங்கொள்ளவும், திருமாலினுடைய வெண்ணிறமுள்ள சங்கமாகிய ஸ்ரீபாஞ்சசன்னியம் தானும் முழங்கிற்று; -மூன்றாமடியில் சங்கு-ஆகுபெயரால், அதனோசையைக் காட்டிற்று. திருமாலின் சங்கமான பாஞ்சசனியம் தானே ஒலித்த தென்க. (3696)

30. பஞ்சாயுதங்கள் அடிமைசெய்யுமாறுவந்து அருகே நிற்க, ஸ்ரீராமன் அவற்றைக் காணாதிருத்தல்

ஐய னைம்படை தாமு மடித்தொழில்
செய்ய வந்தயல் நின்றன தேவரின்
மெய்யன் அன்னவை கண்டிலன் வேதங்கள்
பொய்யில் தன்னைப் புலன்தெரி யாமைபோல்.

திருமாலின் ஐம்படைகளும் திருவடித்தொண்டு செய்யக் கருதி (இராமபிரானுக்கு) அருகே வந்துநின்றன; தேவர்களின் உண்மைக்கடவுளாகிய ஸ்ரீராமன், வேதங்கள் பொய்யில்லாத தன்னைத் தம்மறிவால் அறியாமை போல அவற்றைக் காணாதவனாய் நின்றான்.

Koviloor Digital Library

மெய்யன்-என்றும் அழியாது நிற்பவன். பஞ்சாயுதங்கள் அடிமை செய்ய வந்து நிற்கவும், ஸ்ரீராமன் மானுடபாவனையால் அவற்றைக் காணாதவன் போல்நின்றனனென்க. ஐம்படைகளாவன-சுதரிசனமென்ற சக்கரமும், பாஞ்சசனியமென்ற சங்கமும், கௌமோ தகீயென்ற கதையும், நாந்தக மென்ற வாளும், சார்ங்கமென்ற வில்லுமாம். (3697)

31. மாதலி இந்திரன் சங்கை யெடுத்து ஊதுதல்

ஆசை யும்விசும் பும்மலை யாழியும்
தேச மும்மலை யுந்நெடுந் தேவரும்
கூச வண்டங் குலுங்கக் குலங்கொடார்
வாச வன்சங்கை மாதலி வாய்வைத்தான்.

திக்குக்களும் வானமும் அலைபொருந்திய கடல்களும் நாடுகளும் மலைகளும் நெடியதேவரும் கூச்சங்கொள்ளவும், அண்டம் குலுங்கவும், சிறப்பைக் கொண்ட வெற்றிமாலையையணிந்த இந்திரனுடைய சங்கை மாதலியானவன் (தன்) வாயில் வைத்து ஊதினான்; -குலம் கொள் தார் என்று பிரிக்க. (3698)

32. இராமபிரான் மீது இராவணன் அம்பு தூவுதல்

துமில வாளி யரக்கன் துரப்பன
விமலன் மேனியின் வீழ்வதன் முன்னமே
கமல வான்முக நாடியர் கட்கடை
அமலன் மேனியில் தைத்த வனந்தமால்.

அரக்கன் விரைவாகச் செலுத்துவனவான நெருங்கிய அம்புகள் குற்றமற்ற ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருமேனியில் வீழ்வதற்கு முன்னம், கமலம்போன்றமுகமுள்ள வானநாடியரின் கடைக் கண்ணோக்கம் குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனது மேனியில் தைத்தவை அநந்தமாகும்.

ஸ்ரீராமபிரானது மெல்லிய திருமேனியில் இராவணபாணம் வீழ்கையில், 'இந்த அருமந்ததிருமேனியில் கொடிய ராவணசரம் படுகின்றதே!' என்ற குறிப்போடு வானநாடியர் இராமன் திருமேனியைக் கண்டனரென்க. விரைவில் தொழில் நிகழ்ந்ததை வற்புறுத்த 'மேனியின் வீழ்வதன்முன்னம' எனப்பட்டது. இது, அத்தியந்தாதிஸயோக்தி. (3699)

Koviloor Digital Library

33. இராமராவணர்களின் தேர்க்குதிரைகள் ஒன்றையொன்று கடுமையுறப் பார்த்தல்

சென்ற தேரொ ரிரண்டொடுஞ் சேர்த்திய
குன்றி வெங்கட் குதிரை குதிப்பன
ஒன்றை யொன்றுற் றெரியுக நோக்கின
தின்று தீர்வன போலுஞ் சினத்தன.

(போர்க்களத்துச்) சென்ற (இராமராவணர்களின்) ஒப்பற்ற இரண்டு தேர்களிலும் பூட்டியனவாகிக் குன்றிமணிபோல (ச்சிவந்து) வெம்மை தோன்றுகின்ற கண்களையுடையனவான குதிரைகள், -தாவிச்செல்வனவும், தின்றால்தான் தீருமென்று தோன்றுகின்ற சினத்தையுடையனவுமாகி, ஒன்றையொன்று நெருங்கி நெருப்புச் சிந்தப் பார்ப்பனவாயின; -தின்று தீர்வன போலும்-தின்றுவிடுவனபோலும் எனினுமாம். (3700)

34. தேர்க்கொடிகள் ஒன்றோடொன்று மோதுதல்

கொடியின் மேலுறை வீணையுங் கொற்றமா
இடியி னேறு முறையி னிடித்தன
படியும் விண்ணும் பரவையும் பன்முறை
முடியு மென்பதொர் மூரி முழக்கினால்.

(இராவணனுடைய தேர்க்) கொடியின்மேல் தங்கியுள்ள வீணையும் (இராமபிரானுடைய தேர்க்) கொடியின்மேல் தங்கியுள்ள வெற்றி பொருந்திய பெரிய இடியேறும், பூமியும் ஆகாசமும் கடல்களும் அழிந்து விடுமென்று கருதுதற்கு இடனான ஒப்பற்ற பெருமுழக்குடனே பலமுறை முறைமையாக இடித்தன; இராவணன் காந்தர்வவித்தையில் தான் மிக வல்லவன் என்பதற்கு அறிகுறியாகத் தன் கொடியில் வீணையினுருவத் தைக் கொண்டுள்ளானெனக் கூறினார்போலும். மானுடத் தலையைக் கொண்ட துவசத்தை இராவணன் கொண்டிருந்தானென்று முதனூலில் வருகின்றது. இந்திரனுடைய தேராதலால் கொடியில் இடியேறு இருந்தது. (3701)

35. இருவர் வில்லொலிகளின் வருணனை

ஏழு வேலையு மார்ப்பெடுத் தென்னலாம்
வீழி வெங்க ணிராவணன் வில்லொலி
ஆழி நாதன் சிலையொலி அண்டம்விண்டு
ஊழி பேர்வுழி மாமழை யொத்ததால்.

வீழிக்கனிபோல(ச் சிவந்த) வெவ்வியகண்களையுடைய இராவண னுடைய வில்லினொலி, ஏழுகடல்களும் ஆரவாரஞ் செய்யலாயிற்றென்று

Koviloor Digital Library

சொல்லுதற்கு ஏற்பப்பொருந்தியது; சக்கரப்படைகொண்ட தலைவனான திருமாலினமிசமாகிய இராமனுடைய வில்லினொலி, இவ்வண்டத்தை விள்ளச் செய்து உலகம் அழியுங்காலத்துத் தோன்றுகின்ற பெரிய மேகத்தினொலியை யொத்தது. (3702)

36. அநுமனாதியோர் அவ்வொலிகளாற் செய்கையற்று விழுந்திடுதல்

ஆங்கு நின்ற வனுமனை யாதியாம்
வீங்கு வெஞ்சின வீரர் விழுந்தனர்
ஏங்கி நின்ற தலாலொன் றிழைத்திலர்
வாங்கு சிந்தையர் செய்கை மறந்துளார்.

அங்கே நின்ற அநுமனை முதலாகவுள்ள மிக்க கொடியசினத்தைக் கொண்ட வீரர்கள்,-சிந்தை (தம்மினின்று) நீங்கப்பெற்றவரும் செய்கை மறந்தவருமாகி, ஏங்கி நின்றதல்லாமல் எதனைச் செய்வதற்கும் மாட்டாதவராகி விழுந்திட்டனர். (3703)

37. தேவரின் செயல்

ஆவ தென்னைகொ லாமென் றறிகிலார்
ஏவர் வெல்வரென் றெண்ணலர் ஏங்குவார்
போவர் மீள்வர் பதைப்பர் பொருமலால்
தேவ ருந்தங்கள் செய்கை மறந்தனர்.

(அவ்வொலிகேட்ட) அச்சத்தினால், தேவரும்,-எவர் வெல்வரென்று எண்ணமாட்டாது ஏங்குபவராய், 'ஆகப்போவது என்னை கொலாம்?' என்று அறியும்வல்லமையற்று, போவதும் மீள்வதும் பகைப்பதுஞ் செய்பவராகி, தங்கள் செய்கையை மறந்தவரானார். இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை. (3704)

38. ஸ்ரீராமபிரானுடைய சரமாரியினும் தேவர்களின் பூமாரி முந்துதல்

சேண வந்தர நோக்கலும் திண்சரம்
பூண முந்தின சிந்தின பூமழை
காண வந்த கடவுளர் கையெலாம்
ஆண வம்துணை யாருள ராவரோ.

(இராமபிரானுடைய) வலியசரங்கள் தூரத்திலுள்ள வானத்துக் குறிநோக்கிப் பாயவும், (போர்) காணவந்த கடவுளரின் கைகளாலெல்லாஞ் சிந்தப்பெற்ற பூமழை, (அவ்வானத்தை) அலங்கரிக்குமாறு முற்பட்டுத் தோன்றின; ஆணவத்துக்குத் துணையாகுபவர் யாவரோதாம்?

Koviloor Digital Library

அரக்கன் ஆணவமுள்ளவ னாதலால் அவனுக்கு மாறான இராமபிரான் சரத்தை நோக்கவே தேவர்கள் மலர்மழைசிந்தினாரென்பதாம். இங்கு இராமபிரான் ஆணவமற்றவனாதலால் அவனைத் தேவர்கள் கொண்டாடினா ரென்பதைச் சமர்த்திக்க, எதிர் மறையாக 'ஆணவந்துணை யாருளராவரோ?' என்றார். முதல் மூன்றடிகளை ஈற்றடியிற் கூறிய பொதுப் பொருள் சமர்த்தித்து நிற்பது-வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின்பாற் படும். ஆணவம்-செருக்கு. (3705)

39. இருவர் வில்லுந் தோன்றியதன் வருணனை

நீண்ட மின்னொடு வானொடு நீலவில்
பூண்டி ரெண்டெதிர் நின்றவும் போன்றன
ஆண்ட வில்லிதன் வில்லு மரக்கன் தன்
தீண்ட வல்லவர் இல்லாச் சிலையுமே.

(என்னை) ஆண்ட வில்லாளியாகிய ஸ்ரீராமனுடைய வில்லும் அரக்கனுடைய தீண்டவல்லவரில்லாத சிலையும்,-நீண்ட ஒளியோடு வானிலே நெடிய நீலவில் இரண்டு அணிந்து எதிர் நின்றவற்றையும் போன்றன.

இராமராவணரின்விற்கள் இரட்டை வானவிற்களைப் போலுமென்றார். வானவில்லிரண்டு உள்ளன வென்பதை, ''வடுத்தயிர் விசும்பிற் செல்லும் வார்சிலையிரண்டும்'' ''வானில்வந்திட்ட விற்களிரண்டு'', ''இரட்டை வரிசிலையாற் பஞ்சவண்ணமகரதோரணநாட்டி'' என்பவற்றாலறிக. இச்செய்யுட்கு-எதிர்த்த ராமன் ராவணன் என்ற இருவரும் எதிர்த்திசைகளிலுள்ள இருகருமேகங்கள் போன்றனராக, இயற்கையாக ஒரே வானவில் தோன்றுதற்கு மாறாக இரண்டு வானவிற்கள் ஏககாலத்தில் எதிராகத் தோன்றினாற் போன்றன என்று கருத்து உரைத்துள்ளார், ஓராராய்ச்சியாளர். தீண்டவல்லவரில்லாச்சிலை-வளைக்கவல்லவரில்லாமையைச் சொல்லுவானேன்? தொட்டுத்தூக்கவல்லாரும் இல்லாதது அந்த இராவணன் சிலையென்றவாறு. (3706)

40. இராவணனுடைய ஆர்ப்பு வில்லின் தெழிப்பு இவற்றின் வருணனை

அரக்க னன்றெடுத் தார்க்கின்ற ஆர்ப்புமப்
பொருப்பு மெய்விற் றெழிப்புமுண் டென்பபோல்
குரைக்கும் வேலையு மேகக் குழாங்களும்
இரைத் திடிக்கின்ற வின்றுமொ ரீறிலா.

(ராமராவணயுத்தம் நிகழ்ந்த) அக்காலத்தில், இராவணன் குரலெடுத்து ஆரவாரஞ்செய்த ஆரவாரமும், அந்தமலை போன்ற உடலைப் படைத்த வில்லின் பேரொலியும் (இப்படித்தான்) இருந்தன என்று (உரத்துக்) கூறுவன

Koviloor Digital Library

போல, ஒலிக்கின்ற கடலும் மேகக்குழாங்களும் இன்றும் ஓர் எல்லையில்லாமல் இரைத்து இடிக்கின்றன; -இச்செயல்கள் முடிவில்லாதனவாய் என்றும் நிகழ்வன என்க.

இராவணன் செய்த ஆர்ப்பும் அவன் வில்நாணியைத் தெறித்து எழுப்பிய ஒலியும்-முறையே, கடலினோசையையும் மேககர்ச்சனையையும் போலுமென்பது கருத்து. (3707)

41-42. இராவணனது சினத்தின் நிலை

மண்ணிற் செல்வன செல்லினு மாசற
எண்ணிற் சூன்மழை யில்ல விராவணன்
கண்ணிற் சிந்திய தீக்கடு வேகத்த
விண்ணிற் செல்வன விண்ணின்று வீழ்வன.

ஆலோசிக்குமிடத்து, இராவணனுடைய கண்ணினின்று சிந்திய (சினத்) தீக்கள், மிக்கவிரைவைப் படைத்தனவாய் வானத்திற் செல்வனவாயின: (அதனால்) கருக்கொண்ட மழைகள், (அவ்) விண்ணினின்று வீழ்வனவாய் மண்ணிற்செல்பவை செல்லினும் மாசற (விண்ணில்) இல்லாதனவாயின; -தொடர்புயர்புநவிற்சியணி. (3708)

42. மால்க லங்களில் சிந்தையன் மாதிரம்
நால்க லங்க நகுந்தொறு நாவொடு
கால்க லங்குவர் தேவர் கணமழைச்
சூல் கலங்கும் இலங்கை துளங்குமால்.

திருமாலாகிய ஸ்ரீராமனுக்குக் கலங்குதலில்லாத சிந்தையையுடைய இராவணன் நான்குதிசைகளும் கலங்கும்படி சிரிக்குந்தோறும், தேவர்கள் நாக்குடனே பாதங்களும் கலங்கப்பெறுவர்; தொகுதியான மழைகளின் சூலும் கலங்கும்; இலங்கையும் சலிக்கும்; -வீரநகை கூறியது. மழைச்சூல்-மேகத்தின் கருப்பம். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் ''இக்கணத்து'' என்ற அடுத்த பாடலின் பின் உள்ளது. (3709)

43. இராவணன் மருங்கிற் படைக்கலம் விளங்குதல்

இக்க ணத்தும் எறிப்ப தடித்தென
நெக்க மேகத் துதிக்கும் நெருப்பெனப்
பக்கம் வீசும் படைச்சுடர் பஃறிசை
புக்குப் போகப் பொடிப்பன போக்கில.

இவ்விடத்தும் (பூமியிலும்) மின்னல் வீசுவனபோலவும், பிளவுபட்டுத் தோன்றுகின்ற மேகத்திற் பிறக்கும் நெருப்புப் போலவும், இடைப்பக்கத்

Koviloor Digital Library

தினின்று வீசும் படைக்கலங்களின் ஒளிகள் பலதிசைகளிலும் புகுந்துசெல்ல, (அதனாற்) கெடுபவை மிகப்பல.

பொடிப்பன என்பதற்கு-மயிர்க்கூச்செறியுந் தன்மையைக் கொண்டவை யெனினுமாம். இக்கண்-இவ்விடம்: அத்து-சாரியை. பக்கம்-போர் செய்யும் பக்கமான இடம். தடித்து-மின்னல். (3710)

44-45. இராவணனுடைய சினச்சொல்

கொற்ற விற்கொடு கொல்லுதல் கோளிலாச்
சிற்றை யாளனைத் தேவர்தந் தேரொடும்
பற்றி வானிற் சுழற்றிப் படியின்மேல்
எற்று வேனென் றுரைக்கு மிரைக்குமால்.

(இப்போது என்) வெற்றியுடைய வில்லைக்கொண்டு கொல்லுதற்கு எண்ணங் கொள்ளாமல், சிறுமையை யுடையவனான இராமனைத் தேவர் தந்த தேருடனே பற்றி வானிற்சுழற்றிப் பூமியின் மேல் மோதுவேனென்று உரைப்பான், கர்ச்சிப்பான்; -அற்பமானுடனை வில்லாலெதிர்த்துப் பொர வேண்டிய அவசியமும் இல்லை: தேவர் ஈந்ததேருடனே வானிலெடுத்து எறிவே னென்று இரைந்து கூறுபவனானான் இராவணனென்க. (3711)

45. தடித்து வைத்தன்ன வெங்கணை தாக்கற
வடித்து வைத்தன்ன மானுடன் தோள்வலி
ஒடித்துத் தேரை யுதிர்த்தொரு வில்லொடும்
பிடித்துக் கொள்வன் சிறையெனப் பேசுமால்.

(மற்றும் இராவணன்),-மின்னலை வைத்தாற் போன்ற வெவ்விய கணை தாக்கும்படி மிகவும் காய்ச்சியடித்துக் கூராக்கி, அப்படிப்பட்ட மனிதனின் தோள்வலியை யொழித்து (அவனேறிய) தேரை (ப் பொடியாக) உதிரச் செய்து, (அவனுடைய) ஒருவில்லுடனே சிறை பிடித்துக் கொள்வே னென்று பேசுவான்.

தாக்கு-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்: தாக்க என்ற செயவெனெச்சம், அகரம் தொக்குவந்த தென்றலுமாம்-வடித்து. வைத்து-கூராக்கி வைத்து. (3712)

வேறு

46. இராவணன் அம்பு எய்தல்

பதைக்கின்றதொர் மனமும் மிடை படர்கின்றதொர் சினமும்
விதைக்கின்றன பொறிபொங்கின விழியும் முடை வெய்யோன்
குதைக்கின்றன நிமிர்வெஞ்சிலை குழையக் கடுங் காலால்
உதைக்கின்றன சுடர்வெங்கணை உருமேறென வெய்தான்.

Koviloor Digital Library

பதைக்கின்றதான ஒருமனமும், இடையிடையே தோன்றுவதான ஒரு சினமும், (எங்கும்) வித்துவனபோல் தோன்றுகின்றனவான தீப்பொறிகள் கிளர்ந்தெழப்பெற்ற கண்விழியுமுடைய கொடியோனான இராவணன், -அம்புகளை வெளிவிடுகின்ற நிமிர்ந்த கொடியசிலையை வளையுமாறு கொண்டு, விரைவுள்ள முனையாற் செலுத்துவனவான ஒளியுள்ள கொடிய அம்புகளை உருமேறு போல எய்தான்.

வெய்யோன் கணையெய்தான் என்க. குதைக்கின்றன-குதையினின்று வெளிவருவனவான அம்புகள்; பெயர். அம்புகளை நிமிர்க்கின்ற வெஞ் சிலை என்று சிலையைச் சிறப்பித்தவாறு. (3713)

47. இராவணன் விடுத்த அம்புகளின் வருணனை

உருமொப்பன கனலொப்பன வூற்றந்தரு கூற்றின்
மருமத்தினும் நுழைகிற்பன மழை யொப்பன வானோர்
நிருமித்தன படைபற்றற நிமிர்வுற்றன அமிழ்தப்
பெருமத்தினை முறைசுற்றிய பெரும் பாம்பினும் பெரிய.

(அவ்வரக்கன் விடுத்த அம்புகள்), இடியை யொப்பனவும், கனலை யொப்பனவும், வலிமைபொருந்திய யமனுடைய மருமத்திலும் நுழையுந் தன்மையுள்ளனவும், மழையையொப்பனவும், வானவரால் நிருமிக்கப் பட்டனவான படைக்கலங்கள் பற்றறும்படி நிமிர்வனவும், அமுதமெழுமாறு கடைந்த பெரியமத்தாகிய மந்தர மலையை முறைமையாகச் சுற்றிய பெரிய வாசுகியென்னும் பாம்பினும் பெரியனவுமாகும். (3714)

48. இராவணனம்புகளை இராமபிரான் தடுத்தல்

துண்டப் பட நெடுமேருவைத் தொளைத்துள்ளுறை தொங்காது
அண்டத்தையும் பொதுத்தேகுமென் றிமையோர்களும் மயிர்த்தார்
கண்டத்தெறு கணைக்காற்றினைக் கருணைக்கடல் கனகச்
சண்டச் சர மழைகொண்டவை யிடையேஅறத் தடுத்தான்.

'நெடியமேருவைத் துண்டப்படும்படி தொளைத்து (அங்குத்தானே) உள்ளுறைந்துதங்கிவிடாது அண்டத்தையுந் தொளைத்துச் செல்லும்' என்று தேவர்களும் (அவ்விராவணபாணத்தைப் பற்றிச்) சந்தேகித்தார்கள்; கிருபாசமுத்திரமான ஸ்ரீராமன், துண்டு துண்டாக அழிக்கவல்ல கணை களாகிய காற்றையும் பொன்மயமான கொடிய சரமழையையுங்கொண்டு அவை இடையேயற்றுப்போம்படி தடுத்தான். (3715)

Koviloor Digital Library

49. இராவணன் மீண்டும் சரமாரி பொழிதல்

உடையான்முயன் றொருகாரிய முறுதீவினை உடற்ற
இடை யூறுறச் சிதைத்தாங்கெனச் சரஞ் சிந்தின விறலும்
தொடையூறிய கணைமாரிகள் தொகை தீர்த்தவை துரந்தான்
கடையூறுறு கணமாமழை கால்வீழ்ந்தெனக் கடியான்.

வலிமையுடையவன் முயன்ற ஒரு காரியம் மிக்க தீவினை வருத்துதலால் இடையூறுபொருந்தச் சிதைந்தாற்போல இராவண சரமும் வலிமைசிந்தின: (அப்போது), கொடியவனான இராவணன், -கடைக்காலத்தில் ஊறு விளைக் கின்ற திரண்டபெரிய மேகங்கள் காலிறங்கிப்பெய்தாற்போல், தொடுத்தல் தொழில் முற்றுப்பெற்றனவான அம்புமழைகள் கணக்கிறந்தவைகளைச் செலுத்தினான். (3716)

50. இராவணனம்புகளின் செயல்

விண்போர்த்தன திசைபோர்த்தன மலைபோர்த்தன விசையோர்
கண்போர்த்தன கடல்போர்த்தன படிபோர்த்தன கலையோர்
எண்போர்த்தன வெறிபோர்த்தன இருள்போர்த்தன என்னே
திண்போர்த்தொழி லென்றானையி னுரிபோர்த்தவன் திகைத்தான்.

'(இராவணனெய்த அம்புகள்) விண்ணைப் போர்த்தன; திக்குக்களைப் போர்த்தன; மலைகளைப் போர்த்தன; விசையாக அறியுந்தன்மையுள்ள கண்களைப் போர்த்தன; கடலைப் போர்த்தன; பூமியைப் போர்த்தன; கலைவல்லோரின் எண்ணைப் போர்த்தன; வெறி மிக்கன; இருள்கொண்டு மூடின; (இந்த இராவணனுடைய) வலியபோர்த்தொழில் என்ன வியப்பா யுள்ளது!' என்று ஆனையின் தோலைப்போர்த்தவனான சிவபிரானும் திகைப்புக்கொண்டான். (3717)

51. இராவணபாணத்தால் வானரசேனை சிதற, ஸ்ரீராமன் இராவணனம்புகளை விலக்குதல்

அல்லாநெடு பெருந்தேவரு மறைவாணரு மஞ்சி
எல்லார்களுங் கரங்கொண் டிருவிழிபொத்தின ரிருந்தார்
செல்லாயிரம் விழுங்காலுகும் விலங்கொத்தது சேனை
வில்லாளனு மதுகண்டவை விலக்குந்தொழில் வேட்டான்.

அந்தச் சிவபெருமானல்லாத நெடிய பெருமைபொருந்திய தேவரும் வேதவித்துக்களான பிராமணரும் ஆகிய எல்லாரும், அஞ்சி(த் தம்) கையைக் கொண்டு இருகண்களையும் மூடினவராயிருந்தார்கள்: (அக்காலையில், குரங்குச்) சேனை, ஆயிரம் இடிகள் விழும்போது பொடிப் பொடியாய்ச் சிந்துவதாகிய மலையையொத்தது; அதனைக் கண்டு,

Koviloor Digital Library

வில்லாளியாகிய ஸ்ரீராமபிரானும், அவ்வம்புகளை விலக்குந் தொழிலை விரும்பினான். (3718)

52. ஸ்ரீராமபாணம் தழைக்க இராவணபாணங் கெடுதல்

செந்தீவினை மறைவாணனுக் கொருவன் சிறு விலைநாள்
முந்தீந்ததொ ருணவின்பய னெனலாயின முதல்வன்
வந்தீந்தன வடிவெங்கணை யனையான்வகுத் தமைந்த
வெந்தீவினைப் பயனொத்தன அரக்கன் சொரி விசிகம்.

முதற்கடவுளாகிய ஸ்ரீராமன் வந்து விடுத்த கூரிய கொடிய அம்புகள்,- செந்நிறத்தீயில் (ஓமஞ்செய்) தொழிலையுடைய வேதம் வல்ல அந்தணனுக்கு முன்னே பஞ்சகாலத்தில் ஒருவன் ஈந்ததான ஓர் உணவினால் விளையும் பயனென்றுசொல்லுமாறு ஆயின (பெரும்பயனைவிளைத்தன என்றபடி): அரக்கனாகிய இராவணன் சொரிந்த அம்புகள், அவ்விராவணனாற் செய்யப்பட்டுப் பொருந்திய கொடிய தீவினைப் பயனையொத்தன (நற்பயனை விளைக்காவாயின). (3719)

53-57. இராமராவணர்கள் ஒத்துப் பொருதமை

நூறாயிரம் வடிவெங்கணை நொடியொன்றினின் விடுவான்
ஆறாவிறன் மறவோனவை தனிநாயக னறுப்பான்
கூறாயின கனல்சிந்தின குடிக்கப்புனல் குறுகிச்
சேறாயின பொடியாயின திடராயின கடலும்.

தணியாத வலிமையையுடைய கொடியோனாகிய இராவணன்,- ஒரு நொடிப்போதில் லக்ஷக்கணக்கான கூரிய கொடிய அம்புகளை விடுவானாயினன்: ஒப்பற்ற தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், அவைகளை அறுப்பவனானான்: துண்டிக்கப்பட்டனவான அம்புகள்,-நெருப்பைச்சிந்தினவையாய்(ச் சமுத்திரத்தை) நெருங்கி (அதன்) நீரைக் குடிக்கவே, அக்கடலினிடங்கள் (முதலிற்) சேறாகிப் பின்பு அச்சேற்று நீரையும் உறிஞ்சுதலால், பொடியாகி (அவ்விடங்கள்) திட்டாயின. (3720)

54. வில்லாற்சரந் துரக்கின்றவற் குடனேமிடல் வெம்போர்
மல்லானெழு மழுன் எழு, மழு, தோமர மணித்தண்டிருப் புலக்கை
தொல்லார் மிடல் வளைச்சக்கரஞ் சூலம்மிவை தொடக்கத்து
எல்லாநெடுங் கரத்தாலெடுத் தெறிந்தான்செரு வறிந்தான்.

வலியகொடியபோரில் வல்லவனும் போர்முறைமையை யறிந்தவனுமாகிய இராவணன், -வில்லினாலே சரத்தை வெளியிடுபவனாகிய இராமனுக்கு (எதிராக) உடனே எழு, மழு, தோமரம், அழகிய தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, மிகப்பழமை பொருந்திய வலிமையுடைய வளை, சக்கரம்,

Koviloor Digital Library

சூலம் இவை முதலாகிய எல்லாப் படைக்கலங்களையும் (தனது) நீண்ட கரத்தால் எடுத்தெறியலாயினன்; -வளையென்று ஓர் படைக்கல முண்டென்பது, இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம் முதலியவற்றாற் பெறப்படும். (3721)

55. வேலாயிர மழுவாயிர எழுவாயிரம் விசிகக்
கோலாயிரம் பிறவாயிர மொருகோல்படக் குறைவ
காலாயின கனலாயின உருமாயின கதிய
சூலாயின மழையன்னவன் தொடைபல்வகை தொடுக்க.

கருக்கொண்ட மழையை யொத்தவனாகிய ஸ்ரீராமன், காற்றின் தன்மை யமைந்தனவும் கனலின் தன்மையமைந்தனவும் இடியின் தன்மையமைந் தனவுமான பலவகையான போக்குக்களைக் கொண்ட அம்புகளைத் தொடுத்து விடுகையில், -(அவ்வம்புகளில்) ஓரம்புபட வேலாயிரங்களும், (ஓரம்புபட) மழுவாயிரங்களும், (ஓரம்புபட) எழுவாயிரங்களும், (ஓரம்பு பட) விசிகமென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆயிரம் அம்புகளும், (ஓரம்புபடப்) பிற (ஆயுதங்கள்) ஆயிரங்களும் துண்டப்படுவனவாயின.

கோல்-அம்பு. கோல் என்பது தண்டாயுதமென்ற பொருளையுமுடைய தனால் அப்பொருளை விலக்க, 'விசிகக்கோல்' என்றார்: ஸ்ரீராமபாணங் களுள் ஒவ்வோரம்பினால் அரக்கனெய்த வேலாயிரம் முதலியவை குறைந்தனவென்க. (3722)

56. ஒத்துச்செரு விளைக்கின்றதொ ரளவின்தலை யுடனே
பத்துச்சிலை யெடுத்தான்கணை தொடுத்தான்பல முகிலாத்
தொத்துப்படு நெடுந்தாரைகள் சொரிந்தாலெனத் தூரந்தான்
குத்துக்கொடு நெடுங்கோல்படு களிறாமெனக் கொதித்தான்.

(இவ்வாறு இருவரும்) ஒத்துப் போர்புரிகின்ற சமயத்தில், (இராமபாணம் தன்மீது பொத்துவதனால்) கொடிய நெடிய குத்துக்கோல் படப்பெற்ற களிறு என்னும்படி கொதித்தவனான இராவணன், உடனே பத்துச்சிலைகளை யெடுத்துக் கணைகளைத் தொடுத்தவனாய், பலமுகில்களுமாக (ஏழு மேகங் களுஞ் சேர்ந்து) தொகுதிப்பட நெடியதாரைகளைச் சொரிந்தாற்போல வெளிச்சிந்தினான்.

'இதுவரை எதிரியின் ஒருவில்லுக்கு எதிராக ஒரு வில்லைக் கொண்டு பொருததனால் ஒத்தபோராக ஆயிற்று: இனி என்கை விஞ்சுமாறு பொரு வேன்' என்று கருதிய இராவணன் இருபது கைகளையுடையவனாதலால், பத்துக்கைளாற் பத்துவில்லை யெடுத்துப் பத்துக்கைகளால் அம்புதொடுத்து விடுத்தனனென்க. (3723)

Koviloor Digital Library

57. ஈசன்விடு சரமாரியு மெரிசிந்துறு தறுகண்
நீசன்விடு சரமாரியு மிடையெங்கணு நெருங்கத்
தேசம் முதலைம்பூதமும் செருக்கண்டன செருக்கிக்
கூசம்மயிர் பொடிப் பற்றன அனலாயின கொடிய.

தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன் விடுகின்ற சரமாரியும் எரியைச் சிந்துகின்ற அஞ்சாமையையுடைய நீசனான இராவணன் விடுகின்ற சரமாரியும், இடையே எல்லாவிடங்களிலும் நெருங்குதலால்,- (அப்பெரும்) போரைக் கண்டனவான நிலம் முதலிய ஐம்பூதங்களும், கொடிய அனற்படப் பெற்றனவாய், உற்சாகங்கொண்டு மயிர்க் கூச்சுப் பொடித்தலை, அடியோடு நீங்கின.

உற்சாகத்தோடு ராமராவண யுத்தத்தைக் கண்டுகொண்டிருந்த ஐம்பூதங் களும், கணைநெருக்கத்தால் நெருப்புத் தோன்றி எரிக்கத் தொடங்கவே அவ்வுற்சாகங் குன்றலாயின என்றபடி. ஐம்பூதம் அவற்றிற்கு உரிய தேவதைகளைக் காட்டுமென்னலாம். தேஸம்-வடசொல்: இனி, தேஜஸ் என்பதன் விகாரமெனக்கொண்டு, அக்கினியென்பாருமுளர். (3724)

58. அரக்கன் தேர் வானத்து எழுதல்

மந்தரக் கிரியென மருந்து மாருதி
தந்தவப் பொருப்பெனப் புரங்கள் தாமெனக்
கந்தருப் பந்நகர் விசும்பிற் கண்டன
அந்தரத் தெழுந்ததவ் வரக்கன் தேரரோ.

(அப்போது) அந்த இராவணனுடைய தேரானது,- வானத்திற் காணப் பட்ட அப்படிப்பட்ட மந்தரகிரிபோலவும், (இறந்தவரைப் பிழைப்பிக்கும்) மருந்துக்காக மாருதி கொணர்ந்த அந்தச் சஞ்சீவிமலைபோலவும், திரிபுரம் போலவும், கந்தருவநகரம் போலவும் வானத்தி லெழுந்து தோன்றிற்று.

இராமனைப் போரில் விஞ்சவேணுமென்று பத்துக் கரங்களாலும் சரமாரி பொழிந்த இராவணன், 'இராமனை விஞ்ச இதுமாத்திரம் போதாது; விண்ணி னின்றும் பொருவேன்' என்று வானத்து எழுந்து பொரலானானென்க. முப்புர மென்றாராயினும், தேரொன்று ஆதலால், திரிபுரங்களில் ஒவ்வொன்றும் இத்தேர்க்கு உவமையென்க. கருடபகவான் பாற்கடலைக் கடையுமாறு மந்தரமலையை வானவழியாகக் கொணர்ந்து அப்பாற்கடலில் வீசின னென்பது, முதலடியில் அறியத்தக்கது. கந்தருப்பந்நகர்= கந்தர்வ நகரம்: மாடமாளிகைகள்கூட கோபுரங்கள் முதலிய அமைந்துள்ள நகரம் போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந் தன்மையதென்டார். கந்தருப்பந்நகர் என்பதன்பின் 'என' என்று ஒரு சொல் வருவித்துக் கொள்ளப்பட்டது. இனி, 'கண்டென' என்ற பாடத்தைக் கொண்டு கந்தருப்பந்நகர் விசும்பிற்

Koviloor Digital Library

கண்டாற் போலவும் என்று உரைத்தலும் ஒன்று. கண்ட அன்ன என்பவை-கண்டன எனத் தொக்கன. (3725)

59. இராமன் காண்கையிலே தானே இராவணன் விடுத்த சரத்தால் வானரசேனை யொழிதல்

எழுந்துயர் தேர்மிசை யிலங்கைக் காவலன்
பொழிந்தன சரமழை யுருவிப் போதலால்
ஒழிந்தது மொழிகில தென்ன ஒல்லெனக்
கழிந்தது கவிக்குல மிராமன் காணவே.

(வானத்து) எழுந்து ஓங்கிய தேரின்மேலிருந்து இலங்காதிபதியாகிய இராவணன் பொழிந்தனவான சரமழை (வானர சேனைகளினுடலை) உருவிப் போதலால், இராமன் காண்கையில் தானே ஒழிந்ததும் ஒழியாதது மாயிற்றென்னும்படி விரைவாக வானரக்கூட்டம் உயிர்நீங்குவதாயிற்று; -ஒழிகிலதுகுற்றுயிராகக்கிடக்கின்றது என்றவாறு. (3726)

60. இராமன் மாதலியை நோக்கி 'தேரை வானத்திலெழவிடுக' எனல்

முழவிடு தோளொடு முடியும் பஃறலை
விழவிடு வேன்இனி விசும்பு சேமமா
மழவிடை யனையநம் படைஞர் மாண்டனர்
எழவிடு தேரையென் றிராமன் கூறினான்.

(அதுகண்ட) இராமன், '(இராவணனம்புகளால்) இளங்காளையைப் போன்ற நம்படைஞர் மாண்டனர்: (ஆகவே, நான்) இனி (வானரர்களை மாய்த்த அந்த இராவணனுடைய) முழவையொத்த தோளுடனே கிரீட மணிந்த பலதலைகளையும் விழவிடுவேன்: விசும்பிற் சேமமாக எழும்படி தேரை விடுக' என்று (மாதலியினிடம்) கூறினான்; -வானத்துத் தேரிற் செல்பவனை வதைக்க வானத்துத் தேரைச் செலுத்தச் சொல்லினானென்க. முடிப்பஃறலையும் என மாறுக. (3727)

61. மாதலி உடன்பட, இராமபிரானேறிய தேரும் வானத்துச் செல்லுதல்

அந்துசெய் குவன்என் றறிந்த மாதலி
உந்தினன் தேரெனு மூழிக் காற்றினை
இந்துமண் டிலத்தின்மே லிரவி மண்டிலம்
வந்தென வந்தகம் மானத் தேரரோ.

Koviloor Digital Library

அவ்வாறே செய்வேனென்று (இராமபிரான் கருத்தை) அறிந்து கூறிய மாதலியானவன், தேரென்ற யுகாந்தகாலத்துக் காற்றினைச் செலுத்தினான்: அந்தப் பெருமைபெற்ற தேரானது, இந்து மண்டிலத்தின்மீது சூரிய மண்டலம் வந்தாற்போல வந்தது: -அரோ-ஈற்றசை.

இந்துமண்டலத்தின் மேலிரவிமண்டலம் வருதல்-இல் பொருளுவமை. சந்திரமண்டலத்துக்குமேலே அத்தேர் சென்றதால், இவ்வாறு வருணித்த தென்றலும் ஒன்று. அந்து என்பது அவ்வாறு என்றபொருளில் கன்னட பாஷையிலும் வழங்குகின்றதென்ப. (3728)

62-64. இருவர் தேரும் சாரிகை திரிதலைத் தெரிவிக்கும்

இரிந்தன மழைக்குல மிழுகித் திக்கெலாம்
உரித்தன வுடுக்குல முதிர்ந்து சிந்தின
நெரிந்தன நெடுவரைக் குடுமி நேர்முறை
திரிந்தன சாரிகை தேருந் தேருமே.

(இராவணன்) தேரும் (இராமன்) தேரும் (ஆகிய இரண்டும்),- நேரான முறைமையிற் சாரிகை திரிந்தன; (அந்த விசையினால்), மேகத் தொகுதிகள் திக்குக்களிலெல்லாம் பரந்து நிலை கெட்டோடின; நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் உரிந்தனவாய்ப் பொடிப் பொடியாகச் சிந்தலாயின; நெடியமலைகளின் சிகரங்கள் நெரிந்தன; நேர்முறை-வஞ்சனையில்லாதநிலை. இழுகுதல் பரத்தல். திக்கெலாம் உரிந்தன எனத் தனிமுற்றாக முடிப்பினுமாம். (3729)

63. வலம்வரு மிடம்வரு மறுகி வானொடு
நிலம்வரு மிடம்வல நிமிரும் வேலையும்
அலம்வருங் குலவரை யனைத்து அண்டமும்
சலம்வருங் குயமகன் திகிரித் தன்மைபோல்.

(அத்தேர்களிரண்டும்), -வலம் வரும்; இடம்வரும்: கலங்கி, வானினு டனே நிலத்து வரும்: இடமாகவும் வலமாகவும் ஓங்கும்: (அதனால்), கடலும் குலவரை யாவும் அண்டங்களும், சுற்றுந் தன்மையைக் கொண்ட குயவனு டைய சக்கரத்தின் தன்மை போலச் சுழலமிடும். (3730)

64. எழும்புக ழிராமன்தே ரரக்கன் தேரிதென்று
உழுந்துருள் பொழுதினெவ் வுலகுஞ் சேர்வன
தழும்பிய தேவருந் தெரிவு தந்திலர்
பிழம்பின திரிவன என்னும் பெற்றியார்.

உழுந்துருள் பொழுதுக்குள் எவ்வுலகமுஞ் சேர்வனவாகிய அத்தேர் களைக் குறித்து, 'மிக்கெழுகின்ற புகழையுடைய இராமனுடைய தேராகும் (இது): இது அரக்கனுடையதேராகும்' என்று (பிரித்துணர்தலைப்) பழகிய தேவரும் அறியமுடியாதவராயினர்; (பின்னை அவர்கள் என்ன உணர்ந்தா

Koviloor Digital Library

ரென்னில், -இருதேர்களும் தனித்தனி) பிழம்பையுடையனவென்றும், திரிகின்றன என்றும் உணருந்தன்மையை யுடையரானார்கள்.

இராமராவணர்களின் தேர்ப்பிழம்பும் அவை திரிகின்றனவுமே தேவர் களாலும் உணரக்கூடியனவாயின அன்றி, 'இன்னது ஸ்ரீராமன் தேர், இன்னது இராவணன் தேர்' என்று விசையின் மிகுதியால் அத்தேவர்களாலும் அறிய முடியவில்லையென்பதாம். (3731)

65. தேர்களின் சாரிகை விசையால் நிகழ்ந்தவை

உக்கிலா வுடுக்களு முருள்கள் தாக்கலின்
நெக்கிலா மலைகளு நெருப்புச் சிந்தலின்
வக்கிலாத் திசைகளு முதிரம் வாய்வழிக்
கக்கிலா வுயிர்களு மில்லை காண்பன.

சக்கரங்கள் தாக்குதலால் சிந்திவிழாத நட்சத்திரங்களும், (தாக்கும்போது) நெருப்புச்சிந்துதலால் நெகுதலில்லாத மலைகளும், பிளவுபடாத திசைகளும், உதிரத்தை வாயின்வழியாகக் கக்காத உயிர்களும் காணக் கூடியனவாய் (எவையும்) இல்லை; -இருதேர்களும் விரைந்து சாரிகை செல்லுகின்ற அதனால், உதிராத விண்மீன்களும் பிதிராத மலைகளும் பிளவாத திசைகளும், உதிரத்தைக் கக்காத உயிர்களும் இல்லையென்றவாறு, வக்குதல்-எரிதலென்பாருமுளர். (3732)

66-69. அத்தேர்களின் விசை

இந்திர னுலகத்தார் என்ப ரென்றவர்
சந்திர னுலகத்தா ரென்பர் தாமரை
அந்தண னுலகத்தா ரென்ப ரல்லரால்
மந்தர மலையினா ரென்பர் வானவர்.

(போர்காணுமாறு கூடியிருந்த) தேவர்கள்,-(இராமராவணர்கள் (தம் தேர் களுடனே) இந்திரனுலகத்திலுள்ளாரென்பர்; அங்ஙனம் கூறினவரே, சந்திரனுலகத்தா ரென்பர்: (அன்றியும், தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற அந்தண னாகிய பிரமனுடைய உலகத்தாரென்பர்; (அங்ஙனம் கூறினவரே, ஆங்கு உளார்) அல்லர்; மந்தர மலையிலுள்ளாரென்பர்; -இச்செய்யுள் சிலபிரதியி லில்லை. (3733)

67. பாற்கடல் நடுவினா ரென்பர் பல்வகை
மாற்கட லினுக்குமவ் வரம்பி னாரென்பர்
மேற்கட லாரென்பர் கிழக்கு ளாரென்பர்
ஆர்க்கிடை யுருமென்ப ரறிந்த வானவர்.

Koviloor Digital Library

பேரறிவுபடைத்த தேவர்கள், -(இராமராவணர்களைப் பற்றி), பாற்கடலில் நடுவிலேயுள்ளாரென்பர்; பலவகை (எழுவகை) யான பெரிய கடலுக்கும் அப்பாற்பட்ட எல்லையிலுள்ளாரென்பர்; மேற்கடலிடத்துள்ளா ரென்பர்: கிழக்கேயுள்ளா ரென்பர்: (அவர்களுடைய) தேர்ச்சக்கரத்தின் இலைவடிவான உறுப்பிலே இடி (உள்ளது) என்பர்.

மனிதரறிவினும் தேவர்களின் அறிவு மிக்கதாதலால், அவரை 'அறிந்த வானவர்' என்றார். ஆர்க்கடையுருமென்பரென்றது அவர்கள் மேக மண்டலத்தினரென்று கூறியவாறு: ஆர்க்கிடை-ஆரென்று சொல்லப் படுகின்ற இலைவடிவான சக்கரத்தினுறுப்பிலென்க. (3734)

68. மீண்டன வோவென்பர் விசும்பு விண்டுகக்
கீண்டன வோவென்பர் கீழ வோவென்பர்
பூண்டன புரவியோ புதிய காற்றென்பர்
மாண்டன வுலகமென் றணங்கும் வாயினார்.

(இன்று) உலகங்கள் இறுதியடைந்ததா மென்று வருந்திக் கூறும் வாயை யுடையவரான தேவர் முதலியோர்,- (தேர்கள்) திரும்பினவோ என்பர்; விசும்பு விண்சிந்தும்படி கீண்டனவோ என்பர்: (தேரிற்) பூட்டப்பட்டுள் ளவை, குதிரைகளோ? (அல்ல): புதிய தன்மையுள்ள காற்றுக்களேயென்பர்.

'புரவியோ' என்ற ஓகாரம், வினாவகையால் எதிர்மறையுணர்த்திற்று. மூன்றாமடி- குதிரைகளிடத்து அத்தன்மையை மறுத்துக் காற்றாகக் கூறப் பட்டமையால், அவநுதியணியாகும். (3735)

69. ஏழுடைக் கடலினுந் தீவொ ரேழினும்
ஏழுடை மலையினு முலகொ ரேழினும்
சூழுடை யண்டத்தின் சுவர்க ளெல்லையா
ஊழிய காற்றெனத் திரிந்த ஓவில.

ஏழுகடலிலும் ஓரேழுதீவுகளிலும் ஏழுமலையிலும் உலகு ஓரேழிலும் சூழ்தலைக்கொண்ட இவ்வண்டத்தின் சுவர்ப்புறங்கள் எல்லையாக, ஊழிக் காலத்துத் தோன்றிய காற்றுப்போல (அத்தேர்கள்) ஒழிவில்லாதனவாய்த் திரிந்தன.

'புரவியோபுதியகாற்றென்பர்' என்றதற்குஏற்ப, இங்கு 'காற்று' என்றது- தேர்களிற் பூட்டிய குதிரைகளை யென்றல் ஏற்கும். ஊழிய-குறிப்புப் பெயரெச்சம். (3736)

Koviloor Digital Library

70. இராவணன் படைக்கலம் பொழிதல்

உடைக்கட லேழினு முலக மேழினும்
இடைப்படு தீவினு மலையொ ரேழினும்
அடைக்கலப் பொருளென வரக்கன் வீசிய
படைக்கல மழைபடு துளியின் பான்மைய.

(பூமிக்கு) உடையாகவுள்ள கடல்களேழிலும் உலகம் ஏழிலும் பூமியினிடையேயுள்ள (ஏழு) தீவுகளிலும் மலையோரேழிலும் (வைத்திருந்த) அடைக்கலப்பொருளைப்போல அரக்கன் எடுத்து வீசிய படைக்கலங்கள், (மழை பெய்கையில்) வீழ்கின்ற மழைத்துளியின் தன்மையையுடையன வாயின.

அடைக்கலப்பொருள்-ஆபத்துக் காலத்து உதவும்படி வைத்துள்ள பொருள். இதுவரையில் வழங்காது சேமித்துவைத்திருந்த படைக்கலங்களை மழைபோலப்பொழிந்தனன், இராவண னென்றபடி. கடலேழ் முதலியவற்றிற் சேமித்துவைத்திருந்த அருமையான படைக்கலங்களை வீசியது, அடைக்கலப்பொருளையெடுத்து வீசினாற்போலுமென்றார். (3737)

71. இராவணன் விடுத்த படைக்கலங்களை இராமபிரான் அறுத்தொழித்தல்

ஒறுத்துல கனைத்தையு முழலு மோட்டிடை
இறுத்தில விராவண னெறிந்த வெய்தன
அறுத்ததுந் தடுத்து மன்றி ஆரியன்
செறுத்தொரு தொழிலிடைச் செய்த தில்லையால்.

இராவணனெறிந்தனவான படைக்கலங்களும் எய்தனவான அம்புகளும், தங்காதனவாய், உலகு எல்லாவற்றையும் அழித்து ஓட்டத்தோடு சஞ்சரிப்பனவாயின: இராமபிரான் (அந்த எறிந்தனவற்றையும் எய்தனவற்றையும்) அறுத்ததுந் தடுத்தது மன்றி, இடையே கோபித்து ஒரு தொழிலையும் செய்ததில்லை.

இராவணன் விடுத்தவற்றைத் தடுப்பதற்கே இராமபிரானுக்குப் போது சரியாயிருந்த தென்றபடி. ஓட்டு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (3738)

72. பலவிடத்துந் திரிந்த தேர் இலங்கையை அணுகுதல்

விலங்கலும் வேலையு மேலுங் கீழரும்
அலங்கொளி திரிதரு முலக னைத்தையும்
கலங்குறத் திரிந்ததோ ரூழிக் காலக்காற்று
இலங்கையை யெய்தின திமைப்பின் வந்தரோ.

Koviloor Digital Library

மலைகளிலும், கடல்களிலும், மேலுலகங்களிலும், கீழுலகங்களிலும், விளங்குகின்ற ஒளிவடிவான சந்திராதித்யர் திரிகின்ற உலகம் எல்லாவற்றிலும் கலங்குதலுண்டாம்படி திரிந்ததாகிய ஒரூழிக்காலக்காற்று இலங்கையை இமைப்பளவிற்குள் வந்தடைந்தது.

ஊழிக்காலக்காற்று, தேரைக் குறிக்குமென்பர்: ஆயினும், குதிரையைக் குறிக்கு மென்றலே பொருந்து மென்பது முன்னர்ச் கூறப்பட்டது. மேற் செய்யுளிலும் 'தேர்ப்பரி' என வருதல் காண்க. தேரைச் சாதிபொருமையாக, 'எய்தினது' என்றார். அலங்கொளி-அன்மொழித்தொகை. (3739)

73. தேர்ப்பரிகளின் திறம்

உய்த்துல கனைத்தினு முழன்ற சாரிகை
மொய்த்தது கடலிடை மணலின் மும்மைசால்
வித்தகர் கடவிய விசயத் தேர்ப்பரி
எய்த்தில வியர்த்தில இரண்டு பாலவும்.

திறமையுள்ள தேர்ப்பாகர் தூண்டிச்செலுத்திய (இராமராவணரென்ற) இருபாலாருடையனவுமான வெற்றிபொருந்திய தேர்ப்பரிகள், -செலுத்தப் பட்டு, கடலினிடத்து நெருங்கியுள்ள மணலினும் மும்மடங்கு அதிகமாக உலகமெல்லாவற்றிலும் சாரிகை திரிந்தன: (ஆயினும்), இளைப்படைந்தில: உடலும் வேர்த்தில: -கடலிடை மொய்த்ததாகிய மணலென்க. (3740)

74. இராமனேறிய இரதத்து இடிக்கொடியை இராவணன் அறுத்துச் சிந்துதல்

இந்திரன் தேரின் மேலுயர்ந்த வெந்தொழில்
உந்தரும் பெருவளி யுருமி னேற்றினைச்
சந்திர னனையதோர் சரத்தி னால்தரைச்
சிந்தின னிராவண னெரியுஞ் செங்கணான்.

(அப்போது) நெருப்புத் தோன்றுகின்ற செந்நிறக் கண்களையுடையவனான இராவணன், -இந்திரனனுப்பிய தேரின் மேலுயர்ந்து விளங்கியதும் கொடுந்தொழிலால் தள்ளுதற்கு அரியதுமான மிக்க வலியுள்ள இடியேற்றின் கொடியை, சந்திரனை யொத்ததோர் சரத்தினால் தரையிலே சிந்தினான்; -சந்திரனனையொத்ததோர் சரம்-அர்த்தசந்திரபாணமென்னலாம். (3741)

Koviloor Digital Library

75. இடிக்கொடி கடலில் விழுதல்

சாய்ந்தவல் லுருமுபோ யரவத் தாழ்கடல்
பாய்ந்தவல் லுருமென முழங்கிப் பாய்தலும்
காய்ந்தபே ரிரும்பின்வன் கட்டி காலுறத்
தோய்ந்தநீ ராமெனச் சுருங்கிற் றாழியே.

(தரையில்) சிந்தியவலிய இடிக்கொடி போய் ஒலியை யுடைய ஆழ்ந்த கடலிலே வலிய இடிபாய்ந்ததுபோல முழங்கிக் கொண்டு பாய்தலும், காய்ந்த பெரியவலிய இரும்பின் கட்டிபொருந்தத் தோய்த்த நீர்போலக் கடலும் வற்றியது; -காலுற. கால்தமிழுபசருக்கம். (3742)

76. இராமன் தேர்க்குதிரைகளின் மீதும் மாதலியின் மீதும் கணைத்தொகுதிகளை இராவணன் விடுத்தல்

எழுத்தெனச் சிதைவிலா விராமன் தேர்ப்பரிக்
குழுக்களைக் கூர்ங்கணைக் குப்பை யாக்கிநேர்
வழுத்தரு மாதலி வயிர மார்பிடை
அழுத்தினன் கொடுஞ்சரம் ஆறொடு ஆறுஅரோ.

(அப்போது இராவணன்), - சப்தப்பிரமம்போல அழிவில்லாதனவான இராமனுடைய தேரிற்பூட்டிய குதிரைத் தொகுதிகளின்மீது கூரிய அம்புத் தொகுதிகளைப் பிரயோகித்து, நேரேயுள்ள துதிப்பதற்கு அரிய (பெரும் புகழ்படைத்த) மாதலியின் வயிரம்போன்ற (உறுதியான) மார்பின்நடுவிற் கொடிய பன்னிரண்டு அம்புகளை அழுந்துமாறு செலுத்தினான். (3743)

77. மாதலியின் மார்பில் இராவணன் அம்பு செலுத்தியது கண்டு ஸ்ரீராமன் மிகவும் வருந்துதல்

நீல்நிற நிருதர்கோ னெய்த நீதியின்
சால்புடை மாதலி மார்பிற் றைத்தன
கோலினு மிலக்குவன் கோல மார்பின்வீழ்
வேலினும் வெம்மையே விளைந்த வீரற்கு.

கருநிறமுள்ள அரக்கர் தலைவனான இராவணன் எய்தவையான, நீதியோடு மேன்மைக்குணமுடைய மாதலியின் மார்பில் தைத்தனவான அம்புகளினாலும், ஸ்ரீராமனுக்கு,-இலக்குமணனுடைய அழகியமார்பிற் பாய்ந்ததான வேலைக்காட்டிலும் வெம்மையே விளைந்தது.

இலட்சுமணனுடையமார்பில் வேல் தைத்தபோது எவ்வளவு வருத்தம் உண்டாயிற்றோ॥ அதனினும் மிகுதியாக வருத்தம், மாதலி மார்பில் தைத்த அம்புகளினால், ஸ்ரீராமபிரானுக்கு உண்டாயிற் றென்றபடி: இதனால், ஸ்ரீராமன் தன்னையடைந்தார்திறத்துக் கருணையைக் காட்டுபவனென்பதை

Koviloor Digital Library

விளக்கியவாறு. விளைத்த என்ற பாடத்துக்கு-தைத்தன (பாணங்கள்), -இலக்குவன் கோலமார்பின் வீழ் கோலினும் வேலினும் வெம்மையே விளைத்த என்க. இச்செய்யுள் அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் "வானரத்தலைவனும்" (82) என்பதன்பின் இருப்பினும், பலஏட்டுப் பிரதிகளில் இங்கு இருப்பதாலும், பொருட்பொருத்தமிருத்தலாலும் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. (3744)

78. இராமன் இராவணனம்புகளினால் தேவர்கள் கண்ணுக்கு மறைபடுதல்

மண்டில வரிசிலை வான வில்லொடு
துண்டவெண் பிறையெனத் தோன்றத் தூவிய
உண்டை வெங் கடுங்கணை யொருங்கு மூடலால்
கண்டில ரிராமனை யிமைப்பில் கண்ணினார்.

மண்டிலமாக வளைத்த கட்டமைந்த (இராவணனுடைய) வில்லானது இந்திரதனுசுபோலவும் துண்டுபட்ட வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைப் போலவும் தோன்றிக்கொண்டிருக்க, (அந்த வில்லினின்றும்) தூவிய உண்டையான மிகக்கொடிய அம்புகள் ஒருசேர மூடுதலால், இமைப்பில்லாத கண்ணை யுடையவர்களான தேவர்களும் இராமபிரானைக் காணமாட்டாதவராயினர். (3745)

79-82. தேவர் முதலியோர் அப்போதடைந்த நிலை

தோற்றன னேயினி யென்னுந் தோற்றத்தால்
ஆற்றல்சா லமரரு மச்ச மெய்தினார்
வேற்றவ ரார்த்தனர் மேலுங் கீழுமாய்க்
காற்றியக் கற்றது கலங்கிற் றண்டமே.

(அறிவில்) வலிமையமைந்த தேவர்களும்,-(அப்போது) இனி (இராமபிரான்) தோற்றேவிட்டா னென்கின்ற எண்ணத்தினால் அச்சமடைந்தனர்; பகைவர்களாகிய அரக்கர் (மகிழ்ந்து) ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்: காற்றானது மேலும் கீழும் இயங்குதலொழிந்தது: இவ்வண்டமே நிலை கலங்கிற்று. (3746)

80. அங்கியுந் தன்னொளி யடங்கிற்று ஆர்கலி
பொங்கில் திமிர்த்தன விசும்பிற் போக்கில
வெங்கதிர் தண்கதிர் விலங்கி மீண்டன
மங்குலி னெடும் புயல் மழைவ றந்ததால்.

அக்கினியும் தன்னொளி குறையப்பெற்றது; கடல்களும் (அலைகளினாற்) கிளர்தலொழிந்து அசைவற்றுக்கிடந்தனர்; சூரியசந்திரர்கள்

Koviloor Digital Library

வானத்தில் இயங்குதலொழிந்து விலகி அப்பாற் சென்றனர்; வானத்திற் பெருமேகம் மழை வறண்டிட்டது; ஆர்கலி-வினைத்தொகையன்மொழி. (3747)

81. திசைநிலை கடகரி செருக்குச் சிந்தின
அசைவில வேலைக ளார்க்க வஞ்சின
விசைகொடு விசாகத்தை நெருக்கி யேறினன்
குசனென் மேருவுங் குலுக்க முற்றதே.

அங்காரகன் (குஜன்) விசையுடனே விசாகநட்சத்திரத்தை ஆக்ரமித்து ஏறினன்; என்ற இதனால் (தீநிமித்தமாக) திக்குக்களில் நிலையாகவுள்ள மதயானை களெட்டும், (தமது) செருக்கு ஒழிந்தன; கடல்கள், அசைதலில்லா தனவாய் ஒலிசெய்வதற்கும் அஞ்சின; (அசையாத) மேருவும் சலித்தலை அடைந்தது.

கீழ்ச்செய்யுளில் கடல் கிளர்த்தலில்லாது தம்பித்திருந்தமையைக் கூறினார்; இங்கு ஆர்க்க அஞ்சினமையைக் கூறினாரென வேறுபாடு காண்க; விசாகமென்பது-இட்சுவாகு வமிசத்தவரின் நட்சத்திரமாதலால், அதை அங்காரகன் ஆக்கிரமித்தால், இட்சுவாகுவமிசத்தார்க்குத் தீங்கு நேரு மென்க; இவ்விடத்து ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் ''ஆக்ரமயாங்காரகஸ்தஸ் தௌ விஸாகாமபி சாம்பரே'' என்றது காண்க. இனி, 'விசைகொடு விசாகத்தை நெருக்கியேறினன் குசனென' என்பதற்கு- குசன்-அங்காரகன், விசாகத்தை விருச்சிகராசியில், நெருக்கி ஏறினன்-வக்கிரித்துச் சென்றா னென்று பொருள் கூறுவாருமுளர்; அங்காரகன் விருச்சிகத்தில் வக்கிரித்துச் சென்றால் மன்னர்க்குத் தீங்குண்டா மென்பது-சோதிட நூற்கொள்கை. குசையுறு என்ற பாடத்துக்கு-குசை-குஸ: கடிவாளக்கயிறு: இலக்கணையால் நாணியைக் காட்டிற்று. சிவபிரானுக்கு மேரு வில்லாயமைந்தபோது நாணியைப் பெற்றிருந்தமை காண்க. இனி, குசை-குஜம் என்பதன் விகார மெனக் கொண்டு, மரங்களையுடைய மேரு என்னவும் இடமுண்டு. குசை (குஸம்)=நீர் எனக்கொண்டு, குசையுறு மேகம் என இயைப்பினுமாம். (3748)

82. வானரத் தலைவனு மிளைய மைந்தனும்
ஏனையத் தலைவனைக் காண்கி லேமெனக்
கானகக் கரியெனக் கலங்கி னார்கடல்
மீனெனக் கலங்கினார் வீரர் வேறுளார்.

வானரத்தலைவனான சுக்கிரீவனும் இளையபெருமாளும், மற்றை யோரும், '(போர்க்களத்தில் நாம்) தலைவனான அவ்விராமபிரானைக் காணவல்லமை அற்றவராயினோம்' என்று சொல்லி (த் தம் இனத்திற்குத் தலைமையான யானையரசைக் காணப்பெறாத) காட்டு யானைகள் போலக் கலங்கினார்கள்; மற்றுமுள்ள வீரர்கள் (திருவணைகட்டிய காலத்துக்) கடலி லுள்ள மீன்போலக் கலங்கினார்கள்; -ஏனை=ஏனையோர். (3749)

Koviloor Digital Library

83. அப்போது இராமபிரான் இராவணனெய்த சரங்களைக் கொய்து அவ்விராவணன்மீது பல அம்புகளை யெய்து அவனை நோவச்செய்ய, தேவர்கள் தேறுதல்

எய்தன சரமெலா மிமைப்பின் முந்துறக்
கொய்தனன் அகற்றிவெங் கோலின் கோவையால்
நொய்தென வரக்கனை நெருங்க நொந்தன
செய்தன னிராகவ னமரர் தேறினார்.

(இராவணன்) எய்தனவான அம்புகளையெல்லாம் இமைப்பொழுதிற்கும் முற்பட வெவ்விய சரத்தொகுதியாற் கொய்துபோக்கி, இராகவன், -விரைவாக அவ்வரக்கனை (அம்புகள்) நெருங்குமாறு (விடுத்து) அவன் மனம் நோவுதற்கு ஆன செயலைச் செய்தான்; (அதனால்), தேவர்கள் தேறுதலடைந்தனர்; -நொந்தன=நோவன; இயல்பினால்வந்த காலவழுவமைதி. (3750)

84. இராவணன் விற்களையெல்லாம் ஸ்ரீராமன் இடையே குறைத்தல்

தூணுடை நிரைபுரை கரமவை தொறுமக்
கோணுடை மலைநிகர் சிலையிடை குறையச்
சேணுடை நிகர்கணை சிதறினன் உணர்வொடு
ஊணுடை யுயிர்தொறு முறைவுறு மொருவன்.

நல்லறிவோடு (தன்னை) ஊணாகவுடையரான ஞானிகளினிடத்தெல்லாம் (மனவுவப்போடு) உறைபவனான திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமன், -தூண்களினுடைய வரிசையையொத்தனவான (பத்துக்) கைகளிலுங் கொண்டுள்ள அந்த வளைதலையுடைய மலைகளை நிகர்த்த விற்கள் இடையிலே துண்டுபடும்படி, வெகுதூரம் (செல்லுதலை) உடையனவாய்(த் தம்மைத் தாமே) நிகர்த்த அம்புகளைச் சிதறினன்.

இராவணன் தன்பத்துக்கைகளாற் பிடித்த பத்துவிற்களையும் ஸ்ரீராமன் இடையே துண்டித்தன னென்பதாம். எம்பெருமான் எல்லாப் பொருள்களிலும் எள்ளினுள் எண்ணெய்போல நீங்காது உறைகின்றனானாலும், ஞானிகளின் ஆன்மாவினுள் மிக்க மனவுவப்போடு எழுந்தருளியிருக்கின்றானென்பது, நூற்கொள்கை. உபநிடதங்களில் பரம்பொருளை 'அந்நம்' என்று கூறியிருப்பதும், நம்மாழ்வார் ''உண்ணுஞ்சோறு... கண்ணன்'' என்று அருளிச் செய்திருப்பதும், இங்குக் காண்க. இச்செய்யுளிற் குற்றெழுத்துப் பயின்று வந்தது- குறுஞ்சீர்வண்ணம் எனப்படும்: மேலும் இது காண்க. இது முதல் 94ஆஞ் செய்யுள் வரை சந்தக் குழிப்புக்கு ஒத்திருத்தலால், இவை சந்தவிருத்தமாகும். (3751)

Koviloor Digital Library

85. இராமபிரானுடைய தேர்க்கொடியிற் கருடன் நிற்றல்

படையுக விமையவர் பருவரல் கெடவந்து
இடையுறு திசைதிசை யிறுகுற விறைவன்
அடையுறு கொடிமிசை யணுகினன் அளவில்
கடையுக முடிகெழு கடல்புரை கலுழன்.

யுகாந்தகாலத்துப் பொங்கியெழுகின்ற அளவில்லாத கடல்போற் பெருந் தோற்றமுள்ள கருடன்,- (இராவணனுடைய விற்படை குறைபடுகையில், இமையவரின் துன்பங்கெட (இவ்வுலகில்) வந்து, இடம் பொருந்திய பல திசைகளும் (நிலைகெடாமல்) உறுதியாகத் தங்குதல் பொருந்தத் தலைவனா கிய ஸ்ரீராமனுடைய (தேரிற்) பொருந்தியுள்ள கொடிமீது அணுகிச் சேர்ந் தான். -இடித்துவசம் வீழ்ந்திட்டதனால், ஆங்குக் கருடன் வந்து தங்கினன்; இடித்துவசம் வீழ்ந்திட்டமை 75-ஆம் பாடலிற் கூறப்பட்டது. (3752)

86-87. இராமபிரான் கணைதூவிஅரக்கனுடைய கவசத்தை ஊடுருவச்செய்து வீணைக்கொடியைத் தரைப்படுத்தியமையைத் தெரிவிக்கும்

கயில்விரி வறவரு கவசமு முருவிப்
பயில்விரி குருதிகள் பருகிட வெயிலொடு
அயில்விரி சுடுகணை கடவின னறிவின்
துயில்வுழி யுணர்தரு சுடரொளி யொருவன்.

துயிலும்போதே (தன் முற்றுணர்வினால் யாவற்றையும்) அறியவல்ல பரஞ்சோதியாகிய ஒப்பற்ற முதற்கடவுள் (ஸ்ரீராமன்),- மூட்டுவாய் விரிதலில்லாமலுள்ள கவசத்தையும் இடையேதொளைத்துக் கொண்டு, (உடலிற்) பொருந்தியுள்ள மிக்க இரத்தத்தைப் பருகும்படி ஒளியுடனே கூர்மைவிரிந்த சுடுகின்ற அம்புகளைச் செலுத்தினான். (3753)

87. திசையுறு துகிலது செறிமழை சிதறும்
விசையுறு முகிழது விரிதரு சிரனொடு
இசையுறு கருவியி னினிதுறை கொடியைத்
தசையுறு கணைகொடு தரையுற விடலும்.

திசையிற் பொருந்திய துகிலையுடையதும் நெருங்கிய மழையைச் சிதற வல்ல விசைபொருந்திய அரும்புபோன்ற உறுப்பையுடையதுமான பரந்த சிரத்துடனே இசையும் பொருந்திய (வீணை யென்னுங்) கருவி இனிதாகப் பொருந்தப்பெற்ற (இராவணனது தேர்க்) கொடியை, (ஸ்ரீராமன்) தசை படிந்துள்ள அம்புகளைக் கொண்டு தரையிற்பொருந்துமாறு தள்ளுதலும், 'விடலும்' என்ற எச்சம், அடுத்த செய்யுளிலுள்ள 'நண்ணலும்' என்ற சொல்லோடு இயையும். (3754)

Koviloor Digital Library

88. 'இராமன் கொடியில் கருடன் தங்கிவிட்டதனால் இனி நமக்குக் கவலையில்லை' என்று தேவர்கள் கூறுதல்

பண்ணவ னுயர்கொடி யெனவொரு பரவைக்
கண்ணக னுலகினை வலம்வரு கலுழன்
நண்ணலு மிமையவர் நமதுறு கருமம்
எண்ணல முனிவினி னிவறின னெனவே.

ஒப்பற்ற கடலாற்சூழப்பட்ட இடமகன்ற உலகைவலம் வருந்தன்மையுள்ள கருடன் ஸ்ரீராமனுடைய சிறப்பமைந்த கொடியாகுமென்று (அப்பிரானுடைய தேர்க்கொடியின்மேற்) பொருந்துதலும், தேவர்கள் 'நமக்கு ஆக வேண்டிய செயலைப்பற்றி இனி எண்ணமாட்டோம்; (ஏனெனில்,-கருடன்) சினமுடையவனாகி (இராமபிரானுடைய) தேர்க்கொடியில் தங்கியிருக்க ஆசைகொண்டுள்ளான்' என்று சொல்லுதலும், -'ஏயினன்' என அடுத்த கவியில் முடியும்.

கருடன் இராமபிரானது தேர்க்கொடியில் தங்கியதும் இராவணன் தேர்க்கொடியை ஸ்ரீராமன் வீழ்த்தியதும் நிகழவே, தேவர் தமக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் நிறைவேறுமென்று களித்தனர். முனிவினின் இவறினன்-ஸ்ரீராமன் சினங் கொண்டு (இராவணனைவெல்ல) விரும்பியுள்ளானென்றல் ஏற்கும். (3755)

89. ஸ்ரீராமன் மீது இராவணன் தாமதாத்திரம் விடுதல்

ஆயதொ ரமைதியி னறிவினி னறிவான்
நாயக னொருவனை நலிகில துணர்வான்
ஏயின னிருளுறு சரமழை யெனுமத்
தீவினை தருபடை தெறுதொழின் மறவோன்.

அப்படிப்பட்டதான ஓர்சமயத்தில், அழிக்குந் தொழிலைக்கொண்ட மறக்குணமுடையோனான இராவணன், ஞானத்தினால் (உணர்தற்கு) உரியவனான ஒப்பற்ற (லோக) நாயகனாகிய ஸ்ரீராமனை (த் தான் விடுத்த அம்புகள்) நலியாமற்போனதை யுணர்ந்தவனாய், (இந்த அஸ்திரம் இராமனுக்குத் துன்பத்தை விளைத்தே தீருமென்று எண்ணி) இருளை யுண்டாக்குகின்ற சரமழையென்கின்ற அந்தத்தீவினையைத் தருகின்ற படையை ஏவினன்.

இராவணன் கணைகள் பழுதுபட்டமையை 83-ஆம் கவியாலறியலாம். எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனத்தி லிருளைத் தருதலால் 'தீவினை தருபடை' எனப்பட்டது. இனி, நலிகிலதுணர்வான் என்பதற்கு- தான் இப்போது எய்யப் போகின்ற தாமதாத்திரம் அவ்விராமனை நலியமாட்டாதென்பதை யறிந்தவனாகிய இராவணன் அப்படையை யேவினான் எனக் கூறினாரு முளர். (3756)

Koviloor Digital Library

90-92. அந்தத் தாமதாத்திரத்தின் தன்மையும் செயலும்

தீமுக முடையன சிலமுக முதிரம்
தோய்முக முடையன சுரர்முக முடைய
பேய்முக முடையன பிலமுக நுழையும்
வாய்முகம் வரியரவு அன்னயன வருவ.

அந்தத் தாமதாத்திரத்தால் தோன்றிய (அம்புகளிற்) சிலவற்றின் முகம், நெருப்பைக்கக்குகின்ற முகமுடையனவாம்; (சில), இரத்தம் படிந்த முகங்களையுடையன; (சில), தேவமுக முடையன; (சில), பேய்முகமுடையன; (சில) பிலத்தில் நுழைகின்ற வாயிடத்தைக்கொண்ட வரியமைந்தனவான அரவையொத்தனவாய் வருவன. (3757)

91. ஒருதிசை முதல்கடை யொருதிசை யளவும்
இருதிசை யெயிறுற வருவன பெரிய
கருதிய கருதிய புரிவன கனலும்
பருதியை மதியொடு பருகுவ பகழி.

(அன்றியும் அப்) பகழிகள்- ஒருதிசையின் தொடக்கம் முதல் (அதற்கு எதிரான) மற்றொருதிசையின் முடிவுவரையிலும் இருதிசைகளிலும் (தம் விஷப்) பற்கள்பொருந்த வருவன; மிகப் பெரியவை; (தன்னை விடுத்தவன்) நினைத்தவற்றையெல்லாம் செய்யவல்லன: எரியுந் தன்மையுள்ள சூரியனைச் சந்திரனோடு பருகுந் தன்மையுள்ளன; - கீழ்ச்செய்யுளில் அரவையொத்தன என்று கூறியதை, இது, விவரிப்பதென்னலாம். (3758)

92. இருளொரு திசையொரு திசை வெயில் விரியும்
சுருளொரு திசையொரு திசைமழை தொடரும்
உருளொரு திசையொரு திசையுருமு முரலும்
மருளொரு திசையொரு திசைசிலை வருடம்.

(இராவணன் விடுத்த அந்தத் தாமதாத்திரத்தினால்), ஒரு திசையில் இருளும், மற்றொருதிசையில் வெயிலும் விரியும்: ஒரு திசையில் சுழல்காற்றும், மற்றொருதிசையில் மழையும் தொடரப்பெறும்: ஒரு திசை சக்கரமும், ஒரு திசை இடியும் முரலும்: ஒருபுறத்தில் மருள் (மிக), மற்றொருபுறத்தில் கல்மழை (பொழியும்). (3759)

93-94. ஸ்ரீராமன் ஆராய்ந்து சிவாஸ்திரத்தை விடுதலைத் தெரிவிக்கும்

இனையன நிகழ்வுற வெழுவகை யுலகும்
கனையிருள் கதுவிட வமரர்கள் கதற
வினையுறு தொழிலிடை விரவலும் விமலன்
நினைவுறு தகைமையி னெறியுறு முறையின்.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, நெருங்கியுள்ள இருள் எழுவகை யுலகங்களையும் கவிந்துகொள்ளவும், தீவினையினால் நேர்ந்தாற் போன்ற செயலிலே (இவ்வுலகம்) அகப்பட்டுப் பொருந்துதலும், அமரர்கள் கதற (இவற்றையெல்லாம் கண்டு) குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராம பிரான், -நேராகிய முறைமையின் நினைகின்ற தன்மையினால், 'கருதி விடுதலும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். (3760)

94. கண்ணுத லொருவனது அடுபடை கருதிப்
பண்ணவன் விடுதலு மதுநனி பருக
எண்ணுறு கனவினொ டுணர்வென விமையில்
துண்ணெனு நிலையினி னெறிபடை தொலைய.

நெற்றிக்கண்ணையுடைய ஒப்பற்றவனான சிவபெருமானது கொல்லுந் தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தைக் கருதி ஸ்ரீராமன் விடுதலும்,-அது மிகவும் (அந்தத் தாமதாத்திரத்தைப்) பருகியதனால், எண்ணப்படுகின்ற கனவோடு நனவுபோல (கனவில் தோன்றிய பொருள் உணர்வு தோன்றியபோது மறைந்துவிடுதல் போல) இமைப்போதில் வெகு விரைவில் (அரக்கன்) எறிந்த தாமதாத்திரம் தொலைந்துவிட, 'எரிந்தகண்ணினன்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். இராவணனுடைய தாமதாத்திரத்துக்கு எதிர் சிவாத்திரமே யென்று கருதி, அதனைவிட, தாமதாத்திரம் தொலைந்ததென்க. ''சங்கராத் ஜ்ஞாநம் அந்விச்சேத்'' என்றவாறு சிவன் அறிவைத் தருங் கடவுளாதலால், மாயவிருளைப் போக்க அவன் படை யுதவிற்று. துண்ணெனல்-விரைவுக்குறிப்பு. வெகுவிரைவில் அஸ்திரந்தொலைந்த தென்பார் 'இமையில் துண்ணெனுநிலையினின்' என்றார். (3761)

95. இராவணன் பலபாணங்களை இராமன் திருமேனியில் அழுந்தவிடுதல்

விரிந்த தன்படை மெய்கண்ட பொய்யென வீய்ந்த
எரிந்த கண்ணின னெயிற்றிடை மடித்தவா யினன்தன்
தெரிந்த வெங்கணை கங்கவெஞ் சிறையன்ன திறத்தான்
அரிந்த மன்திரு மேனிமே லழுத்திநின் றார்த்தான்.

பரவியிருந்த தான் விடுத்த தாமதாத்திரமானது மெய்யைக்கண்ட பொய் போல அழிந்ததாக, எரிந்த (நெருப்பு வெளிப்படுகின்ற) கண்களையுடைய வனும் பற்களினிடையே மடித்த வாயையுடையவனுமான இராவணன், கொடிய பருந்திற்கு கட்டப்பட்டனவும் தெரிந்தெடுத்தனவுமான தன்னு டைய வெவ்வியகணைகளைப் பகைவரை யடக்குபவனான ஸ்ரீராமன் திருமேனியில் அப்படிப்பட்ட (வாயாற் சொல்லுதற்கு அரிய) திறமை யுடனே அழுத்தமாகப் பதியவைத்துநின்று ஆரவாரஞ் செய்தான்; -இச் செய் யுளின் முதலடி, ''எறிபடைதொலைய'' (94) என்றதன் அநுவாதம். (3762)

Koviloor Digital Library

96. இராவணன் ஆசுராஸ்திரம் விடுதல்

ஆர்த்து வெஞ்சினத் தாசுரப் படைக்கல மமரர்
வார்த்தை யுண்டதின் னுயிர்களான் மறலிதன் வயிற்றைத்
தூர்த்த திந்திரன் துணுக்குறு தொழிலது தொடுத்துத்
தீர்த்தன் மேல்வரத் துரந்தன னுலகெலாந் தெரிய.

(இராவணன்) ஆரவாரஞ்செய்து, (பின்னும்), தேவர்களின் புகழை யுண்டதும், இனியஉயிர்களால் யமனுடைய வயிற்றை நிரப்பியதும் இந்திரனும் திடுக்கிடும்படியான செயலையுடையதுமான மிகவுக்கிரமான ஆசுராஸ்திரத்தை, உலகெல்லாம் அறியும்படி, பரிசுத்தமூர்த்தியான ஸ்ரீராமன் மேல்வரத் தொடுத்து விடுத்தான். (3763)

97.- ஆசுராஸ்திரம் ஸ்ரீராமன்மேற் செல்லுதல்

ஆசு ரப்பெரும் படைக்கல மமரரை யமரின்
ஏசு விப்பதெவ் வுலகமு மெவரையும் வென்று
வீசு வெற்பிறத் துரந்தவெங் கணையது விசையின்
பூசு ரர்க்கொரு கடவுள்மேற் சென்றது போலாம்.

தேவர்களைப் போரில் ஏசுவிப்பதும், எவ்வுலகத்திலுமுள்ள எவரையும் வென்று (தன்மீது) வீசிய மலைகளையும் முறிந்து போம்படி வெளிவிட்ட கொடிய அம்புகளையுடையதுமான (அந்த) ஆசுரமென்ற பெரிய அஸ்திர மானது, -விசையுடனே பிராமணர்தொழும் முக்கியக் கடவுளான ஸ்ரீராமன் மேற்சென்றது; -போல், ஆம்-அசைகள்.

பூசுரர்-நிலத்தேவர்; அந்தணர். 'பூவின் மேலிருக்கும் சுரர்-பிரமா' என்று கொண்டு, பிரமனுக்குங் கடவுளாகிய திருமால் என்று கொள்வாருமுளர். (3764)

98. ஸ்ரீராமன் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தினால் ஆஸுராஸ்திரத்தை யழித்தல்

நுங்கு கின்றதிவ் வுலகையோர் நொடிவரை யென்ன
எங்கு நின்றுதின் றலமரு மமரர்கண் டிரைப்ப
மங்குல் வல்லுரு மேற்றின்மே லெரிமடுத் தென்ன
அங்கி தன்னெடும் படைதொடுத் திராகவ னறுத்தான்.

ஓர்நொடிப்போதில் இவ்வுலகை (இராவணன் விடுத்த ஆசுராஸ்திரம்) விழுங்குகின்ற தென்று எங்கும்நின்று நின்று அலமருகின்ற தேவர் கண்டு (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ் செய்ய, மேகத்திலுள்ள வலிய உருமேற்றின் மீது எரி மடுத்தாற் போல நெடிய ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து இராகவன் (அந்த ஆஸுராஸ்திரத்தை) அறுத்தான். (3765)

Koviloor Digital Library

99. இராவணன் மீண்டும் அம்பு எய்தல்

கூற்றுக் கோடினுங் கோடல கடலெலாங் குடிப்ப
நீற்றுக் குப்பையின் மேருவை நூறுவ நெடிய
காற்றுப் பின்செலச் செல்வன வுலகெலாங் கடப்ப
நூற்றுக் கோடிஅம் பெய்தன னிராவணன னொடியில்.

யமன் (தன்னுடைய கொல்லு தற்றொழிலினின்று) கோடினாலும் கோடாதனவும், கடலெல்லாங் குடிப்பனவும், மேருமலையைப் புழுதித்திரள் போலாகுமாறு நூறுவனவும், நெடியனவும், (விசையிற்) காற்றும் (தமக்குப்) பின்செல்லுமாறு செல்வனவும், உலகெல்லாவற்றையும் கடப்பனவுமான நூற்றுக்கோடி அம்புகளை ஒருநொடிப்போதில் இராவணன் எய்தான். (3766)

100. இராவணன் எய்த அம்புகளைமுனிவர் பாராட்டல்

என்ன கைக்கடுப் போவென்பர் சிலர்சில ரிவையும்
அன்ன மாயமே யம்பல வென்பரவ் வம்புக்கு
இன்ன முண்டுகொ லிடமென்பர் சிலர்சில ரிகற்போர்
முன்ன மித்தனை முயன்றில னாமென்பர் முனிவர்.

முனிவர்களிற்சிலர், 'என்ன கைவிசையோ!' என்பர்; சிலர் 'இவையும் அப்படிப்பட்டமாயமே, அம்புஅல' என்பர்; சிலர் 'அப்படிப்பட்ட அம்புகட்கு இன்னும் இடம் உண்டுகொல்! (இந்த இடம்போதுமோ?)' என்பர்; சிலர் 'இதற்கு முன்னம் வலிமையுள்ள எந்தப்போரையும் இத்தனை முயன்று செய்திலனாம்' என்பர்; -இவையும்-எச்சவும்மை. மாயமே அன்ன-மாயமேபோலும் எனினுமாம். (3767)

101. இராவணனெய்த அம்புகளை இராமன் பிளந்தமை

மறைமு தற்றனி நாயகன் வானினை மறைத்த
சிறையு டைக்கொடுஞ் சரமெலா மிமைப்பொன்றில் திரியப்
பொறைசி கைப் பெருந் தலைநின்றும் புங்கத்தி னளவும்
பிறைமு கக்கடு வெஞ்சர மவைகொண்டு பிளந்தான்.

வேதத்தினாற் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற ஒப்பற்றதலைவனான ஸ்ரீராமன், -ஆகாயத்தை மறைத்த சிறகையுடையனவான (இராவணன் விடுத்த) கொடியசரங்களையெல்லாம் ஓரிமைப்போதில் மாறும்படி, அர்த்தசந்திரம் எனப்படும் மிகக்கொடிய பாணங்களைக்கொண்டு பாரமான உச்சியைக் கொண்ட பெரிய தலைப்பாகத்திலிருந்து கூரிய நுனிவரையிலும் பிளவுறச் செய்தான். (3768)

Koviloor Digital Library

102. இராவணன் மயாஸ்திரத்தை விடுதல்

அயன்ப டைத்தபே ரண்டத்தி னருந்தவ மாற்றிப்
பயன்ப டைத்தவ ரியாரினும் படைத்தவன் பல்போர்
வியன்ப டைக்கலந் தொடுப்பனா னினியென விரைந்தான்
மயன்படைக்கலந் துரந்தனன் தயரதன் மகன்மேல்.

பிரமதேவனாற் படைக்கப்பட்ட பெரிய அண்டத்தினுள் (செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச்செய்து பயன் படைத்தவர் யாவரினும் (பெரும்பயன்) படைத்தவனான இராவணன், 'இப்போது பலவான போரிலும் உபயோகித்த பெருமைபெற்ற படைக்கலத்தை நான் தொடுத்துவிடுவேன்' என்று விரைந்தவனாய், தயரதகுமாரனான ஸ்ரீராமன் மேல் மயன்படைக்கலத்தை விடுத்தான்: -பலபோரிலும் பெருமைபெற்ற படைக்கலமென்றது-மயன் படைக்கலத்தையே குறிக்கும். இனி, பலபோர்களிலும் பெரும்பயன் படைத்த படைக்கலங்களைத் தொடுப்பேனென்று கருதினனெனினுமாம். மயன்-இராவணனுக்கு மனைவியான மண்டோதரியின் தந்தை. (3769)

103. தேவர் முதலியோர் அஞ்சுகையில், இராமன் அந்தப் படைக்கலத்தின் நிலையைத் தெரிதல்

விட்ட னன்விடு படைக்கலம் வேரொடு முலகைச்
சுட்டனன் எனத் துணுக்கமுற் றமரருஞ் சுருண்டார்
கெட்ட னம்என வானரத் தலைவருங் கிழிந்தார்
சிட்டர் தந்தனித் தேவனு மதனிலை தெரிந்தான்.

'(அஸ்திரத்தை இராமனை இலக்காகக் கொண்டு தொடுத்து) விட்ட வனாகிய இராவணன் (தான்) விடுத்த அந்தப் படைக்கலத்தால் வேரோடும் உலகைச் சுட்டான்' என்று அச்சங் கொண்டு தேவருஞ் சுருண்டார்; '(நாம்) அழிந்திட்டோம்' என்று வானரத்தலைவரும் பிளவுபட்டோடினர்; சிட்டரின் ஒப்பற்றதேவனான திருமாலும், அந்தப்படையின் நிலையைத் தெரிந்தான். (3770)

104. இராமன் காந்தருவாஸ்திரத்தால் அதனை யழித்தல்

பாந்தட் பஃறலைப் பரந்தஅகன் புவியிடைப் பயிலும்
மாந்தர்க் கில்லையால் வாழ்வென வருகின்ற வதனைக்
காந்தர்ப் பம்மெனுங் கடுங்கொடுங் கணையினாற் கடந்தான்
ஏந்தற் பன்மணி யெறுழ்வலித் திரள்புயத் திராமன்.

'ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரந்தலைகளிலே பரந்து அகன்று கிடந்துள்ள பூமியிலே வாழ்கின்ற மாந்தர்க்கு (இராமனுக்கு) வாழ்ச்சியில்லை' என்று வருகின்ற அந்தப்படைக்கலத்தை (மயாஸ்திரத்தை) மலைபோன்றனவும்

Koviloor Digital Library

பலமணிகளாலியன்ற அணிகலன் பூணுதற்கு உரியனவுமான பெருவலி படைத்த திரண்ட புயத்தையுடைய ஸ்ரீராமன், -காந்தருவமெனப்படுகின்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரத்தினால் வென்றிட்டான். -''ஏந்தற் பொற்றோளி னாய்'' என்றார். ஆரணியகாண்டத்தும். ஏந்தல்-(உலகை) ஏந்துவது (தாங்குவது): மலை; பூதரம் என்ற ஒரு பெயரிருத்தல் காண்க. இனி, ஏந்தல்-உயர்ச்சி அல்லது பெருமை எனலும் ஒன்று. பன்மணி-அன்மொழித் தொகை. (3771)

105. இராவணன் தண்டாயுதத்தை யெறிதல்

பண்டு நான்முகன் படைத்தது கனகனிப் பாரைத்
தொண்டு கொண்டது மதுவெனும் அவுணன்முன் தொட்டது
உண்டிங் கென்வயி னதுதுரந் துயிருண்ப னென்னாத்
தண்டு கொண்டெறித் தான்ஐந்தொ டைந் துடைத் தலையான்.

'முன்பு பிரமதேவனாற் படைக்கப்பட்டதும், இரணியன் இந்தப் பூமியைத் தன்னடிப்படுத்தற்கு உதவியாயிருந்ததும், மதுவென்னும் அசுரன் முன்பு உபயோகித்ததுமான ஒரு தண்டு இங்கு என்னிடத்து உள்ளது: அதனைச் செலுத்தி (இப்பகைவனை) உயிரை யுண்பேன்' என்றுசொல்லி, பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணன் (அந்தத்) தண்டாயுதத்தைக் (கையிற்) கொண்டு (பகைஞன் மேல்) வீசியெறிந்தான். (3772)

106-107. இராவணனெறிந்த தண்டாயுதம் வருதல்

தாரு கன்பண்டு தேவரைத் தகர்ந்தது தனிமா
மேரு மந்தரம் புரைவது வெயிலன்ன வொளியது
ஒரு கந்தனி னுலகநின் றுருட்டினு முருளாச்
சீரு கந்தது முகந்தது வானவர் சிரங்கள்.

முன்னொருகாலத்தில் தாருகனென்னும் அசுரன் தேவரை முறியடித் தற்குக் கருவியானதும், ஒப்பற்ற பெரிய மேருவையும் மந்தரத்தையும் ஒத்ததும், வெயிலையொத்த ஒளியை யுடையதும், ஒருகத்தளவும் உலக மெல்லாம் ஒன்றுகூடி உருட்டினாலும் உருளாத சிறப்பினாற் கொண்டாடப் படுவதும் வானவர் சிரங்களை முகந்ததும், -''வெருவ வந்தது'' என அடுத்த கவியில் முடியும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''பண்டு நான்முகன்'' (105) என்ற செய்யுளின்முன் உள்ளது. (3773)

107. பசும்பு னற்பெரும் பரவைபண் டுண்டது பனிப்புற்று
அசும்பு பாய்கின்றது அருக்கனி னொளிர்கின்ற தண்டம்
தசும்பு போலுடைந் தொழியுமென் றனைவருந் தளர
விசும்பு பாழ்பட வந்தது மந்தரம் வெருவ.

Koviloor Digital Library

பசியநிறமுள்ள பெரிய கடலை முன்பு உண்டதும், குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்கசியப்பெற்றதும், சூரியனைக்காட்டிலும் விளங்குகின்றதுமான (அந்தத்) தண்டாயுதம், இவ்வண்டமானது நீர்க்குடம் போலுடைந்து ஒழிந்திடுமென்று யாவரும் மனஞ்சோரவும், (விசும்பிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தாக்கப் பட்டதனால் அவ்)விசும்பு பாழாய்விடவும் மந்தரம்வெருவவும் வந்தது. மந்தரம் வெருவுவது, தன்னிலும் ஓங்கி நிற்பதனால், அசும்பு-பகைவரு டைய உதிரநீர்க்கசிவு என்னலாம். (3774)

108. இராமபிரான் அம்பெய்து அத்தண்டாயுதத்தைப் பொடியாக்கல்

கண்ட தாமரைக் கண்ணனக் கடவுண்மாக் கதைதான்
அண்டர் நாயக னாயிரங் கண்ணினு மடங்காப்
புண்ட ரீகத்தின் முகையன்ன புகர்முகம் விட்டான்
உண்டை நூறுடை நூறுபட் டுள தென வுதிர்த்தான்.

(அதனைக்) கண்ட செந்தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீராமன்,- அந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரிய கதாயுதத்தை, தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனுடைய ஆயிரங்கண்களிலும் அடங்காததாய் நூறு உண்டைகளை யுடையதும் தாமரை மொட்டையொத்த ஒளிபொருந்திய முகமுள்ளதுமான அம்பைவிடுத்து முன்னமே நூறுபட்டுள்ளதா?' என்று (கண்டவர்) கருதும்படி (பொடிப்பொடியாக) உதிரச்செய்திட்டான்; புகர்முகம்-அம்புக்கு, அன் மொழித்தொகை. உண்டை-திரண்டவடிவுள்ளதாகி இலக்கில் எய்யப் படுவது. (3775)

109. இராவணன் மாயாஸ்திரம்விடக் கருதுதல்

தேய நின்றவன் சிலைவலங் காட்டினான் தீராப்
பேயை யென்பல துரப்பதிங் கிவன்பிழை யாமல்
ஆய தன்பெரும் படையொடு மடுகளத் தவியு
மாயை யின்படை தொடுப்பனென் றிராவணன் மதித்தான்.

அழியுமாறுநின்றவன், -'(நாம் அற்ப அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததனால் நம்பகைவன் தன்னுடைய) வில்வலிமையைக் காட்டினான்: (இவனைத்) தீர்க்கமாட்டாத பேய்போன்ற (உபயோகமற்ற) பல அஸ்திரங்களை (இவன் மீது) துரப்பதில் என்னபயன்? இப்போது இவன் பிழையாமல், பொருந்திய தன் பெரும் படைக்கலத்தோடும் அடுகின்ற போர்க்களத்திலே யவிந்து விடும்படி, (பெரும்படையாகிய) மாயாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பேன்' என்று இராவணன் நினைத்தான். (3776)

Koviloor Digital Library

110. இராவணன் மாயாஸ்திரம் விடுதல்

பூச னைத்தொழில் புரிந்துதான் முறைமையிற் போற்றும்
ஈச னைத்தொழு திருடியுஞ் சந்தமு மெண்ணி
ஆசை பத்தினு மந்தரப் பரப்பினு மடங்கா
வீசி னன்செல வில்லிடைத் தொடைக்கோடு விட்டான்.

(அந்த அஸ்திரத்தைப்) பூசிக்குந் தொழிலைச் செய்து, தான் முறைமை யாகத் துதிக்கின்ற சிவபிரானைத் தொழுது, (அந்த அஸ்திரமந்திரத்துக்கு உரிய) இருடியையும் சந்தசையும் எண்ணி உச்சரித்து, பத்துத் திக்குக் களிலும் வானகப்பரப்பிலும் அடங்காது (எங்குஞ்) செல்லும்படி வில்லிடை யில் அம்புகொண்டு வீசித் தொடுத்துவிட்டான். (3777)

111. மாயாஸ்திரத்தால் முன்இறந்த அரக்கர் உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போற் பேரொலி செய்தல்

மாயம் பொத்திய வயப்படை விடுத்தலும் வரம்பில்
காய மெத்தனை யுளநெடுங் காயங்கள் கதுவ
ஆய முற்றெழுந் தாரென வார்த்தனர் அமரில்
தூய கொற்றவர் சுடுசரத் தான் முன்பு துணிந்தார்.

மாயை நிரம்பியுள்ள வெற்றிபொருந்திய அஸ்திரத்தை (இராவணன்) விடுதலும், பரிசுத்தமான வெற்றிபெற்ற ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுடைய சுடு கின்ற அம்பினால் போரில் முன்பு துணிக்கப்பட்டு உயிரிழந்து கிடந்தவரான அரக்கர்களின் வரம்பில்லாத உடல் எத்தனையுள, (அவைகளெல்லாம்) நெடியவானத்தை யளாவும்படி (பிராண) லாபத்தையடைய, (கிடந்தனர்) எழுந்தனர்போல (அவர்கள்) ஆரவாரித்தார்கள்; -இரண்டாமடியிலுள்ள இரண்டாவதான 'காயம்' என்றசொல் ஆகாயம் என்பதன் முதற்குறை. ஆயம்-லாபம். (3778)

112. இதுவும் அது

இந்தி ரற்கொரு பகைஞனு மவற் கிளை யோரும்
தந்தி ரப்பெருந் தலைவருந் தலைத் தலை யோரும்
மந்தி ரச் சுற்றத் தவர்களும் வரம்பிலர் பிறரும்
அந்த ரத்தினை மறைத்தனர் மழையுக வார்ப்பார்.

இந்திரசித்தும், அவனுக்குத் தம்பிமாரான அதிகாயன் நிகும்பன் என்பவர் களும், பெரும்படைத்தலைவர்களும், (மற்றுந்) தலைமையாக அமைந் தோரும், (மகோதரன்முதலிய) மந்திரிமாரும் எல்லையற்றவரான பிறரும் ஆகாயத்தினைமறைத்தவர்களாய், மழையுஞ் சிந்தும்படி ஆரவாரிப்பவ ரானார். (3779)

Koviloor Digital Library

113-114. இறந்த சேனைகளெல்லாம் வந்து எங்கும் நெருங்கியன

குடப்பெ ருஞ்செவிக் குன்றமு மற்றுள குழுவும்
படைத்த மூலமாத் தானையு முதலிய பட்ட
விடைத் தெ ழுந்தன யானைதேர் பரிமுதல் வெவ்வேறு
அடைத்த வூர்திக ளனைத்தும்வந் தவ்வழி யடைய.

குடம்போன்ற பெருஞ்செவிகளைப் படைத்த மலைபோன்ற தோற்றமுள்ள கும்பகருணனும், மற்றுமுள்ள வீரவர்க்கமும், (இராவணன்) பெற்றிருந்த மூலப்படையும் முதலிய இறந்தவைகளும், (மற்றும்) யானை தேர் பரி முதல் வெவ்வேறாகப் பொருந்திய வாகனங்களெல்லாமும் வந்து அவ்வழிப்பொருந்தச் சினந்தெழுந்தன. ஒரு பிரதியில் 'குடச்செவிக் கும்ப கருணனும் மற்றுளகுழுவும்' என்று முதலடி காண்கின்றது. (3780)

114. ஆயி ரம்பெரு வெள்ளமென் றறிஞரே யறைந்த
காய்சி னப் பெருங் கடற்படை களப்பட்ட வெல்லாம்
ஈச னிற்பெற்ற வரத்தினா லெய்திய வென்னத்
தேச முற்றவுஞ் செறிந்தன திசைகளுந் திகைக்க.

பெரிய ஆயிரம்வெள்ளமென்று அறிஞரே சொன்னவும் களத்திலிறந் தனவுமான காயுந்தன்மையுள்ள சினத்தைக் கொண்ட பெரிய கடற்படை யெல்லாம், -ஈசனிடத்துப் பெற்ற வரத்தினால் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந் தன என்னும்படி திக்குக்களிலுள்ளாரெல்லாந் திகைப்பத் தேசமெங்கும் நெருங்கின. -கடற்படை-கடல்போன்றபடை. (3781)

115. மாயத்தினா லுயிர்பெற்றெழுந்தார் போன்ற சேனைவீரர்கள் அறைகூவுதல்

சென்ற வெங்கணுந் தேவரு முனிவருஞ் சிந்த
வென்ற தெங்களைப் போலும்யாம் விளிவது முளதோ
இன்று காட்டுதும் எய்துமி னெய்துமி னென்னாக்
கொன்ற கொற்றவர் தம்பெயர் குறித் தறை கூவி.

(உயிர்த்தெழுந்தனபோன்ற அச்சேனைகள்), 'வென்றது எங்களைப் போலும் (நாங்கள் வெல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டேம் போன்றேம்) (அங்ஙன் தோற்றம் மாத்திரமன்றி) யாம் இறப்பதும் உளதோ? (இல்லை); இன்று (எமது திறமையைக்) காட்டுவோம் (பொருமாறு) வாருங்கள்; வாருங்கள் என்று (தம்மைக்) கொன்ற வெற்றியாளரின் பெயரைக் கூறி அறைகூவிக்கொண்டு, தேவரும் முனிவரும் (அஞ்சிச்) சிதறியோடும்படி எங்குஞ் சென்றன; அறைகூவுதல்-போருக்கழைத்தல். இன்று காட்டுதும் என்பதற்கு- 'நாங்கள் இறக்கவில்லை' என்பதை, இன்று (மெய்ப்பித்துக்) காட்டுகிறோம் என்றலும் உண்டு. (3782)

Koviloor Digital Library

116. அஸ்திரத்தினாற் பூதங்களும் பேய்களும் தோன்றுதல்

பாரி டந்துகொண் டெழுந்தன பாம்பெனும் படிய
பாரி டந் துனைந் தெழுந்தன மலையன்ன படிய
பேரிடங் கது வரிதினி விசும்பெனப் பிறந்த
பேரி டங்கரின் கொடுங்குழை யணிந்தன பேய்கள்.

(மாயாஸ்திரத்தினால், பாதாளலோகத்துள்ள வாசுகி முதலிய) பாம்புகள் பூமியை இடந்துகொண்டு எழுந்தன என்னுந் தன்மையனவும் '(இவற்றிற்கு இந்தப்) பெரிய இடம் தங்குதற்குப் போதாது; இனி விசும்பே (தங்குதற் குரியது)' என்றுதோன்ற மலையன்ன உடல்படைத்தனவுமான பூதங்கள், விரைந்துமேலெழுந்தன; (நீரில்) உலாவுகின்ற முதலையையொத்த வளைந்த குழைகளை (மகரகுண்டலங்களை) அணிந்திருந்தனவான பேய்கள் பிறந்தன.

இரண்டாமடியில் பாரிடம்-பாரிஷதம்; பூதம்: வடசொல், முதலடியில், படிய-தன்மையவை: இரண்டாமடியில், உடலையுடையவை: இரண்டி டத்தும் வினையாலணையும் பெயர்கள். மூன்றாமடியில், பேரிடம்-பண்புத் தொகை: பண்புத் தொகையன்மொழியாய், பெரிய இடத்தையுடைய பூமி எனினுமாம். கதுவு-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இனி, கதுவரிது என்ற இடத்து, கதுவ என்ற செயவெனெச்சம், ஈறு-தொக்குவந்த தெனினுமாம். பேரிடங்கர்-வினைத்தொகை. (3783)

117. மாயாஸ்திரத்தினாலுயிர் பெற்றவர்கள் முனிவரஞ்சப் பலவகைப்படைக்கலமேந்தி நிற்றல்

தாம சத்தினிற் பிறந்தவ ரறந்தெறுந் தகையர்
தாம சத்தினிற் செல்கிலாச் சது முகத் தவற்குத்
தாம சத்திரஞ் செய்பவர் பரிந்தனர் தளரத்
தாம சத்திரஞ் சித்திரம் பொருத்தினர் தயங்க.

தாமசத்தினில் பிறந்தவர்-மாயாஸ்திரத்தினால் தோன்றியவரான, அறம் தெறும் தகையர்-அறத்தையழிக்கவல்ல வல்லமையுள்ள அரக்கராதியர், -தாம்-அசத்தினில்-நேர்மை யற்றவழியில், செல்கிலா-செல்லாமல், சதுமுகத்தவற்கு-நான்முகனான பிரமதேவனுக்கு, உத்தாமம்-சிறந்த, சத்திரம் -யாகத்தை செய்பவர்-செய்பவரான முனிவர், பரிந்தனர் தளர-(மனம்) வருந்தினவராய்த் தளரவும், தாமம்-ஒளி பொருந்திய, சத்திரம்-படைக் கலங்கள், தயங்க-விளங்கவும், சித்திரம்-விசித்திரமாக, பொருந்தினர்; தாமசம்-தாமஸம். மூன்றாமடியில், சத்திரம்-ஸத்ரம்: நான்காமடியில், ஸ்ஸ்த்ரம்: ஈரிடத்தும் வடசொற்கள். (3784)

Koviloor Digital Library

118. அசுரர் விஞ்சையர் இவர்கள் அந்த மாயாஸ்திரத்தினால் திசைதொறும் தோன்றி நெருங்குதல்

தாம விந்துமீ தெழுந்தவர்க் கிரட்டியின் தகையர்
தாம விந்துவின் பிளவெனத் தயங்குவா ளெயிற்றர்
தாம விஞ்சையர் கடற்பெருந் தகையினர் தரளத்
தாம விஞ்சையர் துவன்றினர் திசைதொறுந் தருக்கி.

தாம் அவிந்து (இறந்து) அதன்பிறகு உயிர்பெற்றெழுந்தவரான அரக்கர் கட்கு இரட்டியான பெருமைபெற்றவர்களும், ஒளியுள்ள இந்துவின் பிளவு போலவிளங்கும் ஒளி பொருந்திய கோரப்பற்களையுடையவர்களும், தாவு கின்ற அவிஞ்சையை யுடையவர்களும், கடல்போற் பெருந்தகைமை யுடையவருமான அசுரர்களும், முத்துத் தாமமணிந்த வித்தியாதரரும் திக்குக்கள் தோறும் செருக்கி நெருங்கினர்.

முதலடியில், 'தாம் அவிந்து' என்றும் இரண்டாமடியில் 'தாமம் (ஒளி யுள்ள) இந்துவின்' என்றும் மூன்றாம் அடியில், 'தா(வு)ம் (தாவுகின்ற) அவிஞ்சையர்' என்றும் பிரிக்க அவிஞ்சை-மாயம். தரளத்தாமம்-முக்தா ஹாரம்; தாமம்-ஹாரம். (3785)

119. மாயத்தினால்தோன்றிய அவர்கள் படைதாங்கி நிற்றல்

தாம டங்கலு முடங்குளை யாளியுந் தகுவார்
தாம டங்கலு நெடுந்திசை யுலகொடுந் தகைவார்
தாம டங்கலுங் கடலு மொத் தார்தருந் தகையார்
தாம டங்கலுங் கொடுஞ்சுடர்ப் படைகளுந் தரித்தார்.

தாம்-தாவுந்தன்மையுள்ள, மடங்கலும்-சிங்கத்தையும், முடங்கு உளை-முடங்கிய பிடரிமயிரையுடைய, யாளியும்-யாளியென்ற மிருகவிசேடத் தையும், தகுவார்-ஒப்பவரும், தாம் அடங்கலும்-தாங்கள் யாவரும், நெடு திசை-நெடிய திசைகளை, உலகொடும்-உலகுடனே, தகைவார்-(போரில்) தடுக்கவல்லவர்களும், தா-வலியையுடைய, மடங்கலும்-ஊழித்தீயையும், கடலும்-கடலையும், ஒத்து-(உருவத்தால்) ஒப்பாகி, ஆர்தரும்-(போர்க்கள மெங்கும்) நிறைகின்ற, தகையார்-பெருமையையுடையவருமான அவர்கள், தாம்-ஒளியுள்ள, மடங்கலும்-இடிகளையும், கொடு சுடர்படைகளும்-ஒளி யுள்ள கொடியபடைகளையும், தரித்தார்-தாங்கி நின்றார்.

'படைகளுடன் இடியையும் தரித்தார்' என்று கூறியதனால் இடியைப் பறித்து அவற்றையும் படைக்கலமாக அவர்கள் கொண்டாரென்பது, பெறப்படும். நான்காம் அடியில் தாம்-தாமென்பதன் விகாரம். (3786)

Koviloor Digital Library

120. மாயாஸ்திரத்தின் செயலைக் கொண்ட இராமன் மாதலியை வினாவுதல்

இனைய। தன்மையை நோக்கிய விந்திரை கொழுநன்
வினைய மற்றிது மாயமோ விதியது விளைவோ
வனையும் வன்கழ லரக்கர்தம் வரத்தினோ மற்றோ
நினைதி யாமெனிற் பகரென மாதலி நிகழ்த்தும்.

இப்படி நிகழ்ந்த தன்மையை நோக்கிய திருமகள் கொழுநனான ஸ்ரீராமன், -(மாதலியை நோக்கி), 'இந்தச் செயல் மாயுமோ? (அல்லது) விதியின் விளைவோ? அணிந்த வலிய கழலையுடைய அரக்கருடைய வரத்தினால் நிகழ்ந்ததோ? இங்குக் கூறிய வகையினும் வேறோ? அறிந்தாயானால், (இதனை இன்னதெனச்) சொல்வாய்' என்று வினவ, மாதலி கூறுபவனானான். (3787)

121. மாதலி இது மாயச் செய லென்னுதல்

இருப்புக் கம்மியற் கிழை நுழை யூசி யொன் றியற்றி
விருப்பிற் கோடியால் விலைக்கெனும் பதடியின் விட்டான்
கருப்புக் கார் மழை வண்ணஅக் கடுந்திசைக் களிற்றின்
மருப்புக் கல்லிய தோளவன் மீளரு மாயம்.

இரு கவிகள்-ஒரு தொடர்.

'கருப்புக் காலத்துத் தோன்றிய கரிய (நீர் கொண்ட) மேகத்தைப் போன்ற வண்ணனே! இரும்பு வேலை செய்கின்ற கம்மியனுக்கு நூலிழை நுழைகின்ற ஊசியொன்றைச் செய்து விருப்பினோடு '(இதனை) விலைக்குக் கொள்வாய்' என்கின்ற அறிவிலான் போல, கடுமையுள்ள அந்தத் திக்கஜத்தின் தந்தத்தினால் தோண்டப்பட்ட தோளையுடையவனான இராவணன் மீள்வதற்கு அருமையான மாயாஸ்திரத்தை விடுத்துள்ளான்.

மாயவனான உன்னிடத்து மாயாஸ்திரத்தை விடுத்தது இருப்புக் கம்மியனிடத்து ஊசியைச் செய்துகொண்டு வந்து விலை கூறும் மூடன் நிலைமையை யொத்ததாகுமென்றவாறு. ''கொண்டுழிப் பாண்டம் விலையொரீ இக்கொற்சேரி, நுண்டுளைத் துன்னூசி விற்பாரின்'', ''வைகொண்டவூசி கொற்சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப் பொய்கொண்டு நிற்கலுற்றோ புலையாத்தின்னி போந்ததுவே'' ''கற்றதொன்றின்றிவிடினும் குடிப்பிறந்தார், மற்றொன்றறிவாரின்மாண மிகநல்லர், பொற்பவுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித், தன்னூசி விற்பவரில்'' என்பன காண்க; பயனின் முயற்சிக்கு, இது கூறப்படும். பதர்-பதர்; உள்ளீடு- (அரிசி) இல்லாத நெல்; இது, அறிவிலியென்ற

Koviloor Digital Library

பொருள் குறித்தது. வண்ணம் என்ற சொல்-இரட்டுற மொழிதலால், நிறத்தையும் தன்மையையும் ஒருங்கே யுணர்த்திற்றென்க. (3788)

122. மாதலி இந்த மாயாஸ்திரம் உன்னால் ஒரு நொடியில் நீங்குமெனல்

வீக்கு வாயயில் வெள்ளெயிற் றரவின்வெவ் விடத்தை
மாய்க்கு மாநெடு மந்திரந் தந்ததோர் வலியின்
நோய்க்கு நோய்தரு வினைக்கு நின் பெயரும்பெயர் நொடியின்
நீக்கு வாயுனை நினைக்குவார் பிறப்பென நீங்கும்.

நோயைப் போக்குவதன் பொருட்டும் துன்பம் தருகின்ற வினைகளைப் போக்குவதன் பொருட்டும் உனது பெருமை பெற்ற பெயரைக் கீர்த்தனஞ் செய்தால், (அங்ஙனங் கீர்த்தனஞ் செய்பவர்க்கு அவற்றை) நீக்குபவனே! வாயிலே கூரிய வெள்ளிய எயிற்றைக் கொண்ட அரவினுடைய உயிரை அழிக்கவல்ல கொடிய விடத்தை மாய்க்குமாறு நெடுமந்திரம் தந்ததான ஒப்பற்ற வலிமையினாலே போல (உன்னுடைய அஸ்திரவிசேஷத்தினாலே மாய்க்கப்பட்டு, இந்த மாயாஸ்திரமானது) நின்னை நினைப்பவரின் பிறப்புப் போல நீங்கிவிடும்; -என்று மாதலி கூறினானென்க. உவமையணி, நொடித்தல்-செல்லுதல். வீதல்-இறத்தல். வீக்குதல்-இறக்கச் செய்தல். வீக்கு-பிறவினை முதனிலை. (3789)

123. ஸ்ரீராமன் ஞானாஸ்திரம் விடுதல்

வரத்தி னாயினு மாயையி னாயினும் வலியான்
உரத்தி னாயினு முண்மையி னாயினு மோடத்
துரத்தி யாலென ஞானமாக் கடுங்கணை துரந்தான்
சிரத்தினான்மறை யிறைஞ்சவுந் தேடவுஞ் சேயோன்.

நான்கு வேதங்களும் (தம்முடைய) சிரோபாகமாகிய உபநிடதங் களினால் வணங்குவதற்கும் தேடுவதற்கும் முடியாதவாறு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளாகிய ஸ்ரீராமன்,-'(இங்குத் தோன்றியுள்ளது) வலிமையுள்ள வனான இராவணனுடைய வரத்தினாலேனும், அல்லது (இயற்கை) உடல் வலிமையினாலேனும், அல்லது உண்மையினாலேனும் சரி, (எப்படியினா லாயினும்) ஓடுமாறு (இதனை) அப்பாற்படுத்துவாய்' என்று சொல்லிப் பெருமை பொருந்திய விரைவுள்ள ஞானாஸ்திரத்தை விடுத்தான்; -துரத்தி யென்று அஸ்திரதேவதையைக் குறித்துக் கூறியது. இனி, 'வலிய' என்று பாடங்கொண்டு, இப்போது தோன்றியுள்ள மாயத்தை, வரத்தினாலோ மாயையினாலோ, வலிய உரத்தினாலோ உண்மையினாலோ, துரத்தியால் என-துரத்துவாயென்று (மாதலி) தூண்ட என்றலும் ஒன்று. (3790)

Koviloor Digital Library

124. மாயாஸ்திரம் அழிதல்

துறத்த லாற்றுறு ஞானமாக் கடுங்கணை தொடர
அறத்த லாது செல் லாதுநல் லறிவுவந் தணுகப்
பிறத்த லாற்றுறும் பேதைமை பிணிப்புறத் தம்மை
மறத்த லால்தந்த மாயையின் மாய்ந்தது மாயம்.

(ஸ்ரீராமபிரான்) விடுத்ததனால் நெருங்கிய கடிய ஞானம் அரக்கனை தொடரவே, -அறத்திலே யல்லாது (வேறு அதரும வழியிற்) செல்லாதபடி நல்லறிவு வந்துசேர்வதனால், பிறத்தலாலே (பிறப்பினாலே) நெருங்கிய பேதைமை (தம்மைப்) பந்தப்படுத்தத் தம்நிலைமையை (ஆன்மஸ்வரூபத்தை) மறந்திட்டதனால் தோன்றிய மாயை (யழிவது) போல அந்த மாயாஸ்திரம் அழிந்தது;

ஞாநாஸ்திரத்தினால் அந்த இராவணனுடைய மாயாஸ்திரம் அழிந்ததற்கு, ஞானத்தினால் பிறவிக்குக் காரணமான மாயை யொழிவதை உவமை கூறினார். பிறவியினால் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற் பிணிப்புறுமாறு பேதைமை தோன்றுகின்றது: அப்பேதைமையினால், ஆத்மஸ்வரூபம் மறைக்கப்படுகின்றது. அதனால், மாயைக்கு உட்படுகின்றது ஆன்மா: அந்தமாயையைக் கடவுளருளாற் பிறக்கும் ஆன்மஞானம் போக்குமென்க. செத்த அரக்கர் உயிர் பெற்றார் போலவும் இல்லாத அரக்கர் உயிருள்ளார் போலவும் இவ்வாறு தோன்றிய பொய்த்தோற்றங்களோடு அந்த மாயாஸ்திரம் ஒழிந்ததென்க. (3791)

125. இராவணன் சூலத்தைக் கொள்ளுதல்

நீலங் கொண்டார் கண்டனு நேமிப் படையோனும்
மூலங் கொண்டார் கண்டக ராவி முடிவிப்பான்
காலங் கொண்டார் கண்டன முன்னே கழிவிப்பான்
சூலங் கொண்டா னண்டரை யெல்லாந் தொழில்கொண்டான்.

நீலநிறங்கொண்டு பொருந்திய கண்டத்தை யுடையனான சிவபெருமானும், சக்கரப்படையைத் தரித்த திருமாலும், (திருமாலினது நாபீகமலமாகிய) பிறப்பிடத்தைக் கொண்ட பிரமதேவனும், -லோககண்டகரான அரக்கரின் ஆவியை முடிப்பதற்குக் காலங் கொண்டார்: அண்டரை யெல்லாந் தொழில் கொண்டவனான இர்ாவணன், எதிரிற் காணப்படும் பொருளையெல்லாம் ஒழிக்கக் கருதிச் சூலப்படையைக் (கையிற்) கொண்டான்.

திரிமூர்த்தியர் அரக்கராவி தொலைய இது ஏற்றகாலமென்று எண்ணியிருக்கையில், இராவணன் சூலத்தைக் கொண்டானென்றவாறு. பல பொருள்களும் இச்சூலத்தாலழியுமென்று, 'கண்டன முன்னே கழிவிப்பான்' என்றார். (3792)

Koviloor Digital Library

126. இராவணன் சூலம்விட்டதை இராமபிரான் காணுதல்

கண்டா குலமுற் றாயிர மார்க்கின் றதுகண்ணிற்
கண்டா குலமுற் றும்ப ரயிர்க்கின் றதுவீரர்
கண்டா குலமுற் றுஞ்சுடு மென்றக் கழல் வெய்யோன்
கண்டா குதன்முன் செல்லஇி சைத்துள் ளதுகண்டான்.

ஆயிரம் கண்டா குலம்-ஆயிரம் கண்டையின் தொகுதி, முற்று-முற்றிலும், ஆர்க்கின்றது-ஒலிக்கப்பெற்றதும், உம்பர்-தேவர்கள், கண்ணின் கண்டு-கண்ணினாற் கண்டு, ஆகுலம் உற்று-துன்பமடைந்து, அயிர்க்கின்றது- (இது என்ன செய்யுமோ? என்று) சந்தேகிக்கின்றதும், 'வீரர்கண்-(எதிர்ப்பக்கத்து) வீரரிடத்துள்ள, தா வலிமையையும், குலம்-சிறப்பையும், முற்றும் சுடும்-அடியோடு எரித்துவிடும்,' என்று, அ கழல் வெய்யோன்-வீரக் கழலையணிந்த அந்தக்கொடிய இராவணன், கண் தாகுதல்முன்-(பிறருடைய) கண்பார்ப்பதற்கு முன்னம், செல்ல-செல்லும்படி விசைத்து உள்ளது-விரைந்து விடுத்துள்ளதுமாகிய சூலத்தை (ஸ்ரீராமபிரான்), கண்டான்-பார்த்தான். சுடுமென்று விசைத்துள்ளது என இயையும். (3793)

127. சூலத்தின் தன்மை

எரியா நிற்கும் பஃறலை மூன்று மெரியஞ்சத்
திரியா நிற்கத் தேவர்க ளோடத் திரளோட
இரியா நிற்கு மெவ்வுல குந் தன் னொளியேயாய்
விரியா நிற்கு நிற்கில தார்க்கும் விழி செல்லா.

எரிவதான. (அந்தத்) திரிசூலமானது மூன்று அக்கினிகளும் அஞ்சுமாறு திரியாநிற்க, (அதுகண்டு) தேவர்களோடவும் (வானரர் முதலிய ஏனையர்) திரள் ஓடவும் நிலைகெடுகின்ற எவ்வுலகத்திலும் தன்னொளியேயாகி விரியாநிற்கும்: எவர்க்கும் (அதனைக் கண்டால்) விழிசெல்லாமல் நிற்கிலது.

நிற்கிலதார்க்கும் விழிசெல்லா-எல்லார்கண்களையும் கவர வல்லதென்றபடி. வடநூன்முறைப்படி மூன்றுமுதல் பன்மையெனப் படுதலால், முத்தலைச் சூலத்தைப் பஃறலையென்றார்; இது-பண்புத்தொகையன்மொழி. (3794)

128. இச்சூலத்தை வெல்வாயென்று ஸ்ரீராமனைத் தேவர் வேண்டுதல்

செல்வா யென்னச் செல்ல விடுத்தா னிதுதீர்த்தற்கு
ஒல்வாய் நீயே வேறொரு வர்க்கும் முடையாதால்
வல்வாய் வெங்கட் சூல மெனுங்கா லனை வள்ளால்
வெல்வாய் வெல்வா யென்றனர் வானோர் மெலிகின்றார்.

Koviloor Digital Library

வானோர்,-மனம் மெலிகின்றாராய், 'செல்வாயென்று சொல்லி(த் திரிசூலத்தைச்) செல்லுமாறு இராவணன் விடுத்தான்: இதனைத் தீர்த்தற்கு வலிமையுடையாய் நீயே: (இது), வேறொருவர்க்கும் அழியாது: (ஆதலால்), வலியவாயையுடைய கொடுமையைக்கொண்ட சூலமென் கின்ற காலனை, வள்ளால்! (நீயே) வெல்லாய், வெல்வாய்' என்று கூறினார்; -126ஆஞ் செய்யுளில் 'செல்லவிசைத்துள்ளது கண்டான்' என்று வந்தமை யால் 'செல்வாயென்னச்செல்லவிடுத்தான்' என்றது. இதை இராவணன் செயலைக் கூறுந் தேவர்களின் கூற்றாகக் கொள்ளாமல் கவிக்கூற்றாகக் கொள்ளினுமாம். (3795)

129. இராமபிரான் அந்தச் சூலாயுதத்தின் மீது எறிந்த சரங்கள் வீணாதல்

துனையும் வேகத் தாலுரு மேறுந் துண்ணென்ன
வனையுங் காலிற் செல்வன தன்னை மறவாதே
நினையு ஞானக் கண் ணுடை யார்மேல் நினையாதார்
வினையம் போலச் சிந்தின வீரன் சரம்வெய்ய.

விரைந்துவருகின்ற விசையினால் பேரிடியும் அச்சங் கொள்ளாநிற்க சஞ்சரிக்கின்ற காற்றுப்போல விரைந்துசெல்வனவான ஸ்ரீராமன் விடுத்த வெய்ய சரங்கள், - தன்னை மறவாதே தியானிக்கின்ற ஞானக்கண்ணுடை யரான பரமபாகவதர்மேல் ('எம்பெருமான் ஒருவன் உளன் என்று) நினைக்கவும் மாட்டாதாருடைய தீச்செயல்கள் (பயன் படாமற்போவன) போலப் பயன் படாதொழியுமாறு (அந்தச்சூலாயுதத்தின்மீது) சிந்தின.

சூலாயுதத்தின்மீது வீரன் சிந்தின பாணங்கள் பரமபாகவதர்க்கு ஞான ஈனர் செய்யுந்தீச்செயல்கள் பயன்படாமற்போவனபோலப் பயன்படா வாயின என்பதாம். பிரகலாதனைக் கொல்லுமாறு இரணியகசிபு செய்தவை பயன்படாமற் போனது, இங்குக் கருதத்தக்கது. (3796)

130. அஸ்திரங்களை எய்தும் ஒன்றும் பயன்படாமற் போகவே செய்வகையறியாதான்போல் ஸ்ரீராமனிருத்தல்

எய்யு மெய்யுந் தேவ ருடைத்திண் படையெல்லாம்
பொய்யுந் துய்யு மொத்தவை சிந்தும் புவி தந்தான்
வையுஞ் சாப மொப்பென வெப்பின் வலி கண்டான்
ஐய னின்றான் செய்வகை யொன்று மறிகில்லான்.

புவிதந்தவனான ஸ்ரீராமன், -தேவருடைய திண்ணிய படைகளை யெல்லாம் விடாது எய்பவனானான்: அவை பொய்யும் துய்யும் ஒத்து (அந்தச்சூலத்தை ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) சிந்தின; ஐயன், வைகின்ற சாபம்போல வெம்மையையுடைய அந்தச்சூலத்தின் வலிமையைக்

Koviloor Digital Library

கண்டானாய், செய்யும்வகை ஒன்றையும் அறியாதவனாய் (அறியாதான் போல) நின்றான்; -துய்-பஞ்சின்சிறுநுனி: பஞ்சு எனினுமாம். (3797)

131. சூலம் இராமனை நெருங்கிவருதல்

மறந்தான் செய்வகை மற்றெதிர் செய்யும் வகையெல்லாம்
துறந்தான் என்னா உம்பர் துணுக்கந் தொடர்வுற்றார்
அறிந்தா னஞ்சிக் கால்குலை யத்தா னறியாதே
பிறந்தான் நின்றான் வந்தது சூலம் பிறரஞ்ச.

(அப்போது, 'இந்தச்சூலத்திற்குச் செய்யக்கடவ செயலை) மறந்தவனாய் எதிராகச்செய்யும் செய்கையின் வகையை யெல்லாம் துறந்தான்' என்று சொல்லித் தேவர்கள் அச்சம் தொடரப்பெற்றனர்: தருமதேவதையும் அஞ்சிக் கால் நடுங்க, (மானுடனாய்ப்) பிறந்தவனான இராமன் தன் தெய்வத் தன்மையை அறியாமலே நின்றான்; (அவ்வேளையில், அந்தச்) சூலம் பிறர் அஞ்சும்படி (நெருங்கி) வந்தது; -செய்யும் செய்கைவகை என்று கூட்டப் பட்டது.

இங்கு ஒரு பிரதியில் இரண்டு செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:-

நெற்றிவிழி யானய னிறைந்த மறையாள
மற்றையம ரர்புவியில் வானவர்க ளீரைந்து
உற்றதலை தானவன் விடுங்கொடிய சூலம்
இற்றொழிய வான்றளியு மோவென விசைத்தான்.

வேதமொரு நாலுமுள வேள்விகளும் வெவ்வேறு
ஓதுமுத லாயுதவு பூதமவை யைந்து
நீதியொடு கால்குலைய நீசன்விடு சூலம்
மீதளியு மென்றிதய மெண்ணின னிராமன். (3798)

132. இராமபிரானது ஊங்காரத்தால் அச்சூலம் பொடியாயுதிர்தல்

சங்கா ரத்தாற் கண்டை யொலிப்பத் தழல்சிந்தப்
பொங்கா ரத்தான் மார்பெதி ரோடிப் புகலோடும்
வெங்கா ரத்தான் முற்று முனிந்தான் வெகுளிப்பேர்
உங்கா ரத்தா லுக்கது பன்னூ றுதிராகி.

(அந்தச்சூலாயுதம்), -சங்காரத்தொழிலோடு மணிகள் ஒலிக்கவும், நெருப்புச் சிந்தவும், மிக்க ஆரத்தை அணிதற்கு உரியவனான ஸ்ரீராம பிரானது மார்புக்கு எதிராகஓடிப் புகுந்தவளவில்,- (அவ்விராமன்), கொடிய உக்கிரத்தோடு மிகவும் கோபித்தான்; அவனுடைய கோபத்தினால் தோன்றிய பெரிய உங்காரத்தினால் (அந்தச்சூலம்) பலநூறு பொடிகளாகிச்

Koviloor Digital Library

சிந்தியது; -மாதலி தந்த மஹாஸக்தியால் இராவணனெறிந்த சக்தியை நீறாக்கினான் ஸ்ரீராமனென்று வான்மீகத்தி லுள்ளது. (3799)

133. அதுகண்ட வானோரின் கொண்டாட்டம்

ஆர்ப்பா ரானா ரச்சமு மற்றா ரலர்மாரி
தூர்ப்பா ரானார் துள்ளல் புரிந்தார் தொழுகின்றார்
தீர்ப்பாய் நீயே தீயென வேறாய் வருதீமை
பேர்ப்பாய் போலா மென்றனர் வானோ ருயிர்பெற்றார்.

(அதுகண்ட) வானவர்கள்,-(போனாற்போன்ற தம்முடைய) உயிர் மீண்டுவரப்பெற்றவராய், ஆரவாரிப்பவரானார்: அச்சமும் நீங்கப்பெற்றார்; மலர்மழையைத் தூர்ப்பவரானார்: துள்ளுதலைச் செய்தார்: தொழுகின்றவராய் '(இந்தச்சூலத்தின் கொடுமையைத்) தீர்க்கவல்லவனாகிய நீயே தீப்போல (இனியும்) வெவ்வேறாய்வரக் கூடிய தீமைகளை யெல்லாம் நீக்குவாய்' என்று கூறினார்கள். -போல்-ஒப்பில் போலி. (3800)

134-135. இராவணன் இராமனைப் பரம்பொருளாயிருக்கலாமெனக் கருதியமை

வென்றா னென்றே யுள்ளம் வெயர்த்தான் விடுசூலம்
பொன்றா னென்னிற் போகல தென்னும் பொருள் கொண்டான்
ஒன்றாம் உங்காரத் திடை யுக்கோ டுதல்காணா
நின்றா னந்நாள் வீடண னார்சொல் நினைவுற்றான்.

('நாம்) விட்ட சூலம் (இராமன்) இறந்தாலொழிய (அவனைவிட்டு வெறுமனே) போகாது' என்கின்ற கொள்கையை மனத்திற்கொண்டவனான இராவணன்,- ஒப்பற்றதாகிய(ஸ்ரீராம பிரானது) உங்காரத்தினால் (அந்தச் சூலம்) பொடிப்பொடியாய்ப் பிதிர்ந்து உதிர்ந்து போதலைக் கண்கூடாகக் கண்டு நின்றவனாகி,- '(இவன் நம்மைத் திண்ணமாக) வென்றவனேயாவன்' என்றே கருதி மனத்தில் (அச்சத்தினால்) வெயர்த்தான்:அப்போது விபீடணனார் சொல்லை நினைக்கலுற்றான்.

பொருள்-கொள்கை. ஒன்று-ஒப்பற்றது; பெருமதிப்புக்கு உரியது. (3801)

135. சிவனோ அல்லன் நான்முகன் அல்லன் திருமாலாம்
அவனோ வல்லன் மெய்வர மெல்லாம் அடுகின்றான்
தவனோ வென்னிற் செய்து முடிக்குந் தரனல்லன்
இவனோ தானவ் வேத முதற்கா ரண னென்றான்.

'(நமது) உண்மையான வரத்தையெல்லாம் பயன்படாமற் செய்பவனாகிய இவன்,- சிவனாயிருக்கலாமோ என்றால் (அவன்) அல்லன்; நான்முகனாயிருக்கலாமோ என்றால் (அவனும்) அல்லன்; (ஒருகால்)

Koviloor Digital Library

திருமாலாகிய அந்த மூர்த்தியாயிருக்கலாமோ வென்றால், (அவனும்) அல்லன்: (இனிப்பெருந்)தவமுடையான் ஒருவனாயிருப்பனோவென்றால் (அவன் இவ்வளவு பராக்கிரமச்செயலைச்) செய்துமுடிப்பதற்கு ஏற்ற தகுதியையுடையவனல்லன்; (ஆகையால்), இவன் அந்த வேதமுதல்காரண னான பரம்பொருள் தானோ?' என்றான், (இராவணன்).

வீடணனார்சொல் நினைவுற்றவகையைக் கூறுவது, இச்செய்யுள். திரிமூர்த்திகளும் இதற்குமுன் தன்னெதிரில் வலி யொடுங்கிக் கிடந்தமை யால், 'அம்மூவரும் அல்லர்' என்றான். ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழில்களைச் செய்வதற்காகத் திரிமூர்த்திகள் தோன்றியுள்ளா ரென்பதும், பரம்பொருள் மனோவாக்காயங்களுக்கு எட்டாத பரமபதத்தில் தனியேவாழ்கின்ற தென்பதும் நூற்கொள்கை. திரிமூர்த்திகளையும் பரம் பொருளையும் மந்திரங்கள் மூலமாகவும் தம் பேரறிவு மூலமாகவும் காட்டிக் கொடுக்க வல்லவராதலால், திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டவர் தவர் என்பது தோன்ற இங்குக் கூறியுள்ளார்: 'கரியமாலினும் கண்ணுதலானினும், உரிய தாமரை மேலுறைவானினும்... பெரியரந்தணர்'' என்று அயோத்தியா காண்டத்துக் கூறியிருப்பதும் காண்க. (3802)

136. எதிர்ப்பவன் எவனாகஇருப்பினும் போர் செய்வதாக இராவணன் உறுதிகொள்ளுதல்

யாரே னுந்தா னாகுக யானென் தனியாண்மை
பேரே னின்றே வென்றி முடிப்பன் பெயர்கில்லேன்
தேரே செல்வன் கொல்லெ னரக்க னிமிர்வெய்தி
வேரே நிற்கு மீள்கில னென்னா விடலுற்றான்.

'(எதிர்ப்பவன்) எவனாக இருந்தாலும் இருக்கட்டும்: யான் என்னுடைய தனிப்பட்டஆண்மையினின்று பேரேனாய்நின்றே வெற்றியை முடிப்பேன்: பின்வாங்கேன்: (பகைவனைப்பொருது) கொல்ல நேரேசெல்வேன்' என்று கூறும் இராவணன், உற்சாகங்கொண்டு, 'வென்றியின்வேர் (என்னிடத்து) நிலைத்துநிற்கும்: (அங்ஙன் பூர்ண ஜயம்பெற்றாலன்றி) மீள்கிலேன்' என்றுசொல்லி, மேலும் பொருதற்குப் பொருந்தினான்; சத்துவகுணம் சிறிது தோன்றப் பேசலுற்ற இராவணன் மீண்டும்ரஜோ குணம் தலையெடுக்கப் பேசலுறுகின்றானென்க. கொல்லஎன்-கொல்லென்: அகரந் தொகுத்தல். (3803)

137. இராவணன் நிருருதிப்படையை விடுதல்

நிருதித் திக்கி னின்றவன் வென்றிப் படை நெஞ்சில்
கருதித் தன்பால் வந்த தவன்கைக் கொடு காலன்
விருதைச் சிந்தும் வில்லின் வலித்துச் செலவிட்டான்
குருதிச் செங்கண் தீயுக ஞாலங் குலைவெய்த.

Koviloor Digital Library

'நிருருதிதிக்கில் (தென்மேற்கில்) நிற்குந் திக்குப்பாலகனது வெற்றி பொருந்திய படையை (விடுவதாக) மனத்தில் எண்ண, (அப்போது) தன்னிடத்தில் வந்ததான (அப்) படையை அவ்விராவணன் (தன்னுடைய) கையிற்கொண்டு, யமனுடைய விருதைச் சிந்தவல்ல வில்லிற்பூட்டி(த் தன்னுடைய) இரத்தம் போற்சிவந்த கண்களினின்று தீப்பொறிபறக்கவும் உலகம் நடுநடுங்கவும் செல்லுமாறு விடுத்தான்.

நிருருதிதிக்கின் நின்றவன்படை-நிருருதிதிக்பாலகனிடத்தினின்று கிடைத்த படை: நிருருதியென்ற திசைக்காவல் செய்யுந் தேவதை பெண் பாலாயினும், இன்னதிக்குப்பாலகன் இன்னானென்று கூறும்வழக்குப்பற்றி, ஆண்பாலாற் கூறினர்: இனி, 'நின்றவள்' என்று பாடங்கொள்வாருமுளர்: அன்றி, தென்மேற்குத்திசையின் கீழிருந்து பூமியைத் தாங்குபவனான சங்கபாலனென்னும் நாகனது படை என்பாருமுளர். நிருதி=நிருருதி. நிருதித்திக்கு-செய்யுளோசை நோக்கி இரட்டிற்று. (3804)

138-140. இராவணன் விட்ட படையால் விளைந்தமை

வையந் துஞ்சும் வன்பிடர் நாக மன மஞ்சப்
பையுங் கோடிப் பஃறலை யோடு மளவில்லா
மெய்யும் வாயும் பெற்றன மேருக் கிரி சால
நொய்தென் றோதுந் தன்மைய வாக நுழைகின்ற.

இவ்வுலகம் தங்குகின்ற வலியபிடரையுடைய ஆதிசேஷன் மனமஞ்சும் படி வரிசையாகவுள்ள பலதலைகளோடு படமும் அளவில்லாதவுடலும் வாயும் பெற்றனவும் மேருமலையும் மிக இலேசானது என்று சொல்லுந் தன்மையவாய் நுழைகின்றனவும், -இராவணன் விடுத்த நிருருதிப் படையினின்று தோன்றிய நாகங்களின் தன்மையை மூன்றுகவிகள் கூறும். பெற்றன-பெற்றநாகங்களென்னில், 'நுழைகின்ற' முதலியவாக மேல் வருவனவெல்லாம் முற்றுக்களாம்.'இராவணன ராக்ஷஸாஸ்திரத்தை விடுக்க நாகங்கள் அதனினின்று தோன்றின' என முதனூல் கூறும். (3805)

139. வாய்வாய் தோறு மாகடல் போலும் விடவாரி
போய்வார் கின்ற பொங்கனல் கண்ணிற் பொழிகின்ற
மீவா யெங்கும் வெள்ளிடை யின்றி மிடைகின்ற
பேய்வா யென்ன வெள்ளெயி றெங்கும் பிறழ்கின்ற.

ஒவ்வொருவாயினிடமாகவும் பெரியகடல் போலும் விஷநீர் மிகுதி யாகப் பெருகப்பெற்றனவும், மிக்க நெருப்பைக் கண்ணின் மூலமாக வெளிப்படுத்துவனவும், மேலிடமெங்கும் வெற்றிடமின்றி நெருங்கு கின்றனவும், பேயின் வாய் போல எப்புறத்திலும் வெள்ளிய கோரப்பற்கள் விளங்கப் பெற்றனவும். (3806)

Koviloor Digital Library

140. கடித்தே தீருங் கண்ணகன் ஞாலங் கடலோடும்
குடித்தே தீரு மென் றுல கெல்லாங் குலைகின்ற
முடித்தா னன்றோ வெங்க ணரக்கன் முழுமுற்றும்
பொடித்தா னாகு மிப்பொழு தென்னப் புகைகின்ற.

'(இந்த அஸ்திரம் இராமபிரானைக்) கடித்தேதீரும்: இடமகன்ற ஞாலத்தைக் கடலோடும் குடித்தேதீரும்' என்றுகருதி உலகமெல்லாம் நடுங்குதற்குக் காரணமானவையும், 'கொடுங் கண்ணையுடைய இராவணன் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் முடித்தானாய் இப்பொழுதே படுசூரணப் படுத்தினவனாவானன்றோ!'என்னுமாறு சீறுந்தன்மையுள்ளனவு மாயின, (இராவணன் விடுத்த) அந்த நிருதிப் படையினின்று தோன்றிய நாகங்கள். (3807)

141. இராமபிரான் கருடாஸ்திரத்தினால் நிருருதிப்படையை எதிர்த்தல்.

அவ்வா றுற்ற வாடர வங் கா லகல்வாயால்
கவ்வா நின்ற மால்வரை முற்று மவைகண்டான்
எவ்வாய் தோறு மெய்தின வென்னா வெதிரெய்தான்
தவ்வா வுண்மைக் காருட மென்னும் படைதன்னால்.

அவ்வாறு பொருந்திய ஆடுந்தன்மையையுடைய நாகங்கள் (விஷத்தைக்) கக்குகின்ற பரந்தவாயினாற் கவ்வப்பெற்ற பெரிய எல்லையையுடைய அந்த இடங்கள் (போர்க்களம்) முழுதும் கண்டவனாகிய ஸ்ரீராமன் '(இந்த நாகங்கள் ஓரிடமும் விடாமல்) எல்லாவிடங்களிலும் பொருந்தின' என்று எண்ணி, அந்த அஸ்திரத்தைப் போக்குவதற்கு நீங்காத உண்மையையுடைய (தவறாமலழிக்கவல்ல) காருடமென்கின்ற அஸ்திரத்தைக் கொண்டு எதிராகப் பிரயோகித்தான்; -வாயால் மால்வரை முற்றும் கவ்வா நின்றனவான அரவம் அவற்றைக் கண்டான் எனினுமாம். (3808)

142. காருடாஸ்திரத்தின் தன்மை

எவ ணெத் தன்மைத் தேகின நாகத் தினமென்னப்
பவணத் தன்ன வெஞ்சிறை வேகத் தொழில்பம்பச்
சுவணக் கோலத் துண்ட நகந்தொல் சிறை வெல்போர்
உவணப் புள்ளே யாயின வானோ ருலகெல்லாம்.

(இராவணன் விடுத்த அந்) நாகத்தின் கூட்டம் எவ்விடத்து எத்தன்மையையுடையதாய்ச் சென்றதோ அவ்வகையை ஒப்பவே காற்றையொத்த கொடிய சிறகின் வேகத்தொழில் நிரம்பப் பொன்மயமான மேனி நிறத்தையும் மூக்கையும் நகத்தையும் பழமையான சிறகையும் கொண்ட போர் வெல்லுந் தன்மையுள்ள கருடப்பறவை மயமாகவே மேலுலகமெல்லா மாயின. -நிருருதிப் படையால் தோன்றிய நாகங்கள் சென்ற இடத்தெல்லாம்

Koviloor Digital Library

கருடப்புட்கள் செல்வனவாகி நெருங்கி வானத்துநிறைந்தன என்க. சுவணம்=ஸ்வர்ணம். (3809)

143-146. அந்தக்காருடாஸ்திரத்தின் வருணனை

அளக்கரும் புள்ளின மடைய வாரழல்
துளக்கரும் வாய்தொறு மெரியத் தொட்டன
இளக்கரு மிலங்கைத்தீ யிடுது மீண்டென
விளக்கின மெடுத்தன போன்ற விண்ணெலாம்.

அளப்பதற்கரிய (கருடப்) புள்ளினங்கள் யாவும், சலிப்பித்தற்கு அரிய வாய்கள்தோறும்நிறைந்த அக்கினியை எரியுமாறுகொண்டவை,– இளகச் செய்வதற்கு அரியதான இலங்கையிலே விரைவாகத் தீயிடுவோமென்று விண்ணுலகத்தி லிருப்பவரெல்லாம் விளக்குகளினினத்தை எடுத்தவற்றை யொத்திருந்தன.

அந்தக்காருடாஸ்திரத்தினால் தோன்றிய கருடப்புட்களின் வாயில் சினந்தோன்ற அக்கினி பற்றியெரிவதைத் தற்குறிப்பேற்றவணியால் வருணிக்கின்றாரென்க. மூன்றாமடி முற்றுமோனை. (3810)

144. குயின்றன சுடர்மணி கனலின் குப்பையில்
பயின்றன சுடர்தரப் பதும நாளங்கள்
வயின்றொறுங் கவர்ந்தெனத் துண்ட வாள்களால்
அயின்றன புள்ளின முகிரி எள்ளின.

(அரவுகளின்சிரசிற்) பதிந்தனவான ஒளியுள்ள மணிகள் அக்கினித் திரளையொப்பப் பொருந்தியனவாய் விளங்க, (அந்தக் கருடப்புட்கள்), -பதுமநாளங்களை இடந்தொறும் கவர்ந்தாற்போல (நாகங்களை)க் கால் நகங்களால் அள்ளினவாய்,மூக்குக்களாகிய வாள்களால் (கொத்தித்) தின்றன.

கருடப்புட்களாற் கவ்வப்பெற்ற நாகங்கள் தாமரைநாளங்கள் போன் றிருக்க, அந்தநாகங்களின் சிரசிலுள்ள மாணிக்கங்கள் கனற்குப்பை போற் சுடர்வனவாயினவென்க. நாகங்கள் தாமரை நாளங்களையொத்திருந் தமைக்கு ஏற்ப, மணிகள் தாமரை மலரை யொக்குமென்க. (3811)

145. எவ்வகை உரகமு மிரியல் போயின
நொவ்விய லுற்றென நொடிப்ப தென்னினி
அவ்வயி னரனணி யடல ராவுமே
கவ்வையி னுழந்தன சிறையின் காற்றினே.

அப்பொழுது சிவபிரானணிந்த வலிய நாகங்களுமே, (கருடப் பறவை களின்) சிறகுகளினின்று தோன்றிய காற்றினால் துன்புற்று வருந்தின: இனி

Koviloor Digital Library

எவ்வகை நாகமும் நோகுந்தன்மையைப்பெற்று நிலைகெட்டு ஓடினவென்று பாராட்டிச் சொல்வதிற் பயனென்னை? -தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலும் இல்லை. (3812)

146. இராவணன் சினத்துடன் சரங்களைத் தூவுதல்

ஆயிடை யரக்கனு மழன்ற நெஞ்சினன்
தீயிடைப் பொடிந்தெழு முயிர்ப்பன் சீற்றத்தன்
மாயிரு ஞாலமும் விசும்பும் வைப்பறத்
தூயினன் சுடுசரம் உருமின் தோற்றத்த.

அப்போது, இராவணனும், -கொதித்த மனமுடையவனாகி, தீயானது இடையே பொறியாகப் பறக்கின்ற பெருமூச்சுடையவனும் கோபத்தை யுடையவனுமாகி, பெரிய இந்த உலகமும் வானமும் வெற்றிடமில்லாது போக இடிபோன்ற தோற்றமுடைய பாணங்களைத் தூவினான். (3813)

147. இராவண சரம் வீழ்ந்திட, இராமசரம் அவ்வரக்கன் மார்பிற் புகுதல்

அங்கவெங் கடுங்கணை அயிலின் வாய்தொறும்
வெங்கணை படப்பட விசையின் வீழ்ந்தன
புங்கமே தலையெனப் புக்க போலுமால்
துங்கவா ளரக்கனது உரத்திற் றோற்றல.

அப்போது அந்த மிகக் கொடிய கணைகள், (தம்முடைய) கூர்மையை யுடைய முனைதொறும் (இராமனுடைய) கொடியகணைகள் படப்பட விசை யுடனே (திரும்பி) வீழ்ந்தனவாய் மேம்பாடு பொருந்திய வாளரக்கனுடைய மார்பிலே புங்கமே தலையாகப்புக்கனவாய்க் காணப்படாதனவாயின.

அங்கு அ வெம் எனப் பிரிக்க. போலும்-உரையசை: வாக்கி யாலங்காரம். இராவணனுடைய பாணங்கள் இராமபாணங்களால் மீண்டு திரும்பிச்சென்று அவ்விராவணனுடைய மார்பிலே புக்குப் பொத்தியதால் அங்குத்தானே அழுந்திக் கிடந்தனவென்க. புங்கம்-அம்பின்நுனி. பொத்துகையில் அம்பு முனை காணப்படாது தலையே மேலே காணப்படுவதால், 'புங்கமே தலை யெனப்புக்க' என்றது. (3814)

148. இராவணனுடைய தளர்ச்சியும் இராமனுடைய ஊக்கமும்

ஒக்கநின் றெதிரமர் உடற்றுங் காலையின்
முக்கணான் தடவரை யெடுத்த மொய்ம்பற்கு
நெக்கன விஞ்சைகள் நிலையில் தீர்ந்தன
மிக்கன விராமற்கு வலியும் வீரமும்.

Koviloor Digital Library

பொருந்தநின்று எதிர்த்துப் போரைச் செய்யும்போது, திரிநேத்திரனான சிவபெருமானுடைய பெரிய மலையை யெடுத்தவனான வலிமையை யுடைய இராவணனுக்கு(க் கற்ற) வித்தைகள் (ஞாபகத்துக்குவருந்) தன்மை குறைந்தனவாய், (தம்) நிலையில் நீங்கின: இராமற்கு வலியும் வீரமும் மிகுந்தன; -ஒக்கநின்று-இராமனோடு உயர்வுதாழ்வு இன்றிச் சரிசமமாகப் போரில் நின்று என்றபடி. (3815)

149. இராவணன் தலையை இராமன் அறுத்தல்

வேதியர் வேதத்து மெய்யன் வெய்யவர்க்கு
ஆதிய னணுகிய அற்றம் நோக்கினான்
சாதியி னிமிர்ந்ததோர் தலையைத் தள்ளினான்
பாதியின் மதிமுகப் பகழி யொன்றினால்.

அந்தணர்கள் ஓதுகின்ற வேதத்தின் உண்மைப் பொருளாகிய ஸ்ரீராமன், -கொடியோர்களான அரக்கருக்கு முதல் வனான இராவணன் நெருங்கிய சமயம்பார்த்து, (இதுவே இவன் சிரசைக் கொய்யத்தக்க சமயமென்று கருதி) தொகுதியில் நிமிர்ந்த தோற்றமுள்ளதொரு தலையை அர்த்தசந்திரபாண மொன்றினால் அறுத்துத் தள்ளினான். (3816)

150. இராவணன் தலை கடலில் வீழ்தல்

மேருவின் கொடுமுடி வீசு காலெறி
போரிடை யொடிந்துபோய்ப் புணரி புக்கென
ஆரியன் சரம்பட வரக்கன் வன்றலை
நீரிடை விழுந்தது நெருப்பொ டன்று போய்.

வீசுந்தன்மையுள்ள வாயுபகவானோடு, (ஆதிசேஷன்) செய்தபோரிலே மேருவின்கொடுமுடி ஒடிந்துபோய்க் கடலிற் புகுந்தாற்போல, ஆரியனான ஸ்ரீராமனது சரம் பட்டதனால் அரக்கனுடைய வலிய தலை நெருப்புடனே அன்று போய்(க் கடலின்) நீரிடை விழுந்தது. (3817)

151. இராவணன் சிரம் விழுந்தது கண்டு வானவர் கொண்டாடுதல்

குதித்தனர் பாரிடைக் குன்று கூட்டற
மிதித்தனர் வடகமுந் தூசும் வீசினார்
துதித்தனர் பாடின ராடித் துள்ளினார்
மதித்தன ரிராமனை வானு ளோரெலாம்.

வானுளோரெல்லாம்,-குதித்துப் பூமியிலே திரிகூட மலையானது நெக்கு விடும்படி மிதித்தார்கள்: வடகத்தையும் தூசையும் வீசினார்கள்: துதித்தனர்: பாடினர்: ஆடித்துள்ளினர்: இராமனைப் பாராட்டினார்கள். -வடகம்-மேலாடை. தூசு-அரையாடை. (3818)

Koviloor Digital Library

152. இராவணன் தலை மீண்டும் முளைத்தல்

இறந்ததோ ருயிருடன் கருமத்து ஈட்டினாற்
பிறந்துள தாமெனப் பெயர்த்து மத்தலை
மறந்தில தெழுந்தது மடித்த வாயது
சிறந்தது தவமலாற் செயலுண் டாகுமோ.

இறந்ததான ஒருபிராணி கருமத் தொகுதியினால் உடனே பிறந்துள தாவது போல மீண்டும் (முன்கொண்டநிலையை) மறவாமல் சினத்தினால் மடித்த வாயையுடையதாய், அத்தலை எழுந்தது: சிறந்ததாகிய செயல் தவமல்லாமற் பிறிதாகுமோ?

அறுபட்டதலை மீண்டெழுந்தது தவத்தினாற்றலாலென்பதை ஈற்றடி விளக்கிற்று: வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. சிறந்ததான தவம் இல்லா விடின் (இவ்வாறான) செயல் நிகழுமோ? என்று ஈற்றடிக்குப் பொருள் கூறுவாருமுளர். ஈட்டு-தொகுதி. (3819)

153. தோன்றிய தலை ஸ்ரீராமனை வைது ஆரவாரித்தல்

கொய்தது கொய்தில தென்னுங் கொள்கையின்
எய்தவந் தக்கணத் தெழுந்த தோர்சிரம்
செய்தவெஞ் சினத்துடன் சிறக்குஞ் செல்வனை
வைதது தெழித்தது மழையி னார்ப்பினால்.

கொய்யப்பெற்றதாகி, 'கொய்யப்பட்டிலது' என்ற எண்ணமுண்டாகும் ப்டி அக்கணத்தில்தானே வந்து தோன்றியதான ஒருதலை, -கொண்ட கொடுங்கோபத்துடனே, சிறப்புப்பெற்ற செல்வனான ஸ்ரீராமனை மழை போன்ற ஆரவாரத்துடனே, திட்டி-அதட்டியது.

செய்த வெஞ்சினத்துடன்-வெளிக்காட்டிய கோபக் குறியுடனே: அதாவது-வாய்மடித்துக்கொண்டு உக்கிரமாகப் பார்த்தவண்ணம் எழுந்த தான ஓர்சிரம் என உரைப்பாருமுளர். (3820)

154. கடலில் வீழ்ந்த இராவணன் தலையும் ஆரவாரித்தல்

இடந்தது கிரிக்குவ டென்ன எங்கணும்
படர்ந்தது குரைகடல் பருகும் பண்பது
விடந் தரு விழியது முடுகி வேலையில்
கிடந்ததும் ஆர்த்தது மழையின் கேழது.

விஷத்தைக் கக்குகின்ற கண்களை யுடையதாகி விரைந்து கடலிற் கிடந்ததான தலையும், -மலைச்சிகரம் குத்தியெடுக்கப் பட்டதென்னுமாறு (தோன்றி) எங்கும் சென்றதாகி மேகத்தின் ஒப்பைக்கொண்டு ஒலிக்கின்ற கடலின்நீரைப் பருகுகின்ற தன்மை யைப்பெற்று, ஆரவாரித்தது; -மழையின்

Koviloor Digital Library

கேழது-மழை போன்ற கருநிறமுடையதானது எனத் தலையைக் காட்டு வதாகக் கொள்ளுதலும் எற்கும். (3821)

155. இராமபிரான் தோளில் இராவணன் பதினான்கு அம்புகளை யெய்தல்

விழுத்தினன் சிரமெனும் வெகுளி மீக்கொள
வழுத்தின னுயிர்களின் முதலின் வைத்தவோர்
எழுத்தினன் தோள்களி னேழொ டேழுகோல்
அழுத்தின னசனியேறு அயிர்க்கு மார்ப்பினான்.

பேரிடியும் அயிர்க்கவல்ல ஆரவாரத்தையுடையவனான இராவணன், -(தன்) சிரத்தை வீழ்த்தினானென்கின்ற சினம் மிகுவதனால், (யாவராலும்) துதிக்கப்பட்டவனாகி உயிரெழுத்துக்களின் முதலிலே வைக்கப்பட்ட தொரு அகாரத்தின் ரூபியாயிருக்கின்ற வனான ஸ்ரீராமனுடைய தோள் களிலே பதினான்கு பாணங்களைப் பதியுமாறு விடுத்தான்.

உயிர்களின் முதலில் வைத்ததோரெழுத்து-அகாரம்: திருமால் அகார ரூபியாயிருக்கின்றான் என்பதை "அக்ஷராணாம் அகாரோஸ்மி" என்றதனாலும் அறியலாம். வழுத்தினன்=வழுத்தப்பட்டவன்: செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. வல்தோள் என இயையும். (3822)

156. இராவணன்கையை இராமபிரான் அறுத்தல்

தலையறின் தருவதோர் தவமு முண்டென
நிலையுறு நேமியா னறிந்து நீசனைக்
கலையுறு திங்களின் வடிவு காட்டிய
சிலையுறு கையையுந் தலத்திற் சேர்த்தினான்.

'(கொய்த தலை மீண்டும் உடனே முளைத்ததனால்) தலையற்றால் (மீண்டும் அதனைத்) தருவதாகிய ஒரு தவப்பயனும் (இவனுக்கு) உண்டு' என்று நிலையாகப் பொருந்திய சக்கரப்படையை யுடையவனான ஸ்ரீராமன் அறிந்து, நீசனான (அந்த) இராவணனை, (சில) கலைகள் பொருந்திய திங்களின் வடிவைக் காட்டிய (அர்த்த சந்திரன் போல் வளைந்துள்ள) வில்லைப்பிடித்த கையையும் (அறுத்துத்) தரையில் தள்ளினான்.

இராவணன் தலைகொய்தாலும் மீண்டும் முளைக்குந் தன்மையதாதலை யுணர்ந்து, இனிச் சிரத்தைக் கொய்வதிற் பயனிலையென்று அவ்விராவண னது விற்பிடித்தகையைக் கொய்து வீழ்த்தினன் ஸ்ரீராமனென்றவாறு. (3823)

Koviloor Digital Library

157. அறுபட்ட கையும் மீண்டும் முளைத்தல்

கொற்றவெஞ் சரம்படக் குறைந்து போனகை
பற்றிய கிடந்தது சிலையைப் பாங்குற
மற்றொர்கை பிடித்தது போல வவ்வியது
அற்றகை பிறந்ததை யார றிந்துள்ளார்.

(இராமபிரானுடைய) வெற்றி பொருந்திய கொடிய அம்பு பட்டதனாற் குறைநதுபோன கை பற்றியிருந்ததான சிலையை அழகு பொருந்த மற்றொரு கை பிடித்ததுபோல(த் தோன்றிய கையானது) பிடித்துக் கொண்டது; அற்றுப்போன கை பிறந்ததை அறிபவர் யாவர்?

அற்றகையிலிருந்த வில்லை ஏற்கெனவேயிருந்த கை பற்றியது போல முளைத்த கை பிடித்துக்கொண்டதனால், வேறொரு கை தோன்றிற்றென்பது வும் காண்பவர்க்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதாயிற்றென்பதாம். (3824)

158. இராவணன், அற்ற தன் கையை மாதலி மீது மற்றொரு கையால் எடுத்தெறிதல்

பொன் கயிற் றூர்தியான் வலியைப் போக்குவான்
முன்கையில் துறுமயிர் முள்ளிற் றுள்ளுற
மின்கையிற் கொண்டென வில்லை விட்டிலா
வன்கையைத் தன்கையின் வலியின் வாங்கினான்.

(இராவணன்) -அழகிய கயிற்றைப்பிடித்துக் கொண்டு தேரைநடத்துப வனான (சாரதியான) மாதலியின் வலிமையைப் போக்குபவனாகி, முன்னங்கையிலே நெருங்கிய மயிர் முள்ளுப் போல்துள்ளிக் கொண் டிருக்க, மின்னைக் கையிற் கொண்டாலொத்துத் தோன்றுகின்றவில்லை விட் டிடாததான வலிய கையைத் தன்கையின் வலிமையாலெடுத்து வீசினான்.

இராவணன் கை வில்லைப் பிடித்திருப்பது, மின்னலைப்பிடித் திருப்பது போலுமென்க. மாதலி மீது அற்ற கையை யெடுத்து வீசும் போது அதனைப் பற்றிய கையில் மகிழ்ச்சியால் மயிர்க்கூச்சு எறிந்ததை 'முன்கையில் துறுமயிர் முள்ளிற்றுள்ளுற' என்றார். கீழ்ச்செய்யுளில் 'பற்றிய கிடந்தது சிலையை மற்றொர்கைபிடித்தது' என வந்ததனால், 'வில்லைவிட்டிலா வன் கை' என்பதற்கு-இதற்கு முன் ஒருபோதும் வில்லைவிட்டிலாத (வீரகுணத் துக்கு அடையாளமாக வில்லை ஏந்திய வண்ணமேயுள்ள)வன் கை என்று பொருள் உவமைகூறின ரென்னலாம். (3825)

Koviloor Digital Library

159. இராவணன் அற்ற தன் கையை யெறியவே, மாதலி வாயினால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு நிலைதளர்தல்

விளங்கொளி வயிரவா ளரக்கன் வீசிய
தளங் கிளர் தடக்கைதன் மார்பிற் றாக்கலும்
உளங்கிளர் பெருவலி உலைவில் மாதலி
துளங்கினன் வாய்வழி யுதிரந் தூவுவான்.

விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வயிரவாளைப்பெற்ற அரக்கனான இராவணன் வீசிய பருத்துக் கிளர்ந்த பெரிய கை தன்மார்பில் தாக்கிய வுடனே, உள்ளத்துக் கிளர்கின்ற பெருவலி அழிதலில்லாத மாதலி, வாயின் வழியாக உதிரத்தை வெளிச் சிந்துவானாய் நிலைகலங்கினான். (3826)

160. இராவணன் தோமரத்தை அந்த மாதலிமேற் செலுத்துதல்

மாமரத் தார்கையால் வருந்து வானையோர்
தோமரத் தாலுயிர் தொலைப்பத் தூண்டினன்
தாமரத் தாற்பொராத் தகைகொள் வாட்படை
காமரந் தாற்சிவன் கரத்து வாங்கினான்.

அரத்தால் அராவப்படாத தன்மையைக்கொண்ட (அராவப்படாமலே இயற்கையாகக் கூர்மையாகவுள்ள) வாட்படை யைக் காமரமென்ற பண்ணைப்பாடிச் சிவபிரானுடைய கையினின்று வாங்கினவனாகிய இராவணன், -பெரிய மரம்போற் பொருந்தின (தன்) கை (மார்பிலேதாக்கி) யதனால் வருந்துபவனான மாதலியை ஓர் தோமரத்தினால் உயிரைப் போக்க (எண்ணி)ச் செலுத்தினான்.

மூன்றாமடியின் முதலிலுள்ள தாம்-அசை. தாம்-தாவுகின்ற, அரமுமாம். மாமரத்தார் கையால் என்பதற்கு பெருமைபெற்ற மரமாகிய வில்லினோடு பொருந்திய கையால் என்று உரைப்பாருமுளர். இதில் திரிபு என்ற சொல்லணி காண்க. (3827)

161. இராமன் அந்தத் தோமரத்தை யழித்தல்

மாண்ட தின்றொடு மாதலி வாழ்வென
மூண்ட வெந்தழல் சிந்த முடுக்கலும்
ஆண்ட வில்லிஓ ரைம்முக வெங்கணை
தூண்டி னான் துக ளானது தோமரம்.

'இன்றொடு மாதலியின் உயிர்வாழ்க்கை ஒழிந்திட்டது' என்னுமாறு மூண்ட கொடிய தழலைச் சிந்துமாறு (தோமரப்படையை) விரையச் செலுத்தவும், (யாவரையும்) அடிமை கொண்ட வில்லாளியான இராமன்

Koviloor Digital Library

ஒரு பஞ்ச முகாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான். (அதனால்), தோமரம் துகளாய் விட்டது. (3828)

162. இராவணனது தலையை ஸ்ரீராமன் ஓய்வில்லாமல் அறுத்தல்

ஓய் வ கன்ற தொருதலை நூறுறப்
போய கன்று புரளப் பொருகணை
ஆயி ரந்தொடுத் தான் அறி வின்றனி
நாய கன்கைக் கடுமை நடத்துவான்.

ஞானத்திற்குரிய ஒப்பற்ற தலைவனான இராமன்,- (தனது) கைவிசையைச் செலுத்துபவனாய், ஓய்தல் இல்லாததாகி ஒருதலை நூறுமுறை முளைக்கவும் (அவையாவும்) வெகுதொலைவாக அப்பாற்பட்டுப் போய்ப் புரளும்படி போர்செய்யவல்ல அம்புகள் ஆயிரங்களைத் தொடுத்தான்; -'அறிவின்றனிநாயகன்' என்றவிடத்து-''ஒண்டாமரையாள் கேள்வ, னொருவனையே நோக்குமுணர்வு'' என்ற பெரியார்பாசுரம் கருதத்தக்கது. (3829)

163. அறுபட்ட இராவணன் தலைகள் பலவிடங்களிலும் விழுதல்

நீர்த் த ரங்கங்கள் தோறு நிலந்தொறும்
சீர்த்த மால்வரை தோறுந் திசைதொறும்
பார்த்த பார்த்த விடந்தொறும் பஃறலை
ஆர்த்து வீழ்ந்த அசனிகள் வீழ்ந்தென.

(அறுபட்ட) பல தலைகளும்,-கடலின் அலைகளிலும் நிலங்களிலும் சிறப்புப்பெற்ற பெரியமலைகளிலும் திசைகளிலும் கண்ட கண்ட இடங்களிலும் இடிகள் விழுந்தாற்போலப் பேரார வாரஞ் செய்துகொண்டு விழுந்தன. (3830)

164. மலை முதலிய விடங்களில் அறுபட்ட இராவணனுடைய சிரங்களால் நேர்ந்த நிலை

தகர்ந்து மால்வரை சாய்வுறத் தாக்கின
மிகுந்த வான்மிசை மீன மலைந்தன
புகுந்த மாமக ரக்குலம் போக்கற
முகந்த வாயிற் புனலினை முற்றுற.

(அறுபட்டுவிழுந்த இராவணனுடைய சிரங்கள்) பெரிய மலைகளைப் பிளவுபட்டுச் சாயும்படி தாக்கின; பரந்த வான மீதுள்ள நட்சத்திரங்களை மோதின; (அன்றியும், கடலிற்) புகுந்தனவாய், பெரிய சுறாமீன்திரள்கள் போக்கிடம் அற்றுப்போகும்படி கடல்நீரை முழுவதும் (தம்) வாயினால் மொண்டிட்டன. (3831)

Koviloor Digital Library

165. அறுபட்ட இராவணனது சிரங்களின் கண்களைப் பேய்கள் தோண்டுதல்

பொழுது நீட்டிய புண்ணியம் போனபின்
பழுது செல்லுமன் றேமற்றப் பண்பெலாம்
தொழுது சூழ்வன முன்னின்று தோன்றவே
கழுது சூன்ற இராவணன் கண்ணெலாம்.

நெடுநாளாக அனுபவித்துவந்த புண்ணியப்பயன் நீங்கியபின், மற்றை(க் கீர்த்தி முதலிய) நற்குணங்களெல்லாம் பழுதுபட்டுப் போகுமன்றோ! (ஆகவே, முன்பெல்லாம்) தொழுதுவலம் வருவனவாகிய பேய்கள், எதிரே நின்று வெளிப்படையாக இராவணன் கண்களைத் தோண்டின.

'முன்பெல்லாம் இராவணனுக்கு அஞ்சி அவனை வணங்கி வலம் வருந் தன்மையனவான பேய்கள் அவன் கண்ணெதிரிலே தானே யாவருமறிய அவ்விராவணன் கண்ணைத் தோண்டியெடுக்கலாயின' என்ற சிறப்புப் பொருளை, 'ஒருவனுடைய புண்ணியம் நீங்கினபின் அவனுடைய கீர்த்தி பிரதாபம் முதலிய நற்குணங்கள் பழுதுபடுமன்றோ?' என்ற பொதுப் பொருள் சமர்த்தித்து நின்றது: வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (3832)

166. இராவணன் இராமபிரான் மீது வாள் முதலியன வீசுதல்

வாளும் வேலு முலக்கையும் வச்சிரக்
கோளுந் தண்டு மழுவெனுங் கூற்றமும்
தோளின் பத்திகள் தோறுஞ் சுமந்தன
மீளி மொய்ம்ப னுருமென வீசினான்.

பெருவலி படைத்தவனான இராவணன் (தன்) தோளின் வரிசைகள் தோறும் சுமந்தனவாகிய வாளும் வேலும் உலக்கையும் வலிமையுடைய வச்சிரப்படையும் தண்டாயுதமும் மழுவென்கின்ற யமனும் ஆகிய இவற்றை, இடிபோல விழும்படி (இராமன் மேல்) வீசியெறிந்தான்; -கோள் வச்சிரமும் என மாறுக: கோள்-வலிமை. மீளி மொய்ம்பன-ஒருபொருட்பன் மொழி. (3833)

167. 'இராவணனை வெல்லும் வகை யாது?' என்று ஸ்ரீராமபிரான் ஆலோசித்தல்

அனைய சிந்திட ஆண்டகை வீரனும்
வினைய மென்னினி யாதுகொல் வெல்லுமா
நினைவெ னென்ன நிசாசரன் மேனியைப்
புனைவன் வாளியி னாலெனப் பொங்கினான்.

Koviloor Digital Library

அப்படிப்பட்ட படைக்கலங்களை (இராவணன்) வீசியெறியவும், ஆண்களிற் பெருமைபெற்றவனும் மகாவீரனுமாகிய ஸ்ரீராமனும் 'இனிச் செய்யவேண்டிய தொழில் என்? (இராவணனை) வெல்லும் வகை யாது? ஆலோசனை செய்வேன்?' என்று ஆராய்ந்து (பின்) 'அரக்கனான இராவண னுடைய மேனியை அம்புகளால் நிரப்புவேன்' என்று தீர்மானித்துக் கோபித்தான்: மூன்றாமடியில் 'நினைவென்' என்றது தன்மையொருமை முற்று. (3834)

168. இராவணன் மேனியெங்கும் இராமபிரான் தன் அம்புகளால் பொத்திவிடுதல்

மஞ்ச ரங்கிய மார்பினுந் தோளினும்
நஞ்ச ரங்கிய கண்ணினு நாவினும்
வஞ்சன் மேனியை வார்கணை யட்டிய
பஞ்ச ரம்மென லாம் வகை பண்ணினான்.

மேகத்தைத் தோற்கடித்த (மிக்க கருநிறமுள்ள) மார்பிலும், தோளிலும், விஷத்தைத் தோற்கடித்த (கொடுந்தோற்றமுள்ள) கண்களிலும் நாக்கிலுமாக (எங்கும் அம்புகளையெய்து), வஞ்சனைக்குணமுடைய இராவணன் மேனியை, நீண்ட அம்புகள் தங்குவதற்கு ஏற்பட்ட கூடு என்று சொல்லும் படி செய்தான், (ஸ்ரீராமன்).

பஞ்சரம்-அம்புக்கூடு: பறவைக்கூடு எனினுமாம். அவ்வாறாயின், இராவணன் மேனியைப் பறவைக்கூடாகக் கொள்வதற்கு ஏற்ப அவ் விராமன் கணைகளைப் பறவைகளாகக் கொள்க. (3835)

169. இராமபாணங்கள் எங்கும் நிறைதல்

வாய்நி றைந்தன கண்கள் மறைந்தன
மீநி றங்களி னெங்கு மிடைந்தன
தோய்வு றுங் கணை செம்புனல் தோய்ந்நில
போய் நி றைந்தன அண்டப் புறமெலாம்.

(இராவணன்) வாய்களில் நிறைந்தனவும், கண்களில் மறைந்தனவும், சிறந்த மார்பின் இடங்களிலெல்லாம் நெருங்கியனவுமாகிப் பதிதலுற்ற அம்புகள், -இரத்தம் தோயப் பெறாமல் (அவனது உடலைத் துளைத்து விட்டு) அண்டத்தினப்புற மெல்லாம் போய்நிறைந்தன.

உடலில் நுழைந்து வெளிப்பட்ட விசையை விளக்க, 'உதிரமுந் தோயப் பெறாமல்' என்றது. தோய்வுறும்-இராவணன்மீது படிதலுள்ள, கணை-அம்புகள் சில, வாயில் நிறைந்தன: (சிலவற்றால்) கண்கள் மறைந்தன; மீநிறங்களின்-மார்பினிடங்களிலெல்லாம், மிடைந்தன-நெருங்கிய

Koviloor Digital Library

கணைகள், செம்புனல் தோய்ந்திலவாய் அண்டப்புறமெல்லாம், போய் நிறைந்தன என உரைத்தலும் ஒன்று. (3836)

170. இராமனம்பால் இராவணன் அயர்ந்து வருந்துதல்

மயிரின் கால்றொறும் வார்கணை மாரிபுக்கு
உயிருந் தீர வுருவின வோடலும்
செயிருஞ் சீற்றமு நிற்கத் திறல்திரிந்து
அயர்வு தோன்றத் துளங்கி யழுங்கினான்.

தனது மயிர்க்கால்கள்தோறும் நீண்ட (இராமபிரானுடைய) அம்புமழை புகுந்து உயிரும் ஒடுங்கும்படி ஊடுருவினவாய் ஓடுதலும்,-பகைமையும் கோபமும்நிற்கவும் வலிமை திரிந்து தளர்ச்சிதோன்ற நிலைகலங்கி வருந்தினான், இராவணன்; -'நிற்க' என்பதற்கு-ஒழிய என உரைப்பாரு முளர். (3837)

171. இராவணன் தன் தேரின் மீது மூர்ச்சித்துக் கிடத்தல்

வாரி நீர்நின் றெதிர் மக ரம்படச்
சோரி சோர உணர்வு துளங்கினான்
தேரின் மேலிருந் தான்பண்டு தேவர்தம்
ஊரின் மேலும் பவனி யுலாவுவான்.

முன்பு தேவர்களின் ஊரிலும் பவனியாக உலாவுபவனாகிய இராவணன், கடலின் நீரிலிருந்து எதிர்த்து வந்த மகரங்கள் இறந்து படும்படி (தன்னுடலினின்று) இரத்தஞ்சோர அறிவு கலங்கி (மூர்ச்சித்தவனாய்)த் தேரின்மேற் கிடந்தான்.

வெம்மையான இரத்தம் மிகுதியாகப் பாய்வதனால், வாரிநீர் நின்றெதிர் மகரம்பட்டன. இராவணனது திறல் மாறியதை இதில் விளக்குகிறார். (3838)

172. இராவணசாரதி தேரை விலக்கி நிறுத்தல்

ஆர்த்துக் கொண்டெழுந் தும்பர்க ளாடினார்
வேர்த்துத் தீவினை வெம்பி விழுந்தது
போர்த்துப் பொய்த்தன னென்று பொலங்கொள்தேர்
போர்த்துச் சாரதி போமினன் பின்றுவான்.

(அதுகண்டு மகிழ்ச்சியினால்) தேவர்கள் ஆரவாரஞ் செய்து கொண்டு மேலெழும்பிக் குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்; தீவினை (உடல்) வேர்த்து (மனம்) வருந்தி விழுந்திட்டது; (இராவணனுடைய) தேர்ப்பாகன் '(இராவணன் இராமபாணத்தால் உடலெங்கும்) மூடப்பட்டு அறிவுசோர்ந்தான்' என்று

Koviloor Digital Library

(அங்கு நிற்கப்) பின்வாங்கினவனாய், அழகுகொண்ட தேரை (அவ்விடத்தி னின்றும்) திருப்பிக்கொண்டு சென்றான். (3839)

173. அப்போது இராமபிரான் அம்பு எய்தலைத் தவிர்தல்

கைது றந்த படையினன் கண்ணகன்
மெய்து றந்த வுணர்வினன் வீழ்தலும்
எய்தி றந் தவிர்ந் தானிமை யோர்களை
உய்தி றந்துணிந் தா னற முன்னுவான்.

இமையோர்களை உய்யச் செய்கின்ற வகையிலே துணிவுகொண்டு தொழில் செய்பவனாகிய ஸ்ரீராமன், -கையை விட்டு நழுவிய படைக்கல முடையவனும் இடம் பரந்த உடலை விட்டு நீங்கிய பிரஞ்ஞையை யுடையவனுமாகி (இராவணன் மூர்ச்சித்து) விழுதலும், அறத்தை நினைப்ப வனாய், அம்பு எய்யுஞ் செயலை நீங்கினான்.

'எய்திறந் தவிர்ந்தான்' என்பதை, அறமுன்னுவானென்பது சமர்த்தித்து நின்றது: தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. (3840)

174-175. மாதலி இராவணனைக் கொல்லச் சொல்ல, இராமன் 'நீதியன்று' என மறுத்தல்

தேறி னாற்பின்னை யாதுஞ் செயற்கரிது
ஊறு தானுற்ற போதே யுயர்தவன்
நூறு வாயென மாதலி நூக்கினான்
ஏறு சேவக னும்மிதி யம்பினான்.

(அப்போது) மாதலியானவன், (இராமபிரானை நோக்கி), 'மிக்க தவத்தை யுடையவனாகிய இராவணனை (உணர்வு) தெளிந்தாற் பிறகு ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது: (ஆகையால் அவன்) மூர்ச்சித்திருக்கின்ற இப்போதே அழித்திடுவாய்' என்று தூண்டினான்; மிக்க வீரமுள்ளவனான ஸ்ரீராமனும், இதுகூறினான்; 'இது' என்றது-மேற்கவியில் வருவதனை. (3841)

175. படைது றந்து மயங்கிய பண்பினா
னிடை தெ றும்படி பார்த்திகல் நீதியின்
நடைது றந்துயிர் கோடலு நன்மையோ
கடை துறந்தது போரென் கருத்தென்றான்.

'படைக்கலத்தைக் கைவிட்டு அறிவுசோர்ந்த நிலைமையை யுடையவ னாகிய இராவணனிடத்து (அவனை) அழிக்கக்கூடியநிலைமை ஏற்பட் டிருப்பதைப் பார்த்து, போர்முறையின் ஒழுங்கைக் கைவிட்டு உயிர்

Koviloor Digital Library

கொள்வதும் நன்மையோ? என்மனம் போர்செய்வதை (இப்போது) முற்றும் விட்டுள்ளது' என்று (இராமன்) கூறினான்.

பண்பினானிடை, இடை-எழனுருபு. (3842)

176. இராவணன் உணர்வு பெற்றெழுதல்

கூவி ரஞ்செறி பொற்கொடித் தேரொடும்
போவ ரஞ்சின ரன்னதொர் போழ்தினின்
ஏவ ரஞ்சலி யாதவர் எண்ணுடைத்
தேவ ரஞ்ச விராவணன் தேறினான்.

கூவிரம் பொருந்திய பொற்கொடியோடு கூடின தேரோடும் போகு வாராய் அச்சங்கொண்டவரான அரக்கருள், அப்போது (இராமபிரா னுடைய தரும குணத்திற்காக அவனை) அஞ்சலி செய்யாதவர் யாவர்? (எவரும் இராமனை வணங்கினார்கள்); (பிறகு) மதிப்பையுடைய தேவர்கள் அஞ்ச, இராவணன் மூர்ச்சை தெளிந்தான்.

கூவிரம்-தேரில் ஆசனத்து எதிராக நடப்பெறுவதும் வீரர் பற்றிக் கொள் வதற்கு உதவுவதுமான தாமரை மொட்டுவடிவினதான உறுப்பு: தேரின் தலையலங்காரமென்றும் பொருளுண்டு. கூபரம் என்ற வடசொல், நுகத்தடி யைத் தாங்கும் மரமெனப் பொருள்படும். (3843)

177. தேரை விலக்கி நிறுத்தியதற்காகச் சாரதிமேல் இராவணன் சினங்கொள்ளுதல்

உறக்க நீங்கி யுணர்ச்சியுற் றானென
மறக்கண் வஞ்ச னிராமனை வான்றிசைச்
சிறக்குந் தேரொடுங் கண்டிலன் சீற்றத்தீப்
பிறக்க நோக்கினன் பின்னுற நோக்கினான்.

கொடுமையை வெளிக்காட்டுகின்ற கண்களையுடைய வஞ்சனான அவ் விராவணன் உறக்கம்நீங்கி உணர்வுபெற்றான் போன்றவனாக (மூர்ச்சை நீங்கி உணர்வுபெற்றவனாக) (அப்போது), பெரியதிக்குக்களிற் சிறந்து தோன்றுந் தேருடனே ஸ்ரீராமனைக் காணாதவனாய், (நாணத்தினாற்) பின்புறம் நோக்குபவனாய்த் தன் சாரதியைக் கோபத்தீப்பிறக்க விழித்துப் பார்த்தான்.

பின்னுற நோக்கினான் என்பதற்குத் தன்பின்புறத்தில் இராமனைப் பார்த்தான் என்று கூறுதலுமுண்டு. (3844)

Koviloor Digital Library

178-180. இராவணன்தன் தேர்ப் பாகனை வெறுத்துக் கடிந்து வாளோச்ச அவன் பணிதல்

தேர்தி ரித்தனை தேவரும் காணவே
வீர விற்கை யிராமற்கு வெண்ணகை
போ வுய்த்தனை யேபிழைத் தாயெனாச்
சார திப்பெய ரோனைச் சலிப்புறா.

'தேவரும்காணும்படி தேரைத் திருப்பிச் செலுத்தினாய்; (அதனால்), வீரமுள்ள வில்லையேந்திய கையையுடைய இராமற்குப் பரிகாசச் சிரிப்புத் தோன்றச் செய்தாய்; (ஆகவே), பிழைசெய்தவனானாய்' என்று சொல்லிச் சாரதியென்று பெயர் கூறப்படுபவனை வெறுத்து, -'உருத்தெழா' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். தன்பகைவரான தேவர்கள் முன்னிலையில் மாற்றானுக்குப் பின்னிடைந்தது தனக்குப் பேரவமானம் பயக்கு மென்ற கருத்தினால், 'தேவருங்காணத் தேர்திரித்தனை' என்கின்றான். (3845)

179. தஞ்ச நானுனைத் தேற்றத் தரிக்கிலா
வஞ்ச நீபெருஞ் செல்வத்து வைகினை
அஞ்சி னேனெனச் செய்தனை யாதலால்
உஞ்சு போதி கொ லாமென் றுருத்தெழா.

'தாங்குதற்குமிக்க வஞ்சனையுடையோனே! இரட்சகனாகி நான் உன்னைத் தேற்ற (மேம்படுத்த) , நீ பெருஞ்செல்வத்து வைகினாய்; (நான் உனக்குச் செய்த உதவிக்குமாறாக) அஞ்சினே னென்று (என்னைப் பகைவர்) கருதும்படி செய்தாய்: ஆதலால். கோபித்தெழுந்து, -'வாள் கடைக்கணித் தோச்சலும்.' எனத்தொடரும். வஞ்சன்-பகைவரிடத்துப் பரிதானம் வாங்கிக் கொண்டு உரியதலைவனுக்குத் தீமை விளைப்பவன்: இங்கனமெல்லாம் திட்டியதாக முதனூலிலும் வந்துள்ளது. (3846)

180. வாள்க டைக்கணித் தோச்சலும் வந்தவன்
தாள்க டைக்கணி யாத்தலை தாழ்வுறா
மூள்க டைக்கடுந் தீயின் முனிவொழி
கோள்க டைக்கணித் தென்றவன் கூறுவான்.

(இராவணன்) வாளைக் கடைக்கண்ணாற்பார்த்து (அந்தச் சாரதிமீது விடுக்குமாறு) ஓங்கியவளவில், அந்தப்பாகன், -கிட்டி (அந்த இராவண னுடைய) பாதங்களைப் பார்த்துத் தலைதாழ்ந்து, '(என்)' எண்ணத்தை அருள்கொண்டு ஆராய்ந்து யுகாந்தகாலத்துத் தோன்றுகின்ற கொடிய கனல் போல மூள்கின்ற சினத்தை ஒழிவாயாக' என்று சொல்லியவனாய் (மீண்டுங்) கூறுவான்; கடைக்கடுந்தீயின் மூள்முனிவுஎன்க. கோள்- எண்ணம். (3847)

Koviloor Digital Library

181-182. சாரதி தேரைத் திருப்பிச் செலுத்தியதன் காரணத்தை இராவணனுக்குக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

ஆண்டொ ழிற்றுணிவு ஓய்ந்தனை யாண்டிறை
ஈண்ட நிற்றிடின் ஐயனே நின்னுயிர்
மாண்ட தக்கண மென்றிடர் மாற்றுவான்
மீண்ட தித்தொழில் எம்வினை மெய்ம்மையால்.

ஐயனே! பராக்கிரமச் செயலைத் துணிந்து செய்தலினின்றும் ஓய்ந்து உயிரொடுங்கினாய் (மூர்ச்சித்துவிட்டாய்); அங்குத் தானே ஒரு கணப் போது பொருந்தநின்றால், நின்னுயிர் அக்கணமே மாள்வது நிச்சயமென்று கருதி, உனக்குத் துன்பம் நேராது தவிர்க்கும்பொருட்டு மீண்டதாகிய இத் தொழில் நிகழ்ந்தது; (உனது அடியவனாகிய) எனது செயல். (எப்போதும்) உண்மையானதாகும். ஒருபிரதியில் 'மீண்டெதிர்ப்படின் மேவிலையே யுயிர்' என்று இரண்டாமடி. (3848)

182. ஓய்வு மூற்றமு நோக்கி உயிர்ப்பொறைச்
சாய்வு நீக்குதல் சாரதி தன்மைத்தால்
மாய்வு நிச்சயம் வந்துழி வாளினாற்
காய்வு தக்கதன் றால்கடை காண்டியால்.

சாரதி செய்ய வேண்டியதொழில், (தன்னுடைய இரதிகன்) ஓய்ந்திருப்ப தையும் வலிமையுடனிருப்பதையும் கவனித்தறிந்து மாய்வு நிச்சயமாக வந்திட்டபோது (வருமென்று தோன்றிய போது) (அவனது) உயிராகிய பாரத்துக்குத் தளர்வு நேராமல் அப்பாற்கொண்டு வைத்தல் ஆகும்: (ஆதலால், என் மீது) சினங்கொண்டு வாளினாற் கொல்லுதல், தக்கதன்று: முடிவாக (தீர) ஆலோசித்துப்பார்க்கவும். (3849)

183. இராவணன் இரக்கங்கொண்டு 'தேரைமீட்க' என்ன, பாகன் அவ்வாறே செல்ல, இராமனைக் காணுதல்

என்றி றைஞ்சலு மெண்ணி இரங்கினான்
வென்றி யந்தடந் தேரினை மீட்கெனச்
சென்றெ திர்ந்தது தேருமத் தேர்மிசை
நின்ற வஞ்ச னிராமனை நேர்வுறா.

என்று சொல்லி (அந்தப்பாகன்) வணங்குதலும், (இராவணன் அவன் செயலை) ஆராய்ந்து (அவன்மீது) இரக்கங் கொண்டவனாய், 'வெற்றி பொருந்திய அழகிய பெரியதேரை மீட்பாய்' என்று சொல்ல, தேரும் போய் (இராமனை) எதிர்ப்பட்டது; அந்தத்தேர் மீது நின்ற வஞ்சனைக்குணமுள்ள

Koviloor Digital Library

இராவணன் இராமனைச் சந்தித்து, -'வெங்கணைகோடியின் கோடிகள் தூற்றினான்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். (3850)

184. இராவணன் இராமன்மீது அம்புவிடுதல்

கூற்றின் வெங்கணை கோடியின் கோடிகள்
தூற்றி னான்வலி மும்மடி தோற்றினான்
வேற்றொர் வாளரக் கன்னென வெம்மையால்
ஆற்றி னான்செருக் கண்டவ ரஞ்சினார்.

யமனைக்காட்டிலும் கொடிய அம்புகள் பலகோடிக் கணக்காயுள்ளவை களைப் பொழிந்தான்: '(இவன்) வேறோர்கொடிய அரக்கனோ?' என்னு மாறு வலிமை (முன்னிலும்) மும்மடங்கு தோன்றப்பெற்றவனாய், கொடுமையோடு போரைச் செய்தான்: (அதனைக்) கண்டவர் (யாவரும்) அஞ்சினார்கள்.

இங்கே ஒருசெய்யுள் காணப்படுவது வருமாறு:

அஞ்ச லின்றி யமர்க்களத் தாரியன்
வெஞ்சி னத்தொடு வேலரக் கன்பொர
எஞ்ச வேழு திவச மிராப்பகல்
விஞ்சு போரசெயும் வேலையில் வீரனும். (3851)

185-186. இராமன் கணைசிந்தி இராவணன் வில்லைத் துண்டித்தமை

எல்லுண் டாகில் நொருப்புண் டெனுமிதொர்
சொல்லுண் டாயது போலவன் தோளிடை
வில்லுண் டாகின் வெலற்கரி தாமெனாச்
செல்லுண் டாலென்ன தோர்கணை சிந்தினான்.

'புகையுண்டானால் நெருப்புஉண்டு என்கின்ற இது ஒருபழஞ்சொல் உண்டாகியதுபோல், 'அந்த இராவணனுடைய தோளினிடத்து வில் இருக்குமாயின் வெல்லுதற்கு அரிது ஆம்' என்று கருதி, இடியையுட் கொண் டதையொத்த ஓர்கணையை விடுத்தான், (இராமன்).

'புகையுண்டாயின் நெருப்புண்டு என்பது போல இவன்தோளில் வில்லுண்டாயின் நமக்கு வெற்றியில்லையென்பது நிச்சயம்' என்று துணிந்து, அவ்விராவணன் வில்லை முறிக்கக் கணையை இராமன் விடுத்தா னென்பதாம். ''புகையுளவிடத்து நெருப்புண்டு'' என்பது, மணிமேகலை. எல்-இலக்கணையால், இருள் நிறமுள்ள புகையை யுணர்த்திற்று; எல்-ஒளி யென்பாருமுளர். (3852)

Koviloor Digital Library

186. நார ணன்படை நாயக னுய்ப்புறாப்
பார ணங்கினைத் தாங்குறும் பல்வகை
வார ணங்களை வென்றவன் வார்சிலை
ஆர ணங்கை யிருதுணி யாக்கினான்.

திருமாலின் அவதாரமூர்த்தியான தலைவன் (இராமன்) -(அங்ஙனம்) கணைகளைச் செலுத்தி, பூமிதேவியைத் தாங்குகின்ற பலவகை (எட்டான) (திக்கு) யானைகளை வென்றவனான இராவணனுடைய நீண்டவில்லாகிய நிறைந்த அச்சந்தருவதை இருதுண்டாக்கினான். (3853)

187. அதுகண்ட தேவரின் மகிழ்ச்சி

அயன்ப டைத்தவில் லாயிரம் பேரினான்
வியன்ப டைக்கலத் தாலற்று வீழ்தலும்
உயர்ந்து யர்ந்து குதித்தன ரும்பரால்
பயன்ப டைத்தனம் பஃறவத் தாலென்றார்.

பிரமதேவனாற் படைக்கப்பட்ட வில், ஆயிரந்திரு நாமங்களையுடைய வனான ஸ்ரீராமனுடைய பெரிய படைக்கலத்தினால் துண்டுபட்டு வீழ்தலும், தேவர்கள் உயர்ந்துயர்ந்து குதித்தார்களாய்ப் பலவகைத் தவத்தினால் பயன்பெற்றோமென்று கூறினார்.

இங்கு 'ஆயிரம்பேரினான் வியன்படைக்கலம்' என வந்ததனாலும், 'நாரணன்படை' எனக் கீழ்ச்செய்யுளில் வந்ததனாலும், 185-ஆம் பாடலின், 'செல்லுண்டாலன்னதோர்கணை' என்பதற்கு-நாராயணாஸ்திரம் என்று பொருள் கொள்வது ஏற்கும். (3854)

188. இராவணன் வில்லையெடுத்துக் கொண்டேயிருக்க, இராமன் அவற்றை யழித்துக் கொண்டேயிருத்தல்

மாறி மாறி வரிசிலை வாங்கினான்
நூறு நூறினொ டையிரு நூறவை
வேறு வேறு திசையுற வெங்கணை
நூறி நூறி இராம னுறுக்கினான்.

(இராவணன்) மாறிமாறிக் கட்டமைந்த வில்லை எடுத்தவண்ணமிருந் தான்: இராமன், அந்தக்கோடிவிற்களை வெவ் வேறு திசையிலே பொருந்தக் கொடியஅம்புகளாற் பொடிப்பொடி யாக்கி நுறுக்கிவிட்டான். (3855)

Koviloor Digital Library

189. இராவணன் இராமனுடைய மார்பின் மீது இருப்புலக்கை முதலியவற்றை விடுத்தல்

இருப்பு லக்கை வேல் தண்டுகோ லீட்டிவாள்
நெருப்பு லக்க வருநெடுங் கப்பணம்
திருப்பு லக்க வுய்த்தான் திசையானையின்
மருப்பு லக்க வழங்கிய மார்பினான்.

திக்கசங்களின் தந்தங்கள்முறியும்படி எதிர்கொடுத்த மார்பையுடைய வனான இராவணன், (அந்த இராமபிரானுடைய மார்பிலே நீங்காது உறைகின்ற) இலட்சுமி புலவிகொண்டாற் போல் (அம்மார்பைவிட்டு) அப்பாற் செல்லும்படி, இருப்புலக்கை, வேல், தண்டு, குத்துக்கோல், ஈட்டி, வாள், நெருப்பும் (தன்) வெம்மைகுறையும்படி (மிக்ககொடுமையுடன்) வருகின்ற நெடிய கப்பணம் ஆகிய இவற்றை விடுத்தான்; -விற்களை யெல்லாம் இராமசரம் துண்டிக்கவே, இராவணன் விற்போரைவிட்டு இருப்புலக்கை முதலியவற்றை யெடுக்கலானான். (3856)

190. இராவணன் விடுத்தவற்றையெல்லாம் பொடிபடுத்தி, 'இவனையொழிக்க உபாயம் யாது?' என்று ஸ்ரீராமன் நாடுதல்

அவைய னைத்து மறுத்தகன் வேலையிற்
குவைய னைத்து மெனக் குவித் தான்குறித்து
இவைய னைத்து மிவனை வெல் லாஎனா
நவைய னைத்துத் துறந்தவ னாடினான்.

(இராவணனெறிந்த இருப்புலக்கைமுதலிய) அவ்வாயுதங்களெல்லா வற்றையும் (தன்னம்புகளினால்) அறுத்தொழித்து அவையெல்லாம் அகன்ற கடலில் திட்டு என்று நினைக்குமாறு குவித்தவனாய், குற்றம் யாவையும் நீங்கினவனான ஸ்ரீராமன்,- இவையாவும் இவனைவெல்லா என்று எண்ணி (அவனைக் கொல்ல யாது செய்வதென்று) ஆராய்பவனாயினான்; -குறித்துக் குவித்தான்=குறிக்கக் குவித்தான். (3857)

191-192. இராமன் நாடிப்பிரமாஸ்திரம் விடுக்கத் தீர்மானித்தல்

கண்ணி னுண்மணி யூடு கழிந்தன
எண்ணி னுண்மண லிற்பல வெங்கணை
புண்ணி னுள்நுணுழைந் தோடிய புந்தியோர்
எண்ணி னுண்ணிய வென்செயற் பாற்றெனா.

ஆலோசிக்குமிடத்து (இதுவரையிலும் நாம் எய்தனவாகி) நுண்ணிய மணலினும் பலவாய்ப் புத்திமான்களின் எண்ணினும் நுண்ணியனவான வெங்கணைகள் கண்ணினுள் மணியினூடும் நுழைந்து சென்றன:

Koviloor Digital Library

(அன்றியும்), புண்ணினுள்ளும் நுழைந்தோடிய (அவையாவும் இவனை ஒன்றும் செய்யமாட்டிற்றில: ஆதலால், இப்போது) என்ன செய்யத்தக்கது?' என்று ஆலோசித்து, -'எண்ணி வலித்தனன்' என்று அடுத்த கவியோடு முடியும். புண்ணினுள் நுழைந்தோடிய-ஏற்கனவே படைகள் புண் செய்த விடத்துப் புகுந்து பின்னும் புண் செய்தனவேயன்றி வேறு செய்ய மாட்டிற்றில என்றபடி. (3858)

192. நார ணன்திரு வுந்தியி னான்முகன்
பார வெம்படை வாங்கியிப் பாதகன்
மாரி னெய்வனென் றெண்ணி வலித்தனன்
ஆரி யன்னவ னாவி யகற்றுவான்.

ஸ்ரீராமன், அந்த இராவணனுடைய உயிரைப் போக்கும்பொருட்டு, ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவுந்தியிலேயுள்ள நான்முகனது பெருமை பெற்ற கொடியகணையை யெடுத்து, 'இந்தப் பாதகனுடைய மார்பில் எய்வேன்' என்று எண்ணித் தீர்மானித்தான்; -அகற்றுவான்-முற்றெச்சம்: வானீற்று எதிர்காலவினையெச்சமுமாம். மார்-மார்பு: மரூஉ. (3859)

193-194. ஸ்ரீராமன் பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்தமையைத் தெரிவிக்கும்

முந்தி வந்துல கீன்ற முதற் பெயர்
அந்த ணன்படை வாங்கி யருச்சியாச்
சுந்த ரன்சிலை நாணிற் றொடுப்புறா
மந்த ரம்புரை தோளுற வாங்கினான்.

முற்பட்டுத்தோன்றி உலகைப்படைத்த முதல்வனெனப் பெயர்பெற்ற அந்தணனான பிரமதேவனுடைய அஸ்திரத்தை எடுத்து அருச்சித்து, கட்டழகுடையவனான ஸ்ரீராமன், (தன்) வில்நாணியில் தொடுத்து, மந்திரமலையை யொத்த தோளிற் பொருந்த இழுத்தான். (3860)

194. புரஞ்சு டப்பண் டமைத்தது பொற்பணை
மரந்து ளைத்தது வாலியை மாய்த்துளது
அரஞ்சு டச்சுடர் நெஞ்ச னரக்கர்கோன்
உரஞ்சு டச்சுட ரோன்மக னுந்தினான்.

திரிபுரத்தைச் சுட்டெரிப்பதற்காக முன்பு அமைத்ததும், அழகிய கிளைகளுள்ள மரங்களை (ஏழு சாலமரங்களை)த் துளைத்ததும், வாலியை மாய்த்துள்ளதுமான அந்த அஸ்திரத்தை, அரம்தாக்கவும் (அஞ்சாது மகிழ்ச்சியால்) விளங்குகின்ற நெஞ்சைக் கொண்ட அரக்கர்தலைவனான இராவணன் மார்பைத் தாக்கும்படி, சூரியகுலத்துத் தோன்றியவனான ஸ்ரீராமன் செலுத்தினான்: -அரஞ்சுடச்சுடர்நெஞ்சன்-மாற்றார்படைக்கலத்துக்கு அஞ்சாதவனென்றபடி. (3861)

Koviloor Digital Library

195. பிரமாஸ்திரம் இராவணன் மீது செல்லுதல்

காலும் வெங்கன லுங்கடை காண்கிலா
மாலுங் கொண்ட வடிக்கணை மாமுகம்
நாலுங் கொண்டு நடந்தது நான்முகன்
மூல மந்திரந் தன்னொடு மூட்டலால்.

திருமாலினமிசமான ஸ்ரீராமன் கொண்டதாகிக் காற்றும் கொடுங்கனலும் முடிவுகாணமாட்டாத (வேகமும் கொடுமையு முடைய) கூரிய (அந்தக்) கணையானது, நான்முகனுக்கு உரிய பீஜாட்சரத்தைக் கொண்ட மந்திரத் தோடு அபிமந்திரித்துவிட்டதனால், பெரிய நான்கு முகங்களையும் கொண்டு சென்றது. (3862)

196. பிரமாஸ்திரத்தினால் ஏற்பட்ட நிலை

ஆழி மால்வரைக் கப்புறத் தப்புறும்
பாழி மாக்கட லும்வெளிப் பாய்ந்ததால்
ஊழி ஞாயிறு மின்மினி யொப்புற
வாழி வெஞ் சுடர் பேரிருள் வாரவே.

(அந்த அஸ்திரம் தன்னுடைய) கொடிய சுடரினால் மிக்க இருளைப் போக்குகையில், யுகாந்தத்தில் தோன்றும் சூரியனும் மின்மினியை யொத்துத்தோன்ற, பெரிய சக்கரவாளமலைக்கு அப்புறத்துள்ள நீர்நிறைந்த வலியபெரியகடலும் (பெரும்புறக்கடலும்) வெளிப்பாய்ந்தது: -வாழி- அசை. இனி, வெஞ்சுடர்-அந்த அஸ்திரத்தின் வெவ்வியஒளி, பேரிருளை வாருமாறு ஆழிமால்வரைக்கு அப்புறத்துள்ள மாக்கடலுக்கும் பெரும்புறக் கடலுக்கும் வெளியே பாய்ந்தது எனினுமாம். பெரும் புறக்கடலுக்கு அப்பால் பேரிருள் சூழ்ந்திருக்கும் என்பது புராணக் கொள்கை. (3863)

197. பிரமாஸ்திரம் இராவணன் மார்பிற் பாய்தல்

அக்க ணத்தின் அயன்படை யாண்டகை
சக்க ரப்படை யோடுந் தழீஇச்சென்று
புக்க தக்கொடி யோனுரம் பூமியும்
திக்க னைத்தும் விசும்புந் திரிந்தவே.

அக்கணத்தில் பிரமாஸ்திரமானது புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனுடைய சக்கரப்படையுடனே சேர்ந்து (சுதரிசனாழ்வானது அமிசத்தையும்பெற்று) சென்று அந்தக்கொடியோனான இராவணனுடைய மார்பிற்புக்கது; (அக்கணத்து அந்த அஸ்திரம் புகுந்த அதிர்ச்சியினால்) பூமியும் திக்குக்கள் யாவும் விசும்பும் நிலை திரிந்தன. (3864)

Koviloor Digital Library

198. இராவணனுயிரிழத்தல்

முக்கோடிவாணாளு முயன்றுடைய
பெருந்தவமு முதல்வன் முன்னாள்
எக்கோடி யாராலும் வெலப்படாய்
எனக்கொடுத்த வரமு மேனைத்
திக்கொடு முலகனைத்துஞ் செருக்கடந்த
புயவலியுந் தின்று மார்பிற்
புக்கோடி யுயிர்பருகிப் புறம்போயிற்
றிராகவன்தன் புனித வாளி.

இராமபிரானெய்த பரிசுத்தமான அந்த அஸ்திரமானது, (இராவணனது) முக்கோடியாயுளையும், (அவன்) முயன்று செய்த பெருந்தவத்தையும், முதற்கடவுளரிற் சேர்ந்தவனான பிரமதேவன் முற்காலத்தில் 'முப்பத்து முக்கோடித் தேவர்களில் எந்த வரிசையிற் சேர்ந்தவராலும் வெல்லப்படாய்' என்று கொடுத்த வரத்தையும், மற்றும் திக்கோடும் உலகனைத்திலும் போரினால் வென்ற புயவலியையும் ஒழித்துவிட்டு, (அவனுடைய) மார்பிலே புகுந்து உடலெங்கும் குடைந்து உயிரைப் பருகிவிட்டுப் புறத்திற் போயிற்று.

இப்படலத்தில் 243-ஆஞ் செய்யுளில் ''அரைகடையிட்டமை வுற்ற முக்கோடி ஆயு'' என்று கூறுவதனால், சில்லறையாயுள்ள அரையை இங்கே சொல்லாது விட்டாராயினும் மூன்றரைக்கோடி யாயுள்என்றே கொள்க. பிறர்மனை நயத்தலாகிய தீவினையைச் செய்துள்ள உயிரை முழுதும் தான் பரிசித்துப் புனிதமாக்கியதனால், ''இராகவன் தன்புனிதவாளி'' என்றது. ''முதலாவார் மூவரே யம்மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்'' என்பது, பெரியார்பாசுரம். அஷ்டவசுக்கள் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித் தியர் இரட்டையரான அசுவினீதேவதைகள் எனத் தேவர்கள் பலதிறப் பட்டிருத்தல் காண்க. (முப்பத்து முக்கோடியர்) (3865)

199. இராவணனைக் கொன்ற அம்பு மீண்டு இராமபிரானுடைய தூணியிற் புகுதல்

ஆர்க்கின்ற வானவரும் மந்தணரும்
முனிவர்களு மாசி கூறித்
தூர்க்கின்ற மலர்மாரி தொடரப்போய்ப்
பாற்கடலிற் றூய்நீ ராடித்
தேர்க்குன்ற இராவணன்தன் செழுங்குருதிப்
பெரும்பரவைத் திரைமேற் சென்று
கார்க்குன்ற மனையான்றன் கடுங்கணை
புட்டிலி னடுவட் கரந்த தம்மா.

Koviloor Digital Library

கரிய குன்றையொத்தவனான இராமபிரானுடைய விசையுள்ள கணையானது, (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ் செய்கின்ற வானவரும் அந்தணர்களும் முனிவர்களும் வாழ்த்துக்கூறி(ப் பூமி யினிடத்தைத்) தூர்த்துவிடுமாறு மிகுதியாகப் பொழிகின்ற புஷ்பவர்ஷம் தொடரப்போய்ப் பாற்கடலிற் பரிசுத்தமாகநீராடி (திரும்பிக்) குன்றம் போன்ற தேரையுடைய இராவணனுடைய வளனுள்ள இரத்தப்பெருங்கடலின் அலைமேற் சென்று, புட்டிலினுட் புக்கு ஒளித்தது; -அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: அக்கணைச் செய்கையை வியந்தவாறு. இறந்த உடலைத் தீண்டிய வாலாமை (தீட்டு) நீங்கப் பாற்கடலில் நீராடிய கணை, மீண்டும் அபரிசுத்தியுண்டாகாமைப் பொருட்டுக் குருதித் திரைக்கு மேலாகச் சென்று கணைப்புட்டிலிற் கரந்ததென்க. இனி, தூய்மை பெறும்படி பாற்கடலிலே நீராடின அக்கணை அந்நிலையோடு மீண்டுவந்து சேரமுடியாதபடி இராவணனுடைய. குருதிப் பரவை அலைமோதிற்று என்று தகுதியின்மையணிபடக் கூறியதாக் கொள்ளினுமாம். இதனால், கணைபட்ட அரக்கனுடைய உடலினின்று பெருகிய குருதியின் மிகுதி தொனிக்கும். ''மீதலைத்த பெருந்தாரை விசும்பளப்ப'' என்பர் மேலும், மற்றும், இச்செய்யுளீற்றடியிலுள்ள 'புட்டிலின் நடுவண்கரந்தது அம்மா' என்ற சொற்களை நோக்குங்காலத்தும் இங்ஙன் பொருள் கொள்ளலும் நேரிதே.

ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளோடு இராவணன்வதைப்படலம் முடியமேல் வீடணன் வண்டோதரிபுலம்பற்படலம் என்று காண்கின்றது. (3866)

200. தலைகீழ்ப்பட இராவணன் விழுதல்

கார்நின்ற மழைநின்றும் முருமுதிர்வ
வெனத்திணிதோட் காட்டி னின்றும்
தார்நின்ற மலைநின்றும் பணிக்குலமு
மணிக் குலமுந் தகர்ந்து சிந்தப்
போர்நின்ற விழிநின்றும் பொறி நின்று
புகையோடுங் குருதி பொங்கத்
தேர்நின்று நெடு நிலத்துச் சிர முகங்கீழ்ப்
படவிழுந்தான் சிகரம் போல்வான்.

போரில் நிலைத்து நின்ற (அரக்கரினமான மலைக்குச்) சிகரம் போலிருந்தவனான இராவணன், -கருநிறம் பொருந்திய மேகத்தினின்றும் இடி உதிர்வது போல நெருங்கிய தோள் தொகுதியினின்றும் மாலை தங்கிய மலை போன்ற மார்பினின்றும் ஆபரணத் தொகுதிகளும் இரத்தினத் தொகுதிகளும் உடைந்துசிந்தவும், விழியினின்று தீப்பொறி (வெளிப்பட்டு) நின்று புகையுடனே குருதி பொங்கவும், தேரினின்று பெரியநிலத்திலே சிரசுடன் சேர்ந்த முகம் கீழ்ப்படவிழுந்தான்; -பத்துத்தலைகளென்பார் 'சிரமுகம்' என்றாரென்பாருமுளர். சிரமுகம்-பிரதானமுகமுமாம். (3867)

Koviloor Digital Library

201. இராவணனுடைய முகம் பொலிவுற்றிருத்தல்

வெம்மடங்கல் வெகுண்டனைய சினமடங்க
மனமடங்க வினையம் வீயத்
தெம்மடங்கப் பொருதடக்கைச் செயலடங்க
மயலடங்க வாற்றல் தேயத்
தம்மடங்கு முனிவரையுந் தலையடங்க
நிலையடங்கச் சாய்த்த நாளின்
மும்மடங்கு பொலிந்தனவம் முறைதுறந்தா
னுயிர்துறந்த முகங்க ளம்மா.

கொடியசிங்கம் வெகுண்டாற்போன்ற கோபம் அடங்கவும், மனம் ஒடுங்கிடவும், வஞ்சனையொழியவும் பகைவ ரொடுங்கும்படி போர் செய்த பெரிய கைகளின்செயல் அடங்கவும், (சீதை மீது கொண்ட காம) மயல் அடங்கவும், வலிமையொடுங்கவும் -உயிர்துறந்த அந்த நீதிமுறையைத் துறந்தவனான இராவணனுடைய முகங்கள், -தமக்குள்ளே அடங்கி யிருக்கின்ற முனிவரையும் தலையடங்கவும் நிலையடங்கவும் முறியடித்த நாளினும் மூன்று மடங்கு பொலிந்தன.

மகாவீரனாதலால், இறக்கும்போது முகப்பொலிவுமிக்கதென்பர். இனி, இராகவன் தன்புனிதவாளி உடல் புகுந்து தடவியதனால் மனச்சிறையில் கரந்த காதற்பித்து நீங்க முகங்கள் மாசுநீங்கிக் கலப்புப்பொன்னைப் புட மிட்டாற்போல் மும்மடங்கு பொலிந்தன எனலாம்: வாலியும் 'ஏவு கூர்வாளியால் எய்து நாயடியனேன், ஆவிபோம் வேலைவாய் அறிவு தந்தருளினாய்' என்றபடி புனித இராமசரத்தால் தத்துவஞானம் பெற்ற வனானது போல, இங்கு இராவணனும் ஆவிபோம் வேலைவாய் இராமசரத்தால் மாசுநீங்க முகப்பொலிவு பெற்றான் என்பதே சிறக்கும். அம்மா என்பது- அங்ஙனம் பொலிந்தமைக்கு வியந்தமையைத் தெரிவிக்கும். தம்மடங்குதல்-தம்முயிரைக் காமாதிகட்கு உள்ளாக்காமல் அடங்கியிருக்கச் செய்தல்: இனி, தம் மூச்சு எனக்கொண்டு, யோக முறையில் கும்பித்தலாகிய மூச்சடக்குதலைக் காட்டுமென்றாருமுளர். முனிவரையும், உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. தெவ்+மடங்க=தெம்மடங்க: ''தெவ்வென் மொழியே... மவ்வரின் வஃகான் மவ்வுமாகும்'' என்றது காண்க. (3868)

202. இராமன் இரதத்தினைக் கீழிறக்குவித்து இராவணனைப் பார்த்தல்

பூதலத்தி னாக்குவாய் நீவிடுமிப்
பொலந்தேரை யென்ற போதின்
மாதலிப்பே ரவன்கடவ மண்டலத்தி
னப்பொழுதே வருத லோடும்

Koviloor Digital Library

மீதலைத்த பெருந்தாரை விசும்பளப்பக்
கிடந்தான்தன் மேனி முற்றுங்
காதலித்த வுருவாகி அறம் வளர்க்குங்
கண்ணாளன் தெரியக் கண்டான்.

'நீ சாரத்தியஞ்செய்கின்ற இந்த அழகியதேரைப் பூதலத்தில் ஆக்கு வாயாக' என்று (ஸ்ரீராமன் மாதலிக்குக் கட்டளையிட்ட) போதிலே, மாதலி யென்ற பேரையுடைய அந்தப்பாகன் தூண்டப் பூதலத்தில் அப்பொழுதே (தேர்) வருதலோடும், அறத்தை வளர்க்கின்ற கருணையை உடையவ னாகிய ஸ்ரீராமன், -மேலே அலைமோதிக்கொண்டுள்ள மிக்க (இரத்தப்) பெருக்கு விசும்புவரையிற் செல்லக்கிடந்தானுடைய மேனி முழுவதும் (தான்) காதலித்த உருவேயாகித் தோன்றக் கண்டனன்.

இது, இராவணன் விழுந்து கிடந்த இடத்தை இரதம் நணுகியதும், அத்தேரிலிருந்தபடியே அவனைக் கண்டமை கூறிற்று. தேரினின்று இறங்கி இராவணனைக் கண்டமையை அடுத்த செய்யுள் கூறும். 'இராவணனது உள்ளேயிருந்த ராகம் (ராகம்-காதலும் செந்நிறமும்: சிலேடை). மேலே எங்கும் வழிந்ததோ?' என்று கருதப்படுமாறு அவனது உடலெங்கும் இரத்தப் பெருக்கினால் ராகத்தையடைந்து விழுந்திருப்பதை ஸ்ரீராமன் கண்டா னென்பதாம். தன் மேனி முற்றும் காதலித்த உருவாகி அறம்வளர்க்குங் கண்ணாளன் என்ற தொடர்-தன் உடல்முழுதும் கண்டாரெவரும் விரும்பத் தக்க எல்லா லட்சணங்களும் அமையப்பெற்றுத் தருமம் வளர்க்கத்தோன்றிய கருணாவான் என்று பொருள்பட்டு ஸ்ரீராமனைக் காட்டுமெனினுமாம். (3869)

203. தேரை இந்திரனிடம் கொண்டுபோமாறு மாதலியை அனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீராமன் இராவணனை நணுகிக் காணுதல்

தேரினைநீ கொடுவிசும்பிற் செல்கென்ன
மாதலியைச் செலுத்திப் பின்னர்ப்
பாரிடமீ தினினணுகித் தம்பியொடும்
படைத்தலைவ ரெவருஞ் சுற்றப்
போரிடைமீண் டொருவருக்கும் புறங்கொடாப்
போர்வீரன் பொருது வீழ்ந்த
சீரினையே மனமுவப்ப வுருமுற்றுந்
திருவாளன் தெரியக் கண்டான்.

'நீ தேரைக்கொண்டு விசும்பிற் செல்க' என்றுசொல்லி மாதலியை யனுப்பிவிட்டு, பின்பு பாரிடமீதினிற் சேர்ந்து, திருமகள் கணவனான ஸ்ரீராமன், தம்பியுடனே படைத்தலைவர் எல்லோரும் (தன்னைச்) சூழ, (இது வரையிற்) போரிலேமீண்டு ஒருவற்குப் புறங்கொடாப் போர் வீரனாகிய

Koviloor Digital Library

இராவணன் பொருதுவீழ்ந்துள்ள சிறந்தநிலையையே (தன்) மனமுவக்கும் படி (அவனது) உருவமுற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியக் கண்டான். (3870)

204. இராவணனுடைய தலை முதலிய உறுப்புக்களின் மீது வானரங்கள் ஏறிக் கூத்தாடுதல்

இலைமேவுங் கடல்புடைசூ
ழவனியெலாங் காத்தளிக்கு மடற்கை வீரன்
சிலைமேவுங் கடுங்கணையாற் படுகளத்தே
மனத்தீமை சிதைந்து வீழ்ந்தோன்
தலைமேலுந் தோண்மேலுந் தடமுதுகிற்
படர்புயத்துந் தாவி யேறி
மலையினின் றாடுவபோ லாடினவால்
வானரங்கள் வரம்பி லாத.

அலைபொருந்திய கடலினால் நாற்புறமுஞ்சூழப் பெற்ற பூமி முழுவதையும் காத்து இரட்சிக்கின்ற வலியகையையுடைய வீரனாகிய ஸ்ரீராமனது வில்லிற்பொருந்திய கொடிய அம்பினாலே போர்க்களத்தே மனத்தீமை கெட்டு இறந்துவீழ்ந்தவனான இராவணனுடைய தலைமீதும் தோளின்மீதும் பெரியமுதுகிலும் படர்ந்தபுயத்திலும் தாவியேறி, வரம்பில்லாதனவான வானரங்கள் மலையினின்று ஆடுவனபோல ஆடின.

பிடர்ப்புறத்தும் தாவித்தாவி, மலைமேல் நின்றாடின. முன்னிரண்டடியில் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்ற 'புலைமேலுஞ் செலற்கொத்துப்பொதுநின்ற செல்வத்தின் புன்மைத் தன்மை, நிலைமேலுமினியுண்டோ நீர்மேலைக் கோலமெனு நீர்மைத்தன்றே' என்ற பாடத்துக்கு- இழிந்த இடத்துஞ் செல்லு தற்குப் பொருந்திநின்று (ஒருவர்க்கேயுரிய தாகாமற் பலர்க்கும்) பொதுவாந் தன்மையுள்ள செல்வத்தினுடைய இழிந்த தன்மை நிலைத்திருக்கும் திறத்திலும் (இராவணன் செல்வமொழிய அவனுடலின்மீது வானரங்கள் கூத்தாட உயிர்நீத்துச் சென்றபின்பு) இனியும் எண்ணுதற்கு இடம் உண்டோ? (அச்செல்வம்) நீரின்மீதுஎழுதிய கோலத்தின் தன்மையுடைய தன்றே என்க. (3871)

205. இராவணனது மார்பிற் பாய்ந்த திக்கஜத்தின் தந்தம் முதுகில் அணிபோல் விளங்க ஸ்ரீராமன் காணுதல்

தோடுழுத நறுந் தொடையற் றொகையுழுத
கிளைவண்டின் சுழியத் தொங்கற்
பாடுழுத படர்வெரிநின் பணியுழுத
அணி நிகர்ப்பப பணைக்கை யானைக்

Koviloor Digital Library

கோடுழுத நெடுந் தழும்பின் குவை
தழுவி யெழுமேகக் குழுவின் கோவைக்
காடுழுத கொழும்பிறையிற் கறை கழன்று
கிடந்தனபோற் கிடக்கக் கண்டான்.

அகவிதழ்பொருந்திய நறுமணமுள்ள (மலரால்) தொடுக்கப்பட்ட மாலைத்தொகுதிகளில் தங்குந்தன்மையுள்ள பல சாதிகளான பிரிவுகளைக் கொண்ட வண்டுகள் வந்து படிகின்ற சுழிய மென்ற மலர்மாலைகள் பக்கங்களிற் படியப்பெற்ற பரவிய முதுகு, இனியவேலைப்பாடு கொண்ட அணிகலத்தை ஒக்குமாறு பருத்த கையையுடைய (திக்) கஜத்தின் தந்தங்கள் (தாம்) உழுவதனால் தோன்றிய நெடியதழும்பின் தொகுதியைப் பொருந்தி எழுகின்ற மேகத்திரளின் வரிசையாகிய காட்டிற் சஞ்சரிக்குந் தன்மையுள்ள கொழுவியபிறைகள் களங்கம் நீங்கிக் கிடந்தனபோலக் கிடத்தலைக் கண்டான். -வெரிந், குவை தழுவிப் பிறையிற் கறைகழன்று கிடந்தனபோற் கிடக்கக் கண்டானென்க.

தொடையல்-தோளணிமாலை, தொடையலிலிருந்த வண்டுகள் சுழியத்தில் வந்து மொய்க்கின்றன என்க. சுழியம்-முடியைச் சுற்றி வைக்கும் மலர் மாலை: வளையமெனப்படுவது. சுழியத்தொங்கல் சுழியமாகியமாலை. மார்பிற் பாய்ந்து குத்திய திக்கஜங்களின் தந்தங்கள் முதுகின்வழியாய் வெளிப்பட்டுக்கிடப்பவை பிறைச்சந்திரரையும், அத் தந்தத்தை யடுத்துத் தோன்றும் தழும்பு பிறையினின்று நீங்கித் தனிக்கிடக்குங் களங்கத்தையும் போன்றிருக்க, இராவணன் முதுகு மேகம் போலுமென்க, வெரிநிலே சுழியத் தொங்கல் பிறைபோலுமென்பாரும், தொடையல் பிறைபோலு மென்பாருமுளர். இச்செய்யுளில் தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி காண்க. சுழியம் முடியணியெனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

இச்செய்யுளோடு இராவணன் வதைப்படலம் முடிய, அடுத்த பாடல் முதல் ''மற்றையோர்க்கும்'' (252) என்ற பாடல் முடியும் வரையில் மண்டோதரி சோகப்படலம் என்று சில பிரதியிற்காணப்பட, வேறு சில பிரதிகளில் ''அன்னதோ வென்னா'' (216) என்ற செய்யுளோடு இராவணன் வதைப்படலம் முடிய, ''அவ்வகையருளி வள்ளல்'' (217) என்ற பாடலில் மண்டோதரிபுலம்புறுபடலம் தொடங்குகின்றது. (3872)

206-209. இராவணனை வென்றமை தனக்குச் சிறப்பைத் தராதென்று ஸ்ரீராமன் புன்சிரிப்புடன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்

தளிரியல் பொருட்டின் வந்த சீற்றமுந் தருக்கி னோன்தன்
கிளரிய லுருவி னோடுங் கிழிப்புறக் கிளர்ந்து தோன்றும்
வளரியல் வடுவிற் செம்மைத் தன்மையு மருவ நின்ற
முளரியங் கண்ணன் மூரல் முறுவலன் மொழிவ தானான்.

Koviloor Digital Library

(இராவணனை) அணுகநின்ற தாமரைமலரைப்போன்ற கண்களை யுடைய ஸ்ரீராமன்,-தளிர்போன்ற மெல்லிய தன்மையை யுடைய சீதா தேவியின் பொருட்டுத் தோன்றிய கோபமும் செருக்குக் கொண்டவனான இராவணனது விளங்குந்தன்மையுள்ள வடிவோடுங் கிழிபட்டுப்போக, விளங்கித்தோன்றுகின்ற வளருந்தன்மையுள்ள தழும்பினாலே (தன்வீரச் செயல்) செம்மையுடையதல்லாமையையும் (மனத்துட்கொண்டு), புன்சிரிப்பு வெளித்தோன்றப் பெற்றவனாய்(ப் பின்வருமாறு) கூறலானான்.

'தருக்கினோன்றன் உருவினோடு சீற்றம் கிழிப்புற' என்றது- இராவண னுருவம் இராமபாணத்தால் துண்டிக்கப்பட்டதனால் அப்பிரானது சீற்றம் நீங்குவதாயிற்று என்றவாறு: உடனவிற்சியணி. 'செம்மைத்து' என்பதற்கு 'தன்செயல்' என்ற தோன்றா எழுவாய் வருவிக்க, தன்வீரச்செயல் வெளி நோக்கிற்குச் செம்மையுடையது போலத் தோன்றினும், பகைவன் முதுகின் தழும்பைக் காணுமிடத்துச் செம்மையுடையதல்லாமையுங் கொண்டுள்ள தென்பார் 'செம்மைத் தன்மையும்' என்றார். சீற்றமும், உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. (3873)

207. வென்றியா னுலக மூன்று மெய்ம்மையான் மேவினாலும்
பொன்றினா னென்று தோளைப் பொதுவற நோக்கும் பொற்பும்
குன்றிஆ சுற்ற தன்றே யிவனெதிர் குறித்த போரிற்
பின்றியான் முதுகிற்பட்ட பிழம்புள தழும்பி னம்மா.

மூன்று கவிகள்-ஒரு தொடர்.

(சுவர்க்கம் மத்திமம் பாதாளம் என்ற) மூன்றுலகங்களையும் உண்மை யில் வெல்லுஞ் செயலோடு பொருந்தினாலும், (இவ்விராவணன்) இறந்து பட்டானென்ற காரணத்தினால் (என்) தோள்வலியைப்பற்றிப் பொதுவற நோக்கக்கூடிய அழகு, இவ்விராவணன் எதிராகக்குறித்துச் செய்தபோரிற் பின்னிட்டவனாய் (அதனால்) முதுகிற்பட்ட தழும்பாக உள்ள பிழம்பினால் குன்றிக் குற்றம் பொருந்தியதாகு மன்றோ?

மூவுலகையும் வென்றிட்ட இராவணனை வென்றதனால் என் தோள் வலிமை பொதுவறப் பாராட்டற்குரிய தென்று தோன்றலாம்: ஆயினும், இப்போது இராவணன் முதுகில் தழும்பு காணப்படுவதனால் அஞ்சி முதுகுகொடுத்து ஓடியவனைத் தோள்வலி கொண்டு தொலைத்தே னென்பது பெறப்படுமாதலால், 'இராமன், பகைவர்க்கு அஞ்சி முதுகு கொடுத்தோடியவனை வென்றான்' என்று பரிகசித்தற்கும் இடனாகி, என் தோள்வலிக்குப் பழிப்பு உண்டாகுமே தவிர மேன்மையுண்டாகாது என ஸ்ரீராமன் கூறுகின்றனனென்க. போரிற் புறங்காட்டுதல் போலவே புறங் காட்டியோடியவனை வெல்வதும் புகழ்ச்சிக்குக் காரணமாகாது; பழிக்கே காரணமாமென்க. (3874)

Koviloor Digital Library

208. கார்த்தவீ ரியனென் பானாற் கட்டுண்டா னென்னக் கற்கும்
வார்த்தையுண் டதனைக்கேட்டு நாணுறு மனத்தி னேற்குப்
போர்த்தலை புறகிட்டேற்ற புண்ணுடைத் தழும்பும் போலாம்
நேர்த்ததுங் காணலுற்ற வீசனா ரிருக்கை நிற்க.

'கார்த்தவீரியார்ச்சுன னென்பவனால் (இவ்விராவணன்) கட்டுண்டான்' என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தை யுண்டு: (இவ்வுலகிற் கேட்கப்படும்) அதனைக் கேட்டதனாலேயே நாணங்கொண்ட மனத்தையுடைய எனக்கு, (இவ்விராவணன்) போரிலே முதுகு காட்டியதனால் தோன்றிய புண்ணினுடைய தழும்பும் நேராகக்காணப்பட்டது! சிவபெருமானுடைய இருப்பிடமாகிய கைலாசம் நிற்கட்டும்.

'இராவணனென்பவன் முன்னமே கார்த்தவீரியனால் வெல்லப் பெற்றுக் கட்டுப்பட்டுள்ளா னாதலால், அவனை வென்றதைப் பற்றி ஏற்கெனவே நாணங்கொண்டுநின்ற எனக்கு, அந்த என்நாணத்தை மிகுவிக்குமாறு முதுகிற்றழும்பும் காணநேர்ந்ததே! முதுகு கொடுத்தவனையா நாம் வென்றது! இதனை நினைக்க என்நாணம் மிகுகின்றது' என்றனனென்பதாம். ஈசனாரிருக்கை நிற்க என்றது இவன் கைலாயத்தின் கீழ் கைந்நசுக்குண்டு நடுங்கியவனாதலாலும் இவனை வென்றதிற் சிறப்பில்லையென்பது பெறப்படும்; ஆயினும், அது குறித்துத் தெய்வமலையென்று ஒரு போக்குச் சொல்லலாமாதலால், அதனை இங்குக் கூறாது விலக்கினேனென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும். (3875)

209. மாண்டொழிந் துலகில் நிற்கும் வயங்கிசை முயங்க மாட்டாது
ஊண்டொழி லுகந்து தெவ்வர் முறுவலென் புகழை உண்ணப்
பூண்டொழி லுடைய மார்பா போர்ப்புறங் கொடுத்தோர்ப் போன்ற
ஆண்டொழி லோரிற் பெற்ற வெற்றியு மவத்த மென்றான்.

(ஆபரணங்களைப்) பூணுந்தொழிலைக் கொண்ட மார்பையுடையவனே! உண்ணுந்தொழிலையே விரும்பிப் பகைவரின் பரிகாசச் சிரிப்பு என் புகழை ஒழித்துவிடப் போரிற் புறங்கொடுத்தோரைப் போன்ற ஆண்மைத் தொழிலையுடைய இவ்விராவணனார் பெற்ற வெற்றியும் உண்மையானதன்று; (ஆகையால், போரில் இராவணன்) மாண்டு ஒழிந்ததனால் உலகில் நிலைத்துநிற்கும் விளங்குகின்ற கீர்த்தியும் (இனி என்னைச்) சேரமாட்டாது என்று சொன்னான்.

அடுத்த செய்யுளில் வீடணன் மறுமொழி கூறுவதாக வருவதனால், இச்செய்யுளிலுள்ள விளி விபீடணனைக் குறிக்கும். சுத்த வீரனை வெல்லும் வெற்றியே புகழைத்தரும்: இவ்விராவணன் புறங்கொடுத்தவனென்று இவனது முதுகின் தழும்பினால் ஏற்படுவதுபற்றிச் சுத்தவீரனாகாத இவனை வென்றதனால், புறங்கொடுத்தோரை வெல்வதுபோன்ற இவனைவென்ற எனக்கும் பழியுண்டாகுமேயன்றிப் புகழ் உண்டாகாதென்றவாறு. (3876)

Koviloor Digital Library

210. விபீடணன் கூறத் தொடங்குதல்

அவ்வுரை யுரைப்பக் கேட்ட வீடண னருவிக் கண்ணன்
வெவ்வுயிர்ப் போடு நீண்ட விம்மலன் வெதும்பு நெஞ்சன்
செவ்வியிற் றொடர்ந்த வல்ல செப்பலை செல்வ! என்னா
எவ்வுயிர்ப் பொறையு நீங்க விரங்கிநின் றினைய சொன்னான்.

அவ்வாறான வார்த்தையை (ஸ்ரீராமன்) கூறக்கேட்ட விபீடணன், அருவி போற் கண்ணீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடையவனாய், வெவ்விய பெருமூச்சுடனே மிக்க இரக்கங்கொண்டு வாடுகின்ற மனமுடையவனாகி, 'செல்வனே! செம்மைபொருந்தாத சொற்களைச் சொல்லக்கடவையல்லை.' என்றுசொல்லி, உயிரைப் பொறுத்தல் சிறிதுமில்லையென்னுமாறு நீங்க (பெருவருத்தத்தினால் உயிரொடுங்கினாற்போலத் தோன்ற) இரக்கங் கொண்டு (பின்வருமாறு) சொல்லலானான். -விபீடணன் கூறுவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

தனக்கு அண்ணனான இராவணனுடைய வீரத்துக்குக் குறைவு கூறிய தனால், விபீடணன் வருந்திக் கூறலானான். மேலே இராவணன் வீரம் பழிப்பற்றதென்பது விளக்கப்படும். (3877)

211-215. இராமபிரானுக்கு விபீடணன் சமாதானங் கூறுதல்

ஆயிரந் தோளி னானும் வாலியு மரிதி னைய
மேயின வென்றி விண்ணோர் சாபத்தின் விளைந்த மெய்ம்மை
தாயினுந் தொழத்தக் காள்மேல் தங்கிய காதற் றன்மை
நோயுநின் முனியு மல்லால் வெல்வரோ நுவலற் பாலார்.

ஐயனே! ஆயிரந்தோளை யுடையவனான கார்த்த வீரியார்ச்சுனனும் வாலியும் அருமையாகப்பெற்ற வெற்றிகள் தேவர்களின் சாபத்தினால் நேர்ந்தன: (இவ்விஷயம்) மெய்ம்மை யாகும்: (இப்போது) தாயினிடத்துக் காட்டிலும் (பெரும்பணிவு கொண்டு) தொழத்தகுதியுள்ளவளான சீதா பிராட்டியினிடத்துத் தங்கிய காதலின்வடிவமான நோயும் உன் முனிவும் இல்லாவிட்டால் (வாயினால்) வீரம்பேசித் திரிகின்றவர் வெல்லவல்லரோ? (அல்லரென்றபடி).

நுவலற்பாலார்-சிறப்பித்துச் சொல்லுதற்கு உரிய வீரரெனினுமாம். எதிர்ந்தார்வலிமையிற் பாதி பெறுமாறு வாலி வரம் பெற்றுள்ளதனாலும், முகம் மாறுபட்ட பிராணிகளினால் தீங்குநேருமென்று நந்தி சாபமிட்டதனா லும், வாலி இராவணனை வென்றானென்க. கார்த்தவீரியன் இராவணனை வென்றதற்கு ஏற்ப நேர்ந்த சாபவரலாறு புலப்படவில்லை. இப்போது இராவணன் கொல்லப்பட்டதற்குக் காரணம்-சீதையின் மூலமாக விளைந்த

Koviloor Digital Library

காதல்நோயும், உன்கோபத்தீயுமே: இவையில்லாவிடின், வேறு வகையால், இராவணனைக் கொல்லமுடியா தென்றனனென்க. (3878)

212. நாடுள தனையு மோடி நண்ணலார்க் காண்கி லாமற்
பீடுள குன்றம் போலும் பெருந்திசை யெல்லை யானைக்
கோடுள தனையும் புக்குக் கொடும்புறத் தழுந்து புண்ணின்
பாடுள தன்றித் தெவ்வர் படைக்கலம் பட்டென் செய்யும்.

உலகமுள்ள எல்லைவரையுஞ்சென்று (ஆங்குள்ள பகைவரனைவரையும் வென்று மேலும் எதிர்த்தற்குப்) பகைவரைக் காணமாட்டாமல் (கிடைக்கப்பெறாமையால்) (இவைகளை யெதிர்ப்பேனென்று) பெருமை பொருந்திய மலையையொத்த பெரிய திக்குக்களினெல்லையிலுள்ள யானை (களோடுபொர, உக்கிரங் கொண்டு எதிர்த்த அவை)களின் தந்தங்கள் உள்ள அளவெல்லாம் மார்பின்வழியாகப்) புக்கு வளைந்த முதுகின் வெளிவரையில் அழுந்துவ தனாலான புண்ணினாலுண்டான தழும்பு (இவன் முதுகில்) உள்ளது: (இவ்வாறு இவன் முதுகில் தழும்புக்குக் காரணம் திசை யானைகளின் கொம்புகளே) அன்றிப் பகைவரின் படைக்கலம் இவன் (வச்சிரதேகத்திற்) பட்டு என்னசெய்யமாட்டும்? -திசை யானைக் கொம்புகள் பல்வகைப்படைகளினும் வலிமைபெற்றவை யென்பது பெறப்படும்.

முதுகில் தழும்புத் தோன்றியதற்குக் காரணத்தை விளங்கச் சொல்லுகின்றனன், விபீடணனென்க. (3879)

213. அப்பணை யனைத்து மார்புக் கணியெனக் கிடந்த வீரக்
கைப்பணை முழங்க மேனா ளமரிடைக் கிடைத்த காலன்
துப்பிணை வயிர வாளி விசையினுங் காலின் தோன்றல்
வெப்பணை குத்தி னாலும் வெரிநிடைப் போய வன்றே.

அந்தத் தந்தங்கள் யாவும் (அந்தத் திசையானைகளாற் பிடுங்கமுடியாமல் முறிந்தவை, இவன்) மார்புக்கு ஆபரணமாகக் கிடந்தன: (அவை) முற்காலத்தில் வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் கைச்சங்கம் ஒலிக்கப் போரில் எதிரிட்ட யமனுடைய வலிமை பொருந்திய உறுதியுள்ள அம்புகளின் விசையினாலும் வாயுகுமாரனான அனுமானுடைய வெம்மைபொருந்திய குத்தினாலும் முதுகினிடத்திற் போயின. -கிடந்த பெயர்: இச்சொல், போய் என்ற பலவின்பால்முற்றுக்கு எழுவாயாகும். சிலபிரதியில் ''வென்றியாய்'' (215) என்ற பாடலின்பின் இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் உள்ளன. (3880)

214. அவ்வடு வன்றி யிந்த வண்டத்துப் புறத்து மான்ற
தெவ்வடு படைக ளஞ்சா திவன்வயிற் செல்லிற் றேவ
வெவ்விட மீசன் தன்னை விழுங்கினும் பறவை வேந்தை
அவ்விட நாக மெல்லா மணுகினு மணுக லாற்றா.

Koviloor Digital Library

தலைவனே! ஆராய்ந்தறியுமிட்த்து, அந்தத் (தந்தம் பாய்ந்ததனா லுண்டான) தழும்பேயல்லாமல், கொடியவிஷம் சிவ பெருமானை விழுங்கினாலும் பறவைகட்கு அரசனான கருடனை அந்த விஷமுள்ள நாகமெல்லாம் (துன்புறுத்துமாறு) நெருங்கினாலும், இந்தஉலகிலும் வெளி யுலகங்களிலும் சிறப்புப் பொருந்திய பகைவரைக் கொல்லவல்ல படைக் கலங்கள் அச்சமில்லாமல் இவனிடத்தில் (தழும்பை உண்டாக்குமாறு) நெருங்குவதற்கு வல்லமை யுள்ளனவாகா.

'செல்லுதற் பொருளையுடைய வினைச்சொற்கள் அறிதற் பொருளையு முடையன' என்பவாதலால், 'செல்லில்' என்பதற்கு- ஆராய்ந்தறியுமிடத்து எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது; செல்லுதல் புத்தி செல்லுதலென்க. படைக்கலங்களை யேந்தியவரின் அஞ்சுதற்றன்மையைப் படைக்கலத்தின் மீது ஏற்றிக்கூறியது, உபசாரவழக்கு. இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில்லை. (3881)

215. வென்றியாய் பிறிது முண்டோ வேலைசூழ் ஞால மாண்டோர்
பன்றியா யெயிற்றுக் கொண்ட பரம்பரன் முதல பல்லோர்
என்றியா மிடுக்கண் தீர்வ தென்கின்றா ரிவரின் றுன்னால்
பொன்றினா னென்ற போதும் புலப்படார் பொய்கொலென்பார்.

வெற்றியோனே! கடலினாற் சூழப்பெற்ற பூமியை அக்காலத்தில் (முற் காலத்தில்) ஒப்பற்ற வராகாவதாரமாய்(த் தன்னுடைய) கோரப்பற்களிற் கொண்ட பராபரனை முதலாகவுள்ள பலரும், 'நாங்கள் (இவனால் தோன்றும்) துன்பத்தினின்று நீங்குவது என்றைக்கு?' என்று சொல்லிக் கொண்டே யிருக்கின்றனர்: 'உன்னால் இவ்விராவணன் இன்று இறந்தான்' என்றபோதும் (அச்சத்தினால்) வெளிப்பட்டுத் தோன்றாதவராய், ('இராவணன் இறந்தது) பொய்யோ?' என்று கூறுபவராகின்றார்கள். -இதனால், இவ்விராவணனைக் கொன்றது, அரும்பெருஞ்செயலென்று விளக்கியவாறு. இராவணவதத்தின் அருமையைத் தெரிவிக்க, 'பரம்பரன் முதலபல்லோர் என்றியா மிடுக்கண்டீர்வதென்கின்றார்' என்றான். பரம்பரன் என்றது- அமிசமான திருமாலை. (3882)

216. இராமபிரான் விபீடணனை நோக்கி 'இராவணனிடத்துப் பகைமையைவிட்டு ஈமக்கிரியை செய்க' என்று பணித்தல்

அன்னதோ என்னா வீச னையமு நாணு நீங்கித்
தன்னதோ ளிணையை நோக்கி வீடணா தக்க தன்றால்
என்னதோ விறந்து ளான்மேல் வயிர்த்தல்நீ யிவனுக் கீண்டச்
சொன்னதோர் விதியி னாலே கடன்செயத் துணிதி யென்றான்.

'அப்படியா?'என்றுசொல்லி, (யாவர்க்குந்) தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், -ஐயமும் (அதனால் தோன்றிய) நாணமும் நீங்கி, தன்னுடைய தோளிணை

Koviloor Digital Library

யைப் (பாராட்டுங் குறிப்பினாற்) பார்த்து, (பிறகு, வீடணனைநோக்கி), 'விபீடணா! இறந்துவிட்டவன் மேல் (பின்னும்) வயிரங்கொண்டு (வாளா) இருத்தல் என்னசெயல்? (இது) தக்கதன்று: நீ இவ்னுக்கு விரைவாக (நூல்களிற்) சொல்லியுள்ளதான ஒருமுறைமையினால் ஈமக்கடனைச் செய்யத் துணிவாய்' என்று கட்டளையிட்டான்; -இந்த இடத்து வான்மீகி பகவான் ''மரணாந்தாநி வைராணி (பகைமைகள் மரணத்தை முடிவாக வுடையன)'' என்றனர். (3883)

217. ஸ்ரீராமன் தன்னைத் தொழவந்த தேவர்களைக் காணச் செல்லல்

அவ்வகை யருளி வள்ள லனைத் துல கங்க ளோடும்
எவ்வகை யுள்ள தேவ ரியாவரு மிரைத்துப் பொங்கிக்
கவ்வையிற் றீர்ந்தார் வந்து வீழ்கின்றார் தம்மைக் காணச்
செவ்வையி னவர்முற் சென்றான் வீடண னிதனைச் செய்தான்.

வரையாதருளுந்தன்மையனாகிய ஸ்ரீராமன் அவ்வாறு (விபீடணனை நோக்கி) அருளிச் செய்துவிட்டு, (இராவணனைக் கொன்றதற்காக ஸ்ரீராம னிடத்து) மகிழ்ந்து துதித்துத் துன்பத்தினின்று நீங்கினவராய் வந்து தொழ வருகின்றவரான எல்லாவுலகங்களிலு முள்ள பலவகையாகவுள்ள தேவர் யாவரையுங் காண்பதற்காக நேர்மையோடு அவர்கள்முன்னே செல்பவ னானான்: விபீடணன் இதனைச் செய்யலானான். -விபீடணன் செய்வதனை அடுத்த செய்யுளிற் .காண்க. (3884)

218. இராமபிரான் கட்டளைப்படி ஈமக்கடன் செய்யக் கருதிய விபீடணன், துயரினால் இராவணன் மீது வீழ்தல்

போழ்ந்தென வரக்கன் செய்த புன்றொழில் பொறைமிற் றாமல்
வாழ்ந்தநீ யிவனுக் கேற்ற வரன்முறை வகுத்தி யென்னத்
தாழ்ந்ததோர் கருணை தன்னால் தலைமக னருளத் தள்ளி
வீழ்ந்தன னவன்மேல் வீழ்ந்த மலையின்மேன் மலைவீழ்ந் தென்ன.

'பிளந்தாற்போல அரக்கன்செய்த புல்லியதொழில், (இப்போது) பொறுக்கத்தக்கது: (இராவணனைப்போல ஆகாமல்) வாழ்ச்சிபெற்ற நீ இவனுக்குத் தக்க ஈமக்கடனை முறைப்படி செய்வாய்' என்று மனவிரக் கத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஒப்பற்ற கருணையினால் தலைமகன் (ஸ்ரீராமன்) அருள்புரிய, வீழ்ந்துள்ள மலையின் மேல் மலை விழுந்தாற்போல(த் துய ரத்தால்) தள்ளப்பட்டு அந்த இராவணன்மேல் விழுந்தனன், (ஸ்ரீவிபீடணன்).

முதல் மூன்றடிகள் 'வீடணா!.......துணிதி' (216) என்று கீழ்வந்ததன் அநுவாதம். இறந்தவனிடத்துப் பகைமை நீங்கி உரிமையைப் பாராட்ட வேண்டுமென்று ஸ்ரீராமபிரான் கருணையோடு அருளிச் செய்ததனால்,

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீவிபீடணாழ்வான், இராவணனிடத்துப் பகைமை நீங்கி அவனுக்கு ஈமக்கடன் புரியக் கருதுகையில், தமையன் முறைமையைக் கருதியதனால் துயரம் மிக அவன் மீது விழுந்து பின் வருமாறு புலம்பலாயினனென்க. (3885)

219. விபீடணன் இராவணனைக் குறித்து அரற்றத் தொடங்குதல்

ஓவரு முலகத் தெல்லா வுயிர்களு மிரங்கி யேங்கத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையி னிரக்கஞ் சேரத்
தாவரும் பொறையி னாந்த னறிவினால் தகையத் தக்க
ஆவலுந் துயருந் தீர வரற்றினான் பகுவா யார.

அழிதலில்லாத உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பிர்ராணிகளும் இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமுறவும், தேவரும் முனிவரும் (தம்) சிந்தையில் இரக்கம் பொருந்தவும், அழிவில்லாத பொறுமையையுடைய வி்பீடணன் தன்னறிவினால் மாற்றிக்கொள்ளுதற்கு உரிய ஆவலும் துயருந் தீரப் பிளவுபட்ட வாய் நிரம்பக் கதறிப் புலம்பத் தொடங்கினான். -விபீடணன் புலம்புதலை, மேல் ஏழுகவி களிற் காண்க.

ஓவு-அழிவு. ஆவல்-பற்று: துயர் -வருத்தம்: இவ்விரண்டும் விவேகத்தினாற் போக்குதற்குஉரியன வாதலால், 'அறிவினால் தகையத்தக்க' என்று அவற்றுக்கு அடைமொழி கொடுத்தார். இனி, அறிவினைத்தகைந்துநிற்கும் என்ற பாடத்தைக் கொள்ளுதல் ஏற்கும். அரற்றுவது, ஆவலும்துயரும் தீர்தற்கு ஒருவழியாதலால் விபீடணன் அரற்றினானென்க. (3886)

220-226. விபீடணன் புலம்பல்

உண்ணாதே யுயிருண்ணா தொரு நஞ்சு
சனகியெனும் பெரு நஞ் சுன்னைக்
கண்ணாலே நோக்கவே போக்கியதே யுயிர்
நீயுங் களப்பட் டாயே,
எண்ணாதேன் எண்ணியசொ லின்றினித்தா
னெண்ணுதியோ எண்ணி லாற்றல்,
அண்ணாவோ வண்ணாவோ வசுரர்கள்தம்
பிரளயமே யமரர் கூற்றே.

அளவிடுதற்கு அரிய வல்லமையையுடைய அண்ணாவோ! அண்ணாவோ! அசுரர்க்கு பிரளயகாலம் போன்றவனே! (அசுரர்களை யொழிப்பவனே!) அமரர்கட்கு யமனே! எந்த ஒப்பற்ற நஞ்சும் உட்கொள்ளாமலே உயிரைக் கொள்ளமாட்டாது: (அதற்குமாறாக), சானகியென்ற பெரு நஞ்சானது (நீ) கண்ணாலே நோக்கியமாத்திரத்தில் உன்னை உயிரைப் போக்கிவிட்டதே! இது, மிகவும் ஆச்சரியமான செயலாகும்!! (வீரர்க்

Koviloor Digital Library

கெல்லாம் வீரனான) நீயும் (சாதாரணமனிதனைப்போல) களத்தில் (அந்தோ) உயிரொழிந்து கிடக்கின்றாயே!! (உன்னை அண்ணனென்று) எண்ணாமல் விட்டுச்சென்றவனான என்னுடைய ஆராய்ந்துகூறிய சொல்லை இன்று இப்போதுதான் எண்ணப்போகின்றாயோ?

தான் தமையனை விட்டுச் சென்றமைக்கு இரங்குவான் 'எண்ணாதேன்' என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்கிறான். அவலநிலையில் இங்ஙனியம்பல் இயல்பு. சானகியென்னும் நஞ்சு உண்ணாநிலையிற் கண்ணாலே நோக்கிய மாத்திரத்து உயிரைப் போக்கியதனால் 'பெருநஞ்சு' எனப்பட்டது: இங்கு வேற்றுமையணி காண்க. எண்ணாதேன்... எண்ணுதியோ என்பதற்கு- (இராமன் மகிமையைச் சுயமாக அறியாதிருந்த) யான் (ஈசுர பிரேரணை யசல் அவன் பரம்பொருளென்று) மதித்தறிந்து (சீதையை அவனிடம் விட்டிடு என்று) சொல்லிய நற்புத்தியான சொல்லை (அவனை நீ அறியாத அப்போது அவனாற்றலை எண்ணினாயில்லையானாலும் அறிந்த) இப்போதாவது எண்ணுகின்றாயோ? என்று உரைத்தலும் ஒன்று. 'உண்ணா நஞ்சுயிருண்ணாவொரு ...நஞ்சுன்னை' என்று ஒரு பிரதியில் முதலடி. (3887)

221. ஓராதே யொருவன்த னுயிராசைக்
குலமகள்மே லுற்ற காதல்,
தீராத வசையென்றே னெனைமுனிந்த
முனிவாறித் தேறி னாயோ,
பேராசைப் பட்டெழுந்த குலமுற்றும்
பொன்ற வுந்தான் பொங்கி நின்ற
பேராசை பெயர்ந்ததோ பெயர்ந்தாசைக்
கரி இரியப் புருவம் பேர்த்தாய்.

திசையானைகள் நிலைபெயர்ந்து ஓடுமாறு புருவத்தை நிலைபெயரச் செய்தவனே! 'ஆராய்ச்சியின்றி ஒருவனுடைய உயிர் போல் விருப்பிற்கு உரிய குடிப்பிறந்த ஸ்திரீயினிடத்துப் பொருந்திய காதலானது, தீராத பழி (யை விளைக்கும்)' என்று கூறினேன்: (அப்போது நீ) என்னைச்சினந்த சினம் தணிந்து (இப்போது அவ்வுண்மையை) அறிந்தாயோ? போரிலே விருப்பங்கொண்டு எழுந்த (அரக்கரின்) குலம் முழுவதும் இறக்கவும் மேன்மேல் வளர்கின்ற பேராசை நீங்கியதோ?

உன்னுடைய பெருங்காதலால் அரக்கர்குலமே மடிந்துவிட்டதே! நான் சொன்னபோது என்பேச்சைக் கேட்டு நடந்திருந்தால் இந்த ராட்சசகுலமே யன்றி நீயும் உயிருடன் இனிதிருக்கலாமே! என்றவாறு. ஆசைக்கரி-திசை யானை. 'போராசைக் கிரி இரியத்திசையானை மருப்பொசித்த பெரிய தோளாய்' என்று ஒரு பிரதியில் ஈற்றடி. (3888)

Koviloor Digital Library

222. அன்றெரியில் விழுவேத வதியிவள்கா
ணுலகுக்கோ ரன்னை யென்று
குன்றனைய நெடுந்தோளாய் கூறினேன்
அதுமனத்துட் கொள்ளா தேபோய்
உன்றனது குலமடங்க வுருத்தமரிற்
படக்கண்டு முறவா காதே,
பொன்றினையே இராகவனார் புய வலியை
இன்றறிந்து போயி னாயே.

'அக்காலத்து அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்த வேதவதி யென்பவளே உலகுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தாயான இவள்காண்' என்று குன்றையொத்த நெடிய தோளையுடையவனே! கூறினேன்: அதனை மனத்தினுட் கொள்ள மாட்டாதவனாய்ப்போய், உன்னுடைய குலமெல்லாம் போரில் கோபித்து இறந்துவிழுதலைக் கண்டும் (நீ இராமபிரானோடு உறவுபூண்டு ஒற்றுமையா யிராமல் இறந்திட்டாயே! இராகவனாருடைய புயவலியை இன்று நேரே கண்டறிந்து உயிர் நீங்கினாயே!

இறந்து வீழ்ந்து கிடக்கின்ற இராவணனைப் பார்த்துப் புலம்பிக் கூறு கின்றனன் ஸ்ரீவிபீடணனென்க. குன்றனைய நெடுந்தோளாய் முதலியன- இராவணனைக் குறித்த விளிகள். சில பிரதியில் இந்தச்செய்யுள் 221 ஆம் பாடலின் பின்னாகவல்லாமல் 'போர்மகளை' என்றதன்பின் உள்ளது. (3889)

223. மன்றன்மா மலரோனும் வடிமழுவாள் படையோ னும் வரங்க ளீந்த,
ஒன்றலா தன வுடைய முடியோடும் பொடியாகி யுதிர்ந்து போன,
அன்றுதா னுணர்ந்திலையே யானாலும் வானாட்டை அணுகா நின்ற
இன்றுதா னுணர்ந்தனையே இராமனா ரியாவருக்கு மிறைவ னாதல்

நறுமணமுள்ள பெரிய தாமரை மலரிலுள்ளவனான பிரமதேவனும், கூரிய மழுப்படையென்கின்ற ஆயுதத்தையுடையவ னான சிவபெரு மானும் ஈந்த வரங்கள் ஒன்று அல்லாதனவாக (பத்தாக) வுள்ள முடியோடும் பொடியாகி உதிர்ந்துபோயின; (நீ சீதையைக் கவர்ந்துவந்த) அப்போது (இராமனைப்பற்றி) அறிந்தா யில்லையேயாகிலும், சுவர்க்கலோகத்தை யணுகிநின்ற இன்றைக்காவது அவ்விராமனார் யாவர்க்குந் தலைவராதலை அறிந்தனையா? -வரங்கள் முடியோடும் உதிர்ந்துபோன உடனவிற்சி யணி. (3890)

இங்கே சிலபிரதிகளிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:-

அருவினைவந் தெய்தியபோ தாரர சேயுன்(றன்)
திருவினைநீ பெறுவதற்குத் திருநாமங் களைப்பரவ
ஒருபதுவா யுளவணங்க வொண்முடிபத் துளவினிய
இருபதுகை யுளவிலங்கை யென்னாக வீந்தாய.

Koviloor Digital Library

இறந்தாயே வேறு சிலபிரதிகளிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:-

அருவினைவந் தெய்தியபோழ் தார்தடுப்பா
ராரதனை யறிவார் வீட்டின்
திருவினைநீ பெறுவதற்கிங் கிவன் றிருநா
மங்கடனைச் சிந்தித் தேத்த
ஒருபதுநா வுளவணங்க வொண்முடிகள்
பத்துளவே யிறைஞ்சமேரு
இருபதுகை யுளவிலங்கை யென்னாக
வுயிரோடு மிழந்திட்டாயே.

224. வீரநா டுற்றாயோ விரிஞ்சனாம் யாவருக்கு மேலா முன்பன்,
பேரன் நாடுதிடுற்றாயோ பிறைசூடும் பிஞ்ஞகன்தன் புரம்பெற் றாயோ
ஆரணா உன்னுயிரை யஞ்சாதே கொண்டகன்றா ரதெலா நிற்க
மாரனார் வலியாட்டந் தவிர்ந்தாரோ குளிர்ந் தானோ மதிய மென்பான்.

வீரர் போய்ச் சேரும் நாட்டை அடைந்தாயோ? விரிஞ்ச னாகிய யாவர்க்கும் மேலாகி முற்பட்டவனாகிய பிதாமகனது நாட்டையடைந் தாயோ? பிறைச்சந்திரனை முடிக்கு அணியாகக் கொண்ட சிவபெருமானது நாட்டை யடைந்தாயோ? அண்ணா! (காலனுங்கண்டு அஞ்சுகின்ற) உன்னு யிரை அஞ்சாமற் கொண்டகன்றவர் யார்? அஃதுஎல்லாம் இருக்கட்டும்: மன்மதனார் (தம்முடைய) வலிமையினாட்டத்தை (இப்போதாவது) தவிர்ந்தாரா? (இதுவரையிலும் உன்னை வெதுப்பிவந்த) மதியமென்பான் குளிர்ந்திட்டானா?

மகாவீரனையும் தன்வழிப்படும்படிசெய்த சிறப்புப்பற்றி 'மாரனார்' என்று பன்மையாற்கூறினது; இனி, அவனுடைய கொடுமையைக் கருதி இழிப்பினாற் கூறியதுமாம். பேரன்-பிதாமகன்: இங்கு, பிரமதேவன். பேரன் பிதாமகனென்ற பொருளில்வருதலை ''உங்கள் பேரனார்தந் தேசுடை யெழுத் தேயாகில்'' (பெரியபுராணம்) என்றவிடத்துங்காண்க. (3891)

225. கொல்லாத மைத்துனனைக் கொன்றாய் என்
றது குறித்துக் கொடுமை சூழ்ந்து
பல்லாலே யித ழதுக்குங் கொடும்
பாவி நெடும்பாரிற் பழிதீர்ந் தானோ
நல்லாருந் தீயாரு நரகத் தார்
சொர்க்கத்தார் நம்பி நம்மோடு
எல்லாரும் பகைஞரே! யார்முகத்தே
விழிக்கின்றாய்? யெளியை யானாய்.

Koviloor Digital Library

கொல்லுதற்கு அரிய மைத்துனனைக்கொன்றா யென்ற அதனைக் குறித்துக் கொடுஞ்செயலைச்செய்யச் சூழ்ச்சிசெய்து கொண்டு பல்லினாலே உதட்டைக் கடிக்குங் கொடிய பாவியாகிய சூர்ப்பணகை நெடிய பூமியிற் பழியைத் தீர்த்துக்கொண்டாளோ? நம்பி! நரகத்தார் துறக்கத்தார் ஆதிய தீயாரும் நல்லாரும் என்ற எல்லோரும் நம்மோடு பகைவரேயாவர்: (ஆகையால்), (இப்போது) யார்முகத்தே விழிக்கப்போகின்றாய்? (நீ) எளியவனாய் விட்டாயே!

தன் கணவனைக் கொன்றவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டு மென்று சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிசெய்து உன்னை மாய்வித்தாளென்பான் 'கொடும் பாவி நெடும்பாரிற்பழி தீர்ந்தாளோ' என்றான். நல்லாருந்தீயாரு நரகத்தார் சொர்க்கத்தார் எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள். (3892)

226. போர்மகளைக் கலைமகளைப் புகழ்மகளைத்
தழுவியகை பொறாமை கூரச்
சீர்மகளைத் திருமகளைத் தேவர்க்குந்
தெரிவரிய தெய்வக் கற்பின்
பேர்மகளைத் தழுவுவா னுயிர்கொடுத்துப்
பழி கொண்ட பித்தா பின்னைப்
பார்மகளைத் தழுவினையோ திசை
யானை மருப்பிறுத்த பணைத்த மார்பால்.

விசயலக்ஷ்மியையும் சரசுவதியையும் கீர்த்தியாகிய மகளையும் தழுவிய கையானது பொறாமைமிக, சிறப்புப் பொருந்திய மகளான திருமகளும் தேவர்களாலும் உணர்தற்கு அரிய தெய்வத்தன்மைகொண்ட கற்பினாற் புகழ்பெற்றவளுமான சீதாதேவியைத் தழுவுவதற்கு (விரும்பி அதனால்) உயிரையே கொடுத்துப் பழியையேகொண்ட காமப்பித்தனே! திசையானை களின் கொம்புகளை முறித்த பருத்த மார்பினால் பிறகு பூமிதேவியைத் தழுவினாயோ!

பேருத்தமியாகிய திருமகளைத் தழுவவிரும்புவது கண்டு, போர்மகள் முதலியவரைத் தழுவிய கைகள் பொறாமைகொண்டன என்க. இனி, 'போர் மகளை... பொறாமைகூர' என்பதற்கு (போரிலும் கல்வியிலும் புகழிலும் சிறந்த இராவணனை விரும்பியடைந்துள்ள) போர்க்கு அதிதேவதையான விசயமகள் முதலியமூவரும் ('இவன் பிறர்மனை விரும்புதலாகிய பெரும் பாவஞ் செய்தவனானானே! அதனால் அழிந்துபோவானே என்று மனம் வருந்துதலைப்) பொறுக்கமாட்டாமை மிக என்றுமாம். உயிரைக் கொடுத்தா வது புகழைப் பெறுதல் உத்தமர்செயல்: அதற்குமாறாக, கைகூடாத

Koviloor Digital Library

செய்கையை விரும்பி உயிரையே பறிகொடுத்துப் பழியைக் கொண்டதனால், இராவணனை 'உயிர்கொடுத்துப் பழிகொண்ட பித்தா' என்றது. உயர்பொருளைக்கொடுத்து இழிபொருளைக் கைக் கொள்வதைப் பித்தின் செயலென்னத் தட்டில்லையென்க. இங்கு ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றைப் பெறுதலாகிய மாற்றுநிலையணி காண்க; வடநூலார் பரிவ்ருத்யலங்காரமென்பர். இப்பாடலில் அவலச்சுவையைப் பிழிந்து கம்பர்பெருமான் வைத்திருப்ப, ஈண்டு எள்ளற்குறிப்புள்ளது எனக் கூறினாருமுளர்; அன்னார் அடுத்து வரும் 'என்றேங்கி அரற்றுவான்தனை' என்பதை நோக்கிற்றிலர். 'கீர்த்தி' என்ற வடசொல் அந்தப்பாஷையிற் பெண்பாலாதலால், 'புகழ் மகளை' என்றது. பார்மளைத் தழுவுதல்-பூமியிற் பிணமாகக் குப்புற விழுந்து கிடத்தல். (3893)

227. சாம்பவானால் விபீடணன் தேறிநிற்க, மண்டோதரி இராவணனிறந்த செய்தியையுணர்தல்

என்றேங்கி யரற்றுவான் றனையெடுத்துச்
சாம்பவனா மெண்கின் வேந்தன்
குன்றோங்கு நெடுந்தோளாய் விதிநிலையை
மதி யாத கொள்கைத் தாகிச்
சென்றோங்கு முணர்வினையோ தேறாதே
யழுந்துதியோ என்னத் தேறி
நின்றானப் புறத்தரக்க னிலை கேட்டாள்
மயன்பயந்த நெடுங்கட் பாவை.

என்று ஏக்கம்கொண்டு வாய்விட்டுக் கதறுகின்றவனான விபீடணனையெடுத்து, சாம்பவானென்கின்ற கரடிகட்கு அரசன்,- 'மலைபோலோங்கிய நெடிய தோளையுடையவனே! விதியின் நிலைமையையறியாத கொள்கையைக் கொண்டதாய்ச் சென்று ஓங்குகின்ற உணர்வையுடையையாயினையோ? தெளிவின்றி (இங்ஙனம் நீ) துயரில் அழுந்துதலைச் செய்யக் கடவையோ?' என்று சொல்ல, (ஸ்ரீவிபீடணன்) தேறி அப்புறத்துநின்றான்; மயன் பெற்ற நெடியகண்ணையுடைய பாவை போல்பவளான மண்டோதரி, அரக்கன் நிலைமையை (இராவணன் இறந்தானென்பதை)க் கேள்வியுற்றாள்.

விதிநிலையை மதியாத கொள்கையாவது, துயரத்திலழுந்துத லென்பது: விதியின்நிலையை யறிந்த ஓங்கிய உணர்வையுடைய நீ, இராவணன் இறந்தது விதியின் செயலென்று அறியாது இரங்குவது சிறிதுந் தகுதியன்றென்றவாறு. (3894)

Koviloor Digital Library

228. மண்டோதரி பலமாதருடன் இராவணன் இறந்து வீழ்ந்துகிடக்கும் இடத்துக்கு வருதல்

அனந்தம் நூறாயிர மரக்கர் மங்கைமார்
புனைந்தபூங் குழல்விரித் தரற்றும் பூசலார்
இனந் தொடர்ந் துடன்வர வேகி னாளென்ப
நினைந்தது மறந்தது மிலாத நெஞ்சினாள்.

பல இலட்சம் தொகையினரான அரக்கஸ்திரீகள் அலங்கரித்திருந்த அழகிய தம்கூந்தலை விரித்துக்கொண்டு கதறுகின்ற புலம்பலையுடைய வராய்க் கூட்டமாகத்தொடர்ந்து தன்னுடனே வர, நினைப்பதும் மறப்பதும் இல்லாத நெஞ்சையுடையவளான மண்டோதரி, (இராவணன் இறந்து வீழ்ந்துகிடக்கும் இடத்துக்கு) வந்தனள்.

இராவணனை மறந்து விடுவது பிறகுநினைப்பது என்பது இல்லாமல் எப்போதும் அவனைக் கருத்திற் கொண்டிருப்பவளென மண்டோதரியின் கற்புத்தன்மையைக் கூறியவாறு. (3895)

229. அரக்கியரின் புலம்பலொலி

இரக்கமுந் தருமமுந் துணைக்கொண் டின்னுயிர்
புரக்கு நன் குலத்துவந் தொருவன் பூண்டதோர்
பரக்கழி யாமெனப் பரந்து நீண்டதால்
அரக்கியர் வாய்திறந் தரற்று மோதையே.

தயையும் தருமமும் என்றவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு இனிய உயிரைப் பாதுகாக்கின்ற சிறந்த குலத்திலே பிறந்த ஒருவன் மேற்கொண்ட தொரு நாணமற்ற செயல்போல, அரக்கியர் வாய்திறந்து அரற்றுகின்ற ஓசையானது பரவிமிக்கது. -வந்தொருவன்-தொகுத்தல். (3896)

230-231. அரக்கமங்கையர் இராவணன் இறந்து கிடக்கும் இடத்திற்கு வந்தமை

நூபுரம் புலம்பிடச் சிலம்பு நொந்தழக்
கோபுரந் தொறும்புறங் குறுகி னார்சிலர்
ஆபுரந்.தரன்பகை யற்ற தாமெனா
மாபுரந் தவிர்ந்துவிண் வழிச் சென் றார்சிலர்.

நூபுரம் ஒலிக்கவும், சிலம்பு வருந்தியழவும், (நகரவாயிற்) கோபுரந் தோறும் வெளியே சிலர் நெருங்கிவந்தனர்; சிலர் 'புரந்தரனுக்குப் பகை அற்றதாகும்: ஆ!!' என்று சொல்லிப் பெரிய (தமது) உடலைவிட்டு (உயிர் நீங்க)ச் சுவர்க்க வழியிற் சென்றார்; -சிலம்பு ஒலிப்பது அழுவது போலு மென்க. நூபுரம் சிலம்பு என்பன-காலணிவகைகள். (3897)

Koviloor Digital Library

231. அழைப்பொலி முழக்கெழ வழகு மின்னிடக்
குழைப்பொலி நல்லணிக் குலங்கள் வில்லிட
உழைப்பொலி வுண்கணீர்த் தாரை மீதுக
மழைப் பெருங் குலமென வான்வந் தார்சிலர்.

கூவுகின்ற ஒலி இடிமுழக்கம் போலெழவும், அழகு மின்னிடவும், குழை முதலிய விளங்குகின்ற நல்ல அணிகலன்களின் திரள் வில்லிடவும், மான் போல் விளங்குகின்ற மையுண்ட கண்களின் நீர்த்தாரை மேலிருந்து சிந்தவும், மழையின் பெருங்குலம் போல வான் மீது சிலர் வந்தார்; -முழக் கெழுதல், மின்னிடுதல், வில்லிடுதல், தாரையுகுதல், வான்வருதல் என்ற தன்மைகள் வந்தசிலர்க்கும் மழைக்குலத்திற்கும் உள்ளமை காண்க. வில்-ஒளியும், இந்திரவில்லும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''அனந்தநூறு'' (228) என்றபாடலின்பின் உள்ளது. (3898)

232-237. மகளிர் வீழ்ந்தழுதல்

தலைமிசைத் தாங்கிய கரத்தார் தாரைநீர்
முலைமிசைத் தூங்கிய முகத்தர் மொய்த்துவந்து
அலைமிசைக் கடலின் வீ ழன்னம் போலவன்
மலைமிசைத் தோள்கள்மேல் வீழ்ந்து மாழ்கினார்.

(அவ்வரக்கியர்), தலை மீது தாங்கிய கையையுடையவரும், கண்விழி யினின்று பெருகிய நீர் முலைமிசைச் சோர்ந்துவீழ்தற்குக் காரணமான (கவிந்த) முகத்தையுடையவருமாகி, நெருங்கிவந்து, கடலின் அலைமீது வீழ்கின்ற அன்னம்போல அவ்விராவணனுடைய மலையினும் உயர்ந்த தோள்களின் மேல் வீழ்ந்து அறிவு சோர்ந்தனர். (3899)

233. தழுவினர் தழுவினர் தலையுந் தாள்களும்
எழுவுயர் புயங்களு மார்பு மெங்கணும்
குழுவினர் முறைமுறை கூறு கொண்டனர்
அழுதன ரயர்த்தன ரரக்கி மார்களே.

அரக்கிமார்கள், -திரண்டவராய், தலையும் தாள்களும் எழுப்போலு யர்ந்த தோள்களும் மார்பும் ஆகிய எல்லாவிடத்தும் முறைமுறையாகப் பாகங்கொண்டவராகிப் பலமுறை தழுவி, அழுதவண்ணம் அறிவு ஒடுங்கினர்.

தழுவினர் தழுவினர்-அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. சிலர் தலைகளை யும், சிலர் தாள்களையும், சிலர் புயங்களையும், சிலர் மார்பையும் என இவ்வாறு தழுவியழுதலால், 'தழுவினர்... குழுவினர் கூறுகொண்டனர்' எனத் தற்குறிப்பேற்றவணி தொனிக்கக் கூறினர். அங்ஙன் இராவணனுறுப்புக் களைக் கூறுகொண்டு தழுவியழுது அயர்த்தனர் அரக்கியரென்க. (3900)

Koviloor Digital Library

234. வருத்தமே தெனினது புலவி வைகலும்
பொருத்தமே வாழ்வெனப் பொழுது போக்கினார்
ஒருத்தர்மே லொருத்தர் வீழ்ந் துயிரிற் புல்லினார்
திருத்தமே யனையவன் சிகரத் தோள்கள்மேல்.

'(இந்தமகளிர்க்கு இதுவரையில் நேர்ந்த) வருத்தம் யாது என்றால், அது (இராவணனிடம் நேர்ந்த) புலவியாகும்: அவர்கட்கு இன்பவாழ்க்கை அவ் விராவணனுடன் பொருந்தியிருப்பது' என்னுமாறு பொழுது போக்கிவந்த அந்த அரக்கியர், (இப்போது இராவணன் இறந்திட்டதனால், வீரந்தாங்கிய) துறையென்னத்தக்கவனான அந்த இராவணனுடைய மலைபோன்ற தோளின் மேல் ஒருத்தர்மேல் ஒருத்தர்வீழ்ந்து உயிரைத்தழுவுவது போலத் தழுவினார்.

இதுவரையில் இராவணனுடன் கலத்தலின்பமும் புலவிவருத்த முந்தவிர வேறு ஒன்றையும் அறியாத இராவணனுடைய மனைவி மாரான அரக்கர் மகளிர் அவ்விராவணன் இறந்ததனால், ஒருவர் மேலொருவர் வீழ்ந்து அவனுயிரைத் தழுவுவார்போல அவனது தோள்களைத் தழுவினா ரென்பதாம். திருத்தம்=தீர்த்தம்: இலக்கணையால், வீரந்தங்கிய துறையைக் காட்டிற்று. திருத்தம் என்பதனைத் திரு தாம் என்பதன் திரிபு எனக்கொண்டு, இலக்குமியே தாம் எனக் கண்டவர் கூறுமாறு எனப் பொருளுரைத்தலும் ஒன்று. (3901)

235. இயக்கிய ரரக்கிய ருரக ரேழையர்
மயக்கமில் சித்தியர் விஞ்சை மங்கையர்
முயக்கியன் முறைகெட முயங்கி னார் கள்தம்
துயக்கிலா வன்பு மூண் டெவருஞ் சோரவே.

இயக்கியரும், அரக்கியரும், நாகசாதிப்பெண்களும், மயக்கமற்ற சித்த சாதிப்பெண்களும், வித்யாதரஸ்திரீகளும் ஆகிய எவரும்,-தம்முடைய மாறுபாடில்லாத அன்பு மூண்டிருத்தலால், (இராவணன் இறந்து கிடத்தலைக் கண்டுஅறிவு) சோர, தழுவுகின்ற முறைமைகெட அவனை முயங் கினார்கள்.

இறந்து கிடப்பவனைத் துயர்மூள இயக்கியர் முதலியோர் தழுவுவ தனால், முயக்கியன்முறை கெடுவதாயிற்று. இயக்கியர் முதலியோர்- இராவணனுடைய காதலிமார். உரகரேழையர்-நாகரின் பெண்கள். (3902)

236. அறந் தொலை வுறமனத் தடைத்த சீதையை
மறந்திலை யோஇனு மெமக்குன் வாய்மலர்
திறந்திலை விழித்திலை அருளுஞ் செய்கிலை
இறந்தனை யோவென விரங்கி யேங்கினார்.

Koviloor Digital Library

(அங்ஙனம் முயங்கிய மகளிர்), தருமமும் அழியும்படி (காதல் கொண்டு) மனத்தில் வைத்துள்ள சீதையை இன்னும் (இறந்தபின்பும்) மறந்த தில்லையோ? (அதனால்) இப்போதும் எமக்கு உன் வாய்மலரைத் திறந்தா யில்லையோ? (வாய் திறந்து பேசாதிருக்கின்றாயோ?) (எங்களைக்) கண்டு விழித்துப் பார்த்தாயில்லையோ? எம்மீது வேறு எவ்விதமாகவும் அருள் புரிந்தாயில்லையோ? (நீ) இறந்திட்டாயோ! என்று (மனத்தில்) வருத்தங் கொண்டு ஏக்கமுற்றழுதனர்; -இரக்கப்பொருளதான ஓகாரம் வேறிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. ஓகாரத்தைக் கூட்டாமலும் உரைக்கலாம். துயரமிகுதியால் 'இறந்தவன் பேசுதல் முதலியன புரியான்' என்பதைக் கருதாமல் இன்னுஞ் சீதையை மறவாமையால் தான் வாய்மலர் திறத்தல்- முதலிய செய்ய வில்லை என்கின்றனர். அருளும், உம்-இசைநிறை. (3903)

237. மண்டோதரி இராவணன் மார்பில் வீழ்ந்து இரங்கிப் புலம்பலுறுதல்

தரங்கநீர் வேலையில் தடித்து வீழ்ந்தென
உரங்கிளர் மதுகையா னுரத்தி னுற்றனள்
மரங்களு மலைகளு முருக வாய்திறந்து
இரங்கினள் மயன்மகள் இனைய பன்னினாள்.

மயனுடையகுமாரியாகிய மண்டோதரியானவள்,- மனவலிமையோடு விளங்குகின்ற உடல்வலிமையுள்ளவனான இராவணனுடைய மார்பின் மேலே, அலைகளைக்கொண்ட நீரையுடைய கடலிலே மின்னல் வீழ்ந்தாற் போலப் பொருந்தினவளாய் (வீழ்ந்தவளாய்), மரங்களும் மலைகளும் உருகுமாறு வாய்விட்டு அழுது இவ்வாறு கூறலானாள்; -மண்டோதரி புலம்பலிற் பன்னியதை மேல் எட்டுக்கவிகளிற் காண்க. இவ்வுவமை ஸ்ரீவான்மீகத்திலும் வந்துள்ளது. மதுகை-உடல்வலி. (3904)

238-245. மண்டோதரி புலம்பல்

அன்னேயோ வன்னேயோ ஆகொடியேற்
கடுத்தவா றரக்கர் வேந்தன்
பின்னேயோ விறப்பதுமுன் பிடித்திருந்த
கருத்ததுவும் பிடித்தி லேனோ
முன்னேயோ விழுந்ததுவு முடித்தலையோ
படித்தலைய முகங்கள்தானோ
என்னேயோ என்னேயோ இராவணனார்
முடிந்தபரி சிதுவோ பாவம்.

அன்னேயோ! அன்னேயோ! கொடிய எனக்கு நேர்ந்த நிலைமை மிகவும் கஷ்டமானது! (யான்) அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணன் இறந்தபின்போ

Koviloor Digital Library

இறப்பது? முன்புதொடங்கி உறுதியாகக் கொண்டிருந்த மனக்கருத்தையும் (நான்) அடையாது போய் விட்டானோ? (என்) முன்புறத்தில் தானே விழுந் திருப்பதும் இராவணனாருடைய கிரீடந்தரித்த தலைதானோ? பூமியினிடத் தாயவை இராவணனாருடைய முகங்களோ? இராவணனார் உயிர் முடிந்திட்ட நிலைமை என்னேயோ என்னேயோ! இதுவோ மிக்க பாவத்தின் விளைவு!!

முதலடியில், அம்மா என்பது போல அன்னே யென்பதும் இரக்கக் குறிப்புச்சொல். ஓகாரமும் இரக்கத்தைப் புலப்படுத்தும்: இனி துன்பத்தால் தாயை நினைந்து விளித்ததாகவுமாம். ஆ-துயரக் குறிப்பு. 'அரக்கர் வேந்தன் பின்னேயோ இறப்பது' என்பதையடுத்து 'முன்பிடித்திருந்த கருத்ததுவும் பிடித்திலேனோ' என வந்ததனால், இராவணனுக்குச் சாவு நேருமென்று தோன்றினால் அவனுக்கு அது நேர்வதற்கு முன்னம் தன்னுயிரை மாய்ப்ப தாக மண்டோதரி எண்ணியிருந்தாளென்பது, பெறப்படும். 'இதுவோ பாவம்' என்ற தொடர்-தேவாதியரெல்லாம் அஞ்சும்படி மகோந்நத பதவியி லிருந்த மகாவீரனான இராவணனார் கொலையுண்டு பருந்துகளும் காகங் களும் கொத்தும்படி தரையில்வீழ்ந்து கிடக்கும் இந்நிலைமை ஏற்பட்டது- எம்முடைய பாவமென்றும், இராவணனார் செய்த தீவினைப்பயனென்றும் பொருள்படும். இதுவோ, ஓ-தெரிநிலை. மற்றை ஓகாரங்கள்-இரக்கப் பொருளன. (3905)

239. வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த
திருமேனி மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு
மிடம்நாடி இழைத்த வாறோ
கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகியை
மனச்சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல் புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வாளி.

ஒப்பற்ற இராமனுடைய அம்பு, -வெண்ணிறமுள்ள எருக்கமலரை யணிந்த சடைமுடியையுடையவனான சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கிற கைலாசமலையைத் தூக்கியெடுத்த (இராவணனுடைய) அழகிய உடலின்மேலும் கீழும் எள்ளிருத்தற்கு உரிய இடமுமில்லாமல் உயிரிருக் கின்ற இடத்தைத் தேடிச் செய்த வகையோ? தேன் பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய சானகிப்பிராட்டியைக் குறித்து மனமாகிய சிறையில் ஒளித்துவைத்துள்ள காதலானது உள்ளே எங்கேயாவது பதுங்கி யிருக்குமெனக் கருதி உடல்முழுதும் புகுந்துதடவியதோ?

உடலெங்கும் எள்ளிடவும் இடமின்றி இராமபாணம் தொளைத்திருப்பது கண்ட மண்டோதரி, அவ்விராமபாணம் இராவணனாருடைய உயிரிருக்கு

Koviloor Digital Library

மிடம் தேடியதனாலாகியதோ? அன்றிப் புறத்திற் சீதையைச் சிறை வைத்த தற்குக் காரணம் மனச்சிறையிலுள்ள காதலாதலால், அதனை யொழித்தற்கு அவ்விராமபாணம் உடலெங்கும் திரிந்ததனாலாகியதோ? என்று தற்குறிப் பேற்ற வகையாற் கூறுகின்றாள். 'கற்புடையமகளிர் பிறருடைய மனத்தில் தங்குதல் செய்யார்' என்பது தமிழ்நூல்களிற் பயிலுதலால், அதற்குமாறாக இராவணனுடைய காதல் சீதையை மனத்துத்தங்குமாறு புரிந்ததனால் மாறான தொழிலையொழிக்கவே இராமபாணம் காதலைத் துருவித் தேடிப் போக்கியதாகக் கற்பித்தது. இப்பாடலின்பின் ஒரு பிரதியில் ''ஆராவமுதாய் (245)'' என்ற பாடலும் அதனையடுத்து ''அன்னையவள் சீதை'' என்ற பாடலும் உள்ளன. (3906)

240. ஆரம்போர் திருமார்பை யகன்முழைகள்
சனத்திறந்திவ் வுலகுக் கப்பால்
தூரம்போ யினவொருவன் சிலைதுரந்த
சரங்களே போரில் தோற்றும்
வீரம்போ யுரங்குறைந்து வரங் குறைந்து
வீழ்ந்தானே வேறே கெட்டேன்
ஓரம்போ யுயிர்பருகிற் றிராவணனை
மானுடவ னூற்ற மீதோ.

ஒப்பற்றவனான ஸ்ரீராமனுடைய வில் விரைந்து வெளிவிட்ட அம்புகள், முத்தாகாரத்தை யணிந்த அழகிய மார்பை வாயகன்ற குகைபோலப் பிளவுபடும்படிசெய்து இவ்வுலகத்திற்கு அப்பால் வெகுதூரஞ்சென்றன; (அந்த அம்புகளினால்) போரிலே காணப்படுகின்ற வீரம்போய் மன வலிமை குறைந்து வரமும் குறைந்து (முன்னிலும் தன்னிலை) வேறாக (இராவணன்) வீழ்ந்திட்டானே! கெட்டேன்!! (அவ்விராமபாணம்) பட்சபாதம் நீங்கி இராவணனையும் உயிரைப் பருகியிட்டது!' மானுடனாருடைய வலிமை இப்படிப்பட்டதோ! (அதனை இதுவரையும் அறிந்தேனில்லையே).

வேறே வீழ்ந்தான்-(படைஞரையெல்லா மிழந்து தோல்வியுற்றுத்) தனியே வீழ்ந்தான். 'மானுடவனூற்றமீதோ'-என்ற தொடரில், 'இவன் கேவலமானுடனல்லன்: மானுட வேடம் பூண்ட பரம்பொருள்' என்பது, தொனிக்கும். ஓர் அம்பு-ஒப்பற்ற பிரமாஸ்திரம். ஒய்ந்த உயிரைப்பருகிற்று என்றலும் உண்டு. (3907)

241. காந்தையருக்கு அணியனைய சானகியார்
பேரழகு மவர்தங் கற்பும்
ஏந்துபுயத் திராவணனார் காதலுமச்
சூர்ப்பணகை யிழந்த மூக்கும்

Koviloor Digital Library

வேந்தர்பிரான் தயரதனார் பணிதன்னால்
வெங்கானில் விரதம் பூண்டு
போந்ததுவுங் கடைமுறையே புரந்தரனார்
பெருந்தவம்ஆய்ப் போயிற் றம்மா.

பெண்பாலார்க்கெல்லாம் அணிபோல விளங்குகின்ற சானகியாருடைய பேரழகும், அவருடைய கற்பும், ஓங்கிய புயத்தைக் கொண்ட இராவணனாருடைய காதலும், அந்தச் சூர்ப்பணகையிழந்த மூக்கும், சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனாருடைய கட்டளையினாற் கொடுங்கானில் விரதவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு, (இராமன்) வந்ததுவும், முடிவாகத் தேவேந்திரன்செய்த தவப்பயனாக ஆயிட்டது; ஆச்சரியம்!

இராமன் தந்தையுரையைப்போற்றக் கானகத்து வந்தநிலையில், சூர்ப்பணகை அப்பிரானிடத்துக் காதல்கொண்டு அங்கபங்கஞ் செய்யப்பெற்றுச் சீதையினழகை இராவணனுக்கு வருணித்துக் கூறிக் காதலை மூட்ட, அவன் பெருங்கற்புடையளான அச்சீதையைச் சிறைப்படுத்தியதே அவனுடைய வதத்திற்குக் காரணமாய்த் தேவர்கட்கெல்லாம் நன்மையை விளைத்ததாகையால், அந்நிகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்லிப் புலம்புகின்றனள், மண்டோதரியென்க. கடைமுறை-முடிவு. தேவேந்திரன் தவத்துக்குப் பயன் ராக்ஷஸசங்காரம். (3908)

242. தேவர்க்குந் திசைக்கரிக்குஞ் சிவனார்க்கு
மயனார்க்குஞ் செங்கண் மாற்கும்
ஏவர்க்கும் வலியானுக் கொன்றுண்டா
மிறுதியென வேமாப் புற்றேன்
ஆவற்க ணீயுழந்த, வருந்தவத்தின்
பெருங்கடற்கும் வரமென் றான்ற
காவற்கும் வலியானோர் மானுடவ
னுளனென்னக் கருதி னேனோ.

'தேவர்கட்கும் திசையானைகட்கும் சிவனார்க்கும் பிரமனார்க்கும் புண்டரீகாட்சனான திருமாற்கும் மற்றுமுள்ள எவர்க்கும் விஞ்சிய வலிமையுடையவனான இராவணனுக்கு, முடிவுகாலம் எப்போது உண்டாகப் போகின்றது? (ஒருபோதும் உண்டாகாது)' என்று மனச்செருக்குக் கொண்டிருந்தேன்: (அந்த இறுமாப்பில்) 'நீ ஆவலோடு வருந்திச்செய்த பெருங்கடல்போற் பரந்த அரிய தவத்திற்கும் அத்தவத்தினாற் பெற்ற வரமெனப்படுகிற சிறந்த காவற்கும் (அழிவையுண்டாக்கவல்ல) வலிமைபடைத்தவனான ஒருமானுடன் உளன்?'என்று தான் எண்ணங்கொண்டேனோ?

நீ தவப்பயனாற்பெற்ற வரம், உன்னுயிருக்குக் காவலாக எப்போதும் இருக்குமென்று இறுமாப்பினாற் கருதினேனேயன்றி, இவ்வரக்கர்களைத்

Koviloor Digital Library

தொலைக்க ஒருமனிதன் வருவனென்ற எண்ணத்தையும் கொள்ளாமற் போனேனே! என்று வருந்துகின்றாள். எதிர்பாராதபோது நேர்ந்த துன்பம் பேரிடர் விளைத்தல், இயற்கை. ஆவற்கண்=ஆவலோடு; ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. (3909)

243. அரைகடையிட் டமைவுற்ற முக்கோடி
ஆயுவும்பே ரறிஞர்க் கேயும்
உரைகடையிட் டளப் பரிய பேராற்றல்
தோளாற்றற் குலப்போ வில்லை
திரைகடையிட் டளப்பரிய வரமென்னும்
பாற்கடலைச் சீதை யென்னும்
பிரைகடையிட் டழிப் பதனை யறிந்தேனோ
தவப்பயனின் பெருமை பார்ப்பேன்.

மூன்றரைக்கோடி யாயுளுக்கும் பேரறிஞராலும் வாய்ப் பேச்சால் மூடிவிட்டு அளவுசெய்துரைக்க முடியாத பெருவலிமை கொண்ட புய வலிமைக்கும் அழிவே இல்லை (என்று எண்ணினேன்); (அதனால்), தவப்பயனின் பெருமையையே பெரிதாக எண்ணியிருந்த நான்,-அலைகளை முடிவிட்டு அளக்கமுடியாத வரமென்னப்படுகின்ற பாற்கடலைச் சீதையென்கின்ற பிரையானது இறுதிக்காலத்து இடப்பட்டு அழிக்கப்போவதனையறிந்தேனோ?

'வரபலத்தைச் சீதாபிராட்டி திரித்திவிட்டாளே! இவ்வாறு நிகழுமென்று எண்ணாமற் போனேனே!!' என்று மண்டோதரி வருந்துகின்றாள். வரத்தைப் பாற்கடலாக உருவகித்தற்கு ஏற்ப அதனை நிலைதிரியச்செய்த சீதையைப் பிரையாகக்கொண்டனர்: முற்றுருவகவணி. 'திரைகடையிட்டளப்பரிய' என்றது-பாற்கடலுக்கு இயற்கையடைமொழி. சீதை-சீதையினிடத்துக் காதல். (3910)

244. ஆரனா ருலகியற்கை யறித்தக்கா ரவையேழு மேழு மஞ்சும்
வீரனா ருடல்துறந்து விண்புக்கார் கண்புக்க வேழ வில்லால்
நாரநாண் மலர்க்கணையால் நாளெல்லாந் தோளெல்லா நையவெய்யும்
மாரனார் தனியிலக்கை மனித்தனா ரழித்தனரே வரத்தினாலே.

உலகினியல்பை யறிதற்குத் தக்கவரான அவர் யார்தாம்? (எவராலும் உலகவியற்கையை உண்மையாக முற்றும் அறிதல் இயலாது என்றபடி); அந்த மேலுலகமேழும் கீழுலகமேழும் அஞ்சுதற்கு உரிய வீரனாரும் உடலைத்துறந்து விண்ணிற்புக்கனர்; கணுப்பொருந்திய கரும்புவில்லால் (வண்டொழுங்காகிய) நாணியைக் கொண்ட நாண்மலராகிய அம்பினால் நாளெல்லாம் தோளெல்லாம் நைந்திடும்படி எய்கின்ற மன்மதனுடைய தனிப்பட்ட இலக்கை (இராவணனை) மனிதராயிருப்பவர் தமது மேன்மையான பலத்தினாலே அழித்துவிட்டனரே!

Koviloor Digital Library

முதலடியிற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்மூன்றடிகள் சமர்த்தித்து நின்றன; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. 'வேழவில்லான்' என்றும் பிரித்துப் படிக்கலாம். இராமனழிப்பதற்குமுன் மன்மதன் தவிர வேறு எவராலும் எய்யப்படாமையால் 'மாரனார் தனியிலக்கை' என்றது. (3911)

245. ஆரா வமுதா யலைகடலிற் கண்வளரும்
நாரா யணன்என் றிருப்பே னிராமனைநான்
ஓராதே கொண்டகன்றா யுத்தமனார் தேவிதனைப்
பாராயோ நின்னுடைய மார்பகலம் பட்டவெல்லாம்.

நான் இராமனைத் திருப்திபிறவாத அமிருதம்போன்ற வனாய் அலைகின்ற (பாற்) கடலிலே நித்திரைபுரிகின்ற நாராயண னென்று அறுதியிட்டிருக்குந் தன்மையேன்; (என்னுடைய கொள்கையைச் சிறிதும்) ஆராய்ச்சி செய்யாமல் (அந்த) உத்தமனாருடைய மனைவியை (த் தண்டகாரணியத்தினின்று) கவர்ந்து கொண்டு (அங்குநின்று) அப்பாற் சென்றிட்டாய்; (அதன்பயனாக இப்போது) உன்னுடைய மார்பின்பரப்பு அடைந்தனவற்றையெல்லாம் பார்க்க மாட்டாயோ?

மண்டோதரி துயரத்தினால் மனம்மாறுபட்டுச் சொல்வதனால், 'பாராயோ நின்னுடைய மார்பகலம் பட்டவெல்லாம்' என்றாள். இவ் வாறே முன்பின் வருவனவற்றிற்குங் காரணங் காண்க. தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவனைக் கேவலமானுடன் வெல்வது பொருந்தாதாதலால், பிரமன் கொடுத்த வரத்தைப் பழுதாக்காதபடியும் தன்னுடைய விபூதியை நலியு மவனை நிரசிக்கும்படியும் ஏற்ப மானுடவுருக்கொண்டு சங்கு சக்ரதாரியான ஸ்ரீமந்நாராயணனே இங்ஙனம் வந்துள்ளானென்று ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை மண்டோதரி அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றனளென்க. (3912)

246. மண்டோதரி இராவணனுடலைத் தழுவித் தன்னுயிர் நீங்குதல்

என்ற ழைத்தன ளேங்கி யெழுந்தவன்
பொன்ற ழைத்த பொருவரு மார்பினைத்
தன் ற ழைக்கைக ளாற்ற ழுவித்தனி
நின்ற ழைத்துயிர்த் தாளுயிர் நீங்கினாள்.

என்று புலம்பினவளாய், (அந்த மண்டோதரி) ஏக்கங் கொண்டு, (பிறகு), எழுந்து அந்த இராவணனுடைய பொன்னணி கலம் தழைந்திருக்கப் பெற்ற ஒப்பற்ற மார்பைத் தன்னுடைய தளிர்போன்ற கைகளால் தழுவித் தனித்து நின்று உரக்கக்கூறிப் புலம்பிப் பெருமூச்சு விட்டாள்; (உடனே) தன்னுயிர் நீங்கப்பெற்றாள். (3913)

Koviloor Digital Library

247. மண்டோதரியை யாவரும் புகழ்தல்

வான மங்கையர் விஞ்சையர் மற்றுமத்
தான மங்கைய ருந்தவப் பாலவர்
ஆன மங்கைய ரும்அருங் கற்புடை
மான மங்கையர் தாமும் வழுத்தினார்.

வானநாட்டிலுள்ள மகளிரும் விஞ்சையரும் மற்றும் அந்த(ப் பாதாளத்) தானத்திலுள்ள மங்கையரும் தவத்தின் கூற்றிலே பொருந்திய முனிவரின் பத்தினிமாரும் அரிய கற்பையுடைய மநுஷ்யஸ்திரீகளும் (அந்த மண்டோ தரியைக்) கொண்டாடினார்கள்.

தன் கணவன் இறந்தானென்பதைக் கேள்வியுற்றதும் அடக்க முடியாத் துன்பம் பிடர்பிடித்துந்தப் போர்க்களத்துவந்து அவ்விராவணன் மீது விழுந்து புலம்பி உயிர்த்த மாத்திரத்தில் தன்னுயிர்நீங்கப்பெற்ற மகாபதி விரதையான மண்டோதரியின் செயல், யாவராலும் புகழத் தக்கதாயிற்று என்க. மானமங்கையர்= மானவ மங்கையர். இரண்டாமடியில், தான மங்கையர்-தானவமங்கைய ரெனினுமாம். முன்னும் பின்னும் மகளிரைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் வந்ததனால், விஞ்சையரென்பது-வித்தியாதரமகளிரை யுணர்த்தும். (3914)

248. ஈமத்தில் இராவணனை விபீடணன் ஏற்றுதல்

பின்னர் வீடணன் பேரெழில் தம்முனை
வன்னி கூவி வரன்முறை யான்மறை
சொன்ன வீம விதிமுறை யாற்றொகுத்து
இன்ன னெஞ்சினொடு இந்தனத் தேற்றினான்.

பிறகு விபீடணன், கிரமப்படி அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஈம விதியை வேதம்கூறிய முறையால் தொகுத்து, வருத்தமுற்ற மனத்துடனே மிக்க எழிலையுடைய தன்னண்ணனை (அந்த) ஈமவிறகிலே யேற்றினான்.

விபீடணன் முன்னர்ச்செய்யவேண்டிய முறைமைகளை முறையிற் செய்து தகனஞ்செய்யுமாறு சிதையில் இராவணனை வைத்தன னென்பதாம். ஈமவிதி-அந்திமச்சடங்கு. ஈமவிறகு-இறந்தஉடலை யெரிக்குமாறு அடுக்கி வைத்த காஷ்டம்: இது, சிதையெனவும்படும். (3915)

249-250. விபீடணன் இராவணனுக்குத் தகனம் முதலியன செய்தல்

இந்த னத்தகில் சந்தன மிட்டுமேல்
அந்த மானத் தழகுறத் தானமைத்து
எந்த வோசையுங் கீழுற வார்த்திடை
முந்து சங்கொலி யெங்கு முழங்கிட.

Koviloor Digital Library

எரிகின்ற காஷ்டமாக அகிற்கட்டைகளையும் சந்தனக் கட்டைகளையும் இட்டு, பிறகு அப்பபடிப்பட்ட பெருமையுடனே அழகு பொருந்த (இராவண னுடலைச் சிதையிலே) கிடத்தி, எந்த ஓசையும் கீழ்ப்படும்படி இடை யிடையே ஆரவாரித்து முந்துகின்ற சங்கொலி எங்கும் ஒலிக்க. (3916)

250. கொற்ற வெண்குடை யோடு கொடிமிடைந்து
உற்ற ஈம விதியி னுடம்படஇச்
சுற்ற மாதர் தொடர்ந்துடன் சூழ்வர
மற்ற வீரன் விதியின் வழங்கினான்.

வெண்கொற்றக்குடையோடு கொடியும் நெருங்கிப் பொருந்திய ஈமவிதிக்கு உடம்பட்டிருந்து சுற்றம், மாதர் தொடர்ந்து உடன் சூழ்ந்துவர, பின்பு அந்தவீரன் (விபீடணன்) விதியின்படி (நெருப்பை) வழங்கினான்; -அரசனானதனால் குடைகொடிகள் ஈமவிதியில் வந்தன என்க. ஒரு பிரதி யில், 'உற்றுவிம்மி மதியினுடன்பட' என்று இரண்டாமடி காண்கின்றது. (3917)

251. கடன்கள் செய்து முடித்துக் கணவனோடு
உடைந்து போன மயன்மக ளோடுடன்
அடங்க வெங் கனலுக்கவி யாக்கினான்
குடங்கொள் நீரினுங் கண்சோர் குமிழியான்.

குடங்கொண்ட நீரினும் மிகுதியாகக் குமிழியுண்டாகும் படி கண்ணீரைப் பெருக்குபவனான விபீடணன்,-(செய்யவேண்டிய) கடமைகளையெல் லாஞ் செய்துமுடித்து, கணவனுடனே உயிரொழிந்துபோன மயன்மகளான மண்டோதரியுடன் (அவ்விராவணன்) அடங்கும்படி (அவர்களைக்) கொடியகனலுக்கு அவிசாகச் செய்தான்.

மண்டோதரியையும் இராவணனையும் அக்கினியிலிட, அவ்வக்கினி அவிசை யெரிப்பதுபோல அவர்களை யெரிக்கலாயிற்றென்க. அவிசு- ஹவிஸ்: அக்கினி தேவனுக்கு இடும் உணவுப்பண்டம். (3918)

252. விபீடணன், இறந்த அரக்கரனைவர்க்கும் ஈமக்கடன் செய்து ஸ்ரீராமனையடைதல்

மற்றை யோர்க்கும் வரன்முறை யால்வகுத்து
உற்ற தீக்கொடுத் துண்குறு நீருகுத்து
எற்றை யோர்க்கு மிவனல தில்லெனா
வெற்றி வீரன் குரைகழல் மேவினான்.

மற்றையோர்க்கும் (நூல்களிற்) கூறிய முறைப்படி (செய்யவேண்டிய கடமைகளை) யாராய்ந்து, 'எவர்க்கும் இவனை யல்லாமல் (சிரத்தையுடன் ஈமக்கடன் செய்யக்கூடியவர்) இல்லை' என்னுமாறு பொருந்திய தகனம்

Koviloor Digital Library

முதலிய ஈமக்கடனைச் செய்து,உண்ணுமாறு ஜலதர்ப்பணங்களும் கொடுத்து, (பிறகு) வெற்றி பொருந்திய வீரனான ஸ்ரீராமனுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளினிடம் வந்து சேர்ந்தான், (வீபிடணன்).

அடியவன் அடையவேண்டிய துறை சுவாமியின் திருவடிகளே யாதலால், 'வீரன் குரைகழன் மேவினான்' என்றார். உண்ணு நீருகுத்தல்-வாஸோதக திலோதகம் கொடுத்தல்.

மண்டோதரி புலம்புதலைத் தனியே ஒருபடலமாகக் குறித்த பிரதிகளில் இதனோடு இப்படலம் முடிய, அடுத்தபாடல்முதல் வேறுபடலம் தொடங்கு கின்றது. ஒரு பிரதியில் ''கார்நின்ற'' (200) என்ற பாடல் தொடங்கி இதுவரையில் வீடணன் வண்டோதரி புலம்பற்படலம் என்று உள்ளது. (3919)

253. வந்து தாழ்ந்த துணைவனை வள்ளலும்
சிந்தை வெந்துயர் தீருதி தெள்ளியோய்
முந்தை யெய்து முறைமை யிதாமெனா
அந்த மில்லிடர்ப் பார மகற்றினான்.

வந்துவணங்கின நண்பனான விபீடணனை நோக்கி, உதாரகுணமுடைய வனான ஸ்ரீராமனும், 'அறிவுள்ளவனே! (உன்) மனத்துள்ள கொடுந்துயர் தீர்க; முற்காலந்தொட்டு நடக்கும் முறைமை இதுவே' என்று சொல்லி, எல்லையில்லாத் துன்பச் சுமையைப் போக்கினான்.

விபீடணன் இறந்தோர்க்கெல்லாம் செய்ய வேண்டிய கடமை களைச் செய்துவிட்டு மனத்திற்கொண்ட வருத்தம் முகத்துத் தோன்ற ஸ்ரீராம பிரானருகில் வந்து நின்றானாக, அப்பிரான் 'பிறந்தோர் இறப்பது முன்தொட்டு நிகழ்வதுதானே; விவேகியான நீ இறந்தோர்பொருட்டுத் துயருறுதல் தக்கதோ?' என்றுசொல்லித் தேற்றினானென்க. தெள்ளியோய்-கருத்துடையடைகொளி. (3920)

சில பிரதிகளில் இந்தப் பாடலில், பிராட்டியார் திருவடிதொழுத படலம் என்றும், சில பிரதிகளில் சீதை திருவடிதொழுத படலம் என்றும் சில பிரதிகளில் விபீடணன் முடிசூட்டு படலம் என்றும், சில பிரதிகளில் விபீடணன் பட்டாபிஷேகப்படலம் என்றும் பெயர் கொண்டு படலம் தொடங்குகின்றது.

இராமராவணரிருவரும் தேரேறியபின் இராவணன் வதைப் படலத்துச் சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகி முனிவர் கூறிய வகை:- அப்பால் இராமராவணர்கட்குப் பெரும்போர்நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இராமன் இராவணன் விடுத்த காந்தர்வாஸ்திரத்தைக் காந்தர்வாஸ்திரத்தினாலும் தெய்வாஸ்திரத்தைத் தெய்வாஸ்திரத்தினாலும் தடுக்க, இராவணன் சினம் மூண்டு ராக்ஷஸாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, அதினின்று பலசர்ப்பங்கள்

Koviloor Digital Library

தோன்றிப் பலதிக்குக்களிலுஞ் சூழ்ந்து கொண்டு இராமன்மேல் எதிர்த்தன: ஸ்ரீராமன் அதுகண்டு காருடாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, கருடப்புட்கள் தோன்றி, அந்தநாகங்களை உருமாய்த்தன. இப்படித் தான்விடுத்த அஸ்திரங்கள் பயனற்றனவாகவே, இராவணன் சீறி ஆயிரங் கணைகளைத் தொடுத்து இராமனை வருத்திப் பல கணைகளை மாதலியின் மீது பொழிந்து ஒரு கணையால் இந்திரத்துவசத்தைக் குறி வைத்து எய்து, கணைத் தொகுதியால் தேர்ப்பரிகளையும் நோவச்செய்தனன். அதுகண்ட சித்தர் முதலியோர் வருந்தினர். அப்போது வானத்திலும் சில கோளாறுகள் புலப்பட்டன. இராவணன் தன்திறலைக் காட்டவே, இராமன் எரிப்பது போன்ற சீற்றம் கொண்டான்; இருவரும் மும்முரமாகப் பொருகையில், போர்காணும் தேவதானவர் 'இராமன் வெல்க' என்றும், 'இராவணன் வெல்க' என்றும் தந்தமதுபட்ச பாதத்திற்கு ஏற்பக் கூறினர். இராவணன் அப்போது இராமன் மீது எதனை விடுக்கலாமென்று ஆலோசித்து, மஹாசூலத்தைக் கையிற் கொண்டு ஆர்ப்பாரவத்துடனே வீரவாதஞ்செய்து விடுத்தனன் எட்டு மணிகளையுடைய அந்தச் சூலத்தைப் பலகணைகளால் தடுக்கமுயன்றும் அந்தச் சூலத்தின் மேற்பட்ட கணைகளெல்லாம் பல கணைகளால் பொடிப் பொடியாய்ச் சிதறிவிடவே, ஸ்ரீராமன் மாதலிகொணர்ந்து கொடுத்ததான பல கண்டைகளையுடைய இந்திரனது மஹாஸக்தியை யெடுத்துச் சுழற்றி விடுக்க, அது இராவணனுடைய சூலத்தை முறித்துத் தரையில் விழுத்தியது. அப்பால் இராமன் பலகணைகளைத் தொடுத்து அவ்விராவணனுடைய தேர்க் குதிரைகளை நோயுறுத்தி அவ்விராவணனுடைய மார்பிற் பலகணைகளையும் நெற்றியில் மூன்று கணைகளையும் விடுக்க, அவன் தன் உடலெல்லாம் இரத்தம் பெருகச் சீற்றம் விஞ்சி இராமன்மேற் சரமாரி பொழிந்தான். இராமனும் இராவணன்விடுத்த கணைகளைத் தடுப்பதும் மேலும் கணைகளைப் பொழிவதுமாயிருந்தான்.

வானத்தில் கணைகள் இருளைப்போற் சூழ்ந்துநிற்கையில், வீரனான ஸ்ரீராமன் சுபசகுனந்தோன்ற உற்சாகமூண்டு இராவணனைப் பார்த்து ஏசிக் கணைமழைகளைப் பொழிந்து மிதமின்றி இமிசித்தனன். இராவணன் அப்போது ஊக்கங்குன்றி மாறுசெய்ய இயலாது சோர்ந்துநிற்க, அவனுடைய தேர்ப்பாகன் போர்செய்யுமிடத்தினின்று தேரை மெல்ல அப்பாற் கொண்டு போயினன். பின்னர்த் தேறுதலடைந்த இராவணன் தன்பாகனை முனை முகத்திலிருந்து தேரை அப்பாலோட்டிக் கொண்டு வந்தது குறித்துச் சினந்து பலபடி கடுமையாகப் பேச, பாகன் தன்மீது குற்றமில்லாமையையும் பாகன் செய்யவேண்டிய முறை இன்னதென்பதையும் எடுத்துக்காட்டி அவ்விராவணன் மனங்கொள்ளும்படி சமாதானங்கூறித் தான் இதுவரையில் உண்ட கடன் தீர அவன்விரும்பின படியே நடப்பதாக உறுதி கூற, இராவணன் அந்தப் பாகனுக்குப் பொற்றொடியைப் பரிசு அளிக்க, பாகன் தேரை இராமனுக்கு நேர்முகமாக நடத்தினான். தேரும் இராமனருகில் வந்தது.

Koviloor Digital Library

(*போர்காணத் தேவர்களோடு வந்திருந்த அகஸ்தியமுனிவர் 'இராவணனை வெல்வது எவ்வாறு?' என்று இராமன் கவலை கொண்டிருப்பதையும் இராவணன் மீண்டு வந்திருப்பதையுங்கண்டு, அவ்விராமனுக்கு ஆதித்யஹ்ருதயத்தை உபதேசித்தனராக, ஸ்ரீராமன் அந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜெபிக்க, ஸூர்யபகவான் இராமனை யநுக்கிரகித்தனன்.) பகைவன் தேர் அணுகுவது கண்டு பாகனை ஜாக்கிரதைப்படுத்தி, ஸ்ரீராமன் மாதலி கொடுத்த இந்திர வில்லையும் பாணங்களையும் எடுத்துப் பொரலாயினன். இருவர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. இராவணனுக்குத் தீமையைத் தெரிவிக்கும் பல தீநிமித்தங்களும் இராமனுக்கு நன்மையைத் தெரிவிக்குஞ் சுபசகுனங்களும் தோன்றின. இருவரும் மிக்க தைரியத்துடனே வெகுகடுமையாகப் பொருகையில், ராட்சச சேனைகளும் வானர சேனைகளும் தாம் படையேந்தி நிற்பினும் பொராது அவர்கள் செய்யும் போரையே இமை கொட்டாது பார்த்தவண்ணம் எழுது சித்திரங்கள்போல நின்றன. ஆங்கு இராவணன் இராமனுடைய த்வஜத்தை வீழ்த்தமுயல, இராவணனெறிந்த பாணங்கள் இந்திர ரதத்தின் மகிமையால் அதனை நணுகாதனவாக, இராமன் இராவணனது தேர்க்கொடியை யறுத்து வீழ்த்தினான்: அப்போது இராவணன் கடுஞ்சினங்கொண்டு எதிரியின் தேர்க்குதிரைகளைக் கணைத்தொகுதியால் தாக்கவும் அவை தாமரைத்தண்டினால் தாக்கப்பட்டன போல் இலட்சியஞ்செய்யாதனவாக, அளவில்லாச் சீற்றத்துடனே மீளவும் சரமாரி பொழிந்தும் தடி சக்கரம் உலக்கை முதலிய படைக்கலங் கொண்டும் ஸ்ரீராமனைத் தாக்கினன். அவை யாவும் இராம பாணங்களால் தடையுண்ணவும், இராவணன் ஊக்கங்குறையாமல் கணைகளைப் பொழிய, இராமனும் அநாயாசமாக அங்ஙனமே பொழிய, கணையினால் வேறொரு ஆகாயம் இயன்றது போலப் புலப்பட்டது. முகூர்த்த காலம் நிகழ்ந்த அந்தப் பெரும் போரில் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மாறுசெய்துகொண்டு பொருகையில் இராமன் இராவணனுடைய தேர்க்குதிரைகளைத் தன் குதிரைகளுக்கு அருகு இருக்கவொட்டாது துரத்தினான். இராவணன் சீறி இராமன் மீது கணைகொண்டு தாக்கவும் அப்பிரான் இலட்சியஞ்செய்யாதிருக்க, மாதலியையும் தாக்கலானான். இராவண பாணங்கள் மாதலியையொன்றுஞ்செய்ய மாட்டாமற் போயினவாயினும், ஸ்ரீராமன், தன்னைத் தாக்கியதற்குச் சினவாது மாதலியைத் தாக்கியதற்கு வெகுண்டு தன்னெதிரில் அவ்விராவணனை நிற்கவொட்டாது செய்தனன்.

மீண்டும் கடும்போர் மூண்டது. அப்போரில் இராவணனெறிந்த படைக்கல விசைத் தொனியால் கடல்கள் கலங்கின: பூமி நடுங்கிற்று: காற்று வீசாது அடங்கிற்று. தேவர்கள்முதலியோர் இராமனுக்கு வெற்றியுண்டாகு

★ அகஸ்தியர் உபதேசிக்க, ஆதித்யஹ்ருதய மந்திரத்தை ஸ்ரீராமன் ஜபித்து சூரியனுடைய அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றதைக் கூறும் வான்மீகி ராமாயணப்பகுதி இடைச்செருகலாய் வந்ததென்பது, சிலர் கொள்கை.

Koviloor Digital Library

மாறு ஜபஞ்செய்து அந்தப்போரை நிகரற்றதெனக் கொண்டாடினர். அப்போது ஸ்ரீராமன் மிக்க கொடிய அம்பினால் இராவணன் சிரத்தை யறுக்க, அது முளைக்கலாயிற்று. இங்ஙன் நூற்றொருமுறை யறுக்கவும் நூற்றொரு முறையும் அச்சிரம் முளைத்தது .அப்போது ஸ்ரீராமன் 'மாரீசன் கரன் கவந்தன் முதலியோரைக் கொன்றகணை இராவணனைக் கொல்லத் திறனற்றதே!'என்ற சிந்தையுடனே கடுமையாகப் போரை நடத்தினான். அவ்விருவர்க்கும் இரவும் பகலும் ஓயாக் கடும்போர் நிகழ்ந்தது.

அப்போது மாதலி ஸ்ரீராமனைநோக்கி, 'நீ ஒன்றும் அறியாதவன் போன்று இராவணன் விடும் அஸ்திரத்துக்குப் பிரதியஸ்திரம் தொடுப்பது மாத்திரமே பணியாகக் கொண்டுள்ளாயே! இராவணனுக்கு மரணகாலம் அணுகிவிட்டது. பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பாயாக' என்று நினைவு மூட்டினன். பிரமதேவன் அகஸ்தியருக்குக் கொடுக்க, அம்முனிவர் தனக்குக் கொடுத்த கணையை யெடுத்து வில்லிற்பூட்டி இராமன் அந்தத் திவ்யாஸ்திரத்தை இராவணன் மீது எய்ய, இராவணன் மார்பு பிளவுண்டு வில்லைப் பிடித்த கைப்பிடி சோர உயிர்நீங்கி மண்மீது விழுந்தனன். எஞ்சிய அரக்கர் அஞ்சியோடினர்: வானரர் இராமஜயத்தையும் இராவண நாசத்தை யும் கூறியவண்ணம் கர்ச்சித்தனர்.வானத்துத் துந்துபி முழங்கிற்று; ஸ்ரீராமனது தேர்மீது வானத்தினின்று மலர்மாரி விழுந்தது. வானரருடைய கொண்டாட்டத்துடனே வானவர் புரியுந் துதியும் கேட்கலாயின, சுக்கிரீவன் அங்கதன் விபீடணன் முதலியவர்களும் சாம்பவான் முதலிய நண்பர்களும் இலட்சுமணனுடன் வெற்றிபெற்ற இராமனைப் பூசித்தனர். இலட்சுமணனா தியோராற் சூழப்பெற்ற இராமன் வானவர்களாற் சூழப்பெற்ற தேவேந் திரன் போல விளங்கினான்.

இராவணன் மாண்டு தரையில் விழுந்திருப்பதைக் கண்டு விபீடணன் துயரத்தைத் தாங்கமுடியாது பிரலாபிக்க ,ஸ்ரீராமன் 'வீரதருமத்திற் சலியாது உறுதியாக நின்று பொருது உயிர்துறந்து துறக்கமடைந்தவனைக் குறித்துப் புலம்புதல் தகாது. போரில் வெற்றிதோல்விகளில் ஒன்று நியதியின்றி விளைவது திண்ணமாதலாலும், பிறந்தோர்க்கு இறப்பென்பது இயற்கையே யாதலாலும் இவ்வுண்மையை மனத்திலாராய்ந்து துயரொழிந்து மேல் நிகழ்த்த வேண்டியதைக் குறித்து ஆராய்க' என்றனன். விபீடணன் இராவணனுடைய நன்மைகளை எடுத்துக் கூறி 'இவனுக்குப் பிரேதகாரி யங்களைச் செய்ய உடன்பாடு தருக' என்ன, ஸ்ரீராமன், 'பகைமை மரணம் வரையில் தான்: நம்பயன் கைகூடிற்று: இவனுக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்க: உனக்குப்போலவே இவன் எனக்கும்' என்றான்.

இராவணனிறந்தது கேட்டு அவனுடைய மனைவியர் கோவென்று கதறிக் கொண்டு அந்தப்புரத்தினின்று வெளிப்பட்டுப் போர்க்களத்தைச் சேர்ந்து, தம் கணவனுடைய தோளின் மீது ஒருத்தியும் முகத்தின் மீது ஒருத்தியும் மார்பின்மீது ஒருத்தியும் தாளின்மீது ஒருத்தியுமாக இங்ஙனம்

Koviloor Digital Library

அவனுடைய உறுப்புக்களின் மீது விழுந்து அன்றிற்பறவைபோற் புலம்ப லாயினர். அவ்வண்ணம் அவர்கள் புலம்புகையிற் பட்டமகிஷியான மண்டோதரி தன் கணவன் மாண்டுவீழ்ந்திருப்பதுகண்டு பொறுக்கொணாத் துயரத்துடனே கதறியழுபவளாகி, 'மானுடர்க்குக் கிட்டவொண்ணாத நிலத்திலே நின்று ஓருடம்பிலே அம்புபட்டால் அவ்வடிவத்தைவிட்டு வேற்றுருக்கொள்ளவல்ல உன்னை இராமன் கொன்றானென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? இந்திராதி தேவர்களோ உன்னைக் கொல்லவல்லவரல்லர்! போர்க்கருவிகள் அனைத்தும் நிறைந்துள்ள உன்னைப் போரில் எதிர்த்து இராமன் வென்றானென்பதை ஆராயுமிடத்து, ''இராமன் கேவல மனுஷ் யல்லன்: தம் வடிவத்தை மறைத்துத் தேவர்கள் வானரர் முதலியோராக உருக்கொண்டு துணையாக அமையவந்த பரம்பொருளின் அமிசம்'' என்று தோன்றுகின்றது. கரன் வதம், வாலி வதம், ஓர் வானரத்தைக் கொண்டு அசோகவனிகையை முறிப்பிக்கை, ஸேதுநிர்மாணம் முதலியவற்றைக் கேட்டபோதே இராமன் கேவலமானுடனல்லனென்று உணர்ந்தேன். தீவினை புரிந்தோன் அதன்பயனை யனுபவித்தே தீரவேண்டும். விபீடணன் நன்மை புரிந்தோனாகையால் இராமனையடைந்து நலம் பெற்றான். நீயோ விபீடண னும் மற்றையோரும் சொல்லவும் கேளாது தீவினைப் பயனைப் பெற்றாய்: தேவாதியர்களால் சாவுநேராதபடி வரம்பெற்றாயாதலால், பரம்பொருளான விஷ்ணுவே தன்விபூதியான உலகத்தை நலியும் உன்னைப் பரிவாரங் களோடு முடித்துப் புகழுடன் வீற்றிருக்கின்றான்: எல்லாப் பிராணிகட்கும் சாவுக்கு நிமித்தம் வேண்டுமாகையால், சீதையின் நிமித்தம் உனக்கு மரணம் ஏற்பட்டது: 'மகனோ இந்திரனையும் வென்றவன்: கணவன் மூவுலகையும் வென்றவன்' என்று இவ்வாறாகச் செருக்குக்கொண்ட எனக்குக் கைம் பெண்ணாக வேண்டிய நிலைநேர்ந்ததே! சீதை இனித் துயரொழிந்து தன் கணவனுடன் இனிதிருக்கப் போகின்றாள்: நானோ முட்டாக்கிட்டுக் கொண்டு துயரத்திற் கிடக்கவேண்டியகாலம் வந்துவிட்டது. ஐயோ! உன்னுடல் போர்க்களத்திற் புழுதிபடியப் புரண்டுகிடக்கும் காலமும் வந்ததே! போரில் மாண்டவனைக் குறித்துச் சோகிக்கக்கூடாதாயினும் பெண்ணாகையால், என் மனம் துயரப்படுகின்றது. நீ மரணமடைந்ததைக் கேள்வியுற்றும் என் நெஞ்சம் ஆயிரஞ் சுக்கலாய்ப் போகாமையால், நான் உன்னிடம் அன்புடையவளென்பது பொய்' என்று இங்ஙனம் பலவாறு புலம்பி இராவணன் மார்பில்வீழ்ந்து மேகத்தினிடையிற் றோன்றும் மின்னற் கொடிபோல விளங்கினாள்.

அவ்வாறு வீழ்ந்து மூர்ச்சித்த மண்டோதரியை அவளுடைய சக்களத்திமார் எடுத்துத்தேற்றி அவர்களெல்லாரும் கதறுகையில், ஸ்ரீராமன் விபீடணனைப் பார்த்து, 'ஈமக்கடனைச் செய்க' என்ன, இராமனுடைய மனப்பூர்வமான அநுமதியைப் பெற்றே ஈமச்சடங்கைச் செய்யக்கருதிய விபீடணாழ்வான் 'இவ்விராவணன் என்னுடன் பிறந்தவனேயாயினும், இவனுடைய தீக்குணங்களைக் கருதுமிடத்து நான் ஈமச்சடங்கைச் செய்யாது

Koviloor Digital Library

தவிர்தலே தகுதி: இதனால், எனக்குப் பழிப்பு உண்டாகாது' என்ன, ஸ்ரீராமன் விபீடணனைப் பார்த்து, விபீடணா! நீ என் விருப்பத்தையே செய்ய வேண்டியவன்: உன்னால் எனக்கு வெற்றியுண்டானதனால், உன் நன்மையையே யான் சொல்லவேண்டியவன். இவனை ஸம்ஸ்கரிப்பது எனக்கு விருப்பமானது: உனக்கும் நலமானது: இவனிடத்துச் சிலதீக்குணங்கள் இருந்தனவாயினும் உத்தமகுணங்கள் பலவும் உள்ளன. மரணம் வரையிலும்தான் பகை: உனக்கு எப்படியோ அப்படியே இவன் எனக்கும் சுற்றத்தான். இவனுடைய ஈமக்கடனைச் செய்க.இதனால் உனக்குப் புகழே விளையும்' என்ன, உடனே விபீடணன் ஸ்திரீகளையெல்லாம் அப்பால் அனுப்பிவிட்டு யாகசீலனுக்குச் செய்வதுபோல் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்தனன். தகனஞ்செய்து மூழ்கித் தருப்பணஞ்செய்து ராவணஸ் திரீகளைப் பட்டணத்திற்குள் பிரவேசிக்கச்செய்த பின்னர், விபீடணன் இராமனிடம்வந்து வணங்கி அவன் மருங்கே பணிவுடன் நின்றானாக, ஸ்ரீராமன் சேனைகளும் சுக்கிரீவனும் இலட்சுமணனும் சூழ்ந்திருக்க மகிழ்வோடிருந்தனனென்பது.

இராவணன் வதைப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

37. மீட்சிப் படலம்

இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றபின் சீதை சிறைமீண்டதையும் சீதாராமலட்சுமணர் வனவாசம் முடிந்து இலங்கையிலிருந்து திருவயோத்திக்கு மீண்டதையும் உணர்த்தும் பாகமென்று பொருள்.

ஸ்ரீராமன் விபீடணனைத் தேற்றியபின் இலட்சுமணனைநோக்கி 'நீ வானரவீரர்களுடன்சென்று விபீடணனுக்கு முடிசூட்டுக' என்ன, தேவர் களும் விபீடணனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுவனசெய்ய, இளையபெருமாள் முடிசூட்டினன்:தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்து வாழ்த்தினர். விபீடணன் ஸ்ரீராமனைத் தொழ வேணவாக்கொண்டு இலக்குமணனிடம் இராச்சியத்தை யொப்பித்து அப்பிரானைத் தொழ, ஸ்ரீராமன் விபீடணனை எடுத்துத்தழுவி நீதிகளையுபதேசித்தான். பின், ஸ்ரீராமனேவலால் அநுமான் இராவணனிறந்த செய்தியைப் பிராட்டிக்குத் தெரிவிக்க, அவள் உடல் பூரித்துப் பெருமகிழ்ச்சியாற் பேசநாவெழாது சற்றுநேரம் வாளாவிருந்து பிறகு அநுமானைப் புகழ்ந்து 'உனக்கு யான் செய்யத்தக்கது யாது உளது?' என்றாள். அனுமான் 'உன்னைநலிந்த அரக்கியரைக் கொல்லுமாறு வரம் தருக' என்றான். அதுகேட்ட அரக்கியர் சீதாபிராட்டியைச் சரணம்புக, அவ்வரக்கியர்க்குப் பிராட்டி அபயமளித்து, அநுமனை நோக்கி 'இவ்வரக்கியர் தலைவனேவலைச் செய்தனராதலால், இவர்மீது குற்றமில்லை: இவர்களைக் கொல்லுதல் தக்கதன்று' என்ன, அநுமான் 'உன் தயவு' என்றான்.

அவ்வேளையில் விபீடணனை நோக்கிச் சீதையை யலங்கரித்து அழைத்துக் கொண்டுவருமாறு இராமபிரான் பணித்தான். கோலங் கொள்ளுதற்குப் பிராட்டி உடன்படாதிருப்பினும் விபீடணன் இராமனது பணியென்று இசைவிக்க, தேவமங்கையர் பலவகையாகப் புனையப் பின்னர் அப்பிராட்டியை விமானத்தின் மீது ஏற்றி இராமனிடம் அழைத்துச் சென்றான் செல்கையில் தேவர் முனிவர் வித்தியாதரர் முதலியோரின் மங்கைமார் தொடர்ந்துவரச் சானகிப் பிராட்டி ஸ்ரீராமனைக் கண்டு பூமியி லிறங்கி மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் பெருக வணங்கி நின்றாள்.

சீதையைக்கண்ட இராமன் கடுஞ்சொற்களாற் பலவாறு கடிந்து 'நீ இறத்தலே தக்கது' என்ன, கேட்டவரனைவரும் அரற்றினர்: சீதை கலக்க முற்றுப் பொறுக்கொணாத துயரத்துடனே தன்நிலையை நொந்து, 'எனக்கு

Koviloor Digital Library

இறத்தலே தக்கது' என்று மொழிந்து, இளையபெருமாளைக்கொண்டு அக்கினியை மூட்டுவித்தாள். பிறகு, 'யான் கற்புஇழந்தேனெனின், தீக்கடவுளே! நீ என்னைச் சுடுக' என்று சொல்லி, வேதம் முதலியன வருந்தவும் இந்திராணி முதலிய தேவமங்கையர் கண்ணில் மோதிக் கொண்டு துள்ளவும் பிரமாதியர் நடுங்கவும் அத்தீயிற் பாய்ந்தனள். பாய்தலும் அப்பிராட்டியின் கற்புக்கனலால் தன்னுடலெரியப்பெற்ற தீக்கடவுள் அப்பிராட்டியை ஏந்திவந்து ஸ்ரீராமன் முன்னிலையில் வணங்கி நிற்க, ஸ்ரீராமன் சீதையைக் குற்றமற்றவளென்று உணர்ந்து அங்கீகரித்தனன்.

அப்போது தேவர்களின்வேண்டுகோளினால் பிரமதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியும் இராமபிரானிடம் வந்து அப்பிரானுடைய உண்மைநிலையைக் கூறித் துதித்துச் சீதையின் கற்புத்திறத்தையும் தெரிவித்துச்சென்றனராக, பின் உருத்திரமூர்த்தியின் மொழியினால் தசரதன் வந்து இராமனைத் தழுவி மகிழ, கைகேயியையும் பரதனையும் துறவாது மனைவியும் மகனுமாகக் கொள்ளுமாறு அவ்விராமன் வேண்ட அவ்விருவரங்களையும் அரிதில் தந்து மீண்டு துறக்கம்புக்கான். பின்னர்த் தேவர்கள்வந்து 'வேண்டும் வரம் கேள்' என்று இராமனிடம் கூற, அப்பிரான் களத்து இறந்த வானரங்களெல்லாம் உயிர்பெற்று எழுமாறுவேண்ட, அவ்வாறே யளித்து விரைவில் அயோத்தி சேருமாறு சொல்ல, ஸ்ரீராமன் விபீடணன் கொணர்ந்த புஷ்பக விமானத்தில் சீதா லட்சுமண சமேதனாய் விபீடண சுக்கிரீவ ஆஞ்சனேயாதி பரிவாரங்கள் சூழ ஏற, புட்பகம் வானவழியே அயோத்திநோக்கிச் செல்லலாயிற்று. ஸ்ரீராமன், சானகிக்கு இலங்கை திருவணை முதலிய காட்சிகளைக் காட்டிக் கொண்டே வர, அவ்விமானம் கிட்கிந்தையைச் சேர்ந்தது; சேரவும் சீதையின் விருப்பின்படி அந்தக் கிட்கிந்தையிலுள்ள வானரங்களையும் விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் 'இது கோதாவரி: இது உன்பிரிவுத்துயரையுண்டாக்கிய இடம்' என்று காட்டியவண்ணம் நிற்க, புட்பகஞ் செல்லுகையில் இது பரத்துவாசர் ஆச்சிரமமென்று கூறி அங்கு இறங்கி முனிவனடி பணிந்து அம்முனிவன் உபசரிக்க, பின்பு வானரர் செல்லுமிடம் வளம்பெற வரம் பெற்றனன். பின்பு, பரத்துவாசமுனிவன் யாவர்க்கும் விருந்தமைக்கவே, அநுமானைப் பரதனுக்குத் தன் மீட்சியை யறிவிக்குமாறு அனுப்பினான். அநுமான் குகனுக்கும் செய்தி தெரிவித்துப் பரதனைச் சேர்ந்த சமயத்து, பதினான்கு வருடஞ்சென்று ஸ்ரீராமன் வாராமையால் அந்தப்பரதன் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்ய நிச்சயித்துச் சத்துருக்கனனுக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்க, கௌசலை தடுக்கவும் கேளாமல் தீயில்விழ முந்தின னாக, அநுமான் அவ்வேளையில் ஆங்குச்சேர்ந்து தடுத்து எரியையவித்து ஸ்ரீராமன் வருகையைக் கூறிக் கணையாழியை யளிக்க, யாவரும் ஆனந்த பரவசராயினர்.

அப்பால் பரதன் அனுமானைத் தன் வரலாறு கூறச் சொல்லிக் கேட்டு நகரையலங்கரிப்பித்து ஸ்ரீராமனை யெதிர்கொள்ளப் பரிவாரங்களோடு

Koviloor Digital Library

நடந்து, இராவணாதியரக்கர்களை யொழித்த ஸ்ரீராமனது பராக்கிரமச் செயலை யோதக்கேட்டவண்ணஞ் செல்லலானான்: அக்கால் தபோதனன் செய்த விருந்தை யாவருமுண்டபின் ஸ்ரீராமன் தன்னைக்காணவந்த குகப்பெருமானை ஆதரித்து அன்றிரவுநீக்கிச் சூரியோதயத்து யாவரும் புட்பகவிமானமேறி அயோத்திநோக்கிச் செல்லலாயினர். செல்லுகையில் அநுமான் பரதாழ்வானுக்குச் சுட்டிக்காட்ட, பரதன் ஸ்ரீராமனைக் கண்டு சேவிக்கையில் அவ்வனுமன் விமானத்திற்பாய்ந்து ஸ்ரீராமனுக்குப் பரதன் திறம் முதலியன கூறினான். அப்போது புட்பகவிமானம் இராமன் நினைவின்படி புவியிலிறங்கிற்று. தாய்மார் வசிட்டன் முதலியோரை இராமனாதியோர் வணங்க, இராமனாதியாரைப் பரதன் முதலியோர் வணங்க, இங்ஙனம் நிகழ்ந்தபின் ஸ்ரீராமன் யாவரையும் புட்பகவிமானத்தி லேற்றிக் கொண்டு அயோத்தியையடுத்த நந்திக்கிராமத்தை யடைந்து புவியிற் சேர்ந்தமை இந்த மீட்சிப்படலத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.

1. இராமன் விபீடணனுக்குத் தேறுதல் கூறி, இலக்குமணனை நோக்கி ஒன்று சொல்லத்தொடங்கல்

வருந்தல் நீதி மனுநெறி யாவையும்
பொருந்து கேள்விப் புலமையி னோயெனா
அருந்த வப்பய னால்டைந்தாற்கு அறைந்து
இருந்த வத்திளை யோற்கி தியம்பினான்.

'மனுதரும சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட நியாய வழிகளெல்லாம் பொருந்திய நூற்கேள்வியையும் அறிவுத் தேர்ச்சியையுமுடையவனே! (நீ) வருந்தாதே' என்று, (செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்துள்ளதன் பயனால் (முன்புவந்து தன்னைச்) சரண மடைந்தவனான விபீடணனுக்குச் சொல்லி, -பெரிய தவவொழுக்கத்தையுடைய (தன்) தம்பியான இலக்குமணனுக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்பவனானான் (ஸ்ரீராமன்); இதற்கு 'இராமன்' என்ற தோன்றா எழுவாய் வருவிக்க.

புலமை-இயற்கையறிவோடு நூற்பயிற்சியாலாகும் செயற்கையறிவை யும், நூல்வழக்கையேயன்றி உலகவழக்கையும் அறிதலையும் உணர்த்தும். எல்லாவுயிர்க்கும் புகலிடம் சரணாகதரக்ஷகனான ஸ்ரீராமபிரானேயென்ற சாஸ்திர சித்தாந்தத்தை உள்ளபடி யுணர்ந்து அப்பெருமானைப் பிரதியட்ச மாகத் தரிசித்துத் திருவடியில் வீழ்ந்து அடைக்கலமடைந்து உய்வுபெறுதல் அரிய பெரிய தவத்தின் பயனாலன்றி இயலாதாதலாலும், விபீடணன் பெருந் தவம்புரிகையில் இராவணனுக்குக் காட்சிதந்து வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளிய பிரமதேவன் அவ்விபீடணனை நோக்கி 'நீ யாதுவரம் வரிக்கின்றனை?' என்றபோது அவன் ''அடியேனுக்கு எவ்வளவு சங்கடம் நேர்ந்திருக்கையிலும் அதருமத்திற் புத்தி செல்லாதிருக்கவும், எது தோன்றினும் அதெல்லாம் தருமத்திற்கு இணங்கிப் பயன்படவும் வரந்தர

Koviloor Digital Library

வேண்டும்'' என்று வேண்டி அத்தவத்தின் பயனாகப்பெற்ற வரத்தின்படி ஆபத்காலத்தில் நல்லறிவு தோன்றப்பெற்று இராவண சம்பந்தத்தைத் துறந்து பெருமாளைச் சரணமடைந்தவன் ஆதலாலும், விபீடணனை 'அருந்தவப்பயனாலடைந்தான்' என்றார். இளையபெருமாளுக்குப் பெருந் தவம்- அநாதியாய் ஆதிசேஷனாகிற நிலையில் திருமாலுக்கு அநேகவித கைங்கரியங்களைச் செய்துவருதல் மாத்திரமேயன்றி அவதாரவிசேஷத் திலும் பிரியாமல் உடனிருந்து பலவகைப் பணிவிடைகளைச் செய்து பேறுபெறுந்தன்மை: இனி, மரவுரியுடுத்தல் சடைமுடிதரித்தல் காமவின்பங் களை விடுதல் ஊணுறக்கமொழிதல் முதலிய தவவிரதங்களைப் பதினான்கு வருஷகாலம் சிறிதுந்தவறாது அநுட்டித்த சிறப்புடைமை பற்றி, 'இருந்த வத்திளையோன்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். உலகத்திற் பிறப்பெடுத்த உயிர்க்கு இறப்பு நேர்தல் இயல்பாதலையும், தீத்தொழில் செய்தவர் தவறாது முடிவிற் கேடடைதலும் முற்பிறப்பின் வினைப்பயன் பிற்பிறப்பில் அநு பவித்தே தீரவேண்டியதாதலும் முதலிய தருமசாஸ்திரக் கொள்கையையும் உணர்ந்த நீ, தமையனான இராவணன் இறந்ததற்குச் சோகித்தல் தகுதியன்றே யென்பார், 'நீதி மனுநெறியாவையும் பொருந்து கேள்விப்புலமையினோய்' என்று விளித்து, 'வருந்தல்' என்று தேற்றினர். கருத்துடையடைகொளி யணி. (3921)

2. 'நீ வானரவீரர்களுடன் சென்று விபீடணனுக்கு முடிசூட்டு' என்று இராமன் இலக்குமணனை ஏவுதல்

சோதி யான்மகன் வாயுவின் தோன்றல்மற்று
ஏதில் வானர வீரரொ டேகிநீ
ஆதி நாயக னாக்கிய நூன்முறை
நீதி யானை நெடுமுடி சூட்டுவாய்.

சூரியனது மைந்தனான சுக்கிரீவனும் வாயுவின் குமாரனான அநு மானும் மற்றுமுள்ள குற்றமற்ற வாநரவீரர்களும் ஆகிய இவர்களுடனே நீ (இலங்கைநகரினுட்) சென்று, (எல்லாவற்றுக்கும்) முதன்மைத் தலைவனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெளியிட்ட (வேதம்முதலிய) நூல்களிற் கூறிய முறைப்படி நீதிநெறி தவறாதவனான விபீடணனுக்குச் சிறந்தகிரீடத்தைச் சூட்டுவாய். -'என்றுகூறி' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தலைமை பற்றி, சுக்கிரீவன் அநுமான் என்ற இவ்விருவரும் எடுத்துக் கூறப்பட்டனர்: இவர்கள் இராமனுக்குப் பலவகையாக மிகவும் உதவி செய்தமை, பிரசித்தம். சோதியான்-ஆயிரங்கிரணங் களையுடையவன்: சூரியன். வாநரம் என்ற வடசொல்- கொஞ்சங் குறைய மனிதர் போலவுள்ள

Koviloor Digital Library

தென்று காரணப்பொருள்படும். சகல சாஸ்திரங்களும் ஆதியில் முழுமுதற் கடவுளான எம்பெருமானிடத் தினின்று வெளிப்பட்டனவென்பது, நூற் கொள்கை. ஏது=ஏதம்: குற்றம். 'நீதியானை'-உருபுமயக்கம். நெடுமுடி- தொன்றுதொட்டு வந்த முடியுமாம். தோன்றல்-தொழிலாகுபெயர்.

(இராமபிரான் தனது சிறியதாயாகிய கைகேயிக்குத் தனது தந்தை கொடுத்திருந்த வரத்தை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டுப் பதினான்கு வருஷம் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு வந்தனனாதலால், அங்ஙனம் காட்டில் வசித்தற்கேயுரிய அக்காலத்தில் நகரப்பிரவேசஞ் செய்தல் தகாதென்ற கருத்தினால், தான் இலங்கையினுட் செல்லாமல், தம்பியைச் சென்று முடி சூட்டக் கட்டளையிட்டனனென்க; முன்பு சுக்கிரீவனுக்கும் இலக்குமணனைக் கொண்டே முடிசூட்டி இராமன் கிஷ்கிந்தாபுரியினுட் செல்லாமை காண்க). (3922)

3. இராமன் இலக்குமணனுக்கும் மற்றையோர்க்கும் விடையளிக்க, தேவர்கள் விபீடணபட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுவன செய்யத் தொடங்கல்

என்று கூறி யிளவலொ டாரையும்
வென்றி வீரன் விடையருள் வேலையில்
நின்ற தேவர் நெடுந் திசை யோரொடும்
சென்று தத்தம செய்கை புரிந்தனர்.

என்று சொல்லி வெற்றிபெற்ற வீரனான ஸ்ரீராமன், (தனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும் மற்றும்யாவர்க்கும் அநுமதிதந்து (அவர்களனைவரை யும்) அனுப்பியபொழுது, (அச்செய்தியையறிந்து) நின்ற தேவர்கள் நீண்டதிக்குக்களின் காவலர்களுடனே (அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களுடனே) சென்று தம்தமக்கு இயன்ற உதவிச் செயல்களைச் செய்வாராயினர்; -இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அஷ்டதிக்பாலகர்-இந்திரன்,அக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என இவர்; இவர்களைக் கிழக்கு முதலாக எட்டுத்திக்குக் கட்கும் முறையே பாலகரெனக் கொள்க. நெடுங்காலமாகத் தங்களுக்குப் பலவகைத் துன்பங்களை விளைத்து வந்த இராவணனைச் சங்கரித்த இராமபிரானது கருத்தைத் தழுவி, அவனது திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பை யுண்டாக்கும் பொருட்டும், அந்த இராவணனைக் கொல்லுதற்கு ஏற்ற உதவிபுரிந்த விபீடணனுக்குத் தாம் கைம்மாறு செய்யக் கருதியும், இங்ஙனம் தேவர்கள் அவனது பட்டாபிஷேகத்துக்கு ஏற்ற செயல்களை அன்போடு செய்வாராயினரென்க. (3923)

Koviloor Digital Library

4. தேவர்கள் புண்ணிய தீர்த்தம் முதலியன கொணர்தல்

சூழ்க டற்புன லும்பல தோயமும்
நீள்மு டித்தொகை யும்பிற நீர்மையும்
பாழி துற்றரி பற்றிய பீடமும்
தாழ்வில் கொற்றத் தமரர்கள் தந்தனர்.

(உலகத்தைச்) சூழ்ந்துள்ள கடல்களின் தீர்த்தத்தையும் (மற்றும்) பல (கங்கைமுதலியவற்றின்) புண்ணிய தீர்த்தங்களையும், நீண்ட கிரீடங்களின் தொகுதியையும், வலிமைமிக்க சிங்கம் தாங்குவதுபோல உருவமமையச் சித்திரிக்கப்பட்ட பீடத்தையும் (சிங்காசனத்தையும்), மற்றும் (பட்டாபி ஷேகத்துக்கு வேண்டிய) உபகரணங்களையும், குறைவில்லாத வெற்றியை யுடைய தேவர்கள் விரைவாகக் கொண்டுவந்தார்கள்.

நீள்+முடி என்பது சந்தியில் நீண்முடி யென்று ஆகாது, 'நீள்முடி' யென்றே நின்றது, எதுகைநயம் நோக்கியென்க; ழகரத்துக்கு ளகரம் இன வெதுகை யெனக் காண்க: (வடநூலாரும், யாப்பிலக்கணத்துக்கு ஏற்ப, வேண்டாதவிடத்துச் சந்தியைக் கொள்ளாது விடுவர்). இங்கு வேண்டுவது ஒருகிரீடமேயாயினும், தேவர்கள் உபசாரமாகப் பல கிரீடங்களைக் கொணர்ந்தமை தோன்ற, 'முடித்தொகை' எனப்பட்டது; அன்றி, இராவணன் தனது பத்துத்தலையிலும் அணிந்திருந்த பத்துக்கிரீடங்களையும் கொணர்ந் தன ரென்பதுபற்றி, 'முடித்தொகை' என்றதாகவுங் கூறுவர்.

மாரு திச்செல மங்கலம் யாவையும்
மாரு திப்பெயர் கொண்டுடன் வந்தனன்
வீர விற்கை மிளவலவ் வீடணன்
வீர பட்டன மென நுதல் வீக்கினான். (3924)

5. பிரமன் கூறியபடி மயன் ஒரு மண்டபம் நிருமித்தல்

வாச நாண்மல ரோன்சொல மான்முகன்
காசு மாநிதி யுங்கொடு கங்கைசூடு
ஈச னேமுத லோர்வியந் தேத்திடத்
தேசு லாமணி மண்டபஞ் செய்தனன்.

நறுமணமுள்ள புதிய (அன்றுபூத்த) (திருமாலின் நாபித்) தாமரைமலரில் தோன்றியவனான பிரமன் கட்டளையிட, மானினது முகம் போன்ற முகத்தையுடையவனான மயன், இரத்தினங்களையும் மிக்க பொன்னையுங் கொண்டு கங்காநதியை முடிமேற் கொண்டுள்ள சிவபிரான் முதலான தேவர்கள் (கண்டு) அதிசயித்துக் கொண்டாடும் படி ஒளிவீசுகின்ற அழகிய மண்டபத்தை(ப் பட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு) அமைத்தான்.

Koviloor Digital Library

பிரளயசமுத்திரத்திற் பள்ளிகொண்டிருந்த திருமாலின் நாபியினின்று ஒரு தாமரைமலர் எழுந்து விரிய, அதனினின்று பிரமன் தோன்றினனென அறிக. அசுரத்தச்சனான மயன் மான்முகமுடைய வனாதலை, கீழ்க் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் ''மான்முகமுகத்தவன் மயன்'' என்றதனாலும் அறிக. காசு-நவரத்தினங்களுக்கும் பொதுப்பெயர். நிதி-செல்வத்தொகுதி; இங்கு இலக்கணையாய்ப் பொன்னை யுணர்த்திற்று. (3925)

6. இளையபெருமாள் விபீடணாழ்வானுக்கு முடிசூட்டுதல்

மெய்கொள் வேத விதிமுறை விண்ணுளோர்
தெய்வ நீள்புன லாடல் திருத்திட
ஐய னாணையி னாலிளங் கோளரி
கையி னான்மகு டங்கவித் தானரோ.

மெய்ம்மையைக்கொண்ட வேதங்களிற்கூறிய விதியின் முறைமைப்படி தேவர்கள் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறந்த தீர்த்தங்களைக்கொண்டு அபிஷேகத்தைச் செவ்விதாகச் செய்ய, (யாவர்க்குந்) தலைவனான இராம பிரானது கட்டளைப்படி இளமையான வலிமையுள்ள சிங்கம்போன்ற இலக்குமணன் (தனது) கையினாற் கிரீடத்தையெடுத்து (விபீடணன் முடியிலே) சூட்டினான்.

மெய்கொள்வேதம்-தத்துவப்பொருள்களை உள்ளபடி உணர்த்தும் நூல். விண்ணுளோர்-இந்திரன் முதலியோர். புனலுக்குத் தெய்வத்தன்மை– தனது ஸ்பர்ஸமாத்திரத்தால் தீவினைதீர்த்து எல்லாநன்மைகளையும் உண்டாக்கு தல். நீள்புனல்=மகாதீர்த்தம்; இனி, நெடுந்தூரத்தினின்று கொணர்ந்த புனலுமாம். ஆர்யன், ஆஜ்ஞா என்ற வடசொற்கள்-ஐயன், ஆணை எனச் சிதைந்தன. இளங்கோளரி-பலபராக்கிரமங்களிற் சிங்கவேறுபோன்ற இளையபெருமாள்: உவமையாகுபெயர்.வேத விதிப்படி தேவர்கள் அபிஷேகஞ் செய்ய, இராமன் கட்டளைப்படி இலக்குமணன் முடிசூட்டினா னென்ற இதில், இராமன்கட்டளை வேதவிதிபோலத் தவறாது சிரமேற் கொண்டு நன்கு மதிக்கத் தக்கதென்பது விளங்கும்; எம்பெருமானது ஆஜ்ஞாரூபமாக இருத்தலினாலன்றோ, வேதத்திற்கும் விசேஷகௌரவம்.

வேத வோசை விழாவொலி மேலிட
நாத துந்துமி யெங்கு நடித்திட
வேத பாரக ராசி விளம்பிட
ஆதி தேவ ரலர்மழை யார்த்திட. (3926)

Koviloor Digital Library

7. விபீடணன் சிங்காசனத்து வீற்றிருத்தலின் வருணனை

**கரிய குன்று கதிரினைச் சூடியோர்
எரிம ணித்தவி சிற்பொலிந் தென்னவே
விரியும் வெற்றி யிலங்கையர் வேந்தனீடு
அரிய ணைப்பொலிந் தான் தம ரார்த்தெழ.**

கருநிறமுடைய (பெரிய) மலையொன்று சூரியனை(த் தனது) சிகரத்தின் மீது கொண்டு, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த ஆசனமொன்றில் (இருந்து) விளங்கினாற்போல, மிகுதியான சயத்தையுடையவனும் இலங்கா புரியிலுள்ளார்க்கு அரசனுமாகிய விபீடணன், (தனது) உறவினராகிய அரக்கர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்து உற்சாகமடையப் பெரிய சிங்காசனத்தில் (முடிசூடிவீற்றிருந்து) விளங்கினான்.

உவமையணி கரிய குன்று-கருநிறத்தையும் பெருவடிவையும் வலிமை யையுமுடைய விபீடணனுக்கும், சூரியன்-மிகவிளங்குகிற கிரீடத்துக்கும் உவமை. கதிர்-சூரியனுக்குச் சினையாகுபெயர். அறமார்த்தெழ என்ற பாடத்திற்கு- இராவணன்காலத்தில் வலியழிந்து ஒடுங்கிக்கிடந்த தருமம் தருமாத்துமாவான விபீடணன் முடிசூடியமைபற்றி மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரத்தோடு தலையெடுக்க என்று பொருள்படும். (3927)

8. தேவர்கள் முதலியோர் மலர்மாரி சொரிதலும், வாழ்த்தலும்

**தேவர் பூமழை சித்தர் முதலினோர்
மேவு காதல் விரைமலர் வேறிலா
மூவ ரோடு முனிவர்மற் றியாவரும்
நாவி லாசி நறைமலர் தூவினார்.**

(சுவர்க்கலோகத்தில் வசிக்கின்ற) தேவர்கள் (கற்பக) மலர் மாரியையும், சித்தர் முதலானவர்கள் மிக்க அன்போடு வாசனையுடைய (பலவகைப்) புஷ்பங்களையும், (தம்மில் ஒருவர்க்கு ஒருவர்) மாறுபாடில்லாத திரிமூர்த்தி களுடன் முனிவர்களும் மற்றும் (வேதியர் முதலியோர்) எல்லோரும் (தமது) நாவினாற் கூறும் ஆசீர்வசனங்களாகிய நல்லமலர்களையும் (விபீடணன் மீது) சொரிந்தார்கள்.

சித்தர்முதலியோர்-வித்தியாதரர், யக்ஷர், கந்தர்வர், கருடர், கின்னரர், கிம்புருஷர், சாரணர் முதலிய பதினெட்டுத் தேவகணங்களின்பாற் பட்டவர். ஸித்தர்-யோகசித்தி பெற்றவர். படைப்பு அளிப்பு அழிப்புத் தொழிற் களிலும் மற்றும் பல காரியங்களிலும் திரிமூர்த்திகள் தம்மில் மாறுகொள் ளாது ஒற்றுமை யுடையராயிருத்தலால், 'வேறிலாமூவர்' என்றார். நறை=நறுமை; 'ஐ' விகுதிபெற்ற பண்புப்பெயர். மங்கலவாழ்த்தாக இனிய

Koviloor Digital Library

மொழிகளை விபீடணன் பொருட்டு வெளியிடுதல், மென்மலர்களைச் சொரிதலாக வருணிக்கப்பட்டது.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு பதினெட்டுத் தேவகணங்களுள் ஒரு திறத்தாரான தேவர்கள் தாமே கற்பகவிருக்ஷங்களின் மலர்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொரிந்துவிட்டதனால் மற்றையோரான சித்தர்முதலானவர்கள் தங்கட்கு வேறுமலர் கிடையாமையால் திரிமூர்த்திகளோடும் முனிவர்களோடும் மற்றும் வேதியர் முதலிய அனைவரோடுங் கூடி ஆசீர்வசனங்களாகிய நறுமலர்களைத் தூவினார்களென்று உரைப்பாரும் உளர். முந்தின பொருளில், இலா-ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; இப்பொருளில், எதிர்மறை வினையெச்சம். (3928)

9-10. முடிசூட்டப்பெற்ற விபீடணன் இராமபிரானைத் தொழ வருதலைக் கூறும்

முடிபு னைந்த நிருதர் முதலவன்
அடிவ ணங்கி இளவலை யாண்டையந்
நெடிய காதலி னோற்குயர் நீர்மைசெய்து
இடிகொள் சொல்லன் அவற்குஇது இயம்பினான்.

(இவ்வாறு) மகுடாபிஷேகம் பெற்ற அரக்கர் தலைவனான விபீடணன், (இராமனது) திருத்தம்பியான இலக்குமணனைத் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரித்து அப்பொழுது (அல்லது அவ்விடத்தில்) மிக்க அன்பையுடைய அவ்விளையபெருமாளுக்குச் சிறந்த உபசாரங்களைச் செய்து இடிமுழக்கம் போலக் கம்பீரமாகப் பேசுங் குரலையுடையவனாய் அவ்விலக்குமணனை நோக்கி இவ்வார்த்தையைச் சொல்பவனானான்; -அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

உயர் நீர்மை-உயர்ந்த சிறப்பு. சொல்லன்-குறிப்புமுற்றெச்சம். இனி, 'இடிகொள்சொல்லன்' என்றது, இராக்கதனுக்கு இயற்கை குறிக்கும் பெயரெனினுமாம். (3929)

10. விலங்கல்நாண மிடைதரு தோளினாய்
இலங்கை மாநகர் யான்வரு மெல்லைநீ
கலங்க லாநெடுங் காவ லியற்றெனா
அலங்கல் வீர னடியிணை யெய்தினான்.

'மலை (ஒப்பாகமாட்டாது) வெட்கமடையும்படி (பருமையும் வலிமையும்) மிக்க தோள்களையுடையவனே! யான் (இராமபிரா னிடஞ் சென்று) இலங்கை மாநகரத்திற்கு மீண்டுவருமளவும் நீ சோர்வு உண்டாகாதபடி பெரிய (இந்நகரத்தின்) அரசாட்சியைச் செய்தருள்வாய்' என்று சொல்லி வேண்டி அவ்விலக்குமணனிடம் தன் அரசாட்சியை ஒப்பித்து, (விபீடணன்),

Koviloor Digital Library

-வெற்றிமாலையையுடைய மகாவீரனான ஸ்ரீராமபிரானது உபயதிருவடியினிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

விலங்கல்-ஊர்க்கு ஒருபுறமாக விலகிநிற்பதெனப் பொருள் படுங் காரணக்குறி; (''இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும், வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு'' என்ற திருக்குறளில் 'வாய்ந்தமலை' என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலை மலைக்கு வாய்ப்பாகக் கூறியமை உணர்க.) இச்செய்யுளின் பின் ஒரு பி;-தியிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:-

வீர மாமுடி சூடிய வீடணன்
வீர ராகவன் றாளி்ணை மேவி்ட
ஆர மார்பொ டழுந்திடப் புல்லினான்
ஆரி னாது மறிவரு மாதியான். (3930)

11. சுக்கிரீவனோடும் அங்கதனோடும் வந்து வணங்கிய விபீடணனைத் தழுவி இராமன் ஒன்று சொல்லத் தொடங்குதல்

குரக்கு வீர னரசிளங் கோளரி
அரக்கர் கோமக னோடடி தாழ்தலும்
பொருக்கெ னப்புகல் புக்கவற் புல்லியத்
திருக்கொண் மார்பன் இனையன செப்பினான்.

இராக்கதராசனான விபீடணன், வானரர்களிற் சிறந்த வீரனாய் மகாராசனென்று பெயர்பெற்ற சுக்கிரீவனோடும் (வானரர் களுக்கு) இளவரசனான வலியசிங்கம் போன்ற அங்கதனோடும் (இராமபிரானது) திருவடிகளில் வணங்கியவளவிலே, -திருமகளைக் கொண்ட மார்பையுடைய அந்த ஸ்ரீராமன், -விரைவாக (ஓடிவந்து முன்பு தன்னைச்) சரணமடைந்தவனான விபீடணனை (எடுத்து)த் தழுவிக்கொண்டு இச்சொற்களைச் சொல்பவனானான். -அவற்றை அடுத்த கவியிற் காண்க.

'ஓடு' என்ற மூன்றனுருபு, 'வீரன்' என்பதனோடும் , 'கோளரி' என்பதனோடும் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தீப்பட்ட வீட்டினின்று விரைந்து வெளிப்படுதல் போல நீதிநெறி நில்லாத இராவணனது அரண்மனையை விட்டு முன்பு விரைவாக வெளிவந்தமை தோன்ற, 'பொருக்கெனப்புகல்புக்கவன்' என்றார். பொருக்கென- விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். புகல்-சரணமடையுமிடம். தொழிலாகுபெயர். திருக்கொள்மார்பன்-திருமகள் வீற்றிருக்கும் மார்பினனான திருமால்; இனி, திரு-ஜயலக்ஷ்மியுமாம்.

Koviloor Digital Library

இதன்பின் ஒரு பாடல் ஒரு பிரதியில் காணப்படுவது வருமாறு:-

ஆதி நாளி லருண்முடி நின்னதென்று
ஓதி னேனவை யுற்றுள துத்தம
வேத பாரகர் வேறுளர் யாவரும்
ஓது நீதி யொழுக்கி னொழுக்குவாய். (3931)

12. இராமபிரான் விபீடணனுக்கு நீதியை உபதேசித்தல்

உரிமை மூவுல குந்தொழ வும்பர்தம்
பெருமை நீதி யறன்வழிப் பேர்கிலாது
இருமை யேயர சாளுதி யீறிலாத்
தரும சீலவென் றான்மறை தந்துளான்.

நான்கு வேதங்களை (ஆதியில்) வெளியிட்டருளியவனான திருமாலினது திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமன், -(விபீடணனை நோக்கி), 'அழிவில்லாத அறவொழுக்கத்தை யுடையவனே! மூன்று உலகத்திலுள்ளாரும் (நன்கு மதித்து) வணங்கத் தேவர்களின் மகிமைக்கும் (இராச) நீதிமுறைமைக்கும் தரும மார்க்கத்துக்கும் உரிய நிலையில் நின்று, இம்மை மறுமைப் பயன்களான புகழும் புண்ணியமும் மாறாது நிலைநிற்கும்படி (உனக்கு உரிய இலங்காராச்சியத்தை) அரசாளுவாய்' என்று கூறினான்.

உனது அண்ணனான இராவணன் தேவர்களின் மகிமைக்கும் இராச நீதிக்கும் சாஸ்திரதருமத்துக்கும் மாறான வழியில் நின்று புகழ் புண்ணியங்களை யிழந்து பழிபாவங்களைப் பெற்றுத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைக் கைக்கொள்ள முயன்றாற்போலன்றி நீ தேவர்களைக் கொண்டாடி வந்தனை. வழிபாடுகள் செய்யும் வேள்விமுதலிய வைதிகச் சடங்குகள் ஆங்காங்குத் தடையற நிகழும்படி இராசநீதியும் தருமமார்க்கமும் தவறாமல் நல்லொழுக்கத்தில் நின்று புகழ் புண்ணியங்களைப் பெற்று இராக்கத ராசதானியான இலங்கையை அரசுபுரிவாயென்றனனென்பதாம். விபீடணன் மரணமின்றிச் சிரஞ்ஜீவியாய் இருக்கும்படி பிரமனிடத்தினின்று வரம்பெற்றவனாதலால், அவனுக்கு 'ஈறிலா' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பிரமன் துயில்கையில் வேதங்களைக் கவர்ந்து சென்ற சோமகாசுரனைத் தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி திருமால் மத்ஸ்யாவதாரஞ்செய்து கொன்ற பின்பு தான் மீட்டுக் கொணர்ந்த அவ்வேதங்களைப் பிரமனுக்கு ஹம்ஸரூபியாயிருந்து கூறியருளின னென்பது, 'மறைதந்துளான்' என்பதிலுள்ள கதை. இனி, படைப்புக் காலத்தில் பிரமனைப் படைத்ததும் திருமால் அந்தப் பிரமனுக்குப் பழையபடியே உலகையமைத்தற்கு வேதங்களையும் தந்தானாதலால், 'மறைதந்துளான்' என்றது எனினுமாம்: ''யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம், யஸ்மை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி'' என்றது காண்க. அன்றி, எவராலும் ஒரு காலத்திலும் இயற்றப்படாமல் முக்காலத்திலும் ஒரு

Koviloor Digital Library

படிப்பட்ட நித்தியமாயிருத்தலால் அபௌருஷேயமென்று பிரசித்தி பெற்றுச் செய்யாமொழியென்று கூறப்படுகிற வேதங்களைத் திருமால் உண்டாக்கின னென்று உரைத்தற்கு இடம் இன்மை உணர்க. தொழ அரசாளுதி என இயையும். புதிய அரசாட்சி பெற்றோர்க்கு நீதிகளைப் பெரியோருப தேசித்தல் முறைமையாம். உரிமைபேர்கிலாது, இருமைபேர்கிலாது என இயையும். (3932)

13. இராமன் விபீடணனுக்கு நீதி கூறியபின் அநுமானை நோக்குதல்

பன்னு நீதிகள் பற்பல கூறிமற்று
உன்னு டைத்தம ரோடுயர் கீர்த்தியோய்
மன்னி வாழ்கென் றுரைத்து அடல் மாருதி
தன்னை நோக்கினன் தாயர்சொல் நோக்கினான்.

(தனது மாற்றாந்) தாயான கைகேயியினது சொல்லைப் பரிபாலித்த வனான இராமபிரான், -ஆராய்ந்துதேர்ந்தெடுத்து பல பலநீதிகளை (இவ்வாறு) சொல்லி மற்றும் (விபீடணனை நோக்கி), 'சிறந்தபுகழையுடை யவனே! உன்னுடைய இனத்தாருடன் சேர்ந்து வாழ்வாயாக' என்று உரைத்து, வலிமையையுடைய அநுமானை நோக்கினான்.

தனது தந்தையான தசரதன் தனது சிறிய தாயான கைகேயிக்கு முன்பு கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்களை நிறைவேற்றுதற்குக் கட்டுப்பட்டவனாய் நிற்கிற நிலையில், இராமன் அக்கைகேயி தன்னை நோக்கிச் சொன்ன சொல்லின்படி இராச்சியத்தைவிட்டு வனவாசஞ் சென்றனனாதலால், அவன் 'தாயர் சொல்நோக்கினான்' எனப்பட்டான். இச்செய்யுளில் விபீடணன் அபிடேகப் படலம் முடிய அடுத்தபாடல்முதல் *பிராட்டிதிருவடி தொழுத படலம் சிலபிரதிகளில் தொடங்குகின்றது. (3933)

14. இராமன் அநுமானிடம் சீதைக்குச் செய்திகூறி யனுப்புதல்

இப்பு றத்தின எய்துறு காலையில்
அப்பு றத்ததை யுன்னி யனுமனைத்
துப்பு றச்செய்ய வாய் மணித் தோகைபால்
செப்பு றிப்படி போயெனச் செப்பினான்.

இப்புறத்து இத்தன்மையனவான செயல்கள் நிகழ்ந்த பொழுது, (இராமன்), இனிநடக்கவேண்டியதை ஆலோசித்து அநுமானை (நோக்கி), 'பவழத்தையொத்த அழகிய சிவந்தவாயையுடைய அழகிய மயில்போன்ற சானகியினிடத்தில் (நீ) சென்று இங்குநடந்த செய்திகளையெல்லாம் சொல்வாய்' என்று சொல்லினான்.

★ பிராட்டிதிருவடி தொழுபடலம் என்று சிலபிரதிகள்.

Koviloor Digital Library

இன=இன்ன இராவணவதம், முடிசூட்டப்பெற்ற விபீடணனுக்கு இராமன் நீதிபோதித்தல் முதலியன. பத்துப்பாட்டுள் பெரும்பாணாற்றுப் படையில் ''அவ்வாய் வளர்பிறை'' என்பதற்கு- 'அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறை' என்றும், நெடுநல்வாடையில் ''அவ்விதழவிழ்பதம்'' என்பதற்கு 'அழகிய இதழ்கள் விரியுஞ் செவ்வி' என்றும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரையெழுதிப் போந்தமைகொண்டு , இங்கு 'அச்செய்ய வாய்' என்பதற்கு- அழகிய சிவந்த வாய்' என்று உரை கூறப்பட்டது. இனி, அகரத்தைச் சுட்டாகக் கொண்டு, 'தோகை,' என்பதனோடு இயைத்து, அத்தோகைபால்-அந்தச் சாநகியினிடத்து என்று உரைத்தலும் ஒன்று. (3934)

15. அநுமான் இராமன் கூறிய செய்தியைச் சீதையினிடம் சொல்லத் தொடங்குதல்

வணங்கி யந்தமில் மாருதி மாமலர்
அணங்கு சேர்கடி காவுசென் றண்மினான்
உணங்கு கொம்புக் குயிர்தரு நீரெனச்
சுணங்கு தோய்முலை யாட்கிவை சொல்லுவான்.

சிரஞ்சீவியான அநுமான் (இராமனை) வணங்கி (விடை பெற்றுச் சென்று), சிறந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பெண் தெய்வமான இலக்குமி யின் அமிசமாகிய சீதாபிராட்டி (சிறை) யிருந்த காவலுள்ள அசோக வனத்தையடைந்து, வாட்டமுற்ற பூங்கொம்புக்கு (மீளத்) தழைத்தற்குக் காரணமான நீர்போலச் சுணங்கு பொருந்திய முலையை யுடையளான அப்பிராட்டிக்கு (நடந்த) இச்செயல்களைச் சொல்வானாயினன்; அநுமான் கூறியதை 17-ஆங் கவி முதல் மூன்று கவிகளிற் காண்க. (3935)

16. அநுமான் களிப்புப் பாராட்டிக்கொண்டு சீதையின் முன்னிலையிற் பாடி ஆடுதல்

பாடி னான்திரு நாமங்கள் பன்முறை
கூடி சாரியிற் குப்புற்றுக் கூத்துநின்று
ஆடி யங்கை யிரண்டு மலங்குறச்
சூடி நின்றனன் குன்றன்ன தோளினான்.

மலை போன்ற தோள்களையுடையவனான அனுமான், -(இராம பிரானுடைய) திருப்பெயர்களைப் பலமுறைசொல்லிப் பாடிக்கொண்டும், பொருந்திய வலசாரி இடசாரி முறையிலே குதித்துத் திரிந்து கொண்டும், (ஒரு நிலையில்) நின்று ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்துகொண்டும், அழகிய கைகளிரண்டையும் நடுக்கமடையக் கூப்பித் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டும், (பிராட்டியின் எதிரிலே) நின்றான். -இது செய்திசொல்லிய அநுமான் நிலையைமொழிந்தது.

Koviloor Digital Library

அலங்குற-மிகுதியாக நடுங்க: களிப்பின் மிகுதியால் உடம்பு நடுங்குதல், இயல்பு. இனி அலங்குற என்பதற்கு-ஒளிசெய்ய என்றும், மலர்போலப் பொருந்த என்றும் உரைப்பினும் அமையும். தலைமேற் கைகளிரண்டையுங் கூப்பிவைத்துத் தொழுதல், த்ர்யங்க நமஸ்காரமெனப்படும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''ஏழைசோபனம்'' (17) என்றதன் பின் உள்ளது. (3936)

17-19. அநுமான் சோபனம் பாடிக்கொண்டு செய்தி கூறியது

ஏழை சோபன மேந்திழை சோபனம்
வாழி சோபன மங்கல சோபனம்
ஆழி யான வரக்கனை ஆரியச்
சூழி யானை துகைத்தது சோபனம்.

மகளிர்க்கு உரிய குணமாகிய பேதைமையுடையாளே! சோபனம்: தரித்த ஆபரணங்களையுடையாளே! சோபனம்: வாழ்வாயாக: சோபனம்: மிக்க மங்களம்: தீக்குணங்கட்கும் தீச்செயல்கட்கும் எல்லைபெல்லையான இராக்கத னாகிய இராவணனை நன்குமதிக்கத்தக்கவனான இராமபிரானாகிய முகபடாத்தையுடைய பட்டத்துயானை (காலினால்) துகைத்து அழித்து விட்டது; சோபனம்.

சோபனம் என்பதற்கு-நினக்கு மங்களமுண்டாயிற்று என்றும், (நினக்கு) மங்கலச்செய்தி (கூறுகின்றேன் யான்) என்றும் கருத்து. மங்கலசோபனம் என்பது-ஒருபொருட்பன்மொழி. ஏழை ஏழைமையுடையாள்; பண்பாகு பெயர். ஏழைமையென்பது- மகளிர்க்கு உரிய குணம் பலவற்றுள்ஒன்றாகிய 'மடமை' என்பதன் பரியாயப் பெயராய் நின்றது: இனி, சில காலமாக எளிமையடைந்திருந்தமையைக் குறித்து 'ஏழை' இப்போது அணிகலம் பூணாதவள்: ஏந்திழை-இனி, ஆபரணங்களைப் பூணப்போகின்றவள்' என்று கொள்வாருமுளர். ஆழி ஆன கடல் போன்ற எனினுமாம். அரக்கனை ஆரியச்சூழி யானை துகைத்தது-உருவகம். வலிமை, நடை, மேன்மையான தோற்றம் என்பனபற்றி, இராமனை யானையென்றார். இங்கே ஒரு பிரதியிற் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:-

மிகை

1. *மங்கை சோபன மாமயில் சோபனம்*
 பங்க யத்துறை பாவையே சோபனம்
 மங்குல் வாளி யரக்கனை யாரியச்
 சிங்க மின்று சிதைத்தது சோபனம்.

2. *வல்லி சோபன மாதரே சோபனம்*
 சொல்லின் நல்லநற் றோகையே சோபனம்
 அல்லி னாளி யரக்கனை யாரிய
 வல்லி யங்கள் வதைத்தது சோபனம்.

Koviloor Digital Library

3. அன்னை சோபன மாயிழை சோபனம்
மின்னி னுண்ணிடை மெல்லியல் சோபனம்
அன்ன வாளி னரக்கனை யாரிய
மன்ன னின்று வதைத்தது சோபனம்

4. நாறு பூங்குழல் நாயகி சோபனம்
நாறு பூங்குழ னாரியே சோபனம்
ஆறு வாளி யரக்கனை யாரிய
ஏறு மின்று மெரித்தது சோபனம்.

5. சொன்ன சோபனந் தொகை செவிபுக
அன்ன முன்னி யனுமனை நோக்கியே
அன்ன போரி லறிந்துள தையுநீ
இன்ன மின்ன மியம்புதி யாலென்றாள். (3937)

18. தலைகி டந்தன தாரணி தாங்கிய
மலைகி டந்தன போன்மணித் தோள்நிறை
அலைகி டந்தென வாழி கிடந்தன
நிலைகி டந்தவுடல் நிலத் தேயென்றான்.

'(அந்த இராவணனுடைய) தலைகள் பூமியைத் தாங்குகிற மலைகள் (விழுந்து) கிடந்தனபோலக் (கீழேவிழுந்து) கிடந்தன; இரத்தினாபரணங் களை யணிந்த (அவனுடைய) தோள்வரிசைகள் கடலிற்பொருந்தினவாகிய அலைகள்போலக் கீழ்விழுந்து புரண்டன; (அவனுடைய) உடம்பு தரையிலே (விழுந்து) அசைவின்றிக் கிடந்தது' என்று (அநுமான் சீதைக்குச்) செய்தி கூறினான்.

பருத்த வடிவத்தோடு நிலத்திற்கிடத்தல்பற்றித் தலைக்கு மலையையும், நீண்ட வடிவத்தோடும் புண்ணீர்ப்பெருக்கோடும் வரிசைவரிசையாய்ப் புரளுதல்பற்றித் தோளுக்குக் கடலின் அலையையும் உவமைகூறினார். மலைகள் பூமியின் கீழ் நெடுந்தூர மளவும் வேரூன்றிநின்று பூமியைத் தாங்குதல்பற்றி 'பூதரம்' என்று ஒருபெயர் பெறுதலால், 'தாரணிதாங்கிய மலை' எனப்பட்டது. தாரணி-தரணீயென்பதன் விகாரம். மணி-அழகும், உறுதியுமாம். 'கிடந்தன' என்ற சொல் மூன்றனுள், முதலதும், மூன்றாவதும்-முற்று; மற்றையது பெயர். கிடந்த-கிடந்தது என்பதன் விகாரம். (3938)

19. அண்ண லாணையின் வீடண னாம்மறக்
கண்ணி லாதவன் காதல் தொடர்தலால்
பெண்ண லாது பிழைத்துள தாகுமென்று
எண்ண லாவதொர் பேரில தாலென்றான்.

Koviloor Digital Library

'பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமபிரானது கட்டளை யினாலும் விபீடணனாகிய கொடுந்தன்மை யுடையனல்லா தவனது அன்பு இடை விடாமலிருந்ததனாலும் பெண்பால் ஒழியப் பிழைத்துள்ளதென்று. நினைக்கத்தக்கபேர் ஒன்றும் (இலங்கையில்) இல்லையாயிற்று' என்றும் (அநுமான் சீதைக்குச் செய்தி) கூறினான்.

இலங்கையில் மகளிர் பிழைத்திருத்தல் உண்டேயன்றி ஆடவரில் பிழைத்துள்ள பேர் எவரும் இல்லையென்னும்படி அரக்கரனைவரும் அழிக்கப்பட்டன ரென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. அந்த அரக்கரழி வுக்குக் காரணம், இராமபிரானது சங்கல்பமும், அதற்கு ஏற்ப இலங்கையி னின்று வந்து சரணமடைந்த விபீடணன் அவ்விடத்து மருமங்களை யெல்லாம் உரிய சமயங்களில் எடுத்துச் சொல்லி அன்போடு துணை புரிந்தமையுமாதலால், அவை, முன்னிரண்டடியிற் குறிக்கப்பட்டன. மறக் கண்ணிலாதவன்-தருமாத்துமா என்றபடி. (3939)

20. அச்செய்தி கேட்டவுடனே பிராட்டியினுடம்பு பூரித்தல்

ஒருக லைத் தனி யொண்மதி நாளொடும்
வருக லைக்குள் வளர்வது மானுறப்
பொருக லைக்குலம் பூத்தது போன்றனள்
பருக லுற்ற வமுது பயந்தநாள்.

பானஞ்செய்தற்கு உரிய அமிதரும்போன்ற அவ்வசனங்களை (அநுமான் சீதைக்கு)ச் சொன்னபொழுது, -(அவள்), -ஒற்றைக்கலை யொன்றையேயுடைய ஒள்ளிய பிறைச்சந்திரன் நாள் தோறும் (ஒவ் வொன்றாத்) தோன்றுகின்ற கலையில் வளர்வதாகிய மான் பொருந்துதலால் (அங்ஙனங் களங்கமாகிய மான் தோன்றாமலிருக்கும் பொருட்டு) நெருங்கிய அக்கலைகளின் தொகுதியாவும் (ஒருங்கே) நிரம்பப்பெற்றதைப் போன்றனள்.

பருகலுற்ற அமுது பயந்த நாள்-சுபசெய்தியை குறித்த இன்சொற் களாகிய திவ்வியாமிருதத்தை அநுமான் இவ்வாறு பிராட்டிக்குத் தந்த பொழுது என்க. முன்பு விரகதாபத்தாலும் மற்றும் பலவகைச் சோகத்தாலும் நாளடைவிலே மிகவும் மெலிந்து கிடந்த பிராட்டியின் அவயவங்கள், அநுமான் கூறிய சுபவசனத்தைச் செவியுற்று உணர்ந்தவளவிலே, சடக் கென்று பூரிப்படைந்தன; அதனால், ஒற்றைக்கலையுள்ள பிறைச்சந்திரன் நாளடைவிலன்றிச் சடக்கென்று மற்றைக்கலைகள் பதினைந்தும் ஒருங்கே நிரம்பப் பெற்றாற் போன்றன வென்றார். பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் தேவாமிருதத்துடனே ஒற்றைக்கலையுடையதாய்த் தோன்றிய பிறைச் சந்திரன், பின்பு நாளடைவில் தன் கலைகள் வளர்ந்து வருதலையும், தன் வடிவத்திற் களங்கம் நன்கு விளங்குதலையுங் கண்டு 'தனக்கு இக்களங்கம்

Koviloor Digital Library

நேர்தற்கு ஏது கலைகள் ஒருங்கே வளராது நாள்தோறும் வளர்தலாகிய குறையே' என்று கருதி, அக்களங்கத்தை யொழித்தற்பொருட்டு ஒருங்கு கலைகள் வளரப்பெற்றாற் போன்றனளெனக் கற்பித்துக் கூறியவாறாம்: தற்குறிப்பேற்றவணி. போன்றன என்ற பாடத்தைக் கொண்டு- பிராட்டி யின் திருமேனியிற் பூரித்த அவயவங்கள் தனித்தனி களங்கமில்லாத பூர்ண சந்திரன்போலுமென்றலுமொன்று. கலை-சந்திரன் பங்கு. (3940)

21. அகத்து மகிழ்ச்சி தோன்றப் பிராட்டியின் கொங்கை பருத்தல்

ஆம்பல் வாயு முகமும் மலர்ந்திடத்
தேம்பு நுண்ணிடை தேயத் திரள்முலை
ஏம்ப லாசைக் கிரட்டிவந் தெய்தினாள்
பாம்பு கான்ற பனிமதிப் பான்மையாள்.

(இராகு கேதுக்கலென்ற) பாம்பினாலுட்கொள்ளப் பெற்று வெளிப்பட்ட குளிர்ந்த சந்திரன்போன்ற தன்மையையுடையவளான சீதை, ஆம்பல் மலரையொத்த வாயும் முகமும் (மகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாக) அலர்ந்திடா நிற்க, வாடுகின்ற நுண்ணிய இடை பின்னும் வருந்தும்படி திரண்ட முலை மகிழ்ச்சியோடு தோன்றிய காதலினால் இரட்டிப்பாகவந்து பொருந்தப் பெற்றாள்; -துரதிருஷ்டப்பீடை நீங்கிப் பொலிகின்ற சீதைக்கு, பாம்புகான்ற பனிமதி ஏற்ற உவமையாம். (3941)

22. பிராட்டியின் உவகைப்பூரிப்பு முதலியவற்றின் வருணனை

புந்தி யோங்கு முவகைப் பொருமலோ
உந்தி யோங்கு மொளிவளைத் தோள்கொலோ
சிந்தி யோடு கலையுடைத் தேர்கொலோ
முந்தி யோங்கின யாவை? முலைகொலோ.

(அந்தப்பிராட்டியின்) மனத்திலோங்குகின்ற உவகை யினாலுண்டான பூரிப்போ, (உடற்பூரித்தலால்) தள்ளப்பட்டு அகல்கின்ற ஒளிபொருந்திய வளையலையணிந்த தோள்களோ, அவிழ்ந்து அப்பாற்போய்விடுகின்ற ஆடையணிந்த அல்குலோ, தனங்களோ முற்பட்டு ஓங்கினவை யாவையோ?

தேர்=தேர்த்தட்டு: அல்குலை உவமையினாலேயே கூறினார். உவகை மிகுதியில் அரையிலாடை நில்லாதென்க. (3942)

23. பிராட்டியினிடம் தோன்றிய மகிழ்ச்சியின் நிலை

குனித்த கோலப் புருவங்கள் கொம்மைவேர்
பனித்த கொங்கை மழலைப் பணிமொழி
நுனித்த தொன்று நுவல்வதொன் றாயினள்
கனித்த வின்களி கள்ளினிற் காட்டுமோ.

Koviloor Digital Library

அழகியபுருவங்கள் வளையப்பெற்றன: கொங்கைகள் பருமையோடு வெயர்வை யரும்பப்பெற்றன; கொச்சையாகச் சொல்லப்படுகின்ற சொற்களையுடைய அச்சீதை, கூர்ந்து ஆலோசித்தது ஒன்றும், சொல்லுவது மற்றொன்றுமாகப் பெற்றாள்; முதிர்ந்த இனியமகிழ்ச்சி கள்ளைப்போன்று தோன்றுமோ?

புருவங்குனித்தல் முதலியன கள்ளுண்டார்க்கும் நிகழ்வனவாதலால், பிராட்டியினிடத்து அவை நிகழ்ந்ததுகண்டு 'களி கள்ளினிற்காட்டுமோ' என்றார். (3943)

24. பிராட்டி களிப்பு மிகுதியால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது வாளாவிருத்தல்

அனைய ளாகி யனுமனை நோக்கினாள்
இனைய தின்ன தியம்புவ தென்பதோர்
நினைவி லாது நெடிதிருந் தாள்நெடு
மனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினாள்.

பெருமையையுடைய இல்லற வாழ்க்கையினது குற்றத்தைப் போக்கிய மனநிலையை யுடையவளான சீதை,-அத்தன்மையளாய் (உள்ளமும் உடலும் பூரித்தவளாய்) அனுமனைப் பார்த்து, இத்தன்மையான இன்ன வார்த்தையைச் சொல்வதென்ற ஓர் எண்ணம் தோன்றாமலே நெடும் பொழுது சும்மா இருந்தாள்.

'நெடுமனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினாள்' என்பதன் கருத்து:- 'இல்லறம் துறவறம் என்ற இருவகையறத்துள் இல்லறம் சிறந்ததோ? துறவறம் சிறந்ததோ?' என்று ஆராயுமிடத்து, இல்லற வாழ்வில் வாழ்க்கைத் துணைவியரான மகளிர் சிறுபான்மை கற்பழிவு நாணமின்மை அடங்காமை முதலிய குணக்கேடு உடையராதல் காணப்படுதலால், அத்தன்மை இல்லற வாழ்க்கைக்கே ஒரு களங்க மாய், 'மனைவி மாண்புடையளாயின் இல்லறம் சிறந்தது; இல்லையாயின், துறவறமேசிறந்தது' என்று விகற்பித்துச் சொல்லும்படி ஆகிறதன்றோ? அப்படிப்பட்ட அபவாதம் முற்றும் ஒழியும்படி, பிராட்டி, தான் பிறன்வசப்பட்டுப் பத்துமாச காலம் அவனது நகரத்திற் பலவகைத் துன்பங்கட்கும் இடமாகச் சிறையிருப்பிலிருக் கையிலும் கற்புநிலையைக் கைவிடாமையாகிய மனநிறையையுடையளா யினளென்பதாம். மனை-வீடு: இல்வாழ்க்கைக்கு ஆகுபெயர். ஒரு பெண்ணினுடைய நடத்தை தனது நன்மைதீமைகளால் தான்பிறந்த குடும்பத்துக்கும் புகுந்த குடும்பத்துக்கும் புகழையும் பழியையும் முறையே உண்டாக்கக் கூடுமே: அங்ஙனம் தான் வளர்ந்த குடியாகிய சனககுலத் துக்கும், புகுந்த குடியாகிய ரகுகுலத்துக்கும், சிறிதும் களங்கமுண்டாகாதபடி மனத்தைக் கற்புநெறியில் நிறுத்திய பிராட்டி யென்றுங் கருத்துக் கொள்ளலாம்; மனை-குடி, குலம். (3944)

Koviloor Digital Library

25. அநுமான் பிராட்டியைநோக்கி 'ஒன்றும் சொல்லாததேன்?' என்றல்

யாதி தற்கொன் றியம்புவ னென்பது
மீது யர்ந்த வுவகையின் விம்மலோ
தூது பொய்க்குமென் றோவெனச் சொல்லினான்
நீதி வித்தக னங்கை நிகழ்த்தினாள்.

நியாயமுணர்ந்து அவ்வழியில் நடப்பவனான அநுமான், -(சீதையை நோக்கி, 'யான் செய்திகூறியதற்கு நீ மறுமாற்ற மொன்றுங் கூறாமல் மௌன மாயிருத்தல்), வரம்புகடந்து மேலிட்ட களிப்பின் பூரிப்பினால் 'இம்மொழிக்கு ஏற்ப என்ன மறுமொழி கூறுவேன்?' என்று ஒன்றும் தோன்றாதிருந்தபடியோ? (அன்றி), இத்தூதன் வார்த்தை பொய்யாய் இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணி, இம்மொழிக்கு என்ன மறுமொழி கூறு வேன்?' என்று உபேக்ஷித்து விட்டபடியோ? என்று (விகற்பமாகச்) சொல்லி வினாவினான்; மகளிரிற் சிறந்தவளான பிராட்டி (அதற்கு ஏற்ற மறுமொழி) கூறுபவளானாள்; அதனை, அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க.

தான்வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவான், ஓலை கொடுத்து நிற்பான் என மூன்றுதிறத்தராய்த் தலை இடை கடை என்று வகுக்கப்படுகிற தூதர்களுள் தான்வகுத்துக் கூறுதலாகிய உத்தமவிலக்கணம் அமைந்தவன் மந்திரிக்குச் சமானமானவனாதலின் அத்தன்மைச் சிறப்பையுடைய தூதன் ஆஞ்சநேய னென்பார், 'நீதிவித்தகன்' என்றார். (3945)

26-29. பிராட்டியின் மறுமொழி

மேக்கு நீங்கிய வெள்ள வுவகையால்
ஏக்க முற்றொன் றியம்புவ தியாதென
நோக்கி நோக்கி யரிதென நொந்துளேன்
பாக்கி யம்பெரும் பித்தும் பயக்குமோ.

(தனக்கு) மேலானது (ஒன்று) இல்லாததான களிப்புப் பெருக்கினால் (யான்) திகைப்படைந்து, '(இச்சுபவசனத்திற்கு ஏற்ப) என்ன மறுமொழி கூறுவது?' என்று ஆராய்ந்துகொண்டு, '(இதற்கு ஏற்றபடி என்னாற் சொல்லக்கூடிய வார்த்தை ஒன்றும்) இல்லை' என்று எண்ணி, (அதனால்) சிந்தைகொள்ளேன்; (ஒருவர்க்குப்) பாக்கியம் (நேர்தல்) இப்படிப்பட்ட பெரியபித்தத்தையும் தரவல்லதோ?

மேக்குநீங்கிய வெள்ளவுவகையால் ஏக்கமுற்று-அளவிலா ஆநந்தத்தாற் பரவசப்பட்டு, வெள்ளவுவகை-உவகைவெள்ளம். பயக்குமோ என்ற ஓகாரம்-வினாவகையால், வியப்பை விளக்கும்; பித்தத்தைப் போக்கக்

Koviloor Digital Library

கூடியதாகிய பாக்கியம் பெரும்பித்தத்தைத் தருவதாமோ வென்று வியந்த படியாம். பாக்கியம்-நல்வினைப்பயனால் நன்மைநேர்தல். (3946)

27. முன்னை நீக்குவென் மொய்சிறை யென்றநீ
பின்னை நீக்கி யுவகையும் பேசினை
என்ன பேற்றினை யீகுவ தென்பதை
உன்னி நோக்கி உரைமறந் தோவினேன்.

முன்பு (முதன்முறை தூதனாய்க் கடல்தாவிவந்தபோது) 'வலிய (உனது) சிறையிருப்பை (நான்) நீக்குவேன்' என்று (எனக்கு) அபயங்கூறிய நீ, பின்னை (அவ்வாறே சொன்னசொல் தவறாமல் என் சிறையிருப்பை) நீக்கி (சிறையிருப்புக்குக் காரணமான இராவணனைத் தொலைத்தற்கு உதவி) அச் சந்தோஷ சமாசாரத்தை (எனக்கு வந்து) கூறுதலுஞ்செய்தாய்; '(இப்படி மகோபகாரஞ்செய்த உனக்கு,) என்ன பாக்கியத்தைக் (கைம்மாறாகக்) கொடுப்பது ? (நீசெய்த உதவிக்கு ஏற்ப ஈயத்தகுதியுடையது யாதொன்றும் இல்லையே)' என்கிற இவ்வொன்றையே எண்ணிச் சிந்தித்து, (அச்சிந்தை யின் மிகுதியால்) பேசமறந்து ஒன்றுஞ் சொல்லாது விட்டேன்.

உம்-இறந்தது தழுவிய எச்சம். ஈகுவது-தொழிற்பெயர், வினைமுற்றுத் தன்மைப்பட்டது; இதனை, வடநூலார் 'பாவே பரயோகம்' என்பர். நோக்குதல்-மனத்தினால் ஆராய்தல். (3947)

28. உலக மூன்று முதவற் கொருதனி
விலையி லாமையு முன்னினென் மேலவை
நிலையி லாமை நினைந்தனென் நின்னையென்
தலையி னாற்றொழ வேதகுந் தன்மையோய்.

தன்மையையுடையவனே! (நீசெய்த பேருதவிக்குக் கைம்மாறாக) மூன்று உலகங்களையும் (உனக்குக்) கொடுக்கலாமென்று ஆலோசிக்கு மிடத்து (அவை நீ செய்த பேருதவிக்கு) ஒரு சிறிதும் ஈடாகாமையையும் அறிந்தேன்; மற்றும் அவ்வுலகங்கள் என்றும் நிலைநிற்பனவன்றி அழியுந் தன்மையன வாதலையும் கருதினேன்; (இங்ஙனம் கைம்மாறு யாதும் இன்றாகவே), உன்னை (நான்) தலையினால் வணங்குதலே தகுதியாம்.

விலையிலாமையும் என்ற உம்மை-எதிரதுதழுவிய எச்சப் பொருளோடு இழிவுசிறப்புப் பொருளுமுடையது. 'அவைநிலையிலாமை நினைந்த னென்' என்பதன் கருத்து- அவ்வுலகங்கள் பெருவிலையனவாயினும் நிலை யில்லாதனவாத லால், நீ செய்த நிலையான உதவிக்கு ஈடாகா என்பதாம்: ''காலத்தினாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும், ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது'' ''பயன்தூக்கார்செய்தவுதவி நயன்தூக்கின், நன்மைகடலிற் பெரிது'' என்ற திருக்குறள்கள் இங்குக் காணத்தக்கன. 'தொழவேதகும்' என்ற ஏகாரம்- பிரிநிலையோடு உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. ஆண்டாள் ''தலையல்லாற்

Koviloor Digital Library

கைம்மாறிலேனே'' என்று அருளிச்செய்ததை இங்கே அறிக. அதற்குப் பூர்வாசாரியர்கள் 'நீ பண்ணின உபகாரத்துக்கு இத்தலையாற் செய்வது ஒன்று உண்டோ என்று என்தலையை உனக்கு ஆக்கிக் காலமெல்லாம் உன்காலிலே வணங்கி வர்த்திக்குமத்தனையென்கிறாள்' என்று வியாக்கியா நமும், ''ஸர்வஸ்ய காத்ரஸ்யஸிர: ப்ரதாநம்'' என்கிறபடியே அவயவவிசிஷ் டனான என்னை உனக்குச் சேஷமாக்கிக் காலமெல்லாம் அடிமை செய்கை யொழிய வேறு உபகாரமில்லை யென்றாள்' என்று அரும்பதமும் இட்ட ருளியவாறும் காண்க. தன்மை-ஆடவர்க்கு உரிய குணமாகிய அறிவு நிறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி என்பனவும், மற்றும்பல உத்தம குணங்களுமாம். (3948)

29. ஆத லானொன் றுதவுத லாற்றலேன்
யாது செய்வதென் றெண்ணி யிருந்தனென்
வேத நன்மணி வேகடஞ் செய்தன்ன
தூத என்னினிச் செய்திறஞ் சொல்லென்றாள்.

இங்ஙனம் ஆகுதலால் யாதொன்றையும் (உனக்குக் கைம்மாறாகக்) கொடுக்க இயலாதவளான நான் என்ன செய்யக் கடவதென்று சிந்தித்துச் சும்மா இருந்தேன்; (அன்றி, வேறன்று): துளையிட்டு உபயோகித்தற்குஉரிய நல்ல இரத்தினத்தை, சாணை பிடித்து அழுக்ககற்றி ஒப்பனை செய்தாற் போன்ற தூதனே! இனி (யான் உன்பக்கல்) செய்யத்தகும் செயல்யாது? (நீயே) சொல்வாய்? என்றாள், (பிராட்டி).

'மீதுயர்ந்த வுவகையின் விம்மலோ தூதுபொய்க்கு மென்றோ' என்று அநுமான் ஐயப்பட்டு வினாவியதற்கு, பிராட்டி 'பின்னதன்று முன்னதே' என ஐயமகற்றி விடையளித்தவாறாம்; வேதம்-வடசொல்; தொளையிடுகை யென்று பொருள். மாசுமறுவற்ற இரத்தினம்போலச் சிறந்தவனாய் அனை வரும் தலைமேற் கொண்டு கொண்டாடத்தக்க உத்தமதூதன் அநுமானென்க. (3949)

30. அநுமான் 'இன்னதுசெய்யவேண்டுவது' என்றல்

எனக்க ளிக்கும் வரமெம் பிராட்டி நின்
மனக்க ளிக்குமற் றுன்னையம் மானவன்
தனக்க ளிக்கும் பணியினுந் தக்கதோ
புனக்க ளிக்குல மாமயில் போன்றுளாய்.

எமது தலைவியே! வனத்திலே களிப்போடுதிரிகிற சிறந்த சாதி மயிற்பேடையை ஒத்துக் களித்துள்ளவளே! எனக்கு நீ கொடுத்தருளும் வரம் (நீ) அடைந்திருக்கிற மனக்களிப்புக்கு ஏற்ப உன்னை (உடன் கொண்டுபோய்) அந்த மநுகுலதிலகனான ஸ்ரீராமபிரானுக்குச் சமர்ப்பிக் கின்ற அடிமைத் தொழிலும் தகுதியானது வேறொன்றுஉண்டோ? (இல்லை யென்றபடி); 'எனவுரைத்து' என வருங்கவியோடு தொடரும்.

Koviloor Digital Library

'நீ இப்பொழுது அடைந்த மனக்களிப்புக்கு ஏற்ப, இனி உடனே நான் உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோய் இராமனது சன்னிதியிற் சேர்க்கும்படி எனக்கு அநுமதியளித்தலே நீ தந்தருளவேண்டும் வரம்' என்றான், அநுமான். மாநவன்-(வைகசுவத) மநுவினது குலத்திற் பிறந்தவன்: வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். (3950)

31. மற்றும் அநுமான் சீதையை நோக்கி 'கொடிய அரக்கியரை யான் வதைக்குமாறு அனுமதிதருக' என்றல்

எனவு ரைத்துத் திரிசடை யாளெம்மோய்
மனவி னிற் சுடர் மாமுக மாட்சியாள்
தனையொ ழித்திவ் வரக்கியர் தங்களை
வினையி னிற்சுட வேண்டுவென் யானென்றான்.

என்று சொல்லி, (மற்றும் அநுமான் பிராட்டியை நோக்கி), 'எமது தாயே! இரத்தினம்போலக் களங்கமற்று விளங்குகிற அழகிய முகத்தின் மலர்ந்த தோற்ற முடையவளான திரிசடையென்னும் இராக்கதமாதைத் தவிர்த்து, (மற்ற) இந்த இராட்சசிகளை யான் கொடியவகையால் எரித்தழிக்க விரும்புகிறேன்' என, (மற்றொருவரம்) வேண்டினான்.

அரக்கியரனைவரும் இராவணனது கட்டளைப்படி சீதையை இணக்கும் பொருட்டுப் பலவாறு வெருட்டிவருத்த அப்பொழுதெல்லாம் திரிசடை அச்சீதைக்கு உற்றதுணையாய்நின்று இன்சொற்களால் தேறுதல் கூறிவந்த மையை அநுமான் தூதுசென்ற போதுதான் கட்புலனாகக் கண்டனனாதலால், அவளைவிட்டுக் காவற்றொழில் பூண்ட மற்றை யரக்கியர்களையெல்லாம் யான் இப்பொழுது பலவாறு உபத்திரவித்து வதைக்க விரும்புவே னென்றான். மனவு-இரத்தினப் பொதுப்பெயர்.

எம்மோய் என்றதைத் திரிசடைக்கு அடைமொழியாக்கி, எமது தாய் போன்றவளான திரிசடையை யென்றலும் ஒன்று; அவ்வுரைக்கு, பிராட்டி பக்கல் அன்புடையவளாயிருந்தமைபற்றித் திரிசடை அநுமானால் எமது தாய் போன்றவளென்று பாராட்டப்பட்டனளென்க. (3951)

32. இதுவும் அது

உரைய லாவுரை யுன்னை யுரைத்துராய்
விரைய வோடி விழுங்குவ மென்றுளார்
வரைசெய் மேனியை வள்ளுகி ராற்பிளந்து
இரைசெய் வேன்மற லிக்கினி யென்னுமால்.

சொல்லத்தகுதியல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி, விரைய ஓடி மேல் விழுந்து உன்னை விழுங்குவோ மென்று உறுக்கிப் பேசியுள்ளவர்களாகிய

Koviloor Digital Library

அரக்கியர்களுடைய மலைபோன்ற (மிகப்பெரிய) உடம்பை இப்பொழுது கூரிய (என் கைந்) நகங்களாற் பிளந்திட்டு யமனுக்கு உணவாக்குவேன் என்று சொல்வான் (அநுமான்).

கீழ்த் தொகுத்துக் கூறியதை இங்ஙனம் வகுத்துக் கூறியவாறாம். இவ்வரக்கியர்களைத் தான் வதைப்பதற்குக் காரணம், இங்கு விவரிக்கப் பட்டது. கொல்வேனென்ற பொருளை 'மறலிக்கிரை செய்வேன்' என வேறு வாய்பாட்டாற் கூறினது, பிறிதினவிற்சியணி. உராய்-உராய்ந்து; பகுதியே வினையெச்சப்பொருள்பட்டது: ''வரிப்புனைபந்து'', என்பதில் 'வரி' என்பது வரிந்து என்று பொருள்படுதல் காண்க. (3952)

33. அனுமான் சொற்கேட்ட அரக்கியர் சீதையைச் சரணமடைதல்

குடல்கு றைத்துக் குருதி குடித்திவர்
உடல்மு ருக்கியிட் டுண்குவெ னென்றலும்
அடல ரக்கியர் அன்னைநின் பாதமே
விடல மெய்ச்சரண் என்று விளம்பலும்.

'இவ்வரக்கியர்களுடைய குடல்களைப் பறித்தெடுத்து இரத்தத்தைக் குடித்து உடம்பைச் சின்னபின்னமாகச் சிதைத்து உண்பேன்' என்று (அநுமான் கோபத்தோடு) சொன்னவுடனே, (அதுகேட்ட) கொடுமையை யுடைய ராக்ஷசிகள், 'தாயே! உன்னுடைய திருவடியே (எங்கட்கு) உண்மை யான ரக்ஷகம்: (அதனை நாங்கள்) விடமாட்டோம்' என்று சொல்லிச் சீதையைச் சரணமடைந்த வளவிலே, ''அன்னை அஞ்சின்மின் எனா மாருதி முகம் நோக்கி (34) நோய்செயல் என்றனள் (36)'' என அடுத்த கவிகளோடு தொடரும்.

'குருதிகுடித்து உடல்உண்குவென்' என்றது, கோபாவேசத்தாலாகிய வார்த்தை. முருக்கி-முருங்கியென்பதன் பிறவினை; முருங்குதல்-அழிதல். முன்னிரண்டடி-முன்இரண்டுசெய்யுள்களின் அநுவாதம்: தொடர்ச்சி தோன்றக் கூறியது. (3953)

34-36. சீதை அநுமானுக்குக் கூறுஞ் சமாதான வார்த்தை

அன்னை யஞ்சன்மி னஞ்சன்மின் நீரெனா
மன்னு மாருதி மாமுக நோக்கிவேறு
என்ன தீமை யிவரிழைத்தார்? அவன்
சொன்ன சொல்லின தல்லது தூய்மையோய்.

(லோக) மாதாவான சீதாபிராட்டி, 'நீங்கள் பயப்படா திருங்கள், பயப் படாதிருங்கள்' என்றுசொல்லி (அவ்வரக்கியர்க்கு அபயமளித்து), நிலை

Koviloor Digital Library

பெற்ற அநுமானுடைய சிறந்தமுகத்தைப் பார்த்து, -பரிசுத்த குணமுடையவனே! இந்த அரக்கியர்கள் (தங்கள் தலைவனான) அவ்விராவணன் (தங்கட்குக்)கட்டளையிட்ட படியே கடுஞ்சொற்களை (என்னைநோக்கி) ச் சொன்னதே யல்லாமல், (தாமாக எனக்கு) வேறு என்ன தீங்குசெய்தார்கள்? (ஒன்றுமில்லையேயென்றபடி); -இக்கவியில் 'எனா' என்றதும் 'நோக்கி' என்றதும்-மேல் 36-ம் கவியில் வருகிற ''என்றனள்'' என்ற முற்றைக் கொள்ளும்.

தலைவன் கட்டளைப்படியே அடிமைகள் தொழில்செய்தல் முறையே யாதலால், ராக்ஷசராசனான இராவணனது கட்டளைப்படியே இந்த ராக்ஷசிகள் என்னை உறுக்கிக் கடுஞ்சொற்கள் கூறினது குற்றமாகாது என்றனள் பிராட்டி யென்க. இவர்கள் தாமாக ஏதேனும் தீங்குசெய்திருந்தால் மாத்திரமே குற்றமாகலா மென்பாள், 'என்னதீமை யிவரிழைத்தார்' என்றாள்; இதில், தம்தலைவன் கட்டளைப்படி செய்யாவிடின் இவர்குற்றம் செய்தவராவரேயன்றித் தலைவன் சொற்படி நடந்தபோது குற்றமற்றவரே யாவரென்ற பொருளுந் தோன்றும். இங்கு வினா-இன்மைகுறித்து நின்றது.

மக்கள் அறிந்தேனும் அறியாமலேனும் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல் தாயின் இயல்பு ஆகலின், அங்ஙனம் உலகினன்னையான பிராட்டி அரக்கியர்பிழையைப் பொறுத்தருளினளென்பதுபட, 'அன்னை அஞ்சன்மின் அஞ்சன்மின் நீர் எனா' என்றார். பிராட்டி தன்னுயிரை விடுவதாகக் கருதுகையில் திரிசடை தன்கனாநிகழ்ச்சி யைக் கூறித் தேற்ற, அதுகேட்ட காவலாளியரான அரக்கியர் அஞ்சிப் பிராட்டியைச் சரணம்புக, 'உங்கட்குச் சரணமாவேன்' என்று பிராட்டி அபயமளித்தாளென ஸ்ரீவான் மீகத்திற் சுந்தரகாண்டத்து வந்துள்ளது. தூய்மை-மனமொழி மெய்களின் பரிசுத்தி; கருத்துச் சொற்செயல்களில் தீமையின்மை. (3954)

35. யானி ழைத்த வினையினி னிவ்விடர்
தான டுத்தது தாயினு மன்பினோய்
கூனி யிற்கொடி யாரல ரேயிவர்
போன வப்பொருள் போற்றலை புந்தியோய்.

பெற்ற தாய் (மக்களிடத்திற்) கொள்ளும் அன்பினும் மிக்க அன்பை என்பக்கலுடையவனே! யான் செய்த தீவினைப் பயனால் இந்தத் துன்பம் (எனக்கு) நேர்ந்தது; இதற்காக இவர்களைச் சினத்தல் முறைமையன்று); இவ்வரக்கியர்கள் (எமது துன்பங்கட்கெல்லாம்! காரணமான அந்தக்) கூனி போலக் கொடுமையுடையவர்கள் அல்லரே! தேர்ந்த அறிவுடையவனே! ஒழிந்துபோன அச்செயலை நீ பாராட்டவேண்டா' (மறந்துவிடுக).

வினைப்பயன் தவறா தாதலின், யான்செய்த தீவினையால் எனக்கு இத்தகைய இடர் நேர்ந்தது; இதன்பொருட்டுப் பிறர்மேற் கோபிக்கக் காரணமில்லை யென்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. நீ இத்தன்மையை

Koviloor Digital Library

அறியாயல்லை; ஆயினும் என்னிடத்து மிக்க அன்பினால் இவ்வாறு சீற்றங் கொள்கின்றனை யாமித்தனை யென்பது பட, 'தாயினுமன்பினோய்' என்றும், 'புந்தியோய்' என்றும் விளித்தாள். ''நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று'' என்றபடி இவர்களின் கடுஞ்சொல்லையும் கொடுஞ்செயலையும் பொருள் செய்யாது விடுதலே தகுதி யென்பது, ''போனஅப்பொருள் போற்றலை'' என்பதன் கருத்து. பெருந்தீங்குகட்கெல்லாம் நாற்றங்காலாய் நின்ற கொடிய கூனியினிடத்தும் சிறிதும் சீற்றங்கொள்ளாத இராமபிரானது பெருந்தகைமையை நீ அறிவாயன்றே; அங்ஙனம் இருக்க, எளிய இவர்கள் திறத்திற் சீற்றங்கொள்ளலாமோ வென்பாள், 'கூனியிற் கொடியாரலரே யிவர்' என்றாள். மூன்றாமடிக்கு இவர்கள் (நீ சொல்லுகிறபடி கொடியவர் களென்றே கொண்டாலும்) கூனியைக் காட்டிலும் கொடியவர்களல்லரே என்று பொருள் கொள்ளினுமாம்; மிகக்கொடிய அக்கூனியின் விஷயத்தில் இராமன் ஏதேனும் தண்டனை செய்யக் கண்டதுண்டோ வென்பது, இதன் உட்கோள். தான் இராமனை மாயமானின் பின்னே வலியச் செலுத்தியதும், பின்பு அவன் பின்னே இலக்குமணனையும் வலியத் துரத்தியதுமாகிய தீயவினையின் பயனாக இராவணன், தன்னைக் கவர்ந்து சிறைவைத்த லாகிய தீங்கு நேர்ந்தமைபற்றி, 'யானிழைத்த வினையினினிவ்விடர் தானடுத்தது' என்றன ளென்னலாம். 'பகவதபசாரத்தினும் பாகவதாபசாரம் கொடியது; அது உடனே தவறாது பெருந்தீங்கு விளைக்கும்' என்கிற தத்துவப் பொருளுக்குத் திருஷ்டாந்தமாக, சீதை இலக்குமணனைக் கடிந்து வெருட்டியவுடனே அவட்குச் சிறையிருப்பதாகிய கொடிய தண்டனை நேர்ந்ததென்பர், உணர்ந்தோர். தாயினுமன்பினோய் எனபது, கருத்துடை யடைகொளி. என் மீது வைத்துள்ள அன்புபோலவே, இந்த அரக்கிய ரிடத்தும் நீ அன்பு வைக்க வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (3955)

36. எனக்கு நீயரு ளிவ்வரந் தீவினை
தனக்கு வாழ்விட மாய சழக்கியர்
மனக்கு நோய்செய லென்றனள் மாமதி
தனக்கு மாமறுத் தந்த முகத்தினாள்.

கொடிய பாவச்செயல்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள அறிவில்லாதவர் களான இவ்வரக்கியர்களுடைய மனத்துக்குத் துன்பஞ்செய்யாதே: நீ எனக்கு இந்தவரத்தைத் தந்தருள்வாயாகஎன்று (அநுமானை நோக்கிக்) கூறினள்: (யாவளெனில், பெரிய பூர்ண சந்திரமண்டலத்துக்குப் பெரிய களங்கத்தை யுண்டாக்கிய திருமுகமண்டலத்தின் அழகுடையவளான சானகிப்பிராட்டி.

அரக்கியர்களை நான் கொல்லும்படி அனுமதிசெய்தலாகிய வரத்தை எனக்கு நீ தந்தருளவேண்டுமென்று அநுமான் சீதையை வேண்ட, தயாநிதி யாகிய அப்பிராட்டி, அதற்கு இணங்காமல், அவ்வரக்கியரைச் சிறிதும் வருத்தாதிருத்தலாகிய வரத்தை எனக்கு நீ தந்தருளவேண்டுமென்று மாறாக அநுமானை வேண்டி அவ்வநுமான் வேண்டுகோளை மறுத்தனளென்ப

Koviloor Digital Library

தாம். நீ சொல்லுகிறபடி இவ்வரக்கியர்கள் கொடியவர்களென்றே கொண்டாலும், பாபஜந்மமாகிய ராக்ஷச சன்மத்துக்குத் தீவினை செய்தல் இயல்பேயாதலால், அதனைப்பொறுத்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்பட, 'தீவினை தனக்கு வாழ்விடமாய சழக்கியர் மனக்கு நோய்செயல்' என்றனள். ''பாபாநாம்வாஸூ பாநாம்வா- வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம! கார்யம் கருணமார்யேண நகஸ்சிந்நாபராத்யதி'' என்பர் ஸ்ரீவான்மீகி. சந்திரனுக்கு இயல்பாகவுள்ள களங்கத்தை, சீதையின் முகத்துக்கு அது தான் ஒப்பாக மாட்டாமையால் அடைந்த அவமானத்தின் குறியாகக் கற்பித்து 'மாமதி தனக்கு மாமறுத் தந்த முகத்தினாள்' என்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்திர மண்டலத்தைக் காட்டிலும் அழகியதாய்க் காண்பவர் கண் கவர்ந்து அவர்கள் மனத்தை மகிழ்வித்து விளங்கும் முக மென்க. இராவணவதத்தையும் இராமவிஜயத்தையும் அநுமான் சொல்லக் கேட்டதனாலாகிய ஆநந்தத்தாற் பிராட்டியின் திருமுகத்தில் தோன்றிய புதுமலர்ச்சி, இதில் விளங்கும். (3956)

37. அஃதற்கு அநுமான் இசைதலும், இராமன் வீடணனை நோக்கிச் 'சீதையைக் கொணர்க' என்றல்

என்ற போதி னிறைஞ்சின னெம்பிரான்
தன்று ணைப்பெருந் தேவி தயாவெனா
நின்ற காலை நெடியவன் 'வீடண!'
சென்று தாநம தேவியைச் சீரொடும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

என்று (பிராட்டி) கூறியபொழுது, (அநுமான்), 'எமது தலைவனான இராமபிரானது இல்வாழ்க்கைத் துணைவியான சிறந்த மனையாளாகிய உனது திருவருளின்படியே (யாவது)' என்று சொல்லி வணங்கி நின்ற வளவிலே, (நற்குணங்களால் அனைவரினும்) பெரியவனான ஸ்ரீராமன், இராட்சச ராசனை நோக்கி, 'வீடண! (நீ) போய் என்னுடைய மனையாளை அலங்காரத்தோடு அழைத்துக் கொண்டுவா' -'என்னுங்காலை' என வருங் கவியோடு தொடரும்.

பெருந்தேவி-கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை யாலாகும் மிக்க மேம்பாட்டைக் கொண்டதேவி என்ற பொருளைக் குறிக்கும். 'எம்பிரான் தன் துணைப்பெருந்தேவி தயாவெனா' என்றதில் இங்ஙனம் தன்பக்கல் தீமைகளைச் செய்தவர்களிடத்திலும் மாறாத திருவருளையுடைமை ''என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தார்'' என்னும் இயல்பினனான பெருமாளினது பெருந்தன்மைக்கு ஏற்ற பெருந்தேவிக்குத் தகுதியே என்பது தோன்றும். இனி, இரண்டாமடிக்கு- இப்பிராட்டி தயை

Koviloor Digital Library

வடிவமானவள் என்று எண்ணி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தயா- வடசொல்: சீரொடும்-வைபவத்துடன். (3957)

38. விபீடணன் சென்று பிராட்டியை வணங்குதல்

என்னுங் காலை யிருளும் வெயிலுங்கார்
மின்னுங் காலை யியற்கைய வீடணன்
உன்னுங் காலைக் கொணர்தியென் றோதுமப்
பொன்னின் கால்தளிர் சூடினன் போந்துளான்.

என்று (இராமபிரான்) கட்டளையிட்ட அளவிலே, -இருளையும் வெயிலையும் மேகத்தினிடத்தே, தோன்றும் மின்னலையும் வெளிச் சொரிகிற அழகிய இயல்பையுடையவனான விபீடணன், (அங்கு நின்று பிராட்டியிருக்கும் அசோகவனிகைக்கு) வந்து,- நினைக்குமளவிலே (வெகு விரைவிலே) அழைத்துக் கொண்டுவா என்று (இராமபிரானாற்) சொல்லப் பட்ட அந்த இலக்குமியினமிசமான சீதாபிராட்டியினது திருவடிகளாகிய தளிர்களைத்(த் தனது) முடியிற் சூடினான்.

இராமன் கட்டளையிட்டவுடனே விபீடணன், பிராட்டியிருக்கு மிடத்து வந்து அன்னவளின் தளிர்போல் மெல்லிய சிவந்த திருவடி தனது முடியிற் படும்படி அவள் பாதத்திற் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தண்டனிட்டனனென்ப தாம். விபீடணன் தனதுமேனியின் கரு நிறத்தால் இருளையும், தான் இப்பொழுது தரித்த திவ்விய கிரீடத்தின் ஒளியால் சூரியகாந்தியையும், தனது கரிய உடம்பிலணிந்துள்ள ஆடையாபரணங்களின் விளக்கத்தால் காளமேகத்தில் தோன்றும் மின்னலையும் வெளித்தோன்றுவித்தல்பற்றி, அவனுக்கு, 'இருளும் வெயிலுங் கார்மின்னுங் கால் ஐஇயற்கைய' என்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. கால்-வினைத்தொகை; காலுதல்- சொரிதல். ஐ-அழகிய என்ற பொருளைத் தந்த உரிச்சொல், இனி, காலை யென ஒரு சொல்லாகவே கொண்டு, இருளோடும் வெயிலோடும் கூடி மேகம் மின்னுமாயின் அவ்வியற்கை போன்ற தன்மையை உடைய விபீடணனென்று பதவுரைகூறி இக்கருத்தை அமைப்பினுமாம். 'கால்தளிர் சூடினன்' உருவகம். (3958)

39. விபீடணன் பிராட்டியைநோக்கி 'அலங்கரித்துக் கொண்டு இராமன்பக்கல் எழுந்தருள்க' எனல்

வேண்டிற்று முடிந்த தன்றே வேதியர் வேத னின்னைக்
காண்டற்கு விரும்பு கின்றான் உம்பருங் காண வந்தார்
பூண்டகக் கோலம் வல்லை புனைந்தனை வருத்தம் போக்கி
ஈண்டுக்கொண் டணைதி யென்றா னெழுந்தரு ளிறைவி யென்றான்.

Koviloor Digital Library

'(எல்லாப்பொருள்களுக்குந்) தலைவியே! விரும்பப் பட்டதாகிய சத்துருசயம் நிறைவேறிவிட்டது: வேதமுணர்ந்தவர்களான முனிவர்களால் தியானித்து உணரப்படுவனாகிய ஸ்ரீராமன், உன்னைப் பார்க்க விரும்பு கிறான்; தேவர்களும் (உன்னைத்) தரிசிக்க வந்துள்ளார்; 'இவ்விடத்தில் (என்னிடத்தில்) அழைத்துக் கொண்டு வா' என்று (இராமன் எனக்குக்) கட்டளை கூறியுள்ளான்; (ஆதலால் நீ), மனத்துயரத்தை விட்டு, விரைவாக ஆபரணங்களால் தகுதியாக அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு வந்தருள்வாய்' என்று (விபீடணாழ்வான் பிராட்டியைநோக்கிக்) கூறினான். (3959)

40. 'அலங்காரமின்றி யான் வருதல் தகுதி' என்று பிராட்டி கூறுதல்

யானிவ ணிருந்த தன்மை இமையவர் குழுவு மெங்கள்
கோனுமம் முனிவர் தங்கள் கூட்டமுங் குலுத்துக் கேற்ற
வானுயர் கற்பின் மாத ரீட்டமுங் காண்டல் மாட்சி
மேனினை கோலங் கோடல் விழுமிய தன்று வீர.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒரு தொடர்.

வீரனே! நான் இவ்விடத்திலிருந்த விதத்தைத் தேவர்களுடைய கூட்டமும், நமக்கெல்லாந்தலைவனான இராகவனும், அங்கு வருகிற முனிவர்களுடைய கூட்டமும், (தமது) குலத்துக்கு ஏற்ற மிகச்சிறந்த கற்பு நிலையையுடைய தேவமாதர்களின் கூட்டமும் பார்த்தல் தகுதியாம்: இங்ஙனம் ஆனபின்பு (உன்னாற்) கருதிச்சொல்லப்பட்ட அலங்காரத்தை (நான் செய்து) கொள்ளுதல் சிறப்புடையதன்று; -'என்றனள் இறைவி' என வருங் கவியோடு முடியும்.

'யான் இவ்விலங்கை நகரினுட் சிறையிருந்தபோது உள்ள நிலைமை இன்னதென்று எனது கணவனான எம்பெருமானும் தேவர்களும் முனிவர் களும் கற்புடையமாதர்களும் உள்ளபடி காணுமாறுயான் இப்பொழுது உள்ள தோற்றத்துடனே இராமபிரான் சன்னிதியில் வருதலே தகுதி; அலங்கரித்துக்கொண்டு வருதல் உரியதன்று' என்று விபீடணன்சொல்ல, பிராட்டி ஒருசார் மறுத்தனளென்பதாம். 'எங்கள்' என்ற தன்மைப்பன்மை- எல்லாவுயிர்களையும் உளப்படுத்தியது; எனக்குத் தலைவனாதல் போலவே எல்லாவுயிர்கட்குந் தலைவனென்றவாறு. திருமாலுக்கு அடிமையாகுந் திறத்தில் திருமகளோடு மற்றையனைத்துயிர்களோடு வாசியில்லை யென்க. திருமகள் ஜீவகோடியிற் சேர்ந்தவளென்பது. இங்குப் போதரும். (3960)

Koviloor Digital Library

41. 'இராமபிரான் கட்டளை' என்று விபீடணன் வற்புறுத்துக்கூற, பிராட்டி உடன்படதேவமாதர்கள் அலங்கரித்தற்கு வருதல்

என்றன ளிறைவி கேட்ட விராக்கதர்க் கிறைவ னீலக்
குன்றன தோளி னான்றன் பணியினிற் குறிப்பி தென்றான்
நன்றென நங்கை நேர்ந்தாள் நாயகக் கோலங் கொள்ளச்
சென்றனர் வான நாட்டுத் திலோத்தமை முதலோர் சேர.

என்று (மறுத்துச்) சொன்னாள், பிராட்டி; (அது) கேட்ட ராக்ஷச ராசனான விபீடணன், 'நீலமலை போன்ற திருத்தோள்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனது கட்டளையினால் (யான்) விண்ணப் பித்தவாறாகும் இது' என்று கூறினான்: (அங்ஙனஞ் சொன்னவுடனே), உத்தமஸ்திரீயான சீதை, 'நல்லது' என்று சொல்லி(ச் சிறந்த அலங்காரத்தைச் செய்துகொள்ள) உடன்பட்டாள்; (அங்ஙனம் அப்பிராட்டிக்கு ஏற்ற சிறந்த அலங்காரஞ்செய்யும் பொருட்டுத் திலோத்தமை முதலிய தேவலோகத்து அப்சரஸ் ஸ்திரீகள் ஒருங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

'அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு வரும்படி சொன்னது, இராமபிரான் கட்டளைப்பற்றியே யன்றி என் கற்பனையாலன்று' என்று விபீடணன் கூறினான்: கணவன் கட்டளை யென்றவுடனே, அதிலுள்ள குணதோஷங் களைப் பாராமலே அதற்கு இணங்குவது உத்தமமகளிர்க்குப் பண்பு ஆதலால், 'நன்றென நங்கை நேர்ந்தாள்' என்றார். 'நன்று' என்றது, அங்கீகாரத்தை விளக்கும் வார்த்தை. நாயகக்கோலம் அனைத்துலகுக்குந் தலைவனான எம்பெருமானது மனைவிக்கு உரிய அலங்காரம்.

திலோத்தமை-ஆவீறுஐயான வடசொல்; உலகத்திற் படைக் கப்பட்ட அழகுடைய மங்கையரது உடம்பிற் சிறந்த அழகை எள்ளளவு எள்ளளவாக எடுத்துத் திரட்டி அதுகொண்டு பிரமனால் அமைக்கப்பட்ட பெண்: (திலம்- எள், உத்தமா- மேலானவள்). தேவமாதர்கள் அலங்காரஞ் செய்யவந்தது, தேவாதிதேவனான இராமனது திருவுள்ளக்குறிப்பை நோக்கிய தேவர்களின் கட்டளையினாலென்க. (3961)

42. தேவமாதர்கள் நீராட்டத்திற்குரிய வாசனைப்பண்டங் கொணர்தல்

மேனகை யரம்பை மற்றை யுருப்பசி வேறு முள்ள
வானக நாட்டு மாதர் யாருமஞ் சனத்துக் கேற்ற
நானநெய் யூட்டப் பட்ட நவையில கலவை தாங்கிப்
போனகந் துறந்த தையல் மருங்குற நெருங்கிப் புக்கார்.

மேனகையும் ரம்பையும் மற்றை ஊர்வசியும் வேறுமுள்ள தேவலோகத்து மகளிரெல்லோரும் (பிராட்டிக்குத்) திருமஞ்சனம் செய்தற்கு

Koviloor Digital Library

உரிய கஸ்தூரிப்புழுகு கலந்த குற்றமற்ற கலவைச் சாந்தை எடுத்துக் கொண்டு, (இராவணன்கைப்பட்டது முதல் இலங்கையிற் சிறையிருந்த பத்துமாசகாலமாக) உணவை ஒழித்துநின்ற உத்தமஸ்திரீயான சானகியினது பக்கத்திலே பொருந்த(த் தம்மில்) நெருக்கமாக வந்துசேர்ந்தார்கள்.

குரு சிஷ்யக் கிரமத்தை உலகத்தார்க்கு உணர்த்தும்பொருட்டுத் திருமால் தானே நரனென்ற சிஷ்யனும் நாராயணனென்ற குருவுமாக இரண்டு வடிவங் கொண்டு பதரிகாச்சிரமத்தில் எழுந் தருளியிருக்கையில், இந்திரன் ஏவலால் அவர்கள் தவநிலையைக் குலைக்குமாறு அங்குவந்து ஆடல் பாடல் முதலிய விநோதங்களைச் செய்த அப்ஸரஸ்திரீகளை மயக்கும் பொருட்டு மிக்க அழகுடைய ஒரு பெண்ணை யுண்டாக்கும்படி அந் நாராயணமூர்த்தி திருவுள்ளங்கொள்ள, அச்சங்கற்பத்தால் அப்பெருமானது ஊருவினின்று தோன்றிய பெண் அக்காரணத்தால் ஊர்வசியெனப் பெயர் பெற்றனள். (ஊரு-தொடை; அதிற்பிறந்தவள், ஊர்வசீ). மஞ்சனம்-மஜ்ஜந மென்ற வடமொழியின் விகாரம். (3962)

43 அரம்பை பிராட்டிக்குக் கூந்தல் வகிர்தல்

காணியைப் பெண்மைக்கெல்லாங் கற்பினுக் கணியைப் பொற்பின்
ஆணியை யமிழ்தின் வந்த வமிழ்தினை அறத்தின் தாயைச்
சேணுயர் மறையை யெல்லா முறைசெய்த செல்வ னென்ன
வேணியை யரம்பை மெல்ல வரன்முறை சுகிர்த்து விட்டாள்.

பெண்ணிலக்கணங்களுக்கெல்லாம் விளைநிலமானவளும், பதிவிரதா தருமத்துக்கு (ஓர்) ஆபரணமாக அழகு செய்பவளும், அழகென்னும் பொன்னின் (மாற்றுமதிப்புக்களை யறிதற்கு) உரையாணிப் பொன் போலுள்ளவளும், (திருப்பாற்கடலினின்று) தேவாமிருதத்துடனே திருவவதரித்த (ஒரு) திவ்வியாமிருதம் போன்றவளுமான பிராட்டியினது தலைமயிர்ச்சடையை, அரம்பையென்னுந்தேவமாது -மிகச்சிறந்த வேத முழுவதையும் ஒழுங்குபடுத்துகிற திருமால்போல, மெல்ல ஒழுங்காகச் சிக்கு விடுத்து வகைப்படுத்தி வாரிவிட்டனள்.

இனி, வானமாதர் பிராட்டியை நீராட்டியலங்கரித்தலை நான்கு கவிகளாற் கூறுகின்றாரென்க. பிராட்டி இராவணன் கைப்பட்டது முதல் கூந்தலை ஒப்பனைசெய்திலளாதலால் அக்கூந்தல் சிக்குப் பட்டுச் சடைத் தன்மை யடைந்திருந்ததாக, அங்ஙனம் சிக்குப்பட்ட தலைமயிரை அரம்பை மெல்ல வகிர்ந்து செம்மைசெய்ததற்கு-வேதம் நிலைகுலைய, திருமால் தான் பிரவேசித்து வேதவியாசனென்று பெயர் பெறுபவனாய் அவ்வேதத்தைத் தக்கபடி எளிதில் வகுத்து ஒழுங்குப்படுத்துதலை உவமை கூறினார். அயோநிஜையான பிராட்டியின் வேணிக்கு, அபௌருஷேயமான வேதம் உவமை கூறப்பட்டது; இதனால், அக்கூந்தலினது தூய்மையும், அது

Koviloor Digital Library

எம்பெருமானது திருவுள்ளத்துக்கு மிகப் பாங்காயிருக்குந் தன்மையும் புலனாம். பிராட்டியாகிய ஒருபமேயப்பொருளினிடத்து 'பெண்மைக் கெல்லாங் காணி' என்பது முதலிய பல உபமானப் பொருள்களின் தன்மையை ஏற்றிக் கூறியது- பலபடப்புனைவணி. காணி போன்ற வளைக் காணியென்றே கூறினது, உபசாரவழக்கு. அமிழ்தின் வந்த வமிழ்து: ''அமுதில்வரும்பெண்ணமுது'' என்றார் பெரியாரும்.

கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம் என முறையே வருகிற நால்வகையுகங்களுள் திரேதாயுகத்தில் நடந்ததான இராம சரித்திரத்தில் பிராட்டியின் கூந்தலை அரம்பை செம்மை செய்ததற்குத் துவாபரயுகத்தில் வியாசர் வேதத்தை வகுத்ததை உவமை கூறல் தகுமோ? எனின் -காரணம் காரியத்துக்கு முந்தியதாதல் வேண்டுமென்ற நியதிபோல உபமானம் உபமேயத்துக்கு முந்தியதாதல் வேண்டுமென்ற நியதில்லாமையால், கவி தான் அறிந்ததும் லோகப்பிரசித்தமுமான எதையும் உவமை கூறத்தகு மென்க. தாயை வேணியைச் சுகிர்த்துவிட்டாள்-இரண்டு செயப்படு பொருள் வந்த வினை. சிறையிருந்த காலத்தில் பிராட்டியின் கூந்தல் பேணப்படாது சடையாயிருந்த தென்பதை ''குமையுறத்திரண்ட தொரு சடையாகிய குழலாள்'' என்று சுந்தரகாண்டத்துக் காட்சிப் படலத்து வருதலாலும் அறிக. (3963)

44. தேவமாதர் பிராட்டிக்குப் பல்விளக்கி நீராட்டடல்

பாகடர்ந் தமுது பில்கும் பவளவாய்த் தரளப் பத்தி
சேகற விளக்கி நானந் தீட்டிமண் சேர்ந்த காசை
வேகடஞ் செய்யு மாபோல் மஞ்சன விதியின் வேதத்து
ஓகைமங் கலங்கள் பாட வாட்டினர் உம்பர் மாதர்.

தேவஸ்திரீகள்,-சர்க்கரைப்பாகுபோன்று (இன்சுவை) மிகுந்து அமிருதம் போன்ற இன்சொற்களை வெளியிடுந் தன்மையதான பவழம்போலச் சிவந்த (பிராட்டியின்) திருவாய் மலரிலுள்ள முத்து வரிசை போன்ற பல் வரிசையைப் பத்துமாச காலமாக விளக்காமையால்) வைரம் பற்றிய அழுக்கு நீங்கும்படி தேய்த்துச் சுத்திசெய்து, பரிமள தைலத்தை (அப் பிராட்டியின் சிரசில் இட்டு)த் தேய்த்து மண்படிந்த இரத்தினத்தைச் சாணை பிடித்துச் சுத்தஞ் செய்யும் விதம்போல, வேதங்களில் விதித்த ஸ்நாநத்துக்கு உரிய முறைப்படி, களிப்போடு மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்களைப் (பல மகளிர்) பாடாநிற்க நீராட்டினார்கள்.

'பாகு அடர்ந்து' என்றது, அதராமிருதத்தின் இனிமை மிகுதியைக் குறித்தது. அமுது, தரளப்பத்தி-உவமையாகுபெயர்கள். வேதத்து ஓகை எனப் பிரியாமல் வேதம் தோகை எனப்பிரித்து. வேதத்தினால் (யாவர்க்கும்

Koviloor Digital Library

மாதாவெனக்) கூறப்பட்ட பெண்ணை (சீதையை) என்று உரைப்பாருமுளர்: அது மோனைக்கு ஏற்காது. (3964)

45. தேவமாதர் சீதைக்குக் கலவைச்சாந்து பூசிக் குங்குமமப்பிப் பட்டாடையணிந்து மேகலைபூட்டியமை

உருவிளை பவள வல்லி பானுரை யுண்ட தென்ன
மருவிளை கலவை யூட்டிக் குங்கும முலையின் மாட்டிக்
கருவிளை மலரின் காட்சிக் காசறு தூசு காமன்
திருவிளை யல்குற் கேற்ப மேகலை தழுவச் செய்தார்.

அழகுமிக்க பவழக்கொடி பால்நுரையால் மூடப் பட்டதென்னும்படி (பிராட்டியின் சிவந்த திருமேனியில்) பரிமளம் மிக்க (வெண்ணிறமான) கலவைச்சந்தனத்தைப் பூசிக் குங்குமப் பூங்குழம்பை (அவள்) கொங்கையில் அப்பி, கருவிளமலர்போன்ற தோற்றமுள்ள குற்றமற்ற (சிறந்த) பட்டாடையோடு காமனது செல்வம் விளங்குகின்ற இடைக்குஏற்ப மேகலை யென்னும் இடையணியையும் பொருந்தச் சாத்தினர், (தேவ மாதர்); மேகலைஎண்கோவையிடையணி. (3965)

46. தேவமாதர் பிராட்டிக்கு மற்றுஞ் சில அலங்காரம் செய்து மங்கள ஆலத்தி சுழற்றல்

சந்திரன் தேவி மாரிற் றகையுறு தரளப் பைம்பூண்
இந்திரன் தேவிக் கேற்ப வியைவன பூட்டி யாணர்ச்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்த் தேம்பசும் பாகு தீற்றி
மந்திரத் தயினி நீரால் வலஞ்செய்து காப்பு மிட்டார்.

இந்திராணியணிவதற்கு ஏற்கும்படி பொருந்தியவையும் சந்திரனது மனைவியரான நக்ஷத்திரங்கள்போல அழகுமிக்க முத்துக்களினாலாகியவையும் பசும்பொன்வேலைப்பாடு உடையவையு மாகிய (ஆரம்முதலிய) ஆபரணங்களைப் பூட்டி, புதிய சிந்தூரம் போலவும் பவழம்போலவும் செந்நிறமுடையதான (அப்பிராட்டியின்) வாயில் இனிய பசிய தாம்பூல சாரத்தைத் தடவி, மந்திரோச்சாரணத்தோடு ஆலத்திநீரை வலமாகச்சுழற்றி (அதனால்) ரக்ஷையையும் செய்தார்கள்.

அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் தட்சமுனிவனது புத்திரிகளாய்ச் சந்திரனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவரென அறிக. நட்சத்திரங்களை முத்துக்களுக்கு உவமை கூறியது, அழகும் ஒளியும் பற்றி. வாயிதழ் மிக்க செந்நிறமுடையதாய் விளங்கி, அழகு செய்யும்படி அதற்குச் செஞ்சாயந் தீற்றுகிறதொரு வழக்கத்தின்படி, வெற்றிலைபாக்குச் சுண்ணாம்பு கலந்திடித்த சாரத்தை வாயில் தீற்றினரென்க. தின் என்னும் பகுதியிலிருந்து தீற்றியெனப் பிறவினை இறந்தகாலவினையெச்சம் வந்ததெனக் கொண்

Koviloor Digital Library

டால், பிராட்டிக்கு வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்து அத்தாம்பூலத்தை அவள் வாயினால் மெல்லும்படிசெய்து என்று பொருள் கொள்ளலாம்; தீற்றி= தின்பித்து. பாகு-பாக்கு; இது, வெற்றிலை சுண்ணாம்புகளுக்கும் உப லக்ஷணம். அயினி-செந்நிறச்சோறு; அதனோடுகூடிய மஞ்சள்நீர், அயினி நீர். ஆலத்தி சுழற்றுதல் திருஷ்டிதோஷம் கழிதற்பொருட்டாதலின், 'மந்திரத் தயினிநீரால் வலஞ்செய்து காப்புமிட்டார்' என்றார். இனி, மங்கள ஆலத்தி சுழற்றி மற்றும் பலவகை ரட்சைகளைச் செய்தார்களென்று உரைப்பினுமாம், ஆலத்திநீரைக் கைவிரலால் தொட்டு நெற்றியிற் காப்பாக இடுதலும், சிறுவெண்கடுகின் (ஐயவி) பொடிகளை நெற்றியிற் காப்பாக இடுதலும் முதலிய ரட்சைகள் செய்யும் மரபும் உண்டு. (3966)

இங்கே ஒரு பிரதியிற் சில பாடல்கள் காணப்படுவன வருமாறு:-

1. *சென்றவன் றன்னை நோக்கித் திருவினா ளெங்கே யென்ன*
மன்றலங் கோதை யாளும் வந்தனண் மானந் தன்னில்
என்றன னென்ன லோடு மீண்டுநீ கொணர்க வென்ன
நன்றென வணங்கிப் போந்து நால்வரைக் கொணர்க வென்றான்.

2. *காத்திர மிகுத்தோர் நால்வர் கஞ்சுகிப் போர்வை யாளர்*
வேத்திரக் கையோ ரீண்டி விரைவுடன் வெள்ளந் தன்னைப்
பாத்திடப் பரந்த சேனை பாறிடப் பரமன் சீறி
ஆர்த்தபே ரொலியென் னென்ன வரிகளார்ப் பரவ மென்றார்.

3. *என்றபோ திராமனைய வீடணா வென்ன கொள்கை*
மன்றலங் குழலி னாளை மண்புணர் கால மன்றித்
துன்றிய குழலி னார்தாஞ் சுயம்வர வாஞ்சை (சூழு) போதும்
வென்றிசேர் களத்தும் வீர விழுமிய தன்று வேலோய்.

4. *அற்புத னினைய கூற வையவீ டணனு மெய்தச்*
செப்பிள முலையா டன்பாற் செப்பவுந் திருவ னாளும்
அப்பினுட் டுயிலை நீத்து வயோத்தியி லடைந்த வண்ணல்
ஒப்பினைக் கண்ணிற் கண்டே யுளநினைந் தினைய சொன்னான்.

47. பிராட்டியை விமானத்திலேற்றி இராமனிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்

மண்டல மதியி னாப்பண் மானிருந் தென்ன மானம்
கொண்டன ரேற்றி வான மடந்தையர் தொடர்ந்து கூட
மண்டிவா னரரு மோட அரக்கரும் புறஞ்சூழ்ந் தோட
அண்டர்நா யகன்பா லண்ணல் வீடண னருளிற் சென்றான்.

Koviloor Digital Library

சந்திரமண்டலத்தின் நடுவிலே மான் இருந்தாற் போல விமானத்திலே (பிராட்டி வீற்றிருக்கும்படி அதில் அவளைக்) கொண்டு ஏற்றித் தேவ மாதர்கள் (விடாது) அருகிற் சூழ்ந்து உடன்வர, வானரவீரர்களும் (அவர் களைச் சார) நெருங்கி ஓடிவர, இராக்கதர்களும் (அவர்களைச்சார) வெளி யிற் சூழ்ந்து ஓடிவர, பெருந்தன்மையை யுடையவனாகிய விபீடணன் தேவர்க்கெல்லாந் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானிடத்து (அப் பெருமான்) கட்டளையிட் டருளியபடி (பிராட்டியை அழைத்துக்கொண்டு) சென்றான்.

மிக்க விளக்கத்தையுடைய விமானத்துக்குச் சந்திரமண்டலத்தையும், மானின் பார்வை போன்ற பார்வையழகையுடைமையால் மானெனப் படுகிற பிராட்டி அவ்விமானத்தின் நடுவில் வீற்றிருந்தற்கு அந்தச் சந்திர மண்டலத்தினடுவிற் காணப்படுகிற மான் வடிவையும் உவமை கூறினார். சந்திரன் வடிவில் தெரிகிற களங்கத் தோற்றத்தை மான் வடிவென்றல், கவிமரபு. மானம்=விமானம்: விகாரம், பிராட்டியையேற்றிய விமானத்தை யடுத்துத் தேவமாதரும், அவர்களையடுத்து வானரரும், அவர்களை யடுத்துப் புறத்தில் அரக்கர்களும் சூழ்ந்து வந்தனர்.

விலங்கினமாகிய வாநரங்களை 'வானரர்' என உயர்திணையாகக் கூறுதல் இலக்கணத்துக்கு ஒக்குமோ வெனில்,-உயர்திணை அஃறிணை யென்ற பகுப்பிற்குக் காரணம் முறையே அறிவின் நிறையும் குறையுமே யாதலால், அவ்வறிவிற் குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுத்தறிவை யுங் கொண்டு மனிதர்போலவே தொழில்திறமமைந்த தெய்வக்குரங்கு களை உயர்திணையின்பாற் படுத்துதல் ஒக்குமென்க; இத்தன்மை, கரடியாகிய சாம்பவானுக்கும், கழுகாகிய சடாயு சம்பாதி என்பவர்க்கும் பொருந்தும். தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் ''மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே'' என்ற சூத்திரத்தின் கீழ்க் குரங்கை விலங்கினமென்று பொதுவகையாற் கூறியவர்தாமே ''மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே'' என்ற அடுத்த சூத்திரத்தின் கீழ், 'குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையன எனப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறறிவு யிராய் அடங்கும்' என்றமை காண்க. 'ஒரோவழி அஃறிணைப் பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவன உளவாயின், அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத் தானன்றிப் பொருட்டன்மையான் அன்மையின் அமைத்துக் கொள்வது' என்ற இலக்கண விளக்கச் சூறாவளியும் இங்குக் காணத்தக்கது. (3967)

48. அளவிறந்த தேவர்களும் ருஷிகளும் தேவஸ்திரீகளும் ருஷிபத்தினியரும் வித்தியாதர மாதர்களும் முதலியோர் பிராட்டியை நெருங்கல்

இப்புறத் திமையவர் முனிவ ரேழையர்
துப்புறச் சிவந்தவாய் விஞ்சைத் தோகையர்
முப்புறத் துலகினும் எண்ணின் முற்றினோர்
ஒப்புறக் குவிந்தன ரோகை கூறுவார்.

Koviloor Digital Library

இப்பால் (பிராட்டி இராமபிரான்பாற் சென்றவிடத்தில்) தேவர்களும், இருடிகளும், (அவர்களின்) பெண்பாலாரும், பவழத்தையொப்பச் சிவந்த வாயையுடைய வித்தியாதர ஸ்திரீகளும், (மற்றும்) மூவகையுலகங்களிலுமுள்ள தொகையில் மிக்கவர்களான பிற மகளிரும் ஆனந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே ஒருசேர (வந்து) திரண்டார்கள். இதுமுதல் ஐம்பத்தொன்பதாவது கவி வரையிலுமுள்ள பாடல்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை. சிலபிரதிகளில் ''எச்சிலென்னுடல்'' (57) என்ற பாடல் 48 ஆவதாகவும், ''மானமீது'' (58) என்ற பாடல் 49-ஆவதாகவும். ''பிறப்பினும்'' (59) என்ற பாடல் (50)-ஆவதாகவும், ''சீலமும்'' (56) என்ற பாடல் 51-ஆவதாகவும். ''இப்புறத்து'' என்ற இந்தப்பாடல் முதல் ''அருந்ததியனைய' (55) என்ற பாடல்வரையிலுமுள்ள பாடல்கள் முறையே (52) ஆவது தொடங்கி 59-ஆவது பாடலாகவும் உள்ளன (3968)

49. இங்ஙனம் அனைவரும் பிராட்டியைச்சுற்றி நெருங்குகையில் அவர்களை அரக்கர் அடித்துத் துரத்த அவர்கள் மிகக்கதறுதல்

அருங்குலக் கற்பினுக் கணியை அண்மினார்
மருங்குபின் முன்செல வழியின்று என்னலாய்
நெருங்கினர் நெருங்குழி நிருத ரோச்சலால்
கருங்கடன் முழக்கெனப் பிறந்த கம்பலை.

(இவ்வாறு அனைவரும்), -அருமையான (உயர்) குலத்தில் வளர்ந்தவளும் பதிவிரதா தருமத்துக்கு அலங்காரமான வளுமான பிராட்டியையடுத்துச் சூழ்ந்து, பக்கங்களிலும் பின்னும் முன்னும் ஒதுங்குதற்கும் வழியில்லை யென்னும்படி மிகுதியாக நெருங்கி னார்கள்: (அங்ஙனம் அடர்த்தியாக) நெருங்கினவிடத்து, அரக்கர்கள் (அவர்களை விலகும்படி) வெருட்டியடித் துரத்தியதனாற் கருநிறமான கடலின் முழக்கம்போலப் பேரொலிகள் உண்டாயின.

கம்பலை-ஓச்சப்பட்டவர்கள் கதறிய ஒலி. அருங்குலம்-ஜநக குலம், முழக்கு-முழங்கும்ஒலி; முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகு பெயர். (3969)

50. அங்ஙனங்கதறிய ஒலி கேட்ட இராமன்,'அதற்குக் காரணம் என்ன?' என்றுவினாவி, முனிவர்களாற் செய்தியறிதல்

அவ்வழி யிராமனு மலர்ந்த தாமரைச்
செவ்விவாள் முகங்கொடு செயிர்த்து நோக்குறா
இவ்வொலி யாவதென் றியம்ப இற்றெனாக்
கவ்வையின் முனிவரர் கழறி னாரரோ.

அப்பொழுது இராமனும், மலர்ந்த தாமரைமலர் போல அழகியதாய் விளங்குகிற (தன்) முகத்தினாற் கோபித்து (முகத்திற் கோபக்குறி கொண்டு

Koviloor Digital Library

நோக்கி) 'இந்தஓசை எதனாலாகியது?' என்று வினாவ, கபடமில்லாத இருடிச்சிரேஷ்டர்கள் (அதன் காரணத்தை) இன்னதென்று சொல்லினார்கள்.

பிராட்டியைச் சூழ்ந்து நெருங்குகிற சனங்களை அரக்கர்கள் அடித்தலால் அச்சனங்கள் கதறுகிற ஆரவாரம் இதுவென்று உள்ளபடி முனிவர்கள் பெருமானுக்குச் செய்தி கூறினர். கவ்வை-பழிமொழியுமாம். கவ்வையின் துன்பமுள்ள எனினுமாம். கவ்வையின் பேரொலியோடு, கழறினார் என்னவுமாம். (3970)

51-53. இராமன் கோபத்தோடு விபீடணனைக் கண்டித்தல்

முனிவரர் வாசகங் கேட்பு றாதமுன்
நனியிதழ் துடித்திட நகைத்து வீடணன்
தனை யெழ நோக்கி''நீ! தகாத செய்தியோ
புனிதநூல் கற்றுணர் புந்தி யோய்''என்றான்.

(அங்ஙனம்) சிறந்த முனிவர்கள் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டதற்கு முன்னமே (இராமபிரான்), உதடு மிகத்துடிக்கக் கோபச் சிரிப்புக்கொண்டு விபீடணனை நன்றாக உறுக்கிப்பார்த்து, 'பரிசுத்தமான சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த அறிவுடையவனே! நீ தகுதியற்ற செயல்களைச் செய்யக் கடவையோ?' என்று (கடிந்து) கூறினான்.

தேவர் முதலியோரை அரக்கர்கள் ஓச்சினமையாகிய குற்றத்தை அவ்வரக்கர் தலைவனான விபீடணன்மேலேற்றி இராமபிரான் அவனைக் கண்டித்து அறிவுகூறுவானாயின னென்க. அடிமைகளின் குற்றத்தைத் தலைவனதாகப் பாவித்தல், இயல்பு. 'கேட்புறாதமுன்... என்றான்' என்றது-விரைவு தோன்றக் கூறியவாறு. (3971)

52. கடுந்திற லமர்க்களங் காணு மாசையால்
நெடுந்திசைத் தேவரு நின்ற யாவரும்
அடைந்தன ருவகையி னடைகின் றார்களைக்
கடிந்திட யார்சொனார் கருதுநூல் வலாய்.

நன்கு மதிக்கப்படுகிற சாஸ்திரங்களில் வல்லவனே! கொடிய ஆற்றலோடு போர்நடத்திய இடத்தைப் பார்க்கவேண்டு மென்னும் ஆசையினால் நெருக்கங்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு வந்து சேர்கிறவர்களான நீண்ட திக்குக்களில் வசிக்கிற தேவர்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லோரையும் வெருட்டியோட்டும்படி சொன்னவர் எவர்?

தேவர்கள்முதலியோர் வந்து நெருங்கியதற்குப் போர்க்களங் காணும் அவாவும் ஒருகாரண மாதலால், அது இங்குக் குறிக்கப்பட்டது. 'அடைகின்றார்களை' என்பதிலுள்ள இரண்டனுருபு, பிரித்தெடுத்து, 'தேவர்' என்பதனோடும், 'யாவர்' என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. 'யார்சொனார்'

Koviloor Digital Library

என்பது யான் கட்டளையிட்டேனா என்றும், நீ கட்டளையிட்டிருந்தால் அது தகுதியோ என்றும், எவரும் கட்டளையிடாதிருக்கையிலே அரக்கர்கள் சாதுக்களுக்கு இங்ஙனம் தீங்குசெய்தல் பெருங்குற்றமன்றோ என்றும் உணர்த்தியபடியாம். (3972)

53. பரசுடைக் கடவுள் நேமிப் பண்ணவன் பதுமத் தண்ணல்
அரசுடைத் தெரிவை மாரை யின்றியே யமைவ துண்டோ
கரைசெயற் கரிய தேவ ரேனையோர் கலந்து காண்பான்
விரசுறின் விலக்கு வாரோ வேறுளார்க் கென்கொல் வீர.

வீரனே! மழுவென்னும் ஆயுதத்தையுடைய சிவபெருமானும் சக்கராயுதத்தையுடைய கடவுளாகிய திருமாலும் (அத்திருமாலினது நாபித்) தாமரைமலரில் தோன்றிய பெரியோனான பிரமனும், தலைமையையுடைய (தம்தம் மனைவியராகிய) மகளிரை உடன் கொள்ளாமலேயிருப்பது உண்டோ? (தலைமைத்தேவர்களான திரிமூர்த்திகளே இங்ஙனமாகிற போது) மற்றுமுள்ளோர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவது என்னோ? எல்லைகாணவொண்ணாத (பெருந்திரளான) தேவர்களும், மற்றைமுனிவர் முதலியோரும், கூடிப் (போர்க்களத்தையும் எம்மையும்) காணுதற்கு வந்து நெருங்கினால் அவர்களை வெருட்டித் துரத்துவாருண்டோ?

அன்போடு காணவருகின்றவர்களைக் கடிந்தமை குற்றம் என்று கீழ்க் கவியிற் பொதுப்படக்கூறி, அங்ஙனம்வரும் மகளிரைக் கடிந்தமை முறையன்றென்பதைச் சிறப்பாக இக்கவியிற் கூறியவாறு. திரிமூர்த்திகளும் மனைவியரை இன்றியமையாதவராகக் கொண்டிருத்தல், முன்னிரண்டடியில் உணர்த்தப்பட்டது. அத்தன்மை கொண்டு, யாவர்க்கும் மனைவியர் இன்றியமையாதவர் என்பதனைச் சாதிப்பார், 'வேறுளார்க்கு என்கொல்' என்றார்: இங்ஙனம் ஒரு பொருளைச்சொல்லி அதுகொண்டு கைமுதிகநியாய மென்னும் தண்டாபூபிகாநியாயத்தால் மற்றொருபொருளைச் சாதித்தல் தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி. 'வீர' என விளித்தது, 'நின்வீரத்தன்மைகாட்ட இதுவோஇடம்!' என்றற்கு. (3973)

54. இராமன் கண்டித்துக் கூறிய சொல்லைக் கேட்டு விபீடணன் அஞ்சி உள்ளமும் உடலமும் நடுங்குதல்

ஆதலா னரக்கர் கோவே யடுப்பதன் றுனக்கு மின்னே
சாதுகை மாந்தர் தம்மைத் தடுப்பதென் றருளிச் செங்கண்
வேதநா யகன்றா னிற்ப வெய்துயிர்த்து அலக்க ணெய்திக்
கோதிலா மனனு மெய்யுங் குலைந்தனன் குணங்கள் தூயோன்.

ஆதலால், இராட்சசராசனே! இப்பொழுது சாது ஒழுக்கத்தையுடைய சனங்களை தடுப்பது உனக்கும் அடுப்பது அன்று என்று சிவந்த திருக்கண் களையுடையவனும் வேதங்கட்குத் தலைவனுமான இராமபிரான்

Koviloor Digital Library

அருளோடு சொல்லி நிற்க குணங்களாற் பரிசுத்தனான விபீடணன் வருத்த மடைந்து, வெவ்விதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, குற்றமில்லாத மனமும் உடம்பும் (அச்சத்தால்) நடுங்குவானாயினன்; சாது-சற்குண அமைதி. திருக் கோலத்தை சாது-ஸாது. (3974)

55. சானகி போர்க்களஞ் சார்ந்து இராமனது திருக்கோலத்தைக் காண்பவளாய்த் தன்னிலே தான்கூறுதல்

அருந்ததி யனைய நங்கை யமர்க்கள மணுகி யாடல்
பருந்தொடு கழுகும் பேயும் பசிப்பிணி தீருமாறு
விருந்திடு வில்லின் செல்வன் விழாவணி விரும்பி நோக்கிக்
கருந்தடங் கண்ணு நெஞ்சுங் களித்திட இனைய சொன்னாள்.

(கற்பில்) அருந்ததி தேவியைப்போன்ற பிராட்டி-போர்க்களத்தைச் சமீபித்து, வலிமையையுடைய பருந்துகளும் கழுகுகளும் பேய்களும் (தம்தம்) பசிநோய் நீங்கும்படி (அவற்றிற்கு அரக்கருடல்தசையை) விருந் துணவாக இட்ட (கோதண்டமென்னும்) வில்லையேந்திய ஸ்ரீராமனான இராமபிரானது அழகியபோர்க் கோலக்காட்சியை விருப்பத்தோடு நோக்குபவளாய், கரியபெரிய (தன்) கண்களும் மனமும் களிப்படைய இத்தன்மைய சொற்களைச் சொல்பவளானாள்; -அவற்றை, மேற் காண்க.

அருந்ததி வசிஷ்டமுனிவனது பத்தினி: இவள், பதிவிரதாதருமத்திற் சிறத்தலால், கற்புடையமாதர்க்கு உவமை கூறப்படுவாள்: ஏனையோரினும் இவட்குச் சிறப்பு, நட்சத்திர நிலையிலும் கணவனை விட்டுப்பிரியாது உடனிருத்தல். பதினெட்டுவகை உடற்குற்றங்களுள் ஒன்றாதலால், பசி, பிணியெனப்பட்டது. (3975)

56. அநுமான் செய்த உதவியைச் சீதை பாராட்டிக் கூறுதல்

சீலமுங் காட்டியென் கணவன் சேவகக்
கோலமுங் காட்டியென் குலமுங் காட்டியிஞ்
ஞாலமுங் காட்டியகவிக்கு நாளறாக்
காலமுங் காட்டுங்கொ லென்றன் கற்பென்றாள்.

(என்னுடைய) நல்லொழுக்கத்தின் நிலைமையையும் (என் கணவனுக் குத்) தெரியச் சொல்லி, எனது கணவனாகிய (அப்) பெருமானது பராக்கிரமத்தின் தோற்றத்தையும் (உலகம்) அறியச் செய்து, எனது குலத்தின் பெருமையையும் (யாவர்க்கும்) விளக்கி, இவ்வுலகத்தையும் (அழிவில்லாது) காணப்படும்படிசெய்த குரங்காகிய அநுமானுக்கு என்கற்பு, நாள்கள் இடையறாத காலமுள்ளளவும் வாழ்தலாகிய சிரஞ்சீவித் தன்மை யைத் தவறாமல் உண்டாக்குமா? என்று தன்னிலேதான் சொல்லினாள்.

Koviloor Digital Library

தமக்கு மிக்கநன்மையுண்டாம்பொழுது அக்களிப்பினால் அந் நன்மைக்குக் காரணமானவரை மறவாமல் உள்ளத்திற்கொண்டு வாழ்த்துதல் செய்ந்நன்றி மறவாத சான்றோரது இயல்பு. (3976)

57. சீதை இராமபிரானைக் காணுதல்

எச்சிலென் னுடலுயி ரேகிற் றேயினி
நச்சிலை யென்பதோர் நவையி லாளெதிர்
பச்சிலை வண்ணமும் பவள வாயுமாய்க்
கைச்சிலை யேந்திநின் றதனைக் கண்ணுற்றாள்.

'எனது உடம்பு (இராவணன் கொணர்ந்து சிறை வைத்ததனால்) அசுத்தி (யடைந்தது): (அவ்வுடம்பு), உயிர்நீங்கியதேயாம்; இனி (எனக்கு) ஆசை யொன்றுமில்லை' என்று சிந்தித்த சிந்தனையையுடைய குற்றம் சிறிது மில்லாதவளான பிராட்டி, -(தன்) எதிரிலே பச்சிலை போன்ற திருமேனி நிறத்தையும் பவழம்போன்ற திருவாயையுமுடையனாய் (ஸ்ரீராமன்) கையில் வில்லேந்திநின்ற காட்சியைப் பார்த்தாள்.

'எச்சிலென்னுட லுயிரேகிற்றே யினிநச்சிலை' என்பது இராவணன் கைப்பட்ட சீதை இலங்கையிற் சிறையிருந்தகாலத்திலெல்லாம் சிந்தித் திருந்த சிந்தை; அதாவது-என்உடம்பு, இராவணன் கொணர்ந்து சிறை வைத்ததனால் அசுத்தப்பட்டது; இதனை என் கணவன் விரும்பான்: ஆதலின், எனது பிராணநாயகனைப் பிரிந்த இவ்வுடம்பு, உயிரையொழித் துத் தற்கொலை செய்துகொண்டு இறத்தற்கேயுரியது; இனி, எனக்கு உயிர் வாழ்வின் மேலும் வேறு எதன் மேலும் ஆசைகொள்ளத் தகுதியில்லை என்று பலவாறு பிராட்டி அப்பொழுதெல்லாம் சிந்தித்திருந்த சிந்தை என்க. (3977)

58. சீதை விமானத்தினின்று இறங்குதல்

மானமீ தரம்பையர் சூழ வந்துளாள்
போனபே ருயிரினைக் கண்ட பொய்யுடல்
தானது கவர்வுறுந் தன்மைத் தாமென
ஆனனங் காட்டுற அவனி யெய்தினாள்.

தேவர்மாதர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவர விமானத்தின் மேல் (ஏறி) வந்த வளான சீதை,-(தன்னை விட்டு) நீங்கிச்சென்ற சிறந்த உயிரை மீளக்கண்ட நிலையற்றதான உடம்பு தான் அவ்வுயிரை உட்கொள்ளமுயலும் தன்மைய தாகுமென்னுமாறு (பிராணநாயகனான இராமனைச் சாரும்படி) (இருந்து, தன்) முகத்தை (அவ்விராமபிரானுக்கு)க் காட்ட (விமானத்தினின்று) நிலத்தி லிறங்கினாள்.

சீதை தரையில் இறங்கி இராமபிரான் தன்முகத்தைக் காணு மாறு அவன் கண்ணுக்கு இலக்காய் நின்றனளென்க. இடையிரண்டடியில் வந்த உவமை-

Koviloor Digital Library

மாயமானின் பின்னே தொடர்ந்து சென்றது முதல் தன்னைப் பிரிந்துநின்ற தனது பிராணநாயகனான ஸ்ரீராமனைக் கண்ட சீதை உடனே அப்பெரு மானைச் சாரவிரும்புந் தன்மையளானதை விளக்கும். சீதை ஸ்ரீராமனைத் தன்னுயிராகக் கொண்டிருந்தாளென்பது; இந்நூலிற் பலவிடத்து வரு கின்றது. அரம்பை- ஒருதேவமாது: இதன்பன்மையாகிய அரம்பைய ரென்பது- இலக்கணையாய்த் தேவமாதரைக் குறித்து நிற்கும்: அரம்பை முதலியோர் என்று பொருள்கொள்ளலாம். (3978)

59. கணவனைக் கண்டு தொழுததனாற் சீதை கவலையொழிதல்

பிறப்பினுந் துணைவனைப் பிறவிப் பேரிடர்
துறப்பினுந் துணைவனைத் தொழுது நானினி
மறப்பினு நன்றிது மாறு வேறுவீழ்ந்து
இறப்பினு நன்றென ஏக்கம் நீங்கினாள்.

'(இப்பிறப்பில்மாத்திரமேயன்றி) எப்பிறப்பெடுத்தாலும் துணைவனா கின்றவனும் பெரியபிறப்புத்துன்பம் நீங்கினாலும் துணைவனாகின்றவனு மான பெருமானை நான் (கண்டு) சேவித்திட்டதனால், இனி (அப் பெருமானை நான்) மறந்து விட்டாலும் நல்லதே; இதற்கு மாறாக, வேறுவகையாய் (நான்) வீழ்ந்தொழிந்தாலும் நல்லதே' என்று எண்ணி(ப் பிராட்டி) கவலையொழிந்தாள்.

'என் கணவனை நான் காணாமலே போய்விடுவேனோ?' என்று நெடு நாளாகப் பிராட்டி ஏங்கிக்கிடந்தவ ளாதலால், அக்கணவனைக் கண்டவுடன் 'நான் என் கணவனைக் கண்டு சேவிக்கப்பெற்றேன்; இனி எனக்கு யாது தீங்கு உறினும் குற்றமில்லை' என்று எண்ணி அந்தஏக்கம் நீங்கினளென்ப தாம். கருமவசத்தால் உடம்போடு கூடிப் பிறப்பெடுத்து இவ்வுலகில் வாழ்கிற நிலையிலும், அரிய பெரிய அப் பிறப்புத்துன்பம் ஒழிந்து முத்தி யடைகிற நிலையிலும் சீவாத்மாவுக்குப் பரமாத்மாவே உற்றன செய்து உதவு பவனென்ற சாஸ்திரார்த்தம், 'பிறப்பினுந் துணைவனைப் பிறவிப் பேரிடர் துறப்பினுந் துணைவனை' என்ற தொடர்களில் விளக்கப்பட்டது. (3979)

60. இராமன் சீதையை நோக்குதல்

கற்பினுக் கரசினைப் பெண்மைக் காப்பினைப்
பொற்பினுக் கழகினைப் புகழின் வாழ்க்கையைத்
தற்பிரிந் தருள்புரி தருமம் போலியை
அற்பினத் தலைவனு மமைய நோக்கினான்.

(எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) அன்பையுடைய நாயகனான அந்த இராம பிரானும், -பதிவிரதாதருமத்துக்குத் தலைவியும், (நாணம் முதலிய) பெண்மைக்குணங்கட்குப் பாதுகாவலாகவுள்ள வளும், (எல்லா வகை)

Koviloor Digital Library

அழகுகட்கும் அழகுசெய்பவளாயிருப்பவளும், கீர்த்தி (அழிவின்றி எங்கும் பரவி) நிலைத்துவாழ்தற்குக் காரணமானவளும், (தலைவனாகிய) தன்னைப் பிரிந்து (தனியே நின்று) கருணை செய்கிற தருமத்தின் வடிவம் போன்ற வளுமான சானகியை நன்றாகப் பார்த்தான்.

சிறந்த கற்பையும் நீங்காத பெண்மைக்குணங்களையும் நல்ல அழகை யும் மிக்கபுகழையு முடையவள் சீதை யென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. பிராட்டி சிறையிருந்தது தேவஸ்திரீகளின் சிறையை விடுவிக்கைக் காக ஆகையாலும், சிறைமீளும் முன்னரே தன்னை நலிந்த அரக்கியரின் நடுக்கங்கண்டு, 'அஞ்சன்மின்' என்று அபயமளித்ததனாலும், சீதையை 'தற்பிரிந்தருள் புரிதருமம் போலியை' என்றது.இங்கு, ''பிராட்டி முற்படப் பிரிந்தது தன் க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக'' என்ற ஸ்ரீவசனபூஷண வாக்கியமும், அதன் வியாக்யானமும் காணத்தக்கன. அற்பின் நோக்கினான் என இயைத்தலும் ஒன்று. (3980)

61. இராமன் சீதையின் கற்புறுதியைப் பரிசோதிக்கக் கடிந்துகூறத் தொடங்குதல்

சுணங்குறு துணைமுலை முன்றில் தூங்கிய
அணங்குறு நெடுங்கணீ ராறு பாய்தர
வணங்குஇயல் மயிலினைக் கற்பின் வாழ்வினைப்
பணங்கிள ரரவென எழுந்து பார்ப்புறா.

நிற வேறுபாடு பொருந்திய இரட்டையான முலையின் மேற்புறத்து(க் கண்களினின்று) சோர்ந்த வருத்தத்தைத்தெரிவிப்பதான மிக்க கண்ணீராறு பாய வணங்கிய தன்மையையுடைய மயில் போன்ற சாயலுள்ளவளும் கற்பு வாழ்ச்சி பெறுதற்கு இடனுமான சீதாபிராட்டியை, படமெடுத்த பாம்பு போலப் பொங்கிச் சீறிப் பார்த்து, -'பார்ப்புறா' என்ற 'செய்யா' வென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டெச்சம், 68-ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றனன்' என்ற முற்றோடு முடியும்.

ஆனந்தக்கண்ணீராறு பாயத் தன்னைவணங்கின சீதையை இராமன் கோபக்குறிதோன்ற நோக்கிச் சிலகடுஞ்சொற் சொல்வானாயினனென்னலு மாம். (3981)

62-68. இராமன் சீதையைப் பலவாறு கடிந்து கூறியன

ஊண்டிற முவந்தனை யொழுக்கம் பாழ்பட
மாண்டிலை முறைதிறம் பரக்கன் மாநகர்
ஆண்டுறைந் தடங்கினை அச்சந் தீர்ந்திவண்
மீண்டதென்? நினைவெனை விரும்பு மென்பதோ.

Koviloor Digital Library

நீதிநெறிதவறிய இராக்கதனான இராவணனது பெரிய இலங்கை நகரமாகிய அவ்விடத்தில் (நெடுநாள்) வசித்து (அவன்கீழ்) அடங்கியிருந்தாய்: (அங்கு) அறுசுவையுள்ள உணவுவகைகளை விரும்பியுண்டு வாழ்ந்தாய்; (உனது) நல்லொழுக்கம் அழிந்திடவும் (நீ) இறந்தாயில்லை; (இத்தன்மையளான நீ), அச்சமின்றி இவ்விடத்தில் (இப்பொழுது) மீண்டுவந்தது யாதுகருதி? '(இராமன்) என்னை விரும்புவான்' என்பது (உன்) கருத்தோ?

சீதை சிறையிருந்த பத்துமாசகாலத்திலும் யாதோருணவையும் சிறிதும் உட்கொள்ளாமல் ''உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம், கண்ணன்'' என்றபடி. இராமசிந்தனையாலும் இராமனது ஸத்தாமாத்திரத்தாலும் தெய்வசங்கற்பத்தாலும் உயிர்த்திருக்கவும், இராமன் அவளை நோக்கி 'ஊண்திறமுவந்தனை' என்றது-நெடுநாள் இறவாது உயிர்வாழ்ந்திருந்தனையாதலால் உணவு உண்டே யிருப்பாயென்று அநுமான பிரமாண வகையால் அல்லது அருத்தாபத்தியால் அவள்மேற் குற்றமேற்றிக் கூறியவாறாம்: பிறவற்றுக்கும் இங்ஙனமே கண்டுகொள்க. (3982)

63. உன்னைமீட் பான்பொருட் டுவரி தூர்த்தொளிர்
மின்னை மீட்டுறுபடை யரக்கர் வேரறப்
பின்னைமீட் டுறுபகை கடந்தி லேன்பிழை
என்னைமீட் பான்பொருட்டு இலங்கை யெய்தினேன்.

உன்னை(ச் சிறை) மீட்டு அழைத்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு- கடலை (மலைகளைக்கொண்டு) நிரப்பியடைத்து (அணைகட்டி), விளங்குகிற மின்னலை(த் தமது ஒளிக்கு ஒப்பாகாமையாற்) புறங்கொடுத்தோடச் செய்கிற (பேரொளியுள்ள) ஆயுதங்களையுடைய இராக்கதர் வேரோடழிய(ச் செய்து), பின்பும் மேன்மேற் போர்செய்து பெரும்பகையாகிய இராவணனை அழித்தேனில்லை; (மற்று எதற்காக எனில்), (தன்மனையாளைக் கவர்ந்துசென்றவனைக் கொன்றில னென்ற) பிழையினின்று என்னை மீட்டுக்கொள்ளுதற் பொருட்டே (நான்) இலங்கைக்கு வந்து பகை வென்றேன்.

நான் கடல்கடந்து இலங்கைசேர்ந்து ஆயுதபாணிகளான அநேக ராக்ஷசர்களை நிர்மூலப்படுத்தி, விடாது பொருது இராவணனைக் கொன்றது, உன்னைச் சிறைமீட்டு அழைத்துக்கொள்ள விரும்பியன்று; மனையாளை மாற்றான்கொள மாறுசெய்யாது விட்டனனென்ற பழி எனக்கு வாராமைப் பொருட்டேயென்றன னென்பதாம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் ''பெண்மையும்'' (66) என்பதன்பின் உள்ளது. (3983)

Koviloor Digital Library

64. மருந்தினு மினியமன் னுயிரின் வான்றசை
அருந்தினை யேநற வமைய உண்டியே
இருந்தனை யேயினி யெமக்கு மேற்பன
விருந்துள வோ?உரை வெம்மை நீங்கினாய்.

(என்பக்கல்) அன்பு நீங்கியவளே! மிக்க பிராணிகளின் பெரிய மாமிசங் களை அமிருதத்தைக்காட்டிலும் சுவைமிக்கனவாகிக் கொண்டு (இலங்கை யிற்) புசித்தனையே; மதுவை மிகுதியாகக் குடித்தனையே; (இவ்வாறு மதுமாமிசபட்சணஞ்செய்து) இருந்தாயன்றோ? (அத்தன்மையளான நீ), இனி எமக்கும் தகுதியாகச்செய்யும் (அத்தன்மையவாகிய) விருந்துகள் உள்ளனவோ? உரை.

ராக்ஷசராசனது ராசதானியில் அவன்கீழடங்கிடப் பலநாள் உயிர் வாழ்ந் திருந்த நீ, அவ்வரக்கரது வழக்கப்படி மதுமாமிசங்களை வெறுப்பின்றி விருப்பத்தோடு புசித்தேயிருப்பாய்; அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது இங்கு வந்தது, உன்னோடு முன்புஉறவுடைய எங்கட்கும் அந்த மதுமாமிச விருந்து செய்விக்கக் கருதியோ? சொல் என்றன னென்பதாம். ''வெம்மை வேண்டல்'' என்ற தொல்காப்பிய உரியியற் சூத்திரத்தால், வெம்மை யென்பது- விருப்பத்தை யுணர்த்தும்போது உரிச்சொல்லாதலை யுணர்க. இனி, வெம்மை நீங்கினாய் என்பதற்கு- கணவனைப் பிரிந்து பிறர் மனையில் வாழ்ந்தமை பற்றித் தவித்த லில்லாதவளே! என்று உரைப்பினும் அமையும். மதுமாமிசங்கள் அரக்கர்கட்குத் தேவாமிருதத்தினும் உருசிக் கின்றன வென்பது பற்றி, அவற்றிற்கு 'மருந்தினுமினிய' என்ற அடை மொழி கொடுத்தது. இங்குச் சீதையைப் பழிக்கும் முகத்தால் மது மாமிசங் களையுண்பவர் கடவுளின் பிரீதிக்குப் பாத்திரராகாரென்ற தமது கொள் கையைத் தொனிக்க வைத்திருத்தல் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. (3984)

65. கலத்தினிற் பிறந்தமா மணியிற் காந்துறு
நலத்தினிற் பிறந்தன நடந்த நன்மைசால்
குலத்தினிற் பிறந்திலை கோளில் கீடம்போல்
நிலத்தினிற் பிறந்தமை நிரப்பி னாயரோ.

ஆபரணங்களிற் பதிக்கப்படுகிற சிறந்த இரத்தினங்கள் போலச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிற நன்மையோடு பொருந்தியனவான குணஞ் செயல்கள் (உன்னிடம்) ஒழிந்தன; (ஆகவே) மேன்மைமிக்க உயர்ந்தகுலத்திற் பிறவாமல் வலிமையில்லாத புழுப்போல நிலத்தினின்று (நீ) தோன்றியதற்கு ஏற்றதன்மையைப் பூர்ணமாகச் செய்துவிட்டாய். -அரோ-ஈற்றசை.

தேர்ந்தெடுத்து ஆபரணங்களிற் பதிக்கப்படும் விலையுயர்ந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் விளங்குதல்போலப் புகழ்பெற்று எங்கும் விளங்கத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் உன்னிடம் ஒழிந்தன வென்பது முன்னிரண்டடி களின் கருத்து. கருப்பத்தினின்று பிறவாமல் நிலத்தினின்று தோன்றின

Koviloor Digital Library

வளான நீ நற்குண நற்செய்கையுடையளாயிருப்பின் அயோநிஜையென்று பேர்பெறுவை; அதற்கு இப்பொழுது இடமில்லை; நற்குண நற்செய்கைகள் மிக்க உயர்குலத்தில் நீ பிறந்தவளாயிருப்பின் அக்குலத்துக்கு ஏற்ற நல்லொழுக்கமுடையளாயிருத்தல் கூடும்; அங்ஙனம் பிறவாது புழுப் போலத் தரையிற் பிறந்தமைபற்றி, (பூமிஜா) அதற்கு ஏற்ப அற்பத் தன்மையையே முற்றிலும் உடையளாயினையென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. சனகராசன் யாகபூமியை உழுதபோது உழுபடைச் சாலினின்று தோன்றியவள் சீதையென்பது இச்செய்யுளினீற்றடியிற் கருதத்தக்கது. 'கலத்தினிற் பிறந்தமாமணி' என்பதற்கு- இரத்தினாகரமான கடலில்தோன்றி மரக் கலத்திற் கொணரப்பட்ட சிறந்த இரத்தினமென்று பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று. ஒரு பிரதியில் 'நலத்தினர்குலம்பிறந்துடந்து நன்மைசால்' என்று இரண்டாமடி. (3985)

66. பெண்மையும் பெருமையும் பிறப்புங் கற்பெனும்
திண்மையு மொழுக்கமுந் தெளிவுஞ் சீர்மையும்
உண்மையு நீயெனு மொருத்தி தோன்றலால்
வண்மையின் மன்னவன் புகழின் மாய்ந்ததால்.

(நாணம் முதலிய) மகளிர்க்குஉரிய குணங்களும் இழிகுணமில்லாமை யும் உயர்குடிப்பிறப்புக்குஏற்ற இயல்பும் பதிவிரதா தருமமென்கிற கலங்கா நிலைமையும் நல்லொழுக்கமும் (கணவனையேதெய்வமாகக் கொள்ளும்) அறிவுத்தேர்ச்சியும் புகழும் பொய்யொழுக்கமில்லாமையுமாகிய இவை, -நீ ஒருத்திதோன்றியதனால் ஈகையில்லாத அரசனது கீர்த்தி (அழிதல்) போல (உலகத்தில்) அழிந்தன;

இங்ஙனம் தீயொழுக்கமுடையளான நீயொருத்தி உலகத்தில் தோன்றி யமைபற்றி, உலகத்திற் பெண்மைமுதலியன கேடடைந்தன என்றவாறு. அங்ஙனம் கேடடைதற்கு, தானஞ்செய்யாதவனது புகழ் அழிதல் உவமை கூறப்பட்டது: 'ஈதல் இசைபட வாழ்தல்'' என்றபடி புகழுக்கு ஈகையே சிறந்த காரணமென்பதும், அது இல்லாதவன் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களாற் படைத்தபுகழும் அழியுமென்பதும் அறியத்தக்கன. திருக்குறளுரையில் 'கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை' என்று உரைத்தது, இங்கு உணரத்தக்கது. உண்மை-மனமொழிமெய்கள் மாறுபடாமை; அகமாகிய மனத்தின் கருத்தும், புறமாகிய சொற்செயல்களும் தம்மில் மாறு பாடின்றியிருத்தல். பெண்மையும்... உண்மையும் மாய்ந்தது. -பன்மை யொருமை மயக்கம். ''ஏக: பாபாநி குருதே- புலம் புங்க்தே மஹாஜந:'' (ஒருவன் தீவினைகளைச் செய்கின்றான்: அதன் பயனைப் பலசனங்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள்) என்றபடி உன் ஒருத்தியின் ஒழுக்கக்கேட்டினால், உலகத்து மகளிர்க்கெல்லாம் பழிப்பு விளைகின்றது என்க. (3986)

Koviloor Digital Library

67. அடைப்பரைம் புலன்களை யொழுக்க மாணியாச்
சடைப்பரந் தகைந்ததோர் தகைவின் மாதவம்
படைப்பர்வந் திடையொரு பழிவந் தாலது
துடைப்பர் தம் முயிரொடுங் குலத்திற் றோகைமார்.

உயர் குலத்துமகளிர், -(தம் கணவரைப் பிரிந்தகாலத்துப்) பஞ்சேந்திரியங்களை(த் தந்தமக்கு உரியபுலன்களில் தடையின்றிச் செல்லவொண்ணாதபடி) அடக்கி வைப்பர்; நல்லொழுக்கத்தையே உறுதியாகக்கொண்டு (தமது தலைமயிரைச் சிக்கற வாரிமுடியாமல் சடைத்தொகுதியாகத் திரித்துவிட்டு அந்தச்) சடாபாரத்தைத் தரித்தலோடு கூடிய ஒப்பற்ற தடையில்லாத (கற்பென்னும்) பெருந்தவத்தை யுடையராயிருப்பர்; (அங்ஙனமிருக்கையிலே தமக்கு) ஒருபழி இடையேவந்துநேர்ந்தால், தம் உயிரை விட்டொழிந்து அப்பழியைப் போக்கிக்கொள்வர்; -இப்படியுள்ள குலஸ்திரீகளுக்கு உரிய நற்குணநற்செ.யல்கள் உன்னி டத்தில் இல்லையே என்பதாம். இது, பிரிந்தமகளிருக்கு இருக்க வேண்டிய குணங் கூறியது. (3987)

இங்கே ஒரு பிரதியில் மூன்று செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன அவை வருமாறு:-

1. அழிபுகழ் செய்திடு மரக்க ராகையால்
பழிபடு மென்பரால் பாரு ளோரெலாம்
விழுமிய தன்றுநீ மீண்ட திவ்விடம்
கழிபடு மென்றனன் கமலக் கண்ணனே

2. கண்ணுடைய நாயகன் கழிப்ப னென்றபின்
மண்ணிடைத் தோன்றிய மாது சொல்லுவாள்
எண்ணுடை நங்கையர்க் கினிய ளென்றநான்
விண்ணிடை யடைவதே விழுமி தென்றனள்.

3. பொங்கிய சிந்தையள் பொருமி விம்முவாள்
சங்கைய னென்றசொற் றரிக்கி லாமையால்
மங்கையர் குழுக்களு மண்ணுங் காணவே
அங்கியின் வீழலே யழகி தாமரோ.

68. யாதியா னியம்புவ துணர்வை யீடறச்
சேதியா நின்றதுன் னொழுக்கம் செய்வது
சாதியா லன்றெனிற் றக்க தோர்நெறி
போதியா லென்றனன் புலவர் புந்தியான்.

யான் (பல) கூறவேண்டுவது என்ன? உனது தீயொழுக்கம் (என்) அறிவை (மனத்தை) வலியற அறுக்கின்றது; (ஆதலால், இப்பொழுது நீ)

Koviloor Digital Library

செய்யக்கடவது (யாதெனில்), -இறந்தொழி; அங்ஙனமன்றாயின், (உனக்குத்) தக்கதோரிடத்திற் சென்றிடு என்று (சீதையைநோக்கிக்) கூறினான்; (யாவனெனில்), -ஞானிகளுடைய மனத்தில் வீற்றிருப்ப வனாகிய ஸ்ரீராமன்.

நீ இறந்தாவது ஒழி; அன்றி, உனக்கு இஷ்டமானபடி வேறு எங்கேயாவது தொலைந்து போ; நான் உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளேன் என ஸ்ரீராமன் கூறினனென்க. 'செய்வதுசாதியா லன்றெனின் தக்கதோர்நெறி போதி' என்பதற்கு-உன்னுடையநடக்கை சாதிக்கு ஏற்றதன்றாதலால் நீ இங்குவராது உனக்குஉரியவிடத்தே செல் என்றுஉரைப்பாரும் உளர். புலவர்புந்தியான் -அறிவுடையார் கொண்டாடும் அறிவுடையான் என்று பொருளுரைத்தலும் ஒன்று. அதிபரிசுத்தையும் மகாபதிவிரதையுமான பிராட்டியை நோக்கிப் பெருமாள் இங்ஙனம் நிர்த்தாட்சிணியமாகச் சொன்னது, அவளுடைய கற்பின் நிலைமையை யாவரும் கண்டு உணரும்படி செய்யவேண்டு மென்னுங் கருத்தினாலேயே யென்றும், அவளிடம் தூய்மையில்லாமை யினாலாவது அவளுடைய தூய்மையைத் தான் அறியாமையாலாவது அன்று என்றும் அறிக: இவ்வுண்மை, மேல் விளங்கும். (3988)

69. இராமனது கடுஞ்சொற்கேட்டு அனைவரும் கலங்குதல்

முனைவரு மமரரு மற்று முற்றிய
நினைவரு மகளிரு நிருத ரென்றுளார்
எனைவரும் வானரத் தெவரும் வேறுளார்
அனைவரும் வாய்திறந் தரற்றி னாரரோ.

(அந்த இராமபிரானது வசனத்தைக்கேட்டதும்) பெரியோரான முனிவர் களும் தேவர்களும் மற்றும் நிறைந்த எண்ணவொண்ணாத (மிகப்பலரான) மாதர்களும் அரக்கர்களாக உள்ளவர் எல்லோரும் வாநரவகையிற் சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் மற்றும் (கரடி முதலிய வர்க்கங்களிற்) சேர்ந்தவர் களெல்லோரும் (இராமன் பிராட்டியை நோக்கிக் கடிந்துகூறிய கடுஞ் சொற்களைக் கேட்டு மனம் பொறாமையால்) வாய்திறந்து கதறினார்கள்.

முனைவர்-முன்னோர்; 'முன்னோனை முனைவன் என்பது ஓர் சொல் விழுக்காடாம்; முன் என்பதனை முனையென்பவாகலின்' என்பது, தொல் காப்பியவுரை. வேறுளார் என்றது, கரடியாகிய ஜாம்பவான் முதலியவரைக் கருதி. (3989)

Koviloor Digital Library

70-71. இராமனது கடுஞ்சொற்களைச் செவியுற்ற சீதையின் வருத்தத்தைக் கூறும்

கண்ணினை யுதிரமும் புனலுங் கான்றுக
மண்ணினை நோக்கிய மலரின் வைகுவாள்
புண்ணினைக் கோலுறுத் தனைய பொம்மலால்
உண்ணினைப் போவிநின் றுயிர்ப்பு வீங்கினாள்.

(வெட்கத்தால்) தரையைநோக்கி(த் தலைகவிழ்ந்து) நின்ற செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளினது திருவவதாரமான சீதாபிராட்டி, -(இவ்வளவு காலம் இராமனைப்பிரிந்து வருந்தியவள் இப்பொழுது அவ்விராமன் சொன்ன கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டவளவிலே), புண்ணைக் கோல்கொண்டு கிளறினாற் போன்ற பெருந்துன்பத்தால், (தனது) இரண்டு கண்களினின்றும் இரத்தமும் நீரும் மிகுதியாகச்சிந்த, மனத்திற் பிரஜ்ஞை தவறிநின்று பெருமூச்சுவிட்டாள்.

கண்கள் உதிரஞ்சொரிதல்-கோபத்தின் காரியமும், அவை நீர் சொரிதல்-விசனத்தின் காரியமுமாம். (3990)

71. பருந்தடர் சுரத்திடைப் பருகு நீர்நசை
வருந்தருந் துயரினால் மாள லுற்றமான்
இருந்தடங் கண்டதி னெய்து றாவகைப்
பெருந்தடை உற்றெனப் பேதுற் றாளரோ.

பருந்துகள் மிக்க பாலைவனத்திலே (அகப்பட்டு) நீர் குடிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் (தாகத்தால்) வருந்துதலாகிய அரிய துன்பத்தால் இறக்கிற நிலையையடைந்த மான் பெரிய தடாகத்தைப் பார்த்து அத்தடாகத்தில் இறங்கவொண்ணாதபடி பெரியதடை நேரப்பெற்றாற்போல (இராமபிரானைச் சார முடியாத படி பெருந்தடையேற்பட்ட அப்போது பிராட்டி அறிவு) கலங்கினாள்.

கொடிய அரக்கர்கள் வசிக்கும் ஊராகிய இலங்கையிலே அகப்பட்டு இராமபிரானைச் சேரவேண்டுமென்னும் ஆசையினாலாகிய துன்பத்தால் மிக வருந்திய ஜானகி அவ்விராமபிரானைக் கண்டும் அவனிடம் சாரவொண்ணாதபடி பெருந்தடைப்பட்டதை உவமையால் விளக்கினார். ''தயரதன் பெற்ற மரகதமணித் தடத்தினையே'' என்றார் பெரியாரும். சுரம்-ஐவகைநிலங்களுள் நீரும் நிழலு மில்லாததும் பிராணிசஞ்சாரத்துக்குச் சிறந்ததல்லாததுமான பாலைநிலம். அதன் கருப்பொருள்களுள், பறவை-கழுகும் பருந்தும் புறாவுமெனக் காண்க. (3991)

Koviloor Digital Library

72. சீதை உலகை நோக்கிச் சில சொல்லிப் பின்பு இராமனைநோக்கிச் சில சொல்லத் தொடங்குதல்

உற்றுநின் றுலகினை நோக்கி யோடரி
முற்றுறு நெடுங்கணீ ராலி மொய்த்துக
இற்றது போலும்யா னிருந்து பெற்றபேறு
உற்றதா லென்தவம் இன்றென் றோதுவாள்.

(இவ்வாறு மதிமயக்கம்) அடைந்துநின்று,-(பிராட்டி), -பரந்துசெல்லும் செவ்வரி நிரம்பிய நீண்ட கண்களினின்று நீர்மழைமிக்குச் சிந்த, உலகத்தாரை முன்னிலைப்படுத்தி, 'நான் (இவ்வளவு நாள் தீயொழுக்கமின்றி நல்லொழுக்கத்தோடு) உயிர்வாழ்ந்திருந்து பெற்ற பயன் இவ்வளவினதே போலும்: எனது நல்வினை (இவ்வளவோடு) இன்று பயன்தந்துகழிந்தது' என்று கூறி, (இராமனை நோக்கிச் சிலவார்த்தை) சொல்பவளானாள்.

நெடுமையைக் கண்ணுக்கு அடைமொழி யாக்காமல், நீராலிக்கு அடைமொழியாக்குதலும் ஒன்று. யான்பெற்றபேறு, என் கணவனைக் கண்டு தொழுதலாகிய இவ்வளவினதே போலுமென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. இனி, பின்னிரண்டடிகளுக்கு -'யான் இருந்து பெற்றபேறு- இற்றது போலும்- அழிந்ததுபோலும்', என்று- என்றும், என்தவம்-, இன்று அவம் உற்றது என்று- இப்பொழுது (எனக்குத்) தீங்காகநேர்ந்தது' என்றும் சிந்தித்து, ஓதுவாள் என்று பதம்பிரித்து உரைத்தலும் ஒன்று. (3992)

73-77. சீதை இராமனை நோக்கிச் சொல்லும் மறுமொழி

மாருதி வந்தெனைக் கண்டு வள்ளல்,நீ
சாருதி யீண்டெனச் சமையச் சொல்லினான்
யாரினு மேன்மையா னிசைத்த தில்லையோ
சோருமென் னிலையவன் தூது மல்லனோ.

வரையாது அருளுந்தன்மை யுடையவனே! அநுமான் (முன்பு இவ்விலங்கையில் அசோக வனிகைக்கு) வந்து, என்னைப் பார்த்து, '(நான் இராமதூதன்: நீ பகைவென்று என்னை மீட்டற்கு) இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருள்வாய், என்று (எனக்குத்) தேறுதலாம்படி கூறிப்போனான்; எல்லோரினும் மேலானவனான அவ்வநுமான், (யான் தற்கொலை செய்துகொள்ளுமாறு இங்குச்) சோர்ந்து கிடந்த என்னுடைய நிலைமையை (உள்ளபடி உனக்கு) க் கூறினதில்லையோ? அவ்வனுமான் தூதலட்சணபூர்த்தியுடையவனல்லன் போலும்.

'அநுமான், முன்பு கடல்கடந்து இலங்கைக்கு வந்து என்னைக் கண்டு இராமதூதனென்று தன்னைத் தெரிவித்தபோது, என்னைப் பிரிந்திருக்கிற உன்னுடைய நிலைமையை எனக்குச் சொன்னதுமன்றி, பகைவென்று

Koviloor Digital Library

என்னை மீட்டற்பொருட்டு நீ விரைவில் இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருள்வா யென்று எனக்குத் தேறுதலுண்டாம்படி கூறினான்' என்றது- உன்னைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் மரணமடைய இருந்த நான் அந்தத் தேறுதல் வார்த்தை யினாலேயே மனத்தை ஒருவாறு சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு இதுவரை உயிர்வைத்திருந்தேன்; இல்லையாயின், முன்னமே இறந்திருப்பேனென்ற வாறு; இது-'மாண்டிலை' என்று இராமன் குற்றஞ்சாட்டியதற்குக் கூறிய மறுமொழி. 'தான்வகுத்துக் கூறுதலாகிய உத்தமவிலக்கணமமைந்த சிறந்த தூதன்போல வந்து உன்னுடைய நிலைமையை எனக்குக் கூறிய அந்த அநுமான் உன்னைப் பிரிந்து இங்கு வசித்த காலத்தில் யான் சோர்ந்திருந்த நிலைமையை, உனக்குக் கூறியதில்லையோ?' என்றது-அங்ஙனங் கூறி யிருந்தால் 'ஊண்திற முவந்தனை' என்பதுமுதலாக என் மீது குற்றஞ் சாட்டக் காரணமில்லையேயென்றவாறு. இங்ஙனம் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லாது விட்டதனால் அவன் தூதலட்சணம் சரிவர அமையப் பெற்றவனல்லனோ வென்று வெறுத்துக் கூறினாள். முன்பு தான்மிக வருந்தி உயிர்துறப்பதாக இருந்த சமயத்தில் அநுமான் சடக்கெனவந்து இராம நாமத் தோடு இராமகுணங்களை யெடுத்துக்கூறித் தன்னை உயிர்ப்பித்த உதவி யைக் கருதி, அவனை 'யாரினும் மேன்மையான்' என்றாள். இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் ''எத்தவம்'' என்ற அடுத்த பாடலின் பின் உள்ளது. (3993)

74. எத்தவ மெந்நல மென்ன கற்புநான்
இத்தனை காலமு முழந்த வீதெலாம்
பித்தென லாயவம் பிழைத்த தாலன்றே
உத்தம நீமனத் துணர்ந்தி லாமையால்.

புருஷோத்தமனே! இவ்வளவுகாலமாக நான் சிரமத்தோடு காத்து வந்தன வாகிய எத்துணைச்சிறந்த தவமும் எத்துணை நற்குணநற்செய்கைகளும் எத்துணைச்சிறந்த பதிவிரதா தருமமும் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் நீ (உனது) திருவுள்ளத்தில் அறிந்தி டாததனால், (ஒவ்வொன்றும்) பைத்தியச் செயலென்னும்படி வீணே பழுதுபட்டது.

இங்குத் தவமென்றது-ஊணுறக்கமின்றித் தன்உடம்பை ஒறுத்துத் துன்பங்களைப் பொறுத்து ஐம்பொறியடக்கி மனத்தை யொருவழிப்படுத்திக் கற்புடையளான தனக்குத் தெய்வமும் அனைத்துயிர்க்கு தெய்வமுமான இராமபிரானையே தியானித்திருத்தல். அவம்-வீண், ஈதெலாம் பித்தென லாய்ப் பிழைத்தது. ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். சிலபிரதியில், ''மாருதி'' (73) என்பதன்பின் ''பங்கயத்து'' (76) என்ற பாடலிருக்க, அதன்பின் இப்பாடலுள்ளது. (3994)

75. பார்க்கெலாம் பத்தினி பதுமத் தானுக்கும்
பேர்க்கலாஞ் சிந்தைய ளல்லள் பேதையேன்
ஆர்க்கெலாங் கண்ணவ னன்றென் றாலது
தீர்க்கலாந் தகையது தெய்வந் தேறுமோ.

Koviloor Digital Library

பேதைமையுடையளான நான், நிலவுலக முழுவதிலுஞ் (சிறந்த) பதிவிரதை: (படைத்தற்கடவுளான) பிரமனுக்கும் மாற்றக் கூடிய மனநிலையுடையேனல்லேன்: (இங்ஙனம் இருந்தும்), உலகத் தவரெல்லோர்க்கும் கண்ணாகிய இராமபிரான் (என்னுடைய நிறை) அத்தன்மையதன்று என்று கூறினால், அக்கருத்தை மாற்றும்படியான வகையை (வேறொரு) தெய்வம் அறிவதோ?

உலக முழுவதுக்கும் நான் உத்தமபத்தினியென்றும், பிரமனாலும் மாற்ற முடியாத மனநிறையை யுடையேன் என்றும் பிராட்டி தன்னைத்தானே புகழ்ந்து கூறியது, தன்னுடைய குணத்தைத் திருவுள்ளத்திற் கொள்ளாமல் தன்னை எதிரிலே பழித்த இராமபிரானது உள்ளத்தின் ஐயத்தை அகற்றும் பொருட்டு. உலகமெங்கும் எப்பொழுதும் நடக்கிற செயல்கள் எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல திவ்விய ஞானக்கண்ணை யுடையவனும், எல்லோருடைய காட்சியறிவுக்கும் காரணமாகிற சூரியனைத் தோற்றுவித்த திருக்கண்ணையுடையவனும், அனைவர்க்கும் உள்ளத்தினுணர்வை உண்டாக்குபவனும், யாவராலுங் கண்போல் அருமையாகப் பாராட்டப் படுபவனும், யாவர்க்கும் கண்போல் இன்றியமையாதவனு மாதலால், எம்பெருமான், 'ஆர்க்கெலாங் கண்ணவன்' எனப்பட்டான். ''கண்ணாவானென்றும், மண்ணோர் விண்ணோர்க்குத், திண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர் வெற்பனே'' என்றார், திருவாய்மொழியிலும். மேற்காட்டிய பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் 'கண் என்று நிர்வாஹகன்' என்று உரைத்தது கொண்டு, இங்கும், எல்லோர்க்கும் களைகணாகிய அவனென்று உரைப்பினுமாம்; களைகண்-இரட்சகன்: சரணமடையுமிடம். 'அப்படிப்பட்ட இராமபிரான் தானே அறியாதவன்போல எனது கற்பு நிலைமையைத் தக்கதன்றென்று உபேட்சித்துவிட்டால், அப்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்துக்கு ஐயமகற்றி நம்பிக்கை யுண்டாக்கவல்ல தெய்வந்தான் வேறு உண்டோ?' என்றது, எவர்க்கும் இயலாது என்றவாறு. இப்படித் தன்னை இராமன் பின்பு உபேக்ஷிக்கக் கூடுமென்று முன்னமே உணராதுதான் இதுகாறும் உயிர் வைத்திருந்தமைபற்றி, 'பேதையேன்' என்று தன்னைத்தானே வெறுத்துக் கொண்டாள். (3995)

76. பங்கயத் தொருவனும் விடையின் பாகனும்
சங்குகைத் தாங்கிய தரும மூர்த்தியும்
அங்கையி னெல்லிபோ லனைத்து நோக்கினும்
மங்கையர் மனநிலை யுணர வல்லரோ.

தாமரை மலரில் தோன்றிய ஒரு மூர்த்தியான பிரமனும் விருஷபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறி நடத்துகிற சிவனும் (பாஞ்சசந்நியமென்னுஞ்) சங்கத்தைக் கையிலேந்திய தருமசொரூபியான திருமாலும் (ஆகிய திரிமூர்த்திகளும்), -உள்ளங்கைநெல்லிக் கனியைப்போல எல்லாப் பொருள்களையும் உள்ளபடியுணரவல்ல ராயினும் மாதர்களுடைய

Koviloor Digital Library

மனத்தின் நிலைமையை (இன்னதன்மைய தென்று உள்ளபடி) அறிய வல்லரோ? (அல்லரென்றபடி).

அங்கையின்நெல்லி-வடமொழியில் 'கரதலாமலகம்' எனப்படும். அங்கையிற் கொண்ட நெல்லிப்பழம், முழுவதும் எளிதில் நன்கு பார்க்கக் கூடியதும் மேலுள்ள வரைகளைநோக்கி அவற்றைக் கொண்டே உள்ளே யுள்ள விதையின் வரைகளையும் உணரக்கூடிய தும் ஆதலால், ஐயந்திரிபற நன்கு நோக்கி யுணரப்படுதற்கு உவமை கூறப்படும். மங்கையர் மனத்தின் தூய்மையும் தூய்மையின்மையும் அவர்களுடைய சொற்செயல்களைக் கொண்டு, எவர்க்கும் நன்கு உணரத்தக்கனவல்ல வென்பது கருத்து. ஆதலால், யான் நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தியிருந்த நிறையை என் கொழுநன் அறிந்திலன் என்றவாறு. (3996)

77. ஆதலிற் புறத்தினி யாருக் காகவென்
கோதறு தவத்தினைக் கூறிக் காட்டுகேன்
சாதலிற் சிறந்ததொன் றில்லை; தக்கதே;
வேதநின் பணியது; விதியு மென்றனள்.

வேதசொரூபியே! இங்ஙனமாகுதலால், இனி எனது குற்றமற்ற கற்பு நெறியை (வேறு) யாருக்குத்தான் சொல்லி யுணர்த்தக் கடவேன்? (இந்நிலையில் எனக்கு), இறத்தல்போலச் சிறந்தது வேறொன்றில்லை; ('சாதி' என்று) நீ கட்டளையிட்டது தகுதியானதே; (எனது) வினைப்பயனும் அங்ஙனமே உள்ளதுபோலும் என்று சொன்னாள், (பிராட்டி); -விதியும் என்பதற்கு என்கடமையுமென்றும் உரை கூறலாம். (3997)

78. சீதை இலக்குமணனை நோக்கித் தீயமைக்கச் சொல்ல, இராமனும் அநுமதி செய்தல்

இளையவன் தனை யழைத்து இடுதி தீயென
வளையொலி முன்கையாள் வாயிற் கூறினாள்
உளைவுறு மனத்தவ னுலகம் யாவுக்கும்
களைகணைத் தொழஅவன் கண்ணிற் கூறினான்.

வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற முன்னங்கையையுடையவளான பிராட்டி, இளையபெருமாளை (அருகில்) அழைத்து '(யான் குதித்தற்பொருட்டு) அக்கினியை அமைப்பாய்' என்று வாயினால் வெளிப்படையாகச் சொன்னாள்; (அதுகேட்டு) வருத்தம் மிக்க மனத்தையுடையவனான அவ்விலக்குமணன், (இராமபிரானது திருவுள்ளத்தை அறிதற்பொருட்டு) உலகத்து உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும் புகலிடமான அப்பெருமானை வணங்க, அந்த ஸ்ரீராமனும் கண்பார்வையின் குறிப்பினால் (அவ்வாறே தீயமைக்கச்) சொன்னான்.

Koviloor Digital Library

'கூறினாள்' என்றவிடத்து 'வாயின்' என்றது வேண்டாதாயினும், பின் 'கண்ணிற்கூறினான்' என வருவதை நோக்கிச் சொல்ல வேண்டிற்றென்க. அன்றியும், 'எரியே அவனைச்சுடல்' என்ற வாயாற் கூறினாள் என்றபடியு மாம். ஈற்றடியில் 'கூறுதல்' என்றது, கருத்தைப் புலப்படுத்தலை; ''முகனுரைக்கும் உள்நின்ற வேட்கை'' என்பதில் 'உரைத்தல்' என்பதுபோல. உலகம்-இங்கு, சீவான்மா. (3998)

79. இலக்குமணன் தீ மூட்ட, சீதை அதனை அடுத்தல்

ஏங்கிய பொருமலி னிழிக ணீரினன்
வாங்கிய வுயிரினன் அனைய மைந்தனும்
ஆங்கெரி விதிமுறை யமைவித் தானதன்
பாங்குற நடந்தனள் பதுமப் போதினாள்.

(இராமனதுகருத்தை யறிந்தவளவிலே) உயிர்நீங்கியவன் போலான (மரணவேதனைக்கு ஒப்பான மிக்கசோகத்தையடைந்த) அந்தவீரனான இலக்குமணனும், விம்மிவிம்மி அழுதலாற் சொரிகிற கண்ணீரையுடைய வனாய், அவ்விடத்தில் (அப்பொழுது) தீயை (அக்கினிப்பிரவேசவிதியைக் கூறுகிற) சாஸ்திரங்களிற் சொன்ன முறைப்படி (மூட்டிச்) சித்தஞ் செய்தான்; செந்தாமரை மலரில் வாழும் திருமகளினது அவதாரமான சீதை, அத்தீயினரு கில் பொருந்தச் சென்றாள்.

மெல்லியசெந்தாமரையில் வாழ்பவள் கொடியசெந்தீயிற் குதித்தற்கு அணுகினளென இரக்கந் தோன்றக் கூறினார். வாங்கிய உயிரினன்-நெடிதாக எறிந்த பெருமூச்சையுடையவனாய் என்றுமாம். (3999)

80. அப்பொழுது உலகத்திலுண்டான தடுமாற்றத்தை, இதுமுதல் நான்கு கவிகளிற் கூறுகிறார்

தீயிடை யருகுறச் சென்று தேவர்க்கும்
தாய்தனிக் குறுகலுந் தரிக்கி லாமையால்
வாய்திறந் தரற்றின மறைகள் நான்கொடும்
ஒய்வினல் லறமுமற் றுயிர்கள் யாவையும்.

(மற்றையெல்லாவுயிர்கட்கும் மாத்திரமேயன்றிச் சிறப்புடை யுயிரான) தேவர்கட்கும் தாயான ஜாநகிப்பிராட்டி தனியே அக்கினியிலே (புகுப வளாய் அதன்) சமீபத்திலே பொருந்தச் சென்று சேர்ந்தவளவிலே, -(அந்தக் கடுஞ்செயலைச்) சகிக்கமாட்டாமையால், நான்கு வேதங்களுடனே ஒழி வற்றதான சிறந்ததருமமும் மற்றை அனைத்துயிர்களும் (தம்தம்) வாயைத் திறந்து கதறின.

Koviloor Digital Library

மறை-வேதபுருஷன். அறம்-தருமதேவதை. உயிர்-பிராணி. தேவர்க்கும் தாய்-லோகமாதா. எல்லாப்பிராணிகட்கும் மூலகாரணமாதலாலும் தந்தை யாகிற பெருமாளுடைய தேவியாதலாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் தாயா கிறவள்: எல்லாவுயிர் களிடத்தும் தாய்போல மிக்க அன்புடையவள்; அவ் வுயிர்களால் அன்போடு தாய்போல மதித்துப் பாராட்டத்தக்கவள். (4000)

81. வலம்வரு மளவையின் மறுகி வான்முதல்
உலகமு முயிர்களு மோல மிட்டன
அலம்வர லுற்றன அலறி யையவிச்
சலமிது தக்கில தென்னச் சாற்றின.

(பிராட்டி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தற்பொருட்டு அவ்வக்கினி தேவனைப்) பிரதட்சிணஞ் செய்யுமளவிலே, சுவர்க்கம் முதலிய உலகங் களும் (அவ்வுலகங்களிலுள்ள) பிராணிவர்க்கமும், (தாம்) நிலை பெயர்ந்து சுழன்று கோவென்று கதறின; மிகத்துன்பப்பட்டன; கதறி யொலித்து (இராமனைநோக்கி), 'ஐய! இத்தன்மையதான இத்தணியாக்கோபம் தகுதி யில்லாதது' என்று சொல்லின.

வலம்வருதல்-வலப்பக்கமாகச் சூழ்ந்து வருதல். அலம்-மிக்க சஞ்சலம். (4001)

82. இந்திரன் தேவியர் முதல வேழையர்
அந்தர வானினின் றரற்று கின்றவர்
செந்தளிர்க் கைகளாற் சேய ரிப்பெருஞ்
சுந்தரக் கண்களை யெற்றித் துள்ளினார்.

இந்திரனது மனைவிமார் முதலான தேவமாதர்கள் ஆகாய வெளியிலே நின்று கதறுகின்றவர்களாய்ச் சிவந்ததளிர் போன்ற (தங்கள்) கைகளால் சிவந்த ரேகைகளையுடைய பெரிய அழகிய (தங்கள்) கண்களை மோதிக் கொண்டு துடித்தார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மகாசோகத்துக்குக் காரணமான செயலைத் தங்கள் கண்களாற் பார்க்க நேர்ந்த வருத்தம்பற்றி, அக்கண்களைக் கைகளால் மோது வாராயினர். (4002)

83. நடுங்கினர் நான்முகன் முதல நாயகர்
படங்குறைந் ததுபடி சுமந்த பாம்புவாய்
விடம்பரந் துளதென வெதும்பிற் றாலுலகு
இடந்திரிந் தனசுடர் கடல்க ளேங்கின.

பிரமன் முதலிய தலைமைத்தேவர்களெல்லோரும் (உள்ளமும் உடலும்) நடுங்கினார்கள்; (கீழிருந்து) பூமியைச்சுமக்கிற ஆதிசேஷனும் படம் ஒடுங்கிற்று; உலகமுழுவதும் (அப்பாம்பின்) வாயினின்று விஷம் (கக்க)

Koviloor Digital Library

எங்கும்பரவுதலால் தவிப்பதுபோலத் தவிப்படைந்தது; சூரியன் முதலிய சோதிகள் இடம் பிறழ்ந்தன; கடல்கள் அழுகையொலியைச் செய்தன. (4003)

84. சீதை அங்கியங் கடவுளை நோக்கி, நான் கற்புக்குறை யுடையவள் ஆயின் என்னைச் சுடுக' எனல்

கனத்தினாற் கடந்தபூண் முலைய கைவளை
மனத்தினால் வாக்கினான் மறுவுற் றேனெனின்
சினத்தினால் சுடுதியால் தீச்செல் வாவென்றாள்
புனத்துழாய்க் கணவற்கும் வணக்கம் போக்கினாள்.

(அப்பொழுது) பருமையினால் மிக்குள்ளனவும் பூணணிந்தனவுமான தனங்களையுடைய கைவளையளான பிராட்டி.-(அக்கினியை நோக்கி), 'அக்கினிபகவானே! (நான்) மனமொழிமெய் என்னுந் திரிகரணங்களுள் எதனாலேனும் களங்கமுடையேனாயின், (என்னை நீ) கடுமையாக எரித்திடு' என்றுசொல்லி, புனத்தில் தோன்றுந் திருத்துழாயையணிந்த கணவனான இராமனையும் நமஸ்கரித்தாள்: -அவதாரங்களில் திருமாலணியும் மாலைகள் திருத்துழாயின் அமிசமாகுமென்பர். மனோவாக்குக்களைக் கூறியது, காயத்திற்கும் உபலட்சணம். (4004)

85. பிராட்டி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்ய, அவளுடைய கற்புத் தீயினால் அனற் கடவுள் வேதல்

நீந்தரும் புனலிடை நிவந்த தாமரை
ஏய்ந்ததன் கோயிலே யெய்து வாளெனப்
பாய்ந்தனள் பாய்தலும் பாலின் பஞ்செனத்
தீந்ததவ் வெரியவள் கற்பின் தீயினால்.

நீந்தவொண்ணாத நீரில் (ஆழ்ந்த பெரிய நீர்நிலையில்) ஓங்கியெழுந்த செந்தாமரைமலராகிய பொருந்திய தனதுவாழிடத் தையேசென்று சேர்பவள் போல் (அந்தச்செந்தீயிற் பிராட்டி) விரைவாகப் பிரவேசித்தாள்; (அங்ஙனம் அவள்) குதித்தவளவிலே அந்தத்தீ அப்பிராட்டியினுடைய பதிவிரதாதருமமாகிய நெருப்பினால் வெண்ணிறமுள்ள (சுத்தமான) பஞ்சுபோல எரிந்திட்டது.

அழுக்கற்ற பஞ்சைத் தீ விரைவில் எளிதில் எரித்தழித்தல் போல, பரிசுத்த மான அந்த அக்கினியைப் பிராட்டியின் பதிவிரதா தருமமாகிய அக்கினி எரிக்கத் தொடங்க, அது பிராட்டியைச் சுட மாட்டாமற் போயிறென்க. 'பால்' என்றது, இங்கு, இலக்கணையாய் வெண்ணிறத்தின்மேல் நின்றது. நிறம் பற்றிச் செந்தாமரையும் செந்தீயும் தம்மில் ஒக்கும். இங்கு, ஜாநகிப்பிராட்டி, திருமகளாகிய தனக்கு வாழ்விடமான செந்தாமரைமலரினுள்ளே இனிது சென்று சேர்தல்போல அச்செந்தீயிலே இனிதுசென்று சேர்ந்தனளென்பது

Koviloor Digital Library

விளங்க, உவமைகூறினார். இவ்வுவமை- சீதைக்கு நெருப்பு வெப்பஞ் செய்யமாட்டாது தட்பஞ்செய்தலைத் தெரிவிக்கும். (4005)

86. அக்கினிதேவன் தவிப்படைந்து பிராட்டியை ஏந்திக் கொண்டு இராமபிரானைக் குறித்து ஓலமிடுதல்

அழுந்தினள் நங்கைமற் றங்கை யாற்சுமந்து
எழுந்தனன் அங்கிவெந் தெரியு மேனியான்
தொழுங்கரத் துணையினன் சுருதி ஞானத்தின்
கொழுந்தினைப் பூசலிட் டரற்றுங் கொள்கையான்.

(இவ்வாறு தன்னில்) அழுந்தினவளாகிய உத்தம ஸ்திரீயான சீதையை, (அவளது கற்பின் அனலால்) தவிப்படைந்து எரிகிற வடிவையுடைய வனாகி, உடனே (அந்த) அக்கினிதேவன், வேதங்களினாலுணர்த்தப்படுகிற தத்துவஞானத்தின் கொழுந்தாகிய இராமபிரானைக் குறித்து (அபயம் வேண்டி)ப் பேரொலி செய்து கதறுகிற தன்மையையுடையவனும் குவித்து வணங்குகிற இரண்டுகைகளையுடையவனுமாகி, அழகிய தனது கைகளால் தாங்கிக்கொண்டு எழுந்தான்.

சுருதிஞானத்தின்கொழுந்து-வேதப்ரதிபாத்யமான பரப்ரஹ்மம். இராம பிரானை நோக்கிப் பூசலிட்டது, தனது தவிப்பை உணர்த்துதற்கென்க. அக்கினிதேவன் ஏழுகைகளை யுடையவனாதல் இங்கு அறியத்தக்கது. ''ஸ்ப்தஹஸ்தாஸோ அஸ்ய'' என்றது காண்க. இருகைகள் தொழுதுநிற்க மற்றைக் கைகளால் தாங்கின னென்னலாம். (4006)

இச்செய்யுளின் பின் சில பிரதியில் ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது, வருமாறு:-

அஞ்சின னஞ்சின னைய வஞ்சினன்
பஞ்சிவர் மெல்லடிப் பதுமத் தாடன்மேல்
விஞ்சிய கோபத்தால் விளையு மீதெலாம்
தஞ்சமோ மறைமுதற் றலைவ வீதென்றான்.

87. தீக்குதித்ததனால் பிராட்டியின் மேனி சிறிதும் வாட்டமுறாமை

ஊடின சீற்றத்தா லுதித்த வேர்களும்
வாடிய வில்லையா லுணர்த்து மாறுண்டோ
பாடிய வண்டொடும் பனித்த தேனொடும்
சூடின மலர்கணீர் தோய்த்த போன்றவால்.

(தன் பக்கல் தன்கணவன்) காட்டிய கோபத்தாலாகிய தாபத்தால் (சீதையின் மேனியில்) அரும்பிய வேர்வைநீர்த்துளிகளும், உலரவில்லை; (இந்நிகழ்ச்சி சீதையின்கற்பைச் சிறப்பாக நிரூபித்த தென்று உணர்த்துவ

Koviloor Digital Library

தன்றி) கற்பின்சிறப்பைக்குறித்து வேறுசொல்ல வேண்டுவது உண்டோ? (மற்றும் அந்தப் பிராட்டியின் கற்பின் திண்மையைத் தெரிவிப்பன கூறுவேன்): (அப்பிராட்டி கூந்தலிற்) சூடிய பூக்கள், (தம்மிடம்மொய்த்து) இசைபாடுகிற வண்டுகளோடும் (இடைவிடாது) துளிக்கின்ற தேனோடும் நெருப்பிலாழ்ந்த அடையாளம் சிறிதுமின்றி நீரில்தோய்த்து எடுக்கப்பட்டன போலக் குளிர்ந்து காணப்பட்டன.

கீழ் இராமன் சீதையினிடங் காட்டிய கோபம் அவளது கற்பு நிலையை உலகம் அறியச்செய்விக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்தினால் அன்புபற்றி நிகழ்ந்த தென்பது தோன்ற, 'ஊடினசீற்றம்' எனப்பட்டது. இனி, 'ஊடின சீற்றத்தால்' என்பதற்கு- (பிராட்டி பெருமாளிடம்) கொண்ட கோபத்தா லென்று உரைப்பாரு முளர். மோனைத்தொடைக்கு ஏற்ப உணர்த்தும் மாறு எனப் பதம்பிரிக்க. மாறு-வேறு வழியென்க. (4007)

88. அப்பொழுது உலகம் தடுமாற்றமொழிய உயிர்கள் களித்தல்

திரிந்தன வுலகமுஞ் செவ்வ னின்றன
பரிந்தவ ருயிரெலாம் பயந்த விர்ந்தன
அருந்ததி முதலிய மகளி ராடுதல்
புரிந்தனர் நாணமும் பொறையு நீங்கினார்.

(பிராட்டி தீக் குதிக்கச்சென்றபொழுது) , நிலைகுலைந் தனவான உலகங்களும், (இப்பொழுது அப்பிறழ்ச்சியொழிந்து) சரிவர நின்றன; இரங்கியவர்களுடைய உயிர்களெல்லாம், அச்சம் ஒழிந்தன; அருந்ததி முதலான மாதர்கள், (களிப்புமிகுதியாற்) கூத்தாடுபவராகி வெட்கமும் அடக்கமும் நீங்கப்பெற்றனர்; -இதுவும், கீழ்க்கவியும்-கவிக்கூற்று; இவற்றை, அக்கினி தேவன் வார்த்தையாகக்கொண்டு அமைக்கவும் இடமுண்டு. (4008)

89. அக்கினிதேவன் இராமபிரான்பக்கல் முறையிடுதல்

கனிந்துயர் கற்பெனுங் கடவுள் தீயினால்
நினைந்திலை யென்வலி நீக்கி னாயென
அநிந்தனை யங்கிநீ யயர்வி லென்னையும்
முனிந்தனை யாமென முறையிட் டானரோ.

(நீ எனது எளிமையைத்) திருவுள்ளத்திற் கொள்ளாமல், முதிர்ந்துசிறந்த (உன் மனைவியினது) பதிவிரதாதருமமாகிய தெய்வத் தன்மையுள்ள அக்கினியைக் கொண்டு என்வலிமையை யொழித்திட்டாய் என்றும், 'நீ (சீதாதேவியைமாத்திரமேயன்றி உன்பக்கல்) யாதோரபசாரமும்படாத என்னையும் கோபித்தனை போலும்' என்றும், பழிப்புக்கு இடமில்லாத

Koviloor Digital Library

வனான அக்கினி தேவன், (இராம்பிரானை நோக்கித் தன்குறைகூறி) முறையிட்டான்.

கனிந்து-உரியபக்குவமடைந்து, பதப்பட்டு.அயர்வு-சோர்வு; தவறிப் பிழைசெய்கை. அநிந்தனையங்கி நீ என்றுஎடுத்து, பழிப்பற்ற யாகாக்கினி சொரூபியாகிய நீ யென்று உரைத்தால், 'முறையிட்டான்' என்பதற்கு அக்கினி யென்ற தோன்றாஎழுவாய் வருவிக்கவேண்டும். (4009)

90. அந்த அக்கினிதேவனை இராமன் சில வினாவல்

இன்னதோர் காலையி னிராமன் யாரைநீ
என்னைநீ யியம்பியது எரியுள் தோன்றியிப்
புன்மைசா லொருத்தியைச் சுடாது போற்றினாய்
அன்னதார் சொல்லஈ தறைதி யாலென்றான்.

இத்தன்மையதான ஒரு (இங்ஙனம் அக்கினிமுறையிட்ட அச்) சமயத் தில், இராமன், -(அவனைநோக்கி), 'நீ யார்? நீ நெருப்பினுள்ளே தோன்றிக் கூறியது என்ன? தீயொழுக்கம் மிக்க ஒருத்தியான இவளை (நீ) எரித்திடா மல் பாதுகாத்தாய்; அத்தன்மை யார்சொல்ல (நிகழ்ந்தது)? இவ்வினா வகைக்கு விடைகூறு' என்று சொன்னான்.

அன்னது ஆர் சொல்ல-யார் சொல்லைக்கேட்டு அப்படி நீ செய்தா யென்றபடி. (4010)

91-95. அக்கினி தேவன் மறுமொழி

அங்கியா னென்னையிவ் வன்னை கற்பெனும்
பொங்கு வெந் தீச்சுடப் பொறுக்கி லாமையால்
இங்கணைந் தேன்உறு மியற்கை நோக்கியும்
சங்கியா நிற்றியோ எவர்க்குஞ் சான்றுளாய்.

யான் அக்கினிதேவன்: என்னை லோகமாதாவாகிய இத்தேவியினது பதிவிரதாதருமமாகிய பொங்கியெழுகிற வெவ்விய நெருப்புஎரிக்க, (அந்தத் தாபத்தை யான்) பொறுக்கமாட்டாமையால் இங்கு அணைந்தேன்: யாவர்க்கும் சாட்சியானவனே! (இங்ஙனம் எனக்கு) நேர்ந்த தன்மையைப் பார்த்தபின்பும், (இப்பிராட்டியின் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி நீ) சங்கித்து நிற்கக்கடவையோ?

சான்றுளாய்.- (எல்லோரினும்) மேம்பட்டவனே! என்றுமாம். (4011)

92. வேட்பது மங்கையர் விலங்கி னாரெனில்
கேட்பதும் பல்பொருட்கு ஐயங் கேடற
மீட்பது மென்வயி னென்னு மெய்ப்பொருள்
வாட்பெருந் தோளினாய் மறைகள் சொல்லுமால்.

Koviloor Digital Library

'ஒளியையுடைய பருத்த தோள்களையுடையவனே! (குலஸ்திரீகளை) விவாகஞ்செய்து கொள்வதும், (அந்த) மாதர்கள் (இல்லறத்தினின்று) விலகினாரென்று (எவராலேனும்) கூறப்படுமாயின் (அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக் குறிப்பித்துப் பிரமாணமாக வைத்துக்) கேட்பதும், (மற்றும்) பலவிஷயங்களிலுண்டான சந்தேகத்தைப் பிழையில்லாதபடி நிவிருத்தி செய்து கொள்வதும் (ஆகிய இவையெல்லாம்), என்பக்கலிலேயே (நிகழக் கடவன)' என்கிற தத்துவார்த்தத்தை வேதங்கள் (வெளிப்படையாகக்) கூறுமன்றோ!

அக்கினிசாட்சியாக விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதலும், மங்கையர் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஐயமுண்டானபோது அவர்களை அக்கினி சாக்ஷியாகச் சொல்லும்படி கேட்பதும், மற்றும் பல விஷயங்களில் 'நெருப்பிலிடினும் கெடாதிருப்பின் தூய்மையுடையது' என்று சந்தேகநிவிருத்தி செய்து கொள்ளுதலும் இங்குக் குறிக்கப்பட்டன. இல்லறத்தினின்று விலகினாரெனச் சங்கிக்கப்பட்ட மகளிர் தீக்குதித்து மீளின் ஒழுக்கந்தவறாதவ ரென்று கொள்ளப்படும் மரபு பற்றி அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக்குறித்துச் சோதிப்பது என்ற பொருளும், 'மங்கையர்விலங்கினாரெனிற கேட்பது' என்றதில் அடங்கும். (பல்பொருட்கு ஐயம்கேடறமீட்பது-''உங்கள் மந்திரம் ஏடுஒன்றில் தீட்டுக ஓரேட், டெங்கள் மந்திரந்தன்னையுந் தீட்டுக இரண்டும், அங்கிவாயிடின் வெந்தது தோற்றது அவ்வங்கி, நுங்கிடாதது வென்றது'' என்று சபதஞ் செய்து சமணர்க்கும் திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்கும் நடந்த கனல் வாதத்தின் முடிவு போல்வன காண்க). 'வாட்பெருந் தோளினாய்' என்பதற்கு- வாள் முதலிய படைக்கலங்களிற் பயின்ற பெருமையுள்ள கையையுடையவனே! என்று உரைத்தலுமொன்று. (4012)

93. ஐயுறு பொருள்களை யாசில் மாசொரீஇக்
கையுறு நெல்லியின் கனியிற் காட்டுமென்
மெய்யுறு கட்டுரை கேட்டு மீட்டியோ
பொய்யுறா மாருதி யுரையும் போற்றலாய்.

பொய்ம்மையில்லாத அநுமானுடைய வார்த்தையையும் நன்கு மதித்து (ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி சானகியைக்) கைக் கொள்ளாத நீ, சங்தேகிக்கப் பட்ட பொருள்களின் உண்மை நிலையை விரைவாக (அந்த ஐயமாகிய) குற்றத்தை நீக்கி அகங்கையிற் பொருந்திய நெல்லிக்கனியைப்போல நன்குகாட்டுந் தன்மையுள்ள எனது உண்மைபொருந்திய உறுதிமொழியைக் கேட்டாயினும் (அச் சீதையை) மீட்டு அழைத்துச் சேர்த்துக் கொள்வாயோ? -இது, மீட்டருளுக வென்று வேண்டியபடி. (4013)

94. தேவரு முனிவருந் திரிவ நிற்பவும்
மூவகை யுலகமுங் கண்கண் மோதிநின்று
ஆவெனல் கேட்கிலை அறத்தை நீக்கிவேறு
ஏவமென் றொருபொருள் யாண்டுக் கொண்டியோ.

Koviloor Digital Library

தேவர்களும் முனிவர்களும் சஞ்சரித்துநிற்பனவான மற்றைப் பிராணிகளும் (மேல் கீழ் நடு என்னும்) மூன்றுவகை யுலகத்துப் பிராணிகளும் (பிராட்டி அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்யத்) தொடங்கியபோது அதனைப் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாமல் தம்தம் கண்களை(க் கைளால்) மோதிக் கொண்டு நின்று ஆஎன்று கதறியதை (நீ) கேட்டுணர்ந்தாயில்லைபோலும்; (நீ) தருமத்தைக் கைவிட்டு (அதற்கு) மாறான (இவ்வகை) அதருமமாகிய ஒரு பொருளை எங்கிருந்து கொண்டாயோ? -ஆ-இரக்கக் குறிப்பு இடை சொல். எவ்வம் என்பது-எதுகை நோக்கி, ஏவம்என விகாரப்பட்டது. (4014)

95. பெய்யுமே மழைபுவி பிளப்ப தன்றியே
செய்யுமே பொறையறம் நெறியிற் செல்லுமே
உய்யுமே யுலகிவ ளுணர்வு சீறினால்
வையுமேல் மலர்மிசை யயனு மாயுமே.

(மகாபதிவிரதையான) இச்சீதாதேவி மனத்திற் கோபங்கொண்டால், மேகம் (மழை) பொழியுமோ? பூமி (உயிர்களை விழுங்கிடப்) பிளந்து விடுவதல்லாமல் (எல்லாப்பாரங்களையும்) பொறுத்துக் கொண்டிருக்குமோ? தருமம் செவ்விதாக நடக்குமோ? உலகம் நிலைத்திருக்குமோ? இவள்கோபங்கொண்டு சபிப்பாளானால், தாமரைமலரின்மேல் வாழும் பிரமனும் இறந்திடுவானன்றோ? -என்று அக்கினிதேவன் கூறிமுடித்தானென்க. (4015)

96. அக்கினி தேவன் பிராட்டியை இராமனருகிற் கொணர்தல்

பாடுறு பன்மொழி இனைய பன்னிநின்று
ஆடுறு தேவரோ டுலக மார்த்தெழச்
சூடுறு மேனிய அலரி தோகையை
மாடுறக் கொணர்ந்தனன் வள்ளல் கூறுவான்.

(பிராட்டியின் கற்பின் அனலால்) தாபம்மிக்க வடிவத்தை யுடைய அக்கினிதேவன், -இத்தன்மையனவான பெருமைமிக்க பல வார்த்தைகளைச் சொல்லி நின்று, (பிராட்டியின்கற்பு நிலையைக் கண்ட களிப்பினாற்) கூத்தாடுகின்ற தேவர்களுடனே (மற்றை) யுலகத்து உயிர்களும் ஆரவாரித்து மகிழ்ச்சிமிக, மயில்போலுஞ் சாயலுடைய பிராட்டியைப் (பெருமாள்) பக்கத்திலே பொருந்தக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான்; (அப்பொழுது), வரையாதருளும் இயல்பினான இராமபிரான், (சில) சொல்லி அருளலானான்.

அலரி-சுவாலைகளாற் பரந்துவிளங்குபவ னென்று பொருள் படுங் காரணக்குறி: இ-பெயர்விகுதி; இப்பெயர், பெரும்பாலும் சூரியனுக்கு வழங்கும்; சிறுபான்மை இலக்கணையாய், முச்சுடர்களுள் மற்றொரு சுடராகிய அக்கினிக்கு வழங்கிய தென்க. (4016)

Koviloor Digital Library

97. அப்பொழுது இராமன் சொன்ன அங்கீகார வார்த்தை

அழிப்பில சான்றுநீ உலகுக் காதலால்
இழிப்பில சொல்லிநீ யிவளை யாதுமோர்
பழிப்பில ளென்றனை பழியு மின்றினிக்
கழிப்பில ளென்றனன் கருணை யுள்ளத்தான்.

'நீ உலகத்து உயிர்கட்கெல்லாம் (நீதிநெறி) தவறுதலில்லாத சாட்சி யாகிறாய்; ஆதலால், இகழ்ச்சிக்கு இடமில்லாத சிறந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி நீ இவளை யாதொரு குற்றமுமில்லாதவ ளென்று சொல்லினை: (ஆதலால் இவளிடத்து யாதொரு) பழியுமில்லை; இனி (இவள் என்னால்) நீக்கத்தக்கவளல்லள்' என்று கூறியருளினன். (யாவனெனின்), -திருவருளை யுடைய திருவுள்ளத்தை யுடையவனான ஸ்ரீராமபிரான்.

கருணையுள்ளத்தா னாதலின், 'இனிக்கழிப்பிலள்' என்றனனென்க; கருத்துடையடை கொளியணி.

சிலபிரதியில் இதனோடு சீதாபிராட்டி திருவடி தொழுபடலம் அல்லது பிராட்டி திருவடிதொழுபடலம் முடிய, அதன்மேல் ''இன்று சென்று'' (141) என்ற, பாடல்வரையிற் கடவுளர் காட்சிப் படலம் என்று காண்கின்றது. (4017)

98. அச்சமயத்தில் இராமனுக்கு அவனது யதார்த்த சொரூபத்தை உணர்த்தும்படி தேவர்கள் பிரமனை வேண்ட, அவன் இசைதல்

உணர்த்து வாயுண்மை யொழிவின்று காலம்வந் துளதால்
புணர்த்து மாயையிற் பொதுவுற நின்றவை யுணரா
இணர்த்து ழாய்த்தொங்க லிராமற்கென் றிமையவ ரிசைப்பத்
தணப்பில் தாமரைச் சதுமுக னுரைசெயச் சமைந்தான்.

'(தானே தனது சங்கற்பத்தால்) உண்டாக்கிய மாயையிலே மற்றைச் சீவாத்மாக்கள் போலவே (பரமாத்மாவாகிய தானும் ஆழ்ந்து) நின்று (தனது உண்மையான) அந்நிலைகளை அறியாதவன் போலுள்ள பூங்கொத்துக் களையுடைய திருத்துழாய் மாலையைத் தரித்த இராமபிரானுக்கு (அந்த) உண்மை நிலைகளை விடாமல் (நீ) அறிவிப்பாய்; (அதற்கு ஏற்ற) காலம் (இப்பொழுது) வந்துள்ளது' என்று தேவர்கள் சொல்ல, பிரிதலில்லாத (திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலரில் தோன்றிய நான்கு முகமுடைய வனான பிரமன் (அந்தப் பகவானுடைய நிஜ சொரூபங்களைச்) சொல்லத் தொடங்கினான்.

'முழுமுதற்கடவுளாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவவதார மூர்த்தியான இராமபிரான், ஆத்மாக்களை வசப்படுத்துதற்குத் தான் இப்பொழுது கொண்ட மனிதவடிவத்துக்கு ஏற்பத் தானும் அம்மாயையையேற்றுக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு அதன் வசப்பட்டு நின்று, சில நாள் பிரிந்த மனைவியைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிற விஷயத்திற் சங்கை கொண்டு தடுமாற்றமுற்று நிற்றலால், 'இச்சமயத்தில் அவனது உண்மைநிலைகளை அவனுக்கு உணர்த்த வேண்டுவது அவசியம்; இல்லாவிடின், அவன் பிராட்டியை அங்கீகரி யாமல் விலக்கிவிட்டால் தீங்கு விளையும்' என்று இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பிரமனைத்தூண்ட, அவன் அங்ஙனமே அப்பரமனுக்கு யதார்த்த ஸ்திதிகளைச் சொல்லத் தொடங்கினனென்பதாம். பொதுவுறநின்று - சீவாத்மாக்களினும் பரமாத்மாவாகிய தனக்கு யாதொரு விசேஷமும் தோன்றாதபடி அவைபோலவே தானும் நின்று. (4018)

99-112. பிரமன் இராமனுக்கு அவனது சொருபத்தையுணர்த்துதல்

மன்ன தொல்குலத் தவரினத் துணையொரு மனிதன்
என்ன உன்னலை யுன்னைநீ யிராமகே ளிதனைச்
சொன்ன நான்மறை முடிவினிற் றுணிந்தமெய்த் துணிவு
நின்ன லாதில்லை நின்னின் றுளதிலை நெடியோய்.

ஸ்ரீராமனே! தலைவனே! பெருமையுடையவனே! உன்னை, தொன்று தொட்டு வருகிற சூரியகுலத்தவரான அரசரது வருக்கத்தில் தோன்றிய மாத்திரமான மநுஷ்ய னென்று எண்ணாதே; உன்னுடைய இந்த உண்மை நிலையைக் குறித்து (யான்சொல்லும்) இவ்விண்ணப்பத்தை நீ கேட்டருள் வாய்; சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற நான்குவேதங்களின் முடிவில் (வேதாந் தத்தில்) சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்ட உண்மையான தத்துவம், உன்னை யல்லாமல் வேறு இல்லை; உன்னையல்லாது வேறு என்றும் நிலைத்து நிற்கும் பொருள் இல்லை.

'நின்னலாதில்லை' என்றும், 'நின்னின் வேறுளதிலை' என்றும் இரண்டு வகை வாய்பாட்டால் ஒருகருத்தையே சொன்னது, வற்புறுத்துதற்கென்க. (4019)

100. பகுதி யென்றுள தியாதினும் பழையது பயந்த
விகுதி யால்வந்த விளைவுமற் றதற்குமேல் நின்ற
புகுதி யாவர்க்கு மரியவப் புருடனு நீயிம்
மிகுதி யுன்பெரு மாயையி னால்வந்த வீக்கம்.

எப்பொருளினும் பழமையதான மூலப்பிரகிருதி யென்று உள்ள தத்துவ மும், (அந்த மூலப்பிரகிருதி) தந்த விகாரத்தா லுண்டான காரியங்களாகிய தத்துவங்களும், அத் தத்துவப் பொருள் களனைத்துக்கும் மேலாய்நின்ற எவர்க்கும் கண்டுணர்தற்கு அரியனான அந்த ஜீவாத்மாவாகிய தத்துவமும் (ஆகஎல்லாப் பொருள்களும்), நீ: மிகப் பரந்ததாகக் காணப்படுகிற இந்தப் பிரபஞ்சத் தோற்றமெல்லாம், உனது பெரியமாயையாகிய சங்கற்பத்தா லுண்டான பரப்பாம்.

Koviloor Digital Library

சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தம் என்னும் பஞ்ச தந்மாத்திரைகளும், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பஞ்ச ஞானேந்திரி யங்களும், வாக்கு பாணி பாத பாயுரு உபத்தம் என்னும் பஞ்ச கர்மேந்திரியங்களும், நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும் மகத் அகங்காரம் மனம் பிரகிருதி என்னும் நான்கும், ஆக, பிரகிருதி தத்துவங்கள்-இருப்த்து நாலு. இருபத்தைந்தாவது தத்துவம்-ஆத்மா; இருபத்தாறாவது தத்துவம்-பரப்ரஹ்மம். நித்தியமாய் அளவில்லாததாய்த் திரிகுணாத்மகமாய் ஜகத்துக்குக் காரணமாய்த் தனக்கு ஒருகாரணம் உற்பத்தி விநாசம் இல்லாத தாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்பது பரமாத்மாவின் கிரியாசாதந ரூபமென்றும், நித்தியமான ஆத்மாவும் அத்தன்மையதே யென்றும், சிருஷ்டி காரியத்தில் விருப்பங்கொண்ட பரமாத்மாவினது இச்சையாகிய சங்கற் பத்தாற் சலனப்பட்ட மூலப்பிரகிருதியினின்று மகத்தத்துவமும், அதினின்று அகங்காரமும், அதினின்று சப்தமும், சப்தத்தினின்று ஆகாசமும், ஆகாசத்தி னின்று ஸ்பர்சமும், ஸ்பர்சத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று ரூபமும், ரூபத்தினின்று அக்கினியும், அக்கினியினின்று ரஸமும், ரஸத்தினின்று ஜலமும், ஜலத்தினின்று கந்தமும், கந்தத்தினின்று பூமியும் உண்டாயின வென்றும், சாத்விகம் ராஜசம் தாமசம் என மூவகைப்பட்ட அகங்காரத்தில் சப்ததந்மாத்திரை தாமச அகங்காரத்தின் காரியமென்றும், பஞ்சஞானேந்திரி யங்களும் பஞ்சகன்மேந்திரியங்களும் மனமும் சாத்துவிகாகங்காரத்தில் தோன்றியவை யென்றும்; தாமசாகங்காரமும் சாத்துவிகாகங்காரமும் சுவகாரியங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது ராஜசாகங்காரம் துணைக்கருவியா யிருக்கு மென்றும் அறிக. ஆதிகாரணமும் அவ்யக்தமுமான மூலப் பிரகிருதியும், அதன்காரியமான இருபத்து மூன்று தத்துவங்களும், சீவாத் மாவும் பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனது சொரூபமே யென்பதும், அந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களின் சம்பந்தத்தினாலாகிய பிரபஞ்ச முழுவதும் அந்த எம்பெருமானது அநுக்கிரகரூபமான சங்கல்பத்தால் ஆகியதேயென்பதும், இப்பாட்டின்கருத்து. எல்லாத்தத்துவங்களிலும் எம் பெருமான் நின்று அவற்றைத் தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்டிருத்தலால், 'அவையெல்லாம் நீ' என்றது.

'ப்ரகிருதியென்கிறது-விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே' என்ற தத்த்வத்ரயவாக்யமும், 'ப்ரகிருதியென்கிறது, மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலினின்று ஜநிப்பிக்கையாலே' என்ற அதன் வியாக்கியாந வாக்கிய மும் இங்கு உணரத்தக்கன. பிரகிருதி நித்தியமாதலாலும், சிருஷ்டிக்கு முன்னமே உள்ளதாதலாலும் மற்றைப் பிராகிருத தத்துவங்களுக்குக் காரண மாதலாலும், 'பகுதியென்றுளது யாதினும்பழையது' எனப்பட்டது. ஆத்மாவுக்கு 'அதற்கு மேல்நின்ற' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது, பிரகிருதி போலவே நித்தியமாய்ப் பிராகிருத தத்த்வங்களுக்குமுன்னமே யுள்ளதான ஆத்மா விபரீதஞானத்தையுண்டாக்குகிற அசித்தாகிய பிரகிருதி போலன்றிச் சித்தாகிய தான் ஞானத்துக்கு இடமாயிருத்தலினாலென்க. அந்த

Koviloor Digital Library

ஆத்மா கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாமல் மனத்தினுணர் வுக்கே புலனாம்படி யிருத்தலால், அதற்கு 'புகுதியாவர்க்குமரிய' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது. இது பற்றியே, ஆழ்வார் ஆத்மஸ்வரூபத்தை ''ஞானங்கடந்ததே'' என்றதும்.

மூலப்பிரகிருதியும் அதன் காரியமான இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும், அவையனைத்துக்கும் மேல்நின்ற (இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய) ஆத்மாக்களும், எவர்க்கும் சென்று சேர்தற்கு அரிய பரமபுருஷனாகிய ஸர்வேசுவரனும் இராமனாகிய நீயே யென்று உரைகூறினும் அமையும்: இவ்வுரைக்கு 'நின்ற' என்பது-பெயர். (4020)

101. முன்பு பின்பிரு புடையெனுங் குணிப்பரு முறைமைத்
தன்பெ ருந்தன்மை தாந்தெரி மறைகளின் தலைகள்
மன்பெ ரும்பர மார்த்தமென் றுரைக்கின்ற மாற்றம்
அன்ப நின்னையல் லான்மற் றிங்கியாரையு மறையா.

(எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) அன்பையுடையவனே! முதல் நிலையாகிய தோற்றமும் இறுதிநிலையாகிய நாசமும் ஆகிய இரண்டு எல்லைகளென்று சொல்லப்படுகிற அளவு இல்லாத ஒழுங்கையுடைய தமதுபெருந்தன் மையை(ப் பிறர் அறியமுடியாமல்) தாமே அறிவனவான வேதங்களின் சிரசுகள் வேதாந்தமாகிய (உபநிஷத்துக்கள்) மிகமேலான பரம்பொரு ளென்று சொல்லுகிற சொல் உன்னைக் குறிக்குமேயல்லாமல் இங்கு வந்துள்ள (யானும் சிவனும் இந்திரனும் முதலிய) மற்றைத்தேவர்களுள் எவரையும் சொல்ல மாட்டா.

வேதம் தான் உற்பத்திவிநாசமில்லாமல் கடவுள்போல நித்திய மாயிருக்கும் பெருந்தன்மையை யுடைமையாலும், அத்தன்மைதான் யார்க்கும் எளிதில் அறியவொண்ணாமையாலும், அவ்வேதம் இருக்கு முதலாகப் பலவகைப்படுதலாலும், 'முன்பு பின்பு இருபுடையெனுங் குணிப் பருமுறைமை தன்பெருந்தன்மை தான் தெரிமறைகள்' எனப்பட்டன. மறைகளின் தலைகள்- வேதத்தின்முடிவாகிய உபநிஷத்துக்கள். (4021)

102. எனக்கு மெண்வகை யொருவற்கு மிமையவர்க் கிறைவன்
தனக்கும் பல்பெரு முனிவர்க்கு முயிருடன் தழீஇய
அனைத்தி னுக்குநீ யேபர மென்பதை யறிந்தார்
வினைத்து வக்குடை வீட்டருந்தளை நின்று மீள்வார்.

'(பிரமனாகிய) எனக்கும் எட்டுவகை வடிவையுடைய ஒரு கடவுளான சிவனுக்கும் தேவராசனான இந்திரனுக்கும் பலரான சிறந்த முனிவர் களுக்கும் உயிரோடு கூடிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும், நீயே பரம்' என்கிற உண்மைப்பொருளையறிந்தார், (இரு) வினைகளின் தொடர்ச்சியையுடைய விடுவித்தற்கு அரிய பாசபந்தத்தினின்று மீண்டு முத்தியடைவார்கள்.

Koviloor Digital Library

நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும், சூரிய சந்திரர் என்னும் இருசுடரும், யஜமாநனும் ஆகிய எட்டுவகை வடிவமுடைமை யால், சிவபிரான், 'எண்வகையொருவன்' எனப்பட்டனன்; இதுபற்றி, அஷ்டமூர்த்தியென்று ஒருபெயர். பெருமுனிவர்-மகாருஷிகள்; பிரமவிரு டிகள். பல்முனிவர் என்க. எம்பெருமான் அசேதநங்களுக்கும் இறைவனே யாயினும், சிறப்புப்பற்றி, 'உயிருடன் தழீஇய அனைத்தினுக்கும் நீயே பரம்' என்று சேதனப்பொருள் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. இனி, பேரும் உருவமு முள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றுக்கும் உயிருண்டு என்ற கொள்கைபற்றி இங்ஙன் கூறியதெனினுமாம். (4022)

103. என்னைத் தான்முத லாகிய வுருவங்க ளெவையும்
முன்னைத் தாய்தந்தை யெனும்பெரு மாயையின் மூழ்கித்
தன்னைத் தானறி யாமையிற் சலிப்பஅச் சலந்தீர்ந்து
உன்னைத் தாதையென் றுணர்குவ முத்திவித் தொழிந்த.

என்னை முதலாகவுடைய பிராணிகளிற் பலவும், -(உற்பத்திக்குக்) காரணமான தாயும் தந்தையுமென்கிற (சுற்றத்தா ரிடத்துப் பாசமாகிய) பெரியமாயையில் அழுந்தி, தமது நிலைமையை (ஆத்தும சொரூபத்தை)த் தாம் உணராமையால் (நற்பேறு பெறாமல்) துன்பப்படுவனவாம்; அந்த அறியாமைநீங்கி யொழிந்த சில சீவராசிகள், உன்னையே (அனைத்துக்கும்) மூலகாரணமென்று உண்மையுணர்வனவாய் வீட்டுலகத்துக்கு விதையாம்.

என்னை முதலாகவுடைய ஆத்துமகோடிகளிற் பெரும்பாலன பரமாத்மா வாகிய உனக்குச் சீவாத்மாவாகிய தாம் அடிமை யென்றும், ''அத்தனாகி யன்னையாகி யாளு மெம்பிரானுமாய், ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான்'' நீயே யென்றும் சீவாத்ம பரமாத்மசொரூபங்களை யுணர்தலின்றி, தம் தமது சன்மத்துக்குப் பிரதியட்ச காரணமான தாயும் தந்தையும் முதலிய உறவினரிடத்து அன்பு செய்தலாகிய பாசபந்தத்திற்பட்டு மீள்வில்லாது முத்திபெறாமல் மாறிமாறிப் பல்பிறப்பும் பிறந்து இறந்து வருந்தும்; இவையொழியச் சில சேதநங்களே அங்ஙனமின்றி நின் அருளால் ஜீவபரஸ்வரூபங்களை உணர்வனவாய் அதனால் உறவினரிடத்து ஆசாபாசம் ஒழிந்து உன்னையே சகலவித பந்துவாகக்கொண்டு உனக்கு அடிமைப்பட்டுப் பிறப்பு அற்று முத்திபெறுவன என்றனன் பிரமனென்க. இவ்வுலகத்தில் தனது நிலையையும் கடவுளின் நிலையையும் அறிந்த ஆன்மா வீட்டுலகத்திற் சென்று முளைத்தலால், அதனை 'முத்திவித்து' என்றார்; இதனைத் திருக்குறளில் ''வரனென்னும் வைப்பிற்கு ஓர்வித்து'' என்றாற்போலக் கொள்க: அங்குப் பரிமேலழகர் 'அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்து என்றார்: ஈண்டுப்பிறந்திறந்துவரும் மகனல்லன் என்பதாம்' என உரைத்தது உணரத்ததக்கது. (4023)

Koviloor Digital Library

104. ஐயஞ் சாகிய தத்துவம் தெரிந்தறிந் தவற்றின்
மொய் யெஞ் சாவகை மேனின்ற நினக்கு மேல் யாதும்
பொய் யெஞ் சாவில தென்னுமீ தருமறை புகலும்
வையஞ் சான்றினிச் சான்றுக்குச் சான்றிலை வழக்கால்.

'இருபத்தைந்தான தத்துவங்களை ஆராய்ந்து அறியுமிடத்து, -உண்மை குறையாதபடி அந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் மேலே (இருபத் தாறாவது தத்துவமாய்) நின்ற உனக்கு மேலே யாதும் பொய்ம்மை மிகாமல் (மெய்யாக) இல்லை' என்னும் இவ்வுண்மைப்பொருளை அறிதற்கு அரிய வேதம் கூறும்; (இதற்கு), உலகத்து உயர்ந்தோரும் சாட்சியாவர்; இனி, அவர்களை நம்புவதற்கு வேறொருசாட்சி வேண்டியதில்லை: ஏனெனின்), வியவகார தருமத்தில் சாட்சியை நம்புதற்கு ஒருசாட்சி வேண்டப் படுவதில்லையன்றோ?

''உலகமென்பது உயர்ந்தோர்மாட்டே'' என்றதனால், வையம் என்பதற்கு- உயர்ந்தோரென்று உரைக்கப்பட்டது. ''வழக்கெனப் படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே, நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாகலான'' என்றதும் காண்க. சாட்சிக்கு ஒருசாட்சி யில்லை யென்பது, வழக்கு நூல்வல்லார் துணிபு, சாட்சி=ஸா'க்ஷி: நேரே கண்டவனென்ற பொருளினது. (சக்ஷீ-கண்). (4024)

105. அளவை யாலளந் தாமன்றென் றறிவுறு மமைதி
உளவை யாவையு முனக்கில்லை யுபநிடத் துனது
களவை யாய்ந்துறத் தெளிந்தில தாயினுங் கண்ணால்
துளவை யாய் முடி யாயுளை நீயெனத் துணியும்.

திருத்துழாயை(ச் சிறந்ததென்று) தேர்ந்தெடுத்துத் தரித்த திருமுடியை யுடையவனே! பிரமாணங்களைக்கொண்டு ஆராய்ந்து ஆம் என்றும் அன்று என்றும் அறிகிற நிகழ்ச்சியாக வுள்ளவையெல்லாம் உனக்கு இல்லை: உபநிடதத்து உனது ஒளிப்பை ஆராய்ந்து முழுவதும் நன்கு அறிந்திலதானா லும், (தனது ஞானக்) கண்ணினால் நீ உள்ளாயென்று நிச்சயத்துச் சொல்லும்.

அளவையானது-பொருளின் உண்மைநிலையை அளவிட்டு அறிதற்குக் கருவியான பிரமாணம். அது எட்டுவகைப்படும்; அவையாவன- பிரதி யட்சம், அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதிஹியம், சம்பவம் என்பன. அவற்றுள் ஐம்பொறிகளின் உணர்வு கொண்டு அறிதல்-பிரதியக்ஷம். புகையைக்கண்டு அதுகொண்டு நெருப்பு உண்டெனல்-அநுமானம், பெரியோர்வாய்ச்சொல்-ஆகமம். ம்ரை ஆபசுப் போல் எனல்-உபமானம். ''பகலுண்ணான், பருத்திருப்பான்' என்றவிடத்து இரவில் ஒளித்து உண்பான் என உணர்தல்—அருத்தாபத்தி முன்னும் இல்லை, பின்னும் இல்லை; ஒன்றினொன்றில்லை, ஒருகாலத்தும் இல்லை யெனல-அபாவம். இம்மரத்திற் பேயுளது என்பது-ஐதிஹியம் ஆயிரத்தில்

Koviloor Digital Library

நூறுஉண்டு எனல்-சம்பவம். இவற்றுள் ஐதிஹியம், சம்பவம் என்ப வற்றைப் பலர் வேறுபிரமாணங்களாகக் கொள்ளார். இவை எட்டையும், காட்சி அநுமானம் ஆகமம் என்னும் மூன்றில் அடக்குவர். உபமானம் பிரதி யக்ஷத்திலும், அருத்தாபத்தியும் சம்பவமும் அநுமானத்திலும், ஐதிஹியம் ஆகமத்திலும், அபாவம் மூன்றிலும் அடக்கப்படும், இதன் விரிவைத் தருக்க நூல்களிற் காண்க.

ஜீவாத்மாக்களாகிய எங்களெல்லோராலும் பலவகைப் பிரமாணங் களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பரமாத்மாவாகிய உனது சொருபம் உண் டென்றும் இல்லையென்றும் கூறப்படுவதேயன்றி இங்ஙனம் நீ ஆராயத்தக்க பொருள் ஒன்றுமில்லை யென்பதும், நீ ஆராய்ச்சியில்லாமலே நினது இயற்கையுணர்வினால் யாவும் உணர்கின்றாயென்பதும், முதல் வாக்கியத் தின் கருத்து. உள்ளவையென்பது, உளவையெனத் தொக்கது. எம்பெரு மானது சொருபத்தை உள்ளபடி கண்டு உணர்த்தக் கருதி அதனை ஆராய்ந்து கொண்டே சென்ற உபநிஷத்து தனக்கு அது எட்டாமையால் அறிந்த அளவு கொண்டு கடவுளினுண்மையை அறுதியிட்டு வெளியிட்டு மூலப் பிரமாணமாய் நிற்றல், பிரசித்தம். கண்ணால் தெளிந்திலது என இயைத்த லும் ஒன்று. (நேதி). (4025)

106. கரண மென்றுள வுன்னைவந் தறிவுகா ணாமே
அரண மல்லவர்க் கிவைகடந் தறிவரி தாக
மரணந் தோற்றமென் றிவற்றிடை மயங்குப அவர்க்குன்
சரண மல்லதோர் சரணில்லை அன்னவை தவிர்ப்பான்.

(நின்கருணைக்கு) இலக்காகாதவர்க்கு அறிவு அடுத்து உனது சொருபத்தை உணரவொண்ணாதபடி (ஐம்) பொறிகளென்று உள்ளவை பெருந்தடையாம்; இவ்வைம்பொறிகளைவென்று (உன்னை) அறிதல் அரியதாதலினால், (அவர்கள்), இறத்தலும் (மீளப்) பிறத்தலும் ஆகிய இத்துன்பங்களிலே மாறி மாறி உழல்வார்கள்: அவர்க்கு அத்துன்பங்களை நீக்குதற்கு உனது திருவடியன்றி வேறுபுகலிடமில்லை; -அரணம்-அரண்: இலக்கணையாற் பெருந்தடையென்ற பொருளது. அல்லவர்-கருணைக்கு இலக்காகாதவர். (4026)

107. தோற்ற மென்பதொன் றுனகில்லை நின்கணே தோற்றும்
ஆற்றல் சால் முதற் பகுதிமற் றதனுளாம் பண்பால்
காற்றை முன்னுடைப் பூதங்க ளவைசென்று கடைக்கால்
வீற்று வீற்றுற்று வீவுறு நீயென்றும் விளியாய்.

உனக்கு (ஒருபொருளினிடத்து)த் தோன்றுதலென்கிற ஒரு நிலை (உற்பத்தி) இல்லை; வல்லமைமிக்க மூலப்பிரகிருதி, உன்னிடத்தினின்றே வெளிப்பட்டது: மற்றையெல்லாத் தத்துவங்களும் அந்தமூலப் பிரகிருதி யினின்று வருகையினால் வாயு முதலான பஞ்சபூதங்களும், (மற்றுமுள்ள)

Koviloor Digital Library

அத்தத்துவங்களும் சங்கார காலத்தில் தனித்தனிப் பிரிபட்டு லயித்து அழிவடையும்; நீயோ எப்பொழுதும் அழியாய்.

சர்வேசுவரன் ஒருவனே உற்பத்திவிநாசமின்றி நித்தியனென்க. மூலப் பிரகிருதி நித்தியமாயினும் பரமாத்மாவின் சொரூபத்தினின்று வெளிப் படுதலால், 'நின்கனே தோற்றும் ஆற்றல்சால் முதற்பகுதி' எனப்பட்டது. இருபத்தைந்து தத்துவங்களுள் புருஷன் மற்றை இருபத்து மூன்று தத்துவம் போல மூலப்பிரகிருதியின் காரியமல்லாவிடினும், உரைமெழுக்கிற் பொன் போல மூலப்பிரகிருதியில் அடங்கியிருந்து அதனின்று ஆதியில் வெளிப் பட்டனனென்பதை ''நிறைபரஞ்சுடர் நெடுமலர்க்கட்கடை சிறிது, பிறழ மாயையிற் பிறந்தனனொரு பெரும் புருடன்'' என்ற பாகவதத்தாலும் அறியலாம். விசித்திரமான சிருஷ்டிக்குச் சாதனமாதலால், முதற்பகுதிக்கு 'ஆற்றல்சால்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. சிருஷ்டிகாலத்தில் எந்தப்பொருள் எந்தப்பொருளினின்று தோன்றியதோ, அந்தக் காரியப் பொருள் அந்தக் காரணப் பொருளிலே மகாப்பிரளயகாலத்தில் அடங்கு மென்பது, நூல்துணிபு. பிரளயத்தில் நிலம் தன்குணமாகிய கந்தத்துடன் (மணம்) நீரிலும், அந்தநீர் தன்குணமாகிய ரசத்துடன் (சுவை) தீயிலும், அத்தீத் தன் குணமாகிய ரூபத்துடன் (வடிவம்) காற்றிலும், அக்காற்றுத் தன்குணமாகிய ஸ்பரிசத்துடன் (ஊறு) வானத்திலும், அவ்வானம் தன்குண மாகிய சப்தத்துடன் (ஒலி) அகங்காரத்திலும் லயிக்க, இவ்வாறே ஞானேந் திரியங்களும், கர்மேந்திரியங்களும் மனமும் தம்தம் உற்பத்தித்தானமான அகங்காரத்திலே லயிக்க, அகங்காரம் மகத்தில்லயிக்க, அதுபிரகிருதியில் லயிக்க, அதுவும் புருஷனும் பரமாத்மாவிலே லயிக்க, பரமாத்மா ஒருவனே என்றும் லயமின்றி நிற்கின்றனனென்க. எம்பெருமானது திருவவதாரம் கருமவசத்ததன்றி இச்சையின் வசப்பட்டதென்பது, 'தோற்றமென்ப தொன்றுனக்கில்லை' என்றதில் வெளியாம். (4027)

108. மின்னைக் காட்டுதல் போல்வந்து விளியுமிவ் வுலகம்
தன்னைக் காட்டவுந் தருமத்தை நாட்டவுந் தனியே
என்னைக் காட்டுதி யிறுதியுங் காட்டுதி யெனக்கு
முன்னைக் காட்டலை யொளிக்கினு மிலைமறை யுரையால்.

(விரைவில் அழியுந்தன்மையதான) மின்னலை (மேகம்) தோற்றுவித்தல் போலத்தோன்றி அழியுந்தன்மையையுடைய இவ் வுலகங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், (அவ்வுலகங்களில்) தருமத்தை நிலைநிறுத்துமாறும். (நீ) அநாதியாய் ஒருவனாயிருந்து (முதலில்) என்னைப் படைக்கின்றாய்; (அவ்வுலகங்களோடு எனக்கு) அழிவையும் செய்விக்கின்றாய்; எனக்கும், (காரணமாகிய) உன்னுடைய உண்மைநிலை முழுவதையும் காட்டுகின்றா யில்லை; (அப்படி நீ) மறைந்துநின்றாலும், வேதவாக்கியங்களைக்கொண்டு (நான் உன்னுடைய சொரூபத்தைச் சிறிது அறிவதனால், உன்னை எனக்கு) முற்றும் ஒளிக்கின்றாயுமில்லை.

Koviloor Digital Library

'இறுதியுங் காட்டுதி' என்பதற்கு-சங்கார கர்த்தாவாகிய சிவனை (என்னைக் கொண்டு) உண்டாக்குகின்றாயென்று உரைத்தலும் ஒன்று. எனக்கும். உம்-உயர்வுசிறப்பு. (4028)

109. என்னு ருக்கொடிவ் வுலகினை யீனுதி யிடையே
உன்னு ருக்கொடு புகுந்துநின் றோம்புதி யுமையோன்
தன்னு ருக்கொடு துடைத்திமற் றிதுதனி யருக்கன்
முன்னு ருக்கொடு பகல்செயுந் தரத்தது முதலோய்.

முதற்பொருளானவனே! (பிரமனாகிய) எனது வடிவத் தைக்கொண்டு (நீ) இவ்வுலகங்களைப் படைக்கின்றாய்; (திருமாலாகிய) உனது வடிவத்தைக்கொண்டு இடையில் எழுந்தருளி நின்று (அவ்வுலகங்களைப்) பாதுகாக்கின்றாய்; சிவனதுவடிவத்தைக் கொண்டு (அவற்றை) அழிக்கின்றாய்; இதுஒப்பற்றவனான சூரியன் (யாவர்க்கும்) எதிரில் (கட்புலனாக விளங்குகிற தன்) வடிவத்தைக் கொண்டு பகற்பொழுதைச் செய்கின்ற தரத்தது; -மற்று-அசை.

சூரியன் தனது உதயத்தாற் பகலையுண்டாக்கித் தான் சஞ்சரித்து உச்சமடைந்து கழிதலால் அப்பகலைநடத்தித் தனது அஸ்தமனத்தால் அப்பகலை முடித்தல்போல நீ திரிமூர்த்திசொரூபத்தில் பிரமனுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று உலகத்தின் தோற்றத்தையும், திருமாலாகிய தானான நிலையில்நின்று அவ்வுலகத்தின் காப்பையும், சிவனுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று அவ்வுலகத்தின் அழிவையுஞ் செய்கின்றனையென்பதாம். (4029)

110. திருக்கு வால்மலி செல்வத்துச் செருக்குவேந் திறத்துத்
தருக்கு மாய்வுறத் தானவ ரரக்கர்வெஞ் சமரில்
இருக்க மாழ்கிநொந் துனைப்புகல் யாம்புக இயையாக்
கருக்கு ளாய்வந்து தோற்றது யீங்கிது கடனோ.

பொருட்குவியலாக நிறைந்த ஐசுவரியத்தினால் கருவப் படுகிற எங்களிடமுள்ள அகங்காரம் அழியும்படி தானவரும் அரக்கரும் கொடிய போர்செய்து அதில் (எங்களை) அஞ்சியோடச் செய்ய,-யாம் மனம்வருந்தி உடல்நொந்து உன்னைச் சரணமாக அடைய, (அக்கொடியவர்களையழித்து எங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, நீ உனக்குத்)- தகுதியில்லாத பிறவிகளிற் பொருந்தி வந்து இங்கு அவதரிக்கின்றாய்; இது (உனக்குக்) கடமையோ?

பிரமன்முதலிய தேவர்கள் தாம் எம்பெருமானருளால் அளவிறந்த ஐசுவரியத்தைப்பெற்று அதனாற்செருக்கிப் பகவானை மறந்து களிப்புற்றிருக்கையில், அசுரர் ராக்ஷசர்முதலிய பல துஷ்ட வர்க்கங்கள் அவர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்து வென்று துரத்த, அத்தேவர்கள் ஓடிச் சென்று எம்பெருமானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரி

Koviloor Digital Library

பாலநஞ் செய்தற்பொருட்டுத் திருவருளால் மத்ஸ்யம் கூர்மம் வராகம் நரசிங்கம் முதலிய பிறவிகளைக் கொண்டும், அதிதி ரேணுகை கௌசல்யை முதலியோரது கருப்பத்தில் வாமநன் பரசுராமன் 'ஸ்ரீராமன்' முதலாகவும் அவதரிக்கின்றன னென்க. நித்தயனாய்க் கர்மவசப்படாதவனாய்ப் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத பகவானுக்குக் கர்ம வசப்பட்ட உயிர்கள் பிறத்தற்குஉரிய எப்பிறப்பும் தகுதியல்லாமைபற்றி, 'இயையாக்கரு' எனப்பட்டது. அந்தப் பிறப்பில் அவதரிக்கும்போது சிறிதும் வேறுபாடு தோன்றாதபடி அதற்கு உரிய குணம் தொழில்களில் ஊன்றிநிற்கிற தன்மை, 'ஆய்வந்து' என்றதனால் விளங்கும். திரு-பொருள்: குவால்-குவியல், இது கடனோ- அடியார்கள் வருந்தும் போது வந்து அவர்கள் வருத்தத்தை மாற்றுதல் தலைவனான உனக்குக் கடமையோ என்றபடி: உனது இயல்பான கேவலகிருபையாலே இங்ஙனம் தோன்றுகின்றனை யென்பது உட்கோள். இச்செய்யுள், பல பிரதிகளிலில்லை. (4030)

111. ஓங்கா ரப்பொருள் தேருவோர் தாமுன்னை யுணர்வோர்
ஓங்கா ரப்பொரு ளென்றுணர்ந் திருவினை உகுப்போர்
ஓங்கா ரப்பொரு ளாமன்றென் றூழிசென் றாலும்
ஓங்கா ரப்பொரு ளேபொரு ளென்கலா வுரவோர்.

ஓங்காரப் பொருள் தேருவோர்தாம் உன்தன்மையை உள்ளபடி அறிந் தோராவார்; (அவர்கள் உன்னை) ஓங்காரப் பொருளென்று அறிதலால், இருவினைகளை ஒழிப்பார்கள்; பிரணவப் பொருளே பரம்பொருளாகும் என்று உண்மையுணரமாட்டாத (உலகசம்பந்தமான) அறிவையுடைய வர்கள், பிரணவப்பொருளாகிய உன்னை உண்மைப்பொருளென்றும் அன்றென்றும் சந்தேகங்கொண்டு நெடுங்காலங் கழித்தாலும், (இருவினை யுகுக்க மாட்டாதவராவர்);

'இருவினையுகுப்போர்' என்று கூறினதற்கு ஏற்ப, 'இருவினை யுகுக்கார்' என்பது, பின்னே வருவிக்கப்பட்டது; இந்த எதிர்நிலைச் சொல்லெச்சம், அவாய்நிலையின்பாற்படும். ஓம் என்பது-பிரணவம்; அது-அஉம் எனப் பிரிந்து, அகாரவாச்யனான திருமாலுக்கு மகாரவாச்யனான ஜீவன் அடிமை எனப் பொருள்படும். இதன் கருத்தை நோக்க, திருமால் எல்லாவுயிர் களையும் அடிமையாக உடையவன் என முடிதலால், திருமாலை 'ஓங்காரப் பொருள்' எனக் கூறினார்; ''ப்ரணவோ பகவத்வாசீ- ப்ராதாந்யாத் அர்த்த ஸம்பவாத்'' என்ற வடநூல்மேற்கோளையுங் காண்க. 'இருவினையுகுப் போர்' என்றது; இருவினையும் ஒழித்து எப்பொழுதும் அழியா நிலைமைத் தாகிய முத்திப் பேரின்பத்தினை யடைபவர் என்றவாறு.

முத்திபெறுவோர் அவசியம் அறியவேண்டிய ஸ்வஸ்வரூபம், பரஸ்வரூபம், புருஷார்த்தஸ்வரூபம், உபாயஸ்வரூபம், விரோதிஸ்வ ரூபம் என்னும் ஐந்தனையும் சகல வேதசாரமாகிய பிரணவம் தன் சொல்

Koviloor Digital Library

லாற்றலாலும் பொருளாற்றலாலும் உணர்த்துவதனால்; அதனை யறிபவரே இருவினையுகுக்கும் வல்லமை யுடையோராவர். பிரணவப் பொருளை உள்ளபடி அறியாதவர்கள் பலயுகங்கள் கழிந்தாலும் இவ்வுலகத்திலேயே பிறந்தும் இறந்தும் இடர்ப்பட்டுக்கொண்டேயிருப்பரென்பது, பின்னிரண் டடியின் கருத்து. 'என்று' என்பதை ஆம், அன்று என்ற இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. உரவோர்-பிரபஞ்ச விஷயமான அறிவுடையோர். (4031)

112. இனைய தாகலி னெம்மையு மூன்றுல கையுமீன்று
மனையின் மாட்சியை வளர்த்தவெம் மோயினை வாளா
முனைய லென்றது முடித்தனன் முந்துநீர் முளைத்த
சினையின் பந்தமும் பகுதிக ளனைத்தையுஞ் செய்தோன்.

(உனது சொரூபம்) இத்தன்மையதானதனால், -எம்மையும் மூன்று உலகையும் பெற்று இல்லறத்தின் மேன்மையை (அழகுபெற) நடத்திக் காட்டுகிற (இந்த) எமது தாயை (சீதையை) வாளா வெறுக்க வேண்டா என்று (தான் கூறத்தொடங்கிய) அவ்விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்தான்; (யாவனெனில், -எல்லாவற்றிற்கும்) முற்பட்ட தன்மையையுடைய திருமாலினிடத்தினின்று தோன்றியவனும் (ஜீவராசிகளுக்குத்) தேகங்களின் சம்பந்தத்தையும் பலவகைப்பட்ட பகுப்புக்களையும் உண்டாக்கியவனு மான பிரமன்.

முந்துநீர்-முற்பட்ட தன்மையையுடைய திருமால்: வினைத் தொகையன் மொழி. சினை-அங்கம்; எனவே, தேகமாயிற்று: அதன் பந்தமாவது-உயிரை உடம்பினுட்புகுத்தல். பகுதி-பிரிவு, இங்கே தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்ற எழுவகைப்பிறப்புக்களின் விரிவான எண்பத்துநான்கு லட்சம் யோனிபேதங்களைக் குறிக்கும். 'முந்துநீர் முளைத்த சினையின் பந்தம்' என்பதற்கு-முற்பட்டநீரில் (பெருங்கடலில்) தோன்றிய உருண்டைவடிவான அண்டமென்றும் பொருள் கூறலாம். (4032)

113-114. சிவபிரான் இராமபிரானுக்கு அவன் தன்மையையுணர்த்துதல்

என்னு மாத்திரத் தேறமர் கடவுளு மிசைத்தான்
உன்னை நீயொன்று முணர்த்திலை போலுமால் உரவோய்
முன்னை யாதியா மூர்த்திநீ மூவகை யுலகின்
அன்னை சீதையா மாதுநின் மார்பின்வந் தமைந்தாள்.

என்று (பிரமன்கூறி) முடித்தவளவில், -இடபவாகனத்தில் வீற்றிருப்ப வனான சிவபெருமானும் சொல்பவனானான்:- வலிமையுள்ளவனே! நீ உன்தன்மையை (இன்னதென்று) சிறிதும் அறியவில்லைபோலும்; நீ மிகவும் அநாதியாயுள்ள முழுமுதற் கடவுளாவாய்; மூன்று வகையான உலகங்களுக்

Koviloor Digital Library

குந் தாயான சீதையாகிய தேவி (திருமாலான) உனது திருமார்பில் வந்து பொருந்தியுள்ள இலக்குமியே.

'நீ யுன்னை யொன்று முணர்ந்திலை' என்றது, நீ கொண்டுள்ள மனிதத் தன்மைக்கு ஏற்ப நடிக்கின்றாயென்றபடி. இலக்குமி திருமாலின் திருமார்பில் உறைகின்றா ளென்பது, நூற்கொள்கை. (4033)

114. துறக்குந் தன்மைய ளல்லளாற் தொல்லையெவ் வுலகும்
பிறக்கும் பொன்வயிற் றன்னையிப் பெய்வளை பிழைக்கின்
இறக்கும் பல்லுயி ரிறைவநீ யிவள்திறந் திகழ்ச்சி
மறக்குந் தன்மைய தென்றனன் மழுவலான் வழுத்தி.

(யாவர்க்குந்) தலைவனே! பழமையான எல்லாவுலகங் களும் தோன்றுதற்கிடமான அழகிய வயிற்றையுடைய தாயாகிய சீதை, (உன்னால் வெறுத்துக்) கைவிடத்தக்க தீயொழுக்கமுடையவளல்லள்; (அன்றியும்), அணிந்த வளையல்களையுடைய இச்சீதை விஷயத்தில் (நீ) தவறு நினைத்துக் கைவிட்டால், எல்லாவுயிர்களும் இறக்கும்: (ஆதலால்) நீ இவள் விஷயத்தில் அவமதிப்புக் கொள்ளுதல் மறந்துவிடத்தக்கதே என்று சிவபெருமான் துதித்துக் கூறினான்.

பெய்வளை-வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. 'இப்பெய்வளை பிழைக்கின் இறக்கும் பல்லுயிர்'- காத்தல் தொழிலைக் கைக்கொண்ட திருமாலினது மனைவியாயிருந்து உலகங்களையெல்லாங் காக்கிற தாயாகிய இவளுக்கே தீங்குநேரிட்டால் காப்பாற்றுவாரின்றி உயிர்கள்யாவும் அழிந்து விடுமென்றபடி சீதையின் தூய்மையை அக்கினி தேவனுணர்த்தியதற்குமேல், குறிப்பாகப் பிரமனும் சிவபெருமானும் உணர்த்தியிருத்தல் காண்க. (4034)

115. சிவபெருமான் மேலுலகத்திலிருந்த தசரதனிடம் இராமனைக்கண்டு துயர்நீக்கச் சொல்லுதல்

பின்னு நோக்கினான் பெருந்தகைப் புதல்வனைப் பிரிந்த
இன்ன லாலுயிர் துறந்துஇருந்து துறக்கத்துள் இருந்த
மன்னற் சென்றுநின் மைந்தனை மனங்கொளத் தெருட்டி
முன்னை வான்துயர் நீக்குதி மொய்ம்பினோ யென்றான்.

(சிவபெருமான்), -மேலும் (செய்யவேண்டுவதை) ஆலோசித்தவனாகி, பெருமைக்குணமுடைய (தனது) குமாரனாகிய இராமனைப் பிரிந்ததனா லுண்டான துன்பத்தினால் இறந்து பெருமையையுடைய விஷ்ணுலோகத்தி லிருந்தவனான தசரதமகாராச னிடத்தைச் சேர்ந்து, 'வலிமையுள்ளவனே! உனது குமாரனாகிய இராமனை(ப் பார்த்து, அவன்) மனம்திருப்தியடையும்

Koviloor Digital Library

படி அறிவு மூட்டி (உன்மனத்தில்) நெடுநாளாகவுள்ள மிக்கதுன்பத்தைப் போக்குவாய்' என்றுகூறினான்.

முன்னைவான்துயர் இராமன் வனத்துக்குப்போனபோது அவனைப் பிரிந்ததனாலுண்டான துன்பம். அயோத்தியாகாண்டத்தில் தசரத சக்கவர்த்தி மரணமடைந்த செய்தி கூறியவிடத்து ''இந்திரன் முதல்வராய கடவுளர் யாருமண்டிச், சந்திரனனைய தாங்கோர் மானத்தின் தலையில் தாங்கி, வந்தனனெந்தை தந்தையென மனங்களித்து வள்ள, லுந்தியானுலகினும்பர் மீள்கிலாவுலகத் துய்த்தார்'' என்றதை நோக்கி, இருந்துறக்கத்துள் என்பதற்கு- பெருமையையுடைய விஷ்ணு லோகத்திலென்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது; இது பிரமலோகத்துக்கு மேற்பட்டதாய்ப் பரமபதம் போலவே கருமவசத்தால் மறித்துவருதலில்லாத மேம்பாடுடையது. நீக்குதி யென்பது முறையால், நீக்குதி முன்பினோயென்றான். இந்தப் பாடலக்குப் பின் ஒரு பாடல் சில பிரதிகளிற் காணப்படுவது வருமாறு:-

என்ற வாசக மெறுழ்வலித் தோளினா னியம்ப
மன்றல் தங்கிய மலரவன் வாசவற் கூவித்
துன்று தாரினோன் சுரருடன் துருவினை துடரச்
சென்று மற்றவற் றருகென வணங்கினன் சென்றான். (4035)

116. தசரதன் பூமியில் வருதலும், இராமன் அவனை வணங்குதலும்

ஆதி யான்பணி யருள்பெற்ற வரசருக் கரசன்
காதன் மைந்தனைக் காணிய உவந்ததோர் கருத்தால்
பூத லத்திடைப் புக்கனன் புகுதலும் பொருவில்
வேத வேந்தனு மவன்மலர்த் தாள்மிசை விழுந்தான்.

முதற்கடவுளான சிவபெருமான் அருளிய கட்டளையைப் பெற்ற அரசர்க்கரசனான தசரதன் (தன்) அன்பிற்குஉரிய குமாரனைக் காணும்படி கிளர்கின்ற மனத்தோடு பூமியில்வந்தான்; வந்தவுடனே, ஒப்பில்லாத வேதங் களுக்குத் தலைவனான இராமபிரானும், அத்தசரதனுடைய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களில் விழுந்துவணங்கினான்.

சிவபெருமான், முதற்கடவுளர் மூவரில் ஒருவனாதலால், 'ஆதியான்' எனப்பட்டான். வேதவேத்தன் என்ற பாடத்துக்கு, 'வேதவேத்யன்' என்ற வடசொற்றொடரின் விகார மென்க. (4036)

117. தசரதன் மகிழ்ந்து கூறத் தொடங்குதல்

வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்துத்தன் விலங்கலா கத்தின்
ஆழ்ந்த முந்திடத் தழுவித்தன் கண்ணினீ ராட்டி
வாழ்ந்த சிந்தையின் மனங்களுங் களிப்புற மன்னன்
போழ்ந்த துன்பங்கள் புறப்பட நின்றிவை புகன்றான்.

Koviloor Digital Library

(தசரதமகா) ராசன் (தன்பாதத்தில்) விழுந்துவணங்கிய குமாரனை(க் கைகளால்) எடுத்துத் தனது மலைபோன்ற மார்பில் நன்றாக அழுந்தும்படி (இறுகக்) கட்டியணைத்துத் தனது கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் (அவனை) முழுகப்பண்ணி, நல்வாழ்வுபெற்றோ மென்ற எண்ணத்தோடு அந்தக் கரணங்களும் களிப்பு மிகவும் (இராமனைப்பிரிந்ததனால் தன்னை) வருத்திய துன்பங்கள் நீங்கி யொழியவும், (இராமனெதிரில்) நின்று கொண்டு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினான்; -அதனை, மேல் மூன்றுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

கண்ணினீர்-உவகையிலாகியது; இது, ஆநந்தபாஷ்ப மெனப்படும். மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என நால்வகைப்படுகிற அந்தக்கரணங்கள், இங்கு 'மனங்கள்' எனப்பட்டன. புறப்பட வெளிப்பட எனினுமாம்.(4037)

118-120. தசரதன் வார்த்தை

அன்று கேகயன் மகள்கொண்ட வரமெனு மயில்வேல்
இன்று காறுமென் னிதயத்தி னிடைநின்ற தென்னைக்
கொன்று நீங்கல திப்பொழு தகன்றதுன் குலப்பூண்
மன்ற லாகமாங் காந்தமா மணியின்று வாங்க.

அக்காலத்தில் (முதலிற் பட்டாபிஷேகத்துக்கு நிச்சயித்த சமயத்தில்) கேகயராசனது மகளாகிய கைகேயி நிறைவேற்றிக் கொண்ட வரமென்று பெயர்பூண்ட கூரிய வேலாயுதமானது இதுவரையிலும் எனது இதயத்தினிடை நின்றது; எனது உயிரை நீக்கியும் (என்னை) விடாமலே பற்றியிருந்தது: (அது,) இன்று உனது சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்ததும் (இயற்கையில் திவ்விய) கந்தமுடையதுமான மார்பாகிய சிறந்த காந்தமணி (உன்னைத்தழுவிய) இச்சமயத்தில் ஒழித்ததனால், அகன்றது.

வரமெனும் அயில் வேல்-அயில் (கூரிய இரும்பினாலியன்ற) வேலே வரமென்று பெயர்பூண்டு தன் தன்மை மறைந்துள்ளது எனக்கூறியதனால், அவநுதியணி. மன்றல்-துளவமாலை மலர் மாலைகளை யணிவதனாலான மணமுமாம். மணி-சிறந்தபொருள்; வடசொல். காந்தமணி-காந்தக்கல். கைகேயி கொண்ட வரத்தினால் இராமனைப் பிரிந்து அதனால் தனக்கு நேர்ந்த மனத்துன்பம் இப்பொழுது அவனைத் தழுவினமைபற்றி நீங்கியதை, 'வரமெனும் அயில்வேல் உன் ஆகமாங்காந்தமாமணி இன்றுவாங்க அகன்றது' என்றார். வரத்தை இரும்புமயமான வேல் என்றதற்கு ஏற்ப, இராமனது மார்பை அதனைக் கவருங் காந்தமென்றார்; உருவகவணி. காந்தம் இரும்பைக் கவரவல்லதொரு பொருளென்பது பிரசித்தம். இங்கே 'கைகேயிவரம்' என்றது, இராமன் நாடுதுறந்து பதினான்குவருஷம் காட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமென்பதை. (4038)

Koviloor Digital Library

119. மைந்த ரைப்பெற்று வானுயர் தோற்றத்து மலர்ந்தார்
சுந்த ரப்பெருந் தோளினா யென்துணைத் தாளின்
பைந்து கட்களு மொக்கில ராமெனப் படைத்தாய்
உய்ந்த வர்க்கருந் துறக்கமும் புகழும்பெற் றுயர்ந்தேன்.

அழகிய பெரிய தோள்களையுடையவனே! (நல்ல) புத்திரரைப்பெற்று மிகச்சிறந்த தோற்றத்துடன் விளங்கினவர்களும் எனது இரண்டு கால்களிலுள்ள சிறிய தூளிகளுக்கும் ஒப்பாகா ரென்னும்படி (திருமாலாகிய நீ என்னிடம் தோன்றி எனக்கு மிக்க பெருமையை) உண்டாக்கினாய்: (தீவின்னையினின்று) நீங்கினவர்க்கும் (கிடைப்பதற்கு) அரிய மேலுலகத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து சிறப்புற்றேன்.

மேலுலகத்தையடைந்த தசரதன் தன் புதல்வனான இராமனை இங்ஙனம் துதித்தற்குக் காரணம், உண்மையறிவு தன்மனத்தில் வெளிப்பட்டமை யென்க. நன்மகப்பெற்றோர் யாவரினும் தசரத னுக்குச் சிறப்பு, திருமாலை மகனாகவுடைமை. திருக்குறளில் ''வானுயர்தோற்றம்'' என்றவிடத்து ''வான்றோய்குடி'' என்றாற் போல இலக்கணை வழக்கு' என்ற பரிமேலழகருரை வாக்கியம், இங்கு உணரத்தக்கது. ''மைந்தரைப் பெற்று வானுலகாள் வரென்றுலகில், அந்தரத்தவருரைக்கின்ற வாய்மையின்தகவால், நின்றனைப் பெற்று நேயமாலெழுத்தெட்டு நினையா, உய்ந்தமாதவ ருயருறுந் துறக்கநாடுற்றேன்'' என்று சில ஏட்டுப்பிரதியிற் பாடம். (4039)

120. பண்டு நான்தொழுந் தேவரு முனிவரும் பாராய்
கண்டு கண்டெனைக் கைத்தலங் குவிக்கின்ற காட்சி
புண்ட ரீகத்துப் புராதனன் தன்னொடும் பொருந்தி
அண்ட மூலத்தொர் ஆசனைத்து இருத்தினை யழக.

அழகுடையவனே! முன்பு (பூமியில் மனிதனாயிருந்தபோது) என்னால் வணங்கப்பட்ட தேவர்களும் முனிவர்களும் (இப்பொழுது) என்னைப் பலமுறையும் நோக்கிக் கைகூப்பித் தொழுகின்ற தோற்றத்தைப் பாராய்: (இன்னும் என்னை, திருமாலின் நாபீ) கமலத்தில் தோன்றிய பழையவனான பிரமனோடு சமானனாய் அண்டகோளத்தின மேலுள்ளதோரிடத்தில் இருக்கச்செய்தாய்.

இவ்வெல்லாச் சிறப்புக்களும் எனக்கு மகனாய்ப்பிறந்த உன் மகிமையாலேயே நேர்ந்தனவென்பதாம். (4040)

Koviloor Digital Library

121. தசரதன் சீதையினருகிற் செல்லுதலும், அவள் அவனை வணங்குதலும்

என்று மைந்தனை எடுத் தெடுத் திறுகுறத் தழுவிக்
குன்று போன்றுள தோளினான் சீதையைக் குறுகத்
தன்து ணைக்கழல் வணங்கலுங் கருணையால் தழுவி
நின்று மற்றிவை நிகழ்த்தினா னிகழ்த்தரும் புகழோன்.

என்று கூறி, மலையையொத்து (உயர்ந்து) விளங்குகிற தோள்களை யுடையனான தசரதன்,-புத்திரனான இராமனைப் பலமுறையெடுத்து அழுந்தக்கட்டியணைத்து(ப் பின்பு) சீதையைச் சென்று கிட்ட, (அவள்) தன்னுடைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கின அளவில், சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தியையுடையனான தசரதன் (அவளைப்) பரிவுடன் அணைத்து நின்று இவற்றைக் கூறுபவனானான். -அவற்றை அடுத்த மூன்று கவிகளிற் கூறுகின்றார்.மற்று-அசை; பின்பு எனினுமாம். (4041)

122-124. தசரதன் சீதைக்குத் தேற்றரவு கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

நங்கை மற்றுநின் கற்பினை யுலகுக்கு நாட்ட
அங்கி புக்கிடென் றுணர்த்திய வதுமனத் தடையேல்
சங்கை யுற்றவர் பெறுவது முண்டது சரதம்
கங்கை நாடுடைக் கணவனை முனிவுறக் கருதேல்.

'நங்காய்! உனது கற்பின்பெருமையை உலகத்தார்க்கு அறிவிக்க அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்' என்று (இராமன் உன்னைநோக்கிக்) கூறிய அவ்வார்த்தையை (ஒருகுறையாக) மனத்திற்கொள்ளாதே; (உலகத்திலே) சந்தேகங்கொண்டவர்கள் (அச்சந்தேகம் நீங்குதற்காகச்) சத்தியஞ்செய்யச் சொல்லி அதுசெய்யக் கண்டு தெளிதலும் உண்டு: (இது உலகவழக்கமே: ஆதலால், அப்படி உன்னைச் சத்தியஞ்செய்யச் சொன்னவனான) கங்காநதி பாயப்பெற்ற நாட்டுக்குத்தலைவனாகிய உனது கணவனான இராமன்மீது சீற்றங்கொள்ளக் கருதவேண்டா.

சத்தியஞ்செய்தல் அக்கினிப்பிரவேசம், குடப்பாம்பிற் கையிடுதல் முதலியன. இச்செய்யுளின் மூன்றாமடிக்கு-உலகத்தில் எவரேனும் உனது கற்பிற் சந்தேகங்கொண்டிருப்பராயின் அவர் அது நீங்கி உண்மையுணரப் பெறுவதாகிய பயன் இதனாலுண்டன்றோ! என்றும் உரைக்கலாம். (4042)

123. பொன்னைத் தீயிடைப் பெய்வதப் பொன்னுடைத் தூய்மை
தன்னைக் காட்டுதற் கென்பது மனக் கொளல் தகுதி
உன்னைக் காட்டினன் கற்பினுக் கரசியென் றுலகிற்
பின்னைக் காட்டுவ தரியதென் றெண்ணிமிப் பெரியோன்.

Koviloor Digital Library

'பொன்னை நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சுதல் அந்தப் பொன்னினது குற்ற மற்ற தன்மையைக் காட்டுதற்கேயாகும்' என்கிற இத்தன்மையை மனத்திற் கொள்ளுதலே தக்கதாம்: சிறந்த நற்குணங்களையுடைய இவ்விராமன் இவ்வுலகத்தில் (இச்சமயம் தப்பினால்) பிறகு (உனது கற்பின்சிறப்பை இங்ஙனம் தலைமைத் தேவர்கள் முதலியோருங் காணும்படி) தெரிவிக்க முடியாதென்று நினைத்து (அப்பொழுதே) உன்னை (அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்யச் சொல்லி அதனால்) நீ கற்பினுக்குத்தலைவி யென்றுதெரிவித்தான்.

சுத்தமான பொன்னை எத்தனை முறை புடமிட்டாலும் எடை யும் மாற்றும் குறையாது. அது தன் தூய்மையைக்காட்டுமென்க. 'உன்னை அக்கினியிற் பிரவேசிப்பித்தது உன் குற்றமற்ற தன்மையைத் தெரிவித் தற்காக' என்னும் உபமேயத்தை உபமானமுகத்தாற் பெறவைத்ததனால், முன்னிரண்டடி- பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். (4043)

124. பெண் பிறந்தவ ரருந்ததி யேமுதற் பெருமைப்
பண்பி றந்தவர்க் கருங்கல மாகிய பாவாய்
மண்பி றந்தக முனக்குநீ வானின்றும் வந்தாய்
எண்பி றந்தநின் குணங்களுக் கினியிழுக் கிலையால்.

பெண்ணாகப்பிறந்தவர்களாகிய அருந்ததி முதலான சிறந்த கற்பின் குணம் மிக்கவர்களுக்கு அருமையான அணிகலம் போல விளக்கத்தைச் செய்கிற பாவைபோன்ற சீதையே! உனக்குப் பிறப்பிடமோ, (உலகத் தார்க்குப் போலன்றிப்) பூமியேயாகும்; நீ பரம பதத்திலிருந்து (திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தபோது சீதையாக) வந்து தோன்றினாய்; (இவ்வாறு சிறப்புற்றதனால்) இனி எண்ணிறந்த உனது நற்குணங்களுக்கு யாதொரு குற்றமுமில்லை.

'ஆகாசம்போட்டது, பூமி ஏந்திற்று' என்னும் பழமொழி, மூன்றாவது அடியில் அமைந்திருப்பது-உலகவழக்குநவிற்சியணி. சீதை அயோநிஜை யென்பதும், திருமகளின் அவதாரமென்பதும் இங்கு வெளியாம். எண்பு- நன்குமதிப்புமாம். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் இல்லை. இங்குப் பல பிரதிகளில் ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:-

எனக்கு மெண்வகை முனிவர்க்கு மிமையவ ருலகந்
தனக்கு மற்றிவள் தாயென மனக்கொளத் தகுதி
மனத்தின் யாவர்க்கும் மறுவறுத் திடுமிவண் மலராள்
புனத்து ழாய்முடிப் புரவல னீநின்ற புகழோய். (4044)

Koviloor Digital Library

125. பிறகு தசரதன் இலக்குமணனைத் தழுவுதல்

என்னச் சொல்லியவ் வேந்திழை திருமனத் தியாதும்
உன்னச் செய்வதோர் முனிவின்மை மனங்கொளா வுவந்தான்
பின்னைச் செம்மலவ் விளவலை யுள்ளன்பு பிணிப்பத்
தன்னைத் தானெனத் தழுவினன் கண்கணீர் ததும்ப.

என்று சொல்லி, சிறந்தவனாகிய தசரதன்,- ஆபரணங்களையணிந்த அந்தச் சீதை (இராமன் தீயிற் குதிக்கச் சொன்னதைப் பற்றித் தன்) சிறந்த மனத்தில் நினைத்தலைச் செய்கின்ற வெறுப்பைச் சிறிதுங் கொள்ளாமையைத் (தான்) மனத்தினால் எண்ணி மகிழ்ந்தான்; பிறகு, மனத்தை அன்பானது கட்ட (அன்புற்றமனமுடையவனாய்), கண்களில் (ஆனந்தத்தால்) நீர்ததும்ப, அங்கிருந்த (இராமனது) தம்பியான இலக்குமணனை, தன்னையே தான் தழுவினதுபோல (ஈருடம்பென்றுதோன்றாது ஒருடம்பு என்றே தோன்றும்படி இறுக)த் தழுவினான்; முனிவு-கோபமுமாம். (4045)

126-127. தசரதன் இலக்குமணனை நோக்கிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

கண்ணி னீர்ப்பெருந் தாரைமற் றவன்சடைக் கற்றை
மண்ணி னீத்தமொத் திழிதரத் தழீஇ நின்று மைந்த
எண்ணி னீக்கரும் பிறவியு மென்னெஞ்சின் இறந்த
புண்ணு நீக்கினை யுமையனைத் தொடர்ந்துடன் போந்தாய்.

(தசரதன்,-தனது) கண்களினின்று சொரிகிற நீர்ப் பெருக்கானது அவ்விலக்குமணனது தொகுதியான சடையினின்று ஸ்நானத்தினாற் பெருகுகிற நீர்வெள்ளம்போன்று இழியும்படி (அவனைத்) தழுவிக்கொண்டே, 'மைந்த! உன்தமையனை (வனத்துக்குப் புறப்பட்டதுமுதல்) விடாது தொடர்ந்து (அவனுக்கு வேண்டிய பலஉபசாரங்களையுஞ் செய்து) அவனுடனே வந்தாய்; (அதனால்), கணக்கில்லாத நீக்குதற்கு அரிய (உனது) பிறப்பையும் என்மனத்தில் மிகுந்துள்ள துன்பங்களையும் நீக்கினை:

தசரதன் இலக்குமணனை இறுகத்தழுவியபொழுது பெருக்கிய கண்ணீர் இலக்குமணன்மேற் பெருகி, அவன்சடையின்வழியே தரையில் விழுந்ததை, நீராட்டின நீர் கீழ்விழுவதுபோலு மெனக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. மண்ணுதல்-கழுவுதல்: இங்கே ஸ்நாநஞ்செய்தல், இனி, மண்ணில் நீத்தம்-பூமியில் (ஓடும்) வெள்ளமுமாம். தமையனுக்குச் சிசுருஷைசெய்த நல்வினையால், பிறவியென்பது நீங்கு மென்கிறான். (4046)

127. புரந்த ரன்பெரும் பகைஞனைப் போர் வென்ற உன்றன்
பரந்து யர்ந்ததோ ளாற்றலே தேவரும் பலரும்
நிரந்தரம் புகல் கின்றது நீஇந்த வுலகின்
அரந்தை யாம்பகை துடைத்தற நிறுத்தினை ஐய.

Koviloor Digital Library

ஐய! இந்திரனது பெரும்பகைவனான இந்திரசித்தைப் போர்செய்து அழித்து வெற்றிபெற்ற உனது விசாலமான உயர்ந்த தோள்களின் வல்ல மையே, தேவரும் பலரும் நிரந்தரம் புகல்கின்ற தாகும்; நீ இந்த உலகத்திற்குத் துன்பத்தையுண்டாக்குகிற பகையை யொழித்துத் தருமத்தை நிலைபெறச் செய்தாய்.

பதினான்குவருஷம் நித்திரையின்றியிருந்த ஒருவனாலன்றி மற்று எவராலும் தன்னைக் கொல்லமுடியாதபடி வரம்பெற்றிருந்த இந்திரசித்தை, அங்ஙனமே வனத்தில் இராமனுக்குப் பாதுகாவலாகும் பொருட்டுத் துயிலின்றியிருந்த இலக்குமணன் கொன்றானென வறிக. ஆற்றிலே புகல் கின்றது-செயப்படுபொருள் செய்வதுபோலச் சொல்லப்பட்டது. (4047)

128. தசரதன் இராமனை வரம் கேளென அப்பிரான் 'என் விருப்பம் நிறைவேறிற்று' எனல்

என்று பின்னரு மிராமனை யானுனக் கீவது
ஒன்று கூறுதி யுயர்குணத் தோயென வுனையான்
சென்று வானிடைக் கண்டிடர் தீர்வெனென் றிருந்தேன்
இன்று காணப்பெற் றேனினிப் பெறுவதென் னென்றான்.

என்று சொல்லி(த் தசரதன்) , பின்பும் இராமனை (நோக்கி), 'உயர்குணத் தோய்! யான் உனக்குத் தரத்தக்கதொரு வரத்தைக் கேட்பாயாக' என்று சொல்ல, -(அதற்கு இராமன்) , 'நான் உன்னை மேலுலகத்திற் சென்று தரிசித்து (எனது) மனத் துயரை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்று நினைத்திருந் தேன்; (அங்ஙனமன்றி நீயே வந்ததனால்) இப்பொழுது (உன்னைத்) தரிசிக்கப்பெற்றேன்; இனி (யான்) பெறக் கூடியதான (உன்னைத் தரிசித்த லினுஞ் சிறந்த) பேறு யாது உளது?' என்றான்.

இராமனுக்கு இடர், தான் வனவாசஞ்செல்லத் தன்பிரிவுத் துயரால் தசரதன் உயிர்துறந்ததனாலும், அக்காலத்துத் தான் அத்தந்தையைப் பார்க்கப் பெறாமையாலும், நேர்ந்தது. (4048)

129. கைகேயியையும் பரதனையும் அங்கீகரிக்குமாறு வேண்டுதல்

ஆமி னும்முனக் கமைந்ததொன் றுரையென அழகன்
தீய ளென்றுநீ துறந்த வென் தெய்வமு மகனும்
தாயுந் தம்பியு மாம்வரந் தருகெனத் தாழ்ந்தான்
வாய்தி றந்தெழுந் தார்த்தன உயிரெலாம் வழுத்தி.

'ஆனாலும், உனக்குத் தக்கதொருவரத்தை (நீ) கேட்பாயாக' என்று (தசரதன் இராமனை நோக்கிக்) கூற, (அதற்குக்) கட்டழகையுடையனான இராமன், தீயவளென்று நீ கைவிட்ட எனக்குத் தெய்வம்போற் சிறந்தவளான

Koviloor Digital Library

கைகேயியும் (அவளது) புதல்வனான பரதனும் (எனக்கு முறையே) தாயும் தம்பியும் ஆம்படியான வரத்தைத் தந்தருள்வாயாக' என்று கூறி வணங் கினான்; அப்பொழுது இவனது நற்குண விசேடத்தைக் கண்டு, உலகத்தி லுள்ள ஜீவராசிகள் யாவும் உற்சாகங்கொண்டு (இவனை) வாய்விட்டுத் துதித்து ஆரவாரித்தன.

'தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக' என்றது-அநாதியாய் வருகிற க்ஷத்திரியதருமத்துக்கு விரோதமாக மூத்தவனான இராமனைக் காடு செல்லும்படியும், இளையவனான தன்மகனை நாடாளும்படியும், கைகேயி வரம் வேண்டினமைக்காகத் தசரதன் அவள்மீது கோபங்கொண்டு 'நீ என்மனைவியு மல்லை: உன்மகன் என்மகனும் அல்லன்' என்று மனப்பூர்வ மாக அவ்விருவரையும் வெறுத்து உறவொழிந்ததை மறந்து இப்பொழுது மீண்டும் அவர்களது உறவு முறையைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டியபடி. தசரதன் துறந்த விவரத்தை ''இன்னேபலவும் பகர்வான் இரங்காதாளை நோக்கிச், சொன்னே னின்றே யிவளென் தார மல்லள் துறந்தேன், மன்னே யாவான் வருமப் பரதன் தனையும் மகனென்று, உன்னேன் முனிவா அவனுமாகானுரிமைக்கென்றான்'' என்ற அயோத்தியா காண்டச் செய்யுளினால் அறிக. இராமன் தனது இயற்கை நற்குணத்தாலும், தாயைத் தெய்வமாகப் பாவிப்பது முறையாதலாலும், கைகேயியை 'என்தெய்வம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறினான். இச் செய்யுளில் தசரதனுடைய முன்னிலையில் இராமன் கைகேயியைச் சொல்லும்போது 'தீயளென்று நீ துறந்த என் தெய்வம்' என்று மிகவும் சதுரப்பாடு அமையக் கூறியதாக அமைந்த கவித்திறம் மிகப்பாராட்டி இன்புறுதற்குத் தக்கது. இங்கு இராமனை 'அழகன்' என்றது-உடலழகு மாத்திரமன்றி 'வாயினாலும் அழகுபடப் பேசுபவன்' என்ற கருத்தினது. (4049)

130. தசரதன் மறுமொழி

வரத கேளெனத் தயரத னுரைசெய்வான் மறுவில்
பரத னன்னது பெறுகதான் முடியினைப் பறித்திவ்
விரதவேட மற்றுதவிய பாவிமேல் விளிவு
சரத நீங்கல தாமென்றான் தழீஇயகை தளர.

'(வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய) வரங்களைத் தருபவனே! (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக' என்று தசரதன் (இராமனை நோக்கிக்) கூறுவானாகி, -'குற்றமற்ற பரதன் (மாத்திரம் நீ கேட்டபடி எனக்கு மகனாகும்) அத்தன்மையைப் பெறக்கடவன்: (உனக்குச் சூட்டும்படி நிச்சயித்திருந்த) கிரீடத்தை(ச் சூட்ட வொண்ணாது) தடுத்து (அதற்குமாறாக உனக்குத்) தான் இந்தத்தவவேடத்தைக் கொடுத்த பாவியான கைகேயியின் மீது (நான் கொண்ட) கோபமானது நிச்சயமாய் நீங்காதாகும்' என்று (இராமனைத்) தழுவிய கைகள் நழுவக் கூறினான்.

Koviloor Digital Library

இராமனை வனஞ்செல்லச் சொல்லி மரவுரி முதலியவற்றைக் கைகேயி தானே கொணர்ந்து கொடுத்ததனால், 'விரதவேடம் மற்று உதவிய பாவி' என்றான். தாய் தனக்கென்று இராச்சியத்தை வரமாகப்பெற்றிருக்கவும் மறுத்து, அயோத்தி மாநகரிலும் வாழாமல் நந்திக்கிராமத்திலே அவனது வருகையையே நோக்கியிருக்கும் பரதனது நல்லொழுக்கத்தைக் கருதி, அவனுக்கு, 'மறுவில்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, மறுவில் பரதன்- கருத்துடையடைமொழியணி. தழுவியகை தளர்ந்ததற்குக் காரணம்-கைகேயி விஷயமான கோபத்தினாலுண்டாகிய உள்ளச் சோர்வினாலான உடற்சோர்வு. (4050)

131. இராமபிரானது மொழியால் தசரதன் கோபம்தவிர்தல்

ஊன்பி ழைக்கிலா வுயிர்நெடி தளிக்குநீ ளரசை
வான்பி ழைக்கிது முதலெனாது ஆள்வுற மதித்து
யான்பி ழைத்ததல் லாலெனை யீன்றவெம் பிராட்டி
தான்பி ழைத்ததுண் டோவென்றா னவன்சலந் தவிர்ந்தான்.

(அதற்கு இராமபிரான்) ,''சிறிதும் தவறுதலுண்டாகாமற் பிராணிகளை நன்றாகப்பாதுகாக்கவேண்டிய பெரிய அரசுரிமையை 'இது மிக்க குற்றத் திற்குக் காரணமானது' என்று நினையாமல் ஆளும்படி நினைவு கொண்ட தனால் நான் தவறு செய்தேனேயன்றி, என்னைப் பெற்று வளர்த்த என் அன்னை (கைகேயி) தான் தவறு செய்தது உளதோ'' என்றான்: (அது கேட்ட வளவில்), அந்தத் தசரதன் கோபம் நீங்கினான்.

ஊன் பிழைக்கிலா வுயிர் என்பதற்கு- தேகசம்பந்தத்தைத் தவறாது (நீங்காது) பெற்றுள்ள பிராணிகளை எனினுமாம். இனி இச்செய்யுளுக்கு நிலையில்லாத தேகபோஷணத்துக்கே உபயோகி யாகிற இராச்சியபாரத்தை இது பெருங்குற்றத்துக்கு மூலமான தென்றெண்ணாமல் ஆளவிரும்பி முதலில் அதற்கு இசைந்தது எனது குற்றமாமே யன்றி அன்புள்ள எனது தாயான கைகேயி என்பக்கலருளினால் எனக்கு அதனை நீக்கினது குற்றமாகுமோ என்றான் இராமன்: அதுகேட்டவுடனே தசரதன் அவள்மேற் கோபந்தணிந்தானென்னுங் கருத்துப்பட உரைத்தலுமொன்று. (''பின் குற்றமன்னும் பயக்கும் அரசென்றல்பேணேன், முன்கொற்ற மன்னன் முடிகொள்கெனக்கொள்ள மூண்டது, என் குற்றமன்றோ இகன்மன்னவன் குற்றம் யாதோ' என்று அயோத்தியாகாண்டத்தில் இராமன் இலக்கு மணனை நோக்கிச் சொன்ன வார்த்தையோடு இவ்வார்த்தையை ஒப்பிடுக.) கைகேயி தன்மீது அன்புள்ளவளென் பதையும் தன்னாற் பாராட்டத் தக்கவளென்பதையும் விளக்குமாறு அவளை ஸ்ரீராமன் 'எனையீன்ற வெம்பிராட்டி' என்றான். (4051)

Koviloor Digital Library

132. தசரதன் இராமனுக்கு வரமளித்தது கண்டு தேவர்கள் வியந்து கூறுதல்

எவ்வ ரங்களுங் கடந்தவ னப்பொரு ளிசைப்பத்
தெவ்வ ரம்பறு கானிடைச் செலுத்தினாட் கீந்த
அவ்வ ரங்களு மிரண்டவை யாற்றினாற் கீந்த
இவ்வ ரங்களு மிரண்டென்றார் தேவரு மிரங்கி.

எல்லா வரங்களையும் கடந்துள்ளவனான இராமபிரான் அவ்வாறு சொல்லி (வரம்வேண்டி)ப் பெற, -(அவற்றைக் கேட்ட) தேவர்களும், (இராமன் மீது) பரிவுகொண்டு, -'எல்லையில்லா பகைவர்களையுடைய காட்டிலே (இராமனைப்) போகச் செய்தவளான கைகேயிக்கு(த் தசரதன் முன்பு) கொடுத்த அந்தவரங்களும் இரண்டு: அவ்வரங்களின்படியே நடந்தவனாகிய இராமனுக்கு (அத்தசரதனே இப்பொழுது) கொடுத்த இந்த வரங்களும் இரண்டு! என்று வியந்து கூறினார்கள்.

பிரமன் முதலியோர் இராவணாதிராக்ஷசர்களுக்குக் கொடுத்த பல வகை வரங்களுக்குந் தவறுண்டாகாதபடி திருமால் அவற்றிற்கு ஏற்பத் தான் திருவுருக்கொண்டு தொழில்களை நடத்தி வரங்களைப் பயனிலவாகச் செய்கிறதனால், 'எவ்வரங்களுங்கடந்தவன்' என்றது. இனி, இதற்கு-எவ்வித வரங்களையும் வேண்டாதவனென்றும், எல்லாமேன்மைகளையுங் கடந்து அவற்றிற்கெல்லாம் மேலுள்ளவனென்றும் பொருள் கொள்ளுதலு மாம். இத்தொடர்-தசரதனைக் குறிப்பதெனக் கொண்டு, (இராமன் வார்த்தை யாற் கோபந்தணிந்தவனான) தசரதன் அவ்விராமன்வேண்டுகோட்கு இணங்கி வாக்கு அளிக்க எனினும் அமையும். தான் பெற்ற வரங்களைக் கொண்டு தன்திறத்தில் தீங்கிழைத்தவளான கைகேயி விஷயத்தில் இராம பிரான் சிறிதும் சினங்கொள்ளாது அவள்மீது தசரதன் கொண்டிருந்த கோபத் தையும் ஆற்றி, அவளுக்கு நன்மையையே செய்யத்துணிந்து அத் தசரத னிடத்து வரங்கள் வேண்டின அருமையைப் பாராட்டித் தேவர்கள் இங்ஙனம் இராமனது குணாதிசயத்தை வியந்தனர். தசரதனிடத்துக் கைகேயிகொண்ட இரண்டு வரங்கள் இராமன் காடு ஆளுதலும் பரதன் நாடு ஆளுதலும்: இராமன் கொண்ட இரண்டுவரங்கள்-தசரதனுக்குக் கைகேயி மனைவியாதலும் பரதன் மகனாதலுமெனக் காண்க. (4052)

133. தசரதன் விமானமேறி மீண்டு மேலுலகம் செல்லுதல்

வரமி ரண்டளித் தழகனை யிளவலை மலர்மேல்
விரவி பொன்னினை மண்ணிடை நிறுத்திவிண் ணிடையே
உரவு மானமீ தேகின னும்பரு முலகும்
பரவு மெய்யினுக் குயிரளித் துறுபுகழ் படைத்தோன்.

Koviloor Digital Library

விண்ணுலகத்தவரான தேவர்களும் மற்றையுலகத்தவர்களும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற சத்தியத்தின் பொருட்டு உயிரை விட்டு (இறந்து) (சத்தியந்தவறாதவனென்று) மிக்க கீர்த்திபெற்றவனான தசரதன், -(இராம பிரான் கேட்டபடி அவனுக்கு அந்த) இரண்டு வரங்களையும் கொடுத்த பின்பு, -பேரழகையுடையனான இராமனையும் (அவனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனையும் தாமரை மலரின் மேல் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமியின் அமிசமான சீதையையும் பூமியில்நிற்கும்படி அநுமதிகொடுத்து வலிய விமானத்தின் மேலேறி மேலுலகுசென்றான்.

தான் கைகேயிக்குக் கொடுத்திருந்த வரங்களைப் பொய்க்க மாட்டாது தசரதன் இராமனை வனஞ்செல்லவிட்டு அப்புத்திர சோகத்தாலே தான் உயிர் துறந்தமையால், 'மெய்யினுக்கு உயிரளித்து உறுபுகழ் படைத்தோன்' என்றார். இது முதல் நான்குசெய்யுள்கள், சில பிரதியிலில்லை. ஆயினும், ஐந்தாவது செய்யுளாகிய "முந்தைநாள் (137) என்பதை நோக்கு மிடத்து 133-முதலிய பாடல்கள் இன்றியமையாதனவெனத் தோன்று கின்றது. (4053)

134. இராமன் தேவர்களிடம் வரம் வேண்டுதல்

கோட்டு வார்சிலைக் குரிசிலை யமரர்தங் குழாங்கள்
மீட்டு நோக்குறா வீரநீ வேண்டுவ வரங்கள்
கேட்டி யாலென அரக்கர்கள் கிளப்பருஞ் செருவில்
வீட்ட மாண்டுள குரங்கெலா மெழுகென விளம்பி.

தேவர்களின் கூட்டம், வளைக்கின்ற நீண்ட வில்லையேந்திய புருஷோத்தமனான இராமபிரானைத் திரும்பவும் பார்த்து, 'வீரனே! நீ விரும்பியவரங்களை (எம்மிடத்து)க் கேட்பாயாக' என்று கூற,- (இராம பிரான்), 'சொல்லுதற்கு அரிய (பெரும்) போரில் இராக்கதர்கள் அழிக்க உயிர்மாய்ந்த குரங்குகளெல்லாம் உயிர் பெற்று எழுவனவாக' என்று ஒருவரம் வேண்டி, -'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும். (4054)

135. பின்னு மோர்வரம் வானரப் பெருங்கடல் பெயர்ந்து
மன்னு பல்வன மால்வரைக் குலங்கள் மற்றின்ன
துன்னி டங்கள் காய் கனிகிழங் கோடுதேன் துற்ற
இன்னுஉண் நீருள வாகென வியம்பிடு கென்றான்.

'பெருங்கடல்போலுள்ள (பரந்த) வாநரசேனை போய்ச் சேர்கிற பல காடுகளும் பெரியமலைகளின் தொடர்களும் இவை போன்ற (குரங்குகள்) சேரத்தக்க வேறிடங்களும், (இவ்வாநரங்களுக்கு இரையாகிற) காய்கனி கிழங்குகளுடனே தேன்களும் நெருங்கியனவும் இனிய பருகுதற்குஉரிய நீர் உள்ளனவும் ஆகக்கடவன என்று மற்றும் ஒருவரம் தரவேண்டும்' என்று கூறினான். (4055)

Koviloor Digital Library

136. இராமன் வேண்டியபடி தேவர்கள் வரமளித்தல்

வரந்த ரும்முதன் மழுவலான் முனிவரர் தானோர்
புரந்த ராதிமற் றேனையோர் தனித்தனிப் புகழ்ந்தாங்கு
அரந்தை வெம்பிறப் பறுக்குநா யகநின தருளாற்
குரங்கி னம்பெறு கென்றனர் உள்ளமுங் குளிர்ப்பார்.

வரங்கொடுக்குந் தன்மையுள்ள பிரமனும் சிவபெருமானும் இருடிச் சிரேஷ்டர்களும் தேவர்களும் இந்திரன் முதலிய மற்றவர்களும், -(இராமனைத்) தனித்தனியே துதித்து மனமும் குளிரப்பெற்றவராய், -அப்பொழுது 'துன்பத்துக்கு இடமான கொடியபிறப்புகளை அறுத் தொழிக்குந் தலைவனே! உனது கிருபையினால் வாநரக்கூட்டம் (உயிரையும் உணவுகளையும்) பெறுக' என்றனர்.

பிரமனை 'முதல்' என்றதற்குக் காரணம், ஸுரஜ்யேஷ்டன் லோகேசன் ஸ்வயம்பூ ப்ரஜாபதி விதி என்பவை முதலாக அவனுக்கு வழங்கும் பெயர்களின் பொருள்களை நோக்கிக் காண்க. இங்கு 'முனிவரர்' என்றது, தேவரிஷிகளையெனக் கொள்க; அன்றேல், கீழ்ச்செய்யுளில் 'அமரர்தங் குழாங்கள்' என்றதனோடு மாறுகொளக் கூறலாகும். பதினெட்டுத் தேவ கணங்களுள் தேவவிருடியரும் ஒருவகையினராதல் அறிக. (4056)

137. இறந்த வாநரங்கள் உயிர் பெற்றெழுந்து இராமனை வணங்குதல்

முந்தை நாண்முதற் கடைமுறை யளவையு முடிந்த
அந்த வானர மடங்கலு மெழுந்துட னார்த்துச்
சிந்தை யோடுகண் களிப்புறச் செருவெலா நினையா
வந்து தாமரைக் கண்ணனை வணங்கின மகிழ்ந்து.

(போர்) தொடங்கிய நாள் முதலாகப் போர்முடிந்த நாள் வரையிலும் இறந்தனவான அந்த வானரங்கள் யாவும் உடனே உயிர்பெற்று எழுந்து யுத்தத்தையெல்லாம் நினைத்து, (தம்பக்கத்து நேர்ந்த வெற்றியைப் பற்றி) ஆரவாரஞ்செய்து, மனமும் கண்களும் களிப்படையச் செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய னான இராமபிரானைச் சமீபித்து மகிழ்ச்சியோடு வணங்கின. (4057)

138. வானரங்கள் ஆரவாரித்தலும், தேவர்கள் இராமனை நோக்கி ஒன்றுகூறத் தொடங்கலும்

கும்ப கன்னனோ டிந்திர சித்துவெங் குலப்போர்
வெம்பு வெஞ்சினத் திராவணன் முதலிய வீரர்
அம்பின் மாண்டுள வானர மங்குவந் தார்ப்ப
உம்பர் யாவரு மிராமனைப் பார்த்திவை யுரைத்தார்.

Koviloor Digital Library

கும்பகர்ணனும் இந்திரசித்தும் கொடிய சிறந்த போரிற் கொதிக்கின்ற கடுஞ்சினத்தையுடைய இராவணனும் முதலான வீரர்களுடைய அம்பு களினால் இறந்துபட்டனவான குரங்குக் கூட்டங்கள், (பிழைத்தெழுந்து) அங்கு (இராமனதுபக்கத்தில்) (திரண்டு) வந்து பேரொலி செய்ய, (அப்பொழுது) தேவர்களெல்லோரும், இராமனைப்பார்த்து இவ்வார்த்தை களைக் கூறுபவரானார்கள். (4058)

139-141. இராமனை நோக்கிய தேவர்கள் வார்த்தை

இடையு வாவினிற் சுவேலம்வந் திறுத்தெயி லிலங்கைப்
புடைய வாவுறச் சேனையை வளைப்புறப் போக்கிப்
படைய வாவுறு மரக்கர்தங் குலமுற்றும் படுத்துக்
கடையு வாவினி லிராவணன் தன்னையுங் கட்டு.

வஞ்ச ரில்லையிவ் வண்டத்தின் எனும்படி மடித்த
கஞ்ச நாண்மலர்க் கையினாய் அன்னைசொற் கடவா
அஞ்சொ டஞ்சு நான் கென்றெனு மாண்டுபோய் முடிந்த
பஞ்ச மிப்பெயர் படைத்துள திதி யின்று பயந்த.

இவ்விரண்டு கவிகளும்-குளகம்.

(139) கிருஷ்ணபட்சத்து இடையில் (அஷ்டமி திதி) (இலங்கா நகர முள்ள இடமான) சுவேலமலையில் வந்துதங்கி, (அன்றைக்கே) மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்கையின் சுற்றுப்பக்கத்தில் வானர சேனைகளைவிரும்பி முற்றுகை செய்யும்படி செலுத்தி ஆயுதங்களை விரும்புகிற (அல்லது போர் செய்தலில் உற்சாகமுடைய) இராக்கதர்களுடைய வமிச முழுவதையும் கொன்றொழித்து, (அந்தக் கிருஷ்ணபக்ஷத்தின்) கடைசிநாளில் (அமா வாசையில்) (அரக்கர் தலைவனான) இராவணனையும் கொன்று,

(140) இவ்வுலகத்தில் (இனி) வஞ்சகர்களான அரக்கர்கள் இல்லை யென்று சொல்லும்படி யொழித்த அன்று பூத்த தாமரை மலர்போன்ற கைகளையுடையவனே! (நீ) தாயான கைகேயியின் வார்த்தையை மறுக்காமல், 'எப்பொழுது பதினான்கு வருஷமும் (முடியும்)' என்று நினைக்கின்ற வருஷங்கள் சென்று கழிந்து விட்டன: இன்றைத்தினமானது, பஞ்சமியென்னும் பெயர்கொண்ட திதியை உண்டாக்கிற்று.

'இராமபிரான் பங்குனிமாசத்திற் கிருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமி திதியன்றை மாலைக்காலத்தில் இலங்காநகரமுள்ள இடமான சுவேல மலையில் வாநரசேனையுடன் ஏறி, அன்றிரவே சேனையைக் கொண்டு இலங்கையை முற்றுகைசெய்து, மறுநாள் (நவமிதிதி) பகற்பொழுதுக்கு மேல் அரக்கரோடு போர்தொடங்கி, ஆறுநாட்களில் கும்பகர்ணன் இந்திரசித்து முதலிய பல அரக்கர்களையும் கொன்று மூலபலத்தையும் வதைத்து வெற்றிபெற்று,

Koviloor Digital Library

ஏழாநாள் (அமாவாசை) அன்றைக்கு இராவணனுடன் மீண்டும் போர் தொடங்கி அன்றிரவின் பிற்பொழுதில் அவனையுங் கொன்று வெற்றி பெற்றனன்' என்று வால்மீகி ராமாயணத்தின் நுட்பமான கருத்துக்களை ஆராய்ந்து தெளியக்கூறுகின்றதான ராமாயணஸார ஸங்க்ரஹமென்னும் வடநூல் கூறும். ஒவ்வொருபக்ஷத்திலும் பதினைந்தாந்திதியாகிய இறுதி நாளைக்குறிக்கிற 'உவா' என்னும் பதம், இங்கு இலக்கணையாய்ப் பக்ஷமென்னுமாத்திரமாகி நின்றது. இடையுவா-உவாவினிடை; முன் பின்னாகத் தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை; இலக்கணப்போலி. இடையுவா என்பதற்கு- நிகண்டுகளில் பூர்ணிமையென்று பொருள்கூறி யிருப்பதுகொண்டு அவ்வாறே யுரைப்பாருமுளர். 'உவா' என்னும் பதத்திற்கு, 'கடை' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது, [பூர்வபக்ஷத்துப் பதினைந்தாநாளைக் குறியாமல், அபரபக்ஷத்துப் பதினைந்தாநாளையே குறித்தற்கு; இது, இனம்விலக்கவந்த அடைமொழி. பூர்வ பக்ஷம்-முந்தின பக்ஷம், சுக்லபக்ஷம்-வளர்பிறைக் காலம்; அபரபக்ஷம்-பிந்தினபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம்-தேய்பிறைக்காலம்]. கடையுவா-கடையாகிய உவா எனப் பண்புத்தொகை. என்று-எண்ணிடைச் சொல்.

'இன்று பஞ்சமிப்பெயர் படைத்துள திதி பயந்த' என்ற சொற் போக்கினால், பெரும்பாலும் அன்றைக்குச் சதுர்த்திதிதி இருந்த தென்றும், பின்பு பஞ்சமிதிதி வருகிறதென்றும் பெறப்படும். இவ்விடத்து, 'அமாவாசையில் இராவணசங்காரம் ஆனபின்பு, பிரதமையில் இராவண சம்ஸ்காரமும், துவிதியையன்று விபீடணபட்டாபி ஷேகமும், திருதியை யன்று ஜாநகீ பரிசோதனையும் நடந்து, மறுநாளாகிய சதுர்த்தியில் இராமன் வானரசேனையுடன் புஷ்பகத்தின் மீது ஏறிப் புறப்பட்டு அன்றிரவிற் கிஷ்கிந்தை சேர்ந்து, அங்குள்ள வாநரமகளிரைக் கூட்டிக்கொண்டு, பஞ்சமியன்று பரத்துவாசரது ஆச்சிரமஞ்சேர்ந்து, அன்றைத்தினமே பதினான்கு வருஷமும் முடிகிறபடியால், தன் வருகையைத் தெரிவிக்கும்படி அநுமானைப் பரதனிடம் தூது அனுப்பினன்' என்ற ராமாயணஸாரஸங்க் ரஹம் உணரத்தக்கது. (4059, 4060)

141. இன்று சென்றுநீ பரதனை யெய்திலை யென்னில்
பொன்று மாலவ னெரியிடை யன்னது போக்க
வென்றி வீரநீ போதியா லென்பது விளம்பா
நின்ற தேவர்கள் நீங்கினா ரிராகவ னினைந்தான்.

'வெற்றிபெற்ற வீரனே! நீ இன்றைக்குப் புறப்பட்டுப் போய்ப் பரதனைச் சேர்ந்திடாயானால், அந்தப் பரதன் (முன்பு பிரதிஜ்ஞை செய்துள்ளபடி நீ வரவில்லையென்னுங் காரணத்தால்) அக்கினியில் விழுந்து உயிரை விடுவான்; அவ்வாறு அவனிறப்பதைத் தடுக்க (இப்போழுதே) நீ போகவேண்டும்' என்பதைச் சொல்லி (அங்கு இராமனெதிரில்) வந்திருந்த தேவர்கள் (இராமனை நீங்கித் தங்கள் தங்களிருப்பிடத்துக்குச்) சென்றார்கள்;

Koviloor Digital Library

(உடனே), இராமபிரான் (பரதனைச்சென்று சேர்வதைப்பற்றிச்) சிந்திப்பவனானான்.

"ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையநீ, நாமநீர் நெடுநகர் நண்ணி நானிலங், கோமுறை புரிகிலை யென்னிற் கூரெரிச்சாமிது சரதம் நின்னாணை சாற்றினேன்" என்று முன்பு சித்திரகூட பருவதத்தில் இராமபிரான் முன்னிலையிலே பரதாழ்வான் பிரதிஜ்ஞை செய்திருத்தலை அயோத்தியாகாண்டத்திற் காண்க. சிலபிரதிகளில் பிராட்டியார் திருவடி தொழுபடலம் இச்செய்யுளோடு முடிய, மேல் மீட்சிப்படலம் தொடங்குகின்றது. "உணர்த்துவாயுண்மை" (68) என்ற பாடலிற்கடவுளர் காட்சிப் படலம் தொடங்குகின்ற பிரதி யொன்றிலும் இங்கு மீட்சிப்படலும் தொடங்குகின்றது: வேறுசில பிரதிகளில் "எழுபது வெள்ளம்" (160) என்ற பாடலில் மீட்சிப் படலம் தொடங்கும். (4061)

142.-இராமன் 'அயோத்திக்கு விரைந்து செல்ல ஊர்தியுண்டோ?' என்று வினாவ, விபீடணன் விமானமுண்டென்றல்

ஆண்டு பத்தொடு நாலுமின் றோடறு மாயின்
மாண்ட தாமினி யென்குலம் பரதனே மாயின்
ஈண்டுப் போகவோ ரூர்தியுண் டோவென வின்றே
தூண்டு மானமுண் டென்றடல் வீடணன் தொழுதான்.

பதினான்கு வருஷங்களும் இன்றோடே முடியுமானால், (நான் வரவில்லையென்ற காரணத்தால்) பரதன் (இறப்பான்; அப்படி) இறந்தால், இனி எனதுவமிசம் அழிந்ததேயாகும்; (ஆகையால்), 'இப்பொழுதே சென்று சேரத்தக்கதொரு வாகனம் உள்ளதோ' என்று (இராமன் வீபிடணனை) வினாவ, (அதற்கு), வலிமையுடைய விபீடணன், 'இன்றைக்கே (சென்றுசேரும்படி) தூண்டத்தக்க விமானம் (இங்கு) உளது' என்று தொழுதுகூறினான்.

மாண்டதாம்-தெளிவுபற்றிய காலவழுவமைதி. பரதனொருவன் இறந்தால் அதுகாரணமாக மனவொற்றுமையையுடைய மற்றெல்லாரும் இறந்தொழிவது நிச்சயமென்று, தனக்குப் பரதன் மேலுள்ள அன்பை இராமன் வெளியிட்டபடி. (4062)

143. விபீடணன் புட்பக விமானத்தின் தன்மையைக் கூறி 'இதனிற் செல்வாய்' எனல்

வாங்கி னானிரு நிதியொடு தனதனில் வள்ளால்
ஓங்கு மால்வெள்ள மெழுபஃ தேறினு மொல்காது
ஈங்கு ளாரெலா மிவருவ திவரிநீ யினிது
பூங்கு லாநகர் புகுதியிற் றொன்றெனப் புகன்றான்.

Koviloor Digital Library

(மீண்டும் விபீடணன் இராமனை நோக்கி), 'வரையாது அருளுந்தன்மை யுடையவனே! குபேரனிடத்தினின்று (இராவணன் இவ்விமானத்தைப்) பெருஞ்செல்வத்துடனே கவர்ந்து கொண்டான்; (இவ்விமானம், உன்னிட முள்ள) மிகப்பெரிய எழுபது வெள்ளஞ் சேனை தன்மீது ஏறினாலும் தளராது: இங்குள்ளவர் யாவரும் ஏறக்கூடியது: நீ இதன்மீது ஏறுவாயாயின், இன்றைக்கே அழகு விளங்குகின்ற அயோத்தியாபட்டணத்திற் சுகமாய்ப் போய்ச்சேர்வாய்' எனப் புகன்றான்.

தனதன்-(தன்னையடுத்தவர்க்குச்) செல்வத்தைத் தருபவனென்று குபேரனுக்குக் காரணப்பெயர். இவன் இளமையில் பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்து பெற்றிருந்ததான நினைத்தபடி தடையின்றிச் செல்லவல்ல இப் புஷ்பகவிமானத்தை, இராவணன் இவனோடு போர்செய்து வென்று வலியக் கவர்ந்து சென்றனனென அறிக.

சில பிரதியில் இப்பாடல் இல்லை: ''மங்கலா நிதி வடதிசை வானவன் மானந், துங்கமார் கவி யெழுபது வெள்ளமுஞ் சூழ்ந்தால் எங்குளாரெனு மிடமுளதிதன்மிசை யேறிப், பொங்கு மாநகர் புகுதியிப் பொழுதினி லென்றான்'' என்று சிலபிரதியிலும், ''வாங்கினானள கேசனைத் துரந்து மிம்மானம், ஓங்குமூவுல கத்தவ ரேறினு முரவோய், ஆங்கிடம் பினு முடையது ஆம் அது தனிலேறிப், பூங்குலா நகர்புகுதியிப்பொழுதினில் என்றான்.'' விமானம். பின்னுமுடையதொன்றதுதனில் என்று வேறு சில பிரதியிலும் பாடல் காணப்படுகின்றது. (பின்னும் வேறொரு பிரதியில் ''வாங்கினானதுமாநிதியோட வண்மானம், ஏங்கு வெள்ளமோரெழுபது மேறினாலின்னும், ஆங்கு ளோரெலா மேறுவததனை நீயேறிப், பூங்கு லாநகர் புகுதியிப் பொழுதினிலென்றான்'' என்று இங்குக் காணப்பட, இதனையடுத்துப் பின்வரும்பாடல்கள் உள்ளன: வருமாறு:

இங்கே ஒரு பிரதியில் படலம்முடிகின்றது. இனி,

Koviloor Digital Library

*இயமப்படலம்

1. வேறு ஏறினன் விமானந் தன்னி லிராமனு மிளைய கோவும்
மாறிலாச் சனகி யோடு வளநக ரிலங்கை வேந்தும்
கூறிய வனுமன் சாம்பன் குமரன்வெங் கவிவந் தேற
மாறிலோர் நிலத்து நின்றார் வயந்தனார் கொத்தி லுள்ளார்.

2. மாறதாய் வெள்ளஞ் சேனை மானத்தின் வராமை நோக்கி
ஏறுநீர் தேரி லென்னக் கருணன்வந் தெதிர்ந்த போது
சீறிய நுமரி லெங்கோன் தாக்கிட வரக்கன் சீறி
நீறெழப் பிசைந்தே யிட்டா னெற்றியி லென்னச் சொன்னார்.

3. வேறு என்ற வாசகங் கேட்டலும் வானர ரிறங்கி
நின்ற போதினி லிராகவன் றேரினின் றிழிந்தான்
பொன்று மாவரக் காரணம் என்னெனப் புழுங்காத்
துன்று தார்ப்புயத் திலக்குவ பொறியெனச் சொன்னான்.

4. வேறு வரிசிலை யிராம னோலை மறம்புரி மறலி காண்க
எரிகொளு மிலங்கைப் போரி லின்னுயிர் துறந்து போந்த
குரிசிலை வயந்தன் றன்னைத் தேடியே கொணர்க அன்றேல்
உரியதன் பதமும் வாழ்வு மொழிப்பனென் றெழுதிவிட்டான்.

5. அக்கணத் தருகு நின்ற வனுமன்கைத் திருமு கத்தைத்
தக்கவ னீட்டவாங்கித் தன்றலை மிசையிற் சூடி
இக்கணம் வருவன்வாழி யிராமவென் றிருதோள் கொட்டி
மிக்கமா மடங்கல் போல விண்ணிடை விசைத்துப் பாய்ந்தான்.

*வசத்தனுயிர்வரு படலம் என்ற பெயருடன் இங்குக்கூறிய விஷயத் தைத் தெரிவிக்கும் பாடல்கள் 158-ஆம் பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள பாடல்களிற்பலவும் ஆங்கு உள்ளன: அவை இடையிற்புள்ளிகளிட்டு முதலும் இறுதியுமே ஆங்குக் காட்டப்படும்: இங்கு இல்லாத பாடல்கள் முழுதும் காட்டப்படும். அந்தப் பிரதியிலும் 'வாங்கினான்' என்ற செய்யுளுக் குப்பின் ''என்றுதேரினை'' என்ற இச்செய் யுளும் உள்ளது. வசந்தனென்று பேர்பூண்ட வானரவீரனைக் கும்பகர்ணன் பிசைந்து உயிர் போக்கி அவனது தசை முதலியவற்றை உடலிற்பூசிக் கொண்டா னென்ற விஷயம், உத்தரகாண்டத்து அசுவமேதப் படலத்துள்ள ''வெய்யவன் மறுத்து, வயந்தனைப்பிசைந்து'' (228) என்பதனாற் பெறப்படு மென்க.அசுவமேதப்படலத்து 159-ஆவது பாடல் முதல் 260 வரையிலு முள்ள செய்யுட்கள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை: ஆகவே, வசந்தனைப்பற்றிக் கூறிய பாடல்களைக் குறித்து ஐயம் மிகுகின்றது.

Koviloor Digital Library

6. வேறு மண்டிப் புக்கனன் மறலிதன் பெரும்பத நரகில்
தண்டிப் புண் டறுப் புண்டெரிப் புண்டவர் தம்மைக்
கண்டு மாருதி கண்புதைத்து அரிஅரி என்ன
மிண்டி யேறினர் நரகிடை வீழ்ந்தவ ரெல்லாம்.

7. துளங்கி யந்தகன் வந்தடி தொழுதலுந் தோலா
வளங்கொள் மாருதி வசந்தனைக் காட்டென அவனும்
உளங்க லங்கியுன் னாயக னடியரிங் குறார்கள்
விளங்கு கீர்த்தியாய் தேடு விண் ணவர்புரத் தென்றான்.

8. சொன்ன கூற்றுவன் தன்னைத்தன் வாலிடைத் துவக்கிப்
பொன்னின் கற்பக ப்பதியிடைக் கொண்டுபோய்ப் புகலும்
முன்னை வந்துகண் டிந்திரன் முனிவெனோ என்ன
மன்ன வேகுவன் வயந்தனைக் காட்டுதி யென்றான்.

9. வல்ல ரக்கரை மடித்தெமை யெடுத்தமா ருதியே
இல்லை இங்கய னுலகிடை அறிதியென் றிசைப்பச்
சொல்லு மங்கவன் றன்னையும் வாலிடைத் துவக்கிப்
பல்லு யிர்த்திறம் படைத்தவ னுலகிடைப் பாய்ந்தான்.

10. சிந்தை தூயவன் செல்வுளந் துளங்கு நான்முகனும்
வந்த காரிய மேதென வயந்தனைப் பார்த்துச்
சுந்தரத் தடந் தோள்வில்லி நின்றனன் அவன்றான்
உந்த னீள்பதத் துளானெனிற் காட்டென வுணர்த்தும்.

11. என்னு டைப் பெரும் பதத்தின்மே லாகிய எந்தை
தன்னு டைப்பெருஞ் சோதியிற் கீழதாய்த் தழைத்த
மின்னு நீரொளி விண்டுவின் பதத்துளான் விறலோய்
அன்ன வன்றனைக் கொணருதி யாங்கணைந் தென்றான்.

12. என்று நான்முகன் சொல்லவு மியமனிந் திரனை
ஒன்ற வால்கொடு துவக்கின னொருகுதி கொண்டான்
மின்றி கழ்ந்தொளி விளங்கிடும் விண்டுவின் பதத்திற்
சென்று கண்டுகொண்டு இழிந்தனன் றிசைமுகன் பதியில்.

13. மலரின் மேலயன் வசந்தற்கு முன்னுரு வழங்கக்
குலவு வாசவன் யமனைவிட் டிருநிலங் குறுகி
அலகில் வீரன்ற னடியிணை யவனொடும் வணங்கிச்
சலமுந் தீர்த்தனன் படையையு மேற்றினன் தேர்மேல்.

வேறுபிரதியில் ''வாங்கினான்'' (143) என்ற இந்தச் செய்யுளுக்குப்பின் காணப்படுஞ் செய்யுள்கள் வருமாறு :

Koviloor Digital Library

*என்று ஒக்கும். (143–1)

2. ஏறினா னிராமன் றேர்மே லெழின்மலர் மாதினோடும்
ஏறினா னிளைய கோவு மிராக்க தர் வேந்த னோடும்
ஏறினா னனுமன் சாம்ப னிடபனே முதலோ ரேற
மாறினார் நிலத்து நின்றார் வசந்தகோத் திரத்தி லுள்ளார்.

3. ஏறின னிளைய கோவு மிரவிசேய் சாம்ப னிலன்
ஏறினன் வாலி மைந்த னென்றனர் பலரு மேறச்
சீறிய கும்ப கன்னன் சினத்திடைச் சிதைந்து பட்டோன்
மாறிலா வசந்தன் சேனை நின்றது பாரின் மண்மேல்.

4. வேறு பாரி னின்றதங் கொருவெள்ளப் படைவரத் தம்மை
வாருந் தேரின்மே லெனக்கும்ப கர்ணன்வந் தேன்ற
போரி லெம்படைத் தலைவனோ பொன்றின னவனை
நீறு நேர்பிசைந் திட்டனன் நெற்றியி லென்றார்.

5. ஆழி வெள்ளமோ ரெழுபது மனுமனே முதலாம்
ஏழு மூன்று மாம் பெரும்படைத் தலைவரை யிராமன்
சூழ நோக்கினன் சுக்கிரீ பன்றனைப் பாரா
வாழி மாப்படை யனைத்தும்வந் தனகொலோ? வென்றான்.

6. இரவி கான்முளை மிறங்கிவந் திராமனை யிறைஞ்சி
சுருதி யாயொரு பொருள் சொல் லுவதொ டர்ந்து
வருவ தானவிச் சேனையில் வசந்தனென் றுரைக்கும்
ஒருவன் வந்திலன் கண்டரு ளுதியென வுரைத்தான்.

7. கசிந்த ஞானங்கள் கலங்கலில் கழற்கும்ப கருணன்
இசைந்த போரின்வந் தெய்தலும் இவன்றனை யெடுத்துத்
தசைந்த தோல்மயி ரெலும்பிவை தனைத்தெரி யாமல்
பிசைந்து மோந்துடற் பூசினன் பெருநுதற் கணிந்தே.

8. வேறு இசைந்தசீ ராமனோலை யிலங்கையிற் பூசல் தன்னில்
வசந்தனைக் கண்டதில்லை மதித்தவா றழகி தம்மா
வசந்தனைக் கொண்டு தானும் வருகனோ வாரானாகில்
நமன்குலங்களைவ னென்றான் ஐவர வென்ற வீரன்.

வரிசிலையிராமனோலை விட்டான் (143–4)
அக்கணத்து பாய்ந்தான் (143–5)
மண்டி எல்லாம் (143–6)

★ இமயப்படலத்து வந்த செய்யுள்கள், முதலும் இறுதியுமே காட்டப்படும்.

Koviloor Digital Library

துளங்கி புரத்தென்றான் (143–7)

செல்வனே யின்னங் கேளா யான்றெரி பாசக் கையால்
அல்லெனு மரக்கர் தம்மை வம்பினென் றழைத்து மெள்ள
நல்லிருட் பரவை மேனி நாரணன் தமரைக் கண்டால்
செல்லவே போமினென்று விடுக்குவன் செவியிற் செப்பி.

சொன்ன என்றான் (143–8)

வல்லரக்கரை பாய்ந்தான். (143–9)

சிந்தை உணர்த்தும் (143–10)

என்னுடை என்றான் (143–11)

என்று பதியில் (143–12)

மலரின் தேர்மேல் (143–13)

ஒரு பிரதியில் கடவுளர் காட்சிப்படலம் இங்கே முடிய, 147–ஆம் பாடலில் திருவணைச் சிறப்புப்படலம் தொடங்குகின்றது. (4063)

144. இராமன் அவ்விமானத்தைக் கொணருமாறு கூறுதல்

இயக்கர் வேந்தனுக்கு அருமறைக் கிழவனன் றீந்த
துயக்கி லாதவர் மனமெனத் தூயது சுரர்கள்
வியக்க வான்செலும் புட்பக விமானமுண் டென்றே
மயக்கி லான்சொலக் கொணருதி வல்லையி னென்றான்.

'யக்ஷர்களின் அரசனான குபேரனுக்கு (அவன் தவஞ் செய்த) அக்காலத்தில் (உணர்தற்கு) அரிய வேதங்களுக்கு உரியவனான பிரமன் கொடுத்ததும், குற்றமற்ற பெரியோரது மனம்போலப் பரிசுத்தமானதும், தேவர்களும் அதிசயிக்கும்படி ஆகாசத்தில் (விரைந்து) செல்லக்கூடியது மான புட்பகவிமானம் (இங்கே) உள்ளது' என்று அஜ்ஞாநமில்லாதவனான விபீடணன் சொல்ல, (இராமன்), '(நீ அதனை) விரைவிற் கொணர்வாயாக' என்று கூறினான்; -வசந்தனை மீட்டுக்கொணர்ந்ததைத் தெரிவிக்கும் பாடல் களைப் பெற்றுள்ள பிரதிகளெவற்றிலும் 144, 145, 146- பாடல்கள் இல்லை. (4064)

145. விபீடணன் புட்பக விமானத்தைக் கொண்டு வருதல்

அண்ட கோடிக ளநந்தமொத் தாயிரம் மருக்கர்
விண்ட தாமென விசும்பிடைத் திசையெலாம் விளங்கக்
கண்டை யாயிர கோடி னொலிப்புறக் கஞலக்
கொண்ட ணைந்தன னொடியினி னரக்கர்தங் கோமான்.

Koviloor Digital Library

அநேக வுலகவுருண்டைகள் திரண்டதை யொத்து (மிகப்பெரிதாய்), ஆகாயத்தில் ஆயிரஞ்சூரியர்கள் (ஏககாலத்தில்) தோன்றினாற் போல(த் தன் பேரொளியால்) எல்லாத்திக்குக்களும் விளக்கமடையவும், (தன்னிடங் கட்டிய) மிகப்பலவான மணிகள் அதிகமாகச் சத்திக்கவும், -இராக்கதர் தலைவனான விபீடணன்- (இராமபிரான் கட்டளைப்படியே அந்தப் புஷ்பக விமானத்தை) ஒரு மாத்திரைப்பொழுதிலே கொண்டுவந்தான்;- அண் டங்கள்-விமானத்தின் பரப்புக்கும், அருக்கர் அதன் ஒளிக்கும் உவமை. (4065)

146. புட்பகத்தின் மேலே தேவர் பூமாரி பொழிதல்

அனைய புட்பக விமானம்வந் தவனியை யணுக
இனிய சிந்தனை இராகவ னுவகையோ டினிநம்
வினைய முற்றிய தென்றுகொண் டேறினன் விண்ணோர்
புனைம லர்சொரிந் தார்த்தனர் ஆசிகள் புகன்றே.

அந்தப் புஷ்பகவிமானம் (ஆகாயமார்க்கமாய்ப்) பூமியில் வந்துசேர, (எப்பொழுதும்) நல்ல எண்ணங்களையேயுடைய இராமபிரான், (அவ்விமானத்தைக் கண்டதனால்) மன மகிழ்ச்சியுடனே 'இனிமேல் நமது காரியம் (இன்றைக்கே பரதனைச் சென்று சேர்வது) நிச்சயமாக நிறைவேறும்' என்று நினைத்துக் கொண்டு (அதன்மேல்) ஏறியருளினான்; (அப்பொழுது) தேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி, அழகிய மலர்களைப் பொழிந்து (மகிழ்ந்து) ஆரவாரித்தார்கள். (4066)

புஷ்பகம்-நினைத்தபடி செல்லவல்லதெனக் காரணப்பொருள்படும்.

147. புட்பகத்தின் மீது சீதையும் இலக்குமணனும் ஏறுதல்

வணங்கு நுண்ணிடைத் திரிசடை வணங்க வான் கற்பிற்கு
இணங்க ரின்மையாள் நோக்கியோ ரிடரின்றி யிலங்கைக்கு
அணங்கு தானென விருத்தியென் றையன்மாட் டணைந்தாள்
மணங்கொள் வேலிளங் கோளரி மானமீப் படர்ந்தான்.

சிறந்தபதிவிரதாதருமத்தில் ஒப்பற்றவளான சீதை,-ஒசிகின்ற மெல்லிய இடையையுடைய திரிசடையென்பவள் (தன்னை) வணங்க (அவளைப்) பார்த்து, '(நீ) சிறிதுந்துன்பமில்லாமல் இவ்விலங்காநகரத்துக்கு ஒரு தெய்வப் பெண் போல் (இங்கேயே) இருப்பாயாக' என்று (அவட்குக்) கூறி, இராமனருகிற் சேர்ந்தாள் (விமானத்தின்மீது ஏறினாள்); (பகைவரிரத்தந் தோய்தலால்) முடைநாற்றம் வீசப்பெற்ற வேலாயுதத்தையுடைய வலிய இளஞ் சிங்கம்போன்ற இலக்குமணனும் அவ்விமானத்தின் மேலேறினான்; சில பிரதியில், பணங்கொணாகனைப் பள்ளியான்மான மீப்படர்ந்தான் என

Koviloor Digital Library

நான்காவதடி. ஒரு பிரதியில் இந்தப்பாட்டுள்ளவிடத்து இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன: வருமாறு:-

1. வணங்கு நுண்ணிடைத் திரிசடை வணங்குவாள் கற்பிக்கு
இணங்க ரின்மையா னோக்கியோ ரிடரின்றி யிலங்கைக்கு
அணங்கு தானென விருத்திய நயன்றந்தை யருளப்
பணங்கொள் வேலிளங் கண்ணினாள் சீதைபா டணைந்தாள்.

2. மைய லின்றியே யிலங்கைமா நகர்காத்து மாதே
செய்ய ளாகிய திருவெனப் பொலிந்தினி திருத்தி
கைக ளான்மிகப் புல்கியே கண்கணீர் ததும்பப்
பொய்மி லாமனத் திரிசடை விடையெனப் போனாள். (4067)

148. விமானத்தின் மீதுள்ள இராமன், விபீடணன் முதலியோரைப் பார்த்துக் கூறுதல்

அண்ட முண்டவன் மணியணி யுதரமொத் தனிலன்
சண்ட வேகமுங் குறைதர நினைவெனுந் தகைத்தாய்
விண்ட லந்திகழ் புட்பக விமானமா மதன்மேற்
கொண்ட கொண்டல்தன் துணைவரைப் பார்த்திவை குணித்தான்.

(பிரளயகாலத்தில்) அண்டங்களையெல்லாம் உட்கொண்டருளிய திருமாலினது அழகுபொருந்திய திருவயிற்றையொத்த, வாயுவினது உக்கிரமானவேகமும் குறைந்ததென்னும்படி (வேகத்தில்) மனத்தை உவமை கூறத்தக்கத் தன்மையுடையதாய் ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற விமானமாகிய அந்தப்புட்பகத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டுள்ள காளமேகம் போன்றவனான இராமபிரான், (விபீடணன்முதலிய) தனது சிநேகிதர்களை நோக்கி, இவ்வார்த்தைகளை ஆலோசித்துக் கூறுபவனானான்; -அவற்றை, அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க.

ஏககாலத்தில் அநேகபிராணிகளை உட்கொள்ளுந்தன்மை பற்றித் திருமாலின் திருவுதரமும், நினைந்தவிடங்களி லெல்லாம் விரைந்து செல்லுந்தன்மை பற்றி மனமும் புட்பகத்திற்கு உவமையாம். (4068)

149-150. குளகம்: விபீடணனை நோக்கிய இராமன் வார்த்தை

வீட ணன்றனை யன்புற நோக்குறா விமலன்
தோட ணந்ததார் மவுலியாய் சொல்வ தொன் றுளதுன்
மாட ணைந்தவர்க் கின்பமே வழங்கிநீ ளரசின்
நாட ணைந்தவர் புகழ்ந்திட வீற்றிரு நலத்தால்.

குற்றமற்றவனான இராமபிரான் விபீடணனை அன்போடு பார்த்து, -பூவிதழ்களாற் கட்டப்பட்ட மாலையையணிந்த முடியையுடையவனே!

Koviloor Digital Library

(நான் உனக்குச்) சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உண்டு: உன்னிடஞ் சேர்ந் துள்ளவர்க்கு நன்மையையே செய்து, நாட்டிலுள்ளார் யாவரும் கொண் டாடும்படி பெரிய இவ்வரசாட்சியிலேயே (எல்லா) நன்மைகளோடும் வாழ்வாயாக; -வீடணன் தனை, நோக்குறா, விமலன் என்றவற்றிற்கு முடிக்குஞ்சொல்-அடுத்த கவியில் 'புகன்றனன்' என்பது. (4069)

150. நீதி யாறெனத் தெரிவுறு நிலைமைபெற் றுடையாய்
ஆதி நான்மறைக் கிழவனின் குலமென வமைந்தாய்
ஏதி லார்தொழு மிலங்கைமா நகரினு ளினிநீ
போதி யாலெனப் புகன்றனன் நான்மறை புகன்றான்.

'நீதிநெறி (இதுதான்) என்று (உன்குணஞ்செயல்களை நோக்கி உலகத் தார்) தெரிந்து கொள்ளும்படியான நிலைமையை அடைந்துள்ளவனே! அநாதியான நான்கு வேதங்களுக்கும் உரியனான பிரமன் உன் குலத்துக்குப் பெரியோனென்று சொல்லுஞ் சிறப்பைப் பொருந்தியவனே! இனி நீ பகைவர்கள் வணங்கும்படியான (அரண்வலிமையுடைய) இலங்கா நகரத் திற்குட் செல்வாயாக' என்றுகூறி அநுமதிகொடுத்தான்: (யாவனெனில்) -நான்கு வேதங்களையும் வெளியிட்டருளிய திருமாலின் திருவவதார மூர்த்தியான இராமபிரான்.

பிரமனது மகனான புலஸ்தியனுக்குப் பிறந்த விச்சிரவசின் புதல்வனாத லால், விபீடணனை, 'ஆதிநான்மறைக்கிழவனின் குல மெனவமைந்தாய்' என்றான். (4070)

151. சுக்கிரீவனை நோக்கிய இராமன் வார்த்தை

சுக்கி ரீவநின் தோளுடை வன்மையால தெசம்தொ
கக்கி ரீவனைத் தடிந்துவெம் படையினா லசைத்த
மிக்க வானரச் சேனையி னிளைப்பற மீண்டூர்
புக்கு வாழ்கெனப் புகன்றன னிறிலாப் புகழோன்.

எல்லையில்லாத புகழையுடையனான இராமபிரன், -(சுக்கிரீவனை நோக்கி), 'சுக்கிரீவ! உன்னுடைய புயவலியினால் (உன்னுடைய உதவி யினால்) பத்து என்னும் எண் கூட(ப் பெற்றுள்ள) கழுத்துக்களையுடைய வனான இராவணனைக் கொன்றேன்; (பகைவர்களுடைய) கொடிய ஆயுதங்களினாற் சோர்வடைந்த கூட்டமான குரங்குச் சேனையினது தளர்ச்சி நீங்கும்படி மீண்டு ஊர் புக்குவாழ்க' என்று கூறினான்.

தசம் தொகு அக்கிரீவன் என்றும் பிரித்துப் பொருள் கூறலாம். அ-சுட்டு. தசக்கிரீவனைத் தொகத் தடிந்து என்று கூட்டியும் பொருள் கூறலாம்; தொகுதல்-இங்கே, அழிதல். அசா-தளர்ச்சி. கிரீவம்-கழுத்து; நீலக்கீரீவம்- மயில்; தசம்-தெசம். (4071)

Koviloor Digital Library

152. அங்கதன் முதலியோரை நோக்கி இராமன் கூறுதல்

வாலி சேயினைச் சாம்பனைப் பனசனை வயப்போர்
நீலனாதிய நெடும்படைத் தலைவரை நெடிய
காலின் வேலையைத் தாவிமீண் டருளிய கருணை
போலும் வீரனை நோக்கிமற் றிம்மொழி புகன்றான்.

(பின்னும் இராமபிரான்)- வாலியின்மகனான அங்கதனையும், சாம்பவானையும், பநசனையும், வலிய போர் செய்யுந் திறமுள்ள நீலன் முதலிய பெரிய படைத்தலைவர்களையும், நீண்ட கால்களினாற் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி (இலங்கைசேர்ந்து சீதையின் வரலாறு தெரிந்து) திரும்பி வந்த கிருபையே ஒரு வடிவெடுத்தாற் போன்ற வீரனான அனுமானையும் நோக்கி, இவ்வார்த்தையை (ஊர்புக்குவாழ்க என்பதை)க் கூறினான்.

இராமனும் சீதையும் பிரிந்து வருத்தமுற்றிருக்கையில் அநுமான் கைம்மாறு கருதாது இராமனிடத்தினின்று தூதுசென்று உயிர்போம் நிலையிலிருந்த சீதையைத் தேற்றி அவளிடத்தினின்று மீண்டு இராமனையடைந்து செய்தி தெரிவித்து இவ்வாறு இருவர் கவலையையும் ஆற்றுவித்த சூரனாதலால், அவனை 'நெடியகாலின் வேலையைத் தாவி மீண்டருளிய கருணைபோலும் வீரன்' என்றார். காலின்-காற்றுப்போல எனினுமாம். (4072)

153. அதற்கு அவர்கள் உடன்படாமை

ஐய னிம்மொழி புகன்றிடத் துணுக்குமோ டவர்கள்
மெய்யு மாவியுங் குலைதர விழிகணீர் ததும்பச்
செய்ய தாமரைத் தாளிணை முடியுறச் சேர்த்தி
உய்கி லேன்நினை நீங்கினென் றினையன வுரைத்தார்.

இராமபிரான் இவ்வார்த்தையைக் கூற, அவர்கள் (இராமனைப் பிரிதலைப் பற்றிய) அச்சத்தால் உடம்பும் உயிரும் நடுங்கவும் கண்களில் நீர் தளும்பவும் (இராமனது) செந்தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு திருவடிகளிலும் (தங்கள்) தலைபடும்படி வணங்கி, '(நாங்கள்) உன்னை விட்டுப் பிரிவோமானாற் பிழைக்க மாட்டோம்' என்றுசொல்லி, (மற்றும்) இவ்வார்த்தைகளை உரைத்தார். (4073)

154. விபீடணன் முதலியோர் இராமனை நோக்கிக் கூறுதல்

பார மாமதி லயோத்தியி னெய்திநின் பைம்பொன்
ஆர மாமுடிக் கோலமுஞ் செவ்வியு மழகும்
சோர்வி லாதியாங் காண்குறு மளவையுந் தொடர்ந்து
பேர வேயரு ளென்றன ருள்ளன்பு பிணிப்பார்.

Koviloor Digital Library

(இராமனிடத்து) மனத்தில் (நிறைந்த) அன்பினாற் கட்டுப்பட்டவராகிய விபீடணன் முதலியோர்,-(இராமனை நோக்கி), 'மிகப்பெரிய மதில்சூழ்ந்த அயோத்தியிற் சேர்ந்து, உனது (பட்டாபிஷேக காலத்தில்) பசும்பொன்னாலாகியதும் முத்துவரிசையுடையதுமான கிரீடத்தை (நீ) சூடுங் கோலத்தையும் (அக்காலத்து நடக்குஞ்) சிறப்புக்களையும் (அப்பொழுது உண்டாகும்) சோபையையும் கண்டு களிக்குமளவும், நாங்கள் (உன்னைப்) பிரியாமலே தொடர்ந்து மீண்டும் (ஊர்க்குத்) திரும்பும்படி கிருபை செய்வாய்' என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். (4074)

155. இராமன் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டுக் கூறுதல்

அன்பி னாலவர் மொழிந்தவா சகங்களு மவர்கள்
துன்ப மெய்திய நடுக்கமு நோக்கிநீர் துளங்கல்
முன்பு நானினைந் திருத்ததப் பரிசுநும் முயற்சி
பின்பு காணுமா றுரைத்ததென் றுரைத்தனன் பெரியோன்.

பெருமையையுடையவனான இராமபிரான்,-அன்பினால் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவர்கள் துன்பத்தினால் அடைந்த நடுக்கத்தையும் கருதி, (அவர்களைப் பார்த்து), 'நீங்கள் கலங்கவேண்டா; முதலில் நான் நினைத்திருந்தது அவ்விதமே (உங்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்பதே); (ஆயினும்) பின்பு (நான் இவ்வாறு) கூறியது, நுமது யத்தனத்தை (உள்ளக்கருத்தை) அறிவதற்காகவே' என்று உரைத்தனன்; -துன்பம்-இராமனதுபிரிவை நினைத்ததனாலாகியது. (4075)

156. சுக்கிரீவன் முதலியோர் இராமன் வார்த்தையால் மனமகிழ்தல்

ஐயன் வாசகங் கேட்டலு மரிகுலத் தரசும்
மொய்கொள் சேனையு மிலங்கையர் வேந்தனு முதலோர்
வைய மாளுடை நாயகன் மலர்ச்சரண் வணங்கி
மெய்யி னோடருந் துறக்கமுற் றாரென வியந்தார்.

இராமபிரானது வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, வானரக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும் நெருக்கங்கொண்ட (வானர) சேனையும் இலங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவனான விபீடணன் முதலிய யாவரும், -பூமியை யாளுதலையுடைய அரசனான இராமபிரானது திருவடித் தாமரைகளை வணங்கி, (தம்தம்) உடம்புடனே (பெறுதற்கு) அருமையான சுவர்க்கத்தையடைந்தவர் போல மகிழ்ந்து அதிசயித்தார்கள்; -வையம் ஆளுடை நாயகன்-விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய இராமன் எனக் கூறுதலும் ஒன்று. (4076)

Koviloor Digital Library

157. சுக்கிரீவன் முதலியோரை விமானமேற இராமன் கட்டளையிடல்

அனைய தாகிய சேனையோ டரசனை யனிலன்
தனய னாதியாம் படைப்பெருந் தலைவர்கள் தம்மை
வனையும் வார்கழ லிலங்கையர் மன்னை வந்திங்கு
இனிதி னேறுமின் விமானமென் றிராகவ னிசைத்தான்.

அவ்வாறு அதிசயங்கொண்டுள்ள (வானர) சேனையுடனே (அவர்கட்குத்) தலைவனான சுக்கிரீவனையும், வாயுகுமாரனான அநுமான் முதலிய பெரிய சேனைத்தலைவர்களையும், கட்டிய நீண்ட வீரக்கழலை யுடைய இலங்காராசனான விபீடணனையும் (நோக்கி), '(நீங்கள்) இங்கே வந்து விமானத்தின்மீது சுகமாக ஏறுங்கள்' என்று இராமபிரான் இசைத்தான். (4077)

158. அவர்கள் யாவரும் புட்பகத்தின் மீது ஏறுதல்

சொன்ன வாசகம் பிற்படச் சூரியன் மகனும்
மன்னு வீரரு மெழுபது வெள்ளவா னரரும்
கன்னி மாமதி லிலங்கைமன் னொடுகடற் படையும்
துன்னி னார்நெடும் புட்பக மிசையொரு சூழல்.

(இராமபிரான்) சொன்ன வார்த்தையும் பின்னாம்படி (மிக விரைவில்) சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனும் பொருந்திய படைத் தலைவர்களும் எழுபது வெள்ளம் குரங்குச்சேனைகளும் அழியாத பெரிய மதிள்கள் சூழ்ந்த இலங்கைக்கு அரசனான விபீடணனும் கடல்போலப்பரந்த (அவனது இராக்கத) சேனையும், பெரிய (அப்) புட்பகவிமானத்தின்மீது ஒருபக்கத்தில் (ஏறித்) தங்கினார்கள்;

மிகப்பெரிய சேனையும் விமானத்தின் ஒருமூலையில் அடங்கிய தெனக் கூறியது; பெருமையணி; இதனை வடநூலார் அதிகாலங்கார மென்பார்.

சிலபிரதிகளில் கடவுளர்காட்சிப்படலமும், சிலபிரதிகளில் பிராட்டி திருவடி தொழுபடலமும் இங்குமுடிய, இதன்மேல் வசந்தன் உயிர்வரு படலம் என்ற பெயர்கொண்டு சிலபாடல்கள் உள்ளன; அவைவருமாறு:—

1. ஏறினன் மண்மேல் (143–3)

2. ஆழி என்றான் (143–5)

3. என்ற காலைமி லெழுந்தவ னியற்கையை நோக்கி
நன்று நாயக னறிவொடு நினைவன நயந்தான்
சென்று சேனையை நாடினன் திரிந்துவந் தெய்தி
வென்றி வீரரில் வசந்தனைக் கண்டிலா வெறுத்தான்.

Koviloor Digital Library

4. இரவி கான்முளை உரைத்தான் (143-6)

5. என்னுங் காலை மிராமனும் யமபடர் யாரும்
மன்னுந் தொல்புர நோக்கியே மணிநகை முறுவல்
உன்னி னன்றியான் தேவருக் குதவிசெய் தென்னாப்
பொன்னின் வார்சிலை யெடுத்தனன் பொறுத்தனன் பொரவே.

6. எண்டி சாமுக மிரிந்துக யமபுரங் குலைய
அண்ட கோளகை யடுக்கழிந் துலைவுற வழியாப்
புண்ட ரீகத்துப் புராதனன் முதலிய புலவோர்
தொண்டை வாயுலர்ந் தலமரத் தொடுவில் நாணெறிந்தான்.

7. பாக வான்பிறை யாமெனப் பலர்நின்று துதிப்ப
வாகை கொண்டவெஞ் சிலையினை வளைவுற வாங்கி
மேக சாலங்கள் குலைவுற வெமிற்கதிர் மாட்சி
சோக மெய்திமெய் துளங்கிடச் சுடுசரந் துரந்தான்.

8. வல்லை மாதிர மறைந்திட வானவர் மயங்க
எல்லை காண்குறா யாவரு மிரியலி லேக
வில்லை வாங்கிய கரமவை விதிர்விதிர்ப் பெய்த
தொல்லை நான்மறை துளங்கிடச் சுடுசரந் துரந்தான்.

9. வன்பு லங்கிளர் நிருதரை வருக்கமோ டறுக்க
மின்பு லங்கொளு முருமென்ன விக்கிய வில்லைத்
தன்பொ லங்கையிற் றாக்கியே தொடுத்தவச் சரங்கள்
தென்பு லன்றனை நிறைத்தது செறிந்தன சேனில்.

10. தரும ராசனும் காலனும் யமபடர் தாமும்
உருமு விழ்ந்தெனச் சரம்வந்து விழ்ந்ததை யுணர்ந்தும்
மரும தாரையிற் பட்டதோர் வடிக்கணை வாங்கி
நிருமி யாவிது விராகவன் சரமென நினைந்தார்.

11. கெட்ட தின்றினித் தென்புலங் கேடுவந் தெய்தி
பட்ட னம்மினிப் பிழைப்பில மென்பதோர் பயத்தான்
முட்ட வெய்திய முயற்சியோ டியாவரு மொய்ப்பச்
சிட்டர் தந்தினித் தேவனை வணங்கினர் சென்றார்.

12. வேறு சிறந்தநின் கருணை அல்லாற் செய்தவம் பிறிதிலார்மேற்
புறர் ஒரு முனிவு சாலப் போதுமோ புத்தேள் நின்னை
மறந்திருந் துய்வ துண்டோ மலர்மிசை யயனைத் தந்த
அறந் தரு சிந்தை ஐய அபயநின் னபய மென்றார்.

Koviloor Digital Library

13. வேறு ஐய னேயெமை யாளுடை யண்டர்நா யகனே
மெய்ய னேயெனச் சரணின்வந் தியாவரும் வீழ்ந்தார்
பொய்யி னோர்செய்த பிழைபொறுத் தருளெனப் போர்மூண்டு
எய்ய நேரிலாச் சிலையினை மடக்கின னிராமன்.

14. *வந்த டைந்துனக் கபயமென் றடியினில் வணங்கி
எந்த னிப்பிழை பொறுத்தியென் றியம்பின ரிதனால்
உந்தன் மேற்சலந் தவிர்ந்தனன் யூகநா யகன்றான்
தந்த சேனையில் வசந்தன் வந்திலன் தருக என்றான்.

15. அண்ண லாரியன் றருதியென் றருளலு மவர்போய்
விண்ணெ லாம் புகுந்தோடியே வசந்தனை விரைவிற்
கண்ணி னாடிநல் லுயிரினைக் காண்கிலா திருந்தார்
திண்ணன் யாக்கையெங் கேயெனச் சாம்புவன் செப்பும்.

16. கசிந்த	...	...	துணிந்தான்.	(143–7)
17. வரிசிலை	...	...	விட்டான்.	(143–9)
18. அக்கணத்து	...	...	வேலை	(143–10)

19. வேறு அன்ன தேயென வவனுயிர்க் கமரர்தம் பதிக்கே
முன்ன தோருடற் கொண்டிவண் தருகென மொழியச்
சொன்ன வாய்மைகேட் டனுமனுந் துணைவரைப் பாராப்
பொன்னின் பாதுகம் பணிந்தனன் விடையெனப் போனான்.

இப்பாடலுக்குப் பதிலாக ஒரு பிரதியில் வேறொரு பாடல் காணப் படுவது வருமாறு:

தன்ற னிச்சரண் வணங்கலு மிராகவன் சாற்றும்
என்ற னிப்பிழை பொறுத்தியென் றியம்பினை யதனால்
உன்றன் மேற்சலந் தவிர்ந்தனம் யூபநா யகன்றான்
தந்த சேனையின் வசந்தன் வந்திலன் றருகென்றான்.

20. மண்டி	...	...	வீழ்ந்தவ ரெல்லாம்	(143–11)
21. துளங்கி	...	...	புரத்தென்றான்	(143–12)
22. செல்வனே	...	...	செப்பி	(143–13)
23. சொன்ன	...	...	என்றான்	(143–14)
24. வல்லரக்கரை	...	...	பாய்ந்தான்	(143–15)
25. சிந்தை துயவன்	...	...	என்றான்	(143–16)
26. என்னுடைப்பதம்	...	...	என்றான்	(143–17)
27. என்ற நான்முகன்		...	பதியில்	(143–18)

Koviloor Digital Library

இதனோடு வசந்தனுயிர் வருபடலம் முடிய, இனித் திருவணைச் சிறப்புப் படலம் என்று காண்கின்றது.

*28. *அன்ன காதலி மாரு நகரிடை யாங்கன்*
முன்ன தோருடல் நாடியே கொணர்ந்திட முந்தச்
சொன்ன வாயுவைத் தரிசிக்க வசந்தனும் தோன்றிப்
பொன்னின் பாதுகம் புனைந்தனன் தருமனும் போனான். (4078)

159. இது, கவிக்கூற்று: விமானத்தின் சிறப்பு

பத்து நாலென வடுக்கிய வுலகங்கள் பலவின்
மெத்தி யோனிக ளேறினும் வெற்றிட மிகுமால்
முத்த ரானவ ரிதனிலை மொழிகுவ தல்லால்
இத் தராதலத் தியம்புதற் குரியவர் யாரே.

பதினான்காக (ஒன்றன்மேலொன்றாக) அடுக்கிய பலவுலகங்களிலும் நிறைந்துள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் ஏறினாலும் (இவ்விமானத்தில்) வெறுமையான இடம் அதிகப்பட்டிருக்கும்; இவ்விமானத்தின் தன்மையை முக்தர்கள் சொல்லக்கூடுமே யல்லாமல் இப்பூமியிற் சொல்லுதற்கு உரியவர் யார்தான்? (ஒருவருமில்லை).

நிலவுலகத்தார்போலன்றி வீடுபெற்றவர் அஜ்ஞானம் சிறிதுமின்றி எல்லா வற்றையும் அறியவல்ல முற்றுணர்வுடையவ ராதலால், அவர்களாலேயே இதன்தன்மை கூறப்படுமெனப் புட்பகத்தின் சிறப்பை வியந்து கூறினார். மெத்து+யோனிகள்=மெத்தி யோனிகள்: குற்றியலிகரம். (4079)

160-161. இராமன் புட்பகத்தின் மீது விளங்குதல்

எழுபது வெள்ளத் தோரு மிரவிகான் முளையு மெண்ணின்
வழுவிலா விலங்கை வேந்தும் வான்பெரும் படையுஞ் சூழத்
தழுவுசீ ரிளைய கோவுஞ் சனகன்மா மயிலும் போற்ற
விழுமிய குணத்து வீரன் விளங்கினன் விமானத் தும்பர்.

எழுபது வெள்ளம் வாநரசேனைகளும் (அவற்றிற்கெல்லாந் தலைவனான) சூரியகுமாரனாகிய சுக்கிரீவனும் மனத்திற் குற்றமில்லாத

★ இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மாத்திரம் உள்ளது. இங்கே வேறொரு பிரதியில் மாத்திரம் ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:-

அன்ன காலையிற் புட்பக விமானமாங் கடைய
முன்னி ராகவன் சானகி யிலக்குவன் முதலா
மன்னு வானர மெழுபது வெள்ளமும் வரையா
உன்னி யேறலு முச்சியிற் சொருகுபூப் போன்ற.

Koviloor Digital Library

இலங்கையரசனான விபீடணனும், (அவனுடைய) மிகப் பெரிய (இராக்கத) சேனையும் சுற்றிலும் நெருங்கி நிற்கவும்,-நிறைந்த சிறப்பையுடைய இளையபெருமாளும் சனகராசன் மகளான சிறந்த மயில்போன்ற சாயலை யுடைய சீதையும் வணக்கத்தோடு (பக்கங்களில்) வீற்றிருக்கவும், -சிறந்த நற்குணங்களையுடைய வீரனாகிய இராமபிரான் புட்பகவிமானத்தின்மேல் விளங்கினான். (4080)

161. அண்டமே போன்ற தையன் புட்பகம் அண்டத் தும்பர்
எண்டருங் குணங்க ளின்றி முதலிடை யீறின் றாகிப்
பண்டை நான் மறைக்கு மெட்டாப் பரஞ்சுடர் பொலிவதே போற்
புண்டரீ கக்கண் வென்றிப் புரவலன் பொலிந்தான் மன்னோ.

இராமபிரான் ஏறியருளிய புட்பகவிமானமானது, உலகவுருண்டை யையே ஒத்திருந்தது; (அவ்விமானத்தின்மேல்) தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனாகிய வெற்றிபெற்ற காக்குந்தொழிற் கடவுளான இராமபிரான்,- எல்லாவுலகங்களுக்கும் மேலே (பரமபதத்தில்) எண்ணத்தக்க குணங்களில்லாமல் (அளவிறந்த குணங்களுடன் கூடி), பிறத்தலும் வளர்த லும் அழிதலும் இல்லாமல் (என்றும் ஒரே தன்மைகொண்டு), அநாதியான நான்குவேதங்கட்கும் புலனாகாத சிறந்த ஒளிவடிவமான பரமாத்மா விளங்குவது போலப் பொலிந்தான்.

தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. அண்டம்-பரமபதமுமாம். எண்தரும் குணங்கள் இன்றி என்பதற்கு-எண்ணத்தக்க தீயகுணங்களில்லாமல் என்றலு மாம். (4081)

162. இராமன் கட்டளையினால் யாவரும் மனிதவடிவம் கொள்ளல்

தேனுடை யலங்கன் மௌலிச் செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும்
மீனுடை யகழி வேலை யிலங்கையர் வேந்தும் வெற்றித்
தானையும் பிறரு மற்றைப் படைப்பெருந் தலைவர் தாமும்
மானுட வடிவங் கொண்டார் வள்ளல்தன் வாய்மை தன்னால்.

தேனையுடைய மலர்மாலையைச் சூடிய முடியையுடைய்வனும் சிவந்த கிரணங்களையே செல்வமாகக் கொண்ட சூரியனது மகனுமான சுக்கிரீ வனும் மீன்களையுடைய கடலையே அகழியாகக் கொண்ட இலங்கையி லுள்ளார்க்கு அரசனாகிய விபீடணனும் வெற்றியையுடைய (இருதிறத்துச்) சேனைகளும் பிறரும் மற்றும் பெரியசேனைத்தலைவர்களும், - வரையாது கொடுக்குந் தன்மையனான இராமபிரானது வார்த்தையின்படி மனித ரூபத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

இராக்கதவடிவத்துடனும் குரங்குவடிவத்துடனுமே இவர்கள் சென்றால் அயோத்திமா நகரத்திலுள்ளவர் அஞ்சுவார்களென்று இங்ஙனம் இவர்கள்

Koviloor Digital Library

யாவரையும் மனிதவடிவங்கொள்ளும்படி இராமன் கட்டளையிட்டன னென்க. துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்யத் திருமால் மானிட உருவங்கொண்டு இராமனாகத் திருவவ தரித்தபோது உதவிசெய்யத் தேவர்கள் வாநரவுருவங்கொண்டு பிறந்தமையால், தெய்வத்தன்மை யுடைய அவர்கட்கு வேண்டிய உருவங்கொள்ளும் வல்லமையுண்டென் றும், இராக்கதர்க்கும் இஷ்டமான வுருவங்கொள்ளுந்தன்மை இயற்கை யிலேயே யுள்ளதென்றும் அறிக. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை. (4082)

163. விமானம் வடக்குமுகமாகச் செல்லுகையில் இராமன் சீதையை நோக்கி ஒன்று கூறத் தொடங்குதல்

குடதிசை மறைந்த பின்னர்க் குணதிசை யுதயஞ் செய்வான்
வடதிசை யயனம் முன்னி வருவதே கடுப்ப மானம்
தடையொரு சிறிதின் றாகித் தாவிவான் படரும் வேலை
படையமை விழியாட் கைய னினையன பகர லுற்றான்.

(மாலைக்காலத்து) மேற்குத்திக்கில் மறைந்தபிறகு (காலையிற்) கிழக்குத் திக்கில் உதிப்பவனான சூரியன் (அவ்வியல்பை யொழித்துத் தெற்கினின்று) வடக்குவழியிற் செல்லநினைத்து வருவதுபோலப் புட்பக விமானம் தடை சிறிதுமில்லாமல் ஆகாய வழியிற் பாய்ந்து செல்லத்தொடங்கும்பொழுது, இராமபிரான், -வேலாயுதம்போன்ற கண்களையுடையளான சீதைக்கு, இவ்வார்த் தைகளைக் கூறத்தொடங்கினான்; -அவற்றை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க. இல்பொருளுவமையணி. அயநம்-வழி: வடசொல். இதன்பின் சில பாடல்கள் சில பிரதிகளிற் காணப்படுவன வருமாறு:-

*1. *வென்றி வீடணன் கொணர்ந்த புட்பக விமானம் தன்மேல்*
ஒன்றும் நல் சீதையோடும் உம்பரும் பிறரும் காண
வென்றுயர் சேனையோடும் இராமனும் விரைவின் எய்தி
தென் திசை இலங்கை ஆதி தேவிக்குத் தெரியக் காட்டும்.

2. மன்னுபொற் கொடிக ளாட மாடமா ளிகைமி னாங்குத்
துன்னுபைம் பொழில்கள் சுற்றத்தோரணந் துவன்றி வானோர்
பொன்னக ரொக்கு மென்று புகழ்தலிற் புலவ ராலும்
பன்னரு மிலங்கை மூதூர் பவளவாய் மயிலே பாராய்.

3. வெதிரெதி ரஞ்சு மென்றோள் வெண்ணகைக் கனிவாய் வல்லி
எதிர்பொர வந்த விண்ணோ ரிறைவனைச் சிறையில் வைத்த
அதிர்கழ லரக்கன் தானை யஞ்சலி லாது செல்லக்
கதிர்மதி விலங்கி யேகுங் கடிமதின் மூன்றுங் காணாய்.

★ இந்தச்செய்யுள், திருவணைச்சிறப்புப்படலமுள்ள எல்லாப் பிரதிகளிலும் இல்லை; ஒரு பிரதியில் "குடதிசை" (163) என்றதன் முன் உள்ளது.

Koviloor Digital Library

4. வென்றிவேற் கருங்கண் மானே யென்னொடும் இகலி வெய்ய
வன்றிற லரக்க னேற்ற வடதிசை வாயி னோக்காய்
கன்றிய வரக்கன் சேனைக் காவலன் தன்னை நீலன்
கொன் றுமிர் கூற்றுக் கீந்த குணதிசை வாயி னோக்காய்.

5. மறத்திறல் வாலி மைந்தன் வச்சிரத் தெயிற்றோன் றன்னைச்
செறுத்துயிர் செகுத்து நின்ற தென்றிசை வாயி னோக்காய்
அறத்தினுக் கலக்கண் செய்யும் அகம்பன்ற னுடலை யாவி
வெறுத் தெதி ரனும னின்ற மேற்றிசை வாயி னோக்காய்.

6. கருங்கட னிகர்ப்ப வான வகழியோர் மூன்றுங் காணாய்
மருங்கடர் களபக் கொங்கை மதிநுதல் மிதிலை வல்லி
இருங் கட முகத்த யானை யிவுளிதேர் காலாள் துஞ்சிப்
பொருங்கடர் நிறத்தர் வீய்ந்த போர்க்களந் தன்னைப் பாராய்.

ஒருபிரதியில் இரண்டாவது அடி முதலடியாகவுள்ளது. ஒரு பிரதியில் ''மறத்திறல்'' (5) என்ற பாடலின் முன் இது உள்ளது.

7. கொடிமதி லிலங்கை வேந்தன் கோபுரத் தும்பர் தோன்ற
அடுதிறற் பரிதி மைந்த னவனிலை குலையத் தாக்கிச்
சுடர்முடி பறித்த அந்நா ளன்னவன் றொல்லை வெம்போர்ப்
படியினை நோக்கி நின்ற சுவேதமால் வரையைப் பாராய்.

8. பூக்கமழ் குழலி னாய்நின் பொருட்டி யான் புகலா நின்றேன்
மேக்குயர் தச்சன் மைந்தன் நளனிவன் விலங்கலா லன்று
ஆக்கிய விதனை வெய்ய பாதக மனைத்தும் வந்து
நோக்கிய பொழுதே நூறுஞ் சேதுவை நீயு நோக்காய். (4083)

164-165. சீதையைநோக்கி இராமன் சில கூறுதல்

இலங்கையை வலஞ்செய் தேக வெனநினைத் திடுமுன் மானம்
வலங்கிளர் கீழை வாயில் வரப்பிர கத்த னீலன்
நலங்கிளர் கையின் மாண்ட திவணென நமன்றன் வாயில்
கலந்திட வீங்குக் கண்டாய் சுபாரிசற் கட்ட தென்றான்.

இலங்கா நகரத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்ல வேண்டுமென்று (இராமன்) நினைத்தற்குமுன்னமே (அவ்) விமானம் (அங்ஙனமே வலமாக எழுந்து) வலிமை மிக்க (அவ்விலங்கையின்) கிழக்குவாயிலில் வருகையில், 'பிரகத்தனென்னும் அரக்கன் நீல னென்னும் வாநரனது அழகுமிக்க கைகளினால் இறந்தது இவ்விடம்' என்று (இராமன் சீதையை நோக்கிச்) சொல்ல, (பிறகு அவ்விமானம்), யமனுக்குஉரிய தெற்குத்திக்கின் வாயிலிற்

Koviloor Digital Library

சேர்கையில் 'சுபார்சுவனென்னும் அரக்கனைக் கொன்றது இவ்விடம்' என்று (இராமன் சீதைக்குக்) கூறினான்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் திருவணைச் சிறப்புப் படலமுள்ள பிரதிகளி லெல்லாம் இல்லை. (4084)

165. குடதிசை வாயில் வேகக் குன்றரிந் தவனை வென்ற
விடநிகர் மேக நாத னிளவலால் வீழ்ந்த தென்முன்
வடதிசை வாயில் மேவ இராவணன் மவுலி பத்தும்
உடலமு மிழந்த திங்கென் றுணர்த்திவே றுரைக்கலுற்றான்.

மேற்குத்திக்கின் வாயிலில் (விமானம் வர), -'(இங்கு) வேகமாகப் பறந்து செல்லும் இயல்புடைய மலைகளின் இறகுகளை அறுத்தொழித்த இந்திரனைச் சயித்தவனான விஷம்போற் கொடிய இந்திரசித்து, (எனது) தம்பியான இலக்குமணனால் இறந்து விழுந்தது' என்று (இராமன் சீதைக்குச்) சொல்லுதற்குமுன்னே (அதி விரைவிலே) (அவ்விமானம்) வடக்குத்திக்கின் வாயிலையடைய, 'இவ்விடம், இராவணன் (தனது) பத்துத்தலைகளையும் உடம்பையும் (என்னால்) இழந்து இறந்தது' என்று (இராமன் சீதைக்கு) அறிவித்து, மற்றும் கூறத் தொடங்கினான். (4085)

166-172. சேதுவின் சிறப்பு

நன்னுத னின்னை நீங்க நாள்பல கழிந்த பின்றை
மன்னவ னிரவி மைந்தன் வான்துணை யாக நட்ட
பின்னைமா ருதிவந் துன்னைப் பேதறுத் தனது பெற்றி
சொன்னபின் வான ரேசர் தொகுத்ததிச் சேது கண்டாய்.

அழகிய நெற்றியையுடையவளே! (நான்) உன்னை விட்டுப் பிரிந்து பலநாள் கழிந்தபிறகு, (குரங்குகளுக்கு) அரசனும் சூரியபுத்திரனுமான சுக்கிரீவனைச் சிறந்த துணைவனாகச் சிநேகித்த பின்பு, (அச்சுக்கிரீவனுடைய கட்டளையினால்) அநுமான் (இலங்கையில் நீ சிறையிருந்த அசோக வனத்தில்) வந்து எனது செய்தியைத் தெரிவித்து உன் கலக்கத்தை யொழித்து, (அங்கிருந்துவந்து எங்களுக்கு) உன் வரலாற்றைத் தெரிவித்த பின்பு, (உன்னைச் சிறைமீட்கக்கருதி) இராவணனுடன் போர் செய்யப் புறப்பட்ட வானர சேனைகள் கடலைக்கடக்கும் பொருட்டுக்) குரங்குத் தலைவர்கள் கட்டியது, இந்தச் சேதுவாகும்; (நீ இதனைக்) காண்பாயாக. (4086)

167. மற்றிதன் தூய்மை யெண்ணின் மலரயன் றனக்கு மெட்டா
பொற்றொடித் தெரிவை யானென் புகலுகேன் கேட்டி யன்பாற்
பெற்றதாய் தந்தை யோடு தேசிகற் பிழைத்துச் சூழ்ந்த
சுற்றமுங் கெடுத்து ளோரு மெதிர்தரிற் சுரர்க ளாவார்.

Koviloor Digital Library

பொன்னாலாகிய வளையல்களையணிந்த பெண்ணே! ஆலோசித்துப் பார்த்தால், இந்தச் சேதுவின் பரிசுத்தியை (எடுத்துக் கூறத் திருமாலின் நாபி) கமலத்தினின்று தோன்றிய பிரமனுக்கும் முடியாது: (அதைப்பற்றி) யான் என்னசொல்லமாட்டுவேன்? (ஆயினும் நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக: அன்புடன் பெற்றுவளர்த்த தாய்தந்தையர்க்கும் ஆசிரியனுக்கும் தீங்கு செய்து, (தன்னை) அடுத்துள்ள சுற்றத்தாரையுங் கெடுத்து வாழ்கின்ற மகா பாவிகளும் (இச்சேதுவைப்) பார்த்த மாத்திரத்தால், (அப்பாவம் நீங்கித்) தேவர்களாவார்கள். (4087)

168. இந்திரற் கஞ்சி மேனா ளிருங்கடல் புக்கு நீங்காக்
கந்தர சயிலந் தன்னைக் கண்டவர் வினைகள் தீர்க்குங்
கந்தமா தனமென் றோதுங் கிரியிவண் கிடப்ப கண்டாய்
பைந்தொடி யடைத்த சேது பாவன மாய தென்றான்.

பசும்பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடையவளே! முற்காலத்தில் இந்திரனுக்குப் பயந்து பெரியகடலினுட் புகுந்து வெளிப்படாத குகைகளை யுடைய மலைகளுள் கந்தமாதநமென்று பெயர்கூறப்படுவதும் தன்னை (ஒருகாற்) கண்டவரது தீவினைகளை யெல்லாம் ஒழிக்கவல்லதுமாகிய மலை இங்கே இருப்பதைக் காண்பாயாக; (அம்மலை, கடலை) அடைத்துக் கட்டப்பட்ட சேதுவின் சம்பந்தத்தால் பரிசுத்தியடைந்தது என்று (சீதையை நோக்கிக்) கூறினான், (இராமன்).

கந்தமாதனத்தின் சம்பந்தத்தாற் சேதுவுக்குப் பாவனமுண்டாயிற்று என்பாருமுளர். இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் மலைகளின் சிறகுகளையறுத்த காலத்திற் சிலமலைகள் அஞ்சிக் கடலிற்புக்கு ஒளித்தன வென்பது, வரலாறு. (4088)

169. கங்கையோ டியமுனை கோதா விரியோடு நருமதை காவேரி
பொங்குநீர் நதிகள் யாவும் படிந்தலாற் புன்மை போகா
சங்கெறி தரங்க வேலை தட்டவிச் சேது வென்னும்
இங்கிதி னெதிர்ந்தோர் புன்மை யாவையு நீக்கு மன்றே.

கங்கா நதி யமுநாநதி கோதாவரி நதி நருமதை நதி காவேரி நதி (இவை முதலாகிய) மிக்க நீரையுடைய புண்ணிய நதிகளெல்லாவற்றிலும் முழுகினாலல்லாமல் தீவினைகள் தீரமாட்டா; சங்குகளை வீசுகிற அலை களையுடைய கடலில் தடுத்துத் கட்டிய இந்தச் சேதுவென்னப்பட்ட இங்கே யுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தைப் பார்த்தவர்களுடைய தீவினைகளையெல்லா வற்றையுங்கூட, (இச்சேது) ஒழித்துவிடும்.

நதிகள் தம்மில் முழுகினால்மாத்திரம் பாவத்தை நீக்க, இது தன்னைக் கண்ட மாத்திரத்திலும் பாவத்தை நீக்குமெனச் சேதுவின் சிறப்புக் கூறிய வாறு; வேற்றுமையணி. (4089)

Koviloor Digital Library

170. ஆவினைக் குரவ ரோடு மருமறை முனிவர் தம்மைப்
பாவையர் குழுவை யின்சொற் பாலரைப் பயந்து தம்மின்
மேவின அவரைச் செற்றோர் விரிகடற் சேது வந்து
தோய்வரே லவர்கள் கண்டாய் சுரர்தொழுஞ் சுரர்க ளாவார்.

பசுக்களையும் ஐங்குரவர்களையும் (ஓதுதற்கு) அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களையும் மகளிர்கூட்டங்களையும் இனிய மழலைச் சொற்களையுடைய குழந்தைகளையும் அச்சங்கொண்டு தம்மிடத்துச் சரணமாகவந்து அடைந்தவர்களையும் கொன்றவர்களும், பரந்த சமுதிரத்தி லுள்ள (இச்) சேது கட்டத்தில்வந்து மூழ்குவரானால், அவர்கள் தேவர்களும் வணங்கும் தேவர்களாவார்.

ஆவினைக் கொல்லுதல்-கோஹத்தி யென்றும், குரவரைக் கொல்லுதல்-குருஹத்தியென்றும், முனிவரைக் கொல்லுதல்-பிரம ஹத்தியென்றும், பாவையரைக் கொல்லுதல்-ஸ்திரீஹத்தியென்றும், பாலரைக் கொல்லுதல்-சிசுஹத்தியென்றும், நம்பி வந்து அடைந்தவர்களைக் கெடுத்தல்-விசுவாச காதுகமென்றும் சொல்லப்படும். ஐங்குரவர்- ''அரசன் உவாத்தியான் தாய் தந்தை தம்முன்'' என்பவர். இதுவும் அடுத்த கவியும் சிலபிரதிகளிலில்லை. (4090)

171. மரக்கல மியங்க வேண்டி வரிசிலைக் குதையாற் கீறித்
தருக்கிய விடத்துப் பஞ்ச பாதக ரேனுஞ் சாரிற்
பெருக்கிய வேழு மூன்று பிறவியும் பிணிக ணீங்கி
நெருக்கிய வமரர்க் கெல்லா நீணிதி யாவரன்றே.

மரக்கலங்கள் (கடலில் இங்குத் தடையின்றிச்) செல்ல விரும்பிக் கட்ட மைந்த வில்லின் நுனியினாற் கீறி (நான்) உடைத்துத் தள்ளிய இவ்விடத்திற் பஞ்சமகாபாதகர்கள் வந்து மூழ்கினாலும், (அவர்கள்) ஏழு என்னும் எண்ணினாற் பெருக்கின மூன்று (இருபத்தொரு) பிறப்புக்களிலும் வியாதிக ளில்லாமல் கூட்டமான எல்லாத் தேவர்கட்கும் பெருஞ்செல்வம் போலப் பாராட்டத் தக்கவராவர்.

இராமன் புட்பகத்தின்மீது ஏறிச்செல்லுகையில் கடலில் அவ்விடத்து மரக்கலங்கள் இடையே இனிது செல்லுதற் பொருட்டுத் தனது வில்லின் நுனியாற் சேதுவைக்கீறி யுடைத்து வழிவிட்ட வரலாற்றை விதிமுகத்தாற் கூறாது அநுவாதமுகத்தாற் கூறிப் பெறவைத்தார். இக்காரணத்தால், இவ்விடம் தநுஷ்கோடியெனப்படும். தருக்கிய-சிதைத்த. பஞ்சமாபாதகர்-கொலை, பொய்சொல்லுதல், களவு, கட்குடித்தல், குருநிந்தை என்ற ஐந்து பெரும்பாவங்களைச் செய்தவர். (4091)

Koviloor Digital Library

172. நெற்றியி னழலுஞ் செங்க ணீறணி கடவு ளீடு
கற்றையஞ் சடையின் மேவு கங்கையுஞ் சேது வாகப்
பெற்றில மென்று கொண்டு பெருந்தவம் புரிகின் றாளால்
மற்றிதன் தூய்மையெவ்வா றுரைப்பது மலர்க்கண் வந்தாய்.

தாமரைமலரில் தோன்றிய இலக்குமியின் அமிசமானவளே! நெற்றி யிலே எரிகிற சிவந்த நெருப்புக் கண்ணையும் விபூதியையும் பூண்டுள்ள பரமசிவனது நீண்ட தொகுதியான அழகிய சடையிற் பொருந்திய கங்கா நதியும், '(நாம்) சேதுவாகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிலமே' என்று (மனத்திற்) குறை கொண்டு, (அங்குப்) பெருந்தவஞ்செய்கிறாள் என்றால், இந்தச் சேது வின் பரிசுத்தத் தன்மையை எப்படி (நாம்) எடுத்துக் கூறுவது?

நெற்றியில் நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானது முடியின் மேற் சடைக்கற்றையில் கங்கை இருப்பதை, கங்காதேவி காட்டில் தீயிடையில் நின்றுகொண்டு தான் சேதுவாம்படி தவஞ்செய்வது போலுமென்று குறித்தார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. இதன்பின் சிலபாடல்கள் ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றிற் காணப்படுவன வருமாறு:- (4092)

1. ஆங்கது காட்டக் கண்ட வாயிழை கமல மன்ன
பூங்கழற் புயல்போன் மேனிப் புனிதனன் பொருட்டாற் செய்த
ஈங்கிதற் கேற்ற நீயே வியம்பென விமானத் தின்று
பாங்குற நிறுவி நின்றிங் கிவையிவை பகர லுற்றான்.

2. அந்தணர் தம்மைக் கொன்றோ ரருந்தவர்க் கிடுக்கண் செய்தோர்
செந்தொழில் வேள்வி செற்றோர் தீமனை யிடுவோர் தம்பால்
வந்திரந் தவற்கொன் றீயா வைக்கும்வன் னெஞ்சர் பெற்ற
தந்தையைத் தாயைப் பேணாத் தறுகணர் பசுவைச் செற்றோர்.

3. குருக்களை யிகழ்வோர் கொண்ட குலமக ளொழியத் தங்கள்
செருக்கினாற் கணிகை மாரைச் சேர்பவ ருயிர்கொல் தீம்பர்
இருக்குட னமருந் தெய்வ மிகழ்பவ ரூன்கள் தின்று
பெருக்கிய வுடலர் பொய்ம்மை பிதற்றுவோர் பீடை செய்வோர்

*4. *வெய்யவ னுச்சி சேர மிகவழி நடந்து போவோர்*
மையறு முன்னோன் றன்னை வலிசெய்யுந் தம்பி மார்கள்
கையுள முதல்கள் தம்மைக் கரந்துதம் பிக்கொன் றீயார்
துய்யனசொற்கள் சொல்வோர் சோம்பரைச் சுளித்துக் கொல்வோர்.

★ இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில்தான் உள்ளது.

Koviloor Digital Library

5. ஊரது முனிய வாழ்வோ ருண்ணும்போ துண்ண வந்தோர்க்கு
ஆர்வமோ டளியா தில்ல மடைப்பவர் அமணே சென்று
நீரினு ளிழிவோர் பாவ நெறிகளில் முயல்வோர் சான்றோர்
தாரம தணைவோர் மூத்தோர் தமையிக ழறிவி லாதோர்.

6. பின்னைவா தருவ னென்று பேசித்தட் டுவிக்கும் பேதை
கன்னியைக் கலக்கும் புல்லோர் காதலாற் கள்ளு மாந்தர்
துன்னிய கலைவல் லோரைச் சுளிந்துரைத் திகழ்வோர் சுற்றம்
இன்னலுற் றிடத்தாம் வாழ்வோர் எளியரை யின்னல் செய்வோர்.

7. ஆண்டவன் படவுந் தாங்க ளாருயிர் கொண்டு மீண்டோர்
நாண்டுறந் துழல்வோர் நட்பா னவரைவஞ் சிப்போர் நன்மை
வேண்டிடா திகழ்ந்து தீமை செய்பவர் விருந்தை நீப்போர்
பூண்டுமேல் வந்த பேதை யடைக்கலம் போக்கி வாழ்வோர்.

8. கயிற்றிலாக் கண்டத் தாரைக் காதலித் தணைவோர் தங்கள்,
வயிற்றிடைக் கருவைத் தாமே வதைப்பவர் மாற்றார் தம்மைச்
செயிர்க்குவ தன்றிச் சேர்ந்த மாந்தரி னுயிரைச் செற்றோர்,
மயிர்க்குரு ளொழியப் பெற்றம் வெளவுவோர் வாய்மையில்லோர்.

9. கொண்டவன் தன்னைப் பேணாக் குலமகள் கோயிலுள்ளே,
பெண்டிரைச் சேர்வோர் தங்கள் பிதிர்க்களை யிகழும் பேதை,
உண்டலே தரும மென்போ ருடைப்பொரு ளுலோபர் ஊரைத்,
தெண்டமே யிடுவோர் மன்று பறித்துண்ணுந் தறுகண் ணாளர்.

10. தேவதா னங்கள் மாற்றித் தேவர்கள் தனங்கள் வெளவும்,
பாவகா ரியர்கள் நெஞ்சிற் பரிவிலா தவர்கள் வந்து,
காவெனா வபய மென்று கழலடைந் தோரை விட்டோர்,
பூவைமார் தம்மைக் கொல்லும் புல்லர் பொய்ச் சான்று போவோர்.

11. முறையது மயக்கி வாழ்வோர் மூங்கையந் தகர்க்குத் தீயோர்,
மறையவர் நிலங்கள் தன்னை வன்மையால் வாங்கு மாந்தர்,
கறைபடு மகளிர் கொங்கை கலப்பவர் காட்டில் வாழும்
பறவைகள் மிருகம் பற்றிப் பஞ்சரத் தடைக்கும் பாவர்.

12. கார்க்கன வரைசேர் கானில் கடுங்குழி கல்லுங் கட்டர்,
நீர்க்கரை யதனி லோட்டி நெடுங்கலை முயல்மான் கொல்வோர்,
ஊர்க்கெழு கூவல் வீழ்ந்த வுயிர்ப்பசு வெடாது போவோர்
வார்கெழு தனமின் னாரை வழியில்விட் டேகுமாக்கள்.

Koviloor Digital Library

13. *வழியடித் துண்போர் கேட்டால் வழிசொல்லா தவர்கள் வைப்பைப்
பொழியிருள் களவு காண்போர் பொய்சொல்லிப் பண்டம் விற்போர்,
அழிவிலா வாய்மை கொன்றோ ரடைந்தது
... ... தெரிவிக்கத் தீர்க வென்றான்.

14. **ஆதியர் மூவர்க் கந்நா ளருமறை யறைந்த வந்த
நீதியாம் புராணன் றன்னை யிகழ்பவர் நிரயக் கேளார்
பாதியில் விட்டு வைப்போர் படித்தவர் பிரியப் படுத்தார்
போதமி லாதார் மற்றச் சமயம்பொல் லாத தென்பார்.

15. என்றிவர் முதலா மற்று மெழுநர கடையும் பாவம்
ஒன்றினர் நன்றி தன்னை மறந்தவ ரொழிய வுள்ளோர்
துன்றிய வினைக ளெல்லாஞ் சுடர்கண்ட விருளே போலத்
தென்றிசை வந்து சேதுத் தரிசிக்கத் தீரு மென்றான்.

16. வேறு ஆங்கதுகேட் டருந்ததியே யனையாளு மவதியுடன்
தீங்கணுகுஞ் செய்ந்நன்றி மறந்திடுந்தீ மனத்தோர்கள்
தாங்கரும் பாவங்களையு மெனக்காகத் தவிர்கவென
நீங்கிடுக அதுவுமென்றான் நிலமடந்தை பொறைதீர்த்தான்.

17. பாரெழுவி வாழ்வோர்கள் பஞ்சமாபா தகமுதலாச்
சீரெழுவு திருவணையைத் தெரிசிக்கத் தீர்கவெனக்
காரெழுவு திருமேனிக் கண்ணனினைப் பின்படியே
ஈரெழுவர் நால்வரெனு மிருடிகளு மெழுதி னரால்.

18. வேறு என்பன பலவு மந்த வேந்திழைக் கிருந்து கூறித்
தன்பெருஞ் சேனை யோடுந் தம்பியு மரக்கர் கோவும்
பொன்பொரு விமானந் தன்மேற் போகின்ற போது மிக்க
இன்புடை யிராமன் வேலைக் கிப்புறத் திழிந்தென் செய்வான்.

பூசைப்படலமுள்ள ஒரு பிரதியில்தான் இச்செய்யுளுள்ளது.

19. வேறு திருவணை யுயர்பதஞ் செப்பி மீண்டபின்
அருகணை திருமகட் காங்கு மற்றுள
தருவணை திரள் புயச் சனக வில்லிக்காங்
கருவரை முகில்நிற வண்ணன் காட்டுவான்.

★ இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மாத்திரமே காணப்பட்டது.

★★ இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் 13-ஆஞ் செய்யுளுள்ள பிரதியில் இல்லை. 15-ஆஞ் செய்யுளின்பின் ''தெவ்வடு'' (173) என்ற செய்யுளும், அதன்பின் ''மாருதி'' என்ற பாடலும், அதன்பின் ''இது தமிழ்'' (174) என்ற பாடலுமாக முறையேயுள்ளன; மற்றைப்பாடல்களில்லை.

Koviloor Digital Library

இச்செய்யுள் இரண்டுபிரதியில் தான் காணப்பட்டது. அவற்றுள், ஒரு பிரதியில் இப்பாடலினீற்றில் திருவணைச்சிறப்பு முற்றும் என்று எழுதி, மேல் *பூசைப்படலம் என்று தொடங்குகிறது; அப்படலச் செய்யுள்கள் வருமாறு:-

20. வேறு கப்பையெனுங் கன்னியையுங் கந்தனார்தந் தாதையையும்
அப்பொழுதே திருவணைக்குக் காவலரா யங்கிருத்திச்
செப்பரிய சிலையாலே திருவணையை வாய்கீறி
ஒப்பரியாள் தன்னுடனே யுயர்சேனைக் கடலுடனே.

21. வேறு வேந்தர் வேந்தனும் வேலையின் கரையினில் வரவே
வாய்ந்த சாய்கையும் வந்தது வானவர் வணங்க
ஏந்து தோள்புயத் திராமனு மிலக்குவன் றானும்
வாய்ந்த சீதையு மானமும் வானர வேந்தும்.

22. நின்ற போதினில் நிகரிலா வகத்தியன் முதலோர்
குன்று போற்புயத் திராகவன் தனைவந்து குறுக
நன்று நின்வர வென்னவே நாதனும் வணங்கி
வெற்றி வேந்தனும் வேதியர் தம்மொடு வியந்து.

23. சேது வின்கரை சேர்ந்தவத் திறல்புனை யிராமன்
ஏது வித்தல மெனக்குறு முனிவனைக் கேட்ப
வாத ராசனும் வாசுகி தானுமுன் மலைந்த
போது வந்ததிப் பொன்னக ரென்றவன் புகன்றான்.

24. புகன்ற வன்றனைப் பூங்குழ லிராகவன் சாய்கை
அகன்ற காரணங் குறுமுனி யுரைசெய அவனும்
பகர்ந்த தேவரும் பாற்கடற் பள்ளியான் பரமன்
புகுந்த திவ்வழிப் பூவில்வந் தவனுமற் றியாரும்.

25. இருப்ப தித்தல மாகையா லிராவணன் சாய்கை
அருத்தி யின்றியே யகன்றதென் றருள்முனி அறையப்
பெருத்த தோளுடை யண்ணலும் பிரியம்வந் தெய்திக்
கருத்து மற்றினி யுரையெனக் குறுமுனி கழறும்.

26. இந்த மாநகர் தன்னிலே யிறைவனை யருச்சித்து
உந்தன் மாநக ரெய்தினாற் சாய்கைபோம் உரவோய்
அந்த நீதியே செய்துமென் றனுமனை யழைத்திட்டு
எந்தன் நாதனை யிமைப்பினிற் கொடுவர வென்றான்.

* பூசைப்படலமென்பது ஒரு ஏட்டில்தான் காணப்பட்டது. 21 முதல் 41 வரையிலுமுள்ள பாடல்கள் பூசைப்படலமிருக்கும் பிரதியிலன்றி வேறு எந்தப்பிரதியிலும் காணப்படவில்லை.

Koviloor Digital Library

27. வேறு அந்த வேலை முனிவ னளிதெருள்
இந்த மாநிலத் தியாவரு மின்புறக்
கந்த மேவிய கங்கையி லோர்சிலை
தந்து காணென மாருதி தாவினான்.

28. வேறு போதி யென்றவற் போக்கிய விராமனு மிந்த
மாது சீதையு மைந்தனா மிலக்குவன் றானும்
தீது தீரவே தீர்த்தங்கள் யாவையு மாடி
ஆதி நாதனு மிருந்தனன் அமரர்கள் வியப்ப.

29. வேறு ஆன போதினி லையன் மனத்துளே
தானி னைந்தது தானா ரறிகுவார்
ஞான மோர்வடி வாகிய நாரணன்
மோன மாகி யிருந்தன(ன்) மூவரான்.

30. காலஞ் சென்ற தெனக்கருதிக் கையால்
கோல மான மணலினைக் கூட்டியே
ஆல முண்ட தேஇவ ராமென
ஞால முண்டவர் தம்மன நாட்டவே.

31. வேறு முகுத்த மானதென முனிவனு மொழிதலு மிராமன்
மிகுத்த தோரிடத் தெய்தியே வெண்மணல் கூப்பி
அகத்தி னிற்புறம் பூசித்தே அடிமல ரிறைஞ்சிச்
செகுத்த தோளுடைத் தம்பியுடன் சீதையுந் தானும்.

32. ஒத்த பூசனை செய்யவு மமைதியி னுள்ள
சித்தி மேவிய ஞானமுந் தொடர்விடா திருந்தோன்
அத்தன் பாதக மானவை யழிதர வியற்றிச்
சித்தம் வாழ்தர நின்றனன் றேவர்க டுதிப்ப.

33. நின்ற போதினி னிறங்களும் படலமுங் கொண்டு
வென்றி சேர்புய மாருதி விரைவினில் வந்து
நன்று செய்தனை எனப்போய் நாதனைப் பிடுங்கி
வென்றி வாலற்று மேதினி வீழ்ந்தனன் வீரன்.

34. விழுந்த வன்றனை வெந்திற லிராகவ னோக்கி
அழுந்து சிந்தையா யறிவிலா ததனையென் செய்தாய்
பொழிந்து மாமல ரிட்டுநீ யருச்சியென் றுரைப்ப
எழுந்து போயவ னிறைவனை யருச்சனை செய்தான்.

Koviloor Digital Library

35. வேறு அவ்விடத்தனு மான்தந்த கங்கைமேல்
வவ்வி டப்பரும் வந்திடு வான்சிலை
அவ்வி டத்தினி லியாவரு மேத்தெனாத்
தெவ்வ டக்குஞ் சிலையவன் செப்பினான்.

36. எந்த ணாத னிவனென் றிறைமகன்
தந்த நாமஞ் சராசரஞ் சார்ந்தபோது
இந்தி ரன்பிர மாமுத லெய்தினார்
வந்து வானவர் யாவரும் வாழ்த்தினார்.

37. இத்த லத்தினில் யாருமங் கோர்சிலை
வைத்து மாமனத் துள்ளே வழுத்துவார்
நத்து லாயகை நாரண னான்முகன்
பித்தன் மூவரு மேத்தப் பெறுகெனா.

38. என்றி ரான? வரசன் பெருமையின்
நன்றி தன்னை நவில அடங்குமோ
சென்று சென்று செயசெய போற்றியென்று
அன்றி ராச குமார (னை)றகுவான்.

39. வேறு பூச னைத்தொழில் முடிந்தபின் பூங்கழ லிராமன்
தேவத் தச்சனை யழைத்துநீ திரைகடற் கிடந்த
காவல் மாமலை கொணர்ந்துநீ கண்ணுதற் கோயில்
பூவில் வந்தவன் சொல்வழிச் சமையெனப் புகன்றான்.

40. நந்தி யம்பதி யிறைவனை நாதனு மழைத்தே
இந்த மாமலை யிருமென யாவையு நல்கி
விந்தை தங்கிய தோளினீர் வேந்தனைப் பூசித்து
இந்த மாநக ரிருமென விராமனு மகன்றான்.

41. வேறு *தேரெறி மானாகஞ் சென்னிமிசைச் சென்றேறக்
காரேறு கண்ணபிரான் காவலவன் கமழ்துளபத்
தாரேறு தடந்தோளான் தனிவயிரக் குனிசிலைக்கைப்
போரேறு பொலிவுடனே வடதிசையிற் போயினனால்.

பூசைப்படலம் முற்றும். இனி மீட்சிப்படலம்:-

★ இச்செய்யுள் எமக்குக் கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டில்தான் காணப்பட்டது; பூசைப் படலமில்லாத மற்றொரு பிரதியில் இச்செய்யுளினீற்றில் திருவணைச்சிறப்பு முற்றும் என்று எழுதப்பட்டு, மேல் மீட்சிப்படலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப்பிரதியில் 1. 'திருவணை', 2. 'தேய்ந்தமாமதி', 3. 'மாருதி', 4. 'தெவ்வடு' (173) என இந்தமுறையில் பாடலுள்ளன.

Koviloor Digital Library

42. சேர்ந்து சேதுவின் றென்கரை கடந்துவந் தெய்திக்
கூந்தன் மானமே லிருந்தவன் வடதிசை குறுகிப்
போந்து வானரப் புதுமையுஞ் சனகிக்குப் புகன்று
தீர்ந்த சேதுவின் கரையையும் காட்டினன் திறலோன்.

43. நின்னை மீட்பதே நினைந்துசின் னெறியெலா நீந்தி
என்னை யீட்டிய திறத்தினில் திருவுட னிருப்பச்
சொன்ன வேற்படை யரக்கரைக் குறைத்தவிச் சேனை
மன்ன னாற்பெற்ற வழியிது வென்றியு மதனால்.

173. வருணன் சரணமடைந்த இடத்தை இராமன் சீதைக்குக் காட்டுதல்

தெவ்வடுஞ் சிலைக்கை வீரன் சேதுவின் பெருமை யாவும்
வெவ்விடம் பொருது நீண்டு மிளிர்தருங் கருங்கட் செவ்வாய்
நொவ்விடை மயில னாட்கு நுவன்றுழி வருணன் நோனாது
இவ்விடை வந்து கண்டாய் சரணென வியம்பிற் றென்றான்.

பகைவர்களைக் கொன்ற (கோதண்டமென்னும்) வில்லையேந்திய வீரனான இராமபிரான், சேதுவின் சிறப்புமுழுவதையும், கொடிய விஷத்துடன் போர் செய்து (காதளவும்) நீண்டு விளங்குகின்ற கருமையான கண்களையும் சிவந்தவாயையும் (நுண்மையால்) வருந்துகின்ற இடையை யுமுடைய மயில்போன்றவளான் சீதைக்குச் சொல்லிக் கொண்டு வருகை யில், (புட்பக விமானம் தர்ப்பசயனத்தைச் சேர) -'இந்த இடம், வருண பகவான் (எனது ஆக்னேயாஸ்திரத்தின் கொடுமையைப் பொறுக்க மாட்டா மல் வந்து (என்னை நோக்கி) அடைக்கலமென்று கூறியது: அறிவாய்' என்றான். -இராமன் சீதைக்குக் காண்பித்தது, திருப்புல்லாணி என்று வழங்குகிற தருப்பசயனம்: ''அத்ர பூர்வம் மஹாதேவ:, ப்ரஸாத மகரோத் ப்ரபு:' என்ற ஸ்ரீவான்மீகம், இந்தச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடியிற் காணத் தக்கது. (4093)

*44. **வேறு** தேய்ந்த மாமதி போலுஞ் சிலைநுதல்*
வாய்ந்த வானர வாரண மாருதி
யாய்ந்த மாமணி யாழியை யன்றுதான்
பாய்ந்த வெற்பு மயேந்திரம் பார்த்தியால்.

*45. **வேறு** மாருதி நின்னை நாடி வருபவ னேறிப் பாயப்*
பாரிடைக் குளித்து நின்ற பவளமால், வரையைப் பாராய்,
போரிடைப் பொலன்கொள் பொன்றாப் புரவிகள் போக்கிற் றென்ன
நீரிடைத் தரங்க மோங்கு நெறிகட லதனை நோக்காய்.

Koviloor Digital Library

174. இராமன், பொதியமலை திருமாலிருஞ் சோலைமலை திருவேங்கடமலை முதலியவற்றைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்

இதுதமிழ் முனிவன் வைகு மியல்தகு குன்ற முன்னான்
அதுவளர் மணிமே லோங்க லப்புறத் துயர்ந்து தோன்றும்
அத்திக ழநந்த வெற்பென் றருடர அனுமன் றோன்றிற்று
எதுவென வணங்கை நோக்கி இற்றென விராமன் சொன்னான்.

இராமன், 'இம்மலை, தமிழ்மொழிக்கு உரியவனான அகஸ்தியமுனிவன் வசிக்கிற பெருமைபொருந்திய பொதியமலை; அதோ தெரிகிறது, முழுமுதற்கடவுளான திருமாலெழுந்தருளியுள்ள இரத்தினங்களையுடைய உயர்ந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலை: மிகவும் விளங்குகின்ற திருவேங்கட மலை அதோஉயர்ந்துகாணப்படுகின்றது' என்று (சீதைக்குச் சுட்டிக்) கூற, (அப்பொழுது சீதை) 'அநுமான் காணப்பட்ட இடம் எது?' என்று வினாவ, உடனே (இராமபிரான்), திருமகளின் அவதாரமான சீதையைப் பார்த்து. (ருசியமூகபருவதத்தைச் சுட்டிக்காட்டி) 'இதுதான்' என்று சொன்னான்.

அகஸ்தியன் வசிக்கும் பொதியமலை பாண்டியநாட்டிலுள்ளது இது. மலயமென்று பெயர்பெறும். 'முன்னான் வளர்' என்று அடை மொழி கொடுத்ததனாலும், உடனே திருவேங்கடமலையைக் கூறுதலாலும், ஓங்கல் என்பதற்கு-திருமாலிருஞ்சோலைமலையெனப் பொருள் கொள்ளப் பட்டது. இப்படி இவ்விரண்டு மலைகளையும் ஒருசேரக் கூறுதலை, ''தென்னனுயர் பொருப்புந் தெய்வவடமலையும்'' ''சோலை மலையோ டிரண்டாய், மேதினியாள் கொங்கைநிகர் வேங்கடம்'' என்னும் பெரியார் பாசுரங்களினாலும் அறிக. இம்மலை-திருமால் திருப்பதிகள் நூற்றெட்ட னுள் ஒன்றும், அவற்றிற் பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டனுள் முதலதுமாகிய தலம். திருவேங்கடமலை சேஷகிரி யென்று ஒருபெயர் பெறுதலால், அதன்பரியாயநாமமாக 'அநந்தவெற்பு' எனப்பட்டது. பரமபத நாதனது ஆஜ்ஞையின்படி ஆதிசேஷன் மலையுருவமானதனாலும், மேருமலையிலிருந்து ஆதிசேஷனுடனே வாயுவினாற் கொணரப்பட்டத னாலும் இதற்கு இப்பெயர் வாய்ந்ததென்பர். இது, திருமாலினது திவ்விய தேசங்கள் நூற்றெட்டனுள் ஒன்றும், வடநாட்டுத்திருப்பதிகள் பன்னிரண்டில் முதலதுமாகிய தலம். தமக்குப் பலவகையிலும் அநுமான் உதவி புரிந்தது பற்றி அவன் மீது அன்புகொண்டு, சீதை அவன் இராமபிரானை முதலிற் சந்தித்த இடத்தைக்குறித்து வினாவினளென்க. அநுமான் பிறந்த இடம் வடக்குத்திக்கிலுள்ள சுமேருமலையாதலால், 'தோன்றிற்று' என்பதற்கு-பிறந்தது எனப்பொருள் கூற இடமில்லை; இப்பொழுது விமானஞ் செல்லுமிடம் அவ்விடத்துக்கு மிகத் தெற்காதலால். (4094)

Koviloor Digital Library

175. இராமன் சுக்கிரீவனது நகரைக் காட்டுதல்

வாலியென் றளவி லாற்றல் வன்மையான் மகர நீர்சூழ்
வேலையைக் கடக்கப் பாயும் விறலுடை யவனை வீட்டி
நூலியற் றரும நீதி நுனித்தறங் குணித்த மேலோர்
போலியல் தபனன் மைந்த னுறைதரும் புரமீ தென்றான்.

அளவில்லாத சாமர்த்தியத்தின் உறுதியையுடையவனும் சுறாமீன்களை யுடைய நீர்நிறைந்த கடல்களைத் தாண்டும்படி பாயவல்ல பலமுடையவனு மாகிய வாலியென்னும் பெயருடைய வாநரனை அழித்து, சாஸ்திரங்களிற் கூறியுள்ள நீதிநெறிகளையே ஆராய்ந்து தருமங்களையே மதித்த பெரியோர் போன்ற தன்மையையுடைய சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் வசிக்கின்ற புரம் இதுதானென்று (சீதையை நோக்கிக்) கூறினான், (இராமன்).

ஆரிய னனைய கூற வடியிணை யிறைஞ்சி யைய
வேரியங் கமலை செப்பும் விரிந்தகிட் கிந்தை யுள்ளார்
சீரிய வயோத்தி சேரத் திருவுளஞ்செய்தி யென்னக்
கார்நிற வண்ணல் மானங் காசினி குறுக வென்றான். (4095)

176. வாநரமகளிரையும் உடனழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்று சீதை கூறுதல்

கிட்கிந்தை யிதுவேல் ஐய கேட்டியா லெனது பெண்மை
மட்குந்தா னாய வெள்ள மகளிரின் றாகி வானோர்
உட்கும்போர் சேனை சூழ ஒருத்தியே யயோத்தி யெய்தின்
கட்கொந்தார் குழலி னாரை யேற்றுதல் கடன்மைத் தென்றாள்.

'தலைவனே! இது கிஷ்கிந்தா நகரமாயின், (யான் கூறுவதைக்) கேட்டருள்வாயாக: தான் (பல) வெள்ளமென்னுங் கணக்கையுடையதாகித் தேவர்களும் கண்டு அஞ்சும்படியான போர் செய்யவல்ல சேனை சுற்றிலும் இருக்க, பெண்களின் துணையில்லாமல் (நான்) ஒருத்திமாத்திரமே அயோத் தியா பட்டணத்தைச் சேர்ந்தால், எனது பெண்தன்மை பெருமை அடையாத தாகும்: (ஆதலால்), தேனையுடைய பூங்கொத்துக் களைச்சூடிய கூந்தலை யுடைய (இப்பட்டணத்திலுள்ளவரான) வாநரமகளிரைப் (புஷ்பகத் தின் மீது) உடன்ஏற்றிக்கொண்டு செல்லுதல் முறைமையை யுடையதாகும்' என்று கூறினாள்; (சீதை).

சீதை இராமபிரானருகில் தான் இருப்பதால் தனக்குச் சிறிதும் அச்ச மில்லாதிருக்கவும், மிக்க ஆடவர்திரளில் மகளிர் துணையின்றித் தனியே யிருத்தல் தகுதியன்றென்று கருதி, வானர மகளிரைத் துணைவேண்டின ளென்க. பெண்மை-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலிய மகடூஉக் குணங்கள். ஆயம்-தோழிப் பெண்கள்: மகளிர் கூட்டமுமாம். சில பிரதியில்

Koviloor Digital Library

இச்செய்யுளுக்குப்பின் ''இதுதமிழ்'' (174), ''வாலி'' (175) என்ற பாடல் களுள்ளன. (4096)

இங்கே ஒருபிரதியில் இரண்டு செய்யுள்களுள்ளன: அவை வருமாறு:-

மி1. என்றவன் சேயை நோக்கி யிசைந்தகிட் கிந்தை யுள்ளார்
நன்றுநம் பதியைக் காண நாயக அழைத்தி யென்னச்
சென்றவன் சாம்பன் றன்னைத் திசையெட்டுந் திரியச் சாற்றி
இன்னுநஞ் சுற்ற மெல்லா மியல்புடனழைத்தி யென்றான்.

மி2. என்றபோ தெழுந்து சாம்ப னிசைந்தகிட் கிந்தை யுள்ளார்க்கு
ஒன்றொழி யாத வண்ண மோதினான் ஓதக் கேட்டே
ஒன்றிய கடல்க ளேழு முற்றுட னுவாவுற் றென்ன
மன்றலங் குழலி னார்கள் துவன்றினர் மகிழ்ச்சி கூட.

177. வானர மகளிரைக் கொணரும்படி இராமன் கட்டளையிடச் சுக்கிரீவன் கட்டளைப்படி அநுமான் அவர்களைக் கொணர்தல்

அம்மொழி யிரவி மைந்தற் கண்ணல் தானுரைப்ப வன்னான்
மெய்ம்மைசே ரநுமன் றன்னை நோக்கநீ விரைவின் வீர
மைம்மலி குழலி னாரை மரபினாற் கொணர்தி யென்னாச்
செம்மைசே ருள்ளத் தண்ணல் கொணர்ந்தனன் சென்றுமன்னோ.

(சீதை சொன்ன) அவ்வார்த்தையைக் சூரியன் மகனான சுக்கிரீவனுக்கு இராமபிரான் சொல்ல,-அந்தச்சுக்ரீவன் வாய்மையுள்ள அநுமானைப் பார்த்து, 'வீரனே! நீ விரைவிற் கருமைமிக்க கூந்தலையுடைய வாநர மகளிரை முறைப்படி அழைத்துக்கொண்டு வா' என்ன, நேர்மை பொருந் திய மனத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான அநுமான் போய் (அவர்களை) அழைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

மரபினாற் கொணர்தல்-அந்தந்த ஸ்திரீகளுக்கு உரியபடி சிறப்புடனே வரிசை வழாமற் கொணர்தல். ஒழித்தற்கு அரிய பெண்ணாசையை யொழித்தவனாதலால், அநுமானை, 'செம்மைசேருள்ளத் தண்ணல்' என்றார்; இதுபற்றியே, மகளிரை யழைத்து வருவதில் மற்றவரை யேவாது சுக்கிரீவன் இவனையே ஏவினனென்க. 'மைம்மலிகுழலினார்' என்று மானுடமகளிரைக் கூறுதல் போல வாநரமகளிரைக் கூறியுள்ளதனால், ஆண் குரங்குகள் போலவே இவர்களும் இராமபிரானது திருவுள்ளத்தின்படி மனித வடிவங்கொண்டன ரென்பது பெறப்படும். கீழே காட்டிய பாடங்களுள்ள பிரதிகளில் ''அம்முறை வரவுதாழ்க்க வருக்கன்சேயருளினோடும்'' என்று இச்செய்யுளின் முதலடி காண்கின்றது. (4097)

Koviloor Digital Library

178. வானர மகளிர் சுக்கிரீவனையும் இராமனையும் சீதையையும் வணங்குதல்

வரிசையின் வழாமை நோக்கி மாருதி மாதர் வெள்ளம்
கரைசெய லரிய வண்ணங் கொணர்ந்தனன் கணத்தின் முன்னம்
விரைசெறி குழலி னார்தம் வேந்தனை வணங்கிப் பெண்மைக்கு
அரசியை ஐய னோடு மடியிணை தொழுது நின்றார்.

அநுமான், வரம்பு காணவொண்ணாதபடியுள்ள வானர மகளிர் கூட்டத்தை ஒரு நொடிப் பொழுதிற்குள் (அவரவர்க்கு உரிய) சிறப்புக்களிற் குறைவுண்டாகாதபடி பார்த்துக் கொணர்ந்தனன்; உடனே, வாசனைமிக்க கூந்தலையுடையரான அம்மகளிர், (விமானத்தின்மீது ஏறி), தமது அரசனான சுக்கிரீவனை வணங்கி, இராமபிரானையும் ஸ்திரீநாயகமான சீதாபிராட்டியையும் இரண்டுபாதங்களிலும் வணங்கி நின்றார்.

இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடி-அநுவாதம். விரை செறிகுழல்-அகிற்புகை முதலியவற்றால் வாசனையூட்டப்பெற்ற கூந்தல்.

இதன்பின் சிலபிரதிகளிற் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:-

1. *சந்திர மானந் தன்மேற் றாரகை சூழ்ந்த தென்ன*
இந்திரன் மகனார் தாரத் தாரையும் ருமையுங் கூடி
வந்தனர் வந்து மொய்த்தார் வானர மடந்தை மார்கள்
இந்திரை கொழுநன் தன்னை யேத்தின ரிறைஞ்சி நின்றார்.

2. *நின்றவா ரிதியை முன்பு நெருப்பெழக் கடைந்த போதங்கு*
ஒன்றல பலவு மாங்கே யுற்பவித் தவற்றி னுள்ளே
தன்னுடன் பிறந்த முத்து மாலையைத் தரையிற் றோன்றி
மின்னென நின்ற சீதைக் களித்தனள் விரைவில் தாரை.

3. *தாரையைச் சீதை புல்கித் தாமரைக் கண்ணன் அன்பாற்*
பாரைவிட் டகன்றான் வாலி பாருளோர்க் கவதி யுண்டோ
நீரிது மலரோன்செய்கை தெரியுமோ தெரியா தன்றே
யாரிது தெரிய கிற்பார் காலத்தி னளவை யம்மா.

4. *என்றிடத் தாரை நிற்க வெதிர்கதிர்க் கடக மொன்று*
மின்றிரிந் தனைய கொள்கை மேலைநாள் விரிஞ்ச னீந்தது
அன்றது இரவி பெற்று நாயகற் கீந்த தன்று
சென்றடி யிணையி லிட்டே யிறைஞ்சியே ருமையு நின்றாள்.

Koviloor Digital Library

5. நின்றவள் தன்னை நங்கை யங்கையாற் றழுவி நின்று
வன் றுணை மங்கை மாரு மைந்தரு மங்குச் சூழத்
தன்றிருக் கைக ளாலே தழுவின ளென்னக் கண்ணால்
ஒன்றல பலவுங் கூற உணர்ந்துளம் உவகை யுற்றே. (4098)

179. விமானம் மீண்டும் எழுந்து செல்லுதல்

மங்கல முதலா வுள்ள மரபினிற் கொணர்ந்த யாவும்
அங்கவர் வைத்துப் பெண்மைக் கரசியைத் தொழுது சூழ
நங்கையு முவந்து வேறோர் நவையிலை இனிமற் றென்றாள்
பொங்கிய விமானந் தானு மனமென வெழுந்து போன.

அப்பொழுது அவ்வாநரமகளிர், முறைப்படி கொண்டுவந்த அஷ்ட மங்கலங்கள் முதலாகவுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும் (எதிரில்) வைத்து, மகளிர்க்குரிய தன்மைகளிற் சிறந்தவளான சீதாபிராட்டியை வணங்கிச் சுற்றிலும் இருக்க, சீதையும் மகிழ்ந்து 'இனிமேல் யாதொரு குறையும் இல்லை' என்று கூறினாள். (ஒளி) மிகுந்த புட்பக விமானமும் (ஆகாயத்தில்) எழுந்து மனோவேகமாகச் சென்றது.

இராமனையடைந்த பின்பு சீதைக்கு இருந்த மகளிர் துணையின்மை என்னும் ஒருகுறையும் இப்பொழுது நீங்கியதனால், 'வேறோர் நவையிலை' என்றாள். 'விமானம் எழுந்துபோன' என்று இங்குக் கூறியதனால், முன்பு அவ்விமானம் கீழ்றங்கித் தங்கியமை பெறப்படும். அஷ்டமங்கலங்களை

"சாமரை தீபம் தமனியப்பொற் குடம்
காமர்கயலினிணை முதலாத்-தேமருவு
கண்ணாடி தோட்டிகதலிகைவெண் முரசம்
எண்ணிய மங்கலங்க ளெட்டு"

என்பதனால் அறிக.

இங்கே சிலபிரதிகளிற் காணப்படுஞ் செய்யுள்கள் வருமாறு:-

1. கடிகமழ் குழலி னாளே கார்காலம் யாங்கள் வைகும்
வடிவுடைச் சிகர மோங்கு மாலிய(மலை)வானை நோக்காய்
அடுதிறற் பரிதி மைந்த னகரத னழகு பாராய்
வடிவுள மலைஏ ழென்ன மராமர மேழு நோக்காய்.

2. கனிவளர் பவளச் செவ்வாய்க் கனங்குழை நின்னைக் காணாத்
துனிவளர் துன்ப நீங்கத் தோழமை நாங்கள் கொண்ட
பனிவள ரிருளை மாற்றும் பகலவன் சேயும் யாமும்
நனிவளர் நட்புக் கொண்ட நலந்தரு நாகம் நோக்காய்.

Koviloor Digital Library

3. மாழையொண்கண்ணாய் உன்னைப் பிரிந்தியான் வருந்து நாளில்
தாழ்விலாத் துயரம் நீங்கத் தாமரை யுந்தி யான்கை
ஆழியா மாற்றலானை யனுமனை யரக்க ரஞ்சும்
பாழியான் றன்னைக் கண்ட பம்பையா றதனைப் பாராய்.

4. பொய்வித்தி வஞ்சங் காத்துப் புலைவிளைத் தறத்தைத் தின்றோன்
கைவித்துஞ் சரத்தி னான்அக் கடற்பெரும் படையை யெல்லாம்
நைவித்த விரவு நான்கான் மருந்துக்கு நடந்து நம்மை
உய்வித்த வீரன் றன்னைக் கண்டிட மிதுகண்டாயே.

5. சவரிய திருக்கை தானுங் கவந்தனைத் தடிந்த கானும்
இவர்செய வெழுந்த வாற்றற் கரனுயி ரிழந்த பாரும்
சவையுறு சுகுட்டன் மைந்தன் சரபங்கன் முதலோர் காதற்
சுவையறு முனிவர் தங்க ளிடங்களுங் கருதி நோக்காய்.

6. விரைகம ழோதி மாதே விராதன்வந் தெதிர்ந்து போர்செய்
நிரைதவ ழருவி யோங்கு நெடுவரை யதனை நோக்காய்
சரதநா னரசு வேண்டேன் றடமுடி சூடு கென்று
பரதன்வந் தழுது வேண்டும் பருவரை யதனைப் பாராய்.

7. வளைபயில் தளிர்க்கை மாதே வருபுனல் பெருகக் கண்டு
துளை பயில் வேயின் தெப்ப மியற்றியான் றுயரமின்றி
விளைதரு புனலை நோக்கி வியந்துட னிருப்ப வெல்போர்
இளையவன் தனியே நீந்தும் யமுனையா றிதனைப் பாராய்.

8. பயனுறு தவத்தின் மிக்க பரத்துவ னிருக்கை பாராய்,
கயல்பொரு கங்கை யாறுங் குகனுறை நகருங் காணாய்,
அயன் முதலமரர் போற்ற வனந்தனமே லாதி மூலம்,
துயல்வருங் கடலே யன்ன வயோத்தியைத் தொழுது நோக்காய்.

9. என்றுரைத் திளவ லோடு சனகியு மிரவி சேயும்
வென்றி வீடணனுஞ் சேனை வெள்ளமும் விளங்கித் தோன்றப்
பொன்றிகழ் புட்பகத்தோர் பூதலத் திழிய ஏவி
இன்றுணைப் பரத்து வாச னிடவகை யிழிந்தா னன்றே.

''திருவணை'' என்ற பாடலில் மீட்சிப்படலம் தொடங்கிய பிரதியில், இங்கு மீட்சிப்படலம் முடிய, இதன்பின் ''உன்னுமாத்திரத்து'' (185) என்ற பாடலைக் கொண்டு பரத்துவாசனாச்சிரப்படலம் தொடங்குகின்றது; 180-முதலிய பாடல்கள் ''கடி கமழ்'' முதலிய இப்பாடல்களுள்ள பிரதியி லில்லை. ஒரு பிரதியில் 178-முதற்கொண்டே 184–ஆவது பாடல் வரையில் இல்லை. (4099)

Koviloor Digital Library

வேறு

180. கோதாவரி சீதையைப் பிரிந்த இடம் என்ற இவற்றை இராமன் சீதைக்குக் காட்டுதல்

போதா விசும்பில் திகழ்புட்பகம் போத லோடும்
சூதார் முலைத்தோகையை நோக்கிமுன் றோன்று சூழல்
கோதா விரிமற்றதன் மாடுயர் குன்று நின்னைப்
பேதாய் பிரிவுத்துயர் பீழை பிணித்த தென்றான்.

எழுந்து வானத்தில் விளங்குகின்ற புட்பகவிமானம் போகவும், சூதாட்டத்தில் வைக்கப்படும் வல்லுக்காயையொத்த முலையையுடைய சீதையை நோக்கி, (இராமன்), -'பேதாய்! எதிரில் தோன்றுகிற இடம், கோதாவரி; அதனருகிலுள்ள உயர்ந்தகுன்று போன்ற இடந்தான் (நாம் ஒருவரையொருவர்) பிரிந்து வருந்துந் துயரை உண்டாக்கியது' என்றான். (4100)

181. தண்டகாரணியம் சித்திரகூடபருவதம் பரத்துவாஜாச்சிரமம் இவற்றை இராமன் சீதைக்குச் சுட்டிக்காட்டுதல்

சிரத்து வாசவண் டலம்பிடு தெரிவைகே ளிதுநீள்
தரத்து வாசவர் வேள்வியர் தண்டக மதுதான்
வரத்து வாசவன் வணங்குறு சித்திர கூடம்
பரத்து வாசவ னுறைவிட மிதுவெனப் பகர்ந்தான்.

(இராமன் சீதையைநோக்கி), 'முடியிலுள்ள நறுமணத்தால் (அங்கு) வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற தெரிவையே! கேள்: இது, மிக்க பெருமையுடைய உபாசனை செய்பவர்களும் யாகஞ் செய்பவர்களும் உறைகின்ற தண்டகாரணியமாகும்; அது, பெருமை பெற்ற தேவேந்திரனும் வணங்கத் தக்க (சிறப்பையுடைய) சித்திரகூடபருவதமாம்; இது, பரத்துவாச முனிவன் வசிக்கும் ஆச்சிரமமாகும்' எனப் பகர்ந்தான்.

திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. இரண்டாமடியில், தரத்து உவாசவர் எனப் பிரிக்க. உவாசவர்-உபாஸகர். உபாசனையாவது-மனத்தைப் பொறிகளின் வழியே போக்காது ஒருவழிப்படக் கடவுளினிடத்துச் செலுத்துதல். சித்திர கூடம்-விதித்திரமான சிகரங்களை யுடையது; காரணக்குறி. பரத்வாஜன் என்ற வடமொழிப் பெயர்க்கு-பிரஜைகளைக் காப்பவன் என்று பொருள் கூறுவர்: பரத்-பரிப்பவன், வாஜம்-ஜநம்: அச்சொல், பரத்துவாசவனென விகாரப்பட்டது. வாஸவன் என்னும்-வசுசொல்லுக்கு வசக்களுக்குத் தலைவனென்று பொருள்; வசு-தேவர்களின் ஒரு சாதியார்; செல்வமுமாம்.

தண்டகவனமென்னும் பெயர்க் காரணம்:-சூரியகுலத்தில் மநு சக்கரவர்த்தியினது குமாரனான இக்ஷ்வாகு மகாராசனுடைய மக்கள் நூற்றுவருள் கடைப்பட்டவனும் மூடனும் மூர்க்கனுந் துஷ்டனுமாய்த் தண்டனைக்கு

Koviloor Digital Library

உரியவனென்ற காரணங்கருதி எதிர்காலவுணர்ச்சியையுடைய தந்தையால் தண்ட னென்று பெயரிடப்பட்டவனும், தண்டகனென்று வழங்கப்படுபவனு மாகிய ஓர் அரசன், விந்தியமலைக்கும் சைவலமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்தைத் தன் ஆட்சிக்கு உரியதாகக்கொண்டு மதுமந்தமென்னும் பட்டணத்தை யமைத்து அங்கு அரசாண்டுவருகையில், ஒருநாள் தனது புரோகிதரான சுக்கிராசாரியனது ஆச்சிரமத்துட் சென்று அவன் மகளாகிய அரஜையென்பாளைக் காதலித்து வலியக் கற்பழிக்க, பின்பு அதனை யுணர்ந்த அந்தப் பார்க்கவன் சினந்து 'ஏழுநாள்களில் அவன் குடும்பத் தோடும் சேனை முதலிய பரிவாரத்தோடும் அழிந்துபோக, அவனது நாடு மண் மழையால் யாதொரு ஜீவஜந்துவுமில்லாமற் பாழாகக் கடவது' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே அந்நாடும் அவ்வரசனும் ஏழாநாள் மண்மழையால் அழிந்துபோய்விட, அவ்விடம் பின்பு காடாகித் தண்டகாரணியமென வழங் கியது என்பது. பின்பு நாளடைவில் பற்பல இருடிகள் வந்து அவ்வனத்திற் குடியேறின ரென்க. (4101)

182. பரத்துவாசமுனிவன் இராமனை எதிர்கொள்ளுதல்

மின்னை நோக்கியவ் வீரன் ஈதியம்பிடும் வேலை
தன்னை நேரிலா முனிவர னுணர்ந்துதன் னகத்தின்
என்னை யாளுடை நாயக னெய்தினன் என்னாத்
துன்னு மாதவர் சூழ்தர வெதிர்கொள்வான் றொடர்ந்தான்.

சீதையைப் பார்த்து அந்த வீரனாகிய இராமபிரான் இவ்வாறு கூறி வருகிறபொழுது, -தன்னை ஒப்பவரைப்பெறாத (தனக்குத்தானே சமானனான) இருடிச்சிரேஷ்டனாகிய பரத்துவாச முனிவன்,-(இராமபிரான் எழுந்தருள்வதை) அறிந்து, தானிருக்கிற இடத்தில் என்னையாட்கொண்ட கடவுளான ஸ்ரீராமபிரான் வந்தருளுகின்றானென்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, (அந்த எம்பெருமானை) எதிர்கொண்டு உபசரிக்கும்பொருட்டு நெருங்கிய பெரிய இருடிகள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரச் சென்றான். (4102)

183. இராமன் பரத்துவாசனைக் காணுதல்

ஆத பத்திரம் குண்டிகை யொருகையி னணைத்துப்
போத முற்றிய தண்டொரு கையினிற் பொலிய
மாத வப்பய னுருவுகொண் டெதிர்வரு மாபோல்
நீதி வித்தக னடந்தமை நோக்கின னெடியோன்.

குடையையும் கமண்டலமென்னும் ஜலபாத்திரத்தையும் ஒருகையாற் பிடித்துக்கொண்டு, மற்றொருகையில் தண்டம் விளங்க, தத்துவ ஞானம் நிறைந்த நீதிநெறியையுடைய சிறந்த இருடியான பரத்துவாசன், பெருந்

Koviloor Digital Library

தவத்தின்பலன் இருடிவடிவு கொண்டு (தன்) எதிரில் வருவதுபோல வந்தமையை, பெருமை மிக்க இராமன் கண்டான்.

ஆதபத்த்ரம்-வடசொல்; வெயிலினின்று காப்பது எனக்காரணப் பொருள் படும். ''நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே, ஆயுங்காலை அந்தணர்க்கு உரிய'' என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியற்சூத்திரமும், 'ஆயுங்காலை' என்றதனாற் 'குடையுஞ் செருப்பும் முதலாயினவும் ஒப்பன அறிந்து கொள்க' என்ற அதன் விசேடவுரையும் இங்கு உணரத்தக்கன. (4103)

184. பரத்துவாச முனிவனது ஆச்சிரமத்திற் புஷ்பகம் இறங்குமாறு இராமன் கருதுதல்

எட்ப கத்தினை யளவையுங் கருணையோ டிசைந்த
நட்ப கத்திலா வரக்கரை நருக்கிமா மேரு
விட்ப கத்துறை கோளரி யெனப்பொலி வீரன்
புட்ப கத்தினை வதிகென நினைந்தனன் புவியில்.

தயையோடு கூடிய சிநேகத்தன்மை மிகச்சிறிதளவேனும் மனத்தி லில்லாத இராக்கதர்களை(த் தனது) மனம் முறிந்ததனாற் கொன்று பெரிய மேருமலையினது குகையினுள்ளே வசிக்கிற வலிய ஆண்சிங்கம்போல விளங்குகின்ற (மகா) வீரனான இராமபிரான், புஷ்பகவிமானம் (அங்குத்) தரையில் தங்கும்படி நினைத்தான்.

கருணாநிதியாகிய இராமபிரானது மனமும் நோம்படி பலவகைத் தீங்குகளைச் செய்ததனால், அவ்வரக்கர்களை இராமபிரான் கொன்றன னென்பார், 'எட்பக நருக்கி' என்றார்: எண்பக-மனம் முறிந்ததனால். மேரு மலையின் குகையிலுள்ள ஆண்சிங்கம், விமானத்தில் நடுவில் வீற்றிருக் கின்ற இராமனுக்கு உவமை; இதனால், இராமனாற் கொல்லப்பட்ட அரக்கர்- சிங்கத்தாற் கொல்லப்பட்ட யானைகட்கு ஒப்பாவரென்ற உவமை தொனிக்கும். விட்பு-மலையிற் பிளப்பாயுள்ள இடம். (வின்) அகம்-மன மும், இடமும். இதன்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படும் பாடல்கள் வருமாறு:-

1. என்று மன்னவன் பற்பல புதுமையும் யாவும்
மன்ற லங்குழற் சனகிக்குக் காட்டினன் மகிழ்ந்து
குன்று துன்றிய நெறிபயில் குடதிசைச் செவ்வே
சென்று கங்கையின் றிருநதித் தென்கரை சேர்ந்தான்.

*2. *ஆர்த்து விண்ணவ ராடின ராடகத் தேரும்*
பேர்த்த போதினின் நிலமிசை யணுகுறப் பெரியோர்க்கு
ஆர்த்த மாகிய வடற்கரு மலையென நடந்து
தீர்த்த மாகிய கங்கையின் றெங்கரை சேர்ந்தார்.

Koviloor Digital Library

3. பாக மங்கையொ டமர்ந்தவன் பயில்வுறு கங்கை
ஆகு மீதென வறநெறி வழுவுறா வலங்கல்
மேக வண்ணனுந் துணைவரும் வியந்துட னாடித்
தாக நீங்கின ரவ்விடைத் தேவருஞ் சார்ந்தார்.

"ஆண்டுபத்து" (142) என்ற பாடலில் மீட்சிப்படலம் தொடங்கும் பிரதி யொன்றில் அப்படலம் இங்குமுடிய, மேல் பரத்துவாசப் படலம் தொடங்கு கின்றது.

***இறுத்த தேரினை யிருடிக ளெவரும்வந் தெய்தி*
வெறித்து ழாய்முடி வேதமெய்ப் பொருளினை வியவாப்
புறத்த தாமுயிர் பெற்றன னெனவகம் பொங்கத்
திறத்தி ராமன்பால் திருமுனி யவனும்வந் துற்றான். (4104)

185. இராமன் பரத்துவாச முனிவனை வணங்குதல்

உன்னு மாத்திரத் துலகினை யெடுத்தும்ப ரோங்கும்
பொன்னி னாடுவந் திழிந்தெனப் புட்பகந் தாழ
என்னை யாளுடை நாயகன் வல்லையி னெதிர்போய்ப்
பன்னு மாமறைத் தபோதனன் தாள்மிசைப் பணிந்தான்.

(இராமபிரான்) நினைத்தவளவில்,- புட்பகம் உலகத்திலுள்ள சனங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் உயர்ந்து செல்லுகிற பொன்மயமான தேவலோகம் வந்து இறங்கினாற் போல(த் தரையில்) இறங்க, -இராம பிரான், விரைவாக எதிரிற்சென்று, இடைவிடாது ஓதுகின்ற சிறந்த வேதங் களையுணர்ந்தவனான பரத்துவாச முனிவனது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

பொன்மயமான புட்பகம் பூலோகத்தவரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாய வழியாகச் சென்றதை, பொன்னுலகம் பூலோகத்திலுள் ளாரைத் தூக்கிச் கொண்டு சென்றதை யொக்கு மென்று குறித்தார். தபோதநன் -தவத்தையே தனமாகக்கொண்டவன். (4105)

★ ஒரு பிரதியில் இந்தப்பாடற்குப் பிரதியாக வேறொரு பாடல் காணப்படுகின்றது வருமாறு:-

மான மான்மீப் போன்து வடதிசை வருவது
ஆன காலையி லறிவனு மாயிழை யறிவச்
சேனை யோர்திறல் சேதுவின் பெருமையுஞ் செப்பத்
தான மாகிய தீர்த்தமாந் திருநதி சார்ந்தார்.

★★ இந்தப்பாடல் இரண்டு பிரதியில்தான் காணப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

186. பரத்துவாசன் இராமனைத் தழுவி ஆனந்தங் கொள்ளுதல்

அடியின் வீழ்தலு மெடுத்துநல் லாசியோ டணைத்து
முடியை மோயினன் நின்றுழி முளரியங் கண்ணன்
சடில நீடுகள் துகள்ஒழிதரத் தனதுகண் ணருவி
நெடிய காதலங் கலசம தாட்டினன் நெடியோன்.

(இராமபிரான் தனது) பாதத்தில் விழுந்துவணங்கிய உடனே, பெருமை மிக்கவனான பரத்துவாசன், -(அவனை) எடுத்துச் சிறந்த ஆசீர்வாதத் தோடு கட்டித்தழுவி உச்சிமோந்து நின்ற பொழுது, -தாமரைமலர்போன்ற அழகிய கண்களை யுடையவனான இராமபிரானது சடைக்கற்றையிலுள்ள மிக்க புழுதிகள் நீங்கும்படி (அவனிடத்துள்ள) மிக்க அன்பினாலுண்டாகிய தனது கண்ணீராகிய அழகிய கலசதீர்த்தத்தினால் நீராட்டினான். (4106)

187. சீதையும் இலக்குமணனும் முனிவனை வணங்க, அவன் மகிழ்தல்

கருகும் வார்குழற் சனகியோ டிளவல்கை தொழுதே
அருகு சார்தர வருந்தவ னாசிகள் வழங்கி
உருகு காதலி னொழுகுகண் ணீரின னுவகை
பருகு மாரமிழ் தொத்துளங் களித்தனன் பரிவால்.

கறுத்த நீண்ட கூந்தலையுடைய சீதையும் இலக்குமணனும் கைதொழுது (பரத்துவாசனது) சமீபத்தையடைய, அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ள வனான அவ்விருடி (அவ்விருவர்க்கும்) வாழ்த்துக்களைக் கூறி, (அவ்விரு வரையும் நோக்குதலால்) மனமுருகுதற்குக் காரணமான அன்பினாற் பெருகுகிற (ஆனந்தக்) கண்ணீரையுடையவனாய், சந்தோஷத்தோடு பருகுகிற அருமையான தேவாமிருதத்தையொத்து (தேவாமிருதத்தை யுண்டாற்போலச் சந்தோஷத்தையடைந்து) (அவர்களிடத்து உள்ள) அன்பினால் மனம்பூரித்தான். (4107)

188. சுக்கிரீவன் விபீடணன் முதலியோர் முனிவனை வணங்க, அவன் வாழ்த்திவிட்டு, சீதாராமரைத் தன்னாச்சிரமத்தினுள் அழைத்துச் செல்லுதல்

வான ரேசனும் வீடணக் குரிசிலு மற்றை
ஏனை வீரருந் தொழுந்தொறு மாசிக ளியம்பி
ஞான நாதனைத் திருவொடு நன்மனை கொணர்ந்தான்
ஆன மாதவர் குழாத்தொடும் அருமறை புகன்றே.

(பரத்துவாசமுனிவன்), -வாநரராசனாகிய சுக்கிரீவனும் விபீடண னென்னும் இராக்கதராசனும், மற்றுமுள்ள வீரர்களும், (தன்னை) வணங்குந்

Koviloor Digital Library

தோறும் (ஒவ்வொருவர்க்கும்) வாழ்த்துக்களைக் கூறி(ப் பின்பு, தன்னை)ச் சார்ந்த பெரிய முனிவர்கூட்டத்தோடும் அருமையான வேதங்களை ஓதிக் கொண்டு தத்துவஞானத்தினால் அறியப்படுகிற தலைவனான இராம பிரானை இலக்குமியின் அமிசமான சீதையுடனே அழகிய (தனது) பர்ண சாலையில் அழைத்துச் சென்றான்.

'மற்றை', 'ஏனை' என இரண்டுகூறினது, இவ்விருவரைச் சார்ந்த வானர வீரரையும் இராக்கதவீரரையுந் தனித்தனி குறித்தற்கு எனினுமாம். (4108)

189. முனிவன் இராமனை உபசரித்து ஒன்றுகூறத் தொடங்குதல்

பன்ன சாலையுட் புகுந்துநீ டருச்சனை பலவும்
சொன்ன நீதியிற் புரிந்தபின் சூரியன் மருமான்
தன்னை நோக்கினன் பன்முறை கண்கணீர் ததும்பப்
பின்னொர் வாசக முரைத்தனன் தபோதரிற் பெரியோன்.

இருடிகளுட்சிறந்தவனாகிய பரத்துவாசமுனிவன், (தனது) பர்ணசாலை யினுள்ளே சென்று (இராமபிரானுக்குச்) சிறந்த உபசாரங்கள் பலவற்றையும் சாஸ்திரங்களிற் கூறிய முறைமைப்படி செய்த பிறகு, சூரிய வமிசத்திற் பிறந்தவனாகிய அவ்விராமனை (ஆனந்தக்) கண்ணீர் பெருகப் பலதரம் பார்த்தவனாகிப் பின்பு ஒரு வார்த்தை சொல்பவனானான்.

பன்னசாலை=பர்ணசாலை: தழைக்குடிசை. மருமான்-வழித்தோன்றல். பன்முறை நோக்கினது, அன்பு பற்றி. தபோதர்=தபோதநர்; விகாரம். அன்றி, தபோதரர் என்பதின் திரிபுமாம். (4109)

190-191. பரத்துவாசன் இராமனது சிறப்பைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்

முனிவர் வானவர் மூவுல கத்துளோர் யாரும்
துனியு ழந்திடத் துயர்தரு கொடுமனத் தொழிலோர்
நனிம டிந்திட அலகைகள் நாடக நடிப்பக்
குனியும் வார்சிலைக் குரிசிலே யென்னினிக் குணிப்பாம்.

முனிவர்களும் தேவர்களும் (இன்னும்) மூவுலகத்திலுள்ளவர் யாவரும் அச்சங்கொண்டுவருந்தும்படி துன்பங்களைச் செய்த கொடிய மனத்தையும் கொடுந்தொழிலையுமுடைய அரக்கர்கள் நன்றாக (அடியோடு) இறந்து படவும், (போர்க்களத்திற்) பேய்கள் கூத்தாடவும், வளைந்த நீண்ட (கோதண்டமென்னும்) வில்லை யேந்திய வீரனே! (எங்கள் எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறியதனால் நாங்கள்) இப்பொழுது யாது சொல்வோம்? (சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லையன்றோ)?

Koviloor Digital Library

'மூவுலகத்துளோர்' என்பதில் யாவரும் அடங்கவும், 'முனிவர் வானவர்' என்று தனியே யெடுத்துக்கூறினது ,அவர்கட்கு உள்ள சிறப்புப் பற்றி. பேய்கள் கூத்தாடினது, தமக்குப் போரில் அரக்க ரிறைச்சியாகிய மிக்க வுணவு கிடைத்ததனால். முனிவர்கள் நெடுநாளாய் எதிர்பார்த்திருந்த இராக்கதசங்காரம் நிறைவேறினதனால் பரத்துவாசமுனிவன் 'என்னினிக் குனிப்பாம்' என்றான். 'இனி என் குனிப்பாம்' என்பதற்கு-இங்ஙனம் செயற்கரிய செய்ததனால் (உன் மகிமையை) எங்ஙனம் சொல்ல மாட்டு வோம்? எனினுமாம். (4110)

191. விராதனுங் கரனு மானும் விறல்கெழு கவந்தன் றானும்
மராமர மேழும் வாலி மார்பமு மகர நீரும்
இராவண னுரமுங் கும்ப கருணனது ஏற்றந் தானும்
அராவரும் பகழி யொன்றா லழித்துல களித்தாய் ஐய.

தலைவனே! விராதனையும் கரனையும் மான்வடிவ மெடுத்து வந்த மாரீசனையும், வலிமைமிக்க கவந்தனையும் ஏழு ஆச்சாமரங்களையும் வாலியினது மார்பையும் சுறாமீன்களையுடைய கடலையும் கும்பகர்னனது சிறப்புக்களையும் இராவணனது மார்பையும் அராவிச்செய்யப்பட்ட அருமையான ஒப்பற்ற ஆயுதத்தாலழித்து, (நீ) எல்லாவுலகங்களையுங் காத்தருளினாய். ஒரு பிரதியில் இச்செய்யுளில்லை. சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் 192-முதல் 201-வரையிலுமுள்ள செய்யுள்கள் காணப்படாமல், வேறே செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:– (4111)

*1. வேறு *இந்த வாசக மியம்பினன் பின்னரு மிசைப்பான்*
எந்தை நீ யின்றிங் கிருந்துள வருத்தமும் போக்கிச்
சிந்தை யன்புசெய் திருநகர் நாளைநீ சேர்கென்று
அந்த மில்பரத் துவன்சொல வவ்விடத் தடைந்தான்.

2. அடைந்த மாமுனித் தலைவனை யருச்சனை செய்து
மிடைந்த சேனையம் பெருங்கடல் சூழ்தர மேனாள்
கடைந்த பாற்கடல் கண்டுயில் நீங்கிவா னவர்கள்
படிந்து போற்றிட விருந்தெனப் பரிவுட னிருந்தான்.

3. வேறு இருந்தபோ திராமன் றன்னை யிருடியு மியம்பு மெந்தாய்
பெருந்திற லிலங்கை தன்னை யெங்ஙனம் பெரியோய் நீயே
வருந்தினை குரங்கு கொண்டு மாயவல் லரக்கன் றன்னை
திருத்தவப் போரின் வென்று மீண்டவா செப்பு கென்றான்.

★ சில பிரதிகளில் இங்குக் காட்டிய பாடல்களுள் முதலிரண்டேயிருக்க, வேறு சிலபிரதிகளில் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. முதலிரண்டு செய்யுட்களைக் கொண்ட சிலபிரதிகளில் பரத்துவாசன் விருந்தளித்தல் முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் பாடல்கள் 261-ஆம் செய்யுளின் பின்னும் ஒரு பிரதியில் 311-ஆம் செய்யுளின் பின்னும் உள்ளன: அவை ஆங்காங்குக் காட்டப்படும்.

Koviloor Digital Library

4. இராகவ னவனை நோக்கி மிறந்தவா ளரக்க ரெல்லாம்
அராவின்மா ருதியு மேன்மை வீடணன் றானு மாங்கே
குராவருஞ் சேனை யெல்லாங் கொன்றிடக் கொற்றங்கொண்டு
விராவியே மீண்ட தென்று மீளவும் பகர லுற்றான்.

5. தந்திர முற்ற சேனை தரைப்பட மறுப்ப டாமல்
அந்தர முற்ற போதங் கருமருந் தனுமன் தந்தான்
மந்திர வித்தே எம்பி வரிசிலை வளைத்த போரில்
இந்திர சித்தும் பட்டா னிலங்கையு மழிந்த தன்றே.

6. *கறங்குகால் செல்லா வெய்ய கதிரவ னொளியுங் காணா
மறம்புகா நகரந் தன்னில் வானவர் புகுதல் வம்பே
திறம்புகா தவிரு நாளுஞ் சிதைவிலா தேவருங் காலை
அறம்புகா மறத்தினாலே யழிந்ததப் பதியு மையா.

7. மறக்கண்வெஞ் சினத்தின் வன்கண் வஞ்சக வரக்கர் யாரும்
இறக்கமற் றிறந்த தெல்லா மெம்பித னீட்டி னெந்தாய்
பிறப்புமே லுளதோ சூழ்ந்த பெருந்திசை பேரிற் பேரா்த்
துறக்கத்தோ யாதோ பெற்றா ரறிந்தருள் சுருதி நூலோய்.

8. **வேறு** என்ற வாசக மிருந்தவன் கேட்டிகல் இராமன்
தன்று ணைப்பெருந் தம்பியைத் தழுவிநீ தக்கோய்
வென்று மீண்டிலை யாமினவ் விண்ணவர் முனிவர்
பொன்று மாறன்றி யாருயிர் புரப்பதொன் றுளதோ.

9. மாத வன்சொன்ன வாய்மையை மனங் கொண்டு மறையோன்
பாத முந்துற வணங்கிமா முனிவனைப் பாரா
ஏதும் யான்செய்த தில்லையவ் விலங்கைமேல் வெகுண்டு
வேத நாயகன் புருவத்தை நெரித்தனன் விளிந்தார்.

10. அன்றி யும்பிறி துள்ளதொன் றுரைசெய்வ னதுவத்
துன்று தார்புனை மாருதி பெரும்புயத் துணையால்
வென்றி கொண்டனம் யாங்கள்மேல் விளம்புவ தெவனோ
என்றி யம்பின னிருடிக்கு மிளவலு மியைந்தே.

11. அனும னென்பவன் வாண்முக நோக்கின னவனும்
புனித மாதவன் றனைத் தொழாப் புண்ணியப் பொருளாம்
தனுவ லங்கொண்ட தாமரைக் கண்ணவன் தனயன்
எனும தென்கொலா யாவர்க்குந் தந்தைநீ யென்றான்.

* இதுவும் அடுத்த செய்யுள்ளும் ஒரு பிரதியில்தான் காணப்பட்டன.

Koviloor Digital Library

12. அங்க வன்சொல வனுமனு முரைசெய்வான் அருணப்
பங்க யந்தனிற் சீதையாம் பராபரை யாட்டி
சங்க ரனயன் தன்னையுந் தரணியீ ரேழும்
தங்கு பொன்வயிற்று அன்னைதன் தன்மையை நிகழ்த்தும்.

13. இராக வன்பெருங் குலத்தையு மிப்பெருஞ் செல்வத்
தராத லம்புகழ் சனகன்றன் மரபையுந் தந்தென்
பராப ரத்தினைப் பங்கயத் தழுதெனப் பணித்தாள்
புராத னா்க்கர சேயென மாருதி புகன்றான்.

14. அன்ன வாசகங் கேட்டலு மந்தணர் கோவும்
என்ன வாசகஞ் சீதைக்கின் றியம்புவதி யாம்என்று
ஒன்றும் வாசக முரைத்தில னுள்ளன்பு குளிர
அன்னை வாசவன் திருவினைத் தந்ததென்று அறைந்தான்.

15. பண்கு லாவிய சுக்கிரீ வன்றனைப் பாராக்
கண்கு லாமனங் களித்தவன் கழல்மிசைப் பணிந்து
மண்கு லாம்புகழ் வீடணன் நீலனே முதலாம்
எண்கின் வேந்தனு மழித்தன ரிலங்கையை யென்றான்.

16. வேறு என்றவ னியம்பக் கேட்டங் கிருந்தமா தவனு மிந்த
வென்றியாந் தானைக் கெல்லாம் விருந்திடுஞ் சயன மேவிக்
குன்றென வருக வென்று கூறலு மிமையோர் நாட்டில்
அன்றினி யரம்பை மார்க ளமுதெடுத் தாங்கு வந்தார்.

17. வேறு பான நெய்யுடன் நானமுஞ் சாந்தமும் பல்பூண்
ஏனை வானவர் மகளிர்க ளேந்திவந் திழிந்தார்
ஆன மெய்ப்படை தம்முடைப் போகத்து எழுந்த
ஆன கற்பினா ளுடனெழுந் திராமனும் அறைவான்.

18. முனிவன் வாண்முக நோக்கிமெய் முழுதுணர் முனியே
அனும னாண்டகை யளித்தபே ருதவியின்று எம்மால்
நினைய வும்முரை நிரப்பவு மரிதினி நீதி
புனித வுண்டியெம் முடனெனப் புரவலன் புகன்றான்.

19. என்ற வாசகங் கேட்டலு மிருந்தவத் தெவரும்
நன்று நாயகன் கருணையென் றுவகையின் நவிலாத்
துன்று தாரவன் பாதுகம் தொழுதருந் தொல்லோய்
ஒன்று கேளென வுவகையின் மாருதி யுரைக்கும்.

Koviloor Digital Library

20. செய்த மாதவ முடைமையி னினக்கன்பு சிறந்து
பொய்யில் சாதனம் பூண்டனன் புண்டரீகக்கண்
ஐய நின் பெருங் கருணைதா னடியனேற் கமையும்
உய்யு மாறிகல் வேறுள தோவென்று மொழிந்தான்.

21. திருந்து மாதவன் செய்ததோர் பூசனை செயவாண்டு
இருந்த போதுதன் திருவுளத் திராகவன் நினைந்தான்
பொருந்த மாமுடி புனைகெனப் பொருந்துறான் போத
வருந்து தம்பிக்கு வருவன்யா னென்பதோர் வாக்கை.

192. 'இன்று எம்விருந்தாளியாக இருக்க' என்று பரத்துவாசன் இராமனை வேண்டுதல்

சித்திர கூடந் தீர்ந்து தென்திசைத் தீமை தீர்த்திட்டு
இத்திசை யடைந்தெம் மில்லி னிறுத்தமை யிறுதி யாக
வித்தக மறந்தி லேன்யான் விருந்தினை யாகி யெம்மோடு
இத்தின மிருத்தி யென்றான் மறைகளி னிறுதி கண்டான்.

'ஞானசொரூபியே! (நீ), (முன்னே) சித்திரகூடத்தை நீங்கித் (தண்ட காரணியத்தைநோக்கிச் சென்றது முதல்) தெற்குத்திக்கில் (விராதன் முதல் இராவணன் இறுதியாகவுள்ள இராக்கதர்களால் உண்டான தீங்குகளை நீக்கி(த் திரும்பி) இந்தவடக்குத் திக்கையுடைந்து எமது ஆச்சிரமத்தில் தங்கினது வரையில் (நடந்த வரலாற்றைத் தத்துவஞானத்தினால் உணர்ந்த) யான், மறந்திலேன்: (நீ) விருந்தாளியாக எம்முடன் இன்றைக்கு மாத்திரம் இருப்பாயாக' என்று (இராமனை நோக்கி) வேண்டினான்: (யாவனெனில்), -வேதங்களின் முடிவை (வேதாந்தத்தை) யறிந்தவனான பரத்துவாச முனிவன். (4112)

193. பரத்துவாசன் இராமனிடம் பரதனியல்பைக் கூறுவேனெனல்

கரதல மதனி னீடு கார்முகம் வளைய வாங்கிச்
சரதவா னவர்கள் துன்பந் தணித்துல கங்கள் தாங்கும்
மரகத மேனிச் செங்கண் வள்ளலே வழுவா நீதிப்
பரதன தியல்பு மின்றே பணிக்குவென் கேட்டி யென்றான்.

(பின்னும் பரத்துவாசன் இராமனை நோக்கி), 'கையினால் நீண்டவில்லை வளையும்படிசெய்து, சத்தியத்தையுடைய தேவர்களது துன்பத்தைத் தீர்த்து (பகைவர்களான அரக்கர்களை யொழித்து) உலகங்களைக் காப்பாற்றின மரகதரத்தினம் போன்ற திருமேனிநிறத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய வரையாதருளும் இயல்புள்ளவனே! தவறாதநீதியையுடைய பரதனது

Koviloor Digital Library

தன்மைகளையும் இப்பொழுதே சொல்வேன்: கேட்டி' என்றான்;- அத் தன்மையை, அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க. (4113)

வேறு

194-195. பரத்துவாசன் பரதன் தன்மையை இராமனுக்கு எடுத்துக்கூறல்

வெயர்த்த மேனியன் விழிபொழி மழையன்மூ வினையைச்
செயிர்த்த சிந்தையன் தெருமர லுழந்துழந் தழிவான்
அயர்த்து நோக்கினுந் தென்திசை யன்றிவே றறியான்
பயத்த துன்பமே யுருவுகொண் டென்னலாம் படியான்.

(பரதன்), வேர்க்கின்ற உடம்பையுடையவன்: கண்களினின்று வழிகின்ற நீர்ப்பெருக்கை யுடையவன்: மூத்த (பழைய) ஊழ்வினையை வெறுத்த மனமுடையவன்: மனக்கலக்கத்தை அனுபவித்து அனுபவித்து வருந்து வான்: மறந்து (எதையாவது) நோக்கினாலும் (நீ எழுந்தருளியிருக்கும்) தெற்குத் திக்கையேயன்றி வேறொன்றையும் பார்ப்பவனல்லன்; அச்சத் தோடு கூடிய துன்பமே ஒருருவுகொண்டதென்று சொல்லும் படியான வடிவ முடையவன்.

மூவினை-மூத்தவினை யென வினைத்தொகை. மூன்றாகிய வினை யெனப் பண்புத்தொகையாக்கி, மனம் மொழி மெய் என்னுந் திரிகரணங் களின் செயலையும் எனினுமாம். செய்தல் செய்வித்தல் உடன்படல் என்னும் புண்ணியபாவவழக்கம் மூன்றைக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. நோக்கினும் என்ற சொல்லாற்றலால், அவன் துன்ப மிகுதியால் ஒன்றையுங் கண்ணெ டுத்துப் பார்ப்பதில்லை யென்பது பெறப்படும். பரதனுக்குப் பயம், இராமன் தன்சொற்படி பதினான்கு வருஷங் கழித்ததும் வருவனோ வாரானோ என்ற ஐயத்தினாலாகியது. பிறவற்றுக்குங் காரணம் இதுவே. (4114)

195. இந்தி யங்களைந் திருங்கனி காய்நுகர்ந் திவுளிப்
பந்தி வந்தபுற் பாயலான் பழம்பதி புகாது
நந்தி யம்பதி யிருந்தனன் பரதன்நின் னாமம்
அந்தி யும்பக லதனினு மறப்பில னாகி.

பரதன்,-ஐம்பொறிகளையும் (அதனதன்வழியே செல்ல வொட்டாது) தடுத்து, நல்லவுணவுகொள்ளாமல் மிக்ககாய்கனி களையே உண்டு, குதிரை களின் வரிசை (மேய்தற்கு) ஏற்றபுல்லையே படுக்கையாக வுடையவன்; உனது பெயரையே இரவிலும் பகலிலும் மறவாமல் (ஜபித்துக்கொண்டு சூரியவமிசத்தார்க்குப்) பழைய இராச தானியான அயோத்தியில் நுழை யாமல் (அதனையடுத்த) நந்திக்கிராமத்தில் இருக்கிறான். (4115)

Koviloor Digital Library

196. பரத்துவாச முனிவன் இராமனுக்கு முகமன் கூறுதல்

என்றுரைத் தரக்கர் வேந்த னிருபதென் றுரைக்கு நீலக்
குன்றுரைத் தனைய தோளுங் குலவரைக் குவடு மேய்க்கும்
என்றுரைத் தனைய மௌலித் தலைபத்து மிறுத்த வீர!
நின்றனைப் பிரிந்த துண்டே யானென நிகழ்த்தி னானால்.

என்று உரைத்து, (மீண்டும்),-'ராக்ஷசராசனான இராவணனது இருபதென்று சொல்லப்பட்ட நீலநிறமுள்ள மலைகளை உவமைகூறத்தக்க தோள்களையும், குலபர்வதங்களின் சிகரங்களையும் ஒத்திருக்கு மென்று உவமை கூறினால் அதற்கு ஏற்றகிரீடம் அணிந்த பத்துத் தலைகளையும் அறுத்தொழித்த வீரனே! யான் உன்னைப் பிரிந்தது உண்டோ? (எப்பொழுதும் மனத்தில் உன்னையே தியானித்துள்ளதனாற் பிரிந்தேனல்லேன்)' என்று கூறினான், பரத்துவாசன்.

இராவணனது தலைகளுக்குக் குலபருவதமும், அவற்றிலணிந்த கிரீடங்களுக்கு அம்மலைகளின் சிகரங்களும் ஏற்ற உவமையாம். கைலாசம், இமயம், மந்தரம், விந்தியம், நிஷதம், ஏமகூடம், நீலகிரி, கந்தமாதனம் என்ற இந்த எட்டும் குலவரைகளாம். (4116)

197. இராமன் பரத்துவாசனை நோக்கிக் கூறிய விநய வார்த்தை

மின்னையே உழையி னானும் விரைமலர்த் தவிசி னானும்
நின்னையே புகழ்தற் கொத்த நீதிமா தவத்தின் மிக்கோய்
உன்னையே வணங்கி உன்றன் அருள் சுமந் துயர்ந்தேன் மற்றிங்கு
என்னையே பொருவு மைந்தன் யானலா தில்லை யென்றான்.

'மின்னலைப் போன்ற உமாதேவியை அழகிய (தனது இடப்) பாகத்திலுடையவனான சிவபெருமானும் வாசனையுள்ள தாமரைமலரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட பிரமனும் உன்னையே துதிப்பதற்குத்தகுந்த முறைமையையுடைய சிறந்த தவத்தில் உயர்ந்தவனே! உன்னை வணங்கி (நான் அனைவரினுஞ் சிறந்தவனான) உனது அருளை மிகுதியாகப்பெற்று மேன்மையடைந்தேன்; (ஆதலால்), என்னையொத்த மைந்தன் யானன்றி வேறு எவரும் இவ்வுலகத்தில் இல்லை' என்று (இராமன் பரத்துவாசனை நோக்கிக்) கூறினான்.

'மின்னை ஏர் உழையினான்' என்பதற்கு -மின்னலைப்போல விளங்குகிற மானை இடக்கையிற் கொண்டவ னென்றும் கூறலாம். மான்-தாருகவன முனிவரால் ஏவப்பட்டுத் தன்னைக்கொல்ல வந்தது. (4117)

Koviloor Digital Library

198-199. பரத்துவாச முனிவன் இராமனை 'வேண்டிய வரம் கேள்' என, இராமன் கேட்க முனிவன் வரந்தருதல்

அவ்வுரை புகலக் கேட்ட வறிவனு மருளி னோக்கி
வெவ்வரம் பொருத வேலோய் விளம்புகேன் கேட்டி வேண்டிற்று
எவ்வர மெனினுந் தந்தே னியம்புதி யெனலு மையன்
கவ்வையின் றாகி வென்றிக் கவிக்குலம் பெற்று வாழ்க.

அரியினஞ் சென்ற சென்ற வடவிக ளனைத்தும் வானம்
சொரிதரு பருவரம் போன்று கிழங்கொடு கனிகாய் துன்றி
விரிபுனல் செழுந்தேன் மிக்கு விளங்குகஎன்றி இயம்பு கென்றான்
புரியுமா தவனு மஃதே யாகெனப் புகன்றிட் டானால்.

(198) (இராமபிரான்) அவ்வார்த்தை சொல்லக்கேட்ட தத்துவஞான முடையனான பரத்துவாசமுனிவனும், (அவனை) அன்புடன் பார்த்து, 'கொடிய அரத்தினால் அராவிக் கூர் செய்யப்பட்ட வேலையுடையவனே! (ஒன்று) கூறுவேன்: (நீ அதனைக்) கேட்பாயாக: (அதுயாதெனில்), நீ விரும்பியது எந்தவரமாயினும் (அதனை உனக்கு உண்மையாகத்) தந்தேன்: (உன் விருப்பத்தைச்) சொல்வாயாக' என்று கூறினவுடனே, அவ்விராம பிரான், 'வெற்றி பெற்ற வானரக்கூட்டம் துன்பமில்லாமல் (வேண்டிய வற்றைப்) பெற்று வாழக்கடவது: (199) வானரக்கூட்டம் இஷ்டப்படி செல்லுகின்ற வனங்களெல்லாம் மழைபொழிகின்ற காலத்தில் (செழித் திருப்பது) போன்று கிழங்குகளும் பழங்களும் காய்களும் நிறையப் பெற்று, மிக்கநீரும் சிறந்த தேனும் நிறையப் பெற்று விளங்கக்கடவன என்று வரங்கொடுப்பாயாக' என்று (பரத்துவாசனை நோக்கி) வேண்டினான்: மிக்க தவத்தைச் செய்பவனாகிய அம்முனிவனும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி வரம் அருளினான்.

இராமபிரான் முன்பு தேவர்களிடத்தும் இப்பொழுது பரத்து வாசனிடத் தும் வானரங்களைப்பற்றிய ஒருவரத்தையே கேட்டது, அப்பெருமான் குரங்குகளிடத்துச் செய்ந்நன்றி பாராட்டினமையை விளக்கும். (4118, 4119)

200. பரத்துவாச முனிவன் எல்லோர்க்கும் விருந்தளித்தல்

அருந்தவ னைய நின்னோ டனிகவெஞ் சேனைக் கெல்லாம்
விருந்தினி தமைப்பெ னென்னா விளங்குமுத் தீயி னாப்பண்
புரிந்தொரா குதியை யீந்து புறப்படு மளவிற் போகம்
திருத்திய வானநாடு சேரவந் திறுத்த தன்றே.

அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ளவனான பரத்துவாசமுனிவன், (இராமனை நோக்கி), 'தலைவனே! உனக்கும் அணிவகுப்பையுடைய (உன்னுடைய) விரும்பத்தக்க எல்லாச்சேனைகட்கும் இனிமையாக விருந்

Koviloor Digital Library

துணவு அளிப்பேன்' என்றுகூறி, சொலிக்கின்ற (ஆகவநீயம் கார்ஹபத்யம் தக்ஷிணாக்கினி என்னும்) மூன்று பகுப்பினையுடைய அக்கினியின் நடுவில் ஓர் ஆகுதியை (இஷ்டதேவதையைக்குறித்து) விரும்பிச்செய்து (முடித்து) வெளிவரும்போது, இன்பங்கள் நிறைந்த சுவர்க்கவுலகம் அங்குச் சமீபத்தில் வந்து தங்கியது.

பரத்துவாசன் இராமனுக்கு விருந்தளிக்கவேண்டித் தேவர்களைக் குறித்து அக்கினியில் ஓமஞ்செய்தபொழுது, அவர்களது அருளால் தேவலோகத்தி லுள்ள பலவகைச்சிறப்புக்களும் முனிவனது ஆச்சிரமத்தில் வந்து நிறைந்தனவென்க. (4120)

201. அப்பொழுது இராமன் அநுமானை நோக்கி ஒன்று கூறத்தொடங்கல்

அரசரே யாதி யாக வடியவ ரந்த மாகக்
கரைசெய லரிய போகந் துய்க்குமா கண்டி ராமற்கு
அரசியல் வழாமை நோக்கி யறுசுவை யமைக்கும் வேலை
விரைசெறி கமலக் கண்ண னனுமனை விளித்துச் சொன்னான்.

சுக்கிரீவமகாராசன் முதலாக அடிமைசெய்வோர் வரையிலும் (யாவரும்) (தான் செய்விக்கிற விருந்துபசாரத்தினால்) அளவு காண முடியாத இன்பத்தை அனுபவிக்கும்விதத்தை(ப் பரத்துவாசன்) பார்த்து (ப் பின்பு), இராமபிரானுக்கு அரசவுரிமை தவறாதபடி கவனித்து அறுவகைச் சுவையையுடைய உணவுகளை அமைக்கும்போது,-வாசனைமிக்க தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையனான இராமன் அநுமானை அழைத்து (ஒன்று) கூறுபவனானான்.

அறுசுவை-பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஆறுசுவைகளான-கைப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு. அரசனான இராமனுக்கு உதவிசெய்ததனால், சுக்கிரீவன், மகாராஜனெனப் படுவன்; அத்தன்மை தோன்ற, சிறப்பாக 'அரசர்' என்றார்: இதில் ராக்ஷச ராசனான விபீடணனும் அடங்குவன். (4121)

202. இராமன் அநுமானைப் பரதனிடம் அனுப்புதல்

இன்று நாம் பதிவருதுமுன் மாருதி யீண்டச்
சென்று தீதின்மை செப்பியத் தீஅவித் திளையோன்
நீன்ற நீர்மையு நினைவுநீ தேர்ந்தெம்மின் ஏர்தல்
நன்றெ னாவவன் மோதிரங் கைக்கொடு நடந்தான்.

'அநுமானே! நீ நாம் அயோத்திக்கு வருவதற்கு முன்பே இப்பொழுது விரைவாகச் சென்று, (நந்திக்கிராமத்திலுள்ள பரதனுக்கு எனது) க்ஷேமத்தைக்

Koviloor Digital Library

கூறி, (அவன் மனத்திலுள்ள பயமாகிய) அந்த அக்கினியைத் தணித்து (எனது) தம்பியாகிய அப்பரதன் மேற்கொண்டு நின்ற ஒழுக்கத்தையும் (அவனது) எண்ணத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து, எம்மிடத்து வந்து சேர்தல் நல்லது' என்று கூறி, (அடையாளமாகத் தனது மோதிரத்தைக் கொடுக்க), அவ்வநுமான், அந்த மோதிரத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு சென்றான்;

இராமன் தான் குறித்தகாலத்தில் வாராவிடின் அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்வேனென்று முன்பு பிரதிஜ்ஞைசெய்திருந்தபடி பரதன் தீமூட்டியிருப்பா னென ஊகித்து 'அத்தீஅவித்து' என்று கூறியதாகவுங் கொள்ளலாம். இளையோன் நினைவு-தானே அரசாள்வது, இராமன் அரசாள்வது, இராமன்தன் நாட்டில் வராமலேயிருப்பது ஆகிய இம்மூன்றில் அவனுடைய விருப்பமானது. ஒருபிரதியில் பரத்துவாசப்படலம் இதனோடு முடிய, மேல் பரதனுயிர் வருபடலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப் பிரதியில் குகனைப்பற்றிப் பின்பு காட்டப்படும் செய்யுள்களில்லை. சில பிரதிகளில் பரத்துவாசனாச்சிரமப்படலம் இதனோடுமுடிய, மேல் பரதன் விரதப்படலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப்பிரதிகளில் குகன் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் பாடல்களுட்படப் பரதன்விரதப்படலம் என்ற பெயர் பெற, வேறொரு பிரதியில், குகன்விரதப்படலம் என்று பெயர் பூண்டு ஒருபடலம் தொடங்குகின்றது. (4122)

203. அநுமான் பரதனிடத்துச் செல்லுதல்

தந்தை வேகமுந் தனதுநா யகன்தனிச் சிலையின்
முந்து சாயகக் கடுமையும் பிற்பட முடுகிச்
சிந்தை பின்வரச் செல்பவன் குகற்குமச் சேயோன்
வந்த வாசகங் கூறிமேல் வான்வழிப் போனான்.

(தனது) தந்தையாகிய வாயுவின் வேகமும் தனது தலைவனான இராமபிரானது ஒப்பற்றவில்லினின்று புறப்படுகிற அம்பின் வேகமும் (தனது வேகத்துக்கு ஈடாகாமற்) பிற்படும்படி விரைந்து, (தனது) மனமும் பின்னாகும்படி போகின்றவனாகிய அநுமான்,- (இடைவழியிலுள்ள) குகனுக்கும் செவ்வியகுணங்களை யுடைய அந்த இராமபிரான் எழுந்தருளிய செய்தியைக்கூறி, பின்பு, ஆகாச மார்க்கமாக(ப் பரதனைநோக்கி)ச் சென்றான்; குகன் விரதப்படலம் உள்ள பிரதியில் ஒருசெய்யுள் உள்ளது வருமாறு:–

**மாருதி விடைகொண் டேக வரதனு மறையோன் பாதம்*
ஆரரு ளோடு நீட வணங்கின னவனு மாசி
சீரிது கூறிச் சேறி யென்றலும் மானஞ் சேர்ந்து
போரியல் தானை யோடும் பொருக்கென வெழுந்து போனான்.

* இச்செய்யுளின் சொற்பொருளை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கச் செய்யும்வருவதை (261-21-இல்) காணலாம்.

Koviloor Digital Library

சிலபிரதிகளில் இங்குச் சிலசெய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. அவை குகன்செய்தியைக் கூறும்: அவை வருமாறு:- (4123)

1. வேறு மானேர் விழியா ளுடனே வனமுன்
போனா னொருநாள் வருநா ளிலதோ
தேனே யமுதே தெளிவே தெளிவின்
ஊனே யுயிரே யுலகா ளுடையாய்.

2. வேறு அம்பவளச் செவ்வா யணிகடகச் சேவகனை
வம்பவிழுஞ் சோலை கோசலநா டுடைவள்ளல்
எம்பெருமா னென்னை யிழிகுலத்து நாயேனைத்
தம்பியென வுரைத்த தாசரதி தோன்றானோ.

3. வாழி மலைத்திண்டோட் சனகன்றன் மாமயிலை
ஏழுலக மாளு மிறைவன் மருமகளைத்
தாழ்வில் பெருங்குணத்தாள் தானுன் கொழுந்திநீ
தோழ னென வுரைத்த தோன்றலார் தோன்றாரோ.

4. வேறு துங்க விற்கரத் தோழனார் சொன்னநாள்
இங்கு வந்திலர் யானிறப் பேனெனா
மங்கை மாரும் படையும்வன் சுற்றமும்
அங்கு நீர்க்கங்கை யம்பியி லேற்றினான்.

5. வேறு *வேத நாதனும் வில்லியும் விரைமலர்த் திருவும்
ஏது செய்யினு மென்னுயிர் முடிப்பனென் றெண்ணி
ஓத நீரிடை யோடம துடைத்துயிர் விடுவான்
காத லாருடன் கங்கையி னடுவுறச் சென்றான்.

6. வேறு கண்ணுந் தோளும் வலந்துடிக் குங்கரை
வண்ணப் புள்ளும் வலியும் வலத்திலே
எண்ணுங் காலையி லேயெழில் மாருதி
அண்ணல் வந்தன னென்றுரை யாடினான்.

7. உள்ள வான்கிளை யேற்றி யுயர்குகன்
வெள்ளக் கங்கையி னாக்கி விரைந்தவண்
உள்ளு நெற்றி யுடைப்பள விற்புகும்
வள்ள லார்விடு மாருதி தோன்றினான்.

* குகப்படலமென்று தனியே யிராத பிரதியொன்றில் 5, 8, 10, 11 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

Koviloor Digital Library

8. ஓங்கு வாலினை யோட்டியவ் வோடங்கள்
தீங்கு றாவகைச் சுற்றிக் குறுநீகிர்
ஆங்கு நின்றங் கவைவலித் தானவை
தீங்கி லாவகை தென்கரை சேர்ந்தவால்.

9. வேறு கையார்வெஞ்சிலைக்கருணா கரற்குக்காதலுடைத்தோழ
மையார் சிருங்க பேரபுர முடையாய் மிகுகோ சலைகளிறு
மையார்நிறத்தான் வந்தொழிந்தான் மிதிலை வல்லி யவளுடனே
ஐயா வந்தான் தம்பியொடு மடியே முய்ய வந்தானே.

10. வேறு ஆருனை யுரையென வனுமன் கூறுவான்
சீரிய வாயுவின் தோன்றல் சீரியோய்
சூருடை யிராமற்குத் தூத னென்றுளது
ஏருடைத் தலைமின்மே லெழுதப் பட்டுளேன்.

11. பரதனைத் தீயையும் விலக்கிப் பாருடை
வரதனை யிராமனை மாறிக் காண்பது
சரதமே யினியிறை தாழ்க்கொணாதெனக்
கரதலத் தாழியுங் காட்டிப் போயினான்.

204. இராமன் தென்திசையிற் செய்த செயலைக் கூறின நாம், இனி அயோத்தியில் நிகழ்ந்த செயலைக் கூறுவோம்

இன்றி சைக்கிட மாய விராகவன்
தென்றி சைக்கரு மச்செயல் செப்பினாம்
அன்றி சைக்கு மரிய வயோத்தியில்
நின்றி சைத்துள தன்மை நிகழ்த்துவாம்.

இதுவரையிலும் புகழுக்கு ஆதாரமாயுள்ள இராமபிரான் தெற்குத்திக்கிற் சென்று செய்த செய்திகளைச் சொன்னோம்; (இனிமேல் அநுமான் சென்ற) அக்காலத்தில், (யாவராலும்) புகழப்படுகிற (பகைவர்களாற் கிட்டுதற்கு) அருமையான அயோத்தியா பட்டணத்தில் பொருந்தி நடந்த வரலாற்றைக் கூறுவோம்.

ஒரு நகரத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள சிற்றூரிலுள்ளவர் அந்நகரத்தைத் தமக்கு இடமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுதல்போல, அயோத்தியின் மிகச் சமீபமான நந்திக்கிராமத்தில் நடந்த பரதன் வரலாற்றையும் அயோத்தியில் நடந்ததாகவே குறித்தார். குகன் விரதப்படலம் என்று பெயருள்ள பிரதியில் இதனோடு அப்படலம் முடிய, இனிப் பரதன் விரதப்படலம் என்று காண்கின்றது. (4124)

Koviloor Digital Library

205-209. பரதனது நிலைமையைக் கூறும்

நந்தி யம்பதி யின்றலை நாள்தொறும்
சந்தி யின்றி நிரந்தரத் தம்முனார்
பந்தி யங்கழற் பாத மருச்சியா
இந்தி யங்களை வென்றிருந் தானரோ.

நந்திக்கிராமத்திலே தினந்தோறும் (பூசனைக்கென்று ஏற்பட்ட காலை நண்பகல் மாலை என்று மூன்று) சந்தியாகாலங்களை(யே பூசாகாலமாகக் கொள்ளுதலை) யின்றி இடைவிடாமல் (எப்பொழுதும்) தனது தமையனாரான இராமபிரானது ஒழுங்கான அழகிய வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை (பாதுகையைப்) பூசித்துக் கொண்டு, (தனது) ஐம்பொறிகளையும் (புலன் வழிப்போக்காமற்) பாதுகாத்துத் தன்வசப்படுத்தியிருக்குந் தன்மையை யுடையவனும்.

''நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகஞ், செந்தனிக் கோன்முறை செலுத்தச் சிந்தையான், இந்தியங்களை யவித்திருத்தல் மேயினான், அந்தியும் பகலும் நீரறாத கண்ணினான்'' என்றார், அயோத்தியா காண்டத்திலும். இருந்தான் என முற்றாகக் கொள்ளுதலுமொன்று. (4125)

206. துன்பு ருக்கவுஞ் சுற்றி யுருக்கொணா
என்பு ருக்குந் தகைமைய திட்டதாய்
முன்பு ருக்கொண் டொருவழி முற்றுறா
அன்பு ருக்கொண்ட தாமென லாகுவான்.

(இராமனைப்பிரிந்த) துன்பமாகிய பெருங்கொடுந்தீ சூழ்ந்து வெதுப்புதலால் (வேறு எவ்வகையினாலும்) உருக்கமுடியாததான எலும்பும் உருக்கப்படுந்தன்மை பொருந்தியதாக,- முன்பு ஓரிடத்திலும் (ஒருகாலத்திலும்) வடிவங்கொண்டு நிரம்பாததான அன்பென்னுங் குணந்தானே ஒரு வடிவங்கொண்டதாகுமென்று சொல்லும்படியிருப்பவனும்.

எவ்வாற்றாலும் உருகாததான எலும்பும் இராமவிரகதாபத்தால் உருகும் படியாயினன் பரதனென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து, 'உருக்கவும்' என்ற உம்மை, எடுத்து 'என்பு' என்பதனோடு கூட்டப் பட்டது. எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் வடிவங்கொண்டு காணப்படாததான அன்பு ஒரு வடிவங் கொண்டதுபோலத் தோன்றுகிறான் இவனென்று காண்பவரனைவருஞ் சொல்லும்படி யாயினன் பரதன் என்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. ''குடத்துள் விளக்கும் தடற்றுள் வாளும்போல இதுகாண் அன்பென்று தந்து காட்டலாகாது; அன்புடையரான குணங் கண்டவிடத்து இவை உண்மையான் ஈங்கு அன்பு உண்டென்று அநுமித்துக் கொள்ளற் பாற்று: அன்புடையரான குணம் யாவையோ வெனின்? -சாவிற்சாதல், நோவின்நோதல்,

Koviloor Digital Library

ஒண்பொருள்கொடுத்தல், நன்கினிதுமொழிதல், புணர்வு நனிவேட்டல், பிரிவுநனியிரங்கல் என இவை'' என்ற இறையனாரகப்பொருளுரையாலும், ''நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்றாங்கு, ஆவயின்வரூஉங்கிளவி யெல்லாம், நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளினல்லது, காட்டலாகாப் பொருள வென்ப'' என்ற தொல்காப்பியத்தாலும் அன்பிற்கு இயல்பில் உருவமில்லா மையை உணர்க: அது, உண்மைமாத்திரமுணர்த்திப் பிழம்பு உணர்த்தப் படாததெனப்படும். (4126)

207. நினைக்க வுந்தடங் கண்ணினை நீர்வர
இனத்த தண்டலை நாட்டிருந் தேயுமக்
கனத்த கந்தமுங் காயுங் கனிகளும்
வனத்த வல்ல வருத்தலில் வாழ்க்கையான்.

(இராமபிரான் காட்டுக்குச்சென்றதை) நினைத்த மாத்திரத்திலே விசாலமான (தனது) இரண்டு கண்களினின்றும் நீர் பெருகக் கூட்டமான சோலைகளையுடைய நாட்டிலே (தான்) இருந்தும், அந்தப் பருத்த கிழங்கு களும் காய்களும் பழங்களும் ஆகிய வனத்திலுள்ளன அல்லாதவற்றை (நாட்டிலுள்ளபொருள்களை) உண்ணுதலில்லாத (உண்ணாத) உயிர் வாழ்க்கையையுடையவனும்.

பரதன் தான் காட்டிலன்றி நாட்டிலே வசித்தாலும் நாட்டா ருண்ணும் உணவுகளைக் கொள்ளாமல், வனவாசஞ் செய்கிற இராமபிரான்போலவே காட்டிலுள்ளனவான காய்கனிகிழங்குகளையேயுண்டு உயிர்வாழ்பவனா யிருந்தனனென்க. (4127)

208. நோக்கில் தென்திசை யல்லது நோக்குறான்
ஏக்குற் றேக்குற் றிரவி குலத்துளான்
வாக்கிற் பொய்யான் வரும்வரு மென்றுயிர்
போக்கிப் போக்கி உழக்கும் பொருமலான்.

கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதாயிருந்தால் (இராமன் வனத்தினின்று வரக் கூடிய) தெற்குத்திக்கைப் பார்ப்பதேயன்றி (வேறொருதிக்கையும்) பாராத வனாய், -(தமையனாரை நினைத்து மனம்) மிகவும் ஏங்கி 'சூரிய குலத்தவனாகிய இராமபிரான் வாக்கினாற் பொய் கூறானாதலால் நிச்சயமாய்வருவன்' என்று எண்ணி, மிகுதியாகப் பெருமூச்சுவிட்டு வருந்துகின்ற புலம்புதலையுடையவனும்.

'வாக்கின்' என வேண்டாது கூறினது, அவன் வாய் 'பொய்க்காத சொற்கள் பயின்றது' என அறிவித்தற்காக. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் ''உண்ணுநீர்க்கு'' என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. (4128)

Koviloor Digital Library

209. உண்ணு நீர்க்கு முயிர்க்கு முயிரவன்
எண்ணுங் கீர்த்தி யிராமன் திருமுடி
மண்ணு நீர்க்கு வரம்புகண் டாலன்றிக்
கண்ணி னீர்க்கொர் கரையெங்குங் காண்கிலான்.

(பிராணாதாரமாகப்) பருகுகின்ற தண்ணீர்க்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உயிர் போன்ற தன்மையையுடையவனான (யாவராலும்) நன்கு மதிக்கப்படுகிற புகழையுடைய இராமபிரானது (பட்டாபிஷேகக் காலத்தில்) திருமுடியைக் கழுவிவிழும் நீர்க்கு ஒரெல்லையைக் கண்டாலல்லாமல் (தன்) கண்ணினின்று பெருகும் நீர்க்கு ஒருமுடிவை எவ்விடத்தும் காணப்பெறாதவனும்.

இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறினாலன்றிப் பரதனுக்குத் துயரம் நீங்காது என்பது, கருத்து. வரம்பு-சமயம். கரை-முடிவெல்லை. நீர்க்கு உயிரவன் என்றது-எல்லாப்பிராணிகளும் தரித்திருப்பதற்கு இன்றியமையாததான நீரும் அவனதீனமாயிருக்குமென்றபடி. (4129)

210 'இராமன் வரவேண்டியது எந்நாள்?' என்று பரதன் ஆலோசித்தல்

அனைய னாய பரத னலங்கலிற்
புனையுந் தம்முனார் பாதுகைப் பூசனை
நினையுங் காலை நினைத்தன னாம்அரோ
மனையின் வந்தவ னெய்த மதித்தநாள்.

(கீழ்க்கூறிய) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையனான பரதன் பூமாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டனவான தமையனாரது மரவடிகளின் பூசையைச் செய்ய எண்ணினகாலத்தில், அவ்விராம பிரான் (தன்) அரண்மனையில் மீண்டு வந்து சேர்தற்குக் குறிப்பிட்டுள்ள நாளைப்பற்றி ஆலோசித்தான். (4130)

211. 'இராமன் வரவேண்டியநாள் இன்றுதான்' என்று சோதிடர்கள் பரதனுக்குத் தெரிவித்தல்

யாண்டு வந்திங் கிறுக்குமென் றெண்ணினான்
மாண்ட சோதிட வாய்மைப் புலவரை
ஈண்டுக் கூய்த்தரு கென்னவந் தெய்தினார்
ஆண்ட கைக்கின்று அறுதியென் றாரரோ.

'(இராமபிரான்) எப்பொழுது இங்கே வந்துசேர்வான்?' என்று நினைத்தவனான பரதன், -(தனது ஏவலாளரைநோக்கி) 'மாட்சிமைப்பட்ட சோதிடம் வல்ல உண்மைப் புலவர்களை இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட, (அவர்கள் போய்ச் சொன்னவளவில், அச்சோதிடர்கள்,

Koviloor Digital Library

அங்கு) வந்து சேர்ந்து, (இராமபிரான் வரவேண்டிய நாளைக் குறித்து உடனே பரதன் வினா வியதற்கு), 'ஆண்மைக்குணமுடையனான இராம பிரானுக்கு இன்றைத் தினம் (பதினான்கு வருடமும்) முடியுங் காலம்' என்று கூறினார்கள்; -அறுதி-மீண்டுவந்து சேரவேண்டிய எல்லையென்க. (4131)

212. சோதிடர் வார்த்தையைக் கேட்டுப் பரதன் மூர்ச்சித்து விழுதல்

என்ற போதத் திராமன் வனத்திடைச்
சென்ற போதத்த தவ்வுரை செல்வத்தை
வென்ற போதத்த வீரனும் வீழ்ந்தனன்
கொன்ற போதத் துயிர்ப்புக் குறைந்துளான்.

என்று (சோதிடர்கள்) சொன்னபோது, (அரசாட்சிச்) செல்வத்தை (த் தனக்கு வேண்டாவென்று) வெறுத்துவிட்ட நல்லறிவுடைய வீரனாகிய பரதனும், (இராமனைத் திருப்பியழைத்து வருவதற்காகத் தான்) வனத்திற் சென்றபோது (தன்னை நோக்கிக்) கூறியதாகிய இராமனது அந்த வார்த்தை (தன்மனத்திற்கு வந்து தன்னை) மிக வருத்தியபோது மூச்சு அடங்கிய வனாய் (மூர்ச்சித்து) விழுந்திட்டான்.

தனது தாயின்முயற்சியால் தனக்குக்கிடைத்த அரசச் செல்வத்தைக் கைக் கொள்ளாது பற்றுவிட்டு அதனை மூத்தவனான இராமற்கேயுரியதாக்கி அவன் வனஞ்சென்றிருந்த காலத்தும் அவனது திருவடி நிலைக்கே முடிசூட்டி ஆண்டமையால், பரதனை 'செல்வத்தை வென்ற போதத்த வீரன்' என்றார். கீழ் வனத்திற் சித்திரகூடத்திலே "ஆமெனிலேழிரண்டாண்டிலைய நீ, நாமநீர் நெடு நகர் நண்ணிநானிலங், கோமுறைபுரிகிலை யென்னிற் கூரெரி, சாமிது சரதம் நின்னாணை சாற்றினேன்" என்று பரதன் கூறினதற்கு, இராமன் உடன்பட்டு "அன்னதாக" என்றதை, இங்கே 'அவ்வுரை' என்றது குறிக்கும். அங்ஙனம் வாராமை குறித்து வருந்தலானான். (4132)

213-216. இராமன் வாராமை பற்றிப் பரதன் பலவாறு சிந்தித்து வருந்துதல்

மீட்டெ ழுந்து விரிந்தசெந் தாமரைக்
காட்டை வென்றெழு கண்கலு ழிப்புனல்
ஓட்ட வுள்ள முயிரினை யூசல்நின்று
ஆட்ட வும்அவ லத் தழிந் தானரோ.

(பரதன் மூர்ச்சைதெளிந்து) திரும்பவும் எழுந்து, மலர்ந்த செந்தாமரைத் தொகுதியை வென்றுவிளங்குகின்ற (தனது) கண்கள் கலங்கியநீரை உகுக்கவும், (தன்) மனம் (இராமன் வராமையைப்பற்றிய கவலையைக் கொண்டு) நின்று உயிரை ஊசலாட்டவும், துன்பத்தினால் நிலைகலங்கினான்.

Koviloor Digital Library

இராமன் வரவில்லையே யென்னுங் கலக்கத்தினாற் பரதனுக்கு உயிர் போவதும், மீண்டும் இராமன் எழுந்தருளினாற் காணலாமே யென்னும் ஆசையினால் அவ்வுயிர் மீண்டுவருவதுமா யிருந்ததென்க. (4133)

214. எனக்கி யம்பிய நாளுமென் னின்னலும்
தனைப்ப யந்தவள் நேயமுந் தாங்கியவ்
வனத்து வைகல்செய் யான்வந் தடுத்ததோர்
வினைக்கொ டும்பகை யுண்டென விம்மினான்.

(இராமன்), என்னை நோக்கி(ப் பதினான்குவருடங் கழிந்ததும் வருகிறேனென்று) கூறிய தவணையான தினத்தையும், (அவன் இங்கு இல்லாமையால்) நான் படுகின்ற வருத்தத்தையும், தன்னைப்பெற்ற தாயான கௌசல்யை (தன்னிடம்வைத்துள்ள) அன்பையும் (தன்மேல்) தாங்கிக் கொண்டு, அக்காட்டில் வசித்திரான் (இங்கு வந்தேயிருப்பான்); (அங்ஙனம் அவன் இங்கு இப்பொழுது வாராமைக்குக் காரணமாக வனத்தில்) வந்து நேர்ந்துள்ள (அவனுயிரை யொழிப்பது) ஒரு கொடிய தீவினைப்பயனாகிய பகை உண்டுபோலும்! என்று எண்ணிக் கலங்கினான்.

இராமன் மீண்டுவருவதற்கு ஒவ்வொன்றே போதுமான மூன்று காரணங்கள் இருக்கவும் அவன்சொன்னபடி திரும்பிவாராமையால் அவனுக்குப் பெரும்பகைவனால் ஏதோ தீங்கு நேரிட்டிருக்க வேண்டுமென்று நினைத்துப் பரதன் கலங்கினனென்க. விம்முதல்-தேம்பித்தேம்பியழுதலுமாம். (4134)

215. மூவ கைத்திரு மூர்த்திய ராயினும்
பூவ கத்தில் விசும்பில் புறத்தினில்
ஏவர் கிற்ப ரெதிர்நிற்க வென்னுடைச்
சேவ கற்கென ஐயமுந் தேறினான்.

'எனது (தமையனான) வீரனுக்கு எதிரில்நின்று போர்செய்ய, (பிரம விஷ்ணு ருத்திர ரென்னும்) சிறந்த மும்மூர்த்திகளாயினும் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் மற்றொன்றாகிய பாதாளத்திலும் (உள்ளவர்களாயினும்), எவர் வல்லமையையுடையவர்? (ஒருவருமிலர்)' என்று ஆலோசித்து (முன் கொண்ட) சங்கையும் நீங்கப் பெற்றான்.

'இராமனுக்குப் பெரும்பகையால் ஏதேனும் தீங்கு நேரிட்டிருக் குமோ?' என்று ஐயுற்ற பரதன், மும்மூர்த்திகளாலும் எதிர்க்க வொண்ணாத வலிமையையுடைய இவனுக்கு வேறுபகைவர் உண் டாகாரென அந்தச் சந்தேகம் நீங்கி, 'வாராமைக்குக் காரணம் வேறு யாதோ?' எனப் பின்னும் எண்ணலாயின னென்க. கிற்பர், 'கில்' என்னும் ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச்சொல்-பகுதி. (4135)

Koviloor Digital Library

216. என்னை யின்னு மரசிய லிச்சையான்
அன்ன னாகி னவனது கொள்கவென்று
உன்னி னான்கொல் உறுவது நோக்கினான்
இன்ன தேநல னென்றிருந் தானரோ.

'(அவ்விராமன்), என்னைப்பற்றி, அப்பரதன் (பதினான்கு வருடம் ஆண்டதுபோதாமல்) இன்னமும் அரசாட்சிசெய்தலில் விருப்ப முள்ளவனா னால், (அவனே) அவ்வரசாட்சியைக் கைப்பற்றட்டும் என்று நினைத் தானோ?' (என்று கலங்கி), இனிச்செய்ய வேண்டுவதை ஆலோசித்த வனாய், 'இச்செயலே (நமக்குத்) தக்கது' என்று துணிந்தான்.

அத்துணிவை அடுத்த கவிகளிற் கூறுகின்றார். 'என்று' என வருவிக்க. இனி, உறுவது நோக்கினான்-(பதினான்குவருடங் கழிந்ததும் தான்) செய்ய வேண்டுவதை நினைத்தவனான இராமபிரான், 'பரதன் அரசாட்சியை விரும்பினாற் கைக்கொள்ளட்டும்' என்று, உன்னினான்-நினைத்தவனாய், இன்னதே நலன் என்று இருந்தான்கொல்-காட்டிலிருந்து நாள் கழிப்பதே நலமுடையது என்றுகருதி அவ்விடத்தே இருந்துவிட்டானோ! என்று பரதன் சங்கித்தானெனவும் பொருள் கூறலாம். (4136)

217. பரதன் இறக்கத் துணிதல்

அனைத்தி லங்கொன்று மாயினு மாகுக
வனத்தி ருக்கஇவ் வையம் புகுதுக
நினைத்தி ருந்து துயர முழக்கிலேன்
மனத்து மாசென் னுயிரொடும் வாங்குவேன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும்-ஒரு தொடர்.

(இராமன்) வனத்திலேயே இருக்கட்டும்; (அன்றி), இந்நாட்டில் வரட்டும்; அவற்றுள் எது நடந்தாலும் நடக்கட்டும்: (இராமன் விஷயமாகப் பலவாறு) சிந்தித்து இங்கிருந்து (இத்)துன்பங்களை அனுபவிக்க மாட்டேன்: என் உயிருடனே (என்) மனத் துன்பத்தையும் நீங்கிக்கொள்வேன்; .-எனது உயிர் நீங்கினாலன்றி மனத்துன்பம் நீங்காது என்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. வையம்-கோசலநாடு. (4137)

218. பரதன் கட்டளையால் சத்துருக்கனன் வருதல்

என்னப் பன்னி இளவலை என்னுழைத்
துன்னச் சொல்லுதி ரென்றலுந் தூதர்போய்
உன்னைக் கூயின னும்மு னெனாமுனம்
முன்னர்ச் சென்றனன் மூவர்க்கும் பின்னுளான்.

Koviloor Digital Library

(பரதன்) இவ்வாறு பலவிதமாகச் சொல்லி, (தூதர்களை நோக்கி), 'என்னிடத்து என் தம்பியான சத்துருக்கனனை வரச் சொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில்,-தூதர் (சத்துருக்கனனிடத்திற்) சென்று (அவனை நோக்கி), 'உன் தமையன் பரதன் (உன்னை அழைத்தனன்)' என்று சொல்லுதற்கு முன்னமே (இராமன் பரதன் லக்ஷ்மணன் என்னும்) மூவர்க்கும் பின்பிறந்தவனாகிய சத்துருக்கனன், பரதனெதிரிற் சென்றான். (4138)

219-220. பரதன் சத்துருக்கனனை வரம் வேண்டுதல்

தொழுது நின்றதன் தம்பியைத் தோய்கணீர்
எழுது மார்பத் திறுகத் தழுவினான்
அழுது வேண்டுவது உண்டுஐய வவ்வரம்
பழுதி லாமையி னாற்றரற் பாற்றென்றான்.

(பரதன்), (தன்னை) வணங்கிநின்ற தனது தம்பியான சத்துருக்கனனை, நிறைந்தகண்ணீர் (பலவாறாக) வழிந்தோடப் பெற்ற (தனது) மார்பில் அழுந்தத் தழுவினவனாய், அழுது 'ஐயனே! (நான் உன்னிடத்துக்) கேட்டுக் கொள்வது ஒன்று உண்டு! அந்த வரமானது தவறுபடாதபடி தருதற்குத் தகுதியுடையது' என்று வேண்டினான். (4139)

220. என்ன தாகுங்கொ லவ்வர மென்றியேல்
சொன்ன நாளி லிராகவன் தோன்றிலன்
மின்னு தீயிடை யானினி வீடுவன்
மன்ன னாதிஎன் சொல்லை மறாதென்றான்.

(பின்னும் பரதன் தன் தம்பியை நோக்கி), 'அவ்வரம் யாதாகுமோ என்று கேட்பையானால், (கூறுவேன், கேள்.) 'இராமபிரான் (தான் வருவதாகக்) கூறிய நாளில் வந்தானில்லை; (ஆகையால், முன்பு பிரதிஜ்ஞை செய்துள்ள படி) இப்பொழுது நான் எரிகின்ற அக்கினியில் விழுந்து உயிர்விடுவேன்; (நீ), என்சொல்லை மறுக்காமல் (இவ்விராச்சியத்துக்கு) அரசனாவாய்' என்றான். (4140)

221-222. அதுகேட்டுச் சத்துருக்கனன் வருந்தித் தாபங்கொளல்

கேட்ட தோன்றல் கிளர்தடக் கைகளால்
தோட்ட தன்செவி பொத்தித் துணுக்குறா
ஊட்டு நஞ்ச முண்டானொத் துயங்கினான்
நாட்டமும் மனமுந் நடுங்கா நின்றான்.

(அவ்வார்த்தையைக்) கேட்ட சிறந்தவனான சத்துருக்கனன் விளங்குகிற பெரிய கைகளினால் துளைபட்ட தனது காதுகளை மூடிக்கொண்டு திடுக் கிட்டு, (பிறரால்) ஊட்டப்பட்ட விஷத்தையுண்டவன்போல வருந்தியவ

Koviloor Digital Library

னாய், கண்களும் மனமும் நடுக்கங்கொண்டு நின்றான்; -காது பொத்தினது, கேட்கத்தகாத கொடிய வார்த்தையைக் கேட்டதனால். (4141)

222. விழுந்து மேக்குயர் விம்மலன் வெய்துயிர்த்து
எழுந்து நானுனக் கென்ன பிழைத்துளேன்
அழுந்து துன்பத்தினாய் என்று அரற்றினான்
கொழுந்து விட்டு நிமிர்நின்ற கோபத்தான்.

(சத்ருக்கனன் சோர்ந்து) கீழ்விழுந்து, மேன்மேல் உண்டாகிற விம்மு தலையுடையவனாய், வெம்மையாகப் பெருமூச்சு விட்டு எழுந்து நின்று, கொழுந்துவிட்டுக் கிளம்புகின்ற (மேன்மேற் பொங்குகின்ற) தாபத்தை யுடையவனாய், (பரதனை நோக்கி), 'துன்பத்தில் அழுந்தியுள்ளவனே! (என்னை நோக்கி இவ்வாறுசொல்லும்படி) யான் உனக்கு என்ன பிழை செய்துளேன்?' என்று கூறினான்; -விம்மல்-புலம்பலுமாம். துன்பம்-இராமன் வரவில்லையேயென்ற கவலையினாலாகியது. கோபம்- மனத்தில் தோன்றுந் தாபம். (4142)

வேறு

223-224. சத்துருக்கனன், பரதன் வார்த்தைக்கு
வருந்தி வெறுத்துக் கூறலைத் தெரிவிக்கும்

கானாள நிலமகளைக் கைவிட்டுப்
போனானைக் காத்துப் பின்பு
போனானு மொருதம்பி போனவர்கள்
வரும்அவதி போயிற் றென்னா
ஆனாத வுயிர்விடவென் றமைவானு
மொருதம்பி யயலே நாணாது
யானாமிவ் வரசாள்வென் என்னேயிவ்
வரசாட்சி யினிதே யம்மா.

'(தான் மூத்தமகனாய்ப் பிறந்தும் தனக்குஉரிய) இராச்சியத்தை(த் தன் தம்பிக்கென்று) கைவிட்டுக் காட்டையாளும் படி சென்றவனை (வனவாசஞ் சென்ற இராமனை)ப் பாதுகாத்துக் கொண்டு (அவன்) பின்னே போனவனும் (இலக்குமணனும்) ஒரு தம்பியாவன்; (காட்டுக்குச்) சென்ற அவ்விருவரும் மீண்டு வருவதற்கு உரிய காலவெல்லை கடந்துவிட்டது என்று நினைத்து அமைந்திராது துன்பப்பட்ட உயிரை விடவேண்டுமென்று முயல்பவனும் (பரதனும்) ஒரு தம்பியாவன்: (இவர்களுடனே பிறந்து) மற்றொரு தம்பி யாகிய நான் மாத்திரம் நாணமின்றி இவ்விராச்சியத்தை ஆள்வேனாம்! (இது) யாதாயிருந்தது! இந்த அரசவுரிமை மிக இனியது! -அம்மா-வியப்பிடைச் சொல்; தனக்கு நேர்ந்தநிலையின் கொடுமையைப்பற்றி வியந்தவாறு. (4143)

Koviloor Digital Library

224. மன்னிற்பின் வளநகரம் புக்கிருந்து
வாழ்ந்தானே பரதனென்னும்
சொன்னிற்கு மென்றஞ்சிப் புறத்திருந்து
மருந்தவமே தொடங்கி னாயே
என்னிற்பின் இவனுளனா மென்றேயுன்
அடிமையுனக் கிருந்த தேனும்
முன்னிற்பின் னிருந்ததுவு மொரு
குடைக்கீ ழிருப்பதுவு மொக்கு மென்றான்.

இராமன் வனஞ்சென்ற பிறகு, (அயோத்தியிலேயே வசித்தால்), 'பரதன் செழிப்பான பட்டணத்திற் புகுந்து தங்கி வாழ்ந்தானன்றோ?' என்கின்ற பழிச்சொல் (உலகத்தில்) உண்டாகும் என்று நினைத்துப்பயந்து, (நீ, அயோத்தியில் நுழையாமல்) வெளியிடத்தில் (நந்திக்கிராமத்தில்) இருந்து கொண்டும், (அரசவேடத்தையும் ஒழித்துச்) செய்தற்கரிய தவத்தையே செய்யத் தொடங்கினாயே; (உனது தன்மை இவ்வாறு இருக்க), நான் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து இறந்தபின்பு, (எனது தம்பியாகிய) இச் சத்துருக்கனன் பிழைத்திருப்பானென்றே உனது அடியவனாகிய என் விஷயத்தில் உனக்கு எண்ணமிருந்ததாயினும், (நீ எண்ணியபடியே) நீ இறந்த பின்பு நான் உன்னுடனே இறவாமல் பிழைத்திருப்பதும் (நீ இருக்கும் பொழுதே உன்னைத் தள்ளிவிட்டு) ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடையின்கீழ் (நான்) இருந்து அரசாளுவதும் (தம்மில்) ஒத்தனவாகும்' என்றான் (சத்ருக்கனன்).

நீ அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து இறந்தபின்பு நான் உயிர்வாழ்வேனாயின், நீ ஆளும் அரசாட்சியை வலியக்கைப்பற்றி வாழ்வதி லுள்ள பெரும் பாவத்தை யடைவேனாக என்று சத்துருக்கனன் பரதனைநோக்கிச் சபதங் கூறின னென்க. (4144)

225. பரதன் சத்துருக்கனனுக்குச் சமாதானங்
கூறித் தீயமைக்கும்படி கட்டளையிடுதல்

முத்துருக்கொண் டமைந்தனைய முழுவெள்ளிக்
கொழுநிறத்து முளரிச் செங்கண்
சத்துருக்க னஃதுரைப்ப அவனிங்குத்
தாழ்க்கின்ற தன்மை யானிங்கு
ஒத்திருக்க லாலன்றே யுலந்தாற்பி
னிவ்வுலகை யுலைய வொட்டான்
அத்திருக்குங் கெடுமுடனே புகுந்தாளு
மரசெரிபோ யமைக்க வென்றான்.

Koviloor Digital Library

முத்தினது உருவத்தைக்கொண்டு பொருந்தினாற் போன்றதும் மிகச் சிறந்த வெள்ளிபோன்றதுமான நல்லவெண்ணிறத்தையும் செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்தகண்களையுமுடைய சத்துருக்கனன், அவ்வார்த்தை யைக் கூற, -(அதற்குப் பரதன்), 'அவ்விராமபிரான் இப்பொழுது (வராமல்) தாமதிப்பது, நான் இங்கே உடன்பட்டு (இராச்சியத்தை) அரசாண்டிருத்தலா லன்றோ? (அவ்வாறன்றி நான்) இறப்பேனானால், பின் (அரசனில்லாத) இந்த வுலகத்தை அலையவிடான்; (அவன் இங்குவராததாகிய) அம்மாறு பாடும் இல்லாததாகும்; (அவன்) உடனே (அயோத்தியில்) வந்து அரசாள் வான்; (ஆகையால், நான் இறப்பதற்காக நீ) சென்று நெருப்பை மூட்டு வாயாக' என்று (சத்தருக்கனனுக்குக் கட்டளை) கூறினான்.

சத்துருக்கன்-சத்ருக்நன்; பகைவர்களை யழிப்பவன்: ''முத்துருக் கொண்டு செம்முளரியலர்ந்தா, லொத்திருக்கும் மெழிலுடையவிவ் வொளியா, லெத்திருக்குங் கெடுமென்பதை யெண்ணாச், சத்துருக்கன் னெனச் சாற்றினன் நாமம்'' என்ற பாலகாண்டச் செய்யுள் அறியத்தக்கது. (4145)

226-227. கௌசல்யை அஃதறிந்து பரதனை விலக்க வந்து சேர்தல்

அப்பொழுதி னவ்வுரைசென் றயோத்தியினி
 னிசைத்தலுமே அரியை யீன்ற
ஒப்பெழுத வொண்ணாத கற்புடையாள்
 வயிறு புடைத் தலமந் தேங்கி
இப்பொழுதே யுலகிறக்கும் யாக்கையினை
 முடித்தொழிந்தான் மகனே என்னா
வெப்பெழுதி னாலன்ன மெலிவுடையாள்
 கடிதோடி விலக்க வந்தாள்.

அச்சமயத்தில், அவ்வார்த்தை அயோத்தியிற்சென்று சொல்லப்பட்ட வளவிலே, -(அதைக்கேள்வியுற்று), திருமாலினமிச மான இராமபிரானைப் பெற்றவளும் உவமைகூறப்பெறாத பதிவிரதாதருமத்தையுடையவளுமான கௌசல்யை வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு வருந்தி ஏக்கமுற்று, 'மகனே! (நீ உனது) தேகத்தை (நெருப்பிற்போகட்டு) இறந்தால், இப்பொழுதே உலகத்து உயிர்களெல்லாம் இறந்துவிடும்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, தாபத்தினாலேயே அமைக்கப்பட்டதுபோன்று தளர்ச்சியடைந்த உடம்புடை யவளாகி(ப் பரதனை அக்கினிப்பிரவேசத்தினின்று) தவிர்க்க விரைவாக ஓடிவந்தாள்.

கௌசல்யைக்குப் பரதனிடமுள்ள புத்திர வாற்சல்யம் இங்கு வெளியாம். (4146)

Koviloor Digital Library

227. மந்திரியர் தந்திரியர் வளநகரத்
தவர்மறையோர் மற்றுஞ் சுற்றச்
சுந்தரிய ரெனைப்பலருங் கைதலையிற்
பெய்திரங்கித் தொடர்ந்து செல்ல
இந்திரனே முதலாய விமையவரு
முனிவரரு மிறைஞ்சி யேத்த
அந்தரமங் கையர்வணங்க அழுதரற்றிப்
பரதனைவந் தடைந்தா ளன்றே.

(கௌசல்யை), மந்திரிமார்களும், சேனைத்தலைவர்களும், உறவினரான மகளிரும், பிராமணரும், செல்வமுடைய அயோத்தியாபுரியிலுள்ள மற்றும் பல வகையோரும் கைகளைத் தலைமேல்வைத்து அழுதுகொண்டு (தன்னைப்) பின்தொடர்ந்து வரவும்,-இந்திரன்முதலான தேவர்களும் இருடிச்சிரேஷ்டர்களும் வணங்கித் துதிக்கவும்-ஆகாயத்திலுள்ள தேவ மாதர்கள் வணங்கவும்,-அழுது பிரலாபித்துக்கொண்டு பரதனை வந்து அடைந்தாள்.

இந்திரன் முதலியோர் கௌசலையை இறைஞ்சித் துதித்தது, ஸர்வலோக சரண்யனான இராமனைப் பெற்ற சிறப்பினாலும், தன் புதல்வனைக் காட்டுக்கு ஓட்டிய கைகேயியின் புதல்வனிடத்து மாறாத அன்புகொண்ட அவளுடைய இணையற்ற நற்குணத்தை நோக்கியதனாலுமென்க. (4147)

228. கௌசல்யை பரதனைத் தீயில்விழ வொட்டாது தடுத்தல்

எரி யமைத்த மயானத்தை யெய்துகின்ற
காதலனை யிடையே வந்து
விரியமைத்த நெடுவேணி புறத்தசைந்து
வீழ்ந்தொசிய மேனி தள்ளச்
சொரிவ மைப்ப தரிதாய மழைக்கண்ணாள்
தொடருதலுந் துணுக்க மெய்தாப்
பரிவமைத்த திருமனத்தா னடி
தொழுதா னவள்புகுந்து பற்றிக் கொண்டாள்.

நீர்ப்பெருக்கு அடங்குதலில்லையான (இடைவிடாது நீர் சொரிகிற) குளிர்ந்தகண்களை யுடையவளான கௌசல்யை, விரித்தல் பொருந்திய (விரிந்த) நீண்ட சடைமுடி பின்புறத்தில் அவிழ்ந்து வீழ்ந்து புரளவும், உடம்பு (மெலிவால்) தள்ளாடவும்,- (சத்துருக்கனன்) தீ மூட்டிய நன்காட்டை அடைகின்ற புதல்வனான பரதனை இடைவழியில் தொடர்ந்து வந்த மாத்திரத்தில், (இராமன் விஷயமான) அன்பு நிறைந்த சிறந்த மனமுடைய னான பரதன், திடுக்கிட்டு(ப் பின்பு அவளது) பாதங்களை வணங்கினான்; அவள் நெருங்கி (அவனைத்) தழுவிப் பிடித்துக்கொண்டு கூறுபவளானாள்.

Koviloor Digital Library

இடையே வந்து தொடருதலும் என்பதற்கு-பரதனுக்கும் தீக்கும் இடையே குறுக்கிட்டு நின்றவளவில் என்று கருத்து உரைப்பர். இங்கே, மயானம்-தீயமைக்கப்பட்ட இடம். அரியமைத்தகருந்தாரைமழைக் கண்ணாள் தொடருதலு மிடுக்கணெய்தி' என்று ஒரு பிரதியில் மூன்றாமடி. (4148)

229-235. பரதனைத் தீயில் விழவொட்டாது கோசலை தடுத்துக் கூறுதல்

மன்னி ழைத்ததும் மைந்த னிழைத்ததும்
முன்னி ழைத்த விதியின் முயற்சியால்
பின்னி ழைத்ததும் எண்ணிலப் பெற்றியால்
என்னி ழைத்தனை யென்மக னேயென்றாள்.

'தசரதமகாராஜா செய்ததும் (புத்திரசோகத்தால் இறந்ததும்) (மூத்த) குமாரனாகிய இராமன் செய்ததும் (காட்டுக்குச் சென்றதும்), (நான்) முற்பிறப்பிற் செய்த விதியின் பயனால் (ஆயின): ஆலோசிக்குமிடத்து, (இராமபிரான்) பின்பு செய்ததும் (முற்குறித்தபடி வராமற் போனதும்), அத்தன்மையாலேயே ஆகியதாம்: எனது குமாரனே! (நீ) யாது செய்யத் தலைப்பட்டாய்?' என்று (கௌசல்யை பரதனை நோக்கிக்) கூறினாள்.

'ஊழ்வினைப்பயனால் கணவனும் மகனும் என்ற அவ்விருவரும் என்னை விட்டு இருவகையாய்ப்போய்விட, நீயும் இவ்வாறு செய்வது தகுதியோ?' எனப் பரதனை நோக்கிக் கௌசலை கூறினாள். (4149)

230. நீயி தெண்ணினை யேல்நெடு நாடெரி
பாயும் மன்னருஞ் சேனையும் பாய்வரால்
தாய ரெம்மள வன்று தனியறம்
தீயின் வீழு முலகுந் திரியுமால்.

நீ இவ்வாறுசெய்வதை (தீக்குதித்தலை) நினைத்தாயாயின், பெரிய (கோசலமென்னும்) இந்நாட்டுச்சனங்கள் (உன்னோடொக்கத்) தீக்குதிப்பார்கள்; (நம்மைச்சேர்ந்த) அரசர்களும் சேனைகளும் (தீயிற்) பாய்ந்து இறப்பார்கள்; தீக்குதிப்பது தாயராகிய எங்களளவில் (நிற்பது) அன்று (நாங்களும் அவ்வாறே இறந்தொழி வோமென்பது மாத்திரமல்ல): ஒப்பற்ற தருமமும் நெருப்பில் வீழ்ந்துவிடும்; உலகமும் நிலைகலங்கும்; -தீக்குளித்தலை யென்னமாட்டாது 'இது' என்றாள். (4150)

231. தரும நீதியின் தற்பய னாவதுன்
கரும மேயன்றிக் கண்டிலம் கண்களால்
அருமை யொன்றும் முணர்ந்திலை யையநின்
பெருமை யூழி திரியினும் பேருமோ.

Koviloor Digital Library

ஐய! உனதுசெயல், தருமமான நீதிநெறியின் சாரமாகவுள்ளதேயல்லா மல் (தருமத்திற்கு மாறுபட்டதாக எங்கள்) கண்களால் (ஒருபொழுதும்) கண்டதில்லை; உனது அருமையைச் சிறிதும் (நீ) அறிந்தாயில்லை; உனது கௌரவம் யுகம்புரண்டாலும் பேருமோ? (4151)

232. எண்ணில் கோடி இராமர்க ளென்னினும்
அண்ணல் நின்னரு ளுக்கரு காவரோ
புண்ணி யம்எனு நின்னுயிர் போயினால்
மண்ணும் வானு முயிர்களும் வாழுமோ.

பெருமையிற்சிறந்தவனே! (இராமன் ஒருவனேயன்றி) அநேககோடி இராமர்கள் கூடினாலும், உனது அன்புக்கு ஒத்தவராவரோ? (ஆகார்); புண்ணியமே வடிவெடுத்து வந்துளதென்று கூறத்தக்க உனது உயிர் அழிந்தால், மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் (அவற்றில் வாழும்) பிராணி களும் இறவாமலிருக்குமோ?

அயோத்தியாகாண்டத்தில் ''தாயுரைகொண்டு தாதையுதவிய தரணி தன்னைத் தீவினையென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப், போயினை யென்றபோது புகழினோய் தன்மை கண்டால் ஆயிரமிராமர் நின்கேழா வரோ அறியினம்மா'' என்று குகன் பரதனைக் கூறினது, இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. நீ உன்னுயிரைப் போக்குவது, மண்ணும் விண்ணும் வாழா மைக்குக் காரணமாமென்றவாறு. (4152)

233. இன்று வந்தில னேஎனி னாளையே
ஒன்றும் வந்துனை யுன்னி யுரைத்தசொல்
பின்று மென்றுண ரேற்பிழைத் தானெனில்
பொன்றுந் தன்மை புகுந்தது போயென்றாள்.

(இராமன்) இன்றைக்கு வாராவிட்டாலும், நாளைக்கே உன்னைவந்து சேர்வான்; ஆலோசித்து ('பதினான்குவருடங் கழிந்ததும் வருவேன்' என்று) கூறிய வார்த்தை தவறி விடுவானென்று (நீ) எண்ணாதே; (ஒருகால் வராது) தவறிவிட்டால், (அவனுக்கு) அபாயம் நேர்ந்துவிட்டதென்பது பெறப்படு மென்றாள்.

நாளைவரையிற் காத்திருந்து இராமன் வாராவிடின் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்யலாமென்று கௌசலை கூறினாள். பொன்றுந் தன்மை புகுந்தது போய் -அக்கினியில்விழுந்து இறக்குந்தன்மை நாளை இருக்கவே யிருக்கின்றது என்றலுமொன்று. (4153)

234. ஒருவன் மாண்டன னென்றுகொண் டூழிவாழ்
பெருநி லத்துப் பெறலரு மின்னுயிர்க்
கருவு மாண்டறக் காணுதி யோகலைத்
தரும நீயல தில்லெனுந் தன்மையாய்.

Koviloor Digital Library

சாஸ்திரங்களிற் கூறிய தருமம் நீ யல்லாமல் வேறில்லை யென்று சொல்லத்தக்க நற்குணமுடையவனே! ஒருவன் (இராமன்) இறந்தானென்று கருதி, கற்பகாலம் வரையில் வாழக்கூடிய பெரிய இவ்வுலகத்திலுள்ள பெறுதற்கு அருமையான இனிய உயிர்களைக் கருப்பமும் அழியும்படி செய்ய ஆலோசிக்கின்றாயோ.

சகலசாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்தவனான நீ இவ்வுலகத்திலுள்ளார் வேருடன் அழியும்படி தீக்குதித்து இறப்பது தகாதென்று சொல்லிப் பரதனைக் கௌசலை விலக்கினாள். 'கலைத்தரும நீயல தில்லெனுந் தன்மையாய்' என்ற தொடர் கருத்துடையடைகொளியணி. மாண்டனன்- சொல்தவறி வராதொழிந்தானெனினுமாம். (4154)

235. இறக்கை யுஞ்சில ரேகலு மோகத்தால்
பிறக்கை யுங்கட னென்றுபின் பாசத்தை
மறக்கை யும்மக னேவலி யாவது
துறக்கை தானு மென்றாள் மனந் தூய்மையாள்.

'மகனே! சிலர் சாதலும் விட்டுப்பிரிந்துசெல்லுதலும் மோகத்தால் (மறுபடி) பிறப்பெடுத்தலும் (உலகத்தார்க்குக்) கடமையென்று எண்ணி, பின்பு (ஒருவர்க்கு ஒருவருள்ள பாசத்தை மறந்துவிடுதலும் (அகங்காரம மகாரங்களைத்) துறந்துபற்றறுதலுமே, (உயிர்க்கு) உறுதியுடையனவாம்' என்று (பின்னும்) சொன்னாள், பரிசுத்தமான மனத்தையுடைய கௌசல்யை.

பாசம்-மனைவி மக்கள் முதலாகியவரிடத்து உண்டாகும் மனப்பிணிப்பு, மறக்கை வலியாவது, துறக்கை தானும் வலியாவது எனத் தனித்தனி இயையும். மோகம்-அவா; அவித்யை. ''அவா வென்பவெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும்வித்து'' ஆதலால், 'மோகத்தாற் பிறக்கை' என்றாள். (4155)

236-238. கௌசலை சொல்லைப் பரதன் மறுத்தல்

236. மைந்த னென்னை மறுத்துரைத் தானெனல்
எந்தை மெய்ம்மையு மிக்குலச் செய்கையும்
நைந்து போக உயிர்நிலை நச்சிலேன்
முந்து செய்த சபத முடிப்பனால்.

(பரதன் கௌசலையை நோக்கி) , இராமனது மெய்யுரையும், இந்தச் சூரியகுலத்தினது ஒழுக்கமும் (தவறி) யழிந்துவிட, (நான்) உயிர்வாழ்தலை விரும்பமாட்டேன்; முன்புசெய்துள்ள சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன்; (ஆகையால்), 'மகன் எனதுவார்த்தையைத் தடுத்துக்கூறினான்' என்று நினையாதே.

எனல்-'அல்' விகுதிபெற்ற எதிர்மறைவியங்கோள். எந்தை மெய்ம்மை. 'பதினான்கு வருடங் கழிந்ததும் மீண்டுவருவேன்' என்றது. இக்குலச்

Koviloor Digital Library

செய்கை-செய்தசபதம்தவறாமை. முந்துசெய்தசபதம்-இராமன் சொன்னபடி திரும்பிவராவிட்டால் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்வேனென்று தான் சொன்னது. ''ஜ்யேஷ்ட ப்ராதா பித்ருஸம:'' என்பவாதலால், 'எந்தை' என்றது. எந்தை-தசரதனென்பாருமுளர். (4156)

237. யானு மெய்யினுக் கின்னுயி ரீந்துபோய்
வானு ளெய்திய மன்னவன் மைந்தனால்
கானு ளெய்திய காகுத்தற் கேகடன்
ஏனை யோர்க்கி திழுக்கில் வழக்கன்றோ.

யானும் சத்தியத்துக்கா(த் தனது) இனிய உயிரை விட்டுச் சென்று மேலுலகமடைந்த தசரதமகாராசனது மகன்தானே; (பித்ருவாக்ய பரிபாலநஞ் செய்யும்படி தான் தன்மனத்தில் நிச்சயத்ததை நிறைவேற்றுதல்) வனத்திற் சென்ற இராமனுக்கு மாத்திரமா கடமை? மற்றவர்க்கும் (தாம்) சங்கல்பித்ததை நிறைவேற்றுதல் குற்றமற்ற ஒழுக்கமேயன்றோ? (4157)

238. தாய்சொற் கேட்டலுந் தந்தைசொற் கேட்டலும்
பாசத் தன்பினைப் பற்றற நீக்கலும்
ஈசற் கேகடன் யானஃ திழைக்கிலென்
மாசற் றேனிது காட்டுவென் மாண்டென்றான்.

தாயின்பேச்சைக் கேட்டு நடத்தலும் தந்தையின் சொல்லைக்கேட்டு நடத்தலும் அன்புவைத்தற்குரிய இடத்து அன்பை அடியோடு ஒழித்தலும் தலைவனான இராமனுக்கே முறைமையாம்; நான் அத்தொழில்களை (அவன் போல)ச் செய்ய உடன்படமாட்டேன்; (நான்) இறந்து குற்றந் தீர்ந்தேனாகி (இராமனிடத்து அன்புடைமையாகிய) இதை (உங்கட்கு)க் காண்பிப்பேன் என்றான், (பரதன்).

இராமன் சொன்னபடிவரவில்லையென்று வெறுப்புக்கொண்டு பரதன் இங்ஙனம் நிஷ்டூரமாகக் கூறினான். இராமன் தாய்தந்தையர் சொல்லைக் கேட்டு நடந்தது வனத்துக்குச்சென்றதனாலும், பாசத்தன்மைப் பற்றற நீக்கினது பரதன் பரிவாரங்களுடன் வனத்திற்சென்று வேண்டவும் மறுத்துப் பின்னும் சொன்னபடி வாராதிருந்ததனாலும் வெளியா மென்க. 'அஃது' என்றது-தொகுதி யொருமை. அஃது இழைக்கிலென்-தாய்சொல்லையும் கேளேன். இராமனிடம் அன்பையும் விடேன்: ஆதலால், இறப்பேன் என்றபடி. 'மாசற்றேன் இதுகாட்டுவென் மாண்டு' என்பதற்கு-நான் இன்னது செய்வேனென்று ஆதியிற் சொல்லிக் கொண்ட சொல்லை இந்தத்தீயில் விழுந்து மாண்டுகாட்டுவேனேயானால் ஒருகுற்றமுமில்லாதவனாவேன் என்று உரைப்பாருமுளர். இவ்வளவு விவரம் முதனூலிலில்லை. (4158)

Koviloor Digital Library

239. அங்ஙனமிருந்த பரதனிடம் அநுமான் வருதல்

என்று தீயினை யெய்தி யிரைத்தெழுந்து
ஒன்று பூச லிடுமுல கோருடன்
நின்று பூசனை செய்கின்ற நேசற்குக்
குன்று போல்நெடு மாருதி கூடினான்.

என்றுசொல்லி அக்கினியைக்கிட்டி, (தான் தீயில் விழுவதைக் குறித்துக்) கூக்குரலிட்டு மிக்குப்பொருந்திய பேரொலி செய்கிற சனங்களுடன் (அவ் வக்கினியின் எதிரில்) நின்றுகொண்டு (அவ்வக்கினிக்குப்) பூசைசெய்கிற (இராமனிடத்துப்) பக்தியுள்ள பரதனிடம் மலைபோன்ற பெரிய வடிவத்தை யுடைய அநுமான் வந்து சேர்ந்தான். (4159)

240-244. அநுமான் இராமனது வருகையைத் தெரிவித்து, அக்கினியை அவித்தலைக் கூறும்

ஐயன் வந்தனன் ஆரியன் வந்தனன்
மெய்யின் மெய்யன்ன நின்னுயிர் வீடினால்
உய்யு மேயவ னென்றுரைத் துட்புகாக்
கையி னாலெரி யைக்கரி யாக்கினான்.

(அநுமான் பரதனைநோக்கி), 'தலைவனான இராமபிரான் வந்தான், பெரியோன் வந்தான்; சத்தியத்திற்கு உடல் போன்று ஆதாரமாயுள்ளவனான (சத்தியந்தவறாத) உனது உயிர் ஒழிந்தால் அவ்விராமபிரான் உயிர் வாழ்வனோ?' என்று உரைத்து (அக்கூட்டத்தின்) உள்ளேபுகுந்து (தனது) கையினால் அவ்வக்கினியைப் பிசைந்து அவித்துக் கரியாக்கினான்.

'சென்று தீதின்மைசெப்பி யத்தீஅவித்து' என்று இராமன் கட்டளைப்படி அநுமான் செய்யலாயின னென்க. மெய்யின்மெய் அன்ன என்பதற்கு- வாய்மைக்கும் ஒருவாய்மையாய் மேம்பட்டு நின்ற என்று உரைப்பாரு முளர். (4160)

241. ஆக்கி மற்றவ னாய்மலர்த் தாள்களைத்
தாக்கத் தன்தலை தாழ்ந்து வணங்கிக்கை
வாக்கிற் கூடப் புதைத்தொரு மாற்றநீ
தூக்கிக் கொள்ளத் தகுமெனச் சொல்லினான்.

(அவ்வாறு தீயைக்) கரியாக்கிவிட்டுப்பின்பு (அநுமான்), அந்தப் பரதனது சிறந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைப் பொருந்தும்படி தனது தலையாற் பணிந்து வணங்கி, வாயிற் கை சேரும்படி (கையினால் வாயை) மூடிக்கொண்டு, ('நான் இப்போது சொல்லும்) ஒருவார்த்தையை நீ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று (பின்னும்) சொல்லினான். (4161)

Koviloor Digital Library

242. இன்ன நாழிகை யெண்ணைந் துளஐய
உன்னை முன்னம்வந் தெய்த வுரைத்தநாள்
இன்ன தில்லை எனினடி நாயினேன்
முன்னம் வீழ்ந்திவ் வெரியின் முடிவெனால்.

ஐயனே! (இராமபிரான்) உன்னை வந்து சேர்வதாக முன்னே தவணை சொல்லியுள்ள நாளில் இன்னும் நாற்பதுநாழிகைப் பொழுது உண்டு; (நான் சொல்லும்) இச்சொல் உண்மையன்றானால்,-அடியவனான நாய்போற் கடைப்பட்ட நான் (உனக்கு) முன்னமே இந்த அக்கினியில் விழுந்து இறப்பேன்.

பின்னிரண்டடி-தன்வார்த்தையைத் திடப்படுத்தக் கூறிய உறுதிமொழி. எண்ணைந்து-எட்டாகிய ஐந்து; நாற்பது; பண்புத் தொகை. எட்டும் ஐந்தும் (பதின்மூன்று) என உம்மைத் தொகையாகவுங் கூறலாம். இனி, சில என்னும் பொருளில்வந்த எண்களின் அடுக்கு எனக்கூறுதலும் ஒன்று. ஐந்துஎன்னும் எண்ணுள்ள நாழிகையுள வென்றலும் ஒன்று. (4162)

243. ஒன்று தானுள துன்னடி யேன் சொலல்
நின்று தாழ்த்தருள் நேமிச் சுடர் குணக்
குன்று தோன்றள வும்மிது குன்றுமேற்
பொன்று நீயு முலகமும் பொய்யிலாய்.

சத்தியந் தவறாதவனே! (நான் கூறவேண்டுவது) ஒன்றுதான் உண்டு (அது யாதெனில்), வட்டவடிவமாகிய ஒளிமயமான சூரியன் கிழக்குத்திக்கிலுள்ள உதயகிரியில் தோன்றுகிற வரையிலும் உனது அடியவனாகிய எனது வார்த்தையினால் (வார்த்தையை நம்பி) (அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்யாமல்) நின்று பொறுத்துக்கொண்டிருப்பாயாக; (அதற்குள் இராமன் வருவன்); இத்தவணை தவறுமாயின், (பின்பு) நீயும் உலகமும் அழியுங்கள். (4163)

பரத்துவன் வருதலும் பரிந்து ராமனும்
கரத்துணை குவித்தன னிளைய காளையோடு
எரித்திற முனியுமா சிகளி யம்பிட
விருப்பொடு மிடவகை யினிது மேயினான்.

244. எங்க ணாயகற் கின்னமு தீகுவான்
பங்க யத்துப் பரத்துவன் வேண்டலால்
அங்கு வைகின னல்லது தாழ்க்குமோ
இங்க ணல்லதொன் றின்னமுங் கேட்டியால்.

தாமரை மலர் மாலையையணிந்த பரத்துவாசமுனிவன், எமது தலைவனான இராமபிரானுக்கு(த் தான்) இனிய உணவளிக்க (அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி) வேண்டியதனால், (அப்பிரான்), அம்முனிவனது ஆச்சிரமத்

Koviloor Digital Library

தில் தங்கினானேயல்லாமல், தாமதிப்பானோ? இப்பொழுது, இன்னமும் இனியதொன்றைக் கேட்பாயாக; -பிராமணர்கட்குத் தாமரை மலர் மாலை யுரியது; தாமரை மணிமாலையுமாம். (4164)

245. அநுமான் பரதனுக்கு இராமனது மோதிரத்தை அடையாளங் காட்டல்

அண்டர் நாத னருளி யளித்துளது
உண்டொர் பேரடை யாள முனக்கது
கொண்டு வந்தனென் கோதற்ற சிந்தையாய்
கண்டு கொண்டருள் வாயெனக் காட்டினான்.

தேவர் தலைவனான இராமபிரான் அருள்கொண்டு (என்னிடம்) கொடுத்துள்ளதாகிய ஓர் பேர் அடையாளம் உண்டு; உனக்கு அது கொண்டு வந்தனென்; குற்றமற்ற எண்ணமுள்ளவனே! (அதனைக்) காண்பாயாக என்று கூறி, (அநுமான் அம்மோதிரத்தைப் பரதனுக்குக்) காண்பித்தான்; -இராமன் பேரடையாளம் பெயரைக்கொண்ட அடையாளமுமாம். (4165)

246-247. அநுமான் காட்டிய மோதிரத்தைக் கண்டு அங்குள்ளவர் மகிழ்தல்

காட்டிய மோதிரங் கண்ணிற் காண்டலும்
ஊட்டிய வல்விட முற்று முற்றுவார்க்கு
ஊட்டிய நன்மருந் தொத்த தாமரோ
ஈட்டிய வுலகுக்கும் இளைய வேந்தற்கும்.

(அநுமான்) காட்டிய மோதிரத்தைக் கண்களாற் பார்த்தவுடன், (அம் மோதிரம்), -(அங்குத்) திரண்டுள்ள உலகத்துச் சனங்கட்கும் (இராமனது) தம்பியான பரதனுக்கும், உண்பிக்கப்பட்ட கொடிய விஷத்தைப் பொருந்தி (உண்டு) இறக்குந் தருணத்தில் இருப்பவர்க்கு ஊட்டப்பட்ட நல்ல தேவா மிருதத்தையொத்திருந்தது.

விடத்திற்கு வலிமை, தன்னையுண்டாரைக் கொல்லுதல், அமிருதத்துக்கு நன்மை, தன்னையுண்டாரை உயிர்ப்பித்தல் உவமையணி. ஈட்டிய- வலித்தல். (4166)

247. அழுகின்ற வாயெலா மார்த் தெழுந்தன
விழுகின்ற கண்ணெலாம் வெள்ள மாறின
உழுகின்ற தலையெலாம் உயர்ந்தெ ழுந்தன
தொழுகின்ற கையெலாங் காலின் தோன்றலை.

(அப்பொழுது அங்குள்ளாருடைய) கதறியழுது கொண்டிருந்த வாய்களெல்லாம், (மகிழ்ச்சியினால்) மிக்க ஆரவாரஞ் செய்தன; (தாரை

Koviloor Digital Library

தாரையாய் நீர்) பெருகுகின்ற கண்களெல்லாம், அந்நீர்ப்பெருக்கு ஒழிந்தன; (துயரத்தினால் வீழ்ந்துபுரண்டு நிலத்தை) உழுவனபோலுந் தலைக ளெல்லாம், (சந்தோஷத்தினால்) நிமிர்ந்தெழுந்தன; கைகளெல்லாம், (நன்றியறிவினால்) வாயுகுமாரனான அநுமானைத் தொழுவனவாயின; -'உழுகின்ற தலை' என்றது-துயரத்தினால் தலைகவிழ்ந்து தரையில் மோதிக் கொள்ளுதலை யெனினுமாம். (4167)

248-253. மோதிரம் பெற்ற பரதனது மகிழ்ச்சி

மோதிரம் வாங்கித்தன் முகத்தின் மேலணைத்து
ஆதரம் பெறுவதற் காக்கை யோவெனா
ஓதினர் நாணுற ஓங்கி னான் தொழும்
தூதனை முறைமுறை தொழுது துள்ளுவான்.

(தன்னை) வணங்கி (மோதிரங்காட்டி) நின்ற தூதனாகிய அநுமானைப் பலமுறை வணங்கி ஆனந்தக்கூத்தாடுபவனாகிய பரதன், -(அந்த) மோதி ரத்தை (அநுமான்கையினின்று தன்கையில்) வாங்கித் தனது முகத்தின் மேல் அணைத்துக்கொண்டு -'(இராமபிரானை நெடுநாளாகப் பிரிந்து வருந்திய இவனது) உடம்பு (இனி அப்பிரானது) அன்பைப் பெறுதற்கு உரிய தாகுமோ? (அன்பைத் தாங்கவும் வலியற்றது)' என்று கூறினவர் நாண மடையும்படி (மகிழ்ச்சியினால் உடல்) பூரித்தான்.

'ஆதரம் பெறுவதற்கு ஆக்கையோஎனா ஓதினர் நாணுற ஓங்கினான்' என்பதற்கு-இந்த மோதிரத்தைக்கண்டு பூரிப்பதற்கு நமது பரதனுடைய தேகம் போதுமோ என்று சொன்னவர்கள் நாணும்படி தேகம்பூரித்தது என்று உரைப்பாருமுளர். (4168)

249. ஆதிவெந் துயரலா லருந்த லின்மையால்
ஊதுறப் பறப்பதா யுலர்ந்த யாக்கைபோய்
ஏதில னொருவன்கொ லென்ன லாயது
மாதிரம் வளர்ந்தன வயிரத் தோள்களே.

(இராமனைப் பிரிந்தது) முதல் கொடிய துன்பமே யல்லாமல் (யாதொரு சந்தோஷ சமாசாரமும்) அனுபவியாதபடியினால், ஊதினாற் பறக்கக்கூடிய தாகி வாடின (பரதனது) சரீரமானது,-(மோதிரங்கண்ட அப்பொழுது, அந்நிலை) மாறி, '(இவன் பரதனல்லன்), அயலானொருவன் போலும்' என்று கூறும்படி பூரித்தது; உறுதியான (அவனது) தோள்கள் மலைகள்போல ஓங்கியெழுந்தன.

இனி, ஆதி வெம்துயரலால்- (இராமனைப்பிரிந்தது) முதல் கொடிய துன்பத்தினாலும், அருந்தல் இன்மையால்-உணவுகொள்ளுதலில்லாமை யாலும எனவும், மாதிரம் வளர்ந்தன-திக்குக்களையளாவ வளர்ந்தன எனவும் பொருள்கூறலாம் இரண்டாமடி, உலகவழக்குநவிற்சியணி. (4169)

Koviloor Digital Library

250. அழுநகும் அனுமனை யாழிக் கைகளால்
தொழுமெழுந் துள்ளும்வெங் களிது எக்களால்
விழு மழிந் தேங்கும் போய் வீங்கும் வேர்க்குமக்
குழுவொடுங் குனிக்குந்தன் தடக்கை கொட்டுமால்.

(அப்பரதன்), -மிக்க மகிழ்ச்சி ஆட்டுதலால், அழுவான்; சிரிப்பான்; அநுமானை மோதிரம் வாங்கிய (தனது) கைகளாற் கூப்பி வணங்குவான்; உயர எழும்புவான்; துள்ளிக்குதிப்பான்; சோர்ந்து கீழ்விழுவான்; மனந் திகைத்துக் கலங்குவான்; மிகவும் உடல்பூரிப்பான்; உடல் வேர்ப்பான்; (பக்கத்திலுள்ள கூட்டத்தைக் கூத்தாடச்சொல்லி) அக்கூட்டத்தாருடனே கூத்தாடுவான்: தனது பெரியகைகளைத் தட்டுவான்; -இங்குக் கூறிய யாவும், உவகை மிகுதியாலாய மெய்ப்பாடுகள். (4170)

251. ஆடுமி னாடுமின் என்னு மையன்பால்
ஓடுமி னோடுமி னென்னும் ஓங்கிசை
பாடுமின் பாடுமி னென்னும் பாவிகாள்
சூடுமின் சூடுமின் தூதன் தாளெனும்.

'பாவிகளே! கூத்தாடுங்கள் கூத்தாடுங்கள்' என்று (எதிரிலுள்ளாரை நோக்கிச்) சொல்வான்; '(இராம பிரானிடத்தில் எதிர்கொண்டு) ஓடுங்கள் ஓடுங்கள்' என்று சொல்வான்; '(இராம பிரானது) மிக்ககீர்த்தியைப் பாடுங்கள்' என்று சொல்வான்; 'தூதனது பாதங்களை(த் தலையில்) அணியுங்கள் அணியுங்கள்' என்று சொல்வான்.

பரதன் எதிரிலுள்ளாரைநோக்கி 'பாவிகாள்' என விளித்தது, இராமபிரானைப் பதினான்கு வருஷம் பிரிந்திருந்தமை பற்றியும், அவன் எழுந்தருளுவதை அறிந்தும் தன் எண்ணத்துக்குத் தக்கபடி அவர்கள் அத்துணை மகிழ்ச்சியை யுடையராகத் தோன்றாதிருந்தமை பற்றியும்.தூதன்தாளைத் தலைமேற் கொள்ளச் சொன்னது, இராமன்வரும் நற்செய்தியை அறிவித்த பேருதவிக்காக. (4171)

252. வஞ்சனை மியற்றிய மாயக் கைகையார்
துஞ்சுவ ரினியெனத் தோளைக் கொட்டுமால்
குஞ்சித அடிகள் மண் டிலத்திற் கூட்டுற
அஞ்சனக் குன்றினின் றாடும் பாடுமால்.

'(இராமபிரானை அரசுபுரியவொட்டாது வனஞ் செல்லுமாறு) சூழ்ச்சி செய்த மாயத்தன்மையையுடைய கைகேயியார் இனி (அவ்வாறு செய்வதற்கு இடமில்லாமல்) மனம் சோர்வார்' என்று சொல்லி (இராமபிரான் அரசுபுரியவேணுமென்ற தனது எண்ணம் நிறைவேறியதனால் தன் வெற்றி தோன்றத்) தோளைக்கொட்டுவான்; மயங்கிய அடிகள் மண்டலாகாரமாகப் பொருந்தும்படி சுழன்று மைம்மலைபோலநின்று கூத்தாடுவான், பாடுவான்.

Koviloor Digital Library

கைகையார் என்ற பன்மை, இகழ்ச்சி பற்றியது. குஞ்சிதவடிகள் மண்டிலத்திற் கூட்டுற நின்றாடும்-ஒருகாலைப்பூமியிலூன்றி நின்று மற்றொரு காலைத் தூக்கிக்கொண்டு இவ்வாறே இரண்டு கால்களையும் மாற்றிமாற்றி முடங்கிச் சுழன்றாடுவனென்றவாறு. அஞ்சனக்குன்றை உவமை கூறியதனால், பரதனதுநிறம் கருமை யென்பது விளங்கும். (4172)

253. வேதியர் தமைத்தொழும் வேந்தரைத் தொழும்
தாதியர் தமைத்தொழுந் தன்னைத் தான்தொழும்
ஏதுமொன் றுணர்குறா திருக்கு நிற்குமால்
காதலென் றதுவுமோர் கள்ளின் தோற்றமே.

(இராமன் சேமமாய் மீண்டுவர வேண்டுமென அவரவர் வேண்டிக் கொண்டதற்கு ஏற்ப மீண்டுவந்தானென்று அங்குள்ள) பிராமணர்களை வணங்குவான்; அரசர்களை வணங்குவான்; குற்றேவல் செய்யும் மகளிரை வணங்குவான்; தன்னைத்தானே வணங்குவான்; யாதொன்றையும் அறியாமல் இருப்பான்; (எழுந்து) நிற்பான்; அன்புஎன்று சொல்லப்படுகிறதும் ஒருகள்ளின் தன்மையுடையதே; -ஆல் ஈற்றசை.

கீழ்க்கூறிய சிறப்புப்பொருள்களை ஈற்றடியிற்கூறிய பொதுப் பொருள் சாதிக்க வந்ததனால், வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. ஈற்றடியை இப்படலத்து இருபத்துமூன்றாஞ் செய்யுளினீற்றடியோடு ஒப்பிடுக. இப்பாடலைக் குறித்து விநோதரசமஞ்சரியில் 'தமையன் வந்த சந்தோஷப் பெருக்கினால் பரதன் அங்கிருந்த பிராமணோத் தமர்களைப்பார்த்து 'சுவாமிகளே! உங்களாசீர்வாத பலத்தினால் எங்கள் தமையன் க்ஷேமமாய் வந்தான்' என்றுசொல்லி அவர்களுக்குத் தண்டன் சமர்ப்பிப்பான். தன்னை வணங்குவதற்கு உரிய அரசர்களை நோக்கி 'வேந்தர்களே! நீங்கள் நீதி தவறாது நடப்பதனால், எங்கள் அண்ணன் சத்துரு ஜயம் பண்ணி வந்தான்' என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்குவான்; தங்கள் வீட்டில் வேலை செய்யும் பெண்களைக்கண்டு 'தாதிகளே! நீங்கள் புண்ணியஞ்செய்ததனால் என் தமையன் மீண்டு வந்தான்' என்று சொல்லி அவர்களையும் கும்பிடுவான்; கடைசியில் தன்னைக்குறித்து 'அடா பரதா! நீ நல்ல அதிருஷ்டசாலியா கையால், உங்கள் அண்ணன் வந்துவிட்டான்; என்று சொல்லித் தன்னைத் தானே தொழுதுகொள்ளுவான்; தமையனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் வந்ததைப்பற்றியாவது கிருககிருத்தியத்தைக் குறித்தாவது இராச்சியத்தின் பொருட்டாவது இன்னது செய்யவேண்டுமென்பது ஒன்றுந் தெரியாதவனாயிருப்பான்; அப்புறம் இப்புறம் அடிபெயராமல் எங்கே நின்றானோ அங்கேதானே திகைத்துநிற்பான்: இப்படியெல்லாம் அவன் பரவசப்படும்படி சம்பவித்ததனால் 'இந்தச்சகோதர வாற்சலியத்தாலுண்டாகிய களிப்பும் கள்ளுண்ட பாவனையாகவே யிருக்கின்றது' என்று கம்பர் பிரசங்கிக்க, கொங்குதேசாதிபதி 'பரதன் பிராமணர்களைத் தொழுதது விசே

Koviloor Digital Library

ஷமே: தோஷமல்ல; தன்னைப்பணியும் அரசர்களைத் தான் பணிந்ததோ தகாத செய்கை. அதுவும் பெரிதல்ல, ஒருபரியாயமாம்: தாதியைத் தொழுதா னென்றதுதான் வரம்புகடந்ததாயிருக்கின்றது' என, கம்பர் 'அவன் சந்தோஷ மாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கரைகாணாதிருந்தமையால், தன் மெய்மறந்து எதிரேகண்டவர்களையெல்லாம் இன்னர் இனையரென்று தாரதம்மியம் பாராமல் தொழுதான்; தாரதம்மியம் பாராவிடினும் தாதிமார் தனக்கு வேறாயிருப்பவர்களாகையால், அவர்களைத் தொழுததும் ஆச்சரியமல்ல; வேறல்லாத தன்னையும் வேறாகக்கருதி தொழுதுகொண்டதே அதிக ஆச்சரியம்' என்று சொல்லக்கேட்டு யாவரும் மிகவும் அதிசயித்தார்கள் எனக் கூறியுள்ளது காணத்தக்கது. (4173)

254-255. பரதன் அநுமானைக் கொண்டாடி 'நீ யார்?' என்றல்

அத்திறத் தாண்டகை யனுமன் தன்னைநீ
எத்திறத் தாய் எமக் கியம்பி யீதியால்
முத்திறத் தவருளே யொருவன் மூர்த்திவேறு
ஒத்திருத் தாயென வுணர்கின் றேனென்றான்.

(கீழ்க்கூறிய) அத்தன்மைகளையுடைய ஆண்மைக் குணமுள்ளவனான பரதனானவன், -அநுமானை (நோக்கி), 'நீ எத்தன்மையையுடையவன்? (அதை) எமக்குச் சொல்லியருள்வாயாக; (நீ) வேறாயிருந்தாலும் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருமூர்த்தியை ஒத்திருக்கிறாய் என்று ஊகித்தறிகிறேன்' என்று கூறினான்.

இயம்பியீதி, ஈ-துணைவினை, மூர்த்தி வேறு என எடுத்து, திருமூர்த்தி களிலொருவனது வேறுவடிவம் போன்றிருந்தாய் எனினுமாம். (4174)

255. மறையவர் வடிவு கொண் டணுக வந்தனை
இறைவரி னொருத்த னென் றெண்ணு கின்றனன்
துறையெனக் கியாதெனச் சொல்லு சொல்லென்றான்
அறைகழ லனுமனு மறியக் கூறுவான்.

'வேதமறிந்த பிராமணரது வடிவத்துடன் (நீ இங்கு எம்மைச்) சேர வந் துள்ளாய்; (ஆயினும் அக்கினியை யவித்த உன்செயலால் உன்னை), தலைமைக் குணமுடைய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருத்தனென்று எண்ணுகிறேன்; (உனது) வரலாறு எத்தன்மையது என்று எனக்கு விரைவிற் சொல்வாயாக' என்று (பின்னும் பரதன்) கூறினான்; (அதற்கு), ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலையுடைய அநுமானும் (தன்வரலாற்றை) விளங்கக் கூறுபவனானான். (4175)

Koviloor Digital Library

256. அநுமான் தன் வரலாறு கூறுதல்

காற்றினுக் கரசன்பாற் கவிக்கு லத்தினுள்
நோற்றனள் வயிற்றின்வந் துதித்து நும்முனாற்கு
ஏற்றிலா அடித்தொழி லேவ லாளனேன்
மாற்றினெ னுருஒரு குரங்கு மன்னயான்.

அரசனே! யான் ஒரு குரங்கு; காற்றுக்கு அதிதேவதையான வாயு பகவான் மூலமாக வாநரசாதியினுள் (மகப் பேற்றைக் குறித்துத்) தவஞ் செய்தவளான அஞ்சநாதேவியின் வயிற்றில் வந்துபிறந்து, உமது தமை யனான இராமபிரானிடத்தில் மிகமேம்பட்ட அடிமைத்தொழிலையுடைய பணியாளனாயுள்ளேன்; (எனக்கு இயற்கையான குரங்கு) வடிவத்தை (அந்தணவடிவமாக) மாற்றிக்கொண்டுவந்தேன்.

சுமேருமலையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த கேசரியென்னும் வாநர ராசனது மனைவியான அஞ்சநாதேவி திருவேங்கடமலையில் எழுந்தருளி யுள்ள திருமாலை நோக்கி நெடுநாள் தவஞ்செய்ய, அத்தவத்தின்பயனாக அவளிடம் வாயுபகவானுக்கு அநுமான் பிறந்தனனென்பது வரலாறு. எம்பெருமானிடத்திற் கைங்கரியஞ் செய்வது எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்த தாதலால், 'ஏற்றிலா வடித் தொழில்' என்றான். நும்முனாற்கு ஏற்றிலா என்பதற்கு-மகாத்மாவான இராமபிரானது பெருமைக்கும் (மிகவும் அற் பனான எனது சிறுமைக்கும்) சிறிதும் ஒவ்வாததான என்றுமாம். (4176)

257. அநுமான் தனது பெருவடிவத்தைக் காட்டுதல்

அடித்தொழில் நாயினே னற்ப யாக்கையைக்
கடித்தடந் தாமரைக் கண்ணி னோக்கெனாப்
பிடித்தபொய் யுருவினைப் பெயர்த்து நீக்கினான்
முடித்தலம் வானவர் நோக்கின் முன்னுவான்.

(இராமபிரானுக்கு) அடிமைத்தொழில் செய்கின்ற நாய்போற் கடைப் பட்டவனான எனது அற்பமான வானரசரீரத்தை, வாசனையுடைய பெரிய தாமரை மலர்போன்ற (உனது) கண்களாற் காண்பாயாக என்றுகூறி, (தான்) கொண்டுள்ள பொய்யான (மானுட) வடிவத்தைமாற்றி யொழித்தவனாகி, முடித்தலம் (தனது தலைப்புறம்) வானத்திலுள்ளவர்களது கண்களில் எதிர்ப்பட வளர்பவனானான்.

முடித்தலம் வானவர் நோக்கின் முன்னுவான் என்பதற்கு-தேவர்க ளுடைய கண்ணுக்கும் எட்டாத தூரத்தில் தனதுமுடி உயரும்படி வளர லானானென்று உரைத்தலும் ஒன்று. (4177)

Koviloor Digital Library

258. அதைக்கண்டவர்கள் அதிசயமும் அச்சமுங் கொள்ளுதல்

வெஞ்சிலை யிருவரும் விரிஞ்சன் மைந்தனும்
எஞ்சலி லதிசய மிதுவென் றெண்ணினார்
துஞ்சில தாயினுஞ் சேனை துண்ணென
அஞ்சின தஞ்சனை சிறுவ னாக்கையால்.

அஞ்சநாதேவியின் புதல்வனான அநுமானது (பெரு) வடிவத்தைக் கண்டு,- கொடியவில்லையேந்திய (பரதன் சத்துருக்கனன் என்ற) இருவரும் பிரமனது புத்திரனான வசிட்டனும், இது குறைவில்லாத (மிக்க) அதிசய மானது என்று நினைத்தார்கள்; சேனையானது (அச்சத்தால்) இறந்தில தாயினும், திடுக்கிட்டுப் பயந்தது; .-மரணபயத்துக்கு ஒப்பான மகாபயத்தை யடைந்த தென்பதாம். (4178)

259. பரதன் அநுமானது பெருவடிவத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ள வேண்டுதல்

ஈங்குநின் றியாமுனக் கிசைத்த மாற்றமத்
தூங்கிருங் குண்டலச் செவியிற் சூழ்வர
ஓங்கல வாதலி னுலப்பில் யாக்கையை
வாங்குதி விரைந்தென மன்னன் வேண்டினான்.

'இங்கே (தரையில்) நின்றுகொண்டு நாங்கள் உனக்குச் சொல்லும் வார்த்தைகள், தொங்குகின்ற பெரிய குண்டலங்களை யணிந்த (உன்னு டைய) அந்தக் காதுகளிற் பொருந்தும்படி உயர்ந்து செல்லமாட்டுகின்றில: ஆதலால், (உனது) அழிவில்லாத (இந்தப் பெரிய) வடிவத்தை விரைவில் நீக்குவாயாக' என்று பரதமகாராஜன் (அநுமானைப்) பிரார்த்தித்தான். (4179)

260-261. அநுமானுக்குப் பரதன் பரிசு கொடுத்தல்

சுருக்கிய வுருவனைத் தொழுது முன்னின்ற
அருக்கன் மாணவனுக் கைய னன்பினால்
பொருக்கென நிதியமும் புனைபொற் பூண்களின்
வருக்கமும் வரம்பில நனிவ ழக்கினான்.

பரதன், பிரீதியோடு (தனதுவேண்டுகோளின்படி) சுருக்கிக்கொண்ட வடிவமுடையவனாக வணங்கி எதிரில் நின்ற சூரியசிஷ்யனான அநு மானுக்கு விரைவாகச் செல்வங்களையும் அணியத்தக்க பொன்னாபரணங் களின் வகைகளையும் எல்லையில்லாதனவாக மிகுதியாகக் கொடுத்தான்.

அநுமான் சூரியனிடத்துச் சென்று நான்குவேதங்களையும், ஆறு சாஸ்திரங்களையும், எல்லாவியாகரணங்களையும், விருத்தி பாஷ்யம்

Koviloor Digital Library

முதலிய உரைகளுடனும் கற்றதன்றி, மற்றுமுள்ள பல கலைகளையும் ஒரேநாளில் ஓதியுணர்ந்தானென்பது வரலாறு. இச்செய்யுளின்பின், ஒரு பிரதியில் ''சித்திரகூடத்தை'' (276) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. சில பிரதிகளில், ''குன்றுறழ்'' (277) என்றபாடல் முதல் ''என்றவனிரங்கி'' (304) என்பதுவரையிலுமுள்ள பாடல்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. (4180)

261. **கோவொடு தூசுநற் குலமணிக்குழாம்**
மாவொடு பரிக்குலம் வாவு தேரினம்
தாவுநீ ருடுத்தநற் றரணி தன்னுடன்
ஏவருஞ் சிலைவலான் யாவு நல்கினான்.

அம்புதொடுத்தற்கு உரிய வில்லில் வல்லவனான பரதன்- (பின்னும்) பசுக்களையும் வஸ்திரங்களையும் உயர்ந்தசாதி நவரத்தினங்களின் தொகுதியையும் யானைகளையும் குதிரைகளின் கூட்டங்களையும் தாவிச் செல்லுகின்ற தேரின் கூட்டங்களையும் தத்திப் பாய்கின்ற நீர்சூழ்ந்த சாரமான பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் (அநுமானுக்குக்) கொடுத்தான்; மா என்னும் பொதுப்பெயர், இனம்பற்றி யானையைக் குறித்தது. சிலபிரதிகளில் இதற்குமேல் 275-ஆம் செய்யுள்வரையிலுள்ள செய்யுள்கள் காணப்படாமல் வேறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன; அவை வருமாறு:- (4181)

1. நின்றவ னிவ்வயி னெடிய வன்றனைச்
சென்றிறைப் பொழுதினிற் கொணர்வன் சென்றெனாப்
பொன்றிணிப் பொலங்கழல் வணங்கிப் போயினான்
வன்றிறல் மாருதி வளர்ந்த கீர்த்தியான்

*2. **வேறு** *ஆய காலையி லையனைக் கொண்டுதன்*
தூய காலி னுறைவிடந் துன்னினான்
மேய சேனைக் கமைப்பன் விருந்தெனாத்
தீயி னாகுதி செங்கையி னோக்கினான்.

*3. **வேறு** பான நெய்யொடு நானமுஞ் சாந்தமும் பலவும்*
ஆன வெள்ளிலை யோடடைக் காய்கருப் பூரம்
தேன ளாவிய முக்கனி காயொடு தேன்பால்
வான நாட்டர மங்கையர் மகிழ்ந்துகொண் டிழிந்தார்.

*4. **வேறு** கங்கை தரு கழலாற்கும் மிளவலுக்குங் காரிகைக்கும்*
துங்கமுடி வீடணற்குஞ் சுக்கிரீவப் பெருமாற்கும்
தங்கு பெரு சேனைக்கும் தனித்தனியே பொற்கலக்கால்
அங்கடைவின் மண்டலமிட் டணிவிளங்க நிறைத்தனரால்.

★ இரண்டாவது முதல் ஐந்து பாடல்கள் ''நின்றவன்'' என்பது முதலிய பாடல்களுள்ள பிரதிகள் சிலவற்றிலும் இல்லை.

Koviloor Digital Library

5. வெள்ளைநறும் போனகமு மிகுபருப்பும் பொரிக்கறியும்
தள்ளரிய முக்கனியுஞ் சருக்ரையு நறுநெய்யும்
எள்ளரிய பலவிதத்துக் கறியமுதும் இமையவர் தம்
வள்ளல்முத லனைவோர்க்கும் வரிசைமுறை படைத்தனரால்.

6. நீருலவி நீர்குடித்து நினைந்திருந்தா குதிபண்ணிக்
காருலவு மேனியனுங் காரிகையு மிளங்கோவும்
தேரிரவி திருமகனுந் தென்னிலங்கைப் பெருமானும்
போரினுயர் சேனையுடன் போனகம்பற் றினர் பொலிவால்.

7. வேறு அக்கணத்து மார்பினான். (328)
8. உருப்பவிர் யாவையும் (329)
9. தீவினை மாதவம் (330)
10. என்றுரைத்து தோளினான். (331)

ஒரு பிரதியில் இச்செய்யுளோடு பரதனுயிர் வருபடலம் முடிய, ''அன்ன தோரளவையின்'' (322) என்ற பாடலைக் கொண்டு நகர்புகு படலம் தொடங்குகின்றது; மேலுள்ள பாடல்களில்லை.

11. வேறு இரவி காதலன் இலங்கையர் கோனிவ ருதவி
அரசி னாசைய தென்னலா மனுமனே யென்பான்
விரவு காதலின் நீசெய்த வுதவிக்கு வேறு
தருவ தொன்றிலை யுடன்உணுந் தரமது வல்லால்.

12. முனிவன் புகன்றான் (191–18)
13. என்ற வாசகம் உரைக்கும் (191–19)
14. செய்த மொழிந்தான் (191–20)

15. கொற்ற வன்னுட னுண்ணுமோ கோதின்மா தவனே
வெற்றி வீரனே யெனவஞ்சி நின்றனன் விமலன்
மற்றப் போனக மொருகைவாய் வைத்தபின் வாராப்
பற்றி யப்பொழு தனுமனும் பரிகலம் பரித்தான்.

16. பரிக லத்தமு தேந்திய பந்திகள் தோறும்
இரவி காதலற் கங்கதற் கிலங்கையர் வேந்தற்கு
உரிய வீரர்கட் களித்துத்தா னவர்களோ பாதி
வரிசை யாலுண்ண மாமுனி விருந்துமுண்டனரால்.

17. அன்ன காலையிற் போனக மமரர்பொற் கலத்தே
முன்னம் போற் படைத் துத்திரு முன்புவைத் தனரால்
உன்னும் பேருல கனைத்து முண்டும் பசி தீரா
மன்னன் மாமுனி விருந்துமுண் டகமகிழ்ந் தனனால்.

Koviloor Digital Library

*18. பான நல்லமு துடன்கருப் பூரமும் பலவும்
ஏனை வானவர் மகளிர்க ளேந்திமுன் னிற்பத்
தான மெய்ப்படைத் தம்முடைப் போகத்துள் தந்த
ஆன கற்பநா டமிழ்தென் பதும் அயின்றான்.*

*19. அண்ணல் மாமுனி யருளிய போனக மளக்கர்
வண்ண னேமுதல் வானரக் கடலெலாம் வாய்ப்பெய்து
உண்ணும் வாசகங் கேட்டிமை யோர்முனி வோரும்
மண்ணு நாகரும் யாவரும் அருந்துயர் மறந்தார்.*

*20. மானவேந்தரும் வள்ளலு மலர்க்கரம் விளக்கி
ஆன வெள்ளிலை யோடடைக் காயமு தருந்தி
ஞான மாமுனி பெருமையைப் புகழ்ந்துநா யகனும்
பானல் வேல்விழி யாளொடும் படையொடு மிருந்து.*

*21. வேறு. ஆரிரு ளகலுங் காலை யமலனு மறையோன் பாதம்
ஆர்வமோ டெழுந்து சென்று வணங்கலு மவனு மாசி
சீரிது கூறிச் சேறி யென்றலுந் தேர்மேற் கொண்டு
சீரிய தானை யோடுஞ் சிறப்பொடு மகிழ்ந்து சென்றான்.*

*22. வேறு விருந்துமுண்டுமா முனிவனை விடைகொண்டு தேர்மேல்
அருந்த திக்கற்பி னாளொடும் படையொடு மமைந்தான்
வருந்து கோசலை நாடுட னயோத்தியும் வாழப்
பரிந்தி ராமனு மேகினன் பரதனைக் காண்பான்.*

23. இராவணன் செய்தான் (305)

இங்கு பரதன் விரதப்படலம் முடிய, இதன்பின் நகர்புகு படலம் ''அன்னதோரளவையின்'' (322) என்று தொடங்குகின்றது; 262-முதல் 275-வரையிலுமுள்ள பாடல்களுமில்லை. ''சித்திரகூடத்தை'' (276) என்ற பாடல் ''சுருக்கிய'' (260) என்ற பாடலின்பின் சிலவற்றிலிருக்கச் சில வற்றிற் காணப்படவில்லை. 306–முதல் 321 வரையிலுமுள்ள பாடல்களும் இப்பிரதிகளிலில்லை.

262-264. பரதன், நகரையலங்கரித்து இராமனை யெதிர்கொள்ளும்படி அயோத்தியிலுள்ளார்க்கு முரசறைவிக்கச் சத்துருக்கனனை ஏவுதல் கூறும்

இளவலை அண்ணலுக் கெதிர்கொண்ம் என்றுநம்
வளைமதி லயோத்தியில் வாழு மாக்களைக்
கிளையொடு மேகெனக் கிளத்தி யெங்கணும்
அளையொலி முரசின மறைவிப் பாயென்றான்.

Koviloor Digital Library

(பரதன்,) -தம்பியாகிய சத்துருக்கனனை (நோக்கி), -'சூழ்ந்தமதிலை யுடைய (நமது) அயோத்தியில் வாழ்கிற மனிதர்களை நோக்கி, சுற்றத் தாருடனே (யாவரும்) செல்லுங்களெனவும், இராமபிரானை எதிர்கொண் மின் எனவும் கூறி எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிற பேரொலியையுடைய முரசவகைகளை (வள்ளுவர்களைக் கொண்டு) அடிப்பித்துத் தெரிவிப்பா யாக' என்றுகட்டளையிட்டான்.

எதிர்கொண்ம்-செய்யுமென்முற்றின் ஈற்றுஉயிர்மெய் கெட்டு ளகரம் ணகரமாயிற்று. அளை ஒலி-பரவுகின்ற ஒலி. (4182)

263. தோரண நட்டும்மேற் றுகில்பொ திந்துநற்
பூரணப் பொற்குடம் பொலிய வைத்துநீள்
வாரண மிவுளிதேர் வரிசை தான்வழாச்
சீரணி யணிகெனச் செப்பு வாயென்றான்.

(பின்னும் பரதன் தம்பியை நோக்கி). 'தோரணம் நாட்டி(த் தோரணக் கம்பங்களின்) மேற் சிலைகளினால், மூடிச்சுற்றி அழகிய நீர்நிறைந்த பொற்குடங்களை(ப் பலவிடங்களிலும்) விளக்க மடையும்படி வைத்து, -பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் இரதங்களையும் (அவ்வ வற்றிற்கு உரிய) முறைமை தவறாமற் சிறந்த அலங்காரங்கள் செய்க என்றுங் கூறுவாய்' என்றான்; -மேல் துகில் பொதிந்து என்பதற்கு-மேற்கட்டிகள் கட்டி யென்றும் பொருள் கூறலாம். (4183)

264. பரத்துவ னுறைவிடத் தளவும் பைம்பொனீள்
சிரத்தொகை மதிற்புறத் திறுதி சேர்தர
வரத்தகு தரளமென் பந்தர் வைத்துவான்
புரத்தையும் புதுக்குமா புகறி போயென்றான்.

'பரத்துவாசமுனிவனது ஆச்சிரமம்வரையிலும் பசும்பொன் மயமான நீண்டசிகரங்களின் வரிசைகளையுடைய (அயோத்தியின்) மதிலில் முடிவு பொருந்தும்படி (அயோத்தியா பட்டணத்து மதில்முதல் பரத்து வாஜாச் சிரமம் வரையிலும்) சிறந்த தகுதியான முத்துக்களினாலாகிய மெல்லிய பந்தலைப்போட்டுச் சிறந்த அயோத்தியாபட்டணத்தையும் புதுப்பிக்கும்படி போய்ச் சொல் வாயாக' என்று (ம், பரதன் சத்துருக்கனனை நோக்கிக்) கூறினான். (4184)

265. அக்கட்டளையைச் சத்துருக்கனன் சுமந்திரற்குத் தெரிவித்தல்

என்றலு மவனடி யிறைஞ்சி யெய்தியக்
குன்றுறழ் வரிசிலைக் குவவுத் தோளினான்
நன்றுணர் கேள்வியன் நவையில் செய்கையன்
தன்றுணைச் சுமந்திரற் கறியச் சாற்றினான்.

Koviloor Digital Library

என்று (பரதன்) கூறினவுடனே, -மலையையொத்த கட்டமைந்தவில்லை யேந்திய திரண்ட தோள்களையுடையவனாகிய அந்தச் சத்துருக்கினன்,- அப்பரதனது திருவடிகளைப் பணிந்து போய் நன்றாகக்கேட்டறிந்த நூற் கேள்விகளை யுடையவனும் (அதற்கு ஏற்ற) குற்றமற்ற தொழிலையுடைய வனும் தனக்குத் துணைவனுமான சுமந்திரனுக்கு (அக்கட்டளையை) விளங்கக் கூறினான். (4185)

266-267. குளகம்: சுமந்திரன் வள்ளுவர்க்குக் கட்டளையிட, அவர்கள் முரசறைதலைத் தெரிவிக்கும்

அவ்வுரை கேட்டலு மறிவின் வேலையான்
கவ்வையி லன்பினாற் களிக்குஞ் சிந்தையான்
வெவ்வெயி லெறிமணி வீதி யெங்கணும்
எவ்வமின்று அறைபறை எற்று கென்றிட.

அறிவுநிறைந்ததொரு கடல்போன்றவனான சுமந்திரன் (சத்துருக்கனன் கூறிய) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே,- பழிப்பில்லாத அன்பினால் மகிழ்கின்ற மனத்தையுடையவனாய், 'அழகிய காந்தியை வீசுகிற இரத் தினங்களையுடைய வீதிகளிலெல்லாம் குறைவில்லாமல் அடித்தற்கு உரிய பறைகளையடித்து(ச் செய்தி) தெரிவிப்பீர்களாக' என்று (வள்ளுவர்க்குக்) கட்டளையிட.

'வள்ளுவர் முரச மெற்றினார்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

வெவ்வெயிலெறிமணி வீதி-வீறுகோளணி. அறிவின் வேலையான்- அறிவிற்கு எல்லையாகவுள்ளவ னெனினுமாம். வெவ்வெயில்-உக்கிரமான சூரியகாந்திபோன்ற காந்தி யென்றும் கொள்ளலாம். (4186)

267. வானையுந் திசையையுங் கடந்த வான்புகழ்க்
கோனையின் றெதிர் கொள்வான் கோல மாநகர்த்
தானையு மரசரு மெழுக தானெனா
யானையின் வள்ளுவர் முரச மெற்றினார்.

வள்ளுவர், -'ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் கடந்துள்ள (எங்கும் பரவிய) சிறந்தபுகழையுடைய தலைவனாகிய இராமபிரானை இன்றைக்கு எதிர்கொள்ளும்படி அழகிய பெரிய அயோத்தியா நகரத்திலுள்ள சேனை களும் ராஜகுலத்தாரும் புறப்படுவார்களாக' என்று யானைமேல் முரசத்தை ஏற்றி யடித்தார்.

வள்ளுவரைக் கொண்டு யானைமேல் முரசமேற்றி யடித்துச் செய்தி தெரிவித்தல் மரபு. இராமனை யெதிர்கொள்ளுதற்குச் சேனையும் அரசரும்

Koviloor Digital Library

எழுகவென்று முரசறைந்தமை கூறியது, மற்றைச் செய்திகளைக் கூறி முரசறைந்ததற்கும் உபலக்ஷணம். (4187)

268. முரசொலி கேட்டலும் நகரத்தவர் புறப்படுதல்

முரசொலி கேட்டலு முழங்கு மாநகர்
அரசரு மாந்தரு மந்த ணாளரும்
கரைசெய லரியதோ ருவகை கைதரத்
திரைசெறி கடலென வெழுந்து சென்றதால்.

(அம்) முரசவாத்தியத்தின் ஓசையைக் கேட்டவுடனே, முடிவுகாண வொண்ணாததான ஒப்பற்ற களிப்பு மிக,-அரசர்க ளோடும் குடிகளோடும் பிராமணர்களோடும், -ஒலிசெய்கிற பெரிய அவ்வயோத்தியாநகரம், அலைகள்நிறைந்த கடல்போல எழுந்து போயிற்று.

நகரத்தவரனைவரும் எழுந்து சென்றனரென்ற பொருளில், 'நகர் எழுந்துசென்றது; என்றார், உபசாரவழக்கு. (4188)

269. அம்முரசொலியின் சிறப்பு

அனகனை எதிர் கொள்கென் றறைந்த பேரிநற்
கனகநல் கூர்ந்தவர் கைப்பட் டென்னவும்
சனகன தூர்க்கென முன்னஞ் சாற்றிய
வனை கடிப் பேரியு மொத்த வாமரோ.

'குற்றமற்றவனான இராமபிரானை எதிர்கொள்க' என்று (வள்ளுவரால்) அடிக்கப்பட்ட பேரிகையின் ஒலிகள், -மிக்கபொன் வறியவர்கையில் அகப் பட்டால் அதனையும், சனகராசனது பட்டணத்துக்கு(ச் செல்லுக) என்றுகூறி முன்புஅடித்த அலங்கரிக்கப்பட்ட மணமுரசினொலியையும் ஒத்திருந்தன.

நெடுநாளாக வறுமையால் மிகவருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஏழை களுக்குப் பெரும்பொருட் குவியல் யாதொரு முயற்சியுமின்றித் தன்னடை விற் கிடைத்தாற்போல, பதினான்கு வருஷமாக இராம விரகத்தால் வருந் திய அந்நகரத்தவர்க்கு இம்முரசொலி மிக்க மகிழ்ச்சியை விளைத்ததென்க. சனகனது ஊர், மிதிலாபுரி. அங்குச் செல்லுதற்கு முரசறையச் சொன்னதை யும், முரசறைந்ததையும், அதுகேட்டவளவில் அனைவருங் கொண்ட கொண்டாட்டத்தையும், பாலகாண்டத்தில் எழுச்சிப்படலத்திற் காண்க. (4189)

Koviloor Digital Library

270-272. பலரும் ஸ்ரீராமனை எதிர்கொள்ளுதற்குச் செல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்

அறுபதி னாயிர மக்கு ரோணியென்று
இறுதிசெய் சேனையு மேனை வேந்தரும்
செறிநகர் மாந்தருந் தெரிவை மார்களும்
உறுபொரு ளெதிர்ந்தென உவந்து போயினார்.

அறுபதினாயிரம் அக்ஷௌஹிணி யென்று வரையறை செய்யப்பட்ட சேனைகளும் மற்றும் இராசகுலத்தார்களும் நெருங்கியபட்டணத்துச் சனங்களும் (அங்குள்ள) மகளிரும், -அடைய வேண்டுமென்று (நெடு நாளாக விரும்பித்) தேடிய செல்வம் தானே வந்து கிடைக்கப் பெற்றாற் போல மனமகிழ்ந்து (இராமபிரானை யெதிர்கொள்ளுமாறு) சென்றார்கள். (4190)

271. அன்னையர் மூவரு மமரர் போற்றிடப்
பொன்னியல் சிவிகையி னெழுந்து போயபின்
தந்நிகர் முனிவருந் தமருஞ் சூழ்தர
மன்னவன் மாருதி மலர்க்கை பற்றுறா.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(கௌசலை சுமித்திரை கைகேயிஎன்னும்) தாய்மார்மூவரும், தேவர்கள் துதிக்கப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தண்டிகைகளில் ஏறிக்கொண்டு சென்ற பிறகு, -அரசனாகிய பரதன், -தமக்குத்தாமே சமமான இருடிகளும் சுற்றத்தார்களும் சுற்றிலும்வர அநுமானது தாமரைமலர்போன்ற கையைப்பிடித்துக் கொண்டு, -'போயினான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

திருமால் நான்குவடிவங்கொண்டு தம் வயிற்றிலுதிக்கும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தமையால், தாயர் மூவரையும் 'எங்களுடைய துயர் நீங்கக் காரணமானவர்கள் இவர்களல்லரோ!' என்று தேவர்கள் நெருங்கித் துதித்து வணங்கினரென்க. உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்கள் செல்லும்போது தகுதியரான ஒருவருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டுசெல்லுதல், மரபு. (4191)

272. திருவடி யிரண்டுமே செம்பொன் மௌலியா
இருபுறஞ் சாமரை யிரட்ட வேழ்கடல்
வெருவரு முழக்கென வேழ மார்த்தெழப்
பொருவரு வெண்குடை நிழற்றப் போயினான்.

(இராமபிரானது) இரண்டுதிருவடிநிலைகளே செம் பொன்னாலாகிய கிரீடமாக (அவற்றைத் தலைமேற்கொண்டு), அந்தப்பரதன், -(தனது) இரண்டு பக்கங்களிலும் சாமரைவீசவும், -ஏழுகடல்களின் அஞ்சத்தக்க ஒலி

Koviloor Digital Library

போல வாத்தியத்தினிசைகள் ஆரவாரித்தெழவும், -ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக் குடை நிழல்செய்யவும் போயினான்.

திருவடியிரண்டுமே செம்பொன்மௌலியா- ''அடித்தல மிரண்டையு மழுதகண்ணினான், முடித்தல மிவையென முறையிற் சூடினான்'' என்று வந்திருத்தல் காண்க. வேழம்-இசை: இப்பொருள் பிங்கலந்தையிற் கண்டது. வேழம்-யானை என்பாருமுளர். (4192)

273. சூரியாஸ்தமன வருணனை

எல்லவன் மறைந்தன னென்னை யாளுடை
வில்லியை யெதிர்கொளப் பரதன் மீச்செல்வான்
அல்லியங் கமலமே யனைய தாள்களில்
கல்லதர் சுடுந்தன கதிரி னென்னவே.

பரதன் 'என்னை யடிமையாகவுடையு கோதண்ட பாணியாகிய இராம பிரானை யெதிர்கொள்ளுதற்கு, (தரையின்) மீது (நடந்து) செல்லுகின்றான்: (ஆதலால்), அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய தாமரைமலரையே யொத்த (அவனது) பாதங்களிற் கற்கள் நிறைந்த வழியானது தன்னுடைய கிரணங் களினாற் சுடும்' என்று நினைத்து (அங்ஙனஞ்சுடாதிருக்குமாறு) சூரியன் அஸ்தமித்தான்.

சூரியன் இயற்கையாக மறைந்ததற்கு. நடந்துசெல்லுகிற பரதன் தாள்களில் வழி சுடாமலிருப்பதற்கு மறைந்தா னென்று கற்பித்துக் கூறியது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (4193)

274. பரதன் அநுமானை நோக்கி இராமனது செய்கையைக் கூறும்படி வினாவல்

அவ்வழி மாருதி யங்கை பற்றிய
செவ்வழி யுள்ளத்தான் திருவி னாயகன்
எவ்வழி யுறைந்ததச் செயலெ லாம்விரித்து
இவ்வழி யெமக்குநீ யியம்பு வாயென்றான்.

அச்சமயத்தில் அநுமானது அழகிய கைகளைப் பிடித் துக்கொண்டுள்ள நன்னெறியிற்செல்கின்ற மனமுடையவனான பரதன், 'திருமகளுக்குத் தலைவனான இராமபிரான் (காட்டில்) எங்குத்தங்கியிருந்தான்? அப்பெரு மானது வரலாறு முழுவதையும் நீ எமக்கு இப்பொழுது விவரித்துக் கூறுவாய்' என்று (அநுமானை) வினவினான்.

நாயகன் உறைந்தது-திணைவழுவமைதி. இனி, உறைந்தது எவ்வழி என மாற்றி யுரைக்கவுமாம். (4194)

Koviloor Digital Library

275-302. அநுமான் இராமனுடைய செய்கைகள் முழுவதையுங் கூறியமை

என்றலு மாருதி வணங்கி யெம்பிரான்
மன்றலர் தொடையினா யயோத்தி மாநகர்
நின்றது மணவினை நிரப்பி மீண்டு கான்
சென்றதும் நாயினேன் செப்பல் வேண்டுமோ.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

என்று (பரதன்) வினாவியவுடனே, அநுமான், -அவனை வணங்கி, -வாசனையுடைய மலர்ந்த (மலர்களினாலாகிய) மாலையையணிந்தவனே! எமது தலைவனான இராமபிரான் பெரிய அயோத்தியா பட்டணத்தில் இருந்ததையும் (மிதிலையிற் சென்று) மணஞ்செய்துகொண்டுதிரும்பி (அயோத்திக்குவந்து) வனத்துக்குச் சென்றதையும் அடியேன் சொல்ல வேண்டுமோ? (வேண்டாவன்றோ என்றபடி;) -என்றலும், மாருதி, வணங்கி என்றவை, அடுத்தசெய்யுளில்வரும் 'விரிக்குஞ் சிந்தையான்' என்பதைக் கொண்டு முடியும். பின்னிரண்டடிகட்கு- (நீ மாதுலகிருகத்திற்குச் சென்ற போது) அயோத்தியில் ஸ்ரீராமன் தங்கியிருந்ததையும் அப்போது பட்டாபி ஷேகச் சடங்கிற்குப் பூர்வாங்கமான சடங்குகளைச் செய்து முடித்துப் பட்டாபிஷேக மணத்தைப்பெறாமல் அவன் காட்டுக்குச் சென்றதையும் நாயினேன் சொல்லவேண்டுமோ என்று பொருட் கொள்ளுதல், ஏற்கும். (4195)

276. சித்திர கூடத்தைத் தீர்ந்த பின்சிரம்
பத்துடை யவனுடன் விளைந்த பண்பெலாம்
இத்தலை யடைந்தது மிறுதியாய போர்
வித்தகத் தூதனும் விரிக்குஞ் சிந்தையான்.

(இராமபிரான்) சித்திரகூடபருவதத்தை விட்ட பிறகு பத்துத்தலைகளை யுடையனான இராவணனுடன் நேர்ந்த செயலெல்லாம் (தான்) இவ்விடத்தை யடைந்தது வரையிலும் நிகழ்ந்த சரித்திரங்களை விவரித்துக் கூறுங் கருத்துடையவனானான்: (யாவனெனில்), போரில்வல்லவனான இராமனுடையதூதன்: -அவ்விவரத்தை அடுத்த கவிமுதற் காண்க.

தான் இத்தலையடைந்தது-அநுமான் பரதனிடம் சேர்ந்தது. (4196)

277. குன்றுறழ் வரிசிலைக் குரிசி லெம்பிரான்
தென்றிசைச் சித்திர கூடந் தீர்ந்தபின்
வன்றிறல் விராதனை மடித்து மாதவர்
துன்றிய தண்டக வனத்துள் துன்னினான்.

Koviloor Digital Library

மலையையொத்த கட்டமைந்தவில்லை யேந்திய புருஷசிரேஷ்டனாகிய எமதுதலைவன் (இராமபிரான்), தெற்குத் திக்கிலுள்ள சித்திரகூட பருவதத்தை விட்டுச் சென்றபிறகு மிக்க வலிமையையுடைய விராத னென்னும் அரக்கனைக்கொன்று மிக்க தவத்தையுடைய இருடிகள் நெருங்கி வசிக்கிற தண்டகாரணியத்திற் சென்று சேர்ந்தான்.

சித்திரகூடம் அயோத்திக்குத் தென்புறத்திலிருத்தலால், அதற்கு, 'தென் திசை' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். (4197)

278. ஆங்குறை தபோதன ரரக்கர்க் காற்றலேம்
நீங்கினந் தவத்துறை நீதி யோயெனத்
தீங்கு செய் பவர்களைச் செகுத்தல் திண்ணநீர்
வாங்குமின் மனத்துயர் வாய்மை யாலென்றான்.

அவ்வனத்தில் வசிக்கிற இருடிகள் (இராமபிரானை நோக்கி), 'நீதியை யுடையவனே! இராக்கதர்செய்யுந் துன்பங்கட்குப் பொறாதவர்களான நாங்கள் தவஞ்செய்யுந் துறையினின்று தவறினோம்' என்று முறையிட, '(உங்கட்குத்) தீமைசெய்பவர்களை நான் அழிப்பது நிச்சயம்; (எனது) இவ்வார்த்தையால் நீங்கள் மனத்திற்கொண்டுள்ள வருத்தங்களை யொழி வீர்களாக' என்று (இராமபிரான் அவர்களுக்குக்) கூறியருளினான்.

இருடிகள் முறையிட்டமையும், இராமபிரான் அவர்கட்கு அப்ப மளித்ததையும் ஆரணிய காண்டத்திற் காண்க. (4198)

279. ஆறுநா லாண்டவண் வைகி யப்புறத்து
ஈறிலா முனிவர ரேய ஆணையால்
மாறிலாத் தமிழ்முனி வனத்தை நண்ணினான்
ஊறிலா முனிவர னுவந்து முன்வர.

(இராமபிரான்) பத்துவருஷகாலம் அத்தண்ட காரணியத்தில் (முனிவர் களது ஆச்சிரம மண்டலத்தில்) தங்கியிருந்து அதன்பின்பு முடிவில்லாத இருடிச்சிரேட்டர்கள் ஏவிய கட்டளைப்படி ஒப்பில்லாத தமிழுக்கு உரிய அகஸ்திய முனிவனது ஆச்சிரமத்தை,-துன்பமில்லாத அவ்விருடிச் சிரேட்டன் களிப்புடன் எதிர்கொண்டுவரப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அகஸ்தியராச்சிரமத்தை யடைவதற்குமுன், ஒவ்வொரு ஆச்சிரமத்திலும் சிலசில நாளாக, முனிவர்களாச்சிரமங்கள் தோறுந் தங்கயிருக்க, இராம பிரானுக்குப் பத்துவருஷங்கள் கழிந்தனவென்க. ஈறிலாமுனிவரர்' என்றது- தண்டகாரணியவாசிகளாகிய வாலகில்லியர் முதலானாரையும், சுதீக்கண ரென்ற முனிவரையும். (4199)

Koviloor Digital Library

280. குடங்கையில் வாரிதி யணைத்துக் கொண்டவன்
தடங்கணான் தனையெதிர் தழுவிச் சாபமும்
கடுங்கணைப் புட்டிலுங் கவசந் தானுமத்
திடம்படு சுரிகையுஞ் சேர ஈந்தனன்.

உள்ளங்கையிற் கடல்நீரை (யுண்ணும்படி) முகந்தெடுத்துக் கொண்டவனான அகஸ்தியமுனிவன் பெரியகண்களையுடையனான இராமபிரானை எதிர்கொண்டுதழுவி, (அவனுக்கு) வில்லையும் வேகமாகச் செல்கின்ற அம்புகள்நிறைந்த (இரண்டு) தூணீரங்களையும் கவசத்தையும் உறுதி பொருந்திய அப்படிப்பட்ட வாளையும் ஒருசேரக் கொடுத்தான்; -''இப் புவனமுற்றுமொரு தட்டினிடையிட்டா, லொப்புவரவிற்றென வுரைப் பரிய வாள்'' என்றதற்கு ஏற்ப, 'அத்திடம்படுசுரிகை' என்றார். (4200)

281. அப்புறத் தெருவைமி னரசைக் கண்ணுறாத்
துப்புறச் சிவந்தவாய்த் தோகை தன்னுடன்
மெய்ப் புகழ்த் தம்பியும் வீரன் தானும்போய்
மைப்பொழில் துறுபஞ்ச வடியின் வைகினார்.

அதன்பிறகு பவழத்தையொப்பச் சிவந்த வாயினையும் மயில் போன்ற சாயலையுமுடைய சீதையுடன் உண்மையான புகழையுடைய இளைய பெருமாளும் வீரனாகிய இராமபிரானும்; -போய், கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயுவைக்கண்டு மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற (மிகவுயர்ந்த) சோலைகள் நெருங்கிய பஞ்சவடியில் தங்கியிருந்தார்.

சடாயு-சூரியன்சாரதியான அருணனதுபுத்திரன்: சம்பாதியினது தம்பி. இவன் தசரதசக்கரவர்த்தியினால் தமையன்முறை பாராட்டப்பட்டமை பற்றி, வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் இவற்கு 'பெரியவுடையார்' என்று திருநாமம். பஞ்சவடி-ஐந்து ஆலமரங் களின் தொகுதி; அதனையுடைய இடத்துக்கு ஆகுபெயர்; அது, அகண்டகோதாவரிக் கரையில் நாசிகாத்திரியம்பகத் துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. (4201)

வேறு

282. பல்பக லிறந்த பின்றைப் பாதக வரக்கி தோன்றி
மெல்லிய விடையி னாளை வெகுண்டுழி யிளைய வீரன்
அல்கிய திருவைத் தேற்றி யவளுடைச் செவியு மூக்கும்
மல்கிய முலையுங்கொய்தான் மறித்தவள் கரற்குச் சொன்னாள்.

(அந்தப் பஞ்சவடியிற்) பலநாள் கழிந்தபிறகு, (இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகையென்னும்) கொடும்பாதகியான அரக்கி (இராமனை) எதிர்ப்பட்டு, (அவனது திருமேனியழகைக்கண்டு காதல் கொண்டு தன்னை மணம் புணர்தற்கு இந்தச்சீதை இடையூறாவள் என்று எண்ணி) மெல்லிய

Koviloor Digital Library

இடையையுடையளான அச்சீதையினிடம் மனம் வெதும்பி (அவளை)க் கவர்ந்து செல்லத் தொடங்குகையில், இலக்குமணன் கண்டு மனமழிந்த வளான சீதையைத் தேற்றி அவ்வரக்கியின் மூக்குமுதலிய உறுப்புக்களை அறுத்துவிட, அவள் மீண்டு (தனக்குப் பாதுகாவலாக இராவணனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சேனைக்கு முதல்தலைவனான) கரனிடம் (சென்று தனக்கு நேர்ந்த வருத்தத்தைத்) தெரிவித்தனள். (4202)

283. கரனொடு திரிசி ராவுங் கடியதூ டணனுங் காந்தி
எரியுமூன் றனலே யொப்பா ரெழுந்துவெஞ் சேனை யோடும்
விரவின ரையன் செங்கை வில்லினை நோக்கு முன்போர்
எரிதவழ் பஞ்சி னுக்கா ரரக்கியு மிலங்கை புக்காள்.

கரனும் திரிசிரஸ் என்பவனும் கொடிய தூஷணனும் என்னும் மூவரும் (சூர்ப்பணகையின் வார்த்தையைக் கேட்டுக்) கோபித்து எரிகின்ற மூன்றுவகை அக்கினிகளையே போல்பவராய் (உக்கிரங்கொண்டு) எழுந்து கொடிய (தமது) சேனையோடுங்கலந்து சென்றவர்களாய், இராமபிரான் (தனது) சிவந்தகையிலுள்ள வில்லை (போர் செய்யும்படி நாணேற்றுதற்கு நினைத்துப் பார்த்தற்கு முன்பே (வெகுவிரைவில்) நெருப்புச் சேரப்பெற்ற பஞ்சுபோல (மிக எளிதில்) அழிந்தொழிந்தனர்: (இவர்கள் இவ்வாறு ஆனபின்பு) சூர்ப்பணகையும் (தனது தமையனான இராவணனுக்குச் செய்தி கூறும்படி) இலங்கையிற்போய்ச் சேர்ந்தாள்.

பின்னிரண்டடியில் மிகையுயர்வுநவிற்சியணி காண்க. பஞ்சின் போர்-பஞ்சின் தொகுதியென்பாருமுளர். வெம்மையில் மாத்திரம் அக்கினி யுவமை. (4203)

284. இருபது தடக்கை யான்மாட் டிசைத்தலு மெழுந்து பொங்கி
ஒருபது திசையு முட்க வஞ்சக உழையொன் றேவித்
தருபதஞ் சமைந்த முக்கோல்தாபத வடிவங் கொண்டு
திருவினை நிலத்தொ டேந்தித் தென்றிசை யிலங்கை புக்கான்.

(இலங்கையிலுள்ள) இருபது பெரிய கைகளையுடையனான இராவண னிடத்தில் (சூர்ப்பணகை தனக்கு நேர்ந்த மானபங்கத்தையும் கரன் முதலியோரது நாசத்தையும் சீதையின் வடிவழகையும்) சொன்னவுடனே (அவ்விராவணன் கோபமும் காதலுங் கொண்டு) கிளர்ந்தெழுந்து பத்துத் திசையிலுள்ளாரும் அஞ்சும்படி (அச்சீதையை வஞ்சனை செய்து கவர எண்ணி) மாரீசனாகிய ஒரு மாயமானை ஏவி -(அதன் நிமித்தமாக இராமலக்ஷ்மணர் சீதையைப் பிரிந்த சமயம்பார்த்து, நன்மையைத்) தருதற்குக் காரணமான பக்குவமமைந்த திரிதண்டமேந்திய தவஞ் செய்தலையுடைய முனிவர் போல வடிவங்கொண்டு இலக்குமியினமிச மான சீதையைத் தரையோடு பெயர்த்து எடுத்துத் (தேரில் வைத்துக் கொண்டு) தெற்குத் திக்கிலுள்ள இலங்கையிற் புகுந்தான்.

Koviloor Digital Library

பத்துத்திசை-நான்கு பெருந்திக்குக்களும், நான்குமூலைத் திக்குக்களும், கீழ் மேல் என்ற இரண்டும். திசை-இடவாகுபெயர். 'தருபதஞ் சமைந்த' என்ற அடைமொழி, இராவணன் கொண்ட கோலம் போலிச் சந்நியாசி வேடத்தைப் புலப்படுத்தாது உண்மைத் துறவியின் வடிவமாகவே தோன்றிற்று என்பதை விளக்கும். (4204)

285. போகின்ற காலையேற்ற சடாயுவைப் பொருது வீட்டி
வேகின்ற வுள்ளத் தாளை வெஞ்சிறை யதனின் வைத்தான்
ஏகின்ற வஞ்ச மான்மா ரீசற்கொன் றிளவ லோடு
பாகின்ற கீர்த்தி யண்ணல் தந்தையைப் பரிவிற் கண்டான்.

(இராவணன், சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்லுங் காலத்தில் (அவளது கூக்குரலைக் கேட்டுவந்து அவளை மீட்கும் பொருட்டு வழியில் தன்னை) எதிர்த்த சடாயுவைப் போர்செய்து கொன்று (இராமனது பிரிவினாலும் தான் அரக்கன்கைப்பட்டதனாலும்) வேகின்ற மனமுடையளான சீதையை (இலங்கையிற் சென்று அசோகவனத்தில் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் கீழ் அரக்கியர் கூட்டத்தின் நடுவில்) கொடிய சிறையில் வைத்திட்டான்; (சீதையின் செய்தி இவ்வாறாக), பரவுகின்ற கீர்த்தியையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான இராமபிரான் (தன்னை வெகுதூரம் ஏமாற்றிக்கொண்டு) செல்லுகின்ற மாயத்தையுடைய மான்வடிவங்கொண்ட மாரீசனைக் கொன்ற பின்பு தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும் (தனக்குப் பெரிய) தகப்பனார் முறையான (இராவணனா லடித்துத் தள்ளப்பட்டுக் குற்றுயிராய் விழுந்துகிடந்த) சடாயுவை இரக்கத்தோடு பார்த்தான். (4205)

286. அன்னவன் தனக்கு வேண்டு மருங்கடன் முறையி னாற்றி
நன்னுதல் தன்னைத் தேடித் தென்றிசை நடக்கு மையன்
மன்னிய கவந்தன் தன்னை யுயிரொடு சாப மாற்றித்
தன்னையே மறப்பி லாத சவரிபூ சனையுங் கொண்டான்.

அந்தச்சடாயுவுக்குச் செய்யவேண்டிய (கிடைப்பதற்கு) அரிய பித்ருகருமத்தை முறைமையாகச் செய்துமுடித்து (இறந்த சடாயுவின் வார்த்தையின்படி) அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையைத்தேடிக்கொண்டு தெற்குத்திக்கைநோக்கிச்செல்லுகின்ற இராமபிரான், (இடைவழியிற்) பொருந்திய (தம்மைக்கொல்லமுயன்ற) கபந்தனென்னும் அரக்கனது உயிரையும் சாபத்தையும் ஒழித்துத் தன்னையே மறவாமல் நினைத்திருந்த (தன் வருகையையே எதிர் நோக்கியிருந்த) சபரியினது உபசாரத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

இராமபிரான், தன்னைப்பெற்ற தந்தையான தசரதன் இறந்த போது தான் அருகிலிருந்து அவனுக்குச் சரமகைங்கரியஞ் செய்யப் பெறாதகுறை தீரப் பெரிய தந்தையான சடாயுவுக்குச் செய்தனனென்பர். இராமபிரான் கழுகாகிய சடாயுவுக்குத் தீக்கடன் நீர்க்கடன் முதலியன செய்துமுடித்ததனால்,

Koviloor Digital Library

அப்பெருமானது செய்ந்நன்றி மறவாப் பெருந்தகைமை வெளியாகின்றது. கவந்தன்தன்னை உயிரொடு சாபம் மாற்றி-உடனவிற்சியணி. (4206)

287. ஆங்கவள் தனது சொல்லா லருக்கன்மா மகனை யண்மிப்
பாங்குற நட்டு வாலி பருவரல் கெடுப்ப லென்னா
ஓங்கிய மரமும் வாலி யுரமுமூ டுருவ எய்திட்டு
ஆங்கவன் தனக்குச் செல்வ மரசொடும் அருளி னீந்தான்.

அப்பொழுது அந்தச்சபரி கூறிய சொல்லின்படி சூரியனது சிறந்த மகனான சுக்கிரீவனைச் சேர்ந்து (அவனுடன்) மனங் கலந்து (இனிதாக) நட்புக்கொண்டு 'வாலியினால் நேர்ந்த துன்பத்தை ஒழிப்பேன்' என்று (அச்சுக்கிரீவனுக்கு உறுதிமொழி) கூறி,-உயர்ந்துவளர்ந்த (ஏழு) மராமரங் களையும் வாலியின் மார்பையும் ஊடுருவித் துளைக்கும்படி அம்பெய்து அவ்வுறுதிமொழியின் படியே அச்சுக்கிரீவனுக்குச் செல்வத்தையும் அரசாட்சியையும் அருளுடன் கொடுத்தான்.

'வாலிபருவரல்' என்றது, சுக்கிரீவனது மனைவியான ருமையை வலியக் கவர்ந்ததுமன்றி அவனை நாட்டிலும் தங்கவொட்டாது வாலி முறியடித்த மையை. பின்னிரண்டடிகள்-உடனவிற்சியணி. (4207)

288. காலமா மாரி நீங்கக் கவயனோ டிடபன் காந்து
நீலன்மா மயிந்தன் சாம்பன் சதவலி பனசன் நீடு
வாலிமா மைந்த னென்றிவ் வானரத் தலைவ ரோடு
கூலவான் சேனை சூழ வடைந்தனன் எங்கள் கோமான்.

பெரிய மழைக்காலம் கழிந்தவுடன், கவயனும் ருஷபனும் (பகைவர் பக்கல்) மனங் கொதிக்கின்ற நீலனும் பெருமையுடைய மயிந்தனும் ஜாம்ப வானும் சதவலியும் பநசனும் பெரியவாலியினது சிறந்த புதல்வனாகிய அங்கதனும் என்று கூறப்பட்ட இந்த வானரத் தலைவரோடு கூட்டமான பெரிய குரங்குச்சேனை (தன்னைச்) சுற்றிலும் வர எங்களுக்குத்தலைவனான சுக்கிரீவன் (இராமபிரானிடம்) வந்துசேர்ந்தான்.

சாம்பன்-ஜாம்பவாந்: கரடியாகிய ஜாம்பவானையுஞ் சேர்த்து 'இவ்வானரத்தலைவர்' என்றது, மிகுதிபற்றிச் சுருங்கச்சொல்ல லென்னும் அழகு அமையக் கூறியதாம். கூலம்-குலமென்பதன் நீட்டல்; இனி, கூலம் என்பதை லாங்கூலம் என்பதன் முதற்குறை யாகக்கொண்டு, வாலையுடைய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; அன்றி கூலம்-கரை; அது கடலுக்கு இலக்க ணையாக, சமுத்திரம் போன்ற பெருஞ்சேனையென்றும் உரைகூறலாம். கூலம்-படையணியுமாம். (4208)

Koviloor Digital Library

289. எழுபது வெள்ளத் துற்ற குரக்கின மெழுந்து பொங்கி
அழுவநீர் வேலை யென்ன அடைந்துழி யருக்கன் மைந்தன்
தழுவிய திசைகள் தோறுந் தனித்தனி யிரண்டு வெள்ளம்
பொழுதிறை தடாது மீளப் போக்கினன் திருவை நாட.

எழுபது வெள்ளமாகத் திரண்ட வாநரக்கூட்டம் பொங்கி யெழுந்து ஆழமான நீரையுடைய கடல்போல(த் தன்னைச்) சேர்ந்தபொழுது, -சூரிய் புத்திரனான சுக்கிரீவன், -பொருந்தின எல்லாத் திக்குக்களிலும் சீதையைத் தேடும் பொருட்டுத் தனித்தனியாக இரண்டு வெள்ளஞ் சேனையை (ஒரு மாச) காலத்திற் சிறிதுந் தவறாமல் மீண்டு வரும்படி அனுப்பினான்; அழுவம்-ஆழம்: பரப்புமாம். (4209)

290. தென்றிசை யிரண்டு வெள்ளஞ் சேனையும் வாலி சேயும்
வன்றிறற் சாம்ப னோடு வாவின ரேவ நாயேன்
குன்றிடை யிலங்கை புக்குத் திருவினைக் குறித்து மீண்ட
பின்றைவந் தளக்கர் வேலை பெரும்படை யிறுத்த தன்றே.

இரண்டுவெள்ளம் வாநரசேனையோடும் தெற்குத்திக்கில் தாவிச் சென்றவர்களாகிய வாலியின்புதல்வனான அங்கதனும் மிக்கவலிமையை யுடைய ஜாம்பவானும் (என்னைத்) தூண்ட, அடியேன் (மகேந்திர) பருவதத்தினிடத்திலிருந்து இலங்கையில் (தாவிச்) சென்று சீதையைக்கண்டு செய்தி தெரிந்து மீண்டபிறகு (சுக்கிரீவமகாராஜனது) பெரிய (வாநர) சேனாசமுத்திரம் (தென்) கடற்கரையில் வந்து தங்கிற்று; -குன்றிடை யிலங்கை என்றெடுத்து -(திரிகூட) மலையிலுள்ள இலங்கையென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பெரும்படையளக்கரென்க: அளக்கர்-கடல். (4210)

291. அறிவினுக் கறிவு போல்வான் வீடண னலங்கற் றோளான்
செறிபுயத் தரக்கன் தம்பி திருவினை விடுதி யன்றேல்
இறுதியுற் றனநின் வாணா ளெனவவ னுரைப்பச் சீறிக்
கறுவுறுப் பெயர்ந்து போந்து கருணையான் சரணம் பூண்டான்.

அறிவுக்கும் அறிவுபோல்பவனும் (மிக்க அறிவுள்ளவனும்) மாலையை யணிந்த தோள்களையுடையவனும் (ஒன்றன்மே லொன்றாக) நெருங்கிய (இருபது) கைகளையுடைய இராவணனது தம்பியுமாகிய விபீடணன். -(தனது தமையனான இராவணனை நோக்கி), 'சீதையை விட்டிடுவாயாக; அன்றேல், உனது ஆயுள் நாள் முடிவுபெறும்' என்று கூறினமாத்திரத்தில், அவ்விராவணன் கோபித்துப்பேச,-(அவ்விபீடணன் அவன்பக்கல்) வைரம் பொருந்த (இலங்கையினின்று) நீங்கிவந்து அருளுடையவனான இராம பிரானது திருவடியை அடைக்கலமாக அடைந்தான். (4211)

Koviloor Digital Library

292. ஆங்கவற் கபய நல்கி யரசொடு முடியு மீந்து
பாங்கினால் வருணன் தன்னை யழைத்திடப் பதைப்பி லாது
தாங்கினன் சிறிது போது தாமரை நயனஞ் சேப்ப
ஓங்குநீ ரேழும் அன்னா னுடலமும் வெந்த வன்றே.

(இராமபிரான்), அச்சமயத்தில் (அக்கடற்கரையிலே) அவ்விபீடணனுக்கு அபயமளித்து, (அவனுக்கு) இராச்சியத்தையும் கிரீடத்தையும் கொடுத்து (இலங்காராச்சிய பட்டாபிஷேகஞ் செய்து) (கடற்கு உரிய கடவுளான) வருணனை வணக்கத்தோடு அழைக்குமாறு பதைப்பில்லாமல் (விரைவு கொள்ளாது) சிறிதுகாலம் (புல்லணையில்) பொறுத்துக்கிடந்தான்: (அப்போதும் அந்த வருணன் பிரதியக்ஷமாகாது தாமதித்ததனாலே சினங்கொண்ட இராமபிரானது) தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் (கோபத்தாற்) செந்நிறமடைய, அப்பொழுதே பெரிய (கடல்களேழும் கடல்தெய்வமான) அவ்வருணனது உடம்பும் வெந்துவிட்டன.

'தாமரை நயனம் சேப்ப' என்றது-ஆக்நேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கத் தொடங்க என்ற பொருளைத் தெரிவித்தலால், காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசார வழக்காம். சிறிதுபோது என்பதை 'சேப்ப' என்பதனோடுங் கூட்டலாம். பதைப்பிலாது அழைத்திடவும் (வருணன்) சிறிதுபோது தாங்கினன் எனவுமாம். (4212)

293. மற்றவ னவய மென்ன மலர்ச்சர ணடைந்த வேலை
வெற்றிவா னரர்கள் பொங்கி வெற்பினால் வேலை தட்டல்
முற்றுற நன்கி யற்றி மொய்யொளி இலங்கை புக்குப்
பற்றினர் சுற்றி யார்த்தார் வானவர் பயங்கள் தீர்ந்தார்.

பின்பு அவ்வருணன் அபயமென்று (இராமபிரானது) தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளையடைந்தபொழுது, -சயத்தையடையுந் தன்மை யுடைய வாநரவீரர்கள் உற்சாகங்கொண்டெழுந்து மலைகளினாற் கடலை (அணைகட்டி)த் தடுத்தலை முடியும்படி நன்றாகச் செய்து (பின்பு) நிறைந்த ஒளியையுடைய இலங்கையிற் புகுந்து சுற்றிலும் முற்றுகைசெய்தவர்களாய் ஆரவாரித்தார்கள்: (அவ்வொலியைக் கேட்ட மாத்திரத்தில்), தேவர்கள் (இனி அரக்கர்கள் ஒழிவார்களென்று) அச்சம் நீங்கினார்கள். (4213)

294. மலையினை யெடுத்த தோளு மதமலை திளைத்த மார்பும்
தலையொரு பத்துஞ் சிந்தித் தம்பிதன் தோளுந் தாளும்
கொலைத்தொழி லரக்க ராயோர் குலத்தொடு நிலத்து வீழச்
சிலையினை வளைவித் தையன் தேவர்க ளிடுக்கண் தீர்த்தான்.

இராமபிரான், -(இராவணனுடையனவான) கைலாச மலையைப் பெயர்த்தெடுத்த (இருபது) தோள்களும் மதங்கொண்ட மலைபோன்ற திக்கஜங்களின் தந்தங்கள் அழுந்தப் பெற்ற மார்பும் பத்துத்தலைகளும்

Koviloor Digital Library

(அவன்) தம்பியாகிய கும்பகர்ணனது தோள்களும் கால்களும் கொல்லுதல் தொழிலையுடைய அரக்கர்களின் கூட்டமும் சிதறித் தரையில் வீழ்ந்து அழியத் (தனது) வில்லை வளைத்து (அம்புதொடுத்துத்) தேவர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்கியருளினான். (4214)

295. இலக்குவன் பகழி யொன்றா லிந்திர சித்தென் றோதும்
விலக்கரு வலத்தி னானு மிளைஞருங் கிளையும் வீழ்ந்தார்
மலக்கமுண் டுழலுந் தேவர் மலர்மழை தூவி யார்த்தன்று
உலக்குநர் குழுக்கள் தோறும் உடற்குறை யாடல் கண்டார்.

இலட்சுமணனது ஒரு பாணத்தினால், இந்திரசித்தென்று கூறப்பட்ட (எவராலும்) விலக்கமுடியாத பலத்தையுடையவனும் இளவீரர்களும் பந்துவர்க்கமும் விழுந்து இறந்தார்கள்; (அரக்கர்களாற்) கலக்கமடைந்து வருந்திய தேவர்கள், (அப்பொழுது) பூமாரிபெய்து ஆரவாரித்து அந்நாளில் இறந்தவர்களது கூட்டங்கள் தோறும் கபந்தங்கள் எழுந்து கூத்தாடுதலைக் கண்டார்கள்.

அநுமான் இராமன்செயல் முழுவதையுங் கூறிப் பிறகு இலக்குமணன் செயலைக் கூறுகின்றான் ஆதலால், இராவண தவத்திற்குப் பிறகு இந்திர சித்தின் வதம் கூறப்பட்டது. அன்று மூலபலவதம் நிகழ்ந்த அப்பொழுது எனக் கொள்ளலாம். (4215)

296. தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தருந் தெரிவை மாரும்
மூவகை யுலகு ளோரு முறைமுறை தொழுது மொய்ப்பப்
பூவைபோல் நிறத்தி னானும் வீடணப் புலவர் கோமாற்கு
யாவையு மியம்பி மாண்டார்க் கியற்றுதி கடன்க ளென்றான்.

தேவர்களும் இருடிகளும் சித்தர்களும் (அவரவர்களுடைய) மனைவியர்களும் மற்றைமூன்று உலகத்தில் வசிப்பவர்களும் முறைமுறையாக (இராமபிரானைத்) தொழுது நெருங்க, -(அப்பொழுது, காயாம்பூவைப் போலுந் திருமேனிநிறத்தையுடையனான ஸ்ரீராமனும், அறிவுடையார் களிற் சிறந்தவனான விபீடணனுக்கு(ச் சொல்லவேண்டுவன) எல்லா வற்றையுஞ் சொல்லி, 'இறந்தவர்யாவர்க்கும் சரமகிரியைகளைச் செய்வாய்' என்றுங் கூறினான்.

பூவை-கிளியுமாம்: 'சிறுகிளிப் பைதலே... நின் பசுஞ்சாம நிறத்தன்'', ''கிளித்தன களித்த மேனி'' எனத் திருமாலினது நிறத்துக்குக் கிளி உவமை கூறப்படுதலுங் காண்க.

ஏடிணை ரலங்கன் மார்பத் திராவணன் முதலோர்க் கெல்லாம்
வீடணன் கடன்கள் செய்து மீண்டன னவனுக் கின்னே
சூடுக மௌலி யென்னச் சுந்தர விராமன் தம்பி
மாடணை துணைவ ரோடும் மகுடமே புனைந்து விட்டான். (4216)

Koviloor Digital Library

297. நான்முகன் விடையை யூரு நாரியோர் பாகத் தண்ணல்
மான்முகன் முதலா யுள்ள வானவர் தொழுது போற்ற
ஊன்முகங் கெழுவு வேலா யும்பர்நா யகியைச் சீறித்
தேன்முக மலருந் தாரா னரிசொலச் சீற்றந் தீர்ந்தான்.

(பகைவரது) மாமிசங்கள் நுனியிற் பொருந்திய விளங்குகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய பரதனே! தேனைத் தன்னிடத்திலுடைய மலர்கின்ற பூமாலையை யணிந்த இராமபிரான், நான்குமுகங்களையுடையனான பிரமனும் விருஷபத்தை வாகனமாக ஏறிநடத்துகிறவனாகிப் பார்வதி தேவியை ஒப்பற்ற இடப்பாகத்திற் கொண்டவனான பரமசிவனும் மானின் முகத்தையுடையவனான மயனும் முதலாகவுள்ள தேவர்கள் (தன்னை) வணங்கித் துதிக்க, தேவர்களுக்கெல்லாந்தலைவியாகிய சீதையை(ப் பிறர்மனையில் உயிர் வாழ்ந்திருந்தமை குறித்து)க் கோபிக்க, (உடனே), அக்கினிதேவன் (பிரதியக்ஷமாய் வந்து அவளது கற்பின் உறுதி நிலையை எடுத்துக்) கூறப் கோபந்தணிந்தான்.

அரி-ஹரி; (அடுத்த பொருள்களை) எரித்தழிப்பவன்; அக்கினி. மால்-இந்திரனும், முகன்-(தேவர்களுக்கு) முகமாகிற அக்கினியும் என்று உரைப்பினுமாம். ஊன்முகம் கெழுவு-(பகைவரது) உடல்தசையினிடத்தே தடையின்றி ஊடுருவிச்செல்கிற என்றலும் ஒன்று. (4217)

298. மெய்யினுக் குயிரை யீந்த வேந்தர்கோன் விமானத் தெய்த
ஐயனு மிளைய கோவு மன்னமு மடியில் வீழக்
கையினாற் பொருத்தப் புல்லிக் கண்ணினீர்க் கலச மாட்டிச்
செய்யவட் கருள்க வென்றான் திருவினா யகனுங் கொண்டான்.

சத்தியந்தவறாமைக்காக உயிரைவிட்ட தசரதசக்கரவர்த்தி விமானத்தின் மீது (ஏறி) வர, (அப்பொழுது) இராமபிரானும் இளையபெருமாளும் அன்னப்பறவைபோன்ற (மெதுவான அழகிய நடையையுடைய) சீதையும் (அவனது) பாதங்களில் விழுந்துவணங்க, (அத் தசரதன், அவர்களைத் தனது) கைகளினால் இறுகத்தழுவிக் கண்ணீராகிய கலசநீரினால் முழுகப் பண்ணி 'செம்மைக்குணமுடையவளான சீதாபிராட்டியினிடம் (கலக்கங் கொள்ளாமல்) அருள்கொண்டிருப்பாயாக' என்றான்; சீதையின் கணவனான இராமனும் அதற்கு உடன்பட்டான். (4218)

299. என்னைநன் கருணை தன்னா லீன்றெடுத் தினிது பேணும்
அன்னையு மகனு முன்போ லாகென வருளி னீந்து
மன்னவன் போய பின்றை வானரம் வாழ்வு கூரப்
பொன்னெடு நாட்டி லுள்ளார் வரம்பல வழங்கிப் போனார்.

(பின்பு) 'என்னை நல்ல அன்பு' னே பெற்றெடுத்து நன்றாகப் பாதுகாக் கின்ற தாயாகிய கைகேயியும் (அவளது) மகனான பரதனும் (என்னை

Koviloor Digital Library

வனஞ்செலுத்தும்படி கைகேயி வரம் வேண்டின தற்கு) முன் (இருந்தது) போலவே (எனக்குத் தாயும் தம்பியும்) ஆக வேண்டும்' என்று (இராமபிரான் தசரதனை) வரங்கேட்க, (அவ்வாறே) தசரதமகாராசன் அருளுடன் (அவ்வரங்) கொடுத்து(த் தனது இருப்பிடமான விஷ்ணுலோகத்துக்கு)ச் சென்றபின்பு, பெரிய பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தில் வசிக்கிற தேவர்கள், வானரங்கள் (உயிரும் உணவும்பெற்று) இனிமையாய் வாழும் படி பல வரங்களை (இராமபிரான் வேண்டியபடி) கொடுத்துச் சென்றார்கள். (4219)

300. வெள்ளமோ ரேழு பத்து விலங்கரும் வீரராகி
உள்ளவ ரறுபத் தேழு கோடியு மொற்றை யாழி
வள்ளல்தன் மகனு முள்ள மகிழ்வுற விமான மீந்தான்
எள்ளலி லாத கீர்த்தி வீடண னிலங்கை வேந்தன்.

பழிப்பில்லாத புகழையுடையவனும் இலங்கைக்கு அரசனுமாகிய விபீடணன், -எழுபது வெள்ளம் குரங்குகளும், இராக்கதவீரர்களாகியுள்ளார் அறுபத்தேழு கோடி பேரும், ஒற்றைச் சக்கரம் பொருந்திய தேரையுடைய வரையாதருளுந் தன்மையுள்ள சூரியனது மகனான சுக்கிரீவனும் மனம் மகிழும்படி புஷ்பக விமானத்தை (விரைவில் அயோத்திக்குச் செல்லும்படி இராமபிரானுக்கு)க் கொடுத்தான்.

விலங்கர்-குற்றியலுகரத்துக்கு 'அர்' போலி. 'ஒற்றையாழி வள்ளல்தன் மகன்' என்பதற்கு (உலக முழுவதுஞ் செல்லும்) ஒப்பற்ற ஆஜ்ஞாசக்கரத் தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தியின் மகனான இராமபிரான் என்று பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (4020)

301. ஆரியன் பின்னை நின்னை அன்பினால் நினைந்து காதல்
சூரியன் மகனுந் தொல்லைத் துணைவரு மிலங்கை வேந்தும்
பேரியற் படையுஞ் சூழப் பெண்ணினுக் கரசி யோடும்
சீரிய விமானத் தேறிப் பரத்துவ னிருக்கை சேர்ந்தான்.

சிறந்தவனாகிய இராமபிரான்- பின்பு உன்னை(ச் சீக்கிரத்திற் சேரவேண்டு மென்று) அன்போடு எண்ணிக் கொண்டே, சூரியனது அன்புக்கு இடமாயுள்ள புதல்வனான சுக்கிரீவனும் பழமையான சிநேகிதர்களும் இலங்கைக்கு அரசனான விபீடணனும் பெரிய நற்குணமுள்ள சேனைகளும் (தன்னைச்) சுற்றிலும் நிற்கும்படி பெண்களிற் சிறந்தவளான சீதையுடனே சிறந்த புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறிப் பரத்துவாச முனிவனது ஆச்சிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான்; -தொல்லைத்துணைவர்- அங்கதன், ஜாம்பவான், நளன் முதலியோர், துணைவர்-போர்த்துணைவருமாம். (4221)

Koviloor Digital Library

302. அன்பினா லென்னை நின்பா லாழியுங் காட்டி யான்ற
துன்பெலாந் துடைத்தி யென்று துரந்தனன் தோன்ற லென்று
முன்பினா லியன்ற வெல்லா மொழிந்தனன் முதுநீர் தாவி
அன்பினா லிங்கை முற்று மெரிக்குண வாக வைத்தோன்.

இராமபிரான் (உன்மீதுள்ள) அன்பினால் என்னை நோக்கி 'உன்னிடத்தில் (பரதனிடத்தில்) மோதிரத்தையுங்காட்டி மிக்க துன்பத்தையெல்லாம் நீக்குவாயாக' என்று கூறி விரைவாக விடுத்தான் என்று முன்பு நடந்த செய்திகளையெல்லாங் கூறினான்: (யாவனெனில்), - பழமையான கடலைத் தாண்டி (இராமபிரானிட முள்ள) பக்தியினால் இலங்காபட்டணம் முழு வதையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கியவனான (கொளுத்திவிட்டவனான) அநுமான்.

பரதனுக்குக் கைலாகுகொடுத்துச் செல்லும் அநுமான், இராமபிரானுள்ள கங்கைக்கரைவரையில் பரதன் நடந்து வருகையில் அவன் விருப்பின்படி நடந்த செயல்களையெல்லாம் விளங்கக் கூறினனென்க. முதுநீர்தாவி- சிறியதொரு வாய்க்காலைத் தாண்டு வதுபோலப் பெரியசமுத்திரத்தையும் எளிதிற்பாய்ந்து தாண்டியென்றபடி. (4222)

303. பரதன் தன் நிலைமையைப் பற்றி இரங்கிக் கூறுதல்

காலின்மா மதலை சொல்லப் பரதனுங் கண்ணீர் சோர
வேலிமா மதிள்கள் சூழு மிலங்கையில் வேட்டங் கொண்ட
நீலமா முகில்பின் போனா னொருவனா னின்று நைவேன்
போலுமா லிவைகள் கேட்பேன் புகழுடைத் தடிமை மன்னோ.

இதுவும், அடுத்த கவியும்-குளகம்.

வாயுவினது சிறந்தபுதல்வனாகிய அநுமான் (இவ்வாறு) சொல்ல, -(அதுகேட்ட) பரதனும், -கண்களின் நீர் (தாரைதாரை யாய்ப்) பெருக, -ஒரு தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன் பெரிய மதிள்கள் வேலி போலச் சூழ்ந்த இலங்கை யில் (அரக்கரை) வேட்டையாடிக் கொன்ற கரிய பெரிய மேகம் போன்ற இராமபிரான் பின்னே (அவனுக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டு அவனை விடாது உடன்) சென்றான்; (மற்றொருதம்பியாகிய) நான் (உடன் செல்லா மல்) இங்கேயே இருந்துகொண்டு வருந்துபவனாய், இச்செய்திகளை யெல்லாம் (உடனிருந்து அனுபவியாமற் பிறர்வாயாற்) கேட்டல் மாத்திரஞ் செய்வேன்போலும்; (இராமபிரான்பக்கலுள்ள எனது) அடிமைத்திறம் மிகவும் புகழுடையதாயிருந்தது!! - 'என்று' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

இவைகள் கேட்பேன்நின்று நைவேன்போலும்-இவைகளைப் பின்பு காதினாற் கேட்டல் மாத்திரஞ் செய்யக்கடவேனாய் இங்கு நின்று வருந்தக்

Koviloor Digital Library

கடவேன் போலும் எனினுமாம். இன்று எனப் பதம் பிரித்து உரைத்தல், மோனைத்தொடைக்குப் பொருந்தாது. (4223)

304. பரதன் கங்கையை யடைதல்

என்றவ னிரங்கி யேங்கி யிருகணு மருவி சோர
வன்திற லனுமன் செங்கை வலக்கையாற் பற்றிக் காலிற்
சென்றன னிருளி னூடு செறிபுனற் கங்கை சேர்ந்தான்
குன்றினை வலஞ்செய் தேரோன் குணகடற் றோன்று முன்னர்.

என்று அப்பரதன் இரண்டுகண்களிலும் நீர்பெருக மனமிரங்கி வருந்தி மிக்கவலிமையையுடைய அநுமானது சிவந்தகையை(த் தனது) வலக் கையாற் பிடித்துக் கொண்டே (அரசனா யிருந்தும் வாகனத்திலேறிச் செல்லாமல்) கால்களால் நடந்தவனாகி, மேருமலையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்ற தேரையுடைய வனான சூரியன் கீழ்கடலில் உதிக்குமுன்னமே இருட்பொழுதிலேயே நிறைந்தநீரையுடைய கங்கைநதியைச் சேர்ந்தான். (4224)

305. சூரியோதய வருணனை

இராவணன் வேட்டம் போய்மீண் டெம்பிரா னயோத்தி யெய்தித்
தராதல மகளும் பூவின் தையலு மகிழச் சூடும்
அராவுபொன் மௌலிக் கேய்ந்த சிகாமணி குணபா லண்ணல்
விராவுற வெடுத்தா லென்ன வெய்யவ னுதயஞ் செய்தான்.

எமது தலைவனாகிய இராமபிரான், -இராவணனை வேட்டையாடு தற்காக (நாட்டைவிட்டுச்) சென்று (அதனைமுடித்துத்) திரும்பி அயோத்தியாபட்டணத்தைச் சேர்ந்து, பூமிதேவியும் தாமரைப்பூவில் வசிக்கின்ற இலக்குமியும் மகிழும்படி தரிக்கப்போகிற அராவித்தொழில் செய்யப்பட்ட பொன்னாலாகிய கிரீடத்துக்குத்தக்கதான முடிமேற்கொள்ளத் தக்க (சிறந்த) இரத்தினத்தைக் கிழக்குத் திக்குப்பாலகனாகிய பெருமைமிக்க தேவந்திரன் பொருந்தும்படி எடுத்தாற்போலச் சூரியன் உதயமானான்.

சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதித்ததை, அத்திக்குப்பாலகனாகிய இந்திரன் இராமபிரானது பட்டாபிஷேக கிரீடத்துக்குத்தக்க சிகாமணியை ஏந்தினாற் போலுமெனக் குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றவணி. சிகாமணி- சிரோரத்நம். தனக்கு நல்லரசன் நேர்வதனால் பூதேவியும், துன்பங்கள்ஒழிந்து நன்மை மிகுதலால் ஸ்ரீதேவியும் களிப்பரென்க. இச்செய்யுள் வெவ்வேறு பிரதிகளில் வெவ்வேறிடத்திற் காணப்படுகின்றது. (4225)

Koviloor Digital Library

306-308. இராமனது வருகையில் ஐயுற்றுப் பரதன் அநுமானை வினாவலைத் தெரிவிக்கும்

காலைவந் திறுத்த பின்னர்க் கடன்முறை கமலக் கண்ணன்
கூலநீள் கழல்க ளேத்திக் குரக்கினத் தரசை நோக்கிச்
சாலவுங் கலைகள் வல்லோய் தவறுண்டு போலும் வாய்மை
மூலமே யுணரி னுன்றன் மொழிக்கெதிர் மொழியு முண்டோ.

(பரதன்), காலைக்கடமைகளைச் செய்து முடித்தபின்பு தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடையனான இராமபிரானது ஒன்றோடு ஒன்றுஒத்த நீண்ட திருவடி நிலைகளை வணங்கிக் குரங்குக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான அநுமானை நோக்கி, மிகவும் சாஸ்திரங்களில் வல்லவனே! உனது சொல்லுக்கு மாற்றுச் சொல்லும் உளதோ? அடிமுதல் (நன்றாக) ஆராய்ந்தால், (உனது) வார்த்தையிற் பிழையுள்ளது போலும்.

கூலம்-குலம் என்பதன் நீட்டல்: இனம்என்பது பொருள், காலைவந்து இறுத்தபின்னர்க் கடன் முறை கமலக்கண்ணன் கூலம் நீள் கழல்கள் ஏத்தி என்பதற்கு-காலைப்பொழுது வந்துசேர்ந்தவுடனே தான் தவறாது அனுட்டித்து வருகிற முறைப்படி ஸ்ரீராமனது சிறந்த நீண்ட பாதுகைகளைப் பூசித்து என்றும் உரைக்கலாம். நான்காம்அடி-எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்பின் பாற்படும்.

மோதிரங்காட்டிச் சபதஞ் செய்து இராமபிரானது வருகையைத் தெரிவித்த அநுமானது வார்த்தையில் மிக்க நம்பிக்கை வைத்திருந்தும், பரதன், இவ்வாறு சங்கித்தலால், இவன் இராமபிரானது வருகையைப் பெறாப் பேறாக நினைத்திருக்கின்றான் என்பது பெறப்படும். (4226)

307. எழுபது வெள்ளஞ் சேனை வானர ரிலங்கை வேந்தன்
முழுமுதற் சேனை வெள்ளங் கணக்கில மொய்த்த என்றால்
அழுவநீர் வேலை சுற்று மரவமின் றாக வற்றோ
விழுமிதெம் பிரான்வந் தானென் றுரைத்தது வீர வென்றான்.

வீரனே! எழுபதுவெள்ளம் வாநரசேனைகளும் இலங்காதிபதியான விபீடணனது பெருங்கூட்டமான சேனைத் தொகுதிகளும் கணக்கில்லாமல் (வெகுவாக) நெருங்கிவிட்டனவானால், ஆழமான நீரையுடைய கடல் போல வெகுதூரம் வியாபிக்கும் ஆரவாரம் இல்லாமலிருக்கக் கூடுமோ? (இல்லாமலிராது): (அங்ஙனம் ஆரவாரம் இல்லாமையால்) 'எமது தலைவனான இராமபிரான் வந்துவிட்டான்' என்று (நீ) சொன்னது அழகியதாயிருந்தது! என்று கூறினான்.

சேனையின் அரவங்கேளாமையால், பரதன், இராமன் வரவில்லை போலுமென்று ஐயமுற்று இங்ஙனங் கூறின னென்க. இனி, அழுவம் நீர்

Koviloor Digital Library

வேலை என்பதற்கு கங்கைக்கரையில் என்று பொருள்கூறவும் இடமுண்டு, 'எம்பிரான் வந்தானென்று உரைத்தது விழுமிது' என்பது, பிறகுறிப்பு. (4227)

308. ஓசனை யிரண்டுண் டன்றே பரத்துவ னுறையுஞ் சோலை
வீசுதெண் டிரையிற் றாய வெள்ளமோ ரேழு பத்தும்
மூசிய பழுவ மிங்ஙன் கிடப்பதோ முரற்ற லின்றிப்
பேசிய தமையு நங்கோ னெங்குளன் பெரும என்றான்.

'பெருமையுடையவனே! பரத்துவாசன் வசிக்கின்ற சோலையானது (இங்கிருந்து) இரண்டுயோசனை தூரத்தில்தானே இருக்கிறது; மோதி யடிக்கிற தெள்ளிய அலையைக்கொண்டதான கடலின் தன்மையதாகிய எழுபது வெள்ளம் சேனைகளும் நிறைந்துள்ள அச்சோலை (இங்குக் கேட்கும்படி) ஆரவாரமில்லாமல் இவ்வாறும் இருக்குமோ! (நீ)சொன்னது தகுதியாயுள்ளது; நமது தலைவனான இராமபிரான் எங்கேயிருக்கின்றான்? (அவன் அவ்வாச்சிரமத்திலில்லை)' என்று (அநுமானது பேச்சில் பரதன் நம்பிக்கையில்லாமல் அவனைநோக்கிக்) கூறினான்.

'பேசியதமையும்' என்றது- இனி இப்படிப் பொய்சொல்ல வேண்டா என்ற பொருளையுந் தரும். (4228)

309-311. அநுமான் கூறிய சமாதானத்தைத் தெரிவிக்கும்

பரதனஃ துரைத்த லோடும் பணிந்துமா ருதியுஞ் சீர்சால்
விரதமா தவத்து மிக்கோய் விண்ணவர் தம்மை வேண்டி
வரத னாண் டளிப்ப வந்த வரத்தினான் மலருந் தேனும்
சரதமே மாந்தி மாந்தித் துயின்றது தானை யெல்லாம்.

ப்ரதன் அவ்வார்த்தையைக் கூறியவுடனே, அநுமானும், (அப்பரதனை) வணங்கி,'சிறப்புமிக்க விரதமாகிய பெருந்தவத்தினால் மேம்பட்டவனே! வரந்தரவல்ல பரத்துவாசன் தேவர்களை வேண்டி ஆங்கு அளித்த வரத் தினால் வந்த மலரையும் தேனையும் மிகுதியாகவுண்டு சேனையெல்லாம் (உண்ட களைப்பினால்) தூங்கிவிட்டது; (இது) நிச்சயம்; தானையெல்லாம் துயின்றது-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (4229)

310. வானவர் கொடுக்க வந்த வரத்தினான் மதுப மூசுந்
தேனொடு கிழங்குங் காயுங் கனிகளும் பிறவுஞ் சீர்த்துக்
கானகம் பொலித லாலே கவிக்குல மவற்றை மாந்தி
ஆனன மலர்ந்த தில்லை யாகுநீ துயர லெந்தாய்.

எமது தலைவனே! தேவர்கள் கொர்டுக்கக் கிடைத்த வரங்களினால், காட்டினிடம் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேனும் கிழங்குகளும் காய்களும் பழங்களும் மற்றுமுள்ளவைகளும் நிறைந்து விளங்குதலினாற் குரங்கின்

Koviloor Digital Library

கூட்டம் அவற்றை உண்டு வாய்திறந்து ஆரவாரஞ் செய்யாததாகும்; (ஆதலால், 'இராமன் வரவில்லை போலும்' என்ற எண்ணத்தினால்) நீ வருந்தாதே; மதுபம்-தேனைப்பருகுவது; வண்டு: வடசொல். (4230)

311. இனியொரு கணத்தி னெங்கோ னெழுந்தருள் தன்மை யீண்டுப்
பனிவருங் கண்ணின் நீயே பார்த்தியென் றுரைத்தா னிப்பால்
முனிதன திடத்து வந்த முளரியங் கண்ணன் வண்ணக்
குனிசிலைக் குரிசில் செய்த திற்றெனக் குணிக்க லுற்றாம்.

இனிமேல் ஒருகணத்தில் (மிகவிரைவில்) எமது தலைவனான இராம பிரான் எழுந்தருளுவதை இவ்விடத்தில் நீர் பெருகுகின்ற கண்களையுடைய நீயே பார்ப்பாய் என்று கூறிமுடித் தான்; இனிமேல், பரத்துவாசனது ஆச்சிர மத்தில் வந்த தாமரை மலர்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவனும் அழகிய வளைந்த வில்லையேந்திய ஆண்மையிற் சிறந்தவனுமான இராம பிரான் செய்த செயலை இன்னதென்று கூறத் தொடங்கினோம்; -'இப்பால்' என்பதுமுதல், கவிக்கூற்று.

இங்கே ஒரு பிரதியில் ''கெட்டவான் பொருள்'' (327) என்ற பாடலும், அதன்பின் 261-ஆம் பாடலிற் காட்டியுள்ள ''நின்றவன்'' என்ற செய்யுள் முதல் ''இராவணன்'' என்ற செய்யுள்வரையுள்ளனவற்றுள் 12,13,14,18, 21-பாடல்கள் தவிர, மற்றவையும் உள்ளன. (4231)

312. குகன் தன்சேனையோடு இராமனைக் காண வருதல்

அருந்தவன் சுவைக ளாறோ டமுதினி தளிப்ப வையன்
கருந்தடங் கண்ணி யோடுங் களைகணாம் துணைவ ரோடும்
விருந்தினி தருந்தி நின்ற வேலையின் வேலை போலும்
பெருந்தடந் தானை யோடுங் கிராதர்கோன் பெயர்த்து வந்தான்.

அருமையான தவத்தையுடைய பரத்துவாசன், ஆறுசுவைகளோடு கூடிய உணவை நன்றாக அமைத்தருள, இராமபிரான், கரிய நீண்ட கண்களையுடையளான சீதையோடும் (தனக்கு) ஆதரவாயுள்ள சிநேகிதர் களோடும் அவ்விருந்துணவை நன்றாக உண்டு நின்றபொழுதில், -வேடர் தலைவனான குகன் கடல்போன்ற மிகப்பெரிய சேனையுடன், (இராமனைக் காணும் பொருட்டுச் சிருங்கிபேரமென்னுந் தனது ஊரினின்று) புறப்பட்டு வந்தான்.

அநுமான் இராமனது வரவைச் சொன்ன அன்றைக்கே குகன் வந்து இராமனைக் கண்டனனென அறிக. அமுது-தேவாமிருதம் போன்ற இனிய உணவுக்கு உவமவாகு பெயர். (4232)

Koviloor Digital Library

313. இராமபிரான் குகனைத் தழுவி க்ஷேமம் விசாரித்தல்

தொழுதனன் மனமுங் கண்ணுந் துளங்கினன் சூழ வோடி
அழுதனன் கமல மன்ன வடித்தல மதனின் வீழ்ந்தான்
தழுவின னெடுத்து மார்பில் தம்பியைத் தழுவு மாபோல்
வழுவிலாய் வலிய ரன்றோ மக்களு மனையு மென்றான்.

(குகன்,- இராமனைக் கண்களாற்) சேவித்து, (பெறாப் பேறுபெற்றமை யால்) மனமும் கண்களும் களிக்கப்பெற்றவனாய் (அப்பிரானை) வலம் வந்து (இவ்வளவு காலம் பிரிய நேர்ந்தமைக்கு வருந்தி) அழுதவனாய், தாமரைமலர்போன்ற (இராம்பிரானது) திருவடிகளில் விழுந்து வணங் கினான் (சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தான்); (அப்பொழுது இராமபிரான், அந்தக் குகனைத் தனதுகைகளால்) எடுத்துத் தம்பியைத் தழுவுவதுபோல் (அவ்வளவு அன்போடு) மார்பில் இறுகத் தழுவி, '(உனது) புத்திரர்களும் மனைவியும் குறைவில்லாத வலியை (க்ஷேமத்தை) யுடையவர்கள் தானா?' என்று வினாவினான்.

மனமும் கண்ணும் சூழவோடித் துளங்கினன் என எடுத்து, இராம பிரானது சௌந்தரியத்தில் மனமும் கண்ணும் ஈடுபட்டு விரைந்து சென்று சுற்றிச்சுற்றிச் சுழலமிட அழுந்தினான் என உரைப்பாரும் உளர். இராமன் குகனிடம் சகோதர வாஞ்சை வைத்தமை, அயோத்தியாகாண்டத்திற் பெறப் பட்டது. தம்பியைத் தழுவுமா போல்-இனிப் பரதனைத் தழுவுவதுபோல எனினுமாம். (4233)

314. குகன் தான் இராமனுடன் சென்று வனவாசஞ் செய்து அடிமை செய்யப் பெறாமைக்குக் குறைகூறுதல்

அருளுன துளது நாயேற் கவரெலா மரிய வாய
பொருளலர் நின்னை நீங்காப் புணர்ப்பினாற் றொடர்ந்து போந்து
தெருள்தரு மிளைய வீரன் செய்வன செய்க லாதேன்
மருள்தரு மனத்தி னேனுக் கினிதன்றோ வாழ்வு மன்னோ.

(குகன் இராமனைநோக்கி), 'அடியேனுக்கு (க் கிடைத்தற்கு அரியதாய) உன்னுடைய கருணை உள்ளது; அவர்கள் யாவரும் (எனக்கு) அருமை யான பொருளாகமாட்டார்; உன்னை விட்டுப்பிரியாத மனப்பிணிப்புடனே தொடர்ந்துவந்து மெய்யுணர்வு மிக்க இளையபெருமாள் (உனக்குச்) செய்த அடிமைத் தொழில்களைச் செய்யப் பெறாதவனாகிய அஜ்ஞாநம்நிறைந்த மனமுடையனான எனக்கு உயிர்வாழ்க்கை நன்றாயுள்ள தொன்றன்றோ? (இனியதன்று), (என்றான்):

'இனிதன்றோ வாழ்வு' என்றது-பிறகுறிப்பு. இனி, உயிர் வாழ்க்கை யொன்றுமே இனியதாம் எனினும் அமையும்; வெறுப்புரை. ஆதிசேஷனது

Koviloor Digital Library

அமிசமாகிய இலக்குமணன் தனது அடிமைத்தொழிலைச் செய்தற்காகவே உடனவதரித்து, இராமபிரானை விட்டுப்பிரியாது அவனுக்குப் பலவகை யடிமைகளையுஞ் செய்து வந்தனனென்க. இச்செய்யுளினால், குகப் பெருமானது மெய்யறிவு விளங்கும், உனது திருவருள் முக்கியமேயன்றி மனைவிமக்கள் முக்கியரல்லா என்பது முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. (4234)

315. இராமன் குகனுக்குச் சமாதானங்கூற அவன் இளைய பெருமாளையும் சீதையையும் வணங்குதல்

ஆயன பிறவும் பன்னி யழுங்குவான் தன்னை யைய
நீயிவை யுரைப்ப தென்னே பரதனின் நீவே றுண்டோ
போயினி திருத்தி யென்னப் புளிஞர்கோ னிளவல் பொற்றாள்
மேயினன் வணங்கி யன்னை விரைமலர்த் தாளின் வீழ்ந்தான்.

இவை போல்வனவாகிய மற்றைவார்த்தைகளையுங் கூறி வருந்துபவ னாகிய குகனை (நோக்கி, இராமபிரான்),- 'ஐய! நீ இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுவது யாதுகாரணம் பற்றியோ? பரதனினும் நீ வேறாவையோ? சென்று இனிதாகவிருப்பாயாக' என்று கூற, -வேடர் தலைவனான (அக்) குகன், இளையபெருமாளது அழகிய பாதங்களைச் சேர்ந்து வணங்கி லோகமாதா வாகிய சீதையினது வாசனையுள்ள தாமரைமலர்போன்ற அடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

'பரதனின் நீ வேறுண்டோ' என்றது, பரதன் வேறு, நீ வேறு அல்ல; பரதன் உடன்வராது என்கட்டளைப்படி நாட்டில் இருந்தது போலவே, நீயும் உடன் வராது நாட்டிலிருந்தது தவறன்று' என்று இராமன் குகனைத் தேற்றியவாறு. புளிஞர்=புளிந்தர். (4235)

316. இராமபிரான் சுக்கிரீவன் முதலியோர்க்குக் குகனை இன்னானென்று தெரிவித்தல்

தொழுதுநின் றவனை நோக்கித் துணைவர்கள் தமையு நோக்கி
முழுதுணர் கேள்வி மேலோன் மொழிகுவன் முழுநீர்க் கங்கை
தழுவிரு கரைக்கு நாதன் தாயினு முயிர்க்கு நல்லான்
வழுவிலா எயினர் வேந்தன் குகனெனும் வள்ள லென்பான்.

எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல நூற்கேள்வியையுடைய சிறந்தவனான இராமபிரான், -(தன்னை) வணங்கிநின்றவனான குகனைப் பார்த்து, (பின்பு தனக்குச்) சிநேகிதர்களான சுக்கிரீவன் முதலியோரையும் பார்த்துக் கூறுப வனானான்:- (இவன்), நிறைந்த நீரையுடைய கங்காநதியைத் தழுவியுள்ள இரண்டுகரைக்குந் தலைவன்; எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் தாயைக் காட்டிலும் அதிகமாக அன்புகொண்டு உபகரிப்பவன்; (நீதிநெறி) தவறாத வேடர்

Koviloor Digital Library

களுக்கு அரசன்; குகனென்னும் பெயரையுடைய வரையாது கொடுக்குந் தன்மையுள்ளவனென்று (யாவராலும்) சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவான்.

குகனை நோக்கித் துணைவர்களையும் நோக்கினது இவனைப்பற்றி உங்கட்குத் தெரிவிப்பேனென்று குறிப்பித்தவாறாம். (4236)

317. சுக்கிரீவன் முதலியோர் குகனை நட்புக் கொள்ளுதலும், சூரியாஸ்தமனமும்

அண்ணலஃ துரைத்த லோடு மரிகுலத் தரசனாதி
நண்ணிய துணைவர் யாரு மினிதுறத் தழுவி நட்டார்
கண்ணகன் ஞால மெல்லாங் கங்குலாற் பொதிவான் போல
வண்ணமால் வரைக்கு மப்பால் மறைந்தன னிரவி யென்பான்.

இராமபிரான் அவ்வாறு சொன்னவுடனே,- வானரக் கூட்டத்துக்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவன் முதலாகப்பொருந்திய (இராமனுடைய) சிநேகிதர் களெல்லாரும், (குகனை) இனிமையாகத் தழுவிச் சிநேகித்தார்கள்; சூரியன், இடமகன்ற பூமிமுழுவதையும் இருளினால் மூடுபவன்போல (இருட்கு இடங்கொடுத்துக் கொண்டே) அழகிய பெரியமேருமலையின் அப்புறத்தில் மறைந்தான்.

தற்குறிப்பேற்றவணி: சூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் உலகமுழுவதும் இருள் மூடிக்கொண்டது என்பது, கருத்து. கங்குல்-இருள். என்பான்-முதல் வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. (4237)

318. அன்று இரவுகழியச் சூரியன் உதயமாதல்

அலங்கலந் தொடையி னானு அந்தியின் கடன்க ளாற்றிப்
பொலங்குழை மயிலி னோடு துயிலுறப் புணரி போலும்
இலங்கிய சேனை சூழ விளவலு மெயினர் கோனும்
கலங்கலர் காத்து நின்றார் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

விளங்குதலையுடைய அழகிய மலர்மாலையையணிந்த இராமபிரானும் (சந்தியாவந்தனம் முதலிய) மாலைக்கடன்களைச் செய்து முடித்தபின்பு பொன்னாலாகிய குழையென்னுங் காதணியை அணிந்த மயில்போலுஞ் சாயலுள்ள சீதையோடு படுத்துத்தூங்க, இளையபெருமாளும் வேடர் தலைவனான குகனும், கடல்போன்று விளங்குகின்ற சேனைகள்சூழ மனங் கலங்காதவர்களாய் (ஜாக்கிரதையாக)க் காத்துநின்றார்கள்; சூரியன் உதயமானான்; -அலங்கல்-விளங்குதல். (4238)

Koviloor Digital Library

319. இராமபிரான் விமானமேறிச் செல்லுதல்

கதிரவ னுதய காலைக் கடன்கழித் திளவ லோடும்
அதிர்பொலன் கழலி னானவ் அருந்தவன் றன்னை யேத்தி
விதிதரு விமான மேவி விளங்கிழை யோடுங் கொற்றம்
முதிர்தரு துணைவ ரோடு முனிமனந் தொடரப் போனான்.

ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலையுடையனான இராமபிரான் சூரியோதயகாலத்திற் செய்யவேண்டிய நித்திய கரு மங்களைச் செய்து முடித்து அருமையான தவத்தையுடைய அந்தப் பரத்துவாசனை வணங்கி (விடைபெற்று)த் தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும், விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடைய சீதையோடும் வெற்றி மிகுந்த துணைவருடனே பிரமனாற் (குபேரனுக்குக்) கொடுக்கப்பட்டதான புட்பகவிமானத்தின் மீது ஏறி, பரத்துவாச முனிவனது மனம் (தன்னைப்) பின்தொடர்ந்துவர அயோத் தியை நோக்கிச் சென்றான்.

இராமன் விட்டுச்சென்ற பிறகும் பரத்துவாசமுனிவன் பூரணாநுக் கிரகத் துடனே அவனையே கருதியிருந்தனனென்பார். 'முனிமனந்தொடரப் போனான்' என்றார். விளங்கிழை-வினைத்தொகையன்மொழி. ஏத்தி-வணங்கி. (4239)

320. விமானத்துச் செல்லுகையில், அயோத்தியின் மதிற்புறந்தோன்றுதல்

தாவிவான் படர்ந்து மானந் தடையில தேகும் வேலைத்
தீவிய கனிய தாகிச் செருக்கிய காமச் செவ்வி
ஓவிய முயிர்பெற் றென்ன வும்பர்கோன் நகரு மொவ்வா
மாவிய லயோத்தி சூழ மதிற்புறந் தோன்றிற் றன்றே.

புஷ்பகவிமானம் தாவி வானத்தில் தடையில்லாமல் விரைந்து செல்லும் போது இனிய கனிகளையுடையதாய் மகிழ்ச்சி பூண்ட விரும்பத்தக்க அழகுடன் கூடிய சித்திரம் உயிர்பெற்றாற் போன்று தேவேந்திரனது (அமராவதியென்ற) பட்டணமும் (தனக்கு) நிகராகாத பெருமைவாய்ந்த அயோத்தி நகரத்தைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறம் தோன்றிற்று; -கன்னியாகி என்ற பாடத்துக்கு-கன்னிகையையொத்து (பிறர்கைப்படாமல்) சூழும் மதில் என்க. (4240)

321. இராமன் 'அயோத்தி இதுதான்' என்ன, யாவரும் வணங்குதல்

பொன்மதிற் கிடக்கை சூழப் பொலிவுடை நகரந் தோன்ற
நன்மதிக் கிழவர் தம்மை நோக்கிய ஞான மூர்த்தி
சொன்மதித் தொருவ ராலுஞ் சொலப்டா அயோத்தி தோன்றிற்று
என்னலுங் கரங்கள் கூப்பி யெழுந்தன ரிறைஞ்சி நின்றார்.

Koviloor Digital Library

(அப்பொழுது) பொன்மயமான மதிலினிடங்கள் சூழப் பொலிவை யுடைய அயோத்தியா நகரந் தோன்ற, -நல்ல அறிவுடைய தோழர்களை நோக்கிய ஞானசொரூபியான இராமபிரான் 'எவராலும் (இவ்வளவு சிறப்பை யுடையதென்று) எண்ணிப் புகழ்ச்சி சொல்லமுடியாததான அயோத்தி தெரிகின்றது' என்று கூறினவுடனே, (அதுகேட்ட எல்லோரும்), கைகுவித்து எழுந்து சேவித்து நின்றார்கள்.

விமானத்திலுள்ளவர் அயோத்தியாநகரை வணங்கியது, அது இராம பிரானுக்குப் பிறப்பிடமாதலாலும், தேவ்தாசாந்நித்திய முடையதாதலாலும், முத்திதரும் நகரமேழனுள் ஒன்றாதலாலுமென்க. சில பிரதியில் இதனோடு பரதன் விரதப்படலம் முடிய, மேல் நகர்புகுபடலம் தொடங்குகின்றது. (4241)

322. பரதனுடன் வருகிற அநுமான் அவ்விமானத்தைக் காணுதல்

அன்னதோ ரளவையின் விசும்ப தாயினும்
துன்னிருங் கதிரவன் தோன்றினா ரெனப்
பொன்னணி புட்பகப் பொருவின் மானமும்
மன்னவர்க் கரசனும் வந்து தோன்றினார்.

அச்சமயத்தில் (தான்) ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரத்திலுள்ளதாக இருந்தா லும், நெருங்கிய பெரிய (பல) சூரியர்கள் (ஏககாலத்தில்) உதயமானா ரென்னுமாறு பொன்மயமான அழகிய புட்பகமென்னப்பட்ட ஒப்பில்லாத விமானமும் (அதில் வீற்றிருக்கிற) அரசர்கட்கு அரசனான ஸ்ரீராமனும் வந்து (அநுமானுக்கு எதிரில்) தோன்றினார்கள்.

இதன்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படும் செய்யுள் வருமாறு:-

தோன்றலுஞ் சுமந்திரன் தொழுத கையினன்
ஈன்றுகாத் தளித்தவை யியற்று மவ்வுரு
மூன்றுமாய் நான்குமா யைந்து மாமுதற்
சான்றினைப் பரதற்குச் சுட்டிச் சாற்றுவான். (4242)

323-324. அநுமான் விமானத்தி லுள்ளாரைப் பரதனுக்குச் சுட்டிக்காட்டுதல்

அண்ணலே காண்டியா லலர்ந்த தாமரைக்
கண்ணனும் வானரக் கடலுங் கற்புடைப்
பெண்ணருங் கலமுநின் பின்பு தோன்றிய
வண்ணவிற் குமரனும் வருகின் றார்களை.

அநுமான் பரதனைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானான்:- பெருமை யுடையவனே! மலர்ந்த தாமரைப்பூப் போன்ற கண்களையுடையனான

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமனும் கடல்போன்ற வானரசேனையும் பதிவிரததாதருமத்தையுடைய பெண்கட்கெல்லாம் அரியதோர் ஆபரணம் போன்று அழகுசெய்பவளான சீதையும் உனக்குப் பின்பு பிறந்தவனாகிய அழகிய வில்லையேந்திய இலக்குமணனும் (ஆகப் புட்பகத்தின் மீது ஏறி) வருகின்றவர்களை (இதோ) காண்பாயாக. (4243)

324. ஏழிரண் டாகிய வுலக மேறினும்
பாழ்புறங் கிடக்குறு படிய தாயதோர்
சூழொளி மானத்துத் தோன்று கின்றனன்
ஊழியா னென்றுகொண் டுணர்த்துங் காலையே.

பதினான்கு உலகங்களிலுள்ளவர்களும் (ஒருங்கு தன் மீது) ஏறினாலும் வெற்றிடம் பொருந்திய தன்மையையுடையதும் ஒப்பற்றதும் எங்கும் பரவுகிற ஒளியையுடையதுமான புஷ்பக விமானத்தில், பிரளயத்திலும் அழிவில்லாதவனான இராமபிரான், (இதோ) காணப்படுகின்றான் என்று (இவ்வாறு பரதனுக்கு அநுமான்) அறிவிக்கும் பொழுதில்; -தோன்றலும், ஆர்ப்பு சென்றது என மேல் முடிபு காண்க.

எல்லாம் அழியும் பிரளயகாலத்தில் கடல் பொங்கி உலகங்களை மூடிக்கொள்ள எங்கும் ஜலார்ணவமான அப்பிரளயப்பெருங் கடலிலே எம்பெருமான் ஒருவனே சராசரங்களையெல்லாம் ஊறுபடாமல் தனது திருவயிற்றில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டு ஒரு சிறு குழந்தைவடிவத்துடன் ஆலிலையின் மீது யோகநித்திரை செய்தருளுகின்றனனாதலால், அத்திரு மாலின் திருவவதாரமான இராமனை 'ஊழியான்' என்றார். ஊழியான்- காலத்துக்குத் தலைவனுமாம். (4244)

325. இராமனைக் கண்டவளவில் எதிர்கொள்ளச் சென்றவர்கள் ஆரவாரித்தல்

பொன் னொளி மேருவின் பொதும்பிற் புக்கதோர்
மின்னொளி மேகம்போல் வீரன் தோன்றலும்
மன்னெதிர் வருகுந ரார்ப்பு இராவணன்
தென்னகர்க் கப்புறத் தளவுஞ் சென்றதால்.

பொன் மயமான ஒளியுள்ள மேருமலையின் (பெருங்)குகையிற் புகுந்துள்ளதொரு மின்னலினொளியோடு கூடிய மேகம் போல வீரனான இராமபிரான் (விமானத்தின்மீது பிராட்டியுடன்) புலப்பட்டவளவிலே, -(தமக்கு) அரசனாகிய அவ்விராமபிரானை எதிர்கொள்ள வருகின்ற சனங் களின் (மகிழ்ச்சியாலுண்டான) ஆரவாரம், இராவணனாண்ட தெற்குத்திக் கிலுள்ள இலங்காபட்டணத்துக்கு அப்புறத்தளவும் போய்ப் பரவிற்று.

Koviloor Digital Library

மேரு-புஷ்பகத்திற்கும், பொதும்பிற்புக்கதோர் மின்னொளி மேகம்- அப்புஷ்பகத்தினுள்ளே சீதையுடனிருக்கும் இராமபிரானுக்கும் உவமை. முன்னிரண்டடி- உவமையணியும், ஈற்றடி-உயர்வுநவிற்சியணியுமாம். இவ்விரண்டும் திலதண்டுலந்யாயத்தால் (எள்ளும் அரிசியும் போலப் பேதம் தெரியச்) சேர்ந்திருப்பது-சேர்வையணி. (4245)

326. பரதன் இராமனைக் காணுதல்

ஊனுடை யாக்கை விட்டுண்மை வேண்டிய
வானுடைத் தந்தையார் வரவு கண்டெனக்
கானிடைப் போகிய கமலக் கண்ணனைத்
தானுடை உயிரினைத் தம்பி நோக்கினான்.

(தன்னுடைய) மாமிசதேகத்தைவிட்டு (இறந்து) சத்தியத்தை விரும்பிய வானுலகத்தையடைந்த தந்தையாராகிய தசரதரது வருகையைக் கண்டாற்போல, -காட்டிற்சென்ற தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய வனும் தன்னுடைய உயிர்போன்றவனுமாகிய இராமபிரானை (அவனது) தம்பியாகிய பரதன் பார்த்தான்.

தமையனது வரவுக்குத் தந்தையின்வரவை உவமை கூறியது, தமையன் தமப்பனோ டொப்ப னாதலால். (4246)

327. பரதன் இராமனை வணங்குதற்காக அநுமான் கையை விடுதல்

கெட்டவான் பொருள்வந்து கிடைப்ப முன்புதாம்
பட்டவான் படரொழிந் தவரிற் பையுள்நோய்
சுட்ட வன்மானவற் றொழுத லுன்னியே
விட்டனன் மாருதி கரத்தை மேன்மையான்.

மேலானகுணங்கள் நிறைந்தவனான பரதன்,- (தாம் முன்பு) இழந்து போன சிறந்தபொருள் (மறுபடி தம்மிடம்) வந்து சேர்ந்தமாத்திரத்தில் (முன்புதாம் பட்ட பெருந்துன்பங்கள் யாவும் நீங்கப்பெறுபவர் போல (முன்பு இராமபிரானை நீங்கியதனால் தனக்கு உண்டாயிருந்த) துன்ப நோயை (இப்பொழுது அவனைக் கண்டதனால்) முற்றும் ஒழிந்தவனாய் (மனமகிழ்ந்து), மநுகுலத்தோன்றலாகிய இராமபிரானை வணங்க நினைத்து(த் தான் பிடித்திருந்த) வாயுகுமாரனான அநுமானது கையை நெகிழவிட்டான்.

உவமையணி, பரதனுக்கு மேன்மை- இராமன் கட்டளைக்கு எதிர் கூறாது அதனைத் தலைமேற்கொண்டு நடத்தலாகிய பாரதந்திரிய மென்பர் அறிந்தோர். அநுமான்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பரதன் வந்ததாக முதனூலிற் கூறப்படவில்லை. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் வேறு இடத்தி

Koviloor Digital Library

லுள்ளதென முன்னரே காட்டப்பட்டது: சிலபிரதிகளிலில்லை. 328-முதல் 331-வரையிலுமுள்ள செய்யுட்கள் வேறு இடத்திலுள்ளமையும் முன்னரே காட்டப்பட்டது. (4247)

328. அநுமான் இராமபிரானை எதிர் சென்று வணங்குதல்

அக்கணத் தனுமனு மவண்நின் றேகியத்
திக்குறு மானத்தைச் செவ்வ னெய்தியச்
சக்கரத் தண்ணலைத் தாழ்ந்து முன்னின்றான்
உக்குறு கண்ணநீ ரொழுகு மார்பினான்.

அப்பொழுது, அனுமானும்,-அவ்விடத்தினின்று (மேலெழுந்து) சென்று ஆகாயத்திற் பொருந்திய அந்தவிமானத்தை நேராக அடைந்து (அதில் வீற்றிருக்கின்ற) சக்கராயுதத்துக்கு உரிய பெருமைபெற்ற அவ்விராம பிரானைப் பெருகுகிற (ஆனந்தக்) கண்ணீர் வழியப்பெற்ற மார்பையுடைய வனாய் வணங்கி முன்நின்றான்.

அநுமான் தாவி மேலெழுந்து விமானத்தையடைந்து இராமபிரானை வணங்கினானென்க. பத்துத்திக்குக்களில் ஆகாயமும் ஒன்றாதலால், அதனை இங்கு 'திக்கு' என்றே குறித்தார்; சிறப்புப் பொருள், பொதுச் சொல்லாற் குறிக்கப்பட்டது. இனி, அவ்வடதிசையைநோக்கி வருகிற எனினுமாம். மிக்குயர் முனிவனாச்சிரமேவினான் என்று சில பிரதியி லிரண்டாமடி. (4248)

329. அநுமான் இராமனுக்கு அயோத்தியின் செய்தியைக் கூறல்

உருப்பவிர் கனலிடை யொளிக்க லுற்றவப்
பொருப்பவிர் தோளனைப் பொருந்தி நாயினேன்
திருப்பொலி மார்பநின் வரவு செப்பினேன்
இருப்பன வாயின வுலகம் யாவையும்.

(அநுமான் இராமனைநோக்கி), 'இலக்குமி விளங்குகின்ற மார்பையுடை யவனே! நாய்போற் கடைப்பட்டவனான அடியேன், வெப்பம் மிக்க நெருப்பினிற் குதிக்கத்தொடங்கிய மலையையொத்த தோள்களையுடைய அப் பரதனைச் சேர்ந்து உனது வருகையைத் தெரிவித்தேன்; (அதுகேட்டுப் பரதன் தீக்குதித்தலைத் தவிர்ந்ததனால்) எல்லாவுலகங்களும் (அழியாது) நிலைபெற்றிருப் பனவாயின' (என்று கூறினான்).

இராமனை 'திருப்பொலிமார்ப' என்றது, திருமாலின் அவதார மாதலால்; திரு-வீரலக்ஷ்மியுமாம். பரதனொருவன் இறந்தால் உலகத்து உயிர்க ளெல்லாம் இறக்கு மென்பதனைக் கீழ்க் கௌசலை கூறியது கொண்டும் அறியலாம். (4249)

Koviloor Digital Library

330-331. இராமபிரான் அநுமானுக்கு உபசாரமொழி கூறித் தழுவிப் புகழ்தல்

தீவினை யாம்பல செய்யத் தீர்விலா
வீவிலை முறைமுறை விளைவ மெய்ம்மையாய்
நீயவை துடைத்துநின் றளிக்க நேர்ந்தனை
யாயினு மன்பினா யாஞ்செய் மாதவம்.

(இராமன் அநுமானைநோக்கி), 'மெய்ம்மையோய்! தாயினும் அன்புடையவனே! நாங்கள் பலதீவினைகளை (முன்பு) செய்ய (அவைகள் எம்மைவிட்டு) நீங்காதனவாய் அழிகின்றன வில்லாதனவாகி மேன்மேல் வந்து தீப்பயன்களைத் தருகின்றன; உண்மையாக நீ அத்துன்பங்களை யொழித்து நின்று காப்பாற்றும்படி நேர்பட்டாய்: (இது), நாங்கள் (முற் பிறப்பிற்) செய்துள்ள பெருந்தவப் பயனேயாம்'; -'என்று உரைத்து' என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

இராமபிரான் திருமாலின் அவதாரமாயிருந்தும் தான் கொண்டுள்ள மனிதவடிவத்துக்குத் தக்கபடி இங்ஙனங் கூறின னென்க. வீவினை முறை முறை விளைய என்றபாடத்துக்கு-பலமுறை எங்கட்குச் சாவுநேர என்க: இந்திரசித்து வீசிய பிரமாத்திரத்தாலும், இராவணனெறிந்த வேலாலும் இலக்குமணனாதியர்க்கு நேர்ந்த சாவைச் சஞ்சீவிகொண்டு போக்கிய தாலும், பரதன் சாவை அக்கினியையவித்துப் போக்கியதாலும், 'வீவினை முறைமுறைவிளைய, நீயவை துடைத்து நின்றளிக்க நேர்ந்தனை' என்றது என்க. (4250)

331. என்றுரைத் தனுமனை யிறுகப் புல்லினான்
ஒன்றுரைத் திறப்பதெ னுனக்கு மெந்தைக்கும்
இன்றுணைத் தம்பிக்கும் யாய்க்கு மென்றனன்
குன்றிணைத் தனவுயர் குலவுத் தோளினான்.

இவ்வாறுகூறி, இரண்டுகுன்றுகளைச் சேர்த்தாற் போன்ற உயர்ந்து திரண்ட (இரண்டு) தோள்களையுடையவனான இராமபிரான், -'(கைம்மாறு கருதாது உதவிய) உன்னைப்பற்றியும் (சத்தியத்துக்காக உயிர் துறந்த) எனது தந்தையான தசரத சக்கரவர்த்தியைப்பற்றியும் (எப்பொழுதும் இடை விடாது என்னுடனிருந்து எனக்குப் பலவகையிலும்) இனியதுணைபுரியும் (என்) தம்பியான இலக்குமணனைப் பற்றியும் என்னைப் பெற்ற தாயான கௌசலையைப்பற்றியும் (புகழ்ச்சியாக) ஒருவார்த்தை கூறி முடிப்பது எவ்வாறு (இயலும்?)' என்று அனுமனை இறுகத்தழுவினான்; இன்துணைத் தம்பி- பரதனென்பாருமுளர். (4251)

Koviloor Digital Library

332. பரதன் இராமனருகில் தோன்றுதல்

ஈடுறு வான் துணை யிராமன் சேவடி
சூடிய சென்னியன் தொழுத கையினன்
ஊடுயி ருண்டென உலர்ந்த யாக்கையன்
பாடுறு பெரும்புகழ்ப் பரதன் தோன்றினான்.

(இவ்வளவில் இராமபிரானை எதிர்கொள்ளவந்தவர்கள் நின்றஇடத்தை விமானம் அணுகியதாக,) (ஒன்றோடுஒன்று) ஒத்தவையும் (வேறு ஒப்பற்ற வையும்) (தனக்குப்) பெருந்துணையாகவுள்ள வையுமான இராமபிரானது திருவடிநிலைகளைத் தரித்த தலையை யுடையவனும் கூப்பிய கைகளை உடையவனும் உள்ளே உயிர்உள்ள தென்று ஊகித்தறியும்படி வற்றிய உடம்புடையவனுமாகிய சிறப்புப்பெற்ற மிக்ககீர்த்தியையுடைய பரதன் (அருகில்) காணப்பட்டான்.

உடம்பின் இளைப்புமுதலிய நிலைமையைப் பார்த்தால் உயிர் உண்டோ வென்று சந்தேகித்தற்கு இடமாய், நடந்தல் முதலிய தொழில்களால் 'உயிருண்டு' என்று ஊகிக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பவனென்பது, மூன்றா மடியின் கருத்து. ஈடுறு-பெருமைபெற்ற என்றும், வான் துணை-முத்தி நெறிக்கு வழித்துணையென்றும், பாடுறு-(புலவராற்) பாடுதல்பொருந்திய என்றும் கூறலாம். (4252)

333. அநுமான் இராமனுக்குப் பரதன்வந்ததை அறிவித்தல்

தோன்றிய பரதனைத் தொழுது தொல்லறச்
சான்றென நின்றவ னிளைய தம்பியை
வான்றொடர் பேரர சாண்ட மன்னனை
ஈன்றவள் பகைஞனைக் காண்டி யீண்டென்றான்.

பழமையான தருமத்துக்குச் சாட்சிபோன்றவனாகிய (நீதிநெறிக்கு ஒரு வழிகாட்டியான) அநுமான், அருகில் காணப்பட்ட பரதனை வணங்கி, -(இராமனை நோக்கி), 'மிக்கபற்றுக்கு இடமான பெரிய அரசாட்சியை(ச் சிறிதும் பற்றில்லாமற் பதினான்கு வருடம்) ஆண்ட அரசனும் (தன்னைப்) பெற்ற தாய்க்குப் பகைவனுமாகிய இத்துணைச் சிறப்பையுடைய தம்பியான பரதனை இப்பொழுது காண்பாயாக' என்றான்.

ஒரு பெரியார்க்கு மற்றொருபெரியாரைச் சுட்டிக்காட்டும்போது அன்னாரைத் தொழுது இவரின்னாரென்றல் ஒரு மரபு என்பது இங்குப் பெறப்படுமென்ப. 'வான் தொடர் பேரரசு ஆண்ட மன்னன்' என்பதற்கு-பரமபதத்தையடைவதற்குச் சுலபமார்க்கமாகிய பாரதந்திரியமென்னும் பெரிய அரசையாண்ட அரசனென்றும் பொருள் கூறலாம். (4253)

Koviloor Digital Library

334. பரதன் வரவு கண்டு இராமன் மகிழ்தல்

காட்டினன் மாருதி கண்ணிற் கண்டவத்
தோட்டலர் தெரியலா னிலைமை சொல்லுங்கால்
ஓட்டிய மானத்து ளுயிரிற் றந்தையார்
கூட்டுருக் கண்டன்ன தன்மை கூடினான்.

அநுமான் (பரதனைக்) காட்டினான்; (அப்பரதனைக்) கண்ணினாற்கண்ட இதழ்கள்மலரப்பெற்ற மாலையையணிந்த அந்த இராமபிரானது தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து,- (அப்பெருமான்) ஏறிநடத்துகிற விமானத்தில் (வந்து காட்சிதந்த) உயிரோடுகூடிய தந்தையான தசரதமகாராசனது பொருந்திய உருவத்தைக்கண்டது போன்ற தன்மையை யடைந்தான்.

இலங்கையில் தந்தையைக் கண்டபோது தான் அடைந்தது போன்ற மகிழ்ச்சியை, இராமபிரான் இங்குத் தம்பியாகிய பரதனைக் கண்டபோதும் அடைந்தனனென்க. (4254)

335. விமானம் கீழிறங்குதல்

அவ்வயி னயோத்தி வைகுஞ் சனமொடு மக்கு ரோணி
தவ்வலி லாறு பத்தா யிரமொடுந் தாய ரோடும்
இவ்வயி னடைந்து ளோரைக் காண்பெனென் றிராம னுன்னச்
செவ்வையி னிலத்தை வந்து சேர்ந்தது விமானந் தானும்.

அப்பொழுது, 'அயோத்தியில் வாழ்கிற சனங்களோடும், கெடுதலில்லாத அறுபதினாயிரம் அக்ஷௌஹிணிசேனையோடும், (கௌசல்யை சுமித்திரை கைகேயி என்னும்) தாய்மாரோடும் இவ்விடத்தில் வந்துள்ள எல்லோரையும் பார்ப்பேன்' என்று இராமன் மனத்தில் நினைத்தமாத்திரத்தில், புஷ்பக விமானமும் செம்மையாக நிலத்தில் வந்து இறங்கிற்று; -இங்குக் குறித்தவர் யாவரும், இராமபிரானை எதிர்கொள்ள வந்தவர்கள். (4255)

336. நிலத்தைச் சார்ந்த புஷ்பக விமானத்தின் வருணனை

எவ்வயி னுயிர்கட்கு மிராம னேறிய
செவ்விய புட்பகம் நிலத்தைச் சேர்தலும்
அவ்வவர்க் கணுகிய வமரர் நாடுய்க்கும்
எவ்வமில் மானமென் றிசைக்க லாயதால்.

இராமபிரான் ஏறியுள்ள அழகிய புஷ்பகவிமானமானது பூமியில் இறங்கியவுடனே, எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள உயிர்களுக்கும் அவ்வவ்வுயிர்க்கு (நல்வினையினாற்) கிடைக்கலான சுவர்க்க லோகத்துக்குக் கொண்டுபோகுந்தன்மையுள்ள குற்றமில்லாத விமானமென்று சொல்லலாம் படியிருந்தது.

Koviloor Digital Library

புட்பகவிமானம் வந்து இறங்கினதும், அதிலுள்ள இராமபிரானைச் சேவித்தயாவரும் சுவர்க்கானுபவத்தை யொத்த பேராநந்த மடைந்தமை யால், அதற்குக் காரணமாகிய அவ்விமானத்தை, உயிர்களைச் சுவர்க்கா நந்தத்திற் செலுத்தும் விமானத்தை யொக்கு மென்றார்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. (4256)

337-341. இராமனையெதிர்கொண்ட அயோத்தியா நகரத்தாரின் நிலைமையைக் கூறும்

தாயருக் கன்று சார்ந்த கன்றெனுந் தகைய னானான்
மாயையிற் பிரிந்தார்க் கெல்லா மனோலயம் வந்த தொத்தான்
ஆயிளை யர்க்குக் கண்ணு ளாடிரும் பாவை யானான்
நோயுறுத் துலர்ந்த யாக்கைக் குயிர்புகுந் தாலு மொத்தான்.

(இராமபிரான்). தாயருக்கு, (பிரிந்து) அப்பொழுது சேர்ந்த கன்றென்று சொல்லத்தக்க தன்மையையுடையவனாயினான்; மாயையினின்று நீங்கின வர்களுக்கெல்லாம் மனம்லயிக்குமிடம் நேர்ந்ததை ஒத்தான்; சிறந்ததம்பி யரான பரதசத்துருக்கனர்களுக்குக் கண்களினுள் அசைகின்ற கருவிழியை யொத்து (அருமையாக) விளங்கினான்; (எல்லோர்க்கும்), வியாதி பொருந்தி உயிர்நீங்கிப் போன உடம்புக்கு (மீண்டும்) உயிர் புகுந்தாற் போன்ற தன்மையையும் ஒத்திருந்தான்.

அவிச்சையொழிந்த மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் தமது மனம் லயிக்குமிடம் பரப்பிரமமாதலால், அதனது வேற்றுருவமாயுள்ள இராமபிரானைக் கண்டதும் அவர்கள்மனம் பரப்பிரமத்தைக் கண்டது போலவே பேராநந் தத்தை அடைவதாயிற்று என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. மாயையாவது உள்ளதை இல்லாததாகவும், இல்லாததை உள்ளதாகவும், ஒன்றை மற்றொன் றாகவுங் காட்டும் எம்பெருமானது ஒரு சக்தி. மனம் அந்தமாயைக்கு வசப்பட்டபோது பொருள்களின் நிலையையறியும் தத்துவஞானம் தோன்று கின்றதில்லை. ஆகவே, நிலையுள்ள பொருள்களை நிலையில்லாதன வென்றும், நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளனவென்றும் மாறுபட வுணரும் விபரீத ஞானம் தலையெடுக்கும்; அதனாலேயே, நித்தியமான ஆத்மாவுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் படாமல் அநித்தியமான தேகத்தையே பற்றிய தாய்முதலியோரிடத்துச் சுற்றத்தவரென்ற பொய் அபிமானம் உண்டாகி நிலைநிற்கின்றது; அது நீங்கவே, அம்மனம் ஆபாசபந்துக் களினிடம் பாசத்தையொழித்து உண்மையில் எல்லாவகைச் சுற்றமுமான பரம்பொருளிடத்திலே லயிக்குமென்க. இருமை-கருமை. அன்று-இராம பிரானைக்கண்ட அப்போது என்றும், ஆராய்தல்-நுணுகுதலாய், ஆயிளை யர்-மெலிந்த தம்பிமார்களென்றும் உரைத்தலும் ஒன்று. (4257)

Koviloor Digital Library

338. எளிவரு முயிர்கட் கெல்லா மீன்றதா யெதிர்ந்த தொத்தான்
அளிவரு மனத்தோர்க் கெல்லாம் அரும்பத வமுத மானான்
ஒளிவறப் பிறந்த தொத்தா னுலகினுக்கு ஒண்க ணார்க்குத்
தெளிவருங் களிப்புச் செய்யுந் தேம்பிழித் தேற லொத்தான்.

(இராமபிரான்,-தன்னைக் காணப்பெறாது) எளிமை யடைந்த பிராணிகளுக்கெல்லாம் (தம்மைப்) பெற்ற தாய் எதிர்ப் பட்டதை யொத்தான்; (தன்னிடத்தில்) அன்புபொருந்தின மனமுடையவர்களுக்கெல்லாம் (கிடைத்தற்கு) அரிய பக்குவமான தேவாமிருதம் கிடைத்தாற்போன்றான்; (ஞானத்தால்) உயர்ந்தவரான முனிவர்களுக்கு (த்தனது உண்மைவடிவம்) மறைதலின்றிப் பிரதியக்ஷமானதை ஒத்திருந்தான்; அழகிய கண்களை யுடைய மகளிர்க்குத் தெளிவில்லாதமதக்களிப்பைச் செய்கின்ற இனிய மதுவின் தெளிவை யொத்திருந்தான்.

இராமபிரானைக் கண்டவுடன் மகளிர் களிப்புற்றுப் பரவசராயின ரென்றது, ஈற்றடியின் கருத்து, உலகு-இங்கு, உயர்ந்தோரான முனிவர். (4258)

339. ஆவியங் கவன லால்மற் றின்மையால் அனைய னீங்கக்
காவியங் கழனி நாடு நகரமுங் கவன்று வாழும்
மாவிய லொண்க ணாரு மைந்தரும் வள்ள லெய்த
ஓவிய முயிர் பெற்றென்ன வோங்கின ருணர்வு பெற்றார்.

அந்நாட்டில் உயிர் அவ்விராமபிரானேயன்றி வேறு இல்லாமையால் (யாவரும் இராமனைத் தம்முயிராகவே கருதியிருந்ததனால்) அவன் (வனஞ்செல்வதற்குத் தம்மைவிட்டுப்) பிரிய, குவளைகள் நிறைந்த அழகிய கழனிகளையுடைய கோசல நாட்டிலும் (அதன் இராசதானியான) அயோத்தியா பட்டணத்திலும் (மனத்திற்) கவலைகொண்டு வாழ்கின்ற (பிளந்த) மாவடுவையொத்த அழகிய கண்களையுடையரான மகளிரும் ஆடவர்களும் இராமபிரான் (காட்டிலிருந்து) மீண்டுவந்தமையாற் சித்திரப் பதுமை உயிர் பெற்றாற்போல (இராமபிரான் பிரிந்தபோது இழந்த தமது இயற்கையான) அறிவு (மீண்டும்) ஓங்கப்பெற்றார்கள்.

'காவியங் கழனிநாடு' என்றதனால், அந்நாட்டின் நீர்வளநில வளங்கள் விளங்கும். மாம்பிஞ்சினுட்பிளவை மகளிர்கண்களுக்கு வடிவில் உவமை கூறுவது, மரபு. இதுவும் அடுத்த கவியும் சிலபிரதியிலில்லை. (4259)

340. சுண்ணமுஞ் சாந்து நெய்யுஞ் சுரிவளை முத்தும் பூவும்
எண்ணெயுங் கலின மாவி லாழியு மெண்ணில் யானை
வண்ணவார் மதமுந் நீரு மான்மதந் தழுவு மாதர்
கண்ணவாம் புனலு மோடிக் கடலையுங் கடந்த வன்றே.

Koviloor Digital Library

வாசனைப்பொடிகளும் சந்தனமும் நெய்யும் சுழியை யுடைய சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களும் பூவும் எண்ணெயும் கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின் வாயிலிருந்துவெளிவரும் நுரையும் கணக்கில்லாத யானைகளின் பலவகை நிறமுள்ள பெருகுகிற மூன்று வகை மதஜலமும் கஸ்தூரியணிந்த மகளிர் களது கண்களினின்று பெருகுகிற ஆநந்தபாஷ்பமும் (ஒன்றாகக்கலந்து) விரைந்து சமுத்திரத்தையுந் தாண்டிவிட்டன.

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வந்துவிட்டனனென்கிற களிப்பினால் மகளிரும் ஆடவரும் இராமபிரான்மீதும், ஒருவர்க்கொருவர் தங்கள் மீதும் வாரி வாரித் தூவுகின்ற வாசனைப்பொடி முதலியவை அங்ஙனமே கொண்ட களிப்பினாற்பெருகுகிற குதிரைகளின் நுரையோடும், யானைகளின் மதத் தோடும், அவர்களுடைய ஆனந்தக் கண்ணீர்வெள்ளத்தோடும் ஒன்றாகக் கலந்து பெருகிக் கடலைக்கடந்தன என்றவாறாம். கண்ண ஆம் எனப் பிரிப்பினுமாம். (4260)

341. வசிஷ்டன் முதலியோர் விமானத்தின் மீது ஏறுதலும் இராமபிரான் அம்முனிவனை வணங்குதல்

அனைவரு மனைய ராகி யடைந்துழி யருளின் வேலை
தனையினி தளித்த தாயர் மூவருந் தம்பி மாரும்
புனையுநூல் முனிவன் றானும் பொன்னணி விமானத் தேற
வனைகழற் குரிசின் முந்தி மாதவன் தாளில் வீழ்ந்தான்.

யாவரும் அத்தன்மையுடையவராய் (மிக்கசந்தோஷங் கொண்டாடு பவராய்) (விமானம்) நெருங்கியபொழுது, -கருணைக்கடலாகிய இராம பிரானை இனிமையாய்ப் பெற்று வளர்த்த மூன்று தாய்மார்களும், தம்பி மாரும் பூணூலைத்தரித்த வசிஷ்டமுனிவனும் பொன்மயமான அழகிய புஷ்பகவிமானத்தில் ஏற, கட்டிய வீரக்கழலையுடைய உத்தமபுருஷனான இராமபிரான் முதலில் (தனது குலகுருவாகிய) மிக்கதவத்தையுடையனான வசிஷ்டமகா முனிவனது பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான். இது முதல் நான்குகவிகள் பலபிரதிகளிலில்லை. (4261)

342. வசிஷ்டன் இராம லட்சுமணர்களை ஆசீர்வதித்தல்

எடுத்தனன் முனிவன் மற்றவ் விராமனை யாசி கூறி
அடுத்துள துன்ப நீங்க அணைத்தணைத் தன்பு கூர்ந்து
விடுத்துழி யிளைய வீரன் வேதியன் தாளில் வீழ
வடித்தநூன் முனியு மேந்தி வாழ்த்தினா னாசி கூறி.

அவ்வசிஷ்ட முனிவன் (கீழ்விழுந்து வணங்கிய) அவ்விராம பிரானை(க் கைகளால்) தூக்கியெடுத்தவனாய் (அவனுக்கு) ஆசீர்வாதஞ் செய்து (இராம விரகத்தால் தனக்கு) நேர்ந்த துன்பங்கள் நீங்கும்படி அன்பு

Koviloor Digital Library

மிக்குப் பலமுறை அணைத்து விட்டபின்பு, இளையபெருமாள் வசிஷ்ட முனிவனது பாதங்களில் விழுந்து வணங்க, தேர்ந்தறிந்த சாஸ்திரங்களை யுடைய அந்த வசிஷ்ட முனிவனும் தழுவியெடுத்து (இராமபிரானை வாழ்த்தினது போல இலக்குமனனையும்) ஆசிர்வதித்து வாழ்த்தினான்; அடுத்துள துன்பம் நீங்க-தனது பிறவித்துன்பங்களெல்லாம் ஒழியும்படி யென்றுங் கொள்ளலாம். (4262)

343. இராமபிரான் தாயரை வணங்கல்

கைகயன் தனயை முந்தக் காலுறப் பணிந்து மற்றை
மொய்குழ லிருவர் தாளு முறைமையின் வணங்குஞ் செங்கண்
ஐயனை யவர்கள் தாமு மன்புறத் தழுவித் தத்தம்
செய்யதா மரைக்க ணீரால் மஞ்சனத் தொழிலுஞ் செய்தார்.

கேகய தேசத்தரசனது மகளான கைகேயியை முதலில் பாதங்களில் நன்றாக விழுந்து வணங்கி நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மற்றையிரண்டு தாய்மாருடைய பாதங்களையும் முறைமைப்படி வணங்குகின்ற சிவந்த கண்களையுடைய இராமபிரானை, அத்தாய்மாரும் அன்போடு இறுகத் தழுவித் தங்கள்தங்களது சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற கண்களின் நீர்ப் பெருக்கினால் (அவ்விராமனுக்கு) நீராட்டுந்தொழிலையுஞ் செய்தாகள். (4263)

344. சீதையும் லக்ஷ்மணனும் வசிஷ்டனையும் கைகேயி முதலியோரையும் வணங்குதல்

அன்னமு முன்னர்ச் சொன்ன முறைமையி னடியில் வீழ்ந்தாள்
தன்னிக ரிலாத வென்றித் தம்பியுந் தாயர் தங்கள்
பொன்னடித் தலத்தில் வீழத் தாயரும் பொருந்தப் புல்லி
மன்னவற் கிளவல் நீயே வாழியென் றாசி சொன்னார்.

அன்னப்பறவையின் நடைபோன்ற நடையையுடைய சீதையும் கீழ்க் கூறிய முறைமைப்படியே (வசிஷ்டமுனிவன், கைகேயி முதலிய மாமிமார் இவர்களுடைய) பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினாள்; (பின்பு) தனக்கு ஒருவரையும் ஒப்பாகப்பெறாத வெற்றியை யுடைய இளையபெருமாளும் தாய்மார் மூவருடைய அழகிய பாதங்களில் விழுந்துவணங்க, அத்தாய்மார் களும், (அவனை) இறுகத் தழுவி 'அரசனாகிய இராமபிரானுக்குத் தம்பியாந் தன்மையுள்ளவன் (அவனை விட்டுப்பிரியாது அவனுடன் வனத்துக்குச் சென்று வந்தவனான) நீ யொருவனே: வாழ்வாயாக' என்று வாழ்த்துக் கூறினார்கள். (4264)

Koviloor Digital Library

345. இராமனைப் பரதன் வணங்க, அவனை இராமபிரான் தழுவுதல்

சேவடி யிரண்டு மன்பு மடியுறை யாகச் சேர்த்திப்
பூவடி பணிந்து வீழ்ந்த பரதனைப் பொருமி விம்மி
நாவிடை உரைப்ப தொன்று முணர்த்தில னின்ற நம்பி
ஆவியு முடலு மொன்றத் தழுவினன் அழுது சோர்வான்.

(இராமபிரானுடைய) அழகிய இரண்டு திருவடிநிலைகளையும் பத்தியையும் பாதக் காணிக்கையாக (அப்பிரானுக்குச்) சமர்ப்பித்து (அவனுடைய) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிநின்ற பரதனை நோக்கி விம்மிப் புலம்பி(த் தனது) நாவினாற்பேச ஒன்றும் அறியாதவனாய்த் திகைத்துநின்ற இராமபிரான், உயிரும் உடம்பும் ஒருசேரப் பொருந்தும்படி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு அழுது தளர்பவனானான்.

சேவடியிரண்டு மன்பும் அடியுறையாகத் சேர்த்தி உடனவிற்சியணி. இராமபிரான் தன்னைவணங்கின பரதனைப் பொருமிவிம்மி நாவினாலுரையாமல் தழுவியது, அவனையும் அவனது மனநிலைமையையுங் கண்டதனாலுண்டாகிய பெருமகிழ்ச்சியினா லென்க. பொருமுதல் முதலிய-துன்பங் காரணமாகவன்றி, இன்பத்தினால் நிகழ்ந்தவையாம். நாவிடை-உருபு மயக்கம். (4265)

346. இராமபிரான் பரதன் மீது கொண்ட அன்பின் செயல்

தழுவின னின்ற காலைத் தத்திவீ ழருவி காலும்
விழுமலர்க் கண்ணீ ரூரி வெள்ளத்தான் முருகின் செவ்வி
வழுவுறப் பின்னி மூசு மாண்ட சடையின் மாலை
கழுவின னுச்சி மோந்து கன்றுகாண் கறவை யன்னான்.

(இவ்வாறு இராமபிரான், தம்பியைத்) தழுவிநின்ற பொழுது, -ததும்பிப் பெருகும் நீரருவியை வெளிவிடுகிற சிறந்த தாமரை மலர் போன்ற கண்களின் பெரிய நீர் வெள்ளத்தால், இளமையின் அழகு குலையும்படி திரித்து நெருங்கிய அழுக்கடைந்த (பரதனது, சடைக்கற்றையைக் கழுவினவனாகி, உச்சிமோந்து, கன்றைக்கண்ட தாய்ப்பசுவை யொத்தவனானான்.

விழு=விழுமம். இக்ஷ்வாகுவம்சத்தவர் தமது முதுமையில் தவசியரின் வேஷத்தை மேற்கொண்டு தரிக்கின்ற சடைமுடியைப் பரதன் இளமையிலேயே தரித்ததனால், 'முருகின் செவ்விவழுவுறப் பின்னி மூசுஞ்சடை' என்றார். (4266)

Koviloor Digital Library

347. இலக்குமணன் பரதனை வணங்குதல்

அனையதோர் காலத் தம்பொற் சடைமுடி அடிய தாகக்
கனைகழ லமரர் கோமாற் கட்டவற் படுத்த காளை
துனைபரி கரிதே ரூர்தி யென்றிவை பிறவுந் தோலின்
வினையுறு செருப்புக் கீந்தான் விரைமலர்த் தாளின் வீழ்ந்தான்.

அந்தச் சமயத்தில், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய தேவேந்திரனை (வென்று) வலியடக்கினவனான இந்திரசித்தைக் கொன்ற இளவெருது போன்றவனாகிய இலக்குமணன், -வேகமாகச் செல்லுகிற குதிரை யானை தேராகிய வாகனம் என்ற இவைகளையும் மற்றை விபவங்களையும், தோலினால் தொழில் செய்யப்பட்ட (இராமபிரானது) பாதுகைகளுக்கே உரியனவாக்கிய பரதனுடைய நறுமணமுள்ள தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களில், அழகிய பொன்னிறமான (சிவந்த) (தனது) சடையையுடைய முடி கீழே பொருந்தியதாக வீழ்ந்து வணங்கினான். (4267)

348. பரதன் இலக்குமணனைத் தழுவுதலும், இவர்களைப் பற்றி உலகத்தவர் வருந்துதலும்

ஊடுறு கமலக் கண்ணீர் திசைதொறுஞ் சிவிறி யோடத்
தாடொடு தடக்கை யாரத் தழுவினன் தனிமை நீங்கிக்
காடுறைந் துலைந்த மெய்யோ கையறு கவலை கூர
நாடுறைந் துலைந்த மெய்யோ நைந்ததென் றுலக நைய.

(அப்பொழுது கண்ட) உலகத்தார், -'(இவ்விருவருடைய உடல்களுள்) தனித்திருக்குந் தன்மையில்லாமல் (இராமபிரானை விட்டுப் பிரியாமல்) (அவனுடன்) காட்டில் வசித்து வருந்திய (இலக்குமணனது) உடம்போ, (தனிமைப்பட்டுச்) செயலறுதற்குக் காரணமான மனக்கவலை அதிகப்பட்ட நாட்டில் வசித்து வருந்திய (பரதனது) உடம்போ, (எது) மிக மெலிந்தது?' என்று கூறி வருந்தாநிற்க, தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்று மிகுதியாகப் பெருகுகிற நீர்ப்பெருக்கு எல்லாத்திக்குக்களிலும் பரந்து பெருக, (பரதன் தனது) முழந்தாளையெட்டுகிற பெரிய கைகளால் (இலக்குமணனை) அழுந்தத் தழுவினான்.

இரண்டு உடம்பும் மெலிந்துள்ள ஆதலால், இங்ஙனம் விகற்பிக்கலாயிற்று. இராமனைப் பிரியாமல் அவனுடனே சென்று வருந்தியிளைத்த இலக்குமணனது உடலைக் காட்டிலும் நாட்டில் தனித்து வருந்தியிளைத்த பரதனது உடம்பே நைந்துள்ளது என்பது அவர்களுட்கோளென்பது சொற்போக்கினால் தொனிக்கும். கமலக்கண்ணூடுறுநீர் என்க. ஊடு உறு கமலம்- (நீரின்) இடையிலே பொருந்திய கமலம் எனினுமாம்: பறிக்கப்படாது

Koviloor Digital Library

வாட்டமின்றிப் பொலிவுற்றிருக்குந் தாமரை மலர். ஊடு உறு கண் என இயைத்து, காதளவுந் தடையின்றி நீண்டு செல்லுங் கண் என்றலுமொன்று. (4268)

349. இராமன் லக்ஷ்மணன் சீதை இவர்களைச் சத்துருக்கனன் வணங்குதல்

மூவர்க்கு மிளைய வள்ளல் முடிமிசை முகிழ்த்த கையன்
தேவர்க்குந் தேவன் தாளுஞ் செறிகழ லிளவல் தாளும்
பூவர்க்கம் பொழிந்து வீழ்ந்தா னெடுத்தனர் பொருந்தப் புல்லி
வாவிக்கு என்ன மன்னாள் மலரடித் தலத்து வீழ்ந்தான்.

(இராமன் பரதன் லக்ஷ்மணன் என்ற) மூன்றுபேர்க்கும் தம்பியாகிய சத்துருக்கனன், தலைமேற்கூப்பிய கைகளையுடையவனாய், -தேவாதி தேவனான இராமபிரானது பாதங்களிலும் கட்டிய வீரக்கழலையுடைய இளையபெருமாளுடைய பாதங்களிலும், மலர்த்தொகுதிகளைச் சொரிந்து வீழ்ந்து வணங்கினான்; (அவனை அவ்விருவரும்), எடுத்து நன்றாகத் தழுவ, -(பின்னர் அவன்), நீர் நிலையில் வாழ்கிற அன்னப்பறவை போன்ற சீதையின் தாமரை மலரையொத்த பாதங்களில் விழுந்துவணங்கினான். (4269)

350. இராமபிரான் தன்னுடன் வந்தவர்களைப் பரத சத்துருக்கனர்க்குத் தெரிவிக்க, அனைவரும் அவ்விருவரையும் வணங்கல்

பின்னிணைக் குரிசில் தன்னைப் பெருங்கையால் வாங்கி வீங்கும்
தன்னிணைத் தோள்க ளாரத் தழுவியத் தம்பி மாருக்கு
இன்னுயிர்த் துணைவர் தம்மைக் காட்டினா னிருவர் தாளும்
மன்னுயிர்க் குவமை கூர வந்தவர் வணக்கஞ் செய்தார்.

(இராமபிரான், தனது) தம்பியும் ஒத்துவாழ்பவனுமான சத்துருக் கனனைப் பெரிய (தனது) கைகளால் எடுத்துப் பருத்து வளர்ந்துள்ள (தனது) இரண்டு தோள்களால் அழுந்தத் தழுவிய பின்பு, அவ்விரண்டு தம்பியர்க்கும் (பரதசத்துருக்கனர்களுக்குத்) (தனது) இனிய உயிர்போன்ற (சுக்கிரீவன் முதலிய) நண்பர்களை (இன்னாரென்று) அறிவித்தான்; (தனது) நிலைபெற்ற உயிர்க்கு ஒப்பாம்படியுள்ள வந்தவர்களான அவர்கள் (பரதசத்துருக்கன ரென்ற அவ்விருவருடைய) பாதங்களையும் வணங்கினார்கள்.

லக்ஷ்மணன் போலப் பரதனைப் பிரியாமல் எப்பொழுதும் உடன் வாழ்த லால், சத்துருக்கனனை 'இணைக்குரிசில்' என்றார். பின்-பின் பிறந்தவன்; தம்பி. வந்தவர்-இராமபிரானுடன் புஷ்பகவிமானத்தில் வந்தவர்கள். (4270)

Koviloor Digital Library

351. பரதன் அவர்கட்கு உபசாரவார்த்தை கூறல்

குரக்கினத் தரசைச் சேயைக் குமுதனைச் சாம்பன் தன்னைச்
செருக்கிளர் நீலன் தன்னை மற்றுமத் திறத்தி னோரை
அரக்கருக் கரசை வெவ்வே றடைவினின் முதன்மை கூறி
மருக்கமழ் தொடையன் மாலை மார்பினன் பரதன் நின்றான்.

வாசனை வீசுகின்ற தொடுத்தலைக்கொண்ட பூமாலையை யணிந்த மார்பையுடையவனாகிய பரதன், -வாநரசமூகத்துக்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவனையும் (அவனது அண்ணன்) மகனான அங்கதனையும் குமுதனையும் ஜாம்பவானையும் போர்செய்வதில் உற்சாகமுள்ள நீலனையும் இன்னும் அத்தன்மையையுடைய மற்றவர்களையும் இராக்கதர்களுக்கு அரசனாகிய விபீடணனையும் (பார்த்து), தனித்தனியாக (அவரவர்க்கு) உரியபடி சிறந்த உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி நின்றான். (4271)

352. சுமந்திரன், மந்திரிகள் முதலியோருடன் இராமபிரானைக் காண வருதல்

மந்திரச் சுற்றத் துள்ளார் தம்மொடும் வயங்கு தானைத்
தந்திரத் தலைவ ரோடும் தமரொடுந் தரணி யாளும்
சிந்துரக் களிறு போல்வா ரெவரொடுஞ் சேனை யோடும்
சுந்தரத் தடந்தோள் வெற்றிச் சுமந்திரன் தோன்றி னானால்.

அழகிய பெரிய தோள்களையும் வெற்றியையுமுடைய சுமந்திரனென்னும் முக்கிய மந்திரியானவன்,-ஆலோசனைக்கு உரிய இனமாக உள்ளவர்களான மந்திரிகளுடனும் விளங்குகின்ற சேனைகள்ளையுடைய சேனாதிபதிகளுடனும் (மற்றும்) தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடனும் பூமியை அரசாளுகின்ற சிந்தூரமணிந்த ஆண்யானையை ஒத்தவர்களாகிய ராஜ குலத்தாரனைவருடனும் சேனையோடும் (இராமபிரானைக் காண) அருகில் வந்தான். (4272)

353. சுமந்திரன் வணங்க, இராமனும் லக்ஷ்மணனும் அவனைத் தழுவுதல்

அழுகையு முவகை தானுந் தனித்தனி யமர்செய் தேறத்
தொழுதன னெழுந்து விம்மிச் சுமந்திரன் நிற்ற லோடும்
தழுவின னிராமன் மற்றைத் தம்பியு மனைய நீரான்
வழுஇனி யுளதன் றிந்த மாநிலக் கிழத்திக் கென்றான்.

அழுகையும் மகிழ்ச்சியும் (தம்மில்) ஒன்றோடொன்று போர் செய்து கொண்டு (ஒன்றினும் ஒன்று) முற்பட்டு வர, (இராம பிரானைச்) சேவித்து எழுந்து கண்ணீர்பெருக்கிக்கொண்டு சுமந்திரன் நின்ற வளவில்,- இராமன்

Koviloor Digital Library

(அச்சுமந்திரனைக்) கட்டித்தழுவினான்; மற்றொருவனாகிய இளைய பெருமாளும் (சுமந்திரனைக்) கட்டித்தழுவினான்; அங்ஙனம் இராமலக்ஷ்மணரால் தழுவப்பெற்றவனான சுமந்திரன், (இராமபிரானை நோக்கி), 'இனி இந்தப் பூமிதேவிக்குத் துன்பம் இல்லையாகும்' என்றான்.

இராமபிரான் தனது அருமைத்திருமேனி வாடிவருந்தக் காட்டுக் கெழுந் தருளியதை நினைக்குந்தோறும் அழுகையும், பதினான்கு வருஷமும் இனிது கழிந்து சுகமாக ஊர்க்குவந்துசேர்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மகிழ்ச்சியும் ஒற்றையொன்று அதிகரிக்கச் சுமந்திரனுக்கு எழுந்தன வென்க. தனக்கு உரிய அரசன் பூமிக்குப் பொறையாயிருந்த அரக்கப்பூண்டுகளை அறவொழித்து வந்து ஆள நேர்ந்ததனால், பூமி துன்பமற்றதாயிற் றென்க. இராமன் தழுவினன், தம்பியும் தழுவினன் என இயையும். (4273)

354. சேனைகள் இராமன் அநுமதிப்படி புஷ்பக விமானத்தின் மீது ஏறி இலக்குமணனை வணங்குதல்

ஏறுக சேனை யெல்லாம் விமானமீ தென்று தன்போல்
மாறிலா வீரன் கூற வந்துள அனீக வெள்ளம்
ஊறிரும் பரவை வானத் தெழிலியு ளொடுங்கு மாபோல்
ஏறிமற் றிளைய வீர னிணையடி தொழுத தன்றே.

(சுமந்திரனுடன்வந்த சேனைகளெல்லாம் இராமபிரானை வணங்கிநிற்க), தனக்குச் சமமாக வேறொரு பொருளில்லாத வீரனாகிய இராபிரான், 'சேனைகள் யாவும் விமானத்தின்மீது ஏறக்கடவன' என்று கட்டளையிட, -(அங்குச் சுமந்திரனுடன்) வந்துள்ள சேனைத்தொகுதி சுரக்குந்தன்மையுள்ள பெரிய கடல் ஆகாயத்துள்ள மேகத்தில் அடங்குமாறுபோல (விமானத்தின் மேல்) ஏறி, (பின்பு) இளையபெருமாளுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கிற்று.

கடல்-சேனைக்கும், ஆகாயத்திலுள்ள மேகம்-அவ்விடத்திலுள்ள விமானத்துக்கும், பேரொலிசெய்துகொண்டு அணியணியாய்ப் பரந்திருத்த லிலும் ஆகாயத்தில் விரைந்து செல்லுதலிலும் உவமையாம். (4274)

355. தேவர்கள் புஷ்பகவிமானத்தைக் கொண்டாடிப் பூமழை பொழிதல்

உரைசெயி னுலக முண்டான் உதர மொவ்வா
கரைசெய லரிய வேதக் குறுமுனி கையு மொவ்வா
விரைசெறி யலங்கல் மாலைப் புட்பக விமான மென்றென்று
உரைசெய்து வானு ளோர்க ளொண்மலர் தூவி யார்த்தார்.

Koviloor Digital Library

ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள், புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்து, 'மணம் நெருங்கிய அசையுந்தன்மையுள்ள மாலைகளைத் தொங்கக்கட்டிய இப் புஷ்பக விமானத்துக்கு (ஒப்புமை) சொல்லுமிடத்து உலகங்களையுட் கொண்டருளிய திருமாலினது அழகுபொருந்திய திருவயிறும் உவமை யாகமாட்டாது; எல்லை காணவொண்ணாத (அநந்தமான) வேதங்களை யுணர்ந்தவனான குறுகியவடிவமுள்ள அகஸ்தியமகாமுனிவனுடைய (சமுத்திரத்தைத் தன்னுளடக்கிய) கையும் உவமையாகமாட்டாது' என்று பலமுறை வியந்து கூறி, அழகிய புஷ்பங்களைச் சொரிந்து ஆரவாரித் தார்கள்.

'எல்லா அண்டங்களையும் உட்கொண்டருளிய திருமாலினது திருவயிறு எல்லாவுயிர்களையுந் தன்னுள் அடக்கியிருந்ததே யன்றித் திருமாலையுந் தன்னுள் அடக்கியிராமையால் அத்திரு மாலையுமுட்பட அடக்கியிருக்கும் இப்புஷ்பகவிமானத்திற்கு அது உவமையாகாது' என்றும், 'எல்லாப் பொருள்களையுந் தன்னுளடக்கிய திருமாலின் திருவயிறே உவமையாகாத போது ஒரு சமுத்திர மாத்திரத்தைத் தன்னுளடக்கிய அகஸ்தியரது கை இதற்கு எங்ஙனம் ஒப்பாகும்?' என்றும் தேவர்கள் புஷ்பக விமானத்தைக் கொண்டாடினரென்க. மணியணி, அலங்கன்மாலை-மீமிசைச்சொல் எனக் கொள்வாருமுளர். ஒவ்வா=ஒவ்வாது: கடைக்குறை. (4275)

356. புஷ்பக விமானத்தில் மங்கள வாத்தியங்கள் முதலியன முழங்குதல்

அசனியின் குழுவு மாழி யேழுமொத் தார்த்த தென்ன
விசையுறு முரசும் வேதத் தோகையும் விளிகொள் சங்கும்
இசையுறு குரலு மேத்தி னரவமு மெழுந்து பொங்கித்
திசையுறச் சென்று வானோ ரந்தரத் தொலியில் தீர்ந்த.

விரைந்துபரவுகின்ற முரசவாத்தியங்களின் ஓசையும் (அந்தணர் கூறுகிற) வேதங்களின் ஓசையும் பேரொலியைக் கொண்டுள்ள சங்கநாத மும் இராகத்தோடுகூடிய கண்டத்தொனியும், துதிக்கின்ற இனிய சத்தமும், -இடியின் கூட்டங்களும் ஏழு கடல்களும் ஒருசேர ஆரவாரித்தாற்போல மிக்குப்பரவித் திக்குக்களின் எல்லையிற் பொருந்தும்படி சென்று தேவர்கள் ஆகாயத்திற் கூறும் (இராமனைப் பற்றிய வாழ்த்துக்களின்) ஒலியில் அடங்கின.

இம்முழக்குக்களெல்லாவற்றினும் தேவர்கள் இராமபிரானுக்குக்கூறிய வாழ்த்தொலி மிக்கிருந்ததென்பதாம். இச்செய்யுளுக்குப்பின் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:

Koviloor Digital Library

மிகை

*1. நம்பியும் பரத னோடு நந்தியம் பதியை ந ண்ணி
வெம்பிய லெரியின் பாங்கர் விலக்குவ னென்று விம்மும்
கொம்பியல் மருங்குல் தெய்வக் கோசலை குளிர்பொற் பாதம்
தம்பிய ரோடுந் தாழ்ந்தான் தாமரைக் கண்ணீர் தாழ.*

*2. மூன்றென நின்ற தன்மைக் குணங்களி னுயர்ச்சிக் கெல்லாம்
சான்றென நின்ற மானச் சிறுவனைத் தலைப்பட் டாட்குத்
தோன்றியவுவகைக்காங்கோரெல்லையுஞ் சொல்லற் பாற்றோ
ஈன்றபோ தொத்த தன்றே எதிர்ந்தபோ தொத்த தன்மை.*

*3. இணைமலர்த் தாளின் வீழ்ந்த இலக்குவன் தன்னை ஏந்திப்
பணைமுலைப் பாலுங் கண்ணீர்த் தாரையும் பாய நின்றாள்
பிணையெனத் தகைய நோக்கிற் சீதையைப் பேடை யன்னத்
துணையினை உலகிற் கற்பின் பெருங்கதித் துறையைக் கண்டாள்.*

*4. நான்முகன் தாதை தான்தன் மகனென்று நல்கி விம்மிப்
பான்முலை சோர நின்ற பல்பெருந் தவத்தி னாளைக்
கான்முதற் றொழுது தங்கள் கட்டிரும் பாவம் விட்டார்
மான்முய லுருவத் தோடுந் தோன்றிய வானோ ரெல்லாம்.*

சில பிரதியில் இப்பாடலுக்குப் பின் திருமுடிசூட்டு படலத்து ''நம்பிய'' (1) ''ஊழியின்'' (3), ''ஆயதோர்'' (11) என்ற பாடல்களிருக்க, பின் நகர்புகுபடலம் முடிகின்றது. ஒரு பிரதியில் இச்செய்யுள் நான்கும். ''ஆனதோர்'' (358) என்ற பாடலின் பின் உள்ளன. இவற்றின் பின் திருமுடி சூட்டுபடலத்து முதலேழுபாடல்களும் முறையேயிருக்க, அவற்றின்பின் (திருமுடி சூட்டு படலம் 6-ஆம் பாடலுக்கு பின்புள்ள) ''எழுவகை'' என்ற பாடலும் ''ஆயதோர்'' (11) என்ற பாடலும் இருக்க, பின்பு நகர்புகுபடலம் முடிகின்றது. சிலபிரதிகளில் இந்நான்கு பாடல்களுடனே நகர்புகுபடலம் முடிகின்றது. இவற்றிலெல்லாம் 357–358 பாடல்களில்லை. (4276)

357. விமானம் ஆகாயத்தில் எழுந்து செல்லுதல்

அவ்வயின் விமானந் தாவி யந்தரத் தயோத்தி நோக்கிச்
செவ்வையிற் படரலுற்ற செகதல மடந்தை யோடும்
இவ்வுல கத்து ளோர்க ளிந்திர ருலகு காண்பான்
கவ்வையி னேகு கின்ற நீர்மையைக் கடுக்கு மன்றே.

அவ்விடத்தினின்று (நிலத்தினின்று) விமானம் ஆகாயத்திலெழுந்து அயோத்தியாபட்டணத்தை நோக்கி நேராகச் சென்றது, -(தாம் வசிக்கும்)

Koviloor Digital Library

பூமிதேவியுடனே இந்தப்பூமியிலுள்ளவர்கள் வானுலகத்தைக் காணும் பொருட்டுப் பேராரவாரத்தோடு போகின்ற தன்மையை ஒத்திருக்கும்.

பூமியிலுள்ளவர்களை யேற்றிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் விமானஞ் செல்வது, இப்பூமியே தன்னிடத்துள்ளாருடன் இந்திரலோகத்தைக் காண வானத்தைநோக்கிச் செல்வதை யொக்குமெனக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. (4277)

வேறு

358. புஷ்பக விமானம் நந்திக் கிராமத்தையடைதல்

ஆனதோ ரளவையி னமரர் கோனொடும்
வானவர் திருநகர் வருவ தாமென
மேனிறை வானவர் வீசும் பூவொடும்
தானுயர் புட்பக நிலத்தைச் சார்ந்ததால்.

அச்சமயத்தில் (எல்லாவற்றினுந்) தான் உயர்ந்ததான அப்புஷ்பக விமானம், -தேவர்களோடும் (அவர்கட்குத்) தலைவனான இந்திரனோடும் தேவர்களுடைய அமராவதிபட்டணம் (அயோத்திமாநகரைக் காணப் பூமிக்கு) வருகின்றதுபோலு மென்று சொல்லும்படி, ஆகாயத்தில் (இராம பிரானைச் சேவித்துக்கொண்டு) நிறைந்துள்ள தேவர்கள் தூவிய புஷ்பங் களுடன் நந்திக்கிராமத் தலத்தையடைந்தது.

இராமபிரானுக்கு இந்திரனும், மற்றையோர்க்குத் தேவர்களும், புஷ்பக விமானத்துக்கு அமராவதியும் உவமை. பின்னிரண்டடி-உடனவிற்சியணி. புட்பகவிமானம் இறங்கிச்சேர்ந்த இடம் நந்திக் கிராமமென்பதை, "நம்பிய பரதனோடு நந்தியம் பதியை நண்ணி" என அடுத்த திருமுடிசூட்டு படலத் தின் முதற்செய்யுளில் வருவதனால் அறிக. 'இராமபிரான் நந்திக்கிராமத்தை யடைந்தது ஷஷ்டிதிதியின் பிற்பகலில்' என ராமாயண ஸார ஸங்க்ரஹம் என்னும் நூல் கூறும். ஒரு பிரதியில் இந்தப் பாடலுள்ள இடத்து,

அவ்வயி னயோத்தி வைகுஞ் சனமுட னக்கு ரோணி
தவ்விலா வாறு பத்தா யிரரொடுந் தாய ரோடும்
இவ்வயி னடைந்து ளோரைக் காணவென் றிராம னெண்ணத்
திவ்விய விமானம் வந்து நந்தியம் பதியைச் சேர்ந்த.

என்ற பாடலிருக்க, இதன்பின் மீட்சிப்படலம் முற்றும் என்று உள்ளது. (4278)

மீட்சிப்படலத்துச் சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் அருளியதன் சுருக்கம் வருமாறு:- இராவணன்வதமான பின்பு போர்காண வந்திருந்த தேவர்கள் முதலினோர், இராமனது திறல் முதலியவற்றைப் புகழ்ந்த வண்ணம் தத்தம் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றனர். ஸ்ரீராமன் மாதலிக்குத் திவ்ய

Koviloor Digital Library

ரதத்தைக் கொண்டுபோகுமாறு அநுமதிதர, அன்னானும் தேர் மீதூர்ந்து சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போயினன். பின்பு இராமன் 'இவ்வளவு வெற்றிக் குங் காரணம் இந்தச் சுக்கிரீவனே' என மொழிந்து அவனைத் தழுவிக் கௌரவித்து இளையபெருமாளைப் பார்த்து, 'நம்மிடத்து அன்புகொண்டு பேருதவிபுரிந்த இந்த விபீடணனை முடிசூட்டுக' என்றுபணிக்க, இலட்சுமணன் வானரர்களைக்கொண்டு கடலினின்று நீர்கொணர்வித்து விபீடணனுக்கு மறைமுறைப்படியே இலங்காராச்சியத்திற் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தான்.

அப்பால் விபீடணன் தன்னிடத்துப் பரிவினரான இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களை இன்மொழிகளாற் சமாதானப்படுத்தி இராமனைச்சார்ந்து மங்கலப் பொருளைத்தர, அவ்விபீடணனுக்குத் திருத்தியுண்டாக்குமாறு இராமபிரான் அவற்றை யங்கீகரித்தபின், அருகினிற்கும் மாருதியை நோக்கி, 'யான் இராவணனை வென்ற செய்தியைச் சீதையினிடஞ் சொல்லி, ,அவள் கூறுவதைத் தெரிந்து வா' என்று அனுப்ப, அநுமான் 'சீதையைச் சார்ந்து பணிந்து இராமபிரான் வென்ற செய்தியைத் தெரிவிக்க, அது கேட்டதும் சீதை அளவிறந்த பெருமகிழ்ச்சியால் ஒன்றுந் தோன்றாது திகைத்து நின்ற நிலையில், அநுமான் 'நீ மறுமொழிசொல்லாது திகைத்து நிற்கக் காரணம் என்?' என்ன, சீதை தெளிந்து, 'இன்னதுகூறுவது என்று தோன்றாது நிற்கின்றேன்: மேலும் இவ்வளவுமகிழ்ச்சிச் செய்தியைத் தெரிவித்த உனக்கு இன்னதுதருவது என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை: உன் சொல்லுக்கு ஏற்றபரிசு இந்தமூவுலகத்திலும் இல்லை' என்ன, அனுமான் அவள் கூறிய பொருள்நிரம்பிய சொல்லைப் பாராட்டி, 'உன்னுடைய சொல்லே எனக்குப் பாரிதோஷிகம்: அதற்குஇணையானது எதுவுமில்லை' என்று சொல்லி, 'உன்னை நலிந்த அரக்கிமாரைச் சித்திரவதஞ் செய்யுமாறு அநுமதிதருக' என்று வேண்டினான். அதுகேட்ட சீதை, 'இந்த ராட்சசிகள், தலைவன்சொற்படி நடந்தார்களாகையால், இவர்கள் மீது சிறிதுங் குற்றமில்லை ஆகையால், இவர்கட்கு மாறுசெய்யக் கருதுவது தகுதியல்ல: மேலும், எப்படிப்பட்டவரையும் பொறுப்பதே பெரியோர்களின் கடமை: இந்த விஷயத்தில் பல்லூகவ்யாக்ரஸம்வாதத்தையறிவாய்: இவர்களைக் கொல்லுகையிற் காணத்தக்க நெஞ்சுரம் எனக்கு இல்லாமையாற் பொறுத்தேன். உலகத்தில் எவரிடத்தும் குற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும். பெரியோனாகிய நீ இவர்கள் திறத்துக் கருணை புரிவாய்' என்று வேண்ட, அநுமான் 'கருணாவானான ஸ்ரீராமனது தருமபத்தினியென்பதற்கு ஏற்ப மொழிந்தனை' என்று சீதையைப் புகழ்ந்து 'எனக்கு மறுமொழி கூறுக' என்ன, சீதை 'இராமனைக்காண விரும்புகின்றேன்' என்ன, 'இராமனை அவசியங் காண்பாய்' என்று சொல்லி அநுமான் ஸ்ரீராமனிருக்குமிடத்துக்கு வந்தனன்.

ஸ்ரீராமனிடத்து அநுமான் சீதையின் செய்தியைச் சொன்னதும் அப்பிரான் 'நெடுநாள் இராவணன் வீட்டிலிருந்த சீதையை அங்கீகரிப்பின்

Koviloor Digital Library

லோகாபவாதம் நேரும்; கைவிடின் பாதகம் நேரும்: என்செய்வது?' என்று சிந்தைகொண்டு, வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து விபீடணனை நோக்கி 'சீதையைநீராட்டி அலங்காரஞ் செய்வித்து அழைத்துவருக' என்றனன். உடனே விபீடணன் சீதையிருக்குமிடம் சேர்ந்து, அவள் பிரிவுக்காலத்து இருந்த நிலையோடு கணவனைப் பார்க்க விரும்பினாளாகவும், கணவன் கட்டளைப்படி செய்வதுவே தக்கதென்று தன் மடந்தைமார் மூலமாகத் தெரிவித்தனன். கொண்டானையே தெய்வமாக மதிக்கும் அந்தக்கற்பு டையாள் இணங்க, விபீடணன் மடந்தைமாரைக் கொண்டு நீராட்டி ஆடையாபரணாதிகளாற் புனைவித்து, அரக்கர் பாதுகாவலாய் வரப் பல்லக்கிலேற்றி இராமபிரானைச்சார்ந்து, சீதையை யழைத்து வந்ததைத் தெரிவிக்க, இராமன் தன்னருகில் அழைத்துக்கொண்டு வரக் கட்டளை யிட்டனன். விபீடணன் சீதையை இராமனருகிற் சேர்ப்பித்தற்காக வானரர் முதலிய திரளை வேத்திரபாணிகளைக்கொண்டு விலக்க, அப்போது பேரொலியெழுந்தது. இராமன் அதனைப் பொறாமல் 'திரளை ஒதுக்க வேண்டா' என்று பணித்து, 'என்னுடைய ஜனங்களை நீ வருத்துவது தகுதி யன்று. மகளிர்க்கு நல்லொழுக்கம் வேண்டப்படுவதன்றி, ராஜோபசாரம் முதலியன அன்று: மேலும் நான் அருகிலிருக்கையில், சீதையைப் பிறர் பார்ப்பதனாற் குற்றமேயில்லை: சிற்சில காலங்களில் ஆடவர்முன் மகளிர் வருவது குற்றமன்று. நண்பர்களுடன் சூழ்ந்திருக்கும் என்னருகிற் சீதையை அழைத்துவா' என்றான். இராமபிரான் மொழிப்படியே சீதை ஜநத்திரளிலே நாணத்தினால் தன்னுடலில் தான் அடங்குபவள் போன்று ஒடுக்கிக் கொண்டு ஆடையினால் முகத்தை மறைத்த வண்ணம் அருகில் வந்து நின்று 'ஆர்யபுத்ர!' என்று விளித்து, முதலில் துயரம் பொங்கப் புலம்பிப் பின்னர்க் கணவன் முகத்தைக் காணப்பெற்றமையால் மனந்தெளிந்து மகிழ்ந்தாள்.

அப்போது இராமன் சீதையைப்பார்த்து 'மனைவியைக் காப்பாற்றக் கையிலாகாது பறிகொடுத்தானென்ற பழிப்பு நீங்கும் வண்ணம் பகைவனைத் தொலைத்து உன்னை மீட்டேன். இழந்த புகழைப் பெற்றேன். காமப்பித்துப்பிடித்த அயலான்வீட்டில் பல திங்கள் வாழ்ந்துவந்த உன்னைப்பற்றி எனக்கு ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது: கண்ணோயாளிக்குத் தீபம் போல' எனக்குப் பிரதிகூலையாகத் தோற்றுகின்றாய்: ஆகையால், என்னெதிரில் நில்லாதே; உனக்கு இஷ்டமான இடத்திற்குப் போ' என்று கடிந்துகூறினான். மிகக்கடுமையாகச் செவியில் நுழைந்த ஸ்ரீராமனது சொற்களைக் கேட்டு, சீதை, 'மகாபாகுவே! நீ என்னை ஒரு சாமானியமான பெண்ணைப்போற் கருதி, இவ்வாறு மொழிகிறாயே: ஜநகன் என்னை வளர்த்தவனே. நான் பூமியிலிருந்து பிறந்தவள்: என்னிளமை முதல் என் நல்லொழுக்கத்தைக் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்றாய். என்னுடல் பகைவன் கைப்பட்டதற்குத் தெய்வமே பொறுப்பாளி; என்மனமோ உன்வயத்த தாகவேயிருந்தது: இதை ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்' என்று இவ்வாறாகச் சொல்லிக் கண்களினின்று தாரைதாரையாய் நீர்பெருக,

Koviloor Digital Library

இலக்குமணனைநோக்கி, 'லக்ஷ்மணா! அவை நடுவில் என் பர்த்தா என்னைக் கைவிட்டானாதலால், சிதையை ஏற்படுத்துவாயாக: இதுவே என் துயரத்துக்கு மருந்து' என்றனள்.

பெருந்துயரத்துமூழ்கிய இலக்குமணன் இராமனுடைய முகக் குறிப்பினாற் சிதையையமைப்பது அப்பிரானுக்கு விருப்பமே யென்பதை யுணர்ந்து சிதையை யமைத்தனன். அப்போது சீதை இராமனுடைய திருமேனியழகை யனுபவித்தவண்ணம் அப்பிரானை வலம் வந்து கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற அக்கினிக்கு அருகேவந்து, கைகுவித்து, 'என் மனம் இராமனைத்தவிர வேறோரிடத்துச் செல்லாதிருக்குமாயின், லோக சாட்சியான அக்கினிதேவன் என்னைப் பாதுகாக்க' என்றுசொல்லி அந்த அக்கினியை வலம் வந்து அதனுட் குதித்தனள். அங்குக்கூடியிருந்த யாவரும் ஹாஹாகாரஞ் செய்தனர்.

அப்பால் இராமன் ஜனங்களின் கூக்குரல் செவிப்படக் கண் கலங்கச் சிந்தைகொண்டிருக்கையில், குபேரன் யமன் தேவேந்திரன் சிவன் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் பலரும் விமானத்தில்வந்து இலங்கையைச் சார்ந்து இராமனையணுகிப் பலவாறு துதித்து 'முற்று முணர்ந்தவனும் முற்றும் வல்லவனும் முழுமுதற் கடவுளுமாகிய நீ சாதாரணமனிதன்போலச் சீதை தீக்குதிக்கையில் ஏன் உபேட்சித்திருக்கின்றனை?' என்று வினாவ, இராம பிரான் 'நான் தசரதகுமாரனாய்ப்பிறந்த ஒரு மானுடனாகவே என்னைக் கருதுகின்றேன். 'நான் யார்? யாவரைச் சேர்ந்தவன்? எதற்காக வந்தவன்?' என்ற விவரங்களையெல்லாம் `பிரமதேவன் சொல்லட்டும்' என்ன, அப்பரமன் ஸ்ரீராமனைத் துதித்து 'நீ முழுமுதற்கடவுளான நாராயணன்; இந்தச் சீதை இலக்குமி: இராவணவதத்தின்பொருட்டு மானுடவுருக் கொண்டனள்' என்று மொழிந்தான். அப்பால் அக்கினிதேவன் புருஷ ரூபத்துடன் சிதையினடுவினின்று வெளிப்பட்டுத் தான் சூடிய மலர் முதலியன வாடாமற் சொலித்துக்கொண்டிருக்கப் பெற்றுச் சீதையைக் கொண்டு வந்து இராமனைச்சார்ந்து 'இராமா! என்னிடத்திற் பாய்ந்த இவள் மாசற்றவள்; இவளை அங்கீகரிப்பாயாக' என்றனன். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் குற்றமற்றவளைத் தீக் குதிக்குமாறு செய்ததற்காக கண்ணீர் பெருகநின்று அக்கினியைநோக்கி 'இவள் மாசற்றவளென்பது உண்மையே; ஆயினும், மாற்றான்மனையிற் பலமாதங்கள் தங்கியிருந்தமைபற்றி உலக நிந்தை யுண்டாகாதிருக்கும் பொருட்டுப் பரிசோதிக்கலாயிற்று' என இவ்வாறுகூறி, பிரமாதிதேவர்கள் ஏத்தாநிற்கையில் மனைவியைப்பெற்று மகிழ்ந்திருந் தனன்.

அப்போது சிவபிரான் ராவணவதஞ்செய்ததற்காக இராமனைத் துதித்து 'நீ அயோத்தி சேர்ந்து மகுடஞ்சூடி யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சியை விளைத்து அசுவமேதஞ்செய்து பெரும்புகழுடனே ஸ்ரீவைகுண்டம் போய்ச்சேரலாம்.

Koviloor Digital Library

உன் தந்தை உன்னைக் காணத் துறக்கத்தினின்று விமானத்தில் இதோ வந்திருக்கின்றார்; இவரைக் காண்க' என்றனன். அதுகேட்டு விமானத் திருக்குந் தந்தையாரைக் கண்டு இராமன் முதலிய மூவரும் வணங்கினர். தசரதன் இராமனைத் தழுவி 'இப்போதுதான் என்மனச்சள்ளை யொழிந்தது; இராவணவதஞ்செய்து தேவகாரியத்தை முடித்த நீ அயோத்தி சேர்ந்து மகுடஞ்சூடி இனிதுவாழ்க' என்ன, தசரதனை நோக்கி ஸ்ரீராமன் 'கைகேயி யும் பரதனும் என்மனைவியும் மகனுமல்லரென்று முன்மொழிந்ததை யருள் கொண்டு மாற்றுவாயாக' என்று வேண்ட, அத்தசரதன் அங்ஙனேயென்று சொல்லி, இலட்சுமணன் தன்மையை வியந்து கூறி, சீதையைநோக்கி 'உன்தூய்மை உலகில் விளங்கும் பொருட்டே உன்னை அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்யும்படி இராமன் கூறினானாதலால், அதற்காக மனத்தாங்கல் கொள்ளாதே, கற்புக்கடவுளான உனக்கு யான் உபதேசிக்கவேண்டுவது ஒன்றுமில்லை' என்று தேற்றரவு கூறித் துறக்கத்தைச் சேர்ந்திட்டான்.

பின்னர்த் தேவேந்திரன் ஸ்ரீராமனைநோக்கி, 'இராவணவதஞ் செய்து எம்மிடரைத்தீர்த்தனை யாதலால், அதற்குக் கைம்மாறாக வரந்தர விரும்பு கின்றேன், வேண்டுக' என்ன ஸ்ரீராமன் 'போரில் இறந்த வானரரெல்லாம் உயிர் பெற்றெழுமாறும் வானரர் செல்லுமிடமெல்லாம் அவர்கட்கு வேண்டிய காய்கனி முதலியன நிறைந்திடுமாறும் வரந்தருக' என்ன, தேவேந்திரன் அங்ஙனமே வரந் தரவே, இறந்தவானரர் யாவரும் உறங்கி யெழுந்தவர் போலெழுந்து இராமனை வணங்கிநின்றனர். மற்றுமுள்ள தேவர்களும் இராமனை வாழ்த்தி விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

பின்னர் விபீடணன் மறுநாள் வைகறையில், இராமனையணுகி, ஸ்நாநாதிகள் செய்து இரண்டொருநாள் தங்கியிருந்து 'என்னை அனுக் கிரகிப்பாயாக' என்று வேண்ட, இராமன் 'என்னை விட்டுப் பிரிந்து வருந்து கின்ற பரதனையே என்சிந்தை நாடுகின்றது; பதினாலாண்டு கழிந்தால் அக்கினியிற் புகுவேனென்று அந்தப் பரதன் பிரதிஜ்ஞை செய்திருக்கும் போது இங்குத் தங்க எனக்கு மனம் எப்படிவரும்? நான் இன்றே அயோத்திசேரும் வழியிற் போவேன்' என்ன, விபீடணன் 'ஒருநாளில் தானே அயோத்திசேர வல்ல புஷ்பகவிமானம் இராவணனாற் குபேரனிடத்தி னின்று போரிற்கவர்ந்தது உள்ளது' என்ன, ஸ்ரீராமன், 'ஆயின்., அதனைக் கொணர்க' என்ன, விபீடணன் அவ்விமானத்தைக் கொணர்ந்து நிறுத்தினன். பிறகு ஸ்ரீராமன் விபீடணனை நோக்கி, 'நான் அரக்கரை வென்றதும் நீ இலங்கையை யடைந்ததும் இந்த வானரவீரர்களினுதவியினாலேயே யாதலாலும், தொழில் முடிவிற் பணியாளரை வெகுமதிக்க வேண்டியது முறைமையாதலாலும் இவர்களை ஏற்ற பெற்றி சம்மானிக்க' என்றுகூற, விபீடணனும் மனமுவந்து வானரர்களை அவரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்பச் சம்மானித்தனன். அப்பால், இராகவன் சுக்கிரீவனை வானரர்களோடு கிஷ் கிந்தைக்குச் செல்லுமாறும் விபீடணனை இலங்கையிலிருந்து அரசுபுரியு

Koviloor Digital Library

மாறுஞ் சொல்லித் தனக்கு அயோத்தி செல்ல விடைதருமாறு கேட்டனன்: அதற்குச் சுக்கிரீவாதிவானரரும் விபீடணனும் கைகுவித்து நின்று 'நாங்கள் உனது திருவபிஷேகத்தைக்கண்டு எம்மூர்க்கு மீள விரும்பு கின்றோம்: திருவருள்புரிக' என்றுவேண்ட, ஸ்ரீராமனும் இசைய, சுக்கிரீவாதி வானரரும் தன்மந்திரியரோடு விபீடணனும் அப்புஷ்பகவிமானத்திலேறி, இனிது வீற்றிருந்தனர்.

இராமனனுமதியின்மேற் புஷ்பகவிமானம் விரைந்து வானத்திற் கிளம்பிச் செல்ல, ஸ்ரீராமன் ஒவ்வோரிடத்தையும் சீதைக்குச் சுட்டிக்காட்டி, 'இங்கு இன்னது நிகழ்ந்தது, இது இன்னது' என்று தெரிவிக்கையிற் கிட்கிந்தையைத் தெரிவிக்க, சீதை 'வானரமகளிரும் உடன்வர அயோத்திக்குச் செல்ல விரும்புகின்றேன் என்றனள். அப்போது கிட்கிந்தையினருகே விமானத்தைநிறுத்தி 'சீதையின் விருப்பின்படி வானரமகளிரும் உடன்வர அயோத்திக்குச் செல்ல விரும்புகின்றேன்' என்றனள். உடன அழைத்துச் செல்ல விரும்புகின்றேன்' என்று ஸ்ரீராமன் தெரிவிக்க, சுக்கிரீவன் அப்பிரானுடைய விருப்பின்படி வானர மகளிரையும் வருமாறு பணிக்க, யாவரும் தம்மைப் புனைந்துகொண்டு புஷ்பகத்திலேறினராக, மீண்டும் அவ்விமானம் வானத்திற் செல்ல, ஸ்ரீராமன் பலவிடங்களையும் சுட்டிக் காட்டி இறுதியில் அயோத்தியையுஞ் சுட்டிக்காட்டி வணங்குமாறு பணிக்க, சீதை அந்நகரைப்பணிய, யாவரும் அயோத்திமாநகரைக் கண்டனர்.

சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் காடேறிப் பதினாலாண்டு நிரம்புகையில் வளர்பிறையின் பஞ்சமியினன்று பரத்துவாசாச்சிரமத்தைச் சேர்ந்து முனிவனைப் பணிந்து, அயோத்தியின் க்ஷேமத்தை விசாரித்தறிந்த பின்பு, முனிவன் 'நீ இங்கிருந்து சென்றதுமுதல் மீண்டுவந்தது வரையில் நிகழ்ந்ததையெல்லாம் தவமகிமையால் யான் உணர்ந்தேன்: நானும் உனக்கு வரங்கொடுக்க விரும்புகின்றேன்: நீ இன்று இங்குத் தங்கி நாளை அயோத்தி சேரலாம்' என்ன, முனிவன்மொழியைத் தலையால்தாங்கி, ஸ்ரீராமன் அயோத்திக்குச் செல்லும் வழியெல்லாம் அகாலத்திலும் பூத்துக்காய்த்துச் செழித்திருக்குமாறு வரம்வேண்ட, முனிவனும் அவ்வரந் தர, பரத்துவாசாச் சிரமத்திலிருந்து அயோத்திவரையிலும் பட்டமரமுள்படத் தளிர்த்துப்பூத்துக் காய்த்துச் செழித்திருக்க, அதுகண்ட வானரர்கள் நிரை நிரையாகக் காய்கனி வர்க்கங்களையுண்டு துறக்கத்திலிருப்பவர் போல் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

அப்போது இராமபிரான் அநுமானையழைத்து 'நான் மீண்டு வருஞ் செய்தியை என்னுயிர்தோழனான குகனுக்குச் சொல்லி விட்டுப் பரதனைக் கண்டு செய்திதெரிவித்து அவன் மனோபாவத்தை அறிந்துகொண்டு, ஒருகால் இராச்சியத்தைத் தானே அரசுபுரிய விருப்பங் கொண்டிருப் பானாயின், உடனே வந்துசெய்தி தெரிவிக்க' என்று சொல்லி விடுத்தனன். அநுமானும் சென்று குகனுக்குச் செய்திகூறிவிட்டு, நந்திக்கிராமத்தில் தாபசவேஷத்துடனே பதினான்கு வருடங்கடந்தும் அண்ணனார் மீண்டு

Koviloor Digital Library

வராமையால் தன் பிரதிஜ்ஞையின்படியே அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்வதாக இருந்த பரதனைக்கிட்டி, இராமபிரான் இனிது மீண்டுவருஞ்செய்தியைத் தெரிவிக்க, அளவிட முடியாத களிப்பினால் அந்தப் பரதன் தரையில் வீழ்ந்து உயிர்ப்பற்றுக் கிடந்து பிறகுதேறி அநுமானைக் கட்டித் தழுவிப் பாராட்டிப் பல நன்கொடைகளை யளித்து இராம பிரானைப் பார்க்க விருப்ப முற்று, பின்னும் இராமனது செய்கைகளை விரிவாகக்கூறுமாறு வினவ, அநுமான், 'இராமன் வனத்திற்குப் புறப்பட்டது முதல் நீர் பாதுகைகளைப் பெற்றுச் சென்றது வரையில் உமக்கே தெரியுமாதலால் அதன்பின்னர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகின்றேன்' என்று ஆரணியத்தில் நிகழ்ந்த இராமனது வரலாறுகளை யெல்லாம் விரிவாக உரைத்து, இன்று கடந்து நாளை புஷ்யயோகத்தில் வந்துசேருவானென்று முடித்தான்.

நிகழ்ச்சியை யெல்லாஞ் செவியாரக்கேட்ட பரதன் பெருமகிழ்ச்சியுற்று, இராமபிரான் வருவதை முன்னிட்டு நகரையெல்லாம் விரைவில் அலங் கரிக்குமாறு பணித்து, பிறகு தன் தாய்மாரும் மந்திரிமாரும் சேனைகளும் பட்டணத்துப்பிரதானரும் வந்துசேர, யாவருடனும் எதிர்கொள்ளுமாறு சென்று வெகுதூரங் கடந்தும் இராமன் வருகையைப் பற்றிய குறிப்புத் தோன்றாமையால் ஐயுற்று வினாவ, அநுமான் தாமதிப்பதன் காரணத்தைக் கூறிச் சற்றுக் கடந்ததும் வருகையின் குறிப்புத் தோன்றியதைச் சுட்டிக் காட்டிப் பின்பு புஷ்பகம் தோன்றியதையும் காட்டினன். புஷ்பகம் தனக்கு நேரே வருகையிற் பரதன் அஞ்சலிசெய்ய, அவ்விமானம் தரையிலிறங் கியது. பரதன் இராமனைப்பணிய, இராமன் அவனைக்கட்டித் தழுவி உச்சி மோந்து பாராட்டினன். இராமாதியர் கௌசலியாதியரைப் பணிதல் முதலிய வற்றை ஏற்றபெற்றி புரிந்தனர். பரதன் இராமபிரானது மரவடிகளை அப் பிரானது பாதங்களிலணிந்து, 'மரவடியை உனக்குப் பிரதிநிதியாகக் கொண்டு உன் தேசம் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்துவர, அவை முன்னிலும் உன் மகிமையால் பதின்மடங்கு வளமுற்றிருக்கின்றன; அவற்றைக் கைக்கொண்டு இனிதிருப்பாயாக' என்றனன். வானரர்களும் விபீடணனும் 'இந்தப் பரதனைப் போன்ற உடன்பிறந்தோரை நம்மவர் பெறாது போயினரே!' என்று கண்ணீர் வடித்தனர்.

அப்பால் யாவரையும் விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு நந்திக்கிராமத்தில் பரதனாச்சிரமத்தையடைந்து குபேரனிடத்துச் சேருமாறு புஷ்பக விமானத் துக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் காகுத்தன் இனிது வீற்றிருந்தன னென்பது.

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

38. திருமுடிசூட்டு படலம்

(ஸ்ரீராமபிரான் அயோத்திக்குமீண்டு திருவடி சூட்டிக்கொண்டதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். நந்திக்கிராமத்தைச்சேர்ந்து ஸ்ரீராமன் தனது சடைமுடியை நீக்கி ஒப்பனை செய்துகொண்டு தம்பிமார் பணிசெய்யத் துணைவர்கள் சூழ்ந்துவரத் தேரேறி வானவர் முதலியோர் மலர்மழை பொழிய, ஆடம்பரத்தோடு அயோத்தி சேர, சீதையும் வானரமகளிர்சூழ விமானமேறி உடன் சென்று சேர்ந்தனளாக, அந்நகரத்தவர் யாவரும் பெரு மகிழ்ச்சியிலாழ்ந்தனர். தன்னரண்மனையைச் சேர்ந்த ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவாதி யர்க்கு இட்சுவாகுவமிசத்தவரின் கோயிலைக் காட்டுமாறு பணிக்க, பரதன் அக்கோயிலின் சிறப்பை யெடுத்துக்காட்ட, கண்ட வீடணனாதியர் ஆச்சரிய முற்று ஒருமண்டபத்தைச் சேர்ந்தனராக, சுக்கிரீவன் அங்குப் பரதனை நோக்கி 'பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தாமதிக்கக் காரணம் என்?' என்ன, பரதன், 'பலதிசைகளினின்று தீர்த்தம் வராமையே தாமதத்தின் காரணம்' என்ன, சுக்கிரீவன் அநுமானைப் பார்க்க, உடனே தீர்த்தங்கள்கொணருமாறு அனுமான் சென்றிட்டான். அப்பால் வசிட்ட முனிவரைக் கொண்டு பரதன் மகுடாபிஷேகநாளை நிச்சயித்து யாவர்க்குஞ் செய்தியனுப்ப, யாவரும் திரண்டனர். பிரமதேவன் கட்டளையால் மயன் மகுடாபிஷேகத்திற்காக ஓர் மண்டபம் வகுத்தனன்; அநுமானும் தீர்த்தங்களெல்லாம் கொணர்ந்தான்: மன்னவர்கள் சரயுவினின்று தீர்த்தங்கொணர்ந்தனர். சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் சீதாதேவியோடும் பளிங்குமாடத்தில் வீற்றிருக்க, முனிவர் முதலிய யாவரும் புண்ணிய தீர்தங்களைக்கொண்டு நீராட்டியபின் ஸ்ரீவசிஷ்டமுனிவர் முடிசூட்ட, ஸ்ரீராமன் மூவுலகும் இனிதுவாழ முடிசூடிச் செங்கோல் செலுத்தியமை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது. அநேக பிரதிகளில் இந்தப் படலத்திற்குப் பெயர் திருவபிடேகப்படலம் என்று உள்ளது. கீழ்நகர்புகுபடலம்என்று தொடங்கிய பிரதிகளில் இப்படலத்து முதல் மூன்று பாடல்களும், ''ஆயதோரளவில்'' (திருமுடி-11) என்ற பாடலும் நகர்புகுபடலத்தைச் சேர்ந்தனவாக உள்ளன. பலபிரதிகளில் ''தேவரும்'' (திருமுடி-8) என்ற பாடலே இப்படலத்தின் முதற்பாடலாக வுள்ளது. சிலபிரதிகளில் 1-''தேவரும்'' (8), 2-''கோடையில்'' 9), 3-''துருவத்தார் (10), 4-''அறுபத்தேழ்'' (5), 5- ''வானரமகளிர்'' (7), 6-''எட்டென'' (6), இதன்பின் 7-''எழுவகை முனிவரோடும்'' என்ற பாடல், 8-''வாங்குதும்'' (12), 9-''வேசியர்'' (13), 10-''இறைப்பெரு'' (14),

Koviloor Digital Library

11-"விண்ணுறைவோர்" (15), 12-"அடுக்கிய" (26), 13-"இந்திர குருவும்" (25), 14-" சூழ்கடல்" (30), 15-"நான் முகத்து" (26), இதன்பின் 16-"அந்தணர்வணிகர்" என்ற (32)-இல் உள்ள) பாடல், 17-"தெய்வநீர்" (37), 18-"அரியணை" (38) , 19-"வெள்ளியும்" (39), 20- "சித்த மொத்துளன்" (40), 21- "பன்னெடு" (41), 22-"விரதநூல்" (42) என்ற இம்முறையிற் பாடல்களுள்ளன: இவ்வாறுள்ள பிரதிகளில் இங்குக் குறிக்காத செய்யுள்களில்லை. ஆனால், "விரதநூல்" என்ற பாடலின் பின் இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது. அநேக பிரதிகளில் சில பாடல்கள் உள்ளன: அவை அங்குக்காட்டப்படும்.

1. ஸ்ரீராமன் தம்பியரோடு நந்திக்கிராமத்தில் சடையை நீக்கி, நீராடி அலங்கரித்துக்கொள்ளுதல்

நம்பிய பரத னோடு நந்தியம் பதியை நண்ணி
வம்பலர் சடையு மாற்றி மயிர்வினை முற்றி மற்றைத்
தம்பிய ரோடு தானுந் தண்புனற் படிந்த பின்னர்
உம்பரு முவகை கூர வொப்பனை யொப்பச் செய்தார்.

(தன்னிடத்து) அன்புள்ள பரதனுடனே மற்றைத் தம்பியருந் தானுமாக நந்திக்கிராமத்தைச் சேர்ந்து, வாசனை பரவுகின்ற சடையைப்போக்கி, க்ஷௌரஞ்செய்துகொள்ளுஞ் செயலைச் செய்துமுடித்து (ச் சரயூநதியின்) குளிர்ந்தநீரில் நீராடியபின்னர், (அவர்கள்யாவர்க்கும் ஒப்பனைசெய்வோர்) தேவர்களும் மகிழ்ச்சி மிகும்படி அலங்காரங்களையேற்குமாறு செய் தார்கள்; -பலருந் தூவிய மலர்படிந்ததனால் சடையில் வம்புஅலருமென்க. (4279)

2. அயோத்தி புகுமாறு ஸ்ரீராமன் தேரேறுதல்

நிருதியின் திசையிற் றோன்று நந்தியம் பதியை நீங்கி
குருதிகொப் பளிக்கும் வேலான் கொடிமதி லயோத்தி மேவச்
சுருதியேத் தனைய வெள்ளைத் துரகதக் குலங்கள் பூண்டு
பருதியொத் திலங்கும் பைம்பூட் பருமணித் தேரி னானான்.

இரத்தத்தை வெளிச்சிந்துகின்ற வேற்படையையு டையனான ஸ்ரீராமன், -தென்மேற்குத்திக்கில் தோன்றுகின்ற நந்திக்கிராமத்தினின்று நீங்கி, கொடிகளாலலங்கரிக்கப் பெற்ற மதிலையுடைய அயோத்தி சேருமாறு ஏத்துதலைக் கொண்ட வேதத்ததை யொத்த வெள்ளைக் குதிரைகள் பூண்டு சூரியனையொத்து விளங்குகின்ற பசும்பொற் கலன்களாலலங்கரிக்கப் பெற்ற பருத்தமணி களைக்கொண்ட தேரின்மீது ஏறியவனானான்.

கடவுளைத்துதிக்குந் தன்மைவாய்ந்த வேதம் தன்னிடத்து அப்பரம் பொருளைக் கொண்டிருந்தல்போல், அந்தப் பரம்பொருளின் அமிசமாகிய

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீராமனைத் தன்னிடத்துக் கொண்டிருத்தலால், தேர் சுருதியையொக்கு மென்க. இனி, வெண்மை நிறமுடையதாகக் கூறப்படுகின்ற சத்துவ குணத்தை முக்கியமானதாகப் பிரதிபாதிக்கும் வேதம் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகட்கு உவமையா மென்றலுமொன்று. (4280)

3. மற்றைத் தம்பிமார் பணிசெய்ய, ஸ்ரீராமன் தேரின் மீது சென்ற திறம்

ஊழியி னிறுதி காணும் வலியின துயர்பொற் றேரின்
ஏழுயர் மதமா வன்ன விலக்குவன் கவிகை யேந்தப்
பாழிய மற்றைத் தம்பி பானிறக் கவரி பற்றப்
பூழியை யடக்குங் கண்ணீர் பரதன்கோல் கொள்ளப்போனான்.

கற்பகாலத்தினிறுதியைக் காணவல்ல வலியையுடையதாகிய உயர்ந்த பொற்றேரிலே ஏழுமுழமுயரப்பெற்ற மதமுள்ள யானைபோன்ற இலக்கு வன் குடையைத் தாங்கிநிற்கவும், (நித்திய சத்துருக்களையும் அடக்கும்) வலிமையையுடைய மற்றொரு தம்பி (சத்துருக்கனன்) வெண்மை நிறமுள்ள சாமரையை யேந்தவும், புழுதியையும் அடக்குமாறு (ஆனந்தக்) கண்ணீரை வடிக்கின்ற பரதன் (பாகனாகி) உளவுகோலைக்கொண்டு (குதிரைகளைத்) தூண்டிச் செலுத்தவும் (ஸ்ரீராமன்) போயினான்.

தேரின் போனானென்க. 'போனான்' என்பதற்கு எழுவாய்வரு விக்க. ஏழுமுழமுயர்ந்திருத்தல் அரசுவாவினிலக்கணமாம்: அரசு வாவினிலக் கணத்தை "காலோர்நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும், வாலுறுப்பொடேழு மாநிலந்தோய்வதும், பாலுஞ்சங்கும் போலுங் காலுகிர், காலினுந்தன்றனிக் கையினு மெய்யினும், வாலினுமருப்பினுங்கோறல்வல்லுதுவா, யேழ்முழ முயர்ந்தொன்பான் முழநீண்டு, பதின்மூன்றுமுழஞ் சுற்றுடைத்தாகித், தீயுமிழ் கண்ணுஞ் செம்புகருடைத்தாய், முன்னன்பணிந்து பின்னபணித்தாயது, யானையரசுவா வாகுமென்ப" என்பதனாலறிக. (4281)

4. வீடணன் முதலியோர் சென்ற திறம்

வீடணக் குரிசின் மற்றை வெங்கதிர்ச் சிறுவன் வெற்றிக்
கோடணை குன்ற மேறிக் கொண்டல்தேர் மருங்கு செல்லத்
தோடணை மவுலிச் செங்கண் வாலிசேய் தூசி செல்லச்
சேடனைப் பொருவும் வீர மாருதி பின்பு சென்றான்.

சிறந்தோனாகிய விபீடணனும் மற்றும் வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியனது புத்திரனாகிய சுக்கிரீவனும் வெற்றி பொருந்திய தந்தத்தோடு கூடிய மலையையொத்த யானையின்மீது ஏறி மேகம்போன்றவனான இராமபிரானது தேரின்பக்கத்திற் செல்லவும், மலரிதழ்களைக்கொண்ட கிரீடம் புனைந்த செங்கண் படைத்த வாலிகுமாரனான அங்கதன் முன்னணி

Koviloor Digital Library

யிற் செல்லவும், ஆதிசேஷனை யொத்த வீரகுணத்தோடு கூடிய அனுமான், (அப்பிரானது) பின்புறத்துச்சென்றான்; - கோடணைகுன்றம்- சிகரத்தோடு கூடிய மலையென்று பொருள்பட்டுத் தேரினைக்காட்டு மென்பாருமுள்ர். (4282)

5. வானரத்ததலைவர்கள் சென்ற திறம்

அறுபத்தே ழமைந்த கோடி யானைமேல் வரிசைக் கான்ற
திறமுற்ற சிறப்ப ராகி மானுடச் செல்வி வீரம்
பெறுகுற்ற வன்ப ருச்சி பிறங்குவெண் குடையார் செச்சை
மறுவுற்ற வலங்கவ் மார்பர் வானரத் தலைவர் போனார்.

(தம்) தகுதிக்கேற்ற கூறுபாடுபொருந்திய சிறப்பை உடையவராகி, மானுட ரூபத்துடனே கூடி, வீரத்துடனே பெற்ற அன்பையுடையவரும் உச்சி மீது விளங்குகின்ற வெண்குடையை யுடையவரும் சந்தனச் சேற்றினால் மறுப்பொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பையுடையவரும் அறுபத்தேழு கோடிக் கணக்கினருமான வானரத்தலைவர் யானை மீது ஏறிச்சென்றார். சில பிரதிகளில் ''இருபத்தமைந்தகோடி யானை மேல் வரிசைக்கேற்ற, திருவொத்த சிறப்பராகி மானிடச்செவ்விவீரர், உருவத் தோளொளிரும்பூண ருச்சி வெண்குடையர்பச்சை, மருவொத்த அலங்கன் மார்பர் வானரத்தலைவர்போனார்'' என நான்கடியும் மாறுபட்டு உள்ளன. (4283)

6. பதினெண் பூமி வேந்தர் இராமபிரானைத் தொழுது சூழ்ந்திருத்தல்

எட்டென விறுத்த பத்தி னேழ் பொழில் வளாக வேந்தர்
பட்டம்வைத் தமைந்த நெற்றிப் பகட்டினர் பைம்பொன் தேரர்
வட்டவெண் குடையர் வீசு சாமரை மருங்கர் வானைத்
தொட்ட வெஞ் சோதி மோலிச் சென்னியர் தொழுது சூழ்ந்தார்.

பட்டம் வைக்கப்பட்டுப் பொருந்திய நெற்றியைக் கொண்ட யானையை யுடையவரும், பசும்பொன்னாலியன்ற தேரை யுடையவரும், மண்டலாகார மான வெண்குடையையுடைவரும், சாமரைவீசுகின்ற பக்கங்களையுடை யவரும், வானத்தைத் தீண்டுகின்ற வெவ்விய ஒளியைக்கொண்ட கிரீடம் புனைந்த சென்னியை யுடையவருமான எட்டென்று முடிகின்றபத்து (பதி னெட்டு)ப்பிரிவுட னெழுகின்ற பூமி வட்டத்து அரசர்கள், தொழுதவண்ணம் (இராம பிரானைச்) சூழ்ந்துகொண்டனர்; -பதினெட்டு நாடுகள் சிங்களம் சோனகம் சாவகம் சீனம் துளுவம் குடகம் கொங்கணம் கன்னடம் கொல்லம் தெலுங்கம் திராவிடம் கலிங்கம் வங்கம் கங்கம் மகதம் கடாரம் கௌடம்

Koviloor Digital Library

கோசலம் என்பன. ஏழ்பொழில்-ஏழுதீவுகளையுடைய பூமியுமாம். இச் செய்யுளின் பின் சில பிரதிகளில் வழங்கும் பாடல் வருமாறு:-

எழுவகை முனிவ ரோடு மெண்டிசைத் திசைகாப் பாளர்
குழுவினர் திசைகள் தோறுங் குழாங்கொண்டு களித்துக் கூடித்
தொழுவன வமரர் கைகள் சுமக்கலாம் விசும்பிற் றுள்ளி
வழுவலின் மலர்கள் சிந்தி மானிடஞ் சுருங்கச் சார்ந்தார். (4284)

7. வானர மகளிர் சூழச் சீதாபிராட்டி விமானத்திற் சென்றமை

வானர மகளி ரெல்லாம் வானவர் மகளி ராய்வந்து
ஊனமில் பிடியு மொண்டார்ப் புரவியும் பிறவு மூர்ந்து
மீனின மதியைச் சூழ்ந்த தன்மையின் விரிந்து சுற்றப்
பூநிற விமானத் தின்மேன் மிதிலைநாட் டன்னம் போனாள்.

வானரமகளிர்கள்யாவரும் தேவமாதர்வடிவினராய் வந்து குற்றமற்ற பெண்யானைசளையும் அழகிய கிண்கிணீமாலையை யணிந்த குதிரை களையும் மற்றுமுள்ள (பல்லக்குமுதலிய) வற்றையும் ஏறிநடத்தி, நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் சந்திரனைச்சூழ்ந்துள்ள தன்மையொப்பப் பரவிச்சூழ, பொலிவும் இன்னிறமுங்கொண்ட விமானத்தின்மேல் மிதிலைநாட்டில் தோன்றிய அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையினளான சீதை சென்றாள்.

சீதையைச் சூழ்ந்து வானவர்மகளிருக்கொண்டு வானரமகளி ரிருத்தற்கு, சந்திரனைச்சூழ்ந்த நட்சத்திரக்கூட்டங்களிருத்தல் உவமை. (4285)

8. தேவரும் முனிவரும் மலர்மழைபொழிந்ததன் வருணனை

தேவரு முனிவர் தாமுந் திசைதொறு மலர்கள் சிந்த
ஒவலின் மாரி யேய்ப்ப எங்கணு முதிர்ந்து வீங்கிக்
கேவல மலராய் வேறொ ரிடமின்றிக் கிடந்த வாற்றால்
பூவெனு நாம மின்றிவ் வுலகிற்குப் பொருந்திற் றன்றே.

தேவர்களும் இருடியரும் திக்குக்கள்தோறும் ஒழிவில்லாத (இடை விடாது பெய்கின்ற) மழையை யொக்குமாறு எல்லாவிடத்தும் மலர்களைப் பொழிய, மலர்மாத்திரமேயாகி வேறொன்றைக்கொண்ட இடம் இல்லாத வாறு மலர்கள் எங்கும் மிகுதியாகச் சிந்திக்) கிடந்த தன்மையால் பூவென் கின்ற பெயரானது இப்போது இவ்வுலகிற்குப் பொருத்தமானதாக ஆயிற்று; அன்றே-தேற்றம்.

பூமிக்கு மண் தரணிஎன்று பலபெயரிருந்தாலும் பூ என்று ஒருபெய ருள்ளது: பூத்தவிர வேறொருபொருள் கண்ணுக்குப் புல னாகாதவாறு தேவர்களும் முனிவர்களும் மலர்களைப்பொழிந்ததனால் எங்கும் பூ மயமாக இருந்தது பற்றி வந்த காரணபெயரென்று 'பூ' என்று பெயர்

Koviloor Digital Library

வந்ததற்கு இயற்கையான காரணத்தை விட்டு வேறொருகாரணம் கற்பித்துக் கூறியது-பிரிநிலைநவிற்சியணியாகும். (4286)

9. யானைகள் மதநீரைப் பெருக்கல்

கோடையில் வறந்த மேகக் குலமெனப் பதினா லாண்டு
பாடுறு மதஞ் செய்யாத பணைமுகப் பரும யானை
காடுறை யண்ண லெய்தக் கடாந்திறந் துகுத்த வாரி
ஓடின உள்ளத் துள்ள களிதிறந் துடைந்த தேபோல்.

கோடைக்காலத்தில் நீர்வற்றிய மேகக்குழாம் போன்று பதினான்கு வருஷம் வெளிப்படுதல் பொருந்திய மதத்தை யுண்டாக்காத தந்தங்களை முகத்திலேகொண்ட அலங்கரிப்போடு கூடிய யானைகள்,-காட்டில் வசித்த பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமன் மீண்டுவர, கன்னந்திறந்து சிந்திய மதநீர்கள், (அவற்றின்) மனத்துக்கொண்டுள்ள களிப்பு வெளிப்பட்டு உடைப்பெடுத்தது போல ஓடலாயின.

இராமபிரான் நாட்டைவிட்டுச்சென்றபின் மதமற்றிருந்த யானைகள் இப்போது மதப்பெருக்கு எடுத்ததனை வருணித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றவணி. மதமற்ற நிலையிலுள்ள யானைகட்கு-கோடையில்வறந்த மேகக்குலம் உவமை. இடப்பன்மைபற்றி, 'வாரியோடின' எனப் பன்மை யாற் கூறினர். (4287)

10. குதிரைகள் ஆலித்தலும் மரங்கள் பூத்தலும் மங்கைமாருடலிற் பசலை பூத்தலும்

துருவத் தாரப் புரவி யெல்லா மூங்கையர் சொற்பெற் றென்ன
அரவப் போர் மேக மென்ன ஆலித்த மரங்க ளான்ற
பருவத்தாற் பூத்த வென்னப் பூத்தன பகையிற் சீறும்
புருவத்தார் மேனி யெல்லாம் பொன்னிறப் பசலை பூத்த.

நிலையாக அணிந்த கிண்கிணிமாலையையுடைய குதிரைகளெல்லாம், ஊமர்கள் சொல்லுந்திறமையைப் பெற்றாற்போலவும் இடியொலியைக் கொண்ட மேகம் போலவும் ஆரவாரித்தன; மலர்மரங்கள் சிறந்த (ஏற்ற) பருவத்திற் பூத்தன போலப் பூத்தன; பகைவர்மீது வில்லைப்போலச் சீறுகின்ற (காதலித்தார் மீது வளைந்துசெல்லுகின்ற) புருவத்தையுடைய வரான மங்கைமாரின் உடல்களெல்லாம் பொன்னிறப்பசலை தோன்றின.

இராமபிரான்சென்ற வருத்தத்தினால் குதிரைகள் முதலியன ஆலித்தல் முதலியன செய்யாதிருந்தவை, இராமபிரான் வந்திட்டதனால் மிகழ்ச்சி நிலையையடைந்தமையைக் கூறுகின்றார். (4288)

Koviloor Digital Library

11. ஸ்ரீராமன் தாய்மார் முதலியோரை வணங்கி, அரண்மனையை யடைதல்

ஆயதோ ரளவில் செல்வத் தண்ணலும் அயோத்தி நண்ணித்
தாயரை வணங்கித் தங்க ளிறையொடு முனியைத் தாழ்ந்து
நாயகக் கோயி லெய்தி நானிலக் கிழத்தி யோடும்
சேயொளிக் கமலத் தாளுங் களிநடஞ் செய்யக் கண்டான்.

பொருந்திய அவ்வேளையில், செல்வத்திற்குஉரிய பெருமையிற் சிறந்தவனான இராமபிரானும், அயோத்தியையடைந்து, தாய்மார்களை வணங்கி, திருமால்கோயிலைச் சேர்ந்து தமதுகுல தெய்வமான ஸ்ரீரங்க நாதனுடனே முனிவனையும் பணிந்து, பூமிதேவியுடனே செந்நிறங் கொண்ட தாமரையில் (செந்தாமரையில்) வசிப்பவளான இலக்குமியும் களிப்புக்கொண்டு நர்த்தனமாடுவதைக் கண்டான்; - இறை-பாதகாணிக்கை யுடனே என்பாரும், நாயகக்கோயில்-இராமனரண்மனையென்பாரும் உளர். (4289)

12. ஸ்ரீராமனைக் கண்ட நகரமாந்தரின் மகிழ்ச்சித்திறம்

வாங்குதுந் துகில்க ளென்னு மனமிலர் கரத்திற் பல்கால்
தாங்கின ரென்ற போது மைந்தருந் தைய லாரும்
வீங்கிய வுவகை மேனி சிறக்கவு மென்மேல் துள்ளி
ஓங்கவுங் களிப்பாற் சோர்ந்த வுடையிலா தாரை யொத்தார்.

ஆடைகளை அவிழ்த்துவிடவேண்டுமென்னும் எண்ணமில்லாதவரான (அயோத்தியிலுள்ள) ஆடவரும் மகளிரும், -நெகிழ்கின்ற ஆடையை(த் தம்) கையினால் பலமுறை தாங்கினவராய் நின்றபோதும், மிக்க உவகை யினால் உடல் பூரித்தலாலும் (அந்த உவகைமிகுதியால்) மேன்மேல் துள்ளிப்பாய்தலாலும், (மதுபானஞ் செய்த) களியினாலே சோர்ந்த ஆடை யிலாதாரான ஆடவரையும் மகளிரையும் போன்றனர்.

கட்குடியர் ஆடைசோர நிற்றல்போல, இராமபிரான் வரவினால் உவகைதோன்றி யுடல் பூரித்தலாலும் துள்ளிக்குதித்தலாலும் அந் நகரத்து ஆடவரும் மகளிரும் ஆடைசோரப்பெற்றனரென்க. (4290)

13. உவகை மிகுதியால் அந்நகரத்தவரின் தலை தடுமாற்றச் செயல்

வேசிய ருடுத்த கூறைவேந்தர்கள் சுற்ற வெற்றிப்
பாசிழை மகளி ராடை யந்தணர் பறித்துச் சுற்ற
வாசமென் கலவைச் சாந்தென் றினையன மயக்கந் தன்னால்
பூசினர்க் கிரட்டி யானார் பூசலார் புகுந்து ளோரும்.

Koviloor Digital Library

வேசியருடுத்த ஆடையை (அப்போது தோன்றிய) தடுமாற்றத்தால் வேந்தர்கள் உடுத்துக்கொள்ளவும், வெற்றி பொருந்திய பைம்பொன்னினாலாகிய அணிகலனையணிந்த மகளிராடையை அந்தணர் கைக்கொண்டு உடுத்துக்கொள்ளவும், வாசனைப்பண்டமும் மெல்லியகலவைச்சாந்தும் என்ற இவற்றைப் பூசிக்கொள்ளாதவராய்ப் புகுந்தோரும் (ஜன) நெருக்கத்தால் கலவைச்சாந்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவர்க்கு இருமடங்கு பூசிக்கொண்டவர்களானார்.

இராமபிரானைக் காண்பதிலுள்ள விரைவினால் ஒருவர் கூறையை யொருவர் உடுப்பவரானாரென்க. எதிர்கொள்வதிலுள்ள விருப்பமேலீட்டால் தம்மை வாசக் கலவைச் சாந்துகளைப் பூசிக் கொள்ளாமலே வந்தவரும் வாசக்கலவைச்சாந்துகளைப் பூசியவரோடு நெருக்குவதாற் பூசியவர்களின் வாசக்கலவைச்சாந்து தம் மீது இழுசிக்கொள்ள, வாசக் கலவை பூசி வந்தவரினும் இருமடங்கு வாசக்கலவைச்சாந்தை யுடையவரானாரென்பதாம். இனி, கலவைச்சாந்து தம்மீது இழுசப்பெற்றார் களெனினுமாம், மயக்கம்-பெருந்திரளாலான தலைத் தடுமாற்றம். (4291)

14. இராமனுடைய வனவாச காலத்துத் தம்கணவரைக் கூடாது கிடந்த மகளிர் அப்போது அணிகலன் பூண்டு விளங்குதல்

இறைப்பெருஞ் செல்வ நீத்த வேழிரண் டாண்டும் யாரும்
உறைப்பில ராத லானே வேறிருந் தொழிந்த அன்னார்
பிறைக்கொழுந் தனைய நெற்றிப் பெய்வளை மகளிர் மெய்யை
மறைத்தனர் பூணின் மைந்த ருயிர்க்கொரு மறுக்கந் தோன்ற.

அரசனாகியாட்சிபுரிகையாகிய பெருஞ்செல்வத்தை விட்டு (ஸ்ரீராமன் காட்டுக்கு)ச் சென்றிருந்த பதினான்கு வருஷமும் மனமகிழ்ச்சியற்றன ராதலால் (தம் கணவரைக்கூடாது) தனியே யிருந்திட்ட அந்த இளம்பிறைச் சந்திரனை யொத்த நெற்றியையும் பூண்டவளையையுமுடைய (அயோத்தி மாநகரத்து) மகளிர் யாவரும், ஆடவருயிர்க்கு ஒரு கலக்கம்பிறக்க, அணிகலன்களால் தம்முடலை மறைத்தனர்.

இராமன் பட்டாபிஷேகந்தவிர்ந்து கானகஞ்சென்றா னென்ற துயரத் தினாற் புனைதலின்றித் தம்கணவரையுங் கூடாதிருந்தமகளிர் பதினான்கு யாண்டுகழித்து அப்பிரான் மீண்டுவருவதைச் செவியுற்றுத் தம்மைக்கண்ட கணவர் காமவிகாரத்தால் உயிர்மறுகும்படி இனிதாகத்தம்மை அணிகலன் களாற் புனைந்தனரென்பதாம். (4292)

Koviloor Digital Library

15. வானவமகளிரும் மானுடமகளிரும் நெருங்கியமையின் வருணனை

விண்ணுறை வோர்தம் தெய்வ வெறியோடும் வேறு ளோர்தம்
தண்ணறு நாற்றம் தம்மிற் றலைதடு மாறு நீரால்
மண்ணுறை மாத ரார்க்கும் வானுறை மடந்தை மார்க்கும்
உண்ணிறைத் துயிர்ப்பு வீங்கு மூடலுண் டாயிற் றன்றே.

வானுலகத்தில் வாழ்கின்றவரின் தெய்விக நறுமணத்தோடு வேறான (மானுட) லோகத்திலுள்ளவரின் குளிர்ந்த நறிய மணம் தம்மிற் கலந்து வீசுகின்ற தன்மையினால் மண்ணுலகத்தில் வாழ்கின்ற மாதரார்க்கும் வானுலகத்து வாழ்கின்ற மடந்தைமார்க்கும் உட்புறத்துநிறைந்து பெருமூச்சு மிக்கு வெளித்தோன்றுகின்ற ஊடலானது உண்டாயிற்று.

தேவர்களும் மானுடரும் பெருந்திரளில் ஒருவரோடொருவர் உராய்தலினாலே வானவரின் தெய்விக நறுமணம் மானுடருடலிலும் மானுடரின் குளிர்ந்த நறியமணம் தேவருடலிலும் படியவே, வானவரையும் மானுடரையும் அவரவரின் மனைவியர் காணும்போது பிற மகளிரைக் கூடியதால் நேர்ந்தது இந்த மணமென்று ஊடுமாறு இருந்தது: மயக்கவணி. (4293)

16. விபீடணாதியர்க்கு அரண்மனையைக் காட்டுமாறு ஸ்ரீராமன் பரதனுக்குக் கட்டளையிடுதல்

ஆயதோ ரளவி லையன் பரதனை யருளி னோக்கித்
தூயவீ டணற்கு மற்றைச் சூரியன் மகற்குந் தொல்லை
மேயவா னரர்க ளாய வீரர்க்கும் பிறர்க்கு நந்தம்
நாயகக் கோயி லுள்ள நலமெலாந் தெரித்தி யென்றான்.

அப்படிப்பட்டதான ஒப்பற்ற சமயத்தில் ஸ்ரீராமன் பரதனை அன்போடு பார்த்து, '(மனத்) தூய்மையுடையனாகிய விபீடணனுக்கும் மற்றும் சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனுக்கும் பழமை பொருந்திய வானரர்களான வீரர்க்கும் பிறர்க்கும் நம்முடைய நாயகத்தன்மைபூண்ட அரண்மனையிலுள்ள சிறப்புக்களையெல்லாந் தெரிவிப்பாய்' என்று கட்டளையிட்டான்; -நாயகக் கோயில்-திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும்கோயில். (4294)

17. இராமன் கட்டளையால் துணைவர்களோடு பரதன் நாயகக்கோயிலிற் புகுதல்

என்றலு மிறைஞ்சி மற்றைத் துணைவர்கள் யாவ ரோடும்
சென்றன னெழுந்து மாடம் பலவொரீஇ உலகில் தெய்வப்
பொன்றிணிந் தமர ரோடும் பூமக ளுறையு மேருக்
குன்றென விளங்கித் தோன்று நாயகக் கோயில் புக்கான்.

Koviloor Digital Library

என்று கூறியவுடன், (பரதன்) வணங்கி மற்றைச் சினேகிதர்யாவரோடும் எழுந்துபோய், மாடம்பலகடந்து, பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டுத் தேவதைகளுடனே பூவிலுறையும் தெய்வமாகிய இலக்குமி வசிக்கின்ற மேருமலையைப் போல உலகில் விளங்கித்தோன்றுகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள நாயகக்கோயிலிற் புகுந்தான். (4295)

18. நாயகக் கோயிலைக் கண்ட விபீடணாதியர் ஆச்சரியமுறுதல்

வயிரமா ணிக்க நீல மரகத முதலா யுள்ள
செயிரறு மணிக ளீன்ற செழுஞ்சுடர்க் கற்றை சுற்ற
உயிர் துணுக் குற்று நெஞ்சு முள்ளமு மூச லாட
மயர்வறு மனத்து வீர ரிமைப்பிலர் மயங்கி நின்றார்.

கலங்குதல் ஒருபோதுமில்லாத மனமுள்ள வீரரான விபீடணன் முதலியவர்கள், -வயிரமும் மாணிக்கமும் நீலமும் மரகதமும் முதலாகவுள்ள குற்றமற்ற இரத்தினங்கள் வீசுகின்ற மிக்க ஒளித்தொகுதிகள் (எங்குஞ்) சூழ்தலால், தம்முயிர் அச்சமுற்று நெஞ்சமும் (அதன்செயலான) எண்ணமும் ஒருநிலை நில்லாது தடுமாறக் கண்கொட்டாது திகைத்து நின்றார்.

இதுவரையில் இப்படிப் பேரொளிபடைத்த மாளிகையைக் கண்டிராமையால், சலித்தலில்லாத மனம்படைத்த வீரரான விபீடணாதியரின் உயிர்கள் துணுக்குற அவர்கள் நெஞ்சமும் எண்ணுஞ் செயலற்று ஒருநிலை கொள்ளாது போக, அன்னார் இமைப்பற்றுத் திகைப்புற்று நின்றனரென்பதாம். (4296)

19. பரதன் அம்மாடத்தின் வரலாறு கூறுதல்

விண்டுவின் மார்பிற் காந்து மணியென விளங்கு மாடம்
கண்டனர் பரதன் தன்னை வினவின ரவர்க்குக் காதல்
புண்டரீ கத்துள் வைகும் புராதனன் அகல் நல்தோளான்
கொண்டநற் றவந்தன் னாலே யுவந்துமுன் கொடுத்த தென்றான்.

திருமாலினுடைய திருமார்பிலே சொலிக்கின்ற கௌத்துப மணியைப் போல விளங்குகின்ற (அந்த) மாடத்தைக் கண்டனராய்ப் பரதனை நோக்கி (அதன்வரலாற்றை) வினாவின விபீடணாதியர்க்கு, (அந்தப்பரதன்), -தாமரைமலரில் வாழ்பவனாகிய பிரமதேவன், அகன்ற அழகிய தோளையுடைய இட்சுவாகு பூண்ட சிறந்த தவத்தினாலே உவந்து அன்போடு (அவனுக்கு) முன் கொடுத்ததாகும் இது என்று (அதன்வரலாறு) கூறினான்.

அகனற்றோளான் இன்னானென்பது, மேற்கவியில் விளங்கும். (4297)

Koviloor Digital Library

20. அவர்கள் அம்மாடத்தினின்று வேறோர் மண்டபஞ் சேர்தல்

பங்கயத் தொருவ னிக்கு வாகுவிற் களித்த பான்மை
இங்கிது மலராள் வைகு மாடமென் றிசைத்த போதின்
எங்களால் துதிக்க லாகு மியல்பதோ வென்று கூறிச்
செங்கைகள் கூப்பி வேறோர் மண்டப மதனிற் சேர்ந்தார்.

தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனாகிய ஒப்பற்றபிரமதேவன் இட்சுவாகுவிற்குத் தந்த பான்மையைக் கொண்ட இங்கேயுள்ள இம்மாளிகை இலக்குமி வாழுமிடமாகுமென்று (பரதன்) கூறியவளவில், '(இது) எங்களாற் புகழக் கூடிய இயல்பையுடையதோ?' என்றுசொல்லி (அதனைக் கொண்டாடித் தமது) செங்கைகளைக் கூப்பி, (விபீடணாதியர்), வேறொரு மண்டபத்திற் சேர்ந்தார்கள். (4298)

21. சுக்கிரீவன் 'இராமபட்டாபிஷேக நாள் தெரிந்திடாமைக்குக் காரணம் என்?' என்று பரதனை வினாவல்

இருந்தன ரனைய மாடத் தியல்பெலாம் எண்ணி எண்ணிப்
பரிந்தன னிரவி மைந்தன் பரதனை வணங்கித் தூயோய்
கருந் தடங் கண்ணி னாற்குக் காப்புநா ணணியு நன்னாள்
தெரிந்திடா திருத்த லென்னோ என்றலும் அண்ணல் செப்பும்.

விபீடணன் முதலியோர் (அந்த) மாடத்தின் சிறப்பியல்புகளையெல்லாம் எண்ணியெண்ணியிருந்தனர்: (அப்போது) சூரியனது மகனாகிய சுக்கிரீவன் பரிவுகொண்டவனாய்ப் பரதனை வணங்கி, 'தூய்மையுடையோனே! கரியபெரிய கண்களையுடைய வனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு(ப் பட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு)க் காப்புநாணை யணிவதற்கு ஏற்ற நல்லநாளை யாராய்ந்திடாமல் (வெறுமனே) இருப்பது ஏன்?' என்று வினாவியவுடனே, பெருமையிற் சிறந்தவனான பரதமகாராசன் சொல்லலுற்றான்.

'தூயோய்' என்ற விளி-இராமபட்டாபிஷேகத்திற் பேரூற்றமுள்ள பரதன், காப்புநாணணிதற்கு உரிய நாளைத் தெரிந்திடாமைக்குத் தக்ககாரண மிருக்கும் ஆதலால் அதனையறியவே சுக்கிரீவன் தான் வினாவுகின்றா னென்ற கருத்தைக் குறிப்பிக்கும். (4299)

22. தீர்த்தங்களெல்லாம் வருவதற்காகவே தாழ்க்கின்ற தென்று பரதன் விடைகூற, சுக்கிரீவன் அநுமானைக் கடைக்கணிக்க, அவன் தீர்த்தங்கள் கொணரச் செல்லல்

ஏழ்கட லதனிற் றோய மிருநதி பிறவின் தோயம்
தாழ்விலா திவண்வந் தெய்தற் கருமைத்தோர் தன்மைத் தென்ன
ஆழியொன் றுடையோன் மைந்தன் அநுமனைக் கடிதி னோக்கச்
சூழ்புவி யதனை யெல்லாங் கடந்தனன் காலின் தோன்றல்.

Koviloor Digital Library

'ஏழ்கடல்களிலுள்ள தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள பெரிய நதியிலுள்ள தீர்த்தங்களும் குறைவிலாது இங்கே வந்து சேர்தற்கு ஒரு அருமையான தன்மையுடையது' என்று (பரதன்) சொல்ல, ஒற்றைச்சக்கரமுடைய சூரியனது குமாரனான சுக்கிரீவன் அநுமானை(க் குறிப்புடன்) நோக்க, வாயுவின் புதல்வனாகிய அவ்வநுமான் விரைவில் (தீர்த்தங்கள் கொணரு மாறு) கடல்சூழ்ந்த பூமியை யெல்லாங் கடந்துசென்றான். (4300)

23. பரதன் சொல்லியனுப்ப, வசிட்டமுனிவன் வருதல்

கோமுனி யோடு மற்றை மறையவர்க் கொணர்க என்னா
ஏவினன் தேர்வ லான்சென் றிசைத்தலு முலக மீன்ற
பூமகன் தந்த வந்தப் புனிதமா தவன்வந் தெய்த
யாவரு மெழுந்து போற்றி இணையடி தொழுது நின்றார்.

'இருடியர்தலைவனான வசிட்டமுனிவனோடு மற்றை யந்தணரையும் அழைத்துவருக' என்று (பரதன் சுமந்திரனை) ஏவினான்: தேர் செலுத்துவதில் வல்லவனான அந்தச் சுமந்திரன் போய்ச் சொல்லுதலும், உலகங்களை யெல்லாம் படைத்த தாமரை மலரில் வாழும்மகனான பிரமதேவன் பெற்ற அந்தப் பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தையுடையனான வசிட்டன் வந்துசேர, யாவரும் எழுந்து துதித்து (அவனது) உபயபாதங்களை வணங்கிநின்றார். -வசிட்டமுனிவரெழுந்தருளியதைக் கூறியது, மற்றையோர் வந்ததற்கும் உபலட்சணம். (4301)

24. வசிட்ட முனிவன் வீற்றிருந்து பட்டாபிஷேக நாள் நாளையெனல்

அரியணை பரதனீய அதன்கணான் டிருந்த வந்தப்
பெரியவ னவனை நோக்கிப் பெருநிலக் கிழத்தி யோடும்
உரியமா மலரா ளோடு முவந்தினி தூழிக் காலம்
கரியவ னுய்த்தற் கொத்த காப்புநாள் நாளை யென்றான்.

பரதன் (அம்முனிவன் வீற்றிருத்தற்குச்) சிங்காதனமீய, அப்போது அதிலிருந்த அந்தப்பெரியவன், -(காப்புநாண் அணிதற்கு உரிய நாள் எந்நாள்? என்று வினாவிய) அந்தப்பரதனைப்பார்த்து, 'பெருமைபெற்ற பூதேவியுடனும் உரிய சிறந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளு டனும் (கூடி) மனமகிழ்ந்து இனிதாக நெடுங்காலம் ஸ்ரீராமன் அரசு புரிதற்குப் பொருந்திய காப்புநாண்பூணற்குரிய நாள் நாளையாகும்' என்று கூறினான்.

வசிட்டமுனிவன் தனக்கு அளித்த பீடத்திலமர்ந்ததைக் கூறியது- மற்றை யோரும் தமக்கு உரிய பீடத்திலமர்ந்தமைக்கு உப லட்சணம். (4302)

Koviloor Digital Library

25. இராமபிரானது பட்டாபிஷேக நாளைக் குறித்துப் பலர்க்குஞ் செய்தி போக்குதல்

இந்திர குருவு மன்னார் ஏனைய ரென்ன நின்ற
மந்திர விதியி னாரும் வசிட்டனும் விரைந்து விட்டார்
சந்திர கவிகை யோங்குந் தயரத ராமன் தாமச்
சுந்தர மவுலி சூடு மோரையு நாளுந் தூக்கி.

பிரகஸ்பதியையொத்தவராய் எத்தனையோபேரென்னுமாறு மிகப் பலராக விருந்த மந்திரவிதிகளில் வல்லவர்களும் வசிட்ட முனிவனும்,- சந்திரன் போன்ற வெண்குடை யோங்கப்பெற்ற தசரதராமனுக்கு ஒளியுள்ள அழகிய திருவபிஷேகஞ்சூடுகின்ற வேளையையும் நாளையும் ஆராய்ந்து எழுதி(ப் பலர்க்கும்) விரைவிற் செய்தியனுப்பினார். (4303)

26. மூவுகலத்தவரும் அயோத்தியில் வந்து தங்கியதைப் பற்றிய வருணனை

அடுக்கிய வுலக மூன்று மாதரத் தூதர் கூற
இடுக்கொரு பேருமின்றி அயோத்திவந் திருத்தா ரென்றால்
தொடுக்குறு கவியான் மற்றைத் தொகையினை முடிவு தோன்ற
ஒடுக்குறுத் துரைக்குந் தன்மை நான்முகத் தொருவற் குண்டோ.

ஆதரத்தையுடைய தூதுவர் (அந்தத் திருவபிஷேக மகோத்ஸவத்தை) ஒன்றன் மீது ஒன்றாகவுள்ள உலகமூன்றிலுந் தெரிவிக்க, (அம்மூவுலகங் களிலும்) இடுக்கிலும் ஒருபேருமின்றி அயோத்தியில் (யாவரும்) வந்து தங்கினார்களென்றால், (அந்நகரிற் கூடியவரின்) தொகையை முடிவு தோன்றுமாறு தொடுக்கின்ற கவியால் தொகுத்துச்சொல்லுந் தன்மை நான்கு முகங்களையுடைய ஒருகடவுட்குத்தான் உளதோ?

இதனால், வந்த தொகையினரைத் தாம் சொல்லாமைக்குக் கவி ஏது கூறியவாறு. நான்முகத்தொருவன்-கருத்துடையடைமொழி. நான்முகத் தொருவனென்றதன்பின் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (4304)

27. வசிட்டன் முதலியோர் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகச் செய்தியைத் தொழுது கூறுதல்

அவ்வயின் முனிவ னோடும் பரதனு மரியின் சேயும்
செவ்விய நிருதர் கோனுஞ் சாம்பனும் வாலி சேயும்
எவ்வமி லாற்றல் வீரர் யாவரு மெழுந்து சென்றாங்கு
அவ்விய மவித்த சிந்தை யண்ணலை தொழுது சொன்னார்.

அப்போது வசிட்டமுனிவனுடனே பரதனும் சூரிய புத்திரனான சுக்கிரீ வனும் நற்குணமுடைய அரக்கர்தலைவனான விபீடணனும் சாம்பவானும்

Koviloor Digital Library

வாலிகுமாரனான அங்கதனும் குற்றமில்லாதவலிமையையுடைய மற்று முள்ள வீரர் யாவரும் அவ்விடத்தினின்று எழுந்துபோய், பொறாமை யென்பதை நீக்கிய மனத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான இராம னைத் தொழுது பட்டாபிஷேகம் நாளைக்கு என்பதைக் கூறினார். (4305)

28. பட்டாபிஷேகத்திற்கு முன்னர்ச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யப் பணித்து வசிட்டன் சென்றிடுதல்

நாளைநீ மவுலிசூட நன்மைசால் பெருமை நன்னாள்
காளைநீ யதனுக் கேற்ற கடன்மைமீ தியற்று கென்று
வேளையே காயு நெற்றி விழியினன் மேவு மென்பூப்
பூளையே சூடுவானைப் பொருவுமா முனிவன் போனான்.

(வசிட்டமுனிவன் இராமபிரானைநோக்கி), -'காளை போன்றவனே (வீரனே)! நீ மகுடஞ்சூடுவதற்கு நன்மை மிகுந்த பெருமை பொருந்திய நல்ல நாள் நாளையாகும்; நீ அதற்கு ஏற்ற மேன்மையான கடமைகளைச் செய்வாய்' என்று சொல்லி- மன்மதனையே எரிக்கவல்ல நெற்றிக்கண்ணை யுடையவனும் விருப்பமுண்டாக்கவல்ல மெல்லிய பூவாகப் பூளையைச் சூடுபவனுமாகிய சிவபெருமானையொத்த பெருமைபெற்ற முனிவனான வசிட்டன் சென்றான்.

மன்மதனைவெல்லுதல் பிரமபுத்திரனாதல் என்ற தன்மை வசிட்ட முனி வனுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அமைந்திருத்தல் காண்க. வேள்-மன்மதன். (4306)

29. பிரமன் கட்டளையால் மயன் மகுடாபிடேக மண்டபமமைத்தல்

நான்முகத் தொருவன் ஏவ நயனறி மயனென் றோதும்
நான்முகத் தோங்கு கேள்வி நுணங்கியோன் வணங்கு நெஞ்சன்
கோன்முகத் தளந்து குற்றஞ் செற்றுல கெல்லாங் கொள்ளும்
மான்முகத் தொருவ னன்னாள் மண்டபம் வயங்கக் கண்டான்.

பிரமதேவன் ஏவ, (கட்டிடமமைக்கும்) முறைமையை யறிந்த மயனென்று சொல்லப்படுகின்ற சிற்ப நூலிற் படிந்தகேள்வியுடனே நுண்ணறிவுமுடையோனாகிய மான்முகம்பெற்ற ஒப்பற்றவன் (மயன்) வணக்கங்கொண்ட நெஞ்சமுடையவனாய், கோல்முகத்தினாலளந்து குற்றம் நீக்கி உலகமெல்லாங்கொள்ளவல்ல மண்டபத்தை நல்லநாளிலே விளக்கமுற நிருமித்தான்.

பிரமன் கட்டளையால் அன்றைக்கே இராமபட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு மயன் அகன்றமண்டபமொன்று ஒருகுற்றமும் கூறமுடியாது விளங்குமாறு நிருமித்தானென்க. உலகு-உலகத்தவர். (4307)

Koviloor Digital Library

30. அநுமான் நாற்கடனீர் முதலியன கொணர்தல்

சூழ்கட னான்கின் தோய மெழுவகை யாகச் சொன்ன
ஆழ்திரை யாற்றி னீரோ டமைத்தியின் றென்ன ஆமென்று
ஊழியி னிறுதி செல்லுந் தாதையி னுலவி யன்றே
ஏழ் திரை நீரும் தந்தா னிருந்துயர் மருந்து தந்தான்.

'(உலகைச் சூழ்ந்த நான்குகடலின்நீரும் எழுவகையாகச் சொல்லப்பட்ட ஆழ்ந்த திரைகளையுடைய கடலினீரும் புண்ணியநதிகளின் தீர்த்தங் களுடனே இன்று கொண்டு சேர்ப்பாய்' என்று (சுக்கிரீவன்) கூற, -பெரிய (மரணாபாயமான) துயரத்தில் மருத்துமலையைக் கொணர்ந்தவனான அநுமான், அப்படியே கொணர்வேனென்று உடன்பட்டு யுகாந்தத்திற் செல்லுந் (தன்) தந்தையான வாயுதேவன்போல, விரைந்துசென்று, ஏழு கடலினீரையும் அன்றைக்கே கொணர்ந்து சேர்த்திட்டான்.

திரை-கடலுக்குஇலக்கணை. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள் 22-ஆஞ் செய்யுளின் அநுவாதம். ஆபத்துக்காலத்து உதவியவனுக்கு மகிழ்ச்சிக் காலத்து உதவுதல் பெரிதன்றென்க. (4308)

31. மன்னர்கள் சரயுவினின்று பொற்குடங்களிற் தீர்த்தங் கொணர்தல்

எரிமணிக் குடங்கள் பன்னூற் றியானைமேல் வரிசைக்கு ஆன்ற
விரிமதிக் குடையி னீழல் வேந்தர்கள் பலரு மேந்திப்
புரைமணிக் காள மார்ப்பப் பல்லியந் துவைப்பப் பொங்கும்
சரயுவின் புனலுந் தந்தார் சங்கின முரல மன்னோ.

வேந்தர்கள்பலரும் (தம்முடைய) பெருமைக்குப் பொருந்தியுள்ள விரிந்த சந்திரன்போன்ற வெண்குடையின் நிழலிலே விளங்குகின்ற பல நூற்றுக்கணக்கான இரத்தினக்குடங்களை யானை மேலேற்றிக்கொண்டு, உள்தொளையுள்ள அழகிய காளமென்னும் ஊதுகருவி ஆரவாரிக்கவும், பலவகை வாச்சியங்களும் ஒலிக்கவும், சங்கினம் ஒலிக்கவும், அலை யோங்கப் பெற்ற சரயுவினின்று நீரையும் கொணர்ந்தார்கள். (4309)

32. இராமபிரான் சீதையோடு பளிங்கு மாடத்திட்ட பீடத்தில் விளங்குதல்

மாணிக்கப் பலகை தைத்து வயிரத்திண் கால்கள் சேர்ததி
ஆணிப் பொன் சுற்றி முற்றி யழகுறச் சமைத்த பீடம்
ஏணுற்ற பளிக்கு மாடத் திட்டன ரதனின் மீது
பூணுற்ற திரள்தோள் வீரன் திருவொடும்பொலிந்தான்மன்னோ.

Koviloor Digital Library

மாணிக்கத்தினாலியன்ற பலகை தைக்கப்பெற்று வயிரத்தாலியன்ற திண்ணிய கால்கள் சேர்க்கப்பெற்று ஆணிப்பொன் கொண்டு சுற்றுப்புறம் முடிவுபெற்று அழகு பொருந்தச் செய்த பீடத்தைப் பெருமை பொருந்திய பளிக்குமாடத்தே இட்டனர்: அதன்மேல் ஆபரணம்பொருந்திய திரண்ட தோளையுடையவீரன் இலக்குமியினமிசமான சீதாபிராட்டியோடும் விளங்கினான். (4310)

33. தேவர்கள் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகம் நடத்துதல்

மங்கல கீதம் பாட மறையொலி முழங்க வல்வாய்ச்
சங்கினங் குமுறப் பாண்டில் தண்ணுமை யொலிப்பத் தாவில்
பொங்குபல் லியங்க ளார்ப்பப் பூமழை பொழிய விண்ணோர்
எங்கணா யகனை வெவ்வே றெதிர்ந்துஅபி டேகஞ் செய்தார்.

மங்கலகீதங்கள் பாடவும், வேதவொலி முழங்கவும், வலிய வாயை யுடைய சங்கினம் குமுறவும், தாளமும் மத்தளமும் ஒலிக்கவும், குற்றமற்ற ஒலியோங்கிய மற்றும் பல்வகை வாச்சியங்களும் ஆரவாரிக்கவும் பூமழை பொழியவும், தேவர்கள் எங்களுடைய நாயகனான ஸ்ரீராமனை வெவ்வேறாக எதிர்ப்பட்டு அபிஷேகஞ் செய்தனர்; -விடைகொடுத்த படலம் 5ஆம் பாடலைக் காண்க. (4311)

34. மாதவர் முதலியோரும் சுக்கிரீவாதியரும் அபிஷேகஞ் செய்தல்

மாதவர் மறைவ லாளர் மந்திரக் கிழவர் மற்றும்
மூதறி வாள ருள்ள சான்றவர் முதனீ ராட்டச்
சோதியான் மகனு மற்றைத் துணைவரு மனுமன் றானும்
தீதிலா இலங்கை வேந்தும் பின்னபி டேகஞ் செய்தார்.

மிக்கதவஞ்செய்கின்ற இருடியரும் வேதம்வல்ல அந்தணர்களும் மந்திரத்திற்கு உரியவரான மந்திரிமாரும் மிக்க பேரறி வாளிகளுமான ஆங்குள்ள மற்றைப் பெரியோரெல்லாம் முதலில் நீராட்ட, பின்பு சோதி மயனான சூரியனுடைய மகனான சுக்கிரீவனும் மற்றைச் சினேகிதர்களும் அநுமானும் குற்றமற்ற இலங்கைவேந்தும் அபிஷேகஞ் செய்தார். (4312)

35. திருவபிஷேக தீர்த்தத்தின் வருணனை

அங்கண்வா னுலகந் தாய வடிமலர்த் தவிசோ னாட்டும்
கங்கைவார் சடையி னேற்றான் கண்ணுத லொருவ னிந்நாள்
சிங்கவே றனையான் செய்ய திருமுடி யாட்டு நன்னீர்
எங்கண் ஏற்று அன்னோன் வாழு மென்றனர் புலவ ரெல்லாம்.

அப்போது, சத்தியலோகத்திலே தாவிய (திரிவிக்கிரமனான திருமாலின்) திருவடியைத் தாமரைமலரைப் பீடமாகக் கொண்டிருப்பவனான பிரம

Koviloor Digital Library

தேவன் கழுவியதனால் தோன்றிய கங்கையை நுதற்கண்ணையுடைய ஒரு கடவுளாகிய சிவன் (தன்னுடைய) நீண்டசடைமுடியிலேற்றான்; இப்போது, சிங்கவேற்றை யொத்தவனான இராமபிரானுடைய செவ்விய திருமுடி யிலே அபிஷேகஞ்செய்ததனால் தோன்றிய சிறந்தநீரை அந்தச் சிவன் எவ்விடத்திலேற்று வாழ்வானென்று புலவோரெல்லாம் கூறினர்.

திரிவிக்கிரமனான திருமாலின் திருவடியை யாட்டிய நீரினும் இராம பிரானான திருமாலின் திருமுடியிலாட்டிய நன்னீர் மிக்குள்ளதனால் அதனை அந்தச் சிவபிரானாலும் ஏற்கமுடியா தென்றவாறு; இதனால், திருவபிஷேக தீர்த்தத்தின் மிகுதி தொனிக்கும். இனி, திருவடியாட்டியநீரை முன்னரே சிரசாவகித்தனனாதலின், அச்சிரசினும் பிரதான உறுப்புவேறொன்றில தாதலின், திருமுடியாட்டிய நீரை 'எங்கணேற்றன்னோன் வாழும் என்றனர்' என்றபடியுமாம். இச்செய்யுள் பல பிரதிகளிலும் காணப்பட்டிலது. (4313)

36. சீதாபிராட்டியுடனே ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு இருந்த தன்மை

மரகதச் சயிலஞ் செந்தா மரைமலர்க் காடு பூத்துத்
திரை யெறி கங்கை வீசுந் திவலையால் நனைந்து செய்ய
இருகுழை தொடரும் வேற்கண் மயிலோடு மிருந்த தேய்ப்பப்
பெருகிய செவ்வி கண்டார் பிறப்பெனும் பிணிகள் தீர்ந்தார்.

மரகதமலை செந்தாமரை மலர்த்தொகுதிபூத்து அலையெறிகின்ற கங்கை வீசுந் திவலையால் நனைந்து செவ்விய இரண்டு குழைகளில் தொடர்ந்து செல்லுகின்ற வேற்கண்களைக் கொண்ட மயிலோடும் இருந்ததையொப்ப மிக்க (அவ்விராமபிரானுடைய) செவ்வியைக் கண்டவர் பிறப்பென்கிற பிணிகள் தீரப்பெற்றார்; -இல்பொருளுவமை. (4314)

37. திருவபிஷேகத்திற்கு வேண்டியன யாவும் இயலுதல்

தெய்வநீ ராடற் கொத்த செய்வினை வசிட்டன் செய்ய
ஐயமில் சிந்தை யானச் சுமந்திர னமைச்ச ரோடும்
நொய்தினி னியற்ற நோன்பின் மாதவர் நுனித்துக் காட்ட
எய்தின இயன்ற பல்வேறு இந்திரற் கியன்ற என்ன.

தெய்வத்தன்மையுள்ள தீர்த்தங்களினால் அபிஷேகஞ் செய்வித்தற் கேற்ற சடங்குகளை வசிட்டன் செய்துமுடிக்குமாறு நோன்பினையுடைய மாதவர் சூட்சுமமாகக் காட்டா நிற்கையில், ஐயமில்லாத மனத்தையுடை யவனான அந்தச் சுமந்திரன் அமைச்சருடனே விரைவினில் சித்தஞ்செய்ய. இந்திரற்கு இயன்றனபோலப் பல்வேறு பொருள்களும் வந்தடைந்தன; -அபிஷேகச் சடங்கினை வசிட்டமாமுனிவன் செய்து முடிக்குமாறு வேண்

Koviloor Digital Library

டிய சாமக்கிரியைகளையெல்லாம் மாதவர்கூறச் சுமந்திரன் அமைச்ச ரோடும் கொணர்ந்து சேர்த்தனனென்க. (4315)

38. ஸ்ரீராமபிரானுக்கு வசிட்ட முனிவன் திருமுடி சூட்டுதல்

அரியணை யனுமன் தாங்க வங்கத னுடைவாள் பற்றப்
பரதன்வெண் குடைகவிக்க விருவரும் கவரி வீச
விரைசெறி கமலத் தாள்சேர் வெண்ணெய்மன் சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி.

சிங்காசனத்தை அநுமான் தாங்கவும், அங்கதன் உடை வாளைக் கையிற் கொண்டிருக்கவும், பரதன் வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடிக்கவும், மற்றையிரண்டு தம்பிமாரும் வெண்சாமரை வீசவும், வாசனை பொருந்திய தாமரைமலரில் வசிப்பவளான இலக்குமி சேர்ந்திருக்கப்பெற்ற திரு வெண்ணெய்நல்லூர்க்கு மன்னனான சடையனுடைய வமிசத்து முன்னோராகவுள்ளோர் கொணர்ந்து கொடுக்க, வசிட்டமுனிவன் வாங்கி (ஸ்ரீராமனுக்கு) மகுடத்தைச் சூட்டினான்.

சூரியகுலத்தவரெனப்படுகின்ற சோழவரசர்க்கு ஒருசார் வேளாண் மரபினர் பட்டாபிஷேகசமயத்தில் மகுடங்கொணர்ந்து தருதல் தமிழ் நாட்டு வழக்கமாதலாலும், இராமபிரான் சூரியவமி சத்தவனாதலாலும் அந்தத் தமிழ்நாட்டு வழக்கையொட்டி வேளாண்குலத்துச் சடையப்ப முதலியாரின் முன்னோர் மௌலி கொடுத்தாரென்றன ரென்பர்: இனி, 'வர்த்தகஞ்செய்யும் வேளாண் மரபைச் சோர்ந்தவன் சடையப்பனாதலால், அவன் முன்னோ ரென்பது குபேரனைக் குறிக்கும்' எனக் கூறுவாருமுளர். கவி தம்மை யாதரித்த சடையப்பபிரபுவை எப்படியாவது இந்தப் பட்டாபிஷேகத்திற் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டுமென்று அந்தச்சடையன் மரபுளோர் மௌலியைக் கொணர்ந்து கொடுத்ததாகக் கூறினார். சக்கரவர்த்திப்பதவி உலகத்திலுள்ள பதவிகளெல்லாவற்றிலும் சிறந்தது: அந்தப்பதவியைச் சடையன் மரபினோர் ஈந்தாரென்று மகாகவியாகிய கம்பர் தம்மையாதரித்த வள்ளலை மேம்படுத்தக் கூறிய திறம் மிகப் பாராட்டற்குரியது. (4316)

39. ஸ்ரீராமன் மௌலி சூடியிருத்தல்

வெள்ளியும் பொன்னு மொப்பார் விதிமுறை மெய்யிற் கொண்ட
ஒள்ளிய நாளில் நல்ல வோரையி னுலக மூன்றும்
துள்ளின களிப்ப மௌலி சூடினான் கடலின் வந்த
தெள்ளிய திருவுந் தெய்வப் பூமியுஞ் சேரும் தோளான்.

திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய தெள்ளிய இலக்குமியும் தெய்வத்தன்மை யுள்ள பூமியுஞ் சேருந் தோளை யுடையவனான ஸ்ரீராமன், -தேர்ந்தெடுத்த

Koviloor Digital Library

சிறந்த நல்லநாளில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் உலக மூன்றுந் துள்ளினவாய்க் களிப்ப, பிருகஸ்பதியையும் சுக்கிராசாரியனையும் ஒத்த புரோகிதர் விதித்த முறைப்படியே கிரீடத்தை(த் தன்) சிரசிற் சூடினான்.

மெய்-உடலின் ஏகதேசமாகிய சிரசையுணர்த்திற்று. கொள்ளுதல்-தேர்ந் தெடுத்தல். (4317)

40. இராமன் முடிசூட, மூவுலகமும் துயர் தீர்தல்

சித்தமொத் துளனென் றோதுத் திருநகர்த் தெய்வ நன்நூல்
வித்தக னொருவன் சென்னி மிலைச்சிய தெனினு மேன்மை
ஒத்தமூ வுலகத் தோர்க்கு முவகையி னுறுதி யுன்னில்
தத்தமுச் சியின்மேல் வைத்த தொத்ததத் தாம மௌலி.

(அத்) திருநகரிலுள்ள தெய்வநன்னூலில் (வேதங்களில்) வல்லவனான மனத்திற்கு ஒத்தவ னென்று சொல்லத்தக்க வசிட்டமுனிவன் பேரறிஞனான ஸ்ரீராமனது சென்னியிலே சூட்டிய தென்றாலும், அந்த ஒளியுள்ள கிரீட மானது- மேன்மை பொருந்திய மூவுலகத்தோர்க்கும் (அப்போது தோன்றிய) மகிழ்ச்சியினுறுதியை ஆராய்ந்து பார்ப்போமாயின், தங்கள் தங்களுடைய சிரசில் வைத்ததை ஒத்திருந்தது.

மூவுலகத்தோரும் தாம் தாம் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப் பெற்றனர் போல அவ்வளவு மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார்களென்றவாறு. (4318)

41. பூமிதேவி ஸ்ரீராமனைச் சேர்தலின் வருணனை

பன்னெடுங் கால நோற்றுத் தன்னுடைப் பண்பிற் கேற்ற
பின்னெடுங் கணவன் தன்னைப் பெற்றிடைப் பிரிந்து முற்றும்
தன்னெடும் பீழை நீங்கத் தழுவினாள் தளர்க்கை நீட்டி
நன்னெடும் பூமி யென்னு நங்கைதன் கொங்கை யார.

மிகநெடுங்காலம் நோற்றுப் பின்பு தன்னுடைய தன்மைக் கேற்ற பெருமையுடைய கணவனைப்பெற்று இடையிலே பிரிந்து (அதனால்) நிரம்பத்தோன்றிய தன்னுடைய மிக்க பீழையெல்லாம் நீங்கவே, சிறந்த நெடிய பூமியென்கின்ற பெண் தன்கொங்கை நிரம்பத் தளிர்க்கையை நீட்டித் தழுவினாள்.

பட்டாபிஷேகஞ் செய்து கொண்டதனால் பூமி ஸ்ரீராமனுக்கு வசமாயிற் றென்பதைக் கவி இவ்வாறு கூறுகின்றார். இராமனைப் பிரிந்த நிலையில் வாடியன யாவும் இப்போது தளிர்த்ததனால் 'தளிர்க்கை நீட்டி' என்றா ரென்னலாம். பீழை-துன்பம். இச்செய்யுளின் பின் ஒரு பிரதியில்,

Koviloor Digital Library

இப்படித் தழுவி மாத ரிருவரு மிரண்டு பாலும்
செப்புற லரிய வின்பச் செல்வத்துட் செலுத்து நாளில்
கப்புடைச் சிரத்தோன் சென்னி கடிந்தவி லிராமன் காதல்
வைப்புடை வளாகந் தன்னில் மன்னுயிர் வாழ்த்த வந்தான்.

என்று ஒரு செய்யுளுள்ளது. (4319)

42. பரதனுக்கு இளவரசு முடிசூட்டி ஸ்ரீராமன் இனிதிருத்தல்

விரத நூன் முனிவன் சொன்ன விதிநெறி வழாமை நோக்கி
வரதனு மிளைஞற் காங்கண் மாமணி மகுடஞ் சூட்டிப்
பரதனைத் தனது செங்கோல் நடாவுறப் பணித்து நாளும்
கரைதெரி விலாத போகக் களிப்பினு ளிருந்தான் மன்னோ.

விரதங்களை யனுட்டிக்குந் தன்மைவாய்ந்த சாஸ்திரங்களில் வல்ல வசிட்டமுனிவன் சொன்ன விதிமுறை தவறாமற் பார்த்து, (வேண்டியவர் விருப்பின்படி) வேண்டியதைத் தரவல்லனான ஸ்ரீராமனும் (தன்) தம்பியாகிய பரதனுக்கு (இளவரசு என்பதற்கு அறிகுறியாக) அப்பொழுது சிறந்த இரத்தினகிரீடத்தைச் சூட்டி, (அந்தப்) பரதனைத் தன் செங்கோலை நடத்துமாறு கட்டளையிட்டு, நாளும் அளவிடமுடியாத போகங்களை யனுபவிப்பதனாலான களிப்பினுளிருந்தான்; -இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளி லில்லை. சில பிரதிகளில் இச்செய்யுளுக்குப்பின்,

மறையவர் வாழி வேதமனுநெறி வாழி நன்னூல்
முறைசெயு மரசர் திங்கண் மும்மழை வாழி மெய்ம்மை
இறையவ னிராமன் வாழி யிக்கதை கேட்போர் வாழி
அறைபுகழ்ச் சடையன் வாழி யரும்புக ழனுமன் வாழி.

என்ற செய்யுளும், இதன்பின் விடையிறுத்தபடலத்திலுள்ள ''உம்பரோடு'' (37) என்ற செய்யுளும் இருக்க, படலமும் யுத்தகாண்டமும் முற்றும் என்று எழுதியுள்ளது: வேறொருபிரதியில், ''மறையவர்'' என்ற இங்குக்காட்டிய செய்யுளோடு வேறொரு *வாழிச் செய்யுளிருக்க, படலமும் காண்டமும் முற்றும் என்று எழுதியுள்ளது. இங்கிருத்தல் கொண்டு, 'கம்பர் விடை கொடுத்தபடலத்தைப் பின்பாடிச் சேர்த்தனரோ?' எனக் கருதுகின்றனர். (4320)

திருமுடிசூட்டுபடலம் முற்றிற்று

★ ஓலைமுறிந்துபோய்விட்டதனால் இச்செய்யுளைக் குறிக்கமுடியவில்லை.

Koviloor Digital Library

39. விடைகொடுத்த படலம்

(பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைக் காணுமாறு வந்திருந்தவர் யாவர்க்கும் ஸ்ரீராமன்) விடையீந்ததைக் கூறும்படலமென்பது, பொருள். பட்டாபிஷேகமான பின்பு நாடோறும் ஸ்ரீராமன் சீதாதேவியுடனே அத்தாணி மண்டபத்தில் தன் இருமருங்கிலும் வெண்சாமரை வீச, முடி மீது வெண்கொற்றக்குடைநிழற்ற, மறையவராசி கூற, மன்னவரிறைஞ்சியேத்த, மந்திரிமுதலியோர் சூழ்ந்திருக்க, பட்டாபிஷேகங் காண வந்த மன்னவராதியரும் விபீடண சுக்கிரீவராதியரான துணைவரும் வானரசேனா சமுத்திரமும் சூழச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க, இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் இனிது கழிந்தது. பின்பு ஒருநாள் மறையவர்க்குத் தானமளித்த பின், மன்னவர்கட்கு ஏற்றபெற்றி பரிசுடனே விடையளித்திட்டு, சுக்கிரீவன் அங்கதன் அநுமான் முதலிய வானர வீரர்கட்கும் விபீடணன் குகன் என்ற இவர்கட்கும் ஏற்ற பெற்றி முகமன்கூறிப் பரிசு அளித்து விடையீந்தானாக, யாவரும் தத்தம் பதிக்குச் செல்ல, பின்னர் அந்தச் சக்கரவர்த்தித்திருமகன் இனிது அரசு புரிந்தனனென்பது, இப்படலத்திற் கூறும் பொருள்.

1. விடைகொடுக்குமாறு ஸ்ரீராமன் சீதாதேவியுடன் ஓலக்க மண்டபத்திற்கு வருதல்

பூமகட் கணிய தென்னப் பொலிபசும் பூரி சேர்த்தி
மாமணித் தூணிற் செய்த மண்டப மதனி னாப்பண்
கோமணிச் சிவிகை மீதே கொண்டலு மின்னும் போலத்
தாமரைக் கிழத்தி யோடுந் தயரத ராமன் சார்ந்தான்.

பூமிதேவிக்கு அணிகலம்போல் விளங்குகின்றதும் பைம் பொன்சேரப் பெற்றுச் சிறந்தமணிகள் பதிக்கப் பெற்ற தூண்களையுடையதுமாகிச் செய் யப்பட்ட மண்டபமதனுடைய நடுவில், சிறந்தமணிகளழுத்திய சிவிகையின் மேல் மேகமும் மின்னலும் போலத் தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளான இலக்குமியினமிசமான சீதாதேவியோடு தசரதகுமாரனான ஸ்ரீராமன் வந்து சேர்ந்தான்; -பூரி-பொன். (4321)

Koviloor Digital Library

2. இராமன் சிங்காதனத்து வீற்றிருத்தல்

விரிகடல் நடுவுட் பூத்த மின்னென வாரம் வீங்க
எரிகதிர் கடவுள் தன்னை யினமணி மகுட மேய்ப்பக்
கருமுகிற் கரசு செந்தா மரைமலர்க் காடு பூத்தோர்
அரியணைப் பொலிந்த தென்ன இருந்தன னயோத்தி வந்தான்.

பரவியகடலின் நடுவிலே தோன்றிய மின்னல்போல முத்தாகாரம் மிகத் தோன்றவும், விளங்குகின்ற (ஆயிரங்) கிரணங்களை யுடையவனான சூரியனைத் தொகுதியான மணிகளழுத்திய மகுடம் ஒத்திருக்கவும், கரிய முகிலரசு செந்தாமரைமலர்த் தொகுதி பூத்து ஒப்பற்ற அரியணையிற் பொலிந்தாற்போல, அயோத்தியில் திருவவதரித்தவனான ஸ்ரீராமன் (அரிய ணையில்) வீற்றிருந்தான். (4322)

3-9. ஸ்ரீராமன் அத்தாணி மண்டபத்திற் சிறப்புடன் வீற்றிருக்க, வானவர் முதலியோர் சூழ்ந்திருந்தமையைத் தெரிவிக்கும்

மரகதச் சயில மீது வாணிலாப் பாய்வ தென்ன
இருகுழை யிடறும் வேற்க ணிளமுலை யிழைந லார்நம்
கரகம லங்கள் பூத்த கற்றையங் கவரி தெற்ற
உரகரு நரரும் வானத் தும்பரும் பரவி யேத்த.

மரகத மலையின் மீது வெண்ணிறமுள்ள நிலாப் பாய்வது போல், இரு குழையிலிடறும் வேல்போன்ற கண்களையும் இளமுலைகளையுமுடைய அணிகலனணிந்த மகளிருடைய கைத்தாமரைகளிலே தோன்றிய அழகிய சாமரைக்கற்றை (தன் தோளின் மீது) முட்டவும், உரகர் நரர் சுவர்க்கலோகத் தவரான தேவர் என்ற இவர்கள் பரவித் துதிக்கவும், -இச்செய்யுள் முதலுள்ள செயவெனெச்சங்கள் அடுக்கி, ஏழாஞ் செய்யுளிலுள்ள 'இருந்தகாலை' என்றவிடத்து 'இருந்த' என்றதனோடு இயையும். இராமபிரானுடைய திருத்தோள்களில் வெண்சாமரைக் கற்றை தெற்றியது-மரகதச்சயிலத்து வாணிலாப்பாய்வதை யொக்குமென்க. (4323)

4. உலகமீ ரேழுந் தன்ன வொளிநிலாப் பரப்ப வானில்
திலகவா ணுதல்வெண் டிங்கள் சிந்தைநொந் தெளிதிற் றேயக்
கலகவாள் நிருதர் கோனைக் கட்டழித் திட்ட கீர்த்தி
இலகிமேல் நிரந்த தென்ன வெழுதனிக் குடைநின் றேய.

(இராமபிரானுடைய) திலகமணிந்த ஒளிபொருந்திய நுதலாகிய வெண் டிங்கள் பதினான்கு உலகங்களிலும் தன்னிடத்திலுள்ள ஒளி பொருந்திய நிலாவைப் பரப்புதலால், வானிலுள்ள வெண்டிங்கள் மனம் நொந்து எளிமையுடன் தேயவும் -'போர் விருப்பமுள்ள வாளேந்திய அரக்கர் தலை வனான இராவணனைப் பந்துவர்க்கத்தோடும் அழித்திட்ட கீர்த்தியானது

Koviloor Digital Library

விளக்கமுற்று மேலோங்கியது' என்று கருதுமாறு மேலோங்கிய தனிக்குடை நின்று பொருந்தவும்.

சந்திரன் கிருட்டிணபட்சத்தில் நாடோறும் தேய்வது, இராமபிரானுடைய முகசந்திரன் பதினான்குலோகங்களிலும் ஒளிநிலாப் பரப்புவது கண்டு தன்னால் அங்ஙனம் ஒளிபரப்பமுடியாமையால் எளிமையுற்றுத் துயருறுவ தாலாகு மென்னுங் கருத்துப்பட முன்னிரண்டடிகள் கூறப்பட்டன. 'வெண்டிங்கள்' என்ற தொடர், 'திலகவாணுதல்' என்பதனோடும் 'வானில்' என்பதனோடும் இயையும் புகழை வெண்ணிறமுடையதென்றல், கவிமரபு, வெண்கொற்றக்குடை பிடிக்கப்பட்டிருப்பது இராவணனைக் கட்டழித்த தனால் விளைந்த கீர்த்தியே இங்ஙனம் குடையுருக் கொண்டு மேல்நிவந்தது போலுமெனப் பின்னிரண்டடிகளில் தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி காண்க. (4324)

5. மங்கல கீதம் பாட மறையவ ராசி கூறச்
சங்கினம் குமுறப் பாண்டில் தண்ணுமை துவைப்பத் தாவில்
பொங்குபல் லியங்க ளார்ப்பப் பொருகயற் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
பங்கய முகத்தி னார்கள் மயினடம் பயில் மாதோ.

மங்கல கீதங்களை (அவற்றிற்கு உரியவர்) பாடவும், வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் வாழ்த்துக்கூறவும், சங்கினம் குமுறவும், தாளமும் மத்தளமும் (தமக்குரிய) ஒலியைச் செய்யவும், (குற்றமற்ற மேன்மேல்) ஒலி செய்கின்ற பல்வகைவாச்சியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், -போர் செய்கின்ற கயல் மீனை யொத்த கரியகண்களையும் செவ்வாயையுமுடையரான தாமரைபோலும் முகமுள்ள மகளிர் மயில் போன்ற நடனத்தைப் பழகவும், -திருமுடிசூட்டு படலம், 33-ஆம் பாடலைக் காண்க. (4325)

6. திரைகடற் கதிரு நாணச் செழுமணி மகுட கோடி
கரைதெரி விலாத சோரிக் கதிரொளி பரப்ப நாளும்
வரைபொரு மாட வாயில் நெருக்குற வந்து மன்னர்
பரசியே வணங்குந் தோறும் பதயுகஞ் சேப்ப மன்னோ.

அலைகின்ற கடலிற் றோன்றும் (உதயகாலச்) சூரியனும் வெட்குமாறு செழிப்புள்ள (சிறந்த) மணிகளையுடைய மகுட வரிசைகள் அளவுகாண வொண்ணாத சொரிதலைக்கொண்ட கிரணங்களோடுகூடிய ஒளியைப் பரப்பவும், -நாளும் மலையையொத்துத் தோன்றுகின்ற மாடவாயிலிலே நெருக்கமுண் டாகுமாறு (பெருந்திரளாக) வந்து மன்னவர் துதித்து வணங்குந்தோறும் தாளிணைகள் செந்நிறமடையவும், -மகுடகோடிகள், வணங்க வந்த மன்னவருடையவை. (4326)

Koviloor Digital Library

7. மந்திரக் கிழவர் சுற்ற மறையவர் வழுத்தி யேத்தத்
தந்திரத் தலைவர் போற்றத் தம்பியர் மருங்கு சூழச்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்த் தெரிவையர் பலாண்டு கூற
இந்திரற் குவமை யேய்ப்ப வெம்பிரா னிருந்த காலை.

ஆலோசனைக்கு உரியவரான மந்திரிமார் சூழ்ந்திருக்கவும், -வேதம் வல்ல அந்தணர் கொண்டாடித் துதிக்கவும்,- சேனாபதிகள் போற்றியென்னவும், தம்பிமார் அருகேசூழ்ந்திருக்கவும்,-சிந்துரம்போன்ற (செந்நிறமுள்ள) பவழத்தையொத்த செந்நிறவாயையுடைய மகளிர் பல்லாண்டு கூறவும், -தேவேந்திரனுக்கு உவமை பொருந்துமாறு எமது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன் வீற்றிருந்த போது, -'வெய்யோன் மகன் வந்து வணங்கிச் சூழ, வீடணக் குரிசில் வணங்கிச் சூழ்ந்தான்' என ஒன்பதாங் கவியில் முடியும். இதன்பின் சிலபிரதிகளில் இரண்டு செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

1. கெவனொடு கெவாக்கன் தூம்பன் கேசரி கெந்த மாதன்
தவ னுறு சரபன் சாம்பன் சுடேணன்சம் பாதி நீலன்
நவையறு பனசன் தாரன் கெசனளன் சமீர னண்பாம்
இவ னரி லோமன் மின்போ லெயிற்றினன் இடப னென்போன்.

2. விரதன்வீ மாக்கன் வேக தெரிசியே விந்தன் வெற்றிக்
கரமுடைச் சதுக்கன் சோதி முகன் தெதி முகன் கயந்தன்
அரன்விறற் கொடிய கோப னிடும்பனோ டரம்ப னாண்மை
தெரிதரு வசந்தன் கொற்றத் துன்முகன் தீர்க்க பாதன். (4327)

8. மயிந்தன் மா துமிந்தன் கும்பன் அங்கதன் அனுமன் மாறில்
சயம் தரு குமுதக்கண்ணன் சதவலி குமுதன் தண் தார்
நயம்தெரி ததிமுகன்கோகசமுகன் முதல நண்ணார்
வியந்து எழும் அறுபத்து ஏழு கோடியாம் வீரரோடும்.

மயிந்தன்முதல் கெசமுகன்ஈறாகக் கூறியவர்களைப் பிரமுகராகவுடைய பகைவர் வியந்தெழத்தக்க அறுபத்தேழுகோடி யெண்ணிக்கையுள்ள வீரருடனே. (4328)

9. ஏனையர் பிறருஞ் சுற்ற வெழுபது வெள்ளத் துற்ற
வானர ரோடும் வெய்யோன் மகன்வந்து வணங்கிச் சூழத்
தேனிமிர் அலங்கற் பைந்தார் வீடணக் குரிசில் செய்ய
மானவா ளரக்க ரோடு வந்தடி வணங்கிச் சூழ்ந்தான்.

மற்றுமுள்ளார் பிறரும் சூழவும், எழுபதுவெள்ளமாகப் பொருந்திய வானரரோடும் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன்வந்து வணங்கிச் சூழ்ந்திருக்கவும், தேன்மிக்குள்ள அசையுந் தன்மையுள்ள புதியமாலையைச்சூடிய

Koviloor Digital Library

வீடணனென்றகுரிசில் செவ்விய மானத்தையும் வாட்படையையுமுடைய அரக்கரோடும் வந்து அடிவணங்கிச் சூழநின்றான்.

மூன்றாம்பாடல் முதல் இதுகாறுமுள்ள குளகச்செய்யுள்கட்கு முடிபு வருமாறு:- (3) தெற்ற, ஏத்த, (4) தேய, ஏய, (5) பாட, கூற, குமுற, துவைப்ப, ஆர்ப்ப, நடம்பயில, (6) பரப்ப, சேப்ப, (7) சுற்ற, ஏத்த, போற்ற, சூழ, உற, உவமையேய்ப்ப இருந்தகாலை,- (8) வீரரோடும், (9) வானரரோடும் வெய்யோன்மகன் வந்துவணங்கிச்சூழ, வீடணக்குரிசில் அரக்கரோடு வந்தடிவணங்கிச்சூழ்ந்தான் என்க. (4329)

10. குகன் சேனையுடனே வந்தமை

வெற்றிவெஞ் சேனை யோடும் வெறிப் பொறிப் புலியின் வெவ்வால்
சுற்றுறத் தொடுத்து வீக்கு மரையினன் சுழலுங் கண்ணன்
கற்றிரள் வயிரத் திண்டோள் கடுந் திற மடங்க லன்னான்
எற்றுநீர்க் கங்கை நாவாய்க் கிறைகுகன் தொழுது சூழ்ந்தான்.

வெற்றியையும் (உடற்) புள்ளியையுமுடைய வெவ்விய புலியின் வாலைச் சுற்றுறப் பொருத்திக் கட்டுகின்ற அரையையுடையவனும், சுழலுந் தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவனும், கற்போல்திரண்ட உறுதி பொருந்திய தோளுடனே கொடியதிறமையையுடைய சிங்கத்தையொத்த வனும், மோதுகின்ற நீரைக்கொண்ட கங்கையிலே நாவாய்கட்குத் தலைவனுமான குகன் வெற்றிபொருந்திய (தன்) வெவ்வியசேனையுடனே வலம்வந்து வணங்கினான். (4330)

11. வந்தவரை யிருக்குமாறு ஸ்ரீராமன் கூறுதல்

வள்ளலும் அவர்கள் தம்மேல் வரம்பின்றி வளர்ந்த காதல்
உள்ளுறப் பிணித்த செய்கை ஒளிமுகக் கமலம் காட்டி
அள்ளுறத் தழுவினான் போன்று அகம் மகிழ்ந்து இனிதின் நோக்கி
எள்ளல் இலாத மொய்ம்பீர் ஈண்டு இனிது இருத்திர் என்றான்.

வரையாதருளுந் தன்மையனான இராமனும் அவர்கள் மீது எல்லை யின்றி வளர்ந்த அன்பு உள்ளே பொருந்தப் பிணித்த செய்கையை ஒளி பொருந்திய முக கமலத்தாற் காட்டிக்கொண்டு, அழுத்தமாகத் தழுவினான் போல மனமகிழ்ந்து இனிமையாகப் பார்த்து, 'பழிப்புஇல்லாத வலிமை யுடையீர்! இங்கே இனிது இருங்கள்' என்றான். (4331)

12-13. இனிதிருப்ப இரண்டு மாதங் கழிந்தன

நன்னெறி அறிவு சான்றோர் நான்மறைக் கிழவர் மற்றைச்
சொல் நெறி அறிவு நீரார் தோமறு புலமைச் செல்வர்
பல்நெறிதோறும் தோன்றும் பருணிதர் பண்பின் கேளார்
மன்னவர்க்கு அரசன் பாங்கர் மரபினால் சுற்றமன்னோ.

Koviloor Digital Library

நல்ல நெறியில் அறிவுமிக்கவரும், நான்குவேதங்களிலும் உரிமை பெற்ற வரும், பேச வேண்டிய முறைமையையறியுந்தன்மையினரும், குற்றமற்ற புலமையைச் செல்வமாகப் பெற்றவரும், மற்றும்நற்குணங்கட்கு உறவினரு மான பலவகைப்பட்ட சாத்திரத் துறைகளிலும் விளங்குகிற பக்குவசாலிகள் அரசர்க்கரசனான ஸ்ரீராமன்பக்கத்திலே முறைமைப்படி சூழ்ந்திருக்க. (4332)

13. தேம்படு படப்பை மூதூர்த் திருவொடு அயோத்தி சேர்ந்த
பாம்பணை அமலன்தன்னைப் பழிச்சொடும் வணக்கம் பேணி
வாம் புனல் பரவை ஞாலத்து அரசரும் மற்றுளோரும்
ஏம்பலுற்று இருந்தார் நொய்தின் இருமதி இறந்தது அன்றே.

வாவுகின்ற புனலைக்கொண்ட கடலினாற் சூழப்பெற்ற நிலவுலகத்து அரசரும் மற்றுளோரும், தேன்பொருந்திய சோலையைக் கொண்ட மூதூராகிய அயோத்தியிலே திருவுடனே சேர்ந்த பாம்பை அணையாகக் கொண்ட திருமாலினமிசமான ஸ்ரீராமனைத் துதித்தலோடு வணங்குதலை யும் விரும்பிச் செய்த வண்ணம் மகிழ்ச்சி பொருந்தியிருந்தார்: இலேசாக இரண்டு மாதங்கள் (இவ்வாறாகக்) கழிந்தன. (4333)

14. கவிக்கூற்று: ஸ்ரீராமன் செய்ததைச் சொல்வோம்

நெருக்கிய அமரர் எல்லாம் நெடுங் கடற்கிடை நின்று ஏத்தப்
பொருக்கென அயோத்தி எய்தி மற்று அவர் பொருமல் தீர
வருக்கமொடு அரக்கர் யாரும் மடிதர வரி வில் கொண்ட
திருக் கிளர் மார்பினான் பின் செய்தது செப்பலுற்றாம்.

நெடியதிருப்பாற்கடலினிடையிலே மிகத்திரண்ட தேவர்கள் யாவரும் நின்று துதிக்க, விரைந்து அயோத்தியிலே திருவவதரித்து அந்தத் தேவர் களின் துயரம் நீங்குமாறு கூட்டத்துடனே அரக்கர் யாவரும் மடியும்படி கட்டமைந்த வில்லைக்கொண்ட இலட்சுமி விளங்குகின்ற திருமார்பை யுடையவனான இராமபிரான் பின்பு செய்ததைச் சொல்லத்தொடங்குவோம். (4334)

15. ஸ்ரீராமன் அந்தணர்க்குத் தானமளித்துவிட்டு, அரசரை வருக எனல்

மறையவர் தங்கட்கு எல்லாம் மணியொடு முத்தும் பொன்னும்
நிறை வளம் பெருகு பூவும் சுரபியும் நிறைத்து மேல் மேல்
குறை இது என்று இரந்தோர்க்கு எல்லாம் குறைவு அறக் கொடுத்துப் பின்னர்
அறை கழல் அரசர்தம்மை வருக என அருள வந்தார்.

வேதம்வல்ல அந்தணர்கட்கெல்லாம் இரத்தினங்களுடனே முத்துக்களும் பொன்னும் மிக்கவளப்பம் பெருகுகின்ற பூமியும் பசுக்களும் மேன்மேல் தொகுதியாகத்தந்து, 'இது எமக்கு வேண்டும் பொருள்' என்று இரந்தவர்க்

Koviloor Digital Library

கெல்லாம் குறைவுநீங்கக் கொடுத்துப் பின்பு ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த அரசர்களை 'வருக' என்று அருளிப்பாடுசெய்ய, (அவர்கள்) வந்தனர். முத்துச் சிறத்தலால், தனியே கூறினார். (4335)

16. வந்த அரசர்களுக்கு வெகுமதியளித்து விடை தருதல்

அய்யனும் அவர்கள் தம்மை அகம் மகிழ்ந்து அருளின் நோக்கி
வய்யகம் சிவிகை தொங்கல் மா மணி மகுடம் பொன் பூண்
கொய் உளைப் புரவி திண் தேர் குஞ்சரம் ஆடை இன்ன
மெய் உறக் கொடுத்த பின்னர் கொடுத்தனன் விடையும் மன்னோ.

ஸ்ரீராமனும்- அவ்வரசர்களை மனமுவந்து கருணையோடு பார்த்து, (அவர்கட்குப்) பூமி சிவிகை மாலைகள் சிறந்த மணிகளுழுத்திய மகுடங்கள் பொற்பூண்கள் கொய்த பிடரிமயிரை யுடைய குதிரைகள் வலிய தேர்கள் யானைகள் ஆடைகள் என்ற இவைகளை மனப்பூர்வமாகக் கொடுத்தபின்பு விடையுந்தந்தார். -இவ்வரசர்கள் பட்டாபிஷேகங் காண வந்தார்கள். (4336)

17-30. சுக்கிரீவன் முதலினார்க்கு வெகுமதியளித்தமை

சம்பரன்தன்னை வென்ற தயரதன் ஈன்ற காலத்து
உம்பர்தம் பெருமான் ஈந்த ஒளி மணிக் கடகத்தோடும்
கொம்புடை மலையும் தேரும் குரகதக் குழுவும் தூசும்
அம்பரந் தன்னை நீத்தான் அலரி காதலனுக்கு ஈந்தான்.

திருப்பாற்கடலைவிட்டு (அயோத்தியில்) திருவவதரித்தவனான ஸ்ரீராமன், -சம்பராசுரனை வென்ற தசரதன் (தன்னைப்) பெற்ற காலத்தில் தேவேந்திரனீந்த ஒளிபொருந்திய இரத்தின கடகத்துடனே தந்தங்களை யுடைய மலை போன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைக்கூட்டமும் ஆடைகளும் (என்ற இவற்றை), சூரியனுடைய குமாரனாகிய சுக்கிரீ வனுக்கு ஈந்தனன். (4337)

18. அங்கதம் இலாத கொற்றத்து அண்ணலும் அகிலம் எல்லாம்
அங்கதன் என்னும் நாமம் அழகுறத் திருத்துமாபோல்
அங்கதம் கன்னல் தோளாற்கு அயன் கொடுத்ததனை ஈந்தான்
அங்கு அதன் பெருமை மண்மேல் ஆர் அறிந்து அறையகிற்பார்.

குற்றமில்லாத வெற்றியையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனும்-பூமிமுழுவதும் (அவனுடைய) அங்கத னென்கிற நாமத்தை அழகுபொருந்த(க் காரணக்குறியாகத்) திருந்தவழங்கச் செய்யுமாறுபோல, மலைபோன்ற அழகியதோளை யுடைய (இட்சுவாகு) மன்னனுக்குப் பிரமதேவன் கொடுத்ததான அங்கதமென்ற அந்த அணியை (அங்கதனென்

Koviloor Digital Library

பவனுக்கு)க் கொடுத்தான்; அங்கதன்பெருமையை (இந்தப்) பூமியில் அறிந்து சொல்லவல்லவர் யார்? (எ-று.)-கல் நல்தோளாற்கு எனப் பிரிக்க. (4338)

19. பின்னரும் அவனுக்கையன் பெருவிலை ஆரத்தோடும்
மன்னும் நுண் தூசும் மாவும் மதமலைக்கு அரசும் ஈயா
உன்னை நீ அன்றி இந்த உலகினில் ஒப்பு இலாதாய்
மன்னுக கதிரோன் மைந்தன் தன்னொடும் மருவி என்றான்.

பின்னும் ஸ்ரீராமன்,-அவ்வங்கதனுக்கு பெருவிலையுள்ள முத்தாரத் துடனே பொருந்திய நுண்ணியபட்டாடைகளும் குதிரைகளும் மதமுள்ள யானைக்கூட்டமும் (என்பவற்றை) ஈந்து, 'இந்தவுலகினில் உன்னையன்றி (வேறொருவரை) ஒப்பாகப் பெறாதவனே! நீ சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவ னோடு பொருந்தி வாழ்வாயாக' என்றான். (4339)

20. மாருதி தன்னை யையன் மகிழ்ந்து இனிது அருளின் நோக்கி
ஆர் உதவிடுதற்கு ஒத்தார் நீ அலால் அன்று செய்த
பேர் உதவிக்கு யான் செய் செயல் பிறிது இல்லை பைம் பூண்
போர் உதவிய திண்தோளாய் பொருந்துறப் புல்லுக என்றான்.

இராமபிரான்-வாயுவின் புதல்வனான அநுமானை மகிழ்ந்து அருளுடனே இனிது பார்த்து, 'உதவி செய்வதில் (உன்னை) ஒத்தவர் நீ யல்லால் (வேறு) யாவர்? (நீ) அன்றுசெய்த பேருதவிக்கு யான் செய்யுஞ் செயல் வேறொன்றில்லை: பைம்பூணையணிந்த போரிலுதவிய திண்ணிய தோளையுடையவனே! அழுத்தமாகத் தழுவிக்கொள்க' என்றான்.

ஸ்ரீராமபிரானிடம் அநுமான் தான் சீதையைக் கண்டுவந்த செய்தியைக் கூறியவுடனே அப்பிரான், மனமுவந்து அவ்வநுமனைக் கொண்டாடி, 'பிரியத்தைச்சொன்ன இவனுக்கு ஏற்ற பிரியத்தைச் செய்ய இயல வில்லையேயென்ற இதுவே எளிய என் மனத்தை வருத்துகின்றது. இப்படிப் பட்ட தருணத்தைப் பெற்று அப்படிப்பட்ட மகாத்மாவான அநுமானுக்கு ஸர்வஸ்வம்மான இந்த ஆலிங்கனமே கொடுக்கப்பட்டது' என்று சொல்லித் தழுவினா னென்று வான்மீகத்தில் வருகின்றது. அவ்விடத்து, ''திருமேனி யைக் கொடுக்கவே எல்லாம்கொடுத்ததாமிறே: ஸர்வாபாஸ்ரயமாயிறே திருமேனியிருப்பது,'' ''ஸ்நேஹோமேபரம: என்று இவ்வுடம்பை விரும்பின வனுக்கு இத்தையே கொடுக்கவேணுமே'', ''இவன் ஒன்று கொள்வானொரு வனல்லன்: நாம் இவனுக்கு ஒன்று கொடுக்கப் பெறுவதுகாண்'' என்று குறைப்பட்டிருந்தவர் இவன் விலக்காததொரு ஸமயம் பெற்று, இப்படி கொடுத்துக்கொண்டு நின்றார்: ஒரு படிகொடுத்தாராய் ஒன்று செய்த வித்தனைபோக்கி, இரண்டுடம்பு கொடுத்தவனுக்கு ஒருடம்பு தரமன்றிறே. வேண்யுத்க்ரதநத்திலே பிராட்டி ஒருப்பட்டவன்று அவளை யுள்ளாக்கினான்: 'அவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே' என்று பெருமாளை மீட்டு அவரை

Koviloor Digital Library

யுளராக்கி இப்படி இவர்க்கு இரண்டுடம்புகொடுத்தானிறே அவன்: அவன் பலபடி உபரிக்கையாலே இவர் ஒருபடி உபகரித்தார்'' என்று ஆன்றோர் வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்துள்ளது இங்குக் கருதத்தக்கது. (4340)

21. என்றலும் வணங்கி நாணி வாய் புதைத்திலங்கு தானை
முன்தலை ஒதுக்கி நின்ற மொய்ம்பனை முழுதும் நோக்கி
பொன் திணி வயிரப் பைம் பூண் ஆரமும் புனை மென் தூசும்
வன் திறல் கயமும் மாவும் வழங்கினன் வயங்கு சீரான்.

விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடையனான இராமன், -என்று கூறவும் நாணங் கொண்டு தலைவணங்கி வாயைப்புதைத்து, விளங்குகின்ற சேனையின் முன்புறத்தில் ஒதுக்கிடத்துநின்ற வலிமையுள்ளவனான அந்த அநுமானை முழுதும் பார்த்து, பொன்றிணிந்த வயிரப்பைம்பூண்களையும் ஆரங்களை யும் அலங்கரிக்கின்ற மெல்லியபட்டாடைகளையும் மிக்கவலிமையுள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும் தந்தான். (4341)

22. பூ மலர்த் தவிசை நீத்துப் பொன் மதில் மிதிலை பூத்த
தேமொழித் திருவை யையன் திருவருள் முகத்து நோக்க
பாமறைக் கிழத்தி ஈந்த பருமுத்த மாலை கைக் கொண்டு
ஏமுறக் கொடுத்தாள் அன்னாள் இடர் அறிந்து உதவினாற்கே.

பொலிவுபெற்ற தாமரைமலராகிய ஆசனத்தை விட்டுப் பொன்மதிலைக் கொண்ட மிதிலாநகரில் தோன்றிய தேன்போல் இனிய மொழியையுடைய இலக்குமியினமிசமான சீதையை (அன்னாளிடத்து ஒருமுத்தாகாரத்தைக் கொடுத்து 'உனக்கு விருப்பமானவற்கு இதனைப் பரிசாகக் கொடுப்பாய்' என்று சொல்லிக் குறிப்போடு) ஸ்ரீராமன் திருவருளை முகந்து நோக்க,- (அந்தச்சீதை) பாவிற்கு உரியவளாய் வேதத்திற் கூறப்படுவளான சரசுவதி தேவியீந்த (அந்தப்) பருத்தமுத்துக்களாலியன்ற ஹாரத்தைக் கையிற் கொண்டு தன்துன்பத்தையறிந்து உதவினவனாகிய அநுமானுக்கு இன்ப முறக் கொடுத்தாள். (4342)

23. சந்திரற்கு உவமை சான்ற தாரகைக் குழுவை வென்ற
இந்திரற்கு ஏய்ந்ததாகும் என்னும் முத்தாரத்தோடு
கந்தடு களிறு வாசி தூசு அணிகலன்கள் மற்றும்
உந்தினன் எண்கின் வேந்தற்கு உலகம் முந்து உதவினானே.

நட்சத்திரக்கூட்டங்களைவென்றதும் சந்திரனுக்கு உவமையாக மிக்கது மான இந்திரனுக்கு ஏற்றதாகுமென்னுமாறுள்ள முத்தாகாரத்துடனே கட்டுத் தறியை முறிக்கின்ற யானை குதிரை ஆடை அணிகலன் என்பவற்றையும் மற்றுமுள்ளவற்றையும் கரடிகட்கு அரசனாகிய சாம்பவானுக்கு, முந்தி உலகங்களையுத வினவனான திருமாலினமிசமான ஸ்ரீராமன் தந்தான். (4343)

Koviloor Digital Library

24. நவ மணிக் காழும் முத்தும் மாலையும் நலம் கொள் தூசும்
உவமை மற்றில்லாத பொன் பூண் உலப்பு இல பிறவும் ஒண்தார்க்
கவன வெம் பரியும் வேகக் கதமலைக்கு அரசும் காதல்
பவனனுக்கு இனிய நண்பன் பயந்தெடுத்தவனுக்கு ஈந்தான்.

நவமணிகளாலியன்ற ஆரமும் முத்துமாலையும் அழகு கொண்ட பட்டாடைகளும் வேறு உவமை பெறாத பொற்பூணும் அழிவில்லாத மற்றுமுள்ளனவான ஒள்ளிய கிண்கிணி மாலையையணிந்த விரைந்து செல்லவல்ல வெவ்வியபரியும் வேகமுள்ள கோபத்தைக் கொண்ட யானையரசும் என்பவற்றை, வாயுதேவனுடைய இனிய நண்பனாகிய அக்கினி பெற்றடுத்தவனான அன்புள்ள நீலனென் பவனுக்குக் கொடுத்தான். (4344)

25. பத வலிச் சதங்கைப் பைந் தார்ப்பாய் பரி பணைத் திண்கோட்டு
மதவலிச் சைலம் பொன் பூண் மா மணிக் கோவை மற்றும்
உதவலின் தகைவ அன்றி இல்லன வுள்ள எல்லாம்
சதவலி தனக்குத் தந்தான் சதுமுகத் தவனைத் தந்தான்.

பிரமனைத் தந்த கடவுளினமிசமான இராமபிரான், -பாதத்தில் வல்லியை (கொடியை) யொத்த சதங்கையோடுகூடிய பொன்னாலியன்ற மாலையைப் பூண்ட பாயுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளும், பருத்த திண்ணிய தந்தங் களையும் மிக்கவலிமையையுமுடைய மலை போன்ற யானைகளும், பொன்னாபரணங்களும், சிறந்த இரத்தின ஆரங்களும் மற்றும் கொடுப்ப தில் (இவை கொடுத்தற்குரிய ஆகாதவையென்று) தகைவது (தடுத்தற்கு உரியது) (எதுவும்) ஆகாதிருக்க, இல்லிலுள்ளன (மனையிலுள்ளன) எல்லாவற்றையும் சதவலியென்பவனுக்குத் தந்தான்; -இச்செய்யுள் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம். (4345)

26. பேசரிது ஒருவர்க்கேயும் பெரு விலைஇதனுக்கு ஈதுக்
கோசரி இலது என்று எண்ணும் ஒளி மணிப் பூணும் தூசும்
மூசு அரிக்கு உவமை மும்மை மும்மதக் களிறும் மாவும்
கேசரி தனக்குத் தந்தான் கிளர் மணி முழவுத் தோளான்.

விளங்குகின்ற மணிப்பூண்களையணிந்த முழாப்போலுந் தோளை யுடையவனான இராமபிரான், 'இதற்கு உரிய மிக்கவிலை ஒருவருக்கும் பேச இயலாது: இதுக்கோ சரியான (ஒத்த) பொருள் இல்லை' என்று மதித்துச் சொல்லப்படுகின்ற ஒளியையுடைய மணிப்பூணும் ஆடையும் (உல கெங்கும்) பரவுந்தன்மையுள்ள வடவைக்கனலின் மூன்று உவமையாதற்கு அமைந்த (வடவைக்கனலின் மூன்றின் வெம்மையைக்கொண்ட) மும்மத யானைகளும் குதிரைகளும் என்ற இவற்றைக் கேசரியென் பவனுக்குத் தந்தான். (4346)

Koviloor Digital Library

27. வளன் அணிகலனும் தூசும் மா மதக் களிறும் மாவும்
நளனொடு குமுதன் தாரன் நவையறு பனசன் மற்றோர்
உளம் மகிழ்வு எய்தும் வண்ணம் உலப்பில பிறவும் ஈந்தான்
களன் அமர் கமல வேலிக் கோசலக் காவலோனே.

நெற்களம் பொருந்திய கமலவேலியைக்கொண்ட கோசல தேசத்திற்கு மன்னவனான ஸ்ரீராமன், -வளப்பம்பொருந்திய (சிறந்த) அணிகலனும் ஆடைகளும் மிக்கமதங்கொண்ட களிறுகளும் குதிரைகளும் அளவில்லாத மற்றுமுள்ள பொருள்களும் என்ற இவற்றை,-நளனும் குமுதனும் தாரனும் குற்றமற்ற பனசனும் மற்றுமுள்ளோரும் மனம்மகிழும்படி ஈந்தான். (4347)

28. அவ் வகை யறுபத்து ஏழு கோடியாம் அரியின் வேந்தர்க்கு
எவ் வகைத் திறனும் நல்கி இனியன பிறவும் கூறிப்
பவ்வம் ஒத்து உலகில் பல்கும் எழுபது வெள்ளம் பார்மேல்
கவ்வை அற்று இனிது வாழக் கொடுத்தனன் கடைக்கண் நோக்கம்.

அவ்வகையாக அறுபத்தேழுகோடி யென்னும் எண்ணினரான வானர வீரர்க்கும் பலவகைப்பட்ட கூறுபாடுடைய பொருள்களைக்கொடுத்து இனியன பல சொற்களையுங் கூறி, கடலினை யொத்து உலகில் மிக்குத் தோன்றுகின்ற எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் துன்பமற்று இவ் வுலகில் இனிதுவாழுமாறு கடைக் கண்ணோக்கத்தைத் தந்தான்; -இவ்வாறு அறுபத்தேழு கோடி வீரர்க்கும் பரிசு தந்தபின், ஸ்ரீராமன் எழுபது வெள்ளஞ் சேனைகளும் இனிதுவாழுமாறு கருணைகொண்டு கடாட்சித்தனனென்பது தாம். (4348)

29. மின்னையேர் மௌலிச் செங்கண் வீடணப் புலவர் கோமான்
தன்னையே இனிது நோக்கிச் சராசரம் சூழ்ந்த சால்பின்
நின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலது இலர் உளரேல் ஐய
பொன்னையே இரும்பு நேரும் ஆயினும் பொருவுஅன்று என்றான்.

மின்னையொத்த (பேரொளிபடைத்த) கிரீடமணிந்த செவ்விய கண்களை யுடையனான விபீடணனென்கின்ற புலவர் தலைவனையே இனிது பார்த்து, 'சராசரத்தை (பிரபஞ்சத்தை)ச் சூழ்ந்த பெருமையினையுடைய உன்னை யொப்பவர் உன்னையல்லாது (வேறொருவர்) இலர்: உளராயின், ஐயனே! (ஒருகால்) பொன்னையே இரும்பு ஒப்பாகுமானாலும் (ஒருவரும் உனக்கு) ஒப்பு அன்று என்றான்; -சால்புடையவராயிருப்பாருளரென்றாலும் பொன்னுக்கும் இரும்புக்குமுள்ளவேறுபாடு உனக்கும் அவர்க்குமிருக்கு மென்றவாறு. (4349)

30. என்றுரைத்து அமரர் ஈந்த எரி மணிக் கடகத்தோடு
வன் திறல் களிறும் தேரும் வாசியும் மணிப் பொன் பூணும்
பொன் திணி தூசும் வாசக் கலவையும் புது மென் சாந்தும்
நன்றுஉற அவனுக்கு ஈந்தான் நாகணைத் துயிலைத் தீர்ந்தான்.

Koviloor Digital Library

ஆதிசேஷசயனத்தில் உறங்குவதைவிட்டு அயோத்தியில் வந்து திருவவ தரித்தவனாகிய ஸ்ரீராமன்,-இவ்வாறுகூறி, தேவர்களீந்த விளங்குகின்ற மணிக்கடகத்துடனே மிகவலிய யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் மணிகளழுத்திய பொற்பூணும் பொன்நெருங்கிய பட்டாடையும் நறுமண முள்ள கலவைச்சாந்தும் புதிய மெல்லிய சந்தனமும் ஆகிய இவற்றை நன்மை பொருந்த அந்த விபீடணனுக்குக் கொடுத்தான். (4350)

31. குகப்பெருமானுக்கு வெகுமதியுடனே விடையும் ஈதல்

சிருங்கபேரம் என்று ஓதும் செழு நகருக்கு இறையை நோக்கி
மருங்கு இனி உரைப்பது என்னோ மறுஅறு துணைவற்கு என்னாக்
கருங்கைம்மாக் களிறும் மாவும் கனகமும் தூசும் பூணும்
ஒருங்குற உதவி பின்னர் உதவினன் விடையும் மன்னோ.

பக்கத்திருந்த சிருங்கபேரமென்று சொல்லப்படுகின்ற செழுமையான நகர்க்குத் தலைவனான குகனைப் பார்த்து, 'குற்றமற்ற துணைவனான உனக்கு இப்போது சொல்லவேண்டுவது யாது உளது?' என்று சொல்லி, கைம்மாவாகிய கருங்களிறுகளும் குதிரைகளும் பொன்னும் பட்டாடை களும் அணிகலன்களும் ஒருசேரத்தந்து பின்பு விடையும் தந்தான்; -சிருங்க பேரியது, அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. மருங்கு-பக்கம். (4351)

32. அநுமான் முதலியோர்க்கு விடை தருதல்

அனுமனை வாலி சேயை சாம்பனை அருக்கன் தந்த
கனை கழல் காலினானை கருணையம் கடலும் நோக்கி
நினைவதற்கு அரிய நும்மைப் பிரிக என்றல் நீவிர் வைப்பும்
எனது அது காவற்கு என்றன் ஏவலின் ஏகும் என்றான்.

அநுமான் வாலிகுமாரனான அங்கதன் சாம்பவன் சூரியபகவான்பெற்ற ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடைய சுக்கிரீவன் என்ற இவர்களைக் கருணா சமுத்திரமாகிய சக்கரவர்த்தித் திருமகன் பார்த்து, 'நும்மைப், -பிரிந்து செல்க' என்று கூறுதல் நினைவதற்கும் கூடாததாக வுள்ளது: உம்முடைய அந்த வாழிடமும் காத்தற்கு எனக்கு உரியது: (பாதுகாக்க வேண்டியதாக எனக்குத் தோன்றுகின்றதென்றபடி): (ஆதலால்), என்னேவலால் (நும்மிடத்துக்குச்) செல்லுங்கள்' என்றான்; -எனதது என்ற இடத்துள்ள அது என்ட'தைப் பிரித்து வைப்பதும் எனக் கூட்டுக. (4352)

Koviloor Digital Library

33. விபீடணனுக்கு விடைகொடுக்க, யாவரும் தம்மூர்க்குச் செல்வது கடமையே யென்று கருதுதல்

இலங்கை வேந்தற்கும் இவ்வா றினியன யாவும் கூறி
அலங்கல் வேல் மதுகை அண்ணல் விடை கொடுத் தருளலோடும்
நலம் கொள் பேர் உணர்வின் மிக்கோர் நாம் உறும் நெஞ்சர் பின்னர்க்
கலங்கலர் ஏவல் செய்தல் கடன் எனக் கருதிச் சூழ்ந்தார்.

இலங்கைக்கு அரசனாகிய விபீடணனுக்கும் இவ்வாறு இனிய வார்த்தைகள் யாவையுங் கூறி, வெற்றிமாலைசூடிய வேற் படையேந்திய வலிமையுள்ள பெருமையிற்சிறந்த ஸ்ரீராமன் விடை கொடுத்தருளலும், -அழகுபொருந்திய பேரறிவினால் மிக்கவரான சுக்கிரீவன் குகன் விபீடணன் முதலியோர் (முதலில் பிரிவுக்கு) அஞ்சுகின்ற மனமுடையவராய்ப் பின்பு கலக்கம் நீங்கப்பெற்றவராய் 'ஏவியவற்றைச் செய்தல் முறைமையாம்' என்று நன்கு ஆராய்ந்து தீர்மானித்தார்கள்; -கருதிச் சூழ்ந்தார் -ஒருபொருட் பன்மொழி. (4353)

34. வந்தவர் தம் பதிக்கு ஏகல்

பரதனை இளைய கோவை சத்துருக்கனனை பண்பு ஆர்
விரத மா தவனை தாயர் மூவரை மிதிலைப் பொன்னை
வரதனை வலம் கொண்டு ஏத்தி வணங்கினர் விடையும் கொண்டே
சரத மா நெறியும் வல்லோர் தத்தம் பதியைச் சார்ந்தார்.

உண்மையான நெறியெல்லாம் (நன்னெறியாவும்) வல்லவரான அவர்கள், பரதன் இளையபெருமாள் சத்துருக்கினன் நற்குணம் நிறைந்த விரதம் பூண்ட மாதவத்தினையுடைய வசிட்டன் தாயர்மூவர் மிதிலைப் பொன் (சீதை) வேண்டும் வரங்களைத் தரவல்ல இராமன் என்ற இவர்களை வலங்கொண்டு துதித்து வணங்கினராய், விடையும் பெற்றுக்கொண்டு தம்தம்முடைய ஊரையுஞ் சேர்ந்தார். (4354)

35. குகன் சுக்கிரீவன் என்பவர்களை விபீடணன் அவர்களுடைய பதியில்விட்டு இலங்கை சேர்தல்

குகனைத் தன் பதியின் உய்த்துக் குன்றினை வலம் செய்தேரோன்
மகனைத் தன் புரத்தில் விட்டு வாள் எயிற்று அரக்கர் சூழ
ககனத்தின் மிசையே ஏகிக் கனை கடல் இலங்கை புக்கான்
அகன் உற்ற காதல் அண்ணல் அலங்கல் வீடணன் சென்று அன்றே.

மனத்துப் பொருந்திய அன்பை யுடையவனாகிப் பெருமையிற் சிறந்த வனான வெற்றிமாலையைப் பூண்ட விபீடணன், குகனை அவனுடைய பதியிற் (சிருங்கிபேரபுரத்திற்) கொண்டுபோய் விட்டிட்டு, மேருமலையை

Koviloor Digital Library

வலஞ்செய்கின்ற தேரையுடையவனான சூரியனதுமகனை (சுக்கிரீவனை) அவனுடைய (கிட்கிந்தா)புரத்தில் விட்டிட்டு, வாள்போன்ற எயிற்றை யுடைய அரக்கர் சூழ்ந்திருக்க வான்வழியாகவே சென்று ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பெற்ற இலங்கையில் அன்றேசென்று புகுந்தான். (4355)

36-37. ஸ்ரீராமன் யாவருஞ் சென்றபின் இனிது அரசுபுரிதலைக் தெரிவிக்கும்

ஐயனும் அவரை நீக்கி அருள் செறி துணைவரோடும்
வையகம் முழுதும் செங்கோல் மனு நெறி முறையில் செல்லச்
செய்ய மா மகளும் மற்றச் செகதல மகளும் சற்றும்
நய்யுமாறு இன்றிக் காத்தான் நானிலப் பொறைகள் தீர்த்தே.

ஸ்ரீராமன், -அந்தத் துணைவரை விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத் தன்னருள் நிரம்பிய பரதன்முதலிய தம்பிமாரோடும் பூமிமுழுவதிலும் செங்கோலானது மனுதருமசாத்திரமுறைமைப் படியே நடக்க, செவ்விய இலக்குமியாகியமகளும் பூமிதேவியும் சிறிதும் வருந்தும்வகையில்லாமல் பூபாரங்களைப்போக்கிப் பாதுகாத்தான்; -இராமபிரான் அரசு இனிது நடத்தற்கு ஆவனபுரிவதால், தம்பிமாரை 'அருள்செறிதுணைவர்' என்றது. (4356)

37. உம்பரோடு இம்பர்காறும் உலகமோர் ஏழும்ஏழும்
எம் பெருமான் என்று ஏத்தி இறைஞ்சி நின்று ஏவல் செய்யத்
தம்பியரோடும் தானும் தருமமும் தரணி காத்தான்
அம்பரத்து அனந்தர் நீங்கி அயோத்தியில் வந்த வள்ளல்.

திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரை புரிவதைநீங்கி அயோத்தியில்வந்து திருவவதரித்த வரையாதருளுந்தன்மையனான ஸ்ரீராமன், மேலோடு இவ்விடம் வரையுமுள்ள மேலேழ் கீழேழ் என்ற பதினான்கு லோகத்தி லுள்ளவரும், 'எம்பெருமான்' என்று துதித்து வணங்கிநின்று குற்றேவல் புரிய, தம்பியரும் தானும் தருமத்திற் பொருந்தி நின்று பூமியைப் பதுகாத் தான்; -'நையுமாறின்றிக்காத்தான்' என்று பூமிகாத்ததைக் கூறியகவி, அவன் தருமத்துக்குச் சிறிதும் மாறுபாடின்றிக்காத்தானென்பது விளங்க மீண்டும் 'தானும்தருமமும் தரணிகாத்தான்' என்றார். ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளின் பின் விடையிறுத்த படலம் முற்றும் யுத்தகாண்டம் முற்றும் என்று எழுதி, சிலபாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:-

1. வான்வளஞ் சுரக்க நீதி மனுநெறி முறையே யென்றும்
தான்வளர்ந் திடுக நல்லோர் தங்கிளை தழைத்து வாழ்க
தேன் வழங் கமுத மாலைத் தெசரத ராமன் செய்கை
யானளந் தறைந்தபாட லிடைவிடா தொளிர்க எங்கும்.

Koviloor Digital Library

எறிகடல் ஞாலந் தன்னு ளின்றமிழ்ப் புலவர்க் கெல்லாம்
முறுவலுக் குரிய வாக முயன்றனம் இயன்ற இன்சொல்
சிறுமையே நோக்கார் தங்கள் பெருமையே சிந்தை செய்யும்
அறிவுடை மாந்தர்க் கெல்லாம் அடைக்கல மாகவாழி.

*3. *அம்பிலே ஈந்தான்.*

4. நாரணன்விளையாட்டெல்லாம்... கவிதைசெய்தான்.

5. எண்ணியசகாத்தம் அரங்கேற்றினானே.

மற்றொரு பிரதியில்,

வாழிய சீரி ராமன் வாழிய சீதை கோமான்
வாழிய கௌச லேசை மணிவமி றுதித்த வள்ளல்
வாழிய வாலிமார்பு மராமர மேழுஞ் சாய
வாழிய கணையொன் றேவுந் தசரதன் மதலை வாழி.

என்ற செய்யுளும், இதன்பின் ''எறிகடல்'' என்ற செய்யுளும், அதன்பின் ''வான்வளஞ்சுரக்க'' என்றசெய்யுளும் இருக்க, படலமும் காண்டமும் முற்றும் என்று உள்ளது. (4357)

38. பலசுருதி

இராவணன் தன்னை வீட்டி யிராமனாய் வந்து தோன்றி
தராதல முழுதுங் காத்துத் தம்பியுந் தானு மாகப்
பராபர மாகி நின்ற பண்பினைப் பகரு வார்கள்
நராபதி யாகிப் பின்னு நமனையும் வெல்லு வாரே.

பராபரப்பொருள், இராமனாய்வந்து திருவவதரித்து இராவணனை யழித்துத் தம்பியுந் தானுமாகப் பூமிமுழுதும் பாதுகாத்து இவ்வாறாகி நின்ற பண்புள்ளசரிதையைச் சொல்பவர்கள், மன்னவராகிப் பின்னும் யமனையும் வெல்லுந் தன்மையைப் பெறுவார்கள். நராபதி-நரபதி யென்பதன் நீட்டல். (4358)

திருமுடிசூட்டுபடலம் விடையளித்தபடலம் என்ற இரண்டுபடலத்துக்கூறிய சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவரருளியதன் சாரம் வருமாறு:- பரதன் கைகுவித்து, 'நீ என்தாயை மகிழ்விக்குமாறு கானகஞ் சென்று சித்திரகூடத்தில் எனக்குத்தந்த இராச்சியத்தை அரிதிற்காத்தேன்: இதனைக் காப்பது எனக்கு அருந்தொழில்: இப்போது பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட உன்னைக் கண்டு உலகங் களிக்கட்டும்: இவ்விராச்சியத்தை நான் விரும்பேன்' என்று இங்ஙனம் வேண்ட, ஸ்ரீராமன் இசைந்தனன். பின்பு மயிர்வினைஞர் இராமாதி யர்க்கு மயிர்குறைக்குந்தொழிலைச் செய்ய,

★ இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் பாலகாண்டப் புத்தகத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

Koviloor Digital Library

அன்னவர் நீராடினர். பிறகு, சத்துருக்கனன் இராமாதியர் மூவர்க்கும் அணிகலன் புனைந்தனன்; தசரதன் மனைவியர் சீதையைப் புனைந்தனர்; கௌசல்யை வானரமகளிர்க்கு அன்போடு அலங்காரஞ்செய்தனனள்.

பரதன் தேர்ப்பாகுசெய்யச் சத்துருக்கனன் குடைபிடிக்க, இலக்குமணன் ஒருகையால் விசிறிக்கொண்டு மற்றொருகையால் வெண்சாமரைவீச, விபீடணன் மற்றொருகவரி வீச, சனங்கள் மகிழ்ச்சிப்பேரொலிசெய்ய, பல்லியங்கள் முழங்க, ஸ்ரீராமன், நந்திக் கிராமத்திலிருந்து அயோத்தி நோக்கிச் சுமந்திரன் கொணர்ந்த இரதத்திலேறிச் சென்றனன். அப்போது வானத்தில் ரிஷிகள் தேவர் முதலியோர் வாழ்த்துக்கூறினர். சுக்கிரீவன் அநுமான் முதலியோரும் மற்றைவானரர்களும் யானைகள்மீது ஏறி அயோத்தியைக் காணச் சென்றனர். சீதாதேவியும் சுக்கிரீவபார்யை முதலிய வர்களும் அயோத்தியைக்காண ஆவலுடன் சென்றனர். மந்திரிமார் முந்தியே சென்று வசிட்டமுனிவரைப் பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களைச் சித்தஞ்செய்து வைக்குமாறு சொல்லிவிட்டு, இராமனை யெதிர்கொண்டனர். தன்னையெதிர்கொண்ட மந்திரிமாரிடத்துச் சுக்கிரீவ னுடைய அன்பு அனுமானுடைய மகிமை வானரர்களின் வீரச்செயல் விபீடண சரணாகதி அரக்கரின் வல்லமை முதலியவற்றை ஸ்ரீராமன் சொல்ல, அவர்யாவரும் பெருவியப்படைந்தனர்.

அங்ஙனஞ்சென்ற இராமன் தந்தையின்மாளிகையையடைந்து தாய்மாரை வணங்கி, 'என்னரண்மனையைச் சுக்கிரீவனுக்கு விடுதி யாகத் தருக' என, சுக்கிரீவனைப் பரதன் அந்த அரண்மனைக்குள் அழைத் துக் கொண்டுபோக, பணியாளர் மஞ்சம் முதலியவற்றை அம்மாளிகையி லமைத்தனர். பின்னர்ப் பரதன் சுக்கிரீவனைநோக்கி, 'இராமபட்டாபி ஷேகத்திற்கு வேண்டிய புண்ணியதீர்த்தங்களை வரவழைப்பாயாக. இதற்கு நீயே வல்லவன்' என்ன, சாம்பவான் ஹநுமான் வேகதர்சி ருஷபன் சுஷேணன் கயன் நளன் முதலிய வீரர்கள் கையில் இரத்தின கும்பங்களைக் கொடுத்து 'நாளைக்காலைக்குள் நாற்கடல்களிலிருந்தும் புண்ணியநதிகளி லிருந்தும் தீர்த்தங்களைக் கொணர்க' என்ன, விரைவுள்ள அவர்களும் வானத்துஎழுந்து சென்று அங்ஙனமே கொணர்ந்தனர்.

அப்பால் சத்துருக்கனன் புண்ணியதீர்த்தங்கள் வந்திருப்பதை வசிட்ட முனிவனுக்கும் பந்துக்களுக்குந் தெரிவிக்க, வசிட்ட முனிவர் ஸ்ரீராமனைச் சீதாதேவியோடும் இரத்தினபீடத்தில் வீற்றிருக்கவைத்து, தேவேந்திரனுக்கு அஷ்டவசுக்கள் அபிஷேகஞ் செய்வதுபோல், வாமதேவர் முதலிய மற்றுள்ள ஏழு புரோகித முனிவர்களுடன் தெளிந்து நன்மணங்கமழப் பெற்ற நீரினால் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தனர். பின்னர் மற்று முள்ளவரெல்லாம் அப்பிரானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தனர். அப்போது தேவர்கள் திரண்டு ஓஷதிரஸங்களால் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தனர். பின்பு குலமுறையாய் வந்த கிரீடத்தை வசிஷ்டதேவர் ருத்விக்குகளுடனும்

Koviloor Digital Library

மற்றும் ரிஷிகளுடனும் கூடி எடுத்து ஸ்ரீராமனது திருமுடியிற் சூட்டினர். அக்காலத்துச் சத்துருக்கனன் வெண்கொன்றக் குடை பிடிக்க, சுக்கிரீவனும் விபீடணனும் வெண்சாமரை வீசினர். அப்போது வாயு தேவன் இந்திரனால் தூண்டப்பட்டு ஒரு பொன்மாலையையும் முத்தாகாரத்தையும் இராமனுக்குக் கொணர்ந்து கொடுத்தனன். அந்தப் பட்டாபிஷேக சமயத்தில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் களிப்புக்கொண்டு பாடினர்; அரம்பையர் ஆடினர். பூமி பயிர் முதலியவற்றாற் செழிப்புற்றிருந்தது. ஸ்ரீராமன் அந்தணர்கட்குக் குதிரைகள் பசுக்கள் எருதுகள் ஆடையாபரணங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தான். இரத்தினங்கள்பதித்த ஸ்வர்ணஹாரத்தைச் சுக்கிரீவனுக்கும், சிறந்த தோள்வளையை அங்கதனுக்கும் கொடுத்திட்டு, மிகச்சிறந்ததொரு முத்தாகாரத்தைச் சீதைக்குக் கொடுத்தான்: சீதை தன் கணவனுடைய அநுமதியைப் பெற்று அனுமானுக்கு ஆடையாபரணங் களைக் கொடுத்திட்டபின், அப்பிரான் தனக்குத்தந்த முத்தாகாரத்தைக் கழற்றிக் கையிற்கொண்டு இராமனையும் வானரர்களையும் பார்க்க, ஸ்ரீராமன் 'எவனிடத்துப் பராக்கிரமம் முதலியன நிரம்பியுள்ளனவோ, எவனிடத்து உன்மனம் மகிழ்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட வீரனுக்கு இதை அளிப்பாய்' என்ன, அந்தச்சீதை அநுமனுக்கு அந்த முத்தாகாரத்தைத் தந்தனள். பின்னர் மைந்தன் த்விவிதன் நளன் நீலன் முதலிய வானர வீரர்கட்கெல்லாம் அவரவர்கட்கு விருப்பமான சிறந்த பொருள்களை யெல்லாம் அவரவர்தகுதிக்கு ஏற்றபடி ஸ்ரீராமன் கொடுத்தனன்.

யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து தத்தம் இருப்பிடத்துக்குப் போகலா யினர். சுக்கிரீவாதியர் விடைபெற்றுக் கிட்கிந்தைக்குச் சென்றனர். விபீடணன் இட்சுவாகு வமிசத்தவரின் குலதனமாகிய ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைப் பெற்று இலங்கைக்குப் போயினன். பகை வென்று பெரும்புகழ்படைத்த ஸ்ரீராமன் துஷ்டர்களையடக்கி இனிது அரசுபுரிந்தனன். அப்பால் ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனை இளவரசுபட்டத்தை யங்கீகரிக்குமாறு எவ்வளவோ வேண்டியும் அவன் அங்கீகரியாமற் போக, பிறகு பரதனை இளவரசு பட்டத்தில் அமர்த்தி, பலவகைவேள்விகளைப் புரிந்து. நாட்டில் யாதொரு குறையு முண்டாகாதவாறும் யாவரும் நல்லொழுக்கத்துடன் கூடியவரா யிருக்குமாறும் பதினோராயிரம்வருடம் இனிது அரசு புரிந்தனன்.

இந்த இராமாயணத்தைப் பக்தியோடு படிப்பவர்க்கு எல்லா நற்பயன் களும் கைகூடும்.

விடைகொடுத்தபடலம் முற்றும்.

யுத்தகாண்டம் முற்றும்.

கம்பராமாயணம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
அகம்பனும்	108	அஞ்சினீர்	74
அகழி	597	அடங்கும்	437
அக்கணத்து	74	அடல்வலி	625
அக்கணத்தருகு	816	அடித்தவன்றன்	112
அக்கணத்தனுமன்	275, 920	அடித்தாள்	157
அக்கணத்தடுகள	303	அடித்தொழில்	887
அக்கணத்தின் அயன்	693	அடியறுந்து	79
அக்கணனே	5	அடியின்	852
அக்கணைஅசனி	346	அடியுண்ட	34
அக்கணையை	498	அடுக்கிய உலக	954
அக்காலையிலக்கு	294	அடுக்குற்றன	479
அக்காலையினயில்	325	அடைத்த	448
அங்கங்கிழியத்	298	அடைந்தமா	854
அங்கடங்கழிந்த	277	அடைப்பரைம்	773
அங்கண்வானுல	957	அணையின்	448
அங்கதங்கள்	485	அண்டகோடிகள்	819
அங்கதமிலாத	968	அண்டமாக்களமும்	531
அங்கதரனந்த	72	அண்டமிது	613
அங்கதனார்த்தன	77	அண்டமுண்டவ	821
அங்கதன்பதினா	127	அண்டமே	829
அங்கதன்றன்	86	அண்டம்	147
அங்கது	305	அண்டர்நாதன்	882
அங்கவனுலத்த	54	அண்ணலஃது	915
அங்கவன்	856	அண்ணலாணை	743
அங்கவெங்கடு	675	அண்ணலாரிய	827
அங்கியானென்	785	அண்ணலுஞ்	138
அங்கியுந்தன்னொ	648	அண்ணலே	917
அங்குமிவ்வறமே	268	அண்ணல் மாமுனி	891
அசனியின்	933	அண்ணல்விடு	506
அசனியேறு	623	அதிரும்	22
அச்சிற்	569	அதுபொழுது	418
அஞ்சமம்	5	அத்தடங்கிரியை	199
அஞ்சலினி	499	அத்தநீயுணர்தி	460
அஞ்சலின்றி	689	அத்தலை	204
அஞ்சினனஞ்சி	783	அத்தன்மையை	328
அஞ்சினாம்	455	அத்திறத்தாண்	886

Koviloor Digital Library

பாட்டு	பக்க எண்	பாட்டு	பக்க எண்
அத்துணையரக்க	51	அரக்கர்சேனை	536
அத்தேரழிந்தது	326	அரக்கர்தமாக்கை	217
அத்தொழிலவரு	414	அரக்கர்மானிடர்	124
அத்தொழில்புரி	249	அரக்கனன்று	633
அந்தகன்பெரும்	102	அரக்கனேகினன்	550
அந்தணர்தம்மை	835	அரக்கனோ	183
அந்தணன்படை	178	அரக்கன்சேனையு	538
அந்தநெறியை	152	அரசராதி	580
அந்தரம்	370	அரசரேயாதியாக	861
அந்தரமொன்று	6	அரம்பையராடின	218
அந்தவேலை	839	அரம்பையர்விஞ்	229
அந்துசெய்குவெ	641	அரிகுலமன்னன்	106
அப்பணை	703	அரிகுலவீரர்	118
அப்புமாரி	398	அரியணைபரதன்	953
அப்புறத்தெரு	899	அரியணையநுமன்	959
அப்பொழுதின்	874	அரியினஞ்சென்ற	860
அப்பொறப்படை	340	அரியின்வேந்தனும்	448
அம்பரங்கள்	484	அருகு	504
அம்பரத்து	308	அருக்கன்	126
அம்பரீடற்கு	149	அருங்கடல்	260
அம்பவள	863	அருங்கரணம்	610
அம்பினாற்	123	அருங்குலக்கற்பு	763
அம்பின்மாமழை	69	அருண்முறையவ	67
அம்பின்வாயாறு	51	அருந்ததி	766
அம்புயக்கண்ண	47	அருந்தவனைய	86
அம்புயத்தவன்	210	அருந்தவன்சுவை	912
அம்புயமனைய	621	அருந்துயர்	42
அம்புலியம்ம	407	அருவியஞ்சன	591
அம்மொழியிரவி	844	அருவினைவந்து	708, 709
அயன்படைத்த	657	அருளுடை	115
அயன்படைத்த	690	அருளுனதுளது	913
அயிராநெஞ்சும்	141	அரைகடையிட்டு	719
அயில்படைத்து	52	அலக்கணெய்தி	578
அய்யனும் அவர்கள்	968	அலங்கலந்தொடை	915
அரக்கருளர்	500	அலங்குபன்மணி	81
அரக்கரேன்	267	அலரிதனியாழி	612
அரக்கரென்ப	85	அலைவேலை	297
அரக்கரென்ற	22	அல்லாநெடு	637
அரக்கர்குலத்	146	அவயம்	339

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
அவனன்னது	336	அறத்தாறழிவு	333
அவையனைத்தும்	691	அறத்தினை	346
அவ்வகையருளி	705	அறத்தை	438
அவ்வகையறு	972	அறந்தலை	376
அவ்வடுவன்றி	703	அறந்தாய்	142
அவ்வம்பினை	320	அறந்துணை	344
அவ்வயினயோத்தி	923, 935	அறந்தொலைவுற	714
அவ்வயின்முனிவனொடு	954	அறிந்திலன்	181
அவ்வயின்விமான	934	அறிந்தேயிருந்த	334
அவ்வழிமாருதி	896	அறிவினுக்கறிவு	903
அவ்வழியிராமனும்	763	அறுபதாகிய	84
அவ்வாறுற்ற	673	அறுபதினாயிர	895
அவ்விடத்தனுமான்	840	அறுபதுவெள்ள	71
அவ்விடத்திளவ	274	அறுபத்தேழமை	945
அவ்வுரைகேட்ட	893	அறையரவ	252
அவ்வுரைபுகல	860	அற்குன்ற	202
அவ்வுரைமகரக்	42	அற்புதனினைய	761
அவ்வுரையமைக்	344	அற்றதேர்மிசை	89
அவ்வுரையுரைப்ப	702	அற்றவர்தொழில்	31
அழகிதழகிதென	503	அற்றவர்கூறலும்	4
அழலுங்கண்	541	அற்றவன்றலை	539
அழிந்ததேர்மீது	347	அற்றவேலும்	472
அழிபுகழ்	773	அற்றன்	360
அழிப்பிலசான்று	788	அற்றுமேலெழுந்	474
அழியுங்கால்தரு	220	அனகனை	894
அழுகின்ற	882	அனந்தம்	72
அழுகுவார்	235	அனலின்படை	328
அழுகையுமுவகை	931	அனுமனங்கதன்	92
அழுகையோடுவகை	181	அனும்னாற்றலும்	453
அழுதவாற்சில	396	அனுமனிந்திரன்	126
அழும்நகுமனும்னை	884	அனுமனிற்க	551
அழுந்தியபாலின்	272	அனுமனென்பவ	855
அழுந்தினள்	783	அனுமனைக்கண்டி	317
அழைப்பொலி	713	அனுமனைவாலி	973
அளக்கரும்புள்ளி	674	அனுமன் வாண்முக	125
அளப்பருமுலகம்	583	அனைத்திலங்	870
அளவையால்	793	அனையசிந்திட	682
அளியிற்பொங்கு	564	அனையதாகி	825
அறங்கெடச்செய்	270	அனையதுவேறு	247

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
அனையதேரினை	600	அன்னவன்றன்	185
அனையதோர்கால	929	அன்னவாசகம்	856
அனையபுட்பக	820	அன்னவாசகங்	310
அனையரியாவரும்	426	அன்னார்தாமும்	514
அனையவாகி	538	அன்னேயோ	715
அனையளாகி	746	அன்னை சோபன	743
அனையன	269	அன்னைநீ	172
அனையனாயபரத	867	அன்னையஞ்சல்	751
அனையனின்றன	124	அன்னையர் மூவரும்	895
அனைவருமனைய	926	ஆகினுமையம்	458
அன்பினாலவர்	824	ஆகுலந்துறந்த	532
அன்பினாலென்	908	ஆக்கி	880
அன்புதன்றம்பி	181	ஆக்கை	376
அன்றவனாமவில்	53	ஆங்கதுகாட்ட	835
அன்றியும்பிறிது	855	ஆங்கதுகேட்டு	837
அன்றிலங்கரும்	388	ஆங்கவள்	902
அன்றில் தீவினில்	419	ஆங்கவற்கபய	904
அன்று கேகயன்	801	ஆங்குநின்ற	632
அன்றெரியில்	708	ஆங்குறைதபோத	898
அன்னகாதலிமா	828	ஆசுரப்பெரும்	655
அன்னகாலையிற்	890	ஆசைகடோறும்	115
அன்னது	48	ஆசைகடோறும்	250
அன்னதுகண்ணி	619	ஆசையும்விசும்பு	630
அன்னதுநல்ல	247	ஆடலும்	237
அன்னதுநிகழும்	371	ஆடவர்திலக	382
அன்னதுபுரிதல்	119	ஆடுமினாடுமின்	884
அன்னதுபுரிவன்	248	ஆணியிவ்வுலகு	287
அன்னதே	461	ஆணியின்நிலை	361
அன்னதேயென	131	ஆண்டகை	16
அன்னதேயென	827	ஆண்டதுகண்டு	585
அன்னதோரள	917	ஆண்டவன்	836
அன்னதோ	704	ஆண்டினொடு	609
அன்னமாமலை	197	ஆண்டு பத்தொடு	814
அன்னமுமுன்னர்	927	ஆண்டொழிற்று	688
அன்னமே	257	ஆதபத்திரம்	849
அன்னவர்தம்	9	ஆதலாலஞ்சினே	361
அன்னவன்தனக்	901	ஆதலானரக்கர்	765
அன்னவன்படை	210	ஆதலானொன்று	749
அன்னவன்றன்	182	ஆதலில்	779

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
ஆதிநாளில்	739
ஆதியமூவர்	837
ஆதியானுணரா	200
ஆதியான் ;ணி	800
ஆதிவெந்துயர்	883
ஆம்பல்வாயு	745
ஆயகாலையில்	889
ஆயகாலையின்	219
ஆயதன்வட	198
ஆயதோரமைதி	652
ஆயதோரளவிலையன்	950
ஆயதோரளவில்	948
ஆயபின்கவிதன்	561
ஆயவனயர்தலோடு	317
ஆயனபிறவும்	914
ஆயிடை	360
ஆயிடையரக்கனு	675
ஆயிடையிளையவ	360
ஆயிரகோடி	63
ஆயிரகோடித்	73
ஆயிரந்தேரை	70
ஆயிரந்தேரொரு	78
ஆயிரந்தோளி	702
ஆயிரமலருடை	303
ஆயிரமியோசனை	203
ஆயிரம்பரி	598
ஆயிரம்பருவம்	562
ஆயிரம்பெரு	430
ஆயிரம்பெரு	489
ஆயிரம்பெரு	661
ஆயிரவெள்ளம்	508
ஆயிரவளவின	359
ஆயிரவெள்ளத்து	529
ஆயினுமிவருக்கு	177
ஆயினுமுனக்	806
ஆயோனெ	320
ஆரம்போர்	717
ஆரழியாத	366
ஆரனார்	719
ஆராவமுதாய்	720
ஆரிடையனுமன்	73
ஆரியற்றொழுது	576
ஆரியனனைய	843
ஆரியன்பின்னை	907
ஆரிருளகலும்	891
ஆருனையுரை	864
ஆர்கலிக	212
ஆர்க்கின்றகுரலு	113
ஆர்க்கின்றவமரர்	72
ஆர்க்கின்றவான	694
ஆர்த்தசேனையின்	93
ஆர்த்ததுநிருதர்	358
ஆர்த்தபேரமலை	118
ஆர்த்தவனனைய	348
ஆர்த்தவோசை	444
ஆர்த்தாரன்னார்	514
ஆர்த்தாரெதிர்	292
ஆர்த்துக்கொண்	684
ஆர்த்துவிண்ண	850
ஆர்த்துவெஞ்சின	655
ஆர்த்தெதிர்	15
ஆர்த்தெழுமோசை	2
ஆர்பர்பலர்	475
ஆர்ப்பரானார்	670
ஆவதென்னை	632
ஆவியங்கவனலா	925
ஆவியினினிய	404
ஆவினை	834
ஆழிபெற்றதேர	473
ஆழிமால்வரை	693
ஆழிமால்வரைவேலி	443
ஆழியந்தடந்தேர்	618
ஆழியன்ன	429
ஆழியானாக்கை	169
ஆழிவெள்ளமோ	818
ஆளிபோன்றுள	543
ஆளிமேலு	468
ஆளுடையாய்	256

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
ஆளெலாமழிந்த	116	இந்திரற்கஞ்சி	833
ஆறினனென்பது	8	இந்திரற்கொரு	660
ஆறுநாலாண்டு	898	இந்திரனுலக	643
ஆனகாலையினி	81	இந்திரன்தேரின்	646
ஆனகாலை	86	இந்திரன்தேவிய	781
ஆனதோரளவை	935	இந்திரன்பகை	46
ஆனபோதினில்	839	இந்திரன்பகையெனு	75
ஆனையாயிர	529	இந்திரன்றேரின்	646
ஆனையின்கோடும்	115	இந்திரியத்தை	41
ஆனையும்பரியுந்	3	இந்நிமித்த	468
ஆனையென்னும்	98	இப்பகல்	9
ஆன்றவன்னது	90	இப்படித்தழுவி	961
இக்கணத்து	634	இப்புறத்திமைய	762
இக்கொடும்படை	449	இப்புறத்தின	740
இங்குநின்றின்	203	இப்புறத்தினைய	461
இங்குவந்துநீர்	429	இப்பெரும்படை	442
இங்கேயுள	522	இப்பொழுதே	256
இசைந்த	818	இமயமால்வரை	195
இச்சிலை	287	இமைப்பதன்	68
இடந்தது	677	இமையிடை	277
இடபன்றனி	34	இம்மருந்து	188
இடித்தானிலம்	104	இம்மலைக்கு	186
இடுக்கினிப்	510	இயக்கர் வேந்தனு	819
இடைபடும்படாத	508	இயக்கியரரக்கிமா	407
இடையுவா	812	இயக்கியாரக்கியர்	714
இட்டதோர்	527	இயம்பலும்	352
இணைமலர்த்	934	இரக்கமும்	712
இதுகாத்தி	329	இரக்கமும்பாழ்	208
இதுதமிழ்	842	இரவிகாதலன்	890
இதுவியற்கை	431	இரவிகான்முளை	818
இத்தகை	607	இரவுநன்பகலும்	93
இத்தலத்தினில்	840	இராகவன்	855
இத்தலைச்சீதை	248	இராகவன்பெரு	856
இத்தலையின்ன	251	இராவணன் வேட்டம்	909
இந்தமாநகர்	838	இராவணன்தன்னை	976
இந்தவாசக	854	இரிந்தசேனை	466
இந்தனத்தகில்	721	இரிந்தவான்	619
இந்தியங்களை	858	இரிந்தனமழைக்	642
இந்திரகுருவும்	954	இரிந்தார்குல	339

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
இரியலுறு	503	இறக்கையு	878
இரியல்போகின்ற	543	இறந்ததோருயிரு	677
இருநிதிக்கிழவன்	575	இறந்தவரிறந்து	243
இருந்தபோதிரா	854	இறந்திலங்கொ	131
இருந்தனள்	279	இறுகாலையி	340
இருந்தனரனைய	952	இறுத்ததேரினை	851
இருந்தேனானால்	144	இறைப்பெரு	949
இருபது தடக்கை	900	இனையசெரு	502
இருபத்தித்தல	838	இனியொரு	912
இருப்புக்கம்மியன்	664	இனையதன்மை	664
இருப்புலக்கை	691	இனையதாகலின்	798
இருவரேதோன்	200	இனையரன்னவ	424
இருவிரென்னொடு	82	இனையனநிகழ்வுற	653
இருவீரரும்	321	இன்றிசைக்கிட	864
இருளொருதிசை	653	இன்றியார்	581
இலக்குவற்குமுன்	548	இன்றிவன்றன்	109
இலக்குவனாக	311	இன்றீச்சிலையே	162
இலக்குவன்பகழி	905	இன்றுசென்றுநீ	813
இலக்குவன்தன்	584	இன்றுநாம்பதி	861
இலக்குவன்எனும்	83	இன்றுநீயிவளை	411
இலங்கையர்	121	இன்றுவந்தில	877
இலங்கையினிருத	355	இன்றுவீகலாது	221
இலங்கையையின்	242	இன்றூதியமுண்	38
இலங்கையையிட	270	இன்னகாலையின்	20
இலங்கையவல	831	இன்னகாலையின்	125
இலங்கைவேந்தற்	974	இன்னதன்மை	580
இலவத் தீவினின்	419	இன்னதன்மைய	442
இலைமேவும்	698	இன்னதித்தலைய	228
இல்லையினியைய	614	இன்னதேகடிது	93
இவ்வழியியன்ற	532	இன்னதோர்	78
இழிந்த	367	இன்னதோர்கா	785
இழைத்தபேரியா	313	இன்னநாழிகை	881
இளக்கருநெடுவ	511	இன்னமருந்து	187
இளவலைத் தழுவி	555	இன்னவாகி	626
இளவலையண்ண	891	இன்னவாறழைத்	396
இளையமைந்தன்ன	86	ஈங்கிதுவேபணி	188
இளையவனிறந்த	208	ஈங்குநின்றியாமு	888
இளையவனின்ற	114	ஈசனையிமையா	591
இளையவன்றனை	779	ஈசன்விடு	640

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
ஈடுறுவான்றுணை	922	உருப்பவிர்கனலி	920
ஈட்டருமுவகை	582	உருமிடித்த	593
ஈண்டியதானை	459	உருமிடித்தென்ன	47
ஈண்டிவணிருந்து	207	உருமுறை	49
ஈண்டிவ்வண்டத்து	450	உறுமேறுவந்து	331
ஈதிடையாகவந்த	239	உருமொப்பன	636
ஈன்றெம்மிடுக்க	147	உருவிளைபவள	760
உகளுமிவுளி	501	உருவென்றார்	193
உக்கிலாவுடுக்க	643	உரைசெயின்	932
உடலிடை	136	உரையலாவுரை	750
உடைக்கடலேழி	645	உலகமீரெழுந்து	963
உடைந்தவானர	92	உலகமூன்று	748
உடையான்	637	உலகிற்றோன்றிய	603
உணர்த்துவா	788	உலகினுக்குலகுணு	416
உணர்வதன்முன்	179	உலகில்நாமலா	445
உண்டாயதொர்	289	உலகுசெவிடு	503
உண்டிலனறவம்	345	உலகைச்சேடன்	427
உண்ணாதே	706	உளதுநானுணர்த்	246
உண்ணுநீர்	867	உளந்தானினையாத	30
உன்னுந்தன்	440	உள்ளவான்கிளை	863
உதயக்குன்ற	594	உள்ளாடிய	327
உதிரமாரி	625	உள்ளுறு	178
உந்தினபின்	219	உறக்க	686
உப்புடைக்கடன்	21	உறமேவிய	158
உப்புத்தேனுநெய்	491	உறைந்த	440
உம்பரோடிம்பர்	975	உற்றதுமுழு	554
உயிரிறப்புக்க	374	உற்றதை	262
உயிர்தோறும்	333	உற்றதொன்று	273
உயிர்த்திலன்	405	உற்றுநின்று	776
உயிர்த்திலன்னொ	136	உற்றுருத்தெழு	489
உயிர்ப்பு	180	உன்மகனொல்கி	8
உயிர்ப்புறத்துற்ற	235	உன்னுமாத்திர	851
உயிர்வறந்தும்	574	உன்னைநீயுணர்	210
உய்த்தமாமருந்து	222	உன்னைமீட்பான்	770
உய்த்துலகு	646	உன்னையுள்ள	146
உய்த்தொரு	552	ஊடினசீற்ற	783
உய்யாளுயர்	161	ஊடுறுகமலக்க	929
உய்வினை	362	ஊண்டிறம்	769
உரிமைமூவுலகு	739	ஊதினான்சங்கம்	313

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
ஊதைபோல்வன	543	எந்தையுமிந்த	255
ஊரதுமுனிய	836	எந்நாளினின்	324
ஊரவுன்னின்	471	எம்பியைத்துணை	207
ஊரோடுமடுத்து	29	எயிற்றொடு	19
ஊழிக்கடை	329	எய்தகணை	499
ஊழிக்கனலோ	338	எய்தவன்பகழி	364
ஊழிக்கனல்	517	எய்தவாளியும்	547
ஊழியாயிர	452	எய்தனசரம்	650
ஊழியிறுதி	494	எய்தியசேனையை	12
ஊழியினிறுதி	944	எய்யுமொரு	506
ஊறாய்நின்ற	140	எய்யும்	668
ஊற்றுவார்கண்	266	எரிகின்ற	182
ஊனகுவடிக்	494	எரிகின்றன	322
ஊனுடையாக்கை	919	எரிந்தெழுபல்ப	12
ஊனுடையுடம்பி	344	எரிந்தேறி	322
ஊனேறுபடைக்	524	எரிமணிக்குடங்கள்	956
ஊன்பிழைக்கிலா	808	எரியமைத்த	875
எங்கணாயகற்கு	881	எரியாநிற்கும்	667
எங்குநீங்குதி	549	எரியுண	400
எச்சிலென்னுடல்	767	எரியும்வெங்	53
எடுத்தலும்	459	எல்லவன்மறை	896
எடுத்தவரிரைத்	492	எல்லாருமிரா	516
எடுத்தனன்முனிவன்	926	எல்லிசுற்றி	24
எட்டுவன்றிசைக்	471	எல்லிவான்	377
எட்டெனவிறுத்	945	எல்லுண்டாகின்	689
எட்பகத்	850	எல்லோமெல்லோ	514
எண்டிசாமுகம்	826	எவணெத்தன்மை	673
எண்டிசைப்பெரு	598	எவ்வகையுரகமும்	674
எண்ணருங்கோ	622	எவ்வயினுயிர்கட்	923
எண்ணாமெயினோ	159	எவ்வரங்களும்	809
எண்ணில்கோடி	877	எழுகசேனை	437
எண்ணினகோடி	249	எழுகதேர்	618
எண்ணுக்குமள	196	எழுதியேரணிந்த	343
எண்ணுநீர்கடந்த	586	எழுதுகுங்கும	219
எத்தவமெந்நல	777	எழுதுவீணை	626
எத்தனையரக்கர்	456	எழுத்தெனச்	647
எத்திறத்திதற்கு	425	எழுந்தவன்	258
எந்தனாதன்	840	எழுந்தவன்றன்	354
எந்தை	139	எழுந்துநின்று	553

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
எழுந்துயர்தேர்	641	என்றபோது	868
எழுந்துவந்தன	604	என்றபோதெழுந்	844
எழுபதுவெள்ள	910	என்றலுமவனடி	892
எழுபதுவெள்ளஞ்	910	என்றலுமாருதி	897
எழுபதுவெள்ளத்தோடு	275	என்றலுமிறைஞ்	284
எழுபதுவெள்ளத்துற்ற	185	என்றலுமிறைஞ்சி மற்றை	950
எழுபதுவெள்ளத்	903	என்றலுமுலகம்	280
எழுமழுச்சக்கர	78	என்றலுமெயிற்	623
எழுமிருக்கும்	393	என்றலுமெய்தினர்	4
எழும்புகழிராமன்	642	என்றலும்வணங்கி	970
எழுவகைமுனிவ	946	என்றவரோடும்	10
எழிவிற்கோலம்	394	என்றவனியம்பக்	856
எளிவருமுயிர்	925	என்றவனிரங்கி	909
எறிகடல்	976	என்றவனேகல்	462
எறிதிரை	215	என்றவன்சேயை	844
எறிந்தகாலையில்	547	என்றவன்பகர்	305
எறிந்தனவும்	475	என்றவாசகங்கே	816
எறிகொணான்முக	92	என்றவாசகம்	856
எற்றிப்பெயர்	35	என்றவாசகமி	855
எற்றினவெறி	108	என்றவாசகமெறு	800
எற்றின	591	என்றழைத்தன	720
எனக்களிக்கும்	749	என்றழைத்திரங்கி	408
எனக்கியம்பிய	869	என்றனளிறைவி	757
எனக்குநீயருள்	753	என்றனன்மாருதி	255
எனக்குமெண்வகை	791	என்றிடத்	845
எனக்குமெண்வ	804	என்றிரான	840
எனவுரைத்தலும்	436	என்றிவர்முதலா	837
எனவுரைத்துத்	750	என்றிறைஞ்சலும்	447
என்பதுன்னி	545	என்றிறைஞ்சலு	688
என்பபலவும்	150	என்றுகாணினும்	576
என்பனபலவும்	402	என்றுகூறி	733
என்பனமுதல்	286	என்றுசாம்பவன்	222
என்பென்பதியா	177	என்றுசென்றி	467
என்வந்ததுநீர்	150	என்றுதீயினை	880
என்வயினல்கினை	254	என்றுநான்முக	817
என்றகாலையில்	825	என்றுபரமன்	500
என்றகாலையின்	97	என்ப பலவும்	837
என்றபோத	754	என்றுபின்னரும்	806
என்றபோதிரா	761	என்றுமன்னவன்	850

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
என்றுமாலிய	245	ஏந்தகன்ஞாலம்	307
என்றுமைந்தனை	803	ஏமத்தடங்கவசத்	323
என்றுரைத்தமர	972	ஏம்பலுற்றெழு	415
என்றுரைத்தரக்	859	ஏயினனின்னனா	356
என்றுரைத்தனுமனை	921	ஏரைக்கொண்டு	462
என்றுரைத்திள	847	ஏவியகாரியம்	205
என்றுரைத்திள	318	ஏவியப்பெருந்	437
என்றெடுத்திலங்	365	ஏவுண்டு	48
என்றெடுத்து	458	ஏழிரண்டாகிய	918
என்றெழுந்தனன்	433	ஏழுடைக்கடல்	644
என்றென்றேங்கா	145	ஏழுமேழும்	541
என்றேங்கி	711	ஏழுவேலையும்	631
என்னகைக்கடுப்	656	ஏழெனப்படும்	449
என்னக்கையெறி	428	ஏழைசோபனம்	742
என்னச்சொல்	805	ஏழ்கடலதனில்	952
என்னதாகும்	871	ஏறினனிளைய	818
என்னநின்றிரங்கி	261	ஏறினன்விமானம்	816
என்னப்பன்னி	870	ஏறினானிராமன்	818
என்னப்பாமற்று	452	ஏறினான்தொழுது	600
என்னலுமெடுத்த	412	ஏறுகசேனையெல்	932
என்னிவனெழு	195	ஏறுதுமென்னா	276
என்னினும்வலிய	582	ஏறுநான்முகன்	574
என்னுங்காலை	755, 826	ஏற்றமினிச்	4
என்னுடைத்தா	46	ஏற்று	544
என்னுடைப்பெரு	817	ஏனைய	234
என்னுமாத்திரத்	798	ஏனையர் பிறரும்	965
என்னும்படியெங்	523	ஐம்பத்தொருவெங்	28
என்னுருக்கொடி	796	ஐயஞ்சழல்	27
என்னேரினன்	482	ஐய்ஞ்சாகிய	793
என்னைத்தான்	792	ஐயநிற்கியலாது	462
என்னைநன்கரு	906	ஐயனிதுகேட்டு	614
என்னையன்னவர்	95	ஐயனிம்மொழி	823
என்னையிது	612	ஐயனுமவரை	975
என்னையின்னும்	870	ஐயனுமவர்கள்	968
ஏகித்தனிமன்னன்	39	ஐயனேயழக	406
ஏங்கியபொருமலி	780	ஐயனேயெமை	827
ஏங்கினார்நடுக்கம்	562	ஐயனேயெனு	393
ஏடினர்	905	ஐயனைம்படை	629
ஏத்தாடினர்	336	ஐயன்மீர்	205

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
ஐயன்வந்தனன்	880	ஓராதே	707
ஐயன்வாசகங்	824	ஓவருமுலக	706
ஐயிருகோடி	512	ஓவிலாருடல்	487
ஐயுறுபொருள்க	786	ஓளின்முற்றாது	567
ஒக்கநின்றெதிர்	675	கங்கைதரு	889
ஒதுங்கினர்	306	கங்கையோடிய	833
ஒத்ததன்மை	596	கசிந்தஞானங்கள்	818
ஒத்தபூசனை	839	கடக்களிறெனத்	606
ஒத்துச்செரு	639	கடக்காரென்னப்	565
ஒருகலைத்தனி	744	கடம்படுகரி	15
ஒருகாலையின்	479	கடம்பொறாமத	443
ஒருகுரங்குவந்து	431	கடர்கடந்து	133
ஒருதிசைமுதல்	653	கடல்கடைந்த	594
ஒருவரே	425	கடல்களியாவையு	603
ஒருவரேவல்லர்	441	கடல்கிளர்ந்தெழு	213
ஒருவரைக்கொல்	446	கடல்முன்னே	191
ஒருவனிந்திர	451	கடல்வற்றின	322
ஒருவன்மாண்டன	877	கடவுண்மாப்படை	545
ஒருவன்னென	522	கடவுளர்படை	67
ஒருவன்னொருவ	522	கடன்கள்செய்து	722
ஒருவில்லியை	478	கடன்மறுகிட	357
ஒல்வதே	488	கடிகமழ்	846
ஒழுகிப்பாயும்	565	கடித்தபற்குலம்	391
ஒறுத்துலகனைத்	645	கடித்தேதீரும்	673
ஒன்றலபல	554	கடுந்திற	764
ஒன்றிடினதனை	583	கட்டுரையதனைக்	245
ஒன்றுதானுளது	881	கண்களைச்சூல்	403
ஒன்றுநீரஞ்சல்	459	கண்டகார்முகில்	89
ஒன்றுமேதொ	492	கண்டசங்கர	629
ஓங்கார	797	கண்டதாமரைக்	659
ஓங்கியதம்பியை	218	கண்டத்துங்	527
ஓங்குவாலினை	864	கண்டவளே	253
ஓசனைநூற்றின்	464	கண்டனகனவும்	167
ஓசனையிரண்டு	911	கண்டனனிராவ	206
ஓடுகின்றானை	409	கண்டனன்திசை	301
ஓதரோதன	387	கண்டாகுலமுற்	667
ஓமவெங்கனல்	302	கண்டார்வின்	145
ஓய்வக்ன்றது	681	கண்டாளகண்ணா	154
ஓய்வுமுற்றமும்	688	கண்டிலன்தலை	399

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
கண்டிலீர்கொலா	431	கருங்கடனிகர்	831
கண்டிறந்தனர்	540	கருங்குழற்கற்றை	404
கண்டுகைகளோடு	538	கருமமுங்	627
கண்டுதன்	180	கலத்தினிற்பிறந்த	771
கண்டுநின்று	542	கலையினாற்	405
கண்ணனே	465	கல்லுந்நெடு	320
கண்ணனேமி	599	கல்லெறிந்தன	15
கண்ணினையுதிர	775	கல்லொன்று	31
கண்ணிமைப்பதன்	90	கல்விக்குநிமிர்ந்த	260
கண்ணிற்கடுகும்	37	கவசத்தையுநெடு	326
கண்ணினீர்ப்	805	கவந்தபந்தமும்	137
கண்ணினுண்	691	கழன்றனநெடுங்	217
கண்ணுடை	773	களியானையும்	484
கண்ணுதலொரு	654	கறங்குகால்	855
கண்ணுதற்பரம	526	கற்பினுக்கரசினை	768
கண்ணுந்தோளு	863	கற்றிண்மார்பிற்	398
கண்ணுமனமுங்	613	கனகனாயிரங்	128
கதம்புலர்ந்த	465	கனத்தினால்	782
கதிரயிற்படைக்	101	கனிந்துயர்கற்பு	784
கதிரவனுதய	916	கனிவளர்பவள	846
கந்தமாதனம்	420	காகப்பந்தர்ச்	563
கந்தர்ப்பரியக்கர்	401	காகமாடு	395
கப்பையெனு	838	காக்கலாகலா	544
கம்பமதத்துக்	381	காக்கவு	75
கயல்வருகாலன்	236	காக்குநரின்மை	460
கயில்விரிவறவரு	651	காட்டியமோதிரங்	882
கயிறுசேர்கழற்	486	காட்டினன்மாருதி	923
கயிற்றிலாக்	836	காணியைப்பெண்	758
கரகமுந்திய	17	காண்கிலன்கல்	368
கரக்குமாயமும்	102	காத்திரமிகு	761
கரணமென்றுள	794	காத்தோர்மரப்	35
கரதலமதனீடு	857	காந்தருப்பம்	511
கரத்தினிற்	53	காந்தையருக்கணி	717
கரனொடுதிரிசிரா	900	காம்போடு	519
கரன்மகன்	59	காயிருஞ்சிலை	525
கரியகுன்று	736	காராயிரமுடனாகி	319
கரியதிலத	505	காராயின	290
கரியுண்ட	297	கார்க்கன	836
கருகும்வார்குழல்	852	கார்த்தவீரியன்	701

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
கார்நின்றமழை	695	குண்டலநெடுவில்	316
கார்மேலினனோ	36	குதித்தனர்	676
காலங்கொண்டெ	372	குமிழிநீரோடுஞ்	588
காலஞ்சென்றது	839	குமுதநாறு	573
காலமாமாரி	902	கும்பகன்னனாண்டு	102
காலமீதெனக்	122	கும்பகன்னனென்	453
காலவன்படை	50	கும்பகன்னனென்	85
காலன்மார்புழைக்	424	கும்பகன்னனொடு	427
காலிழந்தும்	477	கும்பகன்னனோடு	811
காலின்மாமதலை	908	கும்பிகை	60
காலும்	693	குயின்றனசுடர்	674
காலெனக்கடு	301	குரக்கினத்தரசை	931
காலையுமனத்தையு	14	குரக்குவீரன்	738
காலைவந்திறுத்த	910	குரந்துணிந்து	470
கால்கிளர்தேரொடு	11	குருக்களை	835
காளமேகத்தைச்	380	குருதிப்புனல்	325
காளியைப்பண்டு	422	குருதியின்கண்	52
காறலைத்தலத்	300	குலக்கிரிகள்	608
காறோய்மேனிக்	569	குலையப்பொருசூல	38
கான்றன்றிது	103	குவளை	129
காற்றிசை	200	குறித்தெறிந்தன	490
காற்றினுக்கரசன்	887	குனித்தகோலப்	745
காற்றுவந்து	216	குன்றிடைநெரி	357
காற்றெனவுரு	372	குன்றுகோடியுங்	100
கானாளநிலமகளை	872	குன்றுறழ்	897
கிச்சிறுகிரி	17	கூந்தலம்பாரக்	232
கிடைத்தானிகன்	35	கூயினனுந்தை	59
கிட்கிந்தையிது	843	கூவிரஞ்செறி	686
கிழிந்தனமா	190	கூற்றமுன்	395
கிளர்ந்தாரை	104	கூற்றின்படி	328
கீண்டன	64	கூற்றின்	689
குகனை	974	கூற்றுகோடினு	656
குசையின்தீவினி	419	கெட்டதின்றினி	826
குடங்கையில்	899	கெட்டதூதர்	393
குடதிசைமறை	830	கெட்டவான்	919
குடதிசைவாயில்	932	கெவனோடு	965
குடப்பெருஞ்செவி	661	கேடகங்கண	485
குடல்குறைத்து	751	கேட்டதோன்றல்	871
குடைக்கெலாம்	527	கேட்டயலிருந்த	582

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
கேட்டவன்னலு	450
கேட்டு அவை	203
கைகண்டான்	398
கைகேயன்றனயை	927
கைக்குன்றப்	571
கைதுறந்த	685
கைத்தலமுங்	573
கையகவிஞ்சிக்	250
கையார்வெஞ்சிக்	864
கையொடுதண்டு	112
கொடாது	574
கொடிக்குலங்க	472
கொடிக்குழீஇ	98
கொடிமதில்	831
கொடியின்	631
கொடியும்	568
கொடியேனிவை	159
கொடுத்தேனன்	145
கொடுநீள்கரி	296
கொண்டவன்	836
கொய்த்தது	677
கொய்தலை	586
கொலையொடுங்கா	16
கொல்ல	275
கொல்லாதமை	709
கொல்லோடுசுடர்	517
கொல்வனென்று	309
கொள்ளியிற்சுடர்	132
கொற்றவன்னுட	890
கொற்றவிற்	635
கொற்றவெஞ்சரம்	679
கொற்றவெஞ்சிலை	430
கொற்றவெண்கு	722
கொன்றனனினி	509
கோடிகோடிக்	397
கோடிகோடிநூ	97
கோடிகோடிநூ	126
கோடியையிரண்டு	528
கோடுநான்குடை	125
கோடையில்வர	947
கோட்டுவார்	810
கோத்தமேகலை	232
கோமுனியோடு	953
கோரவாளி	473
கோலொன்று	347
கோல்பொத்திய	478
கோல்விழுந்து	489
கோவொடுதூசு	889
கோளோடுதார	189
சகரம்	568
சங்கத்தின்	64
சங்கமுதிய	89
சங்காரத்தாற்	669
சங்குபேரியு	99
சங்கொலி	61
சண்டக்கடு	483
சந்திரமானம்	845
சந்திரற்குவமை	970
சந்திரனனைய	198
சந்திரன்தேவி	760
சம்பரன்தன்னை	968
சல்லியமகற்றுவ	212
சவரியதிருக்கை	847
சாகத்தீவினின்	419
சாம்பனை	454
சாய்ந்தவல்லுரு	647
சாலிகைமுதல	556
சாலிவண்கதிர்	14
சானகியாம்	252
சானகி	247
சான்றோர்	143
சிகைநிறக்கனல்	13
சிங்கவேறனைய	262
சித்தமொத்துள	960
சித்திரகூடத்தை	897
சித்திரகூடம்	857
சித்திரத்தன்மை	264
சிந்தூரங்களின்	80

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
சிந்தைதூய	817	செங்கதிர்ச்செல்வ	65
சிரத்துவாச	848	செஞ்சரத்தொடு	91
சிரமொராயிர	627	செந்தீவினை	638
சிருங்கபேரம்	973	செம்புனற்சோரிச்	365
சிலவர்தம்பெருங்	25	செம்பெருங்குருதி	80
சிலையறாதெனி	369	செம்போடுதிரத்	518
சிலையின்கனை	295	செய்கின்றாரிருவர்	69
சில்லிப்பொரு	28	செய்தமாதவம்	857
சில்லியந்தேர்	16	செய்யதாமரை	132
சில்லியாயிரம்	536	செல்வாயென்னச்	667
சில்லியூடறச்	80	செறுத்தவீரர்	487
சிவனுமயனும்	505	சென்றதேர்	631
சிவனோ	670	சென்றவன்	761
சிறந்தநின்	826	சென்றவெங்கணு	661
சினத்தொடுங்	402	சென்றனசென்ற	11
சீதநீர்முகத்தின்	265	சென்றுசேனையை	451
சீதையென்றொரு	206	சென்றுவெங்	63
சீலமுங்	766	சேணவந்தர	632
சீற்றமாகிய	423	சேதுவின்கரை	838
சுக்கிரீவ	133	சேமித்தனர்	335
சுக்கிரீவனை	822	சேய்விசும்பினின்	549
சுடரும்வெள்	24	சேர்ந்துசேது	841
சுடர்க்கொழும்	389	சேலியற்க	395
சுணங்குறு	769	சேவடியிரண்டும்	928
சுண்ணமும்	925	சேனாபதியே	289
சுரிக்குமண்டலம்	602	சேனையை	463
சுருக்குமுற்றது	507	சொரிந்தனபகழிமாரி	48
சுருக்கியவுருவனை	888	சொரிந்தனபகழி	110
சுழித்தெறி	117	சொல்லறுக்கும்	476
சூரியன்சேயுங்	463	சொல்லிதுகேட்டு	77
சூரியன்பகைஞன்	14	சொல்லியென்	354
சூரியன்பெரும்	20	சொல்வித்தும்	343
சூரோடுதொடர்ந்	517	சொற்றதுகேட்ட	264
சூலங்களும்	337	சொன்னகூற்றுவ	817
சூலம்	30	சொன்னசங்கின	629
சூலம்வாங்கிடின்	440	சொன்னசோபன	743
சூழ்கடற்புனலும்	734	சொன்னநூறுடை	99
சூழ்கடனான்கின்	956	சொன்னவாசகம்	825
சூழ்வினைமாயம்	350	சொன்னாரவர்	40

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
சோணிதக்கண்ண	43	தன்றனிச்சரண்	827
சோதியான்மகன்	732	தன்தாதையை	33
தகர்ந்துமால்வ	681	தன்னகவசக்	606
தகைவாணகர்	161	தன்னுடையச்சேனை	42
தசும்பின்பொங்கி	444	தன்னைக்கொல்வ	95
தஞ்சநானுனைத்	687	தாக்கினாரிடத்து	111
தடந்திரை	307	தாங்குவாரில்லை	137
தடித்துமின்குலம்	98	தாதைக்கும்	273
தடித்துவை	635	தாதையிழந்த	209
தடிவனகொடுஞ்	80	தாமசத்தினில்	662
தட்டினார்தழுவி	111	தாமச்சுடர்	519
தத்துநீர்க்கடல்	21	தாமடங்கலும்	663
தந்தனன்மருந்து	552	தாமவிந்து	663
தந்திரமுற்ற	855	தாமுளாரன்றே	454
தந்தையர்தேரிடை	79	தாயருக்கன்று	924
தந்தையைக்கண்டு	94	தாயருந்தம்பிமா	271
தந்தைவேகமும்	862	தாயோநீயே	140
தமையனைக்	135	தாய்சொல்கேட்ட	879
தம்பியர்தம்	256	தாய்படைத்து	530
தம்பியைத்தழுவி	284	தாருகன்பண்டு	658
தம்மனத்தின்	484	தாரையைச்	845
தரங்கநீர்	715	தாவிவான்படர்	916
தராதலவேந்தன்	55	தாழ்வுமீங்கிறை	221
தருமநீதியின்	876	தாளரிச்சதங்கை	406
தருமமென்று	553	தாளார்மரநீலன்	31
தருமராசனும்	826	தாறுகொண்மத	299
தருவனம்	197	தானவரோடு	456
தலைகள்நோக்கு	70	தானவைகொடுத்	529
தலைகிடந்தன	743	தானேசிவன்	337
தலைமிசைத்தாய்	713	தான்பிரி	288
தலையறிற்றருவ	678	தான்விட்டது	331
தலையினைநோக்கு	379	திசைநிலை	649
தலையின்மேல்	404	திசையுறு	651
தழுவினர்தழுவி	713	திண்டேரழியச்	34
தழுவினனின்ற	928	திண்மார்பின்	520
தளப்பெருஞ்சேனை	73	திரிந்தன	784
தளிரியல்	699	திரியவலகின்	505
தளைத்துவைத்த	128	திருகுவெஞ்சின	390
தறிபொருகளிநல்	238	திருக்குவான்மலி	796

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
திருந்துமாதவன்	857
திருவடியிரண்டு	895
திருவணையுயர்	837
திரைகடல்	306
திரைகடற்கதிரு	964
தினகரனையணவு	504
தீக்கின்றதிவ்	335
தீக்கொண்ட	274
தீமுகமுடையன	653
தீமொய்த்த	531
தீயவன்பகர்ந்த	47
தீயிடையருகுறச்	780
தீயொத்த	308
தீயொத்தன	480
தீயொப்பன	319
தீருமிச்சீதை	272
தீர்ப்பதுதுன்பம்	278
தீவினையாம்பல	921
துங்கவிற்கர	863
துஞ்சினாய்	394
துடித்திலனுயிர்	263
துண்டப்படநெடு	636
துமிலவாளி	630
துருவத்தார்புர	947
துவனவில்லின்	628
துளங்கியந்தக	817
துள்ளுபாய்புரவி	363
துறக்குந்தன்மை	799
துறத்தலாற்று	666
துனையும்வேகத்	668
துன்பவிளை	148
துன்புருக்கவுஞ்	865
தூக்கிய தூணி	381
தூசியொடு	493
தூணுடைநிறை	650
தூதர்கூறிட	426
தூதுநடந்தவனை	7
தூமக்கண்ணனும்	19
தூவியம்பெடை	539

செய்யுள்	பக்க எண்
தெய்வநீராட	958
தெய்வநெடும்	474
தெய்வப்படை	341
தெய்வவான்பெரு	94
தெய்வவிமான	153
தெரிகணைவிசும்பு	299
தெரிந்தான்சில	325
தெவ்வடுஞ்சிலைக்	841
தெளிவுற்ற	520
தெள்ளரும்	410
தென்றலையாழி	377
தென்றிசைநின்	257
தென்றிசை	903
தேடிச்சேர்ந்த	550
தேம்படுபடப்பை	967
தேயநின்றவன்	659
தேய்ந்தமாமதி	841
தேரழிந்திடச்	88
தேரார்ப்பொலி	516
தேரினைக்கடாவி	365
தேரினைநீகொடு	697
தேரின்மேல்	68
தேருமதமாவும்	497
தேருமாவும்	466
தேரும் யானையும்	23
தேருளதெனின்	362
தேரேறி	840
தேரேறினர்	105
தேரோடு களிரும்	108
தேரொடும்	54
தேர்திரிந்தனை	687
தேர்மேலுளர்	523
தேவதானங்கள்	836
தேவரதுகேட்டு	608
தேவருமவுணர்	457
தேவரு	614
தேவரும்	905
தேவருமுனிவர்	194
தேவரும்முனிவதாமு	946

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
தேவருமுனிவருந்	786	தோன்றலுஞ்	917
தேவரேமுதல்	396	தோன்றியநாள்	212
தேவரைக்கண்	171	தோன்றியபரத	922
தேவரோடு	399	தோன்றினனிரா	621
தேவர்க்கும்	718	தோன்றினனெ	215
தேவர்தம்	120	தோன்றினான்	602
தேவர்தம்படைய	206	நகைபிறக்கின்ற	588
தேவர்திரிபுவன	505	நங்களகாரியம்	130
தேவர்பூமழை	736	நங்கிளை	242
தேவாசுரரும்	293	நங்கை	803
தேறாமதமாகரி	294	நஞ்சினும்வெய்ய	302
தேறிலனாத	585	நடுங்கிநஞ்சடை	446
தேறினாற்பின்னை	685	நடுங்கினநான்	781
தேற்றுவாய்	455	நடுங்குகின்ற	580
தேனுடையலங்கல்	829	நணித்துவெஞ்சம்	601
தையலைத்துணை	267	நந்தியம்பதி	865
தையலையிராமன்	173	நந்தியம்பதியின	840
தொகும்படை	106	நம்பியபரதனோடு	943
தொடங்கியவேள்	350	நம்பியும்பரதனும்	934
தொடங்கியவேள்	305	நம்முளீண்டொரு	513
தொடுக்கின்றேன்	95	நலங்கொணெஞ்சி	25
தொடுத்தநாண்	194	நவசெய்வன்றலை	26
தொடுத்தவாளி	470	நவமணிக்காழும்	971
தொடுப்பதன்	286	நறவுமூனு	579
தொடுப்பது சுடர்	493	நற்பெருங்கல்வி	231
தொல்லையதுணர	265	நன்றாகுக	330
தொழுங்கை	605	நன்னுதனின்னை	832
தொழுதனர்தலை	562	நன்னெறியறிவு	966
தொழுதனன்	913	நாகநானில	596
தொழுதுநின்ற	871	நாங்கள் காரிய	130
தொழுதுநின்றவ	914	நாடுளதனையும்	703
தோடவிழலங்கல்	121	நாணத்தாற்	456
தோடுண்ட	230	நாணெலா	173
தோடுழுதநறுந்	698	நாண்டொழிலோ	314
தோரணநட்டு	892	நாமத்தின்போர்	567
தோற்பனென்னி	548	நாமயோசனைகள்	196
தோற்றமென்பது	794	நாயகன்தலை	453
தோற்றனனே	648	நாயகன்	264
தோற்றும்முரு	37	நாரணன்படை	690

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
நாரணன்திரு	692	நீண்டதோள்க	439
நாராயணநரர்	332	நீண்டமின்	633
நாலஞ்சாகிய	594	நீதியாறென	822
நாளைநீமவுலி	955	நீந்தரும்	782
நாறுபூங்குழ	743	நீயிதெண்ணினை	876
நாற்கடலனைய	63	நீரினைக்கடக்க	242
நானநெய்ந்	579	நீருமுளவே	613
நானயோ	196	நீருலவி	890
நானாவித	483	நீருளதனையு	342
நானுனை	307	நீருளதனையும்	409
நான்முகத்து	955	நீரொத்தன	323
நான்முகனுக்கு	254	நீர்த்தரங்க	681
நான்முகன்விடை	906	நீர்வீரையனான்	32
நான்முகன்தாதை	934	நீலங்காட்டிய	394
நிருதிதன்குல	421	நீலங்கொண்டார்	666
நிருதித்திக்கின	671	நீலனாயிரம்	127
நிருதியின்றிசை	943	நீலனைமுதலா	66
நிலஞ்செய்து	350	நீல்நிறநிருதர்	647
நிலத்தியல்	411	நீறுபூசியும்	392
நிலந்தவாத	23	நுங்குகின்றதிவ்	655
நிலைகொள்	22	நூபுரம்புலம்பிட	712
நிலைகோடலில்	520	நூறாயிரகோடி	36
நிலையுமாதிரத்து	400	நூறாயிரமதமால்	105
நில்லடாநில்லு	315	நூறாயிர மதயானை	478
நினைக்கவும்	866	நூறாயிரம்வடிவெ	638
நினைந்தன	530	நூறுகோடி	537
நினைப்புமுயிர்ப்பு	156	நூறுநூறாயிர	302
நினைவதன்முன்	272	நூறும்மிரு	37
நின்மின்கள்	313	நெடியனவுலகெலா	76
நின்றபோதினில்	838	நெடும்படை	571
நின்றபோதினி	839	நெடும்பாற்கடற்	334
நின்றவன்றனை	846	நெய்கொள்	490
நின்றவன்னிவ்வ	889	நெய்யழல்வேள்வி	10
நின்றவாரிதியை	845	நெய்யார்பெரு	165
நின்றாருடனின்	521	நெய்யுறக்கொளு	116
நின்றிலனுடனெ	207	நெருக்கியமரர்	967
நின்னுடைய	76	நெருக்குடைவாயி	417
நின்னைமீட்பதே	841	நெற்றியினழலுஞ்	835
நீங்கினர்நெருங்கி	496	நெற்றிவிழியான்	669

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
நேமிப்பெயர்	290	பண்டுநான்முக	802
நேமியுங்குலிச	373	பண்டுநான்	658
நோக்கிற்றென்	866	பண்டுலகு	509
நோக்கினன்கரடி	205	பண்ணவனுயர்	652
நோக்கினான்	176	பதவலிச்சதங்கை	971
நோக்கினான்பெரு	133	பதைக்கின்றதொ	635
நோற்றுடைத்தவ	50	பதைத்தவன்	285
பகுதியென்றுள	789	பதைத்தான்	326
பகுத்தபல்வளக்	595	பத்தினிதன்னைத்	277
பங்கயத்தொருவ	778	பத்துநாலென	828
பங்கயத்தொருவனிக்கு	952	பத்தொருநாலு	6
பசும்புனற்	658	பயனுறு	847
பச்சிமத்தினும்	86	பயிலும்	140
பச்சைவெம்புரவி	367	பரசுடை	765
பஞ்செரியுற்றது	408	பரதனஃதுரைத்த	911
படங்கொள்	88	பரதனை	864
படம்பிறங்கிய	390	பரதனையிளைய	974
படித்தலஞ்சுமந்த	370	பரத்துவனுறை	892
படியினதாதலின்	209	பரத்துவன்	881
படியைப்பார்த்து	445	பரற்றுறு	251
படுகளப்பரப்பை	109	பரிகலத்தமுது	890
படுகின்றதன்றோ	318	பரியதோளுடை	429
படுமதகரிபரி	524	பருந்தடர்	775
படுமாரி	296	பலகளம்தலை	601
படைக்கலங்களும்	97	பலபடமுறுவல்	232
படைக்கல	354	பல்பகலிறந்த	899
படைதுறந்து	685	பல்பெரும்ப தாகை	43
படைத்தலைவர்	498	பல்லாயிரகோடிய	515
படைப்பெரு	314	பல்லார்படை	294
படைப்பெருங்குல	425	பல்லும்வாயும்	389
படைப்பெருந்த	65	பல்விலங்கொடு	81
படையங்கது	332	பவளக்குன்று	420
படையுகவிமைய	651	பள்ளம்படுங்கால	482
படையொடுமேல	18	பறிக்கு	399
பட்டதுமுண்டே	584	பனிப்படா	625
பட்டாருடல்	479	பனிமலர்	343
பண்குலாவிய	856	பனிவரை	211
பண்டரிதன்	610	பன்னசாலையுள்	853
பண்டருகிளவிச்	62	பன்னுநீதிகள்	740

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
பன்னெடுங்கால	960	பிரிந்தார்	481
பாகசாதனனும்	107	பிறகினின்றனன்	87
பாகடர்ந்து	759	பிறப்பினுந்துணை	768
பாகமங்கை	851	பின்புளதிக்கட்	185
பாகவான்பிறை	370, 826	பின்னரும் அவனுக்	969
பாசமுமிற்றது	7	பின்னர்	721
பாசமுமுற்றச்	144	பின்னிணை குரிசில்	930
பாசமோ	308	பின்னுநோக்கினா	799
பாசம்போ	178	பின்னுமோர்வரம்	810
பாடினான்	741	பின்னைவாதருவ	836
பாடுவார்கள்	579	பீறிற்றாம்	603
பாடுறுபன்மொ	787	புகன்றவன்	838
பாணியில்	233	புக்கதாற்	100
பாதகவரக்கன்	259	புக்கிவ்வூர்	268
பாந்தட்பஃறலை	657	புட்டிலொடு	607
பாய்ந்தவன்றோளி	54	புந்தியோங்கு	745
பாய்ந்தனனங்கு	190	புயல்பொழி	555
பாய்ந்தனன்	202	புரங்கடந்தவப்	451
பாரணைத்த	422	புரங்களெய்த	466
பாரமாமதில்	823	புரஞ்சுட	692
பாரிடந்து	662	புரஞ்சுடு	508
பாரிற்செல்வது	598	புரந்தரன்	64
பாரினின்ற	818	புரந்தரன்	392
பாரெழுவி	837	புரந்தரன்பெரும்	805
பார்க்கெலாம்	777	புரிந்தோடின	323
பார்த்தானெடுங்	339	புலவிமங்கையர்	596
பார்படைத்தவன்	130	புறவொன்றின்	556
பார்ப்பான்	336	புற்றின்று	447
பாவம்	423	புன்றொழில்	134
பாழிப்புயம்	27	பூக்கமழ்	831
பாறாடுகளத்	521	பூசனைத்தொழில்	660
பாறுபடுசிறகு	504	பூசனைத்தொழில்	840
பாற்கடல்	575	பூண்டொரு	401
பாற்கடல்நடுவி	643	பூதரமனைய	590
பானநல்லமுது	891	பூதலத்தரவொடு	215
பானநெய்யுட	856	பூதலத்தினாக்கு	696
பானநெய்யொடு	889	பூமகட்கணி	962
பிச்சரில்	13	பூமலர்த்தவிசை	970
பிடித்தவாள்கள்	473	பூவலர்மரத்தைப்	199

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
பூவாய்வாளி	564
பூவுந்தளிரும்	164
பெண்பிறந்தவர்	804
பெண்மையும்	772
பெய்யுமே	787
பெரியதிண்	426
பெரியவாள்	25
பெருஞ்சிறை	259
பெருந்திறலனும	211
பெரும்படை	533
பெறுஞ்சிறப்பெ	346
பேசரிதொருவர்	971
பேதைமையு	352
பேரிகலித்தன	11
பொங்கியசிந்தை	773
பொங்குடற்றுணி	300
பொங்குதோள்	397
பொய்யார்தூதர்	151
பொய்யொருமுக	525
பொய்வித்தி	847
பொருந்துபோர்ப்	578
பொருமினான்	136
பொலங்கொண்ட	288
பொழுதுநீட்டிய	682
பொற்றடந்தேரு	623
பொற்றேர்பரிமா	290
பொன்கயிற்றூர்	679
பொன்மதில்	916
பொன்மலைமீது	213
பொன்றாழ்குழை	155
பொன்னரும்புறு	551
பொன்னின்னோ	556.
பொன்னைத்தீ	803
பொன்னொளி	918
போகிலரென்ற	248
போகின்றகாலை	901
போதாவிசும்பிற்	848
போதியென்ற	839
போமினடா	255
போயவன்மாறி	257
போயினடையல்	175
போயினதிசைகள்	50
போயினள்	175
போயினார்போய	118
போரரிந்தமன்	472
போர்மகளை	710
போழ்ந்தென	705
மகரமறி	501
மங்கலகீதம்பாடமறையொலி	957
மங்கலகீதம்பாட	964
மங்கலந்தேவர்	287
மங்கலநீங்கினாரை	172
மங்கலமுதலா	846
மங்கைசோபன	742
மங்கையர்	410
மங்கையமுதாள்	154
மஞ்சரங்கிய	683
மணிகுண்டலம்	481
மணிநெடுந்தேர்	367
மண்குலைகின்றது	254
மண்டப்படு	519
மண்டலமதி	761
மண்டிப்புக்கனன்	817
மண்டிலவரிசிலை	648
மண்ணிற்செல்	634
மண்ணுறநடந்த	415
மண்மேல்வைத்த	142
மத்தக்கரிநெடு	104
மந்தரக்கிரியென	640
மந்திரக்கிழவர்	965
மந்திரச்சுற்றம்	931
மந்திரமுளதால்	119
மந்திரவேள்வி	305
மந்திரியர்	875
மயன்	546
மயிந்தன்மா	965
மயிரின்	684
மரகதச்சயிலஞ்	958

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
மரகதச்சயிலமீது	963	மறையவர்வாழி	961
மரக்கலமியங்க	834	மறைவிரித்தென்	592
மரத்தொடு	609	மற்றவனவயம்	904
மரமுங்கல்லுமே	541	மற்றவாசகம்	428
மருத்தின்	552	மற்றிதன்	832
மருந்தினுமினிய	771	மற்றும்வேறு	465
மலயமென்பது	420	மற்றெலாநும்மை	312
மலரின்	817	மற்றயல் நின்றா	184
மலைகளும்	298	மற்றையவீரர்	271
மலைகளைநோக்கு	70	மற்றையோர்	114
மலைப்பெருங்கழு	106	மற்றையோர்களும்	222
மலையிற்பெரி	28	மற்றையோர்க்கு	722
மலையினை	904	மற்றைவீரர்கள்	128
மலையுமறி	502	மனத்தான்மலர்	337
மலையும்வேலையும்	442	மனத்தின்முன்	276
மலைவிழுந்தவா	469	மன்றலங்குழற்	600
மல்லல்தட	33	மன்றலங்கோதை	269
மல்லின்மாமாரி	368	மன்றன்	708
மழுவற்றுகும்	478	மன்னதொல்குல	789
மழுவிற்கூர்வாய்	566	மன்னிழைத்த	876
மழுவுஞ்சூலமும்	100	மன்னிற்பின்	873
மழுவெழு	511	மன்னுபொற்	830
மழைகளும்	214	மாகநெடுங்கரம்	12
மழைக்குல	593	மாகவாகாயம்	273
மழைத்தமேகம்	474	மாடிருந்தவர்	389
மறக்கண்	422	மாடுறவளைந்து	166
மறக்கண்வெஞ்	855	மாடெரிந்தெழுந்	86
மறத்திறல்வாலி	831	மாட்டானிவன்	330
மறந்தான்செய்	669	மாணிக்கப்பலகை	956
மறலியைப்பண்டு	421	மாண்டதின்றொடு	680
மறவெற்றி	518	மாண்டவர்	507
மறிகடல்குடித்து	244	மாண்டனன்கம்பன்	112
மறித்தாயிரம்	327	மாண்டாய்நீயோ	142
மறைகளே	373	மாண்டாரையுய்	187
மறைந்தனதிசை	368	மாண்டொழிந்து	701
மறைந்துபோய்	91	மாதரர்களும்	427
மறைமுதல்	656	ப ாதலிகொணர்	608
மறையவர்தங்கள்	967	மாதலி	620
மறையவர்வடிவு	886	மாதவர்மறை	957

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
மாதவன்	855	மாறதாய்வெள்ளஞ்	816
மாதாவும்	144	மாறிமாறிவரிசிலை	690
மாதிரங்கடந்த	403	மாறொருகுன்றம்	316
மாதிரமனைத்தை	609	மாற்றமொன்று	75
மாதிரமொன்றி	418	மானமானமீ	851
மாத்தடமேருவை	513	மானமீதரம்பை	767
மாத்திரைப்	527	மானமும்பாழ்பட	304
மாபக்கனும்	28	மானவேந்தரும்	891
மாபெரும்	3	மானவேலரக்கர்	115
மாப்பிறழ்	235	மானிடனல்லன்	246
மாப்புண்டரவாளி	37	மானேர் விழி	863
மாப்பெருந்தீவு	512	மிடலின் வெங்கட	302
மாமரத்தார்	680	மிடல்கொளும்	117
மாமாலி	30	மின்போல்மிளிர்	32
மாயத்தால்	51	மின்னார்	296
மாயமான்	166	மின்னும்படை	292
மாயம்பொத்தியு	660	மின்னும்ஓடை	567
மாயையின்மா	206	மின்னைக்காட்டு	795
மாயையென்ற	96	மின்னைநோக்கிய	849
மாயோனெடும்	334	மின்னையே	859
மாரியாக்கி	26	மின்னையோர்	972
மாருதிக்கில்லை	170	மீட்டுமக்கையால்	112
மாருதிச்செல	734	மீட்டெழுந்து	968
மாருதிதன்னை	969	மீண்டவனிளவ	622
மாருதிநின்னை	841	மீண்டனவோ	644
மாருதிமுதல்வரா	288	மீண்டுவேலையின்	451
மாருதியலங்க	66	மீயவர்யாவரும்	18
மாருதியைநோக்கி	615	மீனுக்கது	324
மாருதியோடு	461	மீனெலாம்	78
மாருதிவந்தெனை	776	முகுத்தமானது	839
மாருதிவிடை	862	முகையினாண்மலர்	138
மார்பிடைநின்ற	49	முக்கணான்படை	120
மார்பினும்தோளி	110	முக்கணான்படை	285
மாலியைக்கண்	457	முக்கணான்முத	407
மாலியைமாலிய	507	முக்கரக்கையர்	421
மால்கலங்கலில்	634	முக்கோடி	694
மால்வரைக்குலம்	439	முடிந்ததுநந்தம்	258
மாவாளிகண்	297	முடிபுனைந்த	737
மாழையொண்கண்	847	முடியுநாள்	266

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
முட்டியசெரு	351
முதியாருணர்	158
முத்தம்வாண	238
முத்தன்மை	237
முத்துருக்	873
முந்திவந்துலகு	692
முந்தேயென	41
முந்தைநான்	811
முந்தைநாள்	342
முப்புரமெரி	612
முரசொலிகேட்ட	894
முரட்டந்	341
முழங்கினயா	44
முழுவதேழுலகம்	268
முழவிடுதோளொ	641
முழுவாள்	165
முழைக்குல	13
முளைக்கொழு	230
முறுவல்வாண்	77
முறைகெடவே	243
முறையது	836
முற்கரங்களும்	100
முற்படுகவி	17
முற்றியற்சிலை	587
முனிவரர்	764
முனிவ்ரே	465
முனிவர்வானவர்	853
முனிவன்வாண்	856
முனிவருமமரரும்	774
முனைவர்வானவர்	599
முன்பிறந்த	83
முன்புபின்பிரு	791
முன்னிற்றோன்றி	220
முன்னின்றாரெலாம்	549
முன்னேயுளன்	481
முன்னைத்தேவர்	134
முன்னைநீக்கு	748
முன்னையோர்	352
முன்னோடுதிரப்	518
மூடியநெய்யோடு	301
மூண்டசெருவின்	607
மூண்டபோர்	311
மூண்டெழுசேனை	561
மூதுணர்ந்த	432
மூலத்தானை	430
மூலமுதலாயிடை	495
மூவகைத்திரு	869
மூவகையுலகு	310
மூவகையுலகும்	345
மூவர்க்கும்	930
மூவுலகத்தவரும்	251
மூன்றினூற்றி	446
மூன்றுகண்	512
மூன்றுவைப்பினு	537
மூன்றெனநின்ற	934
மெய்கிடந்த	397
மெய்குலைந்திரு	304
மெய்கொள்	735
மெய்யிற்பட்டன	87
மெய்யினுக்குயிரை	906
மேகத்தின்	191
மேகமெத்தனை	441
மேக்குநீங்கிய	747
மேதா	163
மேற்றிசை	252
மேருவினை	186
மேருவின்கொடு	676
மேல்திசைவாயி	252
மேவிக்கனல்	160
மேற்படவிசும்பை	417
மேனகையரம்பை	757
மேனகையிலங்கு	229
மைந்தரை	802
மைந்தவோ	391
மைந்தனு	241
மைந்தனென்	246
மைந்தனென்னை	878
மைந்நிறவரக்கர்	45

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
மையலின்றியே	821	வணங்குவார்	355
மையொடுபகைத்	111	வண்டினதுருவ	277
மொய்த்தாரை	480	வண்டுலாமலங்க	45
மொய்யறமூர்த்தி	371	வண்டென	204
மோகமொன்று	545	வண்ணக்கரு	291
மோதரன்	624	வந்தடைந்துனக்	827
மோதிரம்	883	வந்ததனைவான	611
யாண்டுவந்து	867	வந்தயனின்று	183
யாதிதற்கொண்	747	வந்தனன்	216
யாதியானியம்பு	773	வந்தானெடு	319
யாதுமினி	253	வந்திலனிராமன்	122
யாரேனுந்தான்	671	வந்திவள்	253
யாவது	197	வந்துதாழ்	723
யாவராங்கிகல்	101	வம்மினட	497
யாவருமெழுந்த	217	வயிரமாணிக்க	951
யாவர்க்குந்தீதி	120	வயிறலைத்தோடி	71
யானலாலெந்தை	211	வரங்கணீருடைய	309
யானிவணிருந்த	756	வரதகேளெனத்	807
யானிழைத்த	752	வரதன்போய்	378
யானுடைவில்லு	311	வரத்தினாயினும்	665
யானுமெய்	879	வரந்தருமுதல்வ	375
யானேசெல	41	வரந்தரும்முதன்	811
யானைபட்டனவோ	69	வரமிரண்	809
யானைமேற்பறை	61	வரிசிலையிராம	816
யான்தடேன்	107	வரிசையின்வழா	845
வகைநின்றுயர்	27	வருகதேரென	597
வங்கியம்வகுத்த	234	வருணனடுங்கினன்	6
வஞ்சரில்லை	812	வருத்தமே	714
வஞ்சவினை	495	வருந்தல்நீதி	731
வஞ்சனைமன்னன்	250	வருவதுதிண்ணம்	213
வஞ்சனையியற்றி	884	வருவாய்போல	148
வஞ்சனை	278	வரைபொருத	570
வஞ்சியை	260	வலங்கொண்டு	60
வடகுணதிசை	195	வலஞ்சுழித்து	123
வடவை	424	வலம்வருமளவை	781
வணங்கிநீ	60	வலம்வருமிடம்	642
வணங்கியந்த	741	வலிக்கடன்	581
வணங்குநுண்	24	வலியான	291
வணங்கு நுண்ணிடைத்திரி	820	வலியிதன்மேலே	457

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
வல்லரக்கரை	817	வால்வளைத்துக்	189
வல்லனவ்வுரை	76	வாவிகொண்ட	471
வல்லனமாய	285	வாவும்வாசி	626
வல்லிசோபன	742	வாழிமலை	863
வல்லைமாதிர	826	வாழியசீரிராமன்	976
வழங்காசிலை	291	வாழியிலக்குவன்	7
வழங்கு	444	வாளிற்றிண்சிலை	82
வழியடித்துண்	937	வாளும்வேலும்	682
வளனணிகலனும்	972	வாள்கடை	687
வளைத்தார்	515	வாள்வலம்	592
வளைபயில்	847	வானநாடியர்	137
வள்ளலும்அவர்கள்	966	வானநாட்டு	192
வள்ளனின்	621	வானநாட்டை	578
வன்புலங்	826	வானமங்கையர்	721
வன்புலம்	378	வானமானமும்	392
வன்றானைய	298	வானரத்தலைவ	649
வன்னிநாட்டிய	201	வானரப்பெருஞ்	436
வன்னிமன்னனை	432	வானரமகளிர்	946
வாங்கினானிரு	814	வானரவீரர்	44
வாங்குதுந்துகில்	948	வானரேசனும்	852
வாசநாண்மல	193	வானவர்கொடுக்	911
வாசநாண்மல	734	வானவர்க்கிறை	575
வாடைநாலு	469	வானனைய	570
வாட்டனின்	416	வானின்றலை	329
வாமக்கரி	295	வானையுந்திசை	893
வாயிற்கனல்	297	வான்வளஞ்சுரக்	975
வாய்நிறைந்தன	683	வான்றலை	378
வாய்ப்பிறந்தும்	390	விசும்புவிண்டு	601
வாய்மடித்து	179	விசும்புபோயின	123
வாய்வாய்தோறு	672	விடந்துடிக்கின்ற	309
வாய்விளித்தழு	490	விடிந்தது	366
வாரணமனைய	299	விடைக்குல	135
வாரிநீர்	684	விடையின்மேற்	66
வார்ப்பொலி	620	விட்டபோதினின்	547
வாலிசேயி	823	விட்டமாயினும்	432
வாலியென்ற	843	விட்டனன்சீதை	353
வாலியைவாளி	244	விட்டனன்விடு	657
வாலுந்தலையும்	293	விட்டனையெம்மை	9
வால்பிடித்து	17	விட்டிலைசீதையை	8

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்	செய்யுள்	பக்க எண்
விட்டியவழங்கி	516	வில்லைச்	29
விண்களிற்சென்	587	வில்லொலி	62
விண்செல்கில	321	வில்லொன்றால்	624
விண்டலத்து	374	விழித்தகண்கள்	469
விண்டுநின்றாக	261	விழித்துமோ	510
விண்டுவின்படை	528	விழிபட	342
விண்டுவின்மார்	951	விழுத்தினன்சிரம்	678
விண்ணார்த்தது	340	விழுத்தவன்றன்	839
விண்ணிடை	349	விழுந்தழிகண்ணீ	379
விண்ணிறைந்த	487	விழுந்தாள்	157
விண்ணிற்	129	விழுந்துபுரள்	615
விண்ணிற்பட்டா	569	விழுந்துமேக்குயர்	872
விண்ணுறைவோர்	950	விளங்கொளி	680
விண்ணைவிழுங்கி	10	விளைந்தவாறு	176
விண்ணோரது	332	விற்றொத்திய	295
விண்பிளந்	588	வினைப்பகை	611
விண்போர்த்தன	637	வீக்குவாயயில்	665
விந்தமன்னதோ	128	வீங்கியதோளன்	376
விரதநூன்முனிவ	961	வீங்குதேர்	627
விரதன்வீமாக்க	965	வீசினநிருதர்	113
விராதனும்	854	வீசின்னவயிரக்	315
விரிகடல்நடு	963	வீடணக்குரிசில்	944
விரிஞ்சன்	184	வீடணநீயும்	463
விரிந்ததன்படை	654	வீடணனமலனை	358
விரியவன்மேரு	201	வீடணன்சொல	546
விருந்துமுண்டு	891	வீடணன்றனை	821
விரைகமழோதி	847	வீய்ந்துளனிராம	169
விலக்கினான்	544	வீரநாடுற்றாயோ	709
விலங்கலும்வே	645	வீரமாமுடி	738
விலங்கல்நாண	737	வீரரென்பார்	364
வில்லாளரானார்க்	375	வீரனுமையந்தீர்	284
வில்லாற்சரந்	638	வீரன்வெங்கணை	306
வில்லிங்கிது	327	வீழ்ந்தமைந்தனை	800
வில்லினாலிவனை	110	வீழ்ந்தவன்றன்	263
வில்லினின்	361	வெங்கண்மத	103
வில்லினை	464	வெங்கண்வானர	131
வில்லுங்கூற்றுவ	542	வெங்கண்வெள்	20
வில்லும்மழுவும்	292	வெஞ்சிலை	888
வில்லெடுத்து	315	வெடிக்கின்றன	322

LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

செய்யுள்	பக்க எண்
வெதிரெதி	830
வெதிரொத்த	316
வெம்பின	317
வெம்மடங்கல்	696
வெம்மையில்	345
வெயர்த்தமேனிய	858
வெய்தினின்	44
வெய்யவன்	835
வெய்யோன்மகன்	341
வெளில்தீர்த்த	572
வெள்ளநூறுடை	96
வெள்ளமீரைந்து	526
வெள்ளமை	304
வெள்ளமொருநூ	496
வெள்ளமோரேழு	907
வெள்ளியம்பொன்	959
வெள்ளெருக்கஞ்	716
வெள்ளைநறும்	890
வெறித்திரிந்த	468
வெற்றிவெஞ்சேனை	966
வென்றனன்	209
வென்றாருலகம்	515
வென்றானென்றே	670
வென்றிச்	563
வென்றிப்படை	293
வென்றியந்திசை	628
வென்றியாய்	704
வென்றியானுலக	700
வென்றியென்வய	550
வென்றிலனென்	353
வென்றிவீடணன்	830
வென்றிவீரர்	486
வென்றிவேற்	831
வேகின்றன	324
வேசியர்	948
வேட்கின்றவேள்	312
வேட்பதுமங்கைய	785
வேண்டிற்றுமுடி	755
வேண்டுருவம்	192
வேதநாதனும்	863
வேதநின்றார்த்த	218
வேதமொரு	610
வேதமொருநாலு	669
வேதவோசை	735
வேதாளக்கரத்து	421
வேதியர்தமைத்	885
வேதியர்வேதத்	676
வேந்தர்வேந்த	838
வேர்த்துணர்	214
வேலாயிரம்	639
வேலைதட்டவன்	127
வேலைப்பள்ள	143
வேலைவாய்	595
வேல்கொடு	347
வேல்செல்வன	477
வேள்விக்கு	279
வேள்விக்கேகி	141
வேள்விப்பகை	32
வையந்துஞ்சும்	672

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 40390

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

